

شرح طائفة

* ترجمه الشارح سودی افندی *

موی اله بوسنوی الاصلدر قائد توفیق ایله تحصیل علم و کمال همچون دور ممالک و کالای ملکه به
مالک اولدقدن صکره دار السلطنه طریق سعادت رفیق تدریسه بعد الدخول و طبقه
قواعد ایله قناعت * وعهد قدیمه جنمکان سلطان احمدخان اول طاب ثراه حضرت تریک جامع
شریفی محلته مشرف ابراهیم پاشای قدیمه منسوب اولوب بدکان خاص پادشاهی به ماوی
قلم و تریسه اولان سرایده خواجه لک خدمته مواظبت اوزره ایکن بیک بش سنه سی حدودنده
انتقال ایتشدی * اشبوکستان شرحندن بشقه مشنوی شریف و دیوان حافظ و بوستانی
شرح ایدوب کافی و شافیه به ترجمه لری وارد قاضی میر حسین میبدینک هدایه الحکمه
شرحی اوزرینه حاشیه مشهوره سی و آثار ساره سی اولان مصلح الدین
لاری مرحوم دیار بکرده مفتی و مدرس ایکن تحصیل هنکامنده

واروب لسان فارسی بی اذن اخذ ایتشدی

یعنی لارینک تلمیذی ایدی

علیهم الر حه

والغفران

بایبیه صدارت اناطولی حالا نقیب الاشراف عصمت بک افندی زاده عارف

حکمت بک افندی حضرت تریک اشبوشرح لطیفه ستایش بلیغله زیدر

زهی لوح تصاویر معانی کز ولال عجب ارژنک مانی

درو کجیده درهای دقایق که در معنی شده بحر حقایق

دهد بوی بلاغت کلستانش بر عرفان برآرد بوستانش

بیاض کاغذش صبح مزایا سیه رنگ مدادش شام معنا

دلیش کشته چون برهان قاطع ظریفی را بود تپیان نافع

هنرمندان ازین تألیف سودی عجب نبود اگر یابند سودی

زاسعد طالعش چون یافت سعدی

منور کشته از وی قبر سعدی

۴۶۵

* فهرس مجمل *

باب اول در سیرت	باب دوم در اخلاق	باب سوم در فضیلت	باب چهارم در فوائد
پادشاهان	درویشان	قناعت	خاموشی
۷۰	۱۸۹	۲۶۹	۳۲۷
باب پنجم در عشق	باب ششم در ضعف	باب هفتم در تأثیر	جدل سعدی بامدی
وجواتی	ویری	تربیت	در بیان توانگری
۳۲۷	۳۸۸	۴۰۱	۴۲۷ و درویشی
	باب هشتم ادب صحبت	خاتمه کتاب	
	۴۵۰	۵۱۰	

ذهنده حاصل وقایع اولان معنی امر واحد اولوب قنغی اغتله افاده اولنسه اصلا متغیر اولدیغنه بناء مدار افاده معنی اولان اعراب وذات وحدته دلالت ایدن اسم و فعل ایله حروف معانی هرسانده جاری اولمغه اشبوطع و تمثیلنه همت بلند رتبت شاهانه ایله موفق اولدیغمن کلستان عباره سنک اعرابی یعنی جمله فعلیه واسمیه و مبتدا و خبر و معانی حروف ایله بناسنی یعنی مصادر و مشتقات و جوامدی شارجی سودی مرحوم ذکر ایدوب و علامت اعرابی اولان اضافت معنویه نك دخی بانواعها سراپا بیاتی و مفعول لرك صریح و غیر صریح لرخنی التزام ایتمش ایسه ده تعریف و اقسام و غرض لرك تصدی بیور مدیغندن تمیما للفساده

قلم شکسته رقم اسعد حقیر ایله اشارته جسارت

اولنسی

* تعریف الاضافه و اقسامها *

معلوم اوله که اضافت ایکی نوعدر برینه اضافت لفظیه و اضافت غیر محضه دیگرینه اضافت معنویه و اضافت محضه دیرلر * اضافت لفظیه مجرد تخفیف کلام ایچون اولوب مثلا (حسن وجهه) (والضاربان زیدا) ترکیلری اصلا معنایینه تغیر کلیه لرك تخفیف ایچون بالاضافه (حسن الوجه) (والضاربان زید) سیکنه تبدیل ایدرلر * واشبو اضافت لفظیه لسان فارسیده اولوب لسان عربی به مخصوصدر * اما اضافت معنویه اوج قسم اوزره اولوب (اولکبسی) اضافت بیانییه (ایکبجیسی) اضافت لامیه (اوجبجیسی) اضافت ظرفیه در * اگر مضاف مضاف الیه جنسی یعنی مضاف الیهی و غیره بی شامل اصلی اولور ایسه و مضاف الیه دخی كذلك مضای و غیره بی شامل برجنس اولور ایسه اضافت بمعنی من در که اکا اضافت بیانییه دیرلر (خاتم فضة) کبی که تقدیری خاتم من فضة در اشته مضاف اولان خاتم برجنسدر که مضاف الیهی اولان فضة در و غیره نسته دخی اولور * كذلك مضاف الیه اولان فضة در هم خاتم و هم غیره نسته بایلور * و اگر مضاف الیه مضافک جنسی اولور ایسه کرک ایسه مضاف الیه مضافه مباین اولسون (غلام زید) (ورأس عمرو) کبی کرک ایسه اخص مطلق اولسون (یوم الاحد) کبی کرک ایسه مضافک اصلی اولدیغنی حالده من وجه اعم اولسون (فضة خاتمک) کبی اضافت بمعنی لامدر که اکا اضافت لامیه دیرلر (غلام زید) کبی تقدیری غلام لزیدد * و اگر مضاف الیه مضافک ظرفی اولور ایسه اضافت بمعنی فی در که اکا اضافت ظرفیه دیرلر (ضرب الیوم) کبی که ضرب واقع فی الیوم تقدیرنده در * لکن اضافت ظرفیه کلام عربیده قلیل اولدیغندن اکثر نحاة اضافت لامیه ده داخلدر دیرلر و جمهور اسلاف

نحوین عندنده اضافت لامیه دن غیره تعریف اولوب حتی اضافت بمعنی فی تعیری مختراعات این حاجیدن اولسته بعض متأخرین ذاهب اولمشلر ایسه ده صاحب کشف (الد الخصاص) تفسیرنده اضافت بمعنی فی به اشارت اتمسله رد اولمشلر * ودخی معلوم اوله که مضافه مضاف الیه یئنده اکثر اختصاص کامل اولوب و بعضا لادنی ملاسه دخی اضافت اولور * مثلا آخرک ملکنده اولان داری مستأجرک بر مدت استیجاری ملاسه سبله داری وزماندن بحث ایدن کسند نك کندوبی حاوی اولمق اعتباریله زمانی وطریق عامده کیدن کسند نك مشی اعتباریله طریق دیوبحاز انفسند اضافه ایدوبی کبی یونلرک جمله سی فارسیده دخی جاریدر

* الغرض من الاضافة *

ودخی معلوم اوله که اگر براسم معرفه به مضاف اولور ایسه تعریف کسب ایدر (غلام زید) مثلزده غلام زیده مضاف اولوب تعریف کسب ایدوبی کبی * زیرا غلام دینلکده فقط کواه جنسی اکل شیلوب کیک ولدیغنی فهم اولماز لکن معرفه یعنی معلوم اولان زیده مضاف اولدقده تعریف کسب ایدوب زیدک کواه سی اولدیغنی معلوم اولور * و اگر نکره به مضاف اولور ایسه تخصیص کسب ایدر (غلام رجل) ترکیبده اولدیغنی کبی زیرا غلام رجله مضاف اولماز دن اول رجل ایچون یاخورد مرأه ایچون اولمق بمقتل ایدی رجله مضاف اولوبه تخصیص کسب ایدوب و تخصیص شرکی تقلیل اتمکله مرأه ایچون اولدیغنی ساقط اولور * اما اضافت بیانییه دن غرض مضافت نوعی بیاندر مثلا (خاتم) قنغی نوعدن اولدیغنی یعنی التوندن و یا کندن و یا سائر معدنیاتدن اولدیغنی بیان مراد اولدقده خاتم فضة دینکده کشدن اولدیغنی معلوم اولوب سائر لری ساقط اولور * ودخی معلوم اوله که اضافت بیانییه ایله اضافت لامیه نك یئندرلنده فرق بودر که * اگر مضاف الیه مضاف اوزرینه حلی صحیح اولور یعنی مضاف مبتدا و مضاف الیه خبر اولمغه صالح اولور ایسه اضافت بیانییه اولور مثلا (خاتم فضة) اضافتده فضة نك رفعیه (الخاتم فضة) صحیح اولدیغنی کبی * و اگر حلی مذکور صحیح اولور ایسه یعنی مضاف مبتدا و مضاف الیه خبر اولمق صحیح اولدیغنی صورتده اضافت لامیه اولور مثلا (غلام زید) ترکیبده زیدک رفعیه (الغلام زید) صحیح اولدیغنی کبی

* تمه *

ودخی لسان عذب البیان عربیده صفتک موصوفه و بالعکس یعنی موصوفک صفتنه اضافت لری عند البصر بین ضعف اوزره اولوب فاما عند الکوفین جائز و لسان فارسیده صفتک موصوفه اضافتی خود شایعدر (زم سوهان) کبی که اصلی سوهان زم در و موصوفک صفتنه اضافتی ایسه واقعدر (مرد کریم) کبی * لکن کرک لغت معتبره فارسیده دن شرفنامه صاحبک * در فارسی اخر موصوف و مضاف مکسور بود فاما چون صفت از موصوف مقدم شود اخر موصوف موقوف باشد * قولنج (و کرک استحق) ذواجه سی اجد افندی مرحومک مقدمه الادب ترجمه سی (اقصى الارب) نام کتاب فاخرک مقدمه ثانیه سنده * لسان فارسیده امرایات ثلثه اجرا اولمغه لهر فارسی کله نك اخری ساکن قرائت اولنوب فقط اوج موضعده که (مضاف) و (موصوف) و (معطوف علیه) در علامت وضع اولمشلدر که برکله برکله به مضاف اولدقده مضاف علامتی جر در یعنی مضافک اخری هاء رسمی اولدیغنی صورتده مجرور اولور (جان من) کبی و اگر هاء رسمی اولور ایسه کاتنده های اثبات ایدوب تلفظده اندن بدل همره مکسوره ایله ادا ایدرلر (کرده من) کبی و اگر برکله ضمیره مضاف اولور ایسه کاهی مضافک آخرنده جر ظاهر اولور کاهی ظاهر اولماز مثلا (کردنش) و (کرد نشان) و (کردن ایشان)

مفعولها اضافی (و مضاف بودله مکسور الاخر اولور * قر بست * قربت قرب یقرب یعنی حسن بحسن یا بندن مصدر در قرب که قبض بعدد یقین لك معنایه (سین و تا ادات خبر در است الفک فحیه ادات رابطه در دین الی همزه مجتلبه اولدیغنی تلزیمش (طاعت مبتدا و موجب خبری (محصول ترکیب) انجلا بن خدا که اکا طاعت و انقیاد ایلک یقینلکه سیدر زرا قرآند و اسجد واقرب بیور مشدر (منه سنده شین ضمیرك اصلی اش در ماقبلک همزه ایله آنکچون آخرنده ها اولان کله به داخل اولسه همزه ثابت اولور بنده اش کی دین همزه مجتلبه ایله همزه اصلیه بی تشخیص ایلز ایمش * و بشکر اندرش مزید نعمت * و اوسابقا مذکور اولان کی در قیاسده واستعمالده لکن بونک کی بر زده ماقبلی مابعدینه وصل اولسه و اولتلفظا و لئماز (بلکه ماقبلنده حرف مضموم و قسمته علتدر انجیق فتامل (و با حرف نظر در عریده فی کی (و شکر بر فاعلدر که معنیه انعام ایچون تعظیم معنایه ویر (شکرک و حمدک و مدحک تفصیلایه معنایه مطلع اولقی استین حاشیه مطالعه وار در مراجعت ایلسون (اندر یا متضمن اولان معنای ظرفیتی تأکید ایدر بو اسلوب کلام مجعده اکثر من ان یحصی و اشهر من ان یخفی در (نه که بو کایده مواضع متعدده ده وارد اولسه کر کدر ان شاء الله تعالی (با بونده زائد در تحسین لفظ ایچون کلددر دینلر مذکور تقریردن بی خبر ایمش (شین ضمیری بنه خدایه راجعدر (مزید مبل فحیه مصدر می در زباده معنایه مبل فحیه افعال باندن مصدر می اولسنی تجویز ایلین عذری سوبلش (مزید زاد یزید دن یعنی ضرب بایک اجوف یا یئسندن لازمه متعدی بیننده مشر کدر بونده لازم واقعدر نعمته اضافی مصدرک فاعلته اضافتی قیلنددر (و بنه سین و تابعی ادات خبر قدر در زبانه قاعده در که فقره اولاده بر اداتی ذکر ایلسه فقره ثانیه ده حذف ایدوب تقدیر ایدر (و بو ادات خبر معنی جهشندن شین ضمیره مقیددر (و بو فقره اولی به معطوفدر (و مزید مؤخر مبتدا (و بشکر مقدم خبری و جازدر که مزید طرفنک فاعلی اوله (در شکرش مزید نعمت ثابتست تقدیرنده اوله (حاصل جله اسمیه جله اسمیه به معطوفدر با ظرفیه اسمیه به (محصول ترکیب) اللهم شکرته اولقی از دیان نعمته سیدر نه کیم خدا کلام مجعده بیور (و لئن شکرتم لازید نکم (حاصلی خداک و بر دیک نعمته شا کر اولقی جلب نعمت جدید ایلر * هر نفسی * هر کله افرادی معنایه در (نفس حیات صاحب لربک جو فنه داخل و خارج اولان هوادر بحججه دم دیرل و ترکیجه صولق (و با حرف وحدتدر هر نفس دیمکدر (که حرف رابط صفتدر که ارتباط ایچوند دیو اطلاق ایلین اجمال ایلش * فرو مبرود * فرو بونک کی بر زده اشاعلی معنایه افاده ایراد ایدر اما اصکثر ترا کیده مستعملدر نه کیم وارد اولان محمله تعیین اولنور ان شاء الله تعالی (فرو نک اصلی فرو در تخفیف حرف اخیر حذف اولنشددر دین حرفه اسمی فرق ایلز ایمش (می ادات حالدر فعل مضارعده (اما ماضی ده ادات حکایتدر (و کاه اولور که مضارعده بای استقبالیه معنایه افاده ایدر (و کاه اولور که مقام استمرارده مستعملدر بونده کی کی (و در فعل مضارع مفرد غائبدر و بندن مشتق در کیدر دیمکدر (معلوم اولاکه فارسیده مصادرک آخری نون اولور و نونک ماقبلی یا تا اولور و یا دال و دالک ماقبلی یا اولور سه جیع مشتقات بحج قیاسله اندن مخرج اولور (اما تالی مصدر و دالک ماقبلنده با اولین مصدر دن ماضی ایله اسم مفعولدن خبری نسبه مشتق اولماز بو اسلوب ضبط اولنجه جیع مشتقات بحج قیاسی اولور هیچ بر سنه سی سمعی اولماز نهایت فکره بر مقدار ریاضت و یرمک استر (محصول ترکیب) هر نفس که اشاعلی کیدر یعنی جوف حیوانه نزول ایدر * بمد حیوانست * بمد میم اولک ضمی و تائینک کسری و دال مشدده ایله افعال باندن اسم

رد لامعی
رد سروری

رد کافی و ابن سید علی
و سروری و شعی
و ابن سید علی و سروری

مطل
قاعده

کلام مسجده فقره کلام
موزونده مصراع مقامنده در
و جمع ایکی فقره تک
اجتماعندن عبارتدر شد

رد لامعی

رد کافی

مطل

مطل

فاعلدر

فاعلدر قوت و یریحی معنایه حیانه اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتی قیلنددر (حیات دیر یلکدر (مکندده الف واوش کلنده یاز یلور (اما غیری بر زده الف کندی صورتنده یاز یلور (وسین و تا ادات خبردر سابقا ذکر اولنسان کی (مد حیات دیمک حیانه عون وقوت و یریحی دیمکدر (حاصلی امداد حیات ایدر دیمکدر * و چون برمی آید مفرح ذات * و او حرف عطفدر استعمالی سابقا بیان اولندی (و چون ادات تعلیلدر ترکیده و فارسیده مستعمل لفظدر (نهایی ترکیده که لفظیه مستعملدر چونکه دیرل (بر بونده حرف استعلا در (آید فعل مضارعدر آیدندن کلور دیمکدر فاعلی نفسه راجع تحتنده ضمیردر (آید آمدن لفظندن فعل مضارعدر دین مذکور قاعده دن اگاه دکل ایمش (بر حرفه خروج معنایه متضمندر حصار دیمکدر (مفرح اسم فاعلدر تفعلیل باندن سویندر یریحی معنایه ذاته اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتی قیلنددر (ذات بونده شیک عینی و حقیقی در و بنه ادات خبر مقیددر (محصول ترکیب) و چون که مذکور نفس جوف حیواندن خارج اوله یعنی حقه ذاته فرح و سرور ویر (معلوم اوله که هوانک داخلنه تنها نفس و خارجنه تنها نفس بیوردیغنی مجاز مرسل طریقه در (یعنی کلی ذکر ایدوب جزئی مراد ایلک اعتبارایله در (والا نفس مجموع داخل و خارج اولان هوادر و مذکور اولان خواصیدر (تکه بوند نصکر کلن فقره ده تعیین بیور (و داخلی خارج اوزره تقدیم ایلدی (زیرا حین تنفسده خارج اولان هوا داخلک عیندر بدون العکس (حضرت شیخ امداد حیاتی هوای داخله و تفریح ذاتی خارجنه نسبتنده شول مناسبی رعایت ایلدیکه کویا که هوا خارجدن کاوب جوف حیوانی به دخولایله حیانه مدد وقوت و بر دی و نزولایله جوف حیوانی به نقلت و تضییق و قلق و اضطراب و بر دی (پس خروجی سبیل قلق و اضطراب دفع اولغله ذاته خفت حاصل اولدی که مورث فرح و نشاط در * پس در هر نفسی دولت موجودست * پس بونک کی بر زده شرطک جوانه داخل اولان فا معنایه در (در حرف ظرف (نفسی یا حرف وحدت (دو و او سبیل ایکی دیمکدر (نعمت معروف (موجود ظاهر (محصول ترکیب) و قتا که هوای داخل و خارجک وضعی مذکور اولان کی اولدیه امدی هر بر نفسده ایکی نعمت بولندی زرا امداد حیات بر نعمت و تفریح ذات بر نعمت اولدی و بویکی وصفک بریسی متدفع اولسه ذاته هلاک لازم اولور * و بر هر نعمتی شکر واجب * بونده ده بر حرف استعلا در (نعمتی یاسی حرف وحدت (و شکر یاسی حرف تنکیر اولقی اولی در وحدتدن (محصول ترکیب) چونکه هر بر نفسده ایکی نعمت موجود بولندی پس هر بر نعمته شکر واجب اولدی * بیت * از دست و زبان که بر آید * کز عهده شکرش بر آید * از بونده من ابتدایه معنایه حرفدر (دست فارسیده ال معنایه در (و او حرف عطف (زبان زانک قحی و ضبله و بانک بدلی فائله دلدر لسان معنایه (که به اضافتی لامیه در (و که بونده ذات ذوی العقوله دلالت ایدر اسمدر کیم معنایه (ا) حرف رابطه اولان که متعدد در ان شاء الله تعالی هر بری محمله بیان اولنور (بر آید بو ترکیب حصول معنایه متضمندر حاصل اولور دیمکدر (بونده دست ذکر ی مورد شکرک عومه اشارت ایچوند یعنی شکر لسانله و جوارحه اولور دیمکدر (کز اصلنده که از ابیدی که حرف بیان (عهده عینک ضمی و هانک سکونیه حق معنایه مستعملدر آخرنده ناهای رسمی شکله یاز المفعله اضافت ایچون بر همزه مجتلبه داخل اولدی (شکره اضافتی و شکرک ضمیره اضافتی لامیه در (شین ضمیر مذکور خدایه راجعدر (بدر آید با حرف صله (در قیودر باب معنایه بدر آید قیویه کلور دیمکدر بونده کله معنایه در

رد لامعی

مطل

حضرت شیخ بو فقره ده
مجموع هوای داخل و خارج
بر نفس اولدیغنی تعیین
بیوردی

خر و جیدن کتابت در (محصول بیت) کتب النیدن و دلندن کلور یعنی کیم قادر در که خدا آن شکر حقندن وعده سندن کله (یعنی کسیه خدا آن شکر نی کا باغی ادایده من مراد استغفار انکار بدر بویته استغفار دایلدی حقیقت شکر کیسه ادا یکه که قادر اولدی یغنه زبرا هر نفسه انکی شکر لازم اولیجی سائر نعمتله نه قدر شکر لازم در * اعلو ال داود شکر و قلیل من عبادی الشکور * اعلو اقل امر جمع مذکر مخاطب در (آل بونده اتباع و اتباع معنایسته در) داود انبیاء بنی اسرائیلدن برینیک اسمیدر سلیمان پیغمبرک باباسیدر (حضرت زبور کا نازل اولمندر) آل منادی مضاعف در انکی چون منصوبدر (داود مضاعف الیه در جری فتحله در غیر منصوب اولدی یغیچون (شکر انصوبدر حالیه (و یا مفعول له اولمغه (و یا مصدر لغه (و آخر حرف ابتدا و یا حرف حال (قلیل آردیمکدر مقدم خبردر (من حرف جر قله متعلقدر (عباد عبدک جمعیدر سیوطی عقود جهان شرخنده بکرمی درلو جهنی اراد ایلش ایا ابو مقامده ذکر می مناسب دکل (یا ضییر متکلم وحده در (شکور مبالغه ایله شا کر معنایسته در و مؤخر مبتدا بعضیله دیدیلر که بویات آل داوده دینیلن حکایه در (یعنی بزال داوده امر ایلدک و دیدک ای ال داود خدایه عمل و طاعت ایلک شا کر اولدی فکر حالده و یا شکرانه ایچون و یا عمل و شکر ایلک شکر ایلکله حال بوکه بنم مبالغه ایله شکر ایدر قوللم از در یعنی شا کر قوللم کیدر اما مبالغه طریقه شکر قوللم قلیل در لکن حقیقتله شا کر قوللم نادر در و النادر کا لمعدوم در (زیرا حقیقتله شکر اعراضندن هر عضوی نه ایچون خلق اولندیسه اکا صرف ایلکله دیرل مثلا کوزی و قولنی و دلی خبری ایثی کورمکه ویشمکه و سوبلکه خلق ایلشدر خالق (پس بو وجهله شا کر حکم عدمه در (حضرت شیخ بیت سابقه مضمونی مؤکد بر قطعه اراد ایدر * قطعه * بنده همان به که رتقصیر خویش * عذر بدرگاه خدای آورد (قطعه لغته بر باره دیمکدر) اما اصطلاح شعر آده بر نظم دیرل که مطایع اولمه (بنده قولدر عبد معنایسته بونده مبتدا واقعدر (پس برادات صله یعنی را تقدیر ایدن لر زائد ایلشدر) همان بولغنی بعضیله مفرد اعتبار ایلدیلر و کله شی تحسین لفظ و ترین کلام ایچوندر دیدیلر و بعضیله مرکبدر هم ایله اندن دیدیلر هم ادات تا کید و آن اسم اشارت استعماله و طبعه بولماید (بهای غریبک کسری و های اصلیه ایله یک معنایسته در عریجه اولی دیمکدر بوراده ایومعناسته رنیک لفظنه مرادف دینلر غفلت ایلشدر) که حرف بیان (ز کسر ایله حرف ابتدادر من معنایسته ازدن مخفف در (تقصیر تفعلیل باندن مصدر در لغته فصلت معنایسته در اما بونک کی برلده اکسکلکدن کتابتدر (خویش و اور سمیدر یعنی کتابت اونور اما تلفظ اولماز نهایی خالک کسری ضمه رومله اوقنور رسم واره رعایت ایچون خواجه و استخوان و خواب و خواست و خویشتن و اولریده بوقیلدندر (عذر معروفر فارسیجه بوزش دیرل کشی اکسکلکدن دیکله دیرل آورد فعلنک مقدم مفعول صریحیدر) آورد اولک فتحله فعل مضارع در اوریدندن ینه اولک فتحله اولک ضمه اوقیانلر فارسی بیلز ایش (بدرگاه باحرف صله (در قیودر باب معنایسته (و کاه کاف عجمیه ادات ظرفیه در زمانده و مکنده مستعمل لفظ قیودی دیمکدر اما تعظیم ایدوب قیوا کله تعبیر ایدر لر عریده جنابه تعبیر ایلد کلامی کی (معلوم اوله که لغدن و اوادن و بادن صکره ها اصلیه واقع اولسه بونلرک حذفی جائزدر (مثلا (کاه) (وکاه) (وکاه) (ودیه) (وده) دیرل (خدایه اضافتی لامیه در و مفعول غیر صریحیدر اوردک که فعل مضارع مفرد غائبدر اوریدندن و خبر مبتداء مذکور در بونده

کنوره

قطعه
یکدر اول بنده که تقصیرندن
عدری درگاه خدایه کنوره
بوخسه اولوغینه لایق ایلک
کیم نه قادر در آدایه کنوره
رد این سیدی علی و لامعی
وسروری و ستمی

رد این سیدی علی
وسروری

مطالع

کنوره دیمکدر (اورد فعل مضارع در اوردن لفظندن دین اشتقاق احوالی بیلز ایش (محصول بیت) قوله هم اول یکدر که کندینک عمل و شکر اکیسکلکندن الهک در گاهنه عذر کنوره (یعنی عمل و شکر قیودر ینه اقرار و اعتراف ایدوب خدایه اعتذار و عجز کوسره تصور معناده هماندن صکره اول لفظنی اراد ایدن زاید ایلش * و نه سزاوار خدایه ایش * کس نتواند که بجای آورد * و نه اگر نه دن مخففدر که عریده والا معنایسته در (سزاوار سز باندن مشتق لایق معنایسته در اصلنده سزا لایق دیمکدر (و وازادات نسبتدرلی معنایسته بحسب ترکیب لایق دیمکدر بر مضاعف مخدوفدر تقدیری و عمل سزاوردن که اوردک مقدم مفعولیدر خداوند اضافتی لامیه در (خداوند صاحب و مالک معنایسته اسمدر) و کاه اولور که عظمت و کبریا صاحب معنایسته استعمال اولنور قنامل (و یا حارف مصدر در ضرورت وزن ایچون فتحله اوقنور شین ضییر خدایه راجعدر) کس مبتدا کیسه دیمکدر (وما بعده خبری) نتواند نون مفتوحه حرف نی در نی حکم قصد اولنور بده مابعدینه متصل باز یلور بونده کی کی (که حرف بیان نتوانددر) بجای باحرف صله (جای بونده محل معنایسته در (یعنی برآور دک مقدم مفعول غیر صریحیدر (محصول بیت) قوله اول یکدر که خدایه عجز و تقصیر خدمت اظهار ایلله بوخسه خدا آن صاحبیت و مالکینه لایق عمل و طاعتی (یعنی اکالایق و شایسته عملی ادا یه کیسه قادر دکلدر که برینه کنوره (حاصلی خدا آن عظمت و کبریا سینه لایق عملی کیسه ادا ایده من (و کر نه ده حرف تفعلیل پاننده بونده مفتوحه در (و کاه اولور که مکسور اولور و کر نه من همان خاتم که هستم (های رسمیه نون نافیه بی مکسور اوقومغه حکم قلت تأملدن کلور بلکه مکسور اوقونان نون نافیه بایله باز یلور و اوقنورنی دیرل مثلا و بجای اسم خاصدر) و زمین اسم عامدر دین ابو جه تشخص ایده ممش زیر جای مطلق مکان معنایسته در و زمین ارض معنایسته نهایی زمین کل و جای جزء حکمده در انسان و ناطق کی * باران رحمت بی حسابش همه رارسیده * باران صفت مشبهه در مفعول اسمدر یغموره درل زیر باریدن یغمدر (پس بو مناسبتله یغموره اسم اولدی رحمت اسرککدر (بی ادات سلبرر جو آمده مخصوص (حساب مصدر در نصر باندن بونده صابی معنایسته در) اما علم باندن اولنجه افعال قلوبدن اولور ظن معنایسته و مصدر لر ی بو صیغه اوزره کلز بارانک رحمت (و رحمت بی حساب اضافتی بیانیه در) و شبنه اضافتی لامیه در (بی حساب لفظی رحمتک باران رحمتک و صنی در دین غریب تردید بیورمش (همه جمع معنایسته اسمدر (و آخر حرف صله در) رسیده ایشمش دیمکدر اسم مفعولدر رسیدن دینلر ملاحظه سز سو یلشدر (زیرا اسم مفعول اولدر که نائب عن الفاعل مسند اوله (بویسه فاعلنه مسند در (پس اسم مفعول اولمغه قابل دکل (نهایی صیغه ده اسم مفعول ایلله مشترکدر) امدی بونک کی صیغه ره ماضیدن قسم دیو اطلاق ایلشک و جهدن خالی دکل (محصول ترکیب) خدا آن حسابسز و نهایی سز رحمتی یغموری (یعنی رحمتی جمع کا شایسته ایشمش حاصلی جمع کا ثبات رحمتی در یاسنه مستغرقدر * و خوان نعمت بی در بغش همه جا کشیده * و آخر حرف عطفدر (خوان بونده و اور سمیه سفره و سببی و هر نسنه که ایچنده طعام پرل اکادیر لر نعمت معروفدر (در یغ لفظ مشترکدر حسرت و درد پینیه کونی ملک (یعنی صغیرتی پیننده بونده معنای اخیر مراد در) شبنه اضافتی لامیه در (معلوم اوله که ضمائر اضافت جمع زمانده لامیه در) و خوانک نعمته اضافتی لامیه در مجازا (و بی دریغه بیانیه) جا بونده بر در ارض معنایسته یا قافیه رعایتی چون حذف اولندی (کشیده بونده اسم مفعولدر چکلش معنایسته (محصول ترکیب) دخی خدا آنک در یغسز نعمتی سفره سی جمع بره یعنی هر یه چکلشدر (یعنی

رد لامعی
رد ستمی و کافی

رد این سیدی علی
رد سروری

علم باندن اولنجه مصدر لر ی
اوج وجه اوزره کاور محسبه
و محسبه و حسابا
رد کافی

رد لامعی و سروری

تمام دنیاچه چپ اشیا به نفعی واصل و حاصل در (بو ایکی فقره ذوالقافیتین واقع اولمش
برقافیه سی همه را و همه جاد (و برقافیه سی رسیده و کشیده در پاره ناموس بند کان بکنه
فاحش نه درد پاره معروف (ناموس عربی در عرض و وقار معناسنه (بند کان آخرنده
هه رسی اولان اسم الف و نون جمع (و یا حرف مصدر یعنی بای مصدر لاحق اولسه
هه رسی کاف بحسب به بدل اولور (بند کان و بندکی کی (پرده ناموس اضافتی بیانه در
(و بندکانه اضافت لامیه (بکنه با حرف سبب (و کاه کاف بحسب ضمیمه یازق دیمکدر
الفه والفسر لغتدر فاحش صفت مشبهه در شول برآمده دیرل که حدندن تجاوز ایلیه کاه
فاحش اضافتی بیانه در (نرد دالک و رانک فحیه فعل نفی مستقبل در برغم معناسنه (راده
تشدید تحریفات عوامد ندر زیر لغتدر تشدید بوقدر (نشه که رشید الدین و طواط
عروضنده بیور مشدر و خرم و فرخه سوال ایراد ایدوب تشدید غلبه استعمالدن ناشیدر دیو
جواب و بر مشدر لکن ضرورت وزن ایچون بعض حر و فده تشدید اثبات ایدرل و علی
الخصوص که راده و میله (محصول ترکیب) خدا قوللرینک عرض و ناموسی پرده سنی برامز
کاه سببیه برغم (یعنی آشکاره و تنهالزیده اشک کلمی معاصی سببیه بونلری رسوای ایلر
(حاصلی قیج ایسیرنی اظهار ایدوب قوللری روسیه ایلر * و وظیفه روزی بخضای منکر نیرد
* و وظیفه انسانه هر کون تعیین و تقدیر اولان طعمه و یازقه دیرل برکله نک که آخرنده
هه رسی و یا هه رسی حکمنده اولان ها اولسه غزه و جزه و وظیفه کی حالت اضافنده
آخرنده برهمزه مجتلبه اثبات ایدرل بونده کی کی (روزی یا اصلیه اولجه رزق معناسنه در
(پس عامل خاصه اضافتی قبیلندن اولور (اما با حرف نسبت اولجه و یا وحدت اولماز
علی کل حال اضافتی بیانه در (بعضا با حرف نسبتدر دیرل پس اضافت ینه بیانه اولور
جائز که روزیده کی یا عربی اوله نسبت ایچون دین تأملسر سولمش زیر عربیده بای نسبی
مشدد اولور اندن غیری دیلده تخفف اولور (بخضای منکر (با حرف سبب و خطا نقض
صوبدر (یعنی معصیت منکر کاف مفتوحه اولجه اسم مفعولدر افعال باندن برامز و چرکن
دیمکدر (یعنی نامشروع پس اضافت بیانه اولور (اما بعضا کاف مکسور اوقیدیار
اسم فاعل شکیلده (پس اضافت لامیه اولور لکن بوقوله صفا بوقدر و سوق کلامه ده
ملایم دکل مکریم آخرنده بر بای وحدت تقدیر اوله خلاف قیاس اوزره (نبرد بانک ضمیمه
ورانک فحیه فعل نفی استعمال مفرد غایدر بریدن کسم یعنی قطع ایلر دیمکدر (وراده
تشدید غلبه استعمالدن خلاف قیاس اوزره ثابتدر حاصلی تحریفات عوامیه دندر فارسی
بلر تشدید اولماز (محصول ترکیب) دخی خدا قوللرینک برامز و چرکن خطاسی سببیه
رزقاری و وظیفه سنی (و یا روزه منسوب وظیفه سنی یعنی وظیفه بویه سنی قطع ایلر
(حاصلی صبور در دنیاچه قوللری جرایم صغایر و صغایر سببیه تعذیب ایلر اما
آخرنده کفاری مطلقا و مؤملرک بعض عاصی برنی تعذیب ایدوب بعضی عفو ایدر
(معلوم اوله که شجک بوقاید داب و عادی بودر که کلام منشوری کلام منطومه تقریر
و توبر ایدر نه که بونده بویه ایدر * قطعه * ای کریمی که از خانه غیب * کبر و ترسا وظیفه
خورداری * ای حرف ندا (و کریم منادی و یا حرف وحدت ای بر کریم دیمک اولور و یا
منادی مفرد اوله و یا خطاب خالص معناسنه اوله تقدیری ای خدا کریم دیمک اوله بونده
یا خطاب ایچوندر وحدتی متضمن و کریمده اولان یا خطاب فردیه در دینلر عندی سولمشلر
زیرا فارسیده دیکاری کی یا بوقدر (منادی محدود و کریمی بای خطابه اکامستدر دین

مطل

رشید الدین و طواط سلطان
محمد آتسرک مصاحبی
و استادی اولمشدر شعری
عمادندر سکاکی نیجه برلده
ایاتی استهاد طریقیه
کتور مشدر

مطل

ردلامعی

مطل

ردلامعی و شمعی
ردسروری

خطا سولمش (زیرا بوقدر چه منادی کریمه مضاف اولمش اقتضایدر (ای خدای کریمی
تقدیرنده (پس بوجه له یانک معناسی اولماز (که حرف رابط صفت (خرانه خالک کسر یله
خرانه معناسنه در چچی خزان کلور غیبه اضافتی بیانه در (و همزه مجتلبه اضافت ایچون
کله در بو مصراع مصراع ثانی به موهوند (کبر آتش پرسته دیرل عرب مجوسی در (و ترسا
بته طاب کا فردر (وظیفه خور و سف ترکیبی در وظیفه بی معناسنه (خوردن و اور سببیه
روم ضمه ارفغی کک الفله والفسر لغتدر برقافیه اجلندن بونده خامفتوح اوقغی
کرک دین روم ضمه معناسنه غافل ایمش که خای مفتوح اوقغی قافیه ضر و رتسه
تخصیص ایلدی (داری فعل مضارع مفرد مخاطبدر داریدن مشتقدر بحسب لغت
طوترسن دیمکدر (اما استعمالده و ارغله تعبیر ایدرل مثلا مالدار دو کلبدار دیرل مال و کلبی
وار دیمکدر (داری داشتن لفظندن مشتقدر دین قانون اشتقاقدن اکاه دکل ایمش
(محصول بیت) ای کریم که یا خود ای خدا کریمسن که غیب خرنینه سندن کبر و ترسانی
وظیفه بیچی طوترسن یعنی کبر و ترسایه وظیفه بیدر رسن حاصلی کبر و ترسا مشرک ایکن
و طغیان غی طغ ایلمسن قنده قالور که مؤملرک * دوستان را کجا کنی محروم تو که بادشمنان
نظر داری * دوستان الف و نوله جمع اولدی ذوی القولدن اولدی ایچون سن ساکن
اوقغی کرک کسر یله اوقغی خطادر دوستانک آخرنده برناه خطاب تقدیر ایدرل دوستان
تقدیرنده (را ادات مفعولدر (کجا قنده دیمکدر عربیده این کی (کئی فعل مضارع مفرد
مخاطب در کینندن ایلرسن دیمکدر (دوستان مفعول به اول (و محروم مفعول ثانی (و کجا
مفعول فیه (تو و اور سببیه کنیده بای خطابی تا کید ایدر (که حرف بیان (با حرف صله
(دشمنان نقیض دوستاندر (داری فعلک مفعول غیر صریحیدر (و نظر صریحی مصراع
اول استفهام انکاری بی متعندر (محصول بیت) ای کریم خدا دوستلریکی باران رجحتکدن
و خوان نعمتکدن قنده محروم ایدرسن (یعنی ایلمسن سن که کبر و ترسا کی مشرکله نظر
طوتارسن (یعنی سنک که بونجولین دشمنله نظرک وار بس مؤمن و موحد دوستلریکی قنده
محروم ایدرسن حاشا * فراش باد صبارا گفته نافرش زمر دین بکسرد * فراش مبالغه
اسم فاعلدر دو شیخی معناسنه (باد مطلقا ایدرل عربیده ریح درل (صبا کون یله کیجه برابر
اولد قنده مشرق جانندن امن یله دیرل اضافت لری بیانه در (حاصلی اضافت العام الی الخاصدر
ایکی اضافت یله (را ادات مفعولدر (گفته بونده ماضیدن قسمدر سباق و سباق کلام مقتضاسیه
اسم مفعول دکلدر بعضیلرطن ایلدیکی کی علی الخصوص که اسم مفعول در وقائی اللهدر
دین غریب سولمش (تا بونده حرف غرض تعلیلدر حتی معناسنه (فرش عربیدر دوشن نسبتیه
دیرل (زمر دین زمر دینک و ممیک و رانک ضمه له و رانک تشدید یله یاده خاصه له بریشل طاشدر
برکسه بی زهرلی حیوان صوقسه و یا زهر و برنش اولسه اندن ایکی ارپه اغرنجه سحق ایدوب
ایچور سه لیاذن الله تعالی شفا بولور (و صرع اولاشمش کیمسه انی کوتر سه هرگز اکا صرع
اولاشمیه و یلان و عقرب اندن غبارل (و اوغلان طوغر مقدمه بر عورت زجت چکسه صاع
اولوغنه انی بغلسه لسان طوغره (و یلان انی کور سه فوری کور اولور (دخی نیجه
خاصه لری وار زبرد ایل بر جسد ایلر (با حرف نسبتدر (و نون حرف تأکید نسبتدر زمرده
منسوب فرش دیمکدر خضره اندن کنایتدر (یعنی نباتات (بکسرد بای مکسوره فعل مضارع
داخل اولسه استقباله تخصیص ایدر (شکله می حاله تخصیص ایدر (و کاه اولور که بری
برنک مقامنده مستعملدر (و کاه اولور که هر بریسی مقام استمرارده استعمال اولنور (و کاه

دشمعی

ردلامعی

ردلامعی و سروری و شمعی

مطل

مطل

اولور که هر بری محض تاکید ایچون کلور (کسزد کاف عجمینک ضمه له و تانک قصبه فعل مضارع در کسزدیدن بونده دوشبه دیمکد رفاعلی فراشدر (محصول ترکیب) فراش بار صبا به خدا قدر تبه سوبیش تازمرد منسوب فرشی دوشبه (یعنی بریو زینی بشل نباتات ابله سزاید) حاصلی بریو زینی بشل چار و چنه تربین ایلیمه و دایه اربهارست رافر موده تابنات نبات تازادر مهد زمین پرود (دایه اطفال امزون عورندر که ترکیجه اکا طیار دیرلر بو خدمته اکثر جوار ی جنسی تعیین ایدرلر عرجه مرصعه دیرلر ابره اضافتی بیانه در (اربولوتر (بهای چهار ابلک بازدر (ویا حرف نسبتدر (ورا ادات مفعول (فرموده ماضی دن قسمدر فاعلی خدادر بیورمش دیمکدر (بنات بشل جمیدر قرا و غلجقلر دیمکدر بنانه اضافتی بیانه در (نبات باش اوت دیرلر عریدر (را ادات مفعولدر (در حرف ظرفدر فی معنانه (مهد بشکه دیرلر فارسیجه کهواره دیرلر (زمین پردراض معنانه مهدک زمین اضافتی بیانه در (پرورد بای عجمینک و او وراک فتحه لریله فعل مضارعدر پرور یدندن بونده بسلیه دیمکدر (حضرت شیخ تازه نباتاتی اطفاله و بهار بولودی اطفالی تربیه ایدن دایه به تشبیه ایلش (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی بهار بولودی دایه سته بیورمش تابنات اطفالی بر بکنده بسلیه تربیه ایلیمه (یعنی باران یاغد پرور قبش شدتدن مرده نباتی احیا ایلیمه و درختانرا خلعت نوروزی قبای سبزورق در بر کرده و او حرف عطفدر و درختان فراشه معطوفدر درخت پرده طوران اغچه دیرلر اکثر باش اغچه استعمال ایدرلر فرودقدن و یا کسد کسدن صکره چوپ دیرلر (الف و نوله جمعی شاذدر (زیرا الف و نوله جمع ذوی العقول مخصوصد غیر ذوی العقول هایل جم اولور (کلها و سنیلها کبی (را بونده حرف تخصیصدر درختلرک دیمکدر اشجاره و درخته دینلر رانک تخصیص ایچون اولد و غندن اکاه اولما شلدر (خلعت بابونده ترکیده دیو دیمکله تعبیر معنانه در بویه فارسیده موثوق به اولان اعجامک حرف مقابله و بدل دیدی تشکله بوستانک دوردخی باینده فقهی کهن جامه حکایه سنده بر پنده واقعدر (بیت) دلائل قوی بایند معنوی و نه کهای کردن بحجت قوی بحجت بدل بحجت دیمکدر (خلعت خانک کسر یله فاخر لبا سه دیرلر نوروزه اضافتی بیانه در نوروز کنش برج حله نقل ایلدیکی کونه دیرلر تشکله برج مبرانه نقل ایلدیکی کونه مهر جان دیرلر رانک سکونیه حاصلی نوروز بهارک و مهر جان کوزک ابتدا سیدر (یعنی اول کونیدر (یا حرف نسبت (بقاقتان دیمکدر و یا اضافت ایچون کلشدر (زیرا برکله تک که اخری حروف علتک بریسی اوله حالت اضافه بر یا اثبات ایدرلر قبای سبز کبی و بوی خوش و جاجی کعبه کبی (سبز) اضافتی بیانه در بشل قفتان دیمکدر و رقه اضافه بویه در (ورق واولک و رانک فتحه لریله بپراق معنانه در (در بونده حرف صله در (و بر حرف استعلا (و کرده ماضی دن قسم فاعلی ینه خدادر بونده درختانی اعیان ناسه و اوراتی خلعتهای نوروزی به تشبیه بیورمش (محصول ترکیب) دخی درختلرک اوزرینه نوروز منسوب خلعت دیو بشل بپراق قفتانی ایلش یعنی نور و زخلعتی دیو درختلرک اوزرینه بشل بپراق قفتان کیدرمش بوتلمج اعجامک جلال الدین ملک شاه ابن الب ارسلان زمانندن بری سلاطین ارکان دولته و اعیان حضرتیه روز نوروزده خلعتلر با غلجلیوب جود و سرور ایلدکیرینه و هر کس علی قدره تازه لباسلر کوب ذوق و صفایلد کلرینه حاصلی اعجام بو کونه اعیان دین زباده اعتبار ایدر کلشدر خلعت نوروزینک معنانه برای خلعت نوروزی دین و اشجاره نوروزاق خلعتیه دین اصابت ایلاملدر (منه سنده سب لفظی ورق افطنه مضاف اوانی جائز

علم دیده نبات و نبات کبی
الفاظ تجنیس خط دیرلر یعنی
نقطه ده مختلف اولان
الفاظه تمن و تمن کبی
۴

ردشعی و لامعی

بوتلمج ان شاء الله تعالی
اشاغیده دیاجه ایچنده
ذکر و بیان اولنه جقدر
۴
ردلامعی و شعی
ردشعی

دکلر

دکلر دین اضافت احوالندن اکاه دکل ایش * و اطفال شاخ رابقد و موم ربح کلاه شکوفه بر سر نهاده * بوجه درختانه معطوفدر (اطفال طفلیک جمیدریدی باشنه دک او غلجغه طفل درلر ایدن صکره صی درلر شاخه اضافتی بیانه در (شاخ داله و بداعه درلر (و راحرف تخصیصدر شاخ طفللرینک دیمکدر (بقدوم با حرف سبب (وقدوم مصدر در دخول وزنی اوزرینه علم بایندن موسمه اضافتی لامیه در (موسم جمع اوله جق معین زمانه دیرلر (تکه موسم الحاح دیرلر حجاجک جمع اوله جق معین زمانه (اما بونده زمان معنانه در (نهایتی ربیع اضافه تخصیص کسب ایلش (ربیعدن مراد ربیع ازمنه در ربیع اشهر دکلر (یعنی ابلک بازه ربیع دیرلر کلاه بر که دیرلر شکوفه به اضافتی بیانه در (شکوفه مطلقا چیمکدر (بر حرف استعلا (سر باشدر رأس معنانه (نهاده قومش ماضیدن قسمدر سابقر کبی (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی شاخ طفللرینک ابلک باز کلک سبیله شکوفه کلاهنی باشی اوزره قومش (یعنی فصل بهار کلک سبیله عالم کل و گلستان اولمش خدانک قدر تبه (معلوم اوله که گفته و فرموده و کرده و نهاده کلدلر به اسم مفعول معنانه و پرور قائم مقام فاعلنه اسناد قابلدر (یعنی قبل خدادن دینش و بیورمش و ایش و قومش دیه و ز (لکن سباق و سیاقه اول انسیدر قنامل (بودرت فقره بو کلک براعت واستهلا لای متخنددر (یعنی فصل بهارده تصنیف اولدیننه اشارتدر * و عصاره نانی بقدرتش شهد فائق شده * (عصاره عینک ضمه له دیرلر (یعنی برندن بی صقمقدن حاصل اولان شبنه دیرلر (تشکله زیتونی صقمقدن زیت باغی حاصل اولور (نای لفظ مشترکدر قامشله بوغاز بوغزلیغی پینده که عرجه اکا خلقوم دیرلر حای مهمله نک ضمه له (مثلا حیوانانک جکرله بوغازدن چقان نسته (و یا جائزدر که حرف نسبت اوله (و جائزدر که حرف وحدت اوله (یعنی قامشه منسوب صقندی و یا بوغزه منسوب صقندی و یا بر دیرلر بوغزک صقندوسی (بقدرتش با حرف مصاحبت (قدرت اصلنده مصدر در کدرت وزنی اوزره اما بونک کبی برلر ده اللهک قضاسی و حکم ازلیسی مراددر (شین ضمیر خدایه راجعدر (شهد عریده شبنک ضمی و فقی لغتدر اما عجم فتح شبنه استعمال ایدر حاصلی کوچ باله دیرلر (پس نایدن شکر قش مراد اولور سه شهددن مجازا شکر مراد اولور و یا قطر نبات اما نایدن خلقوم مراد اولور سه شهددن کوچ بال مراد اولور و خلقوم آری بوغازی زیر بال اریسی انواع ازهار و اشجار و اصناف اوراق و ثمار طویلا نوب هر برندن عسله ماده اولغه قابل نسته ایلله شکمی پرایدوب و پنه که کلوب شکنده اولان ماده عسلی نفسنی عصر ایلکله (یعنی صقمغله استقراغ ایلر و اول یتکده تربیت ایلدیکی خانه لری ممتلی ایدر (پس) قدرت خدایله ازاجق زمانده شهد فائق اولور ظهیر فایری بومعنایه اشارت بیورمش * بیت * بدان غرض که دهن خوش کنی زغایت حرص نشنه مترصد که فی کند زنبور (فائق فاق بوق دن یعنی نصر باینک اجوف و او یسندن اسم فاعل درعالی معنانه (فاق علی اقرانه دیرلر جن بر کیمه شرف و کالده اقرانی اوزره زباده اولسه و انله غالب اولسه (شده ماضیدن قسمدر شدنن یعنی اولقی صبرورت معنانه (محصول ترکیب) نایه منسوب صقندی و یا بر دیرلر نایک صقندوسی خدانک قدر تبه شهد فائق اولمش ایکی معنی ایلله یعنی شکر اوله کوره و عسل نانی به کوره * و تخم خرما بتریش نخل باسق کشته * تخم بونده جکر دکلر خرمایه اضافتی لامیه در (خرما معروف (بتریش با حرف مصاحبت تربیت مصدر در تفعیل بایندن بر نسته بی بسلمک شین خدایه راجعدر (نخل بونده خرما اناجدر (باسق اوزون دیمکدر (کشته ماضی دن قسمدر اولمش دیمکدر صبرورت معنانه

قطر ایکی قسمدر که شکر
قامشندن چقار اعلا سنه
قطر نبات درلر که رومده
عسل مصطفی حکمنده در
و بریسی قطر اسود در که
رومده بکمر حکمنده در ۴
تک ای عجمی و کاف عربیه
قوانه درلر ۴

نایک

معلوم آیه که کشدن و کردیدن کاف عجبیه اصل لغته و نمک معناسه در یعنی کیدر کن دو نمک
 و مولو بلز کبی دو نمک و بر سوزدن دو نمک و عربیه کبی دو نمک و دولا ب کبی دو نمک (پس انقلاب
 و صبر و رت معناری بولردن مأخوذ در فتأمل (شده بی) و کشته بی اسم مفعول طو نالر معنی جا نبه
 ناظر دکلر عیش (محصول ترکیب) دخی خدانک تریه سیله خرما چکر دکی اوزون خرما آغچی
 اولش خرما آغچی تخصیص بالذکر ایلمدی برانندن اوزون اول دکلر آغچ اولماز * قطعه *
 * ابرو بادومه و خورشید و فلک در کارند * تا توانی بکف آری و بغفلت نخوری * ابر بوات (باد
 یل) (مه ماه دن مخفف آیدر قرع معناسه) (خورشید کونش بالکر خورده دیرلر شید دیرلر (فلک
 کونک (در حرف نلر) کار ایشدر فعل معناسه (نون و دال ساکنه بونک کبی برلده ادات
 جعدر یعنی سین و نانک جعیدر مفراد اولسه کارست دیرلر فتأمل (تا حرف تعلیل (تو
 سن دیمکدر انت معناسه (نان اتمک) و با حرف وحدت (بکف با حرف صله) کف لفظ فارسیده آیه
 معناسه یعنی ال ایلمی عربیه راخه دیرلر اری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آری دندن مخفدر
 آور دندن که مضارعی آورد کلو ر فتأمل (و آو حرف عطف بای ساکنه دنعبره کلدو کیچون
 و آو آیه همزه یکننده تلفظ و انور تکه عزوجل ده بویه ایلمی (بغفلت با حرف مصاحبت غفلت
 معروف نخوری نون حرف نفی حکمدر انکیچون متصل یازیلور (خوری واور سمبله فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر بیجه سین دیمکدر بعضلر نخوری بای استقبالیه آیه استفهام انکاری اولفه
 قابل دیدیلر اما بوقوله التفات اولماز هر کیدن صادر اولور سه (محصول بیت) ابرو بادومه و خورشید
 و فلک ایشده درلر (یعنی هر یسمی برایشده و خد منده ثابتدر) حاصلی هر بری بر خدمته تعیین
 اولمشدر تا کم سن بر اتمک اله کتوره سین و اول اتمک غفلتله بیید سین اتمک اله کتور کدن مراد کسب
 و تحویلدر (یعنی خدا بولری سکاخدمتکار تعیین ایشدر تا کم سن بواوسطه آیه خدایه عبادت
 و طاعت آیه سین * همه از بهر توسر کشته و فرمان بردار * شرط انصاف نباشد که تو فرمان
 نبری * بهر بانک قتی و هانک سکونیه ادات تعلیلدر لاجل معناسه لازم الاضافه اولان الفاظنددر
 سرکشته وصف ترکیبی اقسامنددر (بحسب لغت باشی دو نمک دیمکدر اما استعمالده مخیر و بی
 قرار معناسه در فرمان بردارده وصف ترکیبدر برداریدندن لغته قائلمرق معناسه در برداشتن
 کبی اما استعمالده کوتور مکه تعبیر ایدرلر یورق قائلمرقی (یعنی کوتور یچی و طوبیچی معناسه
 (بردار بر داشتن دن و بردندن اخذ ایدنر خطای فاحش ایلدیلر (شرط انصاف شرط معروف
 شرط لفظی فارسیده اکثر مجمله لایق معناسه مستعملدر دین اکثر عنایات سو بلکله مقیددر
 (و انصاف عدالت دیمکدر و اضافت لامیه در (نباشد فعل نفی مستقبل در باشدیدن دکل اولماز
 معناسه) که حرف بیان (فرمان اسمدر بوبرق معناسه) نبری فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر
 بریدن ایلتمک معناسه بردندن دینلر احوال اشتقاقی لملر عیش (محصول بیت) بیت اواده مذکور
 ولان اشیانک جعی سنجون سرکشته و داتر فرمان پذیردر و خدمتکده بی و قرار و بی ثابتدر (یعنی
 خدا بولری سکاخدمتکار ایلدر که سن آنک خدمتده ثابت و قائم اولاسین) پس شرط انصاف
 دکلدر که سن بوبرق طوبیوب فرمان پذیر اولاسین (حاصلی افلاکی کواکبه وارضی حیوانات و
 نباتات و معادنله سکا طیف خلق ایلندر) ایلمدی بومعانی عظیم نعمت یللوب خالقک امر یتنه امثال
 ایدوب مامور که عامل اولق کرکین (فرمان بردار ترکیبده) بحسن لفظ ایچون کلسدر دین لغت
 احوالندن آگاه دکلر عیش (و قتا که حضرت شیخ ذکر تحمیده و تحریض عبادت و ترغیب شکر
 و تنبیه مجز و قصور و اعلام تقدیر اذناق و بیان طریق توکل و تبیین عجایب قدرة اللهین فارغ
 اولدیه الطاف حقک ذکر کری یاننده تصلیه به شروع ایدوب یورر که * در خبرست

مطل

رد لامعی و سروری

کف فائک تشدیدیه بنده آیه
 معناسه عریذ فارسیده دخی
 بومعنا به مستعمراد شارح
 فارسی به حصری مسامحه لودر
 للطابع الفقیر اسعد
 رد لامعی

فیه مافیه للطابع

رد لامعی و کافی و شعی
 رد شعی

رد ابن سیدی علی
 و لامعی و شعی

رد شعی و کافی

بو مقدم

بو مقدم خبردر مؤخر میتدایه که هر که یکی در * از سرور کاشات و مقدر موجودات و رجت عالمیان
 و صفوت آدمیان و تکه دور زمان محمد مصطفی علیه الصلوة والسلام * سرور اولو معناسه در
 (کاشات بونک کبی برلده مخلوقات معناسه در (مقدر اصلنده مصدر می در) اما بونک کبی
 برلده شول ذاته دیرلر که آنک آیه فخر ایدرلر (یعنی نازلورلر) موجودات دنیاده موجود اولان
 اشیان عبارتدر عالمیان قیاس بودر که با حرف نسبت اوله (الف و نون ادات جمع اوله
 (پس حروف ثلثه ادات جعدر دینلر عتدی سو یلشدر (عالمیان اهل عالم دیمکدر (صفوت
 صادره حرکات ثلثه جائزدر مادامکه نایله در امانادن معرا اولسه فتحه آیه در انجیق خالص
 معناسه (آدمیان ده عالمیان کبی در) یا حرف نسبت اوله ده اما نصاب صیانه آدمی
 انمی و انسان مردم دیمکدر (یعنی آدمی بی و انسی بی انسانه مرادف طومشدر (پس بونده
 ظاهر اولور که یا اصلی اوله و العیلم عندالله (تته مصدردر تفعیل بایندن شول نسته به دیرلر که
 برشی آنکله تمام اوله تکه دائرة نبوت وجود شریفلر به تمام اولمشدر که (لانی بعدی)
 بیور مشدر (دور زمان یعنی دائرة زمان و اضافتی بیانه در اما اضافات خمس لامیه لدر
 فتأمل (محمد مصطفی ماسبقه عطف بیاندر (محصول ترکیب) حدیثده وارد و ثابت اولمشدر
 کاشاک اولوسندن و موجوداتک مقدرندن و اهل عالمک رجندن و آدم اوغلرینک صافی
 و خالص و کزیده سندن و دور زمانک تته سندن که بومذکور القابله ملقب محمد مصطفی قادر علیه
 الصلوة والسلام * بیت * شفع مطاع نبی کریم * قسم جسم بسیم و سیم * (بیت لغته اوه
 دیرلر اما اصطلاحده ایکی مصراعدن مرکب نظمه دیرلر کرک آخری متوافق اولسون
 کرکسه اولسون (و مصراع لغته قیوتادینه دیرلر اما اصطلاحده یارم یتشه دیرلر
 (پس بونده بیت برینه شعر یازانلر معنای بیتدن آگاه دکلر عیش (شفیع صاحب شفاعتدر
 دیمک اوله) و یا مقبول الشفاعه فعیل بمعنی فاعلدر و یا مفعول (مطاع اسم مفعولدر
 افعال بایندن اطاعت اولمشدر (یعنی انس و جن اکا اطاعت ایلش و امرینه مطیع اولمشدر
 (نبی اصلی نبی در فعیل بمعنی فاعلدر بنیاداً دن) (یعنی ضرب باینک مهور اللامندن همزه بایه
 دو نوب ادغام اولمشدر جعی انباء و انباء کلو ر فعللاء و زنی اوزره شرفاء و کرماء کبی مخیر
 معناسه (یعنی خدادن قوللرینه خبر و بریچی و خبر کتور یچی معناسه و جائزدر که تبوه و نبوتدن
 اوله (یعنی بوسک بر دپه لر کبی بس باینک معناسی مشرف علی الناس دیمکدر) زیرا شرف رفعت
 دیرلر مذکور معنای لغویدر (اما اصطلاحده فتوحات مکی بیورر (نبی شول ذات شریفه و عنصر
 لطیفه دیرلر که اکا بطریق الوحی من عندالله بر شریعت نازل اوله که اول شریعت انک خدایه
 تعبدینک کیفیت بیسانی متضمن اوله اگر اول شریعتله غیره معنوت اولور سه رسول دیرلر
 تم کلامه (کریم ابودیمکدر نقیض لئیم در که معناسی ایلقدر اما اصطلاحده سمیع یعنی جو مرده
 دیرلر که اخلاق مرضیه و اطوار سنیله ایلده محلی و مزین اوله (قسمت قسامندن اولور سه حسن
 الوجه معناسه فعیل بمعنی فاعلدر اما قسمدن اولور سه فعیل بمعنی فاعل در بنه قسمت ایدییچی
 معناسه (یعنی دنیاده علوم و معرفتی و حکمتی امنی یتشه و آخرتده رحتی و شفاعتی تقسیم ایدییچدر
 (جسم لغته ابری کوده لی مجسم معناسه در) اما بونده مراد عظیم القدر و المرتبه در دیدیلر که اول
 حضرتک شول معجزه سنه اشارتدر که اعتدال قائمله ایکن هر ندکلو اوزون بویلی و کوده لی کپشک
 یاننده واقع اولسه اندن عالی و بلند و جسم کور بنور دی انبایدن هیچ بریسی جسامت بدنه
 موصوف دکلدر دینلر عجب بوقدر یک انبایک جعی یلیدیلر مکه بوحکم جزم ایلیدیلر هله طول
 قائمی حضرت آدم علیه السلام اسناد ایلک مشهوردر اما انی ده الله یلور و بیخبری انجیق

مطل

رد ابن سیدی علی
و سروری

در سروری
و شعی

مطل

رد شراح

بسم کولج بوزلی معنایه در یعنی خندان روی متبسم معنایه اولفقه جائز در و پیور مشهور در که
 بن لطیفه ایدیمی م اما طوغریدن غیری نسته سوزازم (و بعضی روایت ایلدی که شویله محکم
 کوردی که مبارک از ویشلری کورینودی (وسیم وسمه دندر که علامته دیرل (یعنی مبارک
 ارقدری مهر نبوتله نشانیتمش ایدی ویا نور نبوتله مبارک الی نیک سویندن کایت اوله که علامت
 صدق رسالتدر نیکه کابلرده یازر که نور نبوت حضرت آدمک التندن حضرت شبنه واندن
 سائر انبیایه نقل ایدرک حضرت واصل اولدی (وسیم حسن الوجه معنایه در (مصرع ثابده
 واقع اولان الفاظ تجنیس مطرف اسلوبی اوزره در (یعنی اول حرفندن غیری حرفلری بر در) نیکه
 علم و قیاسم بویه در (معلوم اوله که بوالفاظ تکرر خبر قبیلندندر (یعنی هوشنیع مطاع بی کریم آه
 حاصلی محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم بواوصافه موصوف و بوالقباله ملقبدر * بیت * چه غم
 دیوار امت را که باش چون تو یسینیان * چه باک از موج بحر ازا که باشد نوح کشتیانیان * چه جیم
 عجمینک کسری و هاء رسمیه نه دیمکدر ذوی العقولک غیرنده مستعمل لفظدر (دیوار معروفدر
 عربچه جدار دیرل امته اضافتی بیانیه در (را ادات صله در بامعناسته (که حرف بیان (و یا حرف
 تعلیل (باشد فعل مضارع مفرد غائبدر باشدیندن بونده اوله معنایه در (چون واور سمبله
 ادات ثابده در (یشینیان پشت ارقدر (و یا معجمه در ضرورت قافیه ایچون بای نسبت اولفقه
 قابلدر بعض تأویل ایله (وبان ادات فاعل درجی معنایه نیکه در بان قیو جی و شتر بان
 دوه جی دیرل ترکیده بعضی بنالرده بشتون ددکلر بدر بحسب لغت ارقه صافیجی در اما
 بونک کی برلده ظهیر و سندن مراد در (باک ایتک (یعنی قیرمق عربچه مبالات دیرل اما ابالی
 دیرل قیرم دیچک برده (موج دکر طلازی عربچه در بحر اضافتی لامیه در (آن اسم اشارتدر
 مقدر کسه تقدیری انکس رادر (را ادات صله در باکی (که حرف رابط صفت (کشتیانیان کشتی
 بای اصلیه ایله کیه دیرل عرب سفینه دیر (وبان ادات فاعلدر سابق کی کمی دیمکدر عربچه ملاح
 دیرل ایکی صیفه ده بان ادات نیستدر دین غفلت ایلدی (محصول بیت) نه غم امت دیوارینه
 یعنی امته استفهام انکار یدر یعنی امتکه نه بوقر براسنک کی سند و ظهیری وارد در کز و جندنه
 نه باک اول کیمسه که حضرت نوح کی کمیسی اوله (حاصلی بر امتک که سنک کی مسندی و شفاعتگری
 اوله اول کیمسه جهنم عذابندن نه قور قار یعنی قور قرنتکه نوح پیغمبر کمیسی اولان کیمسه اصلا
 طوفان موجندن باک ایلز یعنی پرواچکیز * نظم * بلغ العلی بکماله * کشف الدجی بجماله * بونظم
 بحر کمالک اوچنی عروض و ضربنددر (یعنی عروض و ضربی بحر و در یعنی هر مصرعای ایکی
 متفلاعلن کلور الا در دینی مصرعک اول مضر کلور یعنی مستفعلن (بلغ فعل ماضی مفرد مذکر
 غائبدر فاعلی تحتده مستتر ضمیر محمد راجع ایشدی دیمکدر علی عینک ضمی و لامک فحمله مفردله جمع
 یکنده مشترک صیفه در مفردا و انچه شرف و رفعت معنایه در تقدیر منصوب مفعولدر بلغ نک اما
 جمع اولنجه علیانک جعی اولور عینک ضمی و لامک سکونیه که اعلاتک مؤنثدر (پس بونقدیر چه
 بر موصوف تقدیرا و انور مراتب و درجات علی دیمکدر (علی الفله بازاسه مفرد اولور رفعت معنایه
 کلور (عینک فحی و ضمی جائزدر دین الفله بازاسه و عینک فحی جائزدر دید و کنده نظر واردر در دکانی
 تأمل (بکماله با حرف جر معنای سببی متضمن بلغ به متعلق و ضمیر مجرور محمد راجعدر (کشف فعل
 ماضی مفرد مذکر غائب اجدی دیمکدر (دجی دالک ضمی و جیمک فحی ایله مفرد و جمع یکنده مشترک
 لفظدر مفردا و انچه شدت ظلت معنایه اولور جمع اولنجه دجیه نک جعی اولور کجه قراکقلری
 یعنی کفر طمانی و کجه لری قراکقلری آجدی بجماله بکماله کیدر ایدر و نعلفقه (محصول بیت)
 حضرت محمد علیه الصلوٰه و السلام کالبه درجات و مراتب علایه ایشدی یعنی من خلفه انبیا و اولی

مطل

رد لامعی

اصطلاحلر زده بحر و شول بحر
 دیرل که هر مصرع اعتدن بر
 جزویر طرح اولمش اوله
 ضم

اضمار اصطلاحلر زده ابکنجی
 حرفی متحرک ایدر اسکان
 ایلکه دیرل مثلا متفاعلندن
 قانی ساکن ایدوب پرینده
 مستفعلن کتوردر

مراتبه

مراتبه واصل اولدی کفر ظلماتنی ده جال ایمان واسلامله کشف ایلدی دیمکدر * حسنت
 جمع خصاله * صلوا علیه وله * حسنت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه کوزل اولدی دیمکدر جمع
 هب دیمکدر (خصال خای محجمه نک کسر یله خصلتک جمعیدر حاق و خوی معنایه در
 (حسنت فعلی جمعه اسناد خصاله ضافته تأیث خدایتک اعتبار یله در زیر کل جمع مؤنث در
 وعلی الخصوص که جمع لفظندن معنای جمعی ملحوظ در ضمیرینه محجمه راجعدر (صلوا فعل
 امر جمع مذکر مخاطب در صلوات کتورک دیمکدر (علیه جار و مجرور صلوا یله متعلقدر (واله ضمیر
 مجروره معطوفدر بر حرف جر تقدیر یله (و یا علماء کوفه مذهبی اوزره در که انرا عاده جار سن عطفی
 تجویز ایدر (محصول بیت) حضرت محمد صلی الله علیه وسلم جمع اخلاق و اطوری کوزلدر
 زیرا حضرت قرنده انک امی خلق عظیم پیور مشدر (پس بویه اولنجه اکا صلوات کتورک
 الله و اصحابنه دخی زیر پیور مشدر اذ اصلیتونی فعموا لامعی جلی صلوا فعل ماضی جمع مذکر
 غائبدر بمش اما معنای صلوات کتورک دعش پس بویه خطا یا کتب ینک سهو فلتسدر
 و یا ما یخ و لا نک و لا لامعی ایل مقامده دکلدر که اندن بویه خطا قصد ایلد صادر اوله پس بوخطا
 بی ذت لامعی ه اثبت و اسناد ایتک مرتبه سنی تشخیص ایلماکن کلور * هر که یکی
 از بند کان کهسکار پریشان روز کار دست انابت باید اجابت بدرگاه حق جل و علا بر در * که
 بونده حرف رابط مبتدا بالخبر در زیرا در خبر ست مقدم خبر و هر که مخر مبتدا هر بونده
 احاطه افراد ایچون اولان کل معنایه در (و که کاف عجمینک فحمله کاعدن منفدر وقت
 معنایه در (و که حرف بیان هر وقتکه دیمکدر (یکی بریسی دیمکدر اما یک یاسز بر دیمکدر (بندکان
 ینده نک جمعیدر قولدر دیمکدر بوجهک سابق قاعده سی بیان اولمشدر (کهسکار کسه کناهدن
 مخفف و کار کاف عجمیه ادات فاعلدر جی معنایه ستمکار و جفا کار کی بو کافلری عربی طوتلر
 عجم طوتون طمع ایمن که هیچ دماغلر زده فارسی لذتی (بوغیش پریشان روز کار وصف ترکیبی
 اقسامندندر پریشان و پراکنده کاف عجمیه طاعتق دیمکدر (روز کار خلاف قیس اوزره ایام و زمان
 معنایه در پریشان روز کاری ترکیب و صنی طوتان فارسی بی غریب یاور بمش پریشان روز کاردن
 مراد احوال و اطواری پریشان دیمکدر واضع قلمری بیانیه لدر پریشان روز کارک معنای پریشان
 روز کاری و پریشان لفظی روز کار لفظه مضای رلقه جائزدر دیدیکی ایکی تقدیرنده بله خط
 ایش (دست ثابت ده بویه در یعنی بیانیه (ثابت افعال بایندن مصدر در رجوع معنایه
 یعنی ایلدیکی کاهدن پریشان اولوب توبه و رجوع الینی (بامید اجابت با حرف مصاحبت امید
 او بوددرر جام معنایه کاه اولور که ضرورت وزن ایچون بر تشدید میم و رزل پس تشدید و تخفیفی
 جائزدر دین همال ایش (اجابه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی قبیلندندر قبول اولوق ایدیه
 (بدرگاه با حرف سله و یا حرف ظرف در درگاه جناب کی قیواوک دیمکدر اگر چه اصلده قیویری
 دیمکدر نیکه سابقا مفصل بان اولندی (حق ارنک کی رله خدام معنایه در (جل و علا عطف
 تفسیری قبیلندندر بردارد فعل مضارع در دار یدندن بونده قائمدر دیمکدر (محصول ترکیب هرگاه
 که حوالی پریشان که نکار قولدرن ریمی توبه واستغفار الینی یعنی توبه واستغفار ایچون قیوا و اولوق
 امیدله خدادار کاهنه الینی قائمدر * ایزد تعالی در وی نظر نکند * ایزد همزه نک و زانک کسر یله
 خدام معنایه در تکرری دیمکدر (در حرف صله در امعناسته (وی وایک فحمله ضمیر غائبدر او کی هو
 وعی معنایه نظر نکندک مفعول سر مجرور و در وی غیر سر مجی نکند فعل نفی مستقل در بلز
 معنایه تحصیل علوم و معارف ایچون سیاحت زمانده کل شاک بو مقامنی اسکان ایدوب
 اکابر علماء انجام و شایخ کارلرینه عرض ایلوب دیرد بو کلا شریف اتی کوسنر که معصیت

رد شعی و کانی

رد این سید ع
و سروری و کانی

رد لامعی

رد شعی

رد شعی

رد لامعی

و شعی

ایلمن قوللک اولکی ویکجی توبه واستغفاری خدا فتنده مقبول اولیه پس حضرت ادم وحو
و حضرت اود و بعض انبیا و اولیا و حکمک فتنده مندرجی دکلکی اگر پرسنکه مندرجند اندراجی
ندن معلوم بهر زردی که یوایی فعل (یعنی نظر نکنند و اعراض کنند معنای شرطی متعینند
یعنی اگر نظر نکنند و اگر اعراض کنند) و توبه اوچه دکل اولدیغنک سری بود که اولکی وایکجی
توبه قبول اولمازسه اوچجی توبه البته مقبول اولور دیوجواب ویرردی (پس توبه اولنجیه اشکال
ظالمز و معنی مستقیم اولور فاعل (معلوم اوله که کلسانک قدیم نسخهلرنده که هر که یکی از بندکان
واقعدر واکرنده که یکی دوشمش اما رابطه سزیکي ندرنله واقعدر (پس قدیم نسخهلره مخلف
باز نر معنای مستقیم مخلف باز مثلر قدیر کار کاف عجمیه ادات مبالغه در ضیفه ماضینک
آخرینه لاحق اولور مبالغه فاعل معناسه پرورد کار کی رب معناسه وافرید کار کی خلاق
معناسه وگاه اولور که امر صیغه سی آخرینه لاحق اولور امر ز کار کی غفور و غفار معناسه
وامو ز کار کی کثیر العلم و کثیر التعلیم معناسه دین زیاده خطا سویش ز کار اسم
مخصوص لفظدر فعله هرگز داخل اولماز (و بودکر ایلمدی الفاظ اسما مصادردر افعال
دکلدر او ویردیکی معاینده اسمیتری معلومدر (بردارد لفظنده بر حرف استعلا (وداردی
داشتن دن اولوب یوقاری طوق معناسی ویرنر معنای لغوی لری استاددن اوجه طوئما مثلر
* بازش بخواند * باز بونده بنه معناسه در (و شین ضمیر بنده کنه کاره راجعدر (بخواند
فعل امر مفرد غائب یعنی طلب مغفرت و غفران ایلمده * باز اعراض کند * یعنی ایزد تعالی
اعراض کند حاصلی اعراض بیدر * بازش بتضرع و زاری بخواند * تضرع و زاری
عطف تفسیردر (زاری بونده ایلمدی معناسه در (یعنی بنه عبد مذنب تضرع و زاری یلکله
دعوت عفو و مغفرت ایلمده (بعضیلر ایکی بخواند فعل مضارعدر دیرلر اما ولی بودر که
بخواند ایکی یرده بیله امر غائب صیغه لری اوله (زیرا صیغه فعل مضارعله امر غائب مشترکدر
* حق سبحانه و تعالی گوید * یعنی خدای تعالی دینه یعنی تضرعه دعوت توبه ایلمده
خدایه * یا ملائکتی قد استجیت من عبدی ولس له رب غیری * (یا حرف نداملانکد نااله
و تاسر لغندر ملکک جعیدر فرشتهلر معناسه (قد بونده حرف تحقیقدر (استجیت فعل ماضی
نفس متکلم وحده در استعمال باندن اولاندیم دیمکدر (من حرف جر استجیت فعلته متعلق
(عبد قولدر بنده معناسه (و یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه در (وایس و او حرف حال
لیس فعلدر افعال ناقصه در (غیری تقدیرا مرفوع اسمی و ظرف فاعله محلا منصوب خبری
(محصول ترکیب) خدای تعالی دیه ای نم فرشته لم تحقیق قولدن اولاندیم حال بود که آنک
بندن غیری افندیسی یوق * فقد غفرت له * تحقیق بن آتی بارلغادم دیمکدر (معلوم اوله که
جایعب و ذم قورقوسندن انسانه عارض اولان تغیر و انکساردر (پس خدا حقنده حیا عبدی
نا امید ایلمکی نرک ایلمکدن مجازدر (یعنی بن قولی نومید ایلمزم حاصلی عقوبته مستحق اولمش
ایکن نرک عقوبت ایلمدیمکدر * دعوتش را اجابت کردم و حاجتش برآوردم * دعوتش
شین ضمیری بنده به راجعدر ایکی فقره بیله (بر آوردم حاصل ایلمدیمکدر یوقاری کنور دم
دیمکد کلدر معلوم اوله که میم ضمیر فعل آخرینه لاحق اولسه ضمیر مرفوع معناسه در بونده کی
* که از بسیاری دعا و زاری بنده شرم همی دارم * که حرف تعلیل بسیار چوق معناسه در
(و یا حرف مصدر در و همزه مجتلبه اضافت ایچون کیشدر (زاری ده ده بویه در (شرم اسمر
حیا معناسه (همی ها تا کیدایله ادات حالدر اکثر نسخه ده همی شرم دارم دوشمش
و بعضیده باز یلن کی واقع اولمش (محصول ترکیب) دعوتی قبول ایلمدم و حاجتی

مطل

رد این سیدی علی و سروری و شعی و کافی

رد لامعی

رد این سیدی علی و شعی

مطل

رد شعی

مطل

حاصل

رد این سید علی و لامعی

حاصل ایلمدم زیرا قولک چوقلق دعا و زاری یلغندن اولانم * بیت * کرم بین و لطف خداوند کار *
کنه بنده کردست و او شرمسار * کرم بینک مقدم مفعولیدر (و بین فعل امر در بینیدندن دیدندن
دکل بعضلرظن ایلمدی کی (لطف کرمه معطوفدر ضرورت وزن ایچون از لری مقصود اولدی
کرم ایلمکه و لطف ملائمه دیرلر و اضافتی لامیه در (خداوند و خداوند کار افتادی معناسه
و بزرگوار ده دیرلر (کنه کاهدن مخففدر کردستک مقدم مفعولیدر کردستک اصلی کرده استدر
ضرورت وزن ایچون هاه رسمیه همزه مجتلبه حذف اولمشدر زاری ادات خبر فعله داخل اولماز
(پس کرده بونده ماضی دن قسمدر ایلمش معناسه (و او حرف حال (و ضمیر غائب در هو و هی معناسه
(شرمسار سار یونک کی پرلده مبالغه افاده ایدر صفت مشبهه کی اولانغن معناسه (محصول بیت)
خدانک کرم و لطفی کور که قول کاه ایلمشدر حال بود که اول شرمسار در (نکه یحیی
بن معاذ را زیدن روایت اولور که اثنای و عظه ییورن مشکه سبحان من یدنب العبد و
و یستجی هو * عا کفان کعبه جلالش بتقصیر عبادت معترفند که ماعبد ناک حق عبادتک *
(عا کف ملازم و مقیم معناسه در (الف و نون ادات جعیدر سلوب بحج اوزره (کعبه الله
وی جلاله اضافتی بیانه در (و جلال عظمت معناسه در و شین خدایه راجعدر
(بتقصیر با حرف صله و تقصیر تفعیل باندن مصدر در اکسکک معناسه (عباده اضافتی
لامیه دیر (یعنی مصدرک مفعولسه اضافتیدر (معترفند اقرار اید یحیی لردر (که
حرف بیان اعتراف (ما حرف نفی) عیدنا فعل ماضی متکلم مع الغیردر (کاف ضمیر منصوب
متصل (حق عبادتک اصلنده عبادة حق ایدی (پس صفتی موصوف اوزره تقدیم ایدوب
مضاف قلد یلم مبالغه امدی اضافت صفت الی الموصوفدر (و کاف خطاب ضمیر
مجرور متصلدر (محصول ترکیب) خدانک عظمتی کعبه سنه ملازم و ناظر اولانر عبادت لری
اکسکککنه مقر و معترف لردر که یارب زسکا کرچک عبادتله عبادت ایده مدک دیو (یعنی سنک
اولو لغه لایق و شایسته قوللق ایده مدک دیمکدر * و واصفان حلیه جلالش بتخیر منسوب که
ما عرفناک حق معرفتک * واصفان اسم قادر ضرب باینک مثالندن وصف ایدیجیلر دیمکدر
الف و نون ادات جعیدر (حلیه به اضافتی اسم فاعلک مفعولسه اضافتی قبیلندنر و جلاله
اضافت بیانه (حلیه زینته دیرلر (یعنی برك بتخیر (با حرف صله (تخیر تفعیل باندن مصدر در
متخیر اولیق (حاصلی حیره دوشمک (منسوب اسم مفعولدر (که حرف بیان تخیردر (ما حرف
نفی (عرفنا فعل ماضی نفس متکلم مع الغیر (و کاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (حق معرفتک
حق عبادتک کیدر اعرابده (محصول ترکیب) دخی خدانک کوز لایکی بزکنی یعنی کوز لایکی
وصف ایدیجیلر حیره منسوب لردر (یعنی متخیر اولوب سو یلیجیلر در که بزنی سکالایق و سزاوار
یلکی ایله بله مدک (حاصلی سنی سکالایق یلیکیله بیلن ینسه سن سین (بشرده بوقدرت
یوقدر نکه این سینیای حکیم دیر * اعتصام الوری بمعرفتک * بحج الواصفون عن
صفتک * تب علینا فاشاشر * ما عرفناک حق معرفتک * قطع * کرم کی
وصف اوزمن پرسد * بی دل از بی نشان چه کوبید باز * (کر حرف شرطدر اگر دن مخففدر
(کس کیمسه دیمکدر کشی دین کسی یلزمش زرا کشی به کادیرلر کافلر عریبدر
(و یا حرف وحدت (وصف او اضافتی مصدرک مفعولسه در (زراء مفرده اژدن
مخففدر در من معناسه (من میلم فحیه بن دیمکدر نامعناسه (پرسد فعل مضارعدر پرسیدندن
صوره دیمکدر (بی دل رو زمر زنده عاشقه دیرلر (یونک کی پرلده واله و حیران مراد در
(بی نشان معروف (چه نه دیمکدر ادات استفهامدر (کوبید فعل مضارعدر کوبیدندن نه دیبه

رد لامعی

ونه سويليه ديمكدر (باز لفظ مشتكر اسماء فعل پنداره اسم اولجه بنه نچيه معنی
 پنداره مشتكر (اما اسلوب عجمه مناسب و ملايم اولان اولدر كه بونده ادات تا كبد
 اوله (اگر چه تكلفه دخی و كبر و واجی معنائی ویرمه كه فایدر فاعل (محصول بیت)
 اگر بر کیمه خیدانك وصفی بدن صور سه (یعنی بكا حقیقه خدای و صف ایله دیرسه
 عاشق واله و حیران جانان بی نشان نه خبر سويليه و نه نشان ویره (یعنی بكا یعنی ذات
 شریقی وصف ایله من * عاشقان کسکان معشوقند * بریاید زکشتکان اواز * (کسکان
 کشته نك جمعید رهاء رسی کافی عجمه ایله ابدال اولمشدر دیمكدر (معشوق معروف
 ونون و دال ادات جمع معنی جهنم کسکانه مقید در (بریاید بحسب لغت بوقاری کلز
 دیمكدر (اما استعمالده چقماز دیمكدر (معلوم اوله كه برکاهك كه اولنده همزه اولسه بای
 استقباله و یامیم ناهیم و یاتون نافیه اولنه و اصل اولسه همزه یایه ابدال اولور (بیا و میا و)
 و یاید (و نیاید کی فاحظه (اواز اوله و زاسر مشهور لغتدر عجمه صورت دیرل (محصول بیت)
 (معناه جهنم بیت اولك مضمونی تا کید ایدوب بیور عاشق معشوقك مقوللریدر (پس
 مقوللردن اواز چقماز كه انی وصف ایله ل (یعنی وصفه فادر دكلم معشوقند کی لده نون و دالک
 ماقبلدر بر همزه اصلیه تقدیر ایدلر زائد تقدیر ایشلر * یکی از صاحب دلان سر بیجی مراقبه
 فروبرده بود و در بحر مکاشفه مستغرق شده * صاحب دل اهل قلب دیمكدر اولیاء الله دن
 عبارتدر و دیدلر كه صاحب دلدن مراد حضرت شیخ کندیلریدر (سر فروبرده نك مفعول
 صریحیدر (و بیجی غیر صریحی (جیب بقایه دیرل و فارسیجه کر بیان دیرل مراقبه اضافتی
 بیانیه در (مراقبه خدادن فیضه طالب و راغب اولمغه دیرل (فروبرده بود بحسب لغت اشاعه
 ایشلر ایدی دیمكدر (اما اصطلاحده باشین بقایه چکیمکدن عبارتدر (نه كه اهل حال اولان
 صوفیاء عادتیدر (فروبرده ماضیدن قسمدر (و بود حکایت حال ماضی (در حرف صله (بحر
 دریا (مکاشفه احوال غیبه اطلاع دیرل و اضافت بیانیه در (مستغرق اسم مفعولدر استعمال
 باندن عرق اولمش دیمكدر (شده ماضیدن قسمدر اولمش دیمكدر ضرورت معنائیه (محصول ترکیب)
 صاحب دل مشایخدن برسی باشی مراقبه بقا سنه ایشلر ایدی عادتلی اوزره دخی مکاشفه
 در یاسنه مستغرق اولمش ایدی (یعنی عالم کشف در یاسنه طامش ایدی * آن کاه كه ازان حالت
 یاز آمد یکی از اصحاب بطریق انبساط گفت ازان بوستان كه تو بودی مارا چه تحفه کرامت
 آوردی * انگاه آن اسم اشارتدر (و کاه کاف عجمیه وقت معنائیه در (كه حرف بیان بعض
 نخنده انگاه كه برینه چون واقع اولمشدر (ازان حالتدن مراد عالم مکاشفه در (باز آمد کرو
 کلدی (یعنی عالم صحوه کلدی (حاصلی اول عالم مکاشفه دن بو عالمه کلدی (یکی یایله بری
 دیمكدر (اما یاسز بر دیمكدر (اصحاب بدن مراد بونك کی برلر ده مرید زدر (بطریق با حرف
 مصاحب (و طریق بولدر (انبساط انفعال باندن مصدر در بونده کستاخانه دیمكدر (ملاطفه
 و مزاح طریقیله دینلر محله مناسب سويليه (زیرا مرید شیخدن کرامت دیک کستاخلفه
 علی الخصوص كه مزاح طریقیله (گفت فاعلی یکی از اصحابدر (بوستان واوله عجمی و اوسز
 عربیدر (كه حرف رابط صفت (تو بودی یعنی اول بوستاندن كه سن انده ایدك مستغرق
 اولدی یعنی عالم مکاشفه دن تعبیردر (مارا ما بز دیمكدر نحن معنائیه (را حرف صله در با معنائیه
 (تحفه ارمغان کرامته اضافتی بیانیه در و همزه اضافت ایچون کلمه کرامت تحفه سن
 دیمكدر (بعضیلر اضافتی نیچور ایلام یلر و معنائیه کرامت ارمغانی کتوردك دیمكدر دیدی
 (آوردی واوله فتحیله فعل ماضیدر کتوردك دیمكدر واولك ضمیمه اوقیانلر بکاش اوقید یلر

باز لفظ مشتكر

مطل

رد لامعی و سروری

رد شعی و کانی

رد ابن سید علی و سروری

محصول

(محصول ترکیب) اول وقت كه اول صاحب دل عالم مکاشفه دن واستغراقدن عالم صحوه کلدی
 مرید دن برسی کستاخانه سويليه اول بوستاندن كه سن انده ایدك بزه نه تحفه ارمغان
 کتوردك (یعنی کرامات و عطا یادن بزه نه کرامت کتوردك * گفت * صاحب دل دیدی * بخاطر
 داشتم كه چون بدرخت کل برسم دامن پرکنم هدیه اصحاب را * بخاطر (با حرف ظرف و ر خاطر
 کولکله دوشن سنه و بریم متکلم مقدر در داشتم قرینه سبله (داشتم فعل ماضی متکلم وحده در
 (كه حرف بیان یعنی خاطره طوندوغنی بیان ایدر (چون ادات تعلیل در چونكه معنائیه
 (بدرخت با حرف صله و درخت دالک کسریله وراثت فقی وراثت سکونیه انج دیمكدر
 كه اضافتی لامیه در مجازا (برسم با حرف استقبال حرف زائد دین زائد سويليه (رسم
 رانك و سبک فحله یله فعل مضارع متکلم وحده در (دامن انکدر (و یا حرف وحدت (پر
 طلوع معنائیه در (کنم فعل مضارع متکلم وحده در کیدندن کردن مصدرندن اخذ ایلنی
 مواخذه کرک (پرکنم طولدرم دیمكدر (هدیه هانك فقی و دالک کسری و بای مشدله و دالک
 سکونی و بای تحفه لغتدر بونده ارمغان مراددر اصحابه اضافتی لامیه در (و یا حرف تخصیص
 (محصول ترکیب) صاحب دل مرید کستاخانه دیدی كه خاطر مرده و نیتده طوند ایدی كه چون
 درخت کله واصل اولام یعنی عالم مکاشفه ده اسرار الهیه واصل اولم اول کلدن برانکی پر
 ایلیم اصحاب و احبابه ارمغان ایچون یعنی اول عالمده بكا کشف و فتح اولان معانی و اسرار الهیه دن
 بو عالمده اصحاب و احبابه کشف و بیان ایلیمی جائز اولانی شرح و ایضاح ایدم یعنی قصدم
 بوایدیکه بكا کشف اولان اسرارک کشف و بیانی ممکن اولانی یارادن در یغ ایلوب سويليه
 * چون رسیدم بوی کل چنان مست کردم دامن از دست برفت * چون حرف تعلیل (رسیدم
 با حرف تا کید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده در رسیدندن ابرشدم دیمكدر (بوی کل
 اضافتی لامیه در میم معناده مسته مقیددر (چنان چون ایله اندن مرکبدر ترکیبیه و او دوشمشدر
 انجیلین دیمكدر (مست کرد مست ایلدی یعنی مدهوش و حیران ایلدی دیمكدر (كه حرف بیان
 چنان مست کرددر (دامن انکدر دامن ده دیرل میم معناده دسته مقید در (برفت فاعلی
 ضمیر دامن در (محصول ترکیب) چونكه درخت کله واصل اولدم بوی کل بی شویله مست
 و مدهوش و واله و حیران ایلدی كه دامن المدن کتدی (یعنی بكا بحال اولدیکه کل دکل دامن به
 یادمدن کتدی (حاصلی بكا و صلت مبسر اولدی (اما اندن خبر ویرمه مالک دکل (زیرا بی بدن
 الدیر حضرت شیخ بونده وصولندن خبر ویدی * (قطعه) * ای مرغ سحر عشق ز پروانه پیاموز *
 کان سوخته راجان شد و ازان نیامد * ای حرف ندا (مرغ سحر منادی و اضافتی لامیه در ادنا
 ملا یسه ایله مراد بلبل در دیمكدر (زیرا اسخارده اکثرالان اولدر شعرا دلنده مرغ سحر اکا
 دیرل كه (عشق عینک کسری و شینک سکونیه مصدر در علم باندن تعاریف کثیره ایله
 معرفدر (لکن شهر تعاریفی افراط محبتدر (پروانه بونده کیکدر كه کندوبی آتش شمع اورر
 (پیاموز با حرف تا کید (آموز فعل امر مفرد مخاطبدر آموز بدندن آموختن دن دکل
 (کان كه حرف تعلیل (ان اشارتدر پروانه به (سوخته کوشش دیمكدر ماضیدن قسمدر
 اسم مفعول دکلدر بعضلر ظن ایلدیکی کی (را حرف تخصیص (جان مبتدا (و شد خبری
 روح حیوانی به جان دیرل و انسانی به روان شد بونده رفت معنائیه در کتدی دیمكدر
 (و او حرف حال (نیامد همزه یایه مبدل اولمشدر یاء استقبالدن و تون نافیه دن صکره
 بریاز یاده ایدر دین بوایدالدن غافل ایش (محصول بیت) ای بلبل الان عشق جانانی
 پروانه دن او کرن و اندن تحصیل ایله زیرا اول پروانه سوخته نك آتش عشق جانانه جانی

رد لامعی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و شعی

رد لامعی

کندی و اندن آواز و فریاد و فغان گدای (یعنی عشق جانانه باندی و کل اولدی حال بوکه
اندن کیسه ناله و اینی استغدی) حضرت شیخ بر وانه بی عافیه و صافه و بللی دعوی بی معنی
ایلدن مدعی به تشبیه ایلمش * این مدعیان در طلبش بی خبر آند * کان را که خبر شد
خری باز یامد * این اسم اشارت در مدعیانه (مدعی اسم فاعل در افتعال باندن اصلی مدعی
ایدی قبل تا افتعال دل واقع اولدی دال حرف در حروف مجهوره دن ونا حرف در حروف
مهموسه دن پنجاه تنافر و تبعید واقع اولدو و چون نایی داله قلب ایدوب دالی داله ادغام
ایلدیلر مدعی اولدی ماضی و مضاری و سایر مشتقاتی بویه اعلال ایدرلر (فتامل مدعی
دعوا سنده صافی اولیانه دیرلر) الف و نون ادات جعدر شکله مکرر بیان اولندی (در
حرف طرف) (طینش شین ضمیر خدایه راجعدر) بی ادات سیدر اسمای جوامده
مخصوص (خبران خبرک جعددر شمدی ذکر اولناس کی) (اصلی بی خبران اندر
همزه وصله ساقط اولشد در بین سوزینک اصلی بوقدر زرا بوهمره حرف مجتلبه در اصلی
دکدر) (کان که حرف تعلیل) (ان اسم اشارت در مقدر کسه) (تقدیری که آنکس را که در
(را حرف صله در بمعنا سانه) (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) (شد بونده اولدی
دیکدر صار بمعنا سانه) (خری یا حرف وحدت) (و یا حرف تنکیر) (باز بونده کر و معناسنه
اولغه قابلدر و جائزدر که تا کید ایچونده اوله فارسی بی ارتق تتبع ایدنه معلومدر
(موصولیت) بو واصل ایز دیو دعوی مرد ایلمش مدعیلر و کذابلر طلب و تحصیل
عشق حقیقه بی خبر و بی دانشدرلر (یعنی هنوز اسلوب طلب و طریق تحصیلنده بی خبرلر در
ایس مقام وصول بونلره قنده مبسر اولمق احتمالی وار) (زیرا واصل اولوب خبردار اولاندن
پردخی و خبر گدای) (یعنی وصول خبردار اندن بری خبر گدای) (زیرا) (من عرف الله کل لسانه) در
(یا خود وصولندن و نه کنیدن خبر گدای) (حاصلی اسرار جانانه سنی شویله کتم ایدر که
کیسه اندن برنسنه فهم ایلمز که اول واسطه ایله کندی فهم ایلمه) (اولیائی تحت قیابی
لا یعرفهم غیری) بونلرک حقیقه در * دیگر * و دیگر بونده یایله و یاسزلر لغتدر دخی معناسنه بونده
برقطعه دخی دیکدر یعنی قطعه دیگر * ای برتر خیال و قیاس و کان و وهم * و زهرچه گفته اند
شندیم و خوانده * ایم ای حرف ندا (بر حرف استعلا) (و تر حرف تفضیل) (برتر بوجه رک دیکدر
منادی واقع اولمش تقدیری ای برتر خدادار) (از برتره متعلقدر خیال قوت مدر که باطنیه نک
برسیدر) (حقیقتله خیالی و وهمی علم کلام و حکمت اوقیان بلور) (زیرا بونلر حواس
باطنیه دندر و بونلردن اول فائزده بحث اولنور) (قیاس برنسنه بی اورنلقدر) (یعنی برنسنه بی
برنسنه به برابرلشدن مکه دیرلر) (کان کافی بحجینک ضمیمه ظن معناسنه در که برنسنه بی بطلده
طرف راجه دیرلر) (و هم ده خیال کی قوت باطنیه نک برسیدر و برنسنه بی بطله طرف
مرجوحه دیرلر ظنک نقضیدر) (و زهرچه و او حرف عطف مابعدینی ماقبلنده کی درت
شیشه عطف ایدر) (کفته ماضی دن قسمدر آخری هاء رسمی اولدو و چون ادات جعی
همزه مجتلبه ایله ایراد ایلدی) (شندیم کفته اندی پیساندر تقدیری شنیده ایم در ضرورت
وزن ایچون هاء رسمیه همزه مجتلبه ترک اولندی) (و خوانده ایم) بونلر که قرینه در
(موصولیت) ای بو مذکورلر دن وجع سنک شانکده اولان کفت و کودن اعلی و منز
اولان الله بر بونلری ایتمش و او قشیر (یعنی یمش ایکی فرقه بل که جمع ملل و ادیان
سنک حقیقه سوبلد ککدن منز خداسین) (حاصلی حقیقتله سنی پلان یته سنسین
سنک بلدیکنک کی سنی کیسه بیلز بعض نسخه ده شندیم ایم و او عطفله واقعدر) (پس

رد لامعی

ایشتد بکمردن

ایشتد بکمردن و او قد و غمزدن منز سین دیکدر * مجلس تمام کشت و باخر رسید عمر *
ماهچنان در اول وصف تو مانده ایم * مجلس اسم مکاندر تقدیری مجلس کفت و کودن
(یعنی سنک ذات وصفانکده اولان کفت و کودن مجلسی) (تمام معروف) (کشت فعل ماضیدر
کشدن بونده اولدی دیکدر صار بمعنا سانه شکله نخل باسق کشت پیورد و غنده بیانی تفصیلا
مرور ایلدی) (و او حرف عطف) (باخر یا حرف صله) (رسید فعل ماضیدر رسیدن
ایرشدی دیکدر) (همچنان هم ادات تأکید) (چنان انجیلین دیکدر کذلک معناسنه) (وصف تو
مصدرک معنونه اضافتیدر) (مانده ایم یته همزه حرف مجتلبه در فاعلش دیکدر) (موصولیت)
یارب سنک ذات وصفانکده اولان بحث و کفت و کودن و قال مجلسی تمام اولدی و بو
بحث وقیل و قالده عمر آخره و یایانه ایرشدی و بز هنوز ابتداء مجلسده کی سنک وصفک
ابتداء سنده قالمش (حاصلی اولده لاله الا الله در دک آخره) (لا اله الا الله دیرن) (و او اسده
قل هو الله احد در دک) (آخره ده قل هو الله احد دیرن) (و اولده انما الله اله واحد در دک) (آخر
عمر یزده ده آتی دیرن * محمد پادشاه اسلام خلد ملکه * محمد مبتداء مخدوفه خبردر
و مبتداء مؤخر تقدیر اولمق جائز یعنی ذکر محمد پادشاه اسلامست این مقدم تقدیر
ایلمکه جائز در بر مضاف حذفله ایکی صورته به تقدیری این ذکر محمد آه) (محمدک
مفردی محمدتدر) (یعنی مصدر مییدر علم باندن بونده اوصاف جمیله معناسنه در) (پادشاه
اصلنده شاه باد ایدی) (شاه اولو معناسنه) (و باد حافظ موصوفک صفتنه اضافتی قبیلندن ایدی
صکره صفتی موصوف اور زیننه تقدیم ایدوب یته صفتی موصوفه اضافت ایلدوب) (پادشاه
دیدیلر حافظ عظیم معناسنه) (یعنی داور برزک) (اسلامه اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیر به
(یعنی اهل اسلام) (خلد فعل ماضی مبنی للمفعولدر تفعلیل باندن موقع دعاده واقع اولشد
مؤبد اولسون دیکدر) (ملک بونده میمک ضمیمه در مملکت و سلطنت پیشده مشترک لغتدر
(خلد فعلنک نائب عن الفاعلدر مملکتی و سلطنتی مؤبد اولسون دیکدر میمک ضمیمه
و کسر به لغتدر بین عجیب دیمش ظاهر بو در که کسر به بو معنای ده مستعمل دکدر * ذکر جیل
سعدی که در افواه عوام افتاده است و صفت سخنش که در بسط زمین رفته * ذکر کسر ذالله
دل ایله اکفه دیرلر (و ضم ذالله کوکل ایله اکفه دیرلر) (یعنی برنسنه خاطره کتورمک) (جیل
کوزل دیکدر) (بجیم خوب دیر) (سعدی حضرت مؤلفک تخلص شریفلریدر و اسم لطیفی مصلح
الدیندر) (حضرت شیخک مناقبده پیورر که پیر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین
شیخ روز بهان بقلیست کویند که پدر حضرت شیخ سعدی خادم حضرت شیخ بوده است) (و چون
حضرت سعدی متولد شده است پدرش بخدعت شیخ آورده) (و حضرت شیخ درو نظر
فرموده و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم) (اما مرشد او شیخ شهاب الدین
سهروردی بوده است قدس الله ارواحهم) (بعضیلر دریکه حضرت شیخ یوز بیکرمی ییل
یشادی) (و بعضیلر یوز الی و بعضیلر یوز ایکی) (والعلم عند الله) (اما وفاتی التیوز طغسان برنده
واقع اولمش) (شکه وفاتی تاریخندن فهم اولنور) (قطعه) (همای روح پاک شیخ سعدی * چودر
برواز شد از روی اخلاص * مه شوال بود و شام جمعه * که در در بای رجعت کشت غواص *
یکی پرسیده سال فوت کفتم) (ز خاصان بود ازان تاریخ شد خاص) (ذکر جیل اضافتی بیانه در
و سعدی به اضافتی لامیه در) (که حرف رابط صفت) (افواه جمع فم در) (زیرا مک اصلی فوه در
(پس کثرت استعمالدن ها حذف اولنوب فوالدی امدی و او طرفده ماقبلی مضموم اسم هودن
غیری اسم بولندی ایسه و او میمه ابدال ایلدیلر ایکسیده حرف شفوی اولدو و چون فم اولدی

رد لامعی

رد لامعی

رد لامعی

تاریخ وفات سعدی

پس تصغیر و یا جمع اید بجه اصله رد ایدوب فویه وافواه دبیدلر اغزلر دیمکدر (عوام جمع عامدر که تقبض خاص در نصر بانسک مضاعفندن اصلی عوام در فواعل وزنی اوزره منتهای جوع وزنی اوزره خواصده بویه در بونده خلق عالم مراد در (افتاده است ماضیدن قسمدر دوشمش دیمکدر اسم مفعول دکدر) وصیت صادق کسر به ایلک ایلک ایلک سی خلق عالمه مشهور اوله (سخن وحسن ولسن قافیه سنده) سبک ضعی وخالک فتحبله اوقنور (اما بن وکن قافیه سنده سبک قبی وخالک ضعیله اوقنور) اماغیری برلره ایکسیده جائزدر صیت سخن اضافتی لامیه در (وشین ضمیر مذکور سعدی به راجعدر) که حرف رابط صفت (بسیط و بساط بانک فتحبله کبک به) یعنی واسع به دیرل (بونده زمینه اضافتله بر یوزی مراد اولمدر زمین بر در ارض معناسنه) رفته ماضیدن قسمدر کتمش دیمکدر اسم مفعول دکدر (ایکی فقره ده در لفظی باء صله معناسنه در ظرفیت معناسنی ویرلر یا کلس کتمش (محصول ترکیب) سعدینک کوزلکله مذکور اولماسی (یعنی اکلوسی که عالم خلقنک اغزلرینه دوشمشدر) یعنی اتی هر کس که علم و کماله و فضل و عرفانه اکار (یعنی مقبول و مرغوب عالمدر دخی آنک نثر و نظمینک صیت و ضمیمه سی حاصلی چاوی و اوازی که تمام دنیا به منشر اولمش یعنی یا بلش (خصوصا کتاب گلستان * و قصب الحیب حدیثش که همچو شکر میخورند * قصب قافک و صادق فتحله لیه مطلقا قامشه دیرل) (قصب السبق) (و قصب السکر کبی) (حییبه اضافتله شکر قشنه تخصیص ایلشدر) زیرا قصب الحیب اولدر که شکر قاشنی خرده طوغرلر یعنی ایکی بوغم اورناسنی اوفاق اوفاق کسر لاندنصکره اول پاره لری تقشیر ایدرلر یعنی قبوغنی صوبارلر و بر طباق ایچنه ترتیب و ترین ایدرلر بو برلره یعنی استانبوله میوه بی سیدده ترتیب و ترین ایلد کیری کبی اند نصکره اوزرینه کلاب و بخور صوبی سیرلر و دوستلری برینه ارسال ایدرلر پس بواسطه کوندر یانی شکر قاشنه (قصب الحیب دیرلر اضافتی لامیه در) (و حدیثه اضافتی بیانیه در) (حدیثدن مراد کندیکن شیرین گلاتدر) (که حرف رابط صفت) (هم ادات تأکید) (و چون نوله و نونسز ادات تشبیه در مثل معناسنه) (شکر شبنک و کافک فتحله لیه مشهور در) (اما سین مهمله نک ضعی و کاف مشدک فتحبله عربدر) (میخورند فعل حال جمع غائب بونده استمرار مراددر برلر دیمکدر بیکدن مراد متفع و متلذذ اولورلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (دخی سعد بنک قصب الحیب کبی مقبول و مرغوب کلسانی یعنی نظم و نثر سوزلری که حسن قبول ایدوب اتکله متفع و متلذذ اولورلر) (حاصلی سوزلر بکه هر کسک قشده معزز و مسلدر) (قصب الحیب عبارتده اکثر شراخک مفصل و معطول مالا یعنی سنه التفات اولمسون که صداع ابراث ایدر * ورقعه منشآت که چون کاغد زر می برند * ورقعه بونده یازیلن کاغد پاره سنه دیرلر آخرنده تا مربوطه ها رسمی شکلنده یازلمغله اضافت ایچون برهمزه مجتبله اثبات ایدرلر (منشآت مییک ضعی ونوک سکونی و شبنک فتحبله اسم مفعولدر افعال بابندن) (یعنی انشاء بشی دن که مشهور اللام در جمع مؤنث صیغه سیدر مکرمات وزنی اوزره (اقتده خلق و ایجاد معناسنه در) (اما بونده کندیکن صادر و پیدا اولان نظم و نثر سوزلر بدر) (شین بنه سعدی به راجعدر) (که حرف رابط صفت) (چون نوله ادات تشبیه در) (کاغد کاف عربیه و غین مجیه مفتوحه ایل معر وفدر زره اضافتی لامیه در ادنا ملاسه ایله (زر) لفظ مشترکدر اتونه و سکولی ایچیه دیرلر (تکه مشت زن حکایه سنده و غیری برلره کله جکدر ان شاء الله تعالی بونده ده ایچیه مراددر) (زیرا کاغد زر اولدر که بر باد شاه بر کیمسه به احسان ایلک استر اس الله بر امر شریف

رد لامعی

رد لامعی

رد شمعی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی

ویرد که

ویرد که وار بو امری فلان برک حاکمه ایلک سکافلان شهر دن بو قدر ایچیه دیوشنر سونلر دیر اول دخی اول کاغدی ایلدر اول حاکمه تسلیم ایدر اواده امر شریفه امتثال ایدوب خانه دن خانه به ود کاندن دکانه بو قدر ایچیه طرح ایدوب صاحب رفته به تسلیم ایدر ملا لاری و ملا جدر قزوینی و ملا حلیمی پیور لر دی که بوقانون الاکن ایرانده معمول به در (میرند فعل حال جمع غائب بونده بنه استمرار مراددر ایلدرلر دیمکدر تقریر اولان وجه اوزره (محصول ترکیب) (دخی سعدینک نظم و نثر یازد بخی کاغد پاره لری که اتی ایچیه تحصیل ایچون خط هما یون و امر شریف کبی معزز و مکرم طو نوب هر جانبه و هر ملکته ایلدرلر کاغد زر دن مراد مذکوردر پس شراخک خبط عشوا ایلد کیری به اعتبار اولمسون که ضلالتدر * برکال فضل و بلاغت اوچل توان کرد * بر حرف استعلا (کمال لغتده تمام معناسنه در) (یعنی مصدر در اوج بایدن کلور نصر) (وحسن) (و علم بایلدن بونده مراد علم و معرفتده تمام اولمقددر) (فضل از تقلددر) (یعنی اقران و امثالندن علم و معرفتدن از تقلق معناسنه اکثر نسخنده کمال فضله مضاف واقعدر و بعضنده عطفله دوشمش (بلاغت بونده فصاحت معناسنه در) (اما اقتده ایشمک معناسنه در فصاحت و بلاغتی حقیقتله بیلک معانی کابلی بخی کور مکه موقوفدر) (او ضمیر غائب) (سعدی به راجعدر) (جل حاکم قبی و مییک سکونیه حیوانات جنسینک قرینده اولان بو که و اشجارک اوزرنده اولان حاصله دیرلر) (اما بونا کبی برلره نسبت و اضافت معناسنه مستعملدر) (توان حرف ننی) (توان لغتده قوت و قدرت معناسنه در) (اما بونا کبی برلره عدم امکاندن عبارتدر) (کرد بونا کبی برلره مصدر معناسنه در) (زیرا توانده راجحه استعلا بلیطظدر) (وقاعده مقرر در که ماضی مستقبلد نصکره واقع اواده مصدر بیت معناسنی افاده ایدر) (پس توان کردک معناسنی ایلک اولماز دیمکدر) (معلوم اوله که ذکر جیل مبتدا) (و توان کرد خبری و مایندرنده اولان ذکر جیلک صفتی و معطوفاتیدر) (و چل توان کردک مفعول صریحی و برکال غیر صریحی) (محصول ترکیب) (شیخ سعدینک مذکور احوال و اوصافی کندیکن کمال و فضل و بلاغتده جل ایلک اولماز یعنی مذکور احوال و اوصاف کندی ذاتک استحقاقندن دکدر) (حضرت شیخ سعدی کندیکن ذکر جیل ایله مشهور و کمال فضل و بلاغتله معرف و حسن تألیفات و تصنیفاتله موصوف اولد یعنی زکری محمد بادشاهه مقدمه برور شد * بل که خداوند جهان قطب دائرة زمان قائم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه معظم اناب اعظم مظفر الدین ابو بکر بن سعد بن زکری ظل الله فی ارضه رب ارضه عنه وارث بعین عنایت نظر کرده است و تحسین بلیغ فرموده و ارادت صادق نموده لاجرم کافه انام از خواش و عوام بحسبیت او کرایده اند که الناس علی دین ملوکهم * (بل ادات اضرایدر لفظ عربدر ترکیده مستعملدر) (که حرف بیان) (خداوند بونده صاحب و مالک معناسنه اسمدر و مبتدا و اقمدر) (و بعین عنایت نظر کرده است خبر بدر غفلت اولمیه) (جهانه اضافتی اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر) (و قطب و اوحرف عطفدر) (بوقفره دن غیری کلن فقره زده حرف عطف بوقدر) (قطب برکار ایله دائرة جزد ککده دائرة اورنه شده برکارک ایاهی طور ان نقطه به دیرلر و دکر منک چرخنه متصل دمر که دوز و اوست طاشنی دوندرا کاده قطب دیرلر و فکله ککده ایکی قطبی وارد بریسی تحت الارضدر که بو برلر دن کوزنر ا کاقطب جنوبی دیرلر بر سیده فوق الارضدر که کورینور و ا کاقطب شمالی دیرلر دموور فازق دید کیری بیلدر زرقطب شمالیدر انکیچون انده طلوع و غروب اولماز و رجال غیبیدن برینه که تصرف عالم باذن الله تعالی اکامتعلقدر) (یعنی مدار دائرة عالمدر قطب دیرلر) (وسلاطین اسلامیه به قطب تشبیه طریقه اطلاق اولنور انتظام امور انام انک رأی و تدبیر و تصرفنه مفوض اولد یعنی چون

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و شمعی و کافی

مطالعه

(دائرة اضافتی لامیه در واره نك زمانه اضافتی بیانیه دره) قائم مقام اضافتی اسم فاعل اسم مكانه
 اضافتی در (وسلمانه اضافت لامیه در سلیمان یغبرك تحت گاهی شیراز اولدی بیچون مقامی اكا اضافت
 ایلدی نكه ان شاء الله تعالی محله تفصیلی كله جکدر (ناصر اهل ایمان اضافت لیده اسم فاعل
 مفعول و لامیه در (شاهنشاه اصلنده شاه شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی دیمکدر ملك الملوك
 معناسنه بکدر یکی دیکدر کی صکره مضاف البهی تقدیم ایدوب شاهنشاه دیدیلر پس الف
 متوسطی حذف ایدوب شاهنشاه دیدیلر کاه اولور که الف اخیریده حذف ایدوب شاهنشاه
 دیرلر و کاه اولور که الف اولی و ثانی حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر و کاه اولور که جمع الغاتی حذف
 ایدوب شاهنشاه دیرلر فاحفظ (معظمه اضافتی بیانیه در) انابك لالا و جله الملك معناسنه در انابكان
 دیرلر برنجیه پادشاهلر در که جد اعلای اقسنغر در که جلال الدین ملك شاه ابن الب ارسلان
 سلجوقینك قوللردن ایدی (پس جلال الدین مذکور اقسنغری محمد نام اوغلنه لالا و جله الملك
 ایلدی جلال الدین ایدی متوفی اولیحق مذکور سلطان محمد تخت سلطنته جلوس ایلدی و مذکور
 اقسنغره غوطه شامی یعنی دمشق و حلبی و بالجه دیار عربی خانیق طریقه و پردی و زکی نام اوغلنه
 دیار بکری و دیار ربیع و اذر باجانی باباسنه کی خانیق ایل و پردی الله امری ایل سلطان محمد چوق
 یشامیوب متوفی اولدی و برینه جلوس ایدر وارث سلطنتی قالدی (پس اقسنغر و زکی بن اقسنغر
 خروج ایلدی و هریره که توجه ایلدی بادن الله تعالی فتح مبرور اولدی تیمور و شاه اسمعیل کی پس
 اقسنغر متوفی اولیحق امور سلطنته زکی مستقل اولدی و زیاده ابو پادشاه اولدی و زکیبک
 ایکی اوغلی و ارادی برینه سعد و برینه زکریا بکدر ایدر ایلدی سعد شیرازی و زکریا به خلایق سنجاق
 و پردی (پس زکیبک صکره سعد پادشاه اولدی زکریا بکدر اوغلی و زکریا سنجاقده قالدی
 و ظهیر فارابی بیانیه الی و کندیبه مداح ایلدی نكه دیوانندن فهم اولنور (پس هلا کو ظهور
 و خروج ایلدی و سعد بو اعر عسکره تحمل ایده مدیکندن لاره و هر مره فرار ایلدی بعده که
 هلا کو کندی سعدینه برینه کندی و جوق مهر اولیوب ابو بکر بن سعد پادشاه اولدی و کال
 اصفهانی بیانیه الوب تربیت ایلدی پس کال بونک مدحنده برقصیده بیورر (نظم) قطب کردون
 ظفر شاهنشاه سغرنسب و ارث تحت سلیمان خسرو و جشید فر شاه ابو بکر بن سعدان
 کردم جان بخش اوزنده شدرد امن اخر زمان عدل عمر خسرو از حلقه حکم تو کشته کوشوار
 شاه سغرنسب رادیدار توکل بصر (قرل ارسلانده انا بکندردن بو تقریردن معلوم اولدی که
 زکیبک صکره سعدانی اوغلی جلوس ایلدی اندن صکره مظفر الدین ابو بکر که
 کلستان انک نامنه تألیف و تصنیف اولمشدر جلوس ایلدی که شیخ مریدی ایش پس
 مظفر الدین لقبی و ابو بکر کنیتی که سعد اوغلی در و سعد زکی اوغلی و ابو بکر تبرکا باباسی
 ادینی اوغلنه دیمش (نكه سلطان سلیمان مرحوم باباسی ادینی براوغلنه دیمش که سلطان
 مراد دام سلطنته آنک اوغلیدر (ظل کولکبه دیرلر (لفظه الله اضافتی لامیه در مجاز
 اللهک کولکه سی دیمکدر (حضرت محمد مصطفادن علیه الصلوٰه والسلام دن روایت
 اولمشدر که (السلطان ظل الله فی الارض یاوی البکل مظلوم) (یعنی پادشاه بر یوزنده اللهک
 کولکه سیدر اکامی غنور هر مظلوم (حاصلی هر کس کنش اسیقندن کولکه به پناه ایلدی کی
 ظالم شریدن مظلوملر پادشاهلره کذلک پناه ایدرلر (فی ارضه ارض یره دیرلر) (وضیعه خدا به
 راجعدر (رب منادی) حرف نه امقدر یارب دیمکدر (اصلنده ربی ایدی کسریله اکتفا ایدوب
 یا حذقی اولندی (ارض فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر) یارب راضی اول دیمکدر علم بانک
 ناقص و او بندن مصدری رضا و رضوان کلور (عنه ضمیر ابو بکره راجعدر جار و مجرور صغیره امره

متعلقدر

متعلقدر (وارضه و او حرف عطف (ارض همزه نك فتحی و ضادك کسریله افعال با بندن
 فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر علامت جزم ایچون باساقط اولمشدر (اصلی ارضی یرضی ایدی
 (وهاضمیر منصوب متصل ابو بکره راجعدر (معلوم اوله که اسبجاعده فقره لآخری ساکن اوقنور
 (پس بونده ایکی ضمیر بیه ساکن اوقنور (و ایکی ارضه تخبس نام واقع اولمشدر (زیرا ضمیرلر
 علی حده کلمه لردر (و و ایکی فقره نك اولکسی اخباریه (و نایسی انشائیة واقع اولمشدر (عین
 بونده کوزدر چشم معناسنه (وعنایت عون و قصد معناسنه در و اضافت بیانیه در (کرده استک
 مفعول غیر صریحدر (و نظر صریحدر (و کرده ماضیدن قسمدر ایش دیمکدر (و او حرف عطف
 (تحسین تفعلیل باندن مصدر در لغتده کوزلنشدن مکدر (اما بونک کی پرده احسن و افرین
 دیمک معناسنه در (بلغ مبالغه معناسنه در زیاده دیمکدر و اضافت بیانیه در (فرموده ماضیدن
 قسمدر اسم مفعول دکلدر بیورمش دیمکدر (و او حرف عطف (ارادت مصدر در افعال باندن
 اصلی ارادا ایدی و او حرف علت متحرک ماقبل حرف صحیح ساکن نقل حرکت بر ماقبل ایندک
 و او متحرک فی الاصل ماقبل مفتوح الان الفه قلب ایندک ایکی الف جمع اولدی ایکی الفک برخی حذف
 ایلدک و بدله تا و ردک ارات اولدی الف اولی حذف ایلدک و زنی قاله اولور و نایسی حذف ایلدک
 و زنی افعاله و اور فاعل (صادقه اضافتی بیانیه در کجک ارادت دیمکدر پادشاهک کندیبه حسن
 ارادت و تسلیم و رضای صادق کو ستردینه اشارتدر (حاصلی پادشاه حضرت شیخ مریدی ایش
 (نموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر کو سترمش دیمکدر (لاجرم لایاله مستعمل لفظدر لاید
 و لامحاله کی میم فتحیه (یعنی بالضروری دیمکدر (کافه فاک تشدیدیه جمع معناسنه در (انامه
 اضافتی لامیه در انام الفک فتحیه خلق معناسنه در جمع خلق دیمکدر (از بونده من تبیین
 معناسنه در (خواص خاصک جمعدر (و عوام عامک جمعدر ایکسیده نصر بانبک مضا عفنددر
 (یعنی خلقک شریقلری و وضعیقلری (بمجت با حرف صله محبت میم فتحیه معروف او به اضافتی
 مصدرک مفعول اضافتی در (او ضمیر سعدینه راجعدر (کراییده کاف عجمینک کسریله
 ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر میلی ایش دیمکدر (که حرف تعلیل (الناس لفظا مرفوع مبتدا
 آدم اوغلاری دیمکدر (علی حرف جر مقرر کائون لفظنه متعلقدر (دین بونده عادت و خوری
 معناسنه در (ملو که اضافتی لامیه در و ضمیر اضافت کذلک (ملکک جمعدر پادشاهلر دیمکدر
 (ملوک ملکک جمعدر بکدر یکی دیمکدر دین عجب سوبلش (محصول ترکیب) یعنی سعدینک
 مذکور اوصاف و احوالی کندیکن کال فضل و بلاغت جل الملك اولماز بلکه جهان پادشاهی
 دخی دائرة زمانک قطبی قائم مقام حضرت سلیمان نبی اهل ایمان و اسلامک ناصر اعظم انابک معظم
 پادشاهلر پادشاهی (یعنی دنیا پادشاهلر بک اولوسی مظفر الدین ابو بکر بن سعدین زکی بر یوزنده
 اللهک کولکه سی یارب سن اندن راضی اول وانی ده راضی ایل (حاصلی مذکور اوصافله موصوف
 و انقابله ملقب خداوند جهان سعدینه عین عنایتله نظر ایشدر و مبالغه ایل افرین و تحسین
 بیورمشدر و حسن اعتقاد و صدق و ارادت کو سترمشدر پس شک یوق که خواص و عوامدن
 جمع انام سعدینک محبتیه میل ایلنلر (زیرا ناس پادشاهلرک توره سی و عادت اوزره در (یعنی
 سلاطینک عادت و خلقینه تابعدر (حاصلی خلق انک طور و طریقته تقلید ایدکنلردن (پس زمان
 پادشاهی سعدیه زیاده طالب و راغب اوادی بیچون جهان خلقیده اکا تقلید ایل سعدیه زیاده
 طالب و راغب لردن * رباعی * درت مصراعدن مرکب فظمه دیرلر که مطلق اوله و دردیچی
 مصرعک ثافیه سیله متفق اوله (و بحر هرج اخر بدن اوله (پس بونکه مطلقا فظمه و قطعده دیشلر
 وزن رباعیدن اکاه دکلر بیمش * زانکه که تراب من مسکین نظرست * اثارم از آفتاب مشهور ترست *

رد لامعی

افعله یعنی الفک کسری و فاک
 فتحی و عینک سکونیه للطابع
 رد لامعی

رد لامعی

رد لامعی

رد این سید علی و لامعی و کافی

زانکه زای مفرد حرف ابتدایر منزه معنایست (و آن اسم اشارتدر) که کاهدن تخفیف وقت معنایست (که حرف بیان) (تراودن تخفیف ضمیر مرفوع منفصل) (و اادات تخصیص صدر لام چاره معنایست سنک دیکدر) (برونده حرف صله در بایه مفرد معنایست) (من بن دیکدر انا معنایست) (مسکینه اضافتی بایه در) (من دنونک کسری ضرورت وزن ایچوندر دین اضافات احوالندن آگاه دکل ایمش) (مسکین بونک کبی برزده درویش و فقیر معنایست در) (نظر معروف) (وسین ونا اادات خبر) (اتار ترک جعیدر نشان و علامت دیکدر) (میم ضمیر متکلم وحده) (ازک همزه می وصله ساقط اولندر) (آفتاب الف ممدوده و فائک سکونیه کونشه دیرل) (آفتاب همزه سیده وصله ساقط اولور) (مشهور معروف) (تراادات تفضیل) (وسین ونا ینشه معروف) (محصول بیت) (اول وقتدن بری که سنک بن مسکینه نظر و التفات واقعدر) (یعنی یکا حسن نظرک اولادن بری بنم آنارم) (یعنی تألیفات و تصنیفات) (حاصلی نظم و نثرم آفتابدن مشهور رقددر) (یعنی تمام دیاده شهرت بولندر) * کر خود همه عیبها بدین بنده درست * هر عیب که سلطان پیستد هنرست * کر اصلنده کرچه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (خودروم ضمه یایه بدودد قافیه سنده مستعمل لفظدر بونده اادات تأکیددر) (همه جیع و قاطبه معنایست در) (عیبها عیبک جعیدر) (ذوی العقولک غیری اولدیغیچون هایلله جمع اولدی) (بدین باحرف ظرفدر فی معنایست دال همزه دن بدل اولش اصلنده) (این اسم اشارتدر بنده به) (در با متضن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) (وسین ونا ینشه معهود مصراع ثانی مصراع اولدن مستدرکدر لکن تقدیرنده هر کل افرادی معنایست کل عیب دیکدر بونده مبتدادر) (که حرف رابط صفت) (سلطان مبتدا) (پیستد بایونده تأکید افاده ایدر بویایی ظرفاء عجم مکسور و غیر بیری مضوم اوقور) (پیستد باء عجمی مفتوحه ایله فعل مضارع مفرد غائبدر بکنه دیکدر جمله فعلیه خبر سلطاندر و جمله اسمیه صفت هر عیبدر) (هنر عیبک تفضیلدر و خبر هر عیبدر) (محصول بیت) (اگرچه که جیع عیوب بونده ده حاصل و موجوددر) (یعنی باشند ایغده ک معیوب) (لکن هر عیبی که پادشاه بکنور اول عیب هنردر) (حاصلی بن که پادشاهک مقبول و مرغوبی اولام هر عیب کوزینه هنر کورینور) (زیرا محب محبوبدن هنرذن غیری نسنه کورمن بیت * کر هنری داری و هفتاد عیب * دوست نبیند بجزان یک هنر * قطعه *

* کلی خوشبوی در جام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم * کل کاف عجمینک کسریله افتده مطلقاً ایچقدر امان بونده رومده کاف عربیله کل دید کلریدر که استانبولده کفه کلی دیوصاندقلریدر ظاهر بودر که کاف عجمیدن محرفدر) (و یا حرف وحدتدر) (خوشبوی وصف ترکیبی در بونده کوزل و طائلی معنایست در) (و بوی مطلقاً فوقیدر کوزل و طائلی فوقولی بر بالحق دیکدر کل مبتدا و خرشوی و اورسمیله صفتدر) (در حرف ظرف) (جام مشهور میم ساکن اوقمتی کرک که اضافت فهم اولمجه) (روزی با حرف وحدتدر برکون دیکدر قیاس جامده یای وحدتله اولقی ایدی اما وزن تحمل ایلد کیچون تقدیر اولندی قنامل) (رسید فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیکدر فاعلی کله راجع تحتده ضمیردر جمله فعلیه خبر مبتدادر) (از دست رسیده متعلقدر محبوه اضافتی لامیه در) (و یا حرف وحدت) (بدستم با حرف صله رسیده متعلقدر) (محصول بیت) (برکون برجامده برکوزل فوقولی بر پاره کل بر محبوبک لندن الیه ایرشدی) (یعنی بر محبوب برکون برجامده بر مقدار کل صوندی) (معلوم اوله که رومده کلی جامده خاتون کثیر صاحبزاده سوروب انکله باشلری و صاحبزایی شست و شواید در) (اما انجاء مک ذکریده جامده محاسن و بدلتیری انکله بورر) (شکده بعض عرب بدلتیری حنا ایله بورلار

رد ابن سید علی و سروری

* بدو کفتم که مسکی یا عیری * که از بوی دلاویز تو مستم * بدو با حرف صله و دال همزه دن بدلدی (و او ضمیر غائب کله راجعدر) (بدو کفتم فعلته متعلقدر) (که حرف رابط مقول قوالدر) (مسک مسک کسریله وسین مهمله نک سکونیه عربیدر و میمک ضمی و شین همجه نک سکونیه عجمی بونده ایکی وجهله بیلله اوقومق جائزدر و بونک کبی یایه حرف خطاب دیه کیشلر) (اما اولی بودر که ضمیر اوله حرف اولیه) (یا بونک کبی برزده حرف عطفدر عربیده ام و او کبی مقام تردیده مستعملدر) (عیر معروف) (و یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشأ طریقیله اولوق جائزدر) (که حرف تعلیل) (بوی دلاویز موصوفله صفتدن مترک توصیف ترکیبی در) (اما دلاویز وصف ترکیبی در او بریدن او یختن دن دکل بحسب لغت کوکل اصبعی دیکدر) (اما استعمالده کوکل متعلق و مائل و مقنون اولقندن تعیددر) (توبه اضافت لامیه در) (مستم ضرورت وزن و قافیه ایچون مستم دیمشدر و الا بحسب المقام مست شدم ایدی) (یعنی اسرک اولدم معنایست) (محصول بیت) (تردید طریقیله اول کل خوشبویه بن دیدم سن مسکین یاغبیرسن یعنی بویا کینک بریسک البته یاخود مسکین بوخسه غیر مسین ایکی صورته بیلله تجاهل طریقیله خطابدر زیرا سنک کوکلی کنیدی و یا کوکلی کنیدیته متعلق و مقنون ایدیچی بویکدن مست اوادم حاصلی سنک کوزل قوقوکه متملق و مقنون اولدم * بکفتا من کل ناجیز بودم * و لکن مدتی با کل نشستم * بکفتا باحرف تأکید و الف اکثر سؤالی جوابدن فرق ایچون کلور تحسین کلام ایچونده کلور فاعلی مذکور کل خوشبویدر یعنی کل خوشبوی لسان حال ایله دیدی) (کل ناجیز اضافتله یعنی یایه ایله) (ناجیز لاشی معنایست در حاصلی بی قدر و بی اعتبار دیکدر قیاس کل خوشبویده ده اضافت ایدی اما نسخه لرب بایله در) (ولکن اادات استدر ایدر اما معنایست مدت زمان دیکدر) (و یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (کل معروفدر که عرییده ورد دیرل و اولک فحیله) (اما اضافتله هر چیکه کل دیرل کل زنیق کبی مثلاً) (نشستم فعل ماضی متکلم وحده در) (نشستن مصدرندن اوتردم دیکدر مراد مقارنتدر) (محصول بیت) (کل خوشبوی جواب و ردیکه بن هیچ مرتبه سنده بالحق ایدم یعنی سائر ایچقلر کبی هیچ خبر و اعتبارم یوغیدی) (لکن بر مدت کله مقارن اولوب آنکله همنشین اولدم) (پس انک بوی دلاویزی بکا تأثیر ایلدی که بویله مقبول اولدم) (حضرت شینک بیوردیغی بزبوسنه سراینده مشاهده الیشر که مذکور بالحق بر کوچک فوجی به استانبولده بال فوجبسی کبی قورلر) (و اکا کل پیراغنی بولوب دو کرلر) (و نیجه زمان اول فوجیده کل ایله آمیخته کلی دو کرلندن صکره پاره پاره قور و درلر و لازم اولدیجه جامده خاتونلر استعمال ایدرلر * کال همنشین درمن اثر کرد * و کرنه من همان خاکم که هستم * شراحک بغضبسی کال برینه جال بازمش) (لکن کال مقامیدر جال دکل قنامل) (هم اادات صحبت و جعیتدر) (همنشین بحال و مصاحب معنایست در) (در حرف صله در با معنایست) (اثر کرد تأثیر ایلدی دیکدر) (کال مبتدا و کرد خبری) (واثر کردک مفعول صریحیدر) (و در من غیر صریحی) (و کرنه واکرنه دن تخفیفدر و الا دیکدر) (اکثر نسخه لرده نه برینه) (نی واقعدر بایله) (خالک طیراق) (که حرف بیان) (هستم وادم دیکدر) (یعنی بن الان اولده اولان خالک ذلیل و تراب حقیرم بونده کله خالک دیدی ز پراخا که کل دیرل) (کل ارمنی دیرل) (خالک ارمنی دیکدر برده) (محصول بیت) (کل ناجیز الصبحه مؤثره و خواصجه دیر که بنمجه مخرج و مخمر) (یعنی سرشت اولان همنشین کلک کالیدر بکا تأثیر ایدوب بواسطه بوی ویرن) (حاصلی بوی خوش همنشیندن مکشوب کالار ر بنده بوخسه بن بو عارضی بویدن اول نیجه که خالک بی مقدار و تراب بی اعتبار ایدم ینشه شمدی اندن قطع نظر

ابن سید علی و سروری

عیر امیر وزنده کترلو شبنه
دینور و بلکی چوق اوقه
وصف اولور و زعفران علی
قول انواع طیبیدن یعنی کوزل
قوقولوا جزادن مرکب برکونه
ترکیبه دیرلر تحفه طیبه ده
مر سومدر کذا فی الالفاظ
للطابع

رد ابن سید علی و لامعی و سروری

خالک ذلیل و تراب حقیرم (حاصلی پادشاهک کمال التفاتی و حسن نظری در بکا پوشرفی و یروب مقبول عالم ایلین و الاینم ذاتمه و اوصافه و احواله استحقاق یوقدر) حضرت شیخ کسر نفس ابدوب تواضع و تزل بیورمش و الاشقیع عظیمند بو کتاب شاهد عدلدر قدس الله روحه * اللهم متع المسلمین بطول حیاته * (اللهم دعاده مستعمل کله در ویم مشده حرف ندادن عوضدر) اصلنده بالله ابدی بوجهتنددر که حرف ندایله میم جمع اولماز بو کله نک تفصیله استعمالنه و فتح اوزرینه مینی اولماسته مطلع اولقی مراد ایلین مقامات حریرینک مطرزی شرخک ابتداسنه نظر ایلسون (متع فعل امر مفرد مذکر مخاطب در تعیل بایندن فائده اندر دیمکدر بولغت افعال بابنده ده بو معاده مستعملدر متعه الله و امتعه الله دیرلر دعاده) یعنی الله تعالی انی فائده اندر سین دیمکدر (المسلمین لفظا منصوب مفعول صریحدر متعه نک نصبی یایله در مسلك جمعدر) بطول باحرف تخصیصدر سببی متضمن در (طول طانک ضمیمه مصدر دراوون و نلق معانسته جار و مجرور متعه به متعلقدر) یعنی مفعول غیر صریحدر (حیاته اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی قیلنددر حیات اوزنلغی دیمکدر) (محصول ترکیب) یارب سن مسلمانلری ابو بکرک عمری و حیات اوزنلغی سببیه فائده اندر (زیرا عادلدر و خلق انک ظل جاینده آسوده حال و مرقد البالد * وضاعف ثواب جیه و حسنه * و او حرف عطف) ضاعف عینک کسر یایله فعل امر مفرد مذکر مخاطب در مقاعله بایندن امر سابقه معطوفدر درت فقره ده امر صیغه لری مقام دعاده واقعدر) یعنی مراد دادرقت قت ایلله دیمکدر (ثواب عوض و جزا معانسته در لفظا منصوب مفعول ضاعفدر) (جیه تقدیری ثواب فعل جیه در کوزل فعلنک ثوابی و حسنه تقدیری ثواب خیرات حسنه در حسنه نک جمعدر) (محصول ترکیب) دخی یارب ابو بکرک خیرات حسنه سنک و فعل جیلنک ثوابی قت ایلله یعنی (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) زمره سنه اتی ادخال ایلله دیمکدر * وارفع درجه اودانه و ولاته * بوده فعل امر در فتح بایندن قالدردیمکدر (درجه بونده درجه دن مرتبه و منزل مراد در) (اودا و دیکد جمعدر احبا حبیبک جمعی اولدینگی کبی دوستلر دیمکدر) (ولات والینک جمعدر حاکم دیمکدر) معلوم اوله که ثلاثی مجردک ناقصدن اسم فاعلک بر جمع مکسری بومنوال اوزره کلور (قاضینک قضاة ورامینک رماة و حامینک حسانة کلیدی کبی) اصلی ولیة و قضیه و رمية ایدی نصرة و زنی اوزره (پس یا متحرک و ماقبلی مفتوح اولدینگیچون الفقه قلب ایلدیلر (ولاة و قضاة اولدی قانک فتحیه (پس قنایه مشلی مفردله ملتبس اولسون دیو فانی مضعوم ایدوب ولایة و قضاة دیدیلر و زنلری فعلیه و زنی اوزره در (امدی فعلة و زنی اوزره کلور دین ایلله ظن ایلش که لام الفعل الفه قلب اولمغه لام الفعل اولمقدن حصار (شوبله ظن اولنور که یوقائل اوزان تصیریقه دن اکاه دکل امش عنی الله عنه) (محصول ترکیب) دخی یارب حکامنک و احباسنک دولت و سعادتلری مرتبه لری رفع ایلله * یعنی عز و شرفلری زیاده ایلله * و دمر علی اعدآه و شتاته * (دمر میم کسر یایله تعیل بایندن فعل امر در قهر ایلله دیمکدر) (علی دمره متعلقدر) معلوم اوله که بوفعل علی حرفیه و علی سز بر معنایه در (یعنی علی بونده منصوب اولدینگی معنایه دلالت ایلز) (اعداد عدونک جمعدر دوستلر دیمکدر) (شتاته ولایة کبیرد و زنده و اعلا لایه مفضلر معانسته) (بونک اصلی مهنوز الامدر هم بایندن همزه طرفده ماقبلی مکسور اولدینگیچون یایله ابدال اولندی) (پس حکم ناقصه داخل اولوب اول اعلا لایه اعلا لایه اولندی و شتات اولدی شبنک ضمیمه) (محصول ترکیب) دخی یارب دشمنلری واکا بعض ایدنلری (یعنی عدولری قهر و هلاک ایلله * بمانی فی القرآن من آیاته * (با حرف قسم) (ما اسم موصول تقدیری بحق مادر) (تلی فعل ماضی مفرد

مذکر غائب مینی للمفعول اصلی تلو ایدی و او طرفده ماقبلی مکسور اولدینگیچون یایله قلب اولندی (فی حرف جر تلی فعلنه متعلق) (قرآن و فرقان دخی بیجه اسم شریفی و ارالله کلامنه دیرلر) (من ماء موصول بیان ایدر) (آیات آیتک جمعدر آی ده جمعدر نشانلر دیمکدر) (اما اصطلاحده کلام مجیددن بر مقدار دیرلر که اهل قرآن سرخله حدودن تعیین و تبیین بیورمشلر) (بعض نسخه ده مانی واقعدر یایه قسمسز) (س ماء مصدر به ظرفیه اولور) (محصول ترکیب) (یارب مذکور دعای عزی قبول ایلله شول قرآنده اوقتان آیتلر حقیچون) (یا خود مادامکه قرآن آیتلری اوقنور) (یعنی قرآن آیتلری اوقند بیه ابو بکر حقیقه بزم دعال عزی قبول ایدوب ثابت ایلله) (مذکور بش فقره بر قافیه ده واقعدر * اللهم امن بیده و احفظ ولده * امن سابقلر کبی دعای متضمن امر در امن یؤمن دن) (یعنی افعال بایندن) (اصلنده اء من ایدی اجتماع همز تین فی کله اول واحد واقع اولدی) (یعنی بر کله نک اولنده ایکی همزه جمع اولدی اولکی متحرک و ثانی ساکن ثانی بی اولکنک حرکتی جنس نه قلب ابلدک امن اولدی امین ایلله دیمکدر) (بلد بانک و لامک فتحیه لریله بلده دیرلر شهر معور معانسته جمعی بلاد کلور بانک کسر یایله) (بلدان ده کلور بانک ضمیمه) (پس بلد بلده نک جمعدر دین سهو ایلش) (وا حفظ همزه و صلاک کسری و فاک فتحیه امر مذکور در علم بایندن صقله دیمکدر) (ولد اوغله و قنر شاملدر) (اما بونده اوغل مراد در) (محصول ترکیب) یارب شهرنی آفات و عاهاتدن صقله (یعنی خراب اولمقدن امین ایلله حاصلی کندوبی امن و امانده حفظ ایلله) (زیرا مملکت غارتی انک وجود شر بقیله در) (دخی سعد نام اوغلنی ده بلاردن صقله) (زیرا الولد سراییه حسنیجه باباسی کیدر عدل و سکرم و انصافده * نظم * لقد سعد الدنيا به دام سعده * و ایده المولی بالویة النصرة * (بو ایکی بیت حضرت شیخ بحر طویلده ابو بکر مدحنده بر قصیده سندندر) (لقد جواب قسم مخذوفدر) (سعد بوجوهر حروف فتح و علم باینده مستعملدر) (لیکن علم باینده لازمه متعدی یشنده مشترکدر لازم اولنجه اسم مفعولی فعل و زنی اوزره کلور) (سعد فهو سعید دیرلر) (اما متعدی اولنجه سعد فهو مسعود دیرلر) (پس بونده اوج صورتی بله اجرا ایلک قایلدن) (فتح دن اولنجه مصدری سعود کلور بمن و برکت معانسته) (پس دنیا اوج صورتی بله تقدیرا مرفوعدر) (فاعل و نائب عن الفاعل اولور) (به حرف جر فعل سابقه متعلقدر) (ضمیر ابو بکره راجعدر ولده ارجاع ایلین سهو ایلش) (دام فعل ماضیدر نصر بانک اجوف و او یسندن موقع دعاده واقع اولمش دائم اولسون دیمکدر) (سعد سبنک فتحی و عینک سکونیه ایهام طریقیله مذکور در) (یعنی ابو بکرک سعادت دائم اولسون) (وسعد ادلی اوغلی دائم اولسون دیمک اولور) (اید دام فعلنه معطوفدر محکم ایلسون معانسته) (ضمیرینه ابو بکره راجعدر) (مولی تقدیرا مرفوع فاعلیدر اید نک) (مولی افندی دیمکدر) (با حرف جر ایدیه متعلقدر) (الویه لوانک جمعدر سنخقلر معانسته افعلة و زنی اوزره نصر مصدر در و اضافت یسایه نصرت و ظفر سنخقلری دیمکدر) (محصول بیت) خدا حقیچون تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یا سعید اولدی و یا مسعود اولدی دیمکدر نیک بخت شد معانسته) (یعنی ابو بکرک اولدی ابو بکر سببیه سعادت و سعیدی دائم و باقی اولسون) (دخی خدا ابو بکرکی نصرت و ظفر سنخقلرله مؤید و محکم ایلسون) (یعنی هر نه به کیم لوااچوب عسکر چکر سه خدا ظهیر و ناصری اولسون) (حاصلی حضرده و سفرده خدایار و یابوری اولسون * کذلک نشا لینه هو عرقها * و حسن نبات الارض من کرم البذر * کذلک اسم اشارتدر ابو بکره) (نشا فعل مضارع مفرد مؤنث غایبه در فتح بایندن بوی چکر و اوزار دیمکدر آخرنده همزه تلین ایدوب الفه قلب ایدرلر ضرورت

وزن ایچون حذف اولندی دینلر غلط ایلدیلر (لینه بونده دال و بداق معناسنه در که ابو بکر
 اوغلندن یعنی ولدصلی سندن کایتدر تشاء تک فاعلیدر) هو محلا مرفوع مبتدا ابو بکره راجعدر
 (عرق عینک کسری وراثک سکونله لغتده طمردر) اما بونده کول مراددر بنج معناسنه و هالینده
 راجعدر عرفها خبر مبتدا در وجهه اسمیه صفت لینه در (وحسن کوزلک) نبات یردن بتن
 نسته ارضه اضافت لامیه در (من حرف جر حسنه و یا مقدر کائنه متعلق) کرم بونده
 ابلک معناسنه در پندره اضافتی لامیه در (بدر بانک فتحیه تخم معناسنه در) محصول بیت) ینه
 ابو بکر کی بر نهال نازه بوی چکوب اوزامده در یعنی کند ینه مناسب و مشابه براوغلی بیو یوب
 یتشمه ده در که ابو بکر انک اصلی و کویدر (مصراع ثانی بی ارسال مثل ایوب بیور یردن
 بتن اوتک ایلوی و کوزلولوی خود تخم ایلکندندر) حاصلی پادشاه اصل و جنس اولدی ایچون
 اوغلیده کندی کیدر (معلوم اوله که حضرت شیخ پادشاهک مرشدی و اوغلنک استادی
 ایش شویله روایت اولنور و العهده علی الراوی * ایزد تعالی و تقدس خطه پاک شیراز را
 بهیت حاکان عادلان و همت عالمان عاملان نازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد * ایزد
 انجماک ظرفاسندن همزه نک وراثک کسریله مسموعدر) اما روستایی و بعض جهله سندن
 فتح زایله ده مسموعدر خدا معناسنه تکرری دیمکدر (خطه خای عجمه نک کسری و طای مفتوحه
 مهمله نک تشدیدیه سنور معناسنه در پاکه اضافتی بیانیه در و شیرازه لامیه در) پاک لفظی شیراز
 (لفظنه مضایف اولماز دین معنی ایله نسبی بو غیش (شهر شیراز حضرت شیخک و خواجه
 حافظک متولد اولد قلمی بلده نک اسمی بیدر دیار عجمه یریه بونی زیاده مدح ایدر لر نکه
 شعرا دن بریسی بیور (بیت) چه مصر و چه شام و چه بر وجه بحر) همه روستا بندو شیراز شهر
 (با حرف تخصیص معنای سببی متضمن) هیئت مهابت معناسنه در یعنی جلال و مخافت
 اولوق و قورق دیمکدر (حاکانه اضافتی لامیه در) و عادلا نه اضافت بیانیه در (و با مذکور باکی در
) همت هانک کسری و فتحیه ارادت و قصد معناسنه در (عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در
) و عاملانه بیانیه در (نا اشتهاء غایت ایچوندر زمان قیامت معروف) در حرف ظرف (امان
 و امانت امین اولوق معناسنه در (سلامت اضافتی بیانیه در بعض نسخه لده امان و سلامت
 و او عاطفه ایله واقعدر عطف تفسیری شکلی و لکل وجهه) امان یرینه لباس ذکر اید نلر
 ایکی پرده سهو ایللر اول بو که امان وزمان تجنيس مطر فدر ثانی ایکی فقره ذوالقافین
 واقعدر تأمل تدبر (نکهدار دنکه نگاهدن مخفدر) داشتن و داریدن مشتقابه مستعمل اولسه
 حفظ و صیانت معناسنه در اما کردن و کنیدایله و مشتقابه مستعمل اولسه نظر معناسنه در
 قنامل (دارد فعل مضارعدر داریدن موقع دعاده واقعدر حفظ ایله دیمکدر) (محصول ترکیب)
 خدای تعالی و تقدس شیرازک پاک سنور بی عال حاکم هیتیه و علمیه عامل عالم هیتیه قیامت
 زمانه دک امن و سلامتده حفظ ایله * قطعه * ندانی که من در اقالیم غایت * جراروز کاری
 بکردم درنکی * معلوم اوله که بو قطعه اصلنده بر قصیده در حضرت شیخک ابو بکر بن
 سعد بن زکی مد حنده هلا کونک بعضی احوالی و دیار عجمه مستولی اولدی یعنی انده ذکر
 ایللدر و بعضی متصرفین و مخرفین بومقامه الحاق ایللدر (ندانی ده نون حرف نفی در) (ودانی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقله بطرز مبسن دیمکدر خطاب عام طریقله
) که حرف بیان (اقالیم اقلیمک جمعیدر معلوم اوله که ربع مسکونی یدی به تقسیم ایللدر
 یعنی یدی حصه به بوللدر و هر حصه سته اقلیم دیملدر) (امدی حضرت شیخک اقلیمی
 جمع ایللنک سری بودر که اکثر معمره ارضی سیر ایللدر) (حکایت اولنور که

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری و کافی

قرق بیل مقداری سیاحت ایللدر و ممالک معمره بی کز مکدن مرادی بر مرشد ایرشک
 ایش (عاقبت بغداد ده شیخ شهاب الدین شهر وردی حضر تیرینه واصل اولوب انک
 زلال فیض و افضالیه سیراب اولمش نکه بوستانده بیورمشدر) (بیت) مر ایدر انده مرشد شهاب *
 دو اندر زفرمود و کشتی باب (غربت مصدر در کدرت و زنی اوزره ماضی و مضارعی
 ثلاثین مستعمل دکل بلکه افتعال و تفعیلن کلور اغترب و تغرب دیرلر) (غریبه اضافت بیانیه در
) (چراجمده فتح و کسر جا زدر کسریه تخصیص ایلن تقصیر ایش (چه ایله رادن مرکبدر
) (چه معروف) ورا ادات تعلیل (روز کار بونده زمان معناسنه در و یا حرف وحدت) (بکردم
 یا حرف تاکید (درنک دالک کسری وراثک فتحیه اکلمکه دیرلر عریده مکث معناسنه) (یا حرف
 مصدر) (محصول بیت) بیلز مبسن که بن غربت اللرنده نیچون بز مان مکث ایلدم یعنی اکلتم
) (معلوم اوله که کاه اولور که بر معنایی عریده بر لفظله تعبیر ایدر لر و غیره دیلده ایکی لفظله
 و کاه اولور که امر بالعکس اولور * برون رقیم ارنک ترکان که دیدم * جهان درهم افتاده چون موی
 زنی * (برون و بیرون یایله و یاسز طشره دیمکدر) (نک عار معناسنه در) (ترکانه اضافت لامیه در
) (مراد ترکاندن هلا کوسکریدر که تمام عجمه و دیار عرب غره به ده ک مستولی اولدی لر) (نکه توار بنج
 الحانیده یازمشدر) (پس حضرت شیخک انلرک عارندن وطنین ترک ایلک اصلی اولدر که کافر لرایدی
 و اهل اسلامه اذاجفا اوزره ایدیلر پس الفرار ممالایطاق من سنن المرسلین دیوترک دیار ایدوب
 سیاح عالم او اور بوقضیه خلفادن مستعصم بالله ماننده اولمش و حضرت شیخک بو خصوصده
 بر قصیده سی و اردر که مطلعی بودر (بیت) اسما تراحق بودر خون بکریدر زمین * در زوال ملک
 مستعصم امیر المؤمنین * حاصلی جنکیز خان و هلا کوز خوجی غمور و شاه اسمعیل فتنه سی کی دکل
 عظیم فتنه ایش زیر بو نلر اهل قبله ایدی اما انلر کفره ایدی پس نک ترکان پیور دینی انلرک
 نامعقول کافرانه اوضاعندن عبارتدر (درهم قرش مورش دیمکدر جهان عبارتی دلالت ایدر که
 تمام عالمی فتنه استیغاب ایش ایش (موی قبل و صاج معناسنه در) (زنگدن بونده قرار مملکتی
 مراد در) (و با حرف نسبت زنگه منسوب دیمکدر زنگه زنگبار ده دیرلر سیاهلر مملکته
) (محصول بیت) شهر شیراز دن طشره کتدم یعنی ترک دیار ایدوب اغتراب ایلدم اتراکک
 جو و ظلمندن که کوردم جهان خلقی بری برینه دو شمش یعنی قرش مورش و هرج و مرج اولمش
 زنی صاجی کی حاصلی بر دیاره که باغی تا نار دوشده اولده کافر اوله بالبداده معلومدر
 اول دیارک حالیه اولسردر * همه ادمی زاده بودند لیکن * چو کرکان بخون خواری تیر چنکی *
 * ادمی زاده ادم اوغلی دیمکدر و لدادم معناسنه) (بودند حکایت حال ماضی بی مقیددر) (لیکن
 مصراع ثانی به مرهوندر) کرکان کافی عجمینک ضمیمه کرکک جمیدر ایکی کاف عجمیه
 قوردر دیمکدر (بخون با حرف ظرف خون خوار و صف ترکیبی در خواریدن که مشترکدر
 یکله ایچمک بنده فان ایچمی دیمکدر یاه مصدری لاحق اولوق سببیه هاء رسمی
 کاف عجمی به مبدل اولمشدر بیه ظرفیه ایله فان ایچمیکده دیمکدر خواری کافی عربیدر
 دینک قلندن سهو ایله صادر اولمشدر (تیر چنک و صف ترکیبی در کسکین قینقلی معناسنه
) (یا حرف تکیددر بونده ده بر بودند مقدر در) (چنکی یاسنی حرف مصدر طوتر معنی جاننده
 ناظر اولماشلر) (محصول بیت) مذکور عسکر تانار هب اولاد ادم ایدی اما فان ایچمیکده
 قوردر کی کسکین قینقلی ایدی لر چو کرکان مبتدا و تیر چنک خبری یعنی صورنا انسان
 و سیرنا بری حیوانات قیلندن ایدیلر (بو بنده تانارک چنک ات بید کلرینه فی الجمله ایما و اردر
 و علی الخصوص که کفره اوله) (مصراع ثانیکن معناسنی فان ایچمیکده بجهلری کسکینلکده

مطل

رد لامعی

رد لامعی

رد شعی و کافی
قینی طریق دیمکدر
للاطایع

ردشعی و کافی

قوردر کبی ایدیلر دین (و خوشخوار لقمه و پنجه سی کسکین اولمغه قوردرله بکرز ایدی دین
 حق معنائی و برامش * درون مردمی چون ملک نیک محضر * برون اشکری چون هنر بران جنگی *
 درون تقریری درون شهر ایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی (مردمدن نوع
 مردم مراد در) و یا حرف وحدت (ملک فرشته) نیک محضر و وصف ترکیبدر ابو خویلی معناسنه
 (برون یعنی بیرون شهر اشکری) یا حرف وحدت (هنر برهانک کسری وزانک قنچی و بانک سکونیه
 ارسلان دیمکدر اسد معناسنه) و الف و نون ادات جعدر (جنگ صواش) و یا حرف نسبت
 (محصول بیت) اول زمانده شهرک ایچر و سی فرشته کبی ابو خویلی و نیک سبیت مردم ایدی
 و شهرک طشره سنده تاتار عسکری صواش ارسلانلری کبی ایدی یعنی شهر خلقی مظلوم
 و عاجز و بیون ایدی و عسکر کفره تاتار ظالم و قاهر و دون ایدی حاصلی شهر خلقی بر فرشته و انلرک
 هریری بر برامش ایدیه درون و بیرونی پادشاه عسکر نیک هر برینه علی حده صرف ایدوب
 ظاهر لری جنگ جو و باطنلری نیک خو معنای بینی قصد ایدنلرک دماغنه شرابات فارسیدن
 بر قطره طملاش ایش * چو باز آمدن کسور آسوده دیدم * بلنکان رها کرده خوی بلنکی * (باز
 بونده کرو معناسنه در) کشور کاف عرب نیک کسریله اقلیم معناسنه در (آسوده الف ممدوده و سین
 مضومه ایله معناسنه در) دیمکدر راحت معناسنه (بلنکان بلنک بای عجمینک و لامک
 قحفلرله قیلان دبدکلری بر تپچی حیواندر) رها کرده بنه ماضیدن قسدر صالی و برمش (یعنی ترک
 ایش دیمکدر) خوی بلنکی اضافتی بیاید در (و یا حرف مصدر (محصول بیت) چونکه اقلیم
 غربتدن کرو شیرازه کلام مملکت شیرازی آسوده حال و مرفه البال کوردم بلنکلر بلنکلک خلق و خوبی
 ترک ایش (زیرا مرور ایامله اولاده هلا کو اسلامه کادی و اعیان و ارکانی هب مسلمان اولدیلر
 حتی تبریز باندیه مراغه نام قصه نه نصیر طوسی به رصد کو اکب ایله که امر یوردی و بو واسطه ایله
 آتی کندی به وزیر ایلدی و بالجه انلردن ابو پادشاهلر ظهور ایلدی حتی سلانک ممدوحی اولان
 سلاطین الخانیه انلردنر و بوکون سمرقند پادشاهی عبدالله خان انلردنر و کفه خانلری
 انلردنر امدی خوی بلنکی بی ترک ایش دیمکدر غرض اول خات کفرده ایلدکلری ظلم و تعدی بی
 ترک ایللر دیمکدر بو تقریر معلوم اولدقدنصرکه جمهور بلکه عموم شرح ایلدکلری عندیانه
 التفات اولسونکه بقین افاده ایلز * چنان بود در عهد اول که دیدم * جهان بر زاشوب و تشویش
 و تنگی * عهد بونده زمان معناسنه در (اوه اضافتی بیاید) که حرف بیان (دیدم مصراع ثانی به
 مرهوندر) اشوب بونده فتنه و قریبعلی معناسنه در (تشویش تعقیل باندن مصدر در قریبعلی
 دیمکدر اشوبه عطف تفسیری واقعدر) تنک بونده طار معناسنه در (و یا حرف مصدر طارلق
 دیمکدر یعنی اول زمانده اولان مصیبت و بلا دن تغییر در) (محصول بیت) مصراع ثانی اولی
 بیان ایدوب دیر اول زمان اولده که کوردم انجیلین ایدی جهان یعنی جهان طوبی بطلو فتنه
 و اشوب و بلا و مصیبت ایدی * چنین شد در ایام سلطان عادل * انا بک ابو بکر سعد بن زکی *
 ایامک سلطانه اضافتی لامیه در ادنی ملاسه ایله (و عادل بیاید در) (انا بک کاف عربیله اقب
 و ابو بکر کنیت) سعد بن ابن لفظی مخذوفدر (زیرا سالارنده ابن لفظی حذف ایلک جاریدر
 (محصول بیت) اول جهانک حالی دیدیم کبی ایدی اما سلطان عادلک زمانده جهان زیاده
 خوب اولدی که اول سلطان عادل انا بک ابو بکر بن سعد بن زکی در * قطعه * اقلیم پارس راغم
 از اسب دهر نیست * تا بر سرش بود چو تویی سایه خدا * اقلیدن بونده مملکت مراد در پارسه
 اضافت لامیه (و یا حرف صله) و یا حرف تخصیص (اسب لغته بان باشی کلکدر اما بونک کبی
 پرارده فتنه و آشوبدن عیاندر دهره اضافتی لامیه در مجازا) انی ادات تغیر و سین و تادات

رد ابن سید علی
وسروری و کافی

رد ابن سید علی و لامی
وسروری و شعی و کافی

رد لامی

خبر (نست نه است تقدیرنده در دین اصابت الما ایش) تادات توقیدر مادام معناسنه (بر سرش
 شین ضمیر قلیبه راجعدر) بود بانک ضعی و واولک فخریله فعل مضارع مفرد غائب تایل موقت اوله
 دیمکدر (تویی یاه اول نفس کلندر و ثانی حرف وحدت بر سنک کبی دیمکدر) سایه حدای لامیه در
 نال الله معناسنه (محصول بیت) پارس قلیبه غم یوق و یا پارس اقلیم نیک غمی یوق دهرک
 فتنه سندن یعنی روزگارک آلام و شدایدندن مادامک انک باشی اوزرنده یعنی اوزرنده بر سنک کبی سایه
 خدا اوله یعنی مادامک اقلیم پارسک سنک کبی حاکم عادل اوله اسبب و آشوب و زکاردن غم کورمن
 و غصه چکر معلوم اوله که چو تویی نسخه سنی چو تویی نسخه سنی اوزره ترجیح ایلدک فتامل ای
 کسر همزه ایله حرف ندا درگاه اولور که همزه مفتوح و قور دین عندی سولیش زرا همزه
 ندای مفتوح اوقق عریسه در چو تویی ده بریا یازوب و اوی مکسور اوقق کرک بای وحدت
 ایچون دین فارسی استناددن کورمش ایش * امر و زکس نشان ندهد در بسط خاک *
 ماند استان درت مامن رضا * امروز معلوم اوله که روزه وشبه و سله اسم اشارت قریب یعنی
 این لفظی داخل اوله کسر همزه به دلالت ایلین یا حذف اولوب نون عیبه ابدال اولتور (پس
 امروز بوکون دیمکدر) (کس مبتدا کسید دیمکدر) ندهد فعل نفی استقبال مفرد غائب فاعلی نخته
 که راجع ضمیر جایه فعلیه خبر مبتدا در (و نشان ندهد مقدم مفعولی یعنی اولی) و امر و ظرف
 زمانی (و در بسط خاک ظرف مکانی بونده بسط خاک کن مراد بر یوز بدر روی زمین معناسنه
 اضافت لامیه در) مانند بکدش دیمکدر مشابه معناسنه آسانه اضافتی اسم فاعلک مفعولیه
 اضافتی قیلندنر و آسانک دره و درک نایه لامیه درر مانند ندهدک مفعول ثانیه سیدر (و مامن رضا
 بوندن بدل و اضافت لامیه در) (محصول بیت) بر یوزنده بوکون کسه نشان و بر من سنک قیوک
 ایشکنه بکرز رضایله امین اولاجق بر یعنی رضای قلب و صفای خاطر له کینمکه مقام مامن و جای
 امین سنک قیوک اشکیدر نجق اکا بکرز بر دخی بو قدر حضرت شیخ پادشاهی اطرا طریقه مدح
 ایش منه سنده درت تاسی کبی عذرک اصلاتی در همزه یله دین همزه مجتله اولدیغنی بلزیمش
 * برتست پاس خاطر بیچارگان و شکر * بر او بر خدای جهان آفرین جزا * برتست بر حرف
 استعلا (تست توایله سین و تادن مرکبدر سنک اوزریکه یعنی سنک اوزریکه لازم و واجددر
 مقدم خبر در) و پاس مؤخر مبتدا پاسیدن حفظ و صیانت معناسنه خاطره اضافتی
 مصدرک مفعولیه اضافتدر (و بیچارگانه اضافت لامیه در) و او حرف عطف و شکر مصراع
 ثانی به مرهون مبتدا بر ما خبری و سین و تاد مقددر شکر بونده تعمیم ایلک قابلدر یعنی خدایه
 و پادشاه (و او حرف عطف بر خدای مقدم خبردر) و جزا مؤخر مبتدا (جهان آفرینه
 اضفنی بیاید در جهان آفرین وصف ترکیبدر آفریندن دن جهان بر ادیجی دیمکدر خلاق عالم
 معناسنه) جزا بونده ثواب و عوض معناسنه در (محصول بیت) پادشاهه خطساب ایدوب بیورر
 سنک اوزریکه بیچاره لک خاطرین رعایت و صیانت ایلک لازمدر و بورعایت و صیانتک ایچون
 سکا شکر ایلک تر اوزریمزه واجددر و یاسنک کبی بر عادل پادشاهی بزه حاکم ایلدکیچون خدایه
 شکر بزم اوستمنه لازمدر دخی خلاق عالمه لایق و سزا واردر سنک فقرا و بیچاره لره ایلدیکک
 رفق و عدالتک ایچون ثواب و عوض و یرمک حاصلی هم بزه عدالت و فقر و بیچاره لرم جنک
 ایچون سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان آفرینه اجر جلیل و ثواب جزیل و یرمک لا تقدر
 بونده شکر خدایه قصر بدین تقصیر ایش و خدای لفظنک جهان آفرینه اضافتی نجو بر ایلین
 غریب ملاحتیه مالک ایش * یارب باد فتنه نکه دار خاک پارس * چندا نکه خالک را بود و بادرا
 ابقا * یارب تخلف ایله ضرورت وزن ایچون (باد فتنه اضافت بیاید) نکه دار حفظ ایله دیمکدر

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

بکدش بکرز معناسنه
اسکی تور کجه در

للطابع

وسروری

ردشعی

رد کافی

خاک پارس لامیه و معقول نکه دارد در پارس با جمعیله و فایله لغت در ملک شمره دیر (چندان
اولقدر دیکدر (که حرف بیان (خاک معروف (و اادات تخصیص بونده باد دن مراد هوادر
یعنی کره هواخاکه معطوف در تقدیری خاک راو بادر ابقا بود بقا بودک فاعلیدر (محصول بیت) یا الله
پارس ترانی فتنه بلندن یعنی فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر که کره خاک و هوایک بقاسی اوله
(یعنی کره خاک و هوایک و بایدار اولدجه حاصلی قیامته دك مصراع ثانیک معناسنی اولقدر که
تراغه و بله بقا اوله دین و اول زمانه دکن که خاک و بقاده بقا وله دین و مادامکه خاک و باد باقی اوله
دین حق ادای ایده معشرف تأمل * سبب تألیف کتاب * یکشب تأمل ایام گذشته می کردم و بر عمر تلف
کرده تأسف می خوردم و سنک سراچه دل را بالماس اب دیده می سقتم و این بیتها مناسب حال خود
می گفتم * بودرت فقره بری برینه معطوف اولغله متصل یازلدی اسلوب و صله داخل اولد یعنی چون
تأمل (ایام اضافتی مصدرک معنونه در (گذشته ماضیدن قسمدر یکشمس دیکدر گذشته به
اضافت بیانیه در (می کردم می حکایت حال ماضیدر ایلردم دیکدر (واو حرف عطف (بر صله در
باکی (عمر تلف کرده تقدیری عمر تلف کرده خود (عمرک تلف کرده به اضافتی بیانیه در
(کرده ماضیدن قسمدر لغته الیش دیکدر اما بونده ایلدیکم معناسنه در (تأسف فعل فاعلین
مصدر در شدت حزنه یعنی غمه دیرلر ثلاثی اسف در همزه نك و سنک فتحه لریله (می
خورد مک مقدم معقول صریحیدر (و بر عمر غیر صریحیدر (می حکایت حال ماضیدر (خورد م
خاصنی روم ضمه ایله اوفق کرک که فقره اولینک قافیه سنه مطابق اوله (بعضیلر بونک کی برلده
کرده بی کاف عجمیله او قودیلر کردیدن دن مخفف (یعنی شده معناسنه صیرورت ایچون و حضرت
مولانا جامینک دریای ابراره نظیره لجه الاسرار و حجه الاحرار نام قصیده سندن برینیه اسنهاد
ایلدی (بیت) هر کجا بینی در کجی و بر در حلقه * حلقه مار حلقه کرده در دهان اژدرست *
(حلقه کردیده معناسنه لیکن مدعا ده سنده ده نظر وار (ز رابعض نسخه زده کرده برنده
کشته واقعدر (و کرده کاف عجمیله اولسه لایه بواسلوب اوزره تخفیف بعضی الفاظه واقع
اولوردی فتأمل (سنک سراچه سنک معروف و سراچه تصغیر سرادر که سرایدن مخففدر یایله او
دیکدر عریجه دارد برلر دله اضافتی بیانیه در و سنک اضافتی لامیه در مجازا (ورا اادات معقول
بالماس آب دیده با حرف استعانت (و الماس رذوقیت جوهر در که جمع صرب جواهری انکله
دزلر تنکه حضرت شیخک کلایمی بو معنایه اشارت ایدر که سنک سراچه دلی انکله در آیه اضافتی
مشبه بهک مشبه اضافتی حاصلی بیانیه در (و دیده به اضافت لامیه در (می سقتم می حکایت حال
ماضی افاده ایدر تنکه مکرر تنبیه اولمشدر (سقتم فعل ماضی نفس متکلم وحده دلردم دیکدر دلدم
دیمک دکل (واو حرف عطف این اسم اشارت در یتلره (بیتها اادات جعدر (مناسب اسم
فاعلدر مفاعله بایندن حاله اضافتی اسم فاعلک معنونه اضافتیدر و خوده اضافت لامیه در
(خود بونده کنندی معناسنه در (می گفتم بنه حکایت حال ماضی متکلم وحده سو یلردم دیکدر
مقول قول این بیتها در و مناسب حال خود حالدر مقولدن (محصول فقره ار بعه) بریکجه
یکشمس ایامی فکر و ملاحظه ایلردم دخی تلف و ضایع ایلدیکم عمره غصه یردم دخی کوکل
خاله سنک طاشنی الماس کی آب چشمیله دلردم یعنی ضایع یره تلف ایلدیکم عمره نادم اولوب
(شویله اغلردم که قره طاش کی پک کوکله رفت کلوب متأثر اولوردی و بولکلجک یتلری
کنندی حاله مناسب و موافق سو یلردم (فقره آخره نك معناسنی دخی بو کنندی حاله مناسب
اولان یتلری ایدر ایدم دین اسم اشارتی محله صرف المامش و وجهله دخی معنای تقریر ایدوب
دیر که دخی بو یتلری کنندی حاله مناسب ایدر ایدم بو تقدیر اوزره بیتها لفظنی مناسب لفظنه

رد لامعی و شمععی و کافی

رد لامعی

رد شمععی

مضاف

مضاف اولمزدیمش (پس بو قیددن معلوم اولدی که اولکی تقریر بنده بیتها لفظنی مناسب
لفظنه مضاف ایدر مش اگر بویه ایسه برامز ایدر مش * مثنوی * هر دم از عمر میرود نفسی
چون تنکه می گفتم نماد بیتی * دم بونده ساعت و وقت معناسنه (نفسی ده با حرف و حدیدر
(چون واور سمیله اادات تعلیلدر چونکه معناسنه اادات شرطدر دین اصابت المامش
(تنکه می گفتم فعل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسنه (نماد فعل فاعل فنی مقرر غائب
فالمادی دیکدر بخد مطلقدر دین بخد مطلقک معناسنی بلزیمش (بیتی یایله و بسا الفله
و بس و بسار بر معنایه در چوق دیکدر بیتی بساک اماله سیدر دینلر عنندی سو یتلرو بسیده
با حرف نسبتدر یکی ده کی دین دخی عنندی سو یتلش (تنکه موارد استعمالی تتبع ایدنه
معلومدر (محصول بیت) هران و هر زمان عمر مدن بر نفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمر
اکسلوب آزلاده در چونکه بقیه عمره نظر ایدم کور ورم چوق قائمندی یعنی عمرک چوق
کیدوب آزی قائمش کور ورم بعضی نسخه ده می گفتم برینه می کنی و قعدر لیکن بونسخه اولی
واحرادر فتأمل (بونده خوئی و او اصلیه ایله اعتبار ایدوب کیف معناسنه اولسنی قیویر ایدنلر
ز بونلر مش * ای که بجه رفت و در خوابی * مکر این پنج روزدر بانی * ای حرف ندا و منادی بخد و قدر
تقدیری ای انکه در (که حرف رابط صفت (بجه الی دیکدر اسماء اعداددندر (واو حرف عطف
(و یا حرف حال (و در حرف ظرف (خواب واور سمیله او قویه و دوشه دیرلر بونده غفلتدن
کنایه در (و یا ضمیر خطا در (مکر بونک کی برلده معنی معناسنه در بولیکه دیکدر (پنج اسم عدد
بش دیکدر (روز بونده ظروف زمانیه دندر اادات ظرف مقدر در تقدیری این پنج روزدر (در بانی
فعل مضارع مقرر مخاطبدر (در بایندن در یافتدن دکل (محصول بیت) ای اول کبسه که
عمر کدن الی یاش کنندی دخی سن خواب غفلته سین (مکر بوش کونده آخر تنکه لازم اولان
اسبابی تدارک ایله سین یعنی عمرک چوق کیدوب آزی قائمندی حال بوش که سن خواب غفلتدن
متنبه اولان زین امدی اکاه اول اوله که باقی فلان برایکی کونده تلافی و تدارک مافات ایله سین
(حاصلی جوا نلقده زاد اخرق تحصیل ایده مدک (پس سعی جبل ایله باشد که بیلر لکده
بر حالت ایله سین دیکدر (مکر اادات استنادر الامعاسنه دین معنی و پردیکی محاده مکر لفظنی
ذکر الیش اللفظنی ذکر المامش که معلوم اولیدی الانجه یا قشر (مصراع ثانیک معناسنی
الابویش کون که دخی کنندی ابریشه سن واکلیه سن یعنی حال نچاید و کی اکلوب اکا کوزه
تدارک ایده سین دین یتک مراده واصل المامش بوندن صکره بوجهله دخی معنی و یرمشکه
مکر بوش کون که یکمدی ایشوب اکلر مینسن و بو معنای ترز بق تا و بلانله تاویل
الیش که باقل دوشنده کورسه یک کره استعاده ایدر بدخی دوشنده کور میده می دیو (معلوم
اوله که بو بیت حضرت شیخک بر قصیده سنک مطالعیدر که ابن سید علی و لامعی شرحلرنده تمامی
ایراد ایللر (و بجه دن مراد عمرک کزی و بچدن اقلی در * نخل آنکس که رفت و کار ساخت *
کوس رجالت زدند و بار ساخت * (نخل خاک فتحی و جیمک کسریله صفت مشبهه در علم
بایندن مصدری نخل کلور خاک جیمک فتحه لریله اونا تمقدن حاصل اولان حیرته و دهشته دیرلر
پس بونده نخلک معناسنی او تمقدن مخیر و مدهوش دیکدر (که حرف رابط صفت (ساخت
فعل فنی ماضی مقرر غائب لغته یا پمدی دیکدر اما استعمالده دوزوب قوشمادی یعنی حاصل ایلدی
(کوس آلت اهودن بر قسمدر که طبل باز شکنده اولور (اما بولک اولور شویله که برده اولدقه اباغ
اوزره طوررک بالورلر پادشاهه مخصوص ساز در ما بزم باشاهلر مژدن غیری سلاطینک خانلری بله
استعمال ایدر لرا و اولر زمانه بر عسکر و یا قافله کوچه جک و قفده چلرلر ایش و بر زمان بونک

رد شمععی

رد کافی

رد شمععی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری
رد دقایق الحقایق

رد لامعی و شمععی

رد لامعی و شمععی و کافی

رد لامعی

رد شمععی

برینه قافله کو چک و قنده جرس جلزلر ایش (اما آل عثمان دورنده بونک کبی پرده بوری جلزلر) رحلت
اضافتی لامیه در (رحلت رانک کسری و حاء مهمله نك سکونیه و لامک فتحیه ارجمال معنایه در
یعنی کوچک) زنده فعل ماضی جمع غائب در فاعلی کوسی چالان کیمسه در (وا حرف عطف و یا حرف
حال) بار بونده بونک معنایه عربجه جل دیرل حاء مهمله نك کسری و میم سکونیه حانک فعی
و میم سکونیه دکل (محصول بیت) مصراع اول اخباره و انشایه متحملدر یعنی شرمند
و متحیر و مدهوشدر یا خود شرمند و مدهوش اولسون دیمکدر اول کیمسه که دینادن کتدی وایشنی
دوزمدی یعنی دنیاده عمل خیرایله کسری بن آخرته واردی (حاصلی دنیا مزعه سنده دانته خیرات
اکجوب کتدی کوس رحلتی و ارتحال جالیدلر و بونکی و بانی دوزمدی یعنی اجل کوسی
جالیدلر حال بو که نول تهنیه اسباب آخرته مباشر اولدی (حاصلی زاد آخرتی تدارک ایلکسری بن
کل دیدیلر بس بویه کیمسه شرمند اولسون * خواب نوشین با مداد رحیل * بازدارد پیاده
راز سبیل * نوش باله و هر طائلو به دیرل (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید نسبت
اصل لغته بویه در) اما شمدی طائی معنایه مستعملدر شیرین کبی (با مداد و بام ایرته
معنایه در) (رحیل اسمدر یعنی کوچک نك اسمدر) (خواب نوشین بیانیه و ما بعد نده اضافت
لامیه در) (بازدارد داریدن فعل مضارع مفرد غائبدر داشتن دن دکل بحسب الاستعمال
مانع او اور دیمکدر کرو طوژدیمک دکل (پیاده بیانیه دیرلر عربیده راجل دیمکدر) (را ادات
مفعولدر) (سبیل بوله دیرلر) (محصول بیت) (ارتحال صیاحنک یعنی کوچ از ترسبک طائلو
او یقوسی پیاده بی بولدن ما نعدز یعنی بوله کتمه دن آلقور (حاصلی لذائذ دنیویه به توغل
و تهالک زاده آخرته اشتغال مانع و اسبابه مباشرتی معوقدر * هر که آمد عمارتی نو ساخت * رفت
و منزل بدیگری پرداخت * عمارت عینک کسری به اصلنده مصدر در نصر باندن برنسته بی
معور ایلک صکره باده استعمال ایلدیلر (و یا حرف وحدت بعض نسخه ده یا سز اضافه
واقعدر یعنی نوه) (زیرا نو نونک فعی و او اصلیه ایله یکی دیمکدر عربجه جدید دیرلر) (ساخت
فعل ماضی مفرد غائبدر دوزدی و پایدی معنایه بعض نسخه ده رفتن صکره و او باز من
(منزل پرداخت مفعول صریحدر) (و بدیه کر غیر صریحی) (با حرف صله) (دیگر بایله غیر
معنایه در) (و یا حرف وحدت) (پرداخت لفظ مشترک در تمام ایلکه بو شایقی یعنی
تخلیه بیننده بونده غیریه پایدی و تمام ایلدی دیمکدر (محصول بیت) هر کیمسه که دنیابه
کلدی بریکی بنا پایدی و برجید عمارت پیدا ایلدی اول بانی آخرته نقل ایدوب پایدی
عمارتی غیریه پایدی یعنی غیر ایشون بامش اولدی زیرا لابد برینه بر کیمسه کلسه کرک
(بس کویا که حقیقته اول کله بامش ایش) (معلوم اوله که تمام عالمک بانیلری بو سوزک
ماصد قیدر زیرا هیچ بر کیمسه پایدوغنده باقی قالماس بلکه اول کیدوب برینه بر غیر کیمسه
کلسه کرک بس کویا که آنکچون بامش اولور بعض شارحدر پرداختن تسلیم ایلک و اصمارلق
معنایه اخذ ایش لکن بولغنت معنای سا بقا مذکور اولاند بو ذکر ایلدی یکی دکل
* وان در کتخت همچین هوسی * و این عمارت بسر نبرد کسی * وان دیگر بیوردوغی
سابقا دیگر بیوردوغیدر (بخت فعل ماضی مفرد غائبدر) (هم ادات تأکید) (چنین بونجیلین
دیمکدر بی عمارت بنا ایلکه اشارتدر) (و این عمارت مراد دنیادر نبرد مقدم مفعول صریحدر) (و بسر
غیر صریحی) (و بای بسر حرف صله) (نبرد فعل فی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر فاعلی کسی در
بای وحدتله) (و جائزدر که این عمارت مبتدا اوله و نبرد خبری و کسی نبردک مفعول صریحی و بسر
اولکی کبی غیر صریحی (محصول بیت) اولکی بانیک عمارت کلدن ده الک کبی هوس بشوردی

رداین سیدعلی

ردلامعی
ردشعی و لامعی

ردکافی

یعنی اولده مقتضای طبعی اوزره بعضی برینه بنا الحاق (حاصلی بعضی برینی پایدی
(و بعضی برینی بقدی) (تکه عالمده مشاهددر) (اما بونجارتی هیچ برکسه نهایت و یا نه ایلندی
(یعنی هیچ کسه دنیاده باقی و خالد قالدی و یا بونجارت دنیا کیمسه بی نهایت ایلندی یعنی اولدر مبوب
موبد و باقی قومدی) (حاصلی هر کسی فناء و پردی) (حقیقته فاعل مطلق خدادر) (جهانه
وزمانه و غیریه اسناد مجازیدر بونک معنایه سنی اولکی تقریر قصص ایلین تقصیر ایش
* یارنا پایداردوست مدار * دوستی را شاید این غدار * (یار بولداش دیمکدر) (نایدادار بونک کبی
پرده توصیف فی افاده ایدر) (پایداد وصف ترکیبدر داریدن بحسب لغت باقی طوینچی دیمکدر
اما استعمالده ثابت قدم معنایه کلور (دوست معروف) (مدار فعل نهی مفرد مخاطب) (یار مفعول
اولی) (و دوست نایسی) (نایداداره اضافت بیانیه در دوستی با حرف مصدر را ادات مفعول شاید فعل
فی استقبال مفرد غائب شاییدن (شایستی دن دکل این غدار مؤخر مبتدا و شاید مقدم خبر
و دوستی را مفعول شاید در غدار مبالغه ایله تارک و فایه دیرلر (محصول بیت) حضرت شیخ خطاب
عام طریقله بنور ثابت و باقی اولیان یاری دوست دوتیه یعنی اکلنوب طورمین نسنه بی سومه
حاصلی فانی به میل و محبت ایلله مقصود بودر که دنیا بی قرار و بی ثباتر اکا و مزخر فائنه کوکل
بغلوب تعشق ایلله مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا بونجارتی دوستلغ لایق دکل بر حتماله در که
کیمسه نك عقد نکاحده قرار ایلوب تازه تازه کویه کولر اولدیلر * نك و بد چون همی باید مرد *
خنک ان کس که کوی نیکی برد * نك ایو دیمکدر (و بد یار امن) (چون ادات تعلیل) (همی
ادات تأکید) (باید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر) (مرد مر دن معنایه در ز براماضی
مضارع مقرر اولسه مصدر معنایه در تکه سابقا بیان اولندی ایدی پس باید مرد
اولسر دیمکدر) (باید باییدن مشتقدر بایسندن دکل بعضیلر ظن ایلدی کبی (خنک خنک
و نونک ضمی و کاف عربیله لفظ مشترکدر صوقله مبارک معنایه بیننده (آب خنک و هوای
خنک دیرلر صوق صو و صوق هوا دیمکدر بونده بختلو و سعادتلو معنایه در عربیده طوبی
دیرلر) (که حرف رابط صفت) (کوی طویدر که عربجه کوره دیرلر) (نیکی با حرف مصدر
(رد بونده فعل ماضی مفرد غائب در ایلندی دیمکدر کوی نیکی بیانیه در (محصول بیت) چونکه
انسانک نیک بختی و بدبختی اولسر در (یعنی دنیاده هیچ کیمسه باقی قالمیوب اولوب کیدیسردر
دولتو سعادتلو اول کیمسه در که ایلک طوینی دنیا میداندن ایلندی (یعنی دنیادن آخرته خیرات
و حسانتله کتدی بونک اصلی بودر که بر طوینی بر میدانک اور ناستنه قورلر و میدانه حدود تعیین
ایدلر و بر قاج اوزون چوکانلی آتلی بو طوینی جلزلر بر کیمسه که بو طوینی تعیین اولنان حدوددن
اخراج ایدر سه دولت انکدر که سارینه غالب اولور ایلدی بونده کوی نیکیدن مراد خیرات
و حساندر بونده بعض شارحین فارسیده مصدرک انواعنی بیان صد دنده اولمش بریسی کتدی
صبغه سی اوزره کلندر دیمش (آمدن و رفتن کبی بری دخی ماضی صبغه سی اوزره در که اکا مصدر
مرخم دیرلر که ابکی قسدر بری بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولثور (کفت و شفت کبی) (کفتن
و شفتن معنایه در تکه دیوان حافظده واقع اولشد (بیت) سخن عشق نه آنست که ایدزبان
ساقیامیده و کونا کن این کفت و شفت) (بویه دیمش اما خطا ایش) (زیرا بونلر مصدر دکلدر در
استملدر دیمه و ابسته معنایه بری دخی بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولنر) (آمدشد
کبی که آمدن شدن معنایه در تکه جامیک یوسف و زلیخاستده واقع اولشد (بیت) بزندان
ناهش خلوت نهین بود) (شد آمد سوی زندانش چنین بود) (بونده ده خطا ایش) (زیرا بونلر
اسمدر کله معنایه مصدر دکلدر) (او چنین وجه امر حاضر صبغه سی اوزره استعمال اولنر

ردسروری و شعی

رداین سیدعلی
ولامعی و سروری

ردلامعی و کافی

ردشعی

ردشعی

تک و دو کبی تکیدن و دویدن معنای نه که دیوان شاهیده واقع اولش (بیت غری برای عشق
 ز سر ساختن قدم (بازار روی از تک و دو می کنند مرا) بونده ده خطا ایش (ز برای تک و دو بوله یورمه
 معنای نه است در مصدر دکلر * برک عیشی بکوخویش فرست * کس نیارد ز پس ز پیش فرست *
 (برک باک فنی وراثت سکونی و کاف بحمله اسباب و یراق معنای نه در بول و سفر
 براغی کی اغاج پیراغه ده دیرل (عیش عینک فحله دیر لکدر حیات معنای نه) و یا حرف
 تکیر (بکوز یا حرف صله کور کاف بحمله فحله بونده قبر معنای نه در (خویش
 واور سمی ورم کسری ایه بونده کندی معنای نه در (کوز خویش اضافه و عدم اضافیده
 جازدر (فرست فعل امر مفرد مخاطبدر فرستیدن فرستادن دن دکل کوندر دیکدر ارسال ایه
 معنای نه (نیارد فعل نفی مستقبل (آر بندن که مخفقد (آوردن دن آوردن دکل کوندر دیکدر
 (ز پس زای مفرد از دن مخفقد (پیش بونده اول و ایلر و معنای نه در عریده قدام کی
 بعضی لغت ده توپس واقعدر (محصول بیت) حیات ابدی براغی قبر بکه کوندر (یعنی
 آخر که لازم اولان خیرات و حسنات و اعمال صالحه ایلر و کوندر (حاصلی کندی الکله ارسال ایه
 مصراع ثانی مقام تعلیده در (ز برای کیمه سندن صکره کتورمز سن ایلر دن کوندر (یعنی
 سن صاعقه کده آخر تک فایز بر اسندن صکره قارب وره سنی فایز * عمر برفست آفتاب تموز *
 اندکی ماند و خواجه غره هنوز * عمر عینک صمی و میم سکونیه در بونده باش معنای نه عینک و میم
 ضعی ایلر لغتدر (قسمده عینک فحله مستعملدر مصدرده بویه کلور عمر بمر دن (یعنی علم ایلدن
 بشامق معنای نه (عمر مبتدا و برف خبری تقدیری عمر چون برفست در مبالغه قصیده ادا
 تشبیه ترک اولدی برف قاردر عریجه تلج دیرل (واو حرف عطف) و یا حرف حال (آفتاب
 کنش در (تموزه اضافی لامیه در ادانامه ایه (تموز تانک فحی و میم مضموک تشبیدی و تخفیه ایه
 یای ایلر تک اونه آینه دیرل (تکه بویینک تربیدن اکلور (بیت) اذر و نیسان یارست و خزان
 و تموز (آب و ایلول و دو تشرب و دوکا نون و شباط) (آفتاب تموز مصراع ثانی به مرهون مبتدا
 (اندک از دیکدر) و یا حرف تشبیه (مانند مقدم مفعولدر) مانند نون سکونیه لازمیه متعدی
 پندیده مشترکدر قالدی و قودی دیکدر فعل ماضی مفرد غایب فاعلی تختده آفتاب راجعدر
 جمله فعلیه خیر آفتابدر (واو حرف حال (خواجه خاده روم ضمه ایه و او رسمیه بونک کی برده
 تعظیمی واجب اولان عزیزه و وزیریه دیرل (خواجه مبتدا (وغره عینک کسری و رای مشدله
 امیر غفلت معنای نه خبر مبتدا در (عجم عینی مفتوح اوقور مبتدا تک میی مفتوح اوقدوغی کی
 هنوز لان دیکدر (محصول بیت) عمر انسان و حیوان قاردر (یعنی نیز یکمده قار کی در
 نیز ارمده و تموز آینه کنشی برف عمر دن از اجن قودی حال بو که خواجه دخی غافلدر یعنی
 آفتاب تموز قاری بجه که نیز ایدر سه مرور ایام و از منه عمری انجیلن ازالدر و اکسلدر حال بو که
 عمر صاحبی دخی خواب غفلتده عمر کچمه سندن خبری بوق (حاصلی عمری نیز کچمه ده
 قاره تشبیه ایش نیز ارمده (بونده آفتاب بطرف تقدیر ایدوب در آفتاب تموز دیو و ماند فعلی
 لازم معنای نه انوب از قالدی دیرلر تک سره هیچ واقف اولامش (وحاشیه کتابنده ماند بونده
 نهاد معنای نه دین نه مادی بلورمش و نه نهادی * ای نهی دست رفته در بازار * ترست بر
 نیازی دستار * (ای حرف ندانادی مخدوف (تقدیری ای مرد نهی دست (نهی بوش دیکدر
 حال معنای نه (دستله وصف بر کیدر الی بوش دیکدر صفر الید معنای نه فقر و یوقلدر کلندر
 (رفته ماضیدن فحله کنش دیکدر) نهی دستک رفته به عدم اضافی و اضافی جازدر
 (در حرف صله در با معنای نه (بازار معروف ترسم فعل مضارع متکلم وحده و تا ضمیر مرفوع معنای نه

رد شعی

رد لامعی و سروری
رد لامعی و سروری

مشهور سوز در نه و بر سرک
الکله اول یله کیدر سنکله

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی

رد شعی

قورقم سن دیکدر (بر باء محکم ضمه طولو دیکدر عریجه ملان دیرل اما باء عریجه بر اولمده وار
 نیازی تا کید ایدر و بونقد رجه دستار دن مراد دلبند اولور تا مل (نیازی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب کتورمز سن دیکدر (دستار بونده دستار معنای نه در (نیازی بونک مفعول اولی
 (و پر مفعول ثانسی (محصول بیت) ای بازار الی بوش کنش کیمه قورقارم کد دستمال کی طولو
 کتورمز سن (یعنی ای صفر الید بازاره کیدن فغیر قورقم سن بوش کیدوب بوش کله سین زبرا
 بازار اهل کیمیه رایگان سنه و برمز (حاصلی ای آخرت بازار بنه خیرات و حسنات و اعمال
 صالحات سن واران کیمیه قورقم که جنت نعمتلر دن محروم اولاسن (قورقم دیدیکی انکچوندر که
 بو خصوصیه کیمیه ک حقه جزم بوقدر (زبرا اعمال موجب جنت دکلدر) بلکه مشیه اللهه
 منوطدر * هر که مزروع خود بخور دن بخورید * وقت خرمنش خوشه باید چید * (هر که
 تقدیری هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولندی (مزروع اسم مفعولدر زرع
 بزغ دن یعنی فتح یابندن اکلش دیکدر (اما بونده اکن مراد در خودده اضافی لامیه در
 (بخورد با حرف تا کید و خورد فعل ماضی مفرد غایب دیکدر (بخوید با حرف
 مصاحبت (و خوید واور سمیه خویش وزنی اوزرینه فصلیل که ترکیه اکا حصیل
 دیرل (یعنی تازه ایکن بچوب حیوانه سیدر دکلری ارپه (وقت خرمن اضافی لامیه در
 و یا فی معنای نه در (نون ضرورت و زون ایچون ساکن اوقتی کرک ضرورت
 قافیه ایچون دین یکلش سو یلمش (شین ضمیر مذکور کسه راجعدر) خوشه بونده بشا قدر
 یعنی بغدای و غیرینک بشاغی که عریجه سنبله دیرل بایدک مقدم مفعولدر چید (چیم بحمله
 کسریله فعل ماضی در مصدر معنای نه (ز برای ضارعه مقارندر دیو شرمک کرک دیکدر
 (محصول بیت) هر کیمه که کندیکن اکنی چکله بیدی یعنی فصلیل ایکن بیدی اول کیمه
 خرمن زماننده باشق دیو شرمک کرک حاصلی هر کیمه که جوانلق عالمده خیرات و حسناته
 و اعمال صالحیه عمری صرف ایلیوب لهو و اعلا تضييع اوقات ایلدی بیرلک زماننده باری قادر
 اولدی یعنی مرتبه آخرت بولنه سعی الملک کرک تا که مالایدرک کله لا ترک کله ایلر عامل اولش اوله * پند
 سعیدی بکوش جان بشوره چنست مرد باش رو * بو بیت قدیم نسخه درده بولندی لیکن سار حله
 یازد یعنی بولدی (پندبای بحمله فحی و سکون نوله و عطف و نصیحت معنای نه در (سعیده
 اضافی لامیه در با حرف مصاحبت (و کوش کاف بحمله فحله بونده دیرل که عریجه اذن و سامعه
 دیرل جمله اضافت بیانیه در روح حیوانی به جان و انسانی به روان دیرل (بشنو بایله مؤکد فعل
 امر مفرد مخاطبدر شنو بندن شنیدن دکل ایش دیکدر (پند بشنو مک مفعولی صریحی و بکوش
 غیر صریحی ره راهدن تخفیف بول دیکدر مبتدا (و چنست خبری اصلنده چون ایش در چون
 ادات تشبیه و این اسم اشارتد رقریه سین و ادات خبری کب ایه چوندن واور سمی و این دن همزه
 حذف اولنوب چنست اولدی بونجیلدر دیکدر بولفظی چنین است همزه مجتلبه ایه یازنلر
 فارسی املادن اکا دکلریمش (مرد اردیکدر رجل معنای نه (و باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشیدن ار اول دیکدر اکز نسخه باشدن صکره و اعاطفه بازار با حرف تا کیدر (وراثت فحله
 فعل امر مفرد مخاطبدر رو بندن کت دیکدر (محصول بیت) سعیدینک پندینی جان قو لقبیه
 ایش اول بونجیلن در اول کیت یعنی بنم نصیحت شریعت و حقیقه و طریقه و وافق و مطابق
 دره که ایش رفته کدر سک کیت * بعد از تامل این معنی مصلحت ان دیدم که در لشین
 عزت بشیم و دامن صحبت فرا حدود جنم و دفتر از کفتهای بریشان بشویم و من بعد بریشان
 نکوم * بعد اردو صولک معنای نه در که عجم پس لفظیه تعبیر ایدر (تأمل مصدر در تفعل یابندن

۷
نکوم

رد شعی

رد لامعی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

فکر و بلا حظه معانسته (این معنی به اضافتی مصدر مفعولیه در معلوم اول که هر کس که آخر الف
اوله کر که اول الف باشد کلمه یا زاسون کر که الف شکسته عجم ماقبلنی مکسور ایدر پایه منقلب
اولنی همچون مثلاً موسی و عیسی و معنی بی پایه اقورل (و گاه اولور که آخری بالاولان کلمه نیک ماقبلنی
مفتوح ایدرل یا الفه منقلب اولما همچون مثلاً تمنی و ترجی و نقاضی بی و تعدی بی تمنی و ترجی و نقاضا
و تعدا و اقورل فاحفظ) پس پونده معنای ابکی و جمله اوقق جایزدر و پونده این معنادن مراد آیات
سابقه نیک مضمون ایدر دیدم که آن مفعول اولی و مصلحت مفعول ثانسی (که حرف بیان) نشین
نوت قتی و کسریله اوترا حق بره دیرل و هر حیوانک کجیه تیباغنده مستعملدر عزله اضافه اضافت
بیانیه در (عزلات فراغت و انقطاع معانسته در شکه العزلة عبادة بیور مشلر) یعنی خلقدن منقطع
اولنی عبادتدر (نشین فعل مضارع متکلم وحده در نشیندن) و او حرف عطف (دامن) و دامان
انکدر که عربجه ذیل دیرل صحبه اضافه لامیه در مجازا (فرا بونک کبی برده بیه معانسته در
خود کندی معانسته در) چیم فعل مضارع متکلم وحده در چینیدن بعض نسخهده فراهم
دوشمس (و او حرف عطف) دفتر معروف و مضاف الیه محذوف تقدیری دفتر باند (کفتم ا گفته نیک
جعبدر لغته سوبلشم الفاظ و کلمه دیرل ایا پونده سخن معانسته در سوزلر دیمکدر (پرشانه اضافه
بیانیه در لغته طاغی دیمکدر ایا پونده کلام اغودن عبارتدر (یشویم با حرف استقبال بویایی ظرفای
عجم مکسور و بعض روستاییلری مضمون اقورلر (پس منه سنده با مضمون اوقتی کر لک دین
روستایی طبع ایش شویندن شستن دن دکل (نکوم فعل نفی مستقبل در کو ییدندن گفتن دن دکل
بودت فقره و او عاطفه الیه کار یکچون متصل یازلدی صنعت وصله دلالت ایلسون حاصلی
مذکور معنای تأمل ایلکدن صکره مصلحت انی کورد مکه عزلات اوتوراغنده اوتورام و صحبت آنکی
کندومه دیو شورم و دفتر زبانی پریشان کاندن یوم و من بعد پریشان سوبلیم (یعنی دنیا
کلتی ترک ایدم) و هرگز رطب و یاس سوبلیم (یلب) * زبان بریده بکنجی نشسته صم بکم * به
از کسی که نباشد زبانش اندر حکم * زبان معروف (بریده بانک ضمیمه اسم مفعولدر) بریدن
کسلش دیمکدر (زبان بریده وصف ترکیبی) در دلی کسک معانسته (یا حرف ظرف) (کنج کاف
عربینک ضمی و نونک سکونیه مطلقه بوجفه دیرل (یعنی طاشراکی و ایچر یکی بوجفه دیرل
ایا یغوله بای عجمینک قحجیه ایچ بوجفه دیرل (صم صادک ضمی و هم مشدد له اصمک جعبدر
حرا حرک جعی اولدیغی کبی نهایی بوجفه دیرل صاعفدر صاعغرلر دیمکدر (یکم ده بانک ضمیمه
ایکمک جعبدر دلسزلر دیمکدر (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (زبان
شین ضمیر که راجعدر) اندر ادات ظرفدر در کبی بلکه در اندردن مخفدر (حکم بونده امر
معانسته در (محصول بیت) دلی کسک بر اوجقه اوتورش صاعغرلر و دلسزلر یکدر بر کیمه دن که
دلی کندی حکمنده اولیه یعنی دانه ضبطی اولما بلکه کو کلمه کافی دانه کنوره یعنی
صاعغرلر و دلسزلر که اوروب خلقدن منقطع اولان کیمه زبانی ضبطنده اولیان پریشان
وزواند کو کیمه دن یکدر (پونده جمع صیغله بی اراده ضرورت وزن ایچوندر دین معنای یتیم
واصل اولماش و اصلر و ایچر کبی بوجقه دلی کسلش یعنی خاموش اوتورش کیمه بوجقه
دخی معنی قابلدن (مقصوع اللسان یعنی خاموش اولوب بوجقه صم و بکم اوتورش کیمه
بوتقدیرجه ادات تشبیه مقدر اعتبار اولماز (وصم و بکم ذکر جمع واراده واحد قبیلندن اولور
غفلت اولمجه دین کیمه ایکی تشریرنده بله ضبط عشا ایش (مصراع اولک معانسته
ادات تشبیه محذوفدر یعنی دلسزلر و صاعغرلر کبی بریده زبان برکوشده اوتوران کیمه
یا خود ادات تشبیه ملحوظ اولیه یعنی بریده زبان اولوب برکوشده صم بکم اوتوران کیمه

دقت جعفر و زنده بر پریشانه ضم
و پیوند اولشم نیجه اوراق
مشکل نسخه به دینور کر که
اوزرنده حساب یازلسون
کر که آخر نسخه داندک
کسری دخی جا زدر کر
فی اللغات للطابع
رد لامعی و شعی

رد سروری

رد شعی

رد کافی

دیمک

دیمک مراد اوله بوتقدیرجه صم بکم ذکر جمع واراده واحد قبیلندن اولور دین اولکی
کبی صم بکم عی ایچابندن ایش * تا یکی از دوستان که در کجاوله ایش من بودی و در حجره
جلوس من برسم قدیم از در درآمد چندان که نشاط و ملاعبت کرد و بساط مداعبت کسزد
جوابش نکفتم و سر از زانوی تعبد برنکر فتم رنجیده نکه کرد و گفت * نا انتهاء غایت
ایچوندر (یکی برسی) (که حرف رابط صفت) (کجاوله و کجایه و او و بایله و کزاوله و کزایه یتیمه
بویله (زیرا و اوله بانک تبدلی و تو اخیسی وار محفه معانسته کجاوله معرب کزاوله در کاف و زاء فارسیله
دینلر بلزلر ایش (زیرا کجیه ده کزده فارسیدر اگری دیمکدر و کافلر عی پیدر بهر حال کاف
عربینک قحجیه کزاوله دن معربدر دین بولغندن اگاه دکل ایش (آوه آویختندن اشتقاق
ایلیک قلی سهو و نسیان ایش (انیس فعل بمعنی فاعلدر موانس معانسته مزاج و خوی
الشرم معانسته (حجره معروف) (جلوس فعل بمعنی فاعلدر هم نشین معانسته تقدیری جلوس
من بودی ایدی فقره اولی ده ایراد ایلکله اکتفا اولندی (با حرف مصاحبت) (رسم بونده عادت
دیمکدر قدیمه اضافه بیانیه در) در قیودلر آمد ایچر و کردی یعنی قیودن ایچر و کردی (چندان
اوقدر دیمکدر) (نشاط نونک قحجیه سرور یعنی شاک نونک کسریله اولیچق ناسطک جعبدر
(ملاعبت مفاعله بایندن مصدر در او یون یعنی یازی و حشر اقی) (بساط مفاعله بایندن مصدر
تاییدر ایا پونده دوشک مراددر (مداعبت یتیمه مفاعله بایندن مصدر در مزاج و لطیفه معانسته
(کسزد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر (جواسش شین ضمیر یکی از دوستانه راجعدر
(زانو دزد عربجه رکبه دیرل رانک ضمیمه تعبد اضافه بیانیه در) تعبد خدمت و قولعه
دیرل (برنکر قتم بحسب لغت یوفاری طومدم دیمکدر اما استعماده قالدردم معانسته در
(رنجیده بونک کبی هاء رسمیه هاء ترتب دیرل انجیوب دیمکدر ان شاء الله تعالی کلد و کی
برلده تشبیه اولور (نکه کردن نونک کسری و کاف عجمیه نظر ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب)
سابقا ذکر ایلدی بکم مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقدن منقطع اولوب بر بوجق اختیار ایلدم
اول وقتیه دکه که دوستلردن برسی که حج بولنده یتیمه محفدهش اولوردی و دیار غربنده هم حجره
و همنشین ایدی (حاصلی یار قدیم و محب حمیم ایدی عادت سابق ایلله یعنی بی تکلف لا ابالی
قیودن ایچر و کردی اولقدیر سرور و شاد مازلق ایلدی و شطارت و مباسطت کو ستردی
یعنی غنکین و حزن ظن ایدوب انواع ملاطفت و اصناف مطایبات ایلدنی سوبلتمک مراد
ایندی (زیرا بوزمانه دکه بویله عالم واقع اولماشیدی و یانه کلدیکه بلا تکلف مصاحبتله
مانوس ایدی بو قدر احوال که ایلدی اصلا اکا جواب و برمدم و باشمی زانوی مراقبه دن
ورکبه تعبد دن قالدردم یعنی انکله هیچ مقید اولدم و بوقدر حشر لغته التفات ایلدم بویله
اولیچق بکا انجیوب نظر ایلدی و دیدی (فقره اولی ده محنت و فقره ثانیه محبت لفظلری
زیاده ایلینلر یاندن ایشلر نشاطی ملاعبته مضاف ایدوب معناسنی اولقدیر که ملاعبت
سرورینی ایلدی دین جعی نسخه ره مخالف یازمش رنجیده اسم مفعولدر ایچشمش دیمکدر
دین صیغه ده و معناده اصابت ایلامش و معانسته ایچشمش اولدوغی حالده یعنی غضبیه بکا
نظر ایلدی دین منطوق ترکیبه مناسب معنی و برمش زیرا بو مرتبه غضب لازم دکل فتأمل
* قطعه * کنونت که امکان گفتار هست * بکوا ی برادر بلطف و خوشی * کنون کاف
عربینک و نونک ضمیمه شدی دیمکدر الا آن معانسته اکتوندن مخفدر فتح همزه ایلله (که
حرف بیان) (امکان افعال بایندن مصدر در قدرت معانسته (گفتار اصلنده وصف ترکیبدر
آریا ندن که مخفقدن آورید ندن گفت اسم مصدر در قول معانسته قول کتوریچ دیمکدر

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

رد کافی

رد قایق الحقایق

محفه مینک کسری و حاک

فتی و فاء مشدد ایلله

معروف

رد ابن سید علی و سروری و کافی

رد شعی

رد لامعی

رد شعی

زبان سید علی
و سروری
مطالعه

صکره مجموع مرکبی کلامه استعمال ابدی در پس اضافت مصدرک مفعولنه در (با حرف
تأکید) کو کاف عجم ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر کو بیدندن گفتن دکل (برادر اصل
لغته بونک کیلرده ذال معجمه ایلده در لکن عوما استعمال دالده در یعنی مهمله ایلده تنکه رشید الدین
وطواط عروضنده تعیین بیورمشدر) (قطعه) در زبان فارسی فرقی میان دال و ذال (باد کیراز
من که این نزد افاضل مهمست) (پیش از و در لفظ مفرد کر صحیح ساکنست) (دال دان آنرا
و باقی جمله ذال معجمست) (لطف لغته یو مشققددر) اما بونک کبی برلرده ابلک و ملائمت
معناستنه در (خوش و اورسمبیله لطفه عطف تفسیری شکلدر سابقا اشارت اولندی که
بونک کبی خازک فتحه لری روم ضمه ایلده اوقنور) و یا حرف مصدر در ابلک دیمکدر (محصول بیت)
شمیدی که سنک کلامه و تکلمه قدرک و طاقک وارد) امدی ای برادر لطفله واحسان ایلده
سویله یعنی لطف واحسان ایدوب تکلمه و نطقه کل * که فردا چوپیک اجل در رسد *
بحکم ضرورت زبان در کشتی * که حرف تعلیل (فردا برته و یا برین معناستنه در عربجه
غدا دیرلر (چو ادات تعلیل) (یک معروف عربجه برید دیرلر فعل وزنی اوزره (اجله اضافتی
بیانیه در) و یا خود لامیه در که حضرت عزرائیل مراد اوله و لکل وجه (در حرف تأکید
(رسد رانک و سنک فتحه لریه فعل مضارع مفرد غائبدر رسیدندن بونده ابریشه دیمکدر
(با حرف مصاحبت) حکم بونک کبی برلرده محض تأکید افاده ایدر (ضرورت معروف) (در
حرف تأکید) کشتی فعل مضارع مفرد مخاطب (زبان مفعول صریح) و بحکم غیر صریح
(محصول بیت) ای فرنداش لطف ایلده سویله زیرا یارین که اجل پیک ابریشه یعنی موت
وفوت که متعین اوله بالضروره دلکی تکلمدن چکرسن * یکی از متعلقان منش بر حسب واقعه
مطلع گردانید که فلان عزم کرده است ویت جزم که بقیه عمر در دنیا معتکف نشیند و خاموشی
گزیند توبینا کر توانی سرخویش کبر و راه مجانبیت پیش گفتا بعزت عظیم و صحبت قدیم که
دم بر نیارم و قدم بر ندارم مگر آنکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که
آزردن دوستان جهلست و کفارت یمن سهل * متعلقان الف و نوله جمع اولدی ذوی
العقوله صفت اولدوغی چون تقدیری از مردمان متعلقان (منش شین ضمیر یار قدیمه راجعدر
معناستنه گردانیده مقیددر) (حسب حالک و سنک فتحه اصل و مقدار معناستنه در) (واقعه دن
مراد شیخک قصد عزالت و انقطاع عن صحبت خلقددر) گردانید فعل ماضی مفرد غائبدر
بونده ایلدی دیمکدر (که حرف بیان) (فلان الفاظ کا بتدندر) (بونده مراد حضرت شیخدر
(عزم قصد دیمکدر) نیت قصده عطف تفسیردر) (جزم قطع معناستنه در) نیت جزم
شول یندر که انفساخ قبول ایلده (که حرف بیان) (بقیه عمر اضافتی لامیه در) خاموش
اسم در ساکت معناستنه خوش و خاش و خندده دیرلر (گزیند فعل مضارع مفرد غائبدر
گزیندن کزیندن دکل اختیار ایلده دیمکدر) (نیردخی دیمکدر) توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
قادر ايسک دیمکدر (سر لفظ مشترکدر بونده باش اولقی جائزدر یعنی باشک تدارکین کور
دیمکدر سودا و هوا معناستنه اولفده قابلدر یعنی سودا نفسانیک و ارزوی طبعی طوط
ضبط ایلده که ایمال حوادث نفس اولمیه سین (مجانبت بونده خلقدن عزالت و انقطاع
معناستنه در) (پیش اولک معناستنه در تقدیری پیش کبر در فقره سابقه به قیاس ایلده
(گفتا اول یار قدیم دیدی) بعزت با حرف قسم) عظیم اولو دیمکدر اضافت لامیه در
اولو اللهک عزت چون دیمکدر (صحبت قدیم عزت عظیمه معطوفدر یعنی ارامزده واقع اولان
قدیم صحبت و دوستلق حقیچون دیمکدر) (که حرف بیان) (دم نفس) (بر نیارم چکاریم) یعنی

نفس چکاریم عدم حضور و قرار دن کنایتدر تنکه ترکیبده سولیم الیم دیرلر دکنک
وارام مقاعدنه (قدم لغته طابندر اما بونده ایاق مراد در رجل معناستنه مجازا) (برندارم لغته
یوفاری طوعایددر اما بونده قالددر مهم دیمکدر طور دوغی بردن کتمه مکدن کنایتدر) (مکر ادات
استناددر الامعناستنه) (آنکه اولوقت دیمکدر) (که حرف بیان) (گفته شود فارسیده اسم مفعول
افعال عامه تک بریله کلور گاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب ینه مفعولیت معناستنه
قصد ایدرلر) (پس بونده معنی سویلنه دیمکدر) (عادت مألوفدن مراد عادت معهوده در که
حضرت شیخک کندینک اراستنده واقع اولان مصاحبتدر) (پس طریق معروف بونکله
عطف تفسیری شکلی اولور) (که حرف تعلیل) (ازردن لازمه متعدی ینشده مشترکدر
لازم اولنجده دوستان فاعلی اولور) (پس مراد یا شیخک انجمنی اوله و یا معهود دوستک
متعدی اولنجده دوستان مفعول اولور ینه اشتراک اوزره لیکن سوق کلامه مناسب و ملائم اولان
متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعولی یار قدیم اوله فتامل) (ازردن مبتدا) (و جهلست خبری
(کفارت بونده اهل شرع هرکنهای ازاله ایچون تعیین و تقدیر ایلدیکی نسنه در) (یمین بونده
اند معناستنه در فارسیجه سوکنند دیرلر سنک و کاف عجمیک فتحه لریله) (بوقره معنای
شرطی متضمندر) (یعنی یمین ایلدیه کفارتی سهلدر و یا یمین ایلوب بلکه مشایخک
برخیره نیت قصدی حکم یمینده ایلده کفارتی سهلدر که کفارت یمین اوج کون اوج طوعیق
و یا اون کنک قارئ طوبور مقدر بوا یسه چوق مصلحت دکل (محصول ترکیب)
نهی متعلقان مدنی بریمی یار قدیمی اصل قضیه و مقدار و اقعه مطلع ایلدی که شیخ قصد
و عزیمت ایلدر دخی قطعی نیت طوعیق در که انفساخ مجالی یوق که عمرک با قیسی
دنیاده معتکف اوتوره وصمت و سکوت اختیار ایلده سنده اگر قادر ايسک باشک قیسی کور
(و هوای نفس و ارزوی طبعدن کج) (و خلقدن انقطاع و عزالت ایدوب تباعد و تجنب
طریقنی اوکو که طوط) (حاصلی خلقدن اختلاط و ابتلاقی قطع ایلده) (اول یار قدیم یوققریری
ایشدوب و یو بیانی دکنجه دیدی عظیم خدائک عزتی حقیچون و شیخک واقع اولان صحبت
قدیم حقیچون که ارام ایلزم و بنفس المزم و برادرم ادوب بوندن کتمز الاول وقت که سوز
سویلنه عادت مألوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره یعنی رسم قدیم اوزره مکالمه
و مصاحبت اولور سه فها و نعمت) (والابنده همان شیخک باندنه اعتکاف ایدوب کندینک قنده
صامت و ساکت اولوب خلقدن منقطع اولورم) (زیرادوستلری انجمنک و یار دوستلرک انجمنه سی جهلدر
و یمین ایلدیه کفارتی سهلدر) (کانه که شیخک بویله ایلسنی خقنده نقیصه اکثر که بونجه الحاج
و ابرام ایلر زرا شیخ کبی بر مفید فاضلک عزلتی قابل طالله زبان ایدر بوا یسه مرشدلره لایق
دکل تنکه بوندن صکره لیلینی بیان ایدوب بیورر * و خلاف راه صوابست و عکس رأی
اولی الالباب ذوالفقار علی در نیام و زبان سعدی در کام * و او حرف عطف) (و یا حرف حال
(خلاف نقیض صوابدر که طوغیردر) (یعنی او یما مق) (خلافک اضافتی لامیه در
(و راهک بیانیه) (عکس معروف) (رأی را نک فتحی و همزه نک سکونیه فکر معناستنه در
(همزه بی الله قلب ایلکده جائزدر) (اولی حالت نصبی و جری یاله و حالت رفعی و اوله در ذونک
جهلدر خلاف قیاس اوزره زیرا قیاسی جعی ذووندن حالت رفعه و ذوین در نصب
و جرده ارباب و اصحاب معناستنه) (الباب لک جهلدر عقلو دیمکدر) (پس اولو الالباب اصحاب
عقول دیمکدر) (ذو صاحب معناستنه اسمدر اسماء ستمدن که حروفله اعراب اولور) (فقار
فانک فتحه اوکر غه کمکری که واحدی) (فقاره در اما بونده ذوالفقار فانک فتحه حضرت

رد لاهی

محمد صلی الله تعالی علیه و سلم امام علی رضی الله عنه حضرت تهرینه هبه ایلدیکلی قلیجدر
 (خلاف مقدم خبر) وعکس اکامعظوف (وذوالفقار مؤخر مبتدا) نیام بونده قین درعریجه
 خلاف دیرز غینک کسریله (کام کاف عربیله لفظ مشترک در مراده و دماغه و چکه به دیرل
 بونده چکه مراد در (محصول ترکیب) دخی صواب بولیک خلافیدر و یا حال بوکه راه
 صوابک خلاقی و تقضیدر و ارباب عقولک عکسی حضرت امام علیک ذوالفقاری
 قینده اولق (یعنی خلافین جهماق ز بر امام علی حضرت قی سیف ایلسه بوقدر غزوات ایدوب
 اندن آثار عجیبه و اخبار غریبه که نقل اولنور و جود بولمزدی (شیخک دخی لسانی دماغه غنده
 قلوب صامت و ساکت اولسه بوقدر معارف و مرایا مسطور اولوب مستور قالوردی) پس
 حضرت شیخ ارشاد و وعظدن خاموش اولق نیجه قابل طالبه حرمان ابراث ایدر
 (امدی تکلم ایلک کرک که مریدان مستفید و مستفیض اولار) بعض نسخنده (و نقص
 عهد اولی الالباب واقعدر) (نقص مصدر در ضرب بابندن بوزمقی عهدی بوزمقی دیکدر
 (کام بونده کاف بحجمله در دینلر خطای فاحش ایشلار) (نه که حضرت جامی نک کاف قافیه سنده
 برینده واقعدر) (یت) (کسی که کام درین بحر میرند پی کام) (بکام می رسد آخر ولی بکام نهنگ
 وخواجه آصفی بیور) (یت) (بسی خود را در آب دیده چون ماهی وطن دیدم) (که ناقلاب
 زلفش را بکام خویشتن دیدم * قطعه * زبان درد هان ای خرد مند چیست * کلید در کنج
 صاحب هنر * بوییت سؤال و جواب صنعتی متعیندر) (خرد خالک کسری و رانک فتحیله
 عقل معناسنه در (هوشده دیرل) (مند ادات نستدر لی معناسنه) (دولتمند دولتی دیکدر
 (کلید کاف عربی نک فتحیله مفتاح معناسنه اما کسر کافله ده اوقورل) (نه که ترکیده قفله
 کافک کسریله کلید دیرل) (کنج کاف بحجمله فتحیله خزینه به دیرل اضافت لایمه لرد) (لکن
 کلیدک دره) (ودرک کنجه اضافت لایم بای بطنیله در بای بطنی مضافک کسره سنک اشباعندن
 متولد اولان بایه دیرل) (صاحب هنر وصف ترکیبی اقسامنددر) (محصول بیت) (ای خردمند
 اغرزه دل ندر بوسوالدر) (صاحب هنر خزینه سی قیوسنک کلیدی) (یعنی مفتاحیدر بوجوابدر
 چودر بسته باشد چه داند کسی * که جوهر فروشت یا پله ور * بسته باشد بغلو اوله دیکدر
 (داند فعل مضارع مفرد غائبدر) (داندندن بیلور دیکدر) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف بیان
 (جوهر فروش وصف ترکیبی در) (فروشدندن فروختن دن دکل جوهر صائینی دیکدر
 (بیلور چرجی به دیرل) (محصول بیت) (چونکه صاحب هنر خزینه سی قیوسنک بغلو اوله کیمسه
 نه بیلور که مذکور صاحب هنر جوهر صائینی میدر بوخسه چرجی) (یعنی مادام که بر کیمسه نکلمه
 ونطقه کلیه) (عالم میدر جاهلمیدر کیمسنگ معلومی اولماز) (پس هر کسک علمی و معرفتی کلامندن
 معلومدر) (پله چرجی اسبابه دیرل دین غلط ایش) (زیرا پله ایکه وارشیه) (یرا مطلق چرجی
 اسبابه دیرل * قطعه * اگر چه پیش خرد مند خامشی ادبست * بوقت مصلحت آن به که
 در سخن کوشی * (پاش خردمند لایمه) (خامشی بای مصدر به ایله مبتدا) (و ادبست خبری) (و پیش
 خردمند ظرف مکانی) (بوقت یا حرف ظرف) (وقت مصلحت لایمه در) (در سخن) (در حرف صله
 کوشی کاف عربی نک فتحیله فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (ریشد سین) (یعنی سعی ایده سین دیکدر
 (محصول بیت) (اگر چه حافل قینده و اوکنده ایشم اولق) (یعنی سکوت ایلک ادبدر) (حاصلی
 معقولدر اما مصلحت وقتنده اول بکدر که سوزه جالسه سین یعنی سکوت ممدوحدر) (اما هر برده
 دکل بلکه تکلم ایلماکدن ضرر و نقصان مقرب اولسه انده سکوت مذمومدر * دو چیر طیره
 عقلست دم فرو بستن * بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی * بوییت بیت اوله نسبت ایله مقام

رد این سید علی و لامعی و سروری
 و کافی و دقایق الحقایق

مطالعه

در لامعی

رد کافی

تعلیلده

تعلیلده واقعدر (چیر نسته دیکدر) (طیره معلوم اوله که فارسی داده سکر حرف اولماز (قطعه)
 هشت حرفست آن که اندر فارسی تادهمی) (نایاموزی نباشی اندرین معنی معاف) (بشنواز
 من این حروف و یاد کیری اهل دل) (تا و حا و صاد و ضاد و طا و ظا و عین و قاف) (پس
 سکر حرفک بریسی موجود اوله بوندله یا تحریفات عوامیه دندر و یا غیری دادن منقول) (پس
 طیره نک اصلی تیره در لفظه مشترکدر غضبیه بولانق معناسی بیننده) (امدی التباس لازم کلسون دیو
 غضب معناسنه اولانی طایله یاز دیرل) (بونده عقله اضافت مصدرک مفعولنه اضافتیدر و همزه
 بحجمله اضافت ایچون یکشدر) (تقدیری سبب طیره عقلدر) (دم بونده نفس در) (فرو فالتک ضایه
 بونک کی پرارده محض تا کید ایچوندر نفس بغلامق ترک نکلمدن کایتدر گفتن قرینه سیله) (بوقت
 یا حرف ظرف و اضافت ظرفک مصدرینه در) (واو حرف عطف گفتن مصدر بی دم فرو بسته
 عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سابق کیدر و یا حرف مصدر) (محصول بیت) (یکی نسته
 عقلک غضبیه و بچمضور لغنه سبب در) (بریسی تکلم لازم اولدقده سکوت ایدوب خاموش اولق
 (و بریسی ساکت و خاموش اولاجق و قنده تکلم ایلک) (حاصلی سو بویه جک و قنده سو بیلیمک
 و سو بیلیمک و قنده سو بیلیمک) (زیرا ایکسندنده ندامت حاصل اولور که سبب غضب عقلدر
 (مصرع) (تاینک معناسنده یکی نسته عقلی غضبه کتور بچیدر دیوب) (منه سنده طیره
 بونده مصدر بمعنی فاعلدر دین عندی سو بیلیم) (و طیره خفت معناسنه در دین
 ارنجه کتیش * فی الجملة زبان از مکالمه اودر کشیدن قوت نداشتیم و روی از محاوره
 او کردانیدن مروت ندانستم که بار موافق بود و محب صادق * مکالمه او مکالمه مصدر در
 مفاعله باندن سو بیلیمک و سو بیلیمک مشارکت بین الاثنین در) (اوشمیر غائب یا قدیمه راجعدر
 (اضافت مصدرک مفعولنه در) (در حرف تا کید) (کشیدن چکمک زبان مقدم مفعولدر) (محاوره
 و محادثه بر معنایه در مصاحبت دیکدر) (کردانیدن بونده دوندن مک دیکدر اعراض ایلکدن
 کایتدر) (روی کردانیده نک مقدم مفعولدر) (فقره اولیده کی) (که حرف تعلیل) (محصول ترکیب
 حاصل کلام بار قدیمه سو بیلیمدن دلیلی چکمکه قوت طوتمادم) (یعنی انکله مکالمه دن ساکت
 اولوب سو بیلیمکه قادر اولمادم) (دخی انکله مصاحبت ایلکدن بوزم دوندن مک مروت بیلیم
 حاصلی مصاحبتدن کلیا اعراض ایلکی معقول و مناسب کوردمم) (زیرا بار موافقم و محب
 صادق ایدی * بیت * چو جک آوری با کسی برستیز * که از وی کزیرت بود با کرز * بوییتی
 بر رساله مزده کمال تحقیقه تحقیق ایشمز مراد ایدن انده کورسون) (جو ادات تعلیل) (جک آور
 وصف ترکیبی در) (آور یندن و یا ضمیر خطاب چونکه جک آور سین مراد حقیقده جک آورک
 دکلر بلکه قصه دن حصه در) (یعنی چونکه الکن ایش کلور دیکدر) (یا حرف مصاحبت
 برستیزه متعلقدر ماقبله دکل) (کسی یا حرف وحدت نوعیه) (بر حرف تا کید) (ستیز فعل امر مفرد
 مخاطب او بکولک) (یعنی لج و عناد ایلدیکدر) (که حرف رابط صفت) (وی واولک فتحی و یا نک سکوتیه
 او کی ضمیر غائبدر هو معناسنه) (کز یک کاف بحجمله ضمی و زانک کسریله ضرورتسنرک معناسنده در
 عرییده) (بدکی ادات فی) (یعنی تا داخل اولیچ ضرورت معناسنی فاده ایدر) (نسته که حضرت
 مولای جای رفته ده ایکسین به جمع ایدوب بیور) (قطعه) (علی که ناکزرتو باندیدان کزای)
 و آرا کزان کزیر بود جست و جومکن) (و آنکه که حاصل توشود علم نا کزیر) (غیر از عمل بموجب
 اوارزو مکن) (ملا حضرت تهری اوغله نصیحت بیورر) (بر علم که سنک ضرورک یعنی سکا لازم
 و ضروری اوله اکامیل ایله اما اول علمی که اندن ضرورک لازمک اولیه جست و جویله) (یعنی
 اکامل اوله اندن سکره که سکا علم نا کزیر یعنی ضروری علم حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا

رد شعی
 رد کافی

حاصل اول علم اکبر ایل (یعنی موجب ایل و مقتضای سبیل عملدن غیر نیست) از و ایل دیمکدر (بیت)
تونی که درد و غمت بار ناکز بر منست (جفا و هر چه رسد از تو دلپذیر منست) بار ناکز بر ضرورت منست بار
دیمکدر فطامی مجز از اسرارده بود (بیت) هست ز باری همه را ناکز بر (خاصه ز باری که بود دست
کین) هر که بر یار در ضرورتی در دیمکدر (حاصلی بوییت مزالقی الاقدام واقع اولدیمچون مکرر
ایات انشهاد ابراد ایلدک) (اگر چه که عادت من دکلدر) و تا ضمیر خطاب (بود فعل مضارع
مفرد غائب) کز بک اوله دیمکدر (یا حرف عطف در عریده ام و او کی کز معطوف در) (کز بیه
بوده اسم مصدر در قافیه معناسنه نفرت دیمکدر) (کز بیدن کر یختن دن دکل) (کز بیه
بوده کر یختن معناسنه در دین اسم مصدری بلیزیمش (محصول بیت) چون که جنگ آور سین
یعنی صواش اریسین و الکندن لچ و عناد و جدال کلور بر نوع کسه ایلد لچ و عناد و جدال ایلد که
اندن احتیاج سنز لکک و ضرورت سنز لکک اوله (یعنی اکاهجج بروجهله احتیاجک و ضرورتک
اوله و یا اندن نفرتک و کز بک اوله (یعنی اندن قاجمک و اعراضک اوله) (اما بویکا کلن یار قدیم
بنم ضرورتی و ناکز برومحتاج ایلد و ستم و محبم ایدی و اندن هیچ بروجهله کز بیه و نفرت و اعراض
یوق ایدی) بوییت بوستانده کلور و معناسی بونک بود (پس معلوم اوله که عموما شراح بوییت
معناسنه و اصل اولما سنر و بعضی شویله املتاب کلام و اکثر مقال ایش که مال و نتیجه سی
محض زار باقل بلکه اندن دون و سافلدر تأمل ندر * بحکم ضرورت سخن گفتیم و تفرج کان
بیرون رفتیم * بحکم با حرف مصاحبت و حکم بونک کی برلده تا کیدافاده ایدر انجیق بالضروری
دیمکدر (سخن گفتیم سوز سوز بیلشدک و یا سوز بیلشدک) (تفرج لغته انکشافدر) (یعنی آجلقی و غدن
قورنقددر اما سیر محله مسعبلدر بوده ده مراد سیردر) (تفرج کان اصلی تفرج کن در) (یعنی
وصف ترکیبی در) (الف و تون معناسنه لاری افاده ایدر تفرج ایدرک دیمکدر) (بیرون
طشره) (یعنی شهردن طشره با غلر و با غلر جاننده کتدک دیمکدر) (محصول فقرتین) و قناکم
کلن دوست بنم یار ناکز یرم اولدیمه و اکاهجج بروجهله استغنا و اندن اعراض معقول کورلدیمه
بالضروره انکله مکالمه به و محاوره به کلدک و سیر ایدرک طاشره با غلر و با غلر ز جاننده کتدک
* در فصل رابع که صولت برد آرمیده بود و اون دولت ورد رسیده * فصل لغته ابرمقدر
اما بونک کی برلده بیلک درت حصه مندن بر حصه سی مراد در بوده ریه اضافله
تخصیص کسب ایش در (رابع چهار زمانه درلر) (پس فصل رابع فصل بهار دیمکدر
رابعه بالحق ایدوب وحدت نوعیه در دین کسه جمیع نسخه لغت مختلف باز دو غندن غیر
معنایی افصاد ایدر) (که حرف را بط صفت) (صولت لغته بر کسه نک اوزرینه صحرایوب
هجوم ایلکه دیرلر اما بونک کی برلده شدت و سوزندن عبارتدر) (برده اضافتی مصدرک
فاعلنه اضافتدر) (بر دبانک فتحی و رانک سکونیه صوق معناسنه در که فارسیده سرما درلر
(ارمیده ارامیدن مخفف در دکلش دیمکدر ساکن اولمش معناسنه ماضیدن قسمدر
اسم مفعول دکل) (بود بونده حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر) (اوان همزه مقصوره نک
فتحیه وقت معناسنه در) (ورد و اوله فتحی و رانک سکونیه عریجه کل معناسنه در) (اوان دولت
ورد اضافتی لامیه لدر) (رسیده ایش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکل
(محصول فقرتین) طاشره کندیمکدر زمان رابع فصلنده ایدی که شدت سرما ساکن
اولمش و کلک دولتی و قتی ایشمیدیدی یعنی کل آچلمشیدیدی و رده دولت اثباتی اول
جهتنددر که کل چکلرک ساها نیدر نکه خواجه حافظ پور مشدر (بیت) افسر ساطعان
کل پیداشد از طرف چن) (مقدمش یارب مبارک باد بر سر و سمن) (حضرت شجک بولامنده

رد لامعی

رد شمعی

رد ابن سید علی و لامعی

و سروری و شمع و کافی

رد شمعی

رد لامعی و سروری

رد لامعی

نوعا مسامحه وار ز باشدت شتا و او خرچسین و اول بهارده ارام ایدوب ساکن اولور
وکل خود بهار فصلینک اواسطنده آجلور (شویله که کل زماننده بردک و سرما نک نام و نشانی
هر کز کیمسه خاطرینه خطور ایلز قنامل * بیت * پیراهن برک برد رختان * چون جامه
عبدینک بختان * پیراهن الفله و الفسنز کوکلکدر که عریجه قبض دیرلر) (برکه اضافتی بیانه در
پیراق کوکلکی دیمکدر) (جامه قفنان عبده اضافتی لامیه در پیرام قفنانی دیمکدر) (نیکبخت
وصف ترکیبدر دولتو معناسنه) (الف و تون ادات جعدر ایکی قافیه ده بله) (نیکبختانه اضافت
لامیه در) (محصول بیت) بهاری توصیف ایدوب پیسورر اغچلر اوزره پیراق کوکلکی ارباب
دولتک پیرام لباسی کپی ایدی یعنی یکی و تازره اور سلنمش و صولمش دکل ایدی فقرا لباسی کپی
(حاصلی استیجندن و صوفندن بر مرده و ذبول دکل ایدی دیمکدر * قطعه * اول ارد بهشت
ماه جلای * بلبل کوبنده در منابر قضبان * اول معروف) (ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در
(وارد بهشت ماهک جلای به اضافتی بیانه در) (معلوم اوله که چشید زماننده دکل تاریخ اعتباری
یوغیدی اما انک زماننده حکما نک زیاده سبیل غلوسی و کثرتی و وفرتی و ارایدی) (پس چشید
تخت سلطنته جلوس ایلدیمکدر اول کونی تاریخ قودیلر اندن صکره هر عظیم الشان
پادشاه که تخت سلطنته حاوس ایلسه اول کونی وایی وایی تاریخ ایدر لردی) (یزدجردین
شهر یار بن نوشیر روانه کلنجه که آخر ملوک عجمدر) (پس انک جلوسنده تاریخ ایلدیلر دیرلر که اول
کون هجرة نبیک علیه الصلاة والسلام اون برنجی سنه سنک ربع الاوانک یکرمی ایکنی کونی ایدی
و یو تاریخ مستر اولدی سلطان جلال الدین ملک شاه بن الب ارسلان سلجوقی تخت سلطنته
جلوس ایلدیمه که اول کون هجرت مذکور نک دور تیوزیمش سنه سنک مبارک رمضانک
سکرنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف نهاده رأس حله داخل اولمش ایدی
(پس بعضی حکما اول کون مبارک باده وارش ایدی حله دن پری عمر خیام ایدی که اول
زمان رصد کواکب ایدوب صاحب زیج اولمش ایدی) (پس پادشاه مجلسنده الکلام بجز الکلام
حسبجه مصاحب ارصاد و از یاجه مؤدی اولدی و تواریخ قدما دن مصاحبت ایلدیلر
یواننده عمر خیام پیوردی که نه ضرورت که بزقدما تواریخنه اعتبار ایده وز سعادتو پادشاهک
یو کوندن جلوسنی تاریخ ایده لوم حله سی بوسوزه قائل اولدیلر و اول کونی و اول ابی و اول ییلی
تاریخ ایلدیلر و اتفاق ایلدیلر که ایلرینک اسامیسی یزدجردی ایلرینک اسامیسی ایلله ل
(و ابتداء سنه فروردین ماهدن اوله) (یعنی شمس رأس حله داخل اولدوغی کون فروردین
ماهک اولی اوله و اتفاق ایلدیلر که اول کونه شلخک و شاد مانلقرا اوله شویله که سلطان
جلال الدین زماننده بو کونه رعایت سنه بسنه زیاده اولدی و صکره کلن سلاطین دخی
بور رعایت اوزره اولدیلر الی یومنا هذا) (پس بو کونه رعایت و انتفات رسوم انجامدن اولدی
(غرابت بونده در که بعضی مفتی لرفتنوی و یررمش که نوروز کونده سیره واروب اول
کونه تعظیم ایلین کافر اولور دیو اولر عایتی و تعظیمی کفر اولان نوروز و رومه
قرن بمورده کونیدر بو نوروز دکلدر) (نکه خلاصه قنا واده پیورر * من اهدی
بیضه الی الجوس یوم التیروز کفر * و مجموع نوازده پیورر که * اجتمع المجوس یوم
التیروز فقال مسل سیره حسنه وضعوها کفر * و یونلردن غیری کابلرده بواسلوب اوزره
قنوار واقعدر که اکا بعضی کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر که اکا جمیع نصاری
اعتبار ایدوب رعایت ایدر بلکه عید اکبر لری اول کوندر نتیجه الفتا واده بو نوروز
نیروز مجوس دیمشدر) (اما مذکور نوروزی کفره بلز مکر که اهل اسلامدن

مطل

مطل

اشیده ل (پس تاریخ یزدجردی آیلرینک اسامیسی بونلردر که ذکر اولنور * نظم *
 ضروری چو یکدشتی مه ارد بهشت آید) بمان خرداد و تیرانکه که هر دادت همی باید) پس
 از شهر بورواز مهر و بان آردودی دان) که برهن جز اسفندار مزماهی نیفرزاید) ایددی
 یواعتبار اوزره ارد بهشت فصل بهارک ایکنی آیدر) پس جلالت اضافت و نسبتی ارد بهشت
 یزدجردیدن احتراز ایچوندر که اول بوندن اون سکر کون مقد مدر (معلوم اوله که ارد بهشت
 لغظنی ماهه اضافت ایدنلر خطای فاحش ایدرلر زیرا مذکور ایلرک اسملری ماهله مرکدر
 (مثلا فروردین ماه) وارد بهشت ماه (و مرداد ماه دیرلر) مصرعک معناسنی اولوقت جلال
 شاهنه منسوب اولان تاریخ قریه اوزره دین خطا ایدوب اظهار جهل ایلش (زیرا تاریخ قری
 عرب مخصوص صدر باقیسی هب شمس حقیقیدر) بلبل مبتدا کونیده خبری کونیده بونده مجازا
 نایند معناسنه در (منابر منبرک جعیدر کسر مجله ضرب بایندن آلت ارتفاع دیمکدر مصدری
 نیرکلور نونک فتحی و بانک سکونیه) قضبان قافک ضمی و کسری ایله قضیبک جعیدر
 بد اقدر غصن معناسنه اما قافک فتحیه او قورلر قضبانه موافق اولسون ضادک ماقبلی
 مفتوح اوله ده (محصول بیت) یار قدیله سیره جقدوغنر زمان جلال الدینسه منسوب
 ارد بهشت ماهک اولیدی بد اقدر منبرلر نده بلبل کونیده ایدی * برکل سرخ از غم اوقفاده لای *
 هیچو عرق بر عذار شاهد غضبان * (کل سرخ بیاینه در قزل کل دیمکدر) (نم چه در که
 کیچه یغار) اوقفاده واوله و اوسر لغتدر و اوسر یازوب و اویله ده لغتدر دین معلومدر که
 ناموزون اوقورمش (لای الف ممدوده ایله لؤلؤنک جعیدر ایچولر دیمکدر) (در عرق) عذاردن
 بونده یکاقی مراد در رخسار دیمکدر شاهده اضافتی لامیه در و غضبانه بیاینه) شاهد بونده
 محبوب معناسنه در (و غضبان عطشان وزنی اوزره صفت مشبهه در غضبانک معناسنه یعنی
 غضبلی دیمکدر) (محصول بیت) قرمزی کلک اوزرینه چه دن انجولر دوشمش ایدی خشتاک
 محبوبک عذارینه در دوشدوی کی (حاصلی سیره کتدویک زمان جلال الدین تاریخی حسا بنجه
 ارد بهشت ماهک اولیدی که بلبل منابر اغصانده مترنم و غزل سر ایدی کل سرخک اوزرینه ده
 چه دن انجولر دوشمیدی یعنی انجوی که دوشمیدی قافش دلبرک بکاغنه عرق دوشدویکی کی
 (حاصلی قزل کلی غضبدن قزرمش محبوبک رخنه و کل اوزره دوشمش نمی دخی اوزره عرق
 قطره لایته تشبیه ایلش و بو تشبیه تشبیه مطلق درلر براکلی رخ جانانه ورخ جانانی کله و غی
 عرق جانانه و بالعکس تشبیه جائزدر * شب را بوستان یکی از وستان اتفاق مین افتاد * معلوم
 اوله که بوکاک بومحلی اسکی لشدلر ده بویله واقع و فی الواقع بویله کرک تا کیم اشاغه ده
 دیدمش ضمیری ارجاع ایلده تردد واقع اولیه یعنی مرجوع الیه یار قدیم اوله بلا تردد) پس
 عموما شراح بو مقامدن غفلتله کچمشلر تأمل ندر (شب کجه) ورا ادات مفعول (و یا حرف
 ظرف) و بوستان واوله فارسی و و اوسر عربیسیدر (یکی به اضافتی لامیه در) از دوستان از
 من تبیین کی یکی بیان ایدر دوستلردن برینک بوستانده دیمکدر (اتفاق مصدر در افتعال
 بایندن اصلی اتفاق ایدی قبل تاء افتعال و او واقع اولدی) و او حرفدر حروف مجهوره دن
 و تا حرفدر حروف مجهوسه دن بینهما تنافر و تباعد واقع اولدو و چون و اوی تابه قلب ایدوب
 تابی تابه اذغام ایلدیلر) میت مصدر میبدر بیتوت معناسنه بات بیت دن ضرب باینسک
 اجوف باینسندن افعال ناقصه دن کجه واقع اولان مصانده مستعملدر ظل کوندلر واقع
 اولانده کی (بات زید عروسا) (وظل زید امیرا کی) افتاد واقع اولدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 کیچه یعنی سیره جقدوغنر کونک کیچه سی دوستلردن برینک بوستانده اتفاق کجه ملک واقع

رد ابن سید علی ولامعی
وسروری وشمعی وکافی

ردشمعی وکافی

ردسروری

رد ابن سید علی ولامعی
وسروری وشمعی وکافی

بیتوت کجه ملک دیمکدر

اولدی

اولدی (حاصلی سیره کتدیکمزه کجه طشره ده قالمق اتفاقی بوغیدی لکن اتفاق
 دوستلردن برینک بوستانده اخشا ملایق * موضعی خوش و خرم و درختان دلکش درهم *
 کیچه لکلی بوستانی وصف ایدر) موضع اسم مکاندر جای معناسنه (و یا حرف وحدت
 جایی دیمکدر) خوش کوزل (خرم خائک ضمی و رای مشددک فتحیه) تشدید غلبه استعمالدن
 ناشیدر شکه خسرو بیورد (بیت) ای سرا پای معدن خرمی (جسم تو بدلم نهادگر) (بونده
 خرمی ده تشدید یوقدر بلکه اصل اوزره مخفف کلمشدر نکه سا بقا بیان اولمشدر) ایددی
 خرم لغتده شاد معناسنه در اما بونک کی برلده آب و چن و چچکله اراسته و پراسته مکان
 مراد در (درختان دلکش بیاینه در) دلکش وصف ترکیبدر (کشیدندن کوکل چکچی یعنی
 کوکل الچی معناسنه) (درهم لغتده قرش مورش معناسنه در اما بونده اغچلرک صقلغندن و دللری
 و بد اقلری بری برینه قرش معدن عبارتدر) (محصول فقرتین) کجه لکلی بوستانک بعضی
 چار و چن و آب روان ایله مشرف و مزین ایدی و بعضی بری کوکل الچی درخت میوه دن ملو
 و مشحون ایدی (حاصلی اولکی فقره سی چن زار اولان بری و صفدر) و ایکنی فقره سی
 درختان میوه ایله پراولماسنی تعریفدر (درختانی درهم ایله توصیف اول جای لطیف حد داننده
 بر کوهی مقام اولد و غنی افاده ایدر دین درختانی او دون اغاجی ظن ایلش عنی الله عنه
 * کفتی که خرده مینا بر خاکش ریخته و عقد ثریا از تارکش درا ریخته * کفتی فعل ماضی
 مفر د مخاطب شرط مخدوفه جوابدر تقدیری اگر دیدی کفتی دیمکدر خطاب عام طریقله
 (که حرف بیان) خرده او وافی دولک دیمکدر (مینا بونده یشیل سرجه درانک او وافی دیمکدر
) بر خاکش ضمیری موضعه راجعدر (ریخته اسم مفعولدر ریختندن دوککش دیمکدر) عقد
 بونده بوغدر (و ثریا ناک ضمی و رانک فتحیه اولکر یلدزینه دیرلر فارسیجه پروین و پرن
 دیرلر اضافت بیاینه در) (تارک رانک فتحیه دیه به دیرلر یعنی هر نسته نک دیه سنه و دوروغنه
 دیرلر) (و شین ضمیر در ختانه راجعدر) (درا ریخته در حرف تأکید و آویخته اسم مفعولدر
 اصلش معناسنه) (محصول فقرتین) لف و نشر مرتب طریقله بیورد (اگر سن اول موضعی
 و درختانی کوربدک دیرایدک که اول موضعک خاکی اوزره یشیل سرجه او وافی دوککش
 چن انواع شکوفه ایله ملمع اولد و غنی لمعان و برقانده یشیل سرجه به تشبیه ایلش و اول
 درختانک دیه سندن اولکر دیزیمی و بوغنی اصلش و صارقش المانک و امرودک و ککرازک
 و غیرینک طوط طوط اولان چچکینی عقد ثریا به تشبیه ایلش (خاکش ضمیری بوستانه ارجاع
 ایدوب بیان معناده اوراق درختانی ذکر ایلک غریب تصرفدر) (وفقره ثایه ده دخی اولکر
 بوغنی یعنی عقده بکزر ثریا اول درختلرک فرقندن اصلشدر دین تشبیهده اغراب ایلش
) فقره ثایه ده تارکش بدلی تا کش دیدی فقره اولی ایله صنعت ترصیع اولوردی دینلر
 معلومدر که صنعت ترصیع نه اولدوغنی و نیجه اولدوغنی بلزلیمش (بلکه خاک و تالک یشنده
 تینیس مطرف و ریخته و آویخته یشنده سجع مطرف اولوردی) (بویکی فقره نک بیاینده
 اطناب مقال و اکثر کلام ایده نک بکنی خیالاته التفات اولمشون که صداع ایراث ایدر * قطعه
 * روضه ماء نهرها سلسال * دوحه سجع طبرها موزون * روضه لغتده چندر مرغزار
 معناسنه اما بونده موضعی خوش بیورد و غیدر مبتداء مخدوفه خبردر (تقدیری هی روضه در
 ماء صویه دیرلر آب معناسنه) ماء الف ممدوده ایله بوراده صو دیمکدر دین اصطلاح قومی
 فراموش ایلش (زیرا الف ممدوده شول الذکر که زائد اوله و اندنصرکه هیزه اوله کسب و رداء
 الفی کی) نهر نونک فتحی و هانک سکونیه بونده ارمق معناسنه در (مانک نهر و نهرک ضمیر

رد کافی

ردشمعی
ردسروری
ردشمعی وکافی

رد کافی

ردلامعی

سکیمی سینگ کسری
وصاغر دیدگری کافک
کسریله در لطایع

اضافتی لامیه در (وضعی روضه به راجع در) سلسال سکیمی دیمکدر خوشگوار معنایه یعنی
خفیه در ثقیل دکلدر (حاصلی منضم دیمکدر) ماء مبتدا و سلسال خبری و جمله اسمیه صفت
روضه در (دو حه اولو اغاجه دیرل اسم جنس اولوب قلیله و کثیره شامل اولدوغی جهندن
و مقام حبسبیه کثرت اشجار ایهام ایدر) بوده مبتدا و محذوفه خبر در هی دوحه دیمکدر (سجیع
کو کر جنک و قرینک و غیره قوشلرک اومه سنه دیرل اما بونده طیره اضافت سببیه مطلق
اواز معنایه تحریر اولمشدر) طیر قوشه و اوچغه دیرل مشترک لفظدر و اضافت سابق کیدر
(موزون معروف) بونده ده سجیع مبتدا و موزون خبری و جمله اسمیه صفت دوحه در وضعی
دوحه به راجع در هی روضه ضمیر هی وارد قلمی بوستانه صرف ایدوب معنایه یعنی اول
بوستان بریاغچه در دین محله صرف ایلامش و هی دوحه معنایه یعنی آنده اولان درختانک
هر بری برد و حه در دبد و کیده مقامه مناسب دکل (محصول بیت) ایکی فقره بی ده لف و نشر
مرتب طریقه ذکر ایلد و کی کی بویکی مصرعیده اول منوال اوزره یعنی روضه موضع
خوشدن عبارتدر و دوحه در ختان دلکشندن امدی اول موضع بر مرغزار ایدیکه ارمغانک صوبی
خفیف و سکیمی ایدی یعنی نقدر ایسک ضرر ایلزدی بلکه قوری هضم اولوردی حاصلی صوبک
زیاده ایلو کندن کنایتدر اول در ختان دخی بر اخلق ایدی که قوشلرینک اوازی یعنی ترغمت
و نغماتی لطیف و موزون ایدی حاصلی جزای دلبر و در ختانی دلکش ایدی ایکی مصرعده
محذوف ضمیری موضعه صرف ایدوب محل اعتبار یله روضه و حال اعتبار یله دوحه در دین
مذکور لف و نشردن آگاه دکل ایش * ان برازاللهای رنگارنگ * و بن برازمیوه های کونا کون *
ان اسم اشارتدر روضه به (رطلو) رنگارنگ رنگ دیمکدر (یعنی مختلف رنگی لاله لردن طو بطلو
ایدی) و بن اصلنده و این ایدی همزه وصل ایلد ساقط اولد قد نصره کسره سی و اوه نقل اولندی (میوه
بمشه دیرل) و هاداد جعدر (کونا کون دورلو دورلو دیمکدر یعنی انواع میوه دن بونده بالقوه
نقد بر ایلک کرکیم کلامده ناقص لازم کلمه قنامل (محصول بیت) اول روضه رنگارنگ لاله لردن
مملو ایدی و اول دوحه بالقوه دورلو دورلو میوه لردن طو بطلو ایدی حاصلی انجلی اودون اغاجی دکل
میوه اغاجی ایدی * باددر سایه درختانش * کسترانیده فرش بوقلمون * باد مبتدا (درختانش ضمیری
بوستانه راجع اولوق قابل و میوه های راجع اولوق جائز روضه به و موضعه ار جاع ایدلر بی وجه
ایلملر کسترانیده الف و نون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلدن ز پر کسترده متعدیدر
ادات تعدیه به احتیاجی بوقدر (و بونده ایکی مفعوله استمر که حرف تعدیه به محتاج اوله خبر مبتدا در
باددوشه مش دیمکدر (فرش دوشن نسبه دیرل) بوقلمون بونده کلماتی که مخدایدگری فاشدر
که هر نه جانیدن نظر ایلک بدر لوس و در بنور حاصلی الوان مختلفه شکلن کوسر (ز پر باد
حرکت ایلدیکه میوه اغاجلرینک بچکنی بشیل چن اوزره دو کر و چن اراسنده ده بمش
انواع والوان شکوفه اولغاندر پس چن بوقدر شکوفه ایلد ملع اولجیه بالضروره بوقلمون شکل
اولور امدی فرشی حرکت باده اسناد بوجهندن بعض شارحین بر وجهله دخی تقریر بریر دیرلر
لیکن اول تقریر وجود شمه مخصوصدر و زم ذکر ایلدیکمز عامدر قنامل (محصول بیت)
اول بوستانک و یا اول میوه نک اغاجلری سایه سنده باد بوقلمون شکل فرش دوشه مش تقریر
اولان وجه اوزره * بامدادان که خاطر باز آمدن برآی نشستن غالب امد * بامداد و بامدادان صباح
وقته دیرل (که حرف رابط صفت) خاطر بونده فکر معنایه در رأی قرینه سببه اضافتی لامیه در
(باز آمدن کر و کلک یعنی باغچه دن شهره و اومزه کتمک فکری) برآی نشستن اول کون باغچه ده
اوتورمق فکری اوزره (حاصلی بو کون باغچه ده اوتورالم می بوخسه شهره کیده لم می اوتره سنده

رد کافی

رد شی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

متردد اولدم عاقبت کتمک فکری اوتورمق فکری اوزره غالب کلدی * دیدمش دامن کل و ریحان
و سنل و ضمیران فراهم آورده و عزیمت شهر کرده * دیدمش ضمیری بارقدیمه راجعدر (دامنی
یا حرف وحدت) (ریحان فسلکن ضمیران ضادک فقی و یانک سکونی و میمک ضمیمه سلطان برکی
و یک برکی دیدگری بر در اوفسلکندر که بجم کایک بی دیرل یانک ضمیمه (فراهم آورده دیوشمش یعنی
جمع ایلش) و عزیمت شهر مصدرک مفعولنه اضافتدر شهره کتمکی نیت ایلش (بمحصول ترکیب)
شهره کتمک فکری اوتورمق فکری اوزرینه غالب کلچیک مضامینی کوردیمکه برانک انواع شکوفه
جمع ایلش و شهره کتمکی قصد ایلش (معلوم اوله که کل و سنل و ریحان و ضمیران زمانلری متخالفدر که
بر زمانده جمع اولمزلر پس کلام تخیلی اوله و یا تغلیب قصد اولنه * کفتم کل بوستان را چنانکه دانی
بقای نباشد و عهد گلستان را وفای نه و حکما گفته اند هر چه نباید دل بستگی را نباید کل بوستان لامیه در
و ادات تخصیص (چنان که انجلین که دیمکدر) دانی فعل مضارع مخاطبدر ایدندن بلور سین
دیمکدر بقایات و قرار دیمکدر و یا حرف تنکیر حرف وحدت دکل (و عهد گلستان اضافتدر
لامیه در) و رابنه حرف تخصیص و فای با سیده حرف تنکیر در حرف وحدت دکل (نه حرف بی در نباشد
دیمکدر) و حکما یعنی اصحاب حکمت و ارباب عقل (نباید فعل نفی مستقبل مفرد عابدر
پاییدن (یعنی ثابت و قار اولین دیمکدر) یعنی اکلن و طور مین دل بستگی (دل کوکل) بستگی
یا حرف مصدر با غلیظ دیمکدر (و را حرف صله در با معنایه) (نباید فعل نفی مستقبل مفرد غائب
لایق دکل دیمکدر) (محصول ترکیب) دیدم بوستان کلینک شوی بلکه بلور سین بقای اولماز سر یع
از والدر (و گلستان زمانتکده و فای اولماز) یعنی گلستانک وجودی و اعتباری کل ایلددر (پس
کل کیدنجه کویا که گلستان کش اولور ز پر دیکندن غیري سنه قالمز و حکما و ارباب عقل
(یعنی عقلا دیملر در هر سنه که بایدار دکل) (یعنی نبوتی و قراری بوقدر کوکل بعلقه لایق دکل
حاصلی ربط قلب و تعلق خاطره سزا وارد دکل * کفتایس طریق چیست * بن بویه دیچیک
دوست دیدی (پس طریق ندر) (یعنی باقی و ثابت ندر که اکار ربط قلب ایدوب کوکل اکلنجه سی
ایده لم * کفتم برای زهت ناظران و فسحت خاطران کتاب گلستان توانم تصنیف کردن که
باد خزان را پر ورق اودست تظاول نباشد و گردش زمان عبس ربیبش را بطیش خریف
میدلنکند * برای باء اصلیه ایلد لاجل معنایه در (زهت نونک ضمی و زانک سکونی و هانک
فخیله سرور و شاد بلیق معنایه در) (ناظران دن مراد اهل مطالعده در و اضافت مصدرک
فاعله در) (فسحت فانک ضمی و سبتک سکونیه وسعت معنایه در) (خاطران الف و نوله جمع
اولدی شذوذا و اضافت مذکور کیدر) (کتاب گلستان بیانیه در) (گلستان لغتده کالکدر اما
بونده براعة الاستهلال طریقیله ذکر اولمشدر که بو کاک اسمی اولاجقدر) (توانم فعل مضارع
متکلم وحده در قادرم دیمکدر) (کتاب مفعول اولی) (و تصنیف مفعول ثانیه و توانم معنی جهندن
کردن مصدر ینه مقیددر) (که حرف رابط صفت باد خزان لامیه در تقدیری باد فصل خزاندر
(و را ادات تخصیص و) (بر حرف استعلا و) (با حرف صله در) (ورق اولامیه در) (دست تظاول
بیانیه در مراد ظلم و تعدیدر بو کلبده بو معنایه نیچه برده کلور) (گردش اسم مصدر در کردیدن
و بو شبتک ماقبل دائما مکسور اولور تنکه ضمیرک ماقبل مفتوح اولور الا ضرورت وزن
ایچون کاه ساکن اولور (زمانه اضافت مصدرک فاعله اضافتی کیدر) (گردش زماندن مراد
فصول ار بعدنک تعاقب و توالیدر) (عبس عینک فخیله لغتده در لکدر اما بونده ذوق و صفا
مراد در) (با حرف صله) (طیش طانک فخیله خفت و سبکساراق معنایه در) (و خریفه اضافت
مصدرک فاعله در تقدیری بطیش فصل خریفدر) (گردش مبتدا) (ونکند خبری) (و عبس

رد شی
رد شی

نکند که مفعول صریح و بطبع غیر صریح و مبدل مفعول ثانی صریح (محصول ترکیب)
دید که ناظر لک و اهل مطالع و سروری و شاد ایچون دخی قاریلرک خاطر لربنه انشاده
و معرفتده وسعت و یرمک ایچون (یعنی اوقیان منشی و اهل معرفت انشاده و معرفتده کامل اولمچون
(کستان کتابی تصنیف ایله که قادرم که خزان یلینک انک پیراغتہ تعدی و تجاوز الی اولمیه یعنی
ضرر ایدوب یرک و بارینی دوککه قادر اولمیه (یعنی دخی زمانک و فصولک تعاقب و توالیسی انک
بهاری ذوق و صفاسنی خزان فصلک خفته تبدیل ایده مبه (یعنی برکاب تألیف ایله که قادرمکه
فصل خزان و شتارک و بارینی دوکوب برهنه و عریان ایله که قادر اولمیه دنیا کستانلری یلیدی کی
* منوی * بجه کار ایدت رک کل طبعی * از کستان من بیرونی * بجه باحرف صله (ایدفعله مضارع
مفرد غائب در ایدندن و نای خطاب منسوب متصل مفعول صریح (و زکل غیر صریح و طبق
فاعل و باحرف وحدت طبقدن مراد اجلس کلدز زیر اجلس کله ورد مطبق دیر عرب (پس
کلدن برطبق و برطبق کلدن دینلر بومعنا به واصل اولماس و هیچ تعرض ایلملرده کذلک
والا تعرض ایدر لردی (بیربای اولی بونک کی پر رده نظرفای عجم مکسور و و ستایلری مضموم
اوقورلر (پس ضممه به تخصیص روستایلقد (و بر فعل امر در بریدندن بانک فخیله بردندن دکل (ورق
یا حرف وحدت بونده و رقدن کابدن بر یرقدن مراد یعنی بر کاغذ (محصول بیت) سنک نه ایشیکه
کلور یعنی نه کاریکه بارار بر مطبق کل بجم کتاب کستان تمدن بر کاغذ مقداری خاطر بیکه آل
یعنی حفظ ایله که بیک کل مطبقدن انقدر خطاب عامدر * کل همین روز نیچ و شش باشد *
وین کستان همیشه خوش باشد * کل مبتدا (و باشد خبری (و روز ظرف زمان و نیچ و شش
اضافت بیانه در (و همین انجق دیمکدر (همیشه دائم دیمکدر خوش و اور سمبله و ورم ضمیمه بونده
خوب و لطیف معناسنه در قافیه ایچون خامقوج اوقور دین خوب سوبلیدی (محصول بیت)
بو بیت اوله مقام تعلیلده و اقدردز بر اکل بش الی کون اولور انجق یعنی سریع الزوال
و قصیر عمر در اما کستان دایماتر و تازه و لطیف در حاصل نه صولونه قور و نه چورر * حالی که
من این سخن بگفتم دامن کل ریخت و در دامنم او بخت که الکریم اذا وعد وفا * حالی یا حرف وحدت
بر حالده (که من این سخن بگفتم بن بوسوزی سوبلدم (دامن کل اضافتی لامیه در ادناملا بسه
ایله یعنی کل ایچنده اولقی اعتبار ایله پس دوکلن کلدرا انک دکل ریخت باحرف تا کید (ریخت فعل
ماضی مفرد غائب دوکدی دیمکدر (در دامنم در حرف صله در باکی (او بخت بونک پر رده یا بشدی
معناسنه در تنکه کله کرک ان شاء الله تعالی غلام عجمی حکایه سنده که بدو دست در سکان کشتی
او بخت یعنی ایکی ایله کینک دو مننه یا بشدی دیمکدر (الکریم مبتدا (اذا وعد زمان استقبال
ایچون ظرف در معنای شرطی متضمن جمله فعلیه به مضاف اولور جمهور و نحو بین مذهبیده و کندیده
عامل جوابدر که وفا فعلیدر و جمله ظرفیه خبر مبتدا در (محصول ترکیب) همان که بن یارقده عجمی
کلدن منع ایدوب کتاب کستانی تصنیفه قدرت اظهار ایلدم کانه که تألیفه و عده ایلش اولدم
زیرا اندن منع و یو که ترغیب و عده معناسنی منضمندر پس یو که بناء الکریم اذا وعد وفا یورر
* فصلی دودر ان چند روز اتفاق در بیاض افتاد * (فصلی یا حرف وحدت دو و اور سمبله
ایکی دیمکدر برایکی فصل معناسنه ظاهر بونده فصلدن مراد باید روزی بونک کتابده فصله
ملقب و مسمی سنه بوقدر چند بجه (در حرف صله در با معناسنه بیاضه دوشمکدر ن مراد تخریر
و کتاب اولدی دیمکدر اگر چه مسوده دن بیاضه چقمغه قرینه بوقدر اما عده منه ده بوقدر
ایکی سنه ده محکم تجملی وار (پس هر رینه حکم قرینه سزدر اکثر نسخده در همان روز واقع در
لیکن مبالغه به جل اولماسون دیو بونسخه بی اختیار ایلدک (محصول ترکیب) برایکی فصل اول

رد شرح

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شمعی و کافی
رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

برقاج

برقاج کونده اتفاق بیاضه دو شدی یعنی تخریر اولدی و یا مسوده دن بیاضه چقدی دیمک
اوله و یا همان اول کون بویه اولدی * در حسن معاشرت و اداب محاورت * حسنک معاشرته
اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر (اداب محاورت لامیه در محاورت مکالمه معنا سنه در
(محصول ترکیب) فصل اول خلقه حسن زند کانه بی و اسلوب اختلاطی و قانون مصاحبتی بلدر
و ایکچی فصل اداب مصاحبت و مکالمه بی و طریق محاوره و محاده بی بلدر بعضیلر دیر ایلر و لیک
باب سابع و ایکچی باب ثامن در * در لباسی که متکلم تر ایدر اید و مترسلا تر ابلاغت افزاید *
در ادات ظرف در ظرف اولدن بدل افتاد فعلنه (لباس الفاظ و عبارتن کنایتدر) و یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) متکلماندن مراد فارسیجه سوبلشنلدر (و ادات تخصیص
(بکار با حرف صله اید فعل مضارع مفرد غائبدر ایدندن کلور دیمکدر (مترسلا ندن مراد
منشیلدر (افزاید فعل مضارع مفرد غائب در ارتورر دیمکدر (محصول فقرتین) مذکور ایکی
فصل بر لباسده واقع اولدیکه متکلمان فارسینک ایشنه کلور یعنی اول ایکی فصلده واقع اولان
فوائد و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف عبارات ایله آوا دی که فارسی خوانلره لازم و طالب فرس
اولنلره مهیدر و اهل ترسل و انشاک بلاغت و کانی زیاده ایدر * فی الجملة از کل بوستان بقیتی
موجود بود که کتاب کستان بعون الملك المان تمام شد * فی الجملة حاصل کلام (بقیتی یا حرف
وحدت و یا تنکیر (محصول ترکیب) حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه دو جو دایدی که
کتاب کستان ملک منان عونیه تمام اولدی یعنی اللهم عنا یتله تمام اولدی * و تمام آنکه که شود
بحقیقت که پسندیده ایدر بارگاه شاه جهان بنه * اما کتاب کستان حقیقه اولوقت تمام
اولور که مقبول کله یعنی مقبول اوله جهان صغینبی و یا جهانی صغندر بی یاد شاهدر کاهنده
(سایه کرد کار اضافتی لامیه در کر کار کرد کاف عربیله کردندن مشتق اسمدر رانک و دالک سکونیه
و کار ادات فاعلدر بی معناسنه ستمکار و جفا کار کی پس بونک کی پر رده کرد کار فعال مطلق
معناسنه یعنی خدا (کافری بجمیدر دین بو خصوصه بحمیلک ایلش و کاف عربینک کسری
و دالک ده دینلر بونک اصلنی بملز زیمش * و بر تو لطف پرورد کار * رب معناسنه در پروردندن
(محصول ترکیب) سایه خدادر و خدایک لطیف بر تو یدر (یعنی اثر لطیفدر * ذخیر زمان * زمانک
ذخیره سیدر یعنی خلاق سبب حیاتی و باعث معاشی و وسیله نظام و انتظامی در * کشف الامان *
(کشف مغاره معناسنه در بونک کی پر رده صغینجی دیمکدر ملتجم معناسنه در یعنی خلق اکاپناه ایلمکده
نوائب روز کردن و مکیاید دهر دن امن و امان بولور * المؤید من السماء * مؤید محکم معناسنه در
یعنی سعادن تأیید و نصرت و ظفر بولمدر سمایه اسناد مجاز یدر * المنصور علی الاعداء * دوشمنلری
اوزره نصرت و ظفر بولمدر یعنی دشمنلرینه غالبدر * عضد الدولة لقا هره * عضد عینک فقی
و ضادک ضمیمه قولدر بازو معناسنه دولته اضافتی لامیه در و قاهره دولته صفتی حاصلی دشمنلری
قهر و هلاک ایدچی دولته بازوسی یعنی معینی و ظهیر یدر که دولت و سلطنت آنکله مستحکدر
* سراج الملة الباهرة * سراج چراغ یعنی شمعک فتیله سنده بنان آتش بونده ضیا و نور
مراد در (ملتدن مراد دین اسلامدر) باهره زیاده روشن بهر القمر دیر لحن نوری کوا کبک
نورینه غالب اولسه یعنی دین اسلام که سائر ادیان غایبدر انک ضیاسی و نور یدر دیمکدر بعض
نسخه لده باهره پزده زاهره دوشمش بلدر بی معناسنه * جلال الانام * جلال حسن معناسنه در
یوزه جلال دید کلری کوزلک انده ظاهر اولدو و یچوندر (انام خلق معناسنه در یعنی خلق
عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حالری و رونق کارلری انک وجود پر جودیلده * مغفر الاسلام *
اهل اسلامک مغفر اید چکلری (یعنی انک جودیلده فخر ایدر لکه بویه عاقل و عادل شاهزاده من

رد لامعی
رد شمعی

وارد در دیو * سعد بن ابی طالب * ابو القابله ملقب و ابو اوصافله موصوف ابو بکر
 اوغلی سعد در (اتابک اعظم دن مراد ابو بکر در که بودند صکره انک اوصافنی ذکر ایلنه کرک
 * شاهنشاه المعظم * شاهنشاه سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوك المعظم دیمکدر
 * مالک رقاب الامم * مالک رقاب اضافتی اسم فاعلک دفعولنه اضافتیدر (رقاب رقبه نک
 جعیدر یونلر دیمکدر) امم انک جعیدر خلایق وطوایف مختلفه دیمکدر یعنی جعج خلایقک
 یونلرینه مالکدر (حاصلی خلق عالم قوللریدر دیمکدر ز را رقبه ایلنه جعج بدندن تعبیر ایلر
 * مولی ملوک العرب والجم * مولی بونده افندی وصاحب معناسنه در (ملوک ملکک جعیدر
 پادشاهلر دیمکدر عربدن غیری به عجم د برله طلقا) یعنی عرب و عجم پادشاهلرینک افندی سیدر که
 جعی اکاسر فروایدوب انک مختاریدر (حاصلی جله سی اکا التاج ایلر و جعجک ناصر و یاوریدر
 * سلطان البر والبحر * بر و بحرک پادشاهد ر یعنی تمام دنیاه امری جاری و حکمی نافذدر
 * وارث ملک سلیمان * ملک سلیمان شیراز در اما بونده سلطنت سلیمان و ارث دیمکدر بعید
 دکلدر که غلو طریقیله و خوش و طوبی که حکمنه مالک اوله * مظفر الدین * ابو بکرک اقبی
 * ابو بکر * کنیتی * بن سعد * انجلین ابو بکر که سعدک اوغلی دروسعدزکی اوغلی * ادام الله تعالی
 اقبایهما * الله تعالی ابو بکرک اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دایم ایلسون * و جعل الی
 کل خیر ما لهما * دخی الله تعالی هر خیر فلسون مرجع و مأبلرینی (بعض نسخه ده اما لهما
 دوشمش) اما الفک مدیله املاک جعیدر ایلر دیمکدر یعنی الله تعالی حضرتلری ایلرینی
 خیراته و میل و رغبتلرینی حسناته توجیه ایلنه یعنی ایلدری خیر و تو جهلری عدالتله اوله * و بکرشمه
 لطف خداوندی مطالع فرماید * و او حرف عطف و بو فقره پسندیده آید فقره
 سند معطوفدر (با حرف مصاحبت) کرشمه کاف عجمینک و رانک کسری و شین مجعنه سکونیه
 بونده کوزا و جله بقمغه درلر) اما خراسان اهلی کاف عربی مفتوحه و رای مفتوحه ایلنه
 او قورلر (لطفه اضافت بیانه در) خداونده اضافته بویه در (و یا حرف نسبت) مطالع
 معروف (فرماید فعل مضارع مفرد غائبدر فرماید بدندن فاعلی سابقا مذکور اولان
 شاهزاده سعددر) (محصول ترکیب) کتاب کلستان حقیقه اولوقت تمام اولور که شاهزاده
 سعدک در کاغذه مقبول و معزز واقع اوله و کندینک شاهانه لطفی کرشمه سیله و نظر عاطفیه
 حاصلی گوشه چشمه التفات ایدوب مطالع بیره (یعنی شاهزاده سعدک مقبول اولور سه
 تمام عالمک مقبول اولور دیمکدر * قطعه * کر التفات خداوندیش یار آید * نکار خانه جینی
 و نقش ارزنگیست * التفات اقبال با بدندن مصدر در کیدر کن باشی اردینه دوندروب بقمغه
 دیرلر اکثر آهو و جیران جنسده مستعملدر) حتی نقل اولور که اگر جیران جنسی بخار کن کاه کاه
 اردینه بقمغه هرگز اکا بر حیوان بنشیندی (خداونده اضافتی مصدرک فاعلنه در) و شین
 ضمیر ظاهر و متبادر اولان کتاب کلستانه راجع اولقدر بعضیلر سعده ارجاع ایلدیلر و بعضیلر
 ذکر اقرب اولان ابو بکره و العی عند الله (یار آید با حرف استقبال) یار آید فعل مستقبلدر آراییدن
 آراستندن دکل (نکار نونک کسری و کاف عجمیه احمد نقش معناسنه کوزلره نکار دیمکد بوندن
 مأخوذ در) خانه اوه دیرلر (نکار خانه نقش اوی دیمکدر دارالنقش معناسنه وصف ترکیبی دکل
 (جنبه اضفی بیانه در یای نسبیه) چین سرحد هندده بر عظیم شهرک اسمیدر تعریب ایدوب
 صین دیرلر و نکار خانه سی بر عظیم کلباسدر که اول مملکتده پیدا اولان اوسناد نقاشلرک
 هر بری کندی استخراج ایلدیک نقوش و اشکال غریبه بی و تصاویر عجیبه بی انده
 نقش الملشددر) ارزنگ فتح همزه و سکون را ایلنه بر تصویر نامه در که مانی نقاش استخراج

رد این سید علی و لامعی و سروری
 رد لامعی
 رد لامعی

ایلدیکی

ایلدیکی تصاویر و نقوشی انده رسم و ایلشدر (با حرف نسبت) و سین و نا ادات خبردر (محصول
 بیت) اگر کتاب کلستانی شاهزاده غالبش انک نظر شاهانه سی من این ادوب حسن قبول ایلنه
 مقبول و زیور التفاتیه و عین ضایقه منظوری اولور سه نکار خانه جینی مشهور و نقوش
 مانی کبی تمام عالمده مسلم و مقبول اولور * امید هست که روی ملال در نکشد * ازین سخن که
 کلستان نه جای دلنگیست * امید هست مبتدا و خبر (که حرف بیان) (روی ملال بیانه در)
 حرف تاکید (زائد دینلربی وجهه سولشدر) نکشد فعل نفی مستقبل فاعلی سعددر تقدیری
 درهم نکشد در (ازین سخن جائزدر نکشده متعلق اوله) (واشارت بیت اولک مضمونه اوله و که
 حرف تعلیل اوله و جائزدر که که حرف بیان اوله) (وازیں سخن مقام تعلیلده اولوب کلستان
 نه جای دلنگیست جله سی مشار الیه اوله کلستان (ذکر یی بونده ایهام طریقیله در فاعل
 جایک دلنگه اضافتی لامیه در دلنگ و وصف ترکیبی در کوکلی طیار کیمسه ملول معناسنه
 (و یا حرف مصدر) (و سین و نا ادات خبردر) (محصول بیت) امید وارددر که شاهزاده بوکابه
 التفاتندن و بو که نظر و مطالع سندن بمحض اولوب یوزین یوزیمه یعنی ملالت و سأم
 کوسرمیه بوسوزدن و بوسیدن که کلستان کابی و یا بوستان کابی طارلق و کوسرمه جک
 و ملالت و بمحض و رلق یری دکل بلکه ایکسیده فرح بخش و دکشا و سیرانکاه فرح فزادر
 حاصلی ایکسیده ده نظردن کوزه نور و قلبه سرور حاصلدر * علی الخصوص که دیباجه
 همایونش * بنام سمدابی بکر سعد بن زنگیست * علی الخصوص خصوصاً دیمکدر
 مقام تعلیلده و افعدر در نکشده مخصوص علتدر) که حرف بیان (دیباجه لغته بکاغه درلر
 ایکی دیباجه ایکی یکاق دیمکدر کتابلرک اوللرینه دیباجه دیدکری تشبیه طریقیله در کانه که اولی
 یوزیدر همایونه اضافتی بیانه در مبارک دیمکدر (شین ضمیر کلستان کتابنه راجعدر) بنام با حرف
 صله (سعد بونده ایهام طریقیله مذکور در سعادت معناسیله شاهزاده سعدله مصدر مراد اولنجه نامک
 اضافتی بیانه اولور (و ابی بکر سعدک لامیه (واسم مراد اولنجه نامک اضافتی لامیه اولور
 و سعدک مقدر ابنه بیانه (و ابیک ابو بکره لامیه (ابو بکر در صکره ابن مقدردر) (زیرا فاعله در
 بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلک) (محصول بیت) شاهزاده کلستانه نظردن ملول اولماز
 زیر کلستان ملالت و سأم یری دکل خصوصاً که مبارک دیباجه سی سعدابی بکرک نامه در که
 اول ابو بکر بن سعد بن زکی در دیباجه سی انک نامه در دیمک مجاز مرسل طریقیله در ذکر چز
 و اراده کل قیلنددر و الا تمام کتاب انک نامه در (تکه حضرت مولانا جامی پیوردر) (بیت)
 کلستان کرجه سعدی کردازین پیش (بنام سعد بن زکی تمامش) (بو بیتک ظاهری انی مشعر در که
 کلستان زکی اوغلی سعد آدینه اوله لیکن کتابدن فهم اولان شاهزاده سعد آدینه اوله (پس
 واسطه لک حذفنه جل ایلک کرک تکه بزم پادشاه لزمه عثمان اوغلی دیرلر واسطه لری ترک ایلکله
 معلوم اولاکه اکثر شراح ذاهب اولدیلر که کلستان سعد بن ابی بکر نامه اوله و بعضی ابو بکر
 انده در دیدی کتابک ترتیدن فهم اولان قول بعضدر زیرا اول ذکر جبل سعدی پیوردوغنده
 ابو بکرک تعریفی مراد ایدی و سعدی ایهام و تور طریقیله ذکر ایلدی و صکره اوغلنک
 وصفی پادشاه و صفته توطئه طریقیله ذکر ایلدی و اشاعه ده جدال سعدی ذیلده یته
 مناسبتله ابو بکرکی وصف ایلدی لیکن بعید دکلدر که ایکسینکده نامه در دینلسه و بوقوله
 ظاهر اما نعه یوقدر والله اعلم * ذکر امیر کبیر فخر الدین ابو بکر بن ابی نصر * بو ذکر کتاب
 اوائلنده ذکر محمد کی اعرابه ایکی وجهه متحملدر تأمل ندر * دیگر عروس فکر من ازی جالی
 سر بر نیارد و دیده یاس از پشت پای خجالت بر ندا رد * دیگر بونده دخی دیمکدر (عروس

رد این سید علی
 و سروری

کر دک اولزدن اول اربله عورت پيشنه مشته که در صبر که اره زوج و بعل و حلیل دیرل
 و عورته زوج و بعل و حلیل دیرل بونده کلن مراد در فکره اضافتی بیانیه در (ومنه لامیه) بی ادات
 سلب جمال حسن معناسنه در و یا حرف مصدر پس جالی سلب اید نجه چرکنک معناسنی ویر
 اگر چه نه کوزل و نه چرکین معناسنه ده دلالتی وار (برینار دقادر مز دیمکدر یوقاری کتور مز و یوقاری
 قالدز مز دیمک دکل) (دیده یأس بیانیه امید سزالک یعنی قطع رجا معناسنه در) (پشت ارقه پایه
 اضافتی لامیه در) (خجالت اضافتی بیانیه در) (خجالت او تنقذر شرمندگی معناسنه در) (برندارد
 یته قالدز مز دیمکدر) (یوقاری طومز دیمک دکل در) (مخصول فقرتین) دخی بنم فکر م کلنی
 کوزلسز لکدن باش قالدز مز یعنی کوزل اولدوغی حجابندن باشنی اوکنه طوتوب کوکنه
 بقار نکه اوتان کیمه بوله ایدر و دخی فکر م کلنی امید سزالک کوزنی اوتغی ایاغی ارقاسندن
 قالدز مز یعنی صاحب نظر و اهل بصر قبولندن ناامید اولوب کال حجابندن وزیاده بحالتدن
 کوزنی ایاغی ارقاسنه دیکوب باشن قالدز مز قادر اولماز (حاصلی حیرت و دهشتندن دأتما
 باشنی اوکنه صالوب بورر) و در زمره صاحب جالان میخی نشود مکرانکه که متخی کردد *
 زمره زای معیه تک ضعی و میک سکونیه بلوک معناسنه در صاحب جالانه اضافتی بیانیه در
 صاحب جالان بوت کیلر عریده ترکیب اضافتی در اما بجم اضافندن قطع ایدوب وصف
 ترکیبی شکلی ایدر حسن اصا جلی بلوکنده دیمکدر متخی اسم فاعلدر تفعل بایندن یعنی
 ناقص و آویسندن عرض جال ایلکه در یزل یعنی کوزلکن کوستر مکه (نشود فعل نئی مستقبل
 اولز دیمکدر) (مکرادات استفاد الامعاسنه) (انکه اولوقت دیمکدر) که حرف بیان متخی کردد
 (متخی اسم فاعلدر تفعل بایندن بریجی اوله دیمکدر) (مخصول فقرتین) دخی بنم عروس فکر م
 صاحب جال زمره سنده عرض جال ایدوب متخی اولماز مکر اولوقت که مترین و متخی اوله
 یعنی فکر م کلنی کیمه به بوزین کوستر مز اولوقت که آراسته و پیراسته اوله * (زیور قبول امیر کبر *
 باحرف مصاحبت) (زیور زانک کسری و یا تک سکونیه و واک فخی ایله زینت معناسنه
 اسندر) (قبوله اضافتی بیانیه در) (قبولک امیره مصدرک فاعله و کیره بیانیه یعنی اولوقت
 عرض جال ایدر و حسن کال کوستر که امیر کبرک زیور قبولیه وحلی نظریه و عین التفایه
 مزین و آراسته و منظورو پیراسته اوله بوندن صکره امیر کبرک اوصافه شروع بیورر * عالم عادل *
 بیانیه * مؤید * اسم مفعولدر تفعل بایندن یعنی خدادن قوت بولش * مظفر * یعنی غالب
 و منصور علی الاعدا مؤید مظفر اضافتی بیانیه در * ظهیر سریر سلطنت * ظهیر بونده معین
 معناسنه در (سریر اضافتی اسم فاعلک معناسنه در) (سلطنته لامیه در) (تخت سلطنت دیمکدر
 تخت سلطنت معنی دیمکدر * مشیر تدبیر مملکت * مشیر اسم فاعلدر افعال بایندن تدبیره اضافتی
 اسم فاعلک مفعولدر) (وملکته مصدرک مفعولدر) (یعنی امور سلطنت و تدبیر مملکت
 آنک رأی و تدبیریه منوط و مفوضدر بوالقاب اول معنای مشعردر که مدوح و زبیر تفویض اوله که
 رومده اکا و زرا عظم و بولک و زبیر و باش و زبیر دیرل (وزیرتفید اولیه که سائر وزرا و بکلر بکلدر
 نکه مسالک از شاد نام کایده تحقیق البش * کهف الفقراء * کهف مغاره معناسنه در بونده جای پناه
 فقر دیمکدر * ملاذ الغریبه * ملاذ اسم مکاتدر صغیرتی دیمکدر فقر او غریبا فقیرک و غریبک
 جعلدر یعنی فعلی اوزره اسم فاعلک جعی بوزن اوزره کلور حاصلی غریبانک و فقرانک
 ملتجاسدر * مری الفضلاء * مری اسم فاعلدر تفعل بایندن مفعولدر مضاف یعنی علما و فضلاء
 تربیت ایدوب احوال معناسنه و انظام حالله مقید اولوجیدر دیمکدر نکه عاقبت اندیش صاحب
 سعادت لک ماننددر علما و فضلاء رعایت الیک بونده مری بی اسم مفعول تجویز ایلین مذکور معنایه

رد شعی
 رد لامعی و شعی

متخی و متخیل تجنیس
 خط صنعتدر یعنی
 نقطه ده مختلفدر
 شد

رد شعی

واصل

واصل اولماش * بحب لاتقیه * بحب اسم فاعلدر افعال بایندن یعنی مضاعفندن و بیجی و دوست
 طوبی دیمکدر (انتقباتی ک جعیدر پهر کار و صالح و اهل تقوی دیمکدر و اضافت اسم فاعلک
 مفعولدر * افتخار آل فارس * افتخار افعال بایندن مصدر در آل بولک کبی پر رده اهل معناسنه
 مستعملدر افتخار ال اضافتی مصدرک فاعله در و فارسه اضافتی لامیه در یعنی اقلیم شیرازک خلی الیک
 وجودیه افتخار ایدر که بویه و زمرن وارد دیو * عین الملک * عین بونده لفظ مشترکد قوتله اند یعنی
 قسم بونده ملک عینک ضعی و لامک سکونیه مملکت و سلطنت بونده مشترکدر اضافتی لامیه در
 یعنی مملکت و سلطنت و مذهب و مملکت قوتی و نصرتی حاصلی بونلر الیک وجودیه قوت و نصرت
 بولور یعنی بولرک معین و ناصر بدر یا خود بولرک باشنه اندا یحیوب و زبیر باشی چون درلر رومده خنکار
 باشی چون دیکلری کبی بعضی نه بخنده عین الملک بایک ضعی و عین سکونیه قوتلوق و مبارکک
 معناسنه * ملک الخواص * ملک عین فخی و لامک کسری ایله پادشاه دیمکدر خواص خاصک
 جعیدر اراکان دوات و اعیان سلطنت دیمکدر یعنی بولک هر پری اوزره حکمی جاری و هر برینه امری
 ناخنددر * فخر الدوله والدین * یعنی اصحاب دین و ارباب دوات الیک وجودیه افتخار ایدر زرا
 دینک ناصری و ارباب سلطنتک یاور بدر * غیاث الاسلام و المسلمین * غیاث مدده ابرشته درلر
 فارسیجه فریادرس دیرلر بس اضافت اسم فاعلک مفعولدر یعنی اهل اسلام و المسلمین * غیاث مدده ابرشته درلر
 و یاور و معین و ظهیردر * عمده الملوك و السلاطین * عمده عینک ضعی و میک سکونیه معتمد علیه
 یعنی ملوک و سلاطین الیک رأی و تدبیریه اعتماد ایدوب اکا و انقلدر (یعنی تدبیر و تصرفیه
 قالدزدر عمده کزیده و بده معناسنی ورن بایندن سوبلش * ابو بکر بن ابی نصر * ابو بکر
 پادشاه ابو بکرک اقر بایندن امش و انا بکلرک عادترندن وزرای کند و اقر بایندن الملک ایش
 فاضی بضای نظام توار یخنده بولک زیاده الطافنی و خیرات و مبرات و علمای و فضلاء
 و مشایخ عظامه تکریم و تعظیلرینی ذکر ایلدی * اطال الله عمره * اطال فعل ماضی در افعال
 بایندن و لفظ الله فاعلی (وعمره مفعولی موقع دعاده واقع اولش یعنی الله تعالی عمرنی اوزون بلسون
 دیمکدر * اجل قدره * اجل ده فعل ماضی مفرد مدکر غایدر افعال بایتنک مضاعفندن فاعلی
 تحتله اللهم راجع ضمیردر (ومفعولی قدردر موقع دعاده واقع الله تعالی قدرنی معظم
 ایلسون دیمکدر * و شرح صدره * بوجه ده دعایه در صدردر مراد قدر ذکر کرحل و اراده حال
 طریقه یعنی خدایلی منشرح و مسرور و سینه سنی علم لدنیه پرنور ایلسون * وضاعف اجره *
 ضاعف فعل ماضی مفرد مدکر غایدر اعرابی ما قبلده اولان جمله لری در یعنی الله تعالی
 خیرات و جناتی مضاعف یعنی قوت ایلسون * که مدوح اکا برافاقت * که حرف تعلیل در
 یعنی بوقدر خیر دعایه و مدح و ثنیه استحقاقته علت و بیاندر (مدوح اکا بره اضافتی اسم مفعولک
 قائم مقام عاقله اض فیدر و افاقه اضافتی لامیه در) (افاق افقک جعیدر همزه تک وفانک ضلیه) فاده
 سکونده لغتدر بونده اطراف مراددر یعنی اطراف عالم اکا برینک مدوحیدر حاصلی اکا بر دنیا و اعیان
 عالم مداحی و دعا گویدر * و مجمع مکارم الاخلاق * مجمع اسم مکاتدر فتح باینده مکاره مکاتدر
 رانک ضمیمه ایلک معناسنه (اخلاق خلک جعیدر خانک و لامک سکون و ضمیمه اضافتی لامیه در
 یعنی کوزلض بلر مجمع مدح حاصلی اخلاق را طواری کوزلدر * بیت * هر که در سایه عنایت اوست *
 کلهش طاعتست و دشمن دوست * هر که اصلنده هر کس که در (کس ضرورت وزن یحیون و قرینه
 قائم اولدوغی چون حذف اولدی) (سایه عنایت بیانیه در) (اوضمیری موزره راجعدر کلهش ضمیری کهیه
 راجعدر و مبتدا در و طاعت خبری) (ودشمن تدبیری دشمنش در قرینه قائم اولدوغی چون حذف اولدی
 یته مبتدا و خبردر) (مخصول بیت) (بو بیتک مفعولی هر عیب که سلطان پستند دهنست مضمونه

رد لامعی

یعنی دشمن دوست مبتدا
 و خبردر شد

قریبدر یعنی هر کس که وزیرك سایه غایتند وظل جایند اولوب لطفه مظهر وعین رأفت
 ورحمتیه منظور اوله حسن اتفاق و یمن نظری سببیه خلق عالمك کوزلنده هر عیبی هنر و کمال
 و هر نقصانی شمس بی زوالدر و هر کس اکا چشم محبت و دیده مودتله نظر ایدوب محبوب القلوب
 اولوب دخیلر قنده و نظرنده محبوب سالم عن العیوب اولور بیتده محل الضدین صنعتی المدح
 عایشه الذم دین غلط سویلدی (بتك معنایسته فرضاندن بر جرم صادر اولسه وزیرك خوفندن
 گیسده اکا سوز سو یلکه قادر اولز و اگر انك بر دشمنی اولسه اولدخی وزیرك خوفندن انکله
 دوست اولور دین عنایات سولمش * بر هر یکی از سائر بندهکان و حواشی خدمتی معنیست *
 سائر بونده ججع معنایسته در حواشی حاشیه نك جمیع در خدمت کارلر و متعلقات دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلاطین و وزرا و اکا بناسك درگاهلرند جمیع قوللرک و خدمتکارلرک اوزرلر بنه
 برخدمت معیندر (یعنی هر بریک اوزر بنه بر خدمت معیندر) (معنیست عبارتتی همزه بخلیه
 ایله یازانلر املا بلزلر مش * که اگر در ادای آن برخی تهاون و تکاسلر وادارنده راینه در معرض
 خطاب ایند و محل عتاب * ادای آن اضافتی مصدرک مفعولنده در) آن خدمتده اشارتدر (برخ بانك
 فتحی ورا نك سکونیه بعض دیمکدر و یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر) تهاون تفاعل بایندن
 مصدر در بر نسیته بی حقیر طومقددر تکاسلده تفاعل بایندن مصدر در کاهلک الملکه در لر
 روارانك فتحیه جواز معنایسته در اما بونده جائز دیمکدر (هر آنسه البته دیمکدر) (معرض میك
 کسر یله شد و ذالسم مکان معنایسته اصلنده شول قفاندر که جاره بی انکله بیعرض ایدر اما جاره
 ایله به صالماز بلکه عاریتله به کوسنر لر خطابه اضافت لامیه در) محل عتابده بویه د بنه بر آید
 مقدر در (محصول ترکیب) اگر اول تعیین اولنسان خدمتی ادا المیده
 بر مقدار تهاون و تکاسلی جاسر طونار یعنی اول خدمتی حقار تله طوقب انده اهمالی
 جائز کوره البته معرض خطابه و محل عتابه کلور لر (یعنی خدمتده نیچون تقصیرات و اهمالی
 جائز کوردک دیوانی قافزلر و آزار ایدر لر * مکر برین طائفه در ویشان که شکر نعمت بزرگان
 واجبت برایشان و ذکر جیل و دعای خیر * مکرادات استنادلر الامعناسته (طائفه در ویشان
 بیایه در) که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل (شکر نعمت اضافتی مصدرک مفعولنده در و بزرگانه
 اضافت لامیه در) (شکر مبتدا) واجبت خبریدر (برایشان واجبه متعلقدر) ذکر جیل و دعای خیر
 شکر معطوفدر و اعرابی انجیلین در (محصول ترکیب) الابدور ویشلر طائفه سی اوزر زره برخدمت
 تعیین اولماش که اکارک نعمتده شکر اینک نلرک اوزر بنه واجددر (یعنی زمره در ویشان مذکور
 تکالیف و خدماندن مخرج و مستنالدر که بونلرک اوزر لر بنه لازم و واجب ولی نعمتک انعام
 واحسانلر بنه شکر و سپاس و ذکر جیل و دعای خیر در) حاصلی بونلرک خدمتی بودر بوندن خبری
 خدمتله مأمور و مکلف دکلر در * وادای چنین خدمتی در غیت اولیرست که در حضور که
 این تصنع نزدیکت وان از تکلف دور و باجابت مقرون * ادای چنین خدمت مصدرک مفعولنده
 اضافتی قیلنددر و یا حرف وحدت و یا حرف تکیه و مبتدا در (در غیت اولیرست خبری) که
 حرف بیاندر (در حضور) در غیت معطوفدر (اما معنی جهشتن مفضل علیه واقع در) پس که
 من تفضلیه معنایستی متضمن اولور (که حرف تعلیل) این حضوره اشارتدر (یا حرف صله) (و تصنع
 تهل بایندن مصدر در) (یا معنایسته) این مبتدا (از دیک یقین دیمکدر خبری) (و تصنع خبره متعلقدر
 (و آن غیتده اشارتدر مبتدا) و دور خبری (و از تکلف خبره متعلقدر) (تکلف کولکده اولیان معنای
 اظهار ایلکدر) و باجابت از تکلف معطوفدر (و مقرونه متعلقدر) (و مقرون عطفله خبر
 بعد الخبر در) (آن اسم اشارته) (محصول ترکیب) در ویشلر اوزر بنه واجب اولان خدمتک اداسی

معنیست
نسخه

رد سروری
رد شعی

رو این سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

حضورده

حضورده (یعنی رو برو اولمقدن ايسه غیتده اولمق اول رقددر) (زیرا بالمواجهه اولان شکر و ثنا
 و دعا ریا به قریبدر یعنی حقیقته ریا قصد ایلسه ده ایشیدن ریا به جل ایدر اما اول غایتنه اولان
 شکر و ثنا و دعا تکلفدن دور (یعنی کولکدن اولوب همان دل اوجندن اولمقدن بعیددر زیرا
 قصدنی خدا یلور انجیق حاصلی غایتنه دعا و ثنا عن صمیم القلب اولور بهر حال) پس ریا و جعله
 جل اولماز (زیرا کولکدن در دخی غایتنه اولان دعا و ثنا اجابت و قبوله موصول و مقروندر یعنی
 ریادن و تصنعدن دور اولدوغی کی اجابتده مقر و ندر حاصلی عندالله مستجابدر زیرا حدیث
 شریفده واقعدر که ظهر غیبده صادر اولان دعا و دعا اولماز * قطعه * پشت دوتای فلک راست
 شد از خرمی * تا چون فرزند زاده مادر ایام را * پشت ارقه تا بونده قات معنایسته در (پشت دوتا
 اضافتی بیایه در) (و مبتدا) (و فلکه اضافتی لامیه در) (راست بونده طوغری دیمکدر) (راست شد
 طوغری اولدی) (یعنی طوغری دیمکدر خبر مبتدا در) (خرمی یا حرف مصدر در شاد لقی معنایسته
 تا ابتداء غایت ایچون نظر قدر عریده منذ کبی (فرزند اوغل دیمکدر) (زاد فعل ماضی مفرد غائب
 لازم و متعدی پیشده مشترکدر) (بونده لازم مدر طوغری دیمکدر) (مادرا نادر ام معنایسته) (ایامه
 اضافت بیایه در) (و اادات تخصیص مصدر مضاف الیه معنایستی افاده ایدر) (زاد فعل لازم اولنجده
 فاعلی تحتیه فرزند راجع ضمیر در متعدی اولمقدن فاعلدر طوغری معنایسته) (پس فاعلی فلک
 و مفعولی مادر ایام اولور) (و اا بونقدیرجه اادات مفعولدر فتأمل) (محصول بیت) (فلکک ایکی قات
 ارقه سی طوغری لدی) (یعنی معنی قامت ایکن مستقیم قامت اولدی حاصلی بوکر بلکی کندی
 ایام اناسنک سنک کی اوغلی طوغری لدن برو یا خود فلک ایام اناسنه سنک کی اوغول طوغری لدن برو
 بونقدیرجه زاده زایانید معنایسته اولوب ایکی مفعول الور زیرا افلا که ابا دیرلر طوقوز انا معنایسته
 و عناصر ریه به امهات دیرلر دورت انا معنایسته و معدن و نبات و حیوانه اوغول دیرلر زادلزم
 اولدوغی تقدیرجه رانک زیاده سنه حکم ایلین غریب حکم ایلش تا کیم مادر ایام ایچون سنجیلین
 اوغلی طوغری لدی دین حق ادابی ایلماش * حکمت محضست اگر لطف جهان آفرین * خاص
 کند بنده مصلحت عام را * حکمت محض بیایه و مقدم جزای شرطدر و اگر اادات شرط
 (خاص کند فعل شرط) (تقدیری اگر خاص کند لطف جهان آفرین بنده مصلحت
 عام را حکمت محضست) (پس لطف فاعلی کزدر یعنی اسمی و اضافتی لامیه در
 (جهان آفرین وصف ترکیبی) بنده خبر کنددر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (مصلحت
 خبر ثانیست کزدر) (زیرا کند بونده جعل و تصریح معنایسته در) (عامه اضافت
 لامیه در) (و اا لام جاره معنایسته در) (محصول بیت) (خدای جهان آفرینک لطف واحسانی
 اگر بر بنده سنی عامه ناسک مصالح و لوازمی و امور و مهماتی کورمک ایچون تخصیص و تعیین
 ایدر سه و نظام و انتظام خلق عالمی انک وجود وجود و کرمنه منسوب و متعلق قبولر سه محض
 حکمت و کمال قدر تدر (یعنی سلاطین و وزرا و حکام و قضای خدای ذوالجلال که مصالح
 و لوازم بشریه بی کوروب تدبیر و تصرف ایلماک ایچون تعیین و تخصیص بیور مشدر محض حکمت
 و کمال رأفتدر) (زیرا بویه اولسه عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالمده ارام و قرار اولوب
 ظلم و فساد حددن تجاوز ایدردی) (اگر چه که لالهک قدرتی عالمه برو جهله دخی نظام و برمه که
 ممکندر اما بونده زیاده حکمت وار) (حکمت محض عبارتتی خبر مقدم) (و اگر لطف جهان
 آفرین عبارتتی شرط) (و خاص کند بنده مصلحت عامی اجرای شرط و جله شرطیه مبتدا
 مؤخر و بونقدیرجه مدح شرطیه مقید اولور دین کیمه نك اعرابدن هیچ حظی یوغیش
 و محملدر که لفظا اگر زاده اوله پس بونقدیرجه لطف جهان آفرین مؤخر مبتدا و حکمت محض

رد لامعی
رد کافی

رد سروری

مقدم خبر (و خاص کند بنده مصلحت عام را حکمت محضی بیان اوله دین کیمسک بوا عرابی
اولکی اعرابن اعجب واغر بدر (بنده ده همزه وحدت ایچوندر دین اعراب غریب سو یلمش
* دولت جاوید یافت * هر که نگو نام زیست * کز عقبش ذکر خیر زنده کند نام را * دولت
جاوید بیایه در جاوید و جاودان و جاویدان ابدی معناسنه در (یافت فعل ماضی مفرد غائب
بولدی دیمکدر (دوات مبتدا) و یافت خبری و جمله اسمیه (هر که نگو نام زیست متضمن اولدیغی
شرطک جزاسیدر (هر که اصلنده هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون وقرینه قائم
اولدیغیچون کس حذف اولتوب که رینه کلوب حرف ایکن اسم اولدی (نگو نام وصف ترکیبدر
ابو ادلو دیمکدر ترکیب توصیفی دکل (کز اصلنده که از ایدی (که حرف تعلیل (عقب
عینک فیتی وفاقک کسر یله بونده ارد و صولک معناسنه در (و شین ضمیر که یه راجعدر (ذکر خیر
بیایه و مبتدا (زنده زانک کسر یله دیری دیمکدر حی معناسنه (کند خبر مبتدا و زنده مفعول اولی
(و نام مفعول ثانیه تقدیری نامشدر ضرورت وزن وفاقیه ایچون ضمیر ترک اولندی (ورا
ادات مفعول (محصول بیت) دنیاده هر کس که ابو ادلو دیردی (یعنی هر کیمسه که دنیاده
اد ایلمک یله کچنوب ابو اد جقاردی ابدی دولت و سعادت بولدی (زیرا انک اردندن یعنی آخرته
رحلت ایلدیکنند نصکره ذکر خیر و یاد جیل نامی احیا ایدر (حاصلی حسن منساقب
و جیل مأثر صحیفه عالمده نامی باقی ایدوب فراموش ایندرمز (مصراع اولک معناسنی دولت
ابد بولدی هر کیمسه که ابو اد ویرلدی دین معناسنی بیت اولدرمش * وصف ترا کر کند
ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را * وصف ترا اضافتی مصدرک
مفعولته در (ور واکردن مخففدر (کند و نکند اهلک فاعلینده و وصفک مفعولیننده
تنازع ایدرل (اهل فضل اضافتی لامیه در شرطک جزاسی مخذوفدر (تقدیری برابریست
ترا بوصف ایشان احتیاج نیست (مصراع ثانی مقام تعلیلده در (حاجت مشاطه اضافتی
مصدرک فاعلته در (مشاطه مبالغه ایه اسم فاعل مفرد مؤنث در دوز کچی خاتون (یعنی قزلک وکلنلرک
یوزین یازوب و زلفلرین طراوب و راستقلرین چکوب بزه بن عورتدر که فارسیجه اکا زن پیرایه
کردرلر بزکی عورت دیمکدر (مشط صمک ضمی و شینک سکونیه طراغه دیرلر پس انلرک بوکارلری
طراغله حاصل اولدیغیچون مشاطه دیدلر (حاجت مبتدا و نیست خبری (روی دلارام اضافتی
لامیه و بیایه اولغه نمکندر فتا مل (دلارام و صف ترکیبدر ارا میدندن کوکل دکلندرچی
یعنی کوکله صبر و قرار و یریمی (ورا ادات تخصیص اضافت معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)
اهل فضل و کمال سنک وصفکی یعنی سنی و صف کرکسه ایلدر و کرکسه ایلیمه لرسکا نسبت
برابر در زیر سنک کیمسه نک وصف و مدحنه احتیاجک بوقدر (حاصلی سنده اولقدر محاسن
اطوار و مکارم اخلاق وارد در که و صافک وصفنه و مداحک مدحنه احتیاجک یوق (زیرا
روی دلارامک مشاطه به احتیاجی بوقدر که حسن خداداده هر تقدیر که زیب و زینت و پرلر سه
برزاند حسن افاده ایلر (نکه خواجه حافظ بیورر (بیت) کوهر پاک تراز مدحت ما مستغنیست
(فکر مشاطه چه با حسن خداداد کند) پس سنده شرف وجود و کرم ذات و سخا و وجود اولقدر در که
وصاف و مداحلر نه مرتبه که مدحکده اطر ایلدر عهده سندن کله مرار و حق وصفی ادالیده مرلر
* عذر تقصیر خدمت و موجب اختیار عزلت * بود و سابق صکی اعراب اولور فتا مل
(محصول ترکیب) خدمت و زبیده و افع اولان تقصیرک عذری و عزلت اختیار ایلسنک سینی
بان ایدر * تقصیر و تقاعدی که در مواظبت خدمت بارگاه خداوندی می رود * تقصیر
تغییل بایندن مصدر در بونده اکسکک دیمکدر و برای تنکیر و بای وحدت مقدر در

رد سروری
رد شعی

رد کافی

رد لامعی

اطر آمد حده مبالغه درلر *

تقاعدی

تقاعدی قرینه یا سنک قرینه سله یا وحدت ایچوندر مصدری اولغه ده بحال وارد
دین فکر سز سو یلمش فتامل (تقاعد تقاعل بایندن مصدر در (بونده خالقندن منقطع
اولوب عزات اختیار ایلک معناسنه در (که حرف رابط صفت (مواظبت مفاعله بایندن
مصدر در ملازمت معناسنه خدمته اضافتی مصدرک مفعولته در و بارگاه اضافت لامیه در
(بار اجازت دیمکدر (وگاه بونده ادات ظرف مکندر نماز گاه و سیرانگاه صکی اجازت
یری دیمکدر ملوک و امر او حکام سر آیلرینه دخول قبول اجازت نه موقوف اولدیغیچون
سر آیلری قبول رینه مجازا بارگاه دیرلر (خداوندی به اضافتی بیایه در زیر یا حرف نسبتدر
(می رود می یونک کی برلر ده حرف استمرار در رود فعل مضارع مفرد مذکر غائب در
بونده واقع و صادر اولور دیمکدر بونده خداوندن وزیر ایدر (محصول ترکیب) حضرت
شیخ وزیرک خدمته کثرت تردد و ملازمت ایلدو کنیک عذرینی بیان ایدوب بیورر شول
تقصیر و تقاعد که وزیرک بارگاهنک خدمتی ملازمتده اولور یعنی مجلسلرینه ملازمت
ایلدیکنمک اصلی * بنابر آنست که طائفه حکمای هند در فضائل بزر جهر سخن می گفتند *
بنابونده مصدر در مفعول معناسنه انک اوزره مبنی در دیمکدر (یعنی ترک ملازمت خدمت
وزیر ایلدیکنم انک اوزره واقع و سبب و باعث اولدر (که حرف بیان طائفه اسم جمعدر
بلوک معناسنه (و همزه حرف توسل اضافت ایچون کلش حکما به اضافتی بیایه در (حکما
جمع حکمدر بونده عقلا مراد در هنده اضافتی لامیه در (در حرف ظرف فضائل فضلك
و فضیلتک جمعدر که نقصک و نقیصه نک نقیصدر بزر جهره اضافتی لامیه در (بزرچ بانک
وزانک ضمیلرله اولور دیمکدر بزر کردن معرب (و مهر محبت معناسنه اصلندن وصف ترکیبی در
اولو محبتی معناسنه صکره نورشروآن و زراسنک برینه علم خاص اولدی سخن می
گفتندک مقدم مقول قولی (بونده می حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر سو یلرلر دی دیمکدر
(محصول ترکیب) ملازمت خدمت بارگاه و زبیده واقع اولان تقصیر و تقاعد اکا مبنی در که
هند حکمای طائفه سی بزر جهرک فضیلت و کالی خصوصنده سوز سو یلدیلر (یعنی انک عظمت
قدرینی و نباهت شانی تذکر ایلدیلمر معلوم اوله که بعض شراح دیش که آخرنده هاه
رسمی اولان کلمه همزه لاحق اولسه و حدث افاده ایدر هر پرده و بوبرده طائفه حکماء هند
عبارتی هند حکما سنک بر بلوکی دیو تعبیر ایلد کیری خطای فاحش ایللرلر بوا وحدت ایچون
منصوص اولان بادر و همزه حرف توسلدر هر پرده تحقیق بودر که بو محله و حدث متحقق
و معتبر در دین خطاده انلرک ارنجه کیش زیر ابو یله اولسه حکما انک اعرابن هیچ محلی اولمزدی
و بومقوله همزه مجرد اضافته توسل ایچوندر هر پرده و حدث شرط دکلدر مثلاً کاهی خطاب
ایچونده کلور دین کندویه بر جدید خطا اثبات ایلش زیر همزمک بومعنا لردن خبری یوق
* آخر جزین عیش ند آنستند که در سخن گفتن بطیبت * یعنی درنک بسیاری کند * (آخر
عاقبت معناسنه در (جزین اصلنده جزاین ددو صله همزه دوشدی جز غیر دیمکدر جزین
بوندن غیر (عیش شین ضمیر بزر جهره راجعدر (که حرف بیان بطی کچ معناسنه در (درنک
دالک کسری و رانک فیتی و نو نلک سکونیه اکلمک معناسنه می کند مقید در بسیار چوق
معناسنه در (محصول ترکیب) عاقبت حکماء هند بزر جهرک بوندن غیر عینی اکلد یلر که
سوز سو یلده بکدر (یعنی ادای مرادده چوق اکلتور بطیبت لفظنی بطی است یازان املادن
اکاه دکل ایش * مستمع بنی منتظر باید بودتا وی تقریر سخن کند * بنی بیه اصلیه ایه
چوق معناسنه در (بود بونده بودن معناسنه در زیر مضارعه مقارند (نابونده انتهاء غایت

رد شعی

رد سروری و شعی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

ایچوندرالی معنائه (وی ضمیر غایب در تقریر سخن مصدرک مفعولنه اضافتیدر) محصول ترکیب
 مستمع اولان کیمسته جوق منتظر اولق کرلنا کیم اول سوزنی تقریر ایلده و مراد بی ادا ایده (یعنی نه
 معنایی که بیان ایلک مراد اید نسه ملاحظه سوز و توقف سزادا ایلزدی حاصلی سوز آلدی
 و جوابده و تقریر کلام و مراده تأمل سز سوز سوزیلدی بعضی شرح طلاق لسانی او لماعه
 حل ایلش (یعنی دلی اگر ایدی تیر سوزیکه قادر دکل ایدی معنائه لیکن سباق و سباق کلام
 بوندن اما ایدر) بیسی به جوقلق معنایی و برلرا کلن بو در کیم باسنی حرف مصدر اکلرمش و حرف
 نسبتدر یکی ده اولان یا کبی دیوب دقایق الحقایق سوز یله استشهاده ادوب دعوا سنده ده
 دلیلنده ده حبط عشو ایلش * بزجههر بشید و گفت اندیشه کردن که چه کویم به از پشیمانی
 خور دن که چرا کفتم * اندیشه فکر (که حرف بیان) (پشیمانی یا حرف مصدر در ندامت
 معنائه پشیمانی دیکدر) (محصول ترکیب) بزجههر قول حکمایی ایشندی و دیدی نه سوز یلم
 دیو فکر ایلک فکر سز سوز یلوب بندن برنا معقول سوز صادر اولوب بچون بویله سوز یلم دیو
 پشیمان اولمقدن بیکدر حاصلی فکر ایدوب معقول سوز یلم فکر سز نامعقول سوز یلوب ندامت
 چکمه کدن یلم کره بیکدر معلوم اولاکه بو کلماتدن مقصود بسط معذرتدر که حضرت شیخ ممدوح
 وز یلم ملازمندن منقطع اولوب اختیار عزالت ایلدیکنه (یعنی سوز بودر که کثرت تردد و ملازم
 سبب اطنا کلام و اکثار مقال اولورنکه دیملر جوق سوز یلم جوق با کلا کر اهل مجلسه قاریشوب
 صحت و سکوت اختیار ایدر سم نقلت و نفرت اظهارنه سبب اولور (پس السلامة فی الوحدة
 قولیه عامل اوب گوشه وحدته و کنج سلامتده اختیار عزالت ایلک اولی و احرار حاصلی
 بوکلات وز یلم عظمت شای و محفل و مجلسه داخل اولان اهل فضل و کمال تعظیم و تبحر
 متعذر * منوی * سخندان پرورده پیر کهن * بنیدیشد انکه بکوید سخن * سخن سینک فقی
 و خاک ضمیمه و سینک ضمیمه و خاک فقیله ده لغتدر (پس انانی مضارع و ابیانده ایکی وجهله اوقومق
 جائدر اما قافیه ده واقع اولیجی برینه مخصوص اولور (سخندان وصف ترکیبدر دانیدن
 دانستن دن دکل سوز یلیجی دیکدر) (پرورده به اضافت بیانیه در) (پیر کهن ده بویله در کهن
 ده کافی البته مضومدر اما هاضوم و مفتوح اولق جائدر سخنک خاصنه تابعدر) (پیر کهن
 ماقبلنه صفت و اندن بدل و عطف بیان اولمقد جائز تأمل تدر (محصول بیت) سوز یلیجی مری
 اسکی پیر فکر ایدر اندن صکره سوز سوز یلم (یعنی بر سوزی فکر ایلیمتجه سوز یلم حاصلی فکر سز
 سوز سوز یلم پرورده بی پیره اضافت قصد ایدوب دالی سلکرک اوقومق کرل دین هم لغظده خطا
 ایلش هم معاده مضارع اولک معنایی کهن پیرک مر باسی اولان سوز یلیجی دین اولکی کبی
 اضافت قصد ایلش (بکوید فعل مضارعدر گفتن مصدرندن دین اشتقاقده سهو ایلش * مزنی بی
 تأمل بکفتاردم * نکو کوی وردی کوی چه غم * مزنی فعل نهی مفرد مخاطبدر زیندن دن اورمه دیکدر
 (بکفتار با حرف صله) (کفتار سوزه دیرل) (دم بونده نفسدر تکلم معنائه) (کوی فعل امر مفرد
 مخاطبدر) (ورو اکر دن تخف اذات شرط) (دیر کبی) (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 (چه غم جواب شرط) (محصول بیت) ملاحظه سز و تأمل سز کلامه و کفتاره نفس اورمه
 (یعنی فکر سز سوز سوز یلم اوسویله اکر کبی سوز یلم سز نه غم) (یعنی غم دکل حاصلی سوزک ابو
 اولسون و هر قدر که کبی سوز یلم تفاوت ایلز * بنیدیش و انکه بر اور نفس * وزان پشیمانی کن که
 کونندیش * بنیدیش با حرف تأکید و یا همزه دن مبدلدر نکه سابقا بیان اولندی (و اندیش
 فعل امر مفرد مخاطب فکر ایلدیکدر) (او حرف عطف) (انکه انکاهدن تخفدر بحسب لغت
 اولوقندن صکره دیکدر اما استعمالده اندن صکره دیکدر) (بر اور لغتده یوقاری کنور دیکدر

رد سروری

رد شعی
رد کافی

رد شعی

رد لامعی
رد شعی
رد سروری

اما

اما بویک کبی بر لده چقار معنائه در (اوریدن فعل امر مفرد مخاطبدر نفس مفعولی) (او
 حرف عطف) (زان اصلنده از ان ایدی همزه وصل ایلد ساقط اولمشدر) (پیش پای عجمیک
 کسر یله اول و اولک معنائه در) قبل و قدام کبی (پس پای عربیک فقیله بونده بتر معنائه در) (کن
 فعل امر مفرد مخاطبدر) کنیدن ایلد دیکدر (که حرف بیان) (پس یله بتر دیکدر) (محصول بیت)
 اول فکر ایلد اندن صکره نفس چقار (یعنی اندن صکره تکلم ایلد) (یعنی سوز یلیجی سوزی اول فکر ایلد
 اندن صکره سوز یلم و سکا سامع اولتر بتر سوز یلم دکل دین اول سن بتر ایلد یعنی دکلینر سکا اسکت
 و خاموش اول دین اول سن ساکت و خاموش اول بو کلام شول کسبه کوره در که رطب و یاس
 سوز یلیجی زراید کوی اوله و الاعلوم و معارف سوز یلوب هر کلامندن بریند و عبرت و بر نصیحت و حکمت
 مستفاد اولان کیمسه هر قدر جوق سوز یلمه اندن اوسانلر ز بر اهر سوزی صفا بخش و روح افزادر
 بونده منه سنده کن شو معنائه در دین عندی سوز یلم * بنطق آدمی بهترست از دواب * دواب
 از توبه کریم کوی صواب * یا حرف مصاحبت) (و نطق بونده سوز معنائه در) (آدمی بونده انسان
 معنائه در) (بهتر زادات تغضایر) (دواب دایک چه میدر باک تشدید یله لغتده پراورنده پورو یله
 دیرلدری) (صکره درت ایاقلی حیواناتده استعمال ایلدیلر چار یار معنائه) (دواب از توبه عبارتده
 وصل اولمقد بانی تشدید یله اوقومق و تخفیه جائدر دواب از توبه مقدم جزاسیدر مؤخر شرطک
 (نکوی فعل مضارع مفرد مخاطب) (صواب) (قول قولیدر نقیض خلافدر طوغری) معنائه
 (محصول بیت) (نوع انسان سائر حیواناتدن نطقه بیکدر یعنی تکلمه ممتازدر) (پس اکر صواب
 و خیرل سوز یلم سز حیوانات سندن بیکدر) (زیر کلام لغتدن کاه اولور که فساد منبت اولور) (اما
 سکوتدن نادر واقع اولور که ضرر مرتب اوله حاصلی اولور اولمز سوزی سوز یلم کدن سکوت
 اولی در * فکیف در نظر اعیان خدا وندی عز نضره که مجمع اهل دلت و مرکز علمای متبحر *
 (فکیف خصوصاً دیکدر) (نظر اعیان خدا وندی لامیه در) (یا حرف نسبتدر) (عز فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب مقام دعاده واقع اولش نصرتی عزیز اولسون دیکدر مراد کند یلم
 عزتیدر) (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل موصوف خداوند در) (مجمع میم نایند فقی
 و کسر یله اسم مکندر مطلع و مطلع کبی) (اهله اضافتی لامیه در) (ودله اضافتده بویله در) (مرکز
 بونده مقام و محل معنائه در) (علمایه اضافت لامیه در) (متبحر اضافت بیانیه در) (مجمع در یلم اوقومشه
 دیرلر (محصول ترکیب) (یعنی هر رده سوزی اندیشه ایلد سوز یلم کرک) (خصوصاً سوز یلم اعیانی و ارکانی
 نظرندده الله تعالی نصرتی معزز و مکرم ایلسون انجیلین وزیر که اهل دل عارف بر مجمعیدر) (و محل و مکان
 علمای متبحر) (یعنی علماء و فضلاء راسخ و کامل مرکز بدر خداوندن مراد پادشاه و نصر ضمیر یله اکا
 راجعدر دیکدر) (نظر وار) (نصر بونده مصدر بمعنی فاعلدر مرادوز بر دین عندی سوز یلمش) (منه سنده
 مجمع مصدر میم دین فکر سز سوز یلمش * اکر در سیاق سخن دلیری کنم شوخی کرده باشم * سیاق
 کسر یلمه مصدر در درایت وزنی اوزره سخنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر سوق کلام
 دیکدر) (دلیری دالک و لامک کسر یله بهادر دیکدر و یا حرف مصدر) (شوخی بونده کستاخ معنائه در
 و یا حرف مصدر باشم فعل مضارع متکلم وحده در) (محصول ترکیب) (وزیر مذکورک مجلسنده اکر
 سوق کلامده اظهار جرأت ایدوب بهادرک ایدر رسم کستاخ ایلش اولورم * و بضاعت مزجات
 بحضرت عزیز آورده * و بضاعت سرمایه در اما بونده اسباب و متاع مراد در) (مزجات میم
 ضمی و زالم سکونله از اجق بهالی نسته اضافت بیانیه در) (یا حرف صله) (حضرت عزیزدن یوسف
 پیغمبر مراد در آیت کریمه به تلمیحدر که حضرت یوسفک قریند اشتری بانه کلد کده) (و جنتا بضاعت
 مزجات) (دیدیلر ماقبل و مابعد یله تمام آیتدر آورده تقدیری آورده باشم دیکدر کنورمش اولورم

رد شعی

رد لامعی
رد شعی
رد شعی

معناست (محمول ترکیب) دخی قبل بهالی متاعی حضرت عزیزه کتورمش اولورم یعنی هدیه
 ایچون الحقی بهالی قاش کتورمش اولورم حاصلی اسککاک ایلش اولورم * وشبه در بازار
 جوهر یان جوی یارد * شبه شینک و بانک فتحه لریله وهای اصلیه ایله برنج که اندن یان
 دیوینلری بازار واندن دوزیلن بونجیق بونده بو مراد در (فارسیده های رسمی شکلنده اوقنور
 (جزه و غیره هاسی کی کثرت استعمالدن بویله اوقنور دیمکک اصلی بوقدر (جوهر یان جوهر
 مغرب کوه در و یا حرف نسبت (الف و نون ادات جمع) جو جمیک فتحه لریله در شعر معناست
 (و یا حرف وحدت) (یارد فعل فی استقبال مفرد غائب کتورمش دیمکک (محمول ترکیب) برنج
 بونجیق جوهر فروشلر بازارنده براره جه قیمت کتورمش (یعنی وزیر مجلسنده اولان فضلانک
 قنده بزم سوزم جوهر فروشلر بازارنده ار به کبدر (یعنی بی اعتبار و بی قیمتدر * و چراغ پیش
 آفتاب برتوی ندارد * چراغ شمعل قنبله سندن پانان آتیه درلر (پرتو بیه بجمینک و نالک
 قنبله بیه ضیاء معناست در (محمول فقره) چراغ دخی آفتاب قنده برتوطومز (یعنی چراغک کندن
 یاننده برتوی وضیائی اولماز * و مناره بلند در دامن کوه الوند بست نماید * مناره معروف بلنده
 اضافت یاننده در دامن کوه اضافتی لامیدر کوه کاف عربنک ضعیله طاغدر جبل معناست (الوند
 همزه نک فتحی و لامک سکونی و واولک فتحیه همدان طاغدرندن بر یوکسک طاغک اسمیدر اول
 ولاننده ارتفاعله علم اولغین اتی تعیین ایلدی و الارومه طاغدر وارد که کوه الوند انره نسبت
 بر دیه جکدر (بست بای بجمینک فتحی و سکون سینله الحق دیمکک (نماید فعل مضارع مفرد
 غایدر (نمایدندن نمودندن دکل کورینور دیمکک فعل لازمدر (محمول ترکیب) دخی بلندمناره
 کوه الوند آنکنده الحق کورینور (یعنی بر مناره هر نقدر که یوکسک اولسه اول طاغک
 دنده اولیچک الحق کورینور (حضرت شیخ تواضع پیوروب کسر نفس ایلدی و اعیان
 مجلس وزیر آفتابه و کوه الونده و کندی بی چراغ و مناره به تشبیه ایلدی بونده وزیر کوه
 و از کان مجلسی دامن کوه تشبیه ایلدی دیمکک نظر وارد * مثنوی * هر که کردن
 بدعوی افرازد * دشمن از هر طرف بد و تازد * هر که هر کس که تقدیرنده در تنکه سابقا
 بیان اولندی (کردن پیوند عریضه جید درلر (بدعوی با حرف مصاحبت (دعوی
 واولک کسر یله دعوی معناست در تنکه سابقا معنی یاننده یکدی (افرازد فعل مضارع
 مفرد غائبدر (افرازیدنن افراختن دزد کل بوجله دیمکک فعل متعددر (کردن مفعول
 صریحی (و بدعوی غیر صریحی (دشمن مبتدا) و تازد فعل مضارع مفرد غائب تازیدنن
 ناختن دن دکل سکر در یعنی هجوم ایدر دیمکک خبر مبتدا (محمول بیت) هر کس که دعوی
 وزعمه و عجب و تکبر یله بویینی بوجله یعنی تکبرلک و تجبرلک ایلله (هر جانیدن دشمن اکا هجوم
 ایلر حاصلی هر کس اکا خصوصت ایلر بعضی نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع در
 (خویشدن را بکردن اندازد) (خویشدن تالیله و خویش ناسز بر معناست در کندی
 دیمکک را ادات مفعول با حرف ضله بونده استعلا معناست افاده ایدر (اندازد فعل
 مضارع مفرد غائبدر (اندازیدنن انداختن دن دکل از دیمکک (محمول مصراع)
 کندی بویینی اوزرینه انار یعنی خود بین و خود پسند مرادینه واصل اولماز بلکه تنهیری و مجیری
 سبب هلاکی (یعنی بویینی اولسنده باخنددر * سعدی اتاده ایست آزاده * کس ناید بیچک
 افتاده * سعدی مبتدا افتاده خبری و همزه بختله هاس رسمی ضرور ایچون گشتدر
 (و یا حرف وحدت) (ازاده صفت افتاده در) (کس مبتدا) (ناید فعل فی مستقبل مفرد غائب
 (بیچک با حرف ضله) (افتاده دوشمش ماضیدن قسیدر (محمول بیت) سعدی بر جنگ

رد لامعی و کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی
 رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی

رد شرح جیها

و جدا لدن و معارضه و مناقضه دن آزاده و سالم بردوشکون درد مند در دعوی علم و فضلیدن
 و خلقت قبول و ردندن فارغ البال و آسوده حال بر نامراد در هر کسله در و پشانه طور
 و درد مندان و صغله یکنوب اغراض نفسانیه دن خلاص بولمشدر (پس بویله اولیچق کیسه
 دوشمشک و دوشککک جنکنه کلر یعنی اظهار عجز و مسکنت ایلینه کیسه جنک و جدال
 ایلر اما مدعی و خود بین و خود پسند ایله هر کس معارضه و مقابله و مناقضه ایلر (حضرت
 شیخ بوناه کسر نفس ایدوب مسکنت و تذلل اظهار پیورمش تنکه نثر سابقه اجمالا
 بو معنا بی ذکر پیورمش و بالجمله نثر و نظمه عرض نیستی و پستی ایلش (افتاده ایست
 عبارتند نصکره علی الارض دین خلاف سوبلش (وزاده نک معناست فارغ دینسه اعتراض
 ایدوب بیان معناه کندی فارغ لفظی اخذ ایلینی مؤاخذه کرک و مصراع اولک
 معناست سعدی بردوشکون فقیر و حقیر در و دعوی فضل ایلکه لیاقت و استحقاقی بوقدر
 دین مقصود سعدی به افترا ایلش * اول اندیشه و انکهی کفتار * پای بست آمدست پس دیوار *
 و انکهی یاسی حرف اصلیدر (پای بست سکون یایله افتاده ایاق باغی دیمکک بستن دن اما عمل
 معناست مستعملدر که عربجه اساس درلر (آمدست اصلنده آمده است در های رسمیه ضرورت
 وزن ایچون هاء رسمیه همزه بختله حذف اولمش (پس بونده بعد معناست در اندن صکره دیمکک
 بویست سابقا بجه متعارفده واقع اولان مثنوی بدینرینه مناسب و موافقدر (محمول بیت) کندی به
 اول فکر و تامل کرک اندن صکره کلامه شروع و تکلمه و نطقه مباشرت کرک ز بر بناده اول
 عمل اندن صکره دیوار کیش (حاصلی فکر و ملاحظه عمل حکمنده و تکلم دیوار حکمنده در
 (پس نیجه که بنانک تملسز ثبوت و قراری اولمزن تامل و ملاحظه سز کلامک رونق و اعتباری اولمزن
 یعنی فکر سز سوز تملسز بنا کی ناپایدار و خلل پذیردر (بونده بست بیه بجمینک در ترکیبده الحق
 دیمکک در دین الحق قاجشدر (بست بیه عریله فعل ماضیدر بقلدی دیمکک در پای لفظیه
 ترکیب اولغین معنای مصدری مراد در (یعنی آتی بغلمی گشتدر صکره دیوار دین
 یورانی اوجه بغلمش بعضیلر بونده بی فائده اطنا ب کلام ایللر * نخل بنده من ولی نه در
 بوستان * شاهدم من ولی نه در کنعان * نخل بند و صف ترکیبی در بندیدن نخل بغلی
 (نخل ترکیبده تحریف ایدوب نقل دید کلریدر کرکسه بچکدن و کرکسه بال مومندن اولسون
 (ولی ادات استدر اک) کنعان قدس مبارکه دمشق یبنده بر یرک اسمیدر که حضرت
 یوسف انده طوغوب نشو و نما بولمشدر (و حضرت یعقوب اول یرک قومه تبلیغ احکام رسالت
 ایلشدر (محمول بیت) حضرت شیخ تواضع طریقیله پیوردر که (بن نخل بنده اما بوستانه دکل
 (یعنی بوستانه نخل بندلک ایده هم ز را انده اولان نخل صناع بزانی و مصنوع خدایدر که نخل
 هر نقدر که استاد کامل و فتنده ماهر و قادر اولسه کامشابه نخل احداث و پیدا ایده من و محبوب بن
 اما کنعانده دکل یعنی حضرت یوسف نی علیه السلام اولان یرد، محبوب دکل (ز بر احسن
 و بهاده هر نه قدر که سرآمد و ممتاز محبوب اولورسه حسن یوسفه نسبت ایله صورت دیوار در محصل
 کلام هر نقدر که بن علوم و فتنده ماهر و کامل اما حضرت وزیرک مجلسنده اولان علما و فضلاء
 نسبت طفل ایچد خوان دکلوم یعنی هر یرده علم و فضل و معرفتدن دم اورمق نمکندر اما
 بو مجلس سامیده علوم و فنوندن سوز سو بلکه قادر اولما یوب دمبسته قالورم (نخل بندی
 بیه مصدریه ایله یازانلر اکثر نسخدره مخالف یازد قلرندن غیری ناموزون یازمشلر (بعضی شارحلر
 دیمش که نخل بندی بیه مصدریه ایله وصف ترکیبدر نخل بغلی بلیق یعنی نخل بغلی بلیق بیلورم اما
 بوستانه دکل که انواع شکوفه جمع ایدوب نقل بغلیدم (معلومدر که بوشارح یرنک مقصودی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

رد سروری

رد لامعی

رد ابن سید علی و کافی

رد ابن سید علی و سروری و شعی و کافی

رد سروری

بلا مش و بونقر برندن معلوم در که مصرع نایده بر غریب وجهه شرح ایسه کرب * لقمان حکیم
 را گفته که حکمت از که آموختی گفت از نایبایان * لقمان ایکدر بر یسی لقمان عادی که
 حضرت هود که زمانده ایدی و علمای نوینده اختلاف ایلد کلری لقمان بود (اصح روایت
 اولدر که نبی اولیه بلکه بر فاضل حکیم ایدی انکچون حضرت شیخ لقمان حکیم پیوردی
 بونک بر قزی و ارامش زرقا نام که اوج کونلک یولدن کوردهش تنکه بعض اشعار عربده
 و مقامات حریریده و شروحنده بیان ایلسلر (نایبایان کورلر دیمکدر) (زیرا این صفت مشهوره در
 بیندندن کوره کن دیمکدر اما کور یچی معناسنی و پرلر) (بس تا ادات سلیدر کور یچیلر دیمکدر
 معنای لازمیسی کورلر در (محصول ترکیب) لقمان حکیمه دیدیلر که حکمتی کیدن او کونلک
 دیدیکه کورلر دن * که تاجای نینند پای نهند * که حرف بیان (تا ادات توفیق در مادام معناسنه
 (نینند بونده بلامک و اکلامی معناسنه در (نهند فعل نفی مستقبل جمع غائب قومالز دیمکدر
 (محصول ترکیب) کورلر دن حکمت او کونلک تفسیر ایدر یعنی مادامکه ایاق بصاحق یری عصایله
 و غیره وجهه تدارک اینجه ایاق قومالز * قدم الخروج قبل الولوح * قدم فعل امر مفرد مخاطبدر
 تفعل بایندن تقدیم ایله دیمکدر (خروج مصدر در نصر بایندن جهماق دیمکدر) (ولوح مصدر در
 دخول و زنی اوزره ضرب بایتن مثال و او بیدندن انکچون و اوی ساقط اولمشدر کیرمک معناسنه
 (محصول ترکیب) برره کیرمکی اولسک اول جهمنی فکر ایله اندنصرکه کیر یعنی هر ایشک اول صو کین
 فکر و ملاحظه ایله اندنصرکه اکا مباشرت ایله (بونلر جیعا حضرت شیخدن تواضع طریقه
 اظهار عجز و مسکندر * مصرع * مر دیت یا زما و انکه زن کن * مر دیت یا حرف مصدر
 (تواضع خطاب) یا ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور دین غافل ایش (زیرایای مصدر یده
 اصل سکوندر حرکت ضرورت وزن ایچوندر) (اصلی مردی ات در دینلر ده سهوا ایشلر ز راهیج
 بروجهله همزه مجتلبه بری دکل) (با حرف تا کید) (وازمای فعل امر مفرد مخاطبدر ازمایدندن
 از نمودندن دکل) (زن کن اصطلاح لریده وان یعنی تأهل ایله دیمکدر) (زنانکاح کن ایله تفسیر ایدن
 اصطلاحدن غافل ایش (کن فعل امر در کنیدندن کردندن دکل) (محصول مصرع)
 مردلککی اول امتحان و تجربه ایله اندنصرکه تأهل و تزوج ایله یعنی اول کور که رجولیتک
 کامل مبدر یعنی مبادا که عین اولیاسن (اندنصرکه اولن بومصرعک قدم الخروج قبل
 الولوح ترکیبیه زیاده مناسب و ملائمتی وار) (پس ملائمتی بوقدر دین ارارنده ملائمت اکلامش
 (ملائمت اکلامدندنصرکه محله مناسب اولان معنی بودر که مردلککی صنه اندنصرکه اورمقی ایله
 دیدوی زیاده نامناسب و ناملائم سوبلش (و بو ویردیک معنی حد ذاتنده فاسد دکلدر دین
 صحیح و فاسدی فرق ایدر دکل ایش (زن بونده زدن معناسنه امر حاضر صورتنده مصدر در
 دیدیکنی قبول ایلمک بونده عدم و قوفندن و عدم تعددن کلور بلکه سابقه قصو زدن در
 * نظم * کرچه شاطر بود خروس بچنک * چه زند پیش باز رو بین چنک * شاطر چاک و چالاک
 معناسنه در (خروس معهود) (با حرف ظرف) (زند فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی خروسه
 راجع تختنده ضمیر) (و چه مفعولی) (پیش ظرف مکان باره اضافتی لامیه در) (باز فارسی و بازی
 بایله عربدر) (رو بین توجلی دیمکدر) (با حرف نسبت) (و نون حرف تا کید نسبت) (چنک جیم عجمیه
 قوش قیناغنه و یرنجی حیواناتک پنجه سته دیرلر) (محصول بیت) (کرچه جنس خروس بری برله
 چنکده و صواشده شاطر و جویک اولور اما توج قیناقلی طوغان قشده نه چالار یعنی انکله
 چنک ایدوب شاطرلک ایلمکه قادر دکلدر (حاصلی انک قاتنده مغلوب و منهزیدر طوغانک
 ایا غنی لونده و شدنده توجه تشبیه ایش زرا او قوشلری یا پشد یغنه محکم یا شور بو ایکی بیتک نظمده

تدارک ایتمیل
نسخه

ردشعی و لامعی
رد این سید علی
وسروری
رد این سید علی
ولامعی و سروری

ردشعی

ردشعی و کافی
ردشعی و کافی

رد این سیدی علی و لامعی
وسروری و کافی و شعی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

مطل

قطعه و رباعی دینلر نه قطعه بی اکثر مش و نه رباعی بی (چه زندک تقدیر بی چه پنجه زند ایلین
 وزندی کند معناسنه تاویل ایلین ایکی وجه ایله به زاندددر بعضیلر دیدیلر که زندک مفعولی
 مقدر برسته اعتبار اولمقی کربک مقامه مناسب بونده زند جرأت معناسنه در دین عجب جری
 ایش * کر به شیرست در کرفتن موش * لیک موشست در مصاف بونک * کر به کاف عجمیک
 ضمیمه چنک دیمکدر یعنی کدی (شیر بونده ارسلان معناسنه در کر به مبتدا و شیر خبری) (کرفتن
 موش مصدرک مفعولنه اضافتدر) (موش کسکندر عریجه فاره دیرلر) (لیک سکون کافله ادات
 استدرلک در) (مصاف مینک ضمیمه چنک و صواش معناسنه در) (بونک قبلان دید کلری بر یچی
 حیواندر) (معلوم اوله که کله نک اخرنده واقع اولان کافک ماقبلنده نون ساکن اولسه اول کاف
 البته عجمیدر) (محصول بیت) کدی ارسلاندر موش طوتوب اولده یعنی موشه نسبت کدی
 ارسلاندر اما کدی موشدر بونک چنکده یعنی بونکه نسبت کدی فاره کیدر (حاصلی اشیا
 بر یرینه نسبت کیمی ضعیف و کیمی قویدر) (حضرت شیخ پیورر که بن مبتدا و وضعیقلر نسبت
 اهل علم و فضل اما اکا بر علما و فضلا به نسبت هیچ نسبه دکل حاصلی کسر نفس ایدوب
 تواضع پیورر قدس سره * اما با اعتماد سعت اخلاق بزرگان که چشم از عوایب زیرستان
 پیوشند و در افشای جرایم کهتران نکوشند * اما ادات استدالک (با حرف مصاحبت) (اعتماد
 مصدر در افتعال بایندن طایقی دیمکدر سعت اضافتی مصدرک مفعولنه در) (سعت اصلنده
 سبتک کسر بایله ایدی عدت کبی مثال و او بیدن پس حرف خلق ایچون سین مفتوح قلندی
 تنکه صرف کابلرنده میندر (اخلاق خلقتک جعیدر خالک ضمیمه) (بزرگان بانک و زانک ضمه زایله
 و زانک سکونیه اولور دیمکدر) (الف و نون ادات جعیدر سعت اخلاق بزرگان اضافتدری
 لامیه لر در) (که حرف رابط صفت) (عوایب جمع عیدر اضافتی لامیه در) (زیر زانک کسر بایله
 الت معناسنه در) (دستان دستک جعیدر زیرستان کشتنک الی الله اولنره دیرلر قول و خدشکار
 و رعیت کبیلره) (پیوشند فعل مضارع جمع غائبدر اور ترلر یعنی یومرلر) (چشم مفعول صریحی
 و از عوایب غیر صریحی) (در حرف صله) (افشا همزه نک کسر بایله مصدر در افعال بایندن فاش
 ایلمک معناسنه در) (جرائمه اضافت مصدرک مفعولنه اضافتدر) (جرائم جریمه نک جعیدر کاه
 معناسنه در) (کهتران کاف عربینک کسری و هانک سکونیه و ادات تفضیل ایله کهترک
 جعیدر یچی رکلر دیمکدر جرائمک اضافتی لامیه در) (نکوشند فعل نفی استقبال جمع غائب
 چالشملر دیمکدر) (محصول فقرتین) (اگر چه بنده علم و معرفت و فضل بوق و فتون و کالده
 اضعف مبتدایم اما اولولرک اخلاقنک و سعتنه اعتماد ایله که زیر دستلرنک عیوبندن کوزلرین
 یومرلر دخی یچی رکلرک کاهلرین اظهار ایلمکد دور شملر یعنی ستر عیوب ایدرلر * کله چند برسیدل
 اختصار از نوادر و آثار و حکایات و اشعار سیرملوک ماضی درین کاب درج کردیم و برخی از
 کراغیه بروخرج * کله (با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (چند پنجه) (سبیل اختصار
 طریق اختصار دیمکدر) (نوادر نادرک جعیدر لغتده بر بولانه دیرلر اما استعمالده عجیب و غریب
 معناسنه در) (شیرین حکایات و غریب کلمات مراددر) (آثار اثرک جعیدر صحابه سوزلرینه
 و سلف صالحین کلماته دیرلر بعض نسخه لر ده امثال و اقعدر ضرب مثلالر دیمکدر و ضروب
 امثال تقدیرنده دخی حکایات و اشعار) (سیر سبتک کسر بایله و یانک فتحیه سبتک جعیدر
 یوریش یعنی روش و طریقت معناسنه) (ملوک ملکک جعیدر پادشاهلر دیمکدر) (درین کاب
 (در حرف صله اولدینی تقدیرجه بو کابه دیمکدر اما حرف ظرف اولدینی تقدیرجه بو کابه
 دیمکدر) (درج مصدر در نصر بایندن در وجهه کلور دیوشمک دیمکدر) (درج کریم درج ایلدک

رد لامعی

یعنی دیو شرک (برخ بانك فتحیه بعض و براز معنایه در) و یا حرف وحدت (کراتیاه کاف
 غمیمک کسر یله اغر بهای معنایه استعمال ایدر لر زرا کران لفظ مشترکدر بهای و اغر
 یعنی تغیل بنده) براو بر حرف استعلا و او ضمیر غائب کاتبه راجعدر (خرج بونده صرف
 معنایه در کر دیم بنه مقدردر) (محصول فقرتین) مذکور اعقادله بر پنجه کله اختصار طریق
 اوزره نوادر و آثار و امثالدن دخی حکایات و اشعار و ملوک سابق طریق و قانون و روشلرندن
 بو کاتبه جمع ایلدک (دخی اغر بهای و عمر مزدن بر مقدار یعنی براز تألیف و تصنیف صرف
 ایلدک) (حاصلی بر قاج کون عمر مزدن بو نک جمع و تألیف صرف خرج ایلدک که پوشکله کردی
 * موجب تصنیف کتاب کلستان این بود و بالله التوفیق * موجب اسم فاعلدر افعال بایندن
 بونده سبب معنایه در) (تصنیف اضافی اسم فاعلک مصدره اضافتدر و تصنیفک کاتبه مصدرک
 مفعولاه اضافتدر) (توفیق تغیل بایندن مصدردر اعتده او بدر می دیکدر اما اصطلاحده
 الله تعالی قولک مرادی کنیدی مرادینه او بدر می دیر (محصول ترکیب) اخلاق بز کاتک سخته
 اعتبار کتاب کلستانک تصنیف سبب اولدی بو کاتبه تکلیف توفیق الله تعالی به مخصوصدر
 * قطع * بماند سالها این نظم و ترتیب * زما هر ذره خاك افتاده جای * بونده قطعه برینه
 نظم و شعر یا ذلر قلمدن سهو واقع اولش (بماند فعل مضارع مفرد غائب در) (ماندندن
 ماندندن دکل قالور دیکدر) (سالها سالک جمیع رقیاس ایله سا لیا ن ده کلور بشدو ذا
 ظرف زماندر) (این نظم فاعل بمانددر) (ترتیب تغیل بایندن مصدردر) (زما بماند فعله متعلقدر
 تقدیری زخاک تی ماهر ذره جای افتاده بماند در) (افتاده بو تقدیر ایلین بی فائده تقدیر ایلش
 (جایی یا حرف وحدت) (افتاده ماضیدن قسم اوله و یا اسم مفعول بعضی لر ز عمی اوزره
 (وهاء رسمی حرف ترتیب اولمده جائزدر) (محصول بیت) (بو کاتبه نظم و نثر و ترتیبی
 یعنی بو کاتبه بلارله قالور بزم وجود مزخا کندن هر ذره بریره دوشش قالور و یادوشوب قالور
 (حاصلی کاتبه انجیلین قالور) (خاك وجود مز بو نجلین قالور) یعنی افتاده بر بماند
 فعله متعلق اولور معنایه بعضی مصرع ثانی بی اولکبدن حال طو تر لر یعنی بزم خاك تترك
 هر ذره سی بریره دوشش اولدو غی حالد کاتبه انجیلین قالور دیر (ذره اصلنده ذره خاکدر
 اضافتله صکره ضرورت وزن ایچون همزه اضافت حذف اولندی دین عندی سو بلیش
 * غرض نقیشت کرما بازماند * که هستی را نمی یابم بقای * غرض مبتدا (نقشیه خبری
 بونده نقشیدن مراد نشاندرنکه مشهوردر که عالمده بر نشان قودی دیر بر یا حرف وحدت) (کرکه
 حرف بیان باز بونده کری و صکره معنایه در) (در ماند فعل مضارع مفرد غائب در ماندندن
 ماندندن دکل) (کما حرف تعلیل) (هستی یا ی مصدر به ایله وارلق دیکدر) (را حرف تخصیص
 نمی یابم افعال قلوبدن نی مستقبل متکلم وحده آ کلام دیکدر) (بقای یا حرف تنکیر بقای باسی
 حرف وحدت طو تان معنایه اطلاعی بو غیش (محصول بیت) کتاب کلستان سی سو بلیکدن
 غرض بر نشاندر که بزدن صکره یادکار قاله ز برا وجودک دخی وار لغت بقا سنی آ کلام (یعنی
 عالمده کیمه باقی دیکدر امدی بر نشان قومق کر کدر ر کیم کشی بی کنند و دن صکره آ کدره
 * مکر صاحب دل دوری رحمت * کند در کار در و بسان دعا * مکر بونده ادات نمی در شاید
 معنایه در دین عندی سو بلیش (دل و روزی بازی حرف وحدت در یا حرف مصاحبت معنای
 سببی متضمن در رحمتدن مراد ترجمدر) (در حرف صله) (کاردن مراد حقدرنکه بعض نسخه لده
 واقعدر) (دعا یا یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (بویست غرض نقیشت جمله سخته هالت
 تائیه در یعنی مراد عالمده بر اثر و بر نشان قومقدر) (اوله کیم بر صاحب دل بر کون مر رحمت

رد این سید علی و لامعی
رد سراج جیعا

رد شعی

رد سروری رد لامعی

رد این سید علی
ولامعی و سروری

رد شعی

رد کافی

و شفقت سببیه بزدن و بشارک حقنده برد عا ایلده (یعنی صاحب قلب اهل الیهدن بریسی
 کتاب صاحبیه دعا ایلده تنکه مصنفله دعا ایلده کلشدر در رحمة الله تعالی علیهم اجمعین
 * امعان نظر در ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصلحت دید * امعان مصدر در
 افعال بایندن بونده دقت معنایه در) (نظره اضافی مصدرک فاعله اضافتدر) (تقدیری
 امعان نظر مدر) (تهذیب تغیل بایندن مصدر در تطهیر و تنقیح معنایه) (ابوابه اضافی
 مصدرک مفعولاه در) (ایجاز افعال بایندن مصدر در) (سخنه اضافی مصدرک مفعولاه اضافتدر
 اختصار سخن دیکدر) (ایجاز سخن دیدک مفعول اولی) (و مصلحت تائیه و فاعله تحتند
 امعانه راجع ضمیر در) (محصول ترکیب) بنم دقت نظرم کاتبه دخی ابوابک تهذیبند
 و تنقیهند سوزک اختصار نی مصلحت کوردی (یعنی سوز مختصر و مفید اولمی لایق کوردی
 (ترتیبدن مراد الان اولان ترتیب در که اول سلاطینی ذکر ایلدی اندن صکره در ویشانی آ
 (تهذیب ابوابدن مراد هر بابده مناسب ذکر ایدوب خلاف نسبه بی اول بابده
 ذکر ایلما مکر) (ایجازی ماقبله عطف ایدوب مصلحتدن صکره در آن لقطنی ابراد
 ایدنر صحیح نسخه له مخالف باز دقلرندن غیری بی معنی سو بلیش * نامرین
 رومضه رعنا و حدیقه غلبا چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب
 مختصر آمد تا ملالت نیخامد * تا دات تعلیل مرادات تأکید (یعنی تحسین کلام ایچون
 کلش لفظدر این سید علی بونده کنیدی مطالعه سی بیانندن صکره بحر الغراب کلامی نقل
 بیورمش و سروری مرادنی فهم ایلوب دخل المیش حقابو که بی تقریب دخل المیش (این
 اسم اشارت) (روضه رعنادن مراد کوزل باغچه در اگر چه که افتده روضه چمنه دیر) (ورعنا ایکی
 یوزلی کله که رومده اکا کل ناصری دیرر حدیقه باغچه بونده روضه به عطف تفسیری
 دوشمش) (غلبا غین معنی ک فتحیه و الف مد و دایله جراء و زنی اوزره) (اغلبک مؤنثدر انجیلرینک
 دالری وید اقلری بری برینه کر شمش و قوبولش باغچه ک صفیدر بحجاز می سل طریقله) (بهشت
 بانک فتحی و کسر یله و هانک کسر یله و شبنک سکونیه جنت دیکدر) (بهشت با حرف صله) (وهشت
 هانک فتحی و شبنک سکونیه سکر دیکدر) (نا حرف تعلیل) (با حرف مصاحبت) (ملالت افتده
 کوسمکدر اما بونده انجمنک واضطرار معنایه در) (نیخامد فعل نی استقبال مفرد غائب آخر
 اولیه دیکدر) (ازین سبب یعنی امعان نظریم ایجاز سخنی مصلحت کوردی سببیدن دیکدر
 (محصول ترکیب) امعان نظرم سوزک اختصار نی مصلحت کوردی تا بورعنا روضه و غلبا حدیقه
 سکر جنت کی سکر بایده واقع اولدی (یعنی سکر بایه مختصر اولدی تا کیم ملالت و بی حضور لاق
 ایله ختم اولمایه یعنی تطویل کلام ایدوب کاتبی بو بودوب جو غلتمادم تا کیم آخر انجیه اوصافیم
 (بهشت بایک معنایه سکر بایله دین بانی حرف مصاحبت اعتبارنده نظر وار بونده ملالتی
 قاریله صرف ایدوب قاریلر اوصافیه معنایه قصد ایدن مراد مصنیف خلا فته صرف
 ایلش * باب اول در سرت باد شاهان * اولکی باب بادشاهلرک عادت و قانونلری بیاننده در
 * باب دوم در اخلاق در ویشان * دوم دالک و واولک ضمیر یله یکجی دیکدر بو میم ماقبله دائماً
 مضموم اوقنور عریسه ثانی و ثالث و رابع دید و کتری کی بونده دوم و سوم و چهارم دیرر
 (محصول ترکیب) ایکی باب در ویشلرک اخلاق و ویشلری بیاننده در * باب سوم در فضیلت
 قناعت * اوچنی باب فضیلت قناعتی بلد در * باب چهارم در رفو اذ خاموشی * در دخی
 باب اسم اولق فائده لر بی بلد در * باب پنجم در عشق و جوانی * بشنی باب عشق و جوانلق
 بیاننده در * باب ششم در ضعف و پیری * التبی باب ضعفی و پیرلکی بلددر * باب هفتم

امعان نظر مبتدا مصلحت دید
خبری
مکر

رد سروری و کافی

نیخامده همزه یایه قلب
اولش تنکه مکر بیان اولندی
مکر

رد کافی
رد کافی

در تأثیر تربیت * بدنی باب تربیت تأثیر الملک باشد در * باب هشتم در آداب صحبت
 سکرخی باب خلقه اختلاط و مصاحبت الملک آداب واسلوخی بیلد پر * تاریخ کتاب
 * در آن مدت که مارا وقت خوش بود * ز هجرت شش صد و پنجاه شش بود * مدت بونده
 زمان معناسنه در (که حرف رابط صفت) مارا حرف را بونده ادات تخصیص در (خوش و او
 رسمیه و روم ضمه ایله ابو دیمکدر تنکه سابقا مرور ایلدی (شش صد التیوز دیمکدر ترکیب
 تعدادی قیلنددر (و او حرف عطف) پنجاه و پنجه الی دیمکدر (محصول بیت) اول زمان که
 بزم و قنر خوش ایدی یعنی حیاته اولوب بو کابی سولدی بکمز زمان هجرت نبیک علیه الصلاة والسلام
 التیوز الی النبی سنه سی ایدی خوش لغظی شش افطنه موافقت ایچون خاگ فتحیه تلفظ اولنوردین
 روم ضمه دن غافل ایمش * مرادمانصیحت بود کفتم حواله با خدا کردیم و رفیم * مرادمالامیه در
 بزم مراد مز دیمکدر (حواله خاگ فتحیه اسم مصدر در احاله معناسنه و یا نفویض معناسنه اوله
 تا حرف مصدر در فارسیده بویه تار اوزون باز یلوردولت وسعادت تازی کی تاء ضمیر خطاب
 طوتار فکر سز سولشدر (با خدا یا حرف صله (محصول بیت) بزم بو کابی سولدی بکمز مرادیمز
 نصیحت ایدی سولدی کابی و ممدوح پادشاه و شاهزاده بی و بو کابی و قیوب و بازانی خدایه اصمردن
 و کتدک یعنی بزی دعادن اوتکسولردیمکدر (نصیحت بوددن صکره و او یازنلرد ماغنده لذت فارسی
 یوغیش * باب اول در سیرت پادشاهان حکایت * پادشاهی راشنیدم که بکشتن اسیری اشارت
 کرد بیچاره در آن حالت نومیدی بزبانی که داشت ملک راد شنام داد گرفت و سقط کفتم *
 (پادشاهی را با حرف وحدت و را حرف مفعول شنیدم مقدم مفعولی (که حرف بیان
 (بکشتن با حرف صله اسیر اضافه اضافت مصدرک مفعولنه در و یا حرف وحدت و اسیردن مراد
 محبوس و بادشمن اسیرلیدن پری اوله اشارت کردک مقدم مفعولیدر و فاعل پادشاه بیچاره
 یعنی اسیر (در آن حالت نومیدی بیایه یعنی کیمسه دن شفاعت و ترجم کور میوب جانندن
 قطع امید حالنده (بزبانی که داشت با حرف مصاحبت و یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب بحسب لغت طوندی دیمکدر اما بونده
 حکایت حال ماضی مراد در یعنی طوتاردی زیانندن مراد لغتدر تنکه عربی دل و ترکی
 دل دیرلر یعنی کتدیک دل نه ایسه مراد اغزنده اولان دل دکلدر تنکه بعضی طن ایلدی
 (ملک را را ادات مفعول یعنی مذکور پادشاهه (دشنام دادن گرفت بحسب لغت دشنام
 و یرمک طوندی یعنی سوکش و یرمک اما استعمالده سوککه باشلدی دیمکدر زیرا دشنام دادن
 و دهیدن و بونلرک مشتاقیه مستعملدر و گرفتن و کیریدن و بونلرک مشتاقی بونک کبی
 پرلده شروع و مباشرت معناسنه در پس (معنای ترکیب) پادشاهی سوککه باشلدی و سقط
 سبیک و قافک فتحیه لایله الحق فاشه دیرلر اما بونک کبی پرلده تا مفعول و ناسر اکلاندن
 عبارتدر (کفتم و بوندن صکره بر گرفت نقد بر اولنور یعنی ناسر اسو یلکه باشلدی
 * که * حرف تعلیل * گفته اند هر که دست از جان بشوید هر چه در دل دارد بگوید *
 هر که تقدیری هر کس که تنه که سابقا بیان اولندی (بشوید با حرف تاکید و شوید فعل
 مضارع مفرد غائبدر شویدندن شستن دن دکل یویه دیمکدر دست مفعول صریحی
 و از جان غیر صریحی (دار دفعل مضارع مفرد غائبدر داریدنن هر چه مفعول صریحی
 (و در دل غیر صریحی و مجموعی بکو یدک مفعول قولی هر چه بگویدک مقدم مفعولیدر
 دینلر اصابت الیامشدر (محصول فقرتین) هر کیمسه که الی جانندن یویه یعنی
 جانندن ناامید اوله یعنی حیاتندن قطع رجایله هر تنه که کوکلنده طوتارانی سولر حاصلی

رد کافی

رد لامعی
و شعی

رد کافی

بکشتن اسیری اشارت
کردک مقدم مفعولی اوله

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

کوکلنه

کوکلنه کلنی دینده کتور رازارنده بوابکی فقره ضرب مثلدر * بیت * اذایس الانسان
 طال لسانه * کسور مغلوب یصول علی الکلب * اذایس الانسان زمان استقبال ایچون ظرفدر
 معنای شرطی متضمن (یس فعل ماضی مفرد مذکر غائب علم بایندن ناامید اولسه دیمکدر
 فعل شرط فاعلیله جمله شرطیه در (انسان لفظا مرفوع فاعلی در (طال فعل ماضی مفرد
 مذکر غائبدر حسن با بندن اوزادی دیمکدر اجوف و اویدر لسان لفظا مرفوع فاعلی در
 و ضمیر محلا مجرور مضارع ایله انسانه راجع جمله جزائیه نک اعرابندن محلی یوق مجموع
 شرطیه و جزائیه نکهده بویه در ز را ابتداء کلامده واقعدر (کسور کاف حرف جر مقدر
 کا ثنه متعلق (سنور سبک کسری ونون مشدده نک فتحیه بلور و زنی اوزره کدی یه دیرلر
 جار مع المجرور اعرابندن محلا مرفوع خبر مبتدای محذوفدر (تقدیر کلام کسور
 مغلوب لفظا مجرور مضارع ایله سنور در موصوفک صفتیه اضافتی قیلنددر (یصول
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب نصر با بنگ اجوف و اویدندن فاعلی سنوره راجع تحتند
 ضمیر در جمله ایدر دیمکدر (علی الکلب جار مجرور یله یصول فعلیه متعلق جمله فعلیه
 اعرابندن محلا مجرور صفت سنوردر (محصول بیت) جن انسان مأیوس و ناامید اولسه
 دیری اوزار یعنی هر تنه دلنه کلسه بی پروا سولر حاصلی فحش و قباحت سولمه دن قور قاز
 مغلوب کدی کبی که اینه هجوم و جمله ایدر (یعنی کورر که ایت آتی هلاک الملک استرا پس
 اینه نیجه سبله یاشور * بیت * وقت ضرورت چو نماد کر یز * دست بکیرد سر شمشیر تر *
 وقت ضرورت اضافتی فی معناسنه در (جوادات تعلیل (نماد فعل نفی استقبال در مانیدن
 قائمه دیمکدر (کر یز کاف مجمعینک کسریله اسم مصدر در کر یزیدنن کر یختندن دکل
 خیمه دیمکدر (دست مبتدا (و بکیرد فعل مستقبل کیریدنن کر یختندن دکل طوتار دیمکدر
 خبر مبتدا در (سر مفعول بکیرددر (شمشیر اضافتی لامیه در (شبنده فتحیه ده کسره ده
 جائزدر (نیزه اضافتی بیایه در (محصول بیت) ضرورت وقتیه چونکه قاچاغه جمال قائمه یعنی
 قاچوب خلاص اولغه که قدرت قائمه ال کسکین قلیچک اوجنی (یعنی یلسانی طوتار حاصلی
 ال کسکین قلیچک یاشور دیمکدر (پس دستش مقابل بکیرد سر شمشیر تر زادین و اول کیمسه دشمنک
 کسکین قلیچی طرفنه الی طوتار دین و الیه کسکین قلیچک اوجنی طوتار یونقدیر چه دست
 لفظی بدست تقدیرنده اولور دین بیتک معنای منطوق بندن غفلت ایشلدر * ملک پرسید که
 چه می گوید * پادشاه اسیرک سوزنی ایشیدنیجه یانده اولان وزیر لره سوال ایلدی که اسیر نه سولر
 * یکی از وزراء نیک محضر گفت * نیک محضر ایو خوبو یو یعنی ایو خوبلی وزیرلردن برسی دیدی
 * ای خداوند می گوید و الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس * ای پادشاه سولر که (یعنی بونک
 مضعوقی سولر (کاظمین جمع کاظمدر بودقونچی دیمکدر (غیظ غینک فتحیه غضب دیمکدر
 کاظمینک مفعولیدر (عافین جمع عافیدر عفو ایدی (یعنی کشتنک کاهندن یکچی حقندن
 کلکه قادر ایکن (عن الناس عافینه متعلق در بونلمجدر آل عمران سوره سنده (و سار عوالی مغفره
 من ریکم) آیت کریمه سنه یعنی مذکور صفات ایله اولان جنت مذکور اهل تقوانکدر دخی غضبی
 بود قلیچلر کدر دخی ناسک کاهلرندن یکنلر کدر حقندن کلکه قادر ایکن حاصل کلام پادشاهم
 فضیلت عفو و کرم باینده وارد اولان بونک کریمه مقتضای سنجیه استدعای اطف و عنایت و تمنای
 مرحمت و شفقت ایلر دیمکدر * ملک را بر و رجم آمد * ملک را را ادات تخصیص و یا حرف
 صله ملکه و ناملکه دیمکدر (بر و اول اسیرک اوزر بته و یا اول اسیره رجم کدی (یعنی اتی اسیر کدی
 * و از سر خون در کشت * سر بونک کبی پرلده جهت و سودا معناسنه مستعملدر

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و شعی

نیک محضر غائب اولان
کیمسه نک حقهده ایو سولینه
دیرلر حاصلی هر کسی حیرایله
ذکر ایدن کیمسبه صفتدر
عرب حسن المحضر در

(در گذشت در حرف تا کبد) یعنی پادشاه وزیردن بوسو زی ایشیدنجه اسیری اسیرکدی و تانی
 اوچندن وهوسندن یکدی (یعنی قتلندن فراغت ایلدی بونده سرودر لفظلری زاندر
 دینلر زانده سوبلش و بعد دکلدر که تقدیر کلام از سر خون و اوله دین سرک معتالین بلزیمش
 * وزیردیگر که ضداو بود * برغیری وزیر که نیک محضر وزیرک ضدی و نقیضی ایدی
 * گفت ابناى جنس مارا شاید در حضرت پادشاهان جز برآستی سخن گفتن * ابنا ابناک
 جعیدر (یعنی اوغلر) ابناى جنس اقران و امثاله مستعملدر (مارا بزم دیمکدر) (شاید فعل
 نفی استقبال لایق دکل دیمکدر) (حضرت بونک کبی برلده حضور معناسنه در) (جز غیر
 دیمکدر) (برآستی یا حرف مصاحب) (راست طوغری و کرچک معناسنه در) (یا حرف مصدر
 طوغریلق ایلد دیمکدر) (سخن گفتن سوز سوزیک) (یعنی نیک محضر وزیرک ضدی اولان
 وزیردی بزم جنس اوغلر نه لایق دکلدر پادشاهلر حضورنده طوغریدن و کرچکدن
 غیر سوز سوزیک یعنی پادشاهلر حضورنده کرچکدن غیر سوز سوزیک کرچک
 * این ملک را دشنام داد و ناسز گفت * این بواسیر (ملک را) پادشاهه (دشنام داد یعنی
 سوکدی سابقا دشنامک استعمالی بیان ایلدک تکراره حاجت بوددر) (ناسزا نا لایق یعنی لایق
 اولان سوزی سوبلدی بعضی نسخه ده این خود و بعضنده این مرد واقع اولشدر * ملک
 روی ازین سخن درهم کشید و گفت * درهم کشید بورتاردی دیمکدر پادشاه وزیردی محضرک
 بوسوزندن بوزنی بورتاردی ویدی * مران دروغ وی پسندیده ترآمد ازین راست که
 توکفتی * دروغ دالک و رانک ضمه لریه بلاندر کذب معناسنه) (ویه اضافتی لامیه در) (پسندیده
 اسم مفعولدر بکنلمش) (یعنی مقبول دیمکدر) (و ترانک فحیه ادا تفضیلدر بکنلمش رقی دیمکدر
 (محصول ترکیب) پادشاه دیدی که بکا آنک بلان سوزی مقبول رقی کلدی بو کرچکدن که سن
 سوبلدک * که از روی در مصححی بود و این را بنابر بحث * (که حرف تعلیل (روی بونده
 وجه و ظاهر معناسنه در) (در حرف صله) (مصلحتی) (یا حرف وحدت) (بود ایدی دیمکدر) (و این را
 بوسن دیدیک (تا بونده مینا معناسنه در) (بحث مصدر در خباثت معناسنه) (یعنی مردارانی
 (یعنی آنک بلانی سنک کرچکدن بکا بکر کدر) (زیرا آنک بلانک بوزی وظاهری بر خیرلی
 مصلحت ده ایدی که هم بی قتل نفسدن تخلص وهم بر اسیری مقتول اولقدن آزاد ایلکدر اما بوسنک
 کرچکک روی و صورتی خباثت در که هم بی قتل اغراضر وهم بری کنایه قتل اغوا
 وهم بکاسنی سوکدی دیمکده ده قباح واد (پس گانه که بی سن سوکش سین) (زیرا بن اندن شتم
 سوزینی اگادام ایدی علی الخصوص که بروز بر نیک محضری بکا غز ایلدک * و حکما گفته
 اند که دروغ مصلحت آمرنه از راست فته انکیز * (که حرف بیان) (دروغ مصلحت آمیز
 اضافتی بیانه در) (مصلحت آمیز وصف ترکیبدر) (آمیزیدن آمیزتن دن دکل
 (راست فته انکیزده بیانه در) (فته انکیز وصف ترکیبدر انکیزیدن آنکیزتندن
 دکل (محصول فقرتین) و حکما و عقلا دیمشدر که مصلحت قرشد ریجی و بزجی
 یلان فته قوباریجی کرچکدن بکدر زیرا مصلحتده صلح و فتهده فساد وار * بیت * هر که شاه
 آن کند که او کوید * حیف باشد که جز نکو کوید * آن کندک مقدم مفعولدر) (که حرف
 رابط صفت) (اوصفیری که به راجعدر) (محصول بیت) هر اول کیمسه که شاه آنک دیدیکنی ایلده
 (یعنی شاه آنک سوزنی طونار حیف و ظمدر که اول کیمسه شاهه ابو سوزدن غیر سوز سوبلیه
 زیرا هم پادشاهی و بالدن وهم کندنی بلادن قورنار * حکمت * بر طاق ایوان فریدون
 نوشته بود * بونده طاق کردر) (ایوان اصلنده همزه نک کسر یلدر) (اما عجم فتح همزه ایلده

رد این سید علی

بی گناه قیدی انگیزند که
ظاهرا گاهی معلوم دکل

رد این سید علی
وسروری
رد این سید علی
وسروری

اوقور کر شک معناسنه) (فریدون قدیم زمان پادشاهلرندن بر پادشاهدر که اکثر ربع مسکون
 تحت تصرف ایدی باعنه آیین دیرلر دیکه ضحک ماری فی اوادورب او مزنده بتن بلانله
 بینی سین بدیدی زبانه او منده الله تعالی ک امریله کندی کونده سندن بر بلان بتش ایدی
 و هر بار که اچ اولسه لرتک طور بوب بوزینه و باشنه چار پارل ایدی و هیچ نسنه ییزل ایدی
 الا آدم بینی سنی بوجهندن هر کون ایکی ادم هلاک ایدوب انله بینی سنی ییزلر ایدی صکره
 بر عاقل وزیر طهور ایلدی و حکما ایلد مشورت ایلد بکه ادم بینی سندن بدل بر نسنه پیدا
 ایدله که بوقدر آدم هلاک اولیه دیو) (پس کچی اوغلا غنک بینی سنی بدل بولوب کونده برانسان
 و بر کچی بینی سنی قارشدوب ییزلر ایدی که ساکن اولور لری ایدی صکره فریدون پیشوب یکبد
 اولنجه خلیق اوزرینه جمع اولوب ضحاک ناباکی قتل ایلدی و بوضحاک نوح طوفانندن
 یک ییل صکره ظهور ایلدی و من کور آیین طهمورث دیو بند نسلندن ایدی زیاده تفصیلین
 مراد ایدن فریدوسی شاهنامه سنه مر اجوت ایلسون دیرلر که اول مر کبی آه صحر ادوب قاز
 پیدا ایدن فریدوندر و دیرلر که بشوزیل سلطنت سوردی و اول معنایب و مر اتب ترتیبی
 ویرن اولدر و العهده علی الراوی * منوی * جهان ای برادر نماند بکس * دل اندر جهان
 آفرین بند و بس * نماد فعل فی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر) (بکس یا حرف صله) (اندر
 بونده ادات صله در با معناسنه) (جهان آفرین وصف ترکیبدر آفرینندن جهان بر ادبی
 معناسنه) (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن بسندن دکل و او دند صکره بس کلسه انجق
 دیمکدر فقط معناسنه) (محصول بیت) ای برادر جهان کیمسه به باقی قالمساز یعنی دنیاده کیمسه
 باقی قالمز پس بویه اولنجه کوکلی جهان بر ادبی الله به غله انجق زیرا باقی و دائم اولدر
 باقیسی فایندر) (حاصلی محبت و تعلق قلبه خدادن غیر لایق دکل در * مکن نیکه بملک دنیا و پشت *
 که بسیار کس چون تو پرورد و کشت * مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) (نیکه تقدیری نیکه مکن در
 زیرا نیکه کردن طاعتقدر یعنی ترکیبه مستعملدر) (ملک دنیا لامیه در سلطنت دنیا دیمکدر
 یا خود عز و جاه و مال و منال مراد اوله) (پشت نیکه به معطوفدر تقدیری پشت مکندر ارقه لجه
 دیمکدر عطف تفسیری شکیدر) (که حرف تعلیل) (بسیار کس پروردن مقدم مفعولی و فاعلی دنیا
 (و چون تو ماقبله و مابعدنه قید اولق قالمز قنامل) (کشت پرورده معطوفدر) (محصول بیت)
 ملک دنیا به اعتماد و استظهار ایلد زیرا چوق سنک کبی کیمسه بی بسلدی و اولدردی یعنی چوق
 کیمسیده بی سنک کبی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی (بیت) (چرخ مردم خوار اگر
 روزی دو مردم پرورست) (نیت از شفقت مکر پرورده اولاغرست * چو آهنک رفتن کند
 جان پاک * چه بر تخت مردن چه بر روی خاک * چو ادات تعلیلدر چونکه معناسنه) (آهنک
 الف ممد و دایله بونده قصد معناسنه در) (رفته اضافتی مصدرک مصدره اضافتی قیلندندر) (جان
 پاک بیانه) (و کندک فاعلی) (محصول بیت) چونکه جان پاک بدندن کتمک یعنی جهماق قصدین
 ایلده یعنی که فوت و موت مقرر اوله پادشاهلر کبی تخت و سریر اوزره اولمک نه فقر اکی بوریا
 و روی خاک اوزره اولمک نه (حاصلی اخله نسبت اکابرانه و فقر برانه اولمک برادر بلکه فقراتک
 موقی اخفدر زیرا موت الفقراء راحتدر که اوزرنده اغلر و ابکلر بولمساز و ملک و مال و عز و جاه
 حسرتی چکیز * حکایت * یکی از ملوک خراسان محمود سبکتکین را بخواب دید
 بعد از وفات او بصد سال * خراسان بر مملکتک اسمیدر که تخت سلطنتی هری در هر آنده
 دیرلر (خراسان شهر اسمیدر دین بلزیمش) (سلطان محمود بر مشهور پادشاهدر که
 فردوسی شاه نامه فی آنک نامه دیمشدر) (سبکتکین باباسنک نامیدر کاف اول عربی و تانی فارسیدر

رد این سید علی

رد این سید علی
مطل

رد شیمی

وارانده کی نامقنوح و مضمون او قنور (تقدیری ابن سبکتکین در بین العلمین واقع اولان
 این لفظی حذف یلک لغزیده شایع در) بخواب با حرف ظرت (و خواب بونده دوش
 معنای سندر) بصد با حرف رائد (یعنی خراسان پادشاه لادن بریسی سلطان محمود غزنوی بی
 دوشنده کوردی اولد کدن صکره یوزیل یعنی فوتشدن یوزیل کید کدن صکره
 بصد سالک معنای یوزنجی یلده دین عندی سولش * که جله وجود اور یخته بود
 و خاک شده * که حرف بیان (جمله وجوده مضاف اولیجی بیانیه اولور مضاف اولماقده جائز
 اوضمیری محمود راجع در ریخته اسم مفعول دوکش دیمکدر) بود ایدی معنای سنده ادا
 زما در (و خاک شده خاک اولش ایدی بنه بود مقدر در یعنی جیع اعضا سی جور یسوب
 طبراق اولشیدی * مکر چشمان او که همچنان در چشم خانه همی کردید و نظری کرد *
 (مکر ادا استناد الامعناسته) چشمان الف و نون یله جچی شاذ در (اوضمیری سلطان
 محمود راجع در) که حرف بیان همچنان کذلک معنای سنده در یعنی حال حیاته کبی در
 چشم خانه کوزاوند (همی کردید چکر بنوردی و نظر ایدردی یعنی هریری چور یوب
 طراق اولش ایدی الا کوزاری چور یوب طراق اولماش ایدی که حال حیاته
 کبی کوزخانه سنده چکر بنوردی دخی نظر ایدردی * سار حکما * ساو بونده جیع معنای سنده
 * از تاویل آن * اولدوشک عبارتندن * عاجز ماندند * عاجز قالدیلر یعنی تاویلنه قادر اولمدیلر
 * مکر درویشی * لا درویش تاویلنه عاجز قالمادی * که خدمت بجای آورد * که خدمتی
 یعنی مذکور دوشک تعیری بی بنه کنوردی حاصلی اصلی ایل بیان ایلدی * و کفت * دخی
 دیدی * هنوز نکرانست که سلاکش بادیکرانست * هنوز لان (نکران صفت مشبهه در
 اما بونک کبی برده اسم فاعل معنای و برلر یعنی ناظر) که حرف تعلیل (ملک میک ضمیمه بونده
 سلطنت معنای سنده در) و شین ضمیر محمود راجع در (بابونک کبی برده ظرفیت افاده ایدر
 دیگر آن غیر یلر دیمکدر یعنی سلطان محمود لان ناظر و نکران در زیر ملکی و سلطنتی
 غیر کیمسار در (حاصلی پادشاه لغندن حسرت ایل آرلدیغیچون بنه کوزی انده در
 قطع * بس نامور بر زمین دفن کرده اند * کز هسبش بروی زمین بر نشان نماد * بس
 بای عریینک فتحیه جوق دیمکدر (بسیار معنای سنده در) نامور میک سکونیه ناملو یعنی آدلو
 زیر اور نسبت معنای افاده ایدر (زور و رکی زور او دیمکدر بعضیلر دیدیلر که نام آوردن دخی مخففر
 عاکل حال مشهور و نامدار دیمکدر لیکن بویه دینلره اعتراض قالدیلر که همزه ممدوه بی
 حذف یلک معهود دکلدر اگر چه که دقایق الحقایق صاحبی الف ممدودک حذفه نیجه
 رده حکم ایش لیکن دعواسی مسلم دکل (بزر با حرف صله و یا حرف زائد) زیرا
 معنای سنده در عرییده تحت دیر زمینه اضافی لامیه در (دفن کرده اند که مفعول ثانیه
 و اولی بس نامور و غیر صریحی بر زمین (کز اصلنده که از در) که حرف بیان (هستی و اراق
 و وجود دن عبارتدر و یا حرف مصدر) و شین ضمیر نامور راجع در (برو زمین با حرف ظرف
 واضفی لامیه در) زمین بر در ارض معنای سنده در (بر باک معنای سنی تأکید ایدر و جائز در که
 بر علی معنای سنده اوله و یا ادا تا کید اوله بویه اولی اولی در باک مطلق زیاده سنده
 حکم ایلین زائد حکم ایش (نشان علامت) نماد فعل فی ماضی قالمادی دیمکدر (حاصلی
 جوق مشهور و نامدار کیمسار بی پیر التمه دفن ایلدی که آنک وار لغندن بر یوزنده نام و نشان
 قالمادی (یعنی خیرات و حسنات کیندوی آکر در دنیاده بر نسنه سی قالمادی) بونده
 بس بسادن مخففر دین عندی سولش (بس بونده زیاده معنای سنده در دیننده بویه در

ردشعی

دوش تاویل عبارتیه
صحیح در ما تعیر ایل
مشهور در عهد

تعیر ایل مشهور ایله: نص
جلیده (و مانحن بتاویل
الاحلام بعلمین یور لمشدر
حضرت سعدی تعیر قرانه
افتخار ایلشدر
للطایع الفقیر اسعد

رد سروری

رد ابن سید علی

ردشعی

برونک

برونک با سنک زیاده سنه حکم ایدنلر زائد حکم ایشلر) بر بونده قطعاً معنای سنده در دینه نک قطعاً
 سوزینی دکلک جائز کدر * وان پیر لاشه را که سیر دندز برخاک * خاکش چنان بخورد
 کز و استخوان نماد * و او حرف عطف (آن پیر لاشه اشارتدر محمود) لاشه
 ترکیبش معنای سنده در (و را ادا مفعول) که حرف را بط صفت (سیر دند فعل
 ماضی جمع غائب بونده تسلیم ایلدیلر دیمکدر) خاکش ضمیری پیر لاشه به راجع در (کنوا که
 حرف بیان و اوضمیری بنه پیر راجع در) استخوان همزه نک و نانک ضمی و سنک سکونی و نانک
 روم ضمه به فتحیه و واور سمبله مککدر یعنی سنک (محصول بیت دخی اول لاشه قوجه بی) یعنی
 محمودی که برالتد تسلیم و دفن ایلدی برخاک اقی شویله بیدی که اندن مکک بله قالمادی (یعنی
 مرور ایام طریاق اولدی) بر بونده سست و ضعیف معنای سنده در (ولاشه جسم معنای سنده دین
 عندی سولش) ولاشه لاشی دن مخففر دیننده اثر نیجه کش * زنده است نام فرخ نوشروان بخیر
 کر چه بسی گذشت که نوشروان نماد * زنده زانک کسر یله دیری دیمکدر سی معنای سنده بونک کبی
 برده هاء ریمبله همزه مجتلبه کات اولماقده قاعده (لکن شرح جیعا کات ایلد کلر یچون
 کات ایلدک نادانلر خطا مزه جل ایلنولر دیو (نام فرخ بیانیه در نام مبارک دیمکدر بحر الغراییه
 فرخ قوتلو و مبارک دیمش) ابن سید علی قوتلوی عطف تفسیر اکلام و ب قوتلوی قوی معنای سنده
 یعنی قوتلو و اوک تشدید یله اکلامش خطا کش (نوشروان اضافه اضافی لامیه در بونده رانک
 تشدید یله مشهور در) نوشروانده جائز تخفیفه (نوشین روانده جیعا نوشروانندن معنای سنده
 بخیر زنده به متعلقدر) بسی جوق دیمکدر (یعنی جوق زمان) کز ست فعل ماضی مفرد غائب یکدی
 دیمکدر (محصول بیت) نوشروانک مبارک ادا خیر ایلد در بیدر (یعنی عالمده خیر ایلد اکلور اگر چه
 جوق زمان یکدی که نوشروان قالمادی (یعنی فوت اولدی) نماد لفظی فوت اولدی معنای سنده
 استعماللری شایع در ترکیبه ده بعض برلر فوت اولدی دیمکدر برده قالمادی دیرلر (بس دنیاده
 قالمادی دین بو استعمالی بلر ایش که دنیاده لفظی تقدیر ایش (بعض نوار یخده یازمیلر که سلاطین
 ماضیه ده نوشروان کبی عادل و منصف پادشاه کلامش قرق سکزیل مقداری سلطنت سوردی
 قرقچی ییل حضرت محمد علیه الصلاة والسلام ظهوره کلدی وادن صکره سکزیل یاشادی
 و حضرت پیغمبر علیه الصلاة والسلام انک سلطنتی زماننده دنیاه کلسیه فخر ایلشدر انک کبی مناقب
 و ما ژی جوق پادشاه گامشدر * خبری کن ای فلان و غنیمت شمار عمر * زان پیشتر که باک برآید
 فلان نماد * خبری با حرف وحدت و یا خور حرف تنکیر (کز فعل امر مفرد مخاطب ایلد دیمکدر
 (فلان الفاظ کلیه دندر) یعنی انسان نسبه اولنان اسملردن نکاتیدر (بونده منادی واقع اولش
 (و او حرف عطف) شمار فعل امر مفرد مخاطب (عمر مفعول اولی) و غنیمت مفعول ثانیه (زان
 ازندن مخففر (بانک آواز معنای سنده در) برآید جوق دیمکدر یوقاری کله دین غلط سولش
 بویکی پینده نمادک معنای لازمی اولدی (یعنی فوت اولدی دیمکدر) (محصول بیت) ای فلان
 دنیاده صاغ اولوب دیری ایکن خیر ایلد و عمری و حیاتی غنیمت ییل اول کوندن اولر که آواز چقا که
 فلان قالمادی (یعنی اولدی) حاصلی خلق سنک ایچون فوت اولدی دیمکدر اول دنیاده خیرات
 و حسنات ایلد * حکایت * ملک زاده راشیدم که کوناه بو: و حقیر و دیگر برادر آتش بلند
 و خوب روی * ملک زاده پادشاه زاده دیمکدر (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل و را ادا
 مفعول) (کوتاه الفله و الفسز قصه دیمکدر قصیر معنای سنده) بلند بونک بونده بویه معنای
 مراد در (خوب روی وصف ترکیبی در کوزل یوزل معنای سنده) (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده بی
 ایشتم که قصه بویه ایدی و نظرد و کور شده حق و کندیدن غیر قرداشری بویه و کوزل

ردشعی

ردشعی
رد ابن سید علی و سروری

رد کافی
ردشعی

ردشعی و کافی

شارح مرحوم بو مقامده کلسیه
 فخر ایلشدر تعیرنده اگر قلم ناسخدن
 سهول کل ایسه عظیم خطا ایشدر
 بونده ایفای حق تعیر کلسیه
 فخر بر بنه کلد یکنی بیان یور مشلر
 دیمک ایلد او اور ذات رسالت
 سماتلری فخر عالم ایکن مجوسک
 زماننده کلسیه فخرنه دیمکدر
 شارح باعث خطاسی ولدت
 فی زمن الماک العادل خبر بدظن
 او نور اشو خبرک صحتی ایسه حاکم
 نسا بوری هدم ایشدر حدیث
 صحیح اولدیغی تقدیر چه مشر که
 عادل اطلا فی اسمیه تعریف
 قیلند ندر که نوشروان عادل

ایله مشهور و مسمی اولش ایدی بو خسد توصیف دکلدر با خود (فاغت عنهم آلهتم) نص جلیده اولدیغی کبی که آلهتم ای
 ما کان عندهم آلهه ایه مفسر در نوشروانک عدل ایلد اتصاف ایدن معتقد بیک اعتقادی اوزده اطلاق اولش اوله تاویلین
 مذکورین مقاصد الحسنه ده پیا نکرده امام سخا ویدر للطایع الفقیر اسعد

یوزلو ایدی (یعنی هیچ بر خصوصه کندی به بکر مزاردی) برادرانش خوب روی تعبیرنده
 بعضی کندی فتح خلدوزشت روی ایدی دیمشله اما حقیر لفظی زشت روی اولمائی مستلزم دکل
 فتأمل) * باری پدرش بکراهیت و استخفاف در وی نظر کرد * (بار بونده کره معناسنه در
 و با حرف وحدت بر کره دیمکدر) (بکراهیت با حرف مصاحبت) (کراهیت تخفیف یا ایله مصدر در
 کرده دن) (یعنی علم بایندن خیر کتاک معناسنه) (استخفاف استفعال بایندن مصدر در بونده حقارت
 معناسی مراد در) (در حرف صله در با معناسنه) (وی ضمیری پسر کو تاهه راجع در) (نظر کردک
 فاعلی پدر پدر (محصول ترکیب) (بر کره باباسی فردا شلری باننده بوکا حقارت نظر یله باقدی
 پسر بفرست در یافت * با حرف مصاحبت) (فراست زیر کتاک در) (در یافت فعل ماضی
 مفرد غایب افعال قلوبان اکلدی معناسنه) (معلوم اوله که یافت در حرف یله مستعمل اولنجه
 افعال قلوبیدن اولور تفتن معناسنه) (ما حرف در سر مستعمل اولنجه بولما قدر وجدان معناسنه
 فاحفظ) (پسر پدر ینک اکا حقارت نظر یله باقدی اکلدی) (یعنی باباسی بونک خوار و حقیر
 اولدیغه متعلق بر سنه سویلدی) (لکن قلبیدن بکوردی کانه که کو کلندن نه اولیدی که بوده
 فردا شلری کی اولیدی دیمک کش) (پس سر عاقل وزکی اولدو غندن باباسنک ضمیری اکلدی
 * و کت ای پدر کو تاهه خرد مندی انا ان بلند * دخی پسر حقیر دیدی ای پدر عقلی کو تاهه جاهل
 بلنددن بکدر * نه هر چه بقامت مهتر بقیمت بهتر * اوله دکلدر که فامنده اولور ق اولان قیمت
 و بهاده بکرتک و ارتق اوله کور می سین که * الشاة نظیفه والقیل جیفه * بویکی فقره نک
 هر یلری بر مبتدا و خبردن مرکبدر) (شاة قیوندر) (نظیفه پاک و طاهره معناسنه در) (فیل معرب
 یلدر معروف) (جیفه مردار معناسنه در بویکی جله ماقبلنده ایکی جله به علتدر) (بلکه تنویر
 و توضیحدر) (یعنی قیون کو چکدر اما طاهر در وفیل بیکدر اما مردار در) * بیت * اقل جبال الارض
 طور وانه * لا عظم عند الله قدرا و منزلا * (اقل لغته اسم تفضیلدر از رک معناسنه اما بونده
 اصغر مراد در کو چکرک دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا) (جبال جبلک جعبدر طا غلرد بکدر
 لفظا مجرور مضاف الیه در) (ارض ده بونده در) (طور لفظا مرفوع خبر مبتدا در سر بیان دلنده
 و عرب دلنده طور طاعنه دیر) (اما بونده مراد طور سبتین در که مدینه بر جبلک اسمبدر که
 حضرت موسی پیغمبر علیه السلام انده الله تعالی کلامی استماع ایلدی) (وانه و او حرف حال
 ان اسمیه که طوره راجع ضمیر در مصراع ثانی به مرهوندر) (لا عظم لام حرف تأکید) (واعظم
 لفظا مرفوع خبران در) (وان اسمیه و خبر یله محلا منصوب حاندر طور دن) (عند اعظمه متعلق
 مضافدر لفظه الله) (قدرا منصوبدر تمیز لکه) (ومنزلا اکا معطوف) (محصول بیت) (بوییت
 تنویر ایدر ماقبلنده مذکور اولان فارسی و عربی جله لری) (یعنی بر بونده اولان طاغلرک کو چکرکی
 طور سبتین در) (حال بو که الله تعالی قنده قدر و مرتبه جهندن سائر طاغلردن او و قدر) (زیرا
 الله تعالی قرآنده انکله قسم ایلدر بر ابکی برده) (و حضرت موسی ایله تکلم واکا تجلی انده واقع
 اولندر) (پس شاه زاده دیر که بنده کوچکم اما برهنم * قطعه * آن شنبیکه لا غرد آنا *
 کت روزی بایله فریه * لا غرد آنا بایله و مصراع ثانی به مرهون) (روزی با حرف وحدت
 با حرف صله) (وایله احق) (فریه فاک فحبله وراثت سکونیه و بایک کسری وهای اصلیه ایله
 سبز دیمکدر) (محصول بیت) (اول سوزی ایشندکی که آرق عالم بر کون بر سر ابله دیدی) (یعنی
 نه دیدو کنی ایشندکی استفهام مراد در) * اسب تازی اگر ضعیف بود * همچنان ز طوبیله حزبه *
 اسب تازی عربی آت (زیرا تازی عربی دیمکد عرب دیمک دکل) (همچنان ضعیف لکه به دیمکدر
 طوبیله معروف و هنزه اضافت ایچون کلسدر) (خر چار در به یک دیمکدر) (محصول بیت)

ردشعی

مطالعه

ردشعی

مقول

مقول قول بویتد در عری آت اگر ضعیفه اولور سه بویه ایکن بر طوبیله مرکبدر بکدر و مقبول
 بویکی ینک قافیه سنده را و با لزوم مالا یلزم واقع اولش و ها حرف روی) (حاصلی قافیه مموله در
 تجزی طریق یله تأمل در) (طوبیله ده هنزه حرف وحدتدر دینلر غلط سو یلسلر * بدر بخند بد
 وارکان دوات پیسندیدند و برادران بجان برنجیدند * (محصول ترکیب) (پسر حقیر مذکور نیز و نظمی
 او قنجه باباسی ذوقندن کولدی وارکان دوات) (یعنی انده حاضر اولان اکابر بکندیلر و فردا شلری
 جان و کو کلدن انجندیلر بجان دیمک جان و کو کلدن دیمکدر * نظم * نامرد سخن نکفته باشد *
 عیب و هنرش نهفته باشد * تا حرف توقیت مادام معناسنه) (مرد مبتدا) (نکفته نون حرف
 (نق) کفته ماضی دن قسمدر سو یلس حرف ننی ایله سو یلس مش دیمکدر فاعلی تختنده
 مرده راجع ضمیر در) (سخن مقدم مفعولیدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
 فاعلی تختنده مرده راجع ضمیر در) (عیب مبتدا) (هنر اکا معطوف) (شین ضمیر مرده
 را جعدر) (نهفته ماضی دن قسم مفرد غائب کز لو دیمکدر فاعلی تختنده عیب
 و هنزه تنازع طریق یله راجع ضمیر در) (باشد کده فاعلی بویه در) (محصول بیت) (مادام که
 کشی سوز سو یلس مش اوله عیب و هنری نهفته و مخفی اولور) (حاصلی کسینک علی
 و معرفتی کلماتندن اکلا ورتکه دیباجه ده زبان در دهان پیسندیدند * در پیسندیدن کان
 مبر که خالیست * شاید که یلنک خفته باشد * پیشه بای عری ینک کسری یله لفظ عربیدر
 عجم جهه مبشه دیر و ترکیجه مشه معروفدر) (کان مبرک مقدم مفعولیدر) (که
 حرف بیان) (یلنک بای عجمینک فحبله قیلان دیمکدر) (خفته یا تمش و او بومش دیمکدر
 (محصول بیت) (هر مشه بی خالی و قهی ظن ایله یعنی برنجی حیواندن بوش صانع جا ز که
 ایچنده یلنک یا تمش و او بومش اوله) (بعض نسخه ده پیشه برینه بدسه دوشمش بای عجمی
 وسین مهمله ایله الاجه معناسنه) (و که خالیست برینه نهالی دوشمش و نک فحی و کسری یله
 قیلان در بسی شکنده اولان قالیجه معناسنه) (پس یلنک مضاف او قنور اضافت بیانه ایله
 (محصول بیت) (هر الاجه بی کان التمه نهالیدر یعنی هر الاجه بی نهانی صانع جا ز در یا تمش
 و او بومش قیلان اوله اول کوردکک الاجه) (معنای اوله کوره یلنک اضافتی تجویر ایلین
 بی فائده تجویر ایلش) (بو ایکی بیت ربا می دو یازان اوزان شعر دن هیچ خبردارد کل ایش
 * شنید مکه در آن مدت ملک را دشمنی صعب روی نمود * دشمنی با حرف وحدت) (وصعب
 صادق فحی و عینک سکونیه صرب معناسنه در) (یعنی شدید روی نمودک مقدم مفعولیدر
 (یعنی ایشندم که اول مدنده که پسر حقیر بو کلماتی ایلدی باد شاهه بر صرب دشمن
 یوز کوستردی) (یعنی بر قوی حضم ظاهر اولدی) (بونده نمود ماضیدر نمایدن معناسنه دین
 لغت بچمدن خبردارد کل ایش) (وصعب روی وصف ترکیبی در) (شدید الخصومه دیمکدر
 دین زباده کچ یوزیمش * چون دولشکر روی بهم آور دند اول کسی که اسب در میدان
 جهانبندان پسر بود و کفت * (لشکر معروف عریسی عسکر در عین وسین مهمله ایله
 (روی آوردنک مفعول صریحی) (وایهم غیر صریحی) (کسی با حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت) (اسب جهانبندک مقدم مفعول) (و در میدان ظرف مکانی) (جهانبنده الف و نون
 حرف تعدیه در) (زیرا جهید فعل ماضی مفرد غایبدر صیغرا دی معناسنه) (و جهانبند
 صیغرا دی دیمکدر) (جهانبند جیم عریک فحبله در رجم بجهله در دین یلنک ایش) (اول
 مبتدا) (و آن پسر بود خبری) (محصول ترکیب) (چونکه ایکی عسکر بری برینه یوز کتویر دبلر

رد سروری و شعی و کافی

رد کافی و شعی
رد سروری و شعی

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

ردشعی

(یعنی روپروا ولدیلر) حاصلی مقابل اولدیله اول بر کیمسه که صواش مید اننده آتین
 صحراندی اول پسر ایدی و دیدی (یعنی یو قطعه فی او قودی * قطعه * آنه من باشم که
 روز جنگ بلی پشت من * آن من کاندربان خاك و خون بلی سری * حرف فی معنی جهنده
 باشم فعلته مقید در (تقدیری آن من نه باشم در و یامن آن نباشم در فعلدن منفصل اولغله
 هاء رسمیه یارلدی (روز جنگ لامیه) بلی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (بیندندن کورر سین
 دیمکدر خطاب عام طریقیه (پشت من لامیه) کاندربان اصلنده که اندر در ضرورت وزن ایچون
 متصل اولدی (میان خاك لامیه در بای بطنی ایل (خون خاك معطوف (سری یا حرف
 وحدت (محصول بیت) پسر دیدی بن اول کیمسه دکلیم که صواش ککونده بنم ارقم
 کوره سین (یعنی بخار دکلیم بلکه بن اول کیمسه یم که خاك و خون بینده بر باش کورر سین
 (یعنی اول کوردکک باش بنم باشمدر) حاصلی میدان کونده دشمنه صواش ایدوب کلد سین
 خاك و خون میاننده غلطان اید نم فرار اید نلردن دکلیم (بعضی شرح سری لفظی
 یعنی رأسی دیمکله تفسیر ایش ظاهر بودر که بای ضمیر متکلم نل ایش والار آسا دیمک کرک ایدی
 (پس یعنی رأسی یاسندن وحدت معناسنی اخذ ایلک زباده بعیددر) فتا مل * کان که جنگ
 ارد بخون خویش باری می کنند * روز میدان و آن که بکر یزد بخون لشکری * (کان که
 حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر مقدر که تقدیری کان کس که در) بازی او یونه دیرل
 (روز میدان بازی میکنده) و جنگ آرده (و بکر یزده ظرف اولماغه قابلدر) لشکری
 یا حرف وحدت (محصول بیت) بن قاجوب فرار اید نلردن دکلیم زیرا اول
 کیمسه که صواش کتورر (یعنی صواش ایدر کندی قانیله او یون ایدر
 یعنی کندی قانیله او یون میدان کونده اما اول کیمسه که میدان جنگندن قجار بر لشکرک
 قانیله او یونار (حاصلی جنگ پیدا ایدن کندی قجار اما قان تمام عسکره قجار زیرا انک
 قجه سبله تمام عسکره انهم لازم کلو رمنه سنده بخون لشکری بی بکر یزده تعلیق ایلین غریب
 ملا حظله به مالک و قادر ایش * این بکفت و بر سپاه دشمن زد و تی چند از مردان کار دیده
 پنداخت * یعنی یو پتلی سویلدی و کندی دشمن لشکرینه اوردی یعنی دشمنه بر کزدن
 حله و هجوم ایلدی و ایش و صواش کورمش ارلردن بر نیجه تی یعنی شخصی یقیدی (حاصلی
 بر نیجه بهادر ارقسل ایلدی (بعضیلر و بر سپاه دشمن زد و تی چند از مردان کار دیده
 دیمکدر لیکن مراد مذکوردر بود کلد فدیبر * چون پیش پدر آمدن من خدمت یوسید و کفت *
 یو ایشلردن صکره چونکه بابایی یا نسه کلدی خدمت بر نی او پدی و دیدی یعنی طریق ادی
 بابایی او کتده رعایت ایدوب یو قطعه بی سویلدی * قطعه * ای که شخص منت حقیر غود *
 بادشاهی هنر پنداری * ای حرف ندا منادی مخذوف تقدیری ای کیدر (که حرف رابط
 صفت (شخص صند مراد وجوددر) منت تا ضمیر خطاب (نمود فعل لازم کوردی دیمکدر) تا
 ادات تنبیه آگاه اول صاقین دیمکدر (درشت ابری دیمکدر جسامندن کایتدر) پنداری
 فعل فی مستقبل مفرد مخاطب پندار پندندن پنداشندن دکل ظن ایلیمه سن دیمکدر (محصول بیت)
 ای شول کیمسه که بنم شخصم و وجودم سکا حقیر کوردی غافل اولمه کوده ابریلکنی هنر ظن
 ایلیمه سن یعنی هر ابری کوده لی اهل هنر و نماز و هر کوجک کوده لی فی هنر و نماز (حاصلی شجاعت
 و بسالت داد حقیر جسامته و عدم جسامته کوره کلد (بیتک اولنده که کله سنی منادی اعتبار
 ایدوب معناسنی ای کیمسه بنم شخصم سکا حقیر کوردی دین استغاثت معنادن آگاه دکل ایش
 (یو بیت حکا به اولنده بابایی کندی قجه حقارت نظر یله باقیغه ناظردر) درشتی بونده غلظت

شارح مرحوم یومقامده
 من دخل دخل بترینه
 درشتدر زیر کافیک
 عربی العبارة شرحده رأسی
 ایلده تفسیری سری منکر
 ایلده ده تعظیم ایچون معرف
 تنکیر اولمشدر دیمک اولدیغنی
 پیاندر که مآلده یو کلامی قائل
 اولان کندی باشنی مراد ایدر
 یو صورتده شارح (پس یعنی
 رأسی یاسندن الخ قولی
 ایدر در زیر تفسیر اولان
 رأسی یاسندن وحدت معناسنی
 کیم المشره فاعلم کلامی
 ایلده تنبیه علیهنه جیفه یور
 لفظا مع الفقیه اسعد

رد این سید علی و سروری

رد سروری

وخشونت

رد کافی

رد شعی

رد این سید

علی

وخشونت معناسنه اخذ ایلین غلظت ایش * اسب لاغرمیان بکار آید * روز میدان
 نه کاو پرواری * اسب لاغرمیان اضافته تو صیف ترکیبدر (ولاغرمیان وصف ترکیبدر
 اورته ارق آت یعنی نه قتی سمنونه قتی ارق زیرا قتی سمن اولنجه اغر اغندن حرکت ایده من
 قتی ارق اولنجه ضمعندن قلدا بمن پس نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق (بکار یا حرف صله
 (و کار ایهام طریقیه مذکوردر زیر ایشه و صواشه شاملدر تنکه مردان کار دیده ده کیدی
 (بکار آید مصراع ثانی به مرهوندر (روز میدان مراد صواش کورمشدر التزاما (کاو صغردر که
 عریجه بقدر دیرل (پرواری یا نسبی ایلده بسیلی معناسنه در یعنی ذبح ایلک ایچون بسلد کلری
 حیوان اضافتی پیاپی در (محصول بیت) اورته ارق ات میدان کوننده ایشه و صواشه
 کلور یعنی یارار بسیلی سمن صغیر بارامز (حاصلی جنگ اتلری نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق
 اسب لاغرمیانک معناسنی یعنی در میان میدان دین غریب فارسی بلور ایش طیب الله انفاسه
 ویل ارق ات ایشه کلور میدان کوننده و جولان کوننده ایچنه بللی ات ایشه یارار دینلر
 عندیات سو یاشلر عی الله عنهما یعنی کورمز مینسکه ایچنه بللی اولوب صورتواضعیف کورین
 ات دین امثالی ارنجه یوریشدر * آورده اند که سپاه دشمن بسیار بود و ایاتن اندک طائفه
 آهنگ کریز کردند * طائفه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (آهنگ قصد (کریز
 اسم مصدردر کریزیدن کریشندن دکل قاجه معناسنه محصول ترکیب) روایت ایللردر که
 دشمنک عسکری جوق و بونلر از ایدی بونک عسکرندن بر بلوک قاجق یعنی فرار قصدین
 ایلدیله * پسر نعره زد و کفت ای مردان بکوشید تاجامه زنان نبوشید * یعنی پسر بونلرک
 قاجقه قصدین کورنجه بر نعره اوردی یعنی جیقردی و دیدی ای صواش ارلری جالشک
 یعنی صواشندن قاجک تا کیم عورتلر لباسن کیمه سز زیر قاجق ارلر عبیدر (بعضی نسخه ده
 تا برینه یا دوشمش التده ایکی نقطه ایل (و نبوشید برینه نوله نبوشید دوشمش بابله یعنی
 یا کوشش ایلک و با عورتلر لباسنی بک (تاجامه زنان نبوشید اشارتدر شول قصه به که جنگ محمله ده
 خانه زن لباسنی کیدر و ب تشهر ایلد کلرینه * سواران را بکفتن او تهور زیادت کشت و یکبار حله
 کردند شیدمکه هم دران روز بر دشمن ظفر یافتند * سواران جمع سواردر اتلور دیمکدر (ورا ادات
 تخصیص اتلورک دیمکدر (بکفتن او یا حرف سبب و اضافتی مصدرک فاعله در (تهور تفعیل
 باندن مصدردر بی پروار شبهه دخوله دیرل بونده مراد هجوم و اقدامدر (یا حرف تأکید (یکبار
 دفعه) یعنی براوغوردن ظفر غلبه معناسنه در (محصول ترکیب) اتلورک پسرک سویلسی سبیلله
 تهوری زیاده اولدی (و براوغوردن حله و هجوم ایلدیله (ایستدم که همان اول کون دشمن
 اوزرینه ظفر بولدیله (یعنی انلره غلبه ایلدیله * ملک سرو چشمش بیوسید و در کار گرفت
 و هر روز نظر پیش کرد تا ولی عهد خویش * (در کار گرفت قوچدی دیمکدر دراغوش کرد
 دیمکدر (ناحی معناسنه در (ولی بونده حاکم معناسنه در (و عهد زمان دیمکدر (خویش
 کندی دیمکدر و بوندن صکره بر کرد مقدر در حاصلی پسر یوقدر هنزلر ایلد کدن صکره
 پادشاه باشنی و کوزنی اویدی و دخی آتی قوچدی و هر کون نظر والتغاثنی اکا زیاده ایلدی
 حتی کندی زمانک حاکمی ایلدی حاصلی صاعلغنده برینی اکا تعیین ایلدی (در کار گرفتک
 معناسنی دراغوش کردیمک دست دین بیکدست قیدینی زائد ایش و بو عبارت وصلتدن
 کایتدر دین عنندی سویلس و قوجاغنده طودی دین ده حق ادایی ایشامش (ولی عهد
 خویش کردک معناسنی کندی صکره پادشاهلی اول پسره مفوض اوله دین ولی عهدک
 معناسنی بلنیش * برادران خسد بردند و زهر در طعامش کردند خواهرش از غره بدید و در نیجه

قبه ماقبه
للاطباع

رد سروری

رد این سید علی

رد سروری و شعی

رد کافی

رد سروری و شعی

لدی بیت در حله
بسیلی معناسنی

لدی بیت در حله
بسیلی معناسنی

رد این سید علی

رد سروری و شعی

رد شعی

لدی بیت در حله
بسیلی معناسنی

و هم زدی سر در یافت و دست از طعام باز کشید و گفت محالست که هنر ندان بپرند و بی هنر از جای ایستاد بپرند * خواهر و اور سمبله قز قدش و ابکی شین ضمیر پسر را جعفر (غرفه غنیمت) سمبله و رانک سکونیه چارداق دیمکدر (در بچه پنجره در بونده کسک مراد در) (یعنی پنجره قیافه لری) (برهم زدی برینه آوردی پسر فهم ایلسون دیو) (محصول ترکیب) پادشاهک پسر زباده نظر و انتفاع چون قدش لری حسد ایلندیلر (یعنی ایلد بلروانی اولدر مک) ایچون نمکنه زهر قاندر قز قدش بی حال چارداق در کوردی و پنجره قیافه لری برینه آوردی (پسر اکلدی و ابکی طعامدن چکدی و دیدی محالدر که اهل هنر اولدر اوله ل و هنر سزلر آنلرک برینی طوطه ل حکایت اولندن بو رایه کلنجه شویله معلوم اولدی که مذکور پسر هم شجیع و هم فهم و زکی اوله * بیت * کس نباید بر سایه بوم * و رهنما از جهان شود معدوم * بزیر با حرف صله (زیرالت معنایست در که عریض تحت درلر) سایه کولکه (بوم بونده بيقوش دیدکری شامته مشهور طیر در اضافت لایمه لدر) و روا کردن محفدر (همای بمن و مبارک کله مشهور فرسدر که هر کیم به که کولکه سی دوشه پادشاه اولور و باز یاده اولو دوانلو بوندن غیری جوق خاصه سین بازار ل بر خاصه سیده بودر که هوا ده بر د ل و بور یسی هوا ده چقا رو چقدی کی اوچار (محصول بیت) بيقوش کولکه سی الننه کیمه کلنر اگر جهانه هما قوشی یوق اولور سه ده (یعنی بن اولور سمده سلطنت سزلر اوزر بکزه قرار ایلر * پدر را ازین حالت اکاهی دادند برادرانش را بخواند و کوشمالی بواجی داد * (پدر را تقدیری پدرش را در قرینه قائم اولدی ایچون ضمیر حذف اولندی) (اکاهی با حرف مصدر) (دادند فعل ماضی جمع غائب معنای لازم یسی دو بور دیلدر (کوشمال لغته قولی اور مقدر اما اصطلاحه تأدیب معنایست در با حرف وحدت و یا کبر (بواجی تقدیری بقول و نصیحت واجی) (با حرف تکبیر حاصلی باباسنه بو حالتدن آ کاهلق و بر دیلر (یعنی پادشاه بوز هر قصه سنی اعلام ایلدی لردا شلرینی دعوت ایلدی و هر برینه طریق و جوبله بند و نصیحت و ربوب تأدیب ایلدی * پس هر یکی را از اطراف بلاد حصه مرضی معین کرد تا فتنه بنیست و نزاع برخاست * (بلاد بانک کسریله بلد جعی در شهر دیمکدر) (مرضی اسم مفعول در مرضی دن) (یعنی علم بانک ناقص و او یستندن) (نا حرف تعلیل نزاع مفاعله بانک مصدر ثانیسدر) (برخواست قانقدی) (یعنی رفع اولدی کندی (محصول ترکیب) بابا لری هر برینی تأدیب نام ایلد کدن صکره هر برینه اطراف بلاد دن راضی اوله جق مقداری حصه تعین ایلدی تا کیم فتنه او تور دی (یعنی یاندی و رفع اولدی و نزاع قانقدی) (یعنی رفع اولدی کندی * و گفته اند در ویش در کلمی مجسند و و یاد شاه در اقلیمی نکیند * (کلم کاف مجمین کسریله ترکیجه کاف عرک کسریله کلیم دید کاری دوشنه جک بساط انجامکده متبع لرن کاف عریله مسموعدر) (مجسند فعل مستقبل جمع غائب باتورلر و او بورلر دیمکدر) (نکیند فعل فی مستقبل مفرد غائب صغیر دیمکدر) (محصول ترکیب) (اون در ویش بر کلیمه باتورلر و او بورلر اما ایکی پادشاه اقالیم سبعة دن بر اقلیمه صغیرلر * قطعه * نیم ثانی کر خورد مرد خدای * بذل در ویشان کندنیمی ذکر * نیم یارم دیمکدر نصف معنایست) (نا حرف وحدت) (مرد خدا اهل الله معنایست در) (بذل در ویشان مصدرک مفعولنه اضافتی در) (کنند فاعلی تحتند) (مرد خدایه راجع ضمیر در) (نیمی با حرف وحدت) (محصول بیت) اگر خدا دوستی یارم اتمک بر ایسه در ویشلره و فقره بذل و عطا ایلر اولر بر یار یسی یعنی یار یسنگ یار یسی حاصلی اتمه کیره نک یار یسی مقصود اتمکنی بالکیز بیز دیمکدر و جا زرد که نمی دیگر دن مراد الله کبرن نمک بولداشی اولان نیم اوله (معلوم اوله که نیم ناله مضاف اواق

مطل
قیاس مرضیه در اما
نسخه لده مرضی واقعدر
فته او تودی و نزاع قانقدی
دیمنده لطیف ادوار قائل
معلوم اوله که نمی دکرده
اختلاف ایلد بلر قائل
مطل

لازمدر فندبر * ملک اقلیمی بکیرد پادشاه * همچنان در بند اقلیمی ذکر * ملک اقلیم لایمه در اقلیم حکومت و سلطنتی معنایست (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) پادشاه بر اقلیم ملکنی الور ضبط ایلر انکله قانع او لمیوب ینه انجلین بر اقلیم ملکنی فتح ایدوب تصرفنه المی قید و هواسنده در حاصلی هر پادشاه بولسه تمام دنیای فتح ایدوب تصرفنه الور دی حاصلی در ویش ربع ناله قانع اولور اما پادشاه ربع مسکونه انجق قناعت ایلر * حکایت * طائفه دزدان عرب بر سر کوهی نشستند و دند و منفذ کار وان بسته * طائفه دزدان عرب اضافتی لری بیابنه در (کوهی یا حرف وحدت) (منفذ اسم مکاندر نفذ یفقدن یعنی نصر باندن کیمه جک بز دیمکدر حاصلی عرب حرامیلرک طائفه سی بر طاعک باخنده او تر مشلرایدی و کاروانک کچد برینی بغلامش لرایدی یعنی بولی کسمش لرایدی (طائفه همزه سنی حرف وحدت طوئیلر ایکی وجهله خطا ایلش لری بودر که وحدت مقامی دکل زیرا بویله اولسه دزدانک اعرابدن محلی اولمازدی و ثابا وحدت ایچون منصوب اولان پادشاه دکل * و رعیت بلدان از مکاید ایشان مرعوب و لشکر سلطان مغلوب * رعیت بلدان لایمه در) (بلدان بانک ضمیه بلدک جمیدر شهر ل دیمکدر) (مکاید مکید تک جمیدر که مصدر مییدر مکر معنایست کبدک جمیدر دین خلاف سولش (مرعوب اتم مفعولدر رعیت دن رانک ضمیه قورقش دیمکدر) (حاصل ترکیب) دخی مذکور دزدانک حبله و مکر زدن شهر لک رعایای قورقش و پادشاه عسکری مغلوب ایدی * بحکم آن که ملاذی منبع از قله کوهی بدست آورده بودند و ملجاء و ماوای خود ساخته * بحکم با حرف مصاحبت و حکم یونک کی پر زده سبب و علت معنایست در) (ملاذ اسم مکاندر صغینق پر دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (منبع محکم معنایست در) (قله طاع باشی فتنه درلر) (کوهی یا حرف وحدت) (بدست با حرف صله) (آورده ماضیدن قسم مفرد غائب کتور مش دیمکدر) (بودند ادات جمع زمانیه کتور مشلرایدی دیمکدر) (ملجاء و ماوای بونده ایکیسی بر معنایست در صغینق بر یعنی مقام و مکان) (ساخته ایلش ینه ماضیدن قسم مفرد غائب ایلش دیمکدر تقدیری ساخته بودند در) (محصول ترکیب) (سلطانک لشکری اول سببیدن مغلوب ایدیکه محکم صغینق بر بر طاع باشندن اله کتور مشلرایدی و کندیله مقام و منزل ایلش لرایدی حاصلی بر طاعک صرب پرنده اولور لردیکه انله ظفر بولمق مشکل ایدی * مدبران آن طرف در دفع مضرت ایشان مشورت کردند * مدبران جمع مدبر در اهل تدبیر معنایست (ممالک جمع مملکت اضافتی لایمه لدر در دفع مضرت اضافتی مصدرک مفعولنه در) (مضرت میک فحبله و تشدید رایله ضرر معنایست مصدر مییدر ایشانه اضافتی لایمه در) (مشورت میک فحبله و شبک سکونی و واول فحبله دانشق دیمکدر میک فحی و شبک ضعی و واول سکونیه ده لغندر شوراده درلر شبک ضمیه حاصلی اولطرف مملکتلرک مدبر لری دزدان عربک ضرر لری دفع ایلکده دانشق ایلدیلر * که اگر این طائفه برین نسق روز کاری مداومت نمایند مقاومت با ایشان متمتع گردد * نسق نو تک و شبک فتحه لریله لغنده نظم معنایست در اما بونده اسلوب مراد در (روز کاری یا حرف وحدت) (مداومت مفاعله با یسندن مصدر در دوام معنایست حاصلی ملازمت دیمکدر) (مقاومت مفاعله با یسندن مصدر در مقابل دیمکدر) (با مع معنایست حرف در) (کردد فعل مضارع مفرد غائب در کر دیدن انتقال معنایست یعنی انلرایله مقابله و جنگ ایلک امکندن امتناعه مشق اولور) (محصول ترکیب) مشورتلری بواولدی که اگر بوظائفه بواولوب اوزده بر زمان ثبوت و دوام کوهتر لریه بونلرایله مقابله و مقاتله متمتع اولور حاصلی مشکل اولور زیرا وار دجه زیاده اولور ل و هر یرده که بر مقصد وار ایسه بونلره ضم اولور

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

* مثنوی * درختی که اکنون گرفت پای * نیروی شخصی بر آید ز جای * باید مراد
 کوکدر (با حرف مصاحبت) نیروی نوک کسر به قوته در (شخصه اضافی لامیه در
) و یا حرف وحدت (بر آید بونده جفا معنای در (ز جای تقدیری زجا یشدر ضرورت
 وزن و قافیه ایچون شین حذف اولندی (محصول بیت) براغاج که شمیدی یعنی تازه کول
 طومشدر حاصلی یکی دیکلمشدر بر شخصک قوتیله برندن جفا و قویار یعنی جزئی نسنه ایله
 چقار (بعضی نسخه ده شخصی برنده مردی واقعدر) بر آیدک معنای یوقاری کلور دین
 حق ادایی ایدم (نیروی نوک فحیله در دین لغت کابلر نه مخالف سولش * ورش همچنان
 روز کاری هلی * بگردوش از بیخ بر نکسی * ورش اصلی واکر شد ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی (همچنان کدک دیکدر یعنی الا آن اولدیغی کبی) هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر هلیندن ترک ایلمک یعنی خالی اوزره قومی حاصلی ایهال ایلمک (با حرف مصاحبت
) کردون بونده قاکلی معنای در که بعضی مملکتده عربیه برنده استعمال ایدر که عربیه
 بحله درلر عینک و حنک فتحه لریله (ایکی شین ضمیر درخته راجعدر) بیخ بای عربینک کسری
 و سکون بایله کول دیکدر (بر حرف تا کید) نکسی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسیدندن
 کافک ضمی و کسریله لغت قرقمق و اوزمک معنای (محصول بیت) اما اگر معهود درختی بر زمان
 انجیلین خالی اوزره قویوب ایهال ایدر سک انی کوکندن قاکلی ایله قویاره مز سن یعنی قاکلی چکر
 ایکی اوکوز قوتیله کوکندن اوزره مز سن دیکدر (هلی فعلی هشتن مصدرندن اشتقاق ایلین
 سه ایش (و نکسی فعلی کینچن مصدرندن اشتقاق ایلینده غلط ایش * سرچشمه شاید
 کرفتن بیل * چو پرشدناید گذشتن بیل * سرچشمه لامیه بکار باشی دیکدر) شاید بونده
 ممکن معنای فعل مضارع مفرد غایدر (با حرف مصاحبت) بیل دمور کورک که یوقاری
 ولایتده انکله باغ وستان بلرلر بعضی نسخه ده بیل بریشه میل بازار طقیج معنای (پر بونده
 چوق معنای در (شاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ممکن دکل معنای (با حرف مصاحبت
) بیل فیل دیکدر که اندن معربرد (محصول بیت) بکار باشینی بیل ایله طومق و جریانندن
 مانع اولق ممکندر یعنی از اجاق نسنه ایله اقدن منع ایلمکه قابلدر اما چونکه صو چوق اوله
 یعنی اقه اقه ایرکله و جوغله انی فیل ایله کچمک اولماز با خصوصیکه فیل صوصغری کبی
 زیاده یوز کچدر انکچون مصنف قدس سره فلی تعیین ایلدی صواقاغله بالحق جو غلوب
 فیلله کچمک اولماز دین مقامه مناسب سولماش اگر چه که فیل بالحقده زبوندر دوه کبی
 * سخن برین مقرر شد که یکی را بنجس ایشان برکا شنند و فرصت نگاه داشتند تا وقتی که
 برسر قومی رانده بودند و بقیه خالی مانده * سخن مبتدا (برین تقدیری برین اتفاق) مقرر شد
 خبر مبتدا (که حرف بیان) بنجس با حرف صله بنجس فعل باندن مصدر در جاسوسلق
 ایلمکه درلر (بر حرف تا کید) کاشنند فعل ماضی جمع غایدر کافک ضمیله حواله ایلدیلر
 دیکدر (نگاه آشنند حفظ ایلدیلر) تا انتهای غایت ایچوندر (وقتی با حرف وحدت) که برسر
 قومی (بر حرف استعلا) سر تحسین لفظ ایچون (قومی یا حرف وحدت) بقیه پاره از زمین
 بونده مراد اولدقلری برلر (خالی پوش دیکدر نهی معنای (مانده لفظ مشترکدر لازم ایله
 متعدی یشده لازم اولنج بقیه لری خالی قالمش دیکدر (و بر بود تقدیر اولمق کورک
 متعدی اولنج بقیه لری خالی قومشدر دیک اولور (و یشه بود تقدیر اولور بونقدیر چه
) (محصول ترکیب) سوز بو اتفاق اوزره مقرر اولدیکه بر کیمیدی انلرک جاسوسلغنه
 حواله ایلدیلر و فرصت زمانی رعایت ایلدیلر یعنی حفظ ایلدیلر شول زمانه دکل که

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

بر طاقه نک اوزرینه سورمشلر ایدی و بقیه لری خالی قالمش ایدی و بقیه لری خالی قومشلر ایدی
 حاصلی بر قومی غارت ایلکه کیدوب برلری تهسا قومشلر ایدی (برسر قومی رانده بودندک
 معنای بر قومک باشی اوزره سورمشلر ایدی دین داده قصور ایش منه سنده مانده بونده نهاده
 معنای در دین ایکسک مایینی قرق ایدر دکل ایش تا وقتی که برسر قومی رانده بودندک معنای
 ناشول زمانه دکل که اول حراملر بر کون بر کار بان باصفه کتمشلر ایدی دین کار بان قیدی
 غنی در قدر * تی چند از مر دآن واقعه دیده وچک آزموده رابفر ستاندند تا در شعب جل پنهان
 شدند شبانگاه که دزدان باز آمدند سفر کرده و غارت آورده سلاح بکشادند و غنایم بهدند
 نخستین دشمنی که بر سر ایشان تاخت خواب بود چندانکه پاسی از شب بکشدنت * تندن مراد
 شخصدر (و با حرف وحدت) واقعه دیده ایش کورمش معنای در تنبیه در که بونک کبی ایشلره
 مجرب اموردیده کیمسه زار سال ایلمک کرک (چک آزموده ماقبلنه عطف تفسیری کبی در) ورا دات
 مفعول آزموده راراسنی دیده دن صکره یازوب بونده حذف ایلمک ایدی قاعده سبج دین خوب
 سولماش زرا سبجه مانع دکل کر کسه بونک کبی روابط اولکی فقره نک اخرنده یازلسون
 و کر کسه ایکنی و اوچنی و غیرینک نهایی اولکی فقره نک اخرنده و قری ارتقدیر با حرف
 تا کید (فرستادند فعل ماضی جمع غایدر) و ندر دیار دیکدر ارسان ایلدیلر معنای (تا حرف
 تعلیل شعب شینک کسری و عینک سکونیه طاع ایچنده اولان یوله دیولر جله اضافی لامیه در
 شعب جبلمک معنای بیاننده حراملر کدر کاهی اولان یوللر یشه دین کدر کاه اداسی برنده دکل
 قدر (سفر کرده ده) و غارت آورده ده ها ر سملر حرف ترتیدر سفر ایدوب و غارت کتورب دیکدر
 (سلاح سینک کسریله یاراق معنای در قلی و غیر یسی کبی) غنا تخمینک جمیدر طومق معنای
) نخستین یاء نسبت و تون تا کید ایله اولکی دیکدر زرائعست نوک و خاک ضمر لیه وسینک
 سکونیه اول دیکدر (دشمنی با حرف تنک و با حرف وحدت) بر حرف استعلا (و سر تحسین لفظ
 ایچون کلمش) تاخت فعل ماضی مفرد غائب چادی (یعنی ایلغار ایلدی) خواب بونده او بقو
 معنای در (پاس بعضی معنای در) و با حرف وحدت (محصول ترکیب) واقعه کورمش
 وچک صنماش ارلردن بر نیجه شخص ار سال ایلدیلر تا کیم اولدقلری طاع بولنده پنهان اولدیلر
 کیمه که حراملر کر و کلدیلر سفر ایدوب و غارت کتورب بر اقلرین بللرندن ایدیلر (یعنی
 چوز دیلر و طومق بولوغی قودیلر اولکی دشمن که اوزر لری ایلغار ایلدی او بقو ایدی یعنی بورغون
 کلوب او بولر اول قدر که کیمدن بر مقدار کیدی * بیت * قرص خورشیددر سیاهی رفت *
 یونس اندرد هان ماهی رفت * قرص خورشید بونده مراد کونش چور کیدر یعنی جرم
 شمس (سیاهی یاء مصدر یله قرا کولق دیکدر) رفت کندی دیکدر بعضی نسخه ده رفت برینه
 شد واقعه معنی برلر (یونس یعنی یونس پیغمبر علیه السلام) اندر ادات صله (ماهی یاء اصلیه ایله بالقی
 دیکدر اضافی لامیه در یشده ادات تشبیه مضمردر (محصول بیت) دزدان خوابه طالیدی
 گانه که قرص خورشید ظلماته کندی (حضرت یونس ده دهان ماهی به کندی او بقویه زیاده
 طالب مغس اولدقلرندن کنایتدر حاصلی شدت خوابدن تعمیردر * مر دآن دلاوران از کین
 بدر جسنند و دست همه را یکان یکان بر کتف بستند * کمین کاف عربینک فحی و عینک
 کسریله یوصویه درلر (بدر یاء صله ایله ملاشره دیکدر) جسنند فعل ماضی جمع غائب صحر ایلر
 دیکدر (دست همه لامیه در) ورا دات تخصیص (یکان یکان بانک فحی و کسریله و کاف
 بحمله بر برر دیکدر عربیده احاد درلر همزه نک ضمیله (بر بونده حرف صله در) کتف کاف
 عربیک فحی و تانک کسری ایله و سکونیه یفرن معنای در و فار سیجه شانه دیلر بونده مراد

رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد کافی

ارددر (بشد فعل ماضی جمع غائب اردینه بغلد یلردیمکدر) (محصول ترکیب) دزدان که
 قوی او بقویه طالدیلر بهادرارل بوسودن طاشره صحرادیلر و پر برالرینی اردلینه بغلدیلر
 * پامد اداں بدرگاه ملک حاضر اوردندهمه رابکشتن اشارت فرمود * (محصول ترکیب)
 ایتسی پادشاه در کاهنه جبعنی احضار ایلدیلر جبعنیک قتلنه اشارت یسوردی * اتفاق
 دران میان جوانی بود که میوه عنفوان شبایش غور سیده و سبز کستان عذارش نو دیده *
 اتفاق اصلنده اوتفاق ایدی و او حرف قدر حروف مجهوردن و تا حرف قدر حروف
 مهموسه دن ینهما تنافر و تبعاد اولدیغیچون و اوی تابه قلب ایدوب تابی تابه ادغام ایلدیلر اتفاق
 اولدی و الف نون تنویندن مبدلدر (دران میان اول ورته ده) (یعنی انلرک اراستده) (جوانی یا
 حرف وحدت) که حرف رابط صفت (میوه عیش و همزه اضافت ایچون کلشدر) (عنفوان اول
 معاسته در) (شباب بونده یکتلک دیمکدر و شین ضمیر جوانه راجعدر) (نونونک فتحیه یکی دیمکدر جدید
 معاسته در) (رسیده ماضیدن قسم مفرد غائب ایشمش) (بودلفظی مقدر در) (سبز سبک فحی
 و هاء رسمیه چمن معاسته در) اما هاء سزیشل رنگ معاسته در (کستانه و کستانک عذاره اضافت لری
 لامیه ل در) (عذاربونک کی پرلده صقل بتن بره دیرلر) (دمیده ماضیدن قسم مفرد غائب بونده
 تمش دیمکدر) (نهر بودمقدر در) (محصول فقرتین) اتفاق اول خرامیلرک اراستده بر جوان و ارادی که
 آنک تازه یکتلکی میوه سی یکی ایشمش ایدی حاصلی جوانلغیک اولی ایدی (یعنی تازه جوان ایدی
 دخی عذارلر کستانک سبز سی یکی تمشیدی) (یعنی خطی تازه کلش ایدی) * یکی ازوزرایابی
 تخت ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و کفت این پسر همچنان از باغ
 زندگانی برنخورده و از ریغان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی انست که بخشیدن
 خون او بر بنده منت نهی * پای تختدن مراد سر بر ایاغیدر (بوسه داد بحسب لغت بوسه
 و پردی دیمکدر اما او پدی معاسته مستعملدر معلوم اوله که بعضی الفاظ عجم دادن و دهیدن
 و بونلرک مشتقابه مستعملدر بوسه داد و دشنام دادی کی (روی شفاعت بیایه در) (همچنان
 انجلین) (یعنی بولد اشلری اولان خرامیلر کی الان معاسته مستعملدر بونده ده جائزدر که الان
 معاسته اوله) (باغ زندگانی بیایه) (زنده دیری دیمکدر) (الف و نون زائد ادات جمع شکلنده
 اولدیغیچون هاء رسمی کاف مجعوبه ابدال اولمش) (و یا حرف مصدر در) (زندگانی و زندگانه
 بر معنایه در دیرلک دیمکدر) (بر بونده میوه در عیش معاسته) (ربعان رانک فحی و یانک سکونیه
 اول معاسته در) (عرب ربعان الشباب دیر اول جوانی معاسته) (تمتع تفعل بابندن مصدر در
 انتفاع معاسته) (یعنی فائده لمتک) (نیافته فعل فی ماضی یعنی ماضیدن قسم مفرد غائب بولماش
 معاسته) (توقع رجا دیمکدر امید معاسته) (بکرم با حرف مصاحبت) (و یا حرف صله من معاستی
 منتظمنر توقعه متعلق) (اخلاقه اضافتی لامیه در خلقت جعیدر خانک ضمی و لامک ضمی
 و سکونیه خداونده اضافتی بیایه در) (توقع مبتدا) (و آنست خبری) (که حرف بیان) (بخشیدن
 با حرف صله) (خونه اضافتی مصدرک مفعولنه در) (او ضمیر بنده لامیه در) (بر بنده تقدیری
 بر این بنده در) (منت نهد منت نهدک مفعول صریحی) (و بخشیدن) (و بر بنده غیر صریحی
 (محصول ترکیب) و زرادن بریسی پادشک تختک ایاغنی او پدی (یعنی تعظیم و تحجیل ایلدی
 و شفاعت یوزینی بره قودی و دیدی بو اوزلان اول بولد اشلری کی الان دیرلک باغسندن
 میوه عیش مشدر) (یعنی هنوز کیم یا شلیدر) (دخی جوانلق اولندن تمتع اولماشدر حاصلی یکتلک
 طویلشددر) (یعنی دخی کلشدر پادشاهک کرم اخلاقندن امید اولدر که بونک قانین باغشلفظنی
 بونده نلک اوزر بنده منت قویه) (یعنی امیدم اولدر که کرم عیمکدن بونی عفو ایله سین بونده

رد سروری و شعی و کافی

رد شعی
رد شعی

رد کافی

بعضیلر دیدیلر که کرد کاک
اصلی کرده در کاف عجمک
کسر یله و کاف عجم های
رسمیدن بدلدر

ریغانی رابع معاسته اولوب حاصل دیمکله تعبیر ایلدیلر خطا ایششار (توقع بکرم اخلاق
 خداوندی آنستک معاستی خداونده منسوب اولان اخلاق حبیله دخی کرم ایله بنم امید
 و رجام اولدر دین اخلاق حبیله دخی کرم ایله دیدیکنده ایهام ایش (بخشیدن خون
 او معاستی اول جوانک قاتی باغشلفظنه دین باه صله معاستندن بی خبر ایش * ملک روی
 ازین سخن درهم کشید و موافق رأی بلندش نیامد و کفت * (روی درهم کشیدک معاستی یوزنی
 پور ناردی و پور شدردی دیمکدر) (موافق رأی اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در) (ولتده اضافتی
 بیایه در) (یعنی پادشاه وزیرک مذکور کلامندن یوزنی پور ناردی) (و رأی بلندینه موافق کلدی و دیدی
 (بعض نسخه ده بلند پرینه جهان بین دوشمش و موافق رأی بلندش فقره سی ما قبلنده
 فقره به مقام تعلیلده در دین و او عاطفه نلک وجودینه ملتفت اولماش فندبر * بیت * برتو نیکان
 نکیرد هر که بنیادش بدست * تربت نا اهل را چون کرد کان برکند ست * برتو ضیا و اثر
 معاسته در) (نیکانه اضافتی لامیه در برتو مبتدا) (ونکیرد فعل فی مستقبل مفرد غائب کیریدندن
 طوماز دیمکدر خبر مبتدا در) (هر که اصلنده هر کس که در شبکه سابقا مفصل بیان اولندی) (بنیاد
 بنا معاسته در بونده اصل و نسل مراددر) (شین ضمیر که به راجعدر) (نا اهل را نا حرف فی اهلینی فی
 و سلب ایدر) (ورادات صله در با معاسته نا اهل دیمکدر یعنی ناچنسد و بداصله دیمکدر) (چون و او
 رسمیه ادات تشبیه در) (کرد کان اکثر انجام ایکی کافی به عجمی اوقودیلر و اولکسی مکسور و بعضیلر
 ثانسی عربی و بعضیلر عکسجه فوز دیمکدر که عربجه جوز دیرلر حیمک فتحیه) (بر حرف استعمال
 کید کاف عجمک ضمیمه قبه معاسته در تعریب ایدوب جنیده دیرلر حیمک و یانک ضمه ل به
 (محصول بیت) ابول برتو بی طوماز یعنی قبول ایلر هر کیمسه که سرشت و خلقتی یار امر در حاصلی
 ابولردن نور و فر آکوب متأراولماز) (مصراع ثانی مصراع اولک تنویر و توضیحی ایچون کلشدر) (یعنی
 نا اهل و ناچنسد تربیه ایلک قبه اوزره قوز قومق کیدر یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلدیکی کی
 بداصله تربیه تأثیر ایلر * نسل و تبار اینان منقطع کردن اولبرست و بیخ و بنیاد ایشان بر آوردن
 بهتر که آتش نشاندن و اخگر کذا شتن و افعی کشتن و بچه نگاه داشتن کار خرد مندان نیست *
 نسل معروف ترکیجه دول دیرلر) (تبار نلک فتحیه بونده قوم و قبیله مراددر) (ایناه اضافتی لامیه در
 (این اسم اشارتدر قریبه) (الف و نون ادات جمع در ذوی العقولدن اولدیغیچون) (منقطع انفعال
 بابندن اسم فاعلدر فعل ثلاثی به مطاوعدر نقطه فائده کسدی دیمکدر بونک کی پرلده اسم
 فاعل اسم مفعول معاسته در کسلس دیمکدر) (کردن ایلک یعنی کسلس ایلک حاصلی کسلسک دیمکدر
 (اولبر ایکی ادات تفضیلدن مرکب اسمدر اولکسی عربیدر که اصلنده لامک فتحیه در لامی مکسور
 اوقومق دأب عجمدندر پس بونده تر نا کید ایچون کلشدر الحق) (بیخ باه عربینک کسر یله کو کدر
 (بنیاد اصل معاسته در) (ایشانه اضافتی لامیه در) (حضرت شیخ تقی قضا ایدوب قریبدن
 بعیده انتقال یوردی) (بر آوردن بونده چقارمقدر قلع وقع معاسته بیخ و بنیاد مقدم مفعولیدر
 نلک نسل و تبار منقطع کردنک مقدم مفعولیدر) (بهتر یکرک دیمکدر وینه بر سین و نا مقدر در
 (که حرف تعلیل) (آتش نشاندنک مقدم مفعولیدر نشاندن لفظ مشترکدر آتشله مستعمل
 اولسه سویندرمک معاسته در اما درختله مستعمل اولسه دیکیمک معاسته در عربجه غرس
 دیرلر غینک فتحیه طاشله ده استعمال بویه در اما انسانده افعاد و اجلاس معاسته و بر کیمسه بی
 بر مصلحت اوزره نصب ایلکله دیرلر بعضی شراح اصلنده نصب معاسته در و بونده اطفا
 معاسته در دیش و بعضی نصب معاسته سیله اطفا نلک مناسبتی چندان واضح دکدر اما
 اجلاس معاسته مناسبتی واضحدر دیش ظاهر بودر که معنای اشتراکدن ایکسیده آگاه

درسوری و کافی

اولامش فنامل (اخر کاف عربی که کوز دیمکدر قور معناسنه) (کذاشتن ترک ایلک) (و فعی)
 عینک فنجیه عربی در آنکه بیلانته دیرلر اما بجم کسر عینله اوقور نکه سائرلر بی یوله ایدر (بجه بای
 عربی که فعی و جیم بجمی ایله بوری جو جده جو زده دیرلر) کار خردندان لامیه در مبتدا (و نیست
 خبری (محصول ترکیب) بیت سابقه بو ترکیب مقول ملکدر بیورر که بونلرک اصل و نسانی
 منقطع ایلک اولر کدر و بونلرک کو کئی و دینی برندن اوزوب چقارمق بکر کدر زیر آتشی
 سویندروب قور بی البقوبوب اهل ایلک و یلانی اولدروب بوروسنی اولدروب صلفق و بسلک
 عاقللر ایشی دکلدر بعض نسخه ده نشاندن برینه کشتن یازارینه لفظ مشترکدر اولدربمکلدر
 آتش سویندربمکلدر پادشاه سویندربمکلدر حاصلی و نتیجه سی بودر که جبعی قتل ایدوب
 هیچ برنی ترک ایلماک کرک (معلوم اوله که آتشدن واقعیدن صکره را یازتی و بجه دن صکره
 رهمزه ایله شین ضمیر یازمق صحیح نسخه ره مخالفتدر * قطعدر * ابراکر اب زندکی بارد *

هرکز از شاخ سیدر نخوری * ابر بلوط (زندکی دیرلکدر حیات معناسنه) (بارد فعل مضارع مفرد غائبدر
 لازمه تعدی بنده مشترک بونده متعدیدر باغدر معناسنه) (شاخ دال و بذاق دیمکدر بیده اضافتی
 لامیه در) (پند بایه عربی که کسر یله سکوت اغاچنه دیرلر) (ربونده بجم معناسنه در) (نخوری
 فعل فی مستقبل مفرد مخاطب بزم سین دیمکدر) (بر مبتدا و جله شرطیه خبر و بارد فعل شرط و آب
 زندکی مقدم مفعولی و فاعلی تختده ابره راجع ضمیر و نخوری جزاء شرط) (و بر مفعول صریحی
 (وازشاخ غیر صریحی (محصول بیت) بولوت اگر آب حیات باغدر بر ایدسه ده هرکز سکوت
 نالندن میوه بزم سین بونده بارد بخزا باراند معناسنه در دین معنای اشتراکدن غافل ایش
 (بعید دکلدر که دنبله از ابراکر آب زندکی بارد دین احتیاج سز تکلفه دوشمش (واصلندن فعل
 لازمدر باغتی معناسنه اما بونده باغدر مرق معناسی مقصود در دین معنای اشتراکدن آگاه دکل
 ایش * با فرومایه روزگار میر * کزنی بور یا شکر نخوری * با حرف صله و با خود حرف
 مصاحبت (فرومایه ایلقی اصلو) (یعنی بد اصل ناجنس دیمکدر) (روزگار بونده ازمان و اوقات
 معناسنه در) (مرفعل نهی مفرد مخاطب ایلتمه معنای لازمبسی صرف ایلتمه دیمکدر) (کز که
 حرف تعلیل (فی قامش بور یا به اضافتی لامیه در) (بور یا بر درلو حصیردر فارغو قامشدن
 طوقور اناطولیده و دیار عربده فقرا استمال ایدرلر زیرا مشهور و معروف حصیردن اوجوزدر
 (شکر نخوری بک مفعول صریحی (وازی غیر صریحی (محصول بیت) ایلقی اصلو ناجنس
 کپسه به روزگار ایلتمه یعنی تریه سته اوقات و ایام صرف ایلتمه و آنکه روزگار کپورمه زیرا
 بور باقشدن شکر بزم سین حاصلی بد اصل ناجنس سعی و کوشش صرف ایدوب اندن صلاح
 ورشد توقع ایلک همان فی بور یادن شکر تحصیلنی رجا ایلک کیدر * وزیر این سخن
 بنید طوعا و کوها بیسندید و بر حسن رای ملک آفرین خواند و گفت آنچه خدا وند دام
 ملکه فرمود عین حقیقتست که اگر در سلک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از ایشان شدی
 اما بنده امید وارست که بصحبت صالحان تربیت پذیرد و خوی خردندان کیدر که هنوز
 طفولت و سیرت بغی و عبادان گروه در نهاد وی ممکن نشده است * طوعا و کرها تمیز آنکه
 منصوب مصدر لر در (یعنی دیرلر دیرلر فارسیجه خواه و ناخواه دیرلر حاصلی ظاهرا
 مفر و نقاد اولدی اما باطنا کره کوردی دام ملکه جله معترضه علم بدیعه دعائی مشتمل
 جله معترضه به حشوملیج دیرلر که حرف تعلیل (سلک دیریه و دیریه ایلکنه دیرلر صحنه
 اضافتی بیاسیه در) (بدان برامازلر دیمکدر) (یافتی حکایت حال ماضی بولیدی دیمکدر) (شدیده
 بویه در) (امید و ار امیدلو دیمکدر زیرا وارادات نسبتدر) (که حرف بیان (بصحبت با حرف

رد ابن سیدعلی
وسروری و کافی

درسوری
رد ابن سیدعلی

رد کافی

سبب (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختده غلامه راجع ضمیردر) (کیرد فعل
 مضارعدر سابق کبی) (که حرف تعلیل (هنوز الا آن دیمکدر) (بغی تعدی معناسنه در) (عناد
 سرکشک (آن کر و هندن مراد دزدان عربدر) (نهاد خلقت و طبیعت دیمکدر) (ممکن ثابت
 دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شفیع چونکه پادشاهدن مذکور کلامی ایشدی ظاهر اطاعتله
 و باطنا کراهتله بکندی و پادشاهک حسن رأی و تدبیرینه آفرین اوقدی یعنی تحسین
 ایلدی دخی دیدی اول نسنه بی که پادشاه ملکی دائم اولسون بیور دی عین حقیقتدر زیرا اگر
 بو اوغلان اول یرامزلرک مصاحبتی دیر بسنده و انلرک صراسته تربیت بولیدی بیور دیمکدر کبی
 انلرک بری اولور دی اما بن قولک امید ایدر که صلحاصحابی سبیلله تربیت قبول ایلله و عقلا
 خوبی طوته (زیرا الا آن تازه اوغلاندر و اول حرامیلر بلو کیک بغی و عناد طریق و روشی
 طبیعتنه ثابت اولوب قرار طوتمامشدر) (بونده طفل بیور دیمق مجاز طریقله در زیر یوقار و ده
 نو خط جوان بیور مشیدی) (پس ایکی کلام تعارض ایدر ایددی طفل بیور دیمق تازه لکله
 تعبیر ایلک کرک که تناقض اولیه (از ایشان شدی فقره سنک اولنه و او عاطفه ابراد ایلین
 شرطی جزاسز قومشدر) (و حقیقتستی همزه مجلبه ایله یازانلر املاده خطا ایش (عین
 حقیقتستدن صکره حرف تعلیل یعنی که حرفی ترک ایدنلر مقصوده و اصل اولامشدر * و در
 حدیثست) (که ما من مولود الا و قد یولد علی فطرة الاسلام ثم ابواه یهودانه و بنصرانه
 و مجسسه * (و او حرف حالدر) (در حرف ظرف) (حدیثست تقدیریدر در حدیث وارد و ثابتست
 (که حرف بیان و ورود) (ما حرف فی) (من حرف صله بریره متعلق دکل (مولود اسم مفعولدر
 طوغش معناسنه بونده ولد مراد در) (الا حرف استثناء) (و او حرف حال) (قد حرف تحقیق) (بولد
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول) (علی حرف جر بولیده متعلق) (فطرة بحرور در علی ایلله
 معناسی خلقتدر اسلامه اضافتی لامیه در) (ثم حرف عطف) (ابواه تنبیه ایدر تغلب طریقله
 (یعنی ابی امه تغلب ایش لفظا مرفوع مبتدا) (ضمیر محلا بحرور مضاف الیه مولوده
 راجع) (یهودانه مولوده راجع ضمیرله فعل مضارع تنبیه مذکر غائب مبنی للفاعلدر
 تفعیل بایندن الف ضمیری ابوانه راجعدر یهودی ایدرلر) (و بنصرانه یهودانه کیدر
 هر خصوصده نصرانی ایدرلر دیمکدر) (نصران شامده بر کویک اسمیدر بودین اول اول کویک
 خلقندن ظهور ایلدی بکیچون اکانسبت ایدوب نصرانی دیدیلر) (و مجسسه سابقدر کیدر بایده
 و صیغه ده مجوسی آتشد طپانه دیرلر فارسیجه کبر دیرلر کاف بجمک فنجیه (یعنی مجوسی
 ایدرلر دیمکدر) (محصول معنی) (مولوددن بر مولود طوغاز الا خلقت اسلام اوزرینه (یعنی
 دین اسلامه قابل و ایمانه مستعد خلق اولور شویله که کندی حالی اوزره قلوب خلاف
 دین اسلامه بر کیمسه به مقارن اولمازسه مؤمن موحد قالور) (پس باباسی و اناسی اتی یهودی
 ایدرلر یهود دیر ایدسه و نصرانی ایدرلر نصرانی ایدسه و مجوسی ایدرلر مجوسی ایدسه و زبرک
 بو حدیثی سوقتندن فهم اولنور که مذکور بسر طفل اوله لیکن حکایه نک اولی جوانلکنی
 کوستر علی کل حال حکایه تعارضدن سالم اولماز الا تجوزه ارتکاب ایلله معلوم اوله که وزیر
 کلامنی حدیث شریف ایلله تأیید ایلدی کبی بو ایکی بیتله تأیید ایدر * قطعدر * بایدان یار
 کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد * با حرف صله (با حرف مصاحبت) (بدان بدک
 جمیدر بارامزلر دیمکدر) (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر) (همسر
 بونده باشدش دیمکدر) (حضرت لوطه اضافه خانوقی مراد اولور) (خاندان اهل بیت معناسنه در
 نبوته اضافتی لامیه در) (شین ضمیر حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطن پیغمبرلک

ردشعی

رد ابن سیدعلی و سروری
و شعی و کافی

رد کافی

مطالعه

خاندانی و اهل بیتی (کم شد کاف بحکم ضمیمه بتدی یعنی ضلالتنه دوشدی (محصول بیت)
حضرت لوطک خاتونی بارامزله یا خود بارامزله یار اولدی یعنی بارامزله قوشلد یعنی چون
حضرت لوطک اهل بیتی کم اولدی یعنی ضایع اولدی (حضرت شیخ دیمک استر که مذ کوره
خاتون حضرت لوطک همسر یکن و حرم نبوت اولمش یکن یعنی منبع هدایت اولان نبوته
اضافه شرف بولش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلنه قوشلا غله ضاله اولدی
(غرض بارامزله مصاحبت ایدوب بدکار لره یار اولماک طبیعت انسانیه قوت تأثیرین
بیاندر (نبوتش ضمیرینی همسره ارجاع ایدوب معناسنی اول خاتونک نبوتی خاندانی ضایع
اولدی دین خاتونه نبوت اثبات الیش بو خود جائز دکل * سک اصحاب کهف روزی
چند * پی نیکان گرفت و مردم شد * (سک سبک فقی و کاف بحمله کلب دیمکر یعنی
ایت (اصحابه اضافتی لامیه در (وکهفه کذک (مغاره به کهف دیرل (اصحاب کهفه
اضافتی ادنی ملاسه ایله در (بونجه ییلار انده باتوب انده کم اولدقلریچوندر (روزی
(یا حرف وحدت (چند جیم بحکم فقیله نیچه دیمکر (بی بونده بای بحکم فقیله ازوارد
معناسنه در نیکانه اضافتی لامیه در (نیکان نونک کسریله و کاف بحمله نیکنک جعیدر ایولر
دیمکر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی دیمکر فاعلی متحد ضمیر سکه راجعدر
مردم بونده انسان دیمکر (محصول بیت) اصحاب کهفک سکی بر نیچه کون ایولر ازین
وآردین طوئدی یعنی ایولره اویدی و مردم یعنی انسان مرتبه سنه واصل اولدیکه انسانله
جتنه بله کیرسه کزک تنکه مشکوه انوارده پیور که (عجل ابراهیم (و کبش اسمعیل (وناقه
صالح (وبره موسی (و حوت یونس (و حار عزیر (و غله سلیمان (و هدهد بلقیس (و کلب
اصحاب کهف (وناقه محمد و علیهم الصلوٰه والسلام بونلر جعاقوج صورتده جتنه داخل اولورلر
(پس بونده سک قیامتده آدم صورتنه ممثل اولوب جتنه کیرسه کزک دین عندی
سویلس (مردم بونده مفرد در مرد معناسنه دین مردمی بیلز امش (حضرت لوطک
زوجه سی حکایه سی و اصحاب کهف قصه سی کتب تفاسیرده و شروح احادیث شریفده مفصل
بازلد یعنی بونده بیانی ترک اولندی * این بکفت و طائفه از اندماء ملک با و بشفاعت
یارشدند تا ملک از سرخون اودر گذشت و کفت بخشیدم اکر چه مصلحت ندیدم *
این بکفتک فاعلی و قائلی وزیر شفیعدر (طائفه یا حرف وحدت (و هرزه حرف توسل
(ندما ظاهر بودر که بونده ندما مصاحبلر معناسنه اوله اما لغت لدره بوجع بولمندی
بلکه ندیم باده مصاحبه دیمشرو جعی ندما کلور کسرنونله دیمشدر (ملکه اضافتی
لامیه (با حرف مصاحبت (او وزیر راجعدر (بشفاعت (با حرف ظرف (یار بولداش
بونده قرین مراد در (نا حرف تعلیل (سرخون او سابقا تحقیق و بیان اولندی یعنی قاتی
هوا و هوس سود استندن (در حرف تأکید (گذشت یکدی (بخشیدم فعل ماضی
متکلم وحده بغلدم دیمکر (محصول ترکیب (وزیر شفیع بو حدیث شریفی و بو ایکی بیتی
اوقودی و پادشاه مصاحبلرندن بر طائفه انکه شفاعتده بار اولدیلر تا کیم پادشاه اوغلانک قاتن
دوکنک هواستندن یکدی دخی دیدی قاتی سکا بغلدم اکر چه لایق و مناسب کوردم * رباعی *
* دانی که چه گفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد * دانی فعل مضارع
مفرد مخاطبدر استفهامی متضمن (که حرف بیان (زال بونده رستم داستانک باباسی مراد در
(کرد کاف بحکم ضمیمه بهادر دیمکر اضافتی بیانیه در (دشمن شمرک مفعول اولی (و حقیر
مفعول ثانیه سی (بیچاره حقیر معطوف (شمرد بونده مصدر معناسنه در (زرا نتوانده راجعدر

رد شمعى

زدشعی و کافی
زدشعی

استقبالیت

استقامت و ملحوظات صامتی دیکدر * ندیم بی آبی ز سر چشمه خرد * چون پیشتر آمد
شربتاز برد * سرچشمه بکار باشی دیکدر (خرد خاتک ضعی وراثت سکونیه اوواق دیکدر
ازاجتی معناسنه (شتر دوه (بار بونده یو کدر جل معناسنه کسر حایله (محصول رباعی)
خطاب عام طریقه یورر بلور مبین دستک باباسی زال بهلوان و بهادر ستمه نه دیدی
بوندن صکره اوج مصراع مقول زالدی یعنی دشمنی حقیر و بیچاره صامتی اولماز حاصلی زبون
اعتقاد الملک اولماز (بویت مقام تعلبلده در زیر چوق کوردک که اوواجتی و ازاجتی بکار
باشندن صوچونکه زیاده کلدی دوه بی یو کبله کورتدی یعنی کاه اولور که دشمن قولنور
واندن سر مدیکلک ایشلر ظهور ایدر (رباعی یرینه قطعه یازان بلزیمش (رستم کرد کاف
عربیه دینلر خطا ایشلر * فی الجمله وزیر پسر راجخانه برد و باز ولعت پرورد استاد و ادیب
بتریش نصب کرد حسن خطاب ورد جواب و سائر آداب ملوکش بیامو خند تاد نظر
همکنان پسندیده آمد باری وزیر اشمائل و اخلاق در حضرت ملک ششمی گفت که
تریت عاقلان در وی اثر کرده است و جهل قدیم از جبلت او بدر برده ملک را ازین سخن
تبسم آمد و گفت * بیت * عاقبت کرک زنده کرک شود * کرجه با آدمی بزرگ شود * فی الجمله
حاصل کلام بعض نسخه استاد و ادیب و او عطفله واقعدر (فی الحقیقه بیامو خند و عاقلان
کله لرینه مناسب بود و سجده بونی اقتضا ایدر فتأمل (پروردک و نصب کردک فاعلی وزیر
مذکور در (کردند یازانلر فاعل ملاحظه سنی ایلماشلر و سجده غافل اولمشلر (ادیب
فعل یعنی فاعل رادب تعلیم ایدمی کجه ادیبین صکره را یازانلر موجود نسخه نه مخاف یازمشلر
(تا حرف تعلیل (حسن خطاب یعنی هر کسه لطف و حسنله تکلم و خطاب ایلمکی (ورد جواب
یعنی رد جوابی حسن و لطفله حاصلی وجه معقول ایله جوابی رد ایلمکی (سائر بونده جمیع
معناسنه در (آداب ملوک لامیه در پادشاهلره لایق ایدر دیکدر (شین پسر راجعدر (تا
حرف تعلبلدر حتی معناسنه (همکنان هانک فحی و کاف مجمینک کسریله لفظ مشترک در
جمع و اقران و امثال پیونده حاصلی اسم جعدر (شمائل شمائل جعیدر شینک کسریله (و اخلاق
خلق جعیدر خاتک ضعی و لامک ضعی و سکونیه عطف تفسیری قبیلند ندر خویرلر دیکدر
(حضرت بونک کبی برده حضور معناسنه در (شمه بونده ازاجتی معناسنه در (یا حرف وحدت
(و همزه حرف توسل همزه بی حرف وحدتدر دین بلزیمش (که حرف رابط مقول قولدر (تریت
عاقلان مصدرک فاعلنه اضافتیدر (در حرف ظرف (و یا خود حرف صله (وی ضمیر پسر در
(تریت عاقلان مبتدا (اثر کرده است خبری (جبلت خلقت معناسنه در (بدر برده
لغنه طشره ایلمش دیکدر اما مراد اخراج و ازاله در (ملک را بونده را حرف صله در
(تبسم کلمه سمک (حاصلی خنده کلدی و بوییتی او قودی (کرک ایکی کاف مجمیدر (واو لکسی
مضمومدر و راسا کن (با آدمی انسان ایله دیکدر (بزرگ بانک و زانک ضمیر لیه وراثت سکونی
و کاف مجمله اولو و بیوک معناسنه در (بزرگ شود بیوک اولور و یور (محصول کلام)
وزیر اوغلانی اوینه ایلمدی و نازو نعمته بسلدی و استاد و ادیبی اوغلانک تربیه سنه نصب
ایلمدی تا کیم حسن خطاب ورد جوابی اکا تعلیم ایتدیلر و جمیع سلاطین آداب و ارکاتی
اکا و کرتدیلر حتی جمیع اقران و امثال نظر نده مقبول کلدی (سوق کلام اول معنایی
افهام ایدر که وزیر اوغلانی اوغل ایلمش اوله که انکله بوقدر تقید ایلمش (رکره وزیر
انک شمائل و اخلاقندن پادشاه حضور رنده بر مقدارین سوبلدیکه عقلا تربیه سی اکا
تأثیر ایلمدر و جهل قدیمی آنک خلقت و طبیعتندن چقرمش پادشاهه بوسوزدن کلمه

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
وسروری

دسروری و سماعی
دسروری و سماعی

ردشعی

کادی و دیدی عاقبت قورد انبکی قورد اولور اگر چه که انسانله بیور (یعنی قورد انبکی انسان
 انده ده بیورسه برنجلیکی ترک ایلز) که تربیت عاقلان مابعدیه و زیرک معقول قوانه داخل
 اولوب بلکه حضرت شیخ وزیرک مقصودنی بیان ابراد ایلک ایچون کنورمشدر دین کلامک
 ر و حنه واصل اولماش قنامل * سالی دورین برآمد طائفه او باش محله دراو پیوسلند و عقد
 مراقت بستند تا بوقت فرصت وزیر رباب و سرش بکشت و نعمت بی قیاس برداشت و درمغاره
 دزدان بجای بدر پشت و عاصی شد ملک دست تحیر بدندان گرفت و گفت * سالی یا حرف
 وحدت (برین بوتو بیت و رعایت اوزرینه کلدی یعنی بو حال اوزره برایی بیل یکدی (طائفه
 همزه اضافت ایچون کلس (وحدت ایچوندر دین خطا ایلش) (او باشند بونده لوندلر مراددر
 (او باشه اضافت بیانه در (محله به اضافت لامیه در (در حرف صله اوضمیری پسره راجعدر
 پیوسلند اولاشده و قاشدیله حاصلی انکله مختلط اولدیله عقد عینک کسر بله بوغنی (مراقتیه اضافتی
 بیانه در (تا بونده حتی معانسه در (بوقت فرصت باحرف ظرف و اضافت لامیه در (محصول تربیت
 برایی بیل بو حال مذکور اوزره یکدی وزیرک محله سی لوندلری اوغلانله قرشدی و انکله الشیدیلر دخی
 یولداشلی عقدنی باغدیله یعنی اتفاق ایلدیله (تافرصت وقتنده و زیری یکی اوغلیله قتل ایلدی
 و بی حد و بی قیاس نعمت قالدردی و خرامیلر مغاره سنده باباسی پرنده اوتوردی و عاصی اولدی
 سوق کلامدن فهم اولان بودر که مذکور پسر سردار لری اوغلی اوله پادشاه ایشیدیلک
 حیرت الینی دندانبه طوندی (یعنی الینی حیرتندن ایصردی و دیدی * قطعه * شمشیر نیک
 ازاهن بدچون کند کسی * نا کس بتریت نشودای حکیم کس * شمشیر شینک قچی و کسر بله
 قلیج نیکه اضافت بیانه در (بو قلیج) کندک مفعول صریحیدر (وازا هن غیر صریحیدر) (بده
 اضافتده بیانه در (برامزد مردن دیمکدر) (چون و او اصلیه ایله استفهام انکاری بی مفید در
 (کسی یای وحدتله فاعل کنددر) (نا کس ایحق دنی الاصل دیمکدر) (بتریت باحرف سبب) (نشود
 فعل نفی مستقبل شویندن اولماز دیمکدر اسمی تحتیه نا کسه راجع ضمیر و خبری کسدر (وای
 حکیم معترضه (محصول بیت) پادشاه حیرتدن الینی ایصردی و دیدی (بو قلیجی برامزد مردن
 نیجه ایدر بر کیمه یعنی برنسته نیک اصلی برامزا اوله اتی بر کیمه نیجه ایواید ابدی ای عاقل نا کس
 و دنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی اصلی برامز تربیتله ایو اولماز نشودی شدندن اشتقاق
 ایلین مصادر احوالندن غافل اولورمش * باران که در لطافت طبعش خلاف نیست * در باغ
 لاله روید و در شوره بوم خس * باران یغور (که حرف رابط صفت (لطافت طبع لامیه
 شین بارانه راجعدر (خلاف ظرفک فاعلیدر) (در باغ رویدک ظرفیدر) (ولاله مفعولی اگر متعدی
 اعتبار اولورسه تضمین طریقله لازم اعتبار اولورسه (لاله مبتدا) (و روید خبری
 (و رویدک صله سی بر مقدار نسته اولور مثلا از سیش واز وکی (در شوره در باغه معطوفدر
 (بوم پردر زمین معانسه (پس شوره بوم چورق بر دیمکدر که انده اوت تجز (خس خاکک قچی ایله
 چورچوب معانسه در (محصول بیت) باران که انک لطفله طبعنده خلاف بوقدر (یعنی هر برده
 طلی باغ هر برده کسک یغماز بویه ایکن باغده لاله بتور (و شوره برده چورچوب
 بتورر یا خود انک سبیلله باغده لاله بتور و چورق برده خار و خس حاصلی هر برک نیسه
 استعدادی وار ایسه اتی بتورر معلوم اوله که سید علی زاده ظاهر بودر که روید رو باند معانسه در
 اشتراک و یا مجاز طریقله دید و کسکه سروری اعتراض ایلش لیکن اعتراضی قانون منظره
 اوزره دکلدر قنامل (و شوره بوم چورق برید و کسکه ده دخل ایلش که مفرد ظن ایلش دیو حال
 بو که تفسیرندن هیچ بوجهله افرادا کلا نمز زراعی بی تفسیرنده ارض ذات ملح دیمش و ترکیده

رد کافی

رد کافی

عربی لغت کرده او باش الناس
 الاخلاط دیمش یعنی ناسک
 در تپسی او سابه دیرل

رد سروری

چورق

چورق بریس دخلی پرنده دکل و لفظ شوره مضایقدر بومه لیکن همزه ضرورت وزن ایچون
 حذف اولندی دید و کیده فاعلدر زیر اصلی بوم شوره ایدی اضافته صکره اضافتدن قطع
 ایدوب ترکیب من حی ایلدیله بریس بالفعل اضافت دعواسی باطلدر (رویدی رستن دن اشتقاق
 ایلین اشتقاق احوالی بلزیمش * دیگر * زمین شوره سنبل بریارد * درونخم عمل ضایع مکردان *
 زمین شوره بیانه در بوم شوره کبی نیکه ذکر اولندی زمین میتدا (برنیادر فعل نفی استقبال مفرد
 غائب افتده بوقادی کس تور من دیمکدر اما بونده حاصل ایلز و بتور من دیمکدر خبر مبتدا در
 (وسنبل مقدم مفعولیدر و ضمیری زمین شوره به راجعدر (نخم عمل بیانه در (مکردان فعل نهی
 مفرد مخاطب ایلله دیمکدر تخم عمل مفعول اولی (وضایع مفعول ثانیه (محصول بیت) چورق
 برهرگز سنبل کنورمن (پس زمین شوره ده تخم عملی ضایع ایلله یعنی سنبل بتور میکچون کاسعی
 و کوشش ایلله که بی فائده در تخم عمل عبار تلمیخی و او عاطفه ایلله ابراد ایلین معنایه واصل دکل
 ایش * نکوری بایدان کردن چنانست * که بد کردن بجای نیک مردان * نکوری یا حرف
 مصدر ایلک دیمکدر (بایدان باحرف صله کردنک نکوری مفعول صریحی (و بایدان غیر صریحی
 چنانست مصرع ثانی به مرهوند (که حرف بیان بد کردنک مفعول صریحی و بجای غیر صریحی
 جای عهده وحق معانسه اولنجه باحرف ظرف اولور اما مقیم اولنجه باحرف صله در و اضافتی
 لامیه در (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده ترکیب اضافتی ایدی یعنی مرد نیک صکره اضافتی
 قسح ایدوب ترکیب مزجی ایلدیله که قانو نلری بودر (مردان الف و نون ادات جعدر
 (محصول بیت) برامزله ایلک ایلک ایلور یارامزلق ایلک کبی در یعنی ایکسیده برامزدر حاصلی
 یارامزله رعایت و تعظیم ایلک ایلور امانت و تحقیر ایلک کیدر نامعقولقده یا خود مراد بواوله که
 برامزله رعایتک عوضی اهانتدر و ایلور اهانتک عوضی رعایتدر ز براددن بد کلور هر تقدیر که
 ایلک ایلک و نیکدن نیک کلور هر تقدیر یارامزلق ایلک و الله اعلم * حکایت * سرهنک
 زاده رابر در سرای اغلش دیدم که عقل و کیاستی و فهم و فراستی زائد الوصف داشت هم
 از عهد خردی آثار بزرگی در ناصیه او پیدا * سرهنک چاوش و جری باشی لغت کرده بوایکی
 کیمسه به تعیین ایلش پس نیچد کیمسه به تعیم ایلین باندن تعیم ایلش (زاده ده باحرف وحدت
 و همزه حرف توسل و ادات مفعول (بر ظرفیت افاده ایدر (در سرای اضافتی لامیه در (اغلشه
 اضافتده بویه در (اغلش همزه نیک و لامک ضمی و غینک سکونی و میمک کسر بله جنکیر خان
 نسلندن بر پادشاهک اسمیدر پس ایکی ضمه ایلله دینلر ایهام ایلش (که حرف رابط صفت
 کیاست زبر کلک و یا حرف تکبر (فراست عطف تفسیری کبی در (و یا حرف تکبر (زائد الوصف
 وصفدن بیرون (عهد خردی لامیه (عهد زمان و خرد او واق بونده کوچک مراددر و یا حرف
 مصدر (آثار ترک جعیدر بونده نشانلر مراد (در بزرگی به اضافت لامیه در (و یا حرف مصدر (ناصبه
 ائنده الین اوزرنده اولان صاچه دیرلر بونده الین مراددر (یعنی پیشانی پید الانج واضح دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلطان اغلش قبوسنده بر سرهنک زاده کوردم که عقلی و زیرکلی و فهم
 و فراستی وصفدن زیاده ایدی یعنی بو اوصافی تقریر و تعیردن و وصف و بیاندن بیرون ایدی
 او و اقلنی زمانندن دخی اولوق ائاری و دولت و سعادت نشانلری الله ظاهر و هویدا و باهر و نمایان
 ایدی یعنی عظیم الشان اولاجنی کوچکلو کندن معلوم ایدی * بیت * بالای سرش زهوشندی *
 می یافت ستاره بلندی * بالا بونده اوست معانسه در عریجه فوق دیرلر سره اضافتی لامیه در شین
 ضمیر سرهنک زاده به راجعدر (را حرف ابتدا) هوش اوص در (یعنی عقل) (مندا دات نسبت یا حرف
 مصدر می یافت حکایت حال ماضی بلندری یعنی تابان و درخشان اولوردی دیمکدر (زهوشندی

رد شعی

رد سروری
رد کافی

رد شعی و کافی

رد سروری و کافی

رد سروری و شعی

بوفعله متعلق در ستاره فاعل مبتدا فاعل مبتدا به اضافتی بیانی در (بلند بوجه دیگر در رفعت معنای
 (محصول بیت) سرهنگ زاده نك باشی اوزره اوصولو لغندن رفعت کوی تابان و درخشان ابدی یعنی
 کوچک کنند صاحب عز و سعادت اوله جفته سیاسی دلالت ایدری (حاصلی جیتند آثار سعادت
 و دولت مجبی لامع و درخشان ابدی بالای سرش اولنده در تقدیر ایدوب در بالای سرش دین فارسی
 یازایش زهوشمندی ستاره بی بیاندر دین ابویان ایلامش * فی الجملة مقبول نظر حضرت سلطان
 آمد که جمال صورت و کمال معنی داشت * که حرف تعلیل (جمال کوزل کدر حسن کی صورتدن
 مراد کدر یعنی روی (و معنادن اخلاق و اطوار یعنی امور باطنی) داشت لغت طوئدی دیمکدر
 اما استعمالده و ارلقدن عبارتدر (محصول ترکیب) حاصل کلام مذکور جوان نظر سلطانك
 مقبول کلدی یعنی پادشاهك مقبول اولدی زیرا شکلی و صورتی کوزل و کمال اخلاقی
 و اطواری وار ابدی حاصلی ظاهری و باطنی معنور ابدی زیرا هم حسن صورتیه و هم کمال سیریه
 مالک ابدی * و حلما گفته اند توانا نگرى بهرست نه مال و بزرگی بعقلست نه بسال * توان
 مطلق قوتدر (و کر کاف عجمک فتحیه کار دن مخفقدن ادات فاعل جی معنایه توان ايله
 ترکیب اولغله غنی معنای افاده ایدر که ترکیب بای درلر (و یا حرف مصدر در) (با حرف
 مصاحبت (و هنر صنعت و صنعتده مهارتیه درلر اما استعمالده عیبه مقابلدر که عریجه منقبت
 درلر ميمك و فافك و بانك فتحدر یله مقابلی مثلثدر عیب معنایه (بزرگ اولو) (و یا حرف مصدر
 اولوق دیمکدر بونده عظمت و نباهت شان مراددر (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیمکدر که
 غنیلق و بایلق هنر ايله در یعنی معرفت و کمال ايله در مال ايله و اسباب دنیویه ايله د کلدی
 و اولوق و بویوکك عقل ايله در ییل ايله دکل یعنی سن و سال ايله و چوق بیامتی ايله دکل
 یعنی عقلا نظر نده عاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده دن معزز و مکرمدر حاصلی
 عقل و کمال اولما بجه چوق بیامتی فائده ایلز دیمکدر * ابنای جنس او برو حسد بردند و بختیاتی
 منهم کردند و در کشتن اوسعی بی فائده نمودند * ابنای جنسندن مراد سائر چاوش زاده لر در
 (با حرف مصاحبت (خیانت معروف (و یا حرف وحدت یا سبب ایدلر جمیع نسخیه
 مخالف باز مشلر (کشتن او مصدرک مفعولده اضافتدر (محصول ترکیب) اول سرهنگ
 زاده نك ابنای جنسی اکاحسد ایلدیلر یعنی پادشاهك منظور نظری و مقبول خاطری
 اولد یعنی قستندیلر و بر خیانتله اتی منهم ایلدیلر و قتلنده بی فائده سعی کو ستر دیلر اما
 کار کر اولمادی مصراع * دشمن چه کند چو مهربان باشد دوست * مهر محبت (و بان
 ادات فاعلدر جی معنایه (محصول مصراع) دشمن نه ایلکه قادر در چونکه دوست اهل
 محبت و شفقت اوله یعنی بر کیمیه که بر کیمیه بی دوست و بار ایدینه دشمن یك درلو اغوا ایدرسه
 دوستلغی یوزماز * ملک پرسید که موجب خصمی ایشان در حق تو چیست گفت در سایه
 دولت خداوندی همکنارا راضی کردم مگر حسود را که راضی نمیشود الا بزول نعمت من * که
 حرف بیان (موجب بونده سبب معنایه در اضافتی لامیه در) (خضم بونده دشمندر) (و یا
 حرف مصدر (و همزه اضافتی ایچون کلدی که لامیه در) (سایه دولت بیانییه در
 خداوندی به اضافتده بویله در) (یا حرف نسبت (همکنان جمیع (را ادات مفعول (مکر
 ادات استننا (حسود را ادات مفعول) (که حرف تعلیل (لا حرف استننا) (با حرف مصاحبت
 (زول مصدر در زال بزول دن یعنی نصر بایك اجوف و او پسندن کتک معنایه (نعمت
 اضافتی مصدرک فاعلده اضافتدر) (و منه اضافت لامیه در) (محصول ترکیب) پادشاه بونك

رد ابن سید علی
 رد کافی

شاهدی
 نه جاه ايله در نه مال ايله در
 بکم اولوق کمال ايله در

رد سروری و کافی

خصوصیتده بد خواهرلرک ایلدکری مکر و حیل به مطلع اولیحق بو که سؤال ایلدیکه انلرک
 سنك حقه خصوصیتلرینك سببی ندر یعنی عداوتلرینه باعث ندر پسردیدیکه پادشاهك
 سایه دولتنده جمیع قیو قولنی راضی ایلدم الا حسودی که راضی اولماز الا بنم نعمتک
 ز والیه یعنی مراد لری بی باب سعاد نکزدن مهجور و نعمتکزدن دور ایلکدر * دولت
 و اقبال خداوندی باد * دولت و اقبال بونك صکی بولر ده عطف تفسیری قیلند ندر
 (خداوند اضافتی لامیه در) (و یا حرف نسبتدر) (باد موقع دعاده فعل امر غائب صیغه سیدر
 یعنی پادشاهك دولت و اقبالی اولسون دیمکدر صحیح نسخیه بویله واقعدر تقدیری دائم و یا باقی
 وثابت و یا جاویددر (پس و الفاظک بر یستی کابنده اثبات ایدلر صحیح نسخیه له مخالفت ایللر
 وقتا که پسر الا بزوال نعمت من دیدیسه لازم اولدی پادشاهك دعا سببه تعقیب ایلکه اگر چه که
 رومده عادت ابتدای کلامده دعا ایلکدر (مثلا سلطاتم صاغ اولسون دیرلر اندن صکره تکلمه
 ایدلر ایدلر * قطعه * توأم آنکه نیازم اندرون کسی * حسود راجه کنم کوز خود برنج
 درست * توأم فعل مضارع متکلم وحده توانیدندن فادرم دیمکدر (ان اسم اشارندر) (و بر را
 معنای در تقدیری توأم آن رادر) که حرف بیان (نیازم فعل نفی استقبال متکلم وحده بونده
 معنای در تقدیری دیمکدر لازمده کلور انجیم معنایه (اندرون مراد خاطر در جوف دین
 اصابت ایلامش) (کسی به اضافت لامیه در) (حسود را ادات مفعول) (کنم فعل مضارع
 متکلم وحده در کینندن بونده ایلیم دیمکدر تقدیری چه چاره کمدر) (حسود کنم مقدم مفعول
 اول) (وجه مفعول ثانیه) (کو که حرف تعلیل (او ضمیری حسوده راجعدر) (خود بونده
 روم ضمه ايله و واور سمیه کندی معنایه در) (برنج با حرف ظرف رنج رانك فتحیه زجنه دیرلر) (با
 در متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تا کید ایدر) (بایه زائد دینلر زائد دیمشدر) (درست سین و نا ادات
 خبر در همزه مجمله ايله یا زانلر همزه بی زائد باز مشلر (محصول بیت) فادرم اکا که کیمسك نك
 خاطر بی پریشان و دلی رنجیده ایلیم یعنی هیچ برو جهله کیمیه بی آزار ایلیم اما حسوده
 نه چاره ونه درمان ایدیمکه اول کندودن رنج و بلا ده در یعنی حسد متمتع الا زاله بر ذاتی
 و جلی مرصدر آتی اندن رفع ایدوب ازاله سنه فادرم کلم * بمر تا بهی ای حسود کین رنجیست
 * که از مشقت آن جز بمرک نتوان رست * بمر با حرف تا کید میر فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر عریجه مت دیرلر (تا حرف تعلیل (برهی با حرف استقبال رهی رانك فتحیه فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر بونده قورتلاسن دیمکدر) (کین اصلنده که این در) (که حرف تعلیل
 و این اسم اشارندر حسده) (رنجیست با حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (مشقت آن
 اضافتی لامیه در ورنجه اشارندر) (بمرک با حرف مصاحبت ممرک موت معنایه در) (رست
 بونده رستن معنایه در زیرا نتوانده بوی استقبال و اردر) (محصول بیت) ای حسود اول
 ناکیم مرص حسودن خلاص بولاق ممکن دکل یعنی حقد و حسد بر مرصدر که چاره و درمانی موت
 غیریه علاجه خلاص بولاق ممکن دکل یعنی حقد و حسد بر مرصدر که چاره و درمانی موت
 و فوئدر زیرا امر ذاتی و جلیدر * قطعه * شور بختان بارزو خواهند * مقبلارا زوال نعمت
 و جاه * شور بخت بونده بد بخت معنایه در اصلنده قرشمورش طالعو دیمکدر (الف ونون
 ادات جعدر) (شور بختان مبتدا) (و خواهند فعل مضارع جمع غائب خبر مبتدا استرلر و دیلرلر
 (و بارزو با حرف مصاحبت و بارزو الف ممدود ايله شوق و اشتیاق معنایه در خواهند
 متعلق یعنی مفعول غیر صریحدر) (مقبلان اصحاب اقبال معنایه در) (والف ونون ادات
 جعدر) (و رادات تخصیص) (زوال خواهندک مفعول صریحدر) (و نعمت اضافتی مصدرک

رد سروری
 و شعی و کافی

رد سروری

رد ابن سید علی
 و سروری

فاعله اضافتیدر (وجه نعتیه معطوف جاه منصب معناسنه در) (محصول بیت) بد بخت
 و برکنشته طالع اولی اهل اقبال و دولتک ارزو و ایاقله نعمت و جاهلینک زوالن استرل یعنی
 کندوری کی تمام عالمی شور بخت و بی نعمت و جاه اولدقلین استرل (بیت) ای بجای استریش
 بیقلانی بقلان آنکیون هب کوزلری وفا اولسون دیرین * کر نیند بروز شیره چشم *
 چشمه آفتاب راجه کاه * نیند فعل نفی استقبال مفرد غائبدر ینیندن اگر کورمزسه دیمکدر
 (بروز با حرف ظرف روز بونده کوندز معناسنه در که عر بجه نهار دیرل) شیره اصلنده وصف ترکیبدر
 شبهه یریدندن کیچه او جوجی معناسنه صکره براسه جنسته اسم اولدی پس چشم ایله وصف
 ترکیبی اولدی کیچه کوروب کوندز کورمین کیسه به براسه کوزلی دیمکدر چشمه آفتاب بونده عین الشمس
 معناسنه در کونش چشمه سی اضافت بیانه در را حرف اختصاص (چه کاه تقدیری چه کاهست
 (محصول بیت) اگر براسه کوزلی اولان کیسه کوندز کورمزسه آفتاب چشمه سنک نه کاهی وار
 (یعنی اول شخصک کوندز کورمدوی آفتابک قصورندن دکلدر بلکه کنندینک اول مرصندنر
 (بونک تقدیری چشم شیره ایلین وصف ترکیبی دن آگاه اولدو غندن ترکیب اضافی به
 ارتکاب ایلش) واکر و زده شیره نک کوزی کورمیه دیننده اثر بجه کنش (مصراع ناینک
 معناسنی آفتاب چشمه سنک نه کاهی وار) زیرا بوقیا حت شمس دن دکلدر بلکه یاراسه نک
 کندو سندنر دین مصراع اولده ایلدوکی خطابی تأیید و تأکید ایلش (بعض شراح
 شیره عبارتتک اصلی شیرنده در دیمش) و بعضیلر دایوب شیره اصل وضع اوزره لغندر دیمش
 (و بعضی حق بودر که شب پرنده دن مأخوذ اولغه مانع بو قدر دیمش) (لیکن حق بودر که
 اوچی یله اصابت ایلامش (زیرا اصلنده پرنده شبدر سائر مشتقاتدن اولان ترکیبیلر کی
 (شیره چشمک معناسنی ای عینه دین معلومدر که ایکی اولکیلر کی وصف ترکیبیدن آگاه
 اولامش * راست خواهی هزار چشم چنان * کور بهتر که آفتاب سیاه * راست بونده
 کرچک و طوغری معناسنه در (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دیلر سک معناسنه
 (یعنی معنای شرطی متضمن در جواب حق بودر دیمکدر) هزار بیک دیمکدر عر بجه
 (الف دیرل لامک سکونیه اسم عدد در مبتدا واقع اولمش) چشم چنان موصوفک صفتنه
 اضافتی قبیلندنر و میز هزار (کور مبتدای ثانی) (بهتر خبری و جمله اسمیه خبر مبتدای
 اولدر که من تفضیلله معناسنی متضمندر) (آفتاب مبتدا) (و سیاه خبری) (محصول بیت)
 طوغریسین دایوب کرچکین استرل بیک براسه کوزلینک کی کور اولق بکر کدر قرص
 آفتاب سیاه اولقندن زیرا بواج شیره کوزلی کیسه اعمی اولمندن عالمه ضرر مترتب اولماز
 اما آفتاب سیاه اولقندن تمام عالمی ظلمت قبلار (اگر خواهی که هزار چشم چنان یعنی شیره
 چشمی کی کور اولق بکر کدر آفتاب سیاه اولقندن راست دیلر سک) (پس راست خواهی
 معنی جهنده شرط محذوفه جوابدر دین تطویل کلام ایلش بلا فائده زیرا معنی دید بکمز
 کبیر بویه دکل سن صحیح دیلر سک بیک براسه کوزی کی کوز اولق اولدر آفتاب سیاه
 اولقندن دین مقصود یننه و اصل اولماش یننک معناسنک تحقیقنده اولقوله بیک دانه
 چشم اعمی و ناینسا اولق بکر آفتاب بی نور و ضیا اولقندن دین اولقوله بیک دانه چشم
 عبارتنده ابهام ایلش * حکایت * یکی از ملوک عجم حکایت کشتند که دست تطاول
 بمال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز * که حرف بیان (دست تطاول بیانه تعدی
 و ظلم البنی دیمکدر با حرف صله (مال رعیت لامیه) (دراز کرده بود اوز اتمش ایدی) (دراز
 دالک فحی و کسر یله اوزون دیمکدر بونده دست تعدیدن عبارتدر) (اذیت فتح همزه

رد این سید علی
 رد شعی
 رد شعی

رد این سید علی
 و سروری و کافی

رد سروری

رد این سید علی

رد سروری

رد کافی

و کسر

و کسر ذال و تندید یا یاله رعیت وزنی اوزره انجکتک دیمکدر ایذا معناسنه (اغازدن صکره
 بر کرده بو دتقدیر اولور که اولکی فقره مطابقی اوله (محصول ترکیب) عجم یاد شاه لرندن
 برخی حکایت ایدر که تعدی و ظلم البنی مال رعیته اوز اتمش ایدی و جور و جفا و ایدیه
 باشلش ایدی * خلق از مکائد ظلمش در جهان برفتند و از کریت جورش راه غربت گرفتند *
 خلقدن مراد سلطنتی التده اولان قومدر (مکائد مساجد وزنی اوزره جمع مکیده در
 جمع کید دینلر اصابت ایلدیلر) ظلمه اضافتی بیانه در (در حرف صله (جهان عالم) (برفتند
 بونده طاعنلر ایدیلر دیمکدر) (کریت کافک ضمیمه لغتده غم و غصه دیمکدر) (اما بونده شدت
 معناسنه در جوره اضافت لامیه در) (شین ضمیر یکی را از ملوک عجمه راجعدر راه غربت لامیه
 (محصول ترکیب) حکمی و امری التده اولان خلق ظلمک مکر و حیله لرندن عالمه طاعنلر
 کنندیلر دخی جور و جفاسی شدت و المندن ترک اوطان ایدوب غربت بولین طوتمش لر یعنی
 دیار غربت اختیار ایتلر ایدی * چون رعیت کم شد ارتفاع ولایت نقصان پذیرفت و خزینه
 تهی ماند و دشمنان از هر طرف زور آوردند * چون ادات تعلیل (کم کاف عر یننک فحیله
 اکسک معناسنه در کاف عجمک ضمیمه دین معنایی کم ایلش) (ارتفاع افعال بابندن مصدر در
 محصول معناسنه و لامیه اضافتی لامیه در مراد مملکتدر) (نقصان نونک ضمیمه مصدر در
 غمران وزنی اوزره) (پذیرفت بای عجمک فحیله فعل ماضی مفرد غائب قبول ایلدی دیمکدر
 (تهی تانک فحی و کسر یله و هانک کسر یله خالی معناسنه در یعنی بوش ماند)
 فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه رعیت اکسکدی محصول
 مملکت نقصان قبول ایلدی خزینه دخی بوش قالدی دشمنلرده هر جانبدن زور کتور دیلر
 (یعنی هر جانبدن غلبه و هجوم کوسر دیلر زیرا محصول رعایا دن و قیاردن حاصل اولور
 بونلر ایسه ظلمندن غیری مملکته فرار ایلدیلر ایدی پس محصولی کیدن آلسون * قطعه *
 هر که فریادرسی روز مصیبت خواهد * کوردر ایام سلامت بجو ائمردی کوش * فریادرس
 وصف ترکیبدر رسیدندن بر کیمسه نک مددینه ایریشیجه دیرل) (و یا حرف تنکیر با حرف وحدت
 روز مصیبت اضافت فی معناسنه در) (خواهد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی هر که ده که به راجع
 تختنده ضمیر) (و مفعولی فریادرس) (و ظرف زمانی روز مصیبتدر) (کو خطاب عام) (در حرف
 تأکید) (ایام سلامت اضافتی فی معناسنه در) (با حرف صله (جو ائمردی سخی معناسنه وصف
 ترکیبدر) (و یا حرف مصدر) (کوش فعل امر مفرد مخاطبدر سعی ایله یعنی دورش دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیسه که مصیبت کونده یعنی باشنه برایش دوشوب بر حاله او غرادو غنده
 مددینه و فریادنه ایریشیجه بر کیمسه استرسن اول کیسه به دی ذوق و صفا و سلامت و رفاهیت
 ایامنده سخا و کرم و خلقه حسن معامله به سعی و کوشش ایله یعنی وقت ضرورتده یار و یاور
 و معین و معاون دیلین کیسه به سوبله فراغت و حضور زماننده هر کسه عزت و حرمت اوزره
 اول تا کیم سکا احتیاج وقتنده هر کس فریادرس و معیت اوله فریادرسی یاسنی حرف مصدر
 دینن ظن ایلشدر جوان مراد رجل شاب معناسنه ده کلور دینن عسکری سوبلش * بنده
 حلقه بکوش ارتوازی برود * لطف کن لطف که بیکانه شود حلقه بکوش * بنده حلقه
 بکوش اضافتی بیانه در (زیرا حلقه بکوش وصف ترکیبدر قوافی حلقه لی دیمکدر) (معلوم
 اوله که رسوم اجماعندن زر خرید عیبینک قوافله حلقه بکوشمک تا کیم رهی لرندن
 ممتاز اوله یعنی بومش اوغلانلرندن که رومده اکادر اوغلانی درل فرق اوله دیو
 (اگر اکر دن مخففدر ادات شرط) (نوازی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب) (نوازیندن نونده

رد این سید علی و سروری
 و کافی و شعی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

فقه ده ضمه جاز در او خشم از سک دیمکدر (برود فعل مستقبل مفرد غائبه) (رویدن کیدر دیمکدر) (نوازی نواختن اشتقاق ایلین یلمش ورودی رفتن دن اشتقاق ایلین یلمش (لطف کن فعل ماضی مقدم مفعولیدر و تکرار تا کید لفظی قبیلندندر) (وینه لطف تایدن صکره) (وکن فعل امر مفرد مخاطبدر کیدندن ایله دیمکدر) (که حرف تعلیل (یکانه بهاء) عربی کسری و کاف بحمله یاد معنایه در یعنی آشنایان کیمسه (شود فعل مضارعدر یعنی فعل مفرد غائب شودندن ایله دیمکدر اسمی تحمیده یکانه به راجع ضمیر و خبری خلقه بکوش (و یکانه مبتدا و مابعدی خبری) (محصول بیت) خلقه بکوش قولی یعنی عید مملو ککی اگر او خشم از سک یعنی رعایت ایلدوب جفا ایدر سک فایو کدن کیدر یعنی قیافه ایدر حاصلی خوره تحمل ایده میوب سنی ترک ایدوب کیدر) (پس امدی لطف ایله یعنی تعظیم و تحمیل ایله که یکانه خلقه بکوش ایله حاصلی ایلک اوزره اولکه هر کس سکا بنده ایله حضرت شیخ پنده محتمل الضدین صنعتی رعایت ایلش تأمل تدر * روزی در مجلس او کباب شاهنامه همی خواندند در زوال مملکت ضحاک و عهد فریدون * روزی با حرف وحدت او خبری پادشاه مذکوره راجع در پونده کتاب شاهنامه دن مراد ظاهر افر دوسینک شاهنامه می ایله زیرا بواسطه مشهور اولدر انکی چون اضافه ذکر ایلدی) همی خواندند او قورلردی دیمکدر حکایت طریقه (در حرف ظرف زوال مصدر در ذهاب وزنی اوزره زال بزول دن یعنی نصر بانک اجوف و او یستندن) (مملکت اضافه ماضی مصدر رک فاعله در (وضحاک اضافه لامیه در) ضحاک و فریدون قصه لری سابقه مفصل بیان اولندی (محصول ترکیب) بر کون مذکور پادشاهک مجلسنده شاهنامه کابی او قورلردی ضحاکک مملکتی زوالی خصوصنده یعنی الی کبی قهار و قوتی پادشاهک مملکت و سلطنته زوال نیجه کلدی و فریدون برینیم بی کس شاه زاده ایکن نه وجهله پادشاه اولدی دیوشاهنامه نک بوراسی او قورلردی * و وزیر ملک را پرسید که فریدون کج و ملک و حشم نداشت پرو پادشاهی چه گونه مقرر شد * حشم حاک و شبنک فقه لریله خدام معنایه در اما پونده امام نووی شرح مسلم حدیثه بور دینی مراد در (حشم الزجل من تعصب له و خدمه من یخدمه و تعصب له) (یعنی کشتنک خشمی شول کیمه در که کشتی به تعصب ایلد و اولت تعصب خدمت ایلد اول کشتی به خدمت ایلین و کشتی به تعصب ایلد) (فریدون ضحاکک حشمیدر که ضحاک که تعصب ایلدی و فریدون خدمت ایلدی ضحاک که خدمت ایلین و ضحاک که تعصبه ایلدی زیرا ضحاک او مرند بکن ایکی ییلانه ییسنی بیدر ملک ایچون کونده ایکی کیمه هلاک ایدردی اول جهندن هر کس خوف ایدوب مملکتندن فرار ایدردی (و فریدون بن آتین قولتوغنه صفنوردی و ضحاک که عدو اولوردی بوجهندن یانه جم غفیر جمع اولدی و جمیع ضحاک دشمن اولدیلر) (پس بر کون علی الغله ایلغار ایدوب باصوب باشین کسیدیلر و فریدون تخته کجوب پادشاه اولدی مذکور توار یخده یازیلانک مجلیدر تفصیلین مراد ایدین جدیدی مستوفی تار یخده شاهنامه فردوسی به مراجعت ایلسون (محصول کلام) و وزیر پادشاه ظالمه سؤال ایلدیکه فریدون برینیم و بی کس شاه زاده ایدی خزینه و ملک و حشمی و خدای یوق ایدی اوزر بنه پادشاهک نیمه مقرر اولدی و ضحاک کبی صاحب عظمت و قدرت پادشاه نه وجهله ظفر بولدی * گفت آنجا که شنیدی خلق پرو تعصب کرد آمدند و تقویت کردند پادشاهی یافت * خلق با حرف وحدت نوعیه در بر بلوک خلق دیمکدر (بر حرف استعماله اوضه خبری فریدون راجعدر) (با حرف مضاحبت) (تعصب معروف) (کرد آمدند کاف بحمله کسری به جمع اولدیلر دیمکدر) (تقویت

تفعیل بانک ناقص و او یستندن مصدر در قوت و برک معنایه (پادشاهی) (یا حرف مصدر (محصول ترکیب) پادشاه دیدی انجیلین که کایدن بو مجلسده ایشندک و یابوندن عبری برده ایشندک دیمک ایله بر بلوک خلق انک اوزر بنه تعصب طریقه به جمع اولدیلر و تقویت ایلدیلر (پس پادشاه خلق بولدی حاصلی بو وجهله پادشاه اولدی پادشاهک انجیلین که شنیدی عبارتندن مفهوم اولان اولدر که وزیرک سوالی تجاهل طریقه ایله (تأمل تدر * وزیر گفت چون کرد آمدن خلق موجب پادشاهت تو خلق را چرا پریشان میکنی مگر سر پادشاهی نداری * چون ادات تعلیل (کرد آمدن دالک سکونیه جمع اولق معنایه در) (خلق اضافه لامیه در موجب پادشاهی اسم فاعلک مفعولند اضافه تدر) (یا حرف مصدر) (خلق را ادات مفعول) (خلق میکننک مفعول اولی) (و پریشان مفعول ثانسی) (و میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر مکر پونده گانه معنایه در) (سرسودا و هوس و آرزو معنایه اسمدر) (مکر پادشاه خلق باشک یوقدر دین باشند خطا ایلش) (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب طوعنازین) (یعنی سنک یوقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاه وزیر دیدی چونکه خلق جمع اولمایی پادشاهلغه و سلطنته سیدر سن خلق نیچون پریشان ایدر سین مکر پادشاه خلق سودا یوقدر یعنی اگر سنده سلطنت سوداسی اولسه ظلم و جور ایلد خلق اور کدوب مملکتندن قاجر مذک * بیت * همان به که لشکر بچان پروی * که سلطان بلشکر کند سروری * پروی فعل مضارع مفرد مخاطب لشکر مفعول صریحی (و بچان غیر صریحی) (که حرف تعلیل) (سلطان مبتدا و مابعدی خبری) (سروری با حرف مصدر) (محصول بیت) هم اول یکدر که لشکر جالده بسلیه سین (یعنی کال رعایتله تربیه ایلد سین زیرا پادشاه لشکر ایله سرورلک و پادشاه خلق ایدر) (پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعایا ایلد در انلری جان و کولکدن رعایت اوزره طو توب ممکن اولدی دکل حرمت و عزت ایلک کرک * گفت موجب کرد آمدن میاه و رعیت چیست * پادشاه وزیر دیدیکه سیاه و رعیتک جمعیته سب تدر * گفت پادشاه را عدل باید تا بر و کرد آینه و رخت تادر سایه دولمش ایمن نشیند و ترا این هر دو بدست * (محصول ترکیب) وزیر دیدیکه پادشاه عدل و کرم کرک تا کیم اوزر بنه عسکر و رعیت جمع اولد و رخت و شفقت کرک تا کیم سایه دولنده امین و اسوده اولوب بی غم و غصه مملکتنده قرار ایدوب حضور ایلد لرسنده ایسه مذکورک ایکیسی بیله یوق (پس اوستکده سلطنت نیجه قرار ایدر حاصلی سنک جور و ظلم بر حده و ارمشدر که سلطنت الدن کیمکه قریب اولمشدر * منوی * نکند جور پیشه سلطانی * که نیاید ز کرک چوپانی * نکند فعل نفی مستقبل مفرد غائب (جور پیشه وصف ترکیبی اسم نکند در جور پیشه جور صنعتی معنای لازم بسی ظالمدر) (سلطانی با حرف مصدر در) (سلطانی خبر نکند در) (که حرف تعلیل) (نیاید فعل نفی مستقبل کلز دیمکدر کرک ایکی کاف بحمله قور دیمکدر) (چوپان جیم و بای بحمله ترکیده جیم بحمی و بای عربیله چوپان دید کلریدر عریضه رای دیرل) (یا حرف مصدر چوپانلق دیمکدر) (محصول بیت) جور پیشه اولان کیمسه پادشاه خلق ایلز (یعنی ظالم پادشاه خلق ایلد مز زرا قورددن چوپانلق کلر حاصلی ظالم کیمسه نک پادشاه خلق قورددن چوپانلق کیدر زرا قورددن قبون بر تمده اختیاری یوقدر کذلک ظالمک رعیت انجیده اختیاری یوقدر (بعض شراح نکندی نشود و جوری کا اسم و پیشه سلطانی اضافه اکا خبر و سلطانیکنک یاسنی حرف وحدت طو توب تصویر معناده یعنی جور پیشه سلطانی نشود دیمش صکره کذا سمعت و فیه تکلف استعمال کند فی معنی شود مجاز ادیمش صکره دیمش که اومولور که نکندن جور پیشه سلطانی با حرف وحدت اولق

اعتبار به و معناسنی پادشاهان بر پادشاه جور پیشه ایلمز دیمش و بچون ان یقال دیوب اعراب
ایدوب دیر که جور پیشه وصف تر کسبی در نکندک فاعلی و سلطانی بآه مصدر به ایله مفعولی
و معناسنی سلطنت ایده مزاول کیمسه که صنعتی جور اوله دیمش بونک کی ترز یقانی صواب ابراد
ایلامک ایدی لیکن اختلاف طبایع و تفاوت اذهان و مراتب اذعانی بیان ایلمک ایچون ذکر اولندی
* پادشاهی که طرح ظلم افکند * پای دیوار ملک خویش بکند * پادشاهی با حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) طرح بونده قانون و اساس معناسنه در پس ظلمه اضافت بیانیه اولور
(افکند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی مذکور پادشاهدر) و طرح ظلم مقدم مفعولی (پای بونده
اساس معناسنه در که ترکیب فعل دیر) دیواره اضافتی لامیه در (و بلکه اضافتی بیانیه در) و خویش
لامیه (بکند بآه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب در قازدی و قویار دی یعنی قلع وقع ایلدی
(حاصلی یقینی و خراب ایلدی دیمکدر) پادشاه مبتدا بکند خبری (و پای بکندک مقدم مفعولی
(محصول بیت) بر پادشاه که ظلم رسم و قانونی خلق عالمه صالیه یعنی مملکتی خلقته ظلمی عادت
ایله کندی مملکتی و یا سلطنتی دیوار بونک اساس و غلنی خراب ایلدی زیرا ظلمه سلطنت
ثابت و قائم اولماز) بعضی شراح طرح عوارض و مصالح لغون معناسنه در و اضافتی بیانیه در
دیمش و بعضی تعرض ایدوب بیانیه اولقی لازم دکلدر دیوب معناسنی ظلمی خلق عالمه
طرح ایله دیمش بوندن اول طرح رسم و اساس در دیمشدر پس یوایی کلای بیئنده تعارض
واقع اولدی زیر اظلمی خلق عالمه طرح ایله مصدر معنا سیدر (پس مصدر رک سفعولانه
اضافتی قیلندن اولور) مصراع اولک معناسنی بر پادشاه که ظلم غلنی براقدی یعنی ظلمه
بنیاد ایلدی دین ابو بنیاد ایده دیمش (و مصراع ثانی بونک معناسنی حقیقته اول پادشاه کندو
سلطنتی دیوار بونک ایغنی قازدی دید کیده بی بنیاد در * ملک راپند وزیر ناصح موافق طبع نیامد
بند فرمود و بزندان فرستاد * یعنی وزیر ناصحک نصیح و پندی پادشاه ظالمک طبعنه موافق
و مطابقی کلدی زیرا ظلم وجود اوزره مخلوق ایدی پس وزیرک کلای رأی باطلنه موافق
کلد بکندن بحضور اولدی (و یا خود وزیر بویه سخت و درشت سوبلد بکندن بحضور
اوله) زیرا اکابرک کوکلی نازک اولغاندر (پس وزیره قیدو بند بوردی وانی زندانه کوندردی
یعنی حبس ایلدی * یعنی بر نیامد که بی عم سلطان بمنازعت برخاستند و بمقاومت لشکراراسند
و ملک بدرخواستند * بسی جوق) بر نیامد بونده جوق کچمدی یعنی جوق زمان مرور ایلدی
(که حرف بیان) بی اصلنده بنین ایدی اوغلار دیمکدر نون اضافتی سببی ایله دوشدی (بنینک
عمد و ملک سلطانه اضافتی لامیه در) بمنازعت با حرف صله و یا حرف مصاحبت (برخاستند
متعلق) بمنازعت مقابله بایندن مصدر در (برخاستند بر حرف تأکید) و خاستند فعل ماضی
جمع غائب قالدیلر (بمقاومت با حرف صله) اراسند متعلق بمقاومته مصدر در مقابله و مقابله
معناسنه اراسندک مفعول غیر صریحی (و لشکر صریحی) اراسند فعل ماضی جمع غائبدر بزه دیر
یعنی حاضر و مهیا ایلدیلر (ملک پدر لامیه) خواستندک مقدم مفعولیدر استدیلر و دلدر دیمکدر
(محصول ترکیب) وزیر حبسندن صکره جوق زمان کچمدیکه پادشاه جائزک عمی اوغلاری
منازعت و نزاعه قالدیلر و پادشاه جافینک مقابله و مقابله سیچون لشکر یارقلدیلر یعنی حاضر
و مهیا ایلدیلر و اندن بابار بونک مملکتی طلب ایلدیلر * قومی که از دست تطاول او بچان آمده
بود و پریشان شده برایشان گرد آمدند و تقویت کردند تا ملک از تصرفش بدر رفت * قومی
با حرف وحدت (که حرف رابط صفت) دست تطاول بیانیه (بچان آمده جانندن برار اولشدر
(ایشانند مراد بی هم در) تقویت مصدر در تفعیل بایندن قوت و برک معناسنه (تا حرف

ردکافی

ردشعی

تعلیل

تعلیل (محصول ترکیب) بر قوم که پادشاه جابرک ظلم و تعدیسی الندن جانندن برار اولوب
ترک دیار ایدوب غربت اختیار ایلشرایدی و هر طرفه طاغشرایدی بی عم اوزرینه جمع
اولدی واکا نصرت و قوت و یردیلر (حاصلی اکامعین و ظهیر اولدیلر تا ملک و سلطنت
تصرفندن چیقدی یعنی مملکتی الندن الدیلر * و بر آنان مقرر کشت * و عی زاده ل اوزرینه
مقرر اولدیلر * قطعه * پادشاهی کو روآد آردستم برز بردست * دوستدارش روز سختی دشمن
زور آورست * کو اصلنده که اوایدی (که حرف رابط صفت) و او ضمیر غائب پادشاهه
راجع) روا رانک فتحیله جائز معناسنه در (ستم سبتک کسر یله ظلم دیمکدر) زبردست وصف
ترکیبدر کشتنک الی الله اولانه دیرل رعایا و خدام کی (دوستدارده وصف ترکیبدر محبت
معناسنه) شین ضمیره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قیلندن در (روز سختی اضافتی
فی معناسنه در) و با حرف مصدر در شدت کونده دیمکدر (دشمن زور آور ترکیب توصیفی
و زور آور وصف ترکیبی آوریدندن زور کتوری یعنی قوی و غالب دیمکدر (محصول بیت)
بر پادشاه که الی الله اولانه ظلمی جائز طوته یعنی جائز کوره انک محبتی شدت واضطراب
کونده قوی و غالب دشمنیدر یعنی الی دوستی شدت و ضرورت حالنده محکم و شدید خصمی
و عدوسیدر حاصلی هوادار و محباری دشمنی اولور * با رعیت صلح کن و زجنگ خصم این نشین *
زنکه شاهنشاه عادل را رعیت لشکرست * با حرف مصاحبت (جنگ خصم اضافتی مصدرک
فاعلنه و یا مفعولانه در) این کسر همزه ایله بی پروا و امین معناسنه مستعملدر (زان ادات تعلیلدر
لاجل معناسنه) که حرف بیان (شاهنشاه عادل بیانیه در) رعیت مبتدا و لشکر خبری
(محصول بیت) رعیتله صلح ایله (یعنی رعیتی ارضا و خوشنود ایله و خصمک جنگ و جدالندن
فارغ و بی پروا و تورا) زیرا عادل پادشاهک رعیتی لشکر در (یعنی محلی دوشنبه رعیت لشکرک
ایدر) حاصلی عدالتی سببیه لازم کلدکه پادشاه اوستنه دونوب اسکر و ناصر و یاور اولور
و دشمنه جواب و یروب پادشاهی محاربه قیلندن آزاد ایلدر * حکایت * پادشاهی با غلام بجمی
در کشتی نشسته بود غلام دیگر در باندیده بود و محنت کشتی نیاز موده کریه و زاری آغاز کرد
و زره بر اندامش افتاد چندان که ملاطفت کردند آرام نگرفت * با حرف مصاحبت (غلام
قول) بجمی به اضافت بیانیه در دل بلیینه بجمی دیرل (و یا حرف نسبت حرف وحدت
طوتانلر اصابت ایلدیلر) کشتی کاف عربک فتحی و یاه اصلیه ایله کیدر سفینه معناسنه (قیاس
بجمیده و کشیده یازندن صکره بریاه وحدت ایراد ایلمک ایدی اما بومقام بریاه ذکر یله
مشهور در (غلام مبتدا) دیگر داخی دیمکدر (دریا مفعول ندیده بود) و جمله خبر مبتدا در
(محنت در یاه معطوف) کشتی به اضافتی لامیه در (نیاز موده فعل نفی استقبال صنایعش یعنی
تجربه ایامش) کریه اسم مصدر در اغمه معناسنه (زاری بآه اصلیه ایله اسم مصدر در ایکلدی
معناسنه بآه مصدر دینلر اصابت ایلامش (آغاز کرد باشلدی دیمکدر) لرزه لامک فتحیله اسمدر
در ترمه معناسنه عربجه رعشه دیرل (اندامدن بونده اعضا مراددر) ملاطفت ملائمت معناسنه در
(آرام بونده قرار معناسنه در (محصول ترکیب) بر پادشاه بجمی قول ایله (یعنی دل بلیز کوله ایله
کی به کروب اوتورمش ایدی) غلام بوندن غیری دریا کورمش ایدی و کشینک بلا و محنتی
صنایعش ایدی یعنی بوندن اول کی به کرمش ایدی پس اغمه وایکلمکه باشلدی یعنی فریاد
و فغانه باشلدی (و اندامنه لرزه و رعشه دوشدی یا بوعلی خوفندن و یاد کز طوطقدن اولقدر که
بوکه ملاطفت و ملائمت ایلدیلر قرار و آرام طوعمدی حاصلی در ترمه سنی و فریاد و فغانی کسمدی
(بآه وحدتله اولسه بر پادشاه بر بجمی قول ایله بر کشیده اوتورمش ایدی) یعنی در یاسفر بچون

ردسروری و شعی و کافی

ردسروری

برگشتی به کرمش ایدی دیک اولور دی (برپادشاه احوال بلز برعجمی غلامله که کندیکن
 محبوبی ایدی دیوب خاشیه کاشیده غلام عرب وجمعه محبوب معناسنه استعمالی زیاده شایعدر
 ومخلده اکافریته در دین عندیات سو بلده عجب ماهر در (ورپادشاه خاطری مربوط اولان
 بر دیل بلز عجمی غلام خدمتکار ایله کی به کرمش لیدی دینده ارنجه کتمش زیر ترکییدن ربط
 خاطر فهم اولناز * ملک راعیش از ومنغص شد * (راادات تخصیص (عیش عینک فقیله
 در لکدر حیات معناسنه (منغص اسم مفعولدر تفعلیل باندن صاد مملله ایله مکرر دیمکدر
 حاصلی غلام بویه اولد بختدن یاد شاهک عیش وصفاسی اندن مکرر اولدی (یعنی زیاده
 متالم اولدی * چاره نمی دانستند * اهل کشتی بو غلامک اضطرابی و پادشاهک الم وکدری
 دفع ایلکه چاره یلدیلر حاصلی غلامک بی قرار لغنی دفع ایده مدبر که پادشاهک الم وکدری
 من دفع اوله (چاره ده برهمزه بازوب وحدت ایچون طوتلر زائد یازمشلر و زائد سو یلدیلر
 * حکیمی در آن کشتی بود گفت اگر فرمایی من اورا خاموش کنم پادشاه گفت غایت لطف
 باشد * حکیمی یا حرف وحدت مراد یا اهل حکمت اوله و یا عاقل ودانا بر کیمسه (غایت لطف
 لامیه در کمال لطف دیمکدر حاصلی کشیده بله بر حکیم و ارادی پادشاه دیدی اگر بیور رسک
 بنانی خاموش ایده بن یعنی کریمه وزار یسنی واضطرابی بی قرار لغنی دفع ایده بن پادشاه دیدیکه
 غایله لطفدر * حکیم فرمود تا غلام را بدر یا انداختد باری چند غوطه خورد مویش بگرفتند
 و سوی کشتی آوردند بهر دودست در دنبال کشتی او یخت چون برآمد بگوشه بنشست و قرار
 یافت * تا حرف تعلیلدر (غلام را را اادات مفعول (انداختدک مفعول صریحی (و بدر یا غیر صریحی
 و با حرف صله (باری یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر (غوطه غینک فقیله صویه طامق
 معناسنه در (خورد بونده ایچدی معناسنه در غوطه به اسنادی مجازیدر زیر ایچدی دکر
 صویدر یعنی هر غوطه ایلدیکه بوغازینه دکر صوی کدیسر اول اعتبار ایله غوطه ایچدی در
 حاصلی سببه اسناد مجاز مرسل قیلنددر (مویش بگرفتند او غلامک صاچنی طوتدیلر
 (بهر دودست ایکی ایلله بله دیمکدر (در بونده حرف صله در بامعناسنه (دنبال بونده کی دومنیدر
 بعضی نسخه ده دنبال برینه سکان دوشمش عمان وزنی اوزره دومن معناسنه بعضی شراح جمع
 ساکن دیمش ظاهر کیده ساکن اولنر مراد در اگر بویه ایسه خطای فاحش ایلش (تأمل
 ندر (آویخت بوتک کی برلده یاشدی دیمکدر (آویخت فعل ماضی مجهولدر دیمش
 ابن سید علی و سروری افزا ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی دیمش و بو وجهله تعرض ایلش
 لکن ایکیسی بیله اصابت ایلماش (زیرا آویخت بونده یاشدی معناسنه در اصلدی معناسنه
 دکل قنامل (برآمد جقدی یعنی کی اوزرینه (بگوشه با حرف ظرف (و گوشه بوجوق و یا
 حرف وحدت و همزه حرف توسل (محصول ترکیب) حکیم بیوردی تا کیم غلامی در یایه
 آندیلر بر نیجه غوطه ایچدی یعنی بر نیجه کره در یایه طالیدی و جقدی (پس صاچین طوتدیلر
 و کی جانبته یعنی یاتنه کتور دیلر ایکی ایلله بیله دومه نه یاشدی چونکه کینک اوستنه
 جقدی بر گوشه ده اوتوردی و تسکین و قرار بولدی حاصلی اولکی کریمه وزار یسنی و فریاد
 و فغانی من دفع اولدی * ملک را پسندیده امد گفت در بن چه حکمتست * یعنی پادشاه
 حکیمک وضع عاقلانه سی و تدبیر حکیمانه سی مقبول کلدی و حکیمه سوال ایلدیکه بوتدیر که
 حکمت ندر دیو * گفت اول محنت غرق شدن نخشیده بود قدر سلامتی نمی دانست همچنین
 قدر عافیت کسی داند که بمصیبت گرفتاراید * قدر سلامت لامیه در و یا حرف تسکیر (بعضی
 نسخه ده سلامت کشتی واقعدر (همچنین کذلک دیمکدر (یعنی غلام عجمی کی (قدر عافیت لامیه

ردشعی
ردکافی

ردشعی و کافی

ردسروری

بونده عافیتدن صحت مراد در (کسی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف صله
 مصیبت اسم فاعل مفرد مؤنث غایبه در افعال باندن اما بوتک کی برلده روز کاردن
 ابریشن محنت و بلایه دیرل * بعضی نسخه لده بمصیبتی یای وحدتله واقعدر (محصول ترکیب)
 حکیم دیدی اول بو عجمی غرق اولق محنتی طاعماش ایدی (پس صحت قدرنی بلز ایدی
 شمدیکه غرق اولق لذتی طاندی و اوله دن خلاص بولدی کیده صحت و عافیتله
 اوتور معنی عظیم نعمت بلدی ینه بو نیجین سلامت و عافیت قدرنی بر کیمسه بلور که بمصیبت
 گرفتار اولش اوله (بعضی شراح همچنین عبارتی ما بعد یله شیخه تخصیص ایلدیلر
 قصه دن حصه اعتبار یله لکن تنه قول حکیم اولق انسیدر (همچنین قدر عافیت کسی داند قولی
 ای من یعرف قدر العافیه دیو تفسیر ایلین تفسیر ایلش * قطعه * ای سیر ترانان جوین خوش
 نماید * معشوق منست آن که بنزدیک تو زشست * ای حرف ندا منادی محذوفدر (تقدیری
 ای شخص سیر دیمکدر (سیر سبک کسری و یا مجهوله ایله طوق دیمکدر که عربجه شعبان
 دیرل عجم اقلنده و او و یا معروفه و مجهوله اعتبار اولنور (معروف اولدر که و او ساکنک ماقبلنده
 اولان ضمدی و یا ساکنک ماقبلنده اولان کسره بی تمام اشباع ایلله سین (و مجهول اولدر که تمام
 اشباع ایلله سین (ترا سکا دیمکدر (نان جوین بیایه (جوچیک فقیله ارپه در که عربجه
 (شعیر دیرل شینک فقی و عینک کسریله و یا (حرف نسبت (نون حرف تأکید ارپه
 اتمکی دیمکدر (نماید فعل ننی مستقبل نمایدندن کورغز دیمکدر (معشوق منست اضافتی
 لامیه در (آن که تقدیری آن کس که در تنکه مکرر بیان اولدی (زشت زانک کسریله چرکین
 دیمکدر فقی معناسنه (محصول بیت) ای شول کیمسه که توقسین (یعنی بنم کی آج دکل سین سکا
 ارپه اتمکی خوش کورغز یعنی توقلغکدن ارپه اتمکی بکنز سین لیکن بنم معشوق و محبوبدر
 اولکیمسه که سنک قنکده چرکیندر یعنی سکا خوش کلین بکا خوش کلور حاصلی سکا ارپه اتمکی
 توقلغکدن مقبول دکلدر (اما بن که اچ و محتاجم بنم مسلمدر * حوران بهشتی را دوزخ بود اعراف
 * از دوزخیان پرس که اعراف بهشتست * حوران حور حانک ضمیمه احورک و حوراء نک
 جمعدر جراح و جزاء نک جمعی اولدیغی کی اما عجم مفرد مقامنده استعمال ایدوب اادات
 جمع ادخال ایدوب حوران دیدیلر بهشتی به اضافتی بیایه در یا حرف نسبتدر (و را اادات صله (دوزخ
 دالاک ضمی و زانک فقیله طامودر یعنی (جهنم اعراف جتنله جهنم اراسنده بر دیوارک اسمیدر
 (دوزخیان دوزخینک جمعدر اهل دوزخ معناسنه (و پرس فعل امر مفرد مخاطب سوال ایلله
 دیمکدر (که حرف بیان (اعراف بهشتست مبتدا و خبر (محصول بیت) جنت حور بلرینه اعراف که
 جتنله جهنم پینده در دوزخدر یعنی اهل جتنه نسبت اعراف دوزخدر اما اهل دوزخه سوال
 ایلله که اعراف جتندر حاصلی احوال عالم جیعا امور اضافیدر مثلا آدم وارد در که ناواق اتینی
 بکنیموب بلدر جین و کوکر جین اتینی استر (اما ادم وارد در که کاواقی یاتنده قوزی اتیدر لباسده
 و سارنسنده ده بوکا نسبتدر * بیت * فرقت میان آن که یارس در پر * با آن که دو چشم
 انتظارش بر در * فرقت مقدم خبر (میان مؤخر مبتدا) ان مضاف الیه در لامیه ایلله (که حرف
 رابط صفت (یارس ضمیر آنه راجعدر (در حرف ظرف (و بران معناسنه در (یعنی عنده سینه ده
 اولق احتمالی وار (بافرقه متعلقدر (ان که اصلنده ان کس که در (چشم انتظار بیایه شین
 ضمیر آنک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (بر حرف استعلا (در قیود رباب معناسنه
 (محصول بیت) فرق و تفاوت وارد اولکیمسه نک اراسنده که یار و دلدار یاتنده بلکه سینه سنده
 اوله اولکیمسه ایلله که ایکی چشم انتظار ی قیوده در که جانان کلور می کلری یعنی عین وصالده

ردسروری

ردسروری

مطالعه

اولان کیمه ابله محض هجرانده اولان کیمه یکنده فرق عظیم وار زیرا اول جنت وصالده
 و بود و زخ هجران و حرمانده در * حکایت * هرمن تاجدار را گفتند وزیران پدر راجه خطا
 دیدی که بند فرمودی * (هرمن هانک و میسک ضمه لیه و رانک سکونیه نوشروان عاد لک
 اوغلیدر) تاجدار دیدیکی انگیزوند که مرصع التون ناجی اول اول کیدی تنکه خلفای
 عباسیه ده منتصر بالله اول کیدی (واندن اول دلیند کبر لیدی) (محصول ترکیب) هرمن
 تاجداره سوال ایلدیلر که بابا لک و زراستنه خطاسنی کوردک که حس یوردک مکر کم تخت
 سلطنته جلوس ایدنجه باباسنی وزیر لری حبس ایش ایش * گفت خطابی معلوم نکردم و لیکن
 دیدم که مهابت من دردل ایشان بی کرانت و بر عهد من اعتماد کلکی ندرند * خطابی
 یا حرف وحدت و یانکیر (مهابت میسک فتحیه بونده خوف معنا سنه در) (کر آن کاف
 عربان فتحیه حد و غایت دیمکدر) عهد لفظ مشترکدر بیان و زمان یکنده (محصول ترکیب)
 هرمن جواب و یروب دیدی که بونلردن بر خطا معلوم ایلدم اما که ردم که بنم خوف
 کوکلارنده بی حد و غایتد و بنم بنامه کلی اعتماد لری بوقدر * رسیدم که از بیم کزند خویش
 قصد هلاک من کنند پس قول حکما را کار بستم که گفته اند * که حرف یسان (بیم قور قودر
 خوف معنا سنه) (کزند کاف بحکم ضمیمه ضرر معنا سنه در) (اضافه لایمه لرد) (قصد هلاک
 مصدرک مفعولانه اضافتی در و منه لایمه در) (حکما را را حرف تخصیص) (محصول ترکیب) هرمن دیر که
 بونلر بویه اولد قلزندن قور قدمکه کند و لرنک ضرر لری خوفندن بنم هلاک که قصد ایلده ل
 (پس حکما را قولنی ایش بیلدم) (یعنی قوللر بیه عمل ایلدمکه دیمکدر) * قطعه * از آن کز تو
 ترسد بترس ای حکیم * و کرا با چو او صد بر ای یمنسک * از آن یعنی از آن کس دیمکدر (کز که
 حرف رابط صفت) (ترسد تانک و سنسک فتحیه لیه و رانک سکونیه فعل مضارع مفرد غایتدر
 فاعل تحتیه انک مشارایهیی اولان کسه راجعدر) (بترس با حرف تأکید) (ترس تانک فتحیه فعل
 امر مفرد مخاطبدر) (و کرا کردن خفف در) (با حرف مصاحبت) (حوادث تشبیه او ضمیری
 انک مشارایهیی اولان کسه راجعدر) (صد یوز در) (چو و عبارته قد در) (بعضی احتمال
 بعد ایلر برای فعلنه قید طوثر) (بحرف تأکید) (ای فعل مضارع مفرد مخاطب) (برای بونده
 چشمرسک معنا سنه در) (یمنسک با حرف صله و یا حرف ظرف) (محصول بیت) اول کیمه دیکه
 اول سندن قور قور یعنی سندن خوف و خشیت ایدن کیمه سندن قور و اکر یوزا نک کبی ابله
 جنکده چشمرسک یعنی یوزا نک کبی ابله جنک ایلکه قاد را یسک (حاصلی صوا شده
 یوزا نک کبی کیمه به غالب ایلکده سندن خوف ایدن خوف ابله زرا جازدر که زور و قوتله
 سکا ظفر بولموب حبله و مکر ابله ظفر بویه (مصراع اولک معنا سنی اکر بوز انجلین
 ابله جنکده یوقاری کلورسک دین یوقاری کلامش) (و فرضا بوز انجلین کیمه ابله جنکده غالب
 اولور سکه دین ارنجه کتمش * نینی که چون کر به عاجز شود * برارد یمنکال چشم پانک *
 نینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی منضمین) (ینیدندن مشتق کور من مبین
 دیمکدر) (که حرف یسان) (چون حرف تعلیل) (کر به جنک که عربجه هر و سنور در ل
 یعنی کدی مبتدا شود فعل مضارع مفرد غائب اسمی تحتیه کر به به راجع ضمیر) (عاجز خبری
 وجهه فعلیه خبر مبتدا در) (برارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بنه کر به به راجع تحتیه
 ضمیر جفا در دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (جنکال جیم یمنک فتحیه بر نینی حیوانک فیغنی یعنی
 پنجه سی) (چشم پانک لایمه در) (و براردک مفعول صریحی) (و یمنکال غیر صریحی
 وجهه فعلیه جواب تعلیلدر تدبیر) (محصول بیت) (کور من مسین چونکه کر به عاجز اوله و خلاص

مطا

ردشعی
ردگانی

اولغه محال بولمه چشم پانکی پنجه سیله اخراج ایدر (حاصلی جان قورنارمه جغن بلنجه پانک
 هر نقدر که کندویه غالب ایلده بوننه و صورنه یا بشور * از آن مار پر پای رای زند * که ترسد
 سرش را بکوبد بسنک * از آن ادات تعلیل لاجل معنا سنه (مار بیلان) (پر بونده حرف صله در
 (پای رای لایمه در) (رای فتح یابندن اسم فاعلدر یعنی رای رای دن ناقص یابندن) (زند
 لغته اوردر دیمکدر اما بونده مراد لغتدر یعنی صوفی) (که حرف بیان از آن در) (سرش را را ادات
 مفعول) (بکوبد کاف عربک ضمی و بانک فتحیه) (کوبیدندن باء عربیه دو کک معنا سنه
 یونک کبی برلده از مک مراد در فعل استقبال مفرد غائب از دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (سرش
 بکوبدک مقدم مفعول صریحی) (و بسنک غیر صریحی) (محصول بیت) (انکچون بیلان
 جوابانک یاغن صوفی یعنی یاغن انکچون ایصیر که قور فار که باشنی طاشله از دیو یعنی
 چو بانک طاشله باشنی ازه جکین بیلور اول جهندن یاغن صوفی حاصلی اول بی هلاک
 ایلزندن اول بن آتی هلاک ایلده بن دیو یاغن ایصیر هرمن بویه دیر جازدر که وزرا
 بنندن قور قد قلزندن هلاک که قصد ایلده لرنی خود هلاک ایلدم
 نهایی حبس ایلدم (کوبیدی کوفتندن اخذ ایدنلر غلط ایشلر * حکایت * یکی
 از ملوک عرب رنجور بود در حالت پیری و امید از زندگانی قطع کرده * بعضی نسخه ده
 عرب بر بنه عجم واقعدر) (رنجور رانک فتحیه مر یض معنا سنه در) (مستعمل اوغلا نجه قله
 تحریف ایدوب رنجل دید کلری بوندندر) (زند کانی سابقا بوعبارتی بیان ایش ایدک در لک
 مراد در حیات معنا سنه) (محصول ترکیب) (عرب پادشاهلرندن بریسی مر یض اویش ایدی
 پیرلک حالتده یعنی پیرلک وقتنده و جیاتندن امید بی قطع ایش ایدی حاصلی اوله جکین
 بلمش ایدی بنه بر بود مقدر در کرده دن صکره * ناکاه سواری ازدر در آمد و بشارت آورد که
 فلان قلعه را بدولت خداوندی کشادیم و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت آن طرف بجهلکی
 مطیع فرمان گشتند * سواری یا حرف وحدت (بشارت بانک کسر لیه و ضمیمه مشتلفک اسمیدر
 (که حرف بیان) (بجهلکی جبعیا دیمکدر) (محصول ترکیب) (پادشاهک مذکور حالی و اشتداد
 مرضی وقتنده ناکاه قبولن براتلو کلدی و مرده کنور دیکه فلان قلعه بی پادشاهک دولنده
 فتح ایلدک و دشمنلر اسیر اولدیلر و اول جانبک سپاه و رعیتی جبعیا مطیع فرمان اولدیلر دیدی
 * چون ابن سخن بشنید نفسی سرد بر آورد و گفت این مرده مرا نیست دشمنانم راست یعنی
 و از آن مملکت * بعضی نسخه ده دشمنانم راست بر بنه دشمنان مراست واقعدر یعنی بر در دشمنلر دیمکدر
 دیمکدر (زیرا سین و نادات خبردر ایکی داده به) (محصول ترکیب) (چونکه پادشاه کلن سوارک
 مرده سنی و کلامنی دکلدی بر صوف نفس کنور دی یعنی بر آه سرد ایلدی و دیدی بو مرده
 بکا دکل دشمنلر بده در یعنی مملکت و سلطنت و ارثلر بنه در که بنم اولدو کیم دیلر که پادشاهلق
 اناره ده دیو * قطعه * در بن امید بسر شد در یغ عمر عزیز * که آنچه در دلست از درم
 فراز آید * بسر با حرف صله (وسر نهایت و غایت معنا سنه در) (عمر عزیز و صوفک صفتنه
 اضافتدر بهر حال بیانه در) (که حرف یسان) (در دلست در حرف ظرفی دلست دلمده در
 (از درم در قو و موم معناده فرازه مقیددر فرازم آید تقدیرنده در یعنی بکا حاصل و بسر اوله
 دیمکدر) (فراز قبوله فقی معنا سنه مستعملدر اما بونده حصول معنا سنه در) (محصول بیت)
 بو امید ده یعنی مصراع ثانی بیان ایلدیکی امیدنده نهایت و غایت و اردی حیف و در یغ عمر عزیز
 (یعنی عمر بو ارزو و هوسده آخر اولدی حیف و در یغ که اول ارزو و رجا که کوکلده در قبولن
 ایچروکله یعنی حاصل و بسر اوله) (حاصلی کوکلم دیلکی حاصل اولمق امیدنده عمر دو کندی

رد این سید عل
وسروری و شیخی

یعنی و از آن مملکت جازدر که
پادشاهک کلامی اوله
و جازدر که حضرت شیخک
اوله ندر

ردسوری
ردسوری
رد کافی

(بونده شدی صبرورت ایچون یعنی اولدی معناسنه طوتان خطا ایلش (وبسرسدك معناسنی تمام شده بیان ایلینی رد ایدن مردوددر) و بوعبارتی تمیمکله تفسیر ایلینی ناممادر (وتمام شده له تفسیر ایلینی نك كلامنده استدرلك وار دیمسی مستدر كدر) و عمر عزیز اضافتی موصوفك صفتنه در بیانیه د کلدی دین بی وجه سولش * امید بسته برآمد ولی چه فائده زانك * امید نیست که عمر گذشته باز آید * امید بسته بیانیه در (برآمد حاصل اولدی) ولی ادات استدرلك (زانك كافك سکونیه ادات تعلیلدر) که عمر گذشته بیانیه (باز آید عودت ایلنه دیمکدر (محصول بیت) کوکله بغلو اولان امید حاصل اولوب وجود بولدی (یعنی نیجه ییلار رجاوازو ایلدیکم مرادات حصول بولدی امانه فائده حصول بولماسنده انکیچونکه رجاواید بوقدر که بکنی عودت ایلنه یعنی مرادات وار زولر حاصل اولدی لکن بکنی عودت ایدوب حاصل اولماز (حاصلی بکنی عمری تحسین ایلکه چاره بوق * قطعه * کوس رحلت بکوفت دست اجل * ای دو چشم وداع سر بکنید * کوس رحلت بیانیه در ویالامیه مجازا (کوس طبل باز شکنده بر سازدر حرب وقتنده ویرانلرده و امور عظیمه ده چالنور ایری اولور شویله که ایاج اوزره طور کن و یادوه اوزره چالنور (بکوفت فعل ماضی مفرد غائب لغتده دوکدی دیمکدر اما مراد جالدی (دست اجل اضافتیه مذکور کبیر (وداع واول فحیه تودیع معناسنه استدر سلام تسلیم کلام تکلم معناسنه اولدوغی کبی (سره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (بکنید) باحرف تأکید (کنید فعل امر جمع مخاطب وداع مقدم مفعولیدر (محصول بیت) آخرت کوسنی چالیدی اجل دستی (یعنی اولورم وقتی کلدی آخرته سفر ایلک لازم کلدی زیرا اول زمانلرده کوچمک وقتنده کوس چالارلردی اما بوزمانده صورنای چالارل (پس زمان سابق عادتده اشارتدر (تکه بر زمان جرس یعنی چاک چالارلردی (خواجه حافظ بیور دوغی کبی (ای ایسکی کوزم باشه وداع ایلک زیر ایا که کروب بر بیکزدن جدا اولبیرسز (ایمیدی) بر بیکزله شمدیدن وداع ایلک * ای کف دست وساعد و بازو * همه تودیع بکدی بیکر بکنید * کف الایه سنه و تابه دیرل کف پای کبی دسته اضافتی لامیه در (مراد نیجه در) ساعد عینک کسر یله بلکه دیرل بازو دیرسکدن بوقارو اوموزه دک قرجه ره دیرل (تودیع بکدی بیکر مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و بکنید مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای الایه سی وای ساعد وای بازو جیجکری بر بیکزله تودیع ایلک زیر ایا که التنده بری بیکزدن آبریلوب چور بیکز ککرک ایمیدی شمدیدن بری بیکزله وداع ایلک * بر من اوفتاده دشمن کام * آخرای دوستان کذر بکنید * بحرف استعلا (منک اوفتاده به اضافتی بیانیه در (اوفتاده واول لغتدر افتاده کبی (دشمن کام وصف ترکیبی اقسامنددر دشمن مرادلی دیمکدر (ایمنی دشمنک مراد نیجه حاصلی دشمنک دبلدوی کبی دشمنک دبلدوی خود موت و فوئدر (آخر فارسیده تقریر و تکرید افاده ایدر ایچنی تکه خواجه حافظک (جوی نافه کاخر) بیتک شرحنده مفصل ذکر ایدوب تحقیق اینش مراد ایدینلر اول رساله مزه مراجعت ایلسونلر (کذر اسم مصدر در کذر بدندن یکجه و او غرامه معناسنه (کذر بکنیدک مفعول صریحی (و بر من صریحی (تقدیری بر من کذر بکنید در (محصول بیت) دشمنک مراد نیجه بن افتاده نك اوزرینه یعنی دشمنک استدوی و دبلدوی کبی بن دشمنک اوزرینه البته ای دوستلر کذر ایلک بوعبارت ایکی معنایه متحملدر یعنی بی عیاده ایلک و یا قبری زیارت ایلک دیمک اوله بعض نسخده بو بیتک مصراع اولی (بر من افتاده مرک دشمن کام) یا زمش و ابن سید علی بن

بازدیمز

ردسراج چپعا

بازدیمز کبی یا زمش لیکن معناسنی تحقیق ایده ممش و ساری ترکیبده خطا ایلد کلدی کبی معناسنده ده خطا ایلش علی الخصوص کافی اولقد ریاوه رسو یلش که استماعی صداع دکل جنون ایراث ایدر * روزگارم بشد بنادانی * من نکردم شما حذر بکنید * روزگار زمان وایام معناسنه در گاه اوور که عمر دن کایت ایدرل بونده ده بویه در مبتدا و بشد خبری (بشد برفت معناسنه در بنادانی بشده متعلق باحرف مصاحبت (نادان جاهل) و باحرف مصدر (من مبتدا نکردم فعل نفی ماضی متکلم وحده مفعولی بر مقدر حذر در که مذکور حذر آتی بیان و تفسیر ایلر جمله فعلیه خبر مبتدادر (مذکور حذر مفعول بکنید در (محصول بیت) بنم ایام عمرم و اوقات حیاتم جهله و نادانلغله بکدی یعنی عمری هوا و هو سه و ارزوی نفسله بکوردیم یعنی عذاب و عقاب آخرتدن حذر ایدوب زاد آخرتله تقید ایلوب غفلت ایلدیم ایمیدی سزه نصیحت اولسونکه اول باقی ایچون بوقاییده زاد اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت واهمال ندامت و شرمنده لک و برر * حکایت * سالی بر این تربت یحیی پیغمبر علیه السلام معتکف بودم در جامع دمشق * سالی باحرف وحدت (بحرف استعلا) باین (وبالش یصدغه دیرل که عرب وساده دیرل واول کسر یله تربت دن مراد قبر شریفدر مراد باشی او جیدر بالینک تر به یه و تر به نك بحایه اضافتیه لامیه در (معتکف ملازم معناسنه در) بودم فعل اولیجه اولدم دیمکدر و ادات اولیجه ایدم دیمک اولور جامع دمشق اضافتی لامیه در که مراد جامع بنی امیه در دمشق اصلنده دالک کسری و میم فحیه در اما شهرت ایکسینک کسر یله در (محصول ترکیب) بر ییل شامده بنی امیه جامعده حضرت یحیی پیغمبر علیه السلام مقبره سنک باشی او جنده معتکف اولدم و یا معتکف ایدم بو ترکیب تمام سنه معتکف اولدی یعنی و بر من نهایی سنین دن بر سنه معتکف ایمش یا تمام سنه و یا بر قدر بنی بالینک تربته اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتی قبیلند ندر دین معلومدر که تر به بی بالینه تشبیه ایلش لیکن مراد سابقا مذکور اولاندیر بکدر (بحیاس پیغمبر علیه السلام تر به سنی یا صدندم دیمکدر دیدیکی سابقا ذکر ایلدی تشبیهی تعیین ایلش لیکن مردوددر بوده چا زردر که سر مرقد منور لنده اولان حجره ادعاء باین اطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قبر ایچون باین اثبات ایدوب باشی او جنده دیمک مراد اوله (بوده معلوم اوله که قبر شریفلرینک باشی وایانی او جنده حجر بو قدر همان شویله مسنم بر قیردر یشل صوفله مستور (و بعضیلر دیدیلر که بالش و بالین عبارتلی عتبه بابه اطلاق اولتور که قبولک ایشیکی مراد در بو تقدیرجه تر به دن مراد قبر شریفی محتوی اولان محوطه و بقعه اولور نقل قول بعضده باطلدر (زیرا قبر شریفی اول زمانده کشاده ایمش یعنی جامع اورتیه سنده اطراف ایچق بر قیر ایمش (و آل عثمان بکلر بیکلرندن اعطی نام بکلر بکی که شامده متوفی اولوب دکر جاعی قریبده مدفوندر استانبولدن سرواغانی کشوردوب اوزرینی پارمعلی بر مقصوره ایلش (معلوم اوله که دعا کوک سیاحتی زمانده بوقدر قور که زیارت ایلدیم حضرت کبری کبی بلند قبر کورمدم بنده که طوال ناسدن بنم قامتدن بکسکدر * بکی از ملوک عرب که به بی انصافی موصوف بود اتفاق بر زیارت آمد و نماز کرد و حاجت خواست * که حرف رابط صفت (بر زیارت آمد باحرف صله) و نماز کرد یعنی نماز قلدی (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرندن بریسی که انصاف سزغله موصوف ایدی زیارته کلدی و نماز ادا ایلدی و حاجت دلدی که زیارت قبورده عادتدر * بیت * درویش و غنی بنده این خاک درند * و اما که غنی ترند محتاج ترند * بنده نك این لفظنه اضافتی لامیه در (خاک دره ده بویه در

رد کافی

رد کافی

مسنم فاعل بایندن اسم مفعولدر
اور کو حلتش دیمکدر للطابع
رد کافی

محو طه فاعل بایندن اسم
مفعولدر حائظد که دیواره
دیرل اطرافنه دیوار چکلمش
نسته یه دیرل *
د کز جای شامده بر جامعدر که
اورته سندن یعنی حریمی
اورته سندن بر ارمق افر که فقرا
اندن اوابن بور غایتله مقبول
بردر استانبولده کاغذ خانه کبی
اول زمانده وقف جانبدن
اتواب بویانه صابون
و برلریمش اما شمدی و برلر
*

نون و دال ادات خبر در (و انان اصلنده و آنان در الف ممدود ایل و صله همزه ساقط اولشد در
(که حرف رابط صفت (و یا حرف بیان (تر ادات تفضیل (و نون و دال ادات جمع یعنی سین
و تا که مقرر له ادات خبر پدر ایل جمعیدر (محصول بیت) فقیر و غنی انبیا و اولیا قیوسی طبراعینک
مطیع و منقاد بنده لریدر و انلر که غنی رقدر یعنی صاحب جاه و منصبدر بوخالک دره محتاج رقدر
زیرا انلر که نیجه دوری مرادات و ارزوری وار (خالک دردن مراد اول خاکده مدفون اولادر
ذکر محل و اراده حال قیلند ندر (نهایی خالک در یور دیغی تأدب طریقیله در (خاکدن مراد
اول بایک خد متکالر لریدر دیمکرده نظر وار * آن که روی بمن کرد و گفت از اینجا که همت
درویشانست و صدق معامله یسان خاطری همراه من کنید * آنکه انکاهدن مخففدر اندن صکره
دیمکر یعنی نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد کدن صکره (روی تقدیری روی بشدر
قرینه قائم اولدیغیچون شین حذف اولندی (بمن یا حرف صله بوزین بکا ایلدی یعنی بکا
توجه ایلدی دیمکر (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیمکر (زیرا جابونک کی پرلده محل و مکان
معناسته در (همت هانک قتی و کسر یله لغتدر اهتمام معناسته (درویشانه اضافتی لامیه در
(صدق معامله (یعنی معامله صادق که انده ریا و سمعه اولیه دیمکر خدا ایله معامله لری مراد در
(خالری یا حرف وحدت و یا حرف تکبر (همراه بولداس (زیرا هم ادات جمعدر (هم خانه
خاله دش و هم حجره حجره دش دیمکر بونده رفیق معناسته در (پس مته اضافتی اسم فاعلک
مفعولانه اضافتی قیلند ندر (کنید فعل امر جمع مخاطب ایلک دیمکر تعظیم طریقیله (همراه
مقدم مفعولدر (محصول ترکیب) ملک بی انصاف نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد کدن صکره
دیدنی اول مقامدن که درویشلرک همتی مقامیدر (یعنی اهل اللهک بر مرتبه سی واردر
اول مرتبه دن هرتبه که همت ایلله لر باذن الله حصول بولور (صدق معامله ده بو معنایه در یعنی
خدایله بر معامله صادق لری واردر که اول معامله صادق مرتبه سندن هر تکه مراد اید بنور لسه
اللهک امر یله ظهوره کلور (حاصلی واصل الی الله اوللر هر تکه مراد ایدر لسه مبسر اولور
(نهایی اراده لری خدائک ارادته موقوفدر (پس مذکور مرتبه دن بکا بر خاطر توجهی
و کوکل همتی همراه ایله (یعنی بی صک و کلدن چقارمه (حاصلی بی دعادن اوتنه دیمکر
(از اینجا ک معناسنی از درون دل و جان دین عنیدی سولیش (زیرا بو عبارتدن مستفاد
اولماز (بعضبار دیمکر که بوقصد بر چه خاطری قیدی مستدرک اولور بویه دین مستدرک
سولیش از برا خاطر دن مراد توجه خاطر در (حاصلی طلب دعادر (بعضبار دیمکر که جادن مراد
قبض و فضل خدادر (زیرا همتلری خدادر کند یلردن د کلدن بومعنی کر چه صحیحدر (اما
بو عبارتدن مستفاد د کلدن قنابل بعضلرازان روی و ازان سبب و ازان جهت معناسته در دیمش
بوده بو عبارتدن مستفاد اولماز * که از دشمن صعب اندیشناکم * که حرف تعلیل (دشمن صعب
بیانیه (اندیشناکم ناک بولک کی پرلده نسبت معناسنی افاده ایدر (غضبناک و ترسناک و برشناک کی
بونده ترسناک معناسته در (اما لغتده فکرلی معناسته در (حاصلی سندن همت دیلد بکم انکچوندر که
صرب دشمندن خوف و بیم اوزره بم * کفتم بر رعیت ضعیف رجعت کن تا از دشمن قوی رجعت بینی
(رعیت ضعیف بیانیه (رجعت کن فعلک مقدم مفعولدر (کن کافک ضعیفه فعل امر مفرد مخاطبدر
کنیدندن ایله دیمکر تا حرف تعلیل (دشمن قوی بیانیه (رجعت بینی ناک مقدم مفعولدر (بینی
فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر بنیدندن کور میه سین دیمکر (محصول ترکیب) حضرت شیخ
پیور و قنایم ملک بی انصاف بنیدن همت رجا ایلد بیه من اکا دیدم ضعیف رعیته مرجعت ایلله
تا کیم قوی دشمندن رجعت کور میه سین (یعنی رعایای اسر که الله تعالی سنی اسر که سین و دشمندن

امین و سالم ایلسون (رجعت و رجعت نجینس خطدر * نظم * بیازوان توانا و قوت و سر
دست * خطاست پنجه مسکین ناتوان بشکست * (بیازوان باحرف مصاحبت (بشکسته
متعلق (بیازوان بازونک جمعیدر قوی مراددر (توانا به اضافتی بیانیه در (قوت بازوانه معطوفدر
سره اضافتی و سرک دسته لامیه لر در (بونده سر دستدن پنجه مراددر (خطاست مقدم خبر (پنجه ناک
مسکینه اضافتی لامیه در (و ناتوانه بیانیه (پنجه بشکست مقدم مفعولدر (بشکست بونده مصدر
معناسته در اول جهندن فاعل استن و مبتدا اولمغه قابلدر (محصول بیت) زورلی بازور له و پنجه
قوتیله مسکین ناتوانک پنجه سنی صبیق یعنی قریق خطادر (یعنی سلطنت زور و قهر ایلد رعایای
مسکینک پنجه سین بوزمق (یعنی جور و جفا و ظلم ایلک خطادر * بترسد آنکه بر افتاد کان نیشاید
که کرز بای در آید کسش نکیرد دست * بترسد فعل امر مفرد غائب فعل مضارع مفرد غائبه مشرکدر
نیشاید در بویه در جعلدره (پس فعل مضارعدر امر معناسته دینلر مشرک صیغه اولدیغی
بیلر بمش (آنکه تقدیری آنکس که در تته که مکرر بیان اولندی (بر حرف استعلا افتاد کان مسا کین
وضعفا (نیشاید فعل نفی مستقبل (نیشاید ندن اسر که مز دیمکر (که حرف بیان (و باحرف تعلیل
(زبای در آید متعلقدر که فعل شرطدر (کس مبتدا (نکیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طومناز
دیمکر خبر مبتدا در جمله اسمیه جزاء شرط و افعدر (تقدیری کس دستش نکیرددر (محصول بیت)
قورق سون شول کیمسه که ضعیف و مسا کینه رحم ایلر (یعنی فقرایه ظلم ایلین خوف ایلسون که آیدندن
دوشوب زله و لغزش واقع اولورسه (یعنی روز کار دن باشنه بر مصیبت کلورسه کیمسه البینی طومناز
حاصلی کیمسه اکادستکرو معین و ظهیر اولماز (پس قورقوب فقرایه ظلم ایلسون بعض نسخدره
نترسد و افعدر فعل نفی مستقبل استفهامی متضمن قورقازی دیمکر (یعنی البینه قورق کرکدر
دیمکر * هر آن که تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت * دماغ بیهده نخت و خیال باطل بستم *
(تخم بدی بیانیه تخم معروف (بد بر امر (و باحرف مصدر بر امر لاق تخم دیمکر (کشت فعل ماضی
مفرد غائب کشتن دن اکدی دیمکر (و او حرف عطف (چشم نیکی لامیه در (چشم بونده رجا
معناسته (نیکی یا حرف مصدر ایلک دیمکر (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی دیمکر
(دماغ دالک کسر یله ترکیه دامق دید کلریدر بونده فکر مراددر ذکر محل و اراده حال قیلند ندر
(بیهده و بیهوده بی فائده و باطل معناسته در خیال باطل بیانیه در (دماغ نختک مفعول
(و خیال بستک (محصول بیت) هر اول کیمسه که بر امر لاق تخم اکدی و ایلک امیدنی طوئدی
(یعنی فقر و مسا کینه ظلم ایدوب و فلاح و ایلک مکافاتنی رجا ایلدی فکر فاسد بشوردی و تصور
باطل بقلدی (زیرا سببانه حسنات جزا اولماز بلکه سببانه سببانه حسناتدر (کشت فعلی
کاشتن دن اخذ ایلین غفلت ایلش (من کاشتن بمعنی افشاندن دینی تخطیه ایلین تعصب ایلش
زیر امرادی تصور معنادر بیان ترادف د کلدن * زکوش پنه برون آرو داد خلق بده * و کر تومی
ندمی داد روز دادی هست * (کوش کاف بحمینک ضعیفه قواق دیمکر (پنه بای اول مجیدر
حرکات ثلثه ایله باموق معناسته (برون طائره دیمکر (آر فعل امر مفرد مخاطب کتور دیمکر
آریدندن که مخففدر آوریدندن بحسب لغت طائره کتور دیمکر اما مراد چقار دیمکر (داد
بونده اسعدر عدل معناسته (خلقه اضافتی مصدرک مفعولانه در (بده باحرف تأکید (وده دالک
کسر یله وهاء اصلیه ایله و پر دیمکر (دهیدندن لیکن مصدرند و مضارعنده و اسم فاعلنده دالک
قتی مشهور در (داد بدهک مقدم مفعولدر (می ندی تقدیری می ندی در ضروره ورن ایچون
نون تأخیر اولندی اگر سن و بر مز سک دیمکر فعل مضارع مخاطبدر (داد مفعولدر عدل معناسته
(روز دادی لامیه در (و یا حرف وحدت (و یا خود حرف تکبر (محصول بیت) ملک بی انصافه

ردشعی و کافی

ردشعی و کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

و بیهوشی و غلبه خصلت ایدوب بر نور و قوت و غلبه سنی و جفا و خفای عدل و انصاف و بر
یعنی الی الله اولئکه عدالت ایلله و انصاف کوسر و اگر سن داد و عدل و بر مرسک یعنی عدل
و انصاف ایلز سک عدل کوئی وار در که انده هر کسک بلکه هر حیوانک انتقاء فی الوب انصاف
ایدلر حاصلی دنیاده ظلم ایدرسک آخر تنده جزاسین کورسین (می ندهیده می وزن ایچون تنسیم
اولدی دین حق ادایی بیلامش) (نون تأخیر اولدی وزن ایچون دیمک کرک ایدی) (بونظلمک اولنده
رباعی یازانلر اقسام نفطی غریب ییلورلریمش) (اگر تومی ندهیده داد برینه دان یازوب
امرد دانسنلندن دین ایکی وجهله خطا ایلش قندبر) (وز دادی برینه روز دادنی دیدیکی
اگر بدرو یا مصدری مصدره داخل اولدیغی کورلش و ایشدلمش دکلدر * منوی *
بنی آدم اعضای یکدیگرند * که در آفرینش زیک کوهرد * بنی اصلنده بنین ایدی اضنا قتل
نون ساقط اولمدر ادمدن بونده مراد حضرت ادمدر (اعضا عضولک جعدر) (یکدیگره
اضافی لامبه در و نون ودال ادات جعدر خبر در) (که حرف تعلیل) (افزینش اسم مصدر در
افزیندن برادلمش معناسنه عریجه خلقت و فطرت دیرلر) (کوهر کاف عجمک فحمله
معروف تعریب ایدوب جوهر دیرلر) (نون ودال بنه ادات جمع خبر در) (محصول بیت)
حضرت آدم اوغلاری بری برینک اعضا سیدر یعنی بری برینک جسدی حکمنده در (زیرا
خلقتده و فطرتده بر کوهردنلر) (یعنی جمله سی بر اتادن و بر اتادنلر که حضرت آدم و حوادر
بعض نسخنده مصرع ثانی) (که در اصل فطرت زیک جوهرنده) (واقعدر و بعض شراح
بوسنخنی اختیار ایلش و بعضی بوسنخنی اختیار ایلدیکه تعصب طریقیله اعتراض
ایلش لیکن اعتراضی موجه دکلدر بعض شراح جوهردن مراد نطفه حضرت آدمدر دیمش
بویله اولسه بعید دکلدر مجازا نطفه جوهر دیمش اولور بعضیلر داخل ایلدیلر که نطفه
جوهر دیمک صحیح دکلدر دیو لیکن دخلی مدخولدر * جو عضوی بدر آورد روز کار * دیگر
عضوها را نماید قرار * جو ادات تعلیل (عضوی یا حرف وحدت) (بدر با حرف صله
(در آفری به دیرلر عریجه الم دیرلر) (پس درده مرض دین لغت معناسنی سو بیلامش
(روز کار آوردنک فاعلیدر و عضوی مفعول صریحی) (و بدر غیر صریحی) (عضوهاها ادات
جمع و را حرف تخصیص) (نماید ایکی نوک فحمله فعل ثنی مستقبل مفرد غائبدر) (مانیدن
قالماز دیمکدر) (قرار فاعلی ارام و سکون دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه روز کار بر عضوی و جمع
و نفعه) (یعنی اله کنوره حاصلی دردناک ایلله غیر اعضا ارام و قراری قالماز) (یعنی اول
دردناک عضولک المی سائر اعضایه تأثیر ایدر) (پس چونکه بنی آدم بر جوهردن خلق اولوب
بری برینک قریبایی حکمنده اولدینه برینه بر الم و بلا کلیمک جمعی متالم و متأثر اولوق کرک
(بدرلک ناسنه حرف زائد دین زائد سو بیلامش * توکز محنت دیگران بی غمی * نشاید که نامت
نهند آدمی * کز اصلنده که از ایدی) (که حرف بیان) (محنت دیگران لامبه بای بطنله
(غمی یا ضمیر خطاب) (نشاید فعل ثنی مستقبل مفرد غائب لایق دکل دیمکدر) (که حرف بیان نامت
تأثیر خطاب آدک دیمکدر) (نهند فعل مضارع جمع غائب نهیدنن قورلر دیمکدر
(آدمی ایلله انسان معناسنه در محصول بیت) (سنکه غیر یلر نمندن بی غمین) (یعنی سائر قرداسلرک الم
و بلاسنندن بی پرواسین حاصلی انلرک در دندن بی درد و غمین و انلری آجیماسین لایق دکلدر که
آدمی آدمی قویاز) (یعنی سکا انسان دیمک لایق دکل) (زیرا انسانیت و مملک بلا و الم کرفتاری
قاریوب انلر ایچون غم و عصبه چکیمکدر * حکایت * درویشی مستجاب الدعوه در بغداد بدیدامد *
(درویشی یا حرف وحدت) (مستجاب اسم مفعولدر استفعال باشندن مقبول معناسنه دعوت

رد ابن سید علی
رد سروری و شمع
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شمع

اضافی

اضافی قائم مقام فاعلنه اضافتیدر (دعوت بونده دعا معناسنه در) (یعنی دعاسی مقبول دیمکدر
(بغداد عرب دال ثانی بی معجمه اوقور بر اسمیده زوراء در زانک فتی و واولک سکونیه سلامده
دیرلر) (اید فصحاء عجم بامعجمیه اوقور اما رومیلر بامعجمیه آشکاره معناسنه) (محصول ترکیب)
بغدادده دعاسی مقبول بر درویش ظاهر اولدی (بدید آمدک معناسنی ظاهر اولدی دیمکدر
* حج یوسف بخواندش و گفت دعاء خیر بر من کن گفت خدا جانم بستان * حاج لغتده
مبالغه ایلله جملشی اما بونده بر شخصک اسمیدر که ظلمده نامدار در عدالتده نوشروان نامدار
اولدیغی کی) (معاویه نسلندن مروان بن حکمک اوغلی که عبدالمک ایدی انک خانی و بکر بکسی
مقامنده بر ظالم ایدی حضرت کعبه بی منجیتلر قوروب بیقدی وینه یادی الان اولان بای
آکدر قصه لری بی حد و بی نهایت در) (برسی بودر که حکومتی و ولایتی زماننده بیک التیوز کره بیک
یعنی بیک کره بیک والتیوز کره بیک مسلمان قتل ایلش و حبسنده اون سکر بیک مسلمان هلاک
اولش جارسد کبله ترسی از دروب مجوسلره ایچر مش و تمام خلایق و حکومتی دورت ییل
برای ایش (کذافی تاریخ الخلفاء) باباسنک اسمی یوسف ایش (تقدیر کلام حج بن یوسف در
بین العین واقع اولان ابی حذف ایلک دأب انجمدندر) (بخواندش با حرف تأکید) (خواند
و اورسمی و روم ضمه ایلله فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتسنده حجاجه راجع ضمیر و مفعولی
درویش راجع شین در) (گفت حج حاج درویش دیدی) (دعاء خیر بر من کن بونده بامعجمه
معناسنه در استعلا ایچون دکلدر که دعاء علیه لازم کله اولسه خود ضرر ایلز (زیرا اول
قاعده عربیه مخصوصدر عجمده معتبر دکل بکا خبر دعا ایلله دیمکدر) (گفت درویش دیدی
(جانم شین حجاجه راجعدر) (بستان با حرف تأکید ستان سنک کسریله ال دیمکدر ستانیدن
امر مخاطبدر ستانندن دین اصابت ایلماش) (محصول ترکیب) (حج بن یوسف مذکور
درویشی بانه دعوت ایلدی و دیدی بکا خبر دعا ایلله درویشده یاری جان ال دیدی
* گفت از بهر خدا این چه دعاست گفت دعای خیر است ترا و جمله مسلمانرا * از بهر خدا
الله ایچون دیمکدر) (محصول ترکیب) (حج حاج درویشک بویله دعاسنی استغراب و استعجاب
ایدوب دیدی الله ایچون بونه دعادر که بنم حقمده ایلدک یعنی بویله دعا ایشدلمش دکل (درویش
دیدی بوخیر دعادر سکا و جمعی مسلمانلره تا کیم سن اولمکله ظلم و نگاه کسیندن خلاص بولاسین
و مسلمانلر سنک شر و فساد کدن خلاص بولالر حاصلی ایکی جانبیه بله بودعاده نفع وار
* منوی * ای زبردست زبردست ازار * کرم تا کی بماند این بازار * ای حرف ندا مناداسی
محذوف تقدیری ای مرد زبردست در) (زبردست وصف ترکیبدر الی اوستون معناسنه
بلکه الی اوستلی دیمکدر) (زیرا زبرد زانک و بانک فحله لریله اوست معناسنه در که عرب
فوق دیر زبردسته اضافتی بیانیه در) (زبردست ده وصف ترکیبدر الی آتلی معناسنه
مغلوبدن کایتدر) (زیرا زبرد زانک کسریله آلت معناسنه در که عربجه تحت دیرلر) (ازار
زبردستله بروصف ترکیبی دخی اولش اما معناسنی زبردسته مقید در کرم لغتده
اسمیتق دیمکدر بونده قرغن مراد در تا الی معناسنه در کی حق دیمکدر عربجه متی دیرلر
اسماء مقصوده دندر تا کی خانه دند دیمکدر) (این بازاره اشارتدر) (محصول بیت) (ای الی
النده کبری انجیدیمی الی اوستلی) (یعنی ای زبونلری و مغلوبلری ازار ایدیمی زورلی و کوچلی
(حاصلی ای فقرا و مساکینی انجیدوب انلره ظلم و جفا ایدیمی جوار ظالم سنک ظلم و جفاک
بازاری خانه دک قرغون قاله) (یعنی سنک فقرا و مساکینه جور و جفاک نه زمانه دک تمتد اولوب
باقی قالور البته بر کون نهایت و پایان بولور) (حاصلی بوه منصب و دولته بر کون زوال کلور ایدمی

مظا

رد سروری

چاهکه مغرور اوله * بجه کار آبدت جهانداري * مردنت به که مردم آزاری * بجه با حرف صله
 (آبد فعل مضارع مفرد غائب) تا ضمیر منصوب معنایه مفعولی (جهاندار وصف ترکیبدر
 جهان طوئجی یعنی صاحب سلطنت و حکومت معنایه) و یا حرف مصدر جهاندار لاق
 دیمکدر (مردنت تا ضمیر مجرور معنایه مضاف الیه در که ضمیر خطابدر) که بونده من تفضیلیه
 معنایه در (مردم آزار وصف ترکیبدر آزار بدندن مردم انجیدیی معنایه) و یا حرف مصدر
 (محصول بیت) زیر دسته خطاب ایدوب بیورر جهاندار لاق و سلطنت سنک نه ایش که کلور
 یعنی پادشاهلی که کرک حاصلی سلطنته لایق و سزاوارد کلسن ز براطلم بی باک سن پس سنک اولمک
 یکدر مردم آزار لاقدن یعنی صاغ اولوب خلقه جور وظلم ایلمکدن اولمک یعنی مونک یکدر که
 هم سن مآثم و مظالم کسندن خلاص بولورسن و خلق عالم جور وظلمکدن خلاص بولور
 (بعضیلر که حرفی حرف تعلیل اعتبار ایدوب یایی ضمیر خطاب طومش و معنایه ز بر مردم
 انجیدیی سن دیمش) لیکن یاه مصدر یاه یاه خطاب بر قافیده جم اولمق عبیدر (و بعضیلر آزاری
 فعل مضارع مخطب دیمش ینه عبوب قافیه دن سالم اولماز * حکایت * یکی از ملوک بی انصاف
 پارسایی را پرسید که از عبادت کدما فاضلترست * پارسا یاه بحمله عاید دیرلر (و یا حرف
 وحدت) و را ادات مفعول (پرسید یاه بحکم ضمیمه و رانک سکونی و سنک کسریله فعل ماضی
 مفرد غائب صورتی دیمکدر) که حرف بیان (کدام کافی عربک ضمیمه قانی دیمکدر) فاضلتر
 افضل معنایه در (محصول ترکیب) انصافسنر وظالم پادشاهلردن بریسی بر عاید صور دیکه
 عبادت لردن قتی عبادت افضلدر که اکا مقید اولوب مشغول اولیم (عبادتها دن صکره مرا
 عبارتی ارادیدن لردن ایشلر ز بر سوال محوم اوزره وارد اولمش در * کفت ترا خواب نیم روز *
 ترا سکا دیمکدر خواب بونده اویقو معنایه در (نیمه اضافتی لامیه در) نیم لفظی روزه وشبه
 وساله مقارن اولان برلده مضاف قیامی مشهور در (لیکن قیاس مضاف فلفله شول یرده کیم
 نصف مراد اوله) مثلاً نیم نان یارم اتمک دیمکدر) و نیم سبب یارم المه دیمکدر پس قیاس اضافته
 اوقومقدر و مراد یارم کون اوله نصف یوم معنایه (پس نیم روزدن قیلوله وقتی اراده ایلمکه
 هیچ وجهله مساع یوقدر و اول نظامی اویقو تقدن خلقی ظلم و تعدیستدن اراحت ایلمک مراد
 اولمجه (قیلوله) و قیلوله (و قیلوله بومعایه نسبت برابر در علی کل حال بونده یارم کون مراد در
) نکه نیم نانی کر خورد مرد خدا یتشده مرور ایلدی نصف نان مراد در (و یومعنی اضافتسنر
 مستفاد اولماز نکه عقل سلیم و طبع مستقیمه واضعدر) (پس عاید پادشاه جائزه در که سکا
 اوله زمانه نکه اویقو احسن عبادتند در که اول حاده کسب مآثم ایلمزسن و کیمسه
 اوزرینه جور وظلم جاری اولماز که انک سببیه آخرتده معذب اولاسن قنبر * نادران
 یک نفس خلق را نیاز آری تا حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر) یک نفسه و یا مذکور خوابه
 (نیاز آری فعل فنی مستقبل مفرد مخاطب ازرا ایلیمه سن یعنی انجیمه سن) (محصول ترکیب) عاید
 دیر که سکا نصف یوم نوم افضلدر تا کیم اویقو یک ساعتده خلقی ازرا ایلیمه سن یعنی خلق خدا
 سندن امن و امان اوزره اولال یا خود تا کیم اویقو یک حالده بر نفس و بر ساعت خلقی ازرا ایلیمه سن
 یعنی اویقو یک خلق بر نفس سنک جور وظلمکدن آزاد اوله ل (اکثر نسخهدر ده یک عبارتی
 یوقدر و بعضنده نفس دوشمش و بعضنده ساعت یک نفس بیور دینی قلت زماندن کایتدر
 نکه خواجه حافظ (تفسیر این دو حرفست بیور مشدر قلت الفاظ و کثرت معانیستدن کایتدر
 * قطعه * ظالمی را خفته دیدم نیم روز * کفتم این فتنه است خوابش برده به * ظالمی یا حرف
 وحدت) و را ادات مفعول (خفته لفظه مشترکدر یاغش و او یومش یتشده ماضیدن قسمدر

رد سروری و شمع
رد این سید علی

مر نخه
رد این سید علی و سروری

نصف نهار
نسخه

رد جیع شراح

بونده

بونده اویومش معنایه در (نیم روز اضافت لامیه در یارم کون یعنی کونک یار یسی حاصلی زوال
 و فتنه دک) (این اشارتدر ظالمه و مبتدا) فتنه است خبری (خواب مبتدا) (وشین ضمیر ظالمه
 راجعدر معنی جهتنده) (برده نکه مفعولیدر ضرورت وزن ایچون تقدیم قلمدر تقدیری
 اورا خواب برده بدر) (برده به خبر مبتدا در) (محصول بیت) بر ظالمی نصف النهار اویومش کوردم دیدم
 بو ظالم بر فتنه در فتنه نکه اویقو دینی یکدر یعنی اویومش اولمسی یکدر زیر یاغش و او یومش
 فتنه بی اویارانه لغت وارد اولمش پس بو ظالمی خواب المش و ایلمش اولمق یکدر حاصلی
 خوابده اولمسی محض خبردر * انکه خوابش به تر از بیداریست * انچنان بد زندگانی مرده به *
 انکه یعنی آن کس که (که حرف ربط صفت) و خواب مبتدا (وشین ضمیر آنک مشار الیهی اولان کسه
 راجعدر) و به تر خبر مبتدا (از من تفضیلیه معنایه در) (بیدار اویانق دیمکدر صفت مشبهه در
 عربجه یقظان دیرلر) (یا حرف مصدر) (وسین و تا ادات خبر) (انچنان آن اسم اشارتدر) (چنان ادات
 تشبیه) (بد زندگانی وصف ترکیبی یاراماز دیر لکلی دیمکدر کافی عجمی هاه رسمیدن بدلدر) (الف
 ونون شد و زاد اخل اولمشدر ز بر زندکی و زندگانی یاه مصدر یاه بر معنایه در) (مرده تقدیری مرده شدن
 یعنی مرده اولمق یکدر) (محصول بیت) اولکمه که اویقوسی بیدار لغندن یکدر (یعنی اویوماسی
 او یا نقلیقتدن یکدر) (پس انجیلین بد زندگانه یعنی یاراماز دیر لکلی کیمسه مرده اولمق یکدر حاصلی
 بماتی حیانتدن یکدر) (انجیلین یاراماز نامعقول دیر لکدن اولمش اولمق یکدر دین عنیدی سو یلمش
 * حکایت * یکی را از ملوک شنیدم که شبی در عشرت روز کرده بود و در پایان مستی
 می گفت * که حرف بیان (شب یا حرف وحدت) (در حرف ظرف) (عشرت لغته اختلاط
 معنایه استمر اما بونده ذوق و صفادن عارتردر) (کرده بود ماضیدن قسمدر ایلشیدی
 دیمکدر جعل و نصیر معنایه متضمن اولد بیچون ایکی مفعول الور اولکبسی شب و ثانیسی روزدر
 (پایان یاه بحمله غایت و نهایت دیمکدر) (مستی به اضافتی لامیه در) (می گفت حکایت حال ماضی
 سوبلردی دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی ایشتمکه کیمیدی عشرت و صفاده کون
 ایلشیدی (یعنی صاحب دک باده ذوقنه مشغول اولوب اویومش ایدی کیمیدی کون ایلمک
 اویومامقدن کایتدر یعنی ایچیکده احیاء لیل ایلشیدی) (و مستلک آخرتده سوبلردی یعنی
 بوییتی اوقوردی * بیت * مارا ایجهان خوشتر ازین یکدم نیست * کرینک و بداندیشه و از کس
 غم نیست * مارا را حرف صله و یا حرف تخصیص بزه و یا بزم دیمکدر) (ایجهان با حرف ظرف
 (از حرف ابتدا) (این اسم اشارتدر بر مقدردم لفظنه و یا مذکور یکدمه و بوندن صکره بر دم تقدیر
 اولنوب مبتدا قلنه) (و نیست خبری) (کر اصلی که از ایدی که حرف تعلیل (نیک ابو) و بد
 یارم اندیشه بونده غم و غصه و خوف و الم و تشویش معنایه در) (محصول بیت) بزه و یا بزم جهانده
 بو پردمدن خوشتر و بیکرک بر دم یوقدر ز بر ایدن و برامزدن بروامز و غم و غصه و خوف
 یوقدر یعنی کیفیت باده ایلله بر حالته و ارمش که دنیا و ما فیها کوزمن چوپچه کوزمن حاصلی باده
 کیفیت برحالی وارد کیم کدابی پادشاه ایدر نکه شاعر بیورر (بیت) برعالمه و ارمشدر
 ارباب خرابات) (کیم دوشده دخی کوزمن اقی اهل کرامات) (اندیشه بی نیک و بدله وصف ترکیبی
 اعتبار ایدوب ز بر ابو فکر لیدن و برامز فکر لیدن و کیمسه دن غم یوقدر دین هنوز وصف ترکیبی
 لذتی طامامش * درویشی برهنه بیرون بسرما خفته بود و کفت * درویشی یا حرف وحدت
 (برهنه بانک فقی و ضعیله و هانک سکونیه چلاقدر عربان معنایه) (بیرون طامشه ده دیمکدر
 ظرف مکاندن) (بسرما یا حرف ظرف سرما صوق دیمکدر سینک فقی و رانک سکونیه
 (خفته بونده یاغش معنایه در) (در بودادات زمانیه در ایدی معنایه) (محصول ترکیب) پادشاه

رد شمع

رد شمع

مذکور یعنی اوقود یعنی حیدره برعربان درویش طاشره ده صوقده یا توردی بیتی ایشد بچسک دیدی (اه سرما هم صوغه و هم زمانه درل دین فترا ایش (زمانه زمستان درل * بیت * ای آن که باقیال تودر عالم نیست * کرم که غمت نیست غم ماهم نیست * ای آن که ای آن کس که تقدیرنده در (باقیال باحرف تخصیص اقبال دولت معانسته در تویه اضافتی لامیه در (کرم فعل مضارع متکلم وحده در کیریدن طوتایم (یعنی فرض و قیاس ایده هم) که حرف بیان (غمت نیست کندر که مخصوص غمک بوق (غم ما اضافتی لامیه در بای بطیله بنه تخصیص افاده ایدر (هم بونده عطف و جمعیت معناسنی افاده ایدر استفهام انکار یله (محصول بیت) ای شول عشرت و ذوق ایلین پادشاه که سنک دولت و اقبالکله عالمه بر فرد بوقدر یعنی سن واصل اولدیغک ذوق و صفایه کیمسه واصل دکل فرض ایده هم که کندو که مخصوص غمک بوقدر بزه مخصوص غمکده بوقی یعنی فقرا و مساکینک غمین چکمر مبسین حاصلی بزم ایچون غم چکمر کرکسین زیر آخرتده سلاطیندن رعایا و فقرا و مساکین احوالی فقیر و قطمیر تقش و تفحص اولسه کرک مصراع ثانیکن معناسنی طوتایم که غمک بوقدر بزمه بوقدر (پس سنکله برابر بی غم اولقده دین اگر چه بوعبارت بومعنا به متحملدر اما مقام بومعنادن کلی ابا ایدر فتأمل بونیده غم و هم اعتباری لطفدن خالی دکل در ز را عریده هم میکن تشدید یله غم معناسند در (معلوم اوله که بویکی بیتک اجتماعندن بر باعی حاصل اولور * ملک را این کلام خوش آمد صره هزار دینار از روزن بیرون داشت رکفت ی در ویش دامن بدار کفت دامن از بخارم که جامه ندارم * ملک را پادشاه دیمکدر کلامدن مراد اوقود یعنی بیدر (صره صادق ضمی و راه مشدله کیمسه معناسند در هزاره اضافتی لامیه در (روزن بونده بخره معناسند در (جامه ندارم جام بوق دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه در ویشک اوقود یعنی بیت خوش کلدی (یعنی حظ ایلدی بیک التون صره بخره دن طاشره طوتدی (و دیدی ای درویش انکک طوت (یعنی انکک آج (در ویش دیدی که اتکی قدن کتوریم که قفتایم بوق (یعنی قفتان اولتی کرک که دامن اوله * پادشاه را برضعف حال اورجت زیادت کشت خلعتی بر آن مزید کرد و بیرون فرستاد * (پادشاه را را اذات تخصیص (ضعف حال لامیه در (یعنی مصدرک فاعله اضافتدر (کشت بونده صار معناسند در اولدی دیمکدر (خلعتی باحرف وحدت برفقتان دیمکدر (بر آن اول صره اوزرینه مزید مصدر می در زیاده معناسند (بیرون طاشره به (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب (فرستادن کوئدر دی (یعنی ارسال ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهک در ویشک ضعف حاله رحتی زیاده اولدی واول صره اوزرینه برخلعت زیاده ایلدی و طاشره ارسال ایلدی * درویش آن تقدربانند مدت بخورد و تلف کرد و باز آمد (محصول ترکیب) (درویش صره هزار دیناری از اچق زما نده دیدی و تلف ایلدی و کرو پادشاه حضور بنه کلدی * بیت * قرار برکف آزادگان نکیرد مال * نه صبردر دل عاشق نه آب در غریبال * (قرار مبتدا (آزادگان دن مراد قیود دنیا ایله مقید اولمیانلردر نکیرد فعل نفی مستقبل طوتایم دیمکدر (مال فاعلی) (برکف ده اکامه تقدیر جمله فعلیه خبر مبتدا در (غریبال غین محجمه ک کسریله ترکیجه قالدرد کلدی (بعضیلراندن تحریف اوانش دیدیلر (و بعضیلر محرف اولدیغنه دلیل بوقدر دیدیلر علی کل حال ایکسبکنده دلیل بوق لکن تحریفه حکم اولسه ترکیبه انکچون موضوع اولش لفظ بولنامق لازم کوردی بواسته خلاف قیاسدر (پس عدم تحریفه حکم قیاسی و تحریفه تحکیم (محصول بیت) حضرت شیخ مذکور درویش کبی آزاده خصوصنده بیوردن با قیود یله مقید اولمیان فقرا آوجنده مال قرار طوتایم یعنی کسبله مقید اولدقلری کبی حفظ یله ده تقدیر ایلزل (کذلک عاشق کو کلدن صبر قرار ایلزل

رد سروری

رد این سید علی و کافی

یعنی

(یعنی عاشق بی صبر و بی قرار اولور صوغه غریباله قرار ایلزل (حاصلی اهل فنا النده مال دل عاشقده صبر و غریباله آب کبیدر قرار طوتایم (حاصلی سر بیع الزوال و نیز کذر اندر بونلرک جچی * در حالیکه ملک را پروای او نبود * (در حالتی باز آمده متعلقدر (حاصلی درویش بر حالته کلدی که پادشاهک انکله مقید اولاجق پروای بوق ایدی (یعنی اکا التفات زمانی دکل ایدی بلکه فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصروف ایدی اول ملاقاتنده اولان ذوق و شوق و حبور و سروری یوغیدی * حالش بگفتند بهم برآمد و روی از وی درهم کشید * حالش ضمیری در ویشه راجعدر (بهم برآمد پادشاه منقبض و منفعل اولدی بی وقت کلد کیچون (و روی از وی درهم کشید (دخی پادشاه یوز و نی اندن بورشدردی (یعنی بورناردی (حاصلی در ویشک حالیکه پادشاه اعلام ایلدیلر پادشاهده قرشمورش اولدی (یعنی منقبض و منفعل اولدی و اکا انجند کندن یوز و نی بورشدردی (حاصلی عبوس الوجه اولدی * و از اینجا گفته اند اصحاب فطنت و خبرت که از حدت و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غالب همت ایشان بر معضلات امور مملکت متعلق باشد و تحمل ازدحام عوام نکنند * (ازین جا ازین ده ایکی اعتبار واربری از حرف ابتدا (و این اسم اشارتدر جالفطنه (و جادن مراد محل و مقام اوله (بری ازین اذات تشبیه اوله شکله بو کابده واقع در (ازین مه پاره عاید فری (بونک کبی برهمپاره دیمکدر فتأمل) پس بونده بومقامدن و بایونک کبی مقامدن دیمکدر (اصحاب فطنت لامیه (فطنت فانک کسری و طانک سکونیه مصدر در فهم و زیرکک معناسنه بواغت ایکی بایدن مستملدر نصر و عمل با بیلندن (خبرت نصر بایندن کسر خایله مصدر در خبر بخبر خبرا ضم خایله و خبره کسر خایله (پس خبرت خانک ضمی و کسریله دین ضمه بی بایندن سوبیش (و خبرت خیبر لاق معناسند در دین اصل لغندن آگاه دکل ایش (زیرا خبرت تخریه و امتحان معناسند در (که حرف رابط قول قولدر (حدت خانک کسری و دالک تشدید یله کسکنک بونده یاو زاق مراد در (سورت سبک فتحی و سکون و اوایل بونده خشم و غضب معناسند در (پادشاهانه اضافتی لامیه در (حذر حاء مهمله نک و ذال معجمه نک فتحه ل یله علم بایندن مصدر در صافتی معناسنه (باید فعل مضارع مفرد غایبدر بایندن کرک اولتی معناسنه (بود بونده بودن معناسنه در زیر امضارع معارندر انکچون فاعل اقتضا ایلزل (که حرف تعلیل (غالب تقدیری غالب اوقا تدر (همت ایشان لامیه در پادشاهلرک همتی دیمکدر (بر معضلات با حرف صله (معضلات وزنده و معناده مشکلات کبیدر امور اضافتی و امورک مملکته لامیه ل در بونده امور احوال معناسنه در (متعلق بر معضلاتک صله سیدر (غالب مبتدا (و همت ثانی (و متعلق باشد خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول (و تحمل متعلقه معطوفدر (وازدحامه اضافتی مصدرک مفعولنه در (وعوامه اضافتی لامیه در تحمل مبتدا و نکند خبری (محصول ترکیب) بو محل و مقامدن و یا بو محل و مقام کبیدن (یعنی سلاطین مختلف الاحوال و متغیر الاطوار اولدقلرندن اصحاب فطنت و خبرت سوبیشلردر که پادشاهلرک حدت و سورتندن یعنی غضب و خشمندن حذر اوزره اولتی کرک (زیرا غالب و اکثر اوقات انلرک همتی و نظری مشکلات امور مملکته متعلق او اور و ازدحام عوامه تحمل ایلزل (حاصلی ناسک غلوسندن مضطرب اولورل * مثنوی * حرامش بود نعمت پادشاه * که هنگام فرصت ندارد نگاه * حرامش شین ضمیر مصراع ثانی اولنده مقدر آن کسه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقله تقدیری آنکس که در (بود بانک ضمی و فتحیه و واول فتحیه فعل مضارعدر بویندن کنونت معناسنه اولتی دیمکدر (بوددن اشتقاق ایلین غلط ایش (نعمت پادشاه لامیه در (که حرف رابط صفت (هنگام وقت معناسنه در فرصته اضافتی لامیه در (ندارت

مطل

رد کافی
رد شعی

رد سروری

مطل

مطلوبه

فعل نفي استقبال مفرد غائب طوقماز ديمكدر (نگاه بونده حفظ معناسنه در معلوم اوله كه نگاه
لفظي داشتن و داريدن مصدر بيله و مشتقاييله مستعمل اولسه حفظ معناسنه در اما كر دن
و كندن مصدر بيله و مشتقاييله مستعمل اولسه نظر معناسنه در يعني باقي (محصول بيت)
اول كسه پادشاهك نعمتي حرامدر و يا حرام اولور و يا حرام اولسونكه زمان فرصتي
رعابت و صيانت ايله يعني احوال دن خبردار اولوب هر زمانى بيله * مجال سخن تاندي زيش
* يدهوده كفتن مير قدر خویش * مجال بونده محل معناسنه در (سخنه اضافتي لاميه در) تا
حرف توقيدر مادام معناسنه (نبيئي فعل نفي مستقبل مفرد مخاطبدر ينيدين مادامكه
كورميه سبن ديمكدر (زيش نبيئي به متعلقدر بيهوده به تعليق ايلين خطاء فاحش ايلش
(با حرف مصاحبت سببتي متضمن) كفتن مصدر بيله متعلق (و بيهوده زائد و باطل معناسنه در
(مير يمك و باك فتحه ليله فعل نفي مفرد مخاطبدر بريندن بردن ديدنلر ييش ايلنه
ويمكدر يعني ضايع ايله (قدر خویش لاميه در) (محصول بيت) سوز محلي مادامكه سوزلر دن
اول كورميه سن يعني قبل التكم سوزك فرصتي و كلامك محلي كورمكسز بيهوده
و باطل سوز سوزلر كندى مقدارى ضايع ايله و حركته نقصان و ربه زيراني محل سوز
سوزلك حرمتسزلكه سيددر * كفت برآيد اين كدای شوخ مذكرا كه چندين نعمت ناندك
مدت برانداخت ندادك خزينه بيت المال لقمه مسا كينست نه طعمه اخوان شباطين * برآيد
فعل امر جمع مخاطبدر رانيدن سوز بكن ديمكدر رانيدن اشتقاق ايلنلر غلط ايلنلر
(كدا بونده ديلى معناسنه در) (شوخه اضافتي بيانيه در) (شوخ بونده كستاخ و بي ادب و بي شرم
معناسنه در) (مذكرا اضافتي بيانيه در) (فعل بابتدن اسم فاعلدر مسرف ديمكدر (ككه
حرف تعليل (و يا حرف رابط صفت) باندك با حرف ظرف (اندك از ديمكدر قبل
معناسنه (مدت زمان ديمكدر (بر حرف تأكيد (انداخت فعل ماضى مفرد غائب آندى
يعني تلف ايلدى (ندادك فعل نفي مستقبل مفرد غائب بكن ديمكدر (و يا استفهام طريقيله
يلزمى ديمك اوله (كه حرف بيان (خزينه بيت المال لاميه در) (لقمه مسا كين ده بويه در
(خزينه بيت المال خبرى (نه حرف نفي (طعمه طاك ضميله و مسكون عينله مطعموم معناسنه
ييتلن نسه كه فارسجه خوارش ديرلر (اخوانه اضافتي و اخوانك شباطينه لاميه در) (اخوان
كسر همزه ايله قرادش معناسنه در (محصول تركيب) وقتا كيم پادشاهه مذكور كدانك
احوالى عرض ايلديلر ايسه ديديكيم سوزك بو كستاخ ادبمسز مسرف جرارى بوندن كئسونكه
بو قدر نعمت و مالى از اجق زمانده تلف ايدوب يابانه اندى يعني اسراف ايله ضايع ايلدى يلز كه
ويا يلز ميكه خزينه بيت المال فقرا و مسا كين لقمه سيدر يعني بونلر نفقه اولماغيچون و دفع احتياج
ايچون و يريلور لقمه اخوان شباطين دكلدر يعني مسرفلره و متلفلره اسراف و اتلافچون و يريلر
حاصلي خزينه بيت المال محتاجلر ك حقيدر مذكور حقي دكلدر (مذكور شوخه عطف ايلنلر
صحح نسخنه له مخالفت ايلد كرندن غيرى لذت كلامدن بي خبر ايلنلر و شوخه نصكره چشم
لفظي زياده ايدن زائد ايلش و نعمتن صكره مال لفظي زياده ايلنلر صحح نسخنه له مخالفت
ايلنلر براند آختدن صكره و تلف كرد تركيبى عطف ايلنلر باندن ايلنلر (ندادك عبارتي
ترك ايلنلر صحح عبارتي ترك ايلنلر * بيت * ابلهه كوروز و شن شم كا فوري نه
زود بيني كس بشب روغن نباشد در چراغ * ابلهه ايله صفت مشبهه در احق معناسنه در
و با حرف وحدت كواصلنده كه او در (كه حرف رابط صفت و ضمير ابلهه راجعدر اروز روشن
بيانيه در و ظرف زماندر آيدن كونده ديمكدر (شم كا فوري بيانيه در شم عريده شبنك

ردشعی

ردابن سيدعلی و سروری

ردابن سيدعلی و سرور

ردابن سيدعلی و سروری و کافی

ردشعی

ردشعی و کافی

ردسروى و شعی و کافی

رد کافی

فنى

فنى و يمك كسر بيله بال مومنه ديرلر اما يمك يمك سكوتيله او قورينه بو معنابه (صكره نهم ايلديلر
(پس كا فوري قيد احترازيدر بای نسبيله آق بال مومنه ديرلر) نهيد فعل مضارع مفرد غائبدر
نهيدن نونك فتحى و كسر بيله لغندر قومق معناسنه قومقن مراد يا ققدر (زود تر
ديمكدر يعني يقين زمانده (بيني فعل مضارع مفرد مخاطبدر كورر سبن ديمكدر (كس كافك
فتحى و كسر بيله لغندر اصلي كه در كافك كسر بيله ليكن شين ضمير ايله تركيب اولنجه قياس
فتحيه تخصیص ايلك ايدى زير اضمایرك ماقبلي بونده مفتوح او قنور الاضرورت
وزن ايچون ساكن او قنور اما بعضلر شذو ذا كس او قنور اصلي كسرى ر عايله شين معنى
جهندن چراغه مقيدر چراغش تقدريده بشب با حرف ظرف نباشده متعلق (روغن رانك
ضمي و غنيك فتحيله ايچ باغندن غيرى باغه ديرلر اما ايچ باغنه به ديرلر بای يمك كسر بيله
(نباشد فعل نفي استقبال مفرد غائب اولماز ديمكدر چراغ فتحيله ده يانان آتشك اسميدر
اما بونده شمعان مراد در ذكر حال و اراده محل طريقيله (محصول بيت) برابله كه آيدن
كونده يعني كويه كوندز شمع كا فوري يشار يقين زمانده كورر سبن كه چراغدانده باغ اولماز
يعني ايچ باغى و يا يريلر باغى باقاعه قادر اولماز قنده قالدى كه زيت باغى و شرلغان باغى حاصل
بويه اسراف ايلين احق آرزو مانده شويه مفلس و فقير اوله كه لك او جوز اولان باغى
باقعه قادر اولماز ديمكدر بعض نسخنه لده نباشد برينه نمائد كئش و شراحك بعضي آق
اختيار ايلش و بعضي بوختاره دخل ايلش كه تركيبن ابلهك روغن باقديغى مفهوم
دكلدر كه چراغنده روغن قالمده دبنله و بعضي امعان نظر ايلوب مختاره معاون اولش
و خيلي اكثار كلام ايلش ليكن طريق مكاره به سلوك ايلش قنائل (كئش كافى كسره به
تخصیص ايلين سمت شد و ده ذاهب اولش * يكي از ورزاي ناصح كفت اى خداوند
مصلحت آن می بینم كه چنين كسا ترا وجه كفاف بتقاريق مجرى دارند تا در نفقه اسراف
نكند * بعض نسخنه ناصح برنده نيك محضر واقعدر ليكن ناصح اولدر (و بعضنده انمي
بتم برينه آست دوشمش * و بعضيلر بونسخه بي اختيار ايلش * و بعضيلر اختيارينه اعتراض
ايلش ليكن اعتراضى مكاره در (وجه جهت و خرچلى) كفاف كافك فتحى و كسر بيله رزقه
و از بغه ديرلر (با حرف مصاحبت (تقاريق تفريق جمعدر ايرى ايرى كون بكون و باهفته
بهفته و ياماه به ديمكدر مجرى اسم مفعولدر افعال با بندن معين معناسنه (خنى بعض
نسخنه ده عطف تفسيرى طريقيله كئش (تا حرف تعليل (محصول تركيب) پادشاه سوزك
شوندن شو جرارى دبنجه ناصح و زرايك بى پادشاهه ديدى اى پادشاه مصلحت انى كور و رمله
بونجولين مسرف و متلفلر وجه معبست لرى وجه كفافلر بى دفعه البته و رجه لر بلكه
متفرق از ران روزه لر يعني كون بكون و باهفته بهفته و ياماه بيه تعيين ايله رتا كيم نفقهده اسراف
ايله لر * اما ايچيه فرمودى از زجر و منع مناسب سرت ارباب همت نيست يكي را بلطف
اميد وار كرد ايندن و باز بنوميدى خسته خاطر كردن * اما اذات امتدراكدر مصلحت مى
بينم دن زجر و منع عطف تفسيريدر سوزمك و كيدر مك معناسنه سايقا پادشاهك سوزك
ديد و كنه اشا رندر (اميد و اراميدلى ديمكدر اميد و اميد تخفيف و تشديد ايله لغندر دين لغو
سوزلش (زير لغت جمعه تشديد ضرورت وزن ايچون كلور شك سابقا بيان اولدى (كرد ايندن
بونلر ايلك معناسنه در دوندرك دين خطا ايلش (با حرف مصاحبت (ونوميدى نونك
فتحيله و نا اميدى مأبوس معناسنه در بای مصدريله ايله اميد سزالك ديمكدر (محصول تركيب)
پادشاهم مصلحت بنم سوزلر ديمكدر اما زجر و منع كه يورد بكون يعني اول درو ييش سوزك شوندن

ردشعی

مختار ابن سيدعلی
و معترض شعی
و معاون مختار کافی

ردشعی

مختار ابن سيدعلی

مختار ابن سيدعلی

و معترض سروری

ردشعی

ردشعی

لكن معتبرات لغات فارسيدن
شرفنامه ده (ازده معروف كه
از اراده تخفيف نبر نامند) ديوب
ضرورت وزنه دار بر قيد
بو قدر و بعض لغت معتبره ده
دخى اميد تخفيف و تشديد ايله
مروى لغندر ديوب ضرورت
لا قدر بى بو قدر (قدر بر)

لطابع

شوندن بیورد بفرار باب همتك اخلاقه واصحاب كرمك شانلرینه مناسب ولايق دكلدر
 بریسی بر کره اطف واحسانله امید وارایدوب تکرار امید سز لکله خسته خاطر و پریشان
 درون ايلك حاصلی سنك کبی صاحب اطف و کرم بادشاهله سز اواری و ملائم دکلدر بر فقیری
 بر کره احسانله مسرور صکره زجر و منعله ما یوس و مغموم ايلك (الله تعالی رجت ایلسون
 بویه و زلزله * بیت * بروی خود در اطعام باز نتوان کرد * چو باز شد بدرستی فراز نتوان کرد *
 بروی (با حرف صله نتوان کرده متعلق (روی خود لامیه در (اطعام ده لامیه در (اطعام افعال
 بایندن مصدر در بر کیمسه بی طبعه دوشمک (باز) نتوان کرد ترکیله فتح معنایه در یعنی اچق
 کرد بونده کردن معنایه در (نتوان کرد اکثر برده عدم امکاندن کایتدر اما بونده عدم جوازدن
 عبارتدر (جوادات تعلیل باز شد اچلدی دیکدر بنای مفعول معنایه (بدرستی با سبیتی مضمن
 حرف مصاحبت (درشت دالك و رانك ضمه لریله ابری دیکدر که عریجه خشن دبر صفت
 مشبهه در مقابلی نرم در (و یا حرف مصدر در (فراز فالك فتحی و کسر یله بونده بند و اخلاق
 معنایه در (نتوان کرد بنه سابق کبی در (محصول بیت) کشی کند یی بوز بنه یعنی کنندینه
 اطعام قیوسنی یعنی خلقی کید نك اطف واحسانله طبعه دوشمک با بنی اچامق کرک
 حاصلی خلقی کنندینک جود و کر منه طبعکار ایلامک کرک اما چونکه باب اطعام مفتوح اولدی
 یعنی چونکه خلقی کنندینک سخا و کر منه طامع و امید وار ایلدی خوشونت و جفایله اول بابی
 سد ايلك جا بزد کلددر (حاصلی خلقی اولدن اطف واحسانله معتاد و امید وار ایلامک کرک
 اما ایلد کدن صکره زجر و منعله خسته خاطر و پریشان درون ایلامک کرک باز ایکی مصرعه ده
 یله مفتوح معنایه در دیکدره نظر وار (فرازی کسرافیه تخصیص ایدوب ایکی معنایه کلور
 بری بوکسک و بری بوقش معنایه و کاه اولور که انکله منع و اخلاقدن کنایت اولور دینلر
 کسریه تخصیصده و بوکسک دیکدره و نیدن کایتدر دیمه لرنده افزا ایلشله (و مصراع
 اولك معنایه کنند و بوزو که امیدوار امید قیوسنی کوجله اچق ممکن دکلدر یعنی سندن بلارضاء
 بر نسته المی ممکن دکلدر مکر سن احسان ایده سین دین بر بلاق بول معنای بیتدن ابراق کشش
 فراز بونده بسته و مطلق معنایه در دین قتی مطلق سو ایلش (نتوان کرد عیساری ایتکه
 مجال بوقدر ممکن دکلدر دیکدر دین نامکن سو ایلش (نتوان کرد عبارتدره ابن سید علی
 مبالغه وارد بوش و سروری معنای مبالغه بی انکار ایلش لیکن انکاری منکر در * قطعه *
 کس نبیند که نسکان حجاز * بلب آب شور کرد آیند * که حرف بیان حجازدن مراد مکه و حج
 اولغه فایلدنر که بو کابده نیجه برده ایکیستدن حجازله تعبیر یورمش (با حرف صله لب بونده
 کار معنایه در ایه اضافتی لامیه در (وشوره بیانیه (شور دن بونده توزی و کرک مراد در (کرد کاف
 عجمک کسر یله و رانك سکونیه لغتده دکر می و اطراف معنایه در (و بعضی لفظک ترکیله جمعیت
 معنایه ده کلور مشلا کرد آمد دیر جمع اولدی معنایه و کرد آید دیر جمع اولور معنایه
 (محصول بیت) کیمسه کور مر که حجاز نشنه لری یعنی کعبه بولینک صوسوز لری آجی صوکنارینه
 جمع اولور یعنی شور صوکنارینه جمع اولد قیری کیمسه کور رمشدر هر تقدیر که
 نشنه و منعش اولور رسده * هر کجا چشمه بود شیرین * مردم و مرغ و مور کرد آیند *
 چشمه بکار معنایه در و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل بود فعل مضارع مفرد غائب
 اولور دیکدر شیرین طائی دیکدر (مور قریحه) (محصول بیت) هر برده که بر طائی بکار اوله و زرنه
 مردم و مرغ و مور جمع اولور حضرت شیخ و زبر جانندن بادشاهه خطا با یدوب بیورر که
 دل بادشاهم سز ما معین و چشمه شیرین حکمتده سز لایق اولان اولدر که احسان و کر مکه تشنه دل

فقرا اب جود کدن و سحاب اطفندن سیراب اولوب بر فردی مظهر حرمان واقع اولیه
 بلکه هر کس علی قدر حاله متخاء کر مکدن فیض یاب اوله * بیت * مرغ جانی پرد که چینه بود *
 * نه بجایی رود که چه نبود * بعضی نسخه ده بر دینیه رود و اقعدر (جانی با حرف وحدت) (پرداء
 عجمک و رانك فتحه لریله فعل مضارع مفرد غائب او چاردیمکدر (مرغ مبتدا و پرد خبری) (که حرف
 بیان و بار ابط صفت) (چینه جیم عجمک کسر یله قوش بنه د برلر) (نه حرف نفی معنایه رود
 مقید در بود تقدیرنده فعل نفی غائب کتمز دیکدر (بجایی با حرف صله نزوده متعلق) (و یا حرف
 وحدت) (که سابق کیددر) (چه جیم ضرورت وزن ایچون بر مقدار مدا ولور که تلفظده بر یا متواله
 اولور که مصراع اولده چینه بود له تجنيس مرکب اولور مذکور بابی کتایته اثبات ایدوب
 چی بازنلر ضرر بر شریدن بی خبر ایلش (محصول بیت) مرغ برره او چار که آنده قوش بی اوله یعنی
 دیره جک دانه اوله برره کتمز که هیچ نسته اولیه یعنی چینه اولیان بره او چوب کتمز (چی لفظی
 چه کبی نسته معنایه در دین ظاهر در که بایله و یا سزلت طونا رمش بوندن صکره
 اخرنده کی با ضرورت وزن ایچون اشباع اتمکدن حاصل اولور دیدیکی نوع شاقص شکلددر
 منه سنده چی چیر معنایه در بایله دین ترادف شکلی اعتبارنده سهو ایلش * حکایت * یکی
 از پادشاهان پیشین در رعایت مملکت سستی کردی و لشکر بیخنی داشتی چون دهمی صعب
 روی نمود همه پشت بدادند * پادشاهان پیش اضافتی بیانیه در (پیش اولک) (و یا حرف نسبت) (ونون
 حرف تاکید نیستدر اولکی دیکدر (رعایت مملکت مصدرک مفعولنه اضافتدر بر مضاف تقدیر یله
 اهل مملکت دیکدر (سستی سست سین اولک ضمی و ثانیینک سکونیه کوشک معنایه در
 (امابونک کبی برده اهل و تغافلدن کایتدر و یاسی حرف مصدر در (کردی با حرف حکایت
 شکر در رعایت معطوف در (بعضی نسخه ده لشکر دن صکره بر یا زمش علامت مفعول) (بسخنی
 با حرف مصاحبت داشتنیه متعلق (سخت سینک فتحی و خاک سکونیه قتی معنایه در (و یا حرف
 مصدر (داشتی با حرف حکایه طوناردی دیکدر (چون ادات تعلیل) (دشمن صعب بیانیه روی
 نمودک مقدم مفعولدر (همه ادات تأکیددر عرییده جمع کبی) (پشت با عجمک ضمه ارفه
 دیکدر (بدادندک مقدم مفعول لیدر ارفه و بر دیر دیکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ
 بیورر که بزم شمد یکی زمانه مز بادشاهلرندن اول پادشاه اهلای مملکت رعایتنده تقصیر و تغافل
 و اهل مال ایدردی و لشکری شدت و محتله طوناردی یعنی علوفه لری و ییلاق لری و سائر رسوم
 و لوازمی و یرمزدی حاصلی ذلیل و زبون طوناردی پس چونکه صرب دشمن بو که ظاهر و هویدا
 اولوب بوز کوستردی یعنی بونکله جنک ایلکه کلدی جمع عسکر ارفه و بوب بوندن اعراض ایلدیلر
 سلاطین عثمانیه دن یلدرم خان با زیددن اعراض ایلدیلر کی شراحت بریسی یکی لفظنی مبتدا
 و پادشاهانی که بیان و پیشین عبارتی صفت پادشاهان طوتوب خبر مبتدا کر بی اهل مال ایلش
 ظاهر در که خبری سستی کردیدر (در رعایت مملکت اولنده که حرفی کایت ایلین عجب نه معنی ملاحظه
 ایلدی کردی عبارتک معاسنی ایلدی و داشتینک طوتودی دینلر یاه حکایه معنای رعایت ایلشله
 * بیت * چودارند کیم از سپاهی دریغ * دریغ ایدش دست بردن بنبغ * دارندک فاعلی سلاطین
 و حکامدر (کیم بونده مالدر خزیننه معنایه کلور) (دریغ بونده اسیرک و فصفتی
 معنایه در (دریغ ثانی حیف معنایه در (ایدش شین ضمیر سپاهی به راجعدر) (دست بردن
 مقدم مفعولدر ایلتمکدن مراد صوغق و اوز اتمقدر (بنبغ با حرف صله) (محصول بیت) (چونکه
 سلاطین و حکام سپاه و لشکر دن خزیننه و مالی اسیر کرلر (یعنی اساک ایدوب رعایتلرنده تقصیر
 ایدرلر سپاه و عسکره ده لازم کلد کده قلعه ال اورمق یعنی جنک ايلك حیف و دریغ کلور ایکی

ردان سید علی و سروری
 و شعی و کافی
 ردان سید علی و سروری
 و شعی و کافی
 ردکافی
 ردکافی

ردشعی و کافی

ردکافی

ردشعی

ردسروری

ردشعی و کافی

(در بی سبیل حیف معناسنه طوتلر غلط ایلشیر) اولکی در بی معنله شرح ایدلر ده
معنای مطابقیله شرح ایلشیر * یکی رازانان که غدر کردند بامش دوستی بود * یکی را
را حرف تخصیص رایی ترک ایدلری وجه ترک ایلشیر (انان جمع اند) (که اسم اشارتدر
(که حرف رابط صفت) (غدر غین) (همچون فحی وراثت سکونیلر ترک وفا معناسنه در) (یا
حرف مصاحبت) (منش شین ضمیر یکی به راجعدر) (دوستی یا حرف مصدر) (محصول ترکیب)
اول ترک و فایدلردن برینک که بمله دوستلغی و ارایدی * ملامش کردم و کفتم دوست
و ناسپاس و سفله حق ناشناس که باندک تغییر حال از مخدوم قدیم خود بر کردد و حقوق نعمت
سالیان در نوردد * ملا متش ضمیر یکی به راجعدر بعض نسخهده ضمیر بولمادی اولامسی
اولی در اول ایشام اولی لوم و سرزنش ایلدم (دون الحق معناسنه در یعنی براماز) (پس ضد
فوق دین الحق قاجش) (ناسپاس کفران نعمت معناسنه در سفله ضم و کسر سنبله الحقددر
دون معناسنه (حق ناشناس) (و ناحق شناس طوز اتمک حقنی یلر کفران نعمت معناسنه) (حاصلی
مذکور الفاظ متقارب المعانی) (که اصلنده آن که در) (که حرف رابط صفت) (باندک با سبیتی
متضمن حرف مصاحبت) (بر کرده متعلق) (تغیر حال لامیه) (بعض نسخه ده باندک مایه تغیر
(مایه ماده و سیر مایه معناسنه در) (از مخدوم قدیم بر کرده متعلق بیانیه در) (بر کرده دونه یعنی
یوزین جویره حاصلی اعراض ایلر بر جمع ایلر تفسیر ایلین بولکله نك معناسنی یلر ایمش) (حقوق نعمت
لامیه در) (سالیانه اضافنده بویه در) (یا حرف نسبت) (الف و نون ادات جمعدر شدوذ
طریقوله در) (حرف تأکید) (نوردد نونک فحی و ضعی و واول و دال اولینک فحیه لریله فعل
مضارع مفرد غائب فاعلی بر کرده بونکده یکی به راجع ضمیر در) (محصول ترکیب) (بمله
دوستلغی اولان قاجقینک برینی لوم و سرزنش ایلدم و دیدم الحقددر ودی و کفران نعمت
و طوز اتمک یلر و ناسا کردد اولکله از اجق سر مایه تغیر حال سببیلر کنددی مخدوم قدیمندن
یورکردن اولوب اندن اعراض ایلر و نیجه یللق حقوق نعمتی طی ایدوب ضایع ایلر و کفران
نعمت طریقته ذاهب و سالت اوله * گفت اگر بگویم معذور داری * لوم ایلد بکم سیاهی
دیددی (اگر بوقضیه نك اصلنی بیان و ترک و فاما جراسن عیان ایلریم بی معذور طوتوب
الیه لوم ایلرمن * شاید که اسم بی جو بود و نمزدین در کرو و سلطان که بزر با سیاهی بخیلی
کند با و یحیان جوافردی نتوان کرد * شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن استفهام
انکاری طریقوله لایقیدر دیمکدر فاعلی این حاله راجع نموده ضمیر در) (که حرف بیان) (اسب
فتح همزه و سکون سنبله و باء عربیله ات دیمکدر فرس معناسنه (جو جیمک فتحیله اریه دیمکدر
(نمزدین لامیه در) (نمذ مطلقا کجه به دیرلر) (وزین زانک کسر یله اگر معناسنه در که عربیجه شرح
دیرلر) (نمزدین مراد اگر کجه سیدر که زمان سابقده نکلی اولماز ایمش بلکه بر کجه بی قات قات
ایدوب اگر الله نکلی برینه قورلریمش و منزله و ارنجه الوت کلم و زبلی برینه الله دوشلر ایمش
پس سیاهی دیر که مناسیدر که اگر کجه سنی که الله دوشلردم رهنده اوله (کرو کاف عجمک
کسری وراثت فتحیله رهند دیرلر) (که حرف رابط صفت) (بزر با حرف ظرف زر بونک کبی
برلده مطلقا کجه معناسنه در) (یا حرف صله) (سیاهی یا حرف نسبت عسکری دیمکدر) (بخیلی
یا حرف مصدر) (کند فعل مضارع مفرد غائب بونده ایلر دیمکدر) (یا حرف صله) (واو ضمیری
سلطان راجعدر) (جوافرد لفظ مشکر در بهادره سخنی و کریم بیننده) (و یا حرف مصدر) (پس
بهادر معناسنه اولورسه یحانک باسی حرف مصاحبت اولور اما جود و ناسپاس معناسنه اولورسه
حرف صله در و لکل وجهه) (توان کرد ایلک اولماز دیمکدر عدم جوازندن کایتدر) (محصول ترکیب)

رد این سید علوشمی
رد سروری و کافی
رد جیع شرح
رد سروری
رد سروری

معهود کر یخته پیور لایقیدر که آتم اریه سز و اولتق سراج و ذلیل و زبون اوله و الله دوشلر بکم
اگر کجه سی بر معنادر دین ایچون مرهون و پادشاه که خزینه و مال خصوصنده عسکره بخل
و امساک ایدوب وظیفه لرینی و بخشش لرینی و سائر رسوم و لوازمی مخلنده و بریه اکا جان و دایله
بهادرلک و فدا ایلک ایلک اولماز و بایانک بولنه جان بذل و فدا ایلک اولماز حاصلی ایلک اوغورینه
جان و باش و یرمک جائز دکل (نمزدین اضافتله اگر کجه سیدر دالک سکونیلر نکلی معناسنه در
دینلر لفظده و معناده خطا ایلشیر) (شاید که اسم بی جو بود عبارتتی کلام اخباری به حل
ایدوب احتمالات بعیده ایلر تاویل ایدوب کثار کلام و اطناب مقال ایدن ایشی و کوچی اولد یغندن
بولدیغن سولریمش * بیت * زر بده مرد سیاهی را ناسر بنهد * و کرش زر ندهی سر بنهد
در عالم * زر بونک کبی برلده کجه به و اتوبه شاملدر سکلی اولد قلمری تقدیرجه) (یا حرف تأکید
(وده دالک کسر یله فعل امر مفرد مخاطبدر و یردیمکدر دهیدندن دادندن دکل) (زر بده ک
مفعول اولی) (و مرد مفعول ثانیه از دیمکدر بهادر معناسنه ترکیبده ده کاه بهادره ایدرلر حتی
ازلک ایلدی دیرلر بهادرلک معناسنه) (سیاهی به اضافتی بیانیه در) (ورا ادات مفعول) (نا
حرف تعلیل) (سر بنهدک مقدم مفعولیدر) (و کرش اصلنده واکر شد ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی شین مود سیاهی به راجعدر زر ندهی نك مقدم مفعولیدر) (ندهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر
(سر بنهدک مفعول صریحی) (و در عالم غیر صریحی) (در حرف صله در) (محصول بیت) (بهادر سیاهی به
التون و اچیه و مال و اسباب و آت دخی طون و یر) (حاصلی التفات و رعایت ایلر تا کیم سکانتقاد و مطیع
اولوب قبول بکلیه و لازم کلیمک بولکله و اغوریکه جان و باش فدا ایلر) (حاصلی رعایت ایلر که سکا
مخصوص اوله و اگر مرد سیاهی به مال و اسباب و یرمز سک قبول بکلمز) (وسنی قبول باشین
الوب ترک دیار ایدر دیمکدر روزمره لرنده سردر عالم نهاد درلر باشین الوب کندی
و سردر عالم بنهد باشین الوب کیدر دیمکدر برده) (حاصلی ترک دیار ایتکدن کنایتدر) (بنهد برینه
بایله نهد یازان نوله عجب طبع مقیم ایمش) (و بویه یازانلرک افسانه سبیلر تقدیر ایلین غریب
قوی دماغه مالک ایمش الله قوت و یره * بیت * اذا شیع الکیمی یصول بطسا * و حاوی البطن
ییطش بانفرار * شیع فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر فتح یا بندن جان طوبیسه (کبی بهادره دیرلر
شجع کبی) (شیع نك لفظا مرفوع فاعلیدر) (اصلی کبی در ادغام اولمغله کبی اولدی) (یصول
فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر هجوم و حمله ایدر دیمکدر جزاء شرطدر) (بطا یصول نك
مفعول مطلقیدر) (قعدت جلوسا کبی) (حاوی اسم فاعلدر لفیف قروندن خالی معناسنه) (یعنی
بوش بطن لفظا مجرور مضاف الیه قرن دیمکدر) (شکم معناسنه) (ییطش فعل مضارع مفرد مذکر
غائبدر ضرب یا بندن) (یصول معناسنه حمله و هجوم ایدر دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (ییطش به
متعلقدر) (فرار کسر فایله قاجقدر کریمه معناسنه) (محصول بیت) (چنکم دلاوار طوق اولسه یعنی
آج اولسه) (حاصلی غنی اولسه فقیر اولسه عدویه شد بته یا دشور) (وز یاده هجوم و حمله ایدر
اما قرنی بوش اولسه یعنی آج اولسه حاصلی فقیر و مفلس اولسه عدویه یك یا دشماز) (بلکه همان
باشین قورتار مغه مقید اولور انجیق) (حاصلی محکم صواش ایده مز) (زیرا اسبابی و یاتی و یاتی
برنده دکل) (فرار ایلر حمله و هجوم ایدر دیمکدر مراد کاه کارزار و هنگام بیکارده دشمنه جان و
کوکلدن و ارماز) (زیرا نه آتیه اعتمادی و ارونه یراغنه) (مصراع نایده اسم فاعل برینه مفاعله
یا بندن فعل ماضی ایراد ایلین و بطن لفظنی اکامر فوع فاعل طوتوب اذا حاوی البطن تقدیرند
کندی زعمیله تقدیر ایلش زیرا بولغت مفاعله ده مستعمل دکل مصراع ثانیه نك معناسنی چان
بهادرک قرنی آج اولسه قاجقه محکم طوتار یعنی قدرتی اولماسه چنکه اصلا طاقت کنود میوب

رد جیع شرح
رد کافی
رد این سید علی

رد سروری
رد کافی

رد شعی

بحر وافر

فرار ایدر دین معنای حقیقتیدن فرار ایلش * حکایت * یکی از وزرا معزول شد و بحاقه درویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در وی اثر کرد و جمعیت خاطرش دست داد * (با حرف صله) و حلقه حاکم فنی و لامک سکونیه انسانده مستعملدر و لامک فتحیه غیره در ویشانه اضافی لامیه در) برکتدن بونده مراد مبارک کلا درین معنایه صحبت اضافی لامیه در و صحبت ایشان مصدرک مفعولنه و یا فاعله اضافتدر (در حرف صله) و وی و اوک فتحیه و زیره راجع ضمیر غایبدر (محصول ترکیب) و زبردن برسی معزول اولدی و درویش حلقه سته یعنی مجلسه داخل اولدی و انلرک مصاحبتی برکنی اکا تأثیر ایلدی و جمعیت خاطرده اکال و پردی (یعنی دنیا جیفه سته التفاتدن خلاص واکا تعلق و تلبسدن آزاد اولدی * ملک بار دیگر برودل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و کفت معزولی به که مشغولی * (بر واصلنده بر او ایدی و صله همره ساقط اولشد) (بر حرف استعلا) و یا حرف صله) و او ضمیری و زیره راجعدر (دل کردک مفعول اولی) (و خوش مفعول ثانیسی) (تقدیری دلش خوش کرد در شین ملکه راجع اولور (و عمل یعنی عمل وزارت) (معزولی یا حرف مصدر) (که من تفضیلیه معناسنده در) (مشغولی یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) پادشاه وزیر او زربنه و یا وزیر برده برده کو کلنی خوش ایلدی (یعنی کدورت غضب و تیره کی خشمی کدوب و زیره صاف دل اولوب بته وزارت علمی و خدمتی پیوردی (یعنی تکلیف ایلدی) (وزیر قبول ایلدی و دیدی معزول و لالی مشغول لقتدن یکدر) (یعنی زخارف دنیا ایلده آورده و قیودیه پریشان حال و مثلثت البال اولقتدن کوشه فراغت اختیار ایدوب قیود و تفرقه دن آزاده و آلام و بلیاتندن آسوده و املی اولی و آخرادر * رباغی * آنان که بکنج عافیت بنشستند * دندان سک و دهان مردم بنشند * (آنان آنک جمیدر انلر دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بکنج یا حرف ظرف) (کنج کاف عربی فتحیه بوجا قدر که عرب زاویه در) (عافیه اضافی بیانیه در) (عافیت الله تعالی قولندن بلایی دفع ایلکه درلر) (دندان دیشه درلر که عریجه سن درلر سینک کسریله و تونک تشدیدیه) (سکه اضافی لامیه در) (سک سینک فنی و کاف بجمله کلب دیمکدر) (دهان القله و الفسر) آغزه درلر) (محصول بیت) شونلر که عافیت و فراغت کوشه سنده اوتور دیرلر) (یعنی خلقدن منقطع اولوب کنج عزت اختیار ایلشدر) (دندان کلب عقور مودی ناسک شرویدن کنایتدر دهان مردم بد صکو بنشند بقلدیلر) (یعنی کوشه تقاعد اختیار ایدلر خلقک موزیلریدن و غیبت کو و بد کومرمدن خلاص اولوب سالم اولدیلر عافیت برینه قناعت بازانلر ناموزون بازوب خطا ایلدی * کاغذ بدر بدند و قلم بشکندند * و ز دست و زبان حرف کیران رستند * کاغذ کاف عربی و غین مفتوح مجحه و ذال مجحه ایلده مشهور عربیجه قرطاس درلر) (بدر بدندک مقدم مفعولدر) (با حرف تا کید) (در بدند فعل ماضی جمع غایبدر بر تدبیر دیمکدر) (قلم معروف بشکندند مقدم مفعولدر) (زبان حرف کیران لامیه) (حرف کیر و وصف ترکیبدر کینک عینی و تفصاتی طوئجی دیمکدر الف و نون ادات جمعدر) (محصول بیت) عافیت بوجا غنده اوتور انلر کاغذ و دفتری پاره لیوب قلمی شکست ایلدیلر یعنی عالم ظاهرده جمع عوایق و علائق نیه و بی یزک ایدوب دنیا و مافیها دن ال چکوب فارغ البال و آسوده حال اوتور دیر حاصلی هر نسته دن آزاده و سالم اولوب حضور ایلدیلر دخی بد کویار و عیب یئلر لادن و دبندن قور تدبیر یعنی کوشه فراغت اختیار ایلکه عیب بین و غیبت کو یلر شر و حسدن خلاص بولدیلر حضرت شیخک پیور دینی نادر واقع اولور ز بر خلقک دبندن انبیا و اولیا بیلده خلاص بولسا ز کل که عباد و زهاد * ملک کفت هراینه مارا خرد مندی کافی باید که تدبیر مملکت را شاید * هراینه البته (خرد مندی یا حرف وحدت کافی بونده مقبول معناسنده در

ملشست بریشان دیمکدر
تفعیل باندن اسم فاعلدر

رد این سید علی

عجم بسند در بابه عربیه (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (تدبیر مملکت مصدرک مفعولنه اضافتدر) (ورا ادات مفعول) (شاید فعل مضارع مفرد غایبدر شایدندن) (محصول ترکیب) پادشاه دیدی البته بزه بر عاقل و مقبول و ز یزک کرک که تدبیر مملکت لایق اوله یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکتیه شایسته و سزاوار بر عاقل و دانا و صدر وزارتیه مستحق بر مر دکار ازما کرک * کفت نشان خرد مند کافی افست که بچنین کارهائی در ندهد * خرد مند کافی بیانیه (که حرف بیان) (بچنین یا حرف صله) (تندن مراد وجودی و ذاتیدر) (در حرف تا کید) (ندهد فعل نئی استقبال مفرد غائب و یرمیه دیمکدر یعنی بویله ایشله کیرمیه دیمکدر) (محصول ترکیب) وزیر پادشاهه دیدی خرد مند کافی نشان و علامتی اولدر که بویله ایشله کندینی و یرمیه یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکتیه اختیاریه داخل اولیه حاصلی عاقل و دانا اولدر که بونجیلین ایشله فارشمیه و کندینی بویله دشوار مصالحه اختیاریه گرفتار ایلیه * بیت * همای بر همه مرغان آزان شرف دارد * که استخوان خورد و جانور نیاز دارد * همای بر طیر معر و فک اسیدر که سابقا بعضی خواصی بیان اولدی ایدی (آزان ادات تعلیلدر لاجل معناسنده) (شرف رفعت معناسنده در) (دارد فعل مضارع مفرد غائب و ارفقتدن عبارتدر) (که حرف تعلیل و یا حرف بیانی) (استخوان همزه نك و تانك ضمی و سبک سکونی و واور سیملا ملک معناسنده) (جانور جان روح حیوانی) (و ورا ادات نسبتدر جانلی دیمکدر) (جانور تونک سکونیه اوقنور) (نیاز دارد فعل نئی استقبال مفرد غائب لازم و متعدی کلور بونده متعدیدر انجمن معناسنده) (محصول بیت) مرغ همای انکچون جمعی طیورک اوزرینه شرف طوتار یعنی انکچون شرفی وار دیمکدر که استخوان بیر و جانلی حیوانلری انجمن سار ذوات مخالب کی حاصلی سار فایقلی برنجی جنسی طوغان کی شاهین کی طيورک بعضی شکار ایدر و انکله معاش ایدر اما هما استخوان ایلده قانع اولوب جانلی جنسی ازار ایلر استخوان ایلده قناعتنده اختلاف ایلدیلر کیمی دیدیکه بیره قریب اینر و یک کور دو کی برده منقار ایلده قیار و هوایه ایلدوب اکل ایدر ز بر ابقاری یوقدر که برده یورویه سار حیوانات کی و کیمی دیدیکه ینان استخوانک توتو نبله قناعت ایدر و بعضیلر دیدیلر که منقارنده بر خاصه وار کوکی منقارنه الدقده متفت اولور (یعنی طاغیلور) (و العهد علی الراوی شویله روایت اولور که همانک در بیسی اله کیرمز بلکه صحرای خطا و خشنده و دشت قیچاقده و هندستان اطرافنده اولوسنی بولور لرحصیل زماننده شام شریفده برچیم بازار کائنده کوردم شکر رنگ اولور مثلاً صقعه غان شکر رنگ اولسه همایه بکر ردی * مثل * سیاه کوش را کفتند ترا ملازمت صحبت شیر بچه وجه اختیار افتاد کفت نافضله صیدش پیخورم و از شر دشمنان در پناه صولش زندگانی می کنم * سیاه کوش قره قواق دیدکلری حیواندر که ارسلانه ملازمت ایلر ایکی قولاغی بله سیاهدر پارس دکل اولور (رادات مفعولدر) (ملازمت صحبت شیر و ایکی اضافت مصدرک مفعولنه در و ایکی لامیه در و یا اولی کی) (تا حرف تعلیل) (فضله ارتفعه یعنی زیاده قلانه درلر صیده اضافی لامیه در) (شین ضمیر شیره راجعدر) (پیخورم بیم دیمکدر) (پناه اسیدر صقعه جتی معناسنده صولنه اضافی بیانیه در) (پناهیدن معناسنده در اسم مصدر در دو و اضافی لامیه در دین تجاره ارتکاب ایلش بلا ضرورت) (زندگانی درلکدر حیات معناسنده) (محصول ترکیب) (قره قولاغه دیدلر سکا ارسلانک صحبتیه ملازمت نه وجهله اختیار واقع اولدی قره قوقلاق دیدی تا کیم شکار ایلدی کی حیوانک کندیدن باقی قلاتی بیم و دوشمنلر شریندن انک صولت و شدتی صغینه جاغنده کینوب درلک ایلیم بومثلی حضرت شیخ پادشاهله وزیره نسبت ابراد ایلش * کفتند کنون که بطل حمایتش در آمدی و بشکر نعمش اعتراف کردی چرا زدیگر تر نیایی

رد سروری

تا بحلقه خاصان در آورد و از بندگان مخلصت شمارد * که حرف (یا) با حرف صله (ظلم ظلمات کسری و لامک تشدیدیه که در (حایت حفظه دیرل اضافتی بیانیه در (شین شیره راجع در (در آمدی در حرف تا کید (و با حرف صله (شکر نعمت مصدر ک مفعولته اضافتیدر (تزدیک نوک فتحیه یقین دیکدر قریب معانسه (تا حرف تعلیل (با حرف صله (حلقه خاصان اضافتی بیانیه (در حرف تحسین کلام (آورد و اول و رانک فتحه ل به کتوره دیکدر آوردند و آوردند دین غلط سوبلش (بندگان مخلص بیانیه (محصول ترکیب) قره قولغه دیدیلر شمدیکه ظل جایته داخل اولدک و شکر نعمته اعتراف ایلدک همچون شیره یقینزق کلز سین تا که سنی خاصلر مجلسنه ادخال ایده و مخلص بنده لردن عد ایلده یعنی بویه ایکن سبب ندر که بوسعادت ودولته وصول ممکن ایکن هرگز بانه تقرب ایلوب ابراقدن سیرالنجبسن * کفت همچنان از بطش او ایمن نیستم * همچنان انجلین دیکدر کذلک معانسه یعنی شبرک اخلاص بنده لردن و شاکر نعمتدن ایکن صولت و شدتدن و بطش و غضبتدن مأمون و بی بالک دکلهم جائزدر که برکون قهر و خشنه مظهر دوشوب بی هلاک ایلده علی الخصوص که اج اوله * بیت * اگر صد سال کبرانش فرورد * اگر یکدم درو افتد بسوزد * کبرکاف عجمک فتحیه آتش پرسته دیرل عرب محجوسی درجعی محجوس کلور (فرورد فالت و رانک ضمه ل به و رانک فتحیه افر و زیدیدن بالکلندرمق یعنی باقی معانسه همزه ایلده و همزه سزلقتدر (بسوزد با حرف تا کید (سوزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی بیته مشترکدر لازم اولنجه فاعل کبردر متعدی اولنجه فاعلی آتش و مفعولی کبر اولور (محصول بیت) اگر یوزیل کبر معبودمدر دیوانشه دائماً تعظیم و تجلیل ایدوب انشکده به اود و نلرد و کوب بر نفس سوزندرمسه فائده ایلزیرا اگر بر نفس انشک ایچنه دوشرسه بانار و یا خود آتش اتی یقار یعنی آتش تعظیم ایلدی دیوانی اسر که مز بس سلاطینده بویه در مثل یوزیل خدمتده پروانه اولوب یانسیک و یا فلسک ادنی رفحش خاطر سببیه سکاقیار * افتد که ندیم حضرت سلطان زریاید و باشد که سر برود * افتد واقع اولور دیکدر (ندیم بونده مصاحب معانسه در (سر برودک تقدیری سرش برود در (محصول ترکیب) واقع اولور که پادشاه حضرتنک ندیمی التون واقع و اثواب و آت طون بولور (یعنی گاه اولور که جود و کزیه و لطف و احسانه مقارن اولور و گاه اولور که باشی کیدر (یعنی مظهر قهر و غضب اولور و باشند جقار * و حکما گفته اند از تلون طبع پادشاهان بر حذر باید بود که گاه سلامی برنجند و گاه بدشنامی خلعت دهند * تلون تفعل بابتدن مصدر در درلودرلو صور و اشکاله کیرمکدر (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیکدر در پادشاهلرک طبعی تلونندن حذر اوزره اولوق کرک (یعنی مختلف احوال لردن و تغیر مزاج و اطوار لردن اجتناب ایلک کرک که گاه اولور که بر سلام سببیه رفحیده خاطر و پریشان درون اولور و گاه اولور که بدشنام سببیه خلعت و نعمت احسان ایدرلر حاصلی مزاجلرخی اکلایم کرک * و گفته اند ظرافت بسیار هنر ندیمانست و عیب حکیمان * محصول ترکیب) دخی حکما و عقلا دیکدر که چوق ظرافت و حشراتی مضحکارک و مسخره لک هنریدر (یعنی انلره مخصوص کاردر اما عقلا و حکما و علما قنده زیاده شوخلی و شاطراتی زیاده عیب و محض نقد اندر ایکن احیاناً ظرافت و تراکت و کشاده طبع و درون اولوق عیوبدن معدود دکل بلکه دائماً عبوس الوجه و غمناک شکلی اولوق محل طعن و مقام تشیع اولور و فی الحقیقه مذموم حالدر * بیت * تو پرس قدر خویشن باش و وقار * بازی و ظرافت بندیمان بکذار * تونک ضمی تمام اشباع ایلک کرک که و اولوقظ اولوب شعر موزون اوله (سر بونده سودا و هوامعانسه در) قدره قدره معانسه در تقدیری بر سر حفظ قدر در (وقار قدره معطوف (بازی) و ظرافت بکذارک مفعول صریح بیلدر

تزدیک نوک فتحی و رانک سکونی و دالک کسریلدر
درسروی

(و بندیمان غیر صریحی) با حرف تا کید (کذار کاف عجمک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر یعنی ترک ایلده (محصول بیت) سن کندی قدرک حفظی سودا سنده و وقارک صیاتی هوا سنده اول یعنی مقیداری و وقارکی رعایت اوزره اول و او یونی و ظرافتی و سخریه و تراکتی ندیملره قوی یعنی انلره حواله بله ز بر بوکار نلره سزاوار در * حکایت * یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بزدیک من آورد که کفاف اندک دارم و عیال بسیار * رفیقان رفیقک جمعیدر بولدا شلر دیکدر (شکایت روزگار لامیه (و نامساعده اضافتی بیانیه (با حرف صله (تزدیک قف معانسه در عیدکی (منه اضافتی لامیه در (آورد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی یکیدر) که حرف بیان (کفاف کافک فتحیه رزق دیکدر (اندک آزدیمکدر قبل معانسه (عیال عینک کسریله فقر دیکدر جمعیدر عینک فتحی و یانک کسریله جیاد جیدک جمعی اولدینی کبی ایلر دیکدر (عیال فرزند و دختره تخصیص ایلین یلزمش (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر رفیق لردن بری روزگار نامساعدک شکایتی بنم قتمه کتوردی یعنی بکا زمان غدارک و یانم مکارک عدم موافقتدن شکایت ایلدیکه قوت و زادم از و عیال و خوردم چوقدر دیو عیال کشتنک اوزرینه نفقه سی لازم اولانه دیرل * و طافت بارفاقه ندارم * اضفیلر لامیه لدر (بار بوکدر) فاقه فقر و حاجنه دیرل (یعنی فقر و احتیاج بوکینه طاقتم یوقدر یعنی فقره طافت کتوره مزم * بارها ردلم آمد که باقلیم دکر روم نادر هر صورت که زندگانی کنم کسی را برنیک وید من اطلاع نباشد * بار بونده کره معانسه در (وها ادات جمعیدر معلوم اوله که بو ادات جمعک مافلی ساکی اوقنور مکر که جمع اولان کلر نک آخری هاء رسمی اوله (لاله کبی (زاله کبی (پس اولوقت محمک اوقنور (الانها و زانها دیرل (پس بارها ده رانک فتحیه در دین مذکور قاعده به مخالف سوبلش (که حرف بیان (با حرف صله (اقلیم دیباچه ده مفصل بیان اولندی (دکره اضافتی بیانیه در بعضی نسخه ده باقلیمی پای وجدله واقعدر ایکسیده جائزدر (روم رانک و واولک فتحیه لیه فعل مضارع متکلم وحده رر و بدندن ایده کیدم دیکدر (تا حرف تعلیل (که حرف بیان (زندگانی دالک فتحیه بونده معاش معانسه در دیرلک دیکدر (کسی یا حرف وحدت و (را ادات تخصیص (بر حرف استعلا (بدن لامیدر (اطلاع نباشد اطلاعی اولیه دیکدر (محصول ترکیب) رفیق دیرک که کراتله کولکه کلدیکه غیرری اقلیمه کیدم یعنی ترک دیار ایدم تا هر صورتده کیم معاش ایدم هیچ برکبسه نک بنم ایومه و برامازیمه اطلاعی اولیه یعنی ابوی کچنورم برامری کیمسه بلیه حاصلی هر نه وجهله کچنورسم حالمه کیمسه مطلع اولیه * بیت * پس کرسنه خفت و کس ندانست که کبست * پس جان بلب آمد که برو کس نکریست * کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سینک کسریله آج دیکدر عربجه جوعان دیرل تقدیر کلام بس کس کرسنه آه (خفت فعل ماضی مفرد غائب باندی و او بودی پیننده مشترک صیغه در (که کبست که حرف بیان (کبست کیدر دیکدر معلوم اوله که چه و که عبار نلری ادات خبر اولان سین و نایه متصل اولسه هاء رسمی یایه تبدیل اولور فاحفظ (بس جان تقدیری پس کس راجاناه (بلب با حرف صله (اب طوداق که حرف بیان (بر حرف استعلا و ضمیری مذکور کسه راجعدر (نکریست فعل نئی ماضی مفرد غائبدر کریستدن اغلیدی دیکدر (محصول بیت) دیار غریبنده واقلم آخرده چوق کبسه آج باندی و او بودی و هیچ برکبسه بلدیکه بواج باتوب او بویان کیدر و کیمک او غلیدر و چوق کبسه نک جانی طوداغده کلدی و اوزرنده کیمسه اغلیدی (یعنی دیار غریبنده چوق کسه تسلیم روح ایلدی و هیچ کسه اوزرینه ماتم چکوب اغلیدی حضرت شیخک بو بیتی دیار غریبنده اولان غربانک احوال بیان ایدر فی الواقع بیور دقلری کیدر

رد شعی

رد ابن سید علی

مطل

* باز از شماتت اعدای اندیشم که بطعنه در قفای من بخندند و سعی مرادر حق عیال بر عیدم مروت جل کنند و گویند * شماتت دوشمن دوشمنك بلاسنه و خزنه سونمكه دیرل (پس اعدا تجرید طریقه ذکرا و لیس) اندیشم فعل مضارع متکلم و حده در فکر و خوف ایدرم دیمکدر (که حرف تعلیل و یا حرف بیان) با حرف مصاحبت (طنز افنده نیره ایله ورمغه دیرل اما بونک کپی بر رده دخل و تعرض معانسته در و آخرنده هاء رسمی شکلی علامت نقلدر عرییدن عجمی به (قفا فافک فنجیله اکه دیمکدر) منه اضافتی لامیه در (سعی مراد مصدرک فاعلنه اضافتدر (عدم مروت لامیه (محصول ترکیب) دیار غریبه باشم آلوب کیمک استرمینه دشمنك سوغه سندن او شوم که طعن و تشنه ایدر ده کولر و بنم عیالم حقنه سعیمی عدم مروت جل ایدر حاصلی ترك دیار ایلک خاطر مدن کچر لیکن شماتت اعدادن و طعن دشمنانند اندیشه ایدرمکه ضعف غیر تمه وعدم حمیمه جل ایدوب سو بلر * قطعه * بین آن بی حجت را که هرگز * نخواهد دید روی نیک بختی * با حرف تأکید (بین فعل امر مفرد مخاطب بینیدن کور دیمکدر بعضی نسخده مبین دوشمن فعل نهی مفرد مخاطب کورمه دیمکدر) بی حجت بی عار و بی غیرت دیمکدر (را ادات مفعول) که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل (نخواهد دید کورمه دیمکدر) دید بونده دیدن معانسته در (روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در (نیک بخت وصف ترکیبدر این بختی یعنی دولتی (با حرف مصدر در دولتیك دیمکدر) (محصول بیت) اول عارسز و غیرتسز نامردی کور که هرگز دولت و سعادت یوزنی کور بمسردر و یا کور میجکدر (نخواهد دیدك معناسنی کورمه کرکدر دینلر حق ادایی ایدر مملر (مبین اولیحق دیمک اولور اول بی عار و بی غیرت نامردی هرگز کورمه یعنی یوزنی کوروب انتفات ایدر جک نامرد دکلدر) (بین امر در دیدن دین اصابت ایلماش مذکور بیتك معناه مطابقی مسطور اولاندر) (پس نخواهد دیدك معناسنی دعاء علیه جل ایدوب کور مسون دین لزوم مالا یلزم یوزمشلر مبین نسخه سنی اختیار ایدر نه بی جهت دخل و تعرض ایدن کنندی مدخول و معترضدر * تن آسانی کزیند خویشتن را * زن و فرزند بگذار بختی * تن آسان وصف ترکیبی صاحب حضور و راحت دیمکدر) و یا حرف مصدر (کزیند کاف عجمک ضمیمه کزیندن فعل مضارع مفرد غائب اختیار ایدر کزیندن دین اصابت ایلماش (خویشتن واور سعی وروم ضمه ایله کنندی دیمکدر) و را ادات مفعول کزیندك تن آسانی مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانسی (بگذار فعل مضارع مفرد غائب قور کیدر دیمکدر) زن و فرزند مفعول صریحی (و بختی غیر صریحی) و با حرف ظرف (و یا حرف الصاق) و با حرف مصدر (محصول بیت) کور اول بی عار نامردی و یا کورمه هرگز که کنندی نفسه حضور و راحت اختیار ایدر و عورت و اوغلانی شدت فقر و فاقه قور یعنی کنندی باشین الو ترك دیار ایلدی و اهل و عیالنی بلا و محنت و فلا کتده قور کیدر حاصلی کنندی طالب حضور و صفا اولوب کیدر و اولاد و انسائی فقر و فاقه ده قور (بیت ثانی بیت اوله مقام تعلیلده واقع اولمشدر قنامل * و در علم محاسبه چنان که معلومست چیزی دیم * یعنی دخی علم محاسبه ده انجیلن معلومکدر برنسته بلورم (یعنی علم دفتر و فن ارقامده و اسلوب کتابده معلومکدر که بر مقدار وقوع و ارور * اگر بجهت حاجتی معین گردد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه عمر از عهده شکران نتوانم بیرون آمدن * اگر حرف شرط (با حرف مصاحبت سببی متضمن (جاه قدر و منصب و منزلت اسمیه اضافتی لامیه در (جهتی یا حرف وحدت (کرد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر ضرورت معناسنه) که حرف رابط صفت (موجب جمعیت اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) جمعیت خاطره مصدرک فاعلنه در) باشد فعل مضارع مفرد

غائب

غائب اوله دیمکدر ضرورت معناسنه (بقیه عمر لامیه در) عهده شکر حق شکر دیمکدر آن لفظنه اضافتی مصدرک مفعولنددر (بیرون طشره) (محصول ترکیب) اگر سزك دولت و سعادتک سبیله بر جهت معین اوله که موجب جمعیت خاطر اوله عمریک بقیه سنده انک شکری حقنه طشره جقمغه قادر دیم (یعنی اگر سزك قدر و مرتبه کز سبیله جمعیت خاطر اولاجی بر خدمت و دفتر و محاسبه به متعلق بر جهت تعیین بیور بلر سه اولنجه اول احسانک کزك شکر بی ایلکه قادر اولازین * کتم ای یا رعل پادشاه دو طرف داردمبدان و بیم جان و خلاف رأی خردمند است بدین امیددر آن بیم افتادن * (محصول ترکیب) رفیق دیدم ای یار پادشاه عملیک ایکی جای وار (برسی اتمک امیددی یعنی نعمت دنیا) و برسی جان قور قوسی یعنی غضب و قهر سلطانه مظهر دوشمنك (و عقلا رأی و تدبیرینك خلافتدر بونصب و ریاست امیدله جان قور قوسنه دوشمنك یعنی ورطه هلا که و خطر جان پاکه دوشمنك * قطعه * کس نیاید بخانه درویش * که خراج زمین و باغ ده * با حرف صله (خانه درویش لامیه) که حرف بیان (خراج زمین لامیه) (بدفعل امر مفرد مخاطب ویر دیمکدر) (محصول بیت) درویش خانه سنه کیمسه کلز که ترك و باغک خراجی ویر دیو (حاصلی ترك مقاطعه سنی و ارضك خراج و عشرینی و باغ و باغچه ك حضرات حقنی در و بشدن کیمسه استن زرا اول بونلره مالك اولماز یو خسه مالك اولسه اندنده استر دی * بایدشویش غصه راضی شو * یا جکر بند پیش زاغ بنه * یا جاکر در که حرف ابتدا اوله عرییده اما کپی کسر همزه ایله و مخاطب رفیق اوله (یعنی باشویش و غصه فقر و فاقه به راضی و انکله قانع اول و یا سلا طین خدمتی اختیار ایدوب قل قبول ایله لاشه کی زاغ رزغن طعمه ایلسون) و با حرف عطف اوله مابعدنی خراج عطف ایلله انسب بونله اولقدر (جکر بند بو کر کدر بر آیدر که ده در کاف عجمک ضمیمه و عریجه کلله دیرل کاف عریك ضمی و لامک سکونیه) (محصول بیت) خانه درویش کیمسه کلز که تشویش و غصه به راضی اول (یعنی اهل دنیا کی غم و غصه چکوب بلیه به صبار اولوب راضی اول یا بو کر کی زاغ او کنه قوبو کر کی زاغ او کنه قومق بخت و بلیه دنیای جکر بند عبارتدر حاصلی درویش و تارک دنیایه خانه سی اولدیغی تقدیرجه کیمسه قوسی او کنه کلوب عوارض و کورجی و عزب القه سین تقاضی ایلوب انواع عقوبات و اصناف بلیات تکلیف ایلر) اما اهل ضمیمه و عقار دائما محنت و بلا چکوب تشویش و غصه و المدن خالی دکل و طوبیچه بغدادی اتمکی بمن حاصلی درویش بومذ کورانه مکلف دکل بو پنده رفیق مخاطب طوبی یا فقر و فاقه یعنی فقر جهندن تشویش و غصه به راضی اول و یا کند و کی مخاطره و مهله که به القایدوب مفعول یل دینلر رفیق تخصیص بلا تخصیص ایلد کلرندن غیری سابقه و سابقه ملائم دکل قنامل * کف این سخن موافق حال من نکفی و جواب سوال من نیابوردی نشیده که گفته اندهر که خیانت و رزدد سلس احساب بلرزد * موافق حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر (ومنه اضافت لامیه در) جواب سؤالده بویه در (ورزد فعل مضارع در ورزیدن برنسته بی اعتبار ایدوب سعی و کوشش ایلکه دیرل (بلرزد با حرف تأکید (لرزد فعل مضارع مفرد غائب) (محصول ترکیب) رفیق دیدی یوسوزی بمن حاله موافق سو یلدک و بمن سؤالده جواب مطابق و مناسب کتورمدك ز بران سکاد عوای استقامت ایدر دین و سن بی اهل خیانت عقوبایله تخویف و تحذیر ایدر سین ایستامش مبین بوضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلر ال حسابدن در تر یعنی خیانتی و سفا متی ظهور ایلر دیو خوفندن النی رعشه طوتاز * بیت * راستی موجب رضای خداست * کس ندیدم که کم شد از ره راست * راستی یا حرف مصدر

درسوری و کافی

درسوری

رد کافی

درسوری

درسوری

رد شعی و کافی

رد شعی

(موجب رضای اسم فاعلك مفعولنه اضافت لامیه در) و خدایه اضافت لامیه در (کس ندید مک مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) استقامت خدائک رضاسنی موجبدر کیمیه کورمدم طوغری بولدن ضایع و هلاک اواندی یعنی طریق مستقیمه سالک اولان کم اولدغن کورمدک (کم شدک) معنای بتدی دیمکد از دی دیمک دکلددر (پس ضل فعلیه نفسرایدنرا از مشر * وحله گفته اند چهار کس از چهار کس بجان برنجند حرامی از سلطان و دزد از پاسبان و فاسق از غز و روسی از محاسب و آنرا که حساب پاکست از محاسبه چه پاکست * (محصول ترکیب) و حکما دیمکد در درت کیمیه درت کیمیه دن جان و کوکلدن انجنورل (حرامی پادشاهدن ز پراانی آله کتورنجه یا چنگله یککد رویا قافا زوغه) و اوغری پاسباندن ز پراانی طوتان اولدر و حاکم ایلدوب سیاست ایتدورن اول (و فاسق نمازدن انجنورل ز پراانی صوباشی به طوتد در) و روسی محاسبدن انجنورل ز پراان محصبه ایه قتل لازم کلور و دکل ایسه یوز دره معلوم اوله که عجمده مناهمی شرعه متعلق اولان احوال محاسب کورر (شارب خیر و زانی و تارک صلوة و یونلردن غیر احوال محاسب عهدسنده در و محاسب صلی و علمادن اولور مش (و اول کیمیه نک که حسابی پاکد محاسبه دن آگاه پاکد حاصلی بن مستقیم کیدن نه پروام وار دیمکد * قطعه * مکن فراخ روی در عمل اگر خواهی * که وقت رفع تو باشد بحال دشمن تک * فراخ فاک فقی و کسر یله کیک دیمکد واسع معنانه فراخ رویانک فقیله وصف ترکیبی در (رویدندن رفتن دن دکل) و یا حرف مصدر در (در عمل فراخ رویانک ظرفیدر) اگر خواهی مصراع ثانی به مرهوند (که حرف بیان وقت رفع لامیه در) وقت عزل دیمکد تویه اضافت مصدرک مفعولنه در (باشد فعل مضارع مفر دغاب بونده اوله دیمکد) (بحال فاعلی) (یعنی اسمی اسم مکندر جو لانهک معنانه محل حرکت دیمکد) (دشمنه اضافتی لامیه در) (تک طار دیمکد رعریجه ضیق دیرل) (باشد فعلنک خبریدر) (محصول بیت) عملده ایکن فراخ رولک ایله یعنی هر ایشده اعتداله حرکت ایله اسکر خلقله معامله ده و اگر تعیین اولسان خدمته حاصلی نه کیمیه تحقیر و تعذیب اوزره اول و نه خیانت و سقامت ایله در سک که عزاک زمانده بحال مقال دشمن تک و هنگام تقش و تفحصه پای اعتراضی لنت اوله حاصلی منصبده ایکن هر کارک عدالت و استقامت اوزره اولسون دیمکد (بیک معنای منصفده و عملده اولد یکن حالده حد اعتدال دن تجا و زایدوب مسرف و مبذر اوله دین معنی جهنده اسراف ایلش * تو پاک باش و مدارای برا دراز کس پاک * زنند جامه ناپاک کارران برستک * تو مبتدا و پاک باش خبری (باش فعل امر مفرد مخاطبدر باشدندن سن پاک اول دیمکد) (مدار فعل نهی مفرد مخاطبدر داردندن طومعه دیمکد) (پاک باعریله ایمتک دیمکد بونده خوف معنانه در) (جامه ناپاک بیایه) (کارزان کاف عجمله وزای مضمومه بزجر پیچله دیرل بونده مطلقا انواب یویان مراد در جامه شور و غیر بلرکی مفردی کار در در عریجه قصار دیرل مبالغه صیغه سیله) (محصول بیت) خطاب عام طریقله یوررای برادر سن پاک و مستقیم اول یعنی هر ایشده راست رو پاک روارل و هیچ کیمیه دن خوف و خشیت ایله که طوغری اولانه برکیمیه زبان درازلک ایده مز ز پراانک لباسی کازرل طاشه اوررل پاک ایلک ایچون حاصلی کارنده پاک اولان اعدادن و اغیاردن و مکر و حله لزدن ازاده و سالدرا مانا پاک و خائن هر کس در پرواچکر * کتم حکایت ان رویاه مناسب حال نیست که دیدندش کر زبان و افتان و خیزان کسی کفش چه افست که موجب چندین مخافست گفت شنیدمکه شتررا بسخره می کیند * رویاه دلکو و رویه الفک حذفله ده لغتدر معلوم اوله که هر کلمه نک که اخرنده الفدن و واو و یادن دن صکره هاء اصلی

رداین سیدعلی و سروری

ردسروری

ردسروری

اولسه

اداسه بوحر و فک اثباتی واسقاطی جاژدر مثلاً رو باه و رویه و دیه و ده و انبوه و انبه دیرل فاعل (حکایت مبتدا آن مضاف الیه) و رویاه مشارالیه (مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافتدر و تویه لامیه در) که حرف بیان (دیدند اعل ماضی جمع غائب) (شین ضمیر منصوب متصل معنانه مفعول اولی) و کر زبان کاف عجمک و راه مهمله نک کسر یله صفت مشبیه در کریندن دن باغن دیمکد (افتان دوشکن دیمکد افشیدندن) (خیزان فالقاغن دیمکد خیزیدندن) یواوج صفت رویاهکدر (کر یختن) (واقفادن و خاستن دن مشتق دین احوال اشتقاق دن بی بهره ایش) (کسی با حرف وحدت) کفش شین رویاهه را جعددر (آفت بلا یه دیرل) (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) (موجب چندین اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافتدر) (مخافت مصدر میی در خوف معنانه چندینک مشارالیه) (گفت رویاه دیدی که حرف بیان) (شتررا دوهی دیمکد) (با حرف صله و یا حرف مصاحبت) (سخره سین مهمله نک ضمی و خا معجمه نک سکونیه اجر تسر استخدام ایلدکر می مثلانسته اولاغ اتلری و سائر نسته که مفت قوللورل (می کیند فعل مضارع جمع غائب طوترل دیمکد) (محصول ترکیب) رفیقه دیدمکه اول تلکینک حکایتی که اولنور سنک جا لکه مناسبدر که انی کور دیرل باغن و دوشکن و فالقاغن یعنی دوشه دوره سکه سکه طور میوب جبار برکیمیه آکا دیدی نه بلاد در که بوقدر خوفه سیدر یعنی نه افت پیدا اولدی و نه حادثه ظهور ایلدیکه بوقدر خوفه و خشیت و اضطرا و و زاره باعث اولدی رویاه دیدیکه ایشتم که دوه بی سخره به طوترل جاژدر که بی ده طوته ل قور قوسندن دوشه طوره قاجوب کیدرم سخره لفظی عربی اولدیغنی انکار ایدنی انکار ایده رز * گفتدای سقیه شتررا باتوجه مناسبت و ترا با اوجه مشابیهت * رویاهه دیدلرای سقیه یعنی ای خفیف العقل شترک سنکله نه مناسبتی وار و سنک آگاهانه مشابیهتک حاصلی ارا کرده ذره دکل نسبت بوقدر که بویه وهم و بجه دوشر سین * گفت خاموش که اگر حسود ان بغرض کونید که این شترست و گرفتار ایم کراغم تخلیص من باشد تا نقشبش حال من کند و تا بقی از عراق آورده شود مار کزیده مرده شود * کراکاف عربینک کسر یله اسمدر کیم معنانه (ورادات تخصیص کیمک دیمکد) غم تخلیص لامیه (ومنه اضافت مصدرک مفعولنه در) (تا حرف تعلیل غم تخلیصه قیددر) (تفتیش حال مصدرک مفعولنه اضافتدر و منه لامیه) (تا بونده حتی والی معنانه در (تریاق معروف عراق ایکی در بری عراق عرب ککه بغداد در بری عراق عجم که اصفهان در مرحوم و مغفور سلطان سلیمان ایدکسنی یله بریلده دولا شد ایچون اول سفره عراقین سفری دیرل و بغدادی اول سته ده فتح ایلشدر) (پس معلوم اوله که حضرت شیخک عراقدن مقصودی ظاهر بغداد در که اول زمان خلفا پای تخت ایدی و زیاده معمور ایدی) (آورده شود کتورلش اوله دیمکد) (مار کزیده وصف ترکیبی در تقدیری مردم مار کزیده در کاف عجمک فقی و زانک کسر یله لغتده اصغر مقدر اما بونده صوقش معنانه در مار کزیده عربجه ملدوغ دیرل برادغ لامک فقیله چیان و یلان صوققه دیرل (مرده شود اولش اولور) (محصول ترکیب) رویاه بویه دینه دیدی ایسم اولک که سوبلد بکک سوززاند در اگر حسودل غرضله دیرل که بوشتر در و گرفتار کلم یعنی حسودل سوزینه اعتماد ایدوب بی جبر و قهر یله گرفتار ایدرل سه بی قور ترغه کیمک غمی اولور که بنم حالی تقش ایلده و بنم رویاه اولوب شتر اولدیغنی بلدره و بی قور تاره و عراقدن تریاق کتور لیجه یلان صوقش کیمیه اولش اولور یعنی اول زمانه توقف ایلز ایدی بکا ده مصلحت بود که گرفتار اولما مغه کوشش ایلیم والا بن رویاهلم اثبات ایدنیجه تمام اولور ایشم * و ترا همچنان فضلست و دیانت

رداین سیدعلی و سروری

ردسروری

اما حسودان در کینه و مد عیان گوشه نشین اگر آنچه حسن سیرت است بخلاف آن نقر بر
کنند و در معرض خطاب پادشاه آبی و محل عتاب افتی در آن حالت کرا بجال مقامت باسد
مصلحت آری بیتم که ملک قناعت حراست کنی و ترک ریاست کو بی که عاقلان گفته اند *
(بعض نسخه ده همچنان برینه همچنین دوشمش یعنی انجیلین که بن بلورم و یا بونجیلین
بن بلورم حاصلی بلدیکم کی) (کین کافی فخیله بوسویمکدر و نون و دال ادات جمع در) (حسن
سیرت مصدرک فاعلنه اضافتیدر و تسمه اضافت لامیه) (معرض بونک کی برلده محل معناسنه در
شدوذا) (زیر معرض شول لباسه دیر که جاریه به عاریه صامق ایچون کیدر لر که کوزل کورینه
پس معرض میمک کسری ورا نک فخیله مشهور در اما صحیح میمک فخی ورا نک کسریله در
دین عندی سوبلش) (عتاب ازارلق وفاق معناسنه در) (مقالنده تا اثباتی حالت تا میچوندر
(ملک قناعت بیانیه در) (حراست حفظ معناسنه مصدر در) (ترک ریاست مصدرک معنونه
اضافتیدر) (کو بی فعل مضارع مخاطبدر یعنی دلدن و زباندن ریاستی ترک ایلدم دیه سین
حاصلی ریاست هوا سندن کلیا کیجه سین) (محصول ترکیب) حضرت شیخ رفیق بیورر
روپاه شتر اولدیغی مقرر و محققدر که هیچ کلامنده ریب بوقدر سنکده انجیلین که بن بلورم
و یا بونجیلین که بن بلورم حقیقت حال فی نفس الامر دیانت و تقوال و فضیلت و استقامتک
کمال مرتبه در هر نه خد تنکه سکا تعین اولسه کاینی حقندن کلور سین اما حسود لر بوسوده در لر
یعنی در وندن حسد ایدوب ظاهرا هر ده سنکده دوست صورتده معامله ایدر لر و مدعیالر
یعنی سنک واقع اولدیغ خد متده استقامت و برهیزک خلا فی دعوی ایدر لر کوشه
نشیندر یعنی ایصال مضرت قاصد و هفوات و زلات ابرشدر مکه مقید و مترصد اگر اولکده سنک
حسن سیرتکدر آنک خلا فی تقریر ایدر لر سه یعنی اتفاق ایدوب پادشاه سنک استقامتکی
سقامت و صداقتکی خیانت تقریر و بیان ایدر لر سه و پادشاهک معرض خطابنه کله سین
و محل عتابنه دوشه سین یعنی مقهور و معاتب اولاسین اول حالده سنک حقکده معقول
و مقبول سوز سوبلکه کینک قدرتی و طاقتی اولور) (پس مصلحت انی کوررم که ملک قناعتی
حفظ و حراست ایلیمه سین تا کیم دشمنان بد خواهان سکا هیچ بر وجهله طعن و تعرضه ظفر
بولیدر و دخی ترک ریاستی و جاه و منصبی و هوا و ارزو سنی ککو کلکدن کلیا قلع و قمع ایدوب
اخراج ایلیمه سین که عقلا و حکما بیورمشلر * بیت * بدر یادر منافع بی شمارست * اگر خواهی
سلامت در کنارست * بدر یا با حرف ظرف) (در یاد کن) (در با متضمن اولدیغی ظرفیت
معناسنی تا کید ایدر) (منافع جمع منفعت فوائد دیمکدر) (بی شمار بی حساب معناسنه در) (خواهی
فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط دیرسک دیمکدر) (سلامت مفعولی) (در حرف ظرف
(کنار معروف سین و تا ادات خبردر) (کنارست جزای شرطدر) (محصول بیت) (در یاده
منافع و فوائد بی حد و بی شمار در اما اگر سلامت و عافیت استرسک کناره در یعنی
سلامتین خد متی در یا سفرینه بکزر هم نفع جلیل و هم خطر عظیمی وار) (در حرف صله در
دین معنای واصل دلکش و با زائد در دین کذلک * رفیق این سخن بشنید هم برآمد و روی
در هم کسید و سخنهای رنجش آفر گفتن گرفت که این چه عقل و کفایتست و فهم و درایت
و قیل حکما درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار آیند که بر سفره همه دشمنان دوست
نمیند * بعض نسخه ده رفیق چون این سخن بشنید واقعدر) (این سخن دن مراد و پاه قصه سیدراه
پتله یله) (هم برآمد منقبض و مکدر اولدی دیمکدر) (و روی درهم کشید دخی بوزونی بورتدی
یعنی عبوس الوجه اولدی حاصلی غصبه کندی) (و سخنهای رنجش آفر پسانیدر) (رنجش آفر

رد کافی

رد ابن سید علی

وصف

رد بعض

وصف ترکیبدر انجش قرشدر یچی یعنی درد و الم و بر یچی) (گفتن گرفت سوبلک طویدی یعنی
سوبلکه باشدی) (که حرف رابط مفعول و قول) (کفایت عقلک عطف تفسیری واقع اولش
تنکه خواجه حافظ کفایتله عقلدن تعبیر ایلش) (مصراع) (جانا کدام سنک دل بی کفایتست)
بی عقل و بی ادراک دیمکدر) (پس خواجه نک بویسته کی عقلی کفایتله اضافت ایلین بی کفایت ایش
(بیت) (من و انکار شراب این چه حکایت باشد) (غالب این قدرم عقل و کفایت باشد)
(درایت ادراک معناسنه در) (درست دالک ورا نک ضمه لریله و سکون سین ایلله لفظ مشترکدر
کر چکله بیون پینسده بونده کر چک دیمکدر صحیح معناسنه اگر چه عرب بیونده ده صحیح دیر
(دوستان در زندان بکار آیند تقدیری دوستان آناست که در زندان بکار آیند) (که حرف تعلیل
(بر حرف استعلا) (سفره معروف) (همه جمله دیمکدر) (محصول ترکیب) رفیق چونکه بنسین
مذکور کلامی استماع ایلدی منقبض و مکدر اولدی و بوزین بورتدی یعنی عبوس الوجه
اولدی دخی خاطر پریش و رنجش آفر کلمات سوبلکه باشدی بونه عقل و ادراک در
ونه فهم و فراستدر و حکما و عقلا قولی کر چک کلشدر که دیمشلر دوست انلردر که دوسته
زندانه بولنه لر یعنی بونک دمنده و فلاکت زمانده دوست ایچون سعی جیل و کوشش جزیل
ایلله لر حاصلی دوست اولدر که کسینک باشه ایش دوشر که اوسند دونه) (زیر سفره و نعمت
اوسند و منصب و دوات و قنصده جیجی دشمنلر دوست شکند کورینور لر و محبت و مودت
اظهار ایدوب تقرب کوسر لر * قطعه * دوست مشمارانکه در نعمت زند * لاف یاری و برادر
خواندکی * مشمار فعل نهی مفرد مخاطب صابعه یعنی عد ایلله شمار بدندن شمر دندن دکل
(دوست مفعول اولی) (وان برادر تقدیریه مفعول ثانسی از تاء بدینده) (که حرف رابط صفت
(در نعمت زند مصراع ثانی به مرهوندر) (زند فعل مضارع مفرد غائبدر زندندن) (لاف یاری
بیانیه) (و با حرف مصدر) (برادر یاری به معطوف) (برادر خواندکی روزمره زنده قدداش اوقوشمق
معناسنه در کاف تجمی هاء رسمیدن بدلدر) (محصول بیت) (دوست عد ایلله اول کیمسه بی که
خوان و نعمت و جاه و دولت زمانده دوستلق و یارلق لافنی و قدداش اوقوشمق چکه سنی اوره
(یعنی سنکده قدداش اوقوشه و قدداشکم دیو لاف اوره انی کر چکدن دوست بظه * دوست
آن دیم که کیر دست دوست * در پریشان حالی و در ماندی * دائم فعل مضارع مفرد متکلم
دانیدندن بلورم دیمکدر) (دوست مفعول اولی) (وان برادر تقدیریه مفعول ثانسی) (که حرف بیان
(کیر فعل مضارع مفرد غائب دونه دیمکدر) (دست مفعولی) (دوسته اضافتی لامیه در) (در
حرف ظرف کبرده متعلق) (پریشان حال وصف ترکیبی) (و با حرف مصدر) (و او حرف عطف
(در مانده عاجز دیمکدر) (و کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر) (و با حرف مصدر) (محصول بیت)
کر چکدن صادق دوست اول کیمسه بی بلورمکه پریشانلق دمنده و بیچاره لک واضطراب
زمانده دوسته بار و باور اولوب دستگیر اوله * دیمکه متغیری شود و نصیحت من بغرض بهشود
بیزدیک صاحب دیوان رقم بسابقه معرفتی که میان ما بود صورت حالش بگفتیم تا بکاری
مختصرش نصب کردند * منشود فعل مضارع مفرد غائب ایشدر دیمکدر شنویدندن) (با
حرف صله) (زیدیک قت معناسنه در عند دیمکدر) (صاحبیه اضافتی لامیه) (و صاحبک دیوانده
بویله در) (صاحب دیواندن وزیر مراددر) (بسابقه با حرف سبب) (رقم فعلنه متعلق تقدیری
رقم سبب معرفت سابقه در بر مضاف تقدیریه صکره حذف ایدوب مثلیله بیان ایلد بلر
(بسابقه به همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در) (معرفتی یاسی حرف وحدت) (که حرف
رابط صفت) (میان ملامیه) (صورت حال لامیه) (وشین رفیق راجعدر) (تا حرف تعلیل) (بکاری

رد شعی

(با حرف صله) و با حرف وحدت (مختصر بونده جزوی دیکدر) (محصول ترکیب) کورد مکدر رفیق
سوزمدن متغیر و بی حضور اولور و بنم اکانصیحت و بندمی کوش رضایله استماع ایلبوب غرض ایله
ایشیدر بالضروری وزیر یانسه واردم بر اشفاق سابقه سی سبیلله که ما بپنژده وار ایدی
جواب سؤل مقدر در سؤل کلدیدیکه اهل الله اهل دنیا یانه وارغان دکدر یاسن نیچون واردک
جواب بسابقه اه وزیر صورت حالتی و خصوص آملاتی تقریر ایلدم و قابلیت و اهلبنتی بیان
ایلدم تا ائی بر جزوی ایشه و خدمته نصب و تعیین ایلدیلر حاصلی بنم شفاعت و شهادت
سیبیلله وزیر انک حفته حسن اعتقاد ایدوب بر مختصر مصلحت اوزر یننه انی نصب ایلدی
* چند روز برین بر آمد لطف طبعش بدیدند و حسن تدبیرش را پسندیدند کارش ازان
در گذشت و بر تبه بر تزان ممکن کشت و همچنین نجم سعادتش در ترقی بود تا باوج ارادت رسید
و مقرب حضرت سلطان شد و مشار الیه بالبنان و معتمد علیه عند الاعیان بر سلامت حاش
شاد مانی کردم و کفتم * (محصول ترکیب) بر نیجه کون بو حال اوزره کلدی و یکدی (یعنی مذکور
کار مختصر خد متده بر قاج کون مرور ایلدی لطف طبعی و لیاقت و استعداد فی کور دیلر
و حسن تدبیر بی پسند ایلدیلر ایشی یعنی حالی و شانی و منصب و جاهی اولکی مرتبه دن یکدی
و اولکی مرتبه دن بوجه رک بر مرتبه ده ممکن و ثابت اولدی بونجیلن نجم سعادت قرقده
اولدی تا کیم اوج ارادته یعنی استیوب دلیدی مرتبه رک اعلاسه و کولکی دلیدی مناصبک
غایت و نهائینه ایشدی و پادشاهک مقرب و مقبول اولدی دخی مشار الیه بالبنان اولدی یعنی
بر مقله کوسر یلور اولدی حاصلی انکشت نمای عالم اولدی (بنان ذکر ایدوب انکشت
اراده ایلک مجاز مرسل فیلندندر) یعنی ذکر جزه وارده کل طریقیله زرا بنان بر مق اوجنه
دیرلر دخی رفیق اکابر و اعیان ناس قنده معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت و اعیان سلطنت
یاندیه موثوق به و مرجع الیه اولدی بناندن و اعیاندن صکره بر شدت قدر او لائق کرک فتأمل (بویله
اولجه سلامت حالنه شاد مانلق ایلدم و دیدم * بیت * ز کار بسته میندیش و دل شکسته مدار *
که آب چشمه حیوان درون تاریکست * کار بسته بیانه (میندیش فعل نهی مفرد مخاطب
اندیشه و غم چمکه دیکدر) (دل مقبول اولی) (شکسته صنق دیکدر) (مدار فعل نهی
مفرد مخاطب طوعه دیکدر) (دل مقبول اولی) (شکسته ثانیه) که حرف تعلیل (آب چشمه
لامیه در) (و حیوانه اضافی بیانه در) (بانک سکونی ضرورت و وزن ایچوندن) (درون ایچ و ایچرو
دیکدر تاریکه اضافی لامیه در) (تاریک قرا کو و یایله قرا کولق دیکدر یعنی یا حرف مصدر در
وسین و تا اذات خبر (محصول بیت) بغلنش ایشدن به حضور اولوب غم چمکه یعنی حصول
مرامک بر قاج کون عقده تأخیره دوشوب بر زمان روز کارال و بر بر صعبوت حال و عکس رجا
و آمال کوسر دسه غم چمکه و کولکی شکسته طوعه حاصلی منکسر البال اوله زرا آب چشمه
حیوان قرا کولق ایچنده در یعنی حضرت حضر قرا کولق زحمتی و مشقتی یلکه ظلمده کم
اولق خوفی چمکه آب حیات نصب اولدی ایدمی سنده ای رفیق روز کارک بر مقدار
شدت فقر و فاقه سین چمکه عاقبت دولت عظیم و نعمت جسمه واصل اولدک مذکور بنی
عمومه صرف ایلکده قابلدر * بیت * الا لاخزن اخالیه * فالرحان الطاف حقه * الاحرف
استفتاح و با حرف تنیه (لاحرف نهی) (لاخزن فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بالنون الثقيله در
عم بایدن البته مخزون و مغموم اوله دیکدر) (اخالیه اسماء سته دن مضاف اولدقه نصی
اغله اولور بونده منادای مضاف واقعدر تقدیری یا اخالیه بانک فتی و لامک کسر یله
بلا معده استه در اخالیه صاحب الیه دیکدر حاصلی بلا یه ملازم و ملاس دیکدر

بانک اسکانیه حیوان تلفظی
حسب القاعده بانک الفه
ایندندن تحفظه معنی در اشو
حیوان جولان کی حرکت
لفظی معنی است حرکت
نیم اشعار ایچوندن خلاصه
بانک سکونی دخی لغندر
لطایع

نکته چمکه مسماس اولانه اخوالخرب دیرلر اب و امله ده بویله دیرلر مثلاً ابو الاخبار و ام
الاخبار دیرلر (فا حرف تعلیل) (ولام اولی حرف جر بر فعل عامه متعلق) (ولام ثانیه حرف
نعم بقدر که همزه سی و صله ساقط اولدور بوتک کی برلده رجاندن مراد خدادر و بوصف
خدای تعالی حضر بتدن غیری به اطلاق اولنماز فاحفظ جار مع المجرور اعرابدن محلا مر فوع
مقدم خبر) (والطاف لطفک جمعی لفظاً مر فوع مؤخر مبتدا) (خفیه صفت الطاف در ضرورت
وزن ایچون آخری ساکن اولوب اعرابی تقریری اولور) (معلوم اوله که کتب تعلیمده رجان
الغله بازلق کرک) (محصول بیت) بویلتک مضمونی بیت سابقک مضمونه مناسب و ملائمدر
پیور که ای بلا فرداشی (یعنی بلا و جغای روز کاره مبتدا کیمیه البته مخزون اوله زرا
خدای تعالیک مخفی لطف و عنایتلری واردر یعنی سز مدیکک بردن بر باب سعادت و دولت
فتح اولور حاصلی جغایه صبر ایدن بر وفایه * بیت * منشین ترش از کردش ایام که صبر * تلخیص
ولیکن بر شیرین دارد * منشین فعل نهی مفرد مخاطب نشیندندن نشستدن دکل (ترش تانک
و رانک ضمه لایله اکشی دیکدر رانک سکونیه ده لغندر) (تقدیری ترش رویدر ضرورت وزن
ایچون حذف اولدی) (کردش کاف عجمک فتحیله و رانک سکونیه اسم مصدر در) (کرددندن
دوئش دیکدر معلوم اوله که اسم مصدر شینک ماقبلی مکسور اولور جمع زمانده) (ایامه اضافی
لامیه در) (که حرف تعلیل) (صبر بانک سکونیه مبتدا و مصراع ثانی به مرهون معنای بونده
ایهام طریقیله مذکور در زرا بانک کسر یله صبر دیدکری اوندکه کامی پاشنی ساکن ایدرلر
(تلخیص خبر مبتدا در) (بر بونده میوه در عیش معنایه) (شیرینه اضافی بیانه در) (دارد فعل
مضارع مفرد غائب طوری یعنی بر شیرینی واردر دیکدر فاعلی صبره راجع ضمیر در) (محصول بیت)
کردش ایام و تصاریف روز کار و تقالیب احوال دن ترش روی و عبوس انوجه اوتورمه یعنی
دور و سیر فلک کی رفتار دن منقبض و منفعل اوله صابر اول زرا که سخت و شدت روز کاره صبر
ایتمک کرچه صعب و دشواردن ولیکن آخر الامر فائده سی ظاهر و ثمره سی لایح اولوب حسیر یسره
و غموم و هموم سرور و حصوره مبدل اولسی مقرر در نکته مذکور بیات ذاتنده اجیدر اما منفعتی
چوقدر اجیلغنه تحمل ایلین (کل مر دواء حسنیجه علاج پذیر اولور بویلتک مضمونیده بیتین
سابقینه مناسب و ملائمدر * دران مدت مر ایا جمع باران اتفاق سفر مکده افتاد چون از زیارت
مکه باز آمدن دومنزل استقبال کرد ظاهر حاش را دیدم بریشان و در هئات در ویشان کفتم حال
چیت کنت چنانکه تو کفتی طائفه حسد بردند و بخاتم منسوب کردند و ملک در کشف حقیقت
آن استقصا فرمود و باران قدیم و دوستان رحیم از کلد حق خاموش شدند و صحبت دیرینه
فراموش کردند * دران مدت یعنی رفیق مرتبه علیایه واصل اولدی مدتی (مرا بکا دیکدر
(بامع معنایه) (جمع باران لامیه) (اتفاق سکون فافله اتفاقاً معنایه) (سفر مکده لامیه) (افتاد
دوشدی یعنی واقع اولدی) (دومنزل استقبال کرد میم معنایه) (استقباله مقیدر) (هبات بونده
صورت معنایه در) (طائفه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل طائفه مبتدا) (حسد بردند
خبری حسد ایلدیلر یعنی حسد ایلدیلر دیکدر) (بخانت با حرف صله) (میم معنایه) (منسوبه
مقیدر) (کشف حقیقت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و آنه اضافت لامیه اشارتدر) (خیاسته
منسوبه) (یعنی نسبت خیانتک حقیقتی کشف خصوصنده) (استقصا بر سنه بی حقیقیله تفشیش
ایدوب بملکه دیرلر) (فرمود پیور مدی یعنی بی حقیقیله تفشیش ایلدی) (باران قدیم بیانه در
(دوستان رحیمده بویله در بعض نسخه ده رحیم برینه جیم واقعدر) (کله حقدن مراد حق سوزدن
(صحبت دیرینه بیانه) (فراموش کردند اوتدیلر) (محصول ترکیب) (اول زمانکه رفیق پایه علیایه

مطل

ردسوری

مطل

واصل اولدی (بکار بلوک بارانله اتصافا مکه به سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتدن بته کلدیم ایکی منزل مقداری بی قرشولدی (ظاهر حالتی پریشان و فقرا شکسته و درویشان صورتده کوردم اکا دیدمکه حال ندر و بوسورتیه کیرمنک سببی نه (دیدیمکه سن دیدیمک کبی بر بلوک احباب حسد و ارباب غرض بکا حسد ایدوب خصوصت ایلدیلر و بی خیالتله متمم ایتدیلر و بادشاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقته نقشب و تفحص بیورمدی تا کیم محسود اولوب استقامت اکا معلوم اولیدی دخی نیجه زماندن بری باران مشفق و مهر بان کچین احباب حقیقت حاله واصل ایکن حق سوزی سوبلکدن خاموش اولوب سکوت ایلدیلر واسکی صحبت و اختلاطی فراموش ایلدیلر * قطعه * بصنع خدا چون کسی اوفتاد * همه عالمش پای بر سر نهند * باحرف مصاحبت (صنع خدا لامیه امر خدا دیمکدر (چون ادات تعلیل (کسی باحرف وحدت (اوقتا دوا و ایله دوشدی یعنی منصبدن و دلدن دوشدی حاصلی دوشه و بادوشده دیمکدر (عالمش ضمیری کسی به راجعدر (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلد دیمکدر (پای مفعول صریحی (و بر سر غیر صریحی (محصول بیت) الله امر یله بر کیمسه که دولتدن و منصبدن دوشده جمیع عالم ایغنی باشی اوزره قور یعنی هرکشی اتی چیکیز حاصلی هرکس قادر اولدیغی دکل اتی پامال ایدر قدیم نسخه زده بو بیت بویه واقعدر لیکن اکثر شراح بونی یازمش * نبینی که پیش خداوند جاه * ستایش کتان دست بر نهند * نبینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن کورمز مبین یعنی کور رسین (که حرف بیان) پیش خداوند جاه اضافت لری لامیه لدر منصب صاحبک اوکنده دیمکدر (ستایش اسم مصدر در ستاییدن اوکش دیمکدر (کات الف و نون جائزدر که ادات جمع اوله یعنی ستایش کن وصف ترکیبی اوله و ستایش کتان جمعی و جائزدر که ادات صفت اوله ستایش ایدرک معنانه (دست نهندک مفعول (صریحی و بر غیر صریحی اولی بر حرف استعلا ایکنی سینه معنانه در (محصول بیت) کورمز مبین که خداوند جاه و منصب اوکنده ستایش ایدیلر و یاستایش ایدرک الی کوکسی اوزره قورلد (حاصلی خلق عالم بار بچک الله دهرک قرشوشنده ایاق اوزره طروب اللرب کوکسه قورلد * چو بینند کا قبل دشنش گرفت * ستایش کتان دست بر نهند * چو ادات تعلیل (بینند فعل مضارع جمع غائب بینندن (که حرف بیان) اقبال دولت دیمکدر مبتدا واقعدر (دشنش گرفتک مقدم مفعولی و خبر مبتدا در (شین کسی به راجعدر (محصول بیت) چونکه کوره ل که دولت و اقبال و تحت و سعادت کامعین و باور اوله (یعنی شوبلکه کوره ل که جاه و منصب و عزت و رفعت صاحبی اوله ستایش ایدرک اللرب سینه لری اوزره قورلد (بو بیت مذکور نسخه ده بویه واقعدر * بیت * و کر و زکارش در آرد ز پای * همه عالمش پای بر سر نهند * روز کارش شین ضمیر خداوند جاهه راجعدر (در آرد در حرف تاکید آرد فعل مضارع مفرد غائب آردیدن که مخففر آوریدندن کنسوره دیمکدر (ز پای آرده متعلقدر یا قن کتور مکن مراد تخفیر و تذلیل در (محصول بیت) و اگر خداوند جاهی روز کار ایدن یقارسه یعنی منصبدن دوشروب ذلیل و حقیر ایدر سه جمیع عالم تحقیرا باشنه آیت قورلد یعنی پامال ایدر * فی الجمله بانواع عقوبت گرفتار بودم تادربن هفته که مرده سلامتی حجاج برسد از بند کرام خلاص کردند و ملک موروث خاص * فی الجمله حاصل کلام (باحرف صله (انواع نوعک جعیدر درلی درلی دیمکدر (عقوبته اضافتی لامیه (گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در بونده مبتلا دیمکدر (بودم جائزدر که فعل ماضی متکلم وحده اوله اولدم معنانه و جائزدر که ادات زمانیه اوله ایدم معنانه و لکل وجهه (تاتنهائ غایت ایدمدر الی معنانه (درین هفته بوهفته ده (که حرف رابط (صفت (مرده مشلق و همزه اضافت

ایچون کلاشدر که لامیه در (سلامتی باحرف مصدر مصدر عرب به باء مصدر لاحق اولق جائزدر اما کندی مصدر لریه لوقی شایع دکل (زیرا عرب مصدر لری حکم جامده در یا نلریده و مصدر بی ظاهر و روشن دکل (حجاجه اضافتی لامیه در (حجاج حاجی جعیدر اصلی حاج ایدی مضاعفدر نصر باندن (پس ایکنی جیمی ماقبلی مکسور اولوب طرفده اولد بعمیون بابه قلب ایلدیلر تقضی البازی کبی (برسید ایشدی دیمکدر (بند کران بیانیه مبین معنانه خلاصه مقیددر ضمیر منصوب متصل معنانه بی خلاص ایلدیلر دیمکدر (و ملک مچک صکسریله بونده مال و اسباب یعنی مملکات معنانه در (موروثه اضافتی بیانیه در یعنی ارتله انتقال ایلین ملک دیمکدر خاص ایلدیلر بونده بر کردند تقدیر اولور (محصول ترکیب) حاصلی کلام انواع شکنجیه مبتلا اولدم تا بوهفته ده که حجاجک سلامتی مرده سی شهریمز کلدی و ایشدی اعرقید و بنددن بی اطلاقی ایلدیلر و ملک موروث یعنی اولدن ارتله انتقال ایلین مال و ملکیمی غصب ایدوب ظلمه المدن آلدیلر و مال میری به خاص ایدوب ضبط ایلدیلر حاصلی ما ملکیم و پرمکله باشمی کوجیله قوردم * کفتم ان نوبت اشارت من قبول نکردی که عمل پادشاه چون سفر در یاست سودمند و خطرناک یا کچ بر کیری یادر طلسم میری * اشارت من لامیه یعنی مصدرک فاعله اضافتدر نکر دینک اشارت مفعول اول (وقبول مفعول ثانیه اشارت من قبول ایلدک دیمکدر (که حرف بیان) عمل پادشاه لامیه در یعنی خدمت پادشاه (چون ادات تشبیه (سفر در یا لامیه (سودمند سود فائده (و عند ادات نسبت فائده لی دیمکدر (خطر بونک کبی بر زده خوف معنانه در (وناک ادات نسبت زهرناک زهرلی دیمکدر (یا کچ بر کیری یعنی بامال صاحبی اولور سین بر کیری فعل مضارع مخاطبدر کیریدندن فالدور سین دیمکدر تحصیلدن عبارتدر (یادر طلسم میری طلسم دفته بی حفظ ایلین شکل میری باحرف تأکید (میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر حضرت شیخ سفر در یابی پادشاهک خدمت مشبه به ایدر فائده ده و خطرده (محصول ترکیب) پادشاه خدمت طلب اولدیلرک وقت بنم رمز و اشارتله نصیح و پندیمی سمع قبول ایله استماع ایدوب قبول ایلدک ز برانم کلام سکا بویه اولاجنک اشارت الیش ایدیکه پادشاه خدمتی در یاسفری کیدر هم فائده لی وهم قور قنچ یا وافر مال فالدور سین یعنی تحصیل ایدر سین و باطلسمده اولور سین مراد قصه دن حصه در کر چکدن حاصلی کاه اولور که بر کیمسه در یاسفرین ایدوب مال فراوان تحصیل ایدر و کاه اولور که کیمسی پاره لثوب غرق اولور پادشاه خدمتیده بویه در کاه اولور که بر کیمسه اعلی مناصبه واصل اولوب کلی خزینه به مالک اولور و کاه اولور که پادشاه غضبه مظهدر و شوب باشند چقار (پس یادر طلسم میری دیمکدن مرادی بو ایکی معنادر (یعنی کیمسی پاره لثوب غرق اولق و پادشاه خشمه مظهدر و شوب هلاک اولقدردر (حقیقته طلسمده اولک دکلدر بعضیلر ظن ایلدک لری کبی * بیت * بازار بهر دودست کند خواجه در کار * باموج روزی افکندش مرده بر کار * یاعریده امای ابتدایه معنانه در (بهر باحرف مصاحبت (وهر ادات تأکید تقدیری بدو دست در (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلدیمکدر (خواجه فاعلی مراد سفر در یا ایلین کیمسه در بازار کان اولسون خبری اولسون لیکن مقصود تجارتدر (در کنار لغته قوچقدردر اما بونده کندی به ضم ایدوب احاطه دن کنایه در حاصلی مالک اولور دیمکدر (باحرف عطف مابعدنی زره عطف ایدر) موج دکر طالازی (روزی باحرف وحدت (افکند همزه نک و کاف عربینک ونونک فتحیه و فاک سکونیه فعل مضارع مفرد غائبدر براغور دیمکدر (مرده اولی یعنی میت (برکار بر حرف صله (کنار قرا معنانه در (محصول بیت) در یا سفرین احتیاج ایلین خواجه یا صاع و سالم سفر دن مال

مطل

مطل

ردشعی و کافی

فر آوان تحصیل ایدوب کلور یعنی دولتی مساعد اولوب دریان ساحل نجاته دوشوب
مال فراوان صاحبی اولور و یارکون موجانی اولی یعنی میت کناره راغور حاصلی طلائ
بونی سوره سوره کناره اناشکه سورک حالی بویه دریانی سفر دریاه سو دمنند و گاه
زیانکار درخواجه دن کشیله تعیر ایلین وجه ایش * مصلحت ندیدم ازین پیش ریش درونش
خر اشیدن و نمک باشیدن * پیش زیاده معناسنه در (ریش یاره در درونه اضافتی لامیه در
(درونش شین رفیقه راجع در) خراشیدن خاک کسریله مصدر در طره لامق (نمک توزدر
(باشیدن باء عجمه صاجق دیمکدر یعنی سریمک (محصول ترکیب) مصلحت و معقول کورمدم
ذکر ایلدیم نثر و نظم مضمونندن زیاده کلامه و لسان ازارله درونی ریشی خراش ایدوب
یعنی یورکی درونی تازه لبوب یاره سنده توزسریمکی (ریش درونی خراش ایلکدن مراد دردن تازه لکدر
* بدین ویت اختصار کردم و کفتم * یواکی بیتله کلامی مختصر قلدیم و دیدم * قطعه *
ندانستی که بینی بندریای * چو در کوشت نیایدند مردم * ندانستی فعل ننی ماضی مفرد مخاطب
استنهام انکاری بی متضمن بیلز میدک یعنی بلور دک (که حرف بیان) یعنی فعل مضارع مفرد
مخاطب کورر سین دیمکدر بند بونده دوشق در یعنی بوقاغی (بر بونده ادات ظرفدر) (چو ادات
تعایل او در حرف صله (کوش کافی عجمک ضمیمه قولی دیمکدر عربچه اذن درلر همزه نک
و ذلک ضمی و نون سکونیه (ناخبر خط ایدر رفیقه (نیامد کلدی مراد کیرمدی دیمکدر (بند مردم
لامیه در مردله حضرت شیخ نفسندن کنایت پیورمش (محصول بیت) ایا عکده بوقاغی
کور جکک بیلد کیدی چونکه مردمک نصیحتی قولاً عکده کیرمدی یعنی خلقک نصیحتی
قولاً عکده کیرمدی بیلدن بویه اولاجفک بیلد کیدی یعنی بیلدک ایدی اما مقید اولمادک استنهام
انکاری بوقامده انکار واقع ایچوندر نیچون بیلدک دیمکدر دین عنندی سو بیلش زبوانکار واقع
مراد اولان پرد چرالغظیله استعمال اولنور عریده لم حرفیله مستعمل الدینی کی اما استنهام
بونک کی برده اوقوبشیدن جقار قرینه ایله تنکه تنع ایدنه معلوم در قند بر جانب عریته لفظ
اذا شرط ایچون و ظرفیت ایچون اولدی کی فارسیده دخی چون لفظی شرط ایچون و ظرفیت
ایچون اولتی جائزدر و بومحمله ظرفیت معنایی انسدر دین ایکی لفظک تحقیقده اصابت
ایلماش زبوان معنای شرطه دلالتی ضمیمدر وضعی معنای ظرفیت ایچوندر و چون لفظی ادات
تعیلدر نه شرطه دلالت ایدر و نه ظرفیه فتأمل * دیگرره صکرند اری طاقت نیش * مکن
انکشت در سوراج کردم * دیگرره (ره راهدن مخفقد بر پول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
معنی جهتده مصرع ثانی به مصرع و قدر (نداری فعل ننی حال مفرد مخاطب فعل شرط
اگر طومازسک دیمکدر (طاقت نیش مصدرک مفعولده اضافتی در) نیش نونک کسریله عقربک
وارینک و سائر لادغ حیواناتک صوقد یعنی عضوه درلر که ترکیجه کا ایکه درلر (نکشت همزه نک فنی
و کاف عجمک ضمیمه برمه درلر (سوراج سینک ضمی و خای معیه ایله دلکدر ر عرب بخش در
بانک ضمی و خای معیه نک سکونیه نقب ده در ثناء مثله و سکون قافله (کردم کاف عربک فنی
وزانک سکونی و دال معیه نانک ضمیمه عقرب دیمکدر (محصول بیت) بردخی اکر نیش
طاقت و قدرت طومازسک یعنی سنی زهرلی حیوان صوقد یعنی تحمک یوغیسد بر معکی
عقرب دلکنه ایله یعنی صوقه زبوانه صوقد یعنی اولماز حاصلی خاصه سیدر که فی ترک ایلر
ایمدی سنده سلاطین و حکام جفا سنده تحمل ایده مر سک بردخی بانلرینه اوغرامه که بر کره دادنی
کوریک بردخی تیر به احتیاج قالمادی (نیش دخی صوقدی معناسنه در دین عنندی سو بیلش
* حکایت * تی چند در محبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح اراسته * نندن مراد

ردشعی

ردکافی

ردکافی

ردشعی

شخصدر

شخصدر (یا حرف وحدت) (چند نیچه دیمکدر) (تی چند نیچه تنه معناسنه در) (صحب من لامیه در
بعض نسخهده من برینه مادوشمش بزم صحتزده دیمکدر (بودند ادات زمانیه جعبدر ایدیلر
دیمکدر (ظاهر حال اسم فاعلک فاعلنه اضافتی در) (وایشانه اضافت لامیه در) بصلاح یا حرف
مصاحبت اراسته به معلق اراسته اسم مفعولدر بزمش دیمکدر (محصول ترکیب) در ویشاندن
بر نیچه کیمسه بزم صحتزده ایدیلر یعنی میریدلر ایدیلر ظاهر حاللری صلاحه بزمشیدی حاصلی
اهل صلاح و تقوی ایدیلر اراسته دن صکره بود تقدیر اولنور * یکی از بزرگان در حق این طاقه
حسن ظن بلیغ داشت واداری معین کرده بود * حسن ظن بلیغ حسن ظن مصدرک فاعلنه
اضافتی در) (و بلیغه اضافت یانیه در) (داشت حکایت حال ماضی در طورتدی دیمکدر و اراقدن
عبارتدر) (ادار کسر همزه ایله افعال بایندن و نظیفه معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (کرده بودک
مفعول اولی) (و معین مفعول ثانیه سی زبوان کرده ده جعل و تصییر معناسی ملحوظدر) (بود ادات زمانیه
(محصول ترکیب) (کا بردن بریسی بوطاقه نک حقنده مبالغه ایله کوزل ظن طورتدی یعنی بونلرک
حقنده زیاده کوزل ظنی و ارایدی زبوان ظاهر لری صلاح و تقوی ایله بیراسته ایدی و بونلره
حالیله کوره بر مقدار وظیفه تعیین ایش ایدی * مکر یکی از بشتن حرکتی کرد نامناسب حال
در ویشان ظن آن شخص فاسد شد و بازار ایشان کاسد * مکر بونده گاه معناسنه در (حرکتی
(یا حرف وحدت) (یا حرف توصیف ننی) (مناسب حال اسم فاعلک مفعولده اضافتی در) (و در ویشانه
لامیه (ظن آن لامیه و مبتدا) (و شخص مشار الیهی) (فاسد شد خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
شرط محذوف) (بازار ایشان لامیه و مبتدا و کاسد خبری و جمله اسمیه سابقه به معطوف و بر شد
مقدر در تنکه مکرر اشارت اولندی کاسد شد دیمکدر مراد اول صاحب دولتک حسن التفاتندن
دوشیدیلر و وظیفه لری قطع اولدی و حاللری مکدر اولدی (محصول ترکیب) مکر بزم صحتزده
اولانلرک بریستندن در ویشلر حائنه نامناسب بر حرکت صادر اولدی حاصلی بر مخالف ایش
اشلدی پس بونلرک حقنده اول شخصک ظنی فاسد اولدی و بوفساد سببیه بودر ویشلرک بازاری
کساده دوشیدی یعنی اول صاحب دولتک حسن التفاتندن دور وادار معیندن مهجور اولدیلر
* خواستم تا بطریق کفاف یاران را مستخلص کنم * خواستم فعل ماضی متکلم واحد (یا حرف
تعایل (یا حرف مصاحبت) (طریق یا حرف وحدت) (کفاف کافک فقیله آرق و رزق معناسنه در
یارانه اضافتی لامیه در) (و رادات تخصیص) (کنک کفاف مفعول اولی و مستخلص ثانیهی مستخلص
اسم مفعولدر استفعال بایندن (محصول ترکیب) (دیدم تا بر طریقله مذکور فقراتک کفافتی تخلص ایلیم
یعنی بر تدبیر و تدارک ایدوب اول صاحب دولته فقراتک وظیفه لری بنده بین ایتدم * آهنگ خدمش
کردم در بانم رها نکرد و جفا کرد معذورش داشتم بحکم آن که گفته اند * آهنگ بونده قصد
معناسنه در خدمته اضافتی مصدرک مفعولدر در) (و کردم مقدم مفعولدر) (در بان قیوچی زبرادر
قیوچدر) (وبان ادات فاعل بی معناسنه در) (میم معناه) (نکردک مفعول اولی) (ورها مفعول ثانیهی
و در بان مبتدا و نکر دخبری) (نکر درها ایلدی) (یعنی صالیو برمدی و جفا ایلدی) (معذورش سیندر بانه
راجعدر) (محصول ترکیب) (اول دولتلیک خدمته وارمق قصد ایلدم یعنی ملاقات مراد ایلدم
قیوسنه وارد قده بواب ایجری کریمکه اجازت و رخصت و برمدی و بکا جفاده ایلدی تنکه
یوکلایک عادتدر ایدر اما اتی معذور طوتمم زبوان بیلوک مسلمانک مصلحتنه خبر نیتله زجت اختیار
ایدوب وارمش ایدم پس بوجهتدن هیچ بخصور اولادم و بواب ناساز کارک غلطتی معذور
طوتمم اول معنایله اول سببیه که عقلا و علما بویاده سوزسو بیلش * قطعه * در میر و وزیر
و سلطان را * بی وسلیت مکدر پیرامن * در میر لامیه در) (وزیر میره معطوف) (و سلطان وزیر

(و را حرف تخصیص) معناده دره مقید و مصراع اول مصراع ثانی به مرفوع (مکرر فعل
نهی مفرد مخاطب دو غم و چکر غم معنای نه در حاصلی طولیده دیکدر (پیرامن اطراف
معنای نه در (پیرامون دیر (محصول بیت) بک و وز پرو پاد شاه قیوسنک و سبیل سز
اطرافنی طولیده یعنی ایچرو داخل اولایم دیسک و سبیل سز یانه اوغرامه که مبرر دکل * سک
و در بان جو یافتند غریب * این کر بیانش کرد آن دامن * سک ایتر (در بان قیوجی) چو حرف
تعلیل (یافتند فعل ماضی جمع غائب بودیلر دیکدر) سک و در بان مبتدا و مصراع ثانی خبری
(غریب یافتند مفعولی و فاعل تحتند سک و در بانه راجع ضمیر در) معلوم اوله که فارسیده و ترکیده
تثنی ایچون فعل وضع اولامش بلکه تثنیه و جمع صیغه مشرک در فاحفظ (این در بانه اشارت در
(و آن سکه لف و نشر طریقله) کر بیان کاف عجمک و رانک کسره لریه یقابه دیرل (نور
ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دامن و دامن آنکه دیرل (محصول بیت) سک کزنده اباه
بواب طائفه سی پینده مناسبت وجهت جامعه وار خاصه لری بود که بر غریب و فقیر شکند
کیسه بولدقده بواب یقاسنه یا بشور و کلب دامانه حاصلی بالضع ایکسیده موزید * چندان که
مقر بان حضرت آن بزرگ بر حال من واقف شدند با کرام در آوردند و بر مقامی معین کردند اما
بتواضع فر و نشستم * چندان اولقدر دیکدر همان معنای نه (که حرف بیان) (مقر بان مقر بک
جعبدر یقینلر دیکدر یعنی مخصوص ادملری معنای نه (حضرت اضافتی لامیه در) وانه اضافنده
بویله در (بزرگ بانک و زانک ضمه لری و رانک سکونیه اولود دیکدر بونده مذکور دولتی مراد در
(بحرف صله) حال من لامیه در (با کرام با حرف مصاحبت در آورنده متعلق اکرام افعال
بایندن مصدر در بونده تعظیم مراد در هم ضمیر معنی جهنده ضمیر منصوب متصل آوردند
مفعول صریحی (و با کرام غیر صریحی در) آوردند ایچری کتوردیلر (برتر بوجهرک) (مقامی یا حرف
و حدت (ما حرف استندک) (با حرف مصاحبت) نشسته متعلق (تواضع الحلق کو سترمه دیرل
زیرا وضع مقابل رفیعدر الحقی معنای نه (فر و تر مقابل برتر در اشغرق دیکدر) (نشستم او توردم
(محصول ترکیب) اولقدر که یعنی همانکه اولاد و اولینک مخصوص و مقرب ادملری بنم حاله
واقف اولدیلر و سعدی اولد یعنی بلدیله بی تعظیم و تجلیل اباه ایچری صاحب دولت یانه
کتوردیلر و بر بوجهرک مقام تعیین ایلدیلر یعنی صدر مجلسه جلوسی تکلیف ایلدیلر حاصلی
بکا اعزاز و اکرام ایلدیلر اما بن تواضع ایدوب اولدیلر مقامدن اشغرق بره او توردم
و دیدم (چندانک معنای اول زمانه دل قیوده بوابله خصوصت و غوغاده اولدم دین و اولقدر که
یعنی در بانک جفا سبیل قیوده توقیر اولد کلو ممتد اولدی و شول مرتبه به وار دیکه دین حضرت
شیخه بوادر دن غلظت شان لازم اولد یعنی تمام شلوعی الله عنهما * بیت * بکدار که بنده کیم *
تادر صف بندکان نشستم * بکدار فعل امر مفرد مخاطب قود دیکدر صراع ثانی به مرفوع (که حرف
بان) و با حرف تعلیل (بنده کیم بیانیه) کین یا حرف نسبت (و ثون حرف تأکید اکسکی دیکدر
گاه اولور که پرهی تخصیص ادخال ایدوب کینه دیرل بونده ده جا زدر که هاء رسمی همزه مجتلبه
ابه حذف و اتصال طریقله ترك اولته ضرورت وزن ایچون (تا حرف تعلیل) (صف بندکان لامیه
صف نعال دیکدر فاضلرت وزن ایچون تخفیف قلندی (محصول بیت) بی کندی حاله
قوتله مقید اوله زیرا که بن عبدکتر بن و در ویش حقیر و فقیر ایدمی قونی تا کیم صف نعال
و مقام رزالد او تور ایم حاصلی تکلیف بیور دیکدر مقام فقرا مقامی دکل کبرا مقامدر بن اباه
افقر و احقر نامم * گفت * او صاحب دولت بدن بویقی ایستد یجک دیدی * مصراع * الله الله
جدجای این سخنست * الله الله بونده نجب افاده ایدر (یعنی نه عجب سو بلیکز بوس کلاک

نه تعلیلدر

نه تعلیلدر بویله ایچون بیور سز یعنی سز بویله دیکچک مقامده دکل سز (بونده الله الله معنای
الله تعالی دین عجب سو بلیشکه محل تعجبدر * بیت * کر بر سر و چشم من نشینی * نازت بکیم
که نازینی * نشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر او تور رسک دیکدر فعل شرط واقعدر (که حرف
تعلیل) نازینی ایکی نون ارالزنده بایله حروف نسبتدر اولکی نون شدوذا داخلدر و بایه اخیر ضمیر
خطابدر (محصول بیت) اگر بنم باشم و کوزم اوزده او تور رسک ناز و استغنا کی چکر مکه قتی ناز ایسین
(ناز استغنا معنای نه در یعنی هر قدر که صدر مجلسه او طور میوب استغنا ایدوب پایان مجلسه
او تور دل ایسه استغنا کی چکر ز و زرده یانکه واروب او تور ز (زیرا مقبولن و نازلین سک
بهر حال بزرگاتبعز * فی الجملة بنشستم و از هر دری سخن پیوستم تا حدیث زلت یاران
در میان آمد گفتیم * فی الجملة حاصل کلام) بنشستم مذکور صف نعالده و یا تکلیف
بیورد قری مقامده او طولدم (و از هر دری یا حرف وحدت فارسیده در عریده باب کی گاه او ورکه
اسلوب و نوع و گونه معنای نه استعمال اولنور بونده بویله در (یعنی هر ستمدن و هر نوعدن
سوز سو یلدم یعنی دفعه وار دیم قضیه بی اورتمه کتور مدم بلکه مناسبتله هر بایدن سوزی
سوزده و قصه بی قصه به ایصال ایلدم) پیوستم فعل متعددر اولشدردم (تا بونده حرف تعلیل در
حتی معنای نه (زالت زانک فتحیه و لامک تشدیدله طایرغنی یعنی بالحقده و غیره طایرغنی لغزیدن
معنای نه) بارانه اضافت لامیه در (در حرف صله) میان اورتمه دیکدر (محصول ترکیب)
محصل کلام او طور دم و هر بایدن مناسبتله سوق کلام ایلدم بیان ایلدیکز کی تا کیم الکلام میجر
الکلام حسبینه تقریب دوشوب یارانک ایلد کیری تقصیر و خطا ارایه کلوب مذکور اولدی
پس فرصت بولوب عرض حال و بیان مافی البالاه شروع ایدوب دیدم * قطعه * چه جرم دید
خداوند سابق الانعام * که بنده در نظر خویش خواری دارد * حضرت شیخک سوق کلامی
نظمه بیورد یقیند حاصلی سباق و سیاق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دولت ارباب
نظمیدن اوله (جرم جیمک ضمی و رانک سکونیه کاه دیکدر عریدر) (خداوندک سابق الانعامه
اضافتی بیانیه در) (سابق صفة جرت علی غیر من هی له در) (اصلی سابق انعامه در که سابق
انعام فاعلیدر صکره ضمیری حذف ایدوب بدله الف و لام و روب فاعله مضاف ایدوب
سابق الانعام دیدیلر قدر) انعام و لطفی سابق اولان خداوند دیکدر (که حرف بیان) بنده
تقدیری بنده را در (نظر خویش لامیه) (میداردک بنده مفعول اولی) (و خوار مفعول ثانیه
(محصول بیت) انعام و احسانی سابق خداوند نه کاه کور دیکه بنده سنی نظر شریفنده
خوار و حقیر طوتار جائزدر که بنده دن حضرت شیخ کندی مراد ابلیه (زیرا فقر اسنه حقارت
وهوان معنی جهندن کندینه راجعدر) (دیک استر که سابقا فقرا حقنده انعام و احسانی جاری
اولان دولتمند و سعادت مند بونده دن نه مقوله جرم کور دیکه بنده به حقارتله نظر ایدوب
و خوار و ذلیل کوروب فقرانک جهت معاشری قطع بیوردی و جائزدر که بنده لفظیه مقصر
و مجرم اولان در ویش مراد اوله یعنی اول بنده لادن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبه ده
دکلدر که مجرد اولقدر تقصیر سبیله جمله در ویشانی تحقیر ایدوب اسباب معاشرین قطع
ایلمکه باعث اوله (بونده خداوندی صاحب لفظیه تفسیر ایلین تفسیر الجلس) (سابق الانعام
لفظی خداوندک صفتیدر اضافت درست دکلدر دین مجبای خداوندی نیجه او قورمش که
اضافت درست اولیه * خدا بر است مسل بزرگواری و لطف * که جرم پیند و نان برقرار
می دارد * خدا بر اادات صله تقدیری خدرا مسلت در بو عبارت مقدم خبر در (و بزرگواری
یاه مصدریه اباه عظیم الشان و نبیه القدر حاصلی عظمت و کبریا صاحبی دیکدر یعنی اولوق

رد سروری

مطل

طایرغنی سورچک
مراد فیدر للطایع

رد شعی و کافی

رد شعی
رد کافی

مؤخر مبتدا لطف بونده جود وسخا و کرم معنانه در (که حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت
 (جرم بوندك مقدم مفعولیدر) و ان میداردك مفعول صریحی (و برقرار غیر صریحی
 (محصول بیت) عظمت و کبریا و لطف و عطا خدایه مسلدی یعنی اکا مخصوصد زیر عبادك
 هر دم و هر ساعت نیجه درلو خطایا و جرمی کور و بیلور ایکن نان و نعمت لرینی برقرار
 و ثابت علی الدوام طوبار شکه کتاب اوانده (و وظیفه روزی بخطای منکر نبرد) پیور میشیدی
 پس شرط مروت و مقتضای علو همت اولدر که آدميك وانسانیت دعواسین ابدن صاحب
 سعادت لر (تخلقوا باخلاق الله ايله) عمل ایدوب فقرا و درویشك مقتضای بشریت اوزره
 واقع اولان تقصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم التفات اولوب هرايشلری حسبه الله اوله
 ریا و سمعه ایچون اوله * حاکم را این سخن پسندیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تا بقاعده
 ماضی مهیا دارند و مؤنت ایام تعطیل وفا کنند * اسباب معاش یاران اضافیلری لامیه لر در
 (تا حرف تعلیل) مهیا اسم مفعولدر تعیل بابندن حاضر نمیش و برافتمش دیمکدر (مؤنت زجت
 و مشقت دیمکدر) ایاه اضافتی و ایاك تعطیله لامیه لر در (محصول ترکیب) حاکم بویکی بیت
 مقبول کندی و فقراتك اسباب معاش لرین وادرا معهود لرین بنه تعیین ایدوب پیوردی تا کیم اولی
 اسلوب و قاعده اوزره حاضر و مهیا ایدولر دخی ایام تعطیلک زجت و مشقتی وفا ایدولر یعنی بر قاج کون
 مقطوع اولان وظیفه لرین بیه و رول * شکر نعمت بکتم و زمین خدمت ببوسیدم و عذر جسارت
 بخوادم و در حالت بیرون آمدن این سخن بکتم * شکر نعمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و بکفک
 مفعول قولیدر) زمین خدمت بیایه در (و ببوسیدم مقدم مفعولی) و عذر جسارت لامیه (جسارت
 جیم عربیک فتحیله جرأت معنانه در و ترکیب اضافتیدر) بخواستك مقدم مفعولی (حالت
 بیرون آمدن بیایه (محصول ترکیب) نعمته شکر دیدم یعنی نمون اولوب حاکم شکر و ثنایلدن
 و تواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حاصلی مسکنت اظهار ایلدم و بها در اقی
 و کستا خلق ایلد که کلوب مبارک با شکری اگر تدق د بوعذر دیلدم و جقوق کتلی اولیک
 بوسوزی سولدم یعنی به قطععی اقوم * قطععه * چو کسبه قبله حاجت شد از دیار بعد *
 روند خلق بدیدارش از بسی فرسنگ * کعبه مکه شهرنده اولان بیت الله دیرلر (قبله
 حاجت لامیه (زمین معنانه حرف ابتدا در) دیار لغته دارك جمعیدر اولدر دیمکدر اما مملکت
 معنانه مستعملدر) بعده اضافت بیایه در (از دیار بعد مصراع ثانی به مروه ندر) روند فعل
 مضارع جمع غایب رویدندن کیدرلر دیمکدر (خلق فاعلی) با حرف صله (دیدار اصلنده
 وصف ترکیبی در دید کتوری یعنی کورمه کتوری صکره بوزده و زیارت معنانه در) بسی
 ایلدیلر شکه بویکایده ایکی معنایه بیلد کاوران شاء الله تعالی بونده زیارت معنانه در (بسی
 بای اصلیه ایلد چوق دیمکدر بسیار معنانه (فرسنگ فارسی در عریسی فرسخ در اون
 ایکی ییک ادم پره دیرلر (محصول بیت) چونکه کعبه مکه قبله حاجت اولوب دعا لر قبول
 اولاجق مقام اولدی خلق عالم بعدد یارندن نیجه فرسخ بوللردن قطع مسافت ایدوب
 زجت و مشقت چکوب زیارتنه کیدرلر لفظ دیدار دیدندن مشتق اسم مصدر در دیدن
 معنانه رفتار رفتن معنانه اولدی یعنی کبی دین نه دیداری بیلور مش و نه رفتاری زیرا ایکسیده
 اصلنده وصف ترکیبی در نهائی ترکیبی خفیدر * ترا تحمل امثال ما باید کرد * که هیچ
 کس نزنند بر درخت بی پرسنگ * ترا سکا دیمکدر (تحمل امثال مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 و ما به اضافت لامیه در) باید فعل مستقل مفرد غائب کرک دیمکدر (کرد مصدر معنانه در
 زیرا مضارع معاندر) که حرف تعلیل (هیچ کس هیچ بر کسبه دیمکدر) نزنند فعل نئی مستقبل

رد سروری

بی حرف سلب) برعکس میوه معنانه (محصول بیت) سکای صاحب دولت لایق و سزاوار
 اولدر که بزم کبی فقرا و ارباب حاجاتك تصدیع لرینه تحمل ایلیه سین و حصول مراد لر
 ایچون وقع اولان کستا خانه الحاح و ابرام لرین معذور طوبه سین زبرایه سزدر خسته هیچ کسبه
 طاس آخر یعنی لطف وجود بکره اعتماد لری اولمسه سز به بقدر زجت و بر مراد لری پس دوانلک
 شانی و مرد ملک نشانی اولدر که فقراتك حاجاتن روا کوره سین (بیت) کرم قبل کسمه لطف
 و التفاتك بی توالر دن) (الکن کلدیکی خبری در بیغ ایته که از دن * حکایت * ملک زاده
 کج فراوان از پدر میراث یافت دست کرم برکشاد و داسخاوت بداد و نعمت بی قیاس
 بر سپاه و رعیت برینخت * زاده یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت در
 د بین غلط سوباش) کج بونده خزینه معنانه در (فراوان فانك کسر یله جوق دیمکدر
 اضافت بیایه در) از پدر تقدیری از پدر شدد قرینه قائم اولدی یعنی چون ضعیف حذف اولندی
 (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر فاعلی تختنده ملک زاده به راجع ضمیر در
 و مفعول اولی) کج و نایسی میراث (و غیر صریحی از پدر در) و جمله فعلیه خبر مبتدا در که
 ملک زاده در دست کرم بیایه در (و برکشاد مقدم مفعولی) بر حرف تا کید (و کشاد فعل ماضی
 مفرد غائب آجیدی دیمکدر فاعلی تختنده ملک زاده به راجع ضمیر در و جمله فعلیه شرط
 مخدوفه جو ایدر فندبر (داد سخاوت لامیه (بداد یا حرف تأکید (داد و پردی یعنی سخاوت عدالت
 و پردی (حاصلی اسراف ایلوب سخا و کرمی عدل ایلدیلدی) داد سخاوت بداد ک مقدم
 مفعول ایدر (وفا علی سابق کبی) وایکی داد یشنده تجنیس تام صنعتی و اقعدر (دست کرم برکشاد
 داد سخاوت بداد) و او عاطفه سز موزون بر مصراع اولور بحر منسر حدن فتأمل (نعمت
 بی قیاس بیایه در) اورا نسر نعمت دیمکدر (برینخت یا حرف تأکید (رینخت فعل ماضی
 مفرد غائب دو کدی دیمکدر فاعلی سابق کیدر و مفعول صریحی نعمت (و غیر صریحی بر سپاه
 و رعیت در) و جمله فعلیه ماقبلنده جمله معطوفه در (محصول ترکیب) بر باد شاه زاده بیایه
 میراثندن جوق خزینه بولدی یعنی با با سندن ارث طریقه کد و به جوق مال دکدی پس
 بویله اولیجی سخا و کرم البنی اجدی یعنی جرم مرد لك ایلدی و سخاوت و کرمه عدالت
 و پردی یعنی غلط بخش و کج عطا اولوب اسراف ایلدی بلکه جود و کرمی مختلنده ایلدی
 و سپاه و رعایا اوزرینه اورا نسر نعمت و مال دو کدی یعنی بونلر و افرانعام و احسان ایلدی
 بزم زما نمزده سلطان محمد بن سلطان مراد ایلدی کبی * قطععه * نیا ساید مشام از طبله
 عود * برانش نه کک چون غیر بیوید * نیا ساید فعل نفی استقبال مفرد غائب
 آسایش ایلز و راحت اولماز دیمکدر بونده معطر و بخور اولماز دیمکدر آسایشندن
 مشغدر اسودندن دکل (مشام فاعلی کک زده قوقی الا نره دیرلر یعنی قوت شامه موضعی
 (طبله عود اضافتی لامیه در ادنی ملاسه ایلد زیرا عربده و مجرده بخرات و معطراتی (مثلا
 عود و حصلیان و غیر وسایل بی طبله لره ترتیب ایدوب صتارلر شکه استیا نبولده میوه بی
 و غیر یسنی طبله لره صتارلر (پس بونده همزه وحدت ایچون کز بلکه وحدته منصوص یادر
 ایلدیلر) بریسی اولدر که همزه فارسیده وحدت ایچون کز بلکه وحدته منصوص یادر
 (و بریسیه اولدر که اضافتدن مقطوع اولسه عودك اعرابدن محلی اولمازدی شکه عقل سلیم
 و طمع مستقیم اربانه معلومدر فتأمل (بر آتش بر حرف استعلا) نه نونک کسر یله و هاء اصلیه ایلد
 فعل امر مفرد مخاطب قود دیمکدر نهیدندن نهادندن دکل (مفعول صریحی مقددر عود
 و غیر صریحی بر آتش در) که حرف تعلیل (چون ادات تشبیه) غیر معدنی نامعالم قوقی

اشبویت فضولیکدر
للطابع

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و کافی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

و بر نردن بر نوع در مسک کی (بویید با حرف تأکید) بویید فعل مضارع مفرد غائب در
 بونده لازمدر قوقه دیکدر لازمی (یعنی معنای لازمبسی قوقی ویره فاعلی عود در) پس
 متعدی اولسنی تجوزایدوب مسامی فاعلی اعتبار ایدن مشامنده بوی لذت فارسی یوغیش
 (محصول بیت) مشام طبله عود دن محظوظ و معطر اولاز (یعنی عود طبله ده طور دیغی برده
 قوقی ویرمز پس ایدی آتش اوزره قوقه عنبر کی قوقه یعنی اندن قوقی چیقہ) ایدی قصه دن
 حصه بودر که اموال و نقود مقارن بذل وجود اولسه بی سود و ناچمود در یا تمیوب طبله ده
 طوران عود کی * بزرگی باید بخشد کی * که دانه تا نیسانی زوید * بزرگی یا حرف مصدر
 اولوقی دیکدر (باید فعل مضارع مفرد غائب معنای شرطی متضمن کرکسه دیکدر) و تا
 ضمیر منصوب متصل مفعول (بخشنده اسم فاعل بغشلی معنای) و کاف یجم هاء رسمیدن
 بدلدن (و یا حرف مصدر بغشلا یجلیق دیکدر) کن کاف عریک ضمیمه فعل امر مفرد
 مخاطبدر کنیدن ایلله دیکدر (بخشد کی کن جواب شرط مقدر در) که حرف تعلیل (دانه
 حبه دیکدر) تا حرف توقيت مادام معنای (نیسانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صاحبیه سین
 (زوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بجز دیکدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیور
 اگر سکا اولوقی کرک ایه (یعنی دولت و عزت و رفعت استرسک همیشہ عطا وجود و بذل
 موجود ایلله تا که خلق بنده احسانک و شا کر نعمت فراوانک اولسون زرا مادامکه تخم و دانه
 صاحب اکبه سین اندن نسنه بجز (حاصلی عظمت و رفعت احسان و کرم ایلله در امساک زور در ماله
 دکلدر) مصراع ثانی مصراع اوله مقام تعلیلده واقعدر * یکی از جلسای بی تدبیر نصیحتش
 آغار کرد که ملوک پیشین این نعمت را بسی اندوخته اند و برای مصلحت نهاده * جلسا
 جیمک ضعی و لامک قحطیه جالسک و جلسک جمعدر (بی تدبیر) اضافت بیانیه در (آغاز کرد
 شروع ایلدی) که حرف بیان (ملوک پیشین بیانیه) (بسی با حرف مصاحبت) (اندوخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب) اند ادات جمع قرانغسلدر یعنی کسب ایدوب ادخار ایلشدر
 دیکدر (برای باه مفتوحه اصلیه ایلله ادات تعلیلدر لاجل معنای) (مصلحت اضافت لامیه در
 تخصیص ایچون) نهاده ماضیدن قسم تقدیری نهاده اند در قومشدر یعنی حفظ ایلشدر
 دیکدر (محصول ترکیب) مذکور شاه زاده بی تدبیر مصاحبت برسی نصیحت شروع
 ایدوب ابتدای اولکی پادشاهلر (یعنی آبا و اجدادک بوقدر اموال و خزانی زحمت و مشقتله جمع
 ایدوب قومشدر و هم مصلحت ایچون صفتلر یعنی برکون لازم اوله دیو حفظ ایلشدر پس سنک
 اوزر بیکه دخی ضبط و صیاتی لازمدر * دست ازین حرکت کوتاه کن که واقعها در پیشست و دشمنان
 در پس نباید که در وقت حاجت درمانی * دست (کن فعلنک مفعول اولی) (کوتاه تانیسی) (واژین
 حرکت غیر مصریحی) (کوتاه کاف عریک ضمیمه قصه دیکدر) (که حرف تعلیل) (واقعها واقعندک
 جمعدر معلوم اوله که هر کله نک که فارسیده آخری هاء رسمی اوله و یا عریک کله اوله که اخرنده
 هاء رسمی شکلنده ها اوله که تلفظ اولویه) (واقع و قلعه و قلع و حقه و شقه و غیر یلری ها ایلله
 جمع اولدقده هاء رسمی و مرتبه سنده اولان ها کتابت اولماز واقعها و حقها کی حافظ (در پیشست
 اوکده در) (دشمنان در پس ارتد دیکدر) (واقعها مبتدا) (و در پیش خبری) (و دشمنان مبتدا
 و در پس خبری) (نباید فعل نفی استقبال مفرد غائب کرکری یعنی لایق دکل) (بایدندن بایستندن دکل
 (دروقت حاجت در حرف ظرف و اضافت لامیه) (درمانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجز قله سن
 دیکدر درله مصدر اولویه معنی بویله اولور در مانیدن مشتق در مانندن دکل) (محصول ترکیب)
 جلسای بی تدبیر تکمیل مفعول قولیدر شاه زاده به دیر که البکی بو حرکتدن کوتاه ایلله یعنی بواسراف

و تلافندن

عاجی اغت میبک تشدید ایلله در
 لیکن یجم تخفیف ایلله و قور

و تلافندن کج و فارغ اولکه ایلریده واقعدر وار یعنی نیجه در لو حوادث ظهور ایلک احتمالی وار
 و دشمنلر ارد کده بوییده در فرصت اسیری اولوب سنک حالکه ناظر و قیدلر در اولویه که
 وقت حا جتده عاجز و فرو مانده قاله سین برجا نیدن اعدا مستول اولدقده خزینده قلندن
 عسکر جعنه مالک اولیا سین مملکت الدن کیده و ابتدیکل اسرافله ندامت چسکه سین
 * قطعده * اگر کنجی کنی برعا میان بخش * رسد هر کنجدا بی را برنجی * کنج بونده خزینده
 معنایسنه در (و یا حرف وحدت) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر اگر
 ایلرسک دیکدر (بر حرف استعلا) (عایان عایینک جمعدر عامه ناس معنایسنه) (بخش حصه
 و قسم معنایسنه در) (رسد فعل مضارع مفرد غائب) (کنجدا صاحب خانه یعنی هر خانه یاریشور
 (یا حرف وحدت) (و یا حرف صله) (برنج لفظ مشترکدر عربدن غیری دلده) (و یا حرف وحدت
 (محصول بیت) (اگر تحت تصرفکده و مالک سلطنتکده اولان عوام ناسد خزینده بی تقسیم
 ایلسک خانه دن خانه به بر برنج ایشور انجیق یعنی برنج مقداری کومش و یا جیبی خزینده کی
 برنجده صرف ایدوب عامه به توزیع ایلسک هر برنج حصه سنه بردانه دوشرا انجیق یعنی شی
 قلیل اولوب هیچ کس اندن منتفع و بهره مند اولماسنک اموال و خزائنشدن بر لد بغل
 فالور انجیق جود و کرمله و بذل در ماله خلقی طیور می مبردر دکل در پس پادشاهلر اولدر که
 سن خلقدن الوب جمع ایلله سین دیکدر * چراغنی ازهریک جوی سیم * که کرد آید
 ترا هر روز کنی * چراغیده لاه معنایسنه در نیچون دیکدر (نستانی فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطب نیچون الماسین دیکدر) (ازهریک یعنی هر عاییدن و یا هر کنجدا دن) (جو جیمک
 قحطیه و و او اصلیه ایلله ار پده در) (و یا حرف وحدت) (سیم کومش یعنی برشیر مقداری کومش) (که حرف
 تعلیل) (کرد آید جمع اوله) (ترا سکا هر روز هر کون دیکدر) (کنجی یا حرف وحدت بر خزینده دیکدر
 (محصول بیت) (نیچون عایینک و یا کنجدا نک هر برندن برار به مقداری کومش الوب جمع
 ایلز سین تا کیم هر کون سکا بر خزینده جمع اوله یعنی بذل موجود ایلکدن هم سکا ضرر مرتب
 اولور و هم انرا اول قدر مستفید اولماز لیکن هر برینه برشی قلیل تعیین ایدوب سن انلردن
 جلب ایلسک هم انلره چوقلق ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کلی خزینده حاصل اولور
 دیکدر (بعض شراح ازهریک عبارت رعا بانک هر برندن دیو تفسیر ایلش) (و بعضی
 آتی رد ایدوب بو محله رعا یا به تخصیصک وجهی بوقدر بلکه رعا بانک و سپاهک جمله سندن
 دیکدر مقدمه ما بر سپاه و رعیت بریخت دیدیکی اکا شاهد در دیمش (مخفی دکلدر که سپاه
 اولان بذل وجود محمل اعتراض اولان اسرافدن دکلدر) (و سپاهه صالغن صالوب انلردن
 جلب مال ایلک جمع زمانده جائز کور لماسندر) (سوق کلامک دخی اول معنایه مساعد می
 بوقدر جدا شارح اولک کلامی صحیحدر) (عجیدر که شارح معترض سا بقا مذکور اولان
 بر سپاه و رعیت عبارتیه عمومه استدلال ایدوب بو مقدمه برعا میان بخش عبارتیک خصوص
 عوامه دلالتدن غفلت ایلشدر فتا مل (معلوم اوله که قوافیده واقع اولان الفاظک حرف
 اخیر اصلیه روی اصطلاح ایدر و ما قبلنده حرف صحیح سا کنه حرف قید بر اولده اون حرفه
 مخصوصدر که برسی نوندن پس مادامکه حرف روی سا کندر قیدک ما قبلنده اولان حرکتک
 اختلاف جائز کدر اما روی حرف وصل کلک سبیلله متحرک اولسه اختلافی جائز در تنکه
 کماله اصفها ینک بور باعینده واقعدر (رباعی) کر سوز توام یک نفس آهسته شود
 از دودلم راه نفس بسته شود (در دیده از آن آب همی کرد اتم) (تا هر چه نه نقش تست ازو
 شسته شود) (روی به متصل اولان حرفه حرف وصل دیرلر بور باعیده هاء رسمی کی فتنر

شارح معترض
 سروری

شارح اول ابن سید علی

مظله

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

پس برنج کنج لفظنه قافیه اولعه مذکور اولان قافیه در ایدی یو محمله یا ناک ملوقیه حاصل
اولان طبول سینه عسکری سالم اولمش در دین قافیه به مطلع دکل ایش * ملک زاده روی
ازین سخن در هم کشید که موافق را ایش نیامد و گفت خدای عز و جل مرا مالک این
مملکت کرد آید نست تا بخورم و بخشم نه پاسانم که نکه دارم * در هم کشید عبارتک معناسی
مکرر بیان اولدی (که حرف تعلیل موافق طبع اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) شین ملک زاده به
راجعدر بعض نسخهده موافق را ایش واقعدر (مرا بنی دیکدر) (مالک این مملکت اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر) (کرد آید ایش دیکدر کردیدندن) (الف و نون ادا ت تعدیه در
(تأخر حرف تعلیل) (پاسان سینگ سکونیه عسکری معناسه در) (که حرف بیان) (نکه دارم
صافطیم) (یعنی حفظ ایدم سابقا نگاه لفظنک استعالی مفصل بیان اولمشدر) (محصول ترکیب)
ملک زاده جلوس بی تدبیرک بوسوزندن (یعنی بند و وعظندن بوزین پور تار دی) (حاصلی
ببخشور اولدی زیرا بونصحت رأی و طبعنه موافق کلدی) (دخی دیدی الله تعالی بی بومملکتند
مالک و پادشاه ایلشد ز تا کیم امسالک ایلوب کندیم بیم و خلقه بذل و احسان و انعام ایلیم) (پاسان
دکلم که بیوب و ایچ بیوب و کیمسه و یرمبوب طلسم کی اوستنده در بوب صافطیم) (موافق طبعش
نیامدندن صکره) (مرا ورا زجر فرمود بازان جیع نسخهده مخالف بازمش * بیت * فارون هلاک
شد که چهل خانه کنج داشت * نوشتن روان نمر که نام نکو گذاشت * (فارون حضرت موسی
علیه السلام عی اوغلبدی و قز قزنداشین طو تر دی بعضی تفسیر لده قصه سی مفصل در
وسروری شرحنده بر مقدارین بازمشدر مراد ایدین اکامرا اجعت ایلسون) (که حرف علت
(چهل جیم بجمک و هلاک کسره زبیه فرق دیکدر از بعضی معناسه کاه اولور که ها سنی حذف
ایدوب جل درلر جیم بجمک کسریله) خانه اودر بیت معناسه) (کنج بونده مال معناسه در) داشت
پونک کی بر لده می داشت تقدیرنده در (یعنی حکایت حال ماضی طو تاردی) (یعنی ملک واری دیدی معلوم
اوله که فارون حضرت موسی علیه السلام عی اوغلبدی و قز قزنداشینک اری ایدی) (وقتا که
خدای تعالی موسی به توراتی التون صوبیه یاز دیو بیوردیده حضرت موسی دیدی یارب بن
التونه مالک دکلم قنده بولایم که انکه سنک کابگی یازام) (پس الله تعالی اکا علم کیمایی تعلیم ایلدی
و فارون اول زمان غایبه فقیر ایدی و اهل عیال و زیاده عبادت ملازم و کیمه قائم و کوندن صائم ایدی
(پس موسی اکامرا حجت ایدوب علم کیمایی تعلیم ایلدی حتی بوطر بقایه زیاده جوق ماله مالک اولدی
شوبله که خزینه لرینک مقابعتی بوز دوه چکر دی و بر وایته بنش دوه) (مخاهد دیر که هر بر
مفتاح و زنی بر در هم ایدی و بر وایته نصف درهم و هر بر مفتاحه بنش قوت ایلوردی) (پس
و فتاکیم فارون مالک جعنه مغول اولدیده نوافل و عبادتی کلایرک ایلدی اندن صکره الله تعالی
موسی به بیوردیکه اندن مالک زکاتی استیم واردی فارون مالک زکاتی حساب ایلدی کوردیکه
فتی جوق مال کنگ لازم کلور) (پس زکاتی و برمدی و کندیلک قول ویک جاریه آنلا نوردی
جیمک اگر لری و زختری التون ایدی و لباسلری کذلک و قتا کیم موسی زکات و بر منی الحاح
و ابرام ایلدیده فارون دیدی ابرته شهر خاقنی جمع ایدوب سنکله منظره و مباحنه ایدین اگر
نحت و حخته سن بکاغاب اولور سنک مالک زکاتی به برین و الا و یرم دیدی و اول وقت بنی اسرائیل
اراشنده زیاده کوزیل بزایه عورت واری ایدی فارون آتی چندی و اکادیدی ابرته بنی اسرائیلی
جمع ایلسم کرک اگر سن موسی به فسخله شهادت ایدوب بکار نایلیدی و بن اندن یو کلی یرم دیر سنک
بوقدر مال و یرم دیدی) (پس عورت سوزین قول ایدوب ایلیم دیدی ابرته و ایلیق فارون
بنی اسرائیلی کندی او بند دعوت ایدوب جمع ایلدی اندن صکره حضرت موسی بی دعوت ایلدی

رد کافی

رد شعی

فیه تصحیح
للطابع

موسی ده کادی اندن صکره بنی اسرائیل ایلدی باموسی بزه وعظ ایله حضرت موسی وعظه
شروع ایدوب اثانی کلامده بیوردی بر کیمسه که مال محفوظی سر قدا ایلسه البنی کسرم و بر کیمسه که
یول کسوب قطاع طریق اولسه باشین کسرم و بر کیمسه که زنا ایلسه آنی طاشله ده لرم دیدی بو کره
فارون ایاق اوزده طو روب دیدی و دیدن کرکی سن ایلرسن سنک اوزر بیکه حکم نیجه جاریدر دیدی
حضرت موسی بیوردیکه اگر بن دیدک لریمی ایشلر سم بنم اوزر بیکه حکم توراتده الله تعالی
بیوردیغی کی در اندن صکره فارون دیدی سن بو عورت زنا ایلش سین و اقرار ایدر که سندن
یو کلی در دیو و اشارت ایلدی (فارون عورت قاتی یوقاری سوبله دیدی) (پس الله تعالی عورتک
قلبه خوف و خشیت دوشردی و اساتی کذبندن صدقه دو ندردی و دیدی حضرت موسی
فارونک دیدکندن مرا و میزهدرو بکا فارون بوقدر مال وعده ایلدی و بکا تعلیم ایلدی که موسی به
بر بهمان افتر ایدم دیو بن ایدم الله هدن قورقارم بی سنه و کیمیه بریارم نسته افتر ایدم اندن صکره
حضرت موسی غضبه کلرب ایلدی باعدو الله نه مراد ایلک بو افتر ایله بکا اندن صکره
حضرت موسی بجلوسن طاشره کندی و الله تعالی به سجده ایلدی و مناجات ایلدی و قار وندن
شکایت ایلدی) (پس حضرت جبریل امین کلدی و دیدی باموسی الله تعالی سکا سلام ایدر
و بیورد که کره ارض سنک امر بیکه مأمور ایدم هر نه بیورد سنک امر بیکه طبعدر قارونک هلاکنده
اندن صکره موسی دوندی قارونه کلدی و کوردی که رالتون تخت ارزنده او تور دبدادن دوشمکره
و یصد قلعه طیارش) (پس موسی عصا سنی بره اوردی) (وسر برینسه بره ککر دیدی
اول ساعت سر بری بره باندی قارونده سر بردن صحرایوب قیام دیدی موساده بره امر ایلدی
بوت شونی دیدی خوری دیر بینه دلک بره باندی) (پس موسایه تضرعه باشلدی هیچ تضرعه
انفات ایلوب بوت دیدی اندن صکره بقرافی و قومی و او بی وندی روایت اولور که الله تعالی
موسی به وحی ایلدی که باموسی فارون سکادرت کره امان باموسی دیدی و امان و برمدک عزتم
و جلالم حقیچون اگر بنیدن بر کره امان دبلسه البیه بن اکا خسفدن امان و برمد اندن صکره
بنی اسرائیل اراشنه گفت و کورد و شدیکه موسی فارونی بره باتوردی اموال و خزانی کندی به قاله دیو
اندن صکره حضرت موسی الله تعالی به تضرع ایلدی که مالیده بره باتسون) (پس خدای
تعالی ماننده بره باتوردی) (فخسفنا به ویداره الارض) بوقصده دالدر معلوم اوله که حضرت شیخ
مرادی کثر تن بیاندر چهله حصر دکلدن زرا یازد قلری برده شوبله مبالغه ایدر که (چهل خانه
بیوردیغی عشر عشری اولماز) (نمرد فعل نفی ماضی مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (نام نکویا نه
(گذاشت کاف بجمک ضمیه فعل ماضی مفرد غائب قودی) (یعنی کندیدن صکره قالدی
(محصول بیت) فارون هلاک اولدی زرا ححدثن زیاده مالی و خزینه سی واری ایدی یعنی کثر
مال هلاک کنه سبب اولدی نکه قصه سندن فهم اولور امانوشیر وان اولدی زرا عالدله عدل
و دادله ابواد قودی یعنی اوصافی دلدرده مذکور و مشهور در) (پس کویا که هنوز زنده و باقی در
مصراع اولک معناسی فارون هلاک اولدی حال بو که قرق او کنج و خزینه طو تندی دین
و قارونک قرق خانه طلوسی مالی و خزینه سی واریکن فائده ایتوب هلاک اولدی دین مراد
مصنفه واصل او لما شلر زرا مساق کلام امسالک مال سبب هلاک اوادیغی بیاندر بوقدر مالی
واریکن اولدی دیمک مر ادد کلدن) (زرا موسی آندن مالک زکاتی طلب ایلچک حساب ایلدی
کورد بیکه جوق مال کیدر) (پس قیامدی عافیت مالیده کندیده بره باندی) (گذاشت لفظنی
منه سنده نهاد لفظیه تفسیر ایلین تفسیر ایلش * حکایت * آورده اند که نوشروان عادل رادر
شکار کاهی صیدی کباب کردندی نمک بنود غلامی پروستا فرستاد تا نمک اورد و نوشروان

و الله اعلم

رد شرح جیعا

رد شعی

گفت نمک بعیت بستان تارسمی نکردد و ده خراب نشود * آورده اند لغتید . کتور مشل
دیمکدر (اما اصطلاح ده روایت ایشلر دیمکدر) در حرف نظرف (شکارگاه طرف مکان آوری
دیمکدر) و یا حرف وحدت (صید شکار) یعنی آو و یا حرف وحدت (کردندی یا حکایت حال ماضی
افاده ایدر ایلر دی دیمکدر صید مفعول اولی و کباب مفعول ثانسی (نمک تونک و میمک فتحه ر یله
توز دیمکدر عریجه ملح دیرل میمک کسری و لامک سکون یله (غلامی یا حرف وحدت (پروستا
(یا حرف صله روستا کوبه دیرلده معناسنه (فرستادن فعل ماضی جمع غائب کوندر دیرل دیمکدر
(غلام مفعول صریحی (و پروستا غیر صریحی (تا حرف تعلیل (یا و در فعل مضارع مفرد غائب
کتوره دیمکدر نمک مقدم مفعول تا کیم توز دیمکدر (بعیت یا حرف مصاحبت (فیت بهامعناسنه در
بستان فعل امر مفرد مخاطب صائون آل دیمکدر ستانیدن (نمک مفعول صریحی (و بعیت غیر
صریحی (تا حرف تعلیل (رسم بونده عادت معناسنه در و یا حرف تنکیر (نکرد فعل نفی مستقبل
اولیه دیمکدر (کردیدن صیورت معناسنه کاف عجمک (فتحه ده مبتدا (و خراب مبتداء
ثانی (و نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتده ده راجع ضمیر جمله فعلیه خبر خرابدر
وجه اسمیه خبرده در (محصول ترکیب) (روایت ایشلر در که نوشیر وان عاده بر کون ر صید کاهده
کندی حضوریده بر شکاری کباب ایلر دی اتفاقا توز حاضر بوغیدی یعنی اول حالده یا نلرنده
توز بولمادی براوغلانی کویه کوندر دیرل تا کیم توز کتوره نوشرو آن اول واران آدمه دیدی توزی
مقت و محانا الله بها الیه آل تا کیم بوند نصرکه رسم و عادت و قانون و بدعت اولیه پادشاهلر و حکام
صید کاهده کباب و اطعام بشور مک لازم کلد کجه توزی رایکان المی و کویک خرابلغنه سبب
اولیه * گفتند ازین قدرجه خلل زاید گفت بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هر که
آمد برومزد کرد تا بدین غایت رسید * خلل لغتده کدک معناسنه در (یعنی رخنه اما بونک کبی برلده
نقصان معناسنه در (زاید فعل مضارع مفرد غائبدر (زاید ندن طوغار دیمکدر (یعنی حادث
و ظاهر اولور معناسنه (بنیاد بونده ابتدا معناسنه در (ظلمه اضافتی لامیه در (بوده ادات زمانیه (و سین
(و تادات خبر (اندک بوده است آرا ایشلر دیمک اولور (بر حرف استعلا (او ضمیری بنیاد ظلمه
راجعدر (مزید مصدر رمیی در زیاد معناسنه (تا حرف تعلیل (بدین یا حرف صله دال
همزه دن بدلدر اصلنده این ایدی تنکه سابقا بیان اولدی ایدی (غایت بونده حد معناسنه در
(محصول ترکیب) نوشروانک باننده حاضر اولنلر دیدیلر که بوقدر بد عشدن ند کلو خلل
و نقصان حادث اولور و بومقدار جزئی تعدی بر معومر کویک خراب اولماسنه ندن باعث
اولور (نوشروان دیدی ظلمک بنیادی جهانده اول از چشمش و هر کیمسه که سلاطین
و حکامدن کلدی اول بنیادک اوزر بنده زیاده ایلدی تا کیم بوحده ایشدی و بوغایت واردی
و دنیا ظلمه دولدی (معلوم اوله که فقها خلفاء راشدیندن صکره کلن سلاطینه عادل
اطلاقندن منع ایشلر حتی بعض فتاواده کفرینه حکم ایشلر مکر کیم عادل عدوان مأخوذ
اوله اهل اسلام پادشاهلر یکن اما نوشروان کافر ایکن اکا عادل اطلاقنده اتفاق وار
* قطعه * اگرز باغ رعیت ملک خورد سبی * برآوردن غلامان اودرخت از بیج * باغ رعیت
لامیه (خورد فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط (سبب الما عریجه تفاح دیرل تانک ضمی
و فائک تشدیدیه (و یا حرف وحدت (برآوردن بونده چقارل دیمکدر (غلامان قوللر و خد متکارلر
معناسنه در (او ضمیری ملکه راجعدر (بیج باغ عریتنک کسریله اغاجک و غیر یسک کوکنه
دیرل (محصول بیت) اگر رعیتک باغ و باغچه سندن پادشاه غصب و تعدی طریقیله بر الما
یمک جائز کورسه قوللری و خد متکارلری اول المانک اغاجنی کوکندن چقارلر یعنی اول باغی

بونک جوابی مرور
ایشلر للطابع

خراب ایدرل * به پنج یضه که سلطان ستم روا دارد * زنند اشکر بانش هزار مرغ یسج *
یضه بانک فتحه یحورطه (که حرف بیان (ستم سبتک کسری و تانک فتحه یضه ظلم معناسنه در
(روا تانک فتحه یضه بونده جائز دیمکدر (دارد طوته یعنی جائز طوته (زنند فعل مضارع جمع
غائب اولرل (اشکر بان یا حرف نسبت (و الف و نون ادات جمع اشکر یلر دیمکدر (هزار
یمک دیمکدر الف معناسنه در (مرغ لغتده هر قوشه دیرل اما بونده تانق مراد در مرغ خانکی
معناسنه غلبه استعمالله مرغ ناوغه دیرل عریجه دجابه دیرل (سبج کباب دموری که ترکیجه
سوغلی دیرل (محصول بیت) یسج یحورطه جه ظلمی که پادشاه جائز کوره یعنی یسج عدد یحورطه
مقداری طبع ایدوب غصبله الله انک عسکری و ساهی یمک طاوغی شبهه صانجوب کباب
ایدرل یعنی پادشاهک اول مقدار ظلمی عسکره کلی ظلمه اجازت اولور * بیت * نماد ستمکار
بد روز کار * نماد پروغنت پادار * نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالماز دیمکدر (ستمکار
ظالم دیمکدر (زرا کار کافی عجمه ادات فاعلدر جی معناسنه تنکه سابقا مفصل بیان اولندی ایدی
نمادک فاعلدر (بدروز کاره اضافتی بیانیه در (بدروز کار وصف ترکیبدر (بونده روز کار زمان
معناسنه در بارامز زمانلی دیمکدر برامازلق کندی به نسبتدر روز کاره نسبت دکل (نماد
قالور فاعلی لغتدر (پاداره اضافتی بیانیه در (محصول بیت) ظالم بد عهد و بد زمان قالماز
یعنی بر کون دنیا دن کو چوب کیدر باقی قالماز الله ولیکن انک اوزرنده لغت ثابت و باقی
و مؤید و رقرار قالور حاصلی قیایج و اوصافن هر کیم ایشلر رسه اکا تقرین و بد دعا ایدر
(ستمکاری وصف ترکیبدر دینلر خطا ایشلر (فارسیده موصوف صفتیه مضاف اولان جائز
دکل دینلر میدان فرسک فارسندن دکل امش * حکایت * عاملی راشندیم که خانه رعیت
خراب کردی ناخرینه سلطان آبادان کند بی خبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای
تعالی را بیا زارد تادل خلقی بدست آرد خدای تعالی همسان خلق را بروی کار د تاد مار
از روز کارش برارد * عاملی یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (که حرف بیان (خانه رعیت
لامیه (کردی یا حرف حکایت (کردینک خانه مفعول اولی (و خراب مفعول ثانسی (تا حرف تعلیل
(خزینه سلطان لامیه (آبادان الف معدود الیه معومر معناسنه در (کدک خزینه مفعول اولی
(و آبادان مفعول ثانسی (بی خبر از قول حکما حاندر کدک فاعلندن (که حرف بیان (هر که
اصلنده هر کس که ایدی تنکه مرارا بیان اولندی (تعالی را را ادات مفعول (بیا زارد فعل
مستقبل مفرد غائب بونده انجیده دیمکدر (تا حرف تعلیل (دل خلق لامیه (و یا حرف وحدت
(و خلق مخلوق معناسنه در (بدست یا حرف صله (آردک دل خلق مفعول صریحی (و بدست
غیر صریحی (همان جمله آندن مرکب اولق جائز مفرد اولفده جائز (خلق را را ادات
مفعول (بر حرف استعلا (وی ضمیر غائب عامله راجع (کارد کاف عجمک ضمیمه حواله و مسلط
ایدر دیمکدر (خلق مفعول صریحی و بروی غیر صریحی (تا حرف تعلیل (دمار لفظ
مشتکر در عربله عجم بنده عربی اولنجه هلاک معناسنه در و عجمی اولنجه بنده مشترکدر اصل و کوکله
اشقام بنده (برآرد بونده چقاره دیمکدر (دمار مفعول صریحی (و از روز کار غیر صریحی
تقدیر کلام دمارش از روز کار برارد در (محصول ترکیب) بر ظالم عاملی ایشلر مکه پادشاهک
خزیننه سنی معومر و آبادان ایلک ایچون رعایانک خانه لرنی ظلمه خراب و بیاب ایدر دی حکما
و عقلا قولندن بی خبر ایدر بیجهتدن بویه ایدر دیکه دیمشلر در هر کیمسه که الله تعالیکن سخت
و غضبته سبب اوله بر مخلوقک کوکلی اله کتور میکیچون الله تعالی هم اول مخلوقی یعنی کوکلی
اله کتورمه که سعی ایلدی بی مخلوقی اوزر بنده مسلط و حواله ایدر تا کیم روز کار دن اصلی

رد این سید علی و سروری
رد کافی

و کوکبی چقاره یعنی انی هلاک ابله (معلوم اوله که خدای تعالیٰ خصوصاً آزار وادی
 وجفا تمتع و محالدر بلکه رضاء شریفه نسبت مخالفت سببیه مستوجب عذاب و عقوبت
 اولمقدن کایتدر * بیت * آتش سوزان نکند بایستد * آنچه کند و ددل مستند * آتش سوزان
 بیسایه در (سوزان صفت مشبهه در یقنان دیکدر سوزیدن بونک کبی پرلده یاقینی
 و یاندربی معنایه در (با حرف صله) و سبند سببک کسری و بآء عصبه فحیه یوزرلاک
 دید کبری نیاند یاوز کوزدکمک ایچون یقارلر (بایستد نکند متعلق) انجد کندک مقدم
 مفعولیدر (نکندک مفعولیدر دین فکر سوزیش (دوددل لامیه) و کندک فاعلی (مستند
 مست مملک ضمی و سبک سکونیه لفظ مشترک در شکایت و غم و غصه و تحافت بیننده یعنی
 ضعیف و نحیف اولمق (و مند ادات نسبتدر دردمند دردی دیکدر (پس مستند غلو و غصه لو
 و نحیف دیکدر (محصول بیت) یاقینی آتش سبند اوله اول کاری ایلر که بر فقیه
 دود دل و انکسار قلبی ایله یعنی بر مسکین مظلوم کو کلدن چکد یکی آهی و بد عاسی
 ایلدیکی تأثیری آتش سوزان سبند ایلمز (حضرت شیخ سبندی تخصیص بالذکر ایلدیکنک
 نکته سی اولدر که آتش باندغنده چتر دیمی سائر یانان نیاتاندن و جوه ابله زیاده در (بعض
 شراح دیمش خفی اولیه که بعض دیارده یوزرلاک و فرت اوزره اولوب اغستوس زماننده
 شدت حرارتدن بر حالت واستعداد پیدا ایدر که بر صحرانک بر او جندن جزئی آتش طوقسه
 طرفه العینده بالتام یاقوب کول اولور (حضرت شیخ بو بیتله اکا اشارت و سرعت تأثیردن
 کلیت ایتمدر (سبندی تخصیص بالذکر ایلدیکنک و جهی بود در دیمش خفی دکلدر که
 جیبی نیات قوره دقندن صکره بواسطه ادای بولور قنددر (سوزان ملتله بیان ایلینر غلط
 ایلینر * لطیفه * کویتد سرور جله حیوانات شیرست و کترین جانوران خر و باغفق خرد
 مندان خربار بر به از شیر مردم در * سرور رئیس معنایه در و مبتدا (جله به و حیواناته اضافلر
 لامیه در (شیرست خبر مبتدا (شیر بونده یاه مجهوله ابله ارسلان معنایه در (کم اکسک بونده
 الحق دیکدر (و تر ادات تفضیل (و با حرف نسبت (و نون حرف تأکید (جانورانه اضافت
 صنتک موصوفه اضافتدر (جانور نونک سکونیه جانلی دیکدر (زیرا و واولک فحیه
 ادات نسبتدر (و الف و نون ادات جمع (با حرف مصاحبت کلجک خبر متعلق (اتفاق خرد مندان
 مصدرک فاعلنه اضافتدر عقلا اتفاقله دیکدر (خربار بر بیانیه (بار بر وصف ترکیبدر
 بریدن بونک فحیه ایلتمک معنایه (بار بونده بوکدر (بار بر بونک کتور یچی یعنی بونک چکیچی
 (بری بردندن اخذ ایدن احوال اشتقاقدن کلیا غافل ایمش (خربار بر مبتدا (به یلک دیکدر (که
 من تفضیلیه معنایه در بعض نسخه ده که برینه از واقعدر (شیر مردم در بیانیه و خبر مبتدا
 (و مردم در وصف ترکیبدر دریدن دالک فحیه زیاده انده فحیه و کسره جائزدر
 (محصول ترکیب) دیرلر که جمیع حیواناتک سروری و ریسی و باشی و سرداری ارسلاندر
 و جانلرک الک الحاقی خرد زیرا آخر غایتله احق و ابله در و عقلا اتفاقله بونک چکیچی
 خر آدم برینی شردن بهتر و مقولتر و مرغومتر در زیاده امور استخدای قابلدر * منوی *
 مسکین خرا اگر چه بی تمیزست * چون بار همی کشد عزیزست * مسکین خر اصلنده
 خر مسکین ایدی موصوفک صفتنه اضافتی قبیلندن یعنی بیانیه ضرورت وزن ایچون اضافندن
 فک اولدی (غیر اصلنده تمیز در تغیل بایندن مصدر لیکن انجام یاه مصدرک حذفله استعمال
 ایدر (چون ادات تعلیل (همی ها حرف تأکید (وی بونک کبی پرلده ادات استمراردر (کند فعل
 مضارع مفرد غایبدر کشیدن چکر دیکدر (مسکین خر مبتدا (و با بعدی خبری و بار همی کندک

بعض نسخه ده (هر که
 خلق خدای تعالی را واقع
 اولمدر اشیو نسخه به کوره
 کایه تا و بلند حاجت یوقدر
 للطابع

رد این سید علی

فی صحنه سنند و سر آتش از
 کبریت بار حال صابند شمشیر

رد کافی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی
 و سروری و کافی

مقدم مفعولی و جله فعلیه معلل عزندر (محصول بیت) خر مسکین اگر چه کم ادرا کردن محروم
 وفهم و درایتدن دور و تمیز و تشخیصدن مهجور اما چونکه بونک چکر و ضرورت حالتند مرکوبدر
 عززدر یعنی بونک بی تمیز و ادراک ایکن بعض جهمیدن استخدایه قابل اولدیغیچون ارسلاندر
 اعز و اکرمدر * کاوان و خرا آن بار بردار * به زاد میان مردم آزار * کاوان مبتدا (و خرا آن اکا
 معطوف (بار برداره اضافت بیسایه در (بار بردار و صف ترکیبی در برداریدن بونک فحیه
 بحسب لغت بونک فالدر یچی دیکدر اما کو ترکیبی مرآدر (به یلک (زاء مفرد بونده من تفضیلیه
 معنایه در (آدمیان و صله همزه ساقط اولمدر (مردم آزاره اضافت بیانیه در (مردم آزار
 وصف ترکیبی در آزاریدن مردم انجد یچی یعنی موزی مصراع ثانی خبر مبتدا در (محصول بیت)
 بونک چکیچی کاوار و خرا خلق الفجود و موزیلق ایدن ظالم ادم اوغلندر بونکدر یعنی بارکش
 جبار و کردون کش کاوار دل از او خاطر شکن بی آدمندن بونکدر (زرا بیجه فائده لری و او هیچ
 ضرری یوقدر (خرا بی بار برداره واد میان مردم آزاره اضافت ایلمین یعنی اضافت لری تجور
 ایلمین فار سبده با شقه بر صاحب مذ هب ایمش (حضرت شیخ مذکور لطیفه بی جله معترضه
 طریقه ذکر ایلد کندن صکره بنه اصل حکایه شروع ایدوب پیور * ملک راطرفی از دام
 اخلاق او معلوم شد بشکجه کشیدش و بانواع عقوبت بکشت * ملک راطرفی از دام
 (طرف طانک و رانک فحیه بونده بعض معنایه در (با حرف وحدت (دام ذمیمک جمعیدر
 مذمومه معنایه در (اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضافتدر اصلنده اخلاق ذمیمه ایدی
 بیانیه ایدی شمدی لامیه در (بشکجه با حرف صله (و شکجه عذاب معنایه در (کشیدش
 فعل مضارع مفرد غایب فاعلی تحتیه ملکه راجع ضمیر (و شین ضمیر عامل ظالمه راجعدر
 (با حرف مصاحبت (انواع عقوبت لامیه در (بکشت دپلدی (محصول ترکیب) پادشاهه بر مقدار
 عامل جائزک اخلاق ذمیمه نندن معلوم اولدی (یعنی خلق عالمه ایلد یکی جفا و ظلمی اکلدی
 آنی اشکجه به چکدی و انواع عقوبت و اضافت عذابه انی هلاک ایلدی * قطعه * حاصل
 دستور رضای سلطان * تا خاطر بند کان نجوبی * رضای سلطان لامیه و مبتدا (و حاصل نشود
 مقدم خبر (تا حرف توقیت (خاطر بند کان لامیه (و نجوبیت مقدم مفعولی (و نجوبی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر جوییدندن جستن دن دینلر غلط سوبلش (زیرا جستنندن
 فعل ماضی ایله اسم مفعولدن غیری نسنه مشتق اولماز (معلوم اوله که فارسیده مصادرک و آخری
 نوندر (و نونک ماقبلی تادرو یادالدر (و دالک ماقبلی با اولور سه جمیع مشتقات اندن اخذ اولور
 قیاس مطردله (اما اوایی صورتده اولان مصادر دن (یعنی تالی مصدردن و شول دالی
 مصدردن که ماقبلی یا اولدی (مثلاً شدن و بودن کبی انلرن ماضله اسم مفعولدن غیری نسنه
 مشتق اولماز بواسطه ضبط ایدنجه جمیع مشتقات بنجم قیاسی اولور هیچ نسنه سی سماعی اولماز
 (نهایی فکره بر مقدار ریاضت و بر مک کرک قنددر (محصول بیت) پادشاهک رضای حاصل
 اولماز (یعنی پادشاه سندن راضی و خشنود اولماز تا کیم مادام که قوللر یسک و فقر اورعایاسنک
 خاطرلرین استمیججه یعنی خاطرلرین رعایت ایدوب اله کتور منیجه زیرا مقرر در که مادامکه
 فقرانک خاطرلرین رعایت ایلله سین و رعیت پرور اولمیه سین و داد کستر اولوب خلاقه عدل
 کوسرمیه سین البته پادشاه سندن راضی اولماز (پس رضای پادشاهی و عطای شهنشاهی به
 مظهر اولمق بهر تقدیر رعایا و فقرایه عدل و داد ایلله مبسر اولور * خواهی که خدای بر تو بخشد *
 یا خلق خدای کن نکوبی * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن
 دیار بسین دیکدر (که حرف بیان (خدای مبتدا (بر حرف استعلا (بخشد فعل مضارع مفرد

کردون فکلی
 رد کافی

رد این سید علی و شمعی و کافی
 مطا
 در بیان مشتقات از مصادر

غائب فاعلی خدایه راجع تخته ضمر وجهه فعلیه خبر مبداء در وجهه اسمیه مفعول خواهی در
 با حرف صله (خلق خدا لامیه خلق یونک کی پرده مخلوق معناسنه در) نکو بی یاء اولی اصلیه (ویاء
 ثانی مصدریه در ایلک دیمکدر) (محصول بیت) استر مبین که الله تعالی سکار جت وغفران ایلله
 (یعنی خدای تعالی سکا مر جت ومغفرت ایلد یکن دیلر سک خدائک مخلوقنه اگر انسان واکر
 غیر یدر ایلک ایلله) یعنی سن مخلوقاتی اسر که که الله تعالی سنی اسر که سون (معلوم اوله که بخشیدن
 مصدری مشترکدر بغضلامغه اسرکک بینه وایکی معنا نک بیله مضارعی بخشد کلور بوند
 اسرکک معناسنه در که بخشودن و بخشایدنله مرادفدر تکه خیام پر باعیده ذکر ایلش (رباعی)
 یارب تو کریمی و کریمی کر مست) اعاصی زجه رو برون باغ ار مست) (آمزش اگر بطاعت نیست
 کرم) (در معصیت اگر بخششی کر مست) اگر بخششی اگر رحمت وغفران ایلر سک دیمکدر (پس بیت
 سابق شرحنده ذکر ایلد بکرم قاعده اوزره بخشد بخشیدن مصدرندن مشتقدر بخشودن مصدرندن
 مشتق اولی احتیالی یوقدر ز یاد ایلک ماقبلنده یا یوقدر و بخشایدن مضارع بخشاید کلور
 بخشد کلز) (پس شراح عمو ما بخشد بخشودن مصدرندن در دید کاری الحش خطا یادندر فتندر
 * یکی از ستم دیدگان برو بگذشت و گفت * ستم دیده وصف ترکیبی در ظلم کورهش (یعنی مظلوم
) (برو بر حرف استعلا) و اوضمیری عامل مقتوله راجعدر (بگذشت یکدی) (یعنی باندن مرور ایلدی
 و دیدی) (محصول ترکب) مظلوم ملک بر بیسی عامل مقتولک اوستنه اوخرادی و حال مستفحنه
 نظر ایلدوب دیدی * قطعه * نه هر که قوت باز و منصبی دارد * بسطنت بخورد مال مردمان
 بگذاف * نه حرف نفی مصراع ثانیده (بخورد فعلنه ناظر در) (هر که اصلنده هر کس که ایدی
 نه که مراراً مرور ایلدی) (قوت باز و لامیه) (منصبی با حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (با حرف
 مصاحبت) (سلطنت قهر و غلبه) (یعنی تسلط معناسنه) (بخورد فعل مضارع) (مفرد غائب بیه دیمکدر
) (مال مردمان لامیه) (با حرف مصاحبت) (کذا ف کاف مجملک ضمی وزای معجمه ایله مفت و ایلقی بره
 دیمکدر) (یعنی بیهوده و ضایع بره) (محصول بیت) (اوله دکلدر که هر کیسه نک که قوت باز و
 وقوت قاهره سی وقوت منصبی و یا بر منصبی اوله قهر و غلبه ایلله و تسلطه خلق عالمک مالنی
 اخذ ایلله) (رایکان و مفت و بی وجه و ضایع بره اکل ایلله) (حاصلی بومعنی) (بسر دکلدر البته برکون
 هضم ایلده میوب بورندن کلور) (یعنی بلاسین و جفا و جزاسین چکر البته) * توان بخلق فرو بردن
 استخوان درشت * ولی شکم بدر چون بگرداند رانف * توان امکان و قدرت معناسنه اسمدر
 فرو بردن مقید (با حرف تأکید) (و خلق جاء مهمله تک فقی و سکون لامیه بوغز در کلور معناسنه
 فرو بردن لفظ مرکبدر فرو ایلله بردن بومعنی معناسنه که عربجه بلع درلر بانک فقی و لامک
 سکونیه) (استخوان و اور سمبله ککدر عربجه عظم درلر عینک فقی و طانک سکونیه) (درشت
 دالک و رانک ضمدر بله و شبنک سکونیه بونده ابری معناسنه در ایکی معنی ایلله) (یعنی یولک و یومشغه
 مقابل که عربجه اکا حشن درلر حانک فقی و شبنک کسریله) (ولی ادات استدرک) (شکم شبنک
 کسری و کاف فقیله قرن دیمکدر که عربجه بطن درلر بانک فقیله) (با حرف تأکید) (در
 دالک فقه و کسره لغندر و رانک فقیله برنار دیمکدر عربجه (خرق درلر جاء معجمه نک فقیله
) (چون ادات تعلیل) (با حرف تأکید) (کبر فعل مضارع مفرد غائب مبی المفعول معناسنه طوله
 دیمک اولور) (ناف کو بکدر عربجه سره درلر) (محصول بیت) (یوغا ز ابری و یولک ککی بومعنه
 قادر در) (یعنی بومعنی) (اما قرنی برنار کو بکده طولوب الفجده) (یعنی رودیه کوب کتمینجه
 شکمه ضرر ایلر و جاردر که بخلق یایی از معناسنه اوله) (و فرو بردن ترکب معناسی مراد اوله
 یعنی اشاعه ایلک بکوره مک معناسنه) (پس محصول بیت) (ایری کوکی بوغز در بکوره مک دیمکدر

مطل

رد شراح عموماً

اما کو بکده طولوب اشاعه کتمینجه قرنی برنار (یعنی صاحبی هلاک ایلر * حکایت *
 مردم آزار بر احکایت کنند که سنی بر سر صالحی زددرویش را بحال انتقام نبود سنک را با خود نکاه
 می داشت تا وقتی که ملک بر آن لشکری خشم گرفت و در چاهش کرد * مردم آزار وصف ترکیبی در
 آزار بدندن (و یا حرف وحدت) (و یا حرف مفعولیت) (سنکی با حرف وحدت) (سر صالحی لامیه
) (با حرف وحدت) (درویش مراد مذکور صالحدر) (و یا حرف تخصیص) (بحال انتقام لامیه) (نبود
 یوق ایدی) (سنک را را ادات مفعول) (نکه می داشت حفظ ایلدی) (حفظ ایتدی دین معنای
 منطوق و برعکس) (تا انتهاء غایت ایچوندن) (وقتی با حرف وحدت) (که حرف بیان) (و یا با بظ صفت
) (ملک مبداء) (لشکری با حرف نسبت) (خشم خالک فقی و سکون شین ایلله غضب دیمکدر) (گرفت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تخته ملکه راجع ضمیر و مفعول صریحی خشم و غیر صریحی
 بر آن لشکری وجهه فعلیه خبر مبداء در) (در چاه در زندان دیمکدر) (وشین ضمیر مردم آزاره
 راجعدر) (محصول ترکب) (بر انسان انجیدی موزی بی حکایت ایلر که بر صالحک باشنه
 بر طاش اوردی درویش صالحک انتقامه بحالی یوق ایدی) (زیر پادشاه قوی ایدی که قوت قاهره
 صاحبی ایدی پس اندن کین آلامدی طاشی کندیلله صاقلردی) (یعنی باشنه اور دیغنی طاشی
 حفظ ایلدی شول وقتدک که پادشاه اول مردم آزار لشکرینه خشم ایلدوب قوی به صالحجه
 یعنی زندانه حبس ایلدوب * در ویش درآمد و آن سنک بر سرش انداخت گفت تو کبستی
 و این سنک بر سر من جازدی گفت من فلاغم و این سنک همان سنکست که در فلان تاریخ بر سر من
 زدی گفت چندین مدت بجا بودی گفت از جاهت اندیشه می کردم اکنون که در جاعت دیدم
 فرصت غنیمت شمرم * درآمد ایچری کردی (یعنی زندانه کردی) (محصول ترکب) (در ویش
 صالح زندانه کردی و اول حفظ ایلدیکی طاشی ظالمک باشنه اندی) (یعنی اوردی ظالم دیدی
 سن گیسین و بو طاشی باشمه نیچون اوردک درویش دیدی کیم بن اول فلاغم که باشمه طاش اوردک
 و بو طاش اول طاشدر که فلان تاریخده بنم باشمه اوردن مردم آزار دیدی یوقدر مدت و زمان
 قنده ایلدک در ویش دیدی سنک منصبک و قوت قاهرکدن خوف ایلدردم شمدی که سنی چاه
 وزندانه بولدم فرصتی غنیمت بدمکه عقلا دیمشدر * مثنوی * ناسزایی را چو بینی بختیار *
 عاقلان تسلیم کردند اختیار * نا حرف توصیف نفی (سزایاق) (ناسزایاقسز) (و یا حرف وحدت
) (و را ادات مفعول) (جو حرف تعلیل) (یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر پیشدندن بونده کوره سین
 دیمکدر) (بختیار وصف ترکیبی اقسا مندندر بخت دولتدر و یا قرین و مصاحبتدر یعنی دوات
 کندی به یار دیمکدر) (عاقلان مبداء و تسلیم کردند مک مفعول اولی و اختیار مفعول ثانیه و وجهه
 فعلیه خبر مبداء در) (محصول بیت) (بر نا اهل و نامعقول و نامعقول کیمسه بی که بختیار و دولتدر
 و سعادتدر کوره سین یعنی دولت اکا یار و هر وجهه قوی الا قتدار کوره سین عقلا انجیلین
 ناسزا و ناهمواره مقابل ایلدوب و انکله مجا دله ایلدوب اکا تسلیم اولمغی و سر فرو ایلدی
 اختیار ایلدیلر) (قصه دن حصه یعنی عاقلر یوله ایلدیلر سنده عاقل ایسک اکا تسلیم و رضایی
 اختیار ایلله مصراع ثانیک معناسنی عاقلر اول ناسزا به اختیار لرینی تسلیم ایلدیلر دینلر
 ناسزا سونلشدر * چون نداری ناخن درنده تیر * با بدان آن به که کم گیری ستر * چون حرف
 تعلیل (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب چونکه طومنا ز سین یعنی چونکه سنک یوقدر
 دیمکدر) (ناخن خائک ضمیمه طرفدر درنده به اضافتی بیانیه در درنده اسم فاعلدر در بدندن
 دالده فقه و کسره جار در و دراده تشدید ضرورت وزن ایچوندن زرا لغتدر تشدید یوقدر
 تکه سا بقا مفصل بیان اولندی تیر یای مجهوله ایلله کسکین دیمکدر) (با حرف مصاحبت

رد شعی

رد این سید علی
و سروری و شعی

(بدان يك جـ بدر يا را منزل ديمكدر) آن اسم اشارت در بر مقدمه مثلا حال و شان كې پرسته به (كه
 حرف بيان) كم كاف عربك فتحيله لغته اكسك ديمكدر اما بونك كې پرده ترك كيدن عبارت در
 يعني هيج اليك مك معنا سنه (كبري فعل مضارع مفرد مخاطب طوعه سين يعني هيج طوعه سين
 ستر سبك و ناك كسره ليله اسم در عتاد معنا سنه (كم كبريك مفعول صريحي) و بابدان غير
 صريحي (محمول بيت) چونكه كسكين پرتيجي طرنا غك بوقدر يعني خصمه معارضه به
 و محادله به حاصل صلي مقابله به قادر دكاسين اول بكدركه يارا منزل هيج ستر و عتاد
 ايله سين يعني ظلمه و بدكار ليله هيج خصوصت و عداوت اوزره اوليا سين (مضارع
 تا بذك معنا سني اول يك كه يارا منزل و نا مفعول ليله ستر و عتاد از طونه سين دين و ظالم
 و بدكار ليله جو قسلي خصوصت و محادله انچه سين دين كم سو بيلش لر يارا بونده كم محض
 عد مدن عبارت در قند بر * هر كه با بولاد بازو بچه كرد * ساعد سمين خود را بچه كرد * هر كه
 تقديري هر كسكه در تنكه مكر بيان اولندي (با حرف مصاحبت) بولاد باي عجبيله چلك دمره
 ديرل تعريب ايدوب فاليه فولاد ديرل عربچه ذكر ديرل ذالك و كافك فتحه ليله (بولاد بازو
 وصف تر كيدن چلك بازو ديمكدر كمال قوتدن كاتدر (بچه هاي رسمي بونك كې پرده
 تخصص افاده ايدر زيرا هر بيش پنج ديرل صكره ها بيش بر مغه تخصص ايلديلر بچه كردك
 مفعول صريحي و با بولاد غير صريحي) ساعد عينك كسريه بلكدر سمينه اضافتي بيانيه در
 (با حرف نسبت و نون حرف ناكيد در خود اضافه اضافت لاميه در) و احرف تخصص (رنجه رنج
 رانك فتحيله الم ديمكدر و هاء رسمي نسبت و تخصص معناسني افاده ايدر در دل و الم
 ديمكدر) ساعد (كردك مفعول اولي) و رنجه مفعول ثاني (محمول بيت) هر كسكه كه بولاد
 باز و ليله يعني قولي قوتيله بچه ايلدي يعني طو تدي حاصل صلي زورلي شخص ايله خصوصتدن
 كنياندر كنديك كوش كې ناك و بياض بلكي رنجه و در دنالك ايلدي يعني كندى مقدارن
 بلبوب اولور ايله خصوصت ايلدين البته بيجصور اولور ديمكدر * باش ما دشش بيتند روز كار *
 پس بكام دوستان مغزش برار * باش روز مره زنده صبر ايله ديمكدر تنكه ديوان شاهيده
 واقعدر (بيت) تو در دل ميرسي مهمان چه جاي صبر و عقـل و جان) (زمانى باش كز
 ناخرمان خالى كم جار) پس بونده حاضر باش و خاموش باش دين و حالك اوزره اول دين
 مذكور اصطلاحدن غافل ايش (تا انتها غايت ايجو ندر الى معنا سنه) دشش ضميرى
 بولاد بازويه راجعدر (بيتند فعل مستقبل با غليه ديمكدر) روز كار فاعلى (ودست مقدم
 مفعول پس بونده ادات تعبير ايدن صكره معنا سنه) بكام دوستان لاميه (با دن بونك كې
 پرده تركيده جه ديمكدر تعبير اولور دوستلرك مراد بجه ديمكدر (مغز ميمك فتحى و غيك
 سكونيله يني و ايلك و فندق و فستق و بادام كې نك ايجنه ديرل) (بين ضمير سابق كيدن) برار
 فعل امر مفرد مخاطب جفا ديمكدر (مركدر برايله اردنكه فعل امر در اريدن كسور معانسه
 (محمول بيت) صبر ايله تا كيم مذكور بولاد بازو يك يعني قوتى و زورلى غالمك روز كار روز كار لاني غليه
 يعني منصب و مرتبه دن اتى دوشورب خوار و ذليل ايدنجه حاصل صلي روز كارينه كذار اتى مكروب
 ايدنجه صبر ايله ايدن صكره دوستلرك مراد بجه ديه سندن بينسني جفا كو كلكدن كين كې
 ايدن صكره انتقامك الو بحتدن كل (بيت خطاب عام طر بيله سوق اولمشدر * حكابت *
 بكي راز ملوك مرضي هائل بود كه اعاده ذكران موجه نبود طائفه حكما يونان متفق شدند كه
 مرين در دروازي نيست مكر زهره آدمي كه بچندين صفت موصوف بود * مرضي يا حرف
 وحدت (هائل قور قبح) كه حرف رابط صفت (اعاده ذكر مصدرك مصدره اضافتي در

ردشعی و کافی

رداین سیدی علی و سروری

(اعاده افعال باشند مصدر در اجوف و او بدن لغته دوندركدر اما بونك كې پرده تكرار
 مراد در بوتر كيدن حضرت شيخه اعتراض ايلشركه مرض هائل بر كره ذكر اولمديكه
 اعاده سي موجه اوليه و لفظ هائل ذكرندن بر كراهت اكلمديكه تكرارى مستكر اوله (ذكرك
 آه اضافتي لاميد در) طائفه حكما يونان اضافتلى بيانيه و لاميه در لف و نشر طر بيله
 (يونان مملكت قرامانه در لركه حكما اقدمين ايدن ظهور ايلشدر كه اسكندر بن داراك بريندر
 (كه حرف بيان) مرين در دروازي مر رانك دلالت ايلديكي معناني مفعوليتي تا كيد ايدر تحسين
 لفظ ايجون زائد دكلدر) دواي يا حرف تنكير (مكرادات استثنا) زهره اود كه جكر ك ياتنده
 اولور عربچه مراره ديرل (زهره نك آخرنده هاء رسمي بونك كې پرده تخصص افاده ايدر
 زيرا زهر اغودر آغويه منسوب ديمكدر كاه اولور بحال معناسنده (ترك اودى بوق در بجه
 زهره ندارد دير تنكه شاعر بيورر) (بيت) زهره ندارد كه بيوسم ليت) (تبر و كان دارد
 ابروى تو) بعض شراح اود معناسنده اولان زهره يي عربيده و فارسيده مستعمل اولان الفاظ
 مشركه دن ظن ايدوب غلط ايلش و لغات عربيه ده مستعمل اولديغني مختار صحاحدن نقل
 ايدوب افترا ايلش كه انده بو بچندن نام و نشان بوقدر (آدمه اضافتي لاميه در) و با حرف وحدت
 (كه حرف رابط صفت) بچندن يا حرف مصاحبت چندن بونده الفاظ كايه دندر عدد غير معين
 مراد در (بود فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله ديمكدر) (محمول تركيب) پادشاهلردن
 برينك بر قور قبح مرضي و ارايديكه ذكرينى دوندركم يعني اتى تكرار دله كسور وب اكى
 موجه و مفعول دكلدر طائفه حكما يونان متفق اولديلر و سوزلرين بر كيدن بركه بو مرضه
 هيج علاج و دوا بوقدر الا بر آدم اوديكه اول آدم نيجه صفتله موصوف اوله و صفتلرين بيان
 ايلديلر * ملك بفرمود طلب كردند دهقان پسرى يافتند بدان صفت كه حكما گفته اند *
 (دهقان كويلى و اكبي معناسنده در) پسرى با وحدت كويلى و اكبي اوغلنى ديمكدر حاصل صلي زراعدن
 براوغلان ديمكدر (محمول تركيب) پادشاه بيور دى طلب ايلديلر بر كويلى و اكبي اوغلانى
 بولد بلر اول صفتلره كه حكما ديمشدر در * ملك پدر و مادرش بخواند و بنعت بي ككران
 خوشنود گردانيد و قاضى فتوى داد كه خون يكي از رعيت ريختن براى سلامتى نفس پادشاه
 روا باشد * سلامتى ده با حرف مصدر در و همزه اضافت ايجون كمش (محمول تركيب)
 پادشاه دهقان پسرك اتاسى و اتاسنى دعوت ايدوب بي حد و بي قياس نعمتله خوشنود ايلدي
 يعني راضى و منسللى ايلدى و قاضى فتوى و برديكه پادشاه زمانك صحت و عافيتيچون رعايادن
 برينك قانون دو كوب هلاك ايلك شرعا جائز در ديو * جلاد قصد كشتنش كرد پسروى
 بسوى آسمان كرد و بختديد * يعني جلاد اوغلنى قتل ايلك قصد ايلدى اوغلان بوزونى
 آسمان جايده ايلدى و كولى حاصل حياتدن تا اميد اولوب بوزونى كو كه دوندروب نجبندن
 كولى * ملك گفت درين حالت چه جاي خنده است * پادشاه اوغلانه سؤال ايدوب ديدى
 بو حالتده يعني قتل حانده نه كوله نك بريندر زيرا بو شاشوب مبهوت اولاجق محلدلر
 * پسر گفت ناز فرزندان بر پدر و ما در باشد و دعوى پيش قاضى بردند و داد از پادشاهان
 خواهند اكنون پدر و مادر بعلت خطام دنيا مرا بخون در سپردند و قاضى بكشتنم فتوى
 داد و سلطان صحت خويش در هلاك من يند بجز خداى تعالى پناهي ندارم (محمول تركيب)
 اوغلان ايلدى اولادك نازلى پدر و ما در لينه در يعني انلر رحيم و شفيق اولد قلمچون
 ناز و شيو لرين چكرل و شرعيله دعواسي اولنلر بهر تقدير قاضى به مرافعه اولور يعني
 عدل و انصافله اجراي حق ايدوب دفع ظلم ايمكى اهل شرعدن رجا ايدلر و عدل و دادى

ردشعی

رداین سید علی

ردشعی
 رداین سیدی علی
 و سروری

و دفع ظم و بیدادی پادشاهلردن تمنی ایدوب اغیاردن جفا کورسهل انلره پناه ایلدرلر بونلرک ججی
 نم حمده بر طرف و یوق بیره وجودم تلف اولماسنی محقق یللوب بوکار بو العجبی استغراب ایدوب کولوم
 سمدیکی حالده ایسه بندر و مادرم متاع و اسباب دنیا ییجون (یعنی نعمت دنیا به طمع ایدوب نم قتل
 رضا و یریلر وقاضی قتل و قوی و یروب هلاکه حکم ایدوب و پادشاه کندی صحت وجودنی نم
 هلاکه اکلوب باعث حیاتی نم قتلده یلور پس بونلرک جمله سندن مایوس اولوب حق تعالی
 جزا بندن غیری ایدرکاهم و یلور و یناهم قانادی اول سبیدن تعجب ایدوب خنده ایلر * بیت *
 پیش که بر اوردم ز دست فریاد * هم پیش از دست تو میخواهم داد * پیش بونده اول وقت معنای بنه
 اولق جائز (و که اسمد کیم معنای بنه) بر اوردم حقارم و کتورم دیمکدر (ز دست تا ضمیر خطاب) فریاد
 بر اوردم مفعول صریحی (و ز دست غیر صریحی) هم ادات تأکید (پیش تو لامیه) دست توده
 بویه در (میخواهم فعل مضارع شکم و حده در) داد مفعول صریحی (و از دست تو غیر صریحی
 (محصول بیت) حضرت شیخ بزرگ جانیدن پادشاهه تضرع یورر یعنی سنک الکن کیم فریاد
 ایدم و کیم اوکنه و بانه واروب شکایت ایدوب عالم اغلایم حاصلی سنک الکن کیم داد
 و نالش و فریاد ایدوب شکایت ایدم ینه سنک الکن سکا شکایت ایدوب سنک انصاف که راضی
 اولوب عدل و دادی ینه سندن توقع ایدرم * سلطان رادل ازین سخن بهم برآمد و آب در دیده
 بگرداند و گفت هلاک من اولیست از خون بی کاهی ریختن سر و چشمش پیوسید و در کار
 گرفت و نعمت بی کران بخشید و آزاد کرد گویند که ملک هم در آن هفته شفا یافت * (محصول ترکیب)
 پادشاه کولکی بوسوزدن متأثر اولوب مرحت و شفقتی غالب اولدی و کوزلی باشله
 طولدی و نامرادلک حال، پرمالنه کریان اولدی و دیدیکه بر یکناه مظلومک ناحق یره قان
 دوککدن بن بومرضدن شفا بولما یوب هلاک اولام یکدر انک هلاک کیم کلن عافیتدن یکدم
 و بر فقیرک نمائیه حاصل اولان حیاتدن ال چکدم و اول هوایی کوکلدن چقاردم اوغلانک باشین
 و کوزین اویدی وانی قوجدی حاصلی پادشاه بزرگ کلامندن متنبه اولوب بچاره به تسلیه و استمال
 ایدوب یوزین کوزین او یوب قوجدی و نیچه ۳ نعمت و مال احسان ایدوب آزاد ایلدی دیرلر که
 پادشاه همان اول هفته الهک عون و عتائیه شفاخانه خدادن صحت بولوب و مرض هائلدن
 خلاص اولوب کور مامش کبی اولدی (بعض شراح از خون بی کاهی ریختن تقدیر کلام از ریختن
 خون بی کاهیدر دیمش و بعضیلر رد ایدوب بوقدیری پسند ایلماشدر لیکن پسند ایلماسی
 ناپسند * قطعه * همچنان در فکر آن ینم که گفت * پیلانی بر لب دریای نیل * همچنان بونده
 الان معنای بنه در (یعنی هنوز) فکر آن لامیه در (که حرف رابط صفت) (پیلانی فیلی دیمکدر
 زیر پیل فیلدر) یعنی اندن معربرد (و بان ادات فاعلدر جی معنای بنه) (لب بونده کار معنای بنه در
 (در بیه اضافی لامیه در) (و بیه بیانه) (نیل ارماغنه در یا اطلاقی انکچوند که دیار عربده اندن
 عظیم صوبوقدر و الاحقیقه طونه ارماغی اندن اعظمدر لیکن عمر بستانده اولماغله بجز دیمزل
 (محصول بیت) در بای نیل کارنده بر فیلی سولدیکی بیت هنوز خاطر مده در که هر کز فکر مدن
 گنماشدر اول بیت بوقطه نک بیت ثابسیدر یعنی * زیر پایت کردانی حال مور * همچو حال
 تست زیر پای نیل * زیر پای لامیه (و تا ضمیر خطاب خطاب عام طریقیه (ندانی فعل نی مستجاب مفرد
 مخاطب فعل شرط اگر نیلرک دیمکدر) حال موده لامیه در (وندانی تک مفعول و زیر پایت ظرف
 مکانی) (همچو ادات تشبیه) حال تست لامیه در (زیر پای نیل ایکی اضافت بیه لایدر در
 (محصول بیت) ایغاک التده قریحه نک حالی معلومک دکل ایسه و بیک استرسک همان سنک
 حالک کیدر فیلک ایغی التده (یعنی کندوی فیلک ایغی التده فرض ایلرک نه حالده اوله جفاک

۳ بحد
 نسخه
 رداین سیدعلی
 ردسروزی
 ۴ ظن فقیرانه مه کوره
 بحر اولیلدر دیرلر
 للطابع

معلومدر ایددی مور ضعیفکده حالی سنک ایغاک التده چاق اویله در ایددی ضعیفله
 مرحت ایله که قویلر ایغی التده دوشوب پایمال حوادث اولیدسین (پیلانی و سبانی
 و در بانی و غیر یلری وصف ترکیبی دینلر وصف ترکیبییدن آگاه دکل ایش (و بان
 ادات نسبتدر دین ادات فاعله ادات نسبتی فرق ایلر ایش (پیلانی بر لب دریای نیل
 معنای بنه بر فیلی نیل دریاسنک کاری قنسنده دین داده قصور ایش قنامل * حکایت *
 یکی از بندهگان عمر ولایت کریمه بود کسان در عقیش رفتید و باز آوردند و زور را با ی
 عرضی بود اشارت بکشتن او کرد نادیکر بندهگان چنین حرکت نکند بنده پیش عمرو
 سر بر زمین نهاد و گفت * عمرو ولایت تقدیری عمرو بن لیت در (علمین بنده واقع اولان ابن لفظی
 حذف ایلک بونده شایعدر) (کریمه بود فاعلش ایدی) (کسان جمع کس در) (عقب عینک
 و قافک فحله بیه آرد معنای بنه در) (و زور را ادات تخصیص و زورک دیمکدر) (با حرف هله) (وی
 ضمیر غائب بنده به راجع) (عرضی با حرف وحدت) (با حرف صله) (کشتن او مصدورک مفعولنه
 اضافتدر) (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (عمرو بن لیت کبری پادشاهک بقول فاعلش ایدی
 بر قاف کیمه آرد نیچه کیدوب طوتوب کروکتوردر) (و زورک اگا عرضی وار ایدی پادشاهه آتی
 قتل ایلرک الفا و اشارت ایلدی تا کیم سار بنده لره موجب عبرت اولوب انلردن بریشی بویه
 ناشایسته حرکتی نیچو زایلیه اول بنده مستمند بچاره و زورک کندی خفته و امانت قصدنی کور یکج
 پادشاه اوکنده بره باش قیوب دیدی * بیت * هر چه رود بر سرم چون تو پسندی رواست *
 بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست * هر کل افرادی معنای بنه در (چه نه دیمکدر شی دن
 عبارتدر هر شی که دیمکدر مبتدا و افعدر) (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر) (یعنی کیدر دیمکدر
 (حرف استعلا روده متعلق) (چون ادات تعلیل ادات شرط دکل) (پسندی بای محکم فحله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بکنور ولایت کوررسین دیمکدر) (روا جا ژدیمکدر) (وسین و ادات خبر
 و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (بنده مبتدا) (چه کندک مفعول اولی) (و دعوی مفعول ثانیه و جمله
 خبر مبتدا) (حکم سکون جمله مبتدا) (و خداوند افعدی دیمکدر) (ورا ادات تخصیص) (وسین و تا
 ادات خبر) (و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (تقدیر کلام خداوند راست ایدی دین قاعده فرسندن
 آگاه دکل ایش (محصول بیت) بنده آتی عمروه خطاب ایدوب دیر هرنه حال و هرنه سرگذشت
 و عقوبت که باشمدن بکرسه چون که سن آتی مستحسن و جائز کوررسین لایق و سزاوار در
 و هیچ بر کیمه نک چون و چرا به و مخالفت قدرتی و امکانی بوقدر بنده نه دعوی ایدر و نه سوزی و ان
 یعنی نیه قادر و نیه مالکدر حکم پادشاهکدر هرنه دیلر سه اتی ایدر و هرنه که افرایدر سه کیمه
 معارضه و مناقشه به مالک دکل (شراحک پری خداوند راستنک تقدیری بخداوند مفوضست
 دیمکدر دیمش) (و بر شراح دیمش که خداوند راست خبردر تقدیره احتیاجی بوقدر) (و بر شراح تقدیره
 احتیاج وارد بوشارح اول جانندن شارح ثانی به معارض اولمش و زیاده تطویل کلام و اطناب
 مقال ایش که ذکر صداغ ایراث ایدر) (اما حق بودر که معارضه سی بیهوده در سوز شارح
 ناپسندکدر * اما بموجب آن که پرورده نعمت این خاندانم نخواهم که در قیامت بخون من گرفتار بای
 اگر این بنده بخوابی کشت باری بتا و بل شرع بکشد تاد قیامت مؤاخذه نباشی * (با حرف
 مصاحبت) (موجب حکم فحله بونده سبب معنای بنه در) (آه اضافی لامیه در) (که حرف بیان
 (پرورده نعمت اسم مفعول قائم مقام فاعله اضافتدر) (و بانه اضافت لامیه در) (و خاندان
 مشارالیه) (نخواهم فعل نی استقبال متکلم و حده) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت سببی متضمن
 (خون من لامیه) (گرفتار بونده مؤاخذه معنای بنه در) (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب

رداین سیدعلی و سروزی
 ردسروزی
 ردشعی

ردسروزی

ردشعی

شارح مقدر ابن سیدعلی
 و شارح رادسروزی
 و شارح ناصر کافی

کرفتار کلاه سینه (یعنی مؤاخذه اوله سین دیمکدر) بخواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 (گشت بونده گشتن معنایه در) باری یاه اصلیه ایله ادات توسل در اولی و احراقی اختیار
 معنایه نته که خواجه سلمان بیورر (بیت) (دل اگر بار کشد بار نکاری باری) ورکشی بار
 کزیند چونو باری باری (با حرف مصاحبت) تأویل شرح لامیه (بکش فعل امر مفرد مخاطب
 دبه له دیمکدر) تا حرف تعلیل (مؤاخذه مفاعله بایندن اسم مفعولدر معذب و معاقب معنایه
 مصادره مؤاخذه برکیمه بی ایشلدیکی کناه ایچون طمغه دیرلر دیمش (محصول ترکیب) بنده
 کریمه بنی اوقود قدن صکره پادشاهه استدراک طریقه بیورر (پادشاهم هر نه که بکایلسک
 قادر سین و کیمه تک بو خصوصه قبل و قاله بجای یوق اما بوخاندانک نعمتیه مری اولوب
 ولی نعمتم اولمق سببیه استمر مکه قیاسته بنم قائم ایچون معذب و معاقب اولاسین) یعنی
 ناحق بره ظلمه قائم دو کیم سببیه روز جزا ده معذب اولد یغسک لایق کور مزیم (زیرا
 ایاقبت عبد شرعا موجب قتل دکلدر) (بعض شراح بخون من باسنی حرف صله اعتبار ایدوب
 حرف سببیت و مصاحبت معنایه طونه نه اعتراض ایلش لکن بی وجه در * لاک گفت تأویل
 چه گونه گتم گفت اجازت فرمای تا من وزیر را بکشم آنکه بقصاص و مرا بفرمای گشتن
 تا بحق گشته باشی ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصلحت می بینی گفت ای خداوند دصدقه
 کور بدرت این خراجزاده را آزاد کن تا مرا هم در بلا نیفکند کلاه از منست که قول حکما را
 معتبر نداشتم که گفته اند * (محصول ترکیب) پادشاه دیدی نیجه تأویل ایده بن و نه وجهه
 صورت شرعه قویا بن بنده دیدی اجازت بیور تا کیم بن وزیر قتل ایده بن اندن صکره ایلك
 قصاصیه بنم قتله حکم بیور تا کیم شرعه قل ایلش اوله سین و و بایندن سالم اوله سین پادشاهه
 بوسوز خوش گلدی وی اختیار کولدی و وزیر دیدی بوسوز نه دیر سین و نه معقول کورر سین
 و بو دعواده جوابک ندر بنده تک قولیه عمل ایده لم می دیو لطیفه ایلدی (وزیر دیدی
 پادشاهم باباک قبری صدقه سنه یعنی باباک روحیچون بو حرام زاده بی ازاد ایله تا کیم بی ده
 بلا به دوشمیه صوح بنشد ندر که عقلا سوز ایله عمل ایلدیمکه بویه عیار حرام زاده بی لازم
 دکل ایکن گندیمه خصم ایدوب باشم بلا کتوره یازدم زیر اغلا دیمش * قطعه *
 جو کردی باکلوخ انداز یکار * سر خود را بنادانی شکستی * جوادات تعلیل (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) با حرف مصاحبت (کلوخ کافک عربک جمله کسکه
 دیرلر بعض عجم فتح کاف عربیه اوقور (کلوخ انداز وصف ترکیبدر انداز بدندن کسک
 آیینی دیمکدر تیر انداز کی اوق آیینی دیمکدر) حاصلی بونلری شول برده استعجال ایدرلر که
 اندیغی بره دوشمیه (پیکار با عجمک فتحی و کاف عربیه صواشه دیرلر حرب و جنگ معنایه
 و بعضیله باه عربک کسری و کاف عجمه اوقورلر (سر خود لامیه در یاه بطوله) و را ادات
 تخصیص (باه حرف مصاحبت) نادان جاهل (و یا حرف مضمر نادانغله یعنی جاهل لکله
 شکستی فعل ماضی مفرد مخاطب صیدک دیمکدر (محصول بیت) چونکه استاد ماهر کلوخ انداز
 و سنک انداز ایله جنگ و حرب ایلدک شک بوق که جهالت و نادانغله کندی باشد
 صیدک زیرا فتنه ماهر در هر زره کیم استرسه اورر چون لفظنه ادات شرط معنایه ورن
 بوفنده مهارتی بوغیش * چو تیر انداختی در روی دشمن * حذر کن کاندرا و ما جش نشستی *
 جوادات تعلیلدر سابق کی (انداختی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر (ند مفعول
 اولی) و در روی تانیسی (در حرف صله در با معنایه) دشمنه اضافتی لامیه (حذر کن حذر
 ایله یعنی صافن) (کاندرا) که حرف تعلیل (ندر ادات نلر قیه) (اوماج هر نه تک ضمیمه

ردگانی

صمیمی قرمقی دیمکدر
للاطاع

ردسروزی

اوق

اوق نشانی که عرب هدف و ترک بونه دیر آماج ده دیرلر الف مدود ایله (شین ضمیر دشمنه
 راجعه در) نشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتوردک دیمکدر (محصول بیت) چونکه دشمن
 یوزینه و مواجهه سنه اوق ایلدک (یعنی اتی تبرکله اوروب هلاک ایلدک قصد ایلدک حذر ایله که
 سنه ایلک نشانگاهنده اوتوردک (یعنی سنک ترک اکا واردیغی تقدیرجه آنکده تیری بهر تقدیر
 سکا واصل اولور) پس وزیر قصه دن حصه ایدوب بیورر کشتی خصمی بیلک کرک هر نه ایسه که
 جائزدر که سن ضرر بنشد در مک حر ادا بدند بکک کیمسه اول سندن اول سکا ضرر ابرشدره
 * حکایت * ملک زوزن را خواجه بود کریم النفس و نیک محضر که همکنان را در مواجهه
 خدمت کردی و در غیبت نکوی گفتی * ملک کافی مکسوردر اضافتی ایچون (زوزن ایکی زانک
 فتحیه و ارارنده سکون و او ایله بر شهرک اسمیدر که مملقات شارحی امام زوزنی و تلخیص شارحی
 زوزنی اول شهر دندر) پس ملک زوزن اضافتی لامیه در تخصیص افاده ایدر (و یا حرف تخصیص
 زوزن پادشاهنک دیمکدر) خواجه وزیر و دفتر داره اطلاق ایدرلر بونده دفتر دار مراد در
 و آخرنده (با حرف وحدت و همزه حرف توسل) پس عجمده و کبل خرجه و اول مقوله خد متلرده
 اولانه دیرلر دین عندی سوبلش (بود ادات زمانیه ایدی دیمکدر (کریم النفس ترکیب اضافتی
 نیک نفس معنایه) حاصلی بد نفس و بد خو دکل ایدی نیک محضر عطف تفسیری شکلیدر
 حسن الخلق یعنی کوزل خوبلی ایدی چرکین خوبلودکل ایدی (که حرف رابط صفت) (همکنان
 هانک فتحی و ممیک سکونی و کاف عجمک کسریله ججمع معنایه اسمدر همه تک جمعیدر دین
 عندی سوبلش) را ادات مفعول (در حرف ظرف) (مواجهه بونده حضور معنایه در
 که مقابلی غیتدر (کردی فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر) (همکنان مفعول اولی) (و خدمت
 مفعول تانیسی) و در غیبت در مواجهه به معطوف (نکوی با حرف مصدر) (کفتی فعل حکایت
 حال ماضی در کردی کی) (همکنان مفعول اولی و نکوی مفعول تانیسی و در مواجهه و در غیبت ظرف
 مکاندر) (محصول ترکیب) زوزن پادشاهنک بر کریم النفس و خوشنوی دفتر داری و ارا ایدیکه
 هر کسک مواجهه سنه و حضورنده خدمت ایدردی و غیبتده هر کسک ایلکینی سوبلردی
 حاصلی افعال و اقوالندن تمام خلق راضی و شا کر ایدی * اتفاقا زوی حرکتی در نظر ملک ناپسندیده
 آمد مصادره کرد و عقوبت فرمود سرهنگان ملک بسوابق نعمت او معترف بودند و بشکران
 مرتبه پس در مدت توکیل اورفی و ملاطفت کردند و زجر و معانیت رواندا شفتندی * اتفاقا
 بالاتفاق دیمکدر (وی ضمیر غائب خواجه به راجعه در) (ناپسندیده نامطبوع) (مصادره مفاعله
 بایندن مصدر در ناحق بره برکیمه تک مالین المغه دیرلر) (عقوبت بونده اشکجه معنایه در
 (سرهنگان الف و نون ادات جمعه بونده چاوشلر دیمکدر) (ملکه اضافتی لامیه در) (با حرف
 صله) (سوابق سابقه تک جمعیدر) (نعمته اضافتی صفتک موصوفه اضافتیدر) (تقدیری بنم
 سوابقدر) (او خواجه به راجعه در) (معترف مقرر معنایه در) (باینه حرف صله) (شکران لامیه) (مرتبه
 اسم مفعولدر افعال بایندن لیکن صحاحده مرتبه اخذ الزهن دیمش) (پس مناسب اسم فاعل
 اولمقدر تقدیر) (بودند مصدر در قرینه سابقه ایله یعنی اوزرلنده نعم سابقه سی چوق ایدی شوبله که
 شکری عهده سندن کلاه مزلردی) (پس بویه اولجه مدت زمان معنایه) (و توبله اضافتی
 مصادره اضافتدر) (و او ضمیر بنم مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (رفق رانک کسریله و فائک سکونیه
 ملایمت یعنی بومشقلق) (و ملاطفت عطف تفسیری) (کردندینک رفی مفعولی) (و در مدت ظرف
 زمانی زجر زانک فتحیه سورمک و ازار لاق معنایه در) (معانیت مفاعله بایندن مصدر در ماقبله
 عطف تفسیریدر) (روا جائز معنایه در) (نداشندندی با حرف حکایه نداشندینک زجر مفعول

ردگانی

ردشمنی

اولی (و روا تائینی زجرنی جائز طومر زدی دیمکدر) (محول ترکیب) اتفاقاً مذکور خواجهدن
پادشاه نظرنده برنامطوبع و نامقبول حرکت صادر اولدی آنک مالی الدی واکا اشکجه بیوردی
پادشاهک اوزرینه حواله اولان جاوشلری خواجه نک دولت و اقبالی و منصبی زمانده کوردکلی
احسان و کر منه معترف و مقرر ایدی یعنی بر مرتبه لطفی کورمشلر ایدیکه فراموش ایلمکه ممکن
دکل ایدی و اول احسان و کر منه و نعمت سابقه سنه مرتبه لیدی یعنی شکرینک عهده سندن
گاه ممشلر ایدی گانه که شکرینه مرهونلر ایدی حاصلی نعمتک ممنونلریدی پس آنک اوزرینه موکل
و حواله اولدقلری مدنده اکارفی و ملاطف ایلر لیدی و زجر و معافی جائز طومر زدی حاصلی
رعایت ایدر لیدی و جور و جفایی لایق کورمز لیدی * قطع * صلح بادشمن اگر خواهی هر که
که ترا * در قعاب کندی در نظرش تحسین کن * خواهی فعل شرط دیلر سک دیمکدر صلح مفعول
صریحی (و بادشمن غیر صریحی) هر که هر گاه کندن مخفدر (که حرف بیان) ترا سکاد دیمکدر (فقا کسه
کندک عیب مقدم مفعولدر) (فقا نظرف مکان کنده تحسین مقدم مفعولدر) (نظر نظرف مکانی
(و شین ضمیر دشته راجعدر) (محول بیت) اگر دشمنه صلح ایدوب بار شمی استرسک وانی کندو که
دوست ایدوب مکریدن سالم اولهیم دیلر سک هر بار که اول سنک اردکده عیب و مذمتک و قدح
و غینک ایلله سن آنک نظرنده و حضور و مواجه سنده تلطف ایدوب هر وضعی تحسین
و مدح ایلله هر نه دکلر سنک دل و بد خوی اولورسه البته باذن الله تعالی عداوتی صداقته مبدل
اولور معلوم اوه که خواهی فعلک بامی سکونله یعنی سکونله اوقنور اما حین تقضیعه بایه کسره
حرکت ویره * سخن آخر بدهن می گذر دموز برا * سخنش تلخ نخواهی دهنش شیرین کن *
سخن مبتدا الخلف فارسیدر تأکید و تقریر ایچون کلور انجیق (بدهن بابونک کبی برلده از
معانسه در (از دهن تقدیرنده) می گذر ده متعلقدر) (مودی اسم فاعلدر افعال بایندن اذاییدی
جفاکار معانسه (و راداد تخصیص موزینک دیمکدر) (میکدر ده متعلق و جمله فعلیه خبر مبتدا
(سخن شین ضمیر مودی به راجعدر) (تلخ آجی دیمکدر) (نخواهی فعل نفی استقبال معنای شرطی
متضمن اگر دیلر سک دیمکدر) (سخن مفعول اولی و تلخ مفعول تائینی) (دهنش شین مودی به راجعدر
کنک دهن مفعول اولی (و شیرین مفعول تائینی) (محول بیت) البته بد کوی و بد زبان موزینک
اغزندن سنک حقه سوز کچر و جفا یعنی سنک حقه سوز سو یلماکه قادر دکلدر البته سو یلر
ایندی آجی سوزینی ایشتماک استرسک اغزنی طانی ایلله یعنی مدار ایدوب رعایت ایلله تا کیم
حقکه بد کوی و بد زبان ایشماسون حاصلی موزینک بد کوی بلقده اختیاری یوقدر همان نه ایلر سک
ایلله انکله مدارا اوزره اول معلوم اوله که بویکی بیت اصل حکایه به چوقلقی چسیان دکلر
(مصراع اولک معانسی یعنی سخن تو آخر بدهن مودی میکدر دین شارح اگر مرادی سخن تودن
سنک سو یلر سک سوز ایلله تنکه بعض شارح بونک توجیهنده یعنی نه سو یلر سک آخر موزینک دهانته
واصل اولور دیش بوتزریق محضدر بونی کورم جیر دیوانه سو یلر و اگر مراد سخن تودن سکامودی
البته سوز سو یلر دیمک ایلله شارح معترض و موجه بو کلامی اکلیوب بی تقریب دخل ایلر
بعض شارح یعنی تحقیق مودی اغزنده کلام اجرا ایلمکه قادر در سوزده اغزندن جاری اولور
و بومعنی مصراع تائینک معانسه مناسبدر دیش لیکن زیاده نامناسب سو یلر (و بعض شارح
دیش که آخر موزینک سوزی سکادهن و سبله سبله کذر ایلر یعنی سکا اذاسی اغزندن چقان
سوز ایلله در سار اعضا یله دکلدر (بوده اغزندن چقان سوزک معانسی بلزیمش و بعضی سوز
بهر تقدیر مودی و بد زبان دهانته جریان ایدر غیری گذر گاهی یوقدر دیش بوده ترزریق
سو یلده سابقه پیر ولک ایش عنی الله عنهم * آنچه مضمون خطاب ملک بود از عهده بعضی

شارح اول ابن سید علی
شارح معترض سروری
شارح موجه کافی
رد سروری

رد شعی
رد کافی

بیرون آمدن و بقیقی در زندان بماند * آنچه مبتدا اول نسنه که دیمکدر مضمون بونده معنی دیمکدر
(خطابه اضافی لامیه در خطابدن بونده مراد امردر) (ملکه اضافنده لامیه در) (عهده حق
معانسه در) (و همزه اضافت ایچون کاشدر) (بعضی ده باحرف تنکدر در) (از عهده بعضی بیرون
آمده متعلقدر یعنی بعضی نک حقندن طشره کلمکدن مراد ادا ایلکدر جمله فعلیه خبر مبتدا در
(بقیقی باحرف سبب) (و باحرف تنکیر) (محول ترکیب) مذکور خواجه امر ملک مقتضاستیجه
مصادره و مطالبه اولان مالک بر مقدارین تدارک ایدوب تسلیم ایلدی و باقی قلان بر مقصدارک
اداسندن عاجز قالوب عهده سندن کله مد کیچون زندانده محبوس قالدی * یکی از ملوک ان نواحی
در خفیه پیغام فرستاد که ملوک ان طرف قدر چنان بزرگوار ندانستند و بی عزتی کردند *
نواحی ناحیه نک جعبدر طرف معانسه (خفیه خاتک ضعی و فاک سکونله کز لن دیمکدر
(پیغام و پیام و پیغم و پییم خبر معانسه در) (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر
(فاعلی تحشده یکی از ملوک که راجع ضمیر در) (که حرف بیان) (ملوک ان طرف لامیه و مبتدا) (قدر
چنان لامیه) (بزرگوار بزرگ) (بانک و زانک ضمیر یله در و رانک و کاف سکونله اولوردر عظیم معانسه
(و واونست و تخصیص معانسی افاده ایدر عظیم الشان و نبیه القدر دیمکدر) (و باحرف وحدت
(ندانستند فعل نفی ماضی جمع غائب بتدیلمر دیمکدر قدر چنان مقدم مفعول و جمله فعلیه خبر
مبتدا در) (و بی عزتی کردند متعلق و جمله فعلیه نداشتند معطوف) (محول ترکیب)
خواجه زندانده ایکن اول اطرافده اولان سلاطینک بری مخفی خبر کوندردی که اول جانبیک
سلاطینی سنک کبی واجب الاحترام و جلیل القدر صاحب دولتک قدرین بتدیلمر و حرمتسنرک
و عزتسنرک ایدیلر * اگر خاطر عزیز فلان احسن الله عواقبه بجانب ما التفتا کننددر
رعایت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان این مملکت بیدار او قنخند و جواب
مکتوب را منتظر * خاطر عزیز بیانیسه (وفلان اضافت لامیه) (احسن الله عواقبه جمله دعایه
معترضه واقع اولش اعرابدن محلی اولماز) (عواقب عاقبتک جمع مکسری منتهای جوعودندر
(فواعل وزنی اوزره) (خواجه به دعاء لدر الله تعالی عاقبتنر کونک ایلسون) (یعنی عاقبتنر
خیر ایلسون) (با حرف صله) (جانب ما لامیه) (التفات کندک مفعول صریحی) (و بجانب
غیر صریحی) (رعایت خاطر مصدرک مفعولته اضافتدر) (هر چه تمامتر هر نسنه که تمام و کمال
مرتبه در سعی اولنه) (که حرف تعلیل) (اعیان این لامیه و مبتدا) (مملکت مشار الیه) (با حرف صله
مقتضنده متعلق) (دیدار لفظ مشترکدر یوز ایلله کورمک بپشنده بونده ایکی وجه یله جائزدر
مقتض اسم فاعلدر افعال بایندن) (نون و دال ادات جعبدر) (بیدار او مقتضند خبر مبتدا در
(و جواب مکتوب لامیه) (و با حرف تخصیص متغیرک جواب مفعولدر) (محول ترکیب)
اگر فلان کسک خاطر عزیز (یعنی خواجه مذکورک الله تعالی عاقبتنر خیر ایلسون بزم
جائزه التفات ایلر سه) (یعنی بو دیاری قدم شریفی مشرف ایلر سه) (حاصلی بزه کسور سه
خاطرینی رعایت ایلده و عزت و حرمتده هر نسنه ام و او فر رعایتدر آنک خصوصنده سعی و اقدام
اولنه) (زیرا بو مملکتک اکابر و اعیانی دیدارینه مقتض و جمال پر کالنی کور مملکه مقتضدر در و جواب
مکتوب بزمه منتظرلر مذکور مکتوبده خواجه بی غائب برینه تنزیل ایلد کلرندن بعض شارح
مکتوب بالذات خواجده او لمیوب بعض هوادا لرینه اوله دیوز عم المیش لیکن وهم ایش
زیرا اکابر و اعیان ناسه تعظیم قصد اولند قدغه غائب منزله تنزیل ایدرلر * خواجه برین
وقوف یافت و از خطر اندیشید جوابی مختصر چنان که مصلحت دیدر ظهر ورق نوشت و روان
کرد یکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلان را که حبس فرموده

رد کافی

باملك نواحی مرسلت دارد * برین اشارت در مضمون مکتوبه (خطر بونده ضرر و فساد
 معنای در) اندیشید فعل ماضی مفرد غائب قور قدی دیمکدر (جوابی با حرف و حدت
 مختصر صفت جواب در) چنان انجیلین دیمکدر (که حرف رابط صفت) دیدک مصلحت مقدم مفعولی
 (بحرف استعلا) ظهور ورق لامیه مکتوب ارفاسنه دیمکدر (نوشتک مفعول غیر صریحی در
 و جواب صریحی) چنان که مصلحت دید معترضه روان کردک مقدم مفعولی در (متعلقان
 جمع متعلق در مکه اضافتی لامیه ملوک خواصندن بریسی دیمکدر) برین واقع یعنی مکتوب
 قصه سته (مطلع طائرک تشدیدیه افتعال باندن اسم فاعل در آگاه اوندی) فلان را الفاظ
 کنایه دندر ورا ادات مفعول (که حرف رابط صفت) با حرف مصاحبت (ملوک نواحی لامیه
 مرسلت مفاعله باندن مصدر در مکتوب بشمک معنای (محصول ترکیب) خواجه مضمون
 مکتوبه و قوف بولدی یعنی مکتوبدن قصده اید و کن یلیدی و ضرر و فساد دن قور قدی
 یعنی بوسر نهائی یلنوب پادشاهدن کندی به ضرر و خطریار بیه دیو خوف ایلدی (پس
 کندی مفعول و مناسب کوردی وجه اوزره کلن مکتوبک ارفاسنه بر مختصر جواب یازدی
 و کوندی) پادشاهک متعلقات و توابعدن بریسی بوحاله واقف اولدی بعضیلم مصاحبتدن
 بریسی دیمک مصاحب اولق لازم دکل اتباعدن بریسی دیمکدر کر کسه مصاحب و کر کسه
 غیر بریسی (و پادشاهه اعلام ایلدی و دیدی فلان کیمسه بی که حبس بیور مش سین اطراف
 پادشاهلریله مرآله سی واری یعنی کزلی مکتوب بشور * ملک بهم برآمد و کشف این خبر فرمود
 قاصدر ابکر فتنه در ساله را بخوار آندند نوشته بود که حسن ظن بزرگان بیش از فضیلت بنده است
 و تشریف قبولی که فرموده اند بنده را امکان اجابت ان نیست * ملک مبتدا بهم برآمد خبری
 (و کشف این خبر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) فرمود بیوردی (قاصد اصطلاحا حلزنده
 بیکه دیرل و عرب برید دیربانک فقیله) ورا ادات مفعول (بکر فتنه با حرف تأکید) و مدخولی
 فعل ماضی جمع غائب طوطیله معنای (ورساله مکتوبه دیرل) ورا ادات مفعول (بخوانند فعل
 ماضی جمع غائب) نوشته بود یازمش ایدی دیمکدر (که حرف بیان) حسن ظن بیاتیه و بزرگانه
 اضافت لامیه (پیش باء عربک کسریله آرتقدر زیاده معنای (فضیلت عیله و کالده ار تعلقه
 دیرل) بنده به اضافت لامیه در) و تشریف قبول مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و با حرف و حدت
 و تشریف مبتدا) که حرف رابط صفت (فرموده اند بیور مشلدر در) بنده را را ادات صله
 (امکان اجابت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) و اجابتک انده بویه در (امکان مبتدا و نیست
 خبری و جمله اسمیه خبر تشریفدر) (محصول ترکیب) پادشاه غمازک غمزدن بیحضور اولدی یعنی
 منقبض و مضطرب اولدی (و بو خبرک کشفی پیوردی) یعنی بو خبرک صحتی بیلتمک و قاصد و حامل
 مکتوب بولتمک کر کدر دیدی (پس قاصدی) یعنی حامل مکتوبی طوطیله و ملوک خصوص بنده
 کنور دیرل (و کاغذی او قودیلر) رساله ده خواجه یازمش ایدی (و یا مکتوبه یازمش ایدی
 (یعنی ظاهر مکتوبه یازمش ایدی که صاحب سعادت لک بونده نک حقنده حسن ظنی
 فضیلتدن زیاده در) یعنی ظن ایلدکلری فضل و کمال که اول سبیله رغبت و التفاته لایق
 اولام (بنده ده اول حالت بوقدر) و خد متلری قبول تشریفی که بیور مشلدر بنده نک
 انی قبول ایلک امکائی بوقدر (یعنی حضور شریفلریله مشرف اولق قبولی که بیور مشلدر
 حاصلی بزمه اولق شریفله مشرف اولق قبول ایلد بیور مشلدر بنده اول تکلیفی اجابت
 و اول فرمانه اطاعت ایلکه مجال و قدرت بوقدر * بحکم آن که برورده نعمت این خاندانم و باندک
 مایه تغیر خاطر با ولی نعمت خود بیوفائی نتوان کرد که گفته اند * با حرف مصاحبت (و حکم

ردشعی

تشریف بونک کی برورده
 احسان دیمکدر
 م

بونک کی برورده سبب معنای در (که حرف بیان) برورده نعمت این اضافت لایمیه در (خاندان
 ایلک مشار الیه) (و میم ضمیر متکلم) (و او حرف حال) و با حرف مصاحبت (انک آردیمکدر
 قلیل معنای (مایه بونده اصل و سبب معنای در) و همزه اضافت ایچون کلسدر (تغیر و خاطر
 اضافت لایمیه در) بعضی انجم مایه نک اضافت قائل دکلدر (فی الواقع مضاف اولمادیق
 اصلدر) لیکن اکثر خلق اضافتله استعمال ایدر اول جهتدن اضافتله ذاهب اولدی قندبر
 (و کلسنک سکر نیجی باده اضافتسن واقع در تنکه بویشته اویه در) (یت الا انشوی مدح
 سخن کوی) (که اندک مایه نفعی از تودارد) با حرف صله (ولی فعل فاعل معنای در) و نعمته
 اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قیلندندر صاحب نعمت دیمکدر (و خوده اضافت
 لامیه در) (بی حرف سلب) (وفائی یاسی حرف مصدر در) کرد بونده کردن معنای در (ز برانواده
 بوی مضارعت ورا (محصول ترکیب) بیور یلن تشریف قبول ایلک ممکن دکل اول سبیله که بو خاندانک
 نعمتک برورده سی و مری سیم (و جزئی تغیر خاطر سبیله کندنک ولی نعمته و صاحب دوامه
 و فاسرک ایلک جائز و مفعول دکلدر زرا حکما و عقلا دیمکدر * یت * آن را که بجای تست
 هر دم کریمی * عذرش بنده ار کند بمری ستمی * آردا که تقدیری آن کس را که در (بجای با حرف صله
 (و جای محمدر ضرورت وزن ایچون) بونک کی برورده جایه حق معنای و برنلر افزایلش
 (جایک نسته اضافتی لامیه در) هر دم هر ساعت دیمکدر کرم ایلک دیمکدر (و با حرف و حدت نوعیه
 (عذرش ضمیر آن کسه راجعدر) بنده با حرف تأکید (ونه نونک کسری بهاء اصلیه ایه قودیمکدر
 (عذرش بنده انی معذور طوطی دیمکدر) ارادات شرط اگر کردن مخفف در با حرف ظرف (و عجز
 بونک کی برورده زمان معنای در) (و با حرف و حدت) حرف تکبیر و ابهام دین غندی سویش (ستم
 ظم) (و با حرف و حدت فردیه) (محصول ترکیب) اول کیمسه نک که سکا هر دم و هر ساعت بر نوع
 کرم و احسانی و اردر (یعنی داناسکا لطف و احسانی و اصل اوله انی معذور طوطی و خاطرک برینان
 طوعه اگر سکا بر زمانده بر جفا ایدر سه حاصلی نیجه لطف و احسان کوردیک کیمسه نک بر جفائی
 سبیلله اندن و کردان اولوب ترک و فاسین ایلد بعض نسخه ده عذرش بنده بریننه نازش بکش
 دوشمش و بعض بنده عیش ممکن واقعدر بعض شراح جای بونده مکان معنای در دیمش
 یعنی کریمی سنک برو که اول نیجه سکا نیجه اولق کرک یعنی سکا زیاده اولق کرک دیمش بوندن
 معلومدر که بو کیمسه بومیدانک فارس لردن دکلدر * ملک را حق شناسی او بوند آمد نعمت
 و خلعت بخشید و عذر خواست که خطا کردم و تازی گاه بیازردم گفت ای خداوند بنده درین
 حالت شمارا گاهی نمی بیند بلکه تقدیر خدای تعالی چنین بود که مرین بنده را مکر و هوی برسد
 پس بدست تو اولتر که سوابق نعمت برین بنده داری و ایادی منت * ملک را را حرف صله (حق
 شناس وصف ترکیبدر حق بلیبی و اکلا نی معنای) (و با حرف مصدر کسره اویه اضافت ایچون
 کلسدر بعض نسخه ده ملک را سیرت حق شناسی او واقعدر) (بستد مفعول معنای استمد
 (و عذر خواستک مقدم مفعولی) (که حرف بیان) (عذر بی گناه گاهسز دیمکدر) (بیازردم فعل
 ماضی متکلم وحده سنی گاهسز انجندم) (گفت خواجه دیدی ای پادشاه) (شمارا ارادات
 تخصیص سزک دیمکدر) (گاهی با حرف تنکیر) (نمی بیند فعل نی استقبال مفرد غائب سیرک گاهسز
 کورمز بعض نسخه نمی بینم دوشمش متکلم وحده صیغه سنده کورمز دیمکدر) (بلکه ادات
 اضرب) (تقدیر خدای تعالی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (چنین بود بویه ایدی) (که حرف بیان
 (ارادات تأکید یعنی را منضم اولدی یعنی معنای تأکید ایدر) (مکر و هوی با حرف و حدت
 مکر و هوی بونده شدت و الم مراددر) (برسد فعل مضارع مفرد غائب فاعل تحتد مکر و هوی راجع

ردشعی و کافی

رد کافی

رد سروری

ضمیر در (پس قای جزایه معنایه در) با حرف ظرف دست تولا میه (که حرف تعلیل) سوابق
 سابقه نك جعیدر نیمه اضافتی صفك موصوفه اضافتیدر اصلیده نعم سوابقدر (داری فعل
 مضارع مفرد مخاطب اغتده طوئارسین دیمکدر اما استعمالده وارلقدن کنایتدر ایادی ایدبنك
 جعیدر وادی بدك جعی حاصلی منتهای جوعدندر منته اضافتی لامیه در (محصول ترکیب)
 پادشاهه خواجده نك حق شناسلغی سیرتی و وفادارلغی طریق مقبول و مطبوع کلدی یعنی بکندی
 وانصاف ایلدی خواجده به نعمت و خلعت باغشلدی و اندن عذر دیلدی که خطا ایلدم و سنی
 بی کناه ناحق یه انجندم خواجده ابتد ای پادشاه بنده کز بوخیم و صده سزك کناهکن بلیم
 و بوخالته سزدن کناه الکلام حاصلی بونده سزك کناهکن یوقدر بلکه خدای تعالیک تقدیری
 بویله ایدیکه بونده به برمرکه و ابریشه یعنی باشیم بر بلا کله پس بومصیت و بلا سنك الکن
 اولق اولیدر زیرا بونده نك او زرنده نیجه نعم سوابك وانعامات متواترک وارد و مشته لایق
 و سزاوار اوزرمده ایادی واحساناتک وار حاصلی قت قت نعمتک و کورمشم پس بزدلنك
 و تحقیرک بکا چوق کورغز و حکما و علما دیمشیر * منوی * کرکز ندت رسد زخلق مرج * که نه
 راحت رسد زخلق نه رنج * کرکز ندکاف بحکم ضعی و زانک فحبله ضرر سعاسته اسمدر (رسد رانک
 و سبک فحبله فعل مضارع مفرد غائب زخلق رسده و مرئجه متلق اولق قابلدنر) و انکل وجهه
 (که حرف تعلیل) نه حرف نفی معناده رسده مقیددر (رنج رانک فحلی و سکون نونه در دوالم دیمکدر
 (محصول بیت) اگر سکا خلقدن ضرر روزیان ایشورسه انجمه و یا اگر سکا ضرر ایشورسه خلقدن
 انجمه زرا خلقدن کیمه به نه راحت ایشور و نه زحمت و مشقت بلکه هب خدادندرتکه بیت ثانی
 یور * از خدادان خلاف دشمن و دوست * که دل هر دو در تصرف اوست * دان فعل امر مفرد
 مخاطبدر دانیدن دانستن در کل بیل واکله دیمکدر (خلاف دشمن مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 دوست دشمنه معطوفدر) و خلاف مفاعله باندن مصدر ثانی در دوستک و دشمنک سبکله مخالفتی
 (زیرا بعض امورده کشنک دوستده کشدی به مخالفت ایدر یا خود معنی بویله اوله دوست
 و دشمن سنك خصوص سبکده مخالف اولدقلمری یعنی دوست صداقت و دشمن عداوت اوزره
 اولدقلمری خدادن بیل زید و عمرو دن بیه علی کل حال دوسته وفاق عبارتی مضاف تقدیر
 ایلکه احتیاج بوقی (که حرف تعلیل) دل هر دو لامیه در بیه بطنیله (تصرف اوست مصدرک
 فاعلنه اضافتیدر (محصول بیت) دوستک و دشمنک مخالفتی خدادن بیل (یعنی سکا دوستی
 محب و صادق و دشمنی عدو و مخالف ایلین خدادنر) زیرا ایکسنک بیه کوکلری خدانک حکمنده
 و تصرفنده در (یعنی جبعی امور ظاهرا و باطنا خدانک الله در دیلدیکی کی تصرف ایدر
 * کرچه تیر از کان همی کزدر * از کاندار پند اهل خرد * همی ها حرف تأکید (می کزدر
 فعل مضارع مفرد غائب بونده چقار کیدر دیمکدر) کاندار وصف ترکیبدر یای طوئری دیمکدر
 اما امر ایدر اندازدر (پند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر پندیدن (اهل خرد لامیه در
 (محصول بیت) اگر چه ظاهرا اوقی بایدن چقار کیدر اما اهل عقل و بینش کاندار و تیر اندازدن
 بیلور یعنی ظاهرا بایدن چقار اما حقیقتده تیری آنان تیر اندازدر و کان اراده بواسطه و آلتدر
 انجق افعال عبادده بویله در ظاهرا هر فعل زید و عمرو دن صادر اولور اما اول فعلی انلردن
 اصدار ایدن خالق اشبار که افعال عبادی خالق ایدن اولدر و زید و عمرو اراده آلت
 ملاحظه در انجق * حکایت * یکی از ملوک عرب متعلقان دیوان را فرمود که مرسوم فلان را
 چندان که هست مضاعف کنبد که ملازم در کاهست و مترصد فرمان و سائر خدمتکاران
 بله و ولع مشغولند و در ایادی خدمت متهاون صاحب دلی بشنید و گفت علو درجات بند کان

روشی

رد کافی

خواجده نشئت

نه هواونه کان و نه کانکش انجق
 ایدرین منزله تیری ندای باحق

بدرگاه حق جل و علاه همین مثال دارد * متعلقان دیوان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ورا
 ادات مفعول) که حرف بیان (مرسوم بونده و نظیفه دیمکدر) فلان الفاظ کایه دندر فلان
 بنده دیمکدر (مضاعف اسم مفعولدر مفاعله باندن ایکی اول قدر دیمکدر) که حرف تعلیل
 (ملازم درگاه اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) مترصد فرمانده بویله در (سائر خدمتکاران
 سائر بونده باقی دیمکدر) لهو لامک فحبله و سکون ها بیه او یون معنایه در (لعب لامک فحلی
 و عبک کسر بیه مرادف لهو در) ادای خدمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر خدمتی ادا ایلده
 دیمکدر (متهاون اسم فاعلدر دست معنایه) درجات درجه نك جعیدر بویکسک یه چمناغه
 بصمقره دیرل تنکه الحق یه انجکه در کات دیرل در که نك جعی (پند کانه اضافتی لامیه در
 (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرندن برسی دیوانه متعلق اولان ارکان واعیان امر ایلدی که
 فلان قولک وظیفه سنی تقدیر ایدر بر اول قدر دخی ایلک زرادتا آستانه مزه ملازمت و خدمت
 دیوانه مداومت و مواظبت ایلر و هر نه یوزدنکه امر یز وارد اولورسه احسن وجهه بیه برینه
 کنور و ب اداء خدمت ایلکه ناظر و حاضر و مترقیدر و باقی خدمتکارل لهو واجبیه و هوا
 نفسلرینه مشغولدر و اداء خدمته کاهل و سست یعنی تهاون و تکامل اوزره دیرل اهل دل
 اولیادن برسی پادشاهک بو کلامنی استماع ایدوب دیدی الله تعالی قوللر سنك درگاه حقه
 علو درجانی و رفعت مقاماتی بوکا ماننددر یعنی عبادت و طاعته ملازم اولنلرک مراتبی رفیع
 و پایه لری منیعدر و اجمال و تقصیر اوزره اولنلرک اوللری خدانک لطیفه قالمشدر (فیقصر
 لمن یشاء و یعذب من یشاء والله علی کل شیء قدير * نظم * دو بامداد اکر ایدکسی بخدمت شاه *
 سوم هراینه در وی کند بلطف نگاه * بامداد ایدر دیمکدر یعنی ایکی صباح کسی یا حرف وحدت
 (با حرف صله) خدمت شاه اضافتی لامیه در (سوم سبنك کسری و واول ضمیمه او جبعی دیمکدر
 تنکه با لرزه بیان اولدی ایدی (هراینه البنده دیمکدر برافظدر (در حرف صله در یا معنایه در
 وی ضمیر غائب کسی به راجعدر) کندک فاعلی تحتده شاعده راجع ضمیردر (با حرف مصاحبت
 (لطف مصدردر ملایمت معنایه) نگاه نظر دیمکدر) کندک مفعول صریحی (ودروی و بلطف
 غیر صریحی (محصول بیت) ایکی صباح اکر بر کیمه پادشاه خدمته کاسه و مرتبه ملازمت
 و مداومته بولنسه او جبعی صباح اول کیمه به حال لطف و شفقتله نظر و التفات ایلر
 * امید هست پرشنده کان مخلص را * که با امید نکر دندز آستان آله * امید مبتدا (و هست
 خبر پرشنده اسم فاعلدر عابد معنایه و کاف عجم هاء رسیدن بدلدر والف و نون ادات جمع
 تخلصه اضافتی پیاپی در (ورا ادات تخصیص) مصراع اول مصراع ثانی به مرهوندر (که
 حرف بیان (ناامید مایوس مبتدا) نکر دند خبری فعل نفی استقبال جمع غائب لفظ مشترکدر
 اولماتق و دوغنامک پشنده (کر دیدندن مشتق کاف عجم بیه زاء مفرده (ازدن مخففدر) نکر دنده
 متعلق (آستان آله لامیه (محصول بیت) خالص و مخلص عابد و زاهدلرک امیدی وارددر یا معنی
 بویله اوله (خالص و مخلص عابدلر ایچون امید وارددر (یعنی امید در که درگاه کبر یادن محروم و ناامید
 و خائب و خاسر اولمیلر و بار جوع و عودت ایلدر بلکه نظر عنایت حقه مظهر و شوب منظور
 خدا اوله (حاصلی دنیا پادشاهلرینه ملازمت ایدنلر احسانلرینه امید وار اولنجه (پس جناب
 حقه خلوص طویرت ایلر عبادت و طاعت ایدنلر امید وار اولملاری اولی و احراردر بویایکی بینی رباعی
 دیو یازنلر اسلوب شعر دن عجب بی بهره ایشلر و نکر دندی عودت و رجوعه تخصیص ایدنلر
 تقصیر ایشلر * منوی * مهتری در قبول فرمانست * ترك فرمان دلیل حرمانست * مهترمه
 اولوبه دیرل (و ترادات تفصیل اولورق دیمکدر و یا حرف مصدر (قبول فرمان مصدرک مفعولنه

رد سراج جبعیا

رد سروری و شعی و کافی

اضافیدر (ترك فرمان بنه مصدر ك مفعولنه اضافیدر (دلیل حرمان اسم فاعلك مفعولنه
 اضافیدر (مهتری مبتدا و مابعدی خبری (و ترك فرمان مبتدا (و دلیل حرمان خبری
 (محصول بیت) اولولوق و دولت و سعادت بویرق قبول ایلمده در (یعنی امره امثال ایدوب عبودیت
 شرطنی برینه کتور مکده در اما بویرقی ترك ایلك (یعنی امره اطاعت ایلیوب ترك فرمان
 دلیل حرمان و نشان خسران و سبب خذلاندر * هر که سیای راستان دارد * سر خدمت
 بر آستان دارد * هر که هر کس که تقدیرنده (سیما سبک کسریله علامت و نشان معناسنه در
 راستانه اضافتی لامیه در طو غریب سیماسی دیمکدر (دارد طوتار وار لعدن کنایتدر (تنکه
 مکرر بیان اولندی (سر خدمت بیانیه در (بر حرف استعلا (آستان) و آستانه اشک دیمکدر
 (محصول بیت) هر کبسه نك که مستقیم و سعادت لیلرک نشانی اوله (یعنی دائم استقامت طریق اوزره اوله
 حاصلی (دولتی باشی اولان کیمسه سر خدمتی افندیستك آستانی اوزره اولور (طوتار دیمکدر
 مراد افندیستك خدمتمنده اولور و اندن ایرماز دیمکدر * حکایت * ظامی را حکایت کند که
 هیزم درویشان خریدی بحیف و توانکر از ادای بطرح صاحب دلی پرو بگذشت و گفت * ظامی
 با حرف وحدت (ورا دات مفعول (که حرف بیان (هیزم هانک کسریله و زانک ضمیمه (و هیزم هانک
 کسری و ممك فتحیه اودونه دیرلر عریجه حطب دیرلر در ویشانه اضافت لامیه در (خریدی
 با حرف حکایه صا تون الوردی دیمکدر (هیزم مفعول صریحی (و بحیف غیر صریحی (بحیف بونده
 ظم معناسنه در (توانکر بونده کوچلی دیمکدر (یعنی غنی و الف و نون ادات جمع (ورا دات مفعول
 دادی نك مقدم مفعول صریحی (و بطرح غیر صریحی (داد نك بانی حرف حکایه در
 (و طرحدن مراد صالغوندر (پرو برا و تقدیرنده در (محصول ترکیب (بر ظامی حکایت ایدرلر که
 فقرانک اودوتی کوجله اوجوز بهایله صا تون الوردی و اغنیایه جبرایله صالغین طریق بهایله صا تودی
 (حاصلی فقرایه و اغنیایه ظم ایدردی (زیرا اندردن اوجوز الوردی و بونلره بهایلی صا تودی
 بر صاحب دل برون یا نسدن بچدی ویدی * بیت * ماری تو که هر کرا بینی زنی * یا بوم که
 هر بکانشینی بکني * ماری تو اخباره ۳ و انشایه تحملی وار پس برینه قصر ایدنلر تقصیر ایلملر
 (ماری بانی ضمیر خطابدر حرف وحدت دین اصابت ایلماش (که حرف تعلیل و با حرف بیان
 هر کرا هر کیمی دیمکدر (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (پندیدن کور رسین دیمکدر
 (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر زیندن اور رسین دیمکدر (با حرف عطفدر او معناسنه (بوم
 بايقوش دید کلری طیردر (تقدیری یا بومی (تو که بنه سابق کیدر (هر بکاهر فنده دیمکدر (نشینی
 فعل مضارع مخاطبدر نشیندن اور رسین دیمکدر (بکني فعل مضارع مفرد مخاطبدر کنیدن
 که مشترکدر قازمقی و قو برقی و بولمق پینده بونده تخریدن کنایتدر حاصلی کاف عربك
 فتحیه و نونک کسریله در کنندن مستقدر دینلر احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایملر (محصول بیت)
 سن بیلان سین و یاسن یلانمی سین که هر کیمی که کور رسین صوق رسین و بايقوش سین
 و بايقوش مبین که هر نه برده اور رسین یعنی هر فنده که قونار سین خراب ایدر سین ابکی
 مصرعك تقدیرنده ادات تشبیه ابرادیدن بی وجه ایلمش * قطعه * زورت اریش میرو باما *
 با خداوند غیب دان زود * زور زانک ضمیمه قوت معناسنه در و تا ضمیر خطاب (بیش با عربك
 کسریله ارتقی دیمکدر زیاده معناسنه (می رود فعل مضارع مفرد غائب لفظ مشترکدر کتک
 و واقع اولوق پینده (با حرف صله (ماز دیمکدر نحن معناسنه (باینه حرف صله در (خداوند
 غیب دان بیانیه در (غیب دان وصف ترکیبدر عالم الغیب معناسنه (نرود فعل نفی استقبال مفرد
 غائب کتور و واقع اولماز دیمکدر اشترک اوزره (محصول بیت) اگر زورك (یعنی قوت

قاهره له

رد سروری

رد این سید علی و سروری
 و شعی و کافی
 ۳ نشان مراد استفهام
 انکاری در
 ۴

رد این سید علی
 و سروری و کافی

رد کافی

قاهره له بزه زیاده واقع اولوب تجاوز ایدرسه (یعنی فرض و قیاس ایده لوم کیم امرک و حکمک و ظم
 و حیفک بزم اوستزه و حقیرنده نافذ و جاریدر و بزه بالضروره تحمل ایدوب دفع و منعنه قادر
 دکلو ز لیکن عالم الغیب اولان خداونده امرک جاری و حکمک نافذ و جور و ظلمک ساری و متجاوز
 دکادر البته غیرت حق بوظله و بونعدی به تحمل ایلمز برون سنی اخذ ایدر * زور مندی مکن
 بر اهل زمین * تا دعایی بر آسمان زود * زورمند (مندادات نسبتدر زورلی دیمکدر (و یا
 حرف مصدر (مکن فعل نهی مفرد مخاطب ایلمه دیمکدر (بر حرف صله (اهل زمین لامیه (تا حرف
 تعلیل (دعایی یا حرف تنکیر و ایهام (بر حرف صله (آسمان سبک سکونیه فلک معناسنه در
 (زود کتبه و واقع اولیه دیمکدر (محصول بیت) اهل زمین (یعنی پرو زنده اولنلره قوت قاهره
 اظهار ایدوب ظالملق و جفا کارلق ایلمه تا کیم آسمانه دعا کتبه یعنی کیمسه سکا بد دعا ایلمه زیرا
 مظلومك بد دعا عسی ظالمه البته تأثیر ایدر (دعایی یا سنی حرف وحدت طوتار لذت معنادن آگاه
 دکالریش * ظالم ازین سخن برنجید و روی از و درهم کشید و پرو التفاتی نکرد اخذنه العزّه
 بالاثم * ازین سخندن مراد آیات مذکور در (بر حرف صله (و او ضمیری صاحب دله راجعدر
 (انتقائی یا حرف تنکیر (اخذنه فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه و ضمیر غائب مفعول صریحی (اخس بن
 شریف نام منافقه راجعدر (والعزّه لفظا مر فوع فاعلیدر اخذتک (با علی معناسنه حرفدر (اثم
 کسره همزه و سکون نای مثلث ایله کاه معناسنه در بونده اخذنه حلقه معناسنه در (وعزت
 تنکیر و غیرت جاهله معناسنه در مذکور اخس منافقیندن بردلی طلی شخص ایدی هر بار که
 حضرت محمد علیه الصلاه و السلام ملاقی اولسه مسلمان و سنی سورم دیود دعوی ایدردی لیکن برمودی
 منافق ایدی چوق فسادل ایدردی حتی بعض مسلمینک اکین بقاردی و چوق زیانلر ایدردی
 (پس اللهدن قورق بویله ایلمه دینلر کده غرور و تنکیر آتی کاه اوزره طوتردی یعنی عنادا فسادی
 ارتق ایدردی آیت کریمه نك حقیقه فخراسنه مطلق اولوق استین تفسیرلره مراجعت ایلسون
 حق تعالی نك عزتی اتی طوتدی کاهی سبیلله دین عنیدی سوبلر بوب خطا ایلمش قنبر
 (محصول ترکیب) صاحب دلك مذکور گماندن ظالم بحضور اوادی و اندن اعراض کوسرتوب
 بوزن بر تاردی یعنی عبوس الوجه اولدی و اکاهیم التفات ایلدی زنده تنکیر و غرورندن
 * ناشی که آتش از مطبخ در انبار هیزم مش افتاد و سائر املا کش بسوخت و از پستیزم رخا کستر
 کرمش نشاند * تا انتها غایت ایچوندنالی معناسنه (شی یا حرف وحدت (آتش مبتدا
 (مطبخ اسم مکاندر فتح باندن نك بشوره جک بر دیمکدر (در حرف صله بامع معناسنه (انبار
 معروف هیزمه اضافتی لامیه در (شین ظالمه راجعدر (سائر بونده جمیع معناسنه در باقی معناسنه در
 تحملی وار (املا که اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافیدر املاک ملکک جعیدر ممك کسری
 و لامک سکونیه (با حرف تأکید (و سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پینده مشترکدر
 بونده ایکبسته ده تحمل وار لیکن افتاده و نشانده نسبت متعدی اولور فتأمل (پستربای عجمک
 کسری و سکون سبته دوشک دیمکدر (نرمه اضافتی بیانیه در (خاکستر کاف عربك کسریله
 و سکون سبته کل در عریجه رماد دیرلر رانک فتحیه (کرمه اضافتی بیانیه در (و شین بند ظالمه
 راجعدر (نشاند فعل ماضی مفرد غائب اوج فاعلری تحتند مستکن ظالمه راجعدر
 (محصول ترکیب) ظالم مذکور خلقله بومعامله بی ایدردی بر کیمه دك که مطبخندن آتش اودون
 انبار بنه دوشدی و جمیع املا کنی و یا اودوندن غیری املا کنی یا قادی و یا اندردی دخی بومشق
 دوشکدن اتی ایسمیق کوله اوتوردی یعنی عزندن و حضور دن ذات و هوانه دوشدی حاصلی
 اسباب و املاک یا غفله خوار و حقیر اولدی ساری بونده بقیه معناسنه اخذ ایلمن سروری به تقلید

رد سروری و شعی و کافی

رد شعی

رد کافی

ایلیش لیکن فیه مافیه * اتفاقا همان صاحب دل پرو بگذشت شنیدش که بایاران همی گفت ندانم که این آتش از بخادر سرای من افتاد گفت از دود درویشان * بوکابده هر برده که صاحب دل عیارتی مذکور در حضرت شیخ کندی مراد در پرور والعم عندالله تعالی (محصول ترکیب) اتفاقا همان مذکور صاحب دل ظالمک با نندن یکدی یعنی اولدیغی بیه اوغرا دی ایشندی که ظالم بارانته سو بلردی یلرکه بو آتش بنم سرایمه قندن دوشدی و بو مصیبت بکاره دن کلدی مذکور صاحب دل حریفه دیدی بو آتش سنک سرا یکسه فقرانک دود دلدن دوشدی یعنی فقرایه ایلدیکل ظلم و جفا سببیه بو مصیبت اوغرا دک وانلرک بد دعا سی وآه سوز ناکی ایله خاتمالک یانوب بی نام و نشان اولدی ناشی بونده واقع اولان بگذشته مر بو ط و متعلقدر دین وهم ایلیش فتا مل * قطعه * حذر کن زدود درونهای ریش * که ریش درون عاقبت سرکنند * (حذر کن حاک وذا لك فقهه لایله صافن دیمکدر (دود درونها اضافتی لامیه درو ریشه اضافت بیانیه در بونده ریش یاره لی دیمکدر مجروح معناسنه) که حرف تعلیل (ریش درون لامیه در درویندن بونده قلب مراد در یاره لی یورک و مجروح دل (سرکنند باش ایلیر یعنی اوج و پر حاصلی تأثیر ایدر دیمکدر (محصول بیت) مجروح کوکلر تو توندن حذر ایله یعنی شکسته خاطر اشدن و بد دعا سندن احتراز ایله حاصلی کیمسه نک بد دعا سین المه زیرا عاقبت ریش دل اوج و پر یعنی سنده اثرین اظهار ایدر حاصلی سنی مجروح و پریشان ایدر (درونهای ریش تقدیر بی ریش درونها در دین تقدیر خلل و پریش (درونهای ریش وصف ترکیبدر دین ترکیب اضافیه وصف ترکیبی خوب فرق ایدر مش (بعض شراح بعضنک کلامی نقل ایلدکدن صکره بو تکلفاتی ارتکاب اصل معنایه عدم اطلا عدن ناشیدر دیمش قیاس بو تکلفاته دیمک ایدی تنکه جوهری ارتکاب الذنوب اتیانها بیور مش (ذنوبه کلک دیمکدر ذنوبی کلک دیمک دکلدر قدیر (بعض شراح سرکنندک معناسنی ریش دون عاقبت اوکلور و آنک اوکلی موزینک هلاک اولما سیله اولور دیمش پرامن تو جبه دکل اما استعماللرینه مطابقی اولسه * بهم برکن ناتوانی دلی * که آشی جهانی بهم برکنند * بهم برکن قرش مورس ایله دیمکدر یعنی بحضور و پریشان ایله (دلی یا حرف وحدت) که حرف تعلیل (آهی یا حرف وحدت و جهانی یا حرف تنکیر (بهم برکنند قرش مورس ایدر یعنی ز بروز بر ایدر (محصول بیت) مادامکه قادر سین بر کوکلی پریشان و بی حضور و رفیعده ایله یعنی کوکل یقده ز برافطو ملک بر آهی جهانی بی پرینه اورر یعنی عالمی خراب ایدر * حلیت * بر تاج کیمسر و نوشته بود * کیمسر و سیاوشک اوغلیدر و سیاوش افراسیاب اوغلیدر تفصیلی شاهنامه مرده مسطور و مذکوردر (نوشته بود یازمش ایدی یاز یان بو قطعه در * قطعه * چه سالهای فراوان و عمرهای دراز * که خلق بر سر ما بر زمین بخواد رفت * چه بونک کی برلده مبالغه افاده ایدر تنکه خواجه حافظ (چه خون افتاد در دلها) بیور مش یعنی مبالغه خون دیمکدر (سالهای فراوان بیانیه در فراوان جوق دیمکدر (عمرهای درازده بویه در (عمر بونک کی برلده زمان و مدت معناسنه تضمین قلندر (که حرف بیان) خلق مبتدا (بر حرف) استعلا سر مالامیه (بر حرف استعلا زمین بر در ارض معناسنه (بخواد رفت مضارع مفرد غائب رفت بونده رفتن معناسنه زیرا مضارع معنایه مقارنند بر سر ما و بر زمین بخواد رفت متعلقدر و جمله فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) نه جوق یلار و نه اوزون مدت و زمانلر که خلق عالم بر یوزنده بزم باشمز اوزره کجوب کتسه لکرک یعنی بز او اوب و مقبره مزی با صوب چکنند لکرک (بونده چه چندان معناسنه در دینلر فارسی بی چندان یلر زیمش * چنان که دست بدست آمدست ملک بما *

رد کافی

رد این سید علی
رد سروری
رد کافی
رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

بدستها

بدستهای دیگر همچنین بخواد رفت * چنان آتجلین دیمکدر (که حرف بیان) دست بدست الدن اله دیمکدر عریجه بداید دیمکدر (آمد ست اصلنده آمده است ایدی حذف و ایصاله آمدست اولدی ضرورت وزن ایچون (ملک مملک ضعیله مملکت و سلطنت معناسنه در (بما یا حرف صله ملک آمده استک فاعلی در و بما مفعولی (بدستهای با حرف صله (ودستهای دیگر بیانیه و بالامیه ایکی اعتبار ایله غیر اللره و یا غیر بنک اللربنه همچنین بو تجلین دیمکدر (بخواد رفت ینه رفتن دیمکدر (محصول بیت) مملکت و سلطنت نیجه که الدن اله بزه کلدیسه یعنی ملوک سا افه و سلاطین ماضیه دن نیجه که سلطنت بزه انتقال ایدوب کلشدر غیر یلرک اللربنه بو تجلین کتسه کرک یعنی دولت کیمسه به باقی دکل والا بوز مان بادشاهلری دولت و سلطنتی قنده بولور لیدی مقصود بو قطعه دن بو در که عالمک زیاده فزاسنی وعده بقاسنی ملاحظه ایدنار جور و ظلمه راغب و دنیاک مال و ملکینه طالب اولماز * حکایت * یکی در صنعت کشتی بسر آمده بود سیصد و شصت بند فاخر درین علم دانستی و هر روز بنوعی کشتی کرفتی * صنعت کشتی بیانیه کشتی یاه اصلیه ایله کورش معناسنه در (بسر آمده حده و غایت کیش یعنی سر آمد و بی نظیر اولمش ایدی (سیصد اوچوز دیمکدر (واو حرف عطف) شصت الشمس دیمکدر سبته ده لغتدر (بند فاخر بیانیه بند باء عربک فقیله اول صنعتک هر بر او بونه بند در پر فاخر دن مراد معتبر و مقبول دیمکدر (درین علم یعنی درین صنعت دیمکدر (دانستی حکایت حال ماضیدر یلور دی دیمکدر (با حرف مصاحبت) نوعی یا حرف وحدت (کشتی کورش (کرفتی یا حرف حکایه طو زدی دیمکدر (محصول ترکیب) بریسی کورش صنعتده حد و غایت ایشمش ایدی یعنی اول فنده ماهر و سر آمد و بی نظیر اولمش ایدی اوچوز الشمس مقبول و معتبر او بون یلور ایدی بو صنعتدن و هر کون بر درلو او بون ایله کورش طو ز ایدی حاصلی بر سنده هر کون کورش طو زده بر کون کوشتر دیک فنی بر کون دخی کوشتریمکه قادر ایدی و هر کورش طو ز یغنده بر غیر هیز عرض ایلمکه مالک ایدی دیمکدر * مکر کوشه خاطرش با جمال یکی از شا کردان میلی داشت سیصد و پنجاه ونه بندش در آموخت مکرک بند که در تعلیم آن دفع انداختی * مکر بونک کی برلده کانه و اتفاق معناسنه در (کوشه لغتده بو جاقدر اما بونک کی برلده همان خاطر کندی مراد در اضافت بیانیه طریقیه (با حرف صله (جمال یکی لامیه (از حرف بیان (شا کرد معروف) و لف و ونون ادات جعدر (میلی یا حرف تنکیر) داشت طو زدی یعنی ایلدی (پنجاه باء یجمل فقیله و سکون نوله الی دیمکدر (نه بونک ضمی وهاء اصلیه ایله طقوز دیمکدر حاصلی الی طقوز دیمکدر (بندش ضمیر شا کرده راجعدر (در حرف تأکید (آموخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی یشنده مشترکدر بونده متعدی واقعدر فاعلی تحتیده استاده راجع ضمیر در و مفعولی سیصد معطوفاتیه (و بند ضمیر عدد در (مکر ادات استئنا (یک بند مستئنا) که حرف رابط صفت (در حرف ظرف) تعلیم آن مصدرک مفعولده اضافتیدر (دفع مصدر در کدرمک معناسنه (انداختی انداخت لغتده آیدی دیمکدر اما بونک کی برلده ایلمک معناسنه تضمین اولمشدر (واو حرف حکایه در بعض نسخه ده و نهان کردی واقعدر یعنی ایهال ایدوب تکامل ایدر دی دیمکدر (محصول ترکیب) اتفاق مذکور کشتی کرک خاطری کوشه سی شا کرد لندن بریشک جالنه میل طو زدی یعنی مائل اولدی حاصلی محبت ایلدی و اکاهمتی و تعلیم و تربیتی غیر یلر دن زیاده اولدی اوچوز الی طقوز ندی بوفندن اکا تعلیم ایلدی حاصلی بیلدی فتنوندن برنی اوکر ندی غیر یلر بی جیعا اوکر ندی یعنی بر بندک تعلیمده ایهال کوشتر و بانی تعلیمده دفع ایدر دی و او کر ندی حاصلی بر او بونی

بدستها

رد این سید علی
رد سروری
رد کافی
رد این سید علی

رد این سید علی
وسروری و کافی

او که نموده تعلل و بهانه کو سزای زیر بیلوردی باشد که کجی (آموخت بریند آموزانید با زوب
آموزانیدن متعدیدر دیوب اما آموزید آموزیدندن لازمدر آموختن کبی دیندله دانستن لغتی
او که تعلیدر که غلط سو بیلدر * بسر در صنعت و قوت بسر آمد و کسی را با او امکان مقاومت
نیودی تا بحدی که پیش سلطان گفت استاد را فضیلتی که بر منست از روی بزرگی و حق
تر نیست والا بقوت از و کمتر نیست و بصنعت با او برابرم * بسر در امر آمد کورشاکرد در
(بسر آمد حده و غایتی کلدی یعنی صنعتیده و قوتیده کاله ابریشوب سر آمد اقران اولدی
(کسی یا حرف وحدت) ورا ادات تخصیص (با حرف مصاحبت) او ضمیری بسر را جعفر
(امکان مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) مقاومت بونده قارشو قومقدر یعنی بوفنده
بوکا کیمسه قارشو قویوب طور شمردی (تا انتهای غایت ایچوندر) (بحدی یا حرف صله) (و یا حرف
وحدت) (که حرف بیان) (پیش سلطان لامیه) (گفت بسر دیدی) (استاد را را حرف
تخصیص) (فضیلت زیاده لک) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (روی بزرگی
لامیه در) (حق تربیت بینه بویه در) (والا ادات استثنا) (بقوت یا حرف ظرف و یا حرف
مصاحبت) (از و استاددن) (مکتر اکسیرک و ازرق) (بصنعت بقوت کیدر) (با حرف مصاحبت
(او استاده را جعفر) (محصول ترکیب) (بسر صنعت و قوتیده حد و غایتی ایشدی یعنی فتنده
و زورده کامل و سر آمد اولدی و هیچ بر کیمسه نک انکله مقابله و قارشو قوماده امکان و مجالی
بوغیدی حاصلی فایق الاقران و غالب الامثال اولدی بر حده دک که بر کون پادشاه اوکنده
دعوی مرد نفرد فی الفی ایدوب دیدی استا دنک بنم اوزریمه فضیلتی و بر جانی و مزنی
اولولق بوزندن و استادم اولوب بکا فن کشتی تعلیم ایلدی یکی جهند ندر حاصلی اوسنده
حق تعلیمی اولدیغندندر والا قوتیده اندن اکسک دکم و صنعتیده انکله برابرم یعنی بوفنده هرنگه
اول بیلور ایسه بنده بیلورم و انکله طو شمع قدرم * ملک را این ترک ادب ازوی پسندیده
نیامد بفرمود تا مصارعت کشد مقامی منیع معین کردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر
شدند بسر چون پیل مست در آمد بصدمتی که اگر کوه آهین بودی از جای بر کنیدی
استاد دانست که جوان از و بقوت بر ترست بدان بند غریب که ازوی نهان داشته بود باوی
در او یخت جوان دفع آن ندانست استاد بدو دست ارزمن برداشت و بر بالای سر برد و رزمین
زدغریب از خلق برخاست * ملک را را ادات صله (ترک ادب مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (ازوی
یعنی بسر در) (پسندیده مقبول) (تا حرف تعلیل) (مصارعت مفاعله بایندن مصدر در کورشمک
معناسته) (مقامی یا حرف وحدت) (منیع اسم فاعلدر افتعال بایندن واسع دیمکدر یعنی برکش
بر) (معین بونده مصدر مییدر تعین معناسته) (چون ادات تشبیه) (پیل مست بیانیه) (با حرف
مصاحبت) (صدمت لغته کوده ایله و جسد ایله برنسته به طوفقدیر اما بونده هیبت و جلالت
و عظمت مراد در) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (کوه آهین بیانیه در) (آهن
دمور) (و یا حرف نسبت) (و نون حرف تأکید دموره منسوب یعنی دموردن طاغ) (برکنندی
(بر حرف تأکید) (و کنندی کافی عربک فتحیه و یا حکایه ایله قویاردی دیمکدر) (بند غریب
بیانیه) (که حرف رابط صفت) (نهان کزلی دیمکدر) (با حرف صله) (وی بسر را جعفر
(آویخت بایشدی دیمکدر) (نکه غلام عجمی قصه سنده بدو دست در سکان کشتی در آویخت
دید بکنده بایشدی دیمکدر بونده ده اولیه در) (قیاس بدو دستش ایدی شین ضمیره ایکن
اکثر نسخ ضمیر سز و اقدر قندیر) (دفع آن مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (جوان بپیدا ندانست
خبری دفع آن مفعولی) (محصول ترکیب) (پادشاه بسر در مذکور ترک ادب مقبول و مطبوع

کلدی

کلدی) (حاصلی استادی حقنه مذکور مدعاسنی بکنندی پادشاه پیوردی کورشه لر یعنی
امر ایلدی تا کیم استاد و شاگرد کورش طونه لر بر یوک میدان و بر واسع مکان تعیین ایلدی
ارکان دولت و اعیان حضرت ملک حاضر اولوب کلدیلر اوغلان مست فیل کبی میدانه
کیردی بر هیبت و مهابتله که اگر دموردن طاغ اواسه برندن قویار ایدی استاد بلدیکه جوان
اندن قوتیده اعلادر اول بند غریبه و فن عجیبه که بسر درن کزلی ایدی یعنی اندن اول بند
نهان طونار ایدی اوغلانه اول بندله بایشدی جوان اول بنددی دفع ایلمکه بیلدی و دفعنه
مالک اولدی استاد پسری ایکی البله بردن قالدردی و باشی اوزریمه ایلندی و بره اوردی
خلقدن غریب و فریاد و فغان قالدردی نکه عادتدر * ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت
دادند و بسر را زجر و ملامت کرد که با پرورنده خویش دعوی مقاومت کردی و بسر نبردی
گفت ای خداوند استاد بزور و قوت بر من دست نیافت بلکه در علم کشتی دقیقه مانده بود که
از من دریغ همی داشت امروز بدان دقیقه بر من دست یافت استاد گفت از بهر چنین روز
نکه می داشتم که حکما گفته اند دوست را چندان قوت مده که اگر دشمنی کشد بتواند * زجر بونده
فایق و از املق معناسته در) (با حرف مصاحبت) (پرورنده اسم فاعلدر مر بی معناسته) (خویش
اضافه لامیه در) (دعوی مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (بسر نبردی باشه ایلمک) (بر من
دست نیافت بنم اوزریمه غالب اولدی دیمکدر) (دقیقه دن مراد براویون و بر بنددر) (دریغ همی
داشت اسر کردی و قصقور دی دیمکدر) (و دست را را ادات مفعول) (چندان اولقدر دیمکدر
(مدهک دوست مفعول اولی) (و قوت مفعول ثانیه) (که حرف بیان) (دشمنی) (با حرف مصدر
(تواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه دوسته راجع ضمیر در) (محصول ترکیب) (پادشاه
پیوردیکه استاده خلعت و نعمت و پردیرو بسر زجر و ملامت ایلدی که استادک و ولی نعمتکله
دعوی مقاومت و مقابله ایلدی و یا باشه جقره مدک و سوز یکی اثباته قادرا و مدک دیو بسر دیدی
ای خداوند استاد زور بیه و قوتیه بکا غالب اولوب اوزریمه ال ولادی بلکه علم کشتی ده بر دقیقه
قالمش ایدی یعنی بوفنده براویون قالمش ایدیکه همیشگی بندن دریغ طوتردی بوکون اول دقیقه
ایله بکا غالب اولدی و ظفر بولدی استاد دیدی اول دقیقه بی بوچلین برکون ایچون صافلر مدک
حکما و عقلا دیمکدر که دوستک اولقدر قوت و قدرت و یرمه که اگر دشمنک ایلی اولوب کفران
نعمت مسلکته مالک اولور سه سکا ظفر بولمه قادرا و له میه یعنی عداوته فرصت بوله میه عداوت
قصه ایدرسه * نشیده که چه گفت آن که از پرورنده خود جفا دید * تمت قول استاد در دیر که
ایشتمش سین که نه دیدی (اول که کنندی بسلمه سندن جفا و جور کردی) (یعنی بسلمه سندن انجین نه
دید بکنی ایشتمش) (یعنی بوقطعه نک خواستی ایشتمش) * قطعه * با وفا خود نبود در عالم *
یا مکرکس در بن زمانه نکرد * با بونده ابتداء کلامده واقع اولان اما معناسته در) (خود و اور ممیله
اسلمه ادات تأکید پیونده مشترک در) (بونده ادات را کرچه تکلفه کنندی معناسته اسم اولقدر
قابلدن) (نبود اولدی و بوقدر معناسته در) (با حرف عطف) (مکر کانه معناسته و ادات تأکید
اولق جائز و استثنایچون الامعناسته اولقدره جائز) (کس مبتدا) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب
خبر مبتدا) (و در بن زمانه ظرف زمان) (محصول بیت) (یا عالمده هرگز و فا بوقدر) (یعنی دنیاده
و فا و حقیقت دید کلمی هیچ بوقدر و هرگز اولماش) (حاصلی بر فرد دن و فا و حقیقت وجوده
کلامش یا خود زمان سابقه ساده دلاک و بونلک زماننده وار ایش) (اما بوزمانده هیچ بر کیمسه
کیمسه به اظهار و ابراز ایلادی) (حاصلی مهر و وفا و حقیقت یادینای دنی به هرگز کلامش و یا بر زمان
وار ایش) (اما بوزمانده عنقا و کیمیا کی موجود الاسم و معدوم الحسمدر) * کس نیاموخت

علم تیر از من * که مرا عاقبت آسانه نکرد * کس مبتدا (و نیا موخت فعل نئی ماضی) علم تیر
لامیه و مفعول صریح نیا موختدر (وازم غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدا در) که حرف بیان
مراخی دیگر (نکرده مفعول اولی) و نشانه مفعول ثانیه (نکرد فعل نئی) (محصول بیت) کیسه
بدن اوق علمی او کردی یعنی تیر انداز لقی علمی تعلیم ایلدی که عاقبت بی نشان تیر ایلدی
یعنی هر کیم تیر انداز لقی فنی تعلیم ایلد مسه عاقبت بی نشان تیر و هدف سهام ایلک قصد ایلدی
بلکه ایلدی قصه در حصه یعنی هر کیم بر لطف و کرم و احسان ایلد مسه اندن بکاساءت
و شروضر ایلدی دیگر تیر که حضرت یو مشدر (انق شرم احسن الیه) بوندن کثیر الوقوع
حدیث شریف اولماز قنبر * حکایت * درویشی مجرد در گوشه صحرائی نشسته بود
پادشاهی برو بگذشت درویش از آنجا که فراغ ملک قنا غنست سر بر نیا ورد و التفات نکرد
و پادشاه از آنجا که سطوت سلطنت بهم برآمد و گفت این طائفه خر قه پوشان بر مثال حیواناتند *
درویشی با حرف وحدت (مجرد اسم مفعول در تعظیم بایندن) گوشه صحرا لامیه در (و با حرف
وحدت) پادشاهی با حرف وحدت (از آنجا اول مقام و مرتبه دن دیگر) که حرف رابط صفت
(فراغ ملک لامیه و قناعت اضافت بیانیه) سر بر نیا ورد (مفعول) و التفات نکرد (مفعول صریح)
و غیر صریحی محذوف با و تقدیرنده در (که بنه سابق کبیر) سطوت سینک قنچی و طانک سکونیه
قهر و غلبه معنایه مصدر در نصر بایندن (سلطنته اضافتی لامیه در) طائفه خر قه پوشان
بیانیه (خر قه پوش و صفت ترکیبی در خر قه کبیری معنایه) یعنی عالمی قناتان کبیری و الف و نون ادات
جمع (بر مثال حیوانات اضافتی لامیه در) (محصول ترکیب) بر درویش (یعنی بر سالک مجاهد بر گوشه
صحرا در) خلقدن منقطع اولوب عزالت کزین و تنهانشین اولمش ایدی اتفاقا درویش اولدیغی
مقامه بر پادشاه او غرادی اول گوشه ده در ویشی کوردی مکرر در ویش عالم مر اقبیه و ارمش امش
(یس در ویش اول مقامدن که فراغ ملک قناعتدر) (یعنی ملک قناعت عالم و عالمیاندن فراغت
بال و پردیکی جهندن مر اقبیه دن باشین فالدر مدی) (و پادشاه و تابعه هیچ التفات ایلدی) (و پادشاه
اول مقام و جهندن که سلطنت قهر و غلبه سیدر یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهندن
حاصلی پادشاهی قهار لقی اولدیغی جهندن منقبض و بحضور اولدی یعنی ریجده خاطر اولدی
و دیدی یعنی یا ندیده اولنره سو بیلدی که بو خر قه پوشان طائفه سی یعنی صوفیون طائفه سی
و عیالوش زمره سی امثال حیواناتدر که مقادیر ناس بطرز و شاه و کدایی برابر کوردن از آنجایی ازان
سبب معنایه اخذ ایدن لر افته و اصطلاحه مخالف سو بیلش (از آن مقام و ازان جهت معنایه ازان
سبب ظن ایلش و سطوت سلطنتی قوت سلطنته شرح ایلین ضعف سو بیلش * وزیر گفت
پادشاه روی زمین بر تو گذر کرد چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجای نیاوردی گفت
بگو ملک را توقع خدمت از کسی دار که توقع نعمت از تو د آرد و دیگر بدان که ملوک از بهر
پاس رعیتند نه ریا از بهر طاعت ملوک * مذکور پادشاه بویه دیجک وزیر کلدی در ویش
مجرد دیدی ای درویش (پادشاه روی زمین اضافتی لامیه لر در پرورینک پادشاهی دیگر
کنز اسم مصدر در گذر بایندن او غرامه معنایه) کرد فعلیه او غرادی دیگر (خدمت نکردی
خدمتدن مراد بونده تعظیمدر نیچون تعظیم ایلک دیگر در شرط ادب لامیه در) (بجای با حرف
صله) (و جای محمل معنایه در) نیا و پردی فعل نئی ماضی مفرد مخاطب کتور مدک دیگر
(گفت درویش وزیر دیدی) (بگو ملک را را حرف مفعول ملکه سو بیه دیگر) (توقع فعل
بایندن مصدر در امید معنایه) (خدمته اضافتی مصدرک مفعولنه در) کسی با حرف وحدت
دار فعل امر مفرد مخاطبدر (دار بایندن طوت دیگر) (که حرف رابط صفت توقع نعمت

مذکور بیت بر عربی بیتک
ترجمه سیدر که اولی بود
(اعلمه الرایة) لیکن عربی
باین شرح ایلیمینجه ذوق
ایلدیکی ایچون یازلیدی
مط

رد شعی و کافی
رد شعی

توقع

توقع خدمت کبی در اعرایده دار دفعیل مضارع مفرد غائب طور دیگر (و او حرف عطف
(دیگر دخی) بدان در ویش وزیر خطاب ایدوب در پریل واکله) که حرف بیان (بهر ادات
تعلیل در لا جمل معنایه با سه اضافتی لامیه در) (پاس باء عجمه اسمدر حفظ معنایه
پاسیدن مشتق قورومق معنایه رعیته اضافتی مصدرک مفعولنه در) (نون و دال ادات
جمعدر ملوک اعتباریه) (نه حرف نئی) (رعا بارانک فتحیه رعیتک جمعدر معلوم اوله که ناقصدن
فعلیه و زنی اوزره کلن اسم فعلا و زنی اوزرینه جمع اولور) (مثلا قضیه و هدیه و ثبیه جعلی
قضا یا وهدا یا و ثنایا کلور فانک فتحیه لر یله قنبر) طاعت ملوک مصدرک مفعولنه اضافتی
(محصول ترکیب) وزیر پادشاهدن مذکور مصاحبتی ایشیدنیجه دیدی ای در ویش پرورینک
پادشاهی سنک اوستکه او غرادی نیچون تعظیم ایدوب خدمت ایلدک و شرط ادبی پرینه
کتور مدک (درویش وزیر دیدی پادشاهه سو بیه و دی ای پادشاه خدمت ایلدینی بر کیمسه دن
طوتکه اول سندن نعمت ایلدینی طوتار دخی ای وزیر یلکه پادشاه لر رعیتی حفظ و صیانت
ایچوندر رعایا سلاطینه خدمت ایچون دکلدر * قطعه * پادشاه پاسان درویشست * کرچه
نعمت بفر دولت اوست * پادشاه مبتدا (پاسان بان ادات فاعلدر جی معنایه قورویچی
دیگر حافله معنایه) (درویش اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی و خبر مبتدا در
(نعمت مبتدا) (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (فر بونده قوت معنایه در ویش ضرورت
وزن ایچوندر دولته اضافتی لامیه در) (واوست لغظنه ده بویه در) (بفر مابعدیه خبر مبتدا در
(محصول بیت) پادشاه در ویشک (یعنی فقر اور عایانک پاساندر یعنی ظلمه تک شرفدن حافظ
و حامیدر اگر چه نعمت و حضور فقر و رعایا یا پادشاهک دولتی قوتیه در یعنی سایه خابنده
آسوده حال و مرفه البال کچورل * کوسفند از بر آری چوپان نیست * بلکه چوپان بر آری
خدمت اوست * کوسفند کاف عجمک ضعی و واو و سینک سکونی و فانک فتحیه قویونه در پرل
عریجه غنم در پرل غنیمت و نو تک فتحیه لر یله فایرینه بایله ده لغتدر) (بر آری پای اصلیه ایله ادات
تعلیل و تخصیصدر) (چوپان جیم و پای عجمیه معروف) (کوسفند مبتدا) (برای چوپان لامیه
(و نیست خبر مبتدا در) (بل حرف اضرب) (که حرف بیان) (چوپان مبتدا) (برای خدمت اوست
لامیه لر و خبر مبتدا (محصول بیت) بیت اولی توضیح و تنویر ایدوب پرور قویون چوپانه خدمت
ایچون دکلدر بلکه چوپان قویونه خدمت ایچوندر نهایی سو بیلدی و یا یا غلبه منفع اولور
یعنی انکله فائده لنور * قطعه آخری * یکی امر و ز کامران بینی * ذکر یرادل از مجاهده ریش *
یکی تقدیری یکی رادر (دکر بر اقرینه سیله بینینک مفعول اولی در) (امر و ز طرف زمان) (کامران
وصف ترکیبی در را نیدندن مراد سور یچی دیگر مفعول ثانیدر) (بینی فعل مضارع مفرد
مخاطب کورر سین دیگر) (دکری با حرف وحدت) (وراداد مفعول بر مقدر بینینک مفعول اولی
و دل مفعول ثانیه) (از مجاهده مفعول غیر صریحی و ریش صریحی) (محصول بیت) دنیا ده
بر شخصی بکون کامران و کامیین کورر سین (یعنی عیش و عشرت و ذوق و صفاه بر مراد
و خوش حال و مسرور و مرفه البال کورر سین و بر غیر یستی و یا غیر یسنک بوره کینی مجاهده
و در دوامدن مجروح کورر سین) (یعنی دنیا تک حالی بویه در کیم کینی ناز و نعمته و کینی
هوان و لذتده در * روزی چند باش تا بخورد * خاک مغز سر خیال اندیش * روزی (کاف حرف
قصیر) (و با حرف وحدت) (چند نیجه دیگر) (باش فعل امر مفرد مخاطب صبر ایله دیگر تا حرف
تعلیل) (و با حرف غایت) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب تا کیم ییه خاک فاعلی) (مغز بینی و ایلک
سره اضافتی لامیه در) (و خیال اندیشه لامیه و یا یا نیجه ایکی اعتبار ایله) (خیال اندیش وصف ترکیبدر

مط

ثنا یا اوک دیشلرینه درل
ایکی دیش الت چکه سندن
و ایکی دیش اوست چکه سندن
مط

ترکبی در اندیشیدن (محصول بیت) بر نیجه کونچکن صبر ایله تا کیم طیراق خیال اندیشک
باشنک بنی سنی بیه و یا خیال اندیش باشک بنی سنی بیه یعنی بر قاج کون چور بیوب طیراق اولنجیه
صبر ایله * فرق شاهی و بندگی برخاست * چون قضای نوشته آمد پیش * فرق شاهی مصدرک
فاعله اضافه تدر (بندگی معطوف در شاهیه به) برخاست قالدی و رفع اولدی (چون ادات تعلیل
قضاحکم ازلی نوشته بیه اضافتی بیانیه) پیش بونده اولدیمکدر (محصول بیت) بادشاهلق و بنده لک
فرق قالدی (یعنی ارالنده تمیز و تشخیص قالدی) چونکه خدائک قضای نوشته سی اولکر بنه
کلدی (یعنی ایکسکنده موت مقدری کلکله ماینلرنده تفاوت و تغایر قالدی بر اولدیلر * ارکسی
خاک مرده باز کند * نشاند توانکر از درویش * کسی یا حرف وحدت (خاک مرده لامیه در
مجازا خاک مرده دن مراد قبریدر) باز کند کافک فتحیه اولنجیه قره دیمکدر پس بازنا کید ایچون
کلش اولور) و کافک ضمیمه اولنجیه مجموع مرکب آچه دیمک اولور (نشاند فعل نی استقبال
اکلامز و تشخیص ایلر دیمکدر) تو آنکر مفعول صریحی (وازدرویش غیر صریحی
(محصول بیت) اگر بر کیمه مرده نک مقبره سنی آچسه (یعنی فازسه غنی بی فقیردن تشخیص و تمیز
ایلز) یعنی طیراغه کرد کدن صکره ایکسکنک ارآسنی (یعنی ماینلری فارق اولان مقبره یا پسله
کفتلر در که بادشاهک و بعض اغنیانک مقبره سنی طاشله و یا کر مدله و یا کر بجه یا پرلوا وستنه
انجه کفتلر صررلر اما بودر ویشک بو حاللری اولماز لیکن لاشه لری برابر اولورل بعض نسخده
* بالله ان خاک مرده باز کند * نشاند توانکر از درویش * جمع صیغه لریله (باز کند فعلی
ضمیه تخصیص ایلین اوج جهندن خطا ایلش) ضمیمه تخصیصده و گردندن اشتقاقده و فتح
کافی ترجیح ایلینه دخل ایلله سنده (کند کاف عربینک فتحیه کنندن فعل مضارع مفرد در
دین حکم اشتقاقده خطا ایلش زیرا کند کاف عربینک فتحیه کنندن مشتقدر) (تسکه
سابقا قاعده اشتقاق بیان اولمش ایدی باز کندک معناسی کاف عربینک ضمیمه اولدیغی
تقدیرجه آچه یعنی کشف ایلله دیمکدر کر وایله دین حق ادایه مالک دکل ایش * ملک را کفتار
درویش استوار آمد کفت ازمن چیز بخواه کفت آن میخوام که دیگر زجت من ندهی کفت مرا
بندی بده کفت * کفتار بونده کلام معناسه در (استوار همزه نک ضمی وسینک سکونی و تانک
ضمیمه محکم دیمکدر) زجت من مصدرک مفعولنه اضافتی در (ندهی فعل نی مستقبل مفرد
مخاطب (محصول ترکیب) بادشاهه در ویشک کلامی محکم یعنی مؤثر کلدی در ویشه دیدی
بندن برنسته استه در ویش دیدی انی استرم که دخی بکا زجت و بریه سین بادشاه دیدی بکا
بر نصیحت و پردرویش دیدی * بیت * دریاب کنون که نعمت هست بدست * کین دولت
و ملک میر و ددست بدست * دریاب فعل امر مفرد مخاطبدر (در یابید ندن) (در یافتن دن
دین) (ویافتن دن دین حرف درسز اصابت ایلامش لفظ مشرکدر) (کلامغله تدارک پینده
ایله دیمکدر) (ارشک واکلامق و طویع معناسه در دین اسکسک سوبلش) (فهم ایلله
دیننده کذلک) (کنون شمعی دیمکدر) (که حرف بیان) (و یا حرف تعلیل) (نعمت نای خطاب
معنی جهنده دسته مقیددر) (بدست تقدیرنده) (کین) (که حرف تعلیل) (و این اسم اشارتدر
دولته) (ملک ممک ضمیمه سلطنت و مملکت معناسه در) (میرود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
دولت و ملکه راجع نموده ضمیر در علی سبیل البذل) (دست بدست تقدیری) (از دست
بدست در الدن اله دیمکدر) (محصول بیت) شمعی آخریه لازم اولان احوالی تدارک ایدوب
قیر که انکده نعمت و دولت وار (یعنی فرصت الله ایکن فوت ایلله که صون بشپانلق اصی ایلز
زیرا بونعمت و ملک و دولت الدن اله کیدر) (یعنی سندن اول اولنلرک الله فلادینی کی سنکده

رد سروری
فتح کافی مرجع ابن سید علی در
رد شمعی
رد شمعی

رد ابن سید علی
رد سروری
رد ابن سید علی
رد سروری

الکده فالمان * حکایت * یکی از وزیرایش ذوالنون مصری رفت و همت خواست که روز و شب
بخند مت سلطان مشغول و بخیرش آمیسد و از و رعتو پیش ترسان ذوالنون بکر بست و کفت
اگر من از خدای تعالی چنین ترسیدم که تو از سلطان از جمله صدیقان بودی * پیش
بونده وقت معناسه در (ذوالنون دیمکدر دنیا به ایکی کیمه مشهوردر) (ریسی انبیادندر که حضرت
یونس بنیخبردر علیه السلام) (و ریسی دماولیاندر که ذوالنون مصری حضرت لریدر) (ذوالنون مسایح
تذکره زنده طبقه اولیه یازارل واسم شریفی ثوبان در) (و کینی ابو الفیض در) (و الفی ذوالنون
(و ذوالنون اقبیه ملقب اوله سنده وجه تفصیله محتاجدر) (انچون ترک ایدلرک) (ترسیدی و بودی
یازی حکایت ایچوندر) (محصول ترکیب) (وز برلر دن ریسی ذوالنون مصرینک پائنه واردی و همت
دیدلر که کیمه و کوندز بادشاهک خدمته مشغول و دخی خیر و حسناته امیدوارم یعنی امیدایم
و عقوبت و عذابندن قور قاغم ذوالنون بوسوزی ایشیدیمکدر) (اغلی ویدی بن اللهدن
یونچلین قرر قالدیم که س: بادشاهدن قور قرین صدیقلرک ریسی اولوردم * قطعه * کر نبودی
امید راحت و ریخ * پای در ویش رفلاک بودی * نبودی فعل نی ماضی (و یا حرف حکایه
(امید راحت ضفتی مصدرک مفعولنه در) (ریخ راحت معطوف در بر مضاف تقدیریه) (یعنی
بیم ریخ) (پای در ویش لامیه) (در ویشدن مر آدایه و زاهددر) (بر حرف استعلا) (فلک
معروف) (بودی فعل ماضی حکایت حال) (محصول بیت) (اچکر راحت و نعمت امیددی
اولیایدی یعنی جنسده راحت و حضور امیددی اولیایدی و جهنده عذاب و عقاب قور قوسی
اولیایدی یعنی اگر عباد و زهاد بیت و خلوص طویسله مجرد خدائک عبادنه و طاعتیه
استحقاق ایچون و ذنک تعظیم و بیجیل و اجلاله ای فنیچون عبادت ایلله درویشک ایانی
فلک اوزره اولوردی یعنی مذکور شرطه عباد و زهاد خدایه عبادت و طاعت ایلله در
ملائک مقربین کی عرش عظیمیده سیر ایدلر دی حاصلی مقبول خدا اولورلر یعنی مراتب
عالیه به واصل اولورلردی * و روز برار خدا برسدی * همچنان کر ملک ملک بودی * واصلی
و افرایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (برسدی یا حرف تأکید) (و یا حرف حکایت
قور قیدی دیمکدر مصراع اول ثانی به مرهوندر) (همچنان انجیلین دیمکدر) (کر ملک اصلی
که از ملک در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی) (ملک بودی ملک اولوردی) (یعنی ملک کی
مکرم و معزز اولوردی) (زیرا ملائکه خدادن زیاده قور قار که دائمی نظریده و حضورنده در
(و اکر وزیر بادشاهدن قور قیدی کی خدادن قور قیدی ملک کی معزز و مکرم و مجید
واوردی) (حاصلی حضرت عیسی کی عوایق و علایق دیسادن پال و مجرد اولوب فلکه
عروج ایدوب ملک مرتبه سن بولوردی) (و برینه کر بازانلر شرطی شرطه عطف ملاحظه سن
ایلاسلر بعض شراح بوینک مصراع ثانی) (چوملک رفلاک ملک بودی) (بازوب لامک کسر یله
اواکید و فتحیه ثانی سنده و اکر قافیه رعای اولیایدی ایکنجیده کسر لامک و جهمی واردی
دیش) (واکر صحیح نسخه زده مذکور مصراع بدلی همچنان کر ملک ملک بودی اولکینک
کسری و ثانیکنک فتحیه دیش صحیح نسخه زده اولانی ترک ایدوب غیر صحیحی از ماسی غرانددر
بریک صحیحی یلوب که اعتراف ایلد کدن صکره * حکایت * بادشاهی بکشنی بی گاهی فرمان
داد کفت ای ملک بموجب حسمی که ترا بدست ازار خود مجوی کفت چه گونه کفت این
عقوبت بیک نفس برمن برآید و بز ان بر تو جاوید بماند * بادشاهی یا حرف وحدت (بکشنی
یا حرف صله) (بی گاهی اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیریه شخصی بی گاه دیمکدر) (حاصلی
مصدرک مفعولنه اضافه تدر) (و یا حرف وحدت) (فرمان داد فرمان و بردی یعنی بیوردی

رد شراح جیعا

رد ابن سید علی

(گفت بی گناه دیدی) با حرف مصاحبت (موجده فتح جیم و کسر جمده جائز در فتحه)
 مقتضا معنایه و کسر به سبب معنایه فندبر (خشمه اضافتی لامیه در) و با حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) ترا سنک دیمکدر (آزار خود مصدرک مفعولیه اضافتی در) مجوی
 فعلی نهی مخطوب جویدندن دیله دیمکدر (چگونه نوجهله و تنک کبی دیمکدر
 (عقوبت بودند عذاب معنایه در) یک با حرف ظرف (نفس کنندی معنایه وساعت
 معنایه اولی جائز) برآید حاصل اولور دیمکدر یعنی تیز تیز (و نیز آن اضافتی لامیه در) به
 به عریضه فتحه کلاه معنایه در (جاوید ابدی حاصلی باقی و دائم) بماند فعل مضارع
 مفرد غائب قالمدر مایندندن مشتق مایندندن دینار غلط ایشلر (محصول ترکیب)
 بر پادشاه بر بی گناه مظلومی قتل پیوردی اول معلوم دیدی ای پادشاه بنم اوزریمه اولان
 خشم و غضبک سببیه و مقتضایه (حاصلی بی قتل ایملکه کند یکی انجیدوب آزار ایله
 زیرا حدت نفس مقتضایه بی هلاک ایدرسین لیکن سن بدن زیاده زحت و ضرر چکر سین
 پادشاه دیدی سنی قتل ایملکه بن نوجهله متضرر اولورم (معلوم دیدی بکا اید جک
 عذاب و عقوبت بنم اوزریمدن برانده و برنفسده تمام اولور (یعنی برنفسده انک المندن قورتلور
 اما انک کاهمی ایدالابا سنک اوزریمه قالمدر زیرا قتل مستوجب دگم که بی قتل ایملکه سن
 آخرت معذب اولیاسن * رباعی * دوران بقا جواباد صحرایکدشت * تلخی و خوشی و زشت
 و زیبا بگذشت * دوران بقا لامیه زمان بقا دیمکدر (یعنی زمان حیات زرافقادر مراد جاتدر) جو
 ادات تشبیه در) باد صحرایه صحرایه تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچوند و الا باد مطلقا
 سریع المرور در صحرایه و عمرانه نسبتی برابردر (بگذشت با حرف تا کید) گذشت فل ماضی مفرد
 غائب یکدی دیمکدر بونک کبی برلره لولاجنی اولمش برینه تنزیل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر
 ایدرل تنکه قرآن عظیمه مواضع عدیده ده خصوصاً قیامت احوالیده واقعیدر (پس بودند
 بگذرد معنایه و برپوب بموقوله مواضعه معنای ماضی معتبر دکلدر دیو و یکدی دینلره
 دخل ایدن بی وجه سولیش (تلخی با حرف مصدر (خوشی ده بویه در مراد خوشیدن
 لذتیر (زشت چرکین) زیبا ایدر برافشدر اما بودند خوب معنایه در ضرورت
 وزن و قافیه ایچون زیبا دیش (محصول بیت) زمان حیات بی ثبات باد صحرایکبی
 سرعتیه یکدی یعنی باقی قالمادی (حاصلی عمر هر نه قدر که محدود و مطول ایسه ده دوگنسی
 مقرر در پس یکجش حکمیده در) ایددی دیناده لذت و لذتسزلک و کوزل و چرکین هر نه ایسه
 یکدی کنندی باقی قالمادی (باء مصدر بلر ضرورت وزن ایچوند و الا زشت و زیبا به
 نسبت بالانزم دکل (یعنی آبی و طنلو و چرکین و کوزل دینادن کجوب کنندی باقی قالمادی
 * پنداشت ستمگر که ستم برما کرد * در کردن او بماند و برما بگذشت * پنداشت ظن ایلدی
 (ستگر ستم ظم) و کر کاف عجمک فتحیه و کاردن تخفیف ادات فاعلدر بی معنایه ستمچی
 یعنی ظالمچی معنایه (که حرف بیان) بر حرف صله (کردن بیون ضمیره اضافتی لامیه در
 (بماند فعل ماضی قالدی دیمکدر) برما ازما دیمکدر (محصول بیت) ظالم ظن ایلدی که به ظم
 ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و جفایی به ایدوب کنندی حضور و صفا سوردی لیکن
 خبری بوق که بزدن برانده بکجوب کنندی و کاه و مظلمه سی ابدی کنندی بودند قالدی زیرا
 دینا دینا نام اولوب آخرتیه عذابن جکر العیاذ بالله من غضب الله * ملک را نصیحت
 اوسودمند امد و از سرخون اودر گذشت و عذر خواست * پادشاه بی گناهک نصیحت و پندی
 قالدی کلدی یعنی تأثیر ایلدی و انک قتل سودا بندن یکدی یعنی قتلدن عفو ایلدی و عذر

رد این سید علی و سروری

رد کافی

دیلدی که

دیلدی که سنی ناحق بره قتل ایدوب اولو کلاه ایتکاب اید پوردمکه آخرتم اونی بقایوردنم
 زیرا قتل نفسی بغیر حق اید پوردم دیدی حاصلی لطف و احسانه خاطر بن تسل ایلدی
 * حکایت * وزرای نوشیروان در مهمی از مصالح مملکت اندیشه میکردند و هر یک بروقه
 دانش خود را بی میرد ملک نیز همچنین اندیشه میکردند و هر یک از اینها را اختیار اختیار
 وزیران در سر گفتندش رأی ملک را چه مزیت دیدی بر فکر چندین حکیم گفت بموجب
 آن که انجام کار معلوم نیست و رأی همگان در مشیت خداست که صواب آید یا خطا پس
 موافقت رأی ملک اولیترست تا اگر خلاف صواب آید علت متابعت طاعت او این باشد *
 (مهم بودند ضروری معنایه در) و با حرف وحدت (مصالح مصلحتک ایچوندن مملکت
 اضافتی لامیه در) اندیشه فکر معنایه در (میکردند حکایت حال ماضیدر ایلر یعنی دیمکدر
 (وقف مصدر در موافق معنایه (دانشه اضافتی) و خود لامیه لر در (رأی یا حرف وحدت
 (میکرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر) نیز دخی معنایه در (همچنین وزیران یکی دیمکدر
 (میکرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر فاعلی میکدر) بر جهر را را ادات ضله (رأی ملک
 لامیه در) افتاد دوشدی یعنی واقع اولدی معنایه فعل ماضی مفرد غائبدر (معلوم اوله که
 می ایله مصدر فعل ماضی حکایت حال ماضی به دلالت ایدر پس بونلره ماضی مخالف
 معنایه و برنلرمی حرفک معنایه ضایع ایلر (وزیران میبیدادر) (سر یعنی خضه) گفتندش
 ضمیر بر جهره راجع و فاعلی وزرا و جمله فعلیه خبر میدادر (رأی ملک را را ادات
 تخصیص ملک رأینک دیمکدر) (مزیت فیمک قبی و زانک کسری و بلا مشدده انک فتحیه
 فضیلت یعنی ارتقای معنایه در بوبر مصدر در که فعلی بوقدر یعنی مستعمل دکلدر) (گفت
 بر جهره دیدی) با حرف مصاحبت (موجب جیمک کسر به سبب دیمکدر و فتحیه مقتضایه
 معنایه در (آن لفظنه اضافتی لامیه) (که حرف بیان) انجام اخر و صوک معنایه در (کاره
 اضافتی لامیه در) انجام میدا و بدست خیری (و رأی میدا همکنازه اضافتی لامیه در) همکنا
 هانک قبی و میم سکونی و کافی عجمک کبی به جمع معنایه اسمدر (مشیت ارادت معنایه
 مصدر در) یعنی مصدر میمی اللهه اضافتی لامیه در جمله ظرفیه خبر میدا (که حرف بیان
 (صواب طوع غری) و خطا اگر یسیر طرک جوابه داخل اولان فاعل معنایه در
 (موافقت رأی ملک لامیه و میدا کلام) (اولیترست خبری) (تا حرف تعلیل) (خلاف صواب
 مصدرک مفعولیه اضافتی در) با حرف مصاحبت (علت متابعت لامیه معنایه او مصدرک
 فاعله اضافتی در) (این همزه نک و میم کسریه و ارا زنده سکون یا ایله امین معنایه در) (باشم
 فعل مضارع متکلم مع الغیردر باشدین بودند اولوز دیمکدر) (محصول ترکیب) (نوشیروانک
 وزیرای امور مملکت و مصالح دولت خصوصیه برمه امده و ضروری جالده تدبیر و مشاورت
 ایدرل دی و هر بری کنندی بلد یکی اوزره بر رأی و تدبیر ایچون پنداشت شاعده بونلر یکی
 بر رأی و تدبیر ایدردی بر جهره پادشاهک رأی و تدبیر بری مختار واقع اولدی یعنی
 الله رأی تر جمیع ایلدی سار و وزیرلک رأی و تدبیرینه وزیرلر بر جهره خضه دیدن
 پادشاه رأی و تدبیریشک فضیلتی و مزیتی کوردک بوقدر حکیمک فکر و تدبیر اوزره
 بر جهره دیدی اول سببیه تر جمیع ایلدم پادشاه فکر بی که ایشک صوکی معلوم دکلدر
 و جمیع فکر و تدبیر بری الله تعالی انک ارادت و مشیتیه در که صوابی کله و با خطای یعنی
 جمیع تدبیر و تصرف خدایک ارادته مفضولدر صوابدر خطا بدر اندن غیری کسبه بلر
 پس پادشاهک رأی و تدبیرینه موافقت ایلک اولی در تا که اکر راه صوابه بخلاف کلور سه اکا

مطل

رد شعی و کافی

مطل

منا بعت سبيله معاين شدن و خشم و غضبیدن امين اولوز * مشوي * خلاف رأى سلطان
 رأى جستن * بخون خویش باشد دست شستن * خلاف رأى سلطان اضافتلى لامعلا در
 (رأى جستن مصدر يك مقدم مفعوليد) بخون باحرف مصاحبت (خون خویش لاميه در
 (وشتن مصدر يك مفعول غير صريح در (ودست صريحى (محصول بيت) پادشاهك
 رأى وتد بيرنه مخالفند بمراسمك يعنى انك ايلديكى تدبيره مخالف تدبيره طالب اولوق كندى
 قابله الود مقرر يعنى پادشاه مخالف ايلك كندى جانشندن و باشندن كندى ز را اولوالامر
 اطاعت لازمتر * اگر خود روز را كويد منبست اين * پسايد كفتن ايلك ماه و پروين * خود
 ادات تا كسيد (و روز را ادات مفعول كويد ك مفعول اولى (و شست تا نپسنى (و اين اسم
 اشارتد ربه (با حرف استقبال) بايد فعل مضارع مفرد غائب كرك ديمكدر بايدندن بايستندن
 ديتلر خطا ايلش (ايلك اشته ديمكدر (پروين اوليكير يلدز ينه ديرلر (محصول بيت)
 اگر پادشاه فرضا روز رويته بويجه در كوندز دكدر ديرسه اكا موافقت ايدوب كلاهني
 تصديق و تأيد ايدوب كركچكدر بيورديكرك حقيقت حال اشته آي و اشته اوليكرك كورينوب
 آشكاره طور ديمك كرك (مظاهر بودرك حضرت شيخك بيورديني ظلمه و جوده متعلق
 سوز اولد يعنى برده در والا ظلمه متعلق سوزده تصديق ظلم صريحدر * حكايه * پادى
 كسوان برتافت كه من علوييم و باقافله حجاز بشهر در آمد كه از حيمى آيم و قصيده
 پيش ملك برد كه من گفته ام * بونده نعمش دادوا كرام كرد و نوازش كى گران فرمود تركين
 ز ياده ايلين زائد سويلش كه هيچ برنسخه ده بوموجود دكل * يكي اوندماي ملك دران
 سال از سفر آمده بود كفت من اورا در عبيد اضحى در بصره ديدم حاجى چه كونه باشد
 و ديكرى كفت پدرش نصراى بود در ملاطبه علوى چه كونه باشد و شعرش در ديوان انورى
 بافتد ملك فرمود تارتش و نفي كند كه چندين دروغ چرا كفتى كفت اى خداوند روى
 زمين سخن ديكر بگويم اگر راست نباشد بهر عقوبت كه فرمايى سزاوارم كفت آن چيست
 كفت * شيا دشتك فخره زرافى معناسنه در نيكه بوستانه بيورمش (بيت) كره برسر بند
 احسان مرن) كه اين زرق و شيدست و آن مكر و فتنه خواننده ده شيا ديدلر پس بولفظ در كه
 برومده و مجده مستعملدر ديوبچل قوبان ظاهر بودرك معناسنى بلسه هممل قومزدى
 و غبرى به دخل ايلزدى (شيا دكذاب معناسنه در اما بونده نخسند و ظريف معناسنه در
 ديتن نخسند افزا ايلش (كسو صايج بلوكى (برتافت آوردى و بدمكدر اميرل صايجلرني
 آوردى كى (كه حرف بيان (علوى باحرف نسبت على به متسوب ديمكدر (حاصلى امام على
 اولادنه ديرلر (قصيده باحرف وحدت و همزه حرف توسل (پيش بونده قف معناسنه در
 (عبد اضحى قربان برامنه ديرلر (ملاطبه سيواسدن آمد بونده بر شهرك اميددر (انورى
 شعرا متقدم ميدن بر مشهور زورلى شاعر ك مختصدر اولو ليغند ديوانى دلالت ايدر
 (محصول تركيب) رشيا صايجلرني آوردى اميرل كى كه بن علوى بم يعنى اميرم ديوب و حجاز
 فافله سيله شهره كيرد كيه بچدن كلورين ديوب و پادشاه بر قصيده صوند كيه بن سويلدم ديوب
 اتفاقا اولد اشاده پادشاهك ند ماسندن بريسى يعنى مصاحبا لردن بريسى اول پيل سفر دن
 كلس ايدى ديد كيه بن بوشادى قربان برامنده بصره شهرنده كورددم حاجى نيجه اولور
 و حجاجه به شهره كيرمكدن حج نيجه ثابت اولور و بر مصاحبي دى ديد كيه ملاطبه شهرنده
 با ايسى بر نصراى ايدى يعنى بر نصراينك اوغليدر پس علوى نيجه اولور و حقيقتد شرف
 نوجهمه ثابت اولور و صوند يعنى شهر بن ديوان آورده بود ايلر (حاصلى اوج جهندن

رد اين سيد على و سرورى

رد سرورى

رد سرورى
رد شمعى

كدي

كذبى ظاهر اولدى پادشاه بيورد كيه انى اوره ل و شهر دن سوره ل كه بوقدر بلانى نيچون
 سويلدك ديوب (شيا ديد كيه اى بيورينك پادشاهى بر سوز دى سويليه بن اكر كرك
 اولماز سه هر عقوبت و جفا كه بيور سين لايق و سزا وارم پادشاه بيوردى اول سوز ندر
 شيا ديدى * قطعه * غري كرت ماست پيش آورد * دو پمانه آست و يك چچه دوغ *
 غري باحرف وحدت (كرت تا ضمير خطاب (ماست سين و تانك سكوتيله بوغرت ديمكدر
 (پمانه اولك چچه تركيه چمچق ديد كلر بدر كه بوز اجيلر استعمال ايدرلر كچه ديتلر
 افزا ايلديلر (محصول بيت) بر غريب يعنى بر مرد غريب اكر حضور يكه و قنكه بوغرت
 كتورر سه ايكى پمانه سى صو و بر چچه سى ايراندر يعنى كتورر ديكى بوغرت مزور در
 صاقى بوغرت دكدر حاصلى كتورر ديكى نفسنده صوابله ايراندر پس بوغرت ككتوردم
 ديوب كذب ايلش اولور يانندنركه عادت اكا زجر و عتاب و عقوبت اولماز و بكا اولور * كراز بنده
 لغوى شندى مرنج * جهان ديدنه بسيا كويد دروغ * لغولا ملك قنچى و سكون غييله كلام
 باطله ديرلر (و باحرف وحدت (مرنج فعل نهى مفرد مخاطبدر رنجيدندن انجمنه ديمكدر فعل
 لازمدر جهان ديدنه وصف تركيبى در سياح معناسنه در (دروغ كذب معناسنه در (محصول بيت)
 پادشاهم بوغرت كتوره لك كذبندن انجمن سين پس بن بنده دن ده برناممقول فعل و بر بهتان
 قول ايشند كسه بخصور اولوب بكا عتاب و عقاب ايلوب معذور بيور زيرا جهان ديدنه
 و هرزه كرد هر جايى اولان كيمه جوق كذب ايدر ايمدى اكا اعتبار ايدوب جفا و جور
 ايلامك كرك * ملك بخنديد و كفت از اين راست سخن در عمر خود نكفته بفرمود تا آنچه مأمول
 اوست مهيا دارند * عمر خود لاميه در نكفته ده يا ضمير خطاب و همزه حرف توسل همزه
 خطاب ايجوندر دين خطاب به قابل دكل ايمش (تا حرف تحليل (مأمول اسم مفعولدر نصير
 بايندن اميد نمش ديمكدر يعنى اميد ايلديكى نسنه (مهيا حاضر ديمكدر (دراند فعل مضارع
 جمع غائب طوئارلر يعنى ايلدرك (محصول تركيب) پادشاه بويكيتك مضمونه كولدى و ديدى
 بوندن كركچك سوزى تمام عمر كده ديماش سين پس پادشاه بيوردى ناهره كه اميد
 ايلدسه يعنى ايدن و طوئندن واقعه و التوئندن حاصلى دلديكى نه ايسه آنى حاضر ايدوب
 و بر ديلر و حاجتن بيور ديلر تا كيم خوش دل اوله * حكايه * آورده اند كه يكي از وزيران پرستان
 رجت آوردى و صلاح همكشان جستن اتفاقا با خطاب ملك كرفتار آمد همكشان در موجب
 استخلاص او سعى كردند و موكلان بروى در معاينه ملاطفت كردندى و برزكان
 ديكر در سيرت نيك او پادشاه كفتند تا ملك از سر خطاى او در گذشت صا حبل برين
 حال اطلاع يافت و كفت * آورده اند روايت ايلش يعنى راويلر روايت ايلش (زبردست و صف
 تركيبى در و الف و نون ادات جعدر يعنى رعا يا وفقر اوالى الشده اولان كيمه ل (آوردى باحرف
 حكايه (صلاح همكشان لاميه جيعنك ايلكنى و فائده سنى ديمكدر (جستى ينه يا حرف
 حكايه استردى (موجب كسر حمله سبب ديمكدر (استخلاصه اضافتى اسم فاعلك مفعولنه
 اضافتيدر ضميره اضافت مصدر ك مفعولنه در موكلان كافك فتحيله موكلك جعيدر اسم
 مفعولدر تفعليل بايندن (الف و تون ادات جعدر معاينه مفاعله بايندن مصدردر بونك كى
 برلده شكجه و عقوبت معناسنه در (ملاطفته مفاعله بايندن مصدردر ملايمت معناسنه در
 (كردندى باحرف حكايه ايلرلر دى ديمكدر (و برزكان ديكر بيانسه (محصول تركيب)
 روايت ايلشدر كه و ز برلردن بريسى الى الشده اولان رعا يا وفقر ايه ترجم كتورردى يعنى ايدردي
 و جيعنك ايلكنى استيوب ديلردى حاصلى هر كسله دوستلق ايدردي اتفاقا پادشاهك

رد اين سيد على
و سرورى و كافى

رد شمعى

خطابه گرفتار و مبتدا (کادی) یعنی بر خصوصه بادشاه مذکور و ز بره انجنوب حبس و عقوبت
 پیور دی جیع اعیان و ارکان آنک استخلاصه سعی ایلد یلر (یعنی سبب خلاصه کوشش
 ایلد یلر و اوزرینه موکل اولنلر عقوبت و عذابنده سلاطنت ایلر دی یعنی ملائمت
 کوسر لر دی) زیرا جیعی آنک احسان دیده لریدی بس اکا عقوبت ایلکده مساهله اوزره
 اولوب لطفله معامله ایلر لر دی و غیره اولولر یعنی دفتر دار و نشانیلر و اغار و بکله و پاشا
 آنک خوب سیرت و روشی خصوصه پادشاهه سوبلد یلر (حاصلی هر وجهه مدح و ستایشی
 و ایلک جهتدن دعاسنی ایلد یلر) تا کیم سوزلری پادشاهک کولکنه تا نیر ایدوب صوجندن
 یکدی (یعنی خطاسنی عقوبت ایلدی بر صاحب دل بوحاله اطلاع بولدی) یعنی بومه امله به مطلع
 اولدی و دیدی (صاحب دلدن بونده مراد حضرت شیخ کندیدید یلر * قطعه * نادل
 دوستان بدست آری * بوستان پدر فروخته به * تا حرف تعلیل (دل دوستان لایمه) بدست
 با حرف صله (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (بوستان پدر لایمه در مراد پدردن ارثه انتقال
 ایدن بوستاندر و یا با لفعل پدرک النده اولان بوستان مراد اوله ز بر لفظ عامدر ایکی وجهه
 یله تحمیلی و یا ایکن حقیقتده بوستان مراد دکلدر بلکه ما ملکدر یعنی سنک و پدرک ماملکنی
 بیع ایدوب دوستره بذر و صرف ایلد دیمکدر) فروخته اسم مفعولدر صائش معناسنه (به بانک کسری
 وهای اصلیه ایلک دیمکدر حسن لفظیه شرح ایلن چرکین سوبلش (محصول بیت) تا کیم دوستلرک
 کولکنی اله کتوره سین (یعنی احبا کولکله بی اله کتور و تسلیم ایلنک ایچون پدرک بوستانی
 صائش اولدیغک یکدر) و ایدرک بوستانی صائش اولدیغی یکدر قصه در حصه در (حاصلی
 احباب قلوبی رعایت و تسلی ایلنک ایچون پدرک و سنک ما ملکنی بذر و صرف ایلد بوللرینه
 * بختن دیک نیکخواهان را * هر چه رخت سراسر سوخته به * بختن دیک مصدرك مفعولنه
 اضافتدر (دیک بیه مجهولک کسریله و کاف محمله چولمک دیمکدر که عرب قدر در قاف
 کسری و سکون دالله کاف عریضه دینلر غلط سوبلش) نیکخواه وصف ترکیبی در ایلک
 دیلجی دیمکدر دوست معناسنه (الف و نون ادات جمعدر) و ادات مفعول (و دیکک
 اضافتی لایمه در) رختن بونده جائدر که مطلقا اسباب مراد اوله (و با تمقید بذر و صرف
 مراد اوله) یعنی بیع ایدوب دوستلر بولنه نثار ایلک اولادر (یعنی صائلوب دوستلر مصالح
 و مهمانته تلف ایلک احسنه را با ملکدن) بومعنی اوجه و اوصویدر قدر بر (سرایه اضافتی لایمه در
 اصلی سرآی در با ضرورت وزن ایچون حذف اولمش (محصول بیت) مخلص و حیر خواه
 دوستلر قرآن قیادوب طعام بشور مکچون هر نه که اولک اسباب و متاعیدر یا تمش اولسی
 یکدر (یعنی هر نه که رخت خانه در دوستلر بولنه صرف و بذر اولقی اولادر) (زیرا احباب بولنه
 مصروف اولان اسباب و متاع و مال و منال اسرافدن معدود دکلدر که بر کون نفی و فائده سی
 اولیه البته ظهور ایلر) نکه مذکور و ز بر نه در (مصراع اولک معناسنی دوستلرک چولمکنی
 قیادوب ایچنده کنی بشور مکچون دینه دخل ایلن کنیدی مدخولدر) (زیرا کنیدی چولمکنی
 بشور مکچون دیو تعبیر ایلش * باداندیش هم نکوی کن * دهن سک بلفمه دوخته به * با حرف
 صله) باداندیش وصف ترکیبی در دشمن معناسنه (دهن سک لایمه) بلفمه با حرف مصاحبت
 لقمه معروف (دوختن لفظ مشترکدر دکلک و بختلقتی پینده) (محصول بیت) بداندیشه یعنی
 دشمنکده ایلک الله یعنی اندن احسان و کریمی دریغ ایلد ز بر ایلش اغزی لقمه ایلد طومش
 اولدیغک یکدر (با خود ایلک اغزی لقمه ایلد دیکلمش و بختلقتی اولسی یکدر) (ضرب مثلدر
 ایل اغزی کک طوطدر) (حاصلی حسن خلق و کرم و احسان آده دشمنلریده دوست

را به پیشانی

و دسروری

رد این سید علی و سروری

اتواب اولی
لاطایع

و دسروری

ایدر دیمکدر دشمنی و بداندیشی کلبه تشبیه ایلش (ز بر ایلکده موزیدر بختلقتی دن دیکر کدن
 مرآ اغزی بن طوط بارمز سو بلتما مکدر * حکایت * یکی از پسر آن هارون الرشید پیش پیر آمد
 خشمناک که فلان سرمنک زاده مرادش نام داد عمارد هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه
 باشد یکی اشارت بکشتن کرد و دیگری بزبان بردن دیگری بمصافحه و نفی هارون گفت ای پسر
 کرم آنست که عفو کنی و اگر توانی تو نیز دشنام مادرش ده چندان که انتقام از حد گذرد انگاه
 ظم ار طرف ما باشد * هارون الرشید خلفای عباسیه ک المثنی خلیفه سیدر کنیتی ابو جعفر در
 تاریخ یوه نک یوز بختنده سر برخلافه جلوس ایلدی (معلوم اوله که کتب عربیده ثلاثیک
 اسم فاعل وزنی اوزره اولان اعلام طاهر و ظاهر کی و فاعول وزنی اوزره اولنلر الفسز یا بلور
 هرون کبی (و فارسی و ترکیده الفقه) (خشمناک) (ناک ادات فیسندر) (که حرف بیار (محصول ترکیب)
 هارون الرشید اوغلرینک بر بیسی باباسی قننه خشم و غضبه کلبه که فلان سرمنک زاده نامده شتم
 و بردی (یعنی سو کدی هارون الرشید ارکان دولته سوال ایلد که یوک جزای ندر) (یعنی
 خلیفه زمانک خانوته شتم ایلنک جزای نجه اولقی کرک) (ارکان دولتک بر بیسی قننه اشارت
 ایلدی) (یعنی قتل لازمدر و بر غیر بیسی دان کیمک کر کدر دیدی) (و بر بیسی مصافحه ایدوب) (یعنی
 و فرمانن الوب نفی بلد ایلک کرک دیدی هارون دیدی ی اوغل کرم و اطف اولدر که انتقامله
 عقید اولوب کساندن کجوب عفو ایلله سین (زیرا انتقام لله لایق در و اگر کنا هندن کجوب
 عفو قادر دکل ایلک سنده الک اناسنه شتم ایلد اما اول قدر سو که که انتقام جددن تجاوز ایلله
 یعنی اول سکا سودوکی د کلو سوک زباده سو که که زباده سو کد و کک تقدیر چه کناه و طایر
 جانمزدن اولور پس عدالتدن تجاوز ایلدر و دعوی انتقام الک حق اولور ملک زوزن حکایه سنده
 مصافحه و بی و شاید حکایه سنده نفی بلدی شرح ایلد کدن صکره بونده انکسندنه تکرار شرح ایلله
 دخل ایلن بی وجه دخل ایلش ز بر التکرار حسن در * قطعه * نه هر دست ان بتر دیک خرمند
 * که با پیل دمان پیکار جوید * پیل دمان پینیه در (دمان دمیدن صفت مشبهه در کو کرمش
 و باوزلش دیمکدر) (جوید بونده استمک معناسنه دکلدر) (بلکه ایلک معناسنه در) (زیرا پیکار
 چو و جنگ حوصوش ارینه) (یعنی بهادره درلر پس پیکار جوید صراشته و جنگه قادر اولور
 دیمکدر) (حاصلی قوت و قدر بدن کنا بیدر) (ایمدی جنگ ایلک استبه در بین مذکور اصطلاحی بجز
 ایش (محصول بیت) عاقل قنده ارد کلدر اول کیمه که کو کرمش فیله جنگ ایلد که قادر اوله یعنی
 شویله بهادر اوله که فیله جنگ ایلد که مالک اوله علی الخصوص که فیله خشمی و غضبی و قنده
 * بی مردان کسست از روی تحقیق * که چون خشم ایدش باطل نکوید * (محصول بیت) بی تحقیق
 یوزندن مرد اولدر که چون خشم و غضبی کله باطل و لغو کلمات ایلله (حاصلی پیل دمان
 و پیر یا بانه جنگ و صواشه مالک اولوب انلرک حقندن کلک یعنی المره غالب اولقی چندان
 هنر دکل عقال قنده بلکه کمال هنر و زباده ایلک اولدر که خشم و غضبی کلبه یکی جبنده باطل
 و بهوده سوز سوبلیه * منوی * یکی را زشت خوئی داد دشنام * تحمل کرد و گفت
 ای نیک فرجام * زشت خو وصف ترکیبی در (و با حرف وحدت بر یا اصلیه و بر یا مصدر به
 در دین معلومدر که بونیکک معناسنه و اصل اولماش) (نیک فرجام وصف ترکیبدر آخری
 و عاقبتی خبری معناسنه فرجامک معناسنی عاقبت اولد یعنی انکار ایدن زائد انکار ایلش
 (محصول بیت) بریننه بر ارمز و جرکین خو بیلی بر کیمه دشنام و بردی یعنی شتم ایلدی
 حاصلی سو کدی اول سو کلن کیمه ده شتمه تحمل ایلدی و دیدی ای آخری و عاقبتی خبری
 کیمه (نیک فرجام وصف ترکیبی اولد و غنی ایلش لریننه بلزیمش * بتر زتم که خواهی

مطالعه

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

گفتن آنی * که دائم عیب من چون من ندانی * بتر لفظند به ضعیف تفصیل ایدوب بدتردن
مخففدر دیدیلر و بعضیلر دیدیلر که مخفف دکل بلکه اول معنایه برکله در والله اعلم (زائم اصلنده
از اتم در) که حرف بیان (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) آتی آن اسم اشارت (و یا
ضمیر خطاب) که حرف تعلیل (عیب من لامیه) چون ادات تشبیه (ندانی فعل مضارع
مفرد مخاطب بجز سین دیکدر) (محصول بیت) بن اندن بزمکه سن بکا اولسون دیکک سین
(حاصلی هر فاحت که بکا اسناد ایدوب اولسون دیکک سین بن اندن بترم یعنی هر دیکککدن
بترم (زیرا بلورمکه عیبی بنندن ابی بترم سین) (حاصلی بنی کاینجی سوکک استر سین عیب لری می
بنندن او کرن اندن صکره مراد بکه سوک * حکایت * باطائفه بزرگان در کشتی بودم زورقی
در پی ما غرق شد و دو برادر در کرد ابی در افتادند یکی از بزرگان ملاح را گفت بکیران هر دو
برادر را تا ترصد دینار بد هم ملاح تا یکی خلاص کرد دیگری هلاک شد کفتم عرش
نمانده بود از آن سبب در گرفتن او تا آخر افتاد ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی یقینست
و دیگر خاطر من برهانیدن این بیشتر بود بسبب آن که وقتی در بیابان مانده بودم این مرابراشتر
نشاند و از دست آن دیگر تازیانه خورده بودم در طفلی کفتم صدق الله العظیم که من عمل صالحا
فلنفسه ومن اساء فعلیها * با حرف مصاحبت (طائفه بزرگان اضافتی بیانیه در) (زورق زانک
و رانک فتحدر به وسکون و اوله صندل معنایه در) (و یا حرف وحدت) (در پی ما لامیه) (کر دآب
کاف عجمک کسری وسکون را ایله صوچولکی که عریجه اکا در دور دیرلر ابی دالک
ضمه ز به یعنی صوچکین بن برکه انده غرق اولق خونی اوله) (ملاح لغتده کشنیان در یعنی
کیمی اما بونک کی پرلده رئیس مراد در) (کی صاحبی دین غلط سوبلش) (بکر فعل امر
مفرد مخاطبدر کیریدن گرفتن دینلر غلط سوبلدیلر) (تا حرف تعلیل) (صد دینار بوز
التون دیکدر هر بر بچون بوز التون دین عندی سوبلش) (تا حرف تعلیل) (خاطر من
لامیه) (با حرف صله) (رهانیدن مصدر در قور تارمق معنایه) (الف و نون ادات تعدیه در زیرا
اصلی رهدندر) (اشتر همزه نک و تانک ضمی و شبنک سکونیه دوه به دیرلر همزه نک حد فیه ده
لغندر شتر دیرلر شبنک و تانک ضمه ز به) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب بونده بیکدردی دیکدر
(تازیانه زانک کسریله قامچی دیکدر) (طفلی یا حرف مصدر او غلا بجهلقت دیکدر) (من
اسم موصول محلا مرفوع مبتدا) (عمل فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتشده منه راجع
ضمیر در) (صالحا لفظا منصوب مفعولیدر جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر اسم
موصولک) (فلنفسه فا معنای شرطی متضمن اولان اسم موصولک خبرینه داخل اولمشدر زیرا
صله سی جمله فعلیه در) (لام حرف جر مقدر کان به و یا کائنه به متعلق) (نفس روحه و جان
و جسمه دیرلر بونده ذات مراد در) (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله ظرفیه محلا مرفوع خبر
مبتدا در وجه اسمیه بونک کی پرلده مقول قول خدا در) (ومن سابق کی مبتدا) (اساء فعل ماضی
مفرد مذکر غائبدر افعال با بنندن اصلی اسوء ایدی اعلال سببیه اساء اولدی و زنی افعلدن
اساء نقیض احسن در یا را مزلق ایلدی دیکدر) (فاینه سابق کییدر) (و ضمیر مؤنث نفسه
راجعدر جار مجرور ایله سابق کی یا فاعله و یا اسم فاعله متعلقدر و خبر مبتدا در) (محصول ترکیب)
(یعنی هر کس نه اشاریه کنندی به در اگر خبر و اگر شر حاصلی عمل صالح ایشلریسه ده کنندیه در
و اگر عمل فاسد ایشلریسه ده کنندیه در) (محصول ترکیب) حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن
کوردیکی وقایع و حوادثدن بر بنی ایراد ایدوب بیورر (اکابر ناسله برکیده ایدم بزم اردمزده بر صندل
غرق اولدی و اول زورقده اولان خلقک اراسته ابی قرداش بر کردابه دوشدیلر دولتلودن

بررسی ریسه دیدی اول ابی قرداشی طوت (یعنی خلاص ایله ناسکا بوز التون و بره بن ملاح
ابی قرداشک بریسی خلاص ایدنجه اول بریسی هلاک اولدی) (یعنی غرق اولدی شیخ دیرکه
ملاحه دیدم بقیه عمری قالمادی اول سیدن اتی تخلص ایله سنده تاخیر و تقصیر واقع اولدی
(یعنی بونی خلاص ایلکه مقید اولدک و اتی اهمال ایلدک ملاح کولدی و دیدی سن دیدیکک
مقرر و محققدر و دخی بنم خاطر م بونی خلاص ایدوب قور تارمغه اندن زیاده ایدی اول سببیه که
بروقت بیابان و بر به ده پیاده بوز بلوب قالمشیدم و بونی دوه به بیکدردی و اول برینک اندن
طفل ایکن قامچی بیش ایدم اول سیدن قلبده عقده قالمشیدیکه استخلاصنه متوجه اولادم
حضرت شیخ بیورر بوسوزی ایشیدنجه دیدم الله تعالی کلام قدیمده بیوردی بونده ظاهر
اولدیکه بیورر مشدر من عمل الایه * قطعده * تا توانی درون کس مخراش * کاندن بن راه
خارها باشد * تا حرف توقیت (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (درون کس لامیه مراد
خاطر در) (مخراش فعل نهی مفرد مخاطب طر ماله دیکدر یعنی رنجیده خاطر ایله) (که
حرف تعلیل) (راهدن مراد کشتنک حیانتده واقع اولان احوالدر) (خارها دیکندر دیکدر
(محصول بیت) (مادامکه قادر سین کیمسه نک خاطر بن بریشان و رنجیده ایله) (یعنی ممکن
اولدینی دکلور هر کسک کوکلن اله کتوروب خاطر بن رعایت ایله زیرا عمر و حیات بونده
نیجه درلو دیکندر) (یعنی مشکلات و معضلات وار حاصلی انسالک باشنه چوق ایش کلور
(بس خلقله مشو یله معامله ایتک کرک کیم باشکه بر حال کلیمک هر کس سنک بولکه جان و باش
فدا ایلیمه بویولده دیکندر وار دیکدر مراد یعنی سن کیمسه نک کوکلن خراش ایدر سنک
سنک کوکلکده ایدر) (حاصلی کاتین ندان و کاتیکل نکال فتنبر * کار درویش مستمند برار *
که ترانر کارها باشد * مصراع اولده اضافت لامیه در) (برآر حاصل ایله دیکدر) (که حرف
تعلیل) (ترا سنک دیکدر سکا دیمک دکلدر) (نیر دخی دیکدر) (کارها ایتلر دیکدر) (محصول بیت)
درویش و فقیر مستمند و بیچاره نکهده مصلحتنده بولوک (یعنی انکده کارنده معاونت و مظاهرت ایله
زیرا سنکده نیجه در لو مصالح و مهمانک واقع اولور پس غیر بلرده سنک مصالحکده بولتوب
مهمانک ادا ایلسونلر و یا خدا ایلیمه دیمک اوله) (معلوم اوله که بو حکایه وز بر شفیقک حکایه سنه
متصل یازلق کرک ایدیکه بو بابه فی الجمله مناسبی اولیدی فتنبر * حکایت * دو برادر بودند یکی
خدمت سلطان کردی و دیگری بسی بازوان نان خوردی باری این توانکر درویش را گفت
چرا خدمت سلطان نمی کنی تا از مشقت کار کردن برهی گفت تو چرا کار نکنی تا از مذلت
خدمت رهایی یابی که حکما گفته اند نان خود خوردن و نشستن به که کر زدن بستن و بخدمت
ایستادن * با حرف مصاحبت (سعی بازوان مصدرک فاعلنه اضافتدر) (بازوانده الف و نون
ادات جعدر بازولر دیکدر) (باری یا حرف وحدت برکره دیکدر) (خدمت سلطان مصدرک
مفعولنه اضافتدر) (مشقت کار کردن اضافتده بویله در) (برهی فعل مضارع مفرد مخاطب قورتله
سین دیکدر) (مذلت خدمت مصدرک فاعلنه اضافتدر) (رهای یا حرف مصدر رهایی خلاص
معنایه در) (باری فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیکدر بایدندن) (که حرف تعلیل
و یا حرف بیان) (نان خود لامیه) (و خوردن مقدم مفعولی) (به یک دیکدر تنکه مکرر بیان
اولدی) (پس حسن دین حسنله احسنی فرق ایدر دکل ایش) (که من تفضیلیه معنایه در یعنی
از کرزین بیانیه) (بسنک مقدم مفعولیدر) (بخدمت یا حرف ظرف) (ایستادن اباغ آورده
طورمق دیکدر) (محصول ترکیب) بر زمان ابی قرداش واریدی بریسی پادشاه خدمت
ایدردی و بریسی بازولری سببیه یعنی کدیمی و عرف جینیله اتمک بیوب تعیش ایدری حاصلی

کتورمش (محصول بیت) چونکه برایش بنم زیاده لغزش و ارتقاع سز حاصل اوله یعنی برایش
 که بن قریشوب قائلن سز حاصل اوله بکا اول ایشده سوز سو بک لایق د کل ز برانحصیل
 حاصل لازم کلور (فضوله بر یا ادخال ایدوب آدن باء مصدر دیدلر زیاده فضولن ایشلر در که
 هضمه قابل دکل نامل تدر * و کرینم که ناینا و چاهست * اگر خاموش بنشیم کنهست * که
 حرف بیان (ناینا اعمی یعنی کوره درلر) چاهیم مجمله قوی معنایست در (محصول بیت)
 فاما شوبله که بریده قوی اوله و بر اعمی کیسه اول مجمله بولینوب قوییدن بی خبر اولوب
 دوشک احتمال اوله و بنده بوحالی کورم اگر ناینانی طریق سلامته دلالت ایلوب ایهال ایدوب
 طمازسم کنهکار اولورم زیرا اول حینده سکوت تلف نفسه سبب اولور (قصه دن حصه بودر که
 اگر سزک رأی و تدبیرده خطا کزا کلاسم البته سو بلردم سکوت ایلورم دیمکدر * حکایت *
 هارون الرشید را چون ملک مصر مسلم شد گفت بخلاف آن طاعی که بغرور ملک مصر دعوی
 خدایی کرد بنخشم این مملکت را مگر بکمترین بند کان * بخلاف باحرف صله (خلاف بویه
 برده رغم و کورلک معنایست در) آن طاعیه اضافتی لامیه در (طاعی ازغون دیمکدر) که
 حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت) غرور ملک لامیه در (و مصره اضافت بیانیه) و بالامیه
 (دعوی خدایی مصدرک مفعولنه اضافتی در) و باحرف مصدر (بنخشم فعل نفی مستقبل
 متکلم وحده بغضلامیم دیمکدر) مکر ادات استنادر الا معنایست (باحرف صله) کمتر ترادات
 تفصیل باحرف نسبت (ونون حرف تأکید) بند کانه اضافت لامیه در (محصول ترکیب)
 چونکه هارون الرشید ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافتنه و سلطنتنه داخل اوندیکه اول
 ازغونک یعنی فرعونک رخنه و کورلکنه که مصر سلطنتی غروری سببیه تکر یلق دعواسنی
 ایلدی مملکت مصری بغضلامیم الا قول للملک غایتله دنی سنه یعنی الحفر غنه * سیاهی داشت
 کوردن نام او حصص ملک مصر ابوی ارزاقی داشت * سیاهی باحرف وحدت (داشت طوتاردی
 یعنی کندیشک واریدی) کوردن کاف عربک و دالک فتحه لریله لغت عربده سمرانسه دیرلر
 تشبیه و استعاره طریقهله احق کیسه به کوردن دیرلر (نام او لامیه) حصص حاکم ضمی
 وصادک فتحیه صورت تصغیرده (بوی باحرف صله) ارزاقی لایق (داشت طوتاردی یعنی
 کوردی) (محصول ترکیب) هارونک برقره عربی واریدیکه آدی حصص ایدی مملکت مصری
 اگا لایق کوروب حاکمکنی اگا ویردی * کوبند عقل و کفایت او بحدی بود که طائفه
 حراث مصر شکایت آوردند که بنده کاشته بودیم برکار نیل باران بی وقت آمد تاف شد گفت
 بشم بایستی کاشتن صاحب دلی بشنید و گفت * عقل و کفایت عطف تفسیری شکلیدر
 بعض نسخه ده کفایت بر بنه کیاست دوشمش زیرکالک معنایست (بحدی با حرف ظرف
 و با حرف وحدت) که حرف بیان (طائفه حراث اضافت بیانیه در همزه بی اضافت ایچون
 کش دینلر اولکی بلدکاری خطاری اوزره ذاهب اولمشلر) حراث جمع حارث در نصار وزنی
 اوزره اکجیلر دیمکدر زراعده دیرلر مصره اضافت لامیه در (که حرف بیان) بنده باء مجملک
 اوج حرکتیه و سکون نوله بق معنایست در (کاشته بودیم اکش ایدک دیمکدر) کاشتن
 مصدریدن مشتق (بحرف استعلا) کار معروف (نیل و اضافت لامیه مصر ارمایه) (باران بی
 وقت آمد تلف شد) ظاهر بوندن هر آدنیک طغیانیدر والا مصرده اولقدیر بغرور یا غز که
 اکثری افنا ایلده (بشم باء مجملک فتحیه و سکون شنبه بوکه دیرلر) بایستی باحرف حکایه در
 (بایستن کرک اولقی) کاشتن اکک (محصول ترکیب) روایت ایدرلر که عقل و کفایتی و فهم
 و فراستی بر حده و پروریده ایدیکه یعنی بر طبقه نافع عقل و نادان و احق ایدیکه مصرک

ردسراج جیعا

دعویده همزه اضافت ایچوندر
 دین غندی سو بیلش زیرا
 هرگز اضافت همزه اقتضا
 ایلزمکر که کله تک اخرنده ها
 رسمی اوله انده ده همزه عین
 بتر شکلنده یاز بلور بین بین
 اوقور بونده خود یانک کسر یله
 اوقور لیکن گاه اولور که
 ضرورت وزن ایچون بالتعل
 یازیلن یابی ساکن اوقوروب
 اضافت ایچون بریادخی اثبات
 ایدرلر بوجیلن دعوی مثلا
 تنکه باب نایده کلور (بیت)
 در از بی شب از مژگان من
 برین (که یک دم خواب در
 چشمم نه کشنست شد
 ردشعی و کافی
 زیرا اضافت ایچون کلن یادر
 همزه دکلدر شد
 اشوبونه رده تناقض کور بنور
 لطایع

اکچی

اکچی طائفه سی شکایت کتوردیلر که نیل کارنده پاموق اکش ایدک بغرور و قلسر کلدی یعنی
 نیل و قلسر طاشدی و بنده مرفاسد و تبا اولوب هب تلف اودای بوشکایتدن مقصودلری بو کیم
 آفت سعادیدن نقصان و خسران کوردک بوییل بزدن بنده جهنمدن عشر و خراج طلب ایلک
 دیمکدر خصص ایدی بول اکک کرک ایدیکر که بغرور ضرر ایلوب زیان کورمیدیکر یعنی شوبله
 احق و نادان ایدیکه بو کده بنده کچی کلور و بچیلور صانوردی پس بر صاحب دل بوسوزنی
 ایشیدوب دیدی جا زدر که صاحب دلدن شیخ کندی مراد او اه و ایشتمه سی الدن روایت
 طریقهله اوله * منوی * اگر روزی بد آنش در فرودی * ز نادان تنک روزی تر بودی * روزی
 باء اصلیه ایه رزق معنایست در (باحرف مصاحبت) و دانش اسم مصدر در علم معنایست ترکیه
 بیلش دیمکدر (در حرف ناکید) فرودی حکایت حال ماضی ارنایدی (تنک لغتده طار
 دیمکدر اما بونک کچی برلر ده قلندن عبارتدر (ترادات تفصیلدر معنایست تنکه مقیددر تنکتر
 دیمکدر) (نبودی یا حرف حکایه در) (محصول بیت) اگر ارزاق و اموال و جاه و جلال عقل
 و دانش مقدار نیجه ارتوب زیاده اولیدی یعنی هرکسک رزق عقلنه و فهمنه کوره اولیدی
 جاهلدن رزق و مالی ارزق و طاررق کیسه اولمزدی یعنی جهله افقر ناسدن اولور دی لیکن
 ارادت خدایله بویه دکل بلکه خدا * پادانان چنان روزی رساند * که صد دانادران حیران
 بماند * با حرف صله (نادانان الف ونون ادات جعدر) (رساند الف ونون ادات تعدیه در
 ایرشدر دیمکدر اصلنده رسد ایدی ایریشور معنایست) (که حرف بیان) (دانا صفت مشبهه در
 علیم معنایست) در آن یعنی رزق ایرشدر معده (صددا نامبتدای اول حیران مبتدای ثانی) (بماند
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه حیرانه راجع ضمیر جمله فعلیه خبر حیراندر) (وجهله
 اسمیه خبر صدر در) (وجهله صغرا و کبرانک اعرابدن محلی بوق جمله ابتدایه) (محصول بیت) نادانلره
 خدا انجیلن رزق و مال و پر که بوز عاقل و دانا اول رزق و مال و جاه و جلال و رهمه سنده حیران
 و سرگردان و مدهوش قالور عربده بو مضمونی ایراد ایشلر لیکن عربی بیلین شرح اولما نیجه
 خط ایلدی ایچون ترک ایلدک * منوی * بخت و دولت بکار دانی نیست * جز بتائید اسمانی
 نیست * باحرف مصاحبت (کاردان وصف ترکیبی درایش بیلجی دیمکدر) (باحرف مصدر
 (باحرف مصاحبت) تأیید تفعلیل بایندن مصدر در لغتده محکم ایلکدر) اما بونک کچی برلر ده
 مراد توفیق ربانی و لطف و احسان صمدانیدر (آسمانه اسناد مجازیدر زیرا فاعل حقیقی خلاق
 عالمدر) (آسمانی یاسی حرف نسبتدر) (محصول بیت) بخت و دولت و سعادت و رفعت ایش
 بیلجیلکله و مبصر افله دکلدر بلکه توفیق ربانی و تأیید صمدانیدن غیر یله دکلدر (حاصلی
 بخت و دولت قوت علم و معرفت و کماله مبسر دکلدر بلکه فقر و غنا و یرمک خلاق عالمک
 ارادتنه منوطدر انجیق * اوفتادست در جهاه بسیار * بی غیر ارجند عاقل خوار * اوفتادست
 اصلنده اوفتاده است در حذف و ایصال طریقهله هاء رسمیه همزه مجتلبه بی ترک ایلدی
 (زیر سین و تا ادات خبر در فعله داخل اولماز اسمه مخصوصدر) (تمیز اصلنده تمیزدر ایکی
 یا ایه اما عجم عین الفعل یاسنک حذفه استعمال ایدر) (ارج قیمت و مقدار معنایست در) (ومند
 ادات نسبت معنای لازمسی معزز و مکرم دیمکدر معنایست مقدار صاحبیه تفسیر ایدوب
 معزز و مکرم معنایست کلدیکی انکار ایلین فرزند ارجند معنایست بیلز ایش (ارجند سکون
 جمله) (جیک ضمیمه در دین خطا سونلش (زیرا مند لفظنک ما قبل داما ساکن اولور
 (خوار و اورسمیه ذلیل و حقیر معنایست در مصراع اول ثانی به مرهوندر) (محصول بیت)
 دنیاده چوق واقع اولمشدر بی عقل و بی غیر یعنی تشخیص و تمیزه مالک اولیان معزز و مکرم

ردسروری
رداین سیدعلی و شعی

اولی و عاقل و عالم خوار و ذلیل اولی عالمه بوجوهی واقع اولشدر * کیا اگر بغضه مرده
 و رنج * ابله اندر خرابه یافته کج * کیا کاف عربك كسر به علوم حبله نك برسد که
 بعضی حبله ابله التوندن غیر معدنیاتی التون ایدر (و کرات فاعلد زجی معنانه کیباجی دیمکدر
 (یعنی اول فیه جانشن دیمکدر) با حرف مصاحبت (غصه غم اما اصلنده بیک بیرکن بوغز ده
 طوران لقمه در (رنج الم معنانه) ابله همزه نك و لامك فتحه لیه احق معنانه در
 (خرابه و برانه معنانه در) کج بونده دینه معنانه در (محصول بیت) کیا کر (یعنی
 اول غم سعي و کوشش ایلین کج غم و غصه و رنج و محنت و المله مفلس اولوب کتش
 و فقر و فلا کته اولش و یتس) اما ابله و جاهل همج الم و زجت حکمکسزین و طالب و اغ
 دکل ایکن و برانه ده کج و دینه بولنی واقع اولش * حکایت * یکی را از ملوک کنیزك
 چینی آورده بودند خواست که در حالت مستی با وی جمع آید دختر سماعت صکر د ملک
 در خشم شد و مراورا از بندگان بسیاری بخشید که اب ز بریش از پرده بی در گذشته
 بود و بریش بکر بیان فرودشته هیکلی بود که صخره جی از طلعتش رمیدی و عین القطر
 از بغلش بکشدیدی * کنیزك و کنیز جاریه به دیر (چینی به اضافت بیانیه) در خشم
 خالك قتی و سگون شبیه غضب دیمکدر (شد بونده رفت معنانه در) مرادات تا کید (یعنی
 رانك مضبوطی تا کید ایدر) لب ز برین بیانیه (پرده بی بی و رون قلغی دیمکدر) ز بریش ز برینه
 معطوف (بکر بیان با انتهای غایت ایچوندن الی معنانه) (فرو فانك ضمیمه ادات تا کید) (هسته
 بونده صارقش معنانه در) هیکل بونده هیئت معنانه در (و یا حرف وحدت) که حرف بیان
 (صخره جی صادق قتی و خالك سکونیه سلیمان بغیرک مهری سرقه ایلین عفریت در
 دبدلر که زیاده بد شکل و چرکین قیافت امش که سائر عفریتلر اندن اورکر امش (طلعت بونده
 یوز معنانه در) رمیدی حکایت حال ماضی اورکردی دیمکدر (قطر فانك کسری و طانك
 سکونیه بونده قطران معنانه در) پس عین القطر قطران بکاری دیمکدر (بغل بانك وغین
 مجله نك فتحه لیه قوتی معنانه در) که عربجه ابط دیرل همزه نك و بانك کسره لیه (با حرف
 تا کید) کندی کاف عجمك فتحه بیک بارامز فوقی که عربجه اکا تن دیرل حضرت شیخ
 قره نك اوصافده سیالغه پور (محصول ترکیب) د شاهلردن برینه چین ولایتندن جاریه کورسلر ایدی
 پادشاه استبدیکه مثانه لك حالنده انکله مجامعت ابله جاریه منع ایلدی یعنی ال و برمدی
 و رضا کوسرمدی پادشاه غضب ایلدی وانی قوللردن پرقره قوانده بغضادیکه اوست طوداغی
 بور نيك فلاغسدن آشمش ایدی و الت طوداغی بقاسنده دك صارقشیدی بر بد شکل ایدیکه
 صخره جی بویه بد شکل و بد قیافت ایکن بوزین کورسه اورکوب بخاردی و قطران بکاری
 قوتوغندن قوتاردی یعنی شکلی بد کند بغلی بد تر ایدی * بیت * تو کوئی تا قیافت زشت
 روی * برو ختمت و بر بوسف نکوی * کوئی شرط محذوفه جوابدر (یعنی قره نك شکلی
 کور بیک دیدك فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوییدن (تا حرف انتهای غایت) (زشت روی به
 وصف ترکیبی در) و یا حرف مصدر چرکین بوزلیك دیمکدر (بر حرف استعلا) (و او ضمیمه
 قره به راجع رانك اوررینه تمامدر دیمکدر) نکوی یاه مصدر به ابله نك دیمکدر (محصول بیت)
 سن دیدك قیافتدك چرکین بوزلیك یعنی بوجر کسلکی انك اوزرینه مخومدر یعنی اکا ختمدر
 حاصلی چرکنتک اندن اونه اولسار و حضرت بوسف اوزره کورللك یعنی حضرت بوسف
 علیه السلام حسنی بی حدوبی بیان اولد یعنی کبی بونك قبی کذلک بی حدوبی غایتدر * قطعه *
 شمس نه جان کر به منظر * کز شمس اوجبه توان داد * شخصی با حرف وحدت (کر به بونده

مکروه معنانه در (منظر بونده شکل معنانه در) کر به منظر وصف ترکیبدر بد شکل و مکروه
 هیشات معنانه (کر اصلی که از ایدی) که حرف بیان (زشتی با حرف مصدر) (و اویه اضافتی لامیه در
 (داد بونده دادن معنانه در) (محصول بیت) بر شخص ایدی اما اویه بد شکل و کر به هیشات
 دکل ایدیکه انك چرکنتکندن و زشت ره لغندن خبر و بره نك ممکن اولیدی یعنی چرکنتکی فوق
 الحد ایدیکه قابل تعبیر دکلدر * و انکه بغلش نعوذ بالله * مر دار با قصاب مر داد * و او
 حرف عطف (که کاهدن مخفیدر) (مر داردن لاشه وجیفه مر داد در) (با حرف ظرف
 (آفتاب مر داد لامیه در) تقدیری ماه مر داد و یا مر داد ماه ایدی ضرورت وزن ایچون حذف
 و ایصال اولدی (مر داد تاریخ جلالی حسابی اوزره شهور صبیغه نك اونه ایک امیددر که
 اول آید لاشدر وجیفه ل زیاده بد قوفار خصوصاً کیم عربلرک یعنی قره لک قولتقلری
 (محصول بیت) قره نك شکلی و صورتی معلوم اولدقدن مکروه قولتخی نعوذ بالله آفتاب مر داد
 ماهده لاشه وجیفه کبی ایدی یعنی قتی بد قوفاردی شوبله که هیچ بر وجهله قوفوسنه تحمل اولمزدی
 استعاضه بو جهندندر * سیاه رادران مدت نفس طالب بود و شهوت غالب مهرش بچندید
 و مهرش برد آشت با مدادان ملک کنیزك راجست و بیافت ماجرا کفتند خشم گرفت و فرمود
 تاسیاه را با کنیزك دست و پا استوار بیندند و از بام جوسق بخندق در انداز ندیکی از وزرای
 نيك محضرو وی شفاعت بر زمین نهاد و گفت سیاه رادرین خطایی نیست بلکه سائریند کل
 و خد متکاران بخشش و انعام خداوندی معنادند گفت اگر در مفاوضه اوشی تأخیر کردی
 چه شدی گفت ای خداوند نشنیده که گفته اند * سیاه را را حرف تخصیص سیاهک
 دیمکدر (مهر) بیک کسر به محبت معنانه در (بچندید در شدردی دیمکدر) (مهر) بیک
 ضمیمه بکارندن عبارتدر مهرین قالدردی یعنی بکارتن ازاله ایلدی (با مدادان ابرته دیمکدر
 (بام طام اوستی) (معلوم اوله که یوقاری ولایتک اول نيك اوستی دوزدر) (یعنی مسطحدر) اکا
 عجم بام دیر) جوسق جیم عربك و سینك فتحه لیه برج اوزره اولان کوشك در قصر معنانه
 و اضافت لامیه در (با حرف صله) (و خندق معروف) (در حرف تا کید) (اندازند فعل مضارع
 جمع غائب) (و یا فعل امر جمع غائب حاصلی ایکسیده صبغه ده مشترکدر آتال و یا تسونلر
 دیمکدر) (خطایی یا حرف تکبیر) (بل ادات انحراف) (که حرف تعلیل) (سائر جمع و باقی معنانه
 مستعملدر) (مفاوضه لغتده مشارک معنانه در) اما بونده مجامعت معنانه در (اویه اضافت
 مصدرک معنانه در) (کردی یا حرف حکایه) (شدیده بویه در) (محصول ترکیب) (اتفاقا
 سیاهک اول مدته نفس خبی طالب و شهوت و طوقانی و ارزوسی غالب ایدی جاریه به مهر و محبتی
 حرکتد کلوب اختیاری الدن کندی و مهری قالدردی یعنی قزلغنی الدی ارنسی که پادشاه
 شراب کیندنن آیلوب عقله کلدی جاریه بی استدی و بولمادی کیجه واقع اولان ماجرای
 سوبلدلر غصه کلدی و پیوردی تاسیاهک جاریه ابله لانی و یاغنی محکم بغلبدلر و برج اوزرنده
 اولان کوشکدن حصارک خندقنه آتال و یا تسونلر بویه اولنجه ای خوبلی و زبردن برسی
 شفاعت بوزنی ره قودی یعنی پادشاهه تعظیم ایلدی و دیدی پادشاهم سیاهک بو خصوصده
 خطاسی بوقدر بلکه سائر قوللر و خد متکارل سعادتلو پادشاهک انعام و احسانه معنادر در
 سیاه بچهارده بونی معناد اولان بخشلره قیاس ایدوب استرداد احتمالی خاطرینه کتورمبوب
 خنکار و پردی دیو مالکانه تصرف ایلشدر (پادشاه و زبردن بومصاحبتی ایشیدیمکد دیدی
 اگر برکیجه مجامعتی تأخیر ایلد ته اولوردی و زبردی ای پادشاه سمعوعکر اولمادی حکما
 و عقلا بد کلری * قطعه * شمس سوخته در چشمه روشن چورسید * نومیدار که از پیل

دعان اندیشد * بعض نسخه ده روشن برشته حیوان واقعدر (تشنه صومسر سوخته به اضافتی
 بیایه در) و همزه حرف نوسل (ویا بطنی اضافت ایچون کیشدر) در حرف صله (چشمه روشن
 بیایه در) و عین بر آشکلی که عربیده و فارسیده همزه دن بدل کتابت اولنور بونک کی پرزده اضافته
 دلالت ایدر لیکن خالص همزه تلفظ اولغاز بلکه یاله بین بین تلفظ اولنور (پس بونده ایکی
 پرده بله همزه اضافت ایچون کیش دین اضافتی انکار ایدوب همزه صفتله موصوفی ربط
 ایچون کیشدر دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه واصل اولماشدر) تو مبتدا (مبتدا فعل نهی
 مفرد مخاطبدر بنادریدن ظن ایله دیمکدر ما بعد یله خبر مبتدا در) که حرف بیان (پیل دعان
 بیایه در کوکره مش و غصبه کیش قبل تنکه بصرهار و نده یکدی) اندیشد فعل مضارع
 مفرد غائب قورقه دیمکدر (محصول بیت) ناردرون ایله سوزان اولان تشنه و عطشان چونکه
 صافی صو چشمه سنه و یا آب حیات بکار بنده ایشدی یعنی واصل اوله سن ظن ایله اولوقت
 هیتلی و کوکره مش فیلدن خوف ایدوب بواجکه بلکه خاطر بنده بله کز انده قبل وارسلان
 و قبلان اولدیفی * ملحد کرسنه در خانه خالی برخوان * عقل باور نکند کز رمضان اندیشد *
 ملحد اسم فاعلدر الحد بالحدودن (یعنی افعال باندن طریق شریعتدن خارج اولوب حشره
 و نشره متکر اولان ظالمه دیرلر) کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سبنک کسریله
 آج معناسنه در که عربجه جابع دیرلر کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سبنک سکونیله ده
 لغتدر فاحفظ (در حرف ظرف) خانه خالی بیایه (رباه عجمک ضمیله طلوع معناسنه در عربجه
 ملان دیرلر) خون بونده نعمت و طعام معناسنه در (ملحد مبتدا اول و عقل مبتدا ثانی در) باور
 باء عربیله و واوله فتحیه کرد و یا کند لفظیله مستعملدر و یا بعض مشتقاتیله نفی و اثبات طریقیه
 تصدیق معناسنه در بونده نه کند فعلیله مستعملدر که فعل نفی مستعملدر ایله معناسنه تصدیق ایله
 دیمکدر ما بعد یله خبر مبتدا ثانی و جمله اسمیه خبر اول و مبتدا اول خبر یله جمله مستأنفه قندبر (کز که
 حرف بیان) رمضان معروف (اندیشد فعل مضارع مفرد غائبدر فکر ایدر دیمکدر) (محصول بیت)
 آج ملحد خالی اوده یعنی تنها خانه ده که کیمسه حالته مطلع اولیه و خانه نعمت و طعامدن
 ملان اوله یعنی بر اوله عقل تصدیق ایله که رمضان فکرین ایدوب طعامه ال صوفیه یعنی
 رمضان فکرین ایدوب طعام معناسنی عقل اینانز البته اچ اولجه بیر (بر لفظنی باء عجمیه
 بر ظن ایدوب باء عربیه فتحیه و خوانه مضاف فلان) (و خوانی سفره معناسنه اخذ ایلین عجب
 متصرف ایش) و خالی لفظنی برخوانه مضاف فلان نه خوب موزون ایش (و بری باء عربیه
 فتحیه و رانک سکونیله تجویز ایلین غلط سو یلمده مذکورلرک آرنجه کش عی الله عنهم * ملک را
 ابن لطیفه خوش آمد و گفت سیاه را تو بخشیدم کنیزک را چه کنم گفت کنیزک را سیاه بخش که
 نیم خورده او هم اوزاشاید * سیاه را ادات مفعول (تو با حرف صله) بخشیدم بولفظ ایکی معنایی
 متضاددر (بری وزیر به غشلق یعنی تملیک ایلک) و بری اکا صو جین بغشلق (کنیزک را ادات
 مفعول جاریه بی دیمکدر) سیاه با حرف صله سیاهه دیمکدر (بخش فعل امر مفرد مخاطب
 بغشله) نیم خورده بر کیمسه نک یعنی انسانک و یا حیوانک بیدیکندن و یا ایجادیکندن ارشه دیرلر که
 عربجه اکا سوز دیرلر (اوبه اضافت لامیه در) اورا اکا دیمکدر (شاید فعل مضارع مفرد
 غائب لایق معناسنه در) (محصول ترکیب) پادشاهه و زیرک مذکور لفظیه سی خوش کلدی
 و دیدی سیاهی سکا بغشلم ایکی معنایله یا جاریه بی نیجه ایده لیم وزیر دیدی پادشاه هم جاریه بی
 سیاهه بغشله که انک نیم خورده سی یعنی ارتو غیدر که به اکا لایقیدر سمدن صکره سزک
 حرمرکه و سز انکه متع و لایق جائز دکلدر بوقرلر کلبا خاطر بکزدن چقماق کرک * قطعه *

مطالعه
ردیفی و کافی

مطالعه

رد کافی
رد سروری

هرگز اورا بدوستی میسند * که رود جای ناپسندیده * اورا انی دیمکدر اضمار قبل الذکر
 واقعدر (مرجع الیهی مصراع ثانی اولنده مقدر آن کس اوله یا خود اورا آن کس راتقدیرنده
 اوله پس طریق اضمار اولماز) با حرف صله (دوستی یا حرف مصدر) میسند فعل نهی مفرد
 مخاطب بکنده و لایق کورمه (که حرف رابط صفت) جای ناپسندیده بیایه (محصول بیت)
 هرگز اول کیمسه بی دوستلغه بکنده و لایق کورمه که نامعقول و نامقبول بره واره یعنی اگر
 محبوبک و مطلوبک و اگر غیر بیسی که ارادل نشین و ارادل پرست اوله انی دوست انتخاب ایله
 و کندی بار و باورم دیوا کا اعتبار قلمه بعض شراح جائزدر که میسند لفظی مفعول معناسنه اوله
 یعنی مرضی و مقبول اولماسون دیو لیکن فساد ی زیاده واضمحدر قندبر * تشنه رادل نخواهد
 آب زلال * نیم خورده دهان کشیده * تشنه را را ادات تخصیص تشنه نک دیمکدر
 (نخواهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی نمحشده دله راجع ضمیردر و مفعولی) آب زلال
 اضافت بیایه ایله زلال طاتی صویه دیرلر پس بونده زلال وصفنده اطناب ایلین مطلب ایش
 (نیم خورده و نیم خورده بر معنایه در که سابقا ذکر اولدی ایدی ترکیب مزجی قبیلند ندر) دهانه
 اضافتی لامیه در (و کشیده بیایه در) مصراع ثانی آب زلالدن حال واقع اولمش (محصول بیت)
 تشنه نک کوکلی آب زلالی استنوا کا مائل اولماز قوقش اغزک ارتغی و سوژی اولدیفی حالده
 اول آب زلال یعنی هر تقدیر که کیمسه تشنه ایسه ده اغزی قوقش کیمسه نک ارتغن و فضله سن
 ایچمن حضرت شیخ بو بی مالغه طریقیه سوق ایش و الا قوقش اغزی برصودن ایچمکه
 اول صو متغیر اولماز و حلال ایکن حرامده اولماز (و جائزدر که تشنه انک اغز نک قوقسونه
 بیلیم و بیلیمک اگر لازم کلبه واقعا اکراه نره دن لازم کلور و خلقک چوغنک اغزی قوقار
 و نه بلور کن بری برینک سوژی بیر و ایچر بعض شراح نیم خورده هاء رسمیه و همزه ایله
 یازوب اکثر نسخه بوشکلی اسناد ایدوب افترا ایش حال بو که بونسخه بی کندی شرحندن
 غیر ی برده کوزمدک بوقدر نیمیز واریکن * قطعه * دست سلطان دکر بکایند * چون بسرکین
 در اوفتاد ترجیح * دست سلطان لامیه (بکای قنده دیمکدر استفهام انکاریدر) بینه فعل مضارع
 مفرد غائبدر بینهندن قنده کورر یعنی کورمز (چون ادات تعلیل ادات شرط دین اصابت
 ایلامش) با حرف صله (سرکین سبنک فتحی و کسریله و رانک سکونی و کاف عجمک کسریله
 حیوانات ترسی و کره سی تعریب ایدوب سرکین دیرلر) (در حرف تأکید) اوفتاد و او اصلیه ایله دوشدی
 دیمکدر (ترجیح معروف اوفتادک فاعلیدر و ملاحظه ده مصراع ثانی مصراع اولدن مقدمدر
 زیرا علت معلولدن مقدمدر) پس تقدیر کلام چون بسرکین در اوفتاد ترجیح دست سلطان
 دکر بکایند در (بویله اولجه بینه و اوفتاد ترجیح ده تنازع ایدر دیمکه احتیاج اولماز بینه
 فاعلی ترجیح راجع ضمیردر قندبر) بعض نسخه ده بینه برینه یابد واقع اولمش معناسی سهلدر
 (محصول بیت) قازورات و مهملات ایچنه دوشن ترجیح بدخی پادشاه انی قنده کورر و زده بولور
 (یعنی ترسه و کره یه دوشن ترجیح هرگز پادشاه الینی کور مدیکی و پادشاه انی الله المدیفی کبی
 حاصلی پادشاهه لایق اولدیفی کبی سیاهک ارتغی اولان کنیزک دخی پادشاهک نظر شریفه
 و فراش لطیفه هرگز لایق و مناسب دکل قصه دن حصه در قائل * تشنه رادل بکای نخواهد آد *
 کوزه بکذشته بردهان سلج * آبدن مراد مذکور آب زلالدر ضرورت وزن ایچون حذف
 اولندی (کوزه کاف عربک ضمیله و هاء رسمیه فارسیدر و هاسر کوزعر بیدر برده دیرلر) بکذشته
 ماضیدن قصدر یکیش دیمکدر (بر حرف استعلا) دهان سلج بیایه سلج سبنک و لامک ضمه یله
 ونونک سکونیله دودقده بالامه دید کلری هر ضد غایبیه اغرغان اولور (مصراع اوله

رد کافی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

استقام انکاری وار (محصول بیت) بر کوزه که آغزی بلا مه کپسک آغزیدن کچه یعنی سلنج
 آغزی کچه که اول کوزه دن صواحه تشنه نک کوکلی اول کوزه دن صوبه قنده طالب اولور یعنی
 هر تقدیر صوسر اولور سه ده کوکلی اندن صواحه که مائل اولماز برابطی اندن اگر اه ایدر (بو بیت
 حضرت شیخک اولدغنده نظر وارز برتر کپسده ترکبک واد آسندده ضعیف حاصل وعلی الخصوص
 که بعض متونده موجود دکل بو بیتک شرحند مکروهی ارتکاب ایلر دین ادا آده خلاف صحیح
 ارتکاب ایلش فتامل * حکایت * اسکندر روی را گفتند که دیار مشرق و مغرب بجه کرفتی که
 ملوک پیشین را خراین و ملک و عمر و لشکر پیش ازین بود و چنین فحی میسر نشد گفت بعون الله تعالی
 هر ملکتی که کریم رعیش نیاز ددم و نام پادشاهان جز بیکو بی نبردم * اسکندر مشهور بر پادشاهک
 اسیدر که عثا نیوتده اختلاف ایلدیلر (اصح قول بودر که بی دکل ایش (لیکن بر صالح و عابد
 و متدین حکیم کامل ایدی که علی ارستطالس دن الیدی (ابن فیلقوس روی دیکله مشهور در
 بعضی سلسله اجدادی حضرت نوحک اوغلی یافته ایصال ایلدیلر) و بعضیلر حضرت
 ابراهیم یغمیره علیه السلام (و ذوالقرنین لقبیه ملقب اولمسنده بجه وجه یاز مشلر (لیکن بو بر مقام
 استقامی دکل ایدی اسکندر دبدیلر) که حرف بیان (دیار دن بونده مملکت مراد در) کرفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطبدر (که حرف تعلیل (ملوک پیشین بیانه (جز غیر معناسده در) با حرف
 مصاحبت (نیکو بی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) اسکندر روی به دیدیلر که مشرق
 و مغرب دیار بی نوجهله ضبط ایدوب تحت تصرفک کتورب مسخر قلدک که ایلروکی پادشاهلرک
 خزینلری و سلطنتی و عمر و لشکری سندن زیاده ایدی حال بو که بوقم و تسخیر میسر اولمادی
 که سکامیسر اولدی اسکندر دیدی خدای تعالی نک عوبله هر ملکتی که فتح و تسخیر ایلدم رعیتی
 انجندم و نام سلاطین ماضیه بی ایلکدن غیر یله اکادم یعنی جبعی خبر یله ذکر ایلدم که الله تعالی بکا
 جبعه اعطا ایلدیکنی اعطا ایلدی * بیت * بزرکش نخواستند اهل خرد * که نام بزرگان بزشنی
 بر * بزرکش شین اضمار قبل الذکر طریقه (مصراع ثانیست اولنده مقدران کسه راجعدر
 تقدیری انکس را که در (نخواستند او قوماز (یعنی دیمزلر) اهل خرد لایمه (و فاعلی نخواستند در) که
 حرف رابط صفت (نام بزرگان لایمه در یاه بطایفه (بزرگان بونده اکابر مراد در) با حرف
 مصاحبت (زشنی یا حرف مصدر در چرکنک دیمکدر) بر دفعل مضارع مفرد غایبدر (بریدن
 بردن دکل (محصول بیت) اهل عقل و فراست اول کشی بی بزرک و کبیر او قوماز (یعنی
 اکا اولو کیمسه دیمزلر که اکا برک نامنی زشتله اکا (حاصلی اکا برنامی چرکنکله ذکر ایده بی
 عقلا ارادل ناسدن عدایدر * قطعه * این همه هیچست چون می بگذرد * بخت و بخت
 و امر ونهی کبر و دار * این همه مبتدا و مصراع ثانیست مضمونه اشارتدر (هیچست خبر مبتدا
 (چون حرف تعلیل) می حرف تا کید زیرای حاله و با استقباله دلالت ایدر بوایه استقبال
 مقامیدر) بگذرد فعل مضارع مفرد غائب و فاعلی این همه به راجع تحتد صمیر (و بعضیلر
 مصراع تأیید معدود اولان فاعلدر دیدی (لیکن فیه نظر (کبر و دار (و دار و کبر و او عطله
 ایکسی یله صواش معناسده مستعملدر (کبر کبریدن) و دار ایدر دن مشتقدر (کرفتن دن
 و داشتن دن دین احوال اشتقاقدن کلیا غافل ایش فندبر (محصول بیت) جبع امور
 دنیا یعنی بخت و بخت و دولت و سلطنت و امر ونهی و حکم و حکومت و عسکر چکوب اورمه
 و طوقه و فتح ممالک هیچ نسته دکدر چونکه آخری فانی و گذاران در حکم عدمه در پس
 غافل اولان بونله کوکل بنیادوب عقد قلب ایلر بعض شرآح کبر و دار طمطراق و طنطنه
 و صاویل بورت معناسده در بونک استعالی بو در غفلت اولنیه دیش معلوم اولاکه کندی

رد کافی
خدای
نسخه

نخواستند فعلی اهل
خرد استناد مسامحه
طریقه در فندبر

رد کافی

بو استعالمدن کلیا غافل ایش فندبر * نام نیک رفتنک ضایع مکن * تا بماندن نیکت پایدار * نام
 نیک بیانه و رفتنک اضافت لایمه نام نیک مکنک مفعول اولی و ضایع ثانیسی (تا حرف تعلیل) بماند فعل
 مضارع مفرد غائب قالد دیمکدر نام نیک بیانه (و بماندک فاعل) پایدار وصف ترکیبی در (داریدن
 ثابت و برقرار معناسده در اعرابدن بماندک خبری واقع اولمدر (محصول بیت) بجه شلرک یعنی
 موتاک ابی آدینی ضایع ایله یعنی ادلری خبر ایله ذکر ایله اذ کروا موتاکم الخبر فواستجه تا کیم
 عالمه سنکده ابی آدک ثابت و پایدار و برقرار قالد یعنی تا کیم سنده صحیفه روز کارده خبر ایله مذکور
 اولاسین * باب دوم در اخلاق درویشان * حکایت * یکی از بزرگان پارسایی را گفت که چه
 کوئی در حق فلان عابد که دیگر آن در حق او بطعنه سخنها گفته اند گفت در ظاهرش عیب
 نمی بینم و در باطنش غیب نمی دانم * دوم دالک و واولک ضمه لایله ایکجی دیمکدر (اخلاق خلقت
 جعبیدر) خامضموم و لام مضوم و ساکن اولق جا زدر (در یثانه اضافت لایمه در
 درویشاندن مراد اهل سلوک صوفیلر در) پارسا بایعجیله عابد و زاهده دبرل (و یا
 حرف وحدت) ورا ادات مفعول (که حرف بیان (فلان الفاظ کنایه دندر) که حرف تعلیل
 (با حرف مصاحبت) طعنه ها تصرفات انجمنه ندر زیر بونک اصلی طعنه در طانک فحی
 و عینک سکونیه مصدر در نصر باندن مصدری طعانه کلور طانک فحیله (کفت مسؤل عنه
 اولان پارسا دیدی (در حرف ظرفدر ایکی برده یله (باطن ظاهر مقابیلدر (محصول ترکیب)
 اکاردن بریسی بر زاهده صور دیکه فلان عابدک حقنده نه دیرسین زیر سندن غیر یلر انک
 حقنده طعنه سوزلر سولسلر که زهد و صلاحه منافی ایشلری وارد دیو پس سن نه دیرسین
 انک حقنده (پارسا جواب و پردیکه ظاهر نده عیب کورم و باطننده غیب یلم یعنی ظاهر نده
 و باطننده برقصور و نقصاننه مطلع دکل زیر مؤمنه لایق اولان بودر که ظاهر حالنده ناظر
 اولوب احوال درونی صلاحه جدل ایدوب سو ظن اوزره اولیه * قطعه * هر کراجامه
 پارسا بی * پارسادان و نیک مردانکار * هر کرا هر کیمه بی دیمکدر حرف رابطه بی ضرورت
 وزن ایچون کتورمیش (جامه پارسا پارسا جامه وصف ترکیبی اقسامندندر زاهد و عابد
 لباسی دیمکدر) بی نیک هر کرا مفعول اولی و جامه پارسا ثانیسی (پارسا انک مقدم مفعولی
 (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده مردنیک ایدی اضافتله ضرورت وزن ایچون مزج ایلدیلر
 انکارک مقدم مفعولیدر) انکار فعل امر مفرد مخاطبدر افعال قلوبدن ظن ایله دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمه بی که عابد و زاهد لباسی کوره سین اتی زاهد و عابد ییل و ابی آدم
 ظن ایله یعنی اتی صالح ییل و ابی کیمسه در دیو اعتقاد ایله (حاصلی صلحا لباسنده اولانه مادامکه
 شریعت مطهره به مخالف برحالی معلوم اولیه حسن ظن لازمدر) مصراع اولک معناسنی
 هر کیمه پارسا جامه سبله کوره سین دین ادا ده قصور ایش (هر کرا راسنی لام جاره
 معناسنه طونان غلط ایش (جامه اصلنده جامه ایدی همزه اضافتله صکره همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک یانته اوغرامش (وانکار انکاشتن وانکاریدن
 امر در دیوب و بالکن انکاریدن مشتقدر دینته اعتراض ایدن کندی معترض واقع اولش
 (جامه پارسا خواجه سرا کبیدر وسیله اضافت اولان همزه محذوفدر دین مقصود بیت
 واصل اولمیش منه سنده جامه پارسایه جامه پارسا تقدیرنده در دین بومیدانک فارسا برندن
 دکدر * ورداتی که در نهادش چیست * محسب را درون خانه چه کار * و اصلنده
 واکدر (نداتی فعل ثنی مستقبل) که حرف بیان (در حرف ظرف) (نهاد نونک کسر یله طبع
 و خلقت معناسنه در) محسب دیار عجمده امر معروف نهی منکر ایلین محسبدر اول دخی

رد کافی

رد شعی و کافی
رد سروری
رد سروری
رد کافی
رد شعی

ازهد واورع علمادن اولاغندر (را حرف تخصیص در لام جاره معنایه درون ایچ معنایه در خانه به اضافتی فی معنایه در (محصول بیت) واکر بار ساجامه لینگ قلبنده و دروننده نه وار ایدیکن (یعنی خیردن و شردن نه حال اوزره در بلز سک نسنه لازم کلز) یعنی سکا احوال دروننه اطلاع لازم دکل زیر محاسبک اولایچنده نه ایشی وار (یعنی محاسبک امر معروف ونهی منکرده وظیفه سی فساد و منکری ظاهر اولانی اخذ ایلمکدر احوالی مستور اولانه تعرض ایلمکه مرخص دکلدر زیر فقها بیور مشلدر (الفسق الحفی لا یسقط العداله) یعنی برکیمسه که فسقنی اخفا ایلبوب اشاعت ایلمه زاکا ظالم دیمرز * حکایت * درویشی رادیدم که سر بر آستان کعبه نهاده می نالید می گفت یا غفور و یا رحیم تودانی که از ظلم و جهول چه آید که تراشاید * درویشی (یا حرف وحدت) را ادات مفعول (که حرف بیان) آستان کعبه لامیه کعبه نک ایشیکی دیمکدر (کعبه مکه شهرنده اولان تگری اویدر) نهاده هاه رسمی حرف ترتیدر قبوب دیمکدر (می نالید حکایت حال ماضی ایلمکردی دیمکدر) می گفت ده بویه در سو یلردی دیمکدر (یا حرف ندا) غفور مبالغه ایلمه اسم فاعلدر غایتله بار لقایچی معنایه (رحیم بوده مبالغه ایلمه اسم فاعلدر زیاده اسر کیچی دیمکدر) ظلومده مبالغه ایلمه ظالم (جهول مبالغه ایلمه جاهل دیمکدر) چه آید نه کلور (یعنی نه حاصل اولور دیمکدر) که حرف بیان (ترا سکا دیمکدر) شاید فعل مضارع مفرد غائب بونده بارایه (یعنی لایق اوله معنایه در (محصول ترکیب) پردرویشی کوردم که باشی کعبه اشکینه قیوب ایلمکردی و سو یلردی یا غفور و یا رحیم سن بلور سن که ظلوم و جهولدن نه کلور ونه حاصل اولور که سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کتور مکه قادر دکلیم معلوم اوله که عموما شراح نهاده لفظندن صکره (بود و روی در زمین می مالد) ترکیبی زیاده ابتدایلیکن کلبک عرضنی بوز مشلر زیر کعبه نک ایشیکی پردن یوقار و آدم بو نیجه وار یعنی یوکسک واقعدر (پس باشی ایشیکه قود قدن صکره بوزین یره سورتمک هرگز منصور دکلدر زیر مانعه الجمعدر ایلمکسی بر آند و بر ساعته اولقی میسر دکلدر) استاندن مراد جدار کعبه در دین بر استعلا ایچون اولد یعنی ملا خطه ایلمیش زیر جیداری اوزره باش قومق سطحنه عروجه میسر در اول ایسه ممکن دکلدر قندر * قطعه * عذر تقصیر خدمت اوردم * که ندارم بطاعت استظهار * عذر نک تقصیر (و تقصیر خدمت اضافه تری لامیه لدر) و عذر آوردن مفعولیدر (که حرف تعلیل) بطاعت ندارم مفعول غیر صریحی (استظهار استفعال بایندن مصدر در ارقه لنقی معنایه مفعول صریحی) (محصول بیت) یارب سنک ذات با ککه لایق خدمت عبادت و طاعت کتوره میوب بلکه خدمتکده واقع اولان قصور و نقصانک عذری کتوردم زیر عبادت و طاعت اعتمادم یوق و عمل موجب جنت اولما دیغن بلورم پس اعتمادم محض لطف و کریمکه در * عاصیان از کاه توبه کشند * عارفان از عبادت استغفار * عاصیان الف و نون ادات جمع در بحرمان معنایه در یعنی کاهکارل (عارفان الف و نون ادات جعفر اهل عرفان اولان الله دوستلری از عبادت تقدیری از تقصیر و بالاز نقصان عبادتدر بر مضاف تقدیریه (محصول بیت) عاصیان و بحرمان کاهلرندن توبه ایدر اما اهل عرفان تقصیر و نقصان عبادت لردن استغفار ایدر یعنی عبادت لرنده اولان قصورلرین بلوب عبادت لرن عین معصیت عبادتدوب استغفار ایدرل * عابدان جزای طاعت خواهند و بازار کاهان بهای بضاعت و من بنده امیداورده ام نه طاعت و بدروزه آمده ام نه بخسارت اصنع بی مانت اهل و لا تفعل بی مانا اهل * فارسیجه مذکور درت فقره (و عربیجه ابکی فقره نتمه قول درویش در) عابدان الف و نون ادات جعفر

رد شراح جیعا
عجایب کیسی بر آنده اولقی
لازمیدر للطایع
رد سروری

و مبتدادر (جزای طاعت لامیه) و خواهند که مفعولی وجهله فعلیه خبر مبتدادر (بازر کاهان یونک اصل مفردی بازاره در بازاره مخصوص معنایه زیراهه رسمی یونک کبی برل ده تخصیص افاده ایدر) پس الف و نونه جمع اولقی سببیه (هه رسمی بی کاف مجعیه ابدال ایدیلر بازار کاه اولدی) زانک فتحیه بعده کثرت استعمال ایلمه حذف اولوب راسا کن قلندی بازار کاه اولدی (پس بوعبارته تعبیر بومقدار یول بولیحی کثرت استعمال ایلمه حکم مفرد واروب تکرار بردخی جمع ایدوب بازار کاهان دیدیلر) معلوم اوله که حضرت مولانا جامی سبحة الابرار نام کتابنده عقد هفتم ده الی وراثت فتحه سنی اثبات ایدوب بیه نسبتله الف و نونی جمع ایلمش (بیت) لیک بازاره کاه دیده ورنه (صدازین حسن یک جو خورند) و حضرت شیخ بوستانده بازار کاه عبارتتی مقام مفرد ده ذکر بیورمش (بیت) شهشه که بازار کاه رانخت (در خیر پشهر و اشکر بیست) (ایندی بونده بازار کاه زانک فتحیه اوقتی کرک فتأمل) بضاعت لغتده تجارتیه بومقدار مال ارسال ایلمکه دیرل (مثلا برتا جره بومقدار مال و پرورسین که کندی مالی یا نیجه سنیک مالکی مستقیم قوللانه) اما بونده مطلقا اسباب و متاع مراددر (یا حرف صله) در بوزه دالک فقی وراثت سکونیه جرایلمکه و نیلمکه دیرل تخریف ایدوب عوام دروازه دیرل (اصنع فعل امر مفرد مذکر مخاطب افعول معنایه یعنی اشله) بی با حرف صله و یا ضمیر متکلم بکادیمکدر (ما اسم و وصولدر) الذی معنایه (اصنعک مفعول صریحی و بی غیر صریحی) انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتداسن دیمکدر (اهل بونده لایق وسر وار معنایه در لفظا مرفوع خبر مبتدادر و ضمیر مجرور مایه راجعدر و وجهله اسمیه نک اعرابدن محلی یوق مالک صله سیدر) لا تفعل فعل نهی مفرد مذکر مخاطب اشله دیمکدر (بی سابق کیدر) انا اهل انت اهل کیدر بعضی نسخه ده بی رینه بنا دوشمش بزه دیمکدر (محصول ترکیب) عابدلر ایلد کلری عبادتک ثواب و جزاسین استرل و اول امید ایلمه طاعت ایدرل و بازار کاه اسباب و متاع لرنیک بهاسین استرل کیسه به مفت نسنه و بر منزل اما بن عید عاصی در کاهکه امید خالصه و لطف و کریمکه اعتماد ایلمه کلدیم عبادت و طاعت یوق کیم مقابلنده عوض جنت و جزای کتور رجا ایدم و دخی نهی دست مجرور جره و در بوزه کلشم بضاعت و سرمایم یوق و تجارتیه کلدیمکه قیمت و بها اسیم پس بکا سن سکالایق اولانی اشله که مغفرت و مروت جسد که عاصی بندک سندن اتی رجا ایدر و بکا بن لایق و مستحق اولدایمی اشله که عذاب و عقابدر زیر سندن لطف و احسان رجا سببیه قیو که کلشم * بیت * کرکشی و جرم بخشی روی و سر بر آستانم * بنده را فرمان نباشد هر چه فرمائی برانم * کشتی ضم کاف عربیه فعل مضارع مفرد مخاطب قتل ایدر سک دیمکدر (کشیدن کشتن دکل) جرم جیم عربیکه ضمی و سکون را ایلمه کاه معنایه در (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بخشدندن لفظ مشترکدر بغشلقه عفو ایلمک بونده بونده ایکسنه ده تحمل وار) روی و سر تقدیری روی و سرمدر (آستانم می معنی جهتنده بونلره مصر و فدر) بنده را را حرف تخصیصدر لام جاره معنایه بنده نک دیمکدر (فرمان اسمدر بوبرق معنایه) (فرمائی فعل مضارع مفرد مخاطب بیورسین دیمکدر) (بر حرف استعلا) (آن اسم اشارتدر چه به) (میم ضمیر متکلم) (محصول بیت) اگر بنی قتل ایدر سک کاهلرم ایچون واکر کاهلرم بغشلقوب عفو و مغفرت ایدر سک هر نه که ایدر سک بوزم و یا شم آستان کرم و احسانکده در (حاصلی هر نه کیم بکا اشرسک تسلیم و رضا اوزره یم روکردان و سرکش دکل بن بنده عاصیکه و مجرم قاصیکه فرمانی و بوبروخی اولماز یعنی هیچ نسنه سو یلمکه مالک و قادر دکل هر نه کیم سن بیورر سک اول بوبروخت و امرک اوزرینه یم (حاصلی

هره کیم ایدرسک امریکه تابع و تقادم * قطعه * بر در کعبه سائلی دیدم * که همی گفت و می
 کرسنی خوش * بر حرف ظرف (در کعبه لایه) سائلی یا حرف وحدت (که حرف یسار
 اها حرف تا کید (وی حرف حکایه در ابکی فعلده به) اصلی کر یسیدر رادن صکره یا ایل
 یا ضرورت وزن ایچون ساقط اولدی (خوش و اور سمبله و خاده روم ضمه ایله بونده مبالغه
 معناسنی افاده ایدر محکم اغلردی دیمکدر (محصول بیت) کعبه قیوسنده خدادن سائل
 بر درویش کوردیم که سوبلردی و محکم اغلردی یعنی جان و کو کلدن درد ایله کره ایدردی
 * من نکوم که طاعتم پیدر * قلم عفو بر کاهم کش * یا حرف تا کید پیدر به بحمله فعل امر مفرد
 مخاطب قبول ایله دیمکدر (قلم عفو بیانه) کش کافک فتحیله فعل امر مفرد مخاطب چک دیمکدر
 (محصول بیت) بو بیت بیت اولده همی گفتن مقولدر یعنی یارب بن دیمر مکه عبادت و طاعتم
 قبول ایله حاصلی جزا و ثوابه مستحق عمل بوقدر یلورم بلکه لطف و فضلکه و عنایت و کریمکه
 امید وارم انجی پس عفو و صفح قلمی کاهم چک یعنی صحایف سیاه تمدن جرایم صغایر
 و کابریمی اخراج ایله تا کیم بحرین ایله حشر اولیایم حاصلی سکا لایق اولین عملرمدن
 کلا کیم * حکایت * عبد القادر کیلانی در حرم کعبه روی بر حصانهاده همی گفت ای خداوند
 بخسای و اگر مستوجب عقوبتم در قیامت مراناینا بر انکیر تادر روی نیکان شرمسارم نشوم *
 کیلانی یا حرف نسبت (کیلان کاف عجمک کسر یله مملکت اسمبدر اصلده کیلان دورنر
 معتبر اولان رشت و لاهجاند عبد القادر کیلانی رشتنددر منایح عظام و اولیاء کرامدن
 مناقب شنی و کرامات علیا صاحبی بر عز یزدن اولیاء اراننده زیاده شهرتی وار (حرم کعبه
 لایه) (حصاناه مملکه تک فتحیله جمع حصاندر که کعبه حرمنده دو کیلن خرده جاق طاشلر بدر که
 فارسیجه سنکر یزدن در بر بوشول خرده طاشلردر که برام کونلرنده مناده اتارل اول طاشلری
 خدام کعبه جمع ایدوب حرمه دو کرل (نهاده ها حرف زیدر قیوب دیمکدر بوهایی شرحنده
 یازمین معنای ترتیبی یلر ایش و یازوب قومش معناسنی ورنده کذلک (بخشای فعل امر مفرد
 مخاطب اسر که دیمکدر) مستوجب عقوبت اسم فاعلک مفعولنه اضافی دیمکدر لایق عقوبت
 دیمکدر (نابینا تا حرف نی یعنی حرف توصیف نی) (بینا صفت مشبهه در) نابینا اعجمی دیمکدر
 (بر حرف تا کید انکیر فعل امر مفرد مخاطب انکیر یزدن انکیر یزدن دکل) (تا حرف تعلیل
 روی نیکاندن مراد نظر و مواجهه نیکاندن) شرمسار سیم سکونیه صفت مشبهه در نخل
 مناسنه (نشوم فعل نی استقبال اولیایم دیمکدر) (محصول ترکیب) عبد القادر کیلانی حرم
 کعبه ده یوزنی طاش دو کندیسی اوزرنده قیوب سوبلردی یعنی مناجات ایدردیکه یارب
 رحمت و عفو ایله و اگر عذابه لایق و مستحق ایسم یعنی عقوبت مقرر ایسه باری قیامتده نی
 اعجمی حشر ایله تا کیم مقبول قوللرک نظر نده و مواجهه سنده نخل و شرمسار اولیایم * قطعه *
 روی برخاک عجز می گویم * هر سحر که کبابی آید * روی مقدر نهاده تک مقدم مفعولیدر
 تقدیری روی برخاک عجز نهاده می گویم در (هر سحر که طرف می گویم در) (محصول بیت)
 یوزیمی خالک عجز و منزه قیوب سوبلرم هر سحر وقتنده که باد سحر کاه هوب ایلله یعنی اسه
 * ای که هرگز فرامشت نکتم * هیچ از بنده یادمی آید * ای حرف ندا منادی محذوف
 تقدیری ای جاناندر (که حرف رابطه صفت) فرامش اصلی فراموشدر و او ضرورت
 وزن ایچون حذف اولندی بودله ضمیرک ماقبل مفتوح اولقی قاعده اولدی ایچون تا خط سائل
 ماقبل مفتوح قلندی حرکت فتح اخف اولدی ایچون دیشلر عندی سوبلش (هیچ تا ضمیر
 خطاب تقدیری هیچ ترادر) باد الکقدر (محصول بیت) بو بیت میگویم مقولدر یعنی

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

ای جانانکه بن سنی هرگز فراموش ایدوب او تمام یعنی هیچ بادمندن کتر سین عجبا بونده دن
 سکا هرگز یاد یعنی اکث کلوری یعنی عجبا سنده بنده کی هیچ یاد ایدوب اکاره پسین حاصلی
 بن سنک هیچ خاطر یکله کلوریم (باده سحر دن مراد باد صبادر ز پر عاشق دلفکارک خبر و پیامنی
 و سلام و کلامنی ایصال و اظهار شوق و غرامنی جانان قنده ایلن اولدر انکیچون اکابرید عاشقان
 و بیگ مشتاقان دیرلر بریده باد صباده دیرلر * حکایت * دزدی در خانه پارسایی درآمد
 چندان که طلب کرد چیزی نیافت دلشک شد پارسا را خبر شد کلیمی که بر آن خفته بود در
 ره گذر دزد انداخت تا سحر و م نکرده * دزدی یا حرف وحدت (در حرف صله) خانه پارسا
 لایه (یا حرف وحدت) (درآمد کیردی دیمکدر) (دلشک و تنک دل وصف ترکیبدر بحضور
 معناسنه) (پارسا را اادات مفعول) (کلیمی یا حرف وحدت) (که حرف رابطه صفت) (خفته
 یا تمس و اویش دیمکدر) (ره گذر رانک فنی و هانک سکونی و کاف عجمک ضمیه یکید برینه
 دیرلر ترکیب مزجیدر) (آنداخت اندی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (نکرده اولیه و یا دوغیه
 (محصول ترکیب) براوغری بر عابدک خانه سنه کیردی بر سنه اوغری ایچون اول قدر که
 اونک ایچنده براله جق سنه ارادی بولدی بحضور اولدی عابده خبر اولدی یعنی اوینده
 اوغری کیردی معلومی اولدی بر کلیم که اوزرنده یا تمشیدی و دزدک یکدینه اندی تا کیم محروم
 اولیه و یا دوغیه * قطعه * شنیدم که مردان راه خدا * دل دشمنان را نکردند تنک *
 (مردان راه خدا لایه ل در) (دل دشمنانده بویه در) (ونکر دندک مفعول اولی) (وتنک ثانیه
 (محصول بیت) اشد مکه خدا بولینک مردلری و رجال الله یعنی مردان طریق حق دشمنلرین به
 دلشک و پریشان خاطر ایلدی بلکه عدولر یکنده خاطرلرین دعا بت ایلدی * تراکی مبر
 شود این مقام * که بادوستان خلافت و جنک * ترا سکا دیمکدر (کی جن دیمکدر و قندن
 سواددر) (که حرف بیان) (محصول بیت) سکا جن مبر اولور بومقام یعنی دشمنلرک خاطرلری
 رعایت ایلک مقامی که دوستلرکله جنک و جدال و نزاع و خصومت ایدرسین یعنی سن که
 دوستلرکله بد معاش و بد زندگانیسن پس دشمنلرکله جن جن زندگانی و صفای معاشیرت
 اوزره اولور سین * مودت اهل صفا چه در روی و چه در قفانه چنان که از پست عیب کیرد
 و پست مبرند * مودت محبت معناسنده در (اهله اضافتی و اهله صفایه لامیدر در) (نه چنان
 اوله دکلدر دیمکدر) (که حرف بیان) (پس آرد معناسنه در) (واژ بونده اادات ظرفدر) (پست
 تقدیرنده) (کیردک ظرف مکانی) (وعیب مفعولی) (کیرد فعل مضارع جمع غائب کیریدن
 طوتال دیمکدر) (پیش اوله وقت معناسنه در) (وتال خطاب ایچوندر) (میرد فعل مضارع جمع
 غائبدر میریدن اوله ل) (محصول ترکیب) اهل صفا و ذوقک محبت و مودتی حضورده و غیبتده
 یعنی او ککده وارد کده برابر در متفاوت دکلدر انلرک حالی اوله دکلدر که اردکده و غیبتکده
 عیب و نقصانک طوتال و یانکده و حضور کده محبت و رأفت اظهار ایدوب بولکده اولک
 دعوائی ایدلر حاصلی حضور کده و غیبتکده صافی درونلردر * بیت * در برابر چو کوسفند
 سلیم * در قفا همجو کرک مردم خوار * کوسفند قیون (کرک مردم خوار اضافتی بیانیه در
 (مردم خوار وصف ترکیبدر آدم بی معناسنه) (محصول بیت) یعنی اهل صفانک تقیضلری
 برابر کده و حضور کده قیون کی سلیم و حلیم کوسفنلر کندیلری اما اردکده و غیبتکده آدم
 بی قور کیدر یعنی اهل نفاقک حاللری بویه در اما اهل صفا و اصحاب وفاده و حال بوقدر
 بلکه ظاهرلری و باطنلری معور و درون و بیرونلری طیب و طاهر حضور کده نیجه ایسه
 غیبتکده همان اوله در اردکده بر دلو و او ککجه بر دلو دکلدر بلکه اردکده و او ککده برابر در

* بیت * هر که عیب دیگران پیش تو آورد شمرد * بیگمان عیب تو پیش دکران خواهد برد *
عیب دکران لامیه (و آورد و شمرد مقدم مفعول) و پیش تو لامیه (و ایگمانتک ظرف مکانی)
(عیب تو لامیه و مفعول خواهد برد) پیش دکران لامیه و ظرف مکانی برد مصدر معنایسته در
(محصول بیت) هر کس که غیر یلرک عیوب و مثالبی سنک حضور که کتوروب تعداد
ایده یعنی بر بر سوبله بی شک و ریب سنک دخی عیوب و نقایصکی غیر یلرک نقل ایدوب
سوبله کرک حاصلی برامز کیمسه ل هر کسی ذم و قدح ایله ده در یوزینک احسان ایلنسک
فائده ایتمز زیرا بد نهاد در ایلک بلز بلکه ایلک قنده برامز بقدر * حکایت * تی چندا زروندکان
متفق سیاحت بودند و شریک ریج و راحت خواستیم که مرافقت کنیم موافقت نکردند * تی
یا حرف وحدت (روندکان رونده نک جهیدر سیاحلر دیمکدر) متفق سیاحت اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر (سیاحت سبنک کسریله مصدر در ضرب بایندن بر یوزنده یوز یوزوب
کنکده دیرلر (شریک ریج اضافت فی معنایسته در تقدیری شریک در ریجده و المده
شریک دیمکدر (راحت ریجه معطوف بته بودند مقدر در) مرافقت مفاعله بایندن مصدر در
بولداشلق (موافقتده مفاعله بایندن مصدر در اوبقی معنایسته (محصول ترکیب) سیاحلر دن
بر ریجه کیمسه سیاحت متفق ایدیلر یعنی سیاحت ایلکه اتفاق ایلشلا ایدیلر و ریج و راحتده
شریک اولشلا ایدیلر یعنی روزگارک کرم و سر دین و راحت و در دین بیلر حکم دیوقول و قرار
ایلشلا ایدیلر شیخ پیورر دبلد مکه بونلر بولداشلق ایدیم یعنی دنیایی بله کز مک مراد ایدند
یکن بو خصوصده بکا موافقت ایلدیلر یعنی بولداشلق قبول ایلدیلر * کتم از کرم و اخلاق
بزرگان بدبعت روی از مصاحبت مسکینان یافتن و فائده دریغ داشتن که من در نفس خویش
این قدر قوت و قدرت می شناسم که در خدمت مردان بارشاطر باشم نه بار خاطر * اخلاق بزرگان
لامیه در (بعض نسخه ده کرم اخلاقه مضاف واقعدر بدیع عجیب و غریب معنایسته در
بونده بعد وجور معنایسته در (مصاحبت مسکینان مصدرک مفعولنه اضافتیدر (یافتن یافته
دوندرمک و بونک معنایسته در اما بونک کی پر رده اعراض معنایسته در) فائده داشتک مفعول
اول (و دریغ نالیسی) که حرف تعلیل (نفس خویش لامیه خویش واور سیمبله کنندی
معنایسته در) می شناسم فعل مضارع متکلم وحده اکرم دیمکدر (که حرف بیان (خدمت مردان
لامیه (بارشاطر بیانیه (بار بولداش (شاطر باغنه چوبک خدمتکار (بار خاطر لامیه (محصول ترکیب)
حضرت شیخ پیورر رونده لری مرافقت قبول ایلیمجه دید مکه اولولرک کرملرندن و اخلاق
جیده ل رندن زیاده بعددر مسکینان و فقیرلرک مصاحبتندن اعراض ایلک و انلردن فائده بی
دریغ طومق زیرا بن کنندی نفسده و حقیقه بومقدار قوت و قدرت ادراک و احساس ایدرمکه
یارانک خدمتده بارشاطر اولام بار خاطر اولیام حاصلی هر وجهله بندن حفظ ایلرسکز اکرم
بو قدر اعراض پیورمک * بیت * ان لم اکن را کب المواشی * اسعی لکم حامل القواشی *
ان ولم ایگبسیده حروف جازمه دندر حتی بعض علما مابعد نه کلن فعل مضارعده عامل
اوللرنده اختلاف ایلدیلر کیمسی عامل اولان ان در و کیمسی لم در دیدی (اکن اصلنده اکون
ایدی جزمله و او دوشدی فعل مضارع متکلم وحده صیغه سیدر اسمی تحتده متکلم ضمیری
انا مستر و خبری را کیدر مواشی به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (مواشی ماشیه نک
جهیدر بونده بنت طواری مراد در آن کی و قترکی (اسعی فعل مضارع متکلم وحده در
مجزوم اولدیفندن معلومدر که (اکن ده عامل اولان لم دران دکل (لکم اسعی به متعلقدر (حامل
لفظا منصوب حاندر اسعی نک فاعلندن (مواشی به اضافتی سابق کیدر (مواشی غاشیه نک

جهیدر اگر قلفنه دیرلر (محصول بیت) اگر طواره سوار اولمازسم یعنی سزکله مصاحب
و یاران و را کب و همعنان اولمغه قابلیت و لیاقت اولمازسه غاشیه داز یکر اولوب خد متکر ایدرک
کیدرم (یعنی مصاحبکر اولمیزسم خد متکار یکر اولمغه لیاقت و استحقاق اکارز کنندیمزده
(سعی یوزیمکه دیرلر بونده سعی کوشش معنایسته اخذ ایلین گفته این سعی ایلامش * یکی از ان میان
کفت ازین که شدیدی دلشک مدار که درین روزها دزدی بصورت درویشان درآمد
و خود را در سلاک صحت مامنتظم کرد * ازان میان ارالزندن دیمکدر (دل مدارک مفعول اولی
(و تنک نالیسی) که حرف تعلیل (روزها روزک جهیدر کونلر دیمکدر (یا حرف ظرف
(صورت درویشان لامیه (خود را اذات مفعول (و خود کردک مفعول اولی (و منتظم
مفعول نالیسی (در سلاک در حرف صله سلاک دیری و دیری ایلکی صحتیه اضافتی بیانییه و مایه
لامیه در سلاک کردک مفعول صریحی (محصول ترکیب) بن مذکور سوزلری سوبلیجک
بریمی ارالزندن دیدی بوسوزدیکه ایشندک صکوککی تنک طومغه یعنی تنکدل اوله و خاطرک
بمحضور طومغه زیرا سنی بولداشلق قبول ایلیمجه سلاک مرافقت ایلد یکرلرک اصلی بودرکه
بو کو نلرده براوغری صورت درویشانده بزه داخل اولدی یعنی بزه بولداش اولدی و کنندی
بیم حجتیز دیرینه دیری یعنی بزمه هم صحت و هم عشرت اولدی * بیت * چه داند مردم که
در جامه کست * نویسنده داند که در نامه چیست * مردم اسم جهیدر که فعل جعه فاعل اولمغه
قابیلر (که حرف بیان (در حرف ظرف (جامه لباس) کست هاء رسمی بایه تبدیل اولمدر
(نویسنده اسم فاعل (که حرف بیان (نامه مکتوبه دیرلر که عرب صحیفه در بعض نسخه ده
خانه دوشمن قلم معنایسته (محصول بیت) خلق عالم نه ییلور که لباس ایچنده کیدر یعنی صالح
و طالح ظاهر الباسدن معلوم اولماز زیرا نیجه صالح و زاهد و عابد تشر حال ایچون عوام
شکندده کز و نیجه طالح و فاسق و فاجرزی زهاد و عباد و صلحا ایله متلبسدر فسق و فجور بی
اخفا ایچون حاصلی کیمسه نک حالی لباسندن معلوم اولماز تنکه مخفی یازیلن مکتوبک ایچنده
نه وار ایدیکین کاتب ییلور ایچق یعنی یازان کاتب ییلور ایچنده نه وار و نه بوق ایچق بهر حال مخفی
کاری خدا ییلور فقط * از ایجا که سلامت حال درویشانست کان فضولش نبردند و بیاری
قبولش کردند * از ایجا اول مقام و مرتبه دن و اول جهتدن (که حرف بیان (سلامت حال
درویشان لامیه در (سلامت حالدن مراد صافی درون و بی غرض و بی علت اولمالزندن
کایتدر (کان فضول لامیه در ظن فاسد و وهم باطل معنایسته در یعنی لباس فقراده اولدیفیچون
اتی باطل و فاسد اعتقاد ایلدیلر وانی یار و یاور اعتقاد ایدوب مرافقت قبول ایلدیلر (محصول ترکیب)
اول مقام و مرتبه دنکه درویشلر صافی درون و پاک ضمیرلر در و هر کسه حسن حالله معتقد
اولدیلری جهتدن اول کیمسه به یارامزدر دبو اعتقاد ایلدیلر و حقیقه سوء ظن ایلدیلر حاصلی
زی صلحاده اولدیفیچون کنندی فی صالح و عارف اکلا دیلر و مصاحبتلرینه اتی اختیار ایلدیلر
* منوی * ظاهر حال عارفان دلقت * این قدر بس که روی در خلقت * ظاهر حال
لامیه و مبتدا (عارفانه اضافت لامیه عارف بالله دیمکدر (یعنی من عرف نفسه فقد عرف ربه
دیدکلریدر (دلق دالک قتی و لامک سکونیه فقرا خرقه سی خبر مبتدا در (این ظاهر حال
عارفان دلق اولمغه اشارتدر (قدر مقدار معنایسته در (بس بتر دیمکدر کافی معنایسته (که
حرف بیان (روی بونده ظاهر معنایسته در یعنی غیبه مقابل حضور دیمکدر تنکه هرور
ایلدیکه (چه در روی وجه در قفا) در حرف صله (و یا حرف مصاحبت (و خلق معروف
(محصول بیت) بو بیت ماسبقه حکم تعلیلده واقعدر (یعنی یاران مذکور دزدک زی صلحا

ردشعی

ولباس عارفینده اولماسله اکتفا ایدوب بولداسلغه قبول ایلدیلر و بونک احوال دروننده
اطلاع و باطنی استکشافله مقید اولدیلر زیرا عارفینک ظاهر حال خرقه صوفیه در و بوقدر
کفایت ایدر ظاهر لیسک خلقله اختلاطنه یعنی ظاهر لری خلقه و باطنلری حقه اولغنه
بو مقدار کفایت ایدر زیرا باطنلرینه اطلاع مبرسدکل انی خلق عالم یلور تحقیق (پس
یارانده ائک لباس صوفیانه سنه اعتبار ایدوب انی عارفیندن ظن ایلدیلر و یاران و مصاحب
ایندیلر بویینی اکلوب انواع تصرفات ایلینلری فائده نکثیر کلام و اطناب مقال ایلشیرکه
هضمه قابل دکل عنی الله عنهم * در عمل کوش و هر چه خواهی پوش * ناج بر سر نه و علم
بروش * در حرف صله کوشه متعلق (هر چه خواهینک مقدم مقبولدر و مجموعی پوش
نه فعل امر مفرد مخاطبدر قو دیمکدر) علم معظوفدر تاجه (و علدن مراد دیار عرب و عجمک
دیلجیلری اوموزینه قویوب انکله جرایلد کلری علمدر (محصول بیت) عمله سعی و کوشش ایله
وهر نه لباس کبرسک کی یعنی عمل صالحه تقید ایله وهر نه استرسک کی نک همان حرام اولماسون
حریر و التوتولی اسباب کی کر کسه باشکله پادشاهلر تاجنی قو (یعنی پادشاهان نه تاج و لباس کی
کر کسه کدایانه زیرا اوموزه علم قومقدن مراد کدالک ایلکدر نکه عرب و عجم کدالری نیک
دآیدر) بویینک معنایسته ده بعضی شراح اولقدر با ولسو یلشیرکه بالضروره صداع ابراث ایدر
* زاهدی در پلاس پوشی نیست * زاهد پاک باش واطلس پوش * زاهدی یا حرف مصدر
(پلاس لغتده دوه تک سمری التسه اوردقلری چو ایدر که عربجه جلس دیرلر اما بونک کی برلرده
اسکی بسکی لباسدر که فقر اکبر (پلاس پوش و صف ترکیبدر خرقه پوش کی پوشیدن
پونده کیمک دیمکدر پلاس کیمی دیمکدر (یا حرف مصدردر) زاهد پاک بیایه (باش فعل امر مفرد
مخاطب) اطلس پونده معهود قوماشدر (پوش فعل امر مفرد مخاطب کی دیمکدر عربجه
الپس دیرلر (محصول بیت) زاهد پاک اسکی بسکی کیمیک دکلدر یعنی فقر خرقه لری
کیمیکله دکلدر زاهد پاک اول یعنی کر چکدن زاهد و عابد اول دخی اطلس و کیمیک
ودیا و سراسر کی یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخرله اولور نه غیر فاخرله (حاصلی صوفیلری
مجرد کهنه پلاس و صوفیانه لباس کیمیکله دکلدر بلکه افند یله معامله در حضرت شیخک
مرادی حرام لباس کیمیکله اغرا دکلدر بلکه مرادی لباس فاخر زهد و تقویه مانع دکل
مادامکه اکا کوکله تعلق اولیه (حاصلی افند کله معامله درست اولدقدن صکره لباس
فاخر و غیر فاخر برابر اولور نکه تفخعات اننده حضرت مولانا جامی شاه شجاع کرمانبدن
نقل بیور که صاحب ولایات و کرامات ایکن قوماش کیردی و اولاد سلاطیندن ایدی
* ترک دنیا و شهوت و هوس * پارسایی نه ترک جامه و بس * ترک دنیا و صدرک مقبوله اضافتدر
(شهوت و هوس دنیا به معظوفدر) ترک خبر مقدمدر (پارسایی مؤخر مبتدا) و یا حرف مصدر
(نه حرف نفی) ترک جامه اضافتی سابق کیدر (و بس و اوایله انجق دیمکدر فقط معنایسته
(محصول بیت) زاهد و عابدک و صوفیلری دنیایی و لذات نفسانی بی و هوا و هوس ترک ایلکدر
مجرد لباس فاخر و تبدیل شکل ظاهر ایلک دکلدر یعنی صوفیلری انجق لباس فاخر کیمیکله
دکلدر (و بس لغتنده کی و او ضرورت وزن ایچون کانددر دین بونکله نک استعالمندن آکا
دکل ایش * در کر اغند مرد باید بود * بر محنت سلاح جنگ چه سود * کر اغند و کر اکند
و فر اکند کاف عربک و قافک فتحدر یله و زاء عجمله و نونک ماقبلنده کاف عجمله یعنی ایکی
لغته یله کاف تائی عجمیدر اما اولکبسی عربیدر قرا کندی بعضیلر زاء عربله اوقودیلر
حاصلی اوجی یله زرده و جبه و جوشنه دیرلر (بود مصدر معنایسته در (محنت پونده قور قاق

رد شعی
وکافی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری و کافی
لغف و نشر طریقه
مهد

معنایسته در نکه رومیلر تحریف ایدوب محنت دیر ایکی نقطه ایله (سلاح جنگ لایمه در
(محصول بیت) در ع و جبه و جوشن ایچنده مرد بهسادر و دلیری پروا کرک والا محنت
و ناعردولکک اوزرنده آلت حرب و سلاح جنگ نه فائده و پر حقندن کلمینجه (قصه دن
حصبه بودر کیم درویشلر لباسنی کیمیک اول لباسک مقضاینی و یرمک کرک والا ترک ایلک کرک
* فی الجملة روزی تاش رفته بودیم و شبانکه بیای حصار خفته دزدی توفیق اریق رفیق
برداشت که بطهارت می روم او خود بغارت می رفت * فی الجملة محصل کلام (روزی یا
حرف وحدت) تا انتها غایت ایچوندر (شبانکه اخشام وقتی دیمکدر (صبحکه صباح وقتی
اولدینی کی) یا حرف ظرف (پای حصار لایمه حصار دیی دیمکدر) و یا حرف وحدت (خفته
یا تمش و اویمش پینده مشترکدر ینه بودیم مقدردر) دزدی توفیق بیایه بی دوات و بد بخت
دیمکدر (اریق رفیق لایمه بولداسک اریقنی) برداشت قالدردی دیمکدر (که حرف بیان
(و یا حرف تعلیل) بطهارت یا حرف صله طهارته دیمکدر (اوضعی می مذکور دزدی توفیق
راجعدر (خود ادات نا کید) بغارت یا ینه حرف صله (غارت یغما) می رفت کیدر مش
دیمکدر (محصول ترکیب) محصل کلام برکون اخشامدک کتمش ایلک و اخشام وقتی بر حصارک
دینده یا تمش ایلک دزد بد بخت و بی دوات بارانک برینک اریقنی قالدردی که طهارته کیدرم دیو
اول نامرد مکر غارت و یغما کیدر ایش (روزی تاش پرنه روزی و شب یازان معنی جاننده
ناظر دیکش * بیت * پارسا بین که خرقه در بر کرد * جامه کعبه راجل خر کرد * پارسا بینک
مقدم مقبولدر (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) خرقه کردک مقبول صریحی
(و در غیر صریحی) در حرف صله (و بر اوست معنایسته اسمدر اوسته ایلدی دیمکدر
کیمکدن ککندر (جامه کعبه لایمه یا بطنیله (و رادات مقبول (جل خر لایمه در که باء بطنیله
جامه کردک مقبول اولی و جل خر مقبول ثانیه (جل اصلنده چیمک غمی و لامک تشدید یله در
ضرورت وزن ایچون تخفیف قلمشدر معنایسته معلوم (محصول بیت) عابد و زاهدی کور که
خرقه صوفیانی و لباس عارفانی اکنه اندی و کیددی مکه اورتوسنی خره جل ایلدی (یعنی
پویه بد بخت و بد کردار خرقه صوفیانی کیمیک همان کعبه اورتوسنی خره جل ایلکدر
(مصرع اولک معنایسته پارسایی کور که اوزرنده خرقه ایلدی دین معنایسته ای لباس کیدر مش
* چندان که از نظر درویشان غائب کنت بیرجی بر رفت و درجی بدزدید تار و زوین شدن ان
تاریک دل مبلغی راه رفته بود و رفیقان بی گاه خفته بامدادان همه را بقلعه بردند و زندان
کرند ازان تاریخ ترک صحبت که بیم و طریق عزات کر فیم که السلامة فی الوحدة * بیرجی یا
حرف صله بر جیدن مراد حصار پور جیدر (و یا حرف وحدت بر جبه دیمکدر (بر رفت
چقدی دیمکدر عروج معنایسته (بیرجی از حصار لغظنی متن یازانلر زائد ایلشیر (درخ جوهر
حقه سی (و یا حرف وحدت) انجی حقه سنه تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (بدزدید
او غورلادی دیمکدر تاء انتها غایت ایچون الی معنایسته (روزی روشن شد صباح اولنجه دیمکدر
پونده شدی مصدر صورتنده شدن یازانلر یجب نه معنی ملاحظه ایلدیلر (تاریک دل کوه کلی
قرا دیمکدر (تاریک دل پرنه آن در تاریک یازانلر متنی تحریف ایلشیر (مبلغی برخیلی دیمکدر
(رفیقان بی گاه بیایه (خفته یا تمش و اویمش دیمکدر) و زندان یا حرف صله (کردند ایلدیلر
یعنی حبس ایلدیلر) تاریخ تعلیل باندن مصدر در وقت تعیین ایلکله دیرلر تور بخنده دیرلر
همزه نک پرنه و اوایله ارخت و ورخت بر معنایسته در پرنه نک وقتی تعریف و تعیین ایلکله
دیرلر اما پونده وقت مراد در (ترک صحبت مصدرک مقبوله اضافتدر) کفیم فعل ماضی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد این سید علی و سروری و کافی
رد این سید علی

رد این سید علی و سروری و کافی
رد این سید علی
و سروری و کافی

متكلم مع الغير (يعني بارائه اتفاق ايلدك وسو بلسدك ديمكدور) طريق عزات لاميه ويايانه كه حرف تعليل (السلامة) (ز براسلامه) وحضور (في الوحده) تنهالقه ويا لكرلقده در ديمكدور (محول تركيب) (اواقدر كه در و بشرك) نظردن غائب اولدي يعني همان كه حضورلرندن ونظردن ناپسدا اولدي بر برجه چيقدی ورجواهر حقه سنی اوغر لدی معاوم اوله كه درج كچه جواهر حقه سته درلر و خاتونلرك زينت ثوابسه كاه نظرف اولان نسته يه ده درلر كه رومده اكافير جق ديواطلاق ايدرلر ليكن بونده اهمال اوزره مذكور در يعني ايجنده نه وار ايدوكي معلوم دكل بوده غريب قصه در كيم حصاره نيجه كيردي و حقه طور ديني بری نيجه يلدی بو كاك بومقامی ترددن خالی دكل روز روشن اولنجي يعني صباح اغرنجه اول قره كوكلي خيلي بر كشيدي يعني خيلي مسافه قطع ايلديدي وي كاه بولد اشركندي حاللرنده غافل باشلرايدی ارته سي جيعني قلعه يه ايلند يلر وزندانه حبس ايلد يلر اول زماندن بری بر كيه ايله هم صحبت اولوب اختلاط ستمين كسدك و هيچ كيمسه ايله الفت و مراقت ايللم ديوا قول وقرار ايلدك و خلفدن انقطاع و عزلت طريقي طودق ز براسلامه و وحدت در يعني خلقله مناسبی والفتي قطع ايلك حضور وصفايه سيدر حاصلی خلقله اشفاق باش اغر سيدر * قطعه * جوز قوی يكي بي دانشي كرد * نه كه رامنزلت مانده نه را * قومی با حرف وحدت (بي دانشي نادانلق ديمكدور) (كه كاف عربك كسری وهاء اصلیه ايله كيجي ديمكدور) (ومه همك كسری وهاء اصلیه ايله اولو معناسنه در) (ورالر ادات مفعول) (منزلت بونده قدر ومرتبه ديمكدور) (كه ومه ماندك مفعول اوللری) (ومنزلت ثانیسی) (محصول بيت) چونكه بر قومدن بریسی نادانلق وجاهلك ايليه (حاصلی ناشايسته ايش اشليه اول قومك نه كيرنه حرمت و رعایت فالور ونه صغیر بنه) (يعني برينك كاهی جيعنه سرایت ايدر تنكه تعيين ادرار حكايه سنده سابق اولدي * نهي يني كه كاوی در علف زار * بيالايد همه كاوان دهر را * نهي يني فعل نفي استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن كور زمی سين ديمكدور) (كه حرف بيان) (كاو كاف عجمه صغر ديمكدور عريجه بقر درلر) (ويا حرف وحدت) (علف سلوار اولتايق نسته) (زار ادا ندر مدخولنك و فرتي افاده ايدر كلزار ولاه زار كي كل لك ولاه لك ديمكدور بونده علف زار اكنلكه و چارلكه عامدر) (بيالايد فعل مضارع مفرد غائب بواشدر ر ديمكدور معنای مطابقی بودر معنای لازمی ايجندور ديمكدور) (همه ادات تا كيد) (كاوان الف ونون ادات جعدر) (دهد اضافت لاميه دراصلي ديه ايدی ليكن يا مزاسنهالی زياده دراصلنده كوي وكند معناسنه در) (ورا ادات تخصص) (محصول بيت) (استفهام طريقيه بيورر كور مزاسنهال بركاوا اكنلكه ويا چارلقده كويك جيع كاوي كه آلوده ايدر با حقيقتده آلوده ايدر تازه اوقی چوق يك سبيله يا بجز آلوده ايدر يعني اول بركاو زبان ايلكك جيعي يا كوتك برلر ويا قير برلری كسلور تنكه نيجه كره مشاهده اولندر حاصلی زبانكارلغی بریسی ايلر واول سبيله غير ياره جفا و بلا ايريشور قصه دن حصه بودر كه ارامزدن بریسی قباح ايلكك جيعه زندها كيروب نيجه عذاب و عقاب چكدك (كه كهتر معناسنه در) (لكه اندن مخففدر ديني قتي كهتر لك ايلش) (ماند مانندن مشغدر دينلر احوال اشتقاقده قتي كروده فالملر) (مه مهتر معناسنه در) (لكه اندن مقصودر دين سابقه ايكي وجهله كهتر لك ايلش فتامل) (علف زاری نارايه تخصص ايللر تخصص بلا تخصص ايللر اسم مكاني ساراسم مكانيه قياس ايدوب معلف دين باندن سويلش ز بر بوتك اسم مكاني معلف كلور همك كسری وعينك سكونی ولامك فخريله آری ده

اگر چه بعضی کیمسه قیر جی
بودن معناسنه استعمال
ايدر بر یعنی قو قو جنسی
طورا جق بر کر کسه قو طی
اواسون کر کسه حقه اواسون

یعنی که جک
لصابع

رد این سید علی
رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری و کافی
رد سروری و کافی
رد سروری

کلور اصلی آروی در قندبر (آخورد) ایلر اوکند. نكنه شكند. برنسه بابارلر اولنغی و صماق وار په بی لك ايجندن بير (علف زار معناسنه دكلدر ظن ايلديكي كبي بوتك ايجون سيدعلی زاده علف زاری مرعایله تعیر ايلش) (بيالايد معنای مطابقی تريجه بولشدر ديوب معنای لازمی ايدا وجفا ايدر دينه تعرض ايدن ككندی متعرضدر ز بر مقام لزوم و مطابقدن احمدر * كفتم منت خدا برا عز وجل كه از فوايد درویشان محرم نمائدم اگر چه از صحبت ایشان وحيد شدم و بدین حکایت مستفيد كنتم و امثال مرادر همه عمر این نصيحت بكار آيد * كه حرف رابط صفت (ويا حرف بيان) (فوائد فائده لك جعدر) (در ویشانه اضافت لاميه در) (صحبت ایشان لاميه در) (وحيد يالكر ديمكدور تنها معناسنه بعض نسخه ده وحيد برينه فريد دوشر) (مستفيد اسم فاعلدر استفعال باندن فائده لخي ديمكدور) (امثال مثلك جعدر بكدش ديمكدور) (مرايه اضافت لاميه در) (وراداد تخصص بنم كبي سبا حرك) (همه ادات تا كيد عری تا كيد ايدر) (با حرف صله) (امثال مرأ ايدك مفعول صريحي) (وبكار غير صريحي) (ودر همه عمر ظرف زمانی) (محصول تركيب) (اول درویشن بوسوزی ايشيدنيجه ديدم شكر الله كه درویشلرك ملاقاتی بر كشدن محروم قالمدم بلکه فوائد عظيمه لر ندن فائده مند اولدم اگر چه شرف مصاحبتلرندن و سعادت مرافقتلرندن تنها دوشدم يعني كچه سركله مصاحب و مرافق اولدم اما سز دن متفع اولدم حاصلی بواشدر يك حكايتله بكا چوق فائده حاصل اولدي و بو نصيحت بنم كك يلك تمام عمر نده ايشنه كلور يعني بو نصيحتي ايشيدن كال مرتبه متصح اولور و بدین حکایت اولنده واورنده اما بازان جيع نسخه ره مخالف بازمشرك * مشوي * يك نازا شيد در مجلسي * رنجيد دل هوشندان بسی * يك با حرف مصاحبت سببتي متضمن (نا حرف نفي) (تراشيد لغته بولنش) (ونازا شيد بولنماق ديمكدور) (حاصلی ناساز و ناهمواردن كايندر) (مجلسي با حرف وحدت در) (رنجيد با حرف تا كيد) (رنجيد فعل مضارع مفرد غائب بونده فعل لازم در اما متعدده كلور) (دل فاعلي) (هوشندانه اضافت لاميه در عاقلان ديمكدور) (بسی ياه اصلیه ايله چوق ديمكدور) (محصول بيت) (بر مجلسه بر ناساز و ناهموار كيمه سبيله عقلا و فضلائك كوكلاری چوق رنجيده اولوب خاطر لری زياده بریشان اولور بسی لفظي هوشندانه قيد ظن ايلين بي هوش ايلش * اكر بر كه پر كشد از كلاب * سكي دروي افتد كند منجلا ب * بر كه بانك ضمی ورائك سكونیله كوله درلر و عريجه حوض وغدير درلر) (سكي با حرف وحدت وی ضمیری بر كه يه راجعدر كلاب ايله پراولق اعتبار يله) (افتد معنای شرطی متضمن فعل مضارع مفرد غائب فاعلي تحتده سكه راجع ضميردر) (كند فعل مضارع مفرد غائب) (كيد ندن مشتق فاعلي تحتده سكه راجع ضميردر) (كرد يندن دين خطا ايلش) (منجلا ب همك و جيك ضمير ليله و سكون نوله مر دار و ناپاك صويه درلر) (محصول بيت) (اكر بر حوضي كلا بدن پرايلسلر رايست ايجنه دوشرسه مر دار ايدر قصه دن حصه بودر كه بر بارامز نيجه اينك آديني بازامز ايدر) (بر كه يه متصل اولان همزه وحدت ايجوندر دين اسكي خطاسی از وره مصر اولش * حكایت * زاهدی مهمان پادشاهی بود چون بر سفره بنشستند كتر ازان خورد كه ارادت او بود و چون بنماز برخاستند يستر ازان كرد كه عادت او بود تاظن صلاحيت در حق اوزيادت كنشد * زاهدی با حرف وحدت (مهمان همك كسری وهاء سكونیله قونق معناسنه در) (پادشاهه اضافت لاميه در) (ويا حرف وحدت) (بود ادات زمانيه ويا فعل ماضي) (چون حرف تعليل) (بر حرف استعلا سفره اوسنده يك بيد كلری نسته) (بنشستند با حرف تا كيد) (نشستند فعل ماضي

رد سروری

رد این سید علی
و سروری و کافی

رد سروری و شعی

در شعی

رد شعی

جمع غائب اوتور دبلر دیمکدر (کتر کم اکسک) (وترادات تفضیل اکسکرک دیمکدر) خورد
 فعل ماضی مفرد غائب یمدی دیمکدر (که حرف بیان) ارادت افعال باندن مصدر در ویکل
 معنای (اوصاف لامیه در) بود ادات زمانیه (باز با حرف صله) برخاستند قالدیلر
 برخاستند مشتق اورو طور معنی معنای (بیش باء عربک کسر به زیاد دیمکدر) وترادات
 تفضیل زیاد رک دیمکدر (که حرف بیان) عادت اولامیه (تا حرف تعلیل) ظن صلاحیت
 مصدرک مفعول اضافه اضافت (صلاحیت یاسی مخففدر مشدد بازان خفت ایلش) حق اولامیه
 (زیادت یونک کی تار عریده کرد باز یلور اما عجم اوزون بازار) (محصول ترکیب) برزاهد بر پادشاهک
 قوننی ایدی ویا قوننی اولدی چونکه سفره به اوتور دبلر اشتها ساسی اوداغی دکلو یمدی یعنی
 استدی دکلو یمدی بلکه استدی یکندن اکسکرک یمدی حاصلی قرن طبره بوب اچ
 قالدی و چونکه نمازه قالدیلر نمازی عادتندن زیاد قلدی یعنی معناد اولان وظیفه سندن
 زیاد رک قلدی بونجه ربای خلق ایلک حقنده زهد وصلاح وریاضت و پرهیز اعتقادی زیاد
 ایلبه زدیو ایددی * بیت * رسم زسی بکعبه ای اعرابی * کینره که تومبروی بترکستانست *
 (رسم فعل مضارع متکلم وحده در رسیدن قورقورم دیمکدر) (رسم فعل مضارع متنی یعنی
 نئی مستقبل) با حرف صله (کعبه خانه خدا) اعراب صحرالزده و پرو بیابانده قوز و کوچر بطاقت در
 حاصلی اسم جنس در عربک جچی دکلدر یاسی حرف نسبتدر (کین که حرف تعلیل) (و این اسم اشارتدر
 رهد) که حرف بیان (می روی فعل مضارع مفرد مخاطب کیدرسین دیمکدر) با حرف صله ترکستان
 جچون ایزد سندن اکار یسنه ترکستان دبلر (محصول بیت) ای اعرابی قور قرین که کعبه
 مقصوده واصل اولبه سین حاصل کلام مرادک صکه سه وصول بولیه سین زیر بویول که
 سن کیدرسین سنی ترکستانه ایلدر یعنی مراد که سنی ایصال ایلر حاصلی زاهد رزق وریاله
 حقه واصل اولیمز بلکه کتد بکه بعدی ارتار و کندنه جاننه ایلدی بکی جفا قالدور انحق یعنی
 خطب دوزخ اولور ایلدی بکی ریاسیله * چون بمقام خویش باز آمد سفره خواست تاناول
 کند پسری داشت صاحب فراست گفت ای پدر در دعوت سلطان چیزی نه خوردی گفت در
 نظر ایشان چیزی نخوردم که بکار اید گفت نماز راهم قضا کن که چیزی نکردی که بکار اید *
 تا حرف تعلیل (تا اول اکل طعام معنای در) (پسری با حرف وحدت) (صاحب فراست اسم فاعلک
 مفعول اضافه اضافتدر) فراست بونده زکاوت و طبیعت معنای در (دعوت سلطان مصدرک
 فاعله اضافتدر) چیزی با حرف وحدت (نخوردی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای
 استغهای متضمن یمدی دیمکدر) نظر ایشان لامیه (که حرف بیان) (گفت پسردیدی
 (محصول ترکیب) چونکه زاهد مرابی دعوت سلطانندن یسنه کندی مقادنه کلدی سفره
 دلد بکه طعام اکل ایلد بر صاحب فراست و زکاوت فرزندی و آرایدی دیدی ای پدر پادشاه
 دعوت و ضیافتده بر نسنه یمدی زاهد بکه انلر نظر نده بر نسنه یمدم که کفایت ایلبه
 حاصلی اکار و اعیان نظر نده طویجه نسنه یمدم بلکه اچ قالدیم پسردیدی که نمازیده قضا ایله
 ز بر نسنه ایلد که کفرته یار ایه (یعنی ظاهر بودر که اکل طعامده ایلد بکل ربای ادای
 صلوتده ایلش سین ایدی ای ده قضا ایلد که انده ایلدی بکل ربایله قلدی بکل نماز حقه بارامان
 * قطعه * ای هنرها نهاده بر کف دست * عیبه بر گرفته زیر بغل * ای حرف ندا (متاداسی
 مفرد) هنر صنعت و صنعتده مهارت دبلر حاصلی شخصی مقبول ایلن نسنه (عریده منقبت
 دبلر) (وها ادات جمعدر) نهاده هاء رسمی یونک کی پرده حرف ترتب اولور (معنای قویوب
 دیمکدر) (کف دست لامیه در الک یاسی دیمکدر) هنرها نهاده نک مفعول صریحی (و بر کف

ردشعی

کرد باز یلن تابه نای مربوطه
دبلر و اوزون یاز یلنه مطوله
دبلر

غیر صریحی

غیر صریحی (عیبه بر گرفته نک مفعول اولی) (زیر بغل لامیه و مفعول ثانیه) (زیرالت
 معنای در جهات سته دندر عریده تحت دبلر) (بغل قولتق در عریده ابط دبلر
 همزه نک و بالک کسره لریله سکون با ایلده لغتدر) (محصول بیت) ای هنر لریکی الک ایاسنه
 قویوب عیله بکی قولتوغک التله الوب کرالین کیمسه (کیمسه معنای مناداد یعنی ای هنر لریکی
 اظهار ایدوب عیله بکی ستر ایدن کیمسه * تاجه خواهی خریدن ای مغرور * روز در ماند کی
 بسیم دغل * تا حرف تعجب در عجا معنای (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دبلرسین
 دیمکدر) خریدن خاک ویرانک کسره لریله مصدر در صائون الملق معنای (ای حرف ندا اندادی
 مخدوف تقدیری ای مرد مغروردر) مغرور بونده غافل معنای در (روز در ماند کی لامیه در
 کاف عجم هار سمیدن بدلد) (با حرف مصدر روز بجز دیمکدر) (با حرف مقابله) سیم دغل
 بیایه (دغل قلب وفاسد و کجمن اچه ناسره معنای) (محصول بیت) مغرور خطاب ایدوب
 پیورر عجا نه الک کرک ای مغرور یعنی نه صائون الک کرک بجز کوننده قلب کومش ایله
 حاصلی ربایله اولان عمل فاسد و کاسد در و مر دود و مطروددر پس خدا قشده خیرا عبادده
 دکلدر که مقابلنده ثواب و جزا پس اوله یعنی ربایله اولان عمله خدای تعالی الدائم از امددی
 بویه عمله اعتماد ایدوب جنت امید ایلد * حکایت * یاد ارم که در عهد طفولیت متعدد بودم
 و شب خیر و مولع زهد و پرهیز * یاد ارم خاطر مرده در دیمکدر (که حرف بیان) (عهد بونده زمان
 معنای در اضافتی لامیه در) (طفولیت صباوت یعنی او غلبه خلق زمانی دیمکدر) (متعبد
 اسم فاعلدر تفعل باندن عبادتله مقید اولیجی دیمکدر) (شب خیر کیمه قالیجی یعنی متعبد
 (و مولع افعال باندن اسم مفعولدر حریص معنای بومعاده بولغت اسم مفعول وزنی اوزره
 مستعملدر) (زهد و پرهیز عطف تفسیری شکلدر) (محصول ترکیب) هنوز یاد مرده در
 فراموش ایلماشم که صباوت زماننده متعبد و متزهد ایدم یعنی عبادت و طاعته مشغول ایدم
 و کیمه نهجده قالیجی زهد و پرهیزه حریص حاصلی ایشیم صوفیجه سته ایدی * شبی در خدمت
 پدر نشسته بودم و همه شب دیده بهم نیسته و صحن عزیز در کار گرفته و طائفه کرد ما خفته
 بدر را کفتم ازینان یکی سر بر نمی دارد که دو کانه بگذارد چنان خفته اند که کوی مرده اند
 گفت جان پدر تو نیز اگر بخفتی به که در پوستین خلق افتی * شبی در خدمت پدر یاه وحدتله
 بر کیمه پدرک خد متعبد دیمکدر (دیده بونده کوزدر) (بهم بری برینه) (نسته بعلامد معنای
 لازمی کوز بومادم دیمکدر حاصلی ترک نومدن کایتدر) (در کار قوجافده دیمکدر) (گرفته
 طومشیدم بوسجملرک جبعنده بومد لفظی مقدردر) (وطائفه یا حرف وحدت و همزه حرف
 توسل) (کرد بونده اطراف معنای در) (مایه اضافتی لامیه در) (خفته بونده او بومش دیمکدر
 (پدر را حرف صله) (ازینان بونلردن یعنی اطرافزده بونلردن) (سر بر نمی دارد باشن قالدردن
 (دو کانه ایکی رکعت دیمکدر) (بگذارد ادا ایلد) (چنان انجیلین) (که حرف بیان) (کوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) (گفت پدر دیدی) (جان پدر منادی حرف ندا مخدوفدر) (نیز دخی
 دیمکدر) (بخفتی با حرف تأکید) (و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر) (به که
 حرف بیان) (پوستین لغتده کورک در اما اصطلاحده مساوی وغیت معنای در) (افتی
 فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط واقعدر) (محصول ترکیب) بر کیمه پدر عزیزمک
 حضور شریفنده اونوردم ایدی یعنی احیاء لیل ایلدم دیمکدر (معلوم اوله که حضرت شیخک
 مناقبده یاز مشلردر) (که بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ روز بها نست
 کوبند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبد الله خادم حضرت شیخ بوده است و چون

دو کانه ایکی رکعت نمازیدن
کایتدر شکه بعض نسخه لده
دور رکعت واقعدر
م

حضرت شیخ سعدی متولد شده بخند مت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم (اما مرشد او شیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ارواحهم) و تمام کجسه صباحه دك كوزم بومادم و او یقویوزین کورمدم و مصحف شریفی اندن قومایوب تلاوت ایدردم حاصلی صباحه دك یاغده ایدی و بر بلوک طاعنه یعنی اوچاعنی اطرافزده خواب غفلنده یانوب او بودردی پدرمه دیدم بونلردن بریسی باشین قالدردم که ایکی رکعت نماز ادا ایلیمه شویله او پیشلر کویا که اولشلردر (یعنی خواب غفلته شویله مستغرقلردر کویا که موتادر) پدر بوسوزی بندن ایشید یجک دیدی ای جان پدر سنده اگر او یو یایک چوق یک ایدیکه خلقت غیبت و مسا و بسین ایلیمه سین یعنی خلقت معایب و مثالین سو یلکدن او یو مفک یکیدی زیرا انلرا کر چه خواب غفلته مستغرقلردر و عبادتده مقصرلردر لیکن اول حیده کسب معصبتدن خالی و سالملردر اما سن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیبت و مساوی سببیه ضایع بره زجت جکر سین که بونک سببیه عیلاک مهور دکل * قطعه * نینده مدعی جز خویشتر را * که دارد پرده پندارد پیش * نیند فعل نی مستقبل مفرد غائب (مدعی افتعال بایندن اسم فاعلدر یلان بیره برنسنه دعوی ایدن بونده مراد خود بین و خود پسنددر) (جز غیری) (خویشتر خاده روم کسره ایل و او رسمی ایلیمه کندی دیمکدر) (ورا ادات مفعول) (که حرف تعلیل) (پرده پندار بیانیه) (پندار ظن معانسنه در (محصول بیت) خود بین مدعی دنیاده کندیدن غیری بی کور من یعنی همان کندی طاعت و عبادتی کورر انجی زیرا اوکنده زعم و پندار و عجب و استکبار پرده سی غیر بلری کور مکمه مانعدر و حاللرینه اطلاعی دافع * کرش چشم خدا بینی بخشند * نیند هیچ کس عاجز تر از خویش * کرش کر حرف شرط و ضمیر مدعی به راجعدر (چشم خدا بین بیانیه) (خدا بین وصف ترکیبدر خدادن غیری بی فانی مطلق کورن کوزدیمکدر) (و یا حرف مصدر) (بخشند فعل مستقبل جمع غائب بغشلیه لر دیمکدر) (نیند فعل نی مستقبل مفرد غائب کورمز دیمکدر) (هیچ کس مفعول اول صریحی) (عاجز تر مفعول ثانی صریحی) (از خویش مفعول غیر صریحی) (محصول بیت) (اگر مدعی به جناب کبر بادن عنایت و هدایت اولوب چشم خدا بین عطا ایلدر حقایق اشیای کاهی کورمکه و نیکه موفقی اولوب خلق عالمه کندیدن عاجز رک و حقیر رک هیچ بر کیمه کورمزدی و کندی حالین بلوب اصلا انانیت و وجوددن لاف اورمزدی حاصلی زبان بریده قالدردی و هیچ کیمه به دخل و تعرض ایلزدی بوینده نیندر مختلفدر لیکن اصح نسخه یازدیمزد * حکایت * بزرگی رادر محفلی همی ستودند و در اوصاف جلیش مبالغه می نمودند سر بر آورد و گفت من آم که من دایم * بزرگی با حرف وحدت (و را ادات مفعول) (محفل اسم مکاندر جمع معانسنه زیرا محفل کثرت معانسنه در ضرب بایندن) (و یا حرف وحدت) (ها حرف تأکید) (ومی حکایت حال ماضی افاده ایدر) (ستودند فعل ماضی جمع غائب) او کرلردی دیمکدر یعنی مدح ایدرلردی (اوصاف جلیل بیانیه) (سر بر آورد باشین قالدردی یعنی محفلده حاضر ایدی مذکور اوصاف و مدحاتی ایشید یجک باشین قالدردی و دیدی) (من آم بن اول کیمه بی) (که حرف بیان) (من دایم بن یلورم) (محصول ترکیب) (بر اولو کیمه بی مواجهه بر جمعه او کوب مدح ایدرلردی و اوصاف جلینده و اخلاق جلینده مبالغه کوسرلردی مذکور عزیز مبالغه لری ایشید یجده باشین قالدردی و دیدی بن اول کیمه کن بلورم یعنی سز بنم حقهده هر قدر که مبالغه ایدر سکن فائده سی بوقدر بر او و حال می بن سزیدن ای بلورم سز بیوردیمکن مبالغه در بنم حقهده بنده انلردن نسنه بوقدر * بیت * کفیت اذی یامن تعد محاسنی *

مدعی افتده بالکر شارحک
ذکر ابتدایی اشو معنایه
مختصر دکلر قندبر
للطابع

علائقی هذا اولم تدر باطنی * کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب بانک ناقص بایستندن مینی للفحول بسنده و کافسین دیمکدر (اذی مصدر در اذی یا زنی دن حسب بایستندن مهموز الفاء معتل اللام جفا معانسنه در بونده یجک لکله منصوبدر کفیت فاعلندن) (یا حرف ندا) (من اسم موصول منادی) (تعد فعل مضارع مذکر مخاطب فاعلی تحننه انت مستتر) (محاسن حسنک جعیدر خلاف قیاس اوزره مساجد وزنی اوزرینه مفعول تعددر و جمله فعلیه نک اعرا بدن محلی یوق موصولک صله سیدر و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه محاسندر) (تعدنی بایله یازوب تایل یازانلر خلاف ظاهره جل ایشلردین خلاف ظاهره ذاهب اولشلر) (تکله یامن بد ا جالک دن ظاهر در) (علائیه اشکاره دیمکدر) (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه در) (و علائیه محلا مرفوع مقدم خبر و یا مبتدا) (هذا مؤخر مبتدا و یا خبر مبتدا) (ولم تدر فعل جدد مطلق لم ترم کبی دری پدری دن ضرب بانک ناقص بایستندن بیلدک دیمکدر مصدری درایت کلور) (باطن فاعل وزنی اوزره کزلی دیمکدر لم تدر بنک مفعولیدر) (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (محصول بیت) (ای بنم محاسن و هیزلرمی بوزیمه قرشو بر زرد کرد و تعداد ایدن و قرشده مدح و ثنا و اوصاف جلیله مه مشغول اولان بوجهندن بکا جفا و اذا ایلکده کافسین زیرا بونک ورا سنده قباحه واره که نقصه عجب و غرور و بر که حق دن دور و طریق استقامتدن مهجور اولامه باعث اولور علی کل حال بکابوجهندن ضرر کلی مترتیدر و بوسنک سوبلد یکک بنم ظاهر حالدر و مطلع اولدیفک بنم اشکاره و ضمیردر اما باطنی بیلدک و بیلر سین زیرا خلقت احوال باطنیه خلایق مطلع و عالمر اثبوق * قطعه * شخصم بچشم عالمیان خوب منظر ست * وز خبت باطنم سر بخت فتاده پیش * شخصم مدن مراد نظره کن وجو دیدر) (با حرف صله) (چشم عالمیان لامیه) (یا حرف نسبت) (والف و نون ادات جمع عالمه متسوب خلقت کوزینه دیمکدر) (منظر اسم مکاندر نظرگاه معانسنه) (خبت باطن لامیه) (خبت خالک ضمی و بانک سکونیه مصدر در مردارلق معانسنه) (میم متکلم معناده نخلته مقیددر) (سر بخت بیانیه) (و یا میم پیشه مقیددر) (پیشم تقدیرنده) (و یا بومیم قریه سبیه پیشه بریم تقدیر اولنه) (محصول بیت) (بنم وجودم و شخصم خلق عالمک و کوزینه خوب سیران کاهدر یعنی ظاهر منظر لرینه خوب کورینور اما باطنم خباثتدن و دروغ قباحتدن شرمنده لک باشی قالدروب کیمه بوزینه بقایم بلکه نخلتدن باشم او کومه دوشمش) (سر بخت اضافتی مجازیدر زیرا نخلتک باشی و یاغی اولماز مقصود نخلتدن باشم او کومه دوشمش دیمکدر تکم و تان کیمه حجابدن باشی او کونه صار قیدر * طاوس رانقش و نکاری که هست خلقی * تحسین کند و او بجل از پای زشت خویش * طاوس معروف حیواندر) (و یا حرف صله) (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (نقش و نکار عطف تفسیری) (و یا حرف وحدت نوعیه) (که حرف رابط صفت) (خلق مصراع ثانی به مرهوندر) (کنندک طاوس مفعول اول صریحی) (و تحسین ثانسی) (و بنقش غیر صریحی او ضمیری طاوسه راجعدر) (نخل صفت مشبهه در او تانغن معانسنه) (پای زشت بیانیه) (و خویشه اضافتی لامیه در) (محصول بیت) طاوسه پردر لونقش و نکار سببیه که انده وارد در خلق تحسین ایدر اما اول کندی زشت یاغندن شرمسار در قصه دن حصه بودر کیم مدوح عزیزیور که بنم علم و معرفت و کماله ارسته و پیر آسته اولدیم ظاهرا سکا خوش کلور و بی زیاده مدح و اطر ایدر سین اما بنم باطنم ظاهر مه او یماز پس اول جهندن زیاده شرمنده بی حاصلی عیب در و نمدن زیاده محجوب که ظاهر مه او یماز * حکایت * یکی از صلحای جبل لبنان که مقامات اودر دیار عرب مذکور

رد سروری

اطر امده مبالغه در لر
۴

بود و کرامات او مشهور * صلحای جبل لبنان (صلحانك جبله اضافتی لامیه در) و لبنان بیانیه
 (لبنان طر ابله شام پندیده بر طاعك اسمعید عثمان وزنی اوزره) که حرف رابط صفت
 (مقاماتن بونده مراتب مراد در که طریق مشایخده مستعملدر) (محصول ترکیب) جبل لبنان
 صلحاسندن بریسی که دیار عربده مقامات و مراتبی مذکور و کراماتی مشهور بادی * بحاجت دمشق در آمد
 و برکار برکه کلاسه طهارت می کرد پایش بلغزید و بحوض در افتاد و بمشقت بسیار از انجا
 خلاص یافت چون از نماز برداشت یکی از اصحاب گفت مرا مشکلی هست شیخ گفت آن
 چیست گفت یاد دارم که بر روی در بای مغرب می رفتی و قدمت ترغی شد و امروز درین يك
 قامت آب از هلاکت چیرنی نمائنده بود درین چه حکمتست * با حرف صله (جامع دمشق
 لامیه در مراد جامع خی امیه در کیم اصلنده کلبسا امش صکره معاویه زماننده نصف شرقیستی
 صحابه نصارادن الرب مسجد ایدر الا آن محرابی طور و اول محرابه محراب صحابه دیرل
 صکره ولید بن عبد الملك نصاریه بعض کنهسه و یروب و اول نصنی دخی الوب مجموعنی بر اولو
 جامع ایلدی پس مذکور جامع شریفی ترمیم و تطهیر ایلد کده کرج جامعك قرینده دیوار
 جامع متصل برده یغفور مش یعنی جمع اولور مش آنکیچون اول بره کلاسه دید یلر میانیغه
 صیغه سی اوزره ارض کلاسه تقدیر بنده زیر کاس کرجه و آلتی به دیرل صکره نور الدین
 محمود بن زکی مذکور کلاسه ده سنه خمس و خجین و خجسمانه ده بر مدرسه بنیاد ایلدی و اول
 مدرسه نك اسمی الا آن کلاسه در ارض کلاسه ده مبنی اولدیغیچون ائمه شافعیه به مشروطدر
 (اما بوزمانده انده باقی بناسندن نام و نشان یوقدر زیر سنه سبعین و خجسمانه ده آتیشه بادی
 اکا متصل جامع شریفك برمناره سبله که اکا مأذنه العروس دیرل پس نیچه زمان بویه قالدی
 صکره سلطان صلاح الدین شامه پادشاه اولدقده بناسنه امر بیوردی لیکن حجره لری شویله
 کوچک ایلدیر که برآمدن غیری صغیر (ایندی مذکور برکه مذکور کلاسه نك اورته سنده در
 جامع شریفه حصار برک کوچک قیسنك قرشوشنده و در کاسکی بر بوجق آدم بیونجه وار پس
 جامع خی امیه دید کیری نصارادن اول الوب جامع ایدن انلر اولدیغیچوندر (برکار برکه کلاسه
 برکه کلاسه نك کنارنده دیمکدر کتاری قنده دیمکدر (طهارت می کرد طهارت ایدردی
 (پایش شین ضمیر صالحه راجعدر) بلغزید باء تا کید ایلله طبرندی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائبدر
 لغزیدن (با حرف صله) حوضدن مراد مذکور برکه در (با حرف مصاحبت) مشقت بسیار
 مصدرک فاعله اضافتیدر (چون حرف تعلیل) از نماز نمازدن دیمکدر (برداشتن باء
 تا کید ایلله فارغ و خالی اولدیلر) یکی از اصحاب مرید زدن بری (گفت دیدی یعنی صورتی
 (مرابنم دیمکدر) مشکلی یا حرف وحدت (شیخ گفت دیدی) آن اشارتدر مشکله (گفت
 مرید دیدی) یاد دارم خاطرمده در که (يك قامت آب بر آدم بوی صو دیمکدر بعض نسخه ده
 قامت برینه قله واقعدر قانك ضعی و لاك تشدیدله بریوک دستی به دیرل که ایکوزاللی بطمان صو
 اله بونده صوبك قلشدن کاتندر (هلاکت تا ضمیر خطا بدر) از هلاکت چیرنی نمائنده بودک
 معناسنی غیر از هلاکت تقدیر ایدن معنای هلاک ایش و کلی هلاک بولندی و ایدن بر جزء
 و بر باره اصلا قالدی دین عجب معنی تصویر ایش (محصول ترکیب) مذکور صالح جامع دمشق
 یعنی جامع خی امیه به داخل اولدی و کلاسه حوضنك کنارنده ابدست الوردی الهلک حکمتیه
 یاغنی طبرندی و حوضه دوشدی و جوق مشقت و محنتله بوغلقدن کوجه خلاص بولدی
 چونکه نمازدن فارغ اولدیلر عزیزك مرید زدن بریسی عزیزه خطاب ایدوب بیوردی بنم
 بر مشکلم وار شیخ بیوردیکه اول مشکل ندر مرید دیدیکه یاد مده در که سن در بای مغرب

مطالعه

کلس کاف عربك کسری
 و سکون لامه کرجه و الحی به
 دیرل

ردشعی

ترکیده طبرندی سورجی
 دیمکدر للطایع

ردابن سید علی
 و سروری

یوزنده کیدردک و یاغک باش اولمازدی یعنی اصلا نمزدی و بوی کون بر آدم بوی صوده هلا ککدن
 نسنه قالدی میدی حاصلی غرق اوله یازدک * سر بیجیب تفکر فر و برد و پس از تأمل بسیار
 سر بر آورد و گفت نشنیده * نشنیده همزه سنی خطاب ایچون طوتان بونی کیمسه دن نه کور مش
 ونه ایشتمش * که سید عالم محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم گفت (لی مع الله وقت لایسعی
 فیه ملک مقرب و لایبی مرسل) ونه گفت علی الدوام * با حرف صله (جیب بیجیب فحیه یقه به
 دیرل تفکره اضافتی بیانیه در) فرو برد بحسب لغت اشاعه ایلندی دیمکدر اما استعمالده
 ایندیردی دیمکدر مراد فکره طالدی دیمکدر (تأمل بسیار بیانیه) (سر بر آورد اولکی سر) فرو
 بردک مفعول صریحیدر (و بیجیب غیر صریحیدر) (و ایکنجی سر) بر آوردک مفعولی (لام
 حرف جر) و یا ضمیر متکلم محلا مجرور لامله متعلقدر مقدر حاصل کله سنه (که مقدم خبریدر
 مؤخر مبتدایک که وقت در) مع موبک و عینک فتحه لریله زمان مصاحبت و مقارنك و یکا نلرینك
 اسمیدر محله کوره اضافت و نظرفینه ملازم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافتله مجرور در
 تقدیر کلام خدا ایلله بنم بروقم واردر دیمکدر (لایسعی فعل نی استقبال مفرد مذکر غائب حسب
 بایندن اصلی بوسع در و او بین یا و کسره واقع اولدیغیچون حذف اولدی صکره حرف
 حلق ایچون سین مفتوح قلندی رزنی اصله نسبت یعل در کسر عینله) اما فرعه نسبت
 یعل در فتح عینله (نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولدر و جلاله فعلیه محلا
 مرفوع صفتی در وقتک) (یعنی بکالایق و مناسب دکل و یا یکا بحاجت و مقارن دکل) (ملک فرشته لفظا
 مرفوع فاعل لایسعی در) (مقرب تعیل با بدن اسم مفعولدر لفظا مرفوع صفت ملک در) (واو
 حرف عطف) (ولا حرف نی) (وی ملکه معطوف تقدیری لایسعی نی در) (مرسل لفظا مرفوع
 صفت نی در) (مرسل شول بیخبره دیرل که خلق بر تازه دینه دعوت ایلکه جانب خدادن بر کاتی اوله
 (حضرت محمد) (وعیسی) (وموسی) (وداود کبی صلوات الله علی نبینا وعلیهم) (واو حرف عطف) (نه
 گفت حدیث شریف اولنده گفته معطوفدر) (علی الدوام مقول نه گفت در) (محصول ترکیب)
 عزیزك مریدی ایکی حالک بیننده اولان مخالفت و مغایرت حکمشدن سؤال اید نیجه عزیز باشی
 فکر بقوسنه ایلندی یعنی فکره طالدی دیمکدر فکره یقه اثباتی مجاز ایلدر و جوق تأملدن صکره
 باشی قالدیر و دیدی ایشتمش مبین که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم دیدی
 یعنی بیور مشکله بنم خدا ایلله بروقم وار در که اول وقته بکامک مقرب لایق و مناسب و یا بحاجت
 و مقارن دکل بیخبر مرسلده یعنی خدایه انلردن یقینرق اولورم حضرت پیغمبر علیه السلام خدا ایلله
 بروقم وار دیدی هر وقت و هر ساعت دیدی حاصلی دائما حالم خدا ایلله بویه در دیدی زیر اول
 مقامه مقام محمود در نوع انسانه مپسر دکل دیوسو یلر لایسعی فیه ملک مقرب و لایبی مرسلك
 معناسنی اوله وقت که بکاو سعت و برمز اولوقته مقرب ملک و مرسل نی دین معنایه ای وسعت
 و برمش * وقتی چنین که فرمود بیجبرائیل و میکائیل نیرداختی و دیگر وقت با حفصه و زینب
 در ساختی * وقتی با حرف وحدت (چنین بولجیلن دیمکدر) (که حرف بیان) (بیجبرائیل و میکائیل
 یا حرف صله و یا حرف مصاحبت) (نیرداختی فعل نی حکایت ماضی مقید و مشغول اولمازدی دیمکدر
 (یعنی بولره ملتفت اولمازدی و متا سبت ایلزدی) (نیرداختنیک معناسنی مقارنت ایلزدی
 دین عندی سوبلش) (با حرف مصاحبت) (حفصه حضرتك خاتونی) (وامام عمر حضرتك
 قزی هجرتدن ایکی سنه اول آتی زوج ایلدی و امام عثمان خلافتده مدینه ده وفات ایلدی
 (زینب آدی ایکی خاتونی اولمشدر اما بونده حزمه قزی مراد در که حضرتك حال حیاتنده وفات
 ایلشدر) (در ساختی قانع و راضی اولور دی فعل ماضی حکایت حال) (یعنی بویه علو مرتبه

ردشعی

ردشعی

ردشعی

صاحبی ایکن انلرك مصاحبتله قانع وراضی ایش (مخصول ترکیب) بروقت بونجاین ایدیکه حضرت پیوردی (یعنی جبرائیل و میکائیل ایله مقید و مشغول اولمادی / یعنی مرتبه سی اندرین اعلی ایدی انلرك مرتبه سینه تنزل ایلادی و بروقت دخی حفصه و زینب ایله قانع وراضی اولوب مصاحبت ایدر دی (یعنی انبیا و اولیایک ایکی حالی واری و وحایت و بری بشریت روحانیت حاللری خدا یله اولان خاللدی و ویشریت حاللری بشرله اولان حاللر بدر * که مشاهدت الابرار بین التجلی والاستار می نمایدومی رباید * که حرف تعلیل (مشاهده) مفاعله بایندن مصدر در بونده مشایخک سیر و تماشا شدن عبارتدر (ابرار برك و بارک جعیدر صفت مشبهه ل در اییلر دیمکدر مراد مقربین خدادر (تجلی تفعل بایندن مصدر در بایی رعایت ایچون لام مکسور اولمش معناسی ظهور در (استار افتعال بایندن مصدر در کرلنک دیمکدر (می نماید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کور بنور دیمکدر فاعلی خدادر (واو حرف عطف (می رباید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه قیار دیمکدر استاردن کنایتدر (یعنی کور نمایک تنکه می نماید تجلیدن کنایتدر یعنی کور نمک (مخصول ترکیب) حضرت حبیب اللهک کاه حقه و کاه خلقله مناسبتی انکچوندر که اولولک وایلرک سیر و تماشاسی (یعنی انبیا و اولیایک حتی مشاهده لری تجلی و استار بینه در (یعنی بونلره کاهی جالی عرض ایدوب سیرایتدر و کاهی اخفا ایدوب کرل حاصلی کاه کور بنور و کاه کور غر حیدش شریفنده مضمونی بودر قنبر (می نمایدومی رباید فعللرندن صکره قلوب اولیایی ذکر ایدن معلومدر که مقصوده واصل اولمادش و مذکور فعللر مفرد اولقی کرک جمع صیغه سبله اراد ایلنلر معنایله جمع اوله مملش معنایلی بر دم کوسترلر و بر دم قیازلر دین و ورلر یشه آلورلر دین ملاحظه سز و بر مشلر و امشلر * بیت * دیدار می نمایی و پرهیز میکنی * بازار خویش و آتش ماتیز میکنی * دیدار دن بونده یوز مراد در (می نمایی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیدار مقدم مفعولی (و پرهیز میکننک بومصرع می نماینک و می رباینک معنایلی متضددر (بازار خویش لامیه و میکننک مفعول اولی (و آتش ما معطوفدر کا (وتیز مفعول ثانسی (مخصول بیت) بزه دیدار کی کوستر رسین یعنی عرض جلال ایلر سین و پرهیز ایلر سین یعنی جلال کی کرلر سین حاصلی کاه تجلی ایدوب بزی دیدار بکه مشتاق ایلر سین و کاه منستر اولوب بزی واله و حیران ایلر سین بوندن مرادک کندو بازارو رونق کسکین و رایج ایدوب بزم آتش عشق بزی زیاده ایلکدر حاصلی کاه تجلی و کاه منستر اولقله کندی آتش محبت و عشق کی قیرغن و بزم عشق و شوق بزی کسکین و زیاده ایلر سین خواجه حافظ پیوردی (بیت) شیدا ازان شدم که نکارم جوماه نو (ابروغود و جلوه کری کرد و رویدست) * شاهد من اهوی بغیر وسیله * فیلحقنی شأن اضل طریقا * شاهد فعل مضارع متکلم وحده در مفاعله بایندن کورورم دیمکدر (من اسم موصول محلا منصوب مفعول اشاعدر در (اهوی فعل مضارع متکلم وحده در علم بایندن تقدیری اهواه در اسم موصوله راجع ضمیر منصوب ضرورت وزن ایچون حذف اولشد ضرورت سزده حذفی جا زدر سورم دیمکدر (بغیر با حرف جر اشاعده متعلق (وسيله برنینه به اولاشغه سینه درلر (فیلحقنی فاسبتی و ترتیبی متضمن حرف تعقیددر (بلقی فعل مضارع مفرد غائبدر علم بایندن (نون حرف وقایه (و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعول بلقی در پس بکا اولشور (شان لفظا مرفوع فاعل بلقی در همزه بی الفه قاب ایلکده جائز حال معناسنه در (اضل فعل مضارع متکلم وحده در ضرب بایک مضاعفتدن بنورورم یعنی کم ایدرم دیمکدر جمله فعلیه صفت شاندر و موصوفه راجع ضمیر محذوفدر تقدیری اضل به در (طریقا لفظا منصوب مفعول اضل در (مخصول بیت)

بر بآلک فخریله صفت مشبهه در
ایوردیمکدر
م

رد سروری
رد سروری و شعی و کافی
رد شعی و کافی

سودیکی یعنی جانانی وسیله سز و واسطه سز کورورم و سیر و تماشا ایدرم حاصلی آشکاره تماشا نورم پس بکا بر حال و شان اولشور یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سبیلله یولومی کم ایدرم کمال حیرت و دهشتدن حاصلی عرض جلال ایدوب بکا تجلی ایدنجه مدهوش اولوب کندیمی بنورورم * بوجج نارائیم بطقی برشته * لذلک ترانی محرقا و غریقا * بوجج فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بیت اولک مصرع اولنده منه راجع ضمیر در تفعلیل بایندن (تأجج آتش یالکلندر می ایقاده درلر (نارا لفظا منصوب مفعولی (تم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدرم (بطقی فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال بایندن اصلنده مهموز اللامدر ضرورت وزن ایچون همزه یایه قلب اولندی سویندر در دیمکدر فاعلی تحتیده بوجج فاعلی کبی منه راجع ضمیر در (با حرف جر اطفایه متعلق (رشه رانک قنچی و شبنک تشدیدله جسی به درلر مثلا یغور چسبسی کی (ذلک لام حرف جر در تعلیل ایچون (ذلک اسم اشارتدر تأجج ناره و اطفایه ترانی (ترا و فعل مضارع مفرد مخاطب اصلی ترا آیدی همزه سماعا حذف اولشددر (نون حرف وقایه (و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولی سن بنی کورر سین دیمکدر رؤیت عین مراد ایسه بر مفعول ایلله اکشف اولنور و رؤیت قلب مراد اولورسه ایکی مفعول آلور سائر افعال قلوب کبی بونده ایکسینه ده مساع وار (محرقا افعال بایندن اسم مفعولدر (تری تبصر معناسنه اولورسه محرقا حالیه منصوب اولور ترانی یاسندن اما فعل قلبی اولورسه محرقا مفعول ثانی اولور یا تمش کورر سین و یا یا تمش اولدیغ حالد کورر سین (و غریقا اعرابه محرقا کییدر فعل مفعول معناسنه در مغرق دیمکدر غرق اولمش معناسنه (مخصول بیت) جانان آتش عشق و محبتی تجلی سبیلله ایقاد ایدوب یالکلندر در یعنی جلالی کوستر مکلک عشق آتشی پیدا ایدر صکره استار و اختفا رشاشبله سویندر حاصلی تأجج نار تجلیدن کنایتدر و رشاشله اطفایه تستر و اختفادن یعنی کندنی جانان ازل عاشق و محبه کوستر صکره کرلر (می نمایدومی رباید دیمکدر سابقا پیوردی کی قنبر (مصرع اولک معناسنی فرافنده بنی عشق آتشته یقار صکره و صالی صونک سر بندیسبله اول آتشی سویندر در دین معنایلی سویندرمش (و مصرع اولک معناسنی عشق نار بنی ایقاد ایدر فرافندن برنوعله اندن صکره ماء و صالندن برشه ایلله انی سویندر در دین مذکور کبی معنای مصرعی سویندرمش و نار عشقی جانان تأجج ایدر اندن صکره و صالک ازاجق صویه سویندر در دین مذکور کبی تأجج و اطفاده زیاده ایهام پیورمش * حکایت منظومه * یکی پرسید ازان کم کرده فرزند * که ای روشن کهر پیر خرد مند * یکی با حرف وحدت (پرسید فعل ماضی مفرد غائب صورتی دیمکدر (کم کرده کم ایلش یعنی پیترمش (فرزند اوغل) که حرف بیان (روشن لغتده آیدن دیمکدر اما بونک کبی برلرده واضح و صحیح و پاک معناسنددر (کهر کافک ضمی و هانک فخریله کوه معناسنه در بونده مراد اصل و نسب و نهاد و زئاد در (روشن کهر وصف زکییدر پاکیزه اصل و صحیح النسب و عالی زئاد تقدیری مرد روشن کهردر (پیر خرد مند بیانیه و روشن کهردن بدل روشن کهرک معناسنی لفظی کبی روشندر دیوب صافی و پاک کهرله تفسیر ایده به اعتراض ایلین کندی معترض واقع اولمش (مخصول بیت) بریسی اوغلی سترندن سؤال ایلادی یعنی حضرت یعقوب پیغمبردن علیه السلام که یوسنی پیترمش ایدی بویه دیو که ای نی پاک و پاکیزه اصل و نسب ای پیر خرد مند * زمشرش بوی پیراهن شنیدی * چرا در چاه کنعانش ندیدی * زمشرش شین ضمیر معناده پیراهنه مقیددر (وزاء مفرده ازدن مخففدر پس بویه دینه اعتراض ایدن کندی متعزضدر (بوی پیراهن لامیه (شنیدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایشندک یعنی طوبدک

رد شعی

ردابن سیدعلی
رد سروری

رد سروری

رد سروری

دیکدر (شنیدن یعنی ایشق حاسه سمعه مخصوص ایکن مجازا حاسه سمعه استعمالی چوقدر
 تنکه خواجه حافظ بیور (بیت) بوی بنفشه بشنو وزلف نکار کبر) بنکر بنگ لاله وعزم
 شراب کن (حاصل قوقوی طومعه استعمالی چوقدر ترکیده بورنم قوقی طوماز دیرل
 در حرف طرف) چاه کنعان لامیه (چاه قوی و کنعان حضرت یعقوب ملکیتی وسراپندن
 قویک ابرافلنی ایکن فرسخ رمقداری انجق وار والا آن مذکور چاه مستعملدر یاننده
 رمسجد وار بولک اوسنده برکوجک کویک یاننده حاصلی شامدن قدس مبارک واران بولک
 اوسنده در (ایکن شین بیل یوسفه راجعدر که فرزندانن عبارتدر (محصول بیت) حضرت
 یعقوبه سائل دیر که مصر دن حضرت بوسفک کویک قوقوسین طویک تنکه مشهور
 حکایه در یانچون چاه کنعانده ایکن انی کورمکدک یعنی کنعانندن مصر اون بش کونک بول
 ابراق ایکن قوت شامه ایل پیراهنی بونی احساس ابلدک یا قوت باصره ایل بوقدر قرب مسافده
 انی نیچون کوره مدک * بکفت احوال مایرق جهانست * دمی پیدا و دیگر دم نهانست * احوال ما
 لامیه و بتدادر (برق جهان ترکیب توصیفی و خبر متدادر) برق شمشکدر (وجهان جیم عربک
 قتیله صفت مشبهه در جهیدندن جیم عجمه اوقیان عندی اوقورمش جیم کسر یله جهان
 اوقیانلر دنیا معناسنه ملا حظہ سز اوقورلار عیش ادات تشبیه مقدردر (هم چو برق جهانست
 تقدیرنده صحران شمشک کبی دیکدر جستن وجهیدنی قالمقله شرح ایدنلر غلط ایشلر
 (دمی با حرف وحدت برنم و بر ساعت دیکدر دمی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیدا سندر
 نهانست قرینه سله (دیگر دم یته مبتدا) و نهانست خبری مصراع ثانی جائزدر که برق جهانی
 بیان ایلله و جائزدر که مذکور احوالی (محصول بیت) حضرت یعقوب سائله جواب و ربوب
 دیدی انبیا و اولیاک معجزات و کرامات و خرق عادتلی برق جهان کبیر یعنی استمرار و دوام
 اوزره دکل حاصلی انبیا دن ظهور معجزات و اولیادن ظهور کشف و کرامات دائمی دکلدر بلکه
 مقبض از دل ندر افاضه ایدر سه مستفیض اولورل والا فلا * کهمی بر طارم اعلان نشینم *
 کهمی بر پشت پای خود بنیم * کهمی الف تخفیف حذف اولندی (یا حرف وحدت بروقت
 دیکدر) بر حرف استعلا (طارم راده حرکات ثلث ایلله ترکیده درم دید کلری ترکان و کوجر
 اولیر کجیله اورتد کلری اودر که فلکی اکا تشبیه ایدوب طارم دیرل بونده ده مراد طارمدن
 فلکدر (اعلا یه اضافتی بیانیه در) بر حرف استعلا اولی بودر که حرف صله اوله (پشت
 ارقه) (یاه و پایک خود اضافتلی لامیه لدر انبنم فعل ننی مستقبل یبندندن (محصول بیت)
 حضرت یعقوبک جانبندن بیور کاه اولور که فلک اعلا ده و فوق سماءه اوتوردم یعنی زمان
 تجلیده کندی اعلا یه علای علین ده بولورم و کاه اولور که ایامک ارقه سنی کوریم یعنی اسفل سافلینه
 دوشرم حاصلی مصراع اول مقام سکردن خبر و بر مصراع ثانی مرتبه صعودن که بشریت
 عالمی در (بعض شراح مصراع ثانیکن معناسنه کاه اولور که ایامک ارقه سی اوزرنده اولان
 نسنه بی کوریم دیش فی الواقع نسنه کورمشد بکرمز (طاری قرا او دیکله نفس ایللر
 طاری بطن عیش (زیر اقره و عرب صحرا نشینک واکرادک و بعض کوجر اولی ترکانک اویدر که
 طولانی اولور جر که اسلوبنده قره جلاددن جتارلر (پس فلکله بولک هیچ وجهله مناسبتی
 و متاسبتی بوقدر زیر اوزوندر کاکار کلاری کبی (بعض شراح انجمک بعض مقلد لردن مصراع
 ثانیکن مکتوب نسخنه سنه مخالف کلمات نقل ایلدیکه اعتبار اولماسون که نامعولدر * اگر
 درویش بر حال نمائی * سردست ازدو عالم بر فاندی * حالی با حرف وحدت ظاهر بر حالدن
 مراد عالم کشف و تجلیدر (یعنی عالم سکر در (مجاندی فعل حکایت حال ماضی سر بولک کبی

حاصلی شنیدن بولک کبی
 یوزده طومیق معناسنه در
 شد

ردشعی
 ردشعی و کافی
 ردشعی و کافی

رد این سیدی علی
 رد سروری و شعی و کافی
 بغداد اطرافنده قونوب کوچن
 ترکانک اولری قره اودر عرب
 صحرا نشینک کبی
 شد

رد کافی

پر رده

پر رده اوج معناسنه در (دسته اضافتی لامیه در بونده سردستدن مراد بر عفلدر لیکن
 ذکر جزه واراده کل طریقه بقیله نفس دست مراد در (بر حرف تأکید (فشاندی حکایت حال ماضی
 مفرد غائب اغتدیه سلکدر دی دیکدر اما بونده ال چکوب فارغ البال اولقندن کلایتدر
 (محصول بیت) اگر درویش سالک بر حال اوزره قالدیدی (یعنی احوال کشف و تجلی مبتدو مستمر
 ودائم و باقی قالدیدی (یعنی کاه کلوب کاه کتمسه ایکن عالمندن الی چکوب حضور ایدوب فارغ البال
 اولور دی حاصلی احوال سکر در وام اوزره قرار ایدیدی ماسوادن منقطع اولوب دائما افندیسی
 ایلله معامله ده اولور دی * حکایت * در جامع بعلبک کلمه چند بر طریق وعظمی کفتم با جماعتی
 افسرده دل مرده راه از عالم صورت بمعنی نبرده دیدم که نفسم در نمی کیرد و آتش کرم من در هر دم تر
 ایشان اثر نمی کنند دریغ آدمم تربیت ستوران و آینه داری در محله کوران ولیکن در معنی باز بود
 و سلسله سخن دراز * جامع بعلبک بیوردی قصبه نک اوزره سنده بر بولک جامعدر که جیع قصبه بی
 آلور یعنی هبسی اکاصغار (خالبدن ولید بناسیدر دیرل (و بعلبک شامک بری یاننده بر بولک کونک
 بولده بر شیرین قصبه در که اول ولایتده اندن اوجوزلق بر بوق هر نسنه سی و فرت اوزره در
 خصوصاً صوبی (کلمه با حرف وحدت (و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت دین حرف
 وحدتی بطن عیش (چند نیجه (با حرف صله (جماعتی با حرف وحدت (افسرده طوکش دیکدر عربجه
 منجمددر پرل جماعته صفتدر (دل مرده وصف ترکیبی در کویک اولش معناسنه صفت بعد
 الصفتیدر جماعتک (راه بول (عالم صورت بیانیه (بمعنی با حرف صله (نبرده فعل نفی ماضی دن
 بر قسمدر (راه معقول صریحی (و از عالم و بمعنی غیر صریحی (راهک اولنده و او حرف عطف
 یازانلر صحیح نسخنه مخالف یازمشلر و جماعته صفت ثالث اولدیغنی بلامشلر (که حرف بیان
 (نفس نونک و فائک فتحه لیل بونده سوزمر اددر (یعنی نصیحت و پند (در حرف تأکید (نمی کیرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب استعماللرنده تأثیر الیز دیکدر (تنکه خواجه حافظ بیور (بیت)
 دلم جز مهر مهر و یان طریق بر نمی کیرد (زهر در می دهم بندش ولیکن در نمی کیرد) آتش کرم
 بیانیه (و منه اضافت لامیه در (در حرف صله (هیرم تر بیانیه (هیرم اودون در (و تر باش معناسنه
 (ایشانه اضافت لامیه در (دریغ حیف معناسنه (آدمم بکا کلدی دیکدر (تربیت ستوران
 مصدرک مفعولنه اضافتدر (الف و نون ادات جعدر (ستور طوار دیکدر (یعنی یبندن
 حیوان و قتر و غیر بسی کبی (آینه دار وصف ترکیبی در (دار بندن آینه طویچی (معلوم اوله که
 آینه دار و آینه گردان شول کیمسه به دیرل که بر آینه بی الله الوپ کر در و ملاقی اولدیغنی کیمسه به
 صونار اولده بر باره آینه به باقنور اندن صکره چقاروب الله بر اجه و بار قاج مغرور بروب آینه بی الله
 ایدر (بووضع اکثره و عجم فقر استکدر و آینه دن مراد دمشقی آینه در که دموردن صابی اولور
 وانلر آینه دیسه ل اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصد ایش بویته
 (بیت) دل سرا پرده محبت اوست (دیده آینه دار طلعت اوست) پس آینه داری آینه فروش
 معناسنه اخذ ایدنلر و نفسیرنی کلیا اهمال ایدنلر معلومدر که مذکور تقریردن بی نصیب ایشلر
 (ولیکن ادات استدراک (در معنی لامیه (باز بونده مفتوح دیکدر (سلسله سخن بیانیه (سلسله
 زنجیره دیرل (سوزنه اضافتی مجاز ایلده در درازدالک کسر یله و قتیله اوزون دیکدر (محصول ترکیب)
 (بعلبک جامعنده وعظ طریقه بقیله بر نیجه کلمه سویلردم یعنی خلقه و عطف ایدردم حاصلی کندیلری
 طوکش و قبللری اولش بر جماعته نصی و پند ایدردم عالم صورندن جانب معنایه بول ایلتماش حاصلی
 عالم معنایه و مقصد اقصایه وصول بولماس بر بولک قاصیلر ایدی کورد مکه نفسم و کلمات نفسم یعنی
 وعظ دل پسندم و تدکیر دلنیرم اول طاش بورکلره تأثیر الیز و نیم ایسیحی آتشم یعنی آتش کبی

رد شعی

رد سروری و شعی و کافی

مطل

رد شراح جیعا

سوز ناك كلام انلك باش اودون كي بارد طبع تلرینه اثر ایلز حاصلی اول جردللی بعلبك قومنه
 نفس سوز ناك و پند آشتا كیم نأثر ایلز بس بكا حیف كلدی حیواناته تربه ایلک و كورل
 محله سنده آینه دارلق قلمق یعنی وعظ ونصیحتدن فراغت ایلک كلدی ایدی لیكن معنی قوسى
 آجق ایدی وسوز سلسله سی دراز یعنی وعظ ونصیحتی ترك ایلک بری دكل ایدی زبرا بكا معنی
 ال ورمشیدی واوزون اوزاق سوزه باشلدیم ایدی حاصلی زیاده سوز كتور بر ایدی * در بیان
 این آیت كه (ونحن اقرب الیه من جبل الوریذ * بوآیت كریمه نك بیاننده ایدیکه (نحن ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (اقرب اسم تفضیل یقین رك دیمكدر لفظا مرفوع خبر
 مبتدا در (الی حرف جر) وهاضمیر مجرور متصل جار مجرور اقربك صله سیدر (من حرف
 جر اقرب به متعلق (جبل مجرور در من حرفیله لغته اب معناسنه در بونده وریده اضافتی
 بیانه در (وریذ واول فخبیله بیون طمرینه دیرل بونلر ایکی طمر در بری بیونك برجانندن وبری
 برجانندن جبل الوریذی قرب امکنده ضرب مثل ایدر عرب (محصول ترکیب) وعظ ونصیحت
 بوآیت كریمه نك بیاننده ایدیکه بز انسانك هر حاله اعلمز جبل وریذدن اكا اقرب اولان کی
 یعنی هر حاله بز واقف وریذدن ای انك حالی یلور بوقدر * سخن بچایی رسانیده بودم كه
 كتم * یعنی سوزی بریره ایشدرمشیدم كه دیردم * قطعه * دوست نزدیکتر از من نیست *
 وین بجزیر كه من ازوی دورم * دوست مبتدا (زدیكتر زدیكتر زدیكتر بونده در
 (ویرادات تفضیل) وینست سین ونامی معناده زدیكتره مقید در حاصلی خبر مبتدا در
 (ازمن بمن یندن بكا دیمكدر) وین اصلنده واین ایدی همزه ضرورت وزن ایچون حذف اولوب
 كسره می واوه نقل اولدی ویا همزه كسره سیله حذف اولوب واولك قتی كسره به مبتدا اوله
 مابعدنده باه ساكنه ایچون واكل وجهه (محصول بیت) حضرت شیخ بو قطعه بی آیت
 كریمه مناسب ذكر ایلش دوست یعنی جانان یندن بكا یقین رقدرا ما بوزیاده عجیب و غریبدر كه
 بن اندن دورم یعنی بن انك نورینه مستغرق واك نوری بنده ساریدر اما عوایق دنیویه
 وعلاقی بدنییه بی اول نوردن غافل قلوب دور و مهجور ایلدیر * چه كنم باكه توان گفت كه او *
 دركار من ومن مهجورم * با حرف صله (وكه اسمدر كیم معناسنه) كفت مصدر معناسنه در
 (كه حرف بیان) اوضمیری مذكور دوسته راجعدر ومصرع ثانی به مروهندر (در حرف ظرف
 (كار بیان معناسنه در (منه اضافتی لامیه (واو حرف حال) ومن مبتدا (ومهجور خبری
 (محصول بیت) نیجه ایدوب نیلبدن كیمه دیمك اولور و كیمه اكادوب اذعان ایشدرمك میكندركه
 جانان بنم یاننده در وین اندن دور و مهجورم * من از شراب این سخن مست وفضله قدح
 در دست * من مبتدا وما بعدی خبری (منك اولنده واو عطف ایزاد ایدنلك معنی جانانسه
 وصولی بوضمیش (فضله ارتفع وزیاده به دیرل (قدح اضافتی لامیه (محصول تركیب)
 بن آیت كریمه نك خواستندن ومذكور قطعه نك مضبوطی شرابندن مست و بواسرارك كیفیتندن و آله
 و حیران ایدم واول جامك فضله سی واول باده نك بقیه سی هنوز المده ایدی یعنی كلام مطول
 ودور و دراز اولوب سوزیمی تمام ایدوب دو كنتم ایدی * كه رنده از كار مجلس كذر كرد
 ودور آخر دروازه نعره چنان زد كه دیگران موافقت اودر خروش آمدند و خامان مجلس
 در جوش كتم سبحان الله دوران باخبر در حضور وریذ یكان بی بصردور * كه حرف بیان
 (رونده اسم فاعل كیدی دیمكدر یعنی یولی (و یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل
 (همزه بی حرف وحدت طوئان خطا ایلش) كار مجلس لامیه (كذر كرد كذر ایلدی یعنی
 كچیدی (دور آخر بیانیسه مضاف الیه متحد و تقدیری دور آخر مجلس دیمكدر مجلسك

رد سروری وكافی

رد می وكافی

صوك دوری (دراوازه كرد اكا اثر ایلدی دیمكدر زبرا در بونده حرف صله در) نعره لغته كذر كردن
 یعنی خبشومدن چقان صوته دیرل اما بونك کی برلده قتی جیغمغه دیرل (چنان انجلین
 دیمكدر) كه حرف بیان (دیكران غیرل) با حرف مصاحبت (موافقت اومصدرك مفعولنه
 اضافتیدر) در حرف صله (خروش خاء معجه نك وراك ضمه لیه اسمدر خر وشدندن
 چوقراق معناسنه (مثلا طنجره ویاچوملك قینار كن قیغن اوسته قوسك اندن چقان
 صوته چوقراقه دیرل) وفارسیمه خروش (خامان خامك جعیدر ناخنه لردیمكدر) مجلسه
 اضافت لامیه در مجازا (در حرف صله) جوش اسمدر (جوشیدندن قیماق معناسنه) سبحان
 مقام تزییه و تعجبه مستعمل لفظدر (بونده تعجب مراد در) جلا لیه اضافتی مصدرك مفعولنه
 اضافتیدر (دوران دورك جعیدر ایراقلردیمكدر) باخبره اضافت بیانیسه و مبتدا (با حرف
 مصاحبت) باخبر خبردار دیمكدر (در حرف ظرف) حضور بونده غیت مقابلی در (زدیكان
 دورانه معطوف) بی بصره اضافت بیانیسه (ودور خبر زدیكاندر) تقدیر كلام در حضورند
 ودور نذر ادات خبر قریبه قائم اولدی بیچون حذف اولدی (محصول ترکیب) سوزیمی
 هنوز تمام ایدم بر كچكی مجلس وعظك یانندن كذر ایلدی و مجلس وعظك صوك دوری
 یعنی آخر مجلسه نقل اولان كلمات اكا نأثر ایلدی انجلین بر نعره اوردی كه خبر یلر انك
 موافقتیله های وهوی وخر وشه كذر یلر و مجلس وعظده اولان خام وناخنه لری جوشه وشوقه
 كتوردی یعنی جله سنده بر حال غلبه ایلدی كه انكله سیله فریاد و فغان وهای وهویه باشلدیلر
 بو حالتندن بن تعجب ایدوب سبحان الله دیدم ۳ نه عجب حالدر كه مسافه بعیده ده اولوب عارف
 بالله و خبردار واكه اولنر مجلسه حاضر کی اوله بلكه حقیقتده حاضر اوله و قریب مجلس
 و داخل صحبت اولان بی فهم و بی ادراكلر ظاهرده حاضر ایكن معنی عالنده غائب و دور
 وجد و مهجور اولار اصلا متأثر اولوب (لهم قلوب لا یفقهون بها) خواسته ماصدق اوله ل
 * قطعه * فهم سخن چون نكند مستمع * قوت طبع از متكلم مجوی * فهم سخن مصدرك
 مفعولنه اضافتیدر (چون ادات تعلیل) مستمع اسم فاعل (قوت طبع مصدرك فاعلنه
 اضافتی در (مجوی فعل نهی مفرد مخاطب) جویدندن (جستن دن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) مخاطب وسامع متكلم سوزیمی فهم واذعان ایلمیجه متكلمدن قوت طبع
 وشوق و تأثیر توقع ایله یعنی مستمع كه سوزنی اكلیه سوزه طاقتی اولماز وسوز سوبلیه چکی
 كل حاصلی حسن تقریر و فصاحت بیانه مالك اولماز * مسحت میدان ارادت یار * تا بزند
 مرد سخن کوی کوی * مسحت وسعت کی مصدر در (میدانه اضافت مصدرك مفعولنه
 اضافتیدر) واراده اضافت بیانیسه در (یار فعل امر مفرد مخاطب در آریدندن كه مخفدر
 آوردندن) آوردندن فعل امر در دین خطا ایلش (مسحت یبارك مقدم مفعولدر) تا حرف تعلیل
 (بزند فعل مضارع مفرد غائب اوره دیمكدر یعنی چاله (مرد سخن کوی بیانیسه (سخن کوی وصف
 ترکیبی در کویدندن (كفتن دن دینلر خطا ایلش) کوی كاف بحكم ضمیله طوب دیمكدر
 بزندك مقدم مفعولدر و مرد سخن کوی فاعلی (محصول بیت) ارادت میدانسه وسعت كتور
 یعنی میدان ارادت کی واسع ایله ارادت کی جوق و بیونك ایله تا کیم سوز سوبلیی مرد کوی
 سخن مراد اوزه اودره یعنی استدیکی کی بسط كلامه قادراوله حاصلی سن ارادت کی واسع ایله
 تا کیم متكلم فصاحت و بلا غثله نكلی واسع ایلیه * حکایت * شی دریا بان مکه از غایت
 بی خوابی پای رفتیم نماد سر بنهادم و شتر بان را كتم دست ازمن بدار * شی یا حرف وحدت
 (در حرف ظرف) بیابان مکه یعنی ربه مکه لامیه (غایت بختوایی لامیه زیاده اوقوسمزلقدن

۳ نه غریب نسخه

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

دیمکدر (بای رفتن پیاپی کتک) یعنی یور و مک ایامی دیمکدر (نماد فعل ننی ماضی مفرد غائب
 قالمی دیمکدر بجزدن کنایتدر) سر بنماده مک مقدم مفعولی باشم قودم (یعنی بر مقدار
 استراحت ایچون باشی یور قودم) شتر بان شتر همزه نك حذفیله دوه درو بان ادات
 فاعل دو بی دیمکدر (رادات مفعول) کفتک مقدم مفعولی در (دست بدار مک مقدم مفعول صریحی
 (وازم غری صریحی در الک بدن طوط (یعنی قوی بر مقدار بونده او یو بایم) (محصول ترکیب)
 بر کیجه مکه بونده و بیابانده حاصلی بریه سنده زیاده او بقوسن لعدن حر کتسه و یور و مکه
 بحالم قادی کتک ایام قالمی کال بجزدن کنایتدر والا کتک الی وایامی اولمز حاصلی
 کلام بجز بیدر بوله اولمده دشمی یور قودم و دوه بی به دیدم الک بشدن چک بر پاره استراحت
 ایده بن * قطعه * پای مسکین پیاده چند رود * کز کجمل ستوه شد بخنی * پای مسکین پیاده
 (اصلنده پای پیاده مسکین ایدی) (یس ضرورت وزن ایچون صفتی موصوف اوزره تقدیم
 ایدوب (پای مسکین پیاده دیدی) (مسکین پیاده نك ایامی دیمکدر مسکینی پایه صفت ایدوب
 معنائی بیچاره و قدر تسز ایق پیاده نیجه بر کیده دین ترا کعب عجمده عجب متصرف
 ایش (کز که حرف تعلیل (و زاحرف ابتدا) تحمل تغل بابتدن مصدر در بونده بولک کوتور مک
 و تعب و مشتقه صریحی مک معنائی در (ستوه سینک ضمیمه عاجز و فرمانده معنائی در (بخنی بانک ضمی
 و خای معجمه نك سکونیه بسرک دوه دیمکدر (محصول بیت) مسکین و نامراد و بی چاره پیاده نك
 ایامی نیجه بر کیدر یعنی نه دکل بول یور مکه و قطع مسافه ایلمکه قادر در یعنی مالک دکل
 زیراطی منازل و قطع مرا حل ایلمکه بوراهر مشتقه بسرک و توانادولر بی طاقت و بی محال
 اولدی یعنی یورلدی قادی پس بشرک نه طافتی وار که تحمل ایلمه مصرع اتی بی جمله حائیه
 اعتبار ایدنلرک بولدیه بر خالری بو غیش * ناشود جسم فر بهی لاغر * لاغری مرده باشد
 از بخنی * تا حرف غایت درالی معنائی (شود فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه در بصیر
 معنائی (جسم اسمی) (فر بهی اضافتی لامیه) (با حرف وحدت) (فر بهی فاک قتی و رانک سکرکی
 و بانک کسر یله و های اصلیه ایلمه دیمکدر عر بیجه سمن دیرلر (و یا حرف وحدت لاغر شودک
 خبریدر ارق دیمکدر عر بیجه غث دیرلر غینک قتی و نای مثلثله (لاغری یا حرف وحدت و وحدت
 و یا تکبیر بلاغر (و یا مطلق لاغر) (مرده باشد اولمز اولور (یعنی اولور (لاغری مبتدا و مرده باشد
 خبری (وازم بخنی باشد متعلق خبری) (محصول بیت) سفر لک شاد و لایمی بدیه بابتدن اولدی یعنی
 هر کک معلومی و معهودیدر تعریفه احتیاج یوق و علی الخصوص که مکه مکرمه سفری
 نه مرتبه صعب و شدید اولدی یعنی کورن و چکن یلور ایچق ایدمی بو مبارک سفرده بر سمن حیوانک
 تعب و مشتقین جسمی لاغر یعنی الام و شدایدیه تحمل ایدوب ضعیف و زبون اولمز مرتبه سنه
 وار نیجه لاغر اولان حیوان محنت و فلا کندن صاع قالمز اولور و توانلر بی محال اولدقلری
 محله ناتوانلر طاقت کتور بیوب هلاک اولور * کفت ای برادر حرم در بدشت و حرامی در پس
 ا کر رفتی بری و اگر خفتی مردی * کفت شتر بان دیدی (حرم یعنی حرم مکه) (حرامی یعنی
 دشمن) (حرامی ذکر می حرمه صنعت اشتقاقه داخل اولسون ایچوندر) (بوصفته جناس
 مطلق دین مطلقا افزا ایش (یش) (و یس ذکر می صنعت تضاد در اکثر نسخده) (در
 یس برینه (از یس واقع در) رفتی فعل ماضی مفرد مخاطبدر اکر کتندک یعنی
 کتندک (حاصلی کتندیک تقدیر چه دیمکدر) بری فعل ماضی مفرد مخاطب طلب بونده
 خلاص بولدک دیمکدر بوله بونده عبارت اصطلاحی در مفعول تقاضی ایلمز (ظفر بولدک و مراد که
 غاب اولدک معنائی در استعمال ایدرلر) (یس بونده جان و روح عبارت نرنی تقدیر ایدنلر

ردشعی

شارح مرحومک توجیه شعی به
 اعتراضی مسلم راکن کنندیک
 توجیه اولی دخی سوز
 کتوره جکی لدی التأمل معلوم
 اولور للطابع

ردکافی

بو

بو استعمالدن غافلر بمش (خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده او بودک دیمکدر) (مردی یا ضمیر
 خطابدر اولدک دیمکدر) (معلوم اوله که عرییده ادات شرط فعل ماضی به داخل اولسه اتی
 استقباله نقل ایدر) اما فارسیده نقل ایلمکده جائز پس بونده ایکی و جهله بیه مساع و ار
 (محصول ترکیب) شتر بانه الک بشدن چک بر پاره استراحت ایده بن دیمک شتر بان دیدی ای برادر
 حرم مکه او کده در یعنی ایلورده دیمکدر زرا بونده قربته و بعدینه اشارت یوقدر اگر چه
 ترکیده اولک عبارتی نوعا قریه دلالت ایدر و حرامی وعد و کرده و آردده در اکر کیدر سک
 و یا کتدکسه خلاص یولور سین و یا بولدک یعنی مراد که غالب اولدک و اکر او یور سک
 و یا او یوب قالد کسه اولور سین و یا اولدک حاصلی کیدر سک مراد که ظفر بولور سین او یور سک
 هلاک اولمکی مقرر یل * بیت * خوشست زب مغیلان براه بادیه خفت * شب رحیل ولی
 ترک جان بیاید کفت * زب مغیلان لامیه مغیلان کبه بونده یعنی بریه در بدیکلی اغاجک اسمیدر که
 دیکنلری اوزون و سیاه اولور و بیوکلی شفته الو اغاجی دکلو اولور بریه نك اودونی اولدر
 (زبمیت) (و خوشست مقدم خبری) (و براه بادیه خفته متعلقدر) (و خفت مصدر معنائی در
 (بادیه صحرا بونده بریه مراددر) (شب رحیل لامیه) (رحیل رحلتک اسمیدر کوج معنائی در
 (یعنی سفر اوزره کوجمه نك اسمیدر) (ولی ادات استدر الک) (ترک جان مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) (بیاید با حرف تأکید) (بیاید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (کفت مصدر معنائی در
 که مضارع معنائی در (محصول بیت) رحلت کیجه سی راه بونده مغیلان الشده یاتوب او یوق
 لطیفدر و حضور و صفادر و لیکن جان ترکن سولک کرک یعنی یکدم جانندن و باشند و اولور سم
 اولمز دیمک مرتبه سنه و آرمق کرک حاصلی هلاک اولوب اولمکی اختیار اللمک کرک و جائزدر که
 بونده کفت مجازا کرد معنائی اوله (معلوم اوله که مغیلان الشده یا تمقدن مراد کو اکر لیمکدر
 بو معنی ایسه شیده ملحوظ دکل زرا کیجه ده هر بر کولکه در اما کوندز اگر چه بعض برارده
 قیاقو لتقریده کولکه در لیکن هر برده بولماز و مغیلان اکر شتر برده بولور علی کل حال بونده
 مغیلان ذکر می ترددن خالی دکل * حکایت * یار سانی رادیدم بر کار دریا که زحم یلنک
 داشت و بهیج دارو بهیجی شد و مد تهادر آن رنجور بودوم بدم شکر خدای تعالی همی
 کفت الحمد لله که مصیبتی کفر قنار منه بمعصیتی * یار سانی (با حرف وحدت) (ورا ادات
 مفعول) (براداد ظرف) (کاردر بالامیه) (که حرف بیان) (زحم یلنک لامیه زحم باره) (و یلنک
 قیلان) (دار و رانک ضمیمه دو او علاج دیمکدر بونده ابو معنائی در یعنی یاره سنی او کزدی
 (رنجور مریشه دیرلر ز رانج المدر پس رنجورالم دارد دیمکدر) (کنج خزینه به و کنجور خزینه داره
 دیدکلی کی) (دم بدم ساعت بساعت یعنی هر دم و هر ساعت) (شکر خدا مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر مصیبت آمده کلن بلا و الم) (و مصیبت کاه و عصیان) (و یاری وحدت و تنکیره قابلدن
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر سیاحتم زمانده در یا کارنده بر عابد کورد مکه یلنک یاره سین
 طوتردی یعنی آنی یلنک یاره لمشیدی و بهیج بردوا ایله او کزدی و دائما خدایه شکر سو یلردیکه
 الحمد لله که مصیبت کفر قنارم یعنی مبتلایم معصیه کفر قنار دکل یعنی تقدیر که عذاب و الم چکر سم بکا
 کاه بازملاز دیو دائما خدایه شکر ایدردی * قطعه * کرمرازار بکشتن دهدان یار عزیز * تانکوبی
 که دران دم غم جائم باشد * زار اسمدر ذایل و حقیر معنائی در آنکچون زار و ذایل و حقیر و زار دیرلر
 عطف تفسیری طریقه ایلمدی زار ایچکی معنائی در دینلر زارله زاری بی فرق ایلمه شلر تنکه
 دقایق الحقایق مرغ زار ایله مرغ زار بیابنده ایکسیدر تحقیق ایده مامش لیکن متبع اولان اکلار ایچق
 مقلد اکلامز تأمل ندر (با حرف صله) (کشتن مصدر در قتل معنائی در) (دهد فعل شرطه مفرد مضارع

اولمکی مرغزار سکون غنیه ایچکی مرغزار کسر غنیه در للطابع

ردشراح جیعا

مطالع

(نکته) (نکته) (نکته)
 (نکته) (نکته) (نکته)
 (نکته) (نکته) (نکته)

ردشعی

ردکافی

ردشعی

مغیلان اصلی ام غیلاندر اکن
 ناس اراننده شریف ایله
 مشهور در
 ردشعی

جواب از طرف شیخ
 مغیلان الشده یاتوق مجرد
 کولکه نك ایچون دکلدر
 کیجه ایچره اچقه خفته
 اولدن برودت ماه و هوا یا خود
 ژاله و بارانده مامکن و فایه
 ایچون زیر مغیلانده یاتوق
 اولدر بوضورنده حضرت
 شیخک مغیلان ذکر می برنده در
 للطابع الفقیر
 اسعد

ردابن سید علی و سروری و کافی
 رد دقایق الحقایق

غائب آن فاعلی (و یا عزیز اضافت بیانیه ایله آنک مشار الیه) (و مراد هذک مفعول اول صریحی
وزر مفعول ثانی) (و بکشتن غیر صریحی زار لفظی حال طوتلری حال ایملر (دهدایکی
مفعول الیه یعنی انکار ایملر معنایه واصل دکلر یش (ناحرف تنبیه (نکوی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب) (که حرف بیان (در حرف ظرف (آن اسم اشارت (دم نفس وساعت معنایه در (غم جانم
لامیه (باشد فعل مضارع مفرد غائب فاعل تحتیده غم جانم راجع ضمیر در (محصول بیت) اگر اول
یا عزیز یعنی جانانم بن زار و ذلیل قتل ایلمکه و پر سه یعنی قتل فرمان و پر سه حاصلی بنی ذلت و حقارتله
قتل ادر سه زنهار دیمه سین که اولدمه و اول و قنده جانم غمی اوله یعنی جان غمی و اولم قیغوسی
اوله حاصلی اولدن پرواچکم (مصراع اولم معنایه اگر بن ضعیف قتل ایتمکه و پر دین ضعیف
سو یلمش (و مصراع ثانیتمک تحقیقده بویه خیال ایتمکه اول حالده اولان ناله و اینم یاش و یرمک
المدن اوله دین زار لفظی ناله و اینم معنایه ظن ایلمیکی زیاده فاسد در (و اینم جانم کتد و کندن
دکلر دین بیتک معنایه ایلمکشم * کوم از بنده مسکین چه کنه صادر شد * که دل آزده شد
از بن غم آتم یاشم * بنده مسکین بیانیه (کنه کنایه در محققدر (که حرف بیان (دل آزده وصف
پر کبی فاسدند در کو کلی انجمنش دیمکدر (غم آن لامیه (محصول بیت) قتل زمانده جان و یاش
غمین حکیم بلکه دیرم بنده مسکین نه کنه صادر اولدیکه بندن آزده دل و پریشان خاطر
اولدی اول جان بنده آن غمی اولور یعنی جانانک بنی قتل ایلمکه بندن مغیر ایلم و پریشان خاطر
اولدیغیچون در پس الم و غم یو جهندند یو خسه مقول اولدیغیدن دکلر حاصلی جانان بندن
پریشان خاطر اولدیغیدن یخضورم والا آنک کشته سی اولق حیات جاودانیدر بندن آزده دل
و پریشان خاطر اولدیغیچون ناله ایدر بن دین پریشان سو یلمش * حکایت * در ویشی راضی رتی
پیش آمد کلیمی از خانه یاری بدزدید حاکم فرمود که دستش بیرند صاحب کلیم شفاعت کرد که
من اورا بجل کردم حاکم گفت شفاعت تو حد شرع فرو نکذارم گفت راست فرمودی اما هر که
ازمان وقف جبری بدزدد قطعش لازم نباید که الفقیه لا یملاک شیئا ولا یملاک هر چه درویشا راست وقف
محتاجانست * در ویشی را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول (ضرورتی یا حرف وحدت) پیش
آمد او کنه کلدی یعنی واقع اولدی (کلیم کافی عربک و لامک کسره لریله انواع بساطدن
بر نوع بساط استبد که هر کس معلومیدر کاف بجمک کسریله دینلر عندی سو یلمش (و یا
حرف وحدت (خانه بار لایه (و یا حرف وحدت (بدزدید او غلادی دیمکدر (که حرف بیان (بیرند
بای تا کید ایلمه فعل امر جمع غائب (دستش مقدم مفعولی (صاحب کلیم لامیه اضافت سرده استعمال ایدر
بونک کیلری شفاعت کرد شفاعت ایلمدی (که حرف بیان (بجل بانک فحی و حاء مهمله نک کسری
و سکون لامیه حلال معنایه مستعمل لفظدر (باسبیتی منضم حرف مصاحبت شفاعت تو لامیه (حد
شرعده بویه در (فروادات تا کید در بونک کبی بر زده (نکذارم فعل نفی مستقبل منکلم وحده ترک واهمال
ایلم دیمکدر راست فرمودی راست بونده کر حک معنایه در کر حک بیوردک دیمکدر اما ادات استدراک
(که اصلنده هر کس که در حذف و ایصال طریقله کس ترک اولدی (مال وقف جبری یا حرف وحدت
(بدزد فعل مضارع مفرد غائب او غرایه دیمکدر (قطعش تقدیری قطع یش در (که حرف تعلیل
الفقیه لفظ امر فوع مبتدا (لا یملاک فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائب مبنی للفاعل فاعلی تحتیده
مسترفیه راجع ضمیر (ویشی لفظا منصوب مفعولی هیچ بر شیه مالک اولماز دیمکدر (و لا یملاک
مذکور کبی در معنی للمفعول قائم مقام فاعلی مذکور کیدر گیسبه یه مملوک اولماز دیمکدر (در ویشان
فقر امر ادرا و را ادات تخصیص (وسین (و تا ادات خبر در دیمکدر (وقف محتاجانست
مصدرك مفعولنه اضافتیدر (الف و نون ادات جعدر (وسین و تا ادات خبر (محصول ترکیب)

رد سروری و کافی
رد سروری و کافی

قوله (وزر مفعول ثانی)
اشبو عباره نسخه متعدده ده
کورلمش ایسه ده تأمله
محتاجدر للطایع

رد شعی
رد کافی
رد سروری

رد کافی

رد شعی و کافی

بردویشک

بردویشک او کنه ضرورت کلدی (یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یارینک (یعنی کند ی کبی
بردویش بولداشک اوندن بر کلیم او غلادی حاکم یعنی قاضی پیوردی که این کسه را السارق
والسارقة) حکیمه بویه اولجه صاحب کلیم شفاعت ایلمدی که بن اکا حلال ایلمد و دعوی
وتزاع الیلم دیو (قاضی دبدیکه سنک شفاعتک سبیلله اقامت حد شرعی ترک ایلم بونک کیلرده
رعایت خاطر مشروع دکلر (البته شرعیه لازم اولان حکمی اجرا ایدرم صاحب کلیم دیدی
کر حک پیور سین اما هر کیمسه که وقف مالدن بر نسته او غرایه اکا قطع بد لازم کلیمز بر افقیر
دنیاده نه بر نسته مالک اولور و نه کیمسه یه مملوک اولور هر نه که درویشلر کدر اول فقرایه و محتاجلر
وقفدر یعنی درویشلردن اخذ اولنسان نسته فقرایه موجب عقوبت اولماز بر معاده کندی
حققر بن المش اولور (پس انلره نه قطع مرتب اولور و نه ضمان * حاکم دست ازو بداشت و گفت
جهان بر توتک آمده بود که دزدی نکردی الا از خانه چنین یاری گفت ای خداوند نشیده که
گفته اند خانه دوستان پروب و درد شمنان مکوب * دست ازو بداشت اندن الی چکدی دیمکدر
(یعنی الی کسمکدن فراغت ایلمدی (بر توتک آمده بود او سنکه طاری کلدی دیمکدر استقام طریقیله
(که حرف بیان الادات استثناء) خانه دوستان لایه و مقدم مفعول پرویدر که بای تا کید ایلمه
فعل امر مفرد مخاطبدر رویدندن (رفتن دن دینلر خطا ایلملر سو یوردیمکدر (درد شمنان لایه
(مکوب فعل نهی مفرد مخاطبدر کویدندن کو فتن دن دینلر خطا ایلملر (درد شمنان مکوب
مقدم مفعولیدر بای عجمله در (بای عربیه دین یلمش (محصول ترکیب) صاحب کلیم مذکور
بقری ایلمه حاکم سارقدن الی چکدی و دیدی جهان باشک طاری کلدی ایلمی که او غرولق
ایلمک الا بونجلیین بردویشدن (یعنی بویه بر فقیرک خانه سندن سارق دیدی ای خداوند
استقامش ماسین که ضرب مثل طریقله دیمش (یعنی اکا بر کلتیدر (دوستلرک خانه سنی سو یور
(یعنی خانه سنده هر نه که المغه قابل ایسه الی تکلف چکمه و دوشنلر قوسنی قاقه) (یعنی عرض
احتیاج ایلمک ایچون دق الباب ایلمه حاصلی دشمنه عرض احتیاج ایلمه * بیت * چون فرومانی بسختی تن
بجز اندر مده * دشمنان را پوست برکن دوستان را پوستین * فرومانی مانند و مانیدن مصدر لری
و مشتقاقی فرویه مستعمل اولسه بجز معنایه افاده ایدر بونده کی کبی (یا ضمیر خطا بدر عاجز
قاله سین دیمکدر (بسختی یا حرف مصاحبت (سختی بای مصدر له شدت و محنت معنایه در (تن
بدن معنایه در مراد بونده وجودی و کندیسیدر (بجز یا حرف صله و یا حرف ظرف (اندر مالک
معنایه تا کید ایدر (مده فعل نهی مفرد مخاطب و یرمه دیمکدر (بعض نسخه ده (منه دوشمش
قومه دیمکدر اما مکن هیچ بر نسخه ده موجود دکل دشمنان ارادات تخصیص دشمنلرک دیمکدر پوست
دری دیمکدر (بر حرف تا کید (کن کافی عربک فحیله قویار دیمکدر بونده صوی معنایه در
(یعنی در یسنی یوز دیمکدر (بر کن فعلی کندندن اشتقاق ایلمن یلمش (دوستا ازارا حرف
تخصیص دوستلرک دیمکدر (پوستین کورک دیمکدر بر کنک مفعول اولی (و پوستین مفعول ثانسی
(محصول بیت) چونکه شدت و محنتله عاجز قاله سین شکی و وجودی (یعنی کندکی بجزه
و یرمه (یعنی کریت و مشتقله بی کاروبی نوا و تورمه) بلکه فرصت بولورسک دشمنلرک در یسنی یوز
(و دوستلرک صرندن کور کبی صوی حاصلی ضرورت و بجز ایلمه و تورمه و کندیجی محنت و المه دوشورمه
بلکه فرصت بولورسک دشمنک مالی و جانی قهرایله و جبرایله ل امان و یرمه (اما بتذال ایلمه عرض
حال و اظهار حاجت کوسترمه لیکن دوستلرله هر نه معامله ایلمسک و دفع ضرورت ایچون عرض حال
و اظهار بجز ایدرسک رخصت و اجازت وار * حکایت * یکی از بادشاهان بارسابی را گفت هیچت ازما
یادی آید گفت بلی هر که که خدا را فراموش میکنم * هیچت تا ضمیر خطابدر (هیچ سکا دیمکدر

رد شرح جعبا
رد شرح جعبا
رد این سید علی

رد شعی و کافی

(ازما بزدن دیمکدر) (یادی آید اکن کلوری یعنی هیچ بزی اکار مبین (محصول ترکیب)
بر پادشاه برصالحی کوردی ویدی هیچ بزدن بادک کلوری یعنی هیچ بزی اکار مبین اولده
بلی هر که که خدای فراموش ایدم سنی باده کتورم بونک کیلر تعلیق بالجمال قبیلنددر یعنی
هرگز خاطر مه کلز سین زبر این بر نفس ذکر خدادن خالی دلم که سن مادمه کله سین * بیت *

هر سو دودان کش زدر خویش براند * وان را که بخواند بدر کس ندواند * سو سبک ضمیمه
جانب دیمکدر (دود دالک وواوک فتحه لریه فعل مضارع مفرد غائبدر دویندن بونک
و یو پورمق معانسته (آن فاعلیدر) کش که حرف بیان (وشین ضمیر جائز در که خدایه راجع
اوله قرینه قائم اولد بقیچون یعنی براندک فاعلی قرینه سبکه و جائز در که انک مقدر مشارالیه
راجع اوله زبر تقدیر کلام آن کس کش در اول کیمسه که انی دیمکدر (زدر خویش
کندی قبولستدن) برآند با حرف تأکید (آند سوره دیمکدر فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
خدادر) و او معنای استدرای متضمر حرف عطفدر (آن را که اصلندسته آن کس را که در
حذف و ایصال طریقه (کس ترک اولندی) که حرف بیان (بخواند دعوت ایلده یعنی مقبول
طوبت معزز و مکرم در گاهی ایلده) با حرف صله (در کس لامیه) (ندواند فعل ننی مستقبل
مفرد غائب فاعلی خدادر) الف و تون ادات تعدیه در یلدرمز دیمکدر (محصول بیت)
هر جائه یلر یو پور یعنی بی قرار وی ارام اولوب هر جائه تک و یو ایدر اول کیمسه که خدا
انی کندی در گاه لطف و کرمدن طرد و طرح ایلده یعنی خدانک مقبول و معززی اولیان
زاند یه قبول قیویه تک و یو ایدوب اسباب معاشی در بدر اولسندن اکار و حصول مرام
و مقاصدی اکار قبول یه ملازمتدن بلور العیاذ بالله تعالی اما اول کیمسه بی که خدا کندی یه
دعوت ایلده کیمسه تک قبولستدن یعنی یلدرمز یعنی یلمکه محتاج ایلر زیرا انک مقبول اولان غیری
کیمسه به محتاج اولماز و اغیارک قبول یه وارمز حاصلی پادشاه صورت و معنی اولور و هر کس
اکه محتاج اولور و اول هیچ کسه محتاج اولماز معلوم اوله که صحیح نسخه زده مضراع اول
هر سو دود آن کش واقعدر شین ضمیر ایلده پس سین مهمله ایلده یازانلر ضمیردن آکا دکل ایشلر

* حکایت * یکی از صالحان پادشاهی را بخواب دید در بهشت و پارسایی را در دوزخ رسید که
موجب در جات آن چیست و سبب درکات این چه که ما بخلاف این پند آشتیم گفتند آن پادشاه
بمجت درویشان در بهشت و این پارسا بتقرب پادشاهان در دوزخ * با حرف ظرف (و خواب
پونده دوشدر) رسید مذکور صالح دوشنده سوال ایلدی و یا او یاندقدن صکره بعض کیمسه زده
صوردی (که حرف بیان) موجب درجات آن اسم فاعلک مفعولته و لامیه اضافلر بدر
(سبب درکات این اضافلری لامیه لدر) درجات درجه تک جمعیدر بونک بزه جفته
بصافله دیرلر جنت مقامانده ده مستعملدر (و درکات در که تک جمعیدر یعنی الحق یه اینکه
سبب اولان بصافله دیرلر مراتب دوزخده ده مستعملدر (که حرف تعلیل) (مایز دیمکدر
(بخلاف با حرف تأکید) ایته اضافت لامیه در (پنداشتمک مقدم مفعولیدر) (گفتند صالحه
جواب و یردیلر) با حرف مصاحبت سببی متضمن (مجت درویشان مصدرک مفعولته
اضافیدر) (تقرب فعل باندن مصدر در) (پادشاهانه اضافتی سابق کیدر) (محصول ترکیب)
بر صالح دوشنده بر پادشاهی جتده و بر طایفه جهنمه کوردی سوال ایلدیکه اول پادشاهک
مقامات جتده موجبی ندر و یوزاهدک درکات جهنمه سببی ندر زیرا بونک خلافتی خان ایدردک
دیدلر که اول پادشاه فقرا و درویشانه محبتی سببیه جتده در و اول پارسا سلاطین و امرایه
تقریبی سببیه دوزخده در * قطعه * دلقت بجه کار آید و مسخی و مرقع * خود را ز عملهای

و سروری و کافی

نکوهیده

نکوهیده ری دار * دلوق فقر اخرقه سی (وتا ضمیر خطاب) (مسح ممک کسری وسین مهمله تک
سکونیه پلاس معانسته در یعنی اسکی بسکی) (و یا حرف نسبت پلاسه مذسوب لباس دیمکدر
فقر الباسی مراد در) (مرقع تفعل باندن اسم مفعولدر نیجه پاره ایلده مالو خرقة هند فقراسی
کیدی خرقة لری (خود و اورمعه بونده کندی معانسته در) (و را ادات مفعول
(عملهای نکوهیده بیسایه) نکوهیده بونک کسری و کاف عجمک ضمیمه حقیر و ذلیل معانسته در
(بر یانک سکونیه اصلنده بری در همزه ایلده فاعیل وزنی اوزره ایکن عجم اکثر همزه تک
حذقیه استعمال ایدر) (دار فعل امر مفرد مخاطب) (خود را بری دارک مفعول صریحی) (و ز عملها
غیر صریحی) (محصول بیت) (دلق سنک نه ایشو که کلور یعنی نه ایشو که برار حاصلی سکا ندن نه فائده
مستحیده یعنی مسخی) (کیمکه سکا فائده ایلر مرقع خرقة دخی یعنی در و یشلک و صوفیلاک فقر الباسنه
کر سکه اولماز همدان کنیدی برامز عملردن بری و سالم و عاری طوبت یعنی فقر الباسیه تنها صوفیلاک
اولماز بلکه کنی بی دوزخدن خلاص ایلین اعمال صالحه و افعال مبروره در صوفیلاک کسوه سی
دکل * حاجت بکلاه برکی داشت نیست * درویش صفت باش و کلاه تزی دار * با حرف
صله) (کلاه بری بیایه) (بره بانک و رانک فتحه لریه وهای رسمیه قوزی به دیرلر که عریجه جل دیرلر
حاک و ممک فتحه لریه) (امدی معلوم اوله که شروان و قره باغ و آرز بانجان و بالجه اکثر انجام
قوزی در یسندن کلاه کیرلر و آکا کلاه برکی دیرلر یاه نسبتله خواجکی و بندکی دید کاری کی
(گاه اولور که تنها برکی ده دیرلر) (اکثر مذکور کلاه قی فقر اجنسی کیدر بیکچون بونده انی
تخصیص بالذکر ایلدی) (داشتن مصدر) (وتا ضمیر خطاب) (درویش صفت و صفت ترکیبی در
درویش صغنی) (یعنی درویش خوبلی و صوفی قلنسولی دیمکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب
اول دیمکدر) (کلاه تزی بیایه) (لغزده کلاه امیرانه ایلده تفسیر ایلر آکا برعلای انجامنده
مسموعز بویه در) (خصوصا نادره زمان و اعجوبه) (وران صاحب تصانیف رائقه و مالک
قصائد مصنوعات فائقه افندیمن و ولی نعمت و استادیمز) (مولانا حلیمی شیر و آتی قدس الله تعالی روحه
و جمل فی غرف الجنان فتوحه که شام شریفده توطن ایدوب ادبی و طیفه ایلده فافع اولوب
طلبه تک افاده سبکه تقید ایلش) (بو بنده دعا کو یلرینه کلستان تعلیم ایلده کده بویه افاده
بیوردیلر و سارطیلیه حین تعلیمه بویه افاده بیوردیلر که کلاه برکی مقابلنده واقع اولغین
اندن کلاه فقرانه) (و بوندن کلاه امیرانه مراد در که آتی تاتار خالری و میرازی و سلطانلری
کیرلر) (اکثری سمور و ووشقدن اولورمش) (برکی کاف عربیه متاعدن برنوعدر که صوفیلر
آتی عامه برینه کیرلر دین ایکی و جهله خطا ایلش کافی عربی دیمه سنده و متاعدن
برنوعدر که صوفیلر آتی عامه ایدرلر دیمه سنده) (و کاف عربیه جنس قلنسوه دن برنوعدر دیننده ایکی
و جهله خطا ایلش کافی عربی دیمکه و قلنسوه بی دیمکه) (و کلاه برکی رکونه کلاهدر که
درویشلر کیرلر دین تحقیق مقام ایده ممش) (کلاه تزی دن مراد قلنسوه در که انی جندی و تاتار
طائفه سی کیردین خطا ایلش) (خراسانده کلاه برکی دیرلر قوزی در یسندن برجنس طا قبه
اولور اکثر درویشان و مشایخ کیرلر) (گاه اولور که اول کلاه اوزره لف عامه ایدرلر دیننده ایکی
و جهله قصور ایلش) (خراسانه تخصیصده و اکثر درویشان و مشایخه زیرا اغنیای انجام
دخی گاه اولور که آتی کیرلر) (برکی اصلنده تشدد ایلده در ایکن کثرت استعمالله خصوصاً بومحله
ضرورت شعر ایچون مخفف اولمشدر دین خفت ایلش زیر اسباق مکرر بیان اولدی که اصل
لغزنده تشدید یوقدر) (بعض شراح برکی ایکی فتحه ایلده در دیمش) (و بعضی اعتراض
ایدوب ایکی فتحه حالت افراده مخصوصدر) (اما حالت اضافده کافه متصل اولان حرف مکسور

رداین سیدعلی

ردسروری

ردشعی

ردکافی

ردکافی

ردکافی

استعمال اولشور دیش سهو فاحش ایلش زرا ایکی حالتده بیه ایکی فتحه ایله در (تربونده
 کافر معنایه در تنکه محل اکافر بنه در و بومعیده مبالغه وارد در دین اخش خطایا ایلش
 (زیرا بوی کلانک غواشی در ویش صفت اول و کافر شبقه سنی کی دیمکدر) بویاسه هرگز جاز
 دکلدر زبر ابر کیمه ارکان اسلامی رعایت ایلسه و باشنه کافر شبقه سنی کیمه و یا بلندن زنا
 صار قنسه اهل شرع انک کفرینه حکم ایدر که بونلر علامت تکذیب شعار اسلامدر دیو (بونده
 خود مبالغه طریقله کندی دیدیکی کبی شعار کفری اظهاره رخصت و جواز کوسترمک
 فهم اولشور العباد بالله تعالی * حکایت * پیاده سرو پاره نه با کاروان حجاز از کوفه بدر
 آمد و همراه ما شد خرامان همی رفت وی گفت * پیاده یا حرف وحدت (وهمزه حرف
 توسل همزه به حرف وحدت دینلر معهود خطاری اوزره مصر اولشلر زرا افرینده های رسمی
 اولان کله رده همزه حرف توسلدر فقط (وحدت معنایه افاده ایلین یا مقدره غیر مکتوبه
 در) نهایی مقدمین یابی هاء رسمیدن صکره کتابت ایدوب اظهار ایدر لدی (لیکن متأخرین
 هاء رسمی اوزرینه برعین بتر اشکلی وضع ایدر که هم بیه همزه دلاله ایدر (اول شکله همزه
 دیدکری مجاز ایلدر (زیرا همزه نك حروف علتدن غیر شکلی بوقدر قائل (سرو پاره نه
 باشی و یاغی چلق (برهنه بانک قحی وضعی ایله لغتدر چلق دیمکدر) یا حرف مصاحبت
 (کاروان حجاز لامیه در) کوفه مشهور شهردر (لیکن بوزمانده چامعک درو دیواری (وبعضی
 تره نك جذرائی (وبعضنک یارم قبه سنی و بعضنک ارتق و کینک اکسک خراب اولمشدر
 (وباقی شویله مندرس اولمشدر که آثار بنادن ذره مقداری پیدا کلدرد (زیرا انجفک ادمیسی
 اساس و بنانک طاشنی و کرمدینی جقاروب یا پولرینه سور مشلر (پس شمد یکعاده نه بنادن اتروار
 ونه اساسدن (و بالجله عالمک فناسندن عبرت المی استین بعد ادجانبه ککذر ایلوبوب
 کورسون که اول مشهور کوزل مملکت نیجه خراب و بیاب اولوب یاتور (پس حضرت
 شخک پیورد بغی کوفه معمر ایلکن در که اندن حضرت مکه به اول زمان مستقل محمل
 جقارمش (بوزمانده مصر دن و شام دن و یمن دن چقدیغی کی) بدر آمد چقدی دیمکدر (همراه ما
 لامیه بزم بولد اشمز دیمکدر (خرامان صفت مشبهه در صالتارق دیمکدر (همی هاحرف
 تا کید (محصول ترکیب) باشی و یاغی چلق بر پیاده کوفه شهرندن قائله * حاجیه طاشره
 جیقدی و بزمه همراه اولدی صالینی صالینی کیدردی و بویتلری اوقوردی * نظم * نه راشتر
 بسوارم نه چواستر زبر یارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهر یارم * بر حرف استعلا (بسوارم
 باحرف تا کید (سوار اتلی دریاق مقابلی (چو حرف تشبیه (استهمزه نك قحی و سبنک سکونیه
 فاز دیمکدر عریجه بغل دیرلر بانک قحی و عینک سکونیه بعض نسخه ده استرینه اشتر دوشمش
 ظاهر تحکیم طریقله در (زیرا لامیه در یوک التنده دیمکدر (غلام شهر یار لامیه در
 (شهر یار راه اولک سکونیه پادشاه دیمکدر (محصول بیت) نه دوه اوزرینه سوارم (یعنی را کب
 دکلم نه استر کی یوک التنده (یعنی را کب دکلمده بوکده بوق (یعنی کیمه نك یوک التنده دکلم
 رعیتک افندی سیده دکلم یعنی صاحب رعیت و خدمه دکلم پادشاه قولیده دکلم
 حاصلی نه حاکم نه محکوم بلکه دنیانک ججع امورندن سالم و ازاده یم * غم موجود و پریشانی
 معدوم ندارم * نفسی میز غم آسوده و عمری بسرآرم * غم موجود بیایه و یا لامیه بالفعل موجود
 غم و یا بالفعل موجود غمی (پریشانی معدوم ده بیایه و یا لامیه در) ندارم ایکی ترکیب
 اضافی به مصر و قدر (نفسی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (می زغم اوردم (آسوده راحت
 و حضور (عمری یا حرف وحدت و یا تنکیر (بسر یا حرف صله (سربونده نهایت و پایان

ردکافی
ردشعی

ردسروری و شعی

نجف حضرت امام علی
 مدفون اولدیغی قصبه نك
 اسیدر که کوفه بر بقیع میل
 بر مقداری نجف فریدر

معنایه در

معنایه در (آرم فعل مضارع متکلم و حده (عمر مفعول صریحی (و بسر غیر صریحی (محصول بیت)
 غم موجود و پریشانی معدوم بوقدر (یعنی هرگز هیچ بوجهله غم بوقدر آسوده حال
 و مرفه البال نفس اوردم (یعنی آسوده لکله و احتلاکله بکوزم) حاصلی اوقات و ازمانم حضور ایله
 کچر و بوجهله بیایه عمر ایلدرم (یعنی عمری صفا و حضور بیه کچرم) حاصلی عمری نهایت
 و بیایه بی غم و غصه ایلدرم (مذکور ایکی بیت بحر رمل بخون اقسامنددر اما مجبور بیه اشنا اولیان
 بیت اول ایکی بیت ظن ایدوب دیش (خفی دکلدر که مصراع نالنده سکتته وارد اشعار قد ماده
 چوقدر بی سکتته اوقونسه نه خداون رعیت اوقونور دیش حق بودر کیم ظن فاسد ایلش
 بوندن یوفاری اولماز معلوم اوله کیم بویتلرک تقطبی بویه اولور (نه راشتر فعلاتن) (بسوارم
 فعلاتن (نه چواستر فعلاتن) (زیرا بزم فعلاتن) (نه خداون فعلاتن) (در رعیت فعلاتن) (نه غلام
 فعلاتن) (شهر یارم فعلاتن) (غم موجود فعلاتن) (دو بوشا فعلاتن) (فی معدوم فعلاتن) (ندارم
 فعلاتن) (نفسی می فعلاتن) (زغم آسو فعلاتن) (ده و عمری فعلاتن) (بسرآرم فعلاتن) بیت اولک
 قافیه رنده واقع اولان الفاظ سالم تقطیع اولشور باقسی جیعا نخونددر (نفسی می زغم آسوده
 و عمری بسرآرم) بیه مصراعیده تمام بیت ظن ایدوب شرخی استعلا فاد نصکره دیش
 خفی اولیه که اگرچه بویتنک قافیه سی نظم سابقه موافقدر اما بحر لری متحد دکلدر (معلوم اوله که
 بویکیمه نه وزن بیلورمش نه بحر (بومصراعک معنایه بر نفس و بر دم آسوده و بی قید اولدیغی
 بر عمر ایدرم دیمکدر دین معنایه پاک عدایده دیش (پریشانی ده همزه اضافت ایچون کلدرد دین
 قحی پریشان سوبلش (حاصلی بویکی یتنک ترکیبی جیع شرح ناموزون یاز دکلدر نصکره
 معنایه بی هب غلط و بر مشلر تأمل تدر (وبعضی بونظمی رباعی وزنندن فرق ایده مبوب
 نظم یازجق برده رباعی یازار * اشتر سواری کفش ای در ویش بکجام روی باز کرد که بسختی
 بیری نشند و قدم در بیابان نهاد و برفت چون نخله خمود رسیدیم توانکر را اجل فرارسید و مرد
 در ویش بیالینش پیامد و گفت ما بسختی نردیم و تو بر بختی بمردی * اشتر سوار و صف ترکیبی در
 دوه به بیخی معنایه (یعنی دوه را کبی) (یا حرف وحدت باز کرو) (و کرد فعل امر مفرد مخاطبدر
 کردیدن دون دیمکدر (که حرف تعلیل) (بسختی یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (و یا حرف
 مصدر شدله و یا باشدنه دیمکدر) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم مقدم مفعول
 صریحی) (و در بیابان غیر صریحی) (چون ادات تعلیل) (یا حرف صله) (نخله خمود کوفه شهرندن
 اوجخی قونقده عین زر فالتک منبعی) (یعنی باشی اولان بیرک اسیدر که زبیده خاتون ایده بر مسجید
 و بر عالی خان یامشدر و اعلی برکلر و حوضلر بنا ایلشدر حجاج ایده اویچ کون اوراق ایدوب
 حضور و صفا ایدرلر (رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایشدک دیمکدر (توانکر غنی دیمکدر
 مراد مذکور اشتر سوار در (را ادات مفعول) (فرا ادات تا کید) (یا حرف صله) (بالین یصدق
 و شین ضمیر توانکره راجعدر) (بختی بانک ضمی و خانک سکونیه بسرک دوه به دیرلر (محصول ترکیب)
 مذکور در ویش بر اشتر سوار دیدی ای در ویش قنده کیدر سگ استطاعتک بوغیکن نه سیدن
 بوزجی اختیار ایدر سین سکا خود فرض دکل کرودون که بلا و شدتله اولور سین
 حاصلی بومبارک یول بر آغر یولدر تحمل ایده مبوب هلاک اولور سین در ویش سوزن
 دکلیوب بیایه قدم قیوب آلدی یور بووردی چونکه نخله خمود ایشدک اشتر سواره اجل
 ایشدی و اولدی در ویش یصدوغنه یعنی باشی اوجنه کلدی و دیدی برفیقیراق و یا قلق
 زحمت و مشقتله اولدک و سن بسرک دوه اوزره حضور و راحتده ایکن اولدک * بیت * شخصی
 شخصی همه شب بر سر پیار کریت * چون روز شد او ببرد و بیمار بزیست * شخصی

ردکافی

سالم یعنی فاعلاتن
للتابع

ردکافی
ردسروری و کافی
ردشعی
ردشرح جیعا

ردشعی

با حرف وحدت (سر بکار لامیه در بکار خسته به درل اصلند وصف ترکیب در بیم کشور یی
معناسته صکره خسته به اسم اولدی اکثر خسته اوله کن اولدیچون خسته به بکار دیدیلر
یعنی اولک قورقوسنی کتور دیکچون بکار دیدیلر (کریست کاف عجمک ورائک کسرل به فعل
ماضی مفرد غائب اعلدی دیکدر (بکار مبتدا) بزیست باء تا کید ایله خبری زانک کسرله فعل
ماضی مفرد غائب صغالدی ودرلدی دیکدر (محصول بیت) برخص یعنی برکیمه بتون کیجه
بر بکارک باشی اوززنده اغلدی حاصلی اولور ظن ایدوب خوفدن صاحده ک کر به و بکا ابلدی
چونکه صباح اولدی کیجه صاحده ک قورق جهشدن کران اولان اولدی و بکار اولان
صغالدی ودرلدی یعنی بوقصه دنباده جوق واقع اولور اولستدن قورقولان خسته صا غلوب
وطول امله نیجه بیل دخی صاغ اولور بن دین ناکهان اولک * قطعه * ای بسا اسب تیز رو که
بماند * که خرنک جان بمنزل برد * ای حرف ندا منادی محذوف ای یار دیکدر (بسا جوق
و نیجه نیجه (اسب تیز رو بیانیسه تیز رو وصف ترکیبدر رویدندن تیز یور ییجی دیکدر (که
حرف بیان) بماند فعل ماضی مفرد غائب یور یلوب قالدی دیکدر (که بونده حرف استدرالدر
(خرنک بیانیسه اغسق اشک دیکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب (جان مفعول صریحی
و بمنزل غیر صریحی و جله فعلیه خبر مبتدا در که خرنک در بعض نسخده خرنک لک واقعدر
کاف تصغیر ایله (محصول بیت) ای یار نیجه نیجه یعنی جوق واقع اولشدر که بوسکرک
و بورغه آت یو که یور یلوب دوردی و قالدی و خرنک افتان و خیزان ضعف حالله اغسابق
قطع منزل ایدوب مقصده جان التدی یعنی بوقصه جوق واقع اولدی تیز روده رو کدستی
رفتدن آلتلر غلط ایللر * بس که در حال تندرستانرا * دفن کردند و زخم خورده نمر *
بس جوق (که حرف بیان) در خک در حرف صله (تندرست وصف ترکیبدر صحیح البدن
معناسته (الف و نون ادات جمع) ورا ادات مفعول مضارع ثانی به هر هوند (کر دندک
تندرستان مفعول اولی و دفن تانیسی (واو حرف حال) زخم خورده وصف ترکیبدر و مبتدا
(نمرود فعل نئی ماضی مفرد غائب خبر مبتدا اولدی دیکدر (محصول بیت) جوق کره واقع
اولش که صاغ و سالم تندرست اولان کیسه لری اجل کلوب خا که دفن ایلدیلر یعنی ناکهان
صاغ و سالم ایکن اجل کلوب و اولوب خا که تسلیم ایلدیلر و باره ثوب زخم شدید بین کیسه
اولوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیانتن نا امید اولان کیسه به اجل کلوب موندن امان
بولوب یعنی اولوب قورتلدی باذن الله تعالی * حکایت * عابدی را پادشاهی طلب کرد
عابد اندیشید که دارویی بخورم تا ضعیف شوم مگر اعتقاد در حق من زیاده کند آورده اند که
دارویی قائل بود بخورد و ببرد * که حرف بیان (دارویی یا حرف وحدت) تا حرف تعلیل
(مکر ادات تمی) (دارویی قائل بیانیسه (بود ادات زمانیه (محصول ترکیب) بر عابدی بر پادشاه
طلب ابلدی یعنی کلسون کند و ایله شرف اولام عابد فکر ایلد بکه بردارو یعنی بر مجنون اکل
ایده بم و بارشربت نوش ایده بم تا ضعیف اولام اوله که بنم حقه سده اعتقادی زیاده ایلله
یعنی بویه ایلکه شاید که پادشاه بکا اعتقادی زیاده ایلله حاصلی فی کسر چکدن زاهد
و مر تاض خیال ایدوب کمال صلاحه حسن ظن اوزره اوله (روایت ایدر که اول دارو دبو
تناول ایلدیکي مکر زهر قاتل و سم هلاهل ایش همان سیدیکی کبی هلاک اولدی * قطعه *
آ که چون بسته دیدمش همه مغز * پوست بر پوست بود همچو پیاز * آنکه تقدیری آنکس که در
حذف و ایصال طریقیله (آن که قالدی) چون ادات تشبیه (بسته باء عجمله و فتح
و کسر ایله لغتد رفتنی دیکدر لیکن مراد جلب فستقیدر (دیدمش شین ضمیر آن کسه

راجعدر

رداین سیدعلی و سروری

راجعدر (بعض نسخده) دیدیش دوشمش یای خطابه (دیدندن بونده مراد فعل قلد رظن
معناسته) همه هب دیکدر (مغز یینی و ایلک و بادام و فندق و فستق کبیلرک ایچنه درلر (پوست
باء عجمک ضمیه حیوانات در بسته و هر نسنه ک قیوغنه درلر (بونده قیق مراددر (بود بونده
ادات زمانیه در ایش معناسته (همچو ادات تشبیه (پیا صوغن معناسته در (محصول بیت)
اول کیسه بی که فستق کی هب ایچ ظن ایلدم زیرا فستق ایچ صاغ اولدیغی تقدیر جد قد غک
ایچ کیدر صاغ اولدیغی تقدیر جد یعنی ظاهرینه بقوب باطنی دخی معور ظن ایدوب صلاح حاله اکا
معتمد اولدم اول ایله دکل ایش بلکه اول کورد و کیم بری اوستنده قشرو قیق ایش ایچنده هیچ
نسته سی یوغیش پیاز کی یعنی بی معنی بر قوری صورت ایش * پارسایان روی در مخلوق * پشت
بر قله می کنند نماز * پارسایان جمع پارسا در عابدلر دیکدر (رویه اضافت بیانیسه (در مخلوق
در حرف صله (رویه مقید در) پشت ارقه (بر قله (بر حرف صله (محصول بیت) پارسایان
مبتدا و مضارع ثانی خبر واقع اولش یعنی بوزی و تو جهی مخلوق جاننده اولان عابدلر و زاهدلر
ارقار یی قله دن بکا و یوب نماز قلدلر حاصلی انلر یو حکمده درز بر قلب که حقدن معرض
اوله قالب دخی قله دن رو کر دان اولش حکمده در حاصلی عبادتده قالب قلبه تابعدر
* بیت * چون بنده خدای خویش خواند * باید که بجز خدا نداند * چون ادات تعلیل
(خواند فعل مضارع مفرد غائب دعوت ایلله دیکدر (خدای خویش لامیه مقدم مفعول
(باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر) که حرف بیان بجز با حرف زانک (جز غیر
معناسته در (ندانم فعل نئی مستقبل مفرد غائب بونده بلیه دیکدر (خدا مفعول صریحی) و بجز
غیر صریحی (محصول بیت) چونکه بر قول خدای تعالی حضرتی کندینک معبودی به
و بر عذر دبه کرک اولان ولایتی و سزاوار اولان اولدر که خدا حضرتندن غیری بی بلیه و ماسوا به
کوکل بند ایتمه خواندک فاعلی خدایه راجع ضمیر در و مفعول بنده در دین ظاهر ترکیبه مخالف
سویلتش * حکایت * کار وانی رادر زمین یونان بزدند و نعمتی قیاس بردند باز کارکان کر به
وزاری کردند و خد اورسول شفیع آوردند فایده مند * زمین یونان فرمان ولایتنه درلر (زاری
یای اصابع ایله فریاد و فغان معناسته در (محصول ترکیب) یونان مملکتده بر کار وانی حرامیلر
اوردیلر و بی حد و بی پایان نعمت و مال ایلدیلر باز کارکان طایفه سی کر به و فریاد و فغان ایلدیلر
و خدا اورسول حرامیلر شفیع کتور دیلر یعنی جوق بیلور یوب نیاز ایلدیلر لیکن فایده بر مدی
* بیت * چوپیر و زشد دز دتیره روان * چه غم دار داز کر به کاروان * پیروز یاه عجمک
که سربله مظفر و غالب معناسته (دزد تیره روان بیانیسه (تیره روان وصف ترکیبی قره جانی
دیکدر (زیرا روان روح انسانی به درلر قره جانی اوغری معناسته در (کر به کاروان لامیه
(محصول بیت) چون که جانی قره دوزد یعنی بی رحم و سسکین دل اوغری مظفر و غالب
اولدی کاروانک کر به و زار بسنیدن نه غم طو تر یعنی نه غمی وارونه پرواچکر حاصلی فرصت بال
و یروپ مال مردمه مظفر بولد قدن صکره بیک کره فریاد و فغان و تضارع و زاری قلعه ل
منازل اولوب مرحت ایلر (تیره روان جمع تیره رودر یعنی وصف ترکیبی در شهر و معناسته
دیین تیره روان ایش و بوندن صکره غیرینک قولی نقل ایدوب دیش که تیره ظرفدر و روان
صفت مشبهه در رفتن دن روان کی رویدندن یعنی دزدی که رونده استدر تیره یعنی فی ظلمه
اللیل اصلی و نقلی فاسد اولدیفنده اشیاء بوقدر مضارع اولک معاسنی چون مظفر اولدی
جانی بولانق و جانی قرا کو اوغری دیین بولانق سویلتش * لغمان حکیم در آن میان بود یکی از
کاروانیان گفت کله چند از حکمت و موعظت با اینان بکوی باشد که طرفی از مال مادست بد آن کسه

رداین سیدعلی

رداین سیدعلی

رداین سیدعلی

ردسروی

در ریغ باشد که چندین نعمت ضایع گردد نعمان کنت در ریغ باشد کلمه حکمت با ایشان گفتن *
 (کاروانیان کاروان اصلی کار با ندر کارایش) و بان ادات فاعل درجی معنایسته ایشی دیمکدر
 (بایله اولک پینده تواجی و تبادل اولدیغی جهندن و اوایلده ده) بایله ده مستعملدر (مثلا کار بان
 سرآی) و کاروان سرآی دیرلر و باحرف نسبت (والف و نون ادات جمع) و غلط مصدر
 مییدر و عطف دیمکدر (طرفی باحرف وحدت بر مقدار دیمکدر) دست بداندال چکه ل دیمکدر
 (محصول ترکیب) نعمان حکیم اول کاروان ارانده ایمش کاروانیلرک بریسی نعمانه دیدی بونلره
 حکمت و موعظه دن بر نیجه کله سوبله اوله که بر مقدار مالزدن ال چکلر یعنی بر مقدار این
 بته بزه و بره (طرف شرف وزنی اوزره بعض دیمکدر ال طونه لر یعنی ترک ایدنه دیمکدر زیرا
 جیفدر که بوقدر نعمت و مال را بیکان بره ضایع اوله و المزد سرمايه اوله جق بر مقدار مایع قالمه
 نعمان دیدی جیفدر بویه ظالمه کلمه حکمت و موعظه سوبلک زیرا بونلره سوز تا ثیر ایلر که
 متأثر اولوب سیره مرجع ایدلر * قطعه * آهنی را که مور یانه بخورد * نتوان برداز و بصیقل زنگ *
 آهن دمور (و یا حرف وحدت) و اادات مفعول (که حرف رابط صفت) مور یانه دمور
 قوردینه و پاسته دیرلر (نتوان برد برد مصدر معنایسته در) از و (باحرف مصاحبت) صیقل فعل
 وزنی اوزره پاس اچییی استاده دیرلر نصر بایندن مصدری صیقل کلور صادق قیقی و قافک
 سکونیه صقالده کلور صادق کسریله مصقله اسم آلت یعنی پاس اچییی آلت (زنگ زاء عربک
 ققیله پاس معنایسته در و بعضی لر تصحیف اید و ب زاء بحمله او قودیلر (محصول بیت)
 بر دمور بیکه مور یانه بیس اوله انک پاسنی صیقل سبیلله کیدر مک اولماز زیرا پاس انک ماده سین
 افساد و جوهرین افنا ایلدیر (بونده مور یانه نک ایکی معنایی اولمغه قایلدر اولکی به
 تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش بونلر بر بعض لغتلرک یازیشته کوره در اما بعضیسی
 دیدیکه مور یانه شول پاسته دیرلر که دموری دلاک دلاک ایلله که انی صیقل اچوب جلا و بریکه
 قادر اولمیه زیرا ماده سی فاسد و جوهری فانی اولمش او لور حضرت شیخ کلاشته ده ملائم
 بودر اما زنگ مطعلق پاسدر * پاسیه دل چه سود گفتن و عطف * زود میخ آهین در سنک *
 یا حرف صله (سه دل وصف ترکیبی قره کوکلی دیمکدر سابقا تیره روان دیوب قره جانلی
 مراد ایلدیکی کی) گفتن و عطف مصدرک مفعولنه اضافتیدر (میخ آهین یاییه) آهین یا حرف
 نسبت و نون حرف تأکید (در حرف صله) سنک طاش (محصول بیت) قره کوکلی کیمیه به
 و عطف و نصیحت سوزنی سوبلک نه فائده و برر یعنی فائده و برمز (مصراع ثانی بی تعلیل
 طریقله ذکر ایدوب پیورر زیرا دمور میخ طاشه کسر مز یعنی بویه ظالمه نصیح و پند
 ایلک طاشه دمور میخ قافقدر حاصلی پند بدیر اولوب متأثر اولق احتمالی بوقدر * قطعه *
 بروز کار سلامت شکستان در باب * که جبر خاطر مسکین بلا بکرد آند * یا حرف ظرف
 (روز کار سلامت لامیه) شکستان الف و نون ادات جمع در دلخسته و کسور خاطر اولان
 فقرا مراددر (در بابک مقدم مفعولیدر) در باب فعل امر مفرد مخاطب اکله و تدارک ایله دیمکدر
 تقدیری حال شکستان در بابدر (که حرف تعلیل) جبر جبرک قتی و بانک سکونیه
 برضنی سبکدیر اول سبک تحته لینه جیره دیرلر (خاطره اضافت مصدرک مفعولنه در
 (و مسکینه لامیه) بلا بکرد اندک مقدم مفعولیدر (یا حرف تأکید) (کرد اند فعل مستقبل
 مفرد غائب کرد اند ندن دونددر دیمکدر) الف و نون ادات تعدیه در (محصول بیت) صحت
 و عافیت سلامت و رفاهیت زمانده فقرای شکسته دل و درویشان مکسور خاطراری بوقلیوب
 و بولوب تفقد و تدارک ایله یعنی احسان و صدقه و زکاتله خاطراری تسلی ایله زیرا مسکین

و فقیرک خاطراری تسلی ایدوب جبر ایلک بلایی رد ایلر یعنی صدقه و زکات مالی و جانی حفظ
 ایدوب بلایاتی دفع ایدر * چو سائل از تو زاری طلب کند چیزی * بده و کره ستمگر بزور
 بستاند * چو حرف تعلیل (سائل دینلجی) و یا حرف مصاحبت (زاری فریاد و فغان) چیزی
 یا حرف وحدت (بده فعل امر مفرد مخاطب) و کره والا دیمکدر (ستمگر ظالم) یا حرف مصاحبت
 (زور بونده قوت و قدرت و قهر دیمکدر یعنی کو جله) بستاند فعل مضارع مفرد غائب
 آلور دیمکدر (محصول بیت) چونکه سائل سندن تضرع و زاری بلغه برنسنه استیه البته و بر
 (واما السائل فلا تنهر) حسبنجه والا و برمیوب خست ایدر سگ ظالم سندن زور ایله یعنی کو جله
 الور مذکور کاروان خلقندن الدیغی کی * حکایت * چندان که مرا شیخ اجل شمس الدین
 ابو الفرج بن جوزی بترک سماع فرمودی و بخلوت و عزالت اشارت کردی عنفوان شبام
 غالب آمدی و هوا و هوس طالب ناچار بخلاف رای مربی برفتی و از سماع و مخالطت حظی
 بر گرفتی چون نصیحت شیخ یاد آمدی گفتی * چندان که اولقدر که دیمکدر (مرابکا دیمکدر
 (اجل تشدید لامه اصلی اجل ایدی ادغام اولدی) شمس الدین لقب (ابو الفرج کنیت
 (بن جوزی صفت) بترک یا حرف صله (ترک سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر) سماع
 بونک کی پرده ساز اوزیشته و خواننده و کوبنده اوزیشته دیرلر بیکه حضرت شیخ بستانده پیورر
 (بیت) نه مطرب که آواز سم ستود (سماعت اگر عشق داری و شور) بالبداهه معلومدر که بونده
 آواز جنسنه سماع پیورر مشدر فتأمل (بس از سماع و مخالطت حظی بر گرفتی) معنایستی سماع
 ایدرم دینلر معلوم اولد بیکه سماعی بونده صوفیلرک رقصی معنایسته اخذ ایدر لر ایمش
 ایدرم معلومدر که سبحة الابرارک اوتوزد و در دینی عقیدینک مرادینه واصل اولماز لر ایمش
 (عنفوان اول معنایسته) شبام یکنلک یکنلک اولی دیمکدر (مرابکا غالب آمدی غالب کلور دی
 (یا حرف حکایه) ناچار بالضروره (بخلاف یا حرف صله) خلاف رای مربی لامیه لر در
 (مربی اسم فاعلدر تفعلیل بایندن تربیه ایدییی دیمکدر) مراد ابن جوزی حضرت تدر بدر
 (برفتی کیدر دم یا حرف حکایه) (خالطدن مراد خلقله اختلاطدیر) حظی بر حرف تأکید
 (گرفتگی طویر دم یا حرف حکایه) (محصول ترکیب) اولقدر که بکا شیخ اعظم ابن جوزی
 حضرت تدر بیکه اول زمانده حضرت شیخک مر بیسی ایمش (سماع ترکیبی پیورر دی دخی خلوت
 و عزتله اشارت ایدردی) جوانلغیمک اولی یعنی تازه لکی غالب کلور دی (وهو و هوسم مقتضای
 نفس اولان احوالی و ارزوی خاطری طالب اولوردی) بالضروره مر بینک رأیی خلافتیه
 خلوت و عزتندن کیدر دم دخی سماع و اختلاطدن حظ الوردی (چونکه شیخک نصیح و پندی
 یادمه کلور دی) یعنی چونکه نصیحتنی اکاردم دیردم (مذکور افعالك اواخرنده اولان بار
 حکایه اچیسوندر شکله هر برینه اشارت اولدی * بیت * قاضی ار بامانشیند بر فشانده دست را *
 محاسب کر میخورد معذور دارد مست را * بوییت گفتی پیورر دینک مقبولیدر (ارا کردن
 مخفقدیر) بر فشانده فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه قاضی به راجع ضمیر در ال قار صاردی
 دیمکدر شکله خواننده و کوبنده و ساز یا نتیجه ال اصولی طویر لر ال سلیمک دینلر غلط ایللر
 (محصول بیت) قاضی بزمه اوتورسه یعنی مجلسزه داخل اواسه ذوق و شوقدن مجلسده
 ال قار صاردی (حاصلی بزمه هم حال و هم رک اولوردی) محتسب اگر یاده ایچر سه مستلری
 معذور طویر (یعنی کندی باده نوش اولمغه احکام شرعی اجرا ایدنه) (بومضراع مضراع اوله
 نسبت مقام تعلیلده و تمثیلده واقعدر) یعنی حضرت باین جوسوی اگر بزم مجلس و محفلنرک
 رونق و صفاسنی کوریدی و بیلیدی داخل مجلس اولوب بزمه همرنک و هم جنس اولوردی

هر قدر که متورج و زاهد اید ده تشکله محسوب اورع ناسدن اولدیغی تقدیر چه باد مجلسه
داخل اولوب باده نوش اولسه می نوشلری معذور طورتدی * مصراع اولک معناسنده قاضی
ال سکر دی (یعنی سماع ایدردی دینلردست افشاندن مرادی بیلزلر یمش * سماعدن
دخی قندیر (محسوب بو محله صوباشی معناسنده دینلر محسبی بیلزلر یمش * تاشبی بجمیع
قومی برسیدم و دران میان مطری دیدم * تانتها غایت ایچیندر الی معناسنه (شی یا حرف
وحدت) بجمیع باحرف صله (بجمیع مجلس) قومی یا حرف وحدت (محصول ترکیب) سماع
و محاطه دن حظ الورم بر کجه به دکه که بر قومک مجلسه ایرشدم (یعنی اول کجه به دکه بویه
ایردم) و اول قومک اورته سنده بر مطرب کوردم مذکور ینده بیوردیغی کبی * بیت * کوی رک
جاری کسلد زجه سازش * ناخوش ساز آواز * مرکه پدرا وازش * کوی فعل مضارع مفرد
مخاطب در ایدک و یا دیدک دیکدر (یعنی حاضر اولوب ایشیدسک دیر ایدک) رک رانک فحی
و کاف عجمیه طهر معناسنه در که عربیده عرق دیرلر (عینک کسری و رانک سکونیه) جانه
اصافی لامیه و یا بیسانیه در میکسلدی بونده حرف تا کید و اقعدر (کسلد کاف عجمک
ضمی و کسریله) و سینک فحی و کسریله کسلیدن مصدر ندن فعل مضارع مفرد غائب
اوز و قرر دیکدر (مثلاً ایپ و یا ایپک قرمقی کبی) قطعله تعبیر ایدنلر خطا ایلدیلر (زجه ساز
چالدقلمی اغچ و یا کک و یا یونوز پاره می که سازنده لرا کاز یانه دیرلر) سازه اضافتی لامیه در
(شین ضمیر مطربه راجعدر نا اذات تو صیف نفی) خوش و اورسمبله ایی دیکدر (و ترادات
تفضیل در ناخوشرک دیکدر) آواز * مرکه پدرا لامیه در (یعنی بر کیمسه به باباک اولدی دیومو وحش
خبر و برمک صداسندن اول مطربک صداسی جان کاه تر و بد تر ایدی) بو قضیه اکثره بناء در
والا نیجه ناخلف وارد که با یاسنک اولوسی خبرینه مرده کانه ل و ویر (محصول بیت) مذکور
مطربک خصوصنده بیورر اگر مذکور مطربک زجه سازنی ایشیدسک دیر ایدک که جان طهرنی
قرر و اوزر سازینک زجه می شول مرتبه مزعج و مولم ایدی (و اوازی پدرا اولوسی اواز ندن
دخی ناخوش و موخشی ایدی) حاصلی سازندلکی و کوبنده لکی کمال مرتبه منفور و قبول طبعدن
زیاده دور ایدی زجه برینه نغمه بازانلر نغمه ایلی در * کاهمی انکشت حریفان از و در کوش
و کاهمی بر لب که خاموش * (محصول ترکیب) مذکور مطربک زجه سازنی و ناساز اوازی
ایشیدم دیو کاهمی اهل مجلسک بر مقلمی قولغنده ایدی (و کاهمی خاموش اول دیولنده ایدی
(حاصلی سکوت ایلد بو اشارت ایلر لردی * بیت * بهاج الی صوت لاغانی لطیفه * وانت معنی
ان سکت تطیب * بهاج فعل مضارع منی للمفعول اجوف بانی ضرب باندن مصدری هیجان کلور
هانک و یا ناک فحیدر یله میل و رغبت معناسنه) الی حرف جر مجر و یله قائم مقام فاعلی بهاج در و جائز
در که کندی مصدر ینده سندا و ایلد صوت صادق فحی و سکون و اویلده آواز معناسنده در اغانی به اضافتی
لامیه در (اغانی متهای جوعدن اغنیدک جمیدر همزه نکی ضمی و ضینک سکونیه و تشدید یایله) امانی
امیه تک جمعی اولدیغی کبی امیه از رویه و مراده دیرلر (و اغنیه غنایه معناسنده در کسر غین و الف
ممد و دایله بر معناسنه که فارسیجه سرود دیرلر) لطیفه لام حرف تعلیل بهاج فعلته متعلق و ضمیر
مذکور صوته راجعدر (لطیفه بازانلر خطا یازدیلر) وانت و او حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلا
مرفوع مبتدا (معنی اسم فاعلی مفرد مذکر مخاطب تقدیر مرفوع خبر مبتدا الفعلی اعلال ساقط
اولمشدر) ان حرف شرط (سکت فعل شرط) تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط جمله
شرطیه اعرابدن محلا مرفوع صفت معنی در (بعض نسخه ده تطیب دو شمش نون متکمله و بعضنده
(بطیب دو شمش یای غنیه فاعله مقدار اولان سکوت اولور) (محصول بیت) مغنیلر صوته میل و رغبت

ردکاتی و شعی

ردشراح جیجا

ردشراح جیجا

ردسروی و کاتی

اولور

اولور لطیف اولدیغیچون یعنی لطیف و خوب اولدیغی تقدیر چه روح اصواته مائل و راغب اولور
حال بو که سنده مغنسن اگر ساکت اولسک زیاده طیسین حاصلی سکوت ابسک سکوتک موسیقی
برینه بکر یا خود سکوت ابسک بر طبیب اولوب خوشحال اولورن یا خود سکوتک طبیب اولور قندیر
* بیت * نیندکسی در سماعت خوشی * مکر وقت رفتن که دم در کشی * نیندک فعل نفی مستقبل مفرد
غائب کورمز دیکدر (کسی یا حرف وحدت) سماعت ناصیه خطاب سماع بنه نغمه و صوت
معناسنه در (خوشی خاده روم ضمه ایلد و واورسمبله و یای مصدر ایلد ایلک دیکدر) (مکر اذات
استنا) وقت رفتن لامیه کتک وقتی دیکدر (دم نفس) در حرف تا کید (کشی فعل مضارع مفرد
مخاطب) (محصول بیت) کیمسه سنک سماع عکده ایلک کورمز یعنی سنک ساز و آواز کده بر ذوق
یوقدر که انده کیمسه صفا کسب ایلد مکر کتک وقتنده که نفسک کجه سین یعنی سکوت ایلد سین
حاصلی مجلسدن کیدوب سکوت ایلد سین هر کس مسرور اولورن راسنک ناهمو آواز کدن
و ناساز کدن خلاص اولورلر بونده سماع صوت و آواز معناسنه اولدیغی زیاده بدیهیدر (پس سماعی
صوفیلر رقصی معناسنه و استماع ایتک معناسنه اخذ ایدنلر بومعنا بیلمز یمش) خوشی خانک فحیه
او قنور کشی به قافیه اولمغیچون دینلر روم ضمه دن آگاه دکلر یمش (وقت رفتن معناسنی موت
معناسنه اخذ ایلن بیتک معناسنی فوت ایش بو ینده دلالت وارد که اول ناساز بد آواز ناساز
و ناهمو آواز اولدیغندن غیری صوته مغرور اولوب دکه بلا ایلد دیکدیکنه زیر ناساز لک حالی
بویه در که بغیر معقدن اوصاف * مثنوی * چون در آواز آمدن بر ببط سرای * کدخدرا کفتم
از بهر خدای * چون حرف تعلیل (در حرف صله در با معناسنه) (ربط سرای و وصف ترکیبدر
قبولله ایلدی یعنی قبول چاله و یا نیجه ایلایه) (ربط ایکی بانک فحیه لریله قبوله دیرلر اما مشهور
بانه تانبک ضمیر) (سرای سینک فحی و کسریله لغتدر ضمه یله روستایر دلدیر) کدخدرا کاف
عربک فحیه اواسی صاحب خانه معناسنه (بهر اذات تخصیص) (محصول بیت) قبولله اول قبولی
آواز کلدی یعنی قبول یا نیجه ایلدغه باشلدی یعنی خواننده لک ایلک باشلدی اواسنه دیدم الله
ایچون * زیقیم در کوش کن تانشوم * یادرم بکشای تایرون روم * زیقیم زانک کسری و بانک
فحیه تر بویه دیرلر میم معناده کوشه مقیددر (تا حرف تعلیل یا حرف عطف) (درم در قیومیم
ضمیر متکلم یعنی میم ضمیر منصوب متصل معناسنده در) (تا حرف تعلیل) (روم فعل مضارع متکلم و حده در
(محصول بیت) کدخدایه دیدم الله ایچون قولغنه تر بویه ایلد یعنی قوی تا کیم صاغر اولوب
بوناسازک اوازی ایشدمیم زیر قولغنه تر بویه کبر نیجه صاغر ایدر یا نیجه قوی آج تا کیم طاشره کیدم
یعنی یوایکی ایشک بریخی ایلد دیو و ایشینه عین و یردم تا کیم مذکور بر ببط سرای ناسازی نه کوره یم
ونه ایشیدیم * فی الجملة پاس خاطر باران را موافقت کردم و شنی بچندین مجاهده بروز اوردم *
پاس حفظ معناسنده در خاطره اضافتی مصدرک مفعولدر (و یا زانه لامیه) (شی یا حرف وحدت و
یا حرف تنکیر) (بروز یا حرف صله) (محصول ترکیب) حاصلی کلام بارانک خاطر ایچون اول کجه یارانه
موافقت ایلدم و کیمه بی نیجه زجت و مشغله کونه کتوردم یعنی صباحه چیقردم * قطعله * مؤذن
بانک بی هنگام برداشت * نمی داند که چند از شب گذشت * بانکدن مراد بونده تمجید و یا صباح
اذانیدر (برداشت قالدردی یعنی او قودی) (محصول بیت) مؤذن بانکی وقتسز قالدردی یعنی
اذانی وقتسز او قودی بلز که کجه دن تقدیر زمان و ساعت یکیشدر * درازی شب ازمرگان
من پرس * که یکدم خواب در چشم نکشت * درازی یا حرف مصدر (شبه اضافتی لامیه) (مرگان
من لامیه مرگان جمع مرده در دین فارسی بی غریب تنع ایش یمش پرس یای عجمک ضمی و رانک سکونیه
فعل امر مفرد مخاطب صورت دیکدر سؤال ایلد معناسنه) (که حرف تعلیل) (دم نفس و ساعت معناسنده در

ردسروی

ردشعی و کاتی

ردشعی و کاتی

ردشعی

شارح مرحومک لغتیه

و یردیک معنی بولنده در لکن

شعی مرحومک معناسنی دخی

رنکیندر ظن ایدرم زیرا اول

ناساز فوت اولدیغیه خلق

آواز کرهندن قورنله من

هر تقدیر بر مجلسدن کیمه سبله

انده اولنر قورنلسه ل دخی

بوندن بشقه دقت رفتنک

فوت معناسنه اولد یغیه

دم در کشی قرینه در للطابع

شارح مرحومک اشبو ینده

اولان درازی مضافنک اخرینه

ضرورت وزن ایچون بر یا

کلور دیو بوقاوده هامشده

اشارت ایتمشکن کندو

نسخه سندن یازیلان نسخه ده

یازلموب همزه یازلمش

نسخه سنده دخی بویه ایلد

اصابت ایتمشدر (قتبصر)

للطابع

(خواب او بقدر بیکدیگر کششست فعل نفي ماضی مفرد غائب اوله اش و یا جگر تمامش دیکدر اشتراك اوزه
 (محصول بیت) کیجه نك اوز ونلغنی بنم کر بکمدن سوال ايله (یعنی کیجه اوز ونلغنی مؤذن نه بلوردر که
 صباحه نك بستر نازده یا تور بلکه بنم مر کاغم ائی پیلور) زیرا بر نفس کوزومه او بقوکر ممشدر
 (یعنی کوزومه او بقوطولاشمدر) حاصلی کوزم او بقو کور ممشدر * بامدا دان بچکم نبرك دستار
 از سر و دینار از کر بکسادم و پیش مغنی نهادم و در کنارش گرفتیم و بسی شکر گفتیم یاران
 ارادت من در حق او برخلاف عادت دیدند و برخفت عقل من حل ~~کردند~~ و نهفته
 می خندیدند یکی از ایشان زبان تعرض دراز کرد و ملامت کردن آغاز که این حرکت
 مناسب حال خرد مندان نکر دی خرقة مشایخ یحیی مطربی دادی که در همه عمرش
 در می در کف نبوده است و قراضه در دلف * با مدادان و با مداد ابرته دیکدر (با حرف
 مصاحبت) حکم تبرک لامیه (تبرک تفعل با بندن مصدر در تحفه و هدیه معنای تبرک رسمیه
 و اسلوبه دیکدر) دستار دلبد (دینار التون کر قوشق دیکدر) معلوم اوله که
 عربک و عجمک قفرای نفی هر نه ایسه قوشاغنه بغلر (زیرا انلرک قوشاقلری بزدن اولور) پس
 دینار از کر بیوردیغی بمعنا به کوره در (پس بو معنای بلوب کبسه و جیبیدن دیناری چه قدم
 دین خلاف ستمه سلوک ایش (دستار و دیناری یاه وحدت ايله ایراد ایلین جمیع نسخه را مخالف
 ایراد ایلد یکندن غیری معنای به خلل و بر ممشدر فند بر) معنیدن مراد مذکور مطربدر
 (ارادت من مصدرک فاعله اضافتیدر) (بحرف صله) (خلاف عادت لامیه عادتک خلافتجه
 دیکدر) خفت عقل مصدرک فاعله اضافتیدر (ومنه اضافت لامیه در) بعض نسخه را نهفته
 بخندیدند و ممشدر (یعنی خفیه طریقه به بی مزه لوب کواشدیلر) زبان تعرض بیانیه آغازدن
 صکره بر کردم در در (که حرف بیان) مناسب حال اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر (خرد متدانه
 اضافت لامیه در بعض نسخه ده حال برینه رأی دوشمش (خرقة مشایخ این حرکت
 بدلد و داد نك مقدم مفعول صریحیدر) (و یحیی غیر صریحی) (مطربی یا حرف وحدت
 (دادی فعل ماضی مفرد مخاطب و یردک دیکدر) که حرف را بط صفت ما بعدی مطربه
 صفتدر) (درم دالک کسری و رانک فتحه ایچه معنای صفتدر) (کف آیه یعنی اوج) (قراضه
 التون خرده سی فارسیجه ریزه زرد پرلر) (د ف دالک فتحی و فانک تشدیدیه لفظ مشترکدر
 عربله عجم پیشده) (ترکیجه دمری درلر دالک ضمی و مملک سکونله و رانک کسریله
 (محصول ترکیب) اول کیجه نك ابرته سی تبرک حکمیه یعنی تحفه و هدیه رسمیه باشند
 دستاری و قوشغیدن دیناری چه قروب مغنی او کنه قودم وانی در کنار ایلدم یعنی قوچدم و چوق
 شکر ایلدم) (یاران بنم ارادتمی مغنی حقنده عادتک خلافتجه کوردیلر) یعنی یوله ایده کن
 دکل ایدم) (خصوصا بونجیلین ناساز مغنی به) (و بو اوضاعی خفت عقل حل ایلدیلر
 و کر لیجه) (یعنی خفیه طریقه به بوحاله کواشدیلر) (پس بریسی یاراندن بکا تعرض وطن
 زبانی دراز ایلدی) (حاصلی بکا اعتراض ایلدی دخی بی لوم و ملامت ایلکه باشلدی که
 و حرکتی عقلا رأی و حاله مناسب ایلدک) (مشایخ خرقة سنی بونجیلین بر مطربه و یردک که
 جمیع عمرده التده و او جنده راجحه اولماشدر) (یعنی راجحه به مالک اولماشدر و بر قراضه یعنی
 بر التون او واغی دفتده کور ممشدر حاصلی کیجه اندن حظ ایدوب الله و آو جنده بر جبه
 و یرمش دکا در دستاره خرقة مشایخ بیوردیغی مجازیدر) (حضرت شیخک مبارک
 باشند اولدیغی اعتبار یله در بچکم تبرک اولنده بر که یازان باشند یازممش (در حق او
 رینه در حق آن یازان او ايله آنک معشاری بیلزمیش) (حرکتدن صکره را یازانلر جمیع

ردگانی
ردشعی

ردشعی
ردشعی

نسخه را

نسخه را مخالف یازمشلر) خرقة مشایخ اولنده که یازانلرده بویه ایشلر * مثنوی * مطربی
 دورا زین نجسته سرای * کس دو بارش نه دیده در يك جای * مطربی مطرب اسم فاعلدر
 افعال یابندن سوند ریجی دیکدر نفس ائی سازنده و کوبنده دن مسرور اولدیغی چون مطرب
 دیدیلر) (با حرف وحدت) (دور نقدیری دور باددر) (نجسته قوتلی دیکدر مبارک معنا سته
 (کس تقدیری که کس در) (که حرف را بط صفتدر ضرورت وزن ایچون ترك اولندی
 و کس قالدی) (دوبار ایکی کره دیکدر) (ندیده ماضی دن قسم کور ممش) (در حرف
 ظرف) (در يك جای بریده) (دور از بن نجسته سرای جمله معترضه در که بدیده حشوملیج دیرلر
 صفتله موصوف بیننه اعتراض ایشلر) (محصول بیت) (بر مطرب ایراغ اولسون بو مبارک
 سرایدن بومعترضه سرایه نسبت دعاء له در) (ومطربه نسبت دعاء علیه در) (کس دوبارش
 دوبار ایکی کره دیکدر) (وشین مطربه را جعدر آنجیلین مطرب که کیمسه آنی بر محفله
 و بر مجلسده ایکی کره کور ممشدر) (یعنی شویله ناساز و نا هموار در که بر کره آنی دیکلین بردخی
 مجلسنه اوغرامش) (پس ایکی صکره بریده کور غمز بو تقریر مطرب مبتدای محذوفه
 خبر و مصراع صفت اولدیغی تقدیرجه در و جائزدر که مصراع ثانی حشوملیجه مقام تعلیلده
 اوله فندبر) (معلوم اوله که حضرت شیخ بویایق مذکور معترض جانبندن نقل بیوردیغی بوصفله
 متصف بر ناساز سن بوقدر تعظیم و بیجیل ایلک ندن لازم کلور دیک استر * راست چون بانکش
 از دهن برخاست * خلق راموی بر بدن برخاست * راست کرچک یعنی بی شک و شبهه (چون
 ادات تعلیل) (بانک کاف عجمه اواز معنای صفتدر) (برخواست قالدی یعنی صادر اولدی دیکدر
 (خلق را را حرف تخصیص خلقک دیکدر) (محصول بیت) (بی شک چونکه اوازی اغزندن
 صادر اولدی خلقک یعنی اهل مجلسک بد ننده موی قالدی یعنی اود پردی صوتی زیاده
 مزعج اولدیغندن جائزدر که بونک کی برلده بریاء حکایه تقدیر اولونه یعنی قالدی (راستک
 معنای مستقیم دینلر مستقیم سو یلماشلر و براوغردن دین قی اگری کتمش) (وتقدیری موی
 بر بدن راست برخاست در دین یتسک ترکیب غریب تعقید صالمش * مرغ ابوان زهول
 او پیرد * مرغ ما برد و خلق خود بد رید * مرغ مطلقا قوشدر) (ابوان بونک کی برلده
 کوشکدر یعنی چارطاق) (معلوم اوله که قزلباش بد معاشدن اول شیراز شهر یتسک د آب
 وعادی بویاشکه کوشکرنک علمی برینه انجیدن بر قوش تراش ایدوب وضع ایدرلر ایش
 کیمی ال طوطی و کیمی بشل و کیمی بیاض و کیمی کبوتر و قومری و طاوس و شاهین و غیر یلر
 و بو مرغانک ایچنی نجویف ایدرلر ایش یعنی ایچلرینی قوغش ایدرلر ایش و اغزلرینه بر
 سبسی وضع ایدرلر ایش پس هر بار که بر باد حرکت ایلسه بوحیوانلر دونوب بونلردن اصناف
 اصوات صادر اولور ایش) (پس حضرت شیخ) (مرغ ابوان زهول او پیرد) (بیوردیغی مبالغه
 طریقیله در یعنی اول ناساز مطربک مزعج و هولناک صداستدن مرغ ابوان جامد ایکن
 اور کوب قاجدی ایلدی قیاس ايله نه مرتبه مولم و موحش اوازا اولق کرک اوازی (هول فورقو
 (پیرد با ايله مؤکد فعل ماضی مفرد غائب اوجدی دیکدر) (مرغ سابقا مفصل بیان اولندی
 نه برده استعمال اولندیغی) (خلق حانک فتحی و لامک سکونله بوغازدر) (خوده اضافتی لامیه در
 (با حرف تا کید) (درید دالک فتحی و کسریله فعل ماضی مفرد غائب) (یردک و یردک فاعلی
 هر برینک تحشده مطربه راجع ضمیردر) (محصول بیت) (مرغ ابوان اول مطرب ناسازک اوازی
 هولندن اور کوب اوجدی یعنی تحمل ایده مدیکندن برندن پران اولدی کندی بزم ییلریمزی الدی
 ایلندی و کشدی بوغازینی برندی حاصلی هم بزه جفا ایلدی و هم کندی به) (شراحک هیچ

ردابن سید علی
وسروری

ردشعی
ردگانی

ردشعی
ردگانی

ردشعی
ردشعی

ردشعی
ردشعی

بر بیسی مرغ ابوانه تعرض ایلدیکندن معلومدر که جیمینک بجهولی ایمش * کتم مصلحت
 آنست که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کرامت اوظاهر شد گفت مرا بر کسبیت آن مطامع
 کردان ناممکنان تقرب نمایم و بر مطایبه که رفت استغفار کنیم کتم بحکم آن که مرا شیخ
 بارها بترک سماع فرموده بود و موعظه های بلغ گفته و در سمع قبول من نیامد امشب مرا طالع
 میون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدست این مطرب توبه کردم که ذکر بار کرد
 سماع و محالطت نکردم * زبان تعرض بیانیه (که حرف تعلیل) (کرامت اولامیه) (گفت
 متعرض دیدی) (کیفیت باو مشدد) (و تا ادات مصدر در نیچلهک معناسنه) (اینه اضافتی مصدرک
 مفعولنه اضافتی قبیلند ندر) (کردان فعل امر مفرد مخاطب مطلع ایله دیمکدر) (الف و تون
 ادات تأکید در مصدری کردانیدن کلور) (تا حرف تعلیل) (همکنان جمعیمز دیمکدر) (تقرب
 تفعل بایندن مصدر در) (تمایک مقدم مفعولیدر) (مطایبه مفاعله بایندن مصدر در لطیفه
 و حشراتی معناسنه) (و با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت) (کتم
 حضرت شیخ متعرضه دیدم دیر) (با حرف سبب) (حکم بونک کبی برلده علت معناسنه در
 آن لفظنه اضافتی مصدرک فاعله در) (که حرف بیان) (بارها ها ادات جعدر کراتله دیمکدر
 (با حرف تأکید) (ترک سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (فرموده بود بیور مشیدی) (و موعظه
 میون قتی و عینک کسریله مصدر مییدر و عظم معناسنه) (و ها ادات جعدو بلیغه اضافتی
 بیانیه) (گفته یعنی گفت بود) (واو حرف حال) (در حرف صله) (سمع قول بیانیه) (و منه اضافتی
 لامیه) (طالع میون بیانیه مبارک طالع دیمکدر) (واو حرف عطف) (بخت همایون عطف
 تفسیری) (با حرف صله) (بقعه بانک ضعی و فافک سکونیه پاره ارض معناسنه در یعنی بدن
 بر پاره بونده مراد مذکور مطربله جمع اولد قلمی خانه در) (رهبر وصف ترکیبدر
 قولاغوز معناسنه) (و با حرف مصدر قولاغوزاتی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (با حرف ظرف
 دست این لامیه) (مطرب مشارالیه) (که حرف تعلیل) (دکر بار بر کره دخی دیمکدر) (کرد سماع
 لامیه) (کرد کاف محکم کسریله سکون را ایله دکر می و اطراف معناسنه در) (محالطت
 مفاعله بایندن مصدر در اختلاط معناسنه) (نکردم کاف محمله فعل نفی استقبال منکله وحده در
 کردیدن دونک و چکرتمک معناسنه) (محصول ترکیب) (متعرضه دیدم مصلحت اولدر که تعرض
 دینی کوتاه ایله سین یعنی دخل و طعن دینی بدن چکه سین زرا بکا بونک کرامتی ظاهر اولدی
 (پس اول جهندن بوکا بوقدر تعظیم ایلدم معترض دیدی بی بونک کیفیت معطالع ایله یعنی بیوردیفک
 احوال بکا اکات تا کیم جیمینز بوکا تقرب کوستره لم و بدن صادر اولان مطایبه و اطیفه به
 استغفار ایلدم دیدم اول حکمله که بکا شیخ کرات ایله سماعی ترک ایله که بیور مشیدی و مبالغه ایله نصیحتدر
 سولش ایدی حال بوکه بتم قبول قولاعینه کلدی یعنی سوزین قولاعینه قومادم و قبول ایلدم
 بوکیجه بکا بارک طالع و قوتلی بختم بوخانه قولاغوزاتی ایلدی تا کیم به مطربک الله توبه ایلدم
 تا کیم بدخی سماع اطرافنده و اختلاط چوره سنده چکرتم یعنی نه سماع دکلم و نه کیسه ایله اختلاط
 ایلیم * قطعه * آواز خوش از کام و دهان و لب شیرین * کر نغمه کند و رنگند دل بفرید *
 آواز خوش بیانیه کوزل اواز دیمکدر (کام کاف عربیله دماغ و اغزک ایچی) (لب شیرین بیانیه
 شیرین اوچنه بله قید اولقده فایلدیر) (نغمه کندک مقدم مفعولیدر) (و را و کردن مخفقدل) (دل مقدم
 مفعولیدر بفریدک کوکلی الدار دیمکدر) (محصول بیت) (کوزل آواز طلی چکه دن وطنی اغز دن
 وطنی دودقدن کر که تخی المسون کر که المسون کوکلی کندی به میل ایتدیر یعنی آواز کوزل
 اولدقدن صکره نغماتسزده کوکلی جذب ایدر * و برده عشاق و صفاهان و حجازست * از خنجره

مطرب

مطرب مکروه ترید * معلوم اوله که عشاق و زنکله راستک فرعلیدر بعض اهل فن فرعه
 پرده اطلاق ایلش (اما صفاهان نه فرعدر نه پرده بلکه اصول ار بعدک اصل رابعیدر) (حجاز دخی
 نه فرعدر نه اصل بلکه مایه و بوسلکک اوازیدر) (پس حضرت شیخ اوچنه یله پرده بیوردیخی
 یا تغلب طریقه در ویا پرده بی مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایلش اوله) (خنجره و خنجره حالک
 قنجره حلقومدر یعنی بوغز) (خنجره مطرب لامیه) (و مکروهه اضافتی بیانیه) (ترید فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب پراشیمز دیمکدر) (محصول بیت) (کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان اواز
 بویه در اما اگر نغمه عشاق و صفاهان و حجاز ایسه ده مکروه و اساس مطربک حلقومندن زیبا
 دکدر یعنی مقبول دکدر بلکه دل خراشدر * حکایت * لقمان را گفتند ادب از که آموختی گفت
 از بی ادبان هر چه از ایشان در نظر من ناپسند آمد از فعل آن پرهیز کردم * لقماندن مراد لقمان
 عایددر که دیباچه ده ذکر اولندی (که بونده اسمدر کیم معناسنه) (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب
 اوکرندک دیمکدر) (بی ادبان الف و تون ادات جعدر ادبیزد دیمکدر مابعدی بی ادبانی بیان ایدر
 (هر چه از ایشان هر نه که اناردن) (در نظرم در حرف ظرف نظر منده دیمکدر) (نا حرف توصیف
 نفی پسند اسمدر مقبول معناسنه) (فعل فانک قنجره مصدر در اشناک معناسنه اما فانک کسریله
 اسمدر ایش معناسنه) (پرهیز بای محکم قتی و رانک سکونی و هانک کسریله صفتی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (لقمانه دیدیلر ادبی کپدن اوکرندک دیدی ادبیزدن زرا هر نسته که اناردن
 نظر منده نامقول کلدی اتی ایشلکدن پرهیز ایلدم * قطعه * نکو بنداز سر بار بچه حرفی *
 کران بندی نیکدر صاحب هوش * نکو بند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونک کبی فعلک کاه اولور که
 فاعلی خلق و یاناس و یاقوم تقدیر و انورتنکه عریده ایدر (مصراع) (بقولون ایلی با عراق مر یضه)
 بقولون فاعله و اوصییردر که مقدر مذکور لک برینه راجعدر فتأمل (سر بونک کبی برلده جهت
 معناسنه در) (باز بچه نصیحت بازیدر او بون معناسنه) (پس باز بچه او بونجستی دیمکدر اضافتی
 لامیه در بای بطنیله) (حرفی با حرف وحدت) (نکو بندک مفعول صریحیدر) (وازم غیر صریحی
 (کران که حرف بیان وان اسم اشارتدر حرفه) (بندی با حرف وحدت و یا تکیه) (نکرد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب) (صاحب هوش بای بطنیله لامیه در و نیکدر فاعله) (صاحب هوش
 نکو بند و نیکدر فعللینه تنازع طریقیه فاعل اوله دین معنی جهتنه نظر اولما دیغندن غیری
 ایکی ذلک افراد و جمع جهتنده التفات ایلش) (محصول بیت) (لطیفه و مزاح جهندن بسوز
 و بر حرف سوزیلر که صاحب عقل اندن یعنی اول حرفدن بر بند و نصیحت المیه حاصلی
 لعب و بازی طریقه ده بر سوزی خلق سوزیله اهل ادراک اولان اندن منتصح اولور دیمکدر
 منتصح اسم فاعلدر افتعال بایندن نصیحت قبول ایلک معناسنه اما تفعل بایندن منتصح ناصحدر
 تشبه معناسنه در پس اونده منتصح دینلر اصابت ایلدیلر * و کر صد باب حکمت پیش نادان *
 بخوانند آیدش باز بچه در کوش * و او حرف حال (کر حرف شرط) (باب حکمت لامیه) (عدم اضافتی
 بخورزاید نلر باب حکمتدن خبردار دکل ایمش) (باب حکمت بخوانندک مقدم مفعولی و پیش نادان
 ظرف و اضافتی لامیه) (بخوانند فعل مستقبل جمع غائب فعل شرط اوقسه لر دیمکدر) (آید جواب
 شرط و شین ضمیر نادانه راجعدر) (اما معنی جهندن کوشه مقید در تقدیری در کوشش آید
 (در حرف صله) (محصول بیت) (اما حال و شان بویه در که اگر بوز ابواب و فصول حکمت نادان
 اوکنده اوقسه لر قولغنه باز بچه کلور) (یعنی اندن عبرت الوب منتصح اولماز) (زرا عقلی افسرده
 و طبعی پرمرد اولمش و قولغنی غفلت بنده سبیه طوئش در * حکایت * (عابدی را حکایت کنند که
 شبی ده من طعام خوردی و ناسهر ختی در نماز کردی صاحب دلی بشنید و گفت اگر نیم نانی بخوردی

مطرب

رد ابن سید علی

مطا

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

و تحقیقی بسیار فاضلتر از آن بودی * عابدی با حرف وحدت و را ادات مفعول (که حرف بیان
 شی با حرف وحدت (تقدیری هر شی در (و تا انتهای غایت ایچوندر (ختمی با حرف وحدت بر ختم
 دیمکدر (کردی با حرف حکایه (نیم نان لامیه) و یا حرف وحدت بر اتمکک نصفی دیمکدر (بخوری
 یا حرف حکایه بیسیدی دیمکدر (و تحقیقی او بوییدی (از آن یعنی اون بطمان طعام بیوب نماز ده
 بر ختم قرآن ایلکدن (فاضلتر ثوابلیرک دیمکدر (محصول ترکیب) بر عابدی حکایت ایدر که
 بر کینه ده اون بطمان طعام پردی و صباحه دل بر ختمه نماز فلور دی بر صاحب دل بو حاتی ایشندی
 و دیدی اگر بر اتمکک نصفی بییدی و او بوییدی جوق مرتبه اندن خیر لیرق و ثوابلیرق اووردی
 ز راهرنکه و اراشه آجلقه در * قطعه * اندرون از طعام خالی دار * نادر و نور معرفت بینی *
 اندر و ندن مراد شکم در (خالی بوش دیمکدر (نا حرف تعلیل در واصلنده در او در همزه ضم و رت
 وزن ایچون ساقط اولمشدر (ضمیر اندرونه راجع در (نور معرفت بیاید و یتنک مقدم مفعولی
 (و بینی فعل مضارع مفرد مخاطب بیینندن کوره سین دیمکدر (محصول بیت) ایچر و کی طعامدن
 بوش طوط یعنی کنده کی آج طوط تا کیم در و نکه معرفت نور بی کوره سین حاصلی تا کیم سکا
 معرفه الله مبسر اوله * نهی از حکمتی بعثت آن * که پری از طعام تایی * نهی خالی دیمکدر حکمتی
 یاسی ضمیر خطابدر (با حرف مصاحبت) علت آن لامیه (که حرف تعلیل) پری یا ضمیر خطاب
 ظلوسین دیمکدر (تا انتهای غایت ایچوندر (بینی بای اصلیه ایله بورن دیمکدر که عرب انف در
 (محصول بیت) اول علت و اول سبب حکمت و معرفت و کالدن خالی و عار بسین که بورنکدک
 طعامدن مملو سین یعنی درونک طعامدن طو بطلی اولمق سببیه نور معرفت و حکمتی انده بیر یوق
 زیرا بر ظرف که بر نسته دن مملو اوله انده غیری نسته صغماز * حکایت * بخشایش الهی
 کم شده را در مناهی چراغ توفیق فراره داشت نا بحلقه اهل تحقیق در آمدن صحبت در ویشان
 و صدق نفس ایشان ذماجم اخلاقی بجماید مدلل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد
 و زبان طاعتان در حق او دراز که همچنان بر قاعده اولست و زهد و صلاحش نامعول * (بخشایش
 اسم مصدر در بخشایشندن (بخشودندن دینلر خطا ایلر) دانش دانستندن مشتق اولدی یعنی کبی
 دید کلریده فاسددر (زیرا دانش دانیدن مستقدر دانستندن دکل) الهی به اضافتی بیاید در
 و یا حرف نسبتدر (الهی صفت بخشایشدر دین ظاهر بود که اضافه قائل دکلدر (کم
 کاف عجمک ضمیمه یتکدر یعنی ضایع) شده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه
 حرف وحدت در دین زائد سولش (را ادات تخصیص کم شده نک دیمکدر (در مناهی ظرف
 کم شده در (مناهی منهینک جمعدر که اسم مفعولدر مرمی کبی (چراغ توفیق بیایه) (فرا
 فاک فحیه اذات صله در (راعه مقید) داشتک چراغ توفیق مفعول اولی (و فراره
 مفعول تائیدی (فرا بونده فوق معناسنه در تحت مقابل دینلر فوق و تحتی وزر و بالای فرق ایدر
 دکلر ایش (و فرابونده قریب معناسنه در دین تزیق سولیده مذکور له قریب ایش (نا حرف
 تعلیل) با حرف صله (حلقه حاکم فحی و لامک سکونیه انسان دانه سنده مستعملدر و لامک فحیه
 خبر بسنده بونده مراد مجلسدر مراد زمره در دین حلقه نک معناسنی بلزیمش (اهله اضافتی
 و اهلاک تحقیقه لامیلدر در (با حرف مصاحبت سببی متضمن) بمن یانک ضعی و بیک سکونیه برکت
 معاسنه در مبارکک دیمکدر (حقیقه اضافتی) و حکمتک در ویشانه لامیه لدر (صدق نفس
 ایشانه لامیه لدر (نفس ایکی فحیه ایله بونده سوز معناسنه در یعنی انلرک کلمات طیبه لری
 (ذماجم ذمیمه نک جمعدر مذمو معناسنه یعنی اخلاق مذمو مد) (با حرف صله) (حاجده حیده نک
 جمعدر محمود معناسنه یعنی اخلاق محمود) (مبدل اسم مفعولدر تفعیل بایندن ذماجمک

رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی و سروری
 رد شعی
 رد شعی
 رد این سید علی و سروری
 رد شعی

رد شعی

اخلاقه اضافتی مستفک موصوفه اضافتیدر (حاجده ده بویه تقدیر اولنور (دست کردک مفعول اول
 صریحی (و کونا نایسی و از هوا غیر صریحی (زبان طاعتان لامیه در در حرف ظرف) (حق اولامیه در
 (در از تقدیری در از شد و یاد از کشت در (که حرف بیان) (همچنان انجیلن دیمکدر (بر
 حرف استعلا (قاعده اول لامیه) (نا حرف توصیف نئی) (مفعول اسم مفعولدر تفعیل بایندن
 اعتماد سز دیمکدر بی مفعول دین خطا ایش زبانی اسماء جوامده و اسماء مصادره
 مخصوص صدر مشتقانه داخل اولماز قدر (محصول ترکیب) (خدا به منسوب ترجم لطف
 و احسان طرق مناهیده کم اولمش یعنی ضلال اولمش بر کیمه نک بولنه توفیق و هدایت چراغنی
 طوئدی یعنی طریق مستقیم دلالت ایدوب انصاف و بر دیکه جمیع مناهی و معاصیدن توبه
 و استغفار ایلدی تا کیم اهل تحقیق مجلسنه داخل اولدی در ویشلرک صحبتی برکتیه و انلرک مبارک
 نفسلرک صدقیله اخلاق ذمیمه سی اخلاق حیده به مبدل اولدی وانی هوا و هوسدن کوتاه
 ایلدی یعنی جمیع نفسانی ارزولردن کیدی اما اهل طعن حسودلرک زبانیلرک حقیقه
 دراز اولمشیدیکه انجیلن قاعده اول اوزره در یعنی اولکی کبی هوا و هوس و ارزوی نفسانین
 سوروب کچورمه در و زهد و صلاحی و تقوی و فلاحی بی اعتبار و بی اعتماد در دیدلر * بیت *
 بعذر توبه توان رستن از عذاب خدای * ولیکن می توان از زبان مردم رست * با حرف
 مصاحبت (عذر توبه لامیه) (عذاب خدای ده لامیه در (می توان تقدیری نمی تواندر ضرورت
 وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولدی (زبان مردم لامیه) (رست بونده رستن معناسنه در زرا تواند
 بوی مضارعت وار (محصول بیت) توبه عذر یله و سببیه خدا نک عذابدن خلاص بولمق
 ممکندر اما زبان خلقدن خلاص بولمق ممکن دکلدر یعنی خلق البته هر کبی اغیاب ایدر
 کر کسه هواده اوچسه و در باده بور یسه حاصلی بد کوبلردلندن خلاص اولمق ممکن دکل
 * طاقت جور زبانها نیلورد و شکایت یش پیر طریقت بردشخ بکریست و کفت شکر این
 نعمت چه گونه کزاری که بهتر ازانی که پندارند * طاقت جور زبانها لامیه در (یش پیر طریقت
 بویه در (با حرف تأکید) (کریست کاف عجمک و رانک کسر یله اغلیدی دیمکدر (شکر این نعمت
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (کزاری کاف عجمک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب ادا
 ایدر سین دیمکدر زارینه ذال بازانلر بولغظک املاسندن اکاه دکلر ایش (که حرف تعلیل) (بهتر
 یکرک) (از حرف ابتدا) و آن اسم اشارت) (و یا ضمیر خطاب اندن بکر کسین دیمکدر (که
 حرف بیان) (پندارند فعل مضارع جمع غائب) (و یا ضمیر خطاب سنی ظن ایدرلر دیمکدر
 (محصول ترکیب) مذکور مهندی خلقک دبللری جور و جفا سنه طاقت کتوره مدی و طریقت
 پیرینک یانه شکایت ایلندی یعنی پیرینه شکوی ایلدی شیخ اغلیدی و دیدی بونعمتک شکرینی
 نیجه ادا ایدر سین که سنی ظن ایلد کلرندن بکر کسین حاصلی خلقک سنی ظن ایلد کلرندن
 یک اولدیغک بر نعمتک شکرینی پس نیجه ادا ایدر سین * قطعه * چند کوی که بداندیش
 و حسود * عیب جوان من مسکینند * کوی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه سولرسین
 (که حرف بیان) (بداندیش وصف ترکیبدر برامز صانیجی بد کان معناسنه (حسود معروف
 (عیب جو وصف ترکیبدر بحسب لغت عیب استیجی دیمکدر اما مراد عیب ایجی معناسنه در
 الف ونون ادات جمعدر (منه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (و مسکینه بیایه در
 یاه بطنه (محصول بیت) نیجه بر سولرسین که دشمنله حسود بن مسکینه عیب ایدر لدر
 یعنی دائماً بن معایب و مثالب سولر لدر حاصلی بی غیبت و مساوی ایدرلر * کر بخون ریختن
 بر خرنر * و بریدخواستن بشیند * بخون با حرف صله (ریختن مصدر در دوک معناسنه

رد شعی

رد این سید علی و سروری
 و شعی

(و تا ضمیر خطاب) بر حرف تأکید (خبر فعل مضارع جمع غائب خبرید ندن قالقار دیمکدر)
 مراد اتفاق ایلهل معنایه در (ور و اگر دیمکدر) بید یا حرف صله (خواستن دیمک یعنی
 فتنه بی مراد ایدمک) (و تا بنه ضمیر خطاب) (بشنیدند فعل مضارع جمع غائب اوتورور دیمکدر
 یعنی قصد ایدلر) (محصول بیت) شیخ درویش شای به پیور را اگر سنک فانک دوککه قالقار
 یعنی اتفاق ایدلر یعنی سکا ظم ایلمک مراد ایدمکد و اگر سنک برامز لغی استکه اوتورور یعنی
 سنک برامز لغی مراد ایتمکچون جمع اولار حاصلی هر خصوصه طرف خلا فکده اولورلر سه
 دیمکدر (و را یکی مصرعده بیله ادا ت شرط برینه) که بازانلر وایکی مصدرک اترنده ناء خطاب
 برینه میم متکلم بازانلر صحیح نسخله مخالف باز دقلندن غیری عقل سلمی و طبع مستقیم اولان
 پیلور که معنی جهتی زیاده رکبک اولور بوندن غیری صحیح متن بازانه اعتراض غریبه دندر
 * نیک باشی و بدت کوید خلق * به که بد باشی و نیکت بیند * باشی فعل مضارع مفرد
 مخاطب ای اوله سین دیمکدر (و بدت تا ضمیر خطاب سکا برامز دیمکدر) (کویدک مقدم
 مفعولیدر) (و خلق فاعلی) (نیکت تا ضمیر خطاب سنی ای دیمکدر) (بیندک مقدم مفعولیدر
 (محصول بیت) سن ای اوله سین و یا ای اولسک و خلق سکا برامز دیله و یا برامز دیرلر سه
 بکدر که برامز اوله سین و برامز اولسک و سنی ای کوره ل و یا ای کورسه ل حاصلی سن ای
 اولوب خلق سنی برامز ظن ایلد کمری سن برامز اولوب خلق سنی ای ظن ایلد کلرندن بکدر
 (کوید فعلی جمع صورتده یازان احتیاجسن وزنه خلل و رمش * ولیکن مرابین که حسن
 ظن همکنان در حق من بکمالست و من در عین نقصان * (محصول ترکیب) شیخ مرید شای به دیر
 سنک حالک لطیفدر اما بنی صکور که جبعک حسن ظنی بنم حقهده کاله در و یا کاله در اما
 حال بوکه بن عین نقصانده م (و من در عین نقصان عبارتت مصنف کلامیدر دین عجب
 ناقص طبع ایش عی الله عنه * بیت * کرانها که می گفتی کردمی * نکو سیرت و پارسا مردمی *
 آنها اقولدن عبارتندر (که حرف بیان) می گفتی معلوم اوله که گفت فعلک اولنده می
 و آخرنده با ادا ت حکایه ل در علی کل حال تکرر تا کید افاده ایدر (کردمی یا حرف حکایت) (نکو سیرت
 وصف ترکیبدر ای خوبی دیمکدر) (پارسا مرد تقدیری مرد پارسا در ضرورت وزن و قافیه
 اینجا چون تقدیم و تأخیر ارتکاب قلندی (مردمی باسی حرف حکایه در (محصول بیت) اگر اول
 فتنه ل بکه سولردم یعنی خلفه پند یوزدن سولد کار می ایلیدم یعنی عمله کتوریدم
 ای خوبی کیمنه و مرد عابد و زاهد اولوردم حاصلی افعالم اقواله مطابق اولسه عباد
 و زهاد دن اولوردم (بویت مذکور شیخ جانبدن مردمی برینه بودمی بازانلر صحیح نسخله
 مخالف باز دقلندن غیری قافیه ده خطا ایلش (پارسا مردمی پارسا مردم دیمکدر بس معناسی
 پارسا مردم بودمی در دین بی وجه سولش * بیت عربی * ای لسترن من عین جیرانی *
 والله یعلم اسراری و اعلانی * ای یا ضمیر منصوب متصل بمحل منصوب اسم ان (لسترن لام حرف
 تأکید) (مستتر اسم فاعل متکلم وحده در افتعال بابتدن لفظا مرفوع خبر ان) (من حرف جر
 مستتر متعلق عین مجرور در من ایله و مضافدر) (جیرانه که جارک جعیدر قو کشور دیمکدر
 اصلی جوران ایدی میزان کی و او یایه اعلال اولدی) (اسرار همزه نک فتحه ل سرک جعیدر
 و کسر یله مصدر در افعال بابتدن کریمک معنایه) (اعلانده بویه علن دن که آشکاره دیمکدر
 (محصول بیت) بن تحقیق قو کشور کوزندن کریم یعنی احواله واقف و مطلع دکالدر در
 اما خدای ذوالجلال بنم کریمم و آشکارم و یا کریمم ایلدیکیم یعنی احوال ظاهر
 و باطنه مطلعیدر حاصلی علام الغیوبدر اکا نسبت کریم بوق بلکه بزه کوره در * قطعه *

رد سروری و شعی

رد این سید علی و سروری و شعی

رد سروری
مطل

رد این سید علی و سروری

رد شعی

در بسته بروی خود مردم * ناعیب نکستند مارا * بوقطعه عربی بیتک زجده سی شکیدر
 در بسته نک مقدم مفعول صریحیدر (بروی خود و مردم غیر صریحی) (بروی خود با حرف
 صله و اضافت لامیه در تقدیری در بسته ایم در ما قرینه سببه) (تا حرف تعلیل) (عیب
 نکستند مقدم مفعولی) (نکستند فعل فاعلی استقبال جمع غائب دوشه مبدل یعنی مطلع اولوب
 افشا ایلیدلر دیمکدر) (مارا را ادا ت تخصیص بزم دیمکدر) (محصول بیت) (اوستومزه و یوزومزه
 خلق عالمدن قیوی بعلش یعنی مردمن عیبری کریمم تا کیم عیبری دوشه مبدل یعنی
 واقف اولوب فاش ایلیدلر * در بسته چه سود عالم الغیب * دانای نهان و آشکارا *
 در بسته تقدیری در بسته شدندر (عالم الغیب اسم فاعلک مفعولاه اضافتدر و مضارع ثانی به
 مرهون مبتدا) (دانای نهان اسم فاعلک مفعولاه اضافتدر و خبر مبتدا در برین و تا تقدیر یله
 شک خبرده قاعده در تقدیری دانای نهانستدر) (آشکارا نهان معطوف آشکارا و آشکاره
 و آشکار بر معنایه در کریم مقابل یعنی واضح) (محصول بیت) (قیوی بعلو اولمق نه فائده که غائب
 بیلجی الله تعالی کریم و آشکاره ایشلری بیلجیدر یعنی اکاهج برسته کریم بوق هب آشکاره در
 بلکه کریم دیمکدر) (عالم الغیب کندی مصرعده مصرع در دین معناسی کندی پیلور
 انجیق * حکایت * کله کردم پیش یکی از مشایخ که فلان در حق من کواهی داده است
 بفساد گفت بصلا حش بخل کن * کله کاف بجمک کسر یله شکایت دیمکدر) (که حرف بیان
 (کراه کاف بجمک ضمه شاهد دیمکدر طابق معنایه) (و یا حرف مصدر) (بفساد یا حرف صله
 بصلا حش با حرف مصاحبت صلاح نقیض فساددر) (بخل صفت مشبهدر و اوناغن معنایه
 (محصول ترکیب) مشایخدن بر نک قنده شکایت ایلد مکه فلان کیمه بنم حقهده فساد شهادت
 و رمشدر دیدیکه صلاحه اتی شرمنده ایله یعنی صلاح اوزره اول تا کیم حقهده فساد سوزسو بلکه
 قادر اولیه * نظم * تونیکوروش باش تابد سکا * بنقص تو کفتن نیاید بحال * نکوروش وصف
 ترکیبدر ای یوریشلی معنایه (روش اسم مصدر در یوریش معنایه) (باش فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر باشیدن) (نا حرف تعلیل) (بد سکا وصف ترکیبدر سکا ایلندن سبک فنی و کسر یله
 صفتی معنایه) (بد سکا برامز صابجی دشمن معنایه یا حرف صله) (نقص مصدر در نقصان معنایه
 تویه اضافتی مصدرک مفعولدر) (و کفتن مقدم مفعولی) (نیاید فعل فاعلی مستقبل فاعلی تحتنده
 بد سکا راجع ضمیر) (و بحال مفعولی) (محصول بیت) (سن ای یوریشلی اول تا کیم برامز صابجی
 دشمن سنک نقصانک سولیکه بحال بولیه) (یعنی سن صلاح و تقوی اوزره اول تا کیم بداندیش سنک
 ذمک ایله طفر بولیه * چواهنک بر بط بود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال * جو
 ادا ت تعلیل) (آهنک ایرانج و سازاوازی) (بربط قبوزکی چن دیمکدر) (خورد فعل مضارع مفرد غائب
 یر دیمکدر اکل ایدر معنایه) (کوشمال وصف ترکیبدر قو لوق اووچی معنایه اما اسعه مالدله قو لوق
 یور مق معنایه در) (حاصلی تأدیدن کایت ایدرلر بونده یور غوی یور مق معنایه در
 (محصول بیت) بویت سابقه مقام تعلیلده در چونکه قبوزک آوازی و دوزنی مستقیم اوله یعنی
 پرده سی راست اوله مطرب النندن چن کوشمال یعنی آوازی سازا و لجه مطرب یور غوسین یورماز
 یوایکی بینه رباغی دینلر احوال اوزانندن خیر ایش * حکایت * یکی راز از مشایخ شام پرسیدند که
 خقیقت تصوف چیست گفت پیش ازین طائفه بودند در جهان پراکنده بصورت و بمعنی جمع
 و امروز قومی اند بظاهر جمع و باطن پریشان * طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل
 همزه به حرف وحدت دین غلط سولش (پراکنده کاف بجمک فتحه طائفه دیمکدر) (بصورت
 با حرف ظرف یعنی باسیده بویه در) (امروز بوکون دیمکدر) (قومی یا حرف وحدت) (وانداستک

رد شعی

رد این سید علی و سروری و شعی

رد شعی

جعبدر (بظاهر) و بیاطن بالیده ظرف ایچوندر (پریشان) پراکنده کی طایقی معنا سنه در
 (محصول ترکیب) شام مشایخندن برینه سوال ایلدیلرکه حقیقت تصوف ندر دبدی بوندن اول
 جهانده بر طایفه و ارامش صورتده پراکنده و معناده جمع یعنی ظاهر لری زی عوامده و باطلری
 زهد و تقوی ایله اراسته ایدی حاصلی ظاهر لری دوزوب قوشمعه مقید دکلرایش امار و ناری
 نور معرفتله ملو اولوب جمعیت خاطره مالکرایش (معلوم اوله که ال اول صوفیلر ایچون خانقاه
 بنیاد ایلین شام ولایتده رمله شهرنده امرای نصارادن بر امیردر شکه حضرت مولانا جامی
 نفحات انسده تحقیق پیور مشدر (پس بونده طایفه بودند در جهان پراکنده) پراکنده بی
 در جهان لفظنه قید اکلوب علتی بیان ایدوب دیش ز بر زمان سابقده صومعه صوفیه
 یوق ایدی بلکه ال اول رمله ده امرادن بر امیر بنیاد ایلدی دین عجب کج رفتاریش نمود
 بالله * قطعه * جوهر ساعت از تو بجایی ر و ددل * بنهایی اندر صفای نبی * بجایی با
 حرف صله (و یا حرف وحدت) یا حرف ظرف (تنها بالکنز) و یا حرف مصدر (اندر
 معنای ظرفی تا کید ایدر یعنی باضمین اولدیغی ظرفی تنه مکرر مرور ایشدر (صفای یا
 حرف تکبر) نبی فعل نی مستقبل مفرد مخاطب کورمزین دیمکدر (محصول بیت) چونکه
 هر دم و هر ساعت کوکک سندن برره کیده یعنی کوککی عوایق و علایق دنیویه ایله
 مشوش و پریشان ایلد سینه تهالقه یعنی خلوت و عزلتده جمعیت خاطر سز اغله صفا کورمزین
 حاصلی سنک صفاک جمعیت خاطرله در کر کسه خلوتده اول کر کسه کترده * کورت مال
 و جاهست و زرغ و تجارت * چودل با خداست خلوت نشینی * جاه منصب (زرع اکین
 خلوت نشین وصف ترکیبی) و یا ضمیر خطاب بوییت بیت ساتی تنو راید (محصول بیت)
 اگر سنک مال و منصب و تجارت و ارایسه یعنی ظاهر ایلونله مقید ایلک چونکه
 کوکک خدایله در خلوت نشین سینه یعنی هر نه که ایشلسک و هر نه که مشغول اولسک
 کوکک خدایله اولنج حاصلی ماسوايه تعلقک اولما یجسه سکا ضرر ایلر بلکه کترده وحدت
 ایلر سینه * حکایت * یاد دارمکه شی درکا روانی همه شب رفته بودیم و سحر در کار یسه
 خفته شوریده که دران سفر همراه ما بودنغره نزد راه بیابان گرفت و بکنفس ارام نیساعت
 چون روز شد گفتش این چه طایفه است گفت بلایا زادیم که بنالاش در آمده بودند از درخت
 و کیکان از کوه و غوکان از آب و بهایم از یشه اندیشه کردم که مروت نیساعت همه در تسبیح
 رفته ومن بغفلت خفته * یاد دارم یادده در یعنی خاطرده در دیمکدر (که حرف بیان
 شی یا حرف وحدت) درکا روانی برکا روان ایچنده یعنی ارا لنده (یشه عربیده مشه
 معنانه در عجم میشه دیر) و یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل) همزه بی حرف
 وحدت در دین غلط سوبلش (خفته باتش و او یومش دیمکدر) شوریده عشقندن راثری
 اولان کیده دیر (و یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل بر شوریده شخص دیمکدر که حرف
 رابط صفت (نعره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل شوریده نک و نعره نک همزه بی
 وحدت ایچون طوق بی خبر ایش (نالاش اسم مصدر در ایکلش معنانه یعنی فریاد و فغان
 کیکان کیکک جعبدر کککک دیمکدر (غوکان غوکک جعبدر قور بقه ل دیمکدر) بهایم
 بهایمک جعبدر جار یا حیوانات معنانه عربیدر (در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشنددر
 یعنی تسبیح طالمش و کیش اوله ل (محصول ترکیب) یادده در کسه بر کیه بتون کیه
 برکار و انده کیش ایدک و سحر و قشده پرده کارنده باتش و اویش ایدک بر شوریده کسکه که
 اول سفرده بزمه بولدش ایدی بر نعره آوردی و بیابان بوان طوندی یعنی بیابانه کندی و بر نفس

مطل

دوسروری

ردشعی

ردشعی

و بر ساعت ارام و قرار ایدی چونکه صباح اولدی اول شوریده به دیم بونه حالتدر که سندن
 ظاهر اولدی شوریده ایدی بلبلری کورد م ایدیکه آغاچلردن فریاد و فغانه کلکرایدی یعنی
 اسان حاله خندانک تسبیحه مشغول اولمشلرایدی و کلککلر طاعدن و قریقه لر صودن
 و حیوانات شده دن فکر ایلدیمکه مروت دکلدر دو کلی اشیا خندانک تسبیحه مشغول اوله ل و بن
 خواب غفلتده اولام باخصوص که بن اکرم و اشرف مخلوقات اولام و خدایه تعبد و محبت
 ایچون خلق اولام * قطعه * دوش مرغی بصبح می نالید * عقل و صبرم بید و طاقت و هوش *
 دوش دون کیه (مرغی یا حرف وحدت) بصبح باجا زدر که طرف اوله و جا زدر که حرف انتها
 اوله یعنی صباحه دکل (محصول بیت) دون کیه مرغ صباح و قشده و یا صبا حدک ایلکدری یعنی ناله
 و فغان ایلدری (عقل و صبر و طاقت و هوشی ایشدی یعنی ناله سی بی مدهوش ایلدی * یکی
 از دوستان مخلص را * مکر او ز من رسیده دوش * دوستان مخلص بیابنه و را حرف تخصیص (مکر
 کانه معنانه در) آوازم لامیه (بکوش یا حرف صله (محصول بیت) مخلص دوستلرک برینک
 قوافله مکر بنم آوازم ایشدی یعنی احبادن برینک کوشه بنم فریاد و ناله م واصل اولدی مراد
 حضرت شیخدر * کف باور نداشتم کترا * بانک مرغی چنین کند مدهوش * معلوم اوله که
 لفظ باور کردن و داشتن و نونلرک مشتق ایله استعماله محتاجدر که معنی افاده ایلله (باور نداشتم
 ایناعادم دیمکدر) که حرف بیان (تراسنی) بانک مرغ لامیه (و یا حرف وحدت) مدهوش متحیر
 معنانه در (محصول بیت) محب مخلص دیدی ایناعادم که سنی بر مرغ آوازی بونجیلین مدهوش
 و متحیر ایلله یعنی بر قوش آوازی سنی بویه بی اختیار ایلله که راه بیابانه دوشوب کیده سینه تصدیق
 ایدیم * کتم این شرط آدمیت نیست * مرغ تسبیح خوان و من خاموش * شرط آدمیت لامیه
 آدمیتده یا نادانات مصدر در (مرغ مبتدا) و تسبیح خوان وصف ترکیبی خبر مبتدا (و او حرف حال
 (و من مبتدا) و خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان باشد و من خاموش باشم در
 (شرط فارسیده لایق معنانه مستعملدر دین افزا ایش (محصول بیت) محب مخلص جوانده
 پیور دیدیم بو آدمیق شرطی دکلدر که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت
 و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و تهلیلدن خالی اولام و مرغ بی عقل و ادراک اولوب تسبیح
 اوله بوانسانیت شرطی دکلدر بوقطعه شیخک حسب حالیدر مذکور شوریده نک حسب حالی
 دکلدر دین پس حضرت شیخ آنک حالی بیان ایلدیکندن غافل ایش دیمک اولوب بخود
 فاسددر تقدیر * حکایت * وقتی در سفر حج از ملائسه جوانان صاحب دل همدم من بودند
 و همقدم و قها زمره کردند و بی محققانه بکفتندی و عابدی در سبیل مذکر حال در ویشان
 بود بخیر از در دایشان نارسیدیم بنجیل بی هلال کودی سیاه از حی عرب بدر آمد و آوازی برآورد که
 مرغ از هوادر آوردی اشترعایدرا دیدم که برقص در آمد و عابدرا یبداخت و راه بیابان گرفت کتم
 ای شیخ در حیوانی اثر کرد و ترا اثر نمی کند * وقتی یا حرف وحدت (سفر حج ز لامیه مراد مکه در
 طائفه جوانان بیابنه جوانلر بولوی دیمکدر صاحبه اضافنده بویه صاحبک دله اضافنده
 جائز عدم اضافنده (همدم هم نفس یعنی مصاحب (همقدم اقداش یعنی یواداش) و قها
 جمع وقت گاه دیمکدر (زمره کوک کورلک آوازی بونده مراد مطلق آواز در) و یا حرف تکبر
 (و همزه حرف توسل) کردند یا حرف حکایه ایلر ایدی دیمکدر (بیتی یا حرف وحدت
 (چندینجه دیمکدر) محققانه محقق اسم مفعول در تعبد بایندن والف و نون و هاء رسمی نسبت و لیاقت
 معنانه افاده ایدر حاصلی توحیدانه دیمکدر (بکفتندی یا حرف حکایه (عابدی یا حرف وحدت
 (سبیل بول) منکر حال اسم فاعلک مفعولنه اضافنده (درویشانه اضافت لامیه در) در دایشان دخی

مطل

ردشعی

ردشعی

بویله در (تا حرف انتها) با حرف صله (نخبل لغتده خرما اوزد کشته دیر اما بونده بر یک اسمیدر که
 کوفه دن اون اوچی میزند اندن مدینه منوره به درت قوناق قالو راصلنده نخبل یحیی بن بنی هلالدر
 حذف و ایصال طریقله نخبل بنی هلال واقع اولش نخبل برینه سی بازان جمع نسخه له مخالف
 یازمش (کودک کاف عرب پیشک ضعی و سکون واوایله و دالک فحی و کاف عرب ایله اوغلان
 دیمکدر صبی معنائه (و با حرف وحدت) سی عرب لامیه عرب قبیله سی دیمکدر (بدر آمد چقدی
 دیمکدر (آوازی یا حرف وحدت) بر آورد چقدی دیمکدر یعنی برصدا ابلدیکه (در آورد
 ایندردی دیمکدر یعنی اوچار قوشی ره ایندردی (محصول ترکیب) بروقت سفر حجازده صاحب
 دل جوانلر بلوکی یعنی رقاچ صاحب دل جوان بته همدم و همقدم ایدیلر یعنی صاحب بولد اشلرم
 ایدیلر کاه کاه بوجوانلر رزمزه ایدیلردی یعنی تغنی و ترنات ایدیلردی و برینچه محققانه و توحیدانه
 پیشلر اوقوردی درویشلرک حاللر بنه منکر بوله برعاید وار ایدی انلرک در دندن بی خبر
 یعنی اهل حال دکل ایدی بوجان اوزره بوله کیدرک نخبل بنی هلاله ابریشجه برقره اوغلان
 عرب قبیله سندن طشیره چقدی و بر آواز قالدردیکه قوشی هوادن ایندردی یعنی بره و تر
 اواز که طیوری بیره دوشوردی حاصلی اوچاقدن آقبوردی عابدک دوه سنی کوردیمکه رقصه
 کلدی و عابدی اوستندن بیره دوشوردی و یسایان بوانی طوندی یعنی صحرایه کتدی
 بویله اولنجه دیدم ای شیخ بر حیوانه خوب اواز تأثیر ایلدی و سکا تا تأثیر ایلدی یعنی بوله
 بونده کلنجه بوقدر اصوات طیه دکله دک و سکا هیچ تأثیر ایلدی نه عجب شدید قلب ایش سین
 * نظم * دانی چه گفت مرا آن بلبل سحری * تو خود چه آدمی کر عشق بی خبری * دانی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استغفامی متضمن (بلبل سحری پیانیه سحره منسوب بلبل دیمکدر
 (تو) و او حرف رسمیدر اما بونده ضرورت وزن ایچون اصلی کی اوقونور مدایله (خود اادات
 تأکید) آدمی باه اولی حرف نسبت و ثانی ضمیر خطاب (کز که حرف بیان) بی خبری یا
 ضمیر خطاب (محصول بیت) بلورمبین اول سحر بلبل بکا نه دیدی یعنی بکا سولیدیکین
 بلورمبین دیدی بکا سن نه آدمیین که عشقدن بی خبر سین یعنی بکا بوله خطاب ایلدی
 حاصلی عشقدن بی بهره اولان انسان دکل دیمکدر بعض نسخهده مران دوشمش رادن صکره
 الفسز دین کیمسه مسکین زیاده نا و وزن ایش * اشتر بشعر عرب در حالت و طرب *
 کر ذوق نیست ترا که طبع جانوری * بشعر عرب با حرف مصاحبت و اضافت لامیه (حالتدن
 مراد شوق و ذوق و طرب و طرب شتک (کچ کاف عرب فحی و جیم عربیه اگری دیمکدر کرده
 دیر) کاف عرب فحی و جیم عربیه اگری دیمکدر کرده
 سهوا ایشلر بریمی کی کزه مرادف اولدی یعنی بیاد کازی بریسه کیه کر جدر دید کازی
 زبرا کرج کچ در کاف جمله عربیه دکل حاصلی بونلر بومقدار بضاعتله کلستان کی کابک
 شرحته اقدام ایلک زیاده جنوندر عنی الله عنهما (کچ طبع وصف ترکیبدر اگری طبعلو
 دیمکدر (جانور جالی دیمکدر) و یا ضمیر خطاب (محصول بیت) اشتر عرب شعریه حالت
 و طربده در یعنی ذوق و شوق و صفاده در اگر سنک اشعار و اصوات طیه دن ذوق و شوق
 یونجه اگری طبعی جانور سین یعنی دوه دن دون ردی بر حیوان سین (معلوم اوله که دیار عربده
 دوه جیلر سفر کرده دوبر یا آنچه بر نوع صوت ایدر که اکا خدی دیر و دوه لرحادی ایشکلکه
 زیاده سرعت و جلادله یوردلر پس شتک در حالت و طرب پیوردی بوجالر بنه اشارتدر
 (معلوم اوله که مذکور نظمک بحر بنه بحر بسط دیر که عربیه مخصوصدر و عجم بویله
 شعر سوزلر لیکن حضرت شیخ الزم ایشلر که کلستانده جمع بحوری اجرا ایلله و بویله بحرک

رد شعی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

مطل

اصلی

اصلی مستعلن فاعلن مستعلن فاعلندر لیکن بونده فاعلن مخبون مستعملدر یعنی ایکینی
 ساکنی که الفدر مخذوفدر پس تقطیعی بویله در (دانی چه گفت مستعلن (تمرا فعلن) آن بللی
 مستعلن سحری فعلن و قس الباق علیه بویله در باعی دینلر باعی نه وجهله اولدیغنی بتارلر ایش
 * بیت * شتر را چو شور و طرب در سرست * اگر آدمی را نیاشد خرس * شتر را اادات
 تخصیص شترک (محصول بیت) چونکه شترک شور و طرب وار باشند یعنی باشند سودا
 و هوا وار اگر آدمینک اولماز سه خردر یعنی عشق و شوق اهل اولیان خردر زرا خرد
 اخس حیوانلدر * بیت * و عند هبوب الياضات علی الحمی * تمیل غصون البان لا الحار الصلد *
 هبوب مصدر در دخول و ذی اوزره مضاعفدر بل اسمک معنائه (ناشراته اضافتی لامیه در
 (ناشرات ریاح معنائه در بللر دیمکدر) علی هبوبه متعلقدر (حی حانک کسری و میم
 فتحیه چا پر که طواردن قورورلر تقدیرا مجروردر علی ایله (تمیل فعل مضارع مفرد
 مؤنث غایبه اجوف بائی ضرب باندن میل ایدر یعنی صالنور (غصون غصنک جمعدر
 دالرویدا قلردیمکدر با نه اضافتی لامیه در (بان صورقون اغابی (لاحرف نی) صلد صلدک
 فحی و لامک سکونیه صفت مشبهه در قتی معنائه صفت حجر در (محصول بیت) بللر قوری
 و چا پر اوزره اسدیکی حینده بان اغاجنک تازه دالری و فدالری صالنور قتی طاش صالنور
 (حاصلی اصوات طیه دن و الحان نفیسه دن عقل سلیم و طبع مستقیم صاخی لذت لنور
 یابس طبیعتدر دکل * منوی * بد کرش هر چه بنی در خروشت * دلی داند درین معنی که
 کوششت * با حرف مصاحبت (ذکر ذلک کسریله دل ایله کفه دیر) و ضمیمه کوهله مصدرک
 مفعولنه اضافتی در (شین ضمیر دلدله مذکور اولان خدایه راجعدر) خروش حانک و رانک
 ضمیر لیه لغتده چو قرامقدر اما بونده صبت و صدادن کنایتدر (دلی با حرف وحدت) در حرف
 ظرف و این اسم اشارتدر خروشه و یاز کره (معنی داندک مفعولدر) که حرف رابط صفت
 (محصول بیت) هر نسنه بی که عالمه کورر سین اللهک ذکر یله خروش و جوشده در
 یعنی جمع اشیا ذکر بنه مشغولدر بوخروشه و ذکرده معنایی بر کوهلر یاور که سرنامر
 قولقدر (حاصلی هرشی خدا نک ذکر بنه مشغول اولدیغنی کوزی و قولنی آحق اولنلر بلور
 انجیق غافلر بو معنادن اکاه دکالر * نه بلبل بر کلش تسبیح خوانیست * که هر خاری بنسبیش
 زبانیست * کلش شین خدایه و یا بلبله راجعدر (تسبیح خوان وصف ترکیبی در) نعمت خوان
 و عشر خوان کی تسبیح اوقیعی دیمکدر (و یا حرف تنکیر که بونده معنای اضرب افاده ایدر
 (خاری یا حرف وحدت) با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (زبانی یا حرف وحدت
 (محصول بیت) یا لکن بلبل کل اوزره خدا نک تسبیح خوانی دکلد بلکه هر بر دیکن اللهک
 تسبیحله بردلدر حضرت شیخ حاری زبان بلبله تشبیه ایش (زبرا طور جنسک دیلری
 سوزیدر بلبل وکل و خار جعی مراعات نظیر قیلنددر بونلرک اجتماعی صنایع شعریه
 اقسامنددرد بوب اسم صنعتی تعین ایلین ظاهر در که نه صنعت اولدیغنی بتارلر ایش * حکایت *
 بکر از ملوک مدت عمر سری شد و قائم مقامی نداشت و صت کرد که با مدادان نخستین
 کسی که از در شهر در آید تاج پادشاهی بر سر وی نهید و تقویض مملکت بد و کنید *
 سری سینک و باء عجمک ضمیر لیه و سینک کسری و باء عجمک فتحیه لغتدر دو کتک معنائه
 سری شد و کنددی دیمکدر اما تمام اولدی معنایی و برلر (قائم مقام لامیه در) و یا حرف
 وحدت (نخستین یا حرف نسبت و نون حرف تأکید) کسی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 (در ایدلر بحری کره دیمکدر) بحر استعلا (سروی لامیه نهید فعل امر جمع مخاطب فوک

رد ابن سید علی و سروری
و شعی

رد سروری

دیکدر وضع ابلک معنا سنه بعض نسخده (نهند و شمش یا برینه نوله) یعنی فعل
امر جمع غائب صیغه سبله (و لکل وجه قوسو نلر دیکدر) تفویض مملکت مصدرک مقعوله
اضافه (بد و با و دیکدر) همزه داله ابدال او نشدر کید (و یا کنند نهید کبی ایکی
وجهه مخملا در) (محصول ترکیب) ملوکدن بر نیک مدت عمری دو کندی (یعنی عمری آخر
اولدی و قائم مقامی یوغیدی) و صبت ایلدیکه اولدو ملک ایر نسی اول بر کیمسه که شهر
قیوسندن ایچر و کبره پادشاهه منسوب تاجی آتک باشنه قولک و یا قوسو نلر و مملکتی اکا تفویض
ابلک و یا ایلسو نلر * اتفاقا اول کسی که ازدر شهر در آمد کدایی بود که در همه عمر لقمه
اندوختی و خر قه بر خر قه دوختی ارکان دولت واعیان حضرت و صبت ملک را بجای آوردند
و ملک و خزائن بد و ارزانی داشتند درویش مدتی مملکت راند * کدایی یا حرف وحدت (که
حرف را بط صفت) (اندوختی یا حرف حکایت قرا نوردی) (یعنی دینلوردی) خر قه بر خر قه
یمه یمه اوزرینه (دوختی یا حرف حکایت دیگر دی) (یعنی دینلجی جنسندن بر کیمسه ایدی
(ارزانی لایق) داشتند طوندیلر یعنی لایق کوردیلر (محصول ترکیب) اتفاقا اول بر کیمسه که شهرک
قیوسندن ایچر و کردی بر دینلجی ایدیکه لقمه لقمه قرا نوردی یعنی دینلوردی و یمه یمه اوزره
دیگر دی یعنی یار دی ارکان دولت واعیان حضرت پادشاهک و صبتی برینه کنور دیار
و ملک و خزینه لری اکا تسلیم و تفویض ایلدیلر درویش بر زمان ملک سوردی * تابعی از امراء
دولت کردن از طاعت او بچایند و ملوک دیار از هر طرف منازعت بر خاستند و بمقاومت
لشکر آراستند فی الجمله سپاه و رعیت بهم برآمدند و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر
رفت * تا حرف انتها و یا حرف تعلیل (بعضی یا حرف وحدت) (برخ بعض یعنی بر قاج
کیمسه) امر المبرک جمعیدر یعنی بکلر دولته اضافتی لامیه در (کردن بیون) (طاعت اطاعت معناسندر
(بچایند فعل ماضی جمع غائب) (الف و نون ادات تعدیه در دوندیلر) (بمنازعت
یا حرف صله منازعت چکشمک) (بانه حرف صله) (مقاومت مقابله و مقاتله معناسنه) (بهم
برآمدند قرش دیلر و بحضور و مضطر اولدیلر) (حاصلی اضطرابه دوشد بلر یا خود عاصی اولان
بکلر سپاه و رعیتی جمع اولوب متفق اولدیلر) (و برخی بعضی دیکدر) (بلاد بلدک جمعیدر
شهرلر دیکدر) (قبضه تصرف بیایه) (قبضه بونده ال و آوج معناسنه در) (اویه اضافت لامیه
(بدر رفت چقندی دیکدر) (محصول ترکیب) (درویش سلطنت سوردی تا امر آه دولتشک
بعضی بی اکا اطاعتندن بیون دوندیلجه و یا حتی امر آه دولتشک بعضی بی اکا اطاعتندن
بیون دوندیلر یعنی یوز چوردیلر بعض نسخده از متابعت او شمش یعنی پادشاه لغه قبول
الطیوب عاصی اولدیلر و غیره ممالکک پادشاهلری هر جائیدن منازعه یه قالدیلر و مقابله
و مقاتله یه عسکر ترتیب ایلدیلر حاصلی درویشله جنکه مهیا اولدیلر حاصل کلام اطراف
پادشاهلرنیک سپاه و عسکری جمع و متفق اولدیلر و یا کتدینک سپاه و رعیتی یاد عسکره تحمیل
ایده میوب مضطر و مضطر اولدیلر و بعضی مملکت قبضه تصرفندن چقندی * درویش ازین
واقعیه خسته خاطر همی بود تا یکی از دوستان قدیش که در حالت درویشی قرین او بود از سفر
باز آمد و او را در چنان مرتبه دید و گفت منت خدای را عز و جل که بخت بلندت یاوری
کرد و اقبال رهبری شکست از خوار و خارت از پای برآمد و بدین پایه رسیدی * همی یا حرف
تا کید (تا حرف انتها) (دوستان قدیم بیایه) (که حرف رابطه صفت) (بخت بلند بیایه
(و تا ضمیر خطاب) (باور یار دینجی دیکدر معاون معناسنه) (و یا حرف مصدر) (تا حرف تعلیل
(کت از خوار کت دیکندن چقندی) (یعنی دینلجی ابلک اضطرابه اشدن سلطنت ذوقه و اصل

اولئك ديكندہ اباغكدن چقدى (يعنى هر وجهه فراغت خاطر ال و بردى (محول تركب) در و يش مذكور واقعہ دن خسته خاطر ايدى تا كيم قدم دو ستلرندن برىسى كه در و يشك حالته اكا قرين و يولداش ايدى سفر دن كلى وانى بونجملين مرتبه ده كوردى و ديدى منت خداك عزوجل كه بخت بلندك و طالع ميونك معين و ظهيرك اولدى و اقبال و دولت دليلك تا كلك ديكندن و ديكن اباغكدن چقدى يعنى قيقراق و ديلنجبك اضطرابندن خلاص بولك و بو عالى مرتبه و اصل اولك (ان مع العمر يسرا) عمر زجت و مسفته ديلر (و يسرا ساناغه و حضور يعنى تحقيق عسره يسر مقرر در) يعنى جفايه صبرايدن اير و فابه (يعنى بوقدر كه فقر چكدك اول واسطه ايله خدا سنى غايت غنايه ايصال ايلدى) * بيت * شكوفه كا، شكفتست و كا، خوشيده * درخت وقت برهنست و كا، پوشيده * شكوفه مطلقا چچكدر (شكفتست اصلنده (شكفته است در ضرورت وزن ايچون حذف و ايصال واقع اولندر اچلمش ديمكدر (خوشيده ماضيدن قسمدر قرعشم و بورشمش وصولش ديمكدر (برهنست بونده اصلنده برهنه است در حذف و ايصال طريقله برهنست اولدى (پوشيده اور تلش (يعنى پيراغله مستور اولش (درو يش مذكوره مثال يورر (محمول بيت) چچك كا، تازه اچلمش اولور و كا، پرمده وصولش اولور يعنى كا، تازه و كا، پرمده او اور انجده كا، پراقدن چيليق اولور و كا، پيراقله مستور اولور سنده نيجه زمان فقر و فاقه چكدك ايسه منت خدايه كه اناك سبيله سلطه قدم بصدك (خوشيده اسم مفعولدر دين مفعولت و فاعليت معناسنى ادراك ايلزمش (شكفته استك معناسنى اچمش ديمكده تعبير ايلين اينجه اچامش * كفت اى برادر تعزيم كن كه جاى تهنيت نيست انكه كه تو ديدى غم نانى داشتم و امروز تشو يش جهاني * تعزيم مصيبت و قتله بر كيمسه يه صبر و يكمدر (تلا شى عز اكور صبر معنا سنده (تهنيت مبارك باد معناسنده (غم نانى لاميه) و يا حرف وحدت (تشو يش جهان مصدرك مفعوله اضافتيدر) و يا حرف تنكير (محمول تركب) درو يش شاه رفيقه ديدى اى بارنى تعزيم ايله ز تهنيت يرى دكل اول وقت كه سن بخى كوردك ايدى برا تكل غنى چكر دم انجق يعنى بو غزم قدى و اربدى فقط اما بو كون دنيا غنى يعنى رعبت و عسكر و غيرتك قبولدن چكرم بعض نسخه ده جهان بر بنه جان دوشمش (جهاننده اولان با وحدت و نسبت ايچون اواق جازر در دين نسبت معناسنى بيلزمش * مثنوى * اكر دنيا نباشد در دمدم * و كر باشد بيمهرش پاى بنديم * دنيا دن مراد اموال و ائفال دنيا در (ذكر محل و اراده حال طريقله) بيمهرش با حرف سله (و مهر بونده محبت معناسنده در) و شين دنيا به راجعدر (پاى بند ايق باغنه ديلر (محمول بيت) اكر دنيا اولر سه فقر و فاقه جهتن در دمند و بچاره بزاما كر اولور سه محنه پاى بند ز يعنى اياغن بغليدر حاصلى اولديغى قدرجه مهر و محنه كرفتارز * بلايى زين جهان اشو بتر نيست * كه رنج خاطرست ارهست و رنبت * بلايى يا حرف وحدت (زين ازيندن محفدر) جهانندن مراد دنيا در مذكور معنايه اشو بتر مشوشرك و پر يشارك ديمكدر ز پرا اشتان و اشو بيدن قرشدر مق و رنسنه بى قور جلمق معناسنده در حاصلى تشو يشدن عبارتدر (كه حرف تعليل (رنج خاطر لاميه در الم خاطر معناسنده در (محمول بيت) بودنيادن مشوشرك بر بلا بوقدر يعنى دنيا تشو يش و غصه دن عبارتدر زير خاطر ك الميدر اكر و اوا كر يوق يعنى و اراقيد رنج و المدر بوقلو غبده حاصل و اراغى دنيا ده خوف و بيم و اخترده حساب و عذاب و بوقلغى ذلت و هوان (ار) اكر دن محفدر (و) (و اكر دن زاء مفرده ازدن محف اولديغى كى بوقلغيه انكار ايلين بودله بهره سى بوق ايمش * قطعه * مطلب كرو انكرى خواهى * جز قناعت كه

دوانست هنی * مطلب فعل نفی مفرد مخاطب طلب ایله یعنی استمه طلبیدن مشتق در بی
 الفاظه عجم تصرف ایله اکا معمول در بر (توان قوته در بر) و کر کاف محکم قبحه ادا
 فاعل در (و یا حرف مصدر خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقع اولش) و مضارب
 جزای (جز غیر معنایه در و معنایه مفعول) که حرف تعلیل (دولتی یا حرف وحدت) هنی
 فعل فاعل معنایه در منضم دیکدر (محصول بیت) اگر توان کرک دیکر سسک یعنی اکا برک
 استرک قناعتن غیری نسته طلب ایله برامنهضم بر و لندر حاصلی قناعتن کواردولت و سعادت
 اولماز * کرغنی زربد امن افشاند * نانظر در ثواب اونکنی * غنی فعلدر فاعل معنایه
 (غنی مبتدا) و افشاند فعل مضارع مفرد غائب خبری (وزر مفعول صریحی) و بدامن غیری صریحی
 وجهه سیمه شرطیه (تا حرف تنبیه) در حرف صله در بامعناسته (ثواب اولامیه) و اوضمیری غنی به
 (وزر راجع اولق جائز) نکتنک نظر مفعول صریحی (و در ثواب غیری صریحی) (محصول بیت)
 اگر غنی کیسه احسان و یا صدق طریقله التوقی انکیله بدل ایدوب نثار ایدرسه صاقن آنک
 ثوابه نظر و التفات ایله سین یعنی غنیک ثواب قصدیه و یا ایدن الدیغک زر ایله ثواب اشلمک
 قصد ایلمکه حاصلی زرین قبول ایله هر نه وجهه ایسه * کر بزراک شنبه ام بسیار *
 صبر در ویش به که بدل غنی * کر که حرف تعلیل بیت سابقه علتدر (وزاء مفرد از دن مخفندر
 بزراک الف و نون ادا جعفر اولور دیکدر) صبر در ویش مصدرک فاعله اضافتدر (به
 یک دیکدر) که من تفضیلیه معنایه افاده ایدر بدل غنیده مصدرک فاعله اضافتدر
 (محصول بیت) غنیک آنکه مال نثار ایدر بکنه التفات ایله بر ااکا بردن چوقی استشم که درویشک
 صبری غنیک بدل و نثارندن یکدر زبرادر و یشه مال ایچون حساب و عذاب یوقدر * بیت * اگر بریان
 کند بهرام کوری * نه چون پای ملخ باشد زموری * معلوم اوله که بهرام توار بخنده یکدر بریسی
 بهرام چوپندر که بر بهادر کیسه امیش بریسی بهرام کوردر که بر جبار پادشاه امیش کور کاف غنیک
 صمیمه قولانه در بر یعنی بیان اشکینه مذکور پادشاه شکاری اکا تخصیص ایله یکچون ادنی
 ملاسه ایله بهرام کور دیدیلر حاصلی ایدن غیری نسته اوله مازدی حتی برکون شکارده برکورک اردینه
 دوشوب کندی کور بر مغار به کندی بوده اردنجه اندن صکره معلوم اولدی نیجه اولدیغی حتی
 آنسی ملحدار ایله چوققداری اشکینه ده هلاک ایلد بکه او غلیمی نیجه ایلدیکر دیو بهرامک
 مذکور قصه سنه خیام اشارت ایدوب بیورر (رباعی) این قصر که بهرام در و جام کر فت
 (آهوچه کردور به آرام گرفت) (بهرامکه کور می گرفت) همد عمر (بکر که چه کونه کور بهرام
 گرفت) (کوری یا حرف وحدت) و کور کندک مفعول اولی (و بریان ثانیسی) و بهرام فاعلی (نه حرف
 نفی) چون حرف تشبیه (پای ملخ لایمه) (ملخ میمک و لاملک فتحه لایله چکر که به دیلر عرب جراد
 دیو) (موری یا حرف وحدت برقر نیجه دیکدر) (محصول بیت) اگر بهرام کور بر کوری
 بریان ایدوب فقرایه بدل ایدرسه خدا قنده برموردن چکر که ایاغی مقداری دکل زبراموره
 نسبت چکر که ایاغی چوقدر اما بهرامه نسبت یک کور چوق دکلدر حاصلی خدا قنده اعتبار
 فقر و صبره در غنا و تکبره دکل * حکایت * یکی رادوستی بود که عمل دیوان کردی مدتی اتفاق
 دیدنش نیفتاد که گفت که فلا رادوست که ندیدی گفت سی امرا می خواهم که بنیم قضا را از کسان
 او یکی حاضر بود گفت چه خطا کرده است که از دیدن او ملولی گفت خطای نیست ولی دوست
 دیوانی را وقتی توان دید که معزول باشد که حرف رابط صفت) عمل دیوان مصدرک مفعول
 اضافتدر (مدتی یا حرف وحدت) اتفاق افتعال باندن مصدر در و اضافتی مصدرک مصدره در
 (و شین ضمیر دوست یوانی به راجعدر) (نیفتاد واقع اولدی دیکدر) (در لغتده کی معنایه در

مطا

اما بونک

اما بونک کی بر رده جوق زمان دیکدر (که حرف بیان) (ندیدی کورمک دیکدر) گفت فاعل
 یکدر دیدی یعنی سوبلدی (قضا را ناکهانی و انصافی دیکدر معنایه قضای آلهی به نظر
 ایله دین بی نظر و بی بصرا میس) (کسان اولامیه) (دوست دیوانیک کیسه لردن دیکدر
 (محصول بیت) برینک بر دوستی و ایدیکه دیوانه خدمت ایدزدی یعنی اهل دیوان ایدی
 بر مدت و زمان کورمک اتفاق واقع اولدی بر کیسه دیدی جوق زمان اولدیکه فلان اهل دیوانی
 کورمک دیدیکه بنانی کورمک استمه مم یعنی کوره جکم کلز ناکهانی اهل دیوانک کیسه لردن بری
 مجلسده حاضر ایدی دیدیکه نه خطا ایلشدر که انی کورمکدن ملول و بیحضور سین دیدیکه
 خطا یوقدر یعنی بر خطا ایلشدر اما دیوانه متعلق دوستی بر وقت کورمک ممکنر که معزول
 اولدز برامادام که عملده در مصالح دیوانه و خدمت انامه مشغول اولور و دوستلره مصاحبه
 فرصت یولمز لر حاصلی انی کورمک استدیکم یو جهتندر غیری معنی ایچون دکلدر * قطعه *
 در بزراک و دار و کور عمل * زاشنا بان فراغی دارند * بزراک یا حرف مصدر (دار و کور کوردار طوطیه
 قائمه معنایه در) (عمله اضافت لایمه در) (فراغتی یا حرف تکبر حرف مصدر طوقن بلز میس
 (محصول بیت) اکا بریکده و عمل هنگامه و غوغا سنده یعنی شغل حالنده آشنالردن فراغتدر
 اولور یعنی آشنالری یاد ایلز بلکه دنیا ذوقته مشغول اولور * روز در ماندکی و معزولی * در ددل
 یش دوستان آرد * در ظرف زمان مابعدینه اضافتی لایمه (در مانده و فرو مانده عاجز
 معنایه در و کاف عجم های رسمیدن بدل (و یا حرف مصدر) معزولیده بویه در (در ددل لایمه
 (یش دوستانده بویه در) آرد فعل مضارع جمع غائب (محصول بیت) عملده اولد قلرند بویه در
 اما عاجز لقی و معزولانی کوننده کوکلی در دینی دوستلر بانه ایلدر یعنی اظهار عجز و شکایت ایلدر
 حاصلی در دمرلر بی دوستلره عرض ایلدر * حکایت * ابوهریره * صحابه دن بر عز بک کنبی در اسمی
 عبدالرحمن دیا ابوهریره دیمک کدیک باباسی دیکدر مکرر حوم کدی جنسه مائل امیش برکون
 حضرت محمد صلی الله علیه و سلم یونی کور که اتوبنده بر نسته کتورر سؤال ایدر که با عبد الرحمن
 و ارا ثوابیکه بیورر که کدیدر یا رسول الله حضرت بیورر که (انت ابوهریره) یعنی سن ابوهریره سین
 کدی باباسی دیکدر پس بواسمه مشهور اولدی و سوردی بواسمه چاغر لدیغی تبرکاز بر اکابواسمی
 حضرت قودی ابوهریره حضرتی حضرت پیغمبردن بش یک اوچوز قرق حدیث شریف
 روایت ایلشدر * هر روز بخدمت مصطفی صلی الله علیه و سلم آمدی گفت (یا باهریره زنی غیارتد دجبا)
 یعنی هر روز میان محبت زباده کرد * زر زانک ضعی و رانک سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر و نون حرف
 وقایه و یا ضمیر متکلم بی زیارت ایله دیکدر (عبا غنیک کسر یله کون اشری دیکدر تمیز لغله
 منصوبدر) (تزد فعل مضارع مفرد مخاطبدر افتعال باندن جواب امر اولغله مجزومدر زباده
 اوله سین دیکدر) (حبا حالک ضمیمه محبت معنایه در تمیز لکله منصوبدر) (محصول حدیث شریف)
 یا باهریره بی گاه زیارت ایله محبت جهتدن زیاده اوله سین یعنی محبت زیاده اوله حضرت
 شیخ معناسین بیورر یعنی هر کون گاه تا محبت زیاده اوله * لطیفه * صاحب دلی را گفتند بدین
 خوبی که آفتابست نشینده ایم که کسی اورا گرفته باشد گفت از برای آنکه هر روزش می توان دید
 مکرر در زمستان که محبوب بست و محبوب (محصول ترکیب) بر صاحب دله دیدیلر یو کوز لکله که کنش
 در هیچ ایستدمکه کیسه اتی سوهش اوله یعنی اکا عاشق اولمش اوله صاحب دل دیدی انکیچونکه
 هر کون کورمک اولور مکر قشک که محبوب و محبوبدر زبراکثره المشاهده قلة الحرمة مشهوردر
 یعنی زمستانده گاه قار یا غوب و گاه بلوده کروب ناید اولدیغیچون مقبول و محبوبدر (شمسک ضیادن
 غیری اسباب حسدن نسته سی یوقدر دین حسن صاحب لری کونشه تشبیه ایلد کلرندن

رد سروری

ردشی

شارح مرحوم مرحوم برینه
 اول ذات شریف یا خود
 مشارالیه باز سه صواب ایدی
 لطایع
 من المقامات
 لا تر من تحب فی کل شهر
 غبر یوم ولا تزده علیه
 فاجتلاء الهلال فی الشهر یوم
 ثم لا تنظر العیون الیه

مرویات
ابوهریره

آگاه دکل امش مسکین * قطعه * بدیدار مردم شدن عیب نیست * ولیکن نه جند آن که
کوبند بس * با حرف صله (دیدار اصلند وصف ترکیبدر) (ازنده دید معنایست در ترکیب
اضافیه صکره گاه یوزده و گاه زیارنده استعمال ابدیلر بونده زیارت معنایست در (مردمه اضافت
مصدرک مفعولاندر (شدن بونده رفتن معنایست در (محصول بیت) مردمک زیارنده واروق
عیب دکلدر زیارت مستحیدر اما اول قدر جوق وارمه که بتر کلدک دله ل و احسانا
واردیفک تقدیرجه جوق اوتورمه که اوتور دیکدن ملول اولار * اگر خویشین را ملامت کنی *
* ملامت نیاید شدیدن زکس * خویشین کنندی معنایست در (ورادات مفعول) (کنی ناک مفعول
اولی و ثانیسی ملامتدر) (نیاید شدیدن جواب شرط) (وملا مت مفعول صریحی) (وزکس
غیر صریحی) (محصول بیت) (اگر کند یکی لوم ایدرسک یعنی کند که بشد ایدرسک
کیمه دن لوم و بتد ایشتمکه محتاج اولماز سین جواب شرطی محذوف اعتبار اید نلر نه
شرطی بیلورل امش ونه جزای * حکایت * یکی را از بزرگان باد مخالف در شکم پیچیدن
گرفت و طاق صبط آن داشت بی اختیار از و صادر شد گفت ای دوستان مرا در آنچه
کردم اختیار نبود و بزه بر من نویسند و راحتی بمن رسید شمایر بکرم معذور دارید * باد مخالف
بیانیه (پیچیدن بونده دولایق و بولایق دیکدر) (پیچیدن ککرفت طولندی و بولندی
دیکدر) (وطاقت صبط مصدرک مفعولاندر اضافتدر) (آله اضافت بنه مصدرک مفعولاندر
(وطاقت نداشتن مقدم مفعولاندر (محصول ترکیب) (اکبردن برینک قرینه مخالف بل
طولقه و بولغنه باشلدی حاصلی قرنی و بوردی و ضبط طاقیت طومدی یعنی
ضبط ایده مدی بی اختیار اندن صادر اولدی دیدی ای دوستلر بنم ایلدیمده اختیارم
بوغیدی یعنی بدن بی اختیار صادر اولدی و بوضوح صده بنم اوزریمه برگاهده باز منزل
وبکاراخته ابرشدی یعنی اول ناساز کتمکه بکا حضور قلب حاصل اولدی سرزده کر مکرله
معذور طووک (بعض نسخه ده بزه آن دوشمش اضافتله * مثنوی * شکم زندان بادست ای
خردمند * ندارد هیچ عاقل باد در بند * شکم مبتدا (زندان بادلامیه و خبر مبتدا) (ندارد ک
فاعلی هیچ عاقل در (وباد مفعول صریحی و در بند غیر صریحی) (بنددن مراد حبس
وزندندر (محصول بیت) شکم بادک زندانیدر ای عاقل (بس بر عاقل بادی بشد وزندانده
طویماز زیرا ثقلت و ضرر و بر * چو باد اندر شکم پیچد فروهل * که باد اندر شکم بار نیست
بردل * پیچدک باد مفعول صریحی (واندر شکم غیر صریحی) (فروادات تأکیددر (هل
هائک کسرله فعل امر مفرد مخاطبدر هلید ندن صالیو بر مک معنایست (که حرف تعلیل
(باد مبتدا بار نیست خبری) (بردل خبره متعلق) (واندر شکم حالدر باد دن و یا ضرورت
وزن ایچون اضافتدن مقطوع صفتی (محصول بیت) چونکه بادشکمه دولانه و بولوله
یعنی سکا اضطراب و بره صالیو بر زیرا بادشکمه بولک اوزره بولکدر یعنی ثقلت و بره حاصلی
اگر بادی و اگر افشانی همان الم و پردکده کیدرمک کرک مکریم حجاب ایده جک کیمه حاضر
اوله اکاده بر چاره یه و برتدار که مقید اولق کرک زیرا حکما تأخیر نه اذن و بر مزار اگر چه که
حضرت شیخک بوحکایه سی صورت هزلده در لیکن محض نصیحتدر * بیت * حریف
ترش روی ناساز کار * چو خواهد شدن دست پیش مدار * حریف اصطلاحلارنده باده
مصاحبه دیر اما بونده مطلقا مقارن دیکدر (ترش رویه اضافتی بیانیه در (ترش رو
وصف ترکیبدر اکشی صورتی معنایست (ناادات نفی) (ساز کار موافق معنایست در و ناساز کار
ناموافق دیکدر (چو حرف تعلیل) (خواهد شدن کتمک اسلبه دیکدر (دست مدارک

مفعول اولی (و پیش ثانیسی) (ومدار فعل نفی مفرد مخاطب طومعه دیکدر (محصول بیت)
ناموافق اکشی صورتی حریف چونکه کتمک اسلبه الکی اوکونه طومعه یعنی مانع اوله
قوکسون الله صمدلوق حاصلی ناسازله صحتی عذاب روحدر (مصراع) (روح راحبت
ناجنس عذابست الیم * حکایت * از صحبت یاران دمشق ملاتی بدید آمده بود سر در بیابان
قدس نهادم و با حیوانات انس گرفتم ناوقتی که اسیر قید فرنگ شدم در خندق طرابلس
باجهودام بکار کل بداشتند تا یکی از رؤسای حلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد و مرا
بشناخت گفت این چه حالست وجه کونه کذاری گفتم * صحبت یاران دمشق لامیه لدر
(ملاتی با حرف وحدت نوعیه) (بدید عجم باء محمله اوقور و رومیلر باء عربله) (در بیابان در
حرف صله با معنایست (قدسه اضافت لامیه قدس مبارک مراد در (تا حرف انتها) (بو حرف
آنی کوسنر که بیابانده برمدت اولش اوله (وقتی با حرف وحدت) (که حرف بیان) (اسیر قید فرنگ
لامیه لدر (خندق خائک فتحی ونوک سکونله معروف (طرابلس اضافتی لامیه) (طرابلس
اق دکن کارنده شام نواچسند بر شهرک اسیدر حصاریده وار شهری و حصاری
دریادن بر میل بر اراقد ر لیکن لب دریاده جاییجا بر جلروار که دریا جانبی حفظ ایدر
(تا یکی یوناده انتها ایچوندر و بونده امتداد فهم وانور (رؤسارک ضعی و همزه و سبک
فخه رله رئیسک جعبدر (حلبه اضافت لامیه لدر (که حرف رابط صفت) (سابقه با حرف
وحدت) (و همزه حرف توسل تقدیری معرفت سابقه در بعض نسخه ده سابقه معرفتی
واقعدر (میان ما لامیه) (کذاری بونده کینور سین دیکدر (محصول ترکیب) (دمشقه اولان
یارانک صحبتدن بکا بر ملال ظاهر اولدی باشی قدس بیابانه قودم و حیواناتله انس طویدم
شول وقتک که فرنگ قیدنه اسیر اولدم و طرابلس خند قنده بی جهودرله بالحق ایشنه
طویدلر شول وقتک که حلب اکبردن بر بسی که انکله ارامزده معرفت سابقه و ارایدی
ایش ایشلدیم بکمر بره اوغاردی و بی یلیدی و دیدی بونه حالتدر و نیجه کینور سین دیدم
* قطعه * همی کریختم از مردمان بکوه و بدشت * که از خدای نبودم بدیکری پرداخت *
همی ها حرف تأکید (می کریختم حکایت حال ماضی متکلم وحده بخاردم دیکدر
(مرد ماندن مراد انساندر) (بکوه با حرف صله) (که حرف تعلیل (نمودم میم معنی جهتده
پرداخت کله سنه مقبدر پرداختن نبود تقدیرنده (محصول بیت) انساندن و مرد ماندن کرهه
وصحرا به بخاردم زیرا خدادن غیرله مصاحبت و مقارنتم یوغیدی یعنی مقرب الی الله
ارایم ایچون مردمدن نفرت ایدوب کوه و دشته بخاردمکه صحبت و مقارنتم اکا مخصوص
اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقرب و صحبت اولماسون دیواغیارن بخاردم بعض شراح
دیمش طاغیه و صحرا به بخاردم خدا دن غیره مقارن اولمایم دیو لیکن معنای منظوق بولله
دکلر فتأمل (مصراع ثانیک معنایست زیرا حق تعالی حضرتشدن غیر بر کیمه ایه بکا
مصاحبت و مقارننت اولدی دین حق ادایه مالک اولماش * قیاس کن که چه حالت بود
درین ساعت * که در طویله نامردم بیاید ساخت * که حرف بیان (درین ساعت بوساعتده
و بوحالده دیکدر (که حرف تعلیل (طویله نامردم لامیه) (میم متکلم معنایست) (بیاید مقبدر
بکا کرک دیکدر (ساخت بونده مصدر معنایست در راضی وقایع اولق دیکدر (محصول بیت)
قیاس ایلکده نه عالم وار بودمده و بو ساعتده که ناجنس و نامرد صراستده و دیز یسنده
کیمک و اختلاط ایلک کرک یعنی بر بولوک جهودله طیارق و بالحق خد متشده فرنگه اسیر
ارلان مسلمانک حالی نه اولدیغی معلومدر قیاس ایلله صورمه احتیاج سز حاصلی بولک کی

محنت و عذاب بد هساند ندر تعریفه محتاج دکل * بیت * پای در زنجیر پیش دوستان *
 به که با بیگانگان در بوستان * بیگانگان کاف ثانی هاء رسمیدن بدل کشند (و الف و نون ادات
 جعفر (محصول بیت) دوستار قنده ایاق زنجیرده اولوب محبوب اولق بیگانه لر له بوستانده
 اولوب ازاد اولقدن یکدر حاصلی دوستار قنده اولق بیگانه لر و ناجنسار له راحته
 اولقدن یکدر اگر چه که بیگانه لر له راحت مشکدر * برجات من رحم آورد و بده دینار
 از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بجلد برد دختر داری داشت در عقد نکاح من آورد بکا بین
 صد دینار چون مدتی برآمد دختر بد خوی بود و ستره روی و نافرمان زبان درازی کردن
 گرفت و عیش و عشرت مرا منقضی داشت چنان که گفته اند * دختری یا حرف وحدت (عقد نکاح
 بیایه) کابین کاف عریه عتد نکاح و مهر مؤجلدر بونده مراد اخبردر (بدخوی وصف
 ترکیبدر) ستره روی بده اوله در عتد یکدر (بعضی نسخه ده نافرمان دوشش غیر مطیع
 معنایه) منقضی اسم مفعولدر تفعل باندن مکدر یکدر (محصول ترکیب) مذکور رئیس بنم
 مذکور بتر حاله رحم کنوردی و اون دیناره بی قید فرنگت خلاص ایلدی و کند یله حلبه
 ایلدی برقری و ایلدی ای بنم عقد نکاحه کنوردی یعنی بکناکاح ایلدی بوزالتون مهره چونکه
 بر مدت مرور ایلدی دختر بد خوی و ستره روی ایمن و غیر منقاد و مطیع ایمن زبان دراز ایلکه
 بیلدی و بنم عیش و عشرتی مکدر قلعه شویله که دیشلر * مشوی * زن بد در سرای مردنکو *
 هم درین عالمست دوزخ او * زن بد بیایه (سرای مردنکو لامیه و بیایه در) دوزخ اولامیه
 و مؤخر مبتدا (درین عالم مقدم خبر) محصول بیت) ای کشیدک اوده برامز عورت بوجهانده
 ائک جهنمدر یعنی برامز عورت ائک جهنمدر و یا اول اول ائک جهنمدر * زینهار از قرین
 بد زینهار * وقتا ربنا عذاب النار * زینهار زانک کسری و یا ابله نونک سکونیه یاسزده
 لغتدر و مشر کدر ردع و تحذیر و امان بدیده بونده تحذیر و امان معنای ملائمه (قرین بد بیایه
) و او حرف ابتدا (فاما قافک کسریه فعل امر متکلم مع غیره در و فی یقین دن یعنی لغت مقرر و قدر
 ضرب باندن بی صافله یکدر (ربنا تقدیری یار بنادر منادای مضافدر اول جهنمدر منصوبدر
) عذاب ترع خافضله منصوبدر تقدیری عن عذاب الناردر (محصول بیت) زینهار برامز
 بولدشدن زینهار (یعنی صاقن برامز بولدشدن و یا امان برامز بولدشدن باری صقله برامز
 بولدشدن که عذاب ناراندن کابینر) تنه که حضرت امام علی کرم الله وجهه پیور (دنیاده جهنم
 برامز عورتدر) حضرت شهنشک ده بونده مرادی کنیدنک بدخوی و ستره روی و نافرمان خانویندر
 * باری زبان تعنت دراز کرده همی گفت توان نیستی که بدر من تراز قید فرنگ بده دینار باز
 خریدم قتم ملی بده دینار باز خرید و اصد دینار بدست تو گرفتار کرد * باری یا حرف وحدت
 (زبان تعنت بیایه کنینک ذات و حقارتی دیلکه تعنت دیرلر) کرده بونک کبی برلده هاء رسمیده
 هاء ترتب دیرلر (دراز کرده اوزادوب یکدر) دراز ایلش اولدی بی حالده دین مذکور ترتبدر
 آگاه دکل ایمن (همی گفت حکایت حال ماضیدر سو بوردی یکدر) تو واور سهیله (انت
 معنایه در) آن اسم اشارتدر بر مقدر که و یا شخصه و غیر بسته (تقدیری توان کسی نیستی یکدر
 سن اول شخص دکلین استهزام انکاری طریقله (که حرف رابط صفت) بدر من لامیه (باز
 ادات تا کیددر) خرید فعل ماضی مفرد غائب صا تون الدی یکدر (ملی عریه لامک فتحیه
 او قنور) و فارسیده کسریه ایله اود یکدر (فارسیده آری دیرلر) بده دینار با حرف مقابله
 اون التویه یکدر (بصد دینارده بوله در) بدست تو یا حرف صله و اضافت لامیه در (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ پیورر مذکور خانوینر که هوان و زان زبانی دراز ایدوب سو بوردی (سن اول کیمیه

لف و نشر طریقله
 شد

ردشعی

مطل

دکلمین

دکلمین که ابام سنی اون دیناره قید و حبس فرنگدن صا تون الدی (ملی دیدم کرجک اون دیناره
 صا تون الدی و سکا بوز دیناره گرفتار ایلدی * مشوی * شنیدم کوسفندی را بزرگی * رهانید
 از دهان و دست کرجی * کوسفند کاف بحکم ضعی و و او و سبک سکونی و فاک فقی و فادن بدل
 بایله قیون دیکدر (و یا حرف وحدت) و ادات مفعول (بزرگ بانک و زانک ضمه لر بایله و رانک سکونیه
 اولودیکدر) رهانید فعل ماضی مفرد غائب الف و نون ادات تعذیه در قورناردی (یعنی خلاص
 ایلدی) کرک کاف بحکم ضعی و رانک سکونیه قورد دیکدر عرییده مشهور آدی زیندر دخی
 نیجه آدی وار (محصول بیت) ایستدم مکدر بقوی بر اولو کیمیه بر قوردک اغزندن والذین خلاص
 ایلدی * شبانکه کارد بر حلقش بمالید * روان کوسفند از وی بنالید * شبانکه کیمیه سی دیکدر
 (کارد کاف بحمله و اوج ساکنه بجا قدر عریجه سکین دیرلر) حلق حاء مهمله نک فقی و سکون لامیه
 بوغاز بجم کلو دیر کاف بحمله (بمالید فعل ماضی مفرد غائب لغتده او مقدر بونده سورتمک مراد در
) حاصلی بوغازدی دیکدر (روان بونده جان معنایه در زیر روان روح انسانده مستعملدر
) و جان حیوانده (کوسفند اضافتی باء بطنیه در) محصول بیت) قیونی قورد نیجه سندن
 خلاص ایلین کیمیه اول قیونک کلو سینه بچاق سورندی (یعنی ذبح ایلدی ناکا ایلدون دیو
) (زیرا قوردالذین جیمیه شد بویله ایدنیجه جار کوسفند ائک دیکدر ناله ایلدی * که از جنگال
 کرک در بودی * چو دیدم عاقبت کرک نو بودی * جنگال قینق معنایه در (یعنی آوی حیوانانک
 نیجه سی اضافتی لامیه در) در حرف تا کید (ر بودی راده فتح و ضمه فعل ماضی مفرد مخاطب
 قایدک دیکدر (تو بودی سن ایدک و یاسن ایمن سین) محصول بیت) روان کوسفند ناله ایلدی که
 جنگال کرکدن بی قیدک خلاص ایلدک چونکه نظر صالدم عاقبت قورددم سن اولدک یعنی بی
 خلاص ایدن و هلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بود که حضرت شیخی رئیس قید فرنگدن
 تخلص ایلدی اما بویله بدخوی دختر بنه گرفتار ایلدی * حکایت * یکی از بادشاهان عابدی را
 پرسید که اوقات عزیزت چه گونه میگذرد گفت همه شب در مناجات و سحر در دعا و حاجات و همه
 روز در بند اخراجات ملک فرمود تا وجه کفاف او معین دارند تا بار عیال از دل او برخیزد * بند بونده
 قید معنایه در (اخراجات مراد اهل و عیاله نفقه و کسوه ایچون خرج ندادک ایلکدر قلیدن
 خراطر اخراجی مراد دکل) تا حرف تعلیل (وجه بونده جهت معنایه در) کفاف کافک فتحیه
 رزق و آرزق معنایه در (وجه کفاف بیایه و یا لامیه مجازا) او به اضافتی لامیه (کفافی کسریه
 قید ایلین کاف دکل ایمن) بار عیال لامیه در مجازا بار یوکدر اما بونده ثقلت مراد در (عیال عینک
 کسریه عبلک جمیدر) عینک فقی و یا مکسورک نشد بیدله جیاد جیدک جمعی اولدی بی کبی
 (محصول ترکیب) بر بادشاه بر عابده صور دیکه عزیز و شریف و قنلرک نیجه کچر و حالک
 ندر دیدی (عابد دیدی بنون کیمیه مناجاتده و سحر و قی دعا و حاجاتده و بنون کون قیود اخراجات
 نفقات اهل و عیالده) یعنی بونلرک لوازمی قیدنده بم (بادشاه پیوردی تا کیم جهت معاش
 و کفافی معین طوتال) یعنی تعیین ایلله لر تا کیم کو کلندن عیالی یوی و نقلی قالفه (یعنی قیود
 عیاله مقید اولوب عبادته مشغول اوله * مشوی * ای گرفتار پای بند عیال * در آزاد کی میند
 خیال * گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در ترا کیم خفه دن صکره مبتلا معنایه در استعمال ایلدیلر
) پای بنده اصلنده وصف ترکیبی در ایاق باغی معنایه در استعمال ایلدیلر بای و او
 قلب ایسوب (با بونده دیرلر) تنه که آتلا باغنه اورد قلیینه پیوند دیرلر (حاصلی ایاق باغی دیکدر
 معنایه ایاقی بغلو دیرلر) و گرفتاره عطش نفسیریدر دیرلر ایکی اداسنده بله خط ایمن (اضافت
 لامیه و بیایه در) آزاده گرفتار مقابلی (صنعت تضاد در) و یا حرف مصدر (بعضی نسخه ده

روشن

روشن

رداین سید علی

ردشعی

لف و نشر طریقله
 شد

زدروری

آسودگی دوشمش (مبند فعل نهی مفرد مخاطب) آزادی مفعول اولی (و خیال ثانیه) (محمول بیت)
ای عیال آتی باغنه مبتلا اولان (یعنی اهل و عیال قیدیه مقید اولان کیمسه دخی آزاد دلک و آسوده لک
خیالی بغله) (یعنی شیدر و سکا صفی عبادت و حضور قاب مبرسد کل * غم فرزند و نان
و جامه و قوت * باز آردز سیر در ملکوت * ملکوت لغته (ملک معنایه در ملکوت عراق دیرل
ملک عراق معنایه بونده مراد عالم ملکوتی (یعنی عالم قدس) (محمول بیت) اوغل غمی و تمک
ولباس و رزق غمی یعنی بونک کی غم رسانی عالم ملکوت سیردن آلبقور یعنی اول عالمک سیرینه
مانع اولور زیرا خدایه وصوله دنی نسته مانع اولور بونلر خود کلیا تدر مصرع ثانیه معنای
عالم ملکوتی اولان سیر و مشاهده دن سنی کروکتور دین ادابی ای کتور عیش و مصراع اولی
غم فرزند و بار جامه و قوت یازانلر جمع نسخه ره مخالف یاز مشل * همه روز اتفاق مبرازم *
که شش باخدای پردازم * مبرازم بونده ایلم دیکدر (که حرف بیان) (شش باحرف طرف) (باخدای
تقدیری باعبادت خدایدر) (با حرف مصاحبت) (پردازم فعل مضارع متکام وحده مقید اولام
دیکدر (محمول بیت) تون کون اتفاق ایدرم یعنی نیتده و فکر مده طوئرم که کیجه عبادت خدایه
مقید اولام دیو یعنی جناب عزته توجه ایدوب کوکلی ماسوادن خالی و سالم ایدم باخدای پردازم
معنای خدایه اختلاط ایدم دین اختلاطه لایق دکل امش * شب جو عقد نماز می بندم * چه خورد
بامداد فرزندم * شب در شب تقدیر ایدنلر زائد ایلنلر (محمول بیت) تون کون مذکور اتفاق اوزره
اولورم (اما چونکه کیجه عقد نماز بند ایدرم (یعنی تکبیرة الافتاح ایدوب چون نماز شروع ایدم
خاطر مه بولکور که ایرته اوغلنلر نه بر دیو (حاصلی غم فرزند و نان و جامه و قوت خاطر مده
صفای عبادت و خلوص طاعته بحال و بر مز علی کل حال سلوک حقه هیچ بر جهندن مانع راه
اولامق کرک (مذکور لک خود هر بریسی بر ما نعدر (جائز رکعه خورد اولنه بر اتفاق تقدیر
اولسه وجه دن خالی دکل * حکایت * یکی از متعبدان شام در پیشه سالها عبادت کردی و برك
درختان خوردی پادشاه آن طرف بحکم زیارت بزرگ اورفت و گفت اگر مصیبت بینی در شهر
از برای تو مقامی سازم که فراغت عبادت ازین به مبر شود و دیگران بركات انفس شمامتقد شوند
و بر اعمال صالح شما افتد کند * متعب تفعیل بابتدن اسم فاعلدر عبادت ایدیی (یعنی خدایه
قولل ایدیی متنسک معنایه در الف و نون ادات جعدر (شامه اضافتی لامیه در) (پیشه مشه
معنایه در) (و با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر مشه ده دیکدر) (سالها یلار) (کردی
یا حرف حکایت) (برک درختان لامیه) (خوردی یا حرف حکایت) (بحکم یا حرف مصاحبت) (حکم
بونک کی بر زده علت و بهانه معنایه در) (زیارت اضافتی لامیه در) (مقامی یا حرف وحدت) (که
حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت) (فراغت عبادت مصدر لک فاعله اضافتدر و یا مفعول
یا حرف مصاحبت) (برکات برکت جعدر مبارک لک معنایه) (انفس نفس جعدر) (بونده مراد
نگاندر) (اعمال صالح بیانیه) (و شمایه اضافتی لامیه) (اقتدا مصدر در افتعال بابتدن بر نسته به او بمق
مثلا امامه او بمق کی (محمول ترکیب) (شام عابد زدن بریسی بر مشه ده یلار له عبادت ایلردی
و اغچیلر بر اقلر بی طعام برینه پردی اول جانبک پادشاهی زیارت سبیله عابدک یانته واردی دخی دیدی
اگر مصیبت کور رسک یعنی لایق کور رسک شهرده سنک ایچون بر مقام پیدا ایده یں که
فراغ عبادت بوندن بک مبر اولور و غیر یلر دخی سرک مبارک نفسکزه مستفید اولور
یعنی ارشاد و بندیکزه ایجه کیمسه مسترش و منتصح اولور حاصلی ایجه محب و مرید
پیدا ایدرسین دخی سرک اعمال صالحه کزه اقتدا ایدرلر یعنی اوراد و اذکار و سایر عبادتده سره
تابع اولورل * زاهد این سخن قبول نکردار کان دولت گفتند باس خاطر ملک را مصیبت آنست که

ردشعی
رداین سیدعلی و سروری

ردسروی و شعی
رداین سیدعلی و سروری

چند روزی بشهر درانی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اگر صدهای وقت عز زبان از صحبت انبیا
صکدورتی پذیرد اختیار باقیست آورده اند که عاید بشهر در آمد بستان بسترای خاص
فلک را از برای اوردا خشد مقامی دلکشای و روان آسای * باس باه بحمله حفظ معنایه
اسمدر (خاطره اضافتی مصدر لک مفعولدر) (وملکه لامیه) (و ادات تعلیل) (صفت الف و عود اوله
مصدر در بولانلق مقابلی) (وقته اضافتی لامیه در) (مجازا و غریبانه لامیه مراد از کور متعبد در ادات
جمع تعظیما کشددر) (صحت اغیاره مصدر لک فاعله و یا مفعول اضافتدر) (کدورتی یا حرف وحدت
(پذیرد فعل مضارع مقدر غائب قبول ایلر یا ایلر معنی دیکدر فاعلی) (تخصیصه صفایه راجع
ضمیر در معنی جهت سده فعل شرط و اقتدار) (اختیار مبتدا) (و یا قبلت خبری و جمله اسمیه
جواب شرط و اقتدار) (بستان سترای اصلیده سترای بستان ایدی بستانده اولان سترای
دیکدر صکره اضافتدن قطع ایدوب تقدیم و تأخیر ایلر ترکیب مزجی ایدوب بستان سترای
دیدیلر سترای بستان معنایه) (تخاصصه اضافتی بیانیه) (وملکه لامیه) (و ادات تخصیص
(پذیرد اختند فعل مضارع غائب خالی و بهیا قلدیلر دیکدر) (مقامی بستان سترای بیان ایدر
(یا حرف وحدت) (دلکشای وصف ترکیبدر) (کوکلی آچی معنایه) (کشایدن) (روان آسای ده
وصف ترکیبدر) (و رخ راحت اولایق بر دیکدر) (اما پیدندن) (محمول ترکیب) (زاهد
پادشاهک بوسوزنی قبول ایلدی ارکان دولت دیدیلر ملک خاطر بشک رعایتی ایچون مصلحت
اولدر که برنجه کون شهره کله سین اگر عز بزرگ صفای وقتی صحت اعباردن کدورت قبول
ایدرسه یعنی مکدر الاوقات اولور سه حاصلی از حاکم عوامدن خاطر شریف بی حضور
اولور سه اختیار بکن باقیدر (روایت ایلر در) که عاید شهره کلدی پادشاهک خاص باجه
سراخی انکیچون خالی قلدیلر یعنی ایچنده اولان ابواب و انقالی قلدیوب عاید تسلیم ایلدی
بر دلکشای و روان آسای مقام ایدی مذکور بستان سترای کدا و صافی بیلر دن فهم اوآور
* مثنوی * کل سرخس جو عارض خوبان * سنبلش همپوزلف محبوبان * کل سرخ
بیانیه (شین بستان سترایه راجعدر دخی مناسبله اگر چه حقیقتده کل بستانده اولور
(جو ادات تشبیه) (عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلنده صقله اسم ایدی صکره صقل بتن بره
اطلاق ایلدیلمر اما بحکم عارضک و خاتمک و کافرک عین الفعلی سعت کلامده مفتوح و قورلر
(خوبانه اضافتی لامیه در) (کل سرخ مبتدا و ما بعدی خبری) (سنبلش مبتدا و ما بعدی
خبری) (محمول بیت) (مذکور بستان سترای کل سرخی محبوبلر عارضی کی ایدی رنگده
و طراونده سنبل خوبلر زلفی کبی ایدی بویده و لونده * همچنان از نهیب رد بچوز *
شیر ناخورد طفل دایه هنوز * هم ادات تأکید (چنان انجیلن عریسده کذلک دیرل (نهیب
خوف و بیم معنایه در قورق دیکدر (رد بچوز اضافتی لامیه در) (رد بچوز قبشک اخرنده
بهاره قرشوبدی کوک اسیدر که حضرت لوط قومته بل قیامتی اول بدی کونده واقع
اولمش و اول کونلردن عریجه هر برینک براسمی وار (قطعه) هست ایام بچوز ای سرور دانا
سه روز) (زاخره ماه شباط و اول اذر چهار) (صن ۱ و صبرست ۲ و و بر ۳ و عامرست ۴ و مؤتمره)
(مطفی الجریست ۶ و مکنی الفعن ۷ همقم بر شمار) شیر بونده سوت معنایه در) (نادات توصیف نفی
(خورد بونده ایچمش دیکدر ناخورد ایچمش) (طفل تازه طومش اوغلنلر و یوری یعنی حیوانات
جنسک اوشانی (دایه به اضافتی لامیه در) (مجازا دایه اوغلنلر بسلن خاتون جنسده دیرلر عریده
ظرد دیرلر دایه به اضافتی تریه جهندندر (هنوز الان دیکدر) (محمول بیت) (کل و سنبل
مذکور اوصافله اولدینی کبی رد بچوزک بمتندن الان سوت ایچماش طفل دایه در یعنی رنگ

شارح مرحومک ذکر ایلدیکی
خاء مجیه ایه ایسه بوزک معنایه
اولوب تاسنک کسریله لغت
اولدینی مثلاً و فتحبله دخی
لغت فصیح و مشهوره در
یوق طی قبیلله سندن اولان
سخی مشهورک اسمی ایسه
فی الحقیقه حاکم و زننده عین
الفعلی مکسور اولوب دیدیکی
کبی عجم فتحبله اوقورلر لکن
اول اسم حاء مهمله ایلدر
بو صورتده مجیه ایه ضبط
اولنسی قلم ناسخدن سهوه
مجمولدر فتدیر للطابع

و بولی کزاده اولدی بقی طراوت و تازه لکریده کمال مرتبه ایدی (بئک نتیجه سنده یعنی
 انک کل و سبلی بر مجوزک خوفندن و شدندن تمام اچلماش ایدی اما اچلسه شیخ وصف
 ایلدی کی اولور دی دین بئک معناسی اینجه اچلماش * یت * و افانین علیها جلنار *
 علفن بالشیخ الاخصر نار * بحر رمل مبدس مخبون (افانین جمع افاندر که جمع فتندر
 اغاج دالاری و فدانلری دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (علیها ها محلا مجرور افانیده راجعه در
 جلنار کلنارک کاف بحکم ضمیمه معرب لکن عرب لام مضمومک تشدیدیه استعمال ایدر بریه
 انار بئک جیچکنه در ظرف فاعلیدر و جمله ظرفیه صفت افانین در (علفن فعل ماضی مفرد مؤنث
 غایبه در نه بیل باندن مبنی للمفعول اصلدی دیمکدر یا بشمقدن کایتدر تعلق ایلدی معناسه (بالشیخ
 علفنه متعلق (الاخصر صفت شیخ در بیل اغاج دیمکدر (نار لفظا مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علفن فعلنک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه بئک
 اعرابدن محلی بوق جمله ابتدایه (محصول یت) کلنار تعلق ایلن افانین (حاصلی کلنار
 دالاری و بیداقلری جیچکنه کانه بیل اغاج یا بشم آتشدر (یعنی مذکور مقام
 مکوفه سنی (یعنی کل و سبلی وصف ایلدی (پس شمدی درختانک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجنک جیچکی کوباکه بیل اغاجه آتش یا بشمدر انار اغاجنک جیچکی آتشه
 تشبیه ایلش (جلنار و نارک زاری ساکن اوقونور * ملک در حال کنیز کی خوب روی پشش
 فرستاد * نظم * ازین مه پاره عابد فریبی * ملائک صورتی طاوس زین * معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامده ازین لفظی تشبیه معناسده استعمال ایدر لکنکه و حدیثی بی شنبس
 خط پیشده اراد ایلش (یت) بری ندارد ای صتم بروشنی چنین جین) (بشر دهد ازین
 پس که به بودر حور عین) ازین پس بونک کی پس دیمکدر (مه پاره ای پاره سی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و همزه حرف نوسل (عابد فریب وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت (طاوس زبیده
 فریبندن (و یا حرف وحدت (ملائک صورت وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت (طاوس زبیده
 وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت (محصول یت) بوییت یت ثانی به مرهوندر بونک کی
 بر عابد الدایمی بر ملائک صورتی بر طاوس بر اشقی مه پاره ایدی یعنی بوصفتلرله متصف
 بر کوزل کنیز ایدی * که بعد از دیدنش صورت نه بنده * وجود پارسا بازا شکی * که
 حرف بیان (دیدنش مصدرک مفعولنه اضافتدر (و شین کنیز که راجعه در (صورت بندد
 مقدم مفعولدر (و شکب فاعلی (و یا حرف تکبیر (شکب شبنک و کاف عربک کسره زبیده
 صبره در (وجود پارسایان لامیه پارسای عابده در (و الف و تون ادات جمعدر (و را ادات
 تخصیص بویایک مضمونه شراح واصل اولماستدر (محصول یت) بر مه پاره که انی کور مکدن صکره
 عابد وجودنک صبر و شکی صورت بغلاز یعنی انی کور دکن صکره عابد و زاهدلرک وجودنده
 صبر و قرار فالما حاصلی بوزنی کورنجه بی تاب و طاقت اولور دیمکدر بونظمی رباعی دیو یازنلر
 احوال شره هیچ شعوری بو غیش * همچنان در عقبش غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال *
 یعنی جاریه کی جاریه اردنجه جالی غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بر قول ارسال ایلدی متعبده حاصلی بی مثل و مانند بر جاریه و بر غلام احسان ایلدی
 * قطع * هلاک الناس حوله عطش * وهو ساقی بری و لایسقی * هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا مرفوع فاعلی (حول ظرفیه منصوبدر و ضمیر غلامه راجعه در
 (عطش اسمیه لکنه منصوبدر هلاک ناسه اسنادندن (وهو محلا مرفوع مبتدا (ساقی تقدیرا
 مرفوع خبری و جمله اسمیه محلا منصوب جمله حالیه (بری فعل مضارع مفرد مذکر غایب در افعال

ردشمنی

مطل

ردشراح جبع

ردشراح جبع

بایده

بایندن فاعلی تحتاده ساقی به راجع ضمیر و جمله فعلیه محلا مرفوع صفتدر ساقینک (لایسقی
 جمله فعلیه معطوفدر ماقبلنده جمله فعلیه به وایکی فعلک مفعوللری محذوفدر تقدیری
 برهم الکأس و لایسقیهم الشراب (محصول یت) ناس اول غلامک اطرافنده صوسر لای جهندن
 هلاک اولدی حال بوکه اول بر ساقیدر ناسه کاسی کوسنر و یا کسندی کورینور اما بونلره
 شراب ایچر من یعنی مرحت ایدوب قاندر من (بری افعال بایندن مبنی للفاعل اولوب مفعوللری
 محذوف اعتبار اولقی اولادر مبنی للمفعول اولقدن قنیدر * دیده از دیدنش نکشتی سیر *
 همچنان کز فرات مستسقی * دیده مبتدا (از دیدنش مصدر مفعولنه مضافدر (و شین
 غلامه راجعه در (نکشتی یا حرف حکایه اولمزدی دیمکدر و فاعلی دیده به راجع تحتاده ضمیر
 (و سیر مفعول صریحی (و از دیدنش غیر صریحی (کز اصلنده که ازدر (فرات فانک ضمیمه
 بونده طنی صومر ایدر (مستسقی استفعال بایندن اسم فاعلدر استسقا مرضنه مبتلا اولان
 کیمسه (محصول یت) کوز اول غلام نازنین کور مکدن یعنی سیر و تماشا ایلکدن سیر اولمزدی
 یعنی تقدیر باقیده طومیزی انجلیکه طنی صودن مستسقی هر تقدیر که ایچسه قائم با خصوص که
 کندینه ضرری وار حاصلی کال حسندن کوز باقیده باقیه جی کلور * عابد لقمه لذیذ
 خوردن گرفت و کسوه لطیف پوشیدن و از فوا که و مشعوم حلاوت و تمتع یافتن و در حال غلام
 و کنیزک نظر کردن و خردندان گفته اند زلف خوبان زنجیر پای عقلست و دام مرغ زیرک *
 لقمه لذیذ بیاییه (خوردن گرفت یمکه باشلدی بونک کی عبارتدر برایشه شروعدن کایتدر
 بونترک آخرینه ورنجه هر فقره ده بر گرفت تقدیر اولنور و بونکر فک ماقبلنده بر عادت لفظی
 تقدیر ایدن زائد ایلش (فوا که فاکهه نک جمعیدر تازه میوه دیمکدر (مشعوم خوش قوقولی
 نسته (حلاوت مصدر در لذت معناسه (حلاوت یافتن گرفت یعنی لذت منگه باشلدی
 (تمتع تفعل بایندن مصدر در لغته متاعلمک یعنی فائده لمتکدر اما بونده ذوقلک معناسه در
 جائزدر که حلاوت و تمتع فوا که و مشعومه لف و نشر مر تب طریقله مصر و فاوله و جائزدر که
 ایکیسی بیله هر بر بنده (در حرف صله (جمال غلام لامیه (خردندان مبتدا (گفته اند
 خبری جمله اسمیه حالیه واقعه در (زلف خوبان لامیه و مبتدا (زنجیر پای عقلست
 لامیه ر و خبر مبتدا (دام مرغ زیرک لامیه و بیاییه در خبره معطوف (دام دوزاغه و آغه
 دیرل (محصول ترکیب) عابد لذیذ و لطیف لقمه یمکه باشلدی و پاک و لطیف کسوه
 کیمکه و فوا که و مشعوم مائدن حلاوت و ذوق بولغه و غلامه جاریه نک جمال با کالنه
 نظرا یمکه حال بوکه عقلا دیمشلمحوبلرک زلفی عقل ایاغنک زنجیر بدر یعنی عقلی زنجیره چکر
 دخی زیرک و چایک قوشک دوزاغی یعنی هر تقدیر که بر کیمسه زیرک و دانا اولسه محبوب قصد ایدنجه
 انی صید ایدر * یت * در سر کار تو کردم دل و دین با همه دانش * مرغ زیرک بحقیقت منم امروز
 تودای * در حرف صله و یا حرف ظرف (سیر بونده سودا و هوا معناسه در (کاره و کارک
 تویه اضافتی لامیه ر در سنک ایشک سوداسنه و یا سوداسنده دیمکدر (کردم بونک کی فعللرک
 ماقبلنده بر صرف عبارتی تقدیر اولنور صرف کردم دیمکدر (دل مفعولی (و دین اکا معطوف
 (یا حرف مصاحبت کردم فعلنه متعلق (دانش اسم مصدر در بلیش معناسه بونده مراد علمدر
 (مرغ زیرک بیاییه و مبتدا (بحقیقت زیرک متعلق (و یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (منم خبر
 مبتدا (و امروز ظرف زمان (و تو مبتدا (و دای با خطایله خبری یانک وحدت ایچون اولماسی تجویز
 ایدنلری ذوق ایشلر (محصول یت) ای جانان سنک ایشک هوا و سوداسنده و یا سوداسنه صرف
 ایلدم دل و دینی جیع علم و معرفتله یعنی ماملکمی سنک عشقک هواسته بذل ایلدم (پس مرغ

رد سروری

مطل

رد این سید علی

مطل

رد این سید علی و سروری

زیرک بود که بگویند و سن دوزا غسکه بی ایکی ایاغدن صید ایلدک * فی الجملة دولت وقت مجموعش
 بزول آمد چنانکه گفته اند * دولت وقت لامیه و مجموعه اضافتی بیانیه (بزوال باحرف صله
 حاصل کلام عابدک وقت مجموعت دولتی زواله کلدی یعنی جمعیت وقت و صفای خاطری زائل
 اولوب کندی حاصلی دنیا ذوقی اولکی ذوقندن اتی دور ایلدی شوبلکه علما و عقلا دیمکدر
 * قطعه * هر که هست از فقیه و پیر و مرید * و زربان آوران پاک نفس * که بونده اسمدر کیم
 معنانه (از حرف تبیین) فقیه بونده عالم معنانه در (و پیر مرشد) زبان اور وصف ترکیبدر فصیح
 و بلیغ معنانه بونده مراد واعظ و ناصحدر (آوران بوندن مشتقدن آوردن مشتقدن دین خطا ایلش
 الف و نون ادات جمعدر) پاک نفس اضافتی بیانیه در (پاک نفس وصف ترکیبدر بونده مؤثر سوزلی
 خطا ایلش شیخار و ناصحدر مراد در (محصول بیت) هر کیمسه که وارد فقیه دن و پیردن و مریددن
 و پاک و مؤثر نفسی فصیح و بلیغ واعظلدن (زبان آوران سخن دانایله شرح ایدن بلیغش * چون
 بدنیای دون فرود آمد * بعسل در بماند پای مکس * چون ادات تعلیل (بدنیای باحرف صله) دونه
 اضافتی بیانیه در الحق دنیا به دیمکدر (فرود بونده دالله در آمد ترکیبیه میل و تزلزلدن عبارتدر
 بعض مقامده اشاعه لقی معنانه ده مستعملدر (بونده اشاعه کلدی دینلر اشاعه دن سوبلش
 (بعسل باحرف ظرف) و در حرف تأکید تنکه مکرر مرور ایلدی (بماند فعل ماضی مفرد غائب
 (پای مکس لامیه مصراع ثانی تمثیل و تشبیه طریقیله وارد اولمشدر (محصول بیت) مذکورلدن
 هر بریسی چونکه الحق و دنیایه میل ایدوب تزل ایلدی یعنی اکانعلاق ایدوب تثبیت ایلدی
 انک لذتیه الدنوب قالدی عسلده مکس ایاغی قالدیغی کی حاصلی دنیایی عسله و اهل دنیایی
 مکسه تشبیه ایلش پس نیجه که مکس عسله میل ایدوب گرفتار اولور اهل دنیاه خطامنه میل
 ایدنجه انجلیسن گرفتار اولور (پای مکس برینه هجج و مکس باز نلر نسخه له مخ لف نازد قلردن
 غیری برعین مألده جیفماز (مذکور قطعه دن صکره کلسانه خارجدن بر قطعه الحاق ایدوب
 شرح ایلین معنوه بولک کی تصرفلری داخل معرفت ظن ایدر فهم اولور بویه ایسه بنس الظن
 و بنس الفهم * باری ملک بدیدن اورغبت کرد عابدا دید از هیئات نخستین بکر دیده و سرخ
 و سفید گشته و فریه شده و بر بالش دنیا تکیه زده و غلام پری پیکر با مروحه بطاوسنی بالای
 سرش ایستاده بر سلامت حالش شادمانی کرد و از هر دری سخن گفتند تا ملک انجام سخن گفت
 من این دو طائفه را در جهان دوست میدارم علما و زهاد را و زری فیلسوف جهان دیده حاضر
 بود گفت ای ملک شرط دوستی اینست که با هر دو طائفه نکویی کی علما راز رفته نادیکر بخوانند
 و زهاد را چیزی مده ناز اهد بمانند * بدیدن او باحرف صله و اضافت مصدرک مفعولده در (هیئت
 بونده شکل و سیما معنانه در (نخستین اضافتی بیانیه در (بکر دیده و دوش یعنی اولکی شکلدن بر شکله
 دخی کرش (بالش دنیا بیانیه) دیاشب دید کلری قوماشدر (تکیه زده طبعش دیمکدر لفظ تکیه
 ترکیبیه مستعملدر) غلام پری پیکر بیانیه پیکر بای عجمک قحی و سکون او فتح کافله صورت معنانه در
 (باحرف مصاحبت) (مروحه عجمک کمتری و رانک سکونیه و او و حاکم فتحه له اسم آلتدر
 بلیره به درلر عجم باد پیرن دیر (برفت و بلکدر دیمکدر) (طاوسیه اضافتی بیانیه) (باحرف نسبت طاوسه
 منسوب دیمکدر) (بالای سرش لامیه باشی اوزره دیمکدر) (ایستاده طورهش یعنی ایاغ اوزره
 (وازهردی باحرف وحدت هر بر بادن و هر بر فصلدن دیمکدر) (تاملک نابونده حتی معنانه در
 باحرف ظرف) (انجام آخر دیمکدر نسخه اضافتی لامیه دروزری باحرف وحدت) (فیلسوف بونده عاقل
 و دانامعنه در) (جهانده به اضافتی بیانیه در) (جهانده به وصف ترکیبدر جهان کورمش دیمکدر
 مراد بجز بروز کاردن (نکویی باحرف مصدر) (نادیکر نا حرف تعلیل دیگر دخی یعنی زیاده دیمکدر

و دسروری

و دابن سید علی

و دشراح جیعا

و دشراح جیعا

مطالعه او انسه مال
 جیه جفتدن ماعدا
 همچو مکس نسخه سنه
 کوره قطعه دن اعرانده
 تکلف قانقار لیکن شارحک
 التزام ایلدیکی نسخه خیال
 پولیدر للطاع

بخوانند

(بخوانند اوقویه له یعنی علمده ترقی ایده له) (دیگر برینه دیگران بازوب معنایی تا کیم غیر یلر اول
 رعایتی کورب دخی اوقویه له دین جمع نسخه له مخالف بازوب مقصوده و اصل اولماش
 (محصول ترکیب) برکه ملک عابدی کورمکه رغبت ایلدی عابدی کوردی اولکی شکل و سیما دن
 دوش و قزبلی قزل آغ آغی اولمش و سمرش و دیبا یصدیفه طایغش و پری سیمالی جوان
 طاوس تو بیلردن معمول بلیره ابله باشی اوزره طور و بیل صاورر پادشاه عابدک سلامت
 حانه و صفای ظاهرینه شادمانلق ایلدی یعنی ابله حالدیه بوندیغه مسرور اولدی و هر بادن
 و هر جهندن سوز سوبلدی حتی پادشاه اخر کلامنده ییوردیکه بن بویکی طائفه بی جهانده
 سوره بن (یعنی علما و زاهدلری بر عاقل و دانا و زبر اول مجلسده حاضر ایدی دیدی ای پادشاه
 محبتک و دوستلک شرطی اولدر که ایکی طائفه به ایلحسان سببیه علمه زیاده کوشش ایلله له و زاهدله نسنه و برمه تا کیم
 و برتا علمده ترقی ایلله له یعنی احسان سببیه علمه زیاده کوشش ایلله له و زاهدله نسنه و برمه تا کیم
 زاهد قاله له یعنی زهد و صلاحنه مانع اولبیه تنکه باندکدی عابده مانع اولدی حاصلی زهد
 و تقوالری دنیا لذتی افساد ایلله * بیت * نه زاهدرا درم باید نه دینار * چوبستد زاهد
 دیگر دست آر * بستد فعل ماضی مفرد غائب (استدندن فعل مضارع دین زیاده غلط سوبلش
 (چونکه ایدی دیمکدر) (زاهدی باحرف وحدت) (دست باحرف صله) (آر فعل امر مفرد مخاطبدر
 آریدندن کتور دیمکدر (محصول بیت) زاهد اولان کیمسه به اخیه کرک نهالتون زربانلر زاهدلسکی
 یوزار چونکه زاهد درم و دینار الدی برغیری زاهداله کتور زربانلر درم و دینار قبض ایلدکله زاهد ایلدن
 خارج اولدی * قطعه * آنرا که سیرت خوش و سربست باخدای * بی نان وقف و لقمه در یوزه
 زاهدست آنرا که تقدیری انکس را که در حذف و ایصال طریقیله ترک اولندی (سیرت خوش بیانیه در
 پای بطنیه) (سربست باحرف وحدت و یا تنکیر) لقمه در یوزه لامیه در (در یوزه جره درلر تحریف
 ایدوب رومده در وازه دیرلر (محصول بیت) اول کیمسه نک که کوزل خلقی و حسن سیرتی و الله ابله
 بر سرب و وار وقف انکسز و لقمه جرسر زاهد در یعنی زاهد حقیقی اولنه فقرا لقمه سن بیک
 لازم دکل هر نه بر سه اکا ضرر ایلز * انکشت خوب روی و بنا کوش دلفریب * بی کوشوار
 و ختم فیروزه شاهد شت * انکشت خوروی لامیه در (انکشت برمیق) (خوروی وصف
 ترکیبدر کوزل بوزلی دیمکدر) (بنا کوش قلوبی توزی) (دلفریبه اضافتی بیانیه در) (دلفریب
 وصف ترکیبدر فریبیدندن کوکل الدایچی دیمکدر) (کوشوار کوبه) (خاتم فیروزه بیانیه فیروزه
 بر جوهرک اسمیدر که عجم) (فیروزه دیر ظاهر امریدر فیروزه دن) (شاهد بونده محبوب معنانه در
 (محصول بیت) (لف و نشر غیر مرتب طریقیله بیورر) (خورویک انکشتی و کوکل الدایچی بنا کوشی
 کوبه سز بنا کوشی و خاتم فیروزه سز انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول
 اولدقدن صکره اسباب زیسته هیچ احتیاجی اولماز حاصلی حسن ذاتی به اسباب زینت لازم دکل
 * قطعه * درویش نیک سیرت فرخنده رای را * نانر باط و لقمه در یوزه کوباش * درویش نیک
 سیرت بیانیه نیک سیرت وصف ترکیبدر ای خوبلی دیمکدر (فرخنده رایه اضافتیه بیانیه در بعض
 نسخه ده فرخنده بی و او عطفله ایراد ایلش لیکن اسلوب عجمه مخالفدر) (فرخنده رای وصف
 ترکیبدر مبارک فکری دیمکدر) (ورادات مفعولدر بلاء صله معنانه) (نانر باط لامیه بونده رباطدن
 مراد خاتمه و تکیه کی برلدر بومقامده رباطک مشترک معنایی ذکر ایدوب تطویل کلام
 ایلین اطباب بی فائده ایلش (لقمه در یوزه لامیه) (کوفعل امر مفرد مخاطب سوبله دیمکدر
 (مساش فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر) (کوباشک معنای مطابقیسی اولما دی و دی اوله
 دیمکدر و معنای التزامیسی دی اولسون دیمکدر) (کوفعلی بعض برده امر و نهی صیغه له

ردشعی

ردسروری

بو تحریف مشهور دکدر
 للطابع

ردسروری

استعمال شایع در برشته کوره معنای بلور خطاب عام مراد در (محصول بیت) مبارک فکری ابو
 خویلی درویش رباط اتمی و در بوزه لقمه سی دی اولسون یعنی بر کیمه نیک که در ویشکی پاک
 وصافی اوله اکا وقف ایکی نیک لازم دکل مراد بود که در ویشک خانقاهلرده یا توب فقرا
 اباسین کیمکه دکلدر کومباشدن مراد سلیدر همان اولسون دیمکدر بس کونا کیدافاده ایدر دین
 بی ملاحظه سولش بولک کی بر رده کوممکدر دین ارنجه کیش * خاتون خوب صورت و پاکیزه
 روی را * نقش و نگار و خاتم فیروزه کومباش * خاتون خوب صورت و پاکیزه خوب صورت و صف
 ترکیبدر (پاکیزه پاک معنای در پاکیزه روی وصف ترکیبدر بویکی وصف ترکیبی عطف تفسیری
 طریقه و ارداولش (را ادات مفعول در حرف صله معنای و یا حرف تخصیص (نقش و نگار
 عطف تفسیری (خاتم تانک قنجه بوزک دیمکدر (محصول بیت) خوب صورت و پاکیزه روی
 خاتونه و یا خاتونک نقش و نگاری دخی خاتم فیروزه سی دی اوله و یا اولسون یعنی خاتونکه روی
 خوب و چهره سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اولسون یعنی لازم دکل زیرا اسباب زینت
 خلقتده ناقص اولنه کوره در کمالک اسباب حسنه احتیاجی یوقدر * بیت * نامر اهست
 و دیگر باید * کرخوانند زاهدیم شاید * هست رابطه در است معنای (یعنی تا که مراجع
 دیگر جز خدای بایدست دین عجب تصرفه مالک ایش (ناحرف توقیت در مادام معنای
 (مراتب دیمکدر) هست و آرد دیمکدر (یعنی مادام که بنم برنسم و آرد هر نه اولورسه اولسون
 (دیگر غیری) باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (نخوانند فعل نفی مستقبل جمع
 غائب اوقومبال یعنی دیمبال (زاهدیم میم معنای نخواننده مقیددر) ضمیر منصوب متصل
 معنای (شاید فعل مضارع مفرد غائب لایق دیمکدر (محصول بیت) مادام که بنم برنسم و آرد
 هر نه ایسه و بر غیری که کرک اوله یعنی پروا را بکن بر دخی نسبه به طالب اولم اگر بکا زاهد
 دیمبال یقدر زیر برنسنه نکرار نه طالب اولم زاهد لکی منافید حاصلی زاهد اولدر که هیچ
 برنسنه نکرار نه طالب اولم برله اکثفا ایله مصراع اولک معنای حقن کیم برسد مق
 مقدار اوله و غیری به طالب اولم دین معنای مصراع سدا بیلش و مادام که بنم قوت لا عیوت
 مقداری نسبه به قدرتم و آرد و آردن غیری بکا کرک اوله دین ارنجه یوریش * حکایت * مطابق
 این سخن پادشاهی رامهی پیش آمد گفت اگر انجام این حالت بر ما دهن باشد چندین درم
 زاهد از ایدیم چون حاجتش بر آمد و فای ندرش بموجب شرط لازم آمد یکی را از بندگان
 خاص کبسه درم داد که زاهدان غرقه کند کوبند غلام عاقل و هشار به ده رور بگردید
 و شانکه باز آمد و در مهابار اوسه داد و پیش ملک نهاد و گفت زاهد آنها نیافتم گفت این چه
 حکایتست آنچه من دادم درین شهر چهارصد زاهدند گفت ای خداوند جهان ای که زاهدست
 نمی ستاند و انکه می ستاند زاهد نیست ملک بخشدید و ندیمان را گفت خندان که مراد حق
 این طائفه خدا پرستان ارادت تست وافر از این شوخ دیده راعد اویست و انکار و حق بحساب
 اوست * مطابق این سخن اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (این سخن اشارتدر ایات
 سابقه) یعنی بوحکا به الملک مضموننه مطابق و موافقدر (مهمی باحرف و حدث) انجام
 این حالت لامیه (چندین بونده الفاظ کونا به دندر عدم تعین دین عبارتدر) درم
 دالک قتی و کسر یله و رانک قنجه یله آنچه به دیرلر (وفای ندر مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 (با حرف مصاحبت) موجب اسم فاعل و زنی اوزره اولیحق سبب معنای در (و اسم مفعول
 و زنی اوزره اولیحق مقتضا معنای در (شرطه اضافتی بو که کوره در (نفرقه مصدر در
 تفعل بایندن باء مصدر حذف اولوب بدله تا ویرلشدر بو حذف و بدل سالمه سماعیدر

رد سر روی
رد این سید علی

رد این سید علی

رد سر روی
رد شعی

مطل

(اماناقص ده قیاسی) بگردید چکرندی و طولاندی (و شایانکه کیمه سی) ندیمان مصاحبان
 معنای (طائفه خدا پرستان بیایند در) خدا پرست وصف ترکیبدر زاهد و عابد معنای و الف و تون
 ادات جمعدر (شوخی دیده اصطلاحا حارنده کستاخ معنای در) ورا ادات تخصیص (و حق
 و او حرف حال) و حق مبتدا با حرف ظرف (جانب اولامیه در) (محصول ترکیب) بوحکا به
 مذکور بتلر مضموننه مطابق در بر پادشاهک او کنه بر مهم ایش کلدی یعنی بر مهم
 مصلحت واقع اولدی دیدی که اگر بوحالتک و بوممک عاقبت و بابانی بنم مرادم اوزره
 الورسه زهاده بوقدر آنچه و بریم چونکه حاجتی حاصل اولدی ایلدی یکی شرط موجبیه
 ندر و فالا لازم کلدی خاص بنده لزند بر بنه بر کسه ایقه و پردی تا کیم زاهدله تقسیم
 اید دیرلر که بنده عاقل و داندایدی بتون کون کزدی و چکرندی و کیمه سی کر و کلدی
 و ایچی او پردی و پادشاه او کنه قودی و دیدی هیچ زاهد بولمادم پادشاه دیدی بونه حکایتدر
 اول که بنم بوزم بوشهرده دور بتوز زاهد و آرنده دیدی ای خداوند جهان اولکه زاهد در
 الماز و اولکه آلور زاهد دکلدر پادشاه کولدی و مصاحبان بنه دیدی و بقدر که بنم بوحکا
 برستار طقه سی حقه در آدت و افرارم و آرد بوحکا عداوت و انکاری و آرحال بو که
 حق آنک جانبیده در زیر سوزی حقد * بیت * زاهد که درم گرفت و دینار * زاهد
 از و کسی بدست آر * که حرف رابطه صفت (درم و دینار کر فکله و الیقدر) زاهد
 زاهدک دیمکدر (کسی با حرف نسبت) بدست (با حرف صله آلف بمدود الیه فعل امر مفرد
 مخاطبدر) (آردندن) آردندن دین بیانه آورد جالمش (محصول بیت) زاهد که آنچه
 و التون قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهدک کیمه اله کنور یعنی دینا به ما
 اولان زاهدی ترک اله و امثال اولمائی اله کنور یعنی تحصیل اله * حکایت * بکا از علمای
 راسخ را بر سیدند که چه گوی در نان وقف کنت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت
 ستاند حلالست و اگر مجموع از بهر نان نشیند حرام * علمای راسخ بیایسه (راسخ محکم
 دیمکدر) ورا دات مفعول (که حرف بیان در نان وقف تقدیری) (در حق نان وقف در) ستاند
 فعل مضارع جمع غائب فعل شرط و افعدر (حلالست جزای شرط) (محصول ترکیب) علمای
 راسخ بر بستدن صور دیرلر که نان و قنک حقه نه در سین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ
 عبادت ایچون اورلر سه حلالدر واک * جمع اولوب وقف ایچون او ترلر سه حرامدر
 * بیت * نان از برای کیم عبادت گرفته اید * صاحب دلان نه کیم عبادت برای نان *
 کیم عبادت لامیه در مجازا (نان گرفته اندک مفعول صریحدر) (و از برای غیر صریحی و صاحب
 دلان فاعلی) (محصول بیت) صاحب دللر اتمی کیم عبادت ایچون المثلدر یعنی کوشه
 عبادتده عزالت ایدوب او تور دقلری ایچون نان و قنای اوب برلر صاحب دللر کیم عبادتی و کوشه
 عزالتی اتمک ایچون ووقفک حقن بیکچون طوعا دیر حاصلی و قنک اتمک کیم عبادت اختیار
 ایلدکلری ایچون الورلر کیم عبادتی اتمک المسق ایچون اختیار ایلدکلر * حکایت * درویشی
 بمقامی رسید که صاحب بقعه کریم النفس بود طائفه اهل فضل و بلاغت در صحبت
 او بر یکی بدله و لطیفه چنان که رسم ظریفان باشد همی گفتند درویش راه بیابان قطع
 کرده بود و مانده شده و جیری نه خورده یکی را از ان میان بطریق انبساط کنت تراهم جیری
 باید گفت درویش گفت که مرا چون دیگران فضل و بلاغت نیست و جیری نخواهنده ام
 نیک بیت از من قناعت کنید همکنان بر غیت گفتند بکوی گفت * (محصول ترکیب) درویش
 بمقامه ابرشدی که صاحب مقام کریم النفس کیمه ایدی اهل فضل و بلاغت طائفه سی

رد این سید علی

آنک مجلسند هر بریسی نه که ظرفانک رسم و آییندر بر بدله و اطیقه سو یلردی درویش راه بیابان قطع ایلس ایدی و فاشدی ونسته نیم شدی ارالزندن بریسی حشر لاق طریقه دیدی سنده برنسته سو بلك کرکسین درویش دیدی بنم ساژر کی فضل و بلاغم یوقدر رو برنسته او قوماشم بدن بر بدله قناعت ایلك جیع اهل مجلس ایدت و رغبتله سو یله دینلر درویش دیدی * بیت * من کرسته در بر اهرم سفره نان * هم چون عزیم بر در جام زنان * من کرسته مصراع اولک تقدیری من کرسته ام در بر سفره نان در ضرورت وزن ایچون مین تأخیر اولندی و جائزدر که دیه و زمیم ضرورت وزن ایچون کلشدر و معنی جهنده اکاهج احتیاج یوقدر (و من کرسته مبتدا اوله و مصراع ثانی خبری تأمل ندر) (کرسته بونده کاف بحکم ضمی و رانک سکونی و سینک کسریله در آج دیمکدر) (جوعان معناسنه) (سفره نان لامیه) (عزب عینک و زانک فتحه لریله ارکی معناسنه در) (در جام زنان لامیه لدر) (محصول بیت) (اتمک سفره سی قر شونده بن کرسته عورتلر جامی قیو سنده ارکن کی ام) (یعنی ارکن اولان کپسته عورتلر جامی قیو سنده نیجه که نحس چکرسه بن کرسته اتمک سفره سی قر شونده انجیلین نحس چکرسم (و جائزدر که من کرسته مبتدا اوله و سفره نان مبتدا ثانی اوله) (و در برابر خبر ثانی اوله و جمله اسمیه حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدای اول اوله تقدیر * همه بیست یزند و سفره پیش آوردند صاحب دعوت گفت ای یار زمانای توقف کن که پرستار انم کوفته بریان میسازند درویش سر بر آورد و گفت * پرستار قوللجی دیمکدر اصلنده وصف ترکیبی در آرنده پرست معناسنه طایمق کور یچی (یعنی طایمق صکره خد متکار جنسنه اسم قلندی) (الف و نون اذات جعد را کثر جوارای جنسنه اطلاق ایدر) (کوفته بی رومده یچق فیه سندن ایدر اما انلر اولاتی خورده خورده طوغارلر صکره هاونه قویوب دو کرلر حقیقده کوفته بوجنس اولان اته دیرلر (بریان صوسن بشارت جنسنه دیرلر) (میسازند ایلرلر یچق فیه سنه کوفته دینلر بحکم کوفته نه دید کلرین بطریمش) (محصول ترکیب) (جیع اهل مجلس درویشک بیتنی بکندیلر و اوکنه سفره کتوردیلر صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توقف ایله که قوللجیلر کوفته بریان ایدرلر درویش باشین فالدردی ویدی * بیت * کوفته در سفره من کومباش * کوفته رانان نهی کوفته است * بیت اولنده اولان کوفته مذکور کوفته در مصراع ثانی اولنده اسم مفعولدر دو کلش معناسنه (یعنی سفر شدا بدو الامنی چکمش کرسته کپسه) (را اذات صله) (نان نهی بیانیه نهی بوش دیمکدر مراد قاتقسنر اتمکدر قافیه ده کی کوفته مذکور کوفته در) (محصول بیت) (کوفته بنم سفرده اولسون دی یعنی بکا کوفته لازم دکل زبرا بول کوفته سنه قاتقسنر اتمک کوفته در) (حاصلی آج اولان کپسه قوری اتمک شکرین جقار رانک بولسون * حکایت * مریدی گفت بر اچه گتم که از خلاقی زجت اندرم از بسیاری که بزیا رتم همی آیند و اوقات عزیز مرا از درد ایشان نشویش حاصل می شود گفت هر چه درویشا نند ایشان را وای می ده و هر چه توانکرانند از ایشان چیزی بخواه که دیگر کرد تو نکردند * با حرف ظرف زجت صلفی و صفشتمی معناسنه در) (اندر با افاده ایلد یکی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) (بسیاری یا حرف مصدر) (که حرف بیان بزیا رتم یا حرف صله) (تردد تفعل با بنیدن مصدر در کله و کتمه معناسنه) (ایشانه اضافت مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (هر چه بوکا بک بو مقامی بویه واقعدر جیع نسخه ده اکر چه غیر ذوی العقولده استعمالی اعلیدر) (لیکن ذوی العقولده ده استعمال اولنور عربیده ما کی) (و آبی یا حرف وحدت و یا تکثیر) (که حرف تعلیل کرد تو لامیه) (نکر دند فعل نفی مستقبل جمع غائب) (محصول ترکیب) (بر مرید بر پیره دیدی نیجه ایده بن که خلا بقدن زجته بم

زیا رتمه

رد این سید علی و سروری

مطل

زیا رتمه چوق کلد کلرندن یعنی زیا رتمه چوق کلد کلرندن زجت حکرم و اوقات عزیزمه انلرک کلوب کلرندن نشویش حاصل اولور یعنی کثرت ناسدن اوقات مضبوطد کل پیردیدی اول که درویشلر در انلر دین و بر یعنی مدیون ایله و اولکه اغنیادر برنسته انلردن استه که پردخی سنک اطرافکده چکر نمیه لری و یا نکه او غرامیه لری بر مدیونلر ادا دی اینلکه لازم کلسون دیو یا نکه کلرلر و اغنیا استدی بک نسته بی و یرمک لازم کلسون دیو قور قورلندن یا نکه او غراملر حاصلی ایکی فرقه دن یله بو وجهله خلاص بولور سین * بیت * کر که ایشرو اشکر اسلام بود * کافرا زیم توقع پرو دنادر چین * کدادن بونده مراد بلنجیدر (پشرو وصف ترکیبیدر او بکه کبدیچی دیمکدر) (اشکره و اسلامه اضافت لامیه لدر) (کافرا فانی بحکم مفتوح ارفور) (بیم توقع لامیه) (توقعدن مراد سوال در) (یعنی دینلک) (برود فعل مضارع مفرغ غائب کیدر دیمکدر) (امام مراد خیمقدر فرار معناسنه) (در چین لامیه در) (مراد سرحد چیندر) (در حرف ظرف بامعناسنه دین چین سو یلماش یعنی خطا ایلس) (محصول بیت) (اکر سکد الشکر اسلامک مقدمی اولور سه یعنی دلیلی و قول غوزی اولور سه کافر دینلک قور قوسندن سرحد چینه دکل خیر یعنی بولکن عسکر هب دینلر بیلرلر زری دینلر و لری دیو خوفدن طور مزین یلر پشروده رولفظنی و برود فعلی رفتن مصدر نندن اخذ ایدلر خطا ایلس * حکایت * فقیهی بدر را گفت هیچ ارین سخنان دلا و بر متکلمان درمن اثر نمی کند بعلت آن که نمی بینم ایشانرا کرداری موافق گفتار * فقیهی (یا حرف وحدت) (بدر را یعنی بدرش را) (از حرف تأکید) (و این اسم اشارتدر سخنانه) (و دلا و بزه اضافت بیانیه در) (دلا و بزه وصف ترکیبیدر) (او بزیدنن کوکل تعلق ایدیچی دیمکدر) (متکلمانه اضافت لامیه در) (متکلمان مراد واعظلر و نا صحاردر) (درمن در حرف صله در بامعناسنه) (یا حرف مصاحبت) (علت سبب دیمکدر) (انه اضافت لامیه در) (که حرف بیان) (ایشان را را حرف تخصیص انلرک دیمکدر) (کردار اصلنده وصف ترکیبیدر) (کرد که فعل معناسنه اسمدر آریله که آرنده دن مریددر) (تقدیری آرنده کرد در کاف عربک فتحیه ایش کتوریچی معناسنه) (صکره مجموع مر کی فعل معناسنه اسم ایلدیلر) (ایمدی کرد آر کاف عربک فتحیه عمل دیمکدر) (پس کافک کسریله او قویلر بولفظک حقیقته واصلی اولما مشلر) (گفتارده کردار کی وصف ترکیبیدر تقدیری آرنده گفت در) (گفت اسمدر قول معناسنه پس مجموع مر کی کلام معناسنه اسم ایلدیلر) (محصول ترکیب) (بر فقه بابا سنه دیدی هیچ بو واعظلرک و نا صحارک کوزل اداری و کوکل تعلق ایدیچی سوزلری بکا تأثیر ایلر اول سبیلکه که انلرک اقوالنه موافق اعمالی کور منم حاصلی ایشلری سوزلر نه اویماز یعنی خلقه کوزل بند ایدر اما کندیلر نصیحتلرله متصح اولمازلر * مثنوی * ترک دنیا بدم آموزند * خویشتم سیم و غله اندوزند * ترک دنیا مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (بم دم یا حرف صله) (آموزند ترک مفعول صریحی) (و بدم غیر صریحی) (خویشتم و اور سیمیه بونده کند یار دیمکدر مبتدا واقعدر) (غله حبوب جنسنه مستعملدر) (مثلا بغدادی و اریه و غیر یسنده) (اندوزند سیم) (و غله مقدم مفعوللریدر) (وجهله فعلیه خبر مبتدا در قز انورلر) (یعنی کسب ایدرلر دیمکدر) (محصول بیت) (مذکور واعظ و نا صحار دینار کنی خلقه تعلیم ایدرلر اما کندیلری کشله غله کسب ایدرلر حاصلی خلقه سو یلد کلرینی کندیلر ایشلرلر بلکه عکسین ایشلرلر * عالمی را که گفت باشد و بس * چون بگوید نگردد اندر کس * عالمی یا حرف وحدت) (و را حرف تخصیص) (گفت بونده اسمدر قول معناسنه) (واوله مستعمل اولان) (نس فقط معناسنه در انجی دیمکدر) (نکیر دنا تأثیر ایلر دیمکدر فعل نفی

رد سروری و شعی
چینک بر معناسی کر چکدر
سید
رد این سید علی و سروری

رد شرح جیعا

مستقبل مفرد غائب در (اندر ادات صله) در با معنای سله (در حرف صله در فی معنای سله دین
سهو ایش (کیمسه نك قلیسده تأثیر ایلز دین ظاهر و متباد را اولدر که اندر حرفی اندرون
معنای سله اخذ ایش (کیمسه ده تأثیر ایلز دین اندر حرف صله اولدیغندن آگاه دکل ایش
(محصول بیت) بر عالم که همان قول اوله انجی یعنی قوائه کوره فعلی اولیه یعنی قولیه
عامل اولیه چونکه خلقه نصیحت اندوب سو یلر نصیحتی کیمسه به تأثیر ایلز * عالم انکس بود که
بدنکند * نه بگوید بخلق و خود نکند * (محصول بیت) عالم اول کیمسه در که برامز ایش
اشلیبه عالم اول دکلدر که خلقه سو یلیه و کندی سو یلیه یکنی طوئیه یعنی کندی نصیحتیه
متصح اولیه حاصلی عالم علمیه عامل اولاندر اولیان دکلدر کا قال الله تعالی (اتا مروی
الناس بالبر وتسنون انفسکم) * بیت * عالم که کامرانی وتن پروری کند * اوخویشتن کست
کرار هیری کند * که حرف بیان (کامر آن وصف تر کییدر راینسندن راندندن
دکل مراد سورچی دیکدر و یا حرف مصدر در (تن پرورده وصف تر کییدر پروریدندن
بدتی بسلیجی دیکدر (و یا حرف مصدر (او عالمه راجع در (خویشتن مبتدا (کست خبری
(کرا که اسمدر کیم معنای سله (ورا ادات مفعول (رهبر وصف تر کبی در بریدندن قولغوز
معنای سله (عریجه دلیل وهادی دیرلر (محصول بیت) عالم که کامرانی وتن پرورلک ایلیه
(یعنی حضور وصفای نفسانی ده و بدتی تریه ایشلیبه مقید اوله اول کندیسی ضالدر یعنی تمش
وضایع اولشددر (پس کیمه هدایت ایدر) حاصلی کندی باشنه چاره سی یوق یاغیر یسننه چاره سی
اوله * پدکفت ای بسر بمجریان خیال باطل شاید روی از تربیت ناخجنان بر تافتن و راه بطالت
گرفتن و عطارا بضالات منسوب کردن و در طلب عالم معصوم از فواید علم محروم ماندن * مثل *
همچوان نایبانی که شی در وحل افتاد و کفت ای مسلمانان چراغی قراره من دارید زنی فاجره
بشید و کفت تو که چراغ نبینی چراغ چه بینی همچنین مجلس وعظ کلبه بر از انست آنجا ناقدی
ندهی بضاعتی نستانی و اینجانا ارادت نیاری سعادت نیبری * خیال باطل بیانیه (تربیت ناخجنان
مصدرک فاعلنه اضافتیدر (بر تافتن دو ندرمک (بعض نسخده (کردانیدن دوشمش مال بدر
(طلب عالم مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و معصومه اضافت بیانیه در (فواید علم لامیه در
(هر بر فقره بر نشاید تقدیر اولنور (نایبنا کوردیمکدر (و یا حرف وحدت و یا تکبر که حرف رابط صفت
(وحل و اولک و حاکم قحده لایه صوق بالحقه دیرلر (چراغی یا حرف وحدت (فراونک کبی برلده
باه صله معنای سله در (فرایقین دیکدر دین زیاده بعد کشدر (راه من لامیه (دارید فعل امر
جمع مخاطب طوئیز دیکدر (زنی یا حرف وحدت (فاجره فاسقه دیکدر (همچنین مجلس وعظ
بعض نسخده هین مجلس وعظ و مجلس وعظده دیکدر (کلبه کاف عجمک ضمی و لامک سکونیه
پونده دکان معنای سله در (بر از ان لغظنه اضافتی لامیه در (بر از مبالغه ایله اسم فاعلدر (و الف و نون
ادات جمعدر بر صاتیجیلر دیکدر آنجا یعنی کلبه بر ازانده (و یا حرف توقیت (نقدی یا حرف وحدت
و یا تکبر (بضاعتی یاسیده بویه در (ندهی (و نستانی فعل نفی مستقبلدر (اینجا یعنی مجلس علمده
ناحرف توقیت (ارادت افعال یابندن مصدر در استک و طلب معنای سله در (و یا حرف تکبر (سعادت
یاسیده حرف تکبردر (نیاری و نیبری کنه فعل نفی مستقبلدر (محصول تر کب (فقیهک پدری
اوغلندن بومقوله سوزی ایشید نتیجه دیدی (ای او غل بمجدر بو خیال باطل ایله (یعنی ادله عقلیه
و نقلیه سز همان بوطن فاسد ایله لایق دکلدر ناخجنان تریه سندن بوز دوندروب انلرک مجلسندن
اعراض ایلک و کلبا بطالت بولین طوئقی (یعنی بطل او تورمق و علما و ناخجنانی ضلالتنه نسبت ایلک
و عالم معصوم طلبیده (یعنی عالم پاک و خالص طلبیده و علم فائده لاندن محروم قالمق (یعنی علما علمیه

رد سروری
رد این سید علی
رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

عامل دکلدر دیو علم مجلسندن کلبا تقاعد ایلک لایق دکل (شول نایبانی که بر کیمه بالحقه دوشدی
یعنی سنک حالک اکا بکزر و دیدی ای مسلمانلر بولومه بر چراغ طوئیز بر فاسقه زن اعمالک بوسوزنی
ایشیدی و دیدی سن که چراغ کورمزین چراغله نه کورر سین قصه دن حصه بودر که سنک که
علمیه حسن ظن و اعتقاد خانصک بوقدر پس علمدن نه نور و ضیا کسب ایدر سک حاصلی علمیه
حسن ظنک کرکدر کیم علومیه مهندی اولاسین ابدی بو مجلس وعظده بزازلر دکانی کبی در
مادامکه انده نقد ایلتمه سین بر بضاعت آله مزین و پونده مادامکه ارادت صادق و محبت کامل
کتورمه سین علم سعادتیه مسعود اولماز سین * قطعه * کفت عالم بکوش جان بشنو * ورنماند
بکفتش کردار * کفت بونده قول معنای سله اسمدر عالمه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(با حرف مصاحبت (کوش جان بیانیه (ورا کردن مخفقددر (نماد فعل نفی مستقبل مانیدندن
بکزمز سه دیکدر مانسندن دینلر خطا سو یلدر (با حرف صله کفتن مصدر شین ضمیر عالمه
راجعدر (کردار کاف عربک فحشیه عمل معنای سله در (محصول بیت) عالمک قولنی جان قولغله
ایش اکر علی قولنه بکزمز سه ده (یعنی عالمک فعلی قولنه اویماز سه ده قولنی جانله استماع ایله
* باطلست آنکه مدعی گوید * خفته را خفته کی کندیدار * مدعی بونده شول جاهلدر که عالم بکخور
یعنی دعوی علم ایدر لکن علمی یوق (محصول بیت) عالمک قولنی هر نیجه ایسه دکل اما
مد عینک و جاهلک سوزی و سو یلدر یکی باطلدر زیرا او پو مشی اویمش حقن او یارر یعنی
جاهلک کندی به چاره سی بوقدر یاغیره نه چاره سی اولور و چار زدر که مدعیدن حکیم سنایی مراد
اوله و گویدک مفعولی مصراع ثانی اوله زیرا حکیم سنایی عبرت نامه نام قصیده سنده بر بیت ایراد
ایش که حضرت شیخ ذکر ایلدیکی مصراع ثانییدر (بیت) عالمست خفته است و تو خفته
(خفته را خفته کی کندیدار) یعنی الله شیخک مرادی بواوله * مرد باید که کبر داند کوش
* و روشست پندرد یوار * باید فعل مضارع مفرد غائب (که حرف بیان کبرد فعل مضارع مفرد
غائب طوئیه دیکدر (اندر ادات ظرف قولغنده طوئیه یعنی خاطر بته آله (نوشست اصلنده نوشته
استدر ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (محصول بیت) مرد عاقل و دانا کرکدر کیم
قولغنده طوئیه یعنی قولغنده آله و منتصح اوله و اگر نصیحت دیواره ده بزمش ایسه دکل که عالم غیر
عاملدن حاصلی انسان اولدر که هر نه بردن اولور سه پند پذیر اوله (پندی دیواره منفوشده
کورر سه عالم غیر عاملدن خود بطریق اولی * حکایت منظومه * صاحب دلی مدرسه آمد ز خانقاه
* بشکست عهد صحبت اهل طریق را * دلی یا حرف وحدت (با حرف صله مدرسه مبالغه ایله اسم
مکان (خانقاه معرب خانگاه در صوفیانه کیمه سی عهدک صحبت و صحبتک اهل و اهلک طریقه اضافتلی
لامیه لدر (ورا ادات تخصیص (محصول بیت) بر صاحب دل خانقاهدن مدرسه کلدی یعنی خدا
دوستلرندن بریسی صوفیلر طریقی ترک ایدوب علما طریقه داخل اولدی بویه ایدنجه اهل طریق عهد
صحبتی کسر ایلدی یعنی انلرا ایله هم صحبت و هم جنس و هم پیشه اولمخ عهد ایلستن اول عهدی
شکست ایلدی * کفتم میان عالم و عابد چه فرق بود * تا اختیار کردی از ان این فریق را * ناحرف تعلیل
آن اهل طریقه مصر و قدر و این اهل مدرسه به فریق اسم جمعدر بلوک معنای سله (محصول بیت)
حضرت شیخ پیورر مذکور صاحب دله دیدم عالمه عابد بینده فرق نه ایدی تا کیم اول طائفه دن
مدرسه قومنی اختیار ایلدک یعنی علما زمزمی اختیار ایلکه مرجع نه ایدی * کفت آن کلیم خویش
بدرمیرد ز موح و ن سعی میکند که بکبرد غریقی را * کلیمدن وجودیدر مراد (خویشه اضافتی
لامیه در (بدر طاشره دیکدر بعض نسخده بدر برینه برون دوشمش (و میرد برینه می کند
دوشمش سعی برینه جهد واقعدر (غریقی فعل مفعول معنای سله در بوغیلن کیمه (ورا ادات

رد شرح جیعا

رد شعی

مفعول (محمصول بیت) صاحب دل دیدی اول اهل خانقاه کشدی تکلیفی موجدن چقار رائجی یعنی
 جهنم عذابیدن کنیدی قورنار رائجی اما اهل مدرسه جهد ایلر که موجدن غریقی بیله تخلص ایلله
 یعنی کنیدی خلاص ایلدکن غیری عذاب دوزخه مستحق اولانی بیله تخلص ایلکه سعی ایلر
 حاصلی عالم بند بیله خاتی مناسهیدن منع ایلر زیر طریق ضلالتی و هدایتی تعیین ایلر پس
 بوجه بیله خلقه جنت بولتی کوسیر * حکایت * یکی سرسراهی مست خفته بود وزمام اختیار
 از دست رفته عابدی بر سر او گذر کرد در حالت مستقیم او نظر کرد جوان سر بر آورد و گفت
 وادامروا باللغو مروا کراما * سر راه بول اویچی و سواقی باشی (و یا حرف وحدت) ختمه بونده
 یا تمس معناسنه در (زمام زانک کسر بیله اویان دیرکئی) (اختیاره اضافتی بیسانیه در) از دست رفته
 تقدیری از دستش ایدی و بریود مقدر در (عابدی یا حرف وحدت) (سرسراوا لایه انک باشی
 اوزرندن) (گذر کرد کنیدی) حالت مستقیم بیانیه (اویه اضافتی لایه و او حرف عطف) (اذا اادات
 شرط غیر جازم) (مروا فعل ماضی جمع مذکر غائب) (باللغو تقدیری باهل اللغو در) (مروا جواب شرط
 (کراما حالیه منصوب بر جواب فاعلندن مکررین معناسنه) (محمصول ترکیب) بریسی بر بول
 اوچنده مست یا تمسیدی وزمام اختیاری الدن کشیدی بر عاید انک باشی اوزرندن گذر ایلدی
 و مستک حالت مستقیمه نظر ایلدی چون جوان مست باشین فالدر دی و دیدی ختمه الله قوللری
 بر اهل لغو و صاحب کاهک باندن یکسره نفسله برینه تکریم ایلدکلری خالده کچرلر یعنی انلرک
 احوالندن اعراض ایلدکلری خالده و یا لمرده طور مدقلری خالده کچرلر حاصلی اهل لغو کچرکین
 خالده عقید اولمدقلری خالده کچرلر و یا لمرده اکتمزل * نظم * اذرا بیت انما کن سازا و حلما *
 اذا اادات شرط (رایت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کورسک دیمکدر فعل شرط) (انما مفعول
 (رایت در فعل یعنی فاعلدر تم یا تمندن یعنی علم باندن مهورالفا کاهکار دیمکدر) (کن فعل امر
 مفرد مذکر مخاطب اول دیمکدر کال یکون دن یعنی نصر بایتک اجوف و او بندن اسمی تخنده
 مستزانت (سازا لفظ منصوب خبری) (و حلما معطوف قدر سازه) (محمصول بیت) ختمه
 برکاهکاری کورسک کاهنی ساتر و کنیدی حلیم اول یعنی انک حالتی تعیب و تقبیح ایلله * بامن تفح
 لغوی لم لا تمز کریم * یا حرف ندا من اسم موصول منادی (تفح فعل مضارع مفرد مذکر
 مخاطب تفعیل باندن چرکن کورسک دیمکدر (لغوی تقدیرا منصوب مفعولدر) (تفحک جله
 فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر اسم موصول) (لم لامک کسری و میم سکونیه او قور ضرورت
 وزن یحیون اصلنده لم در میم فتحیه لامر فعل نفی استقوال مفرد مذکر مخاطب نیچون یکمزمین (کریم
 منصوبدر حالیه) (محمصول بیت) ای اول کیمه که بنم بارامز و چرکین ایشوی تفح و تعیب ایلر سین
 نیچون یا تمندن کرانه لایه و ایلکه یکمزمین یعنی نیچون یا تمندن معز زومکرم یکمزمین حال بو که خدا
 وادامروا باللغو مروا کراما پیورمدر * قطعه * مثاب ای یارساروی از کهنکار * بخشایندی
 در روی نظر کن * مثاب فعل نهی مفرد مخاطب چورم دیمکدر یا بیدندن تافتن دن دینسلر
 خطا ایلسلر (مثاب روی مفعول صریحی) (واز کهنکار غیر صریحی) (یا حرف مصاحبت
 (بخشایندی اسم فاعلدر) بخشایندن بخشودندن دین سلو ایلش اسرکک یعنی ترجم
 ایلک کافی ها رسیدن ایلدر (و یا حرف مصدر) (در حرف صله در با معناسنه) (وی
 و اول فتحیه خبر غایبدر کهنکاره راجع) (محمصول بیت) ای عابد رویکی کنه کاردن چورمه
 ترجم و اطفله اکا نظر ایلله یعنی بر مجرم کورسک اندن بو زبکی دوندومه بلکه اکا لطف و رفقه
 نظر ایلله * اگر من ناچوانم بکر دار * تو بر من چون جوامردن ان گذر کن * ناچوانمرد
 جوامرد منی کشی به و کریم کیمه به دیرلر و ناچوانمرد نقبضنه (یا حرف ظرف) (کردار کافی

رد شرح جیعا
 رد سروری

فتحیه مطلق عمله دیرلر پس برامز عمل دین وایی عمل دین زانده سو بیلسلر (محمصول بیت)
 اگر بن عمده ناچوانمرد ایلسم یعنی اگر افعال و اعمال بد ایلسم سن بنم یا تمندن جوامردلر کی
 گذر ایلله یعنی یا تمندن کریم و حلیم کی کیم و بوقطعه نک اولنده بیت بازانلر بییتی قطعه دن
 فرق ایلر ایش * حکایت * طائفه زندان بانکار درویشی بدر آمدند و سخنان ناسزا
 گفتند و برنجایند شکایت پیش بر طریقت برد و گفت چنین حالتی رفت گفت ای فرزند خرقه
 درویشان جامه رضاست هر که درین کسوه تحمل نامرادی نکند مد عیست و خرقه بروی
 حرام * طائفه زندان بیانیه طائفه همزه سنه حرف وحدت دین ایکی و جهله خطا ایلش
 بریسی معنای اضافتی فهم ایلدی یکی بریسی همزه حرف وحدت دیدیکدر (یا حرف صله
 (انکار درویش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و یا حرف وحدت) (بدر آمدند خارج اولدیلر
 یعنی انکارنه کلدیلر حاصلی حالنه منکر اولدیلر (سخنان ناسزا بیانیه) (حالتی یا حرف وحدت
 و یا تنکیر) (رفت واقع و صادر اولدی دیمکدر) (خرقه درویشان لایه) (جامه رضاده لایه در
 مجازا) (تحمل نامرادی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (نامرادی برینه بی مرادی یازانلر لایه بی نک
 استعماللرندن آگاه دکلریش) (و خرقه بروی حرام برینه نه درویش یازان صحیح نسخنده
 مخالف یازمسلر) (بعض نسخه ده بانکار برینه بخلاف دوشمش خلافتجه دیمکدر) (محمصول ترکیب)
 رندلر طائفه سی بر درویشک انکار نیجه کلدیلر یعنی درویشلکته انکار ایلدیلر حاصلی
 درویشلکندن خارج ایش اشلدیلر و ناسزا سوز سوز یلر و یا تمندن یلر درویش عدم
 تحمندن بر طریقت اوکته شکایت ایلندی و دیدی بونجیلین بر حالت واقع اولدی بر دیدی
 ای اوغل درویشلر خرقه سی جامه رضایر یعنی بو خرقه بی کین هر بلایه صابر کر کدر
 هر کیمه که بو کسوه ده نامراده تحمل ایلر مدعیدر یعنی اکا درویشلک (دعواسی کذبدر
 وانک اوزرینه خرقه حرامدر حاصلی فقرا خرقه سنه استحقاقی بوقدر بانکار درویشی
 بدر آمدندک معناسنی بر درویشنه انکار ایلله طشره کلدیلر دین قتی اراق کتمش * بیت *
 دریای فراوان نشود تیره بسنک * عارف که برنجند تنک آبت هنوز * دریای فراوان
 بیانیه جوق دریا دیمکدر عظمتدن کاتیدر (تیره بولانی دیمکدر) (تنک نانک قتی ونونک ضمی
 و کاف عریله بوقفه دیمکدر) (هنوز الا ن دیمکدر) (محمصول بیت) (اولو دریایه طاش اتمله
 تیره اولماز یعنی بولنلر پس عارفکه انجور دخی اول بوقفه صدور دریا اولمه قریب دکل
 حاصلی دخی نهر صغیردر دکلر دکل * قطعه * کرکزدت رسد تحمل کن * که بعفو از گاه
 پاک شوی * کرکزد کاف عجمک ضمی و زانک فتحیه ضرر معناسنه در (که حرف تعلیل
 (بعفو یا حرف مصاحبت) (محمصول بیت) اگر سکا ضرر ابریشور سه بر کیمه دن تحمل ایلله
 مضطرب اولوب شکایت ایلله زیرا عفو سببیه کاهدن پاک اولورسونکه اگر انتقام قصد ایللک
 جائزدر که حددن تجاوز ادوب مجرم اولاسین علی کل حال تحمل محموددر * ای برادر جو عاقبت
 خاکست * خاک شوییش از آن که خاک شوی * (محمصول بیت) (ای برادر جو نکه عاقبت
 خاکدر یعنی فنا مقرردر خاک اول اندن اوکدین که خاک اولورسین یعنی اولوب خاک اولمزدن
 اول خاک اول (حاصلی موتوا قبل ان تموتوا مقامنه واصل اول * حکایت منظومه *
 این حکایت شنو که در بغداد * رایت ورده راخلاف افتاد * شنو شبنک کسری ونونک فتحیه
 فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه شنو بدندن شنیدندن دینلر خطا سو بیلدیلر (که حرف
 بیان) (بغداد مشهور شهرک اسمیدر عرب دال اخیریه نقطه ایلله او قور) (رایتدن مراد سنجاقدر که
 علمده دیرلر) (برده دن مراد او پرده سیدر قیو پرده سی دکلدر بعضیلرطن ایلدیکی کی) (رااادات

رد ابن سید علی
 و سروری

رد شرح جیعا

رد شعی

رد شرح جیعا
 رد ابن سید علی
 و سروری

رد شعی

رد ابن سید علی
 و سروری
 رد شعی

تخصیص (محصول بیت) بو حکایتی ایشت که بغداد شهرنده رایت و پرده نک خلاقی واقع
اولدی یعنی بحث وجد اللری واقع اولدی * رایت از کرد راه و ریخ رکاب * گفت با پرده
از طریق عتاب * کرد راه لامیه یول توزی (ریخ رکابده بویه در اوزنکی زحمتی بیکدر) زیرا
رایتک اغاجی اوزنکیه طیانسه ضبطی مسکول اولور (حاصلی اغاجینک او یکده سنی رکابه
طیارل که ضبطی قابل اوله) اما بوزمانده فایزیدن برنسنه (یعنی قبور پیدا آیدر که کرک
اوک فشنیدن صار قدرل و سبجاق اغاجینک ایاغنی اکا کوررل که ضبطی قابل اوله) عتاب
ازار لمقدر (محصول بیت) رایت یول توزی زحمتدن و اوزنکی ریختدن پرده عتاب و خطاب
جهتدن دیدی * من و توهره و خواجه تاشا نیم * بنده بارگاه سلطانی * ترکیده تحریف
ایدوب خواجه دش دیدکریدر (یعنی ایکیمز برافندی قوللری یزنسکله) (الف) و نون ادات
جمع (و یایم ادات تکلم) (مصرع ثانی مصرع اولی بیان آیدر) (محصول بیت) رایت پرده
خطاب آیدوب دیرین سنکله خواجه دشار یعنی برافندی یل یز خواجه افندی معنا سنه در
سایمان بارگاهینک بنده لریوز یعنی ایکیمز برپادشاه قوللریوز * من ز خدمت دمی نیسا
سودم * گاه و بیگاه در سفر بودم * دم نفس و ساعت (و یا حرف وحدت و نفس و بر ساعت
دیمکدر) (نیاسودم فعل نفی ماضی متکلم وحده) (گاه و بیگاه و قتلی و قنسر دیمکدر) (محصول بیت)
رایت دیرین خدمتدن بر نفس و بر ساعت اسایش ایلدم یعنی دکنم و قتلی و قنسر سفرده اولدم
* تونه ریخ از موده نه حصار * نه بیابان و یاد کرد و غیار * ریخ زحمت (از موده ماضییدن
قسم مفرد مخاطب) یا ضمیر خطاب (و همزه حرف توسل صنایع سن دیمکدر) (حصار قلعه
معنا سنه در) (حصار صنایع مقدر مراد اولدر که حصاره یورش ایلد کوری وقت سنجی
ایلری چکرل حصاره دکنک قصدیه) (پس حصار ایچنسنه اولان خلقی توفتک و اوق
وطاش و غیره سنی سنجعه اثارلر و شر مکیمون) (شویه اولور که بچاره سنجی دلاک دلاک
اولور) (ایمدی حصار صنایع سن دیمکدر غرض بو معنادر) (یعنی بن بو محنتلری هب چکشم
(باد کرد بو کابک بو مقامی بویه واقعدر) اما کرد با ددیه ده وزنه خلایل و برمن دی
غالباً تعلیم ایچوند که) (معلوم اوله که بونک کی تراکعب من جهنک اصلی اضا فیدر) (یعنی
کرد با دلاک و کرد باک اصلی باد کرد و اب کرد ایش د کرمی یل و د کرمی صود دیمکدر) (صکره
کرد باد قصر غه به و کرد با صو چو لکنه دیدیلر) (بونلری کافک فقیله اوقیان بیلریش
(محصول بیت) پرده به دیرسن نه زحمت صنادک یعنی صنایع و نه حصار صواشتی و نه بیابان
کوردک و نه سکا قصر غه صارلدی و نه سنی بنم کی توز باصدی حاصلی سن هیچ بر مشقت
کوردک * قدم من بسی بیشترست * پس چرا عزت تو بیشترست * قدم ایاق) (بسی
(با حرف مصاحبت) بیشتر ایلری رک دیمکدر) (بیشترک معنای اشد تقدیم دین غلط ادالاش
قدیر) (عزت تو لامیه دریاه بطنیه بیشتر به عریله زیاده رک دیمکدر) (محصول بیت)
بنم ایاغم سعی و کوشش ایلری رکدر ز براسنجی صواشته و حصار یورشینده ایلری چکرل
پس نیچون سنک عزت و حرمتک بدن زیاده رکدر * تو بریند کان مهر و بی * با کتیر آن
یاسمن بوی * بریند کان لامیه (و مه رویه اضا فایزیده در) (و مهر وی وصف ترکیبدرای
بوزنی دیمکدر) (یا ضمیر خطاب) (با حرف مصاحبت) (کتیر جاریه در کاف عربک فقی و نونک
کسر یله) (الف و نون ادات جمعدر) (یاسمن بویه اضا فایزیده در) (یاسمن بو وصف ترکیبدر
(یاسمن) (و یاسمن بر نمایه در) (یا ضمیر خطابدر) (محصول بیت) (بوییت بیت سابقه مدکور
اولان عزتی یسان آیدر پرده به دیر که سن ای بوزنی قوللر و محسوس بلر قننه سین یاسمن فقولی

ردشعی

ردسوری

جاریه ل

جاریه لره سین حاصلی ارکک و دیشی کوز لاله مصاحب و مقارن سین * من فتاده بدست
شاگردان * بسفر پای بندوسر گردان * فتاده تقدیری فتاده ام در (با حرف صله) (دست شاگردان
لامیه شاگردان در مراد خد متکار طاقه سیدر) (بسفر) (با حرف ظرف) (پای بند و وصف ترکیبدر
ایاغی بغلی دیمکدر) (سر گردان استعماللرنده متخیر معنایه در) (اما بونده مراد بیلر آتی تحریک
ایدوب انواع زحمت چکد کیدر) (محصول بیت) رایت دیر که بن قدری و قیمنی یلر
خدمتکارلر الیه دوششم یعنی انواع حقارت و هوآن حکرم اللرنده سفرده ایاغم بغلی سر گردان
و سراسمه کیدرم حاصلی هر وجهه ریخ و المده یم * گفت من سر بر استان دارم * نه چوتو
سر بر استان دارم * (محصول بیت) پرده رایتدن بو قدر کلماتی ایشتندیکجک جواب و یروب
دیدن بن باشمی آستانه طونارم سنک کی باشم صکو و کده طونارم یعنی بنم بو حرمت و عزته
سبب بوزم پرده اولوب تکبر ایلد یکدند و خاک کی تواضع ایلد کدند سنک کی کبر و غرور یله
باشم کور کرده دکل زیر من تواضع رفعه الله و من تکبر وضعه الله در * هر که پنهوده کردن
افرازد * خورشتن را بکردن اندازد * پنهوده زاند و باطل معنا سنه در) (کردن افرازدک
مقدم مفعولدر) (افرازد رفعا یله یعنی بو جلده حاصلی تکبر و تعظیمدن کایتدر) (خورشتن
اندازدک مفعول صریحی و بکردن غیر صریحی افرازد) (و اندازد فعل مضارع مفرد غایبدر
(اندازد اثار دیمکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ پیور هر کیمسه که باطل و زاندره تکبر و تعظیم
ایلر کندینی بونی اوزره براغور یعنی ایلدیکی تکبر و غرور کند و بی هلاک آیدر ز برانکبر خدایه
لایق صقندر انجی * حکایت * یکی از صاحب دلان زور آزمایی رادید که بهم برآمده و در حشم
شده و کف برده ان آورده گفت این را چه حالست کسی گفت فلان دشنام داده است گفت این
فر و مایه هزار من سنک برمی دار دو طاق سخی نمی آرد * زور آزمای و صف ترکیبدر
(از ماییدن زور صنایع دیمکدر آنلر زور بازه زور آزمایدر) (را ادات مفعول در) (بهم برآمده
فاقش و غضبه کلش) (و در حشم شده خشم و ارمش دیمکدر) (ما قبله عطف تفسیری واقعدر
(کف کوپو صکدر) (فلان تقدیری فلان شد) (دشنام داده است دشنام و بر مشدر) (یعنی
سو کشدر) (فر و مایه الحق اصلی) (یعنی بد اصل دیمکدر) (من نونک تشدید یله بنم دیمکدر) (برمی
دارد قالددر دیمکدر) (طاق سخی مصدرک مفعولنه اضا فتیدر) (با حرف وحدت) (نمی آرد
فعل نفی استقبال مفرد غائب استفهامی متضمن کتور مزنی دیمکدر) (محصول ترکیب) صاحب
دلردن بریمی بر زور بازی کوردی که فاقش و غضبه و ارمش و اغزیننه کوپک کتور مش یعنی
کورمش صاحب دل دیدی بو کده حالت اولدی بر کیمسه دیدیکه فلان کیمسه آتی سو کشدر
صاحب دل دیدی بو بد اصل یک بنم طاش قالددر و بر سوز طاق کتوره مزنی یعنی بر سوز
کتور مزنی * قطعه * لاف سر بچکی و دعوی مردی بکذار * عاجز نفس فرومایه چه مردی
چه زنی * لاف سر بچکه لامیه در اصطلاحلرنده سر بچکه قوی به و غالبه دیرلر (یا مقتصدی
لاحق اولوق سبیلله هاء رسمی کاف بچمی به ابدان اولمشدر قوللر لافنی دعوی مری مصدرک
مفعولنه اضا فتیدر) (و یا حرف مصدر مری دلاک دعوا سنی) (بکذار باک ضمی و کاف محکم
سکونیه ترک ایله دیمکدر) (عاجز نفس فرومایه و بیایه در) (بو عبارتده انجم اختلاف
ایلدیلر) (بعضیلر دیدیلر عاجز مناد در تقدیری ای عاجزه دیمکدر) (و بعضیلر دیدیلر که
فرومایه ده بریاه خطاب مضمردر) (تقدیری مرومایه در) (ولکل وجه) (چه مردی چه زنی
یا لرضی خطا بدر) (بو عبارتله معنای ارکک و زلزلک یکنده فرق بو قدر دیمکدر) (یعنی
بویکی صقنک یکنده فرق بو قدر) (محصول بیت) سر بچکه لافنی و مردلک دعوا سنی ترک ایله

ای الحقی نفسک عاجزی سنک اراکله زلکله پیشده فرق یوقدر بلکه زلکله غالبدر فرومایه بی
عاجز صفت اعتبار ایلین فرومایه لک ایلش * کرت ازدست براید دهنی شیرین کن * مردی ان
نیست که مثنی بزنی بردهنی * کرت ناسی معنی جهنده دسته مقیددر (از دست دیمکدر) دهنی
(یا حرف وحدت) مردی یا حرف مصدر (مثنی یا حرف تکبیر) بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) اگر الکن کلور سه بر آغز طنبلی ایله یعنی بر کوکل
اله کنوز که سندن شیرین دهن اولسون که سکا خیر دعا ایلسون بد دعا ایلسون مردلک اول
دکدر که براغزه مشق آورده سین یعنی بر کیمسه نک خاطرین پریشان ودر وتی بمحضور ایلده
سین حاصلی مردلک بر خاطر تسلی ایلکدر پریشان ایلک دکدر * قطعه * اگر خود بر در پیشانی
پیل * نه مردست آن که دروی مردی نیست * خود ادات تأکید (برده بویه در) درد دالک
فتی و کسر یله وراک فقیله فعل مضارع مفرد غائب (پیشانی پیل لامیه در) پیشانی بیه بحکم
کسر یله بیه اصلیه ایله ان دیمکدر (عرب جبهه در) آن که اصلنده ان کس که ایدی تنکه
مکرر بیان اولندی (وی مذکور کسه راجعدر) مردی یا حرف مصدر (محصول بیت) اگر فیلک
انده جاک ایلکه قادر ایله یعنی قبل ایله جنکه مالک ایلسه ده مرد دکدر اول کیمسه انده
مرد ملک و انسانیت یوقدر یعنی شجاعهتدن سخاوت و کرم معنیبردر * بنی ادم سرشت از خاک
دارد * اگر خاکی نباشد آدمی نیست * سرشت سینک وراک کسری و شینک سکونیه اسم مصدر
خلقت معنانه (فعل ماضی مجهول دین مجهول سو یلش) خاکی یا حرف نسبت (محصول بیت)
بنی آدمک یعنی آدم اوغلارنک سرشتی و خلقتی خاکندر زرا حضرت آدم ترا بدن خلق اولدی
پس بنی ادم خاکی اولر سه آدمی دکدر بلکه جنی و شیطاندر علی کل حال تحمل و تواضع محموددر
* حکایت * بزکی را رسیدند که از سیرت اخوان صفارا گفت کینه ان که مراد خاطر یاران بر مصالح
خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند خویشست نه برادرست نه خویشست * بزکی با
حرف وحدت (را ادات مفعول) سیرت خوی و خلق معنانه در (اخوان اخک جمعیدر
فرد شلر دیمکدر) سیرت اخوان صفا لامیه لر در (کینه کم اسکک) و یا حرف نسبت (نون
وها ادات تأکید اکسکی دیمکدر یعنی اشاعه مرتبه سی اخوان صفالک بومرتبه در
دیمکدر) آنکه یعنی آنکس که (مراد خاطر یاران لامیه لر در) مصالح خودده بویه در
(محصول ترکیب) را اولویه صور و بلر اخوان صفا اخلاق و اطوارندن یعنی صفا فردا شلری
کیملر در دبدیلر دید بکه اکسکیسی اولدر که بارانک کوکلی مراد بنی کندی مصالحی
اوزه مقدم طونه و حکما و عقلا دیمکدر برادر که کندی مرادی وفایده سی قبیله نده در
یعنی کندی نفسی هواسته مقیددر اول حقیقته نه برادر و نه خصمدر زرا سائر ناسله سکا نسبت
انک تفاوتی هیچ یوقدر * بیت * همراه اگر شتاب کند همزه نویست * دل در کسی مبنده که
دلایسته نویست * همراه بولداس (شتاب اسم مصدر در ابوی معنانه یعنی عجله) (همزه نو
لامیه) در کسی در حرف صله (و یا حرف وحدت) مبنده فعل نهی مفرد مخاطب بعلیه دیمکدر
(که حرف رابط صفت) دلایسته و صف ترکیبی اقسا مندندر (تویه اضافتی لامیه در
(محصول بیت) بولداسک اگر ایاور سه سنک بولداسک دکل زرا سکا مناسب و موافق
دکدر ایدی کوکلی بر کیمسه بعلیه که سنک دلایسته لک دکل یعنی کوکلی سکا بعلیه نه سن
اکا کوکلی بعلیه حاصلی سکا مقید اولاینه سن مقید اوله * بیت * چون نبود خویش را
دیانت و تقوی * قطع رحم بهتر از مودت قری * خویش بونده خصم معنانه در ورا
ادات تخصص (قطع رحم مصدرک مفعولده اضافتیدر) (رحم رانک فتی و حاء مهمله نک

کسر یله قرابتدر خصمقی معنانه (مودت مصدر میبدر محبت معنانه) (قری به اضافه
مصدرک مفعولانه در) (قری خصمقی (محصول بیت) چونکه خصمک دیانت و تقوایی
اولیه یعنی دیندار و متقی اولیه انکه خصمقی مجتهدن خصمقی علاقه سنی قطع ایلک اولیدر
زرا جائزدر که قرابت محبتی سببیه انما تابع اولوب خلاف شرع مصلحته ارتکاب ایلده سین
* یاد دارم که مدعی درین بیت بر قول من اعتراض کرد و گفت حق جل و علا در کتاب
مجیدار قطع رحم نهی کرده است و بموجب ذوی القربی فرموده و آنچه تو گفتی منافض آنست
گفتم غلط کردی موافق قرآنست قال الله تعالی وان جاهدک علی ان تشرک بی ما لبس لک به
علم فلا تطعه * مدعی یا حرف وحدت (ان حرف شرط) (جاهدا فعل ماضی تنبیه مذکر
غائبدر مفاعله باندن تنبیه النی والدینه راجعدر) و کاف ضمیر منصوب متصل (علی جاهدا به
متعلق مفعول به غیر صریحیدر) (ان تشرک تاویل مصدرده محلا مجرور علی ایله جار
مع المجرور ان تشرک متعلق مفعول غیر صریحیدر) (ما محلا منصوب مفعول صریحی
(لبس فعلدر افتعال ناقصه دن) (علم لفظا مرفوع اسمی) (ولک محلا منصوب خبری) (به
علمه متعلق) (فلا تطعه بیه جاهله فعلیه جواب شرط) (محصول ترکیب) خاطر مده در که
بر مدعی بویته بنم قوله اعتراض ایلدی و دیدی خدای تعالی کتاب مجید نده قطع رحمندن
نهی ایلشدر و مودت ذوی القربایه بیور مشدر و اول که انی سن دبدلک خدایک دیدیکته
منافضدر دیدیکه غلط ایلدک موافق قرآندر اگر سکا والدینک زجت و برادر سه بکا شریک
قوشمغه اول نسته بیکه سنک اکاعلمک یوقدر یعنی شول نسته بیکه بکا شریک اولمغه استحقاقی
اولد یعنی بلیه سین و انلر سکا تکلیف ایلسه انی بکا شریک ایلکه صافق انلره اطاعت ایله
* بیت * هزار خویش که بیکانه از خدا باشد * فدای یک تن بیکانه کاشنا باشد * هزار خویش
مندا (که حرف رابط صفت) فدای یک تن بیکانه خبر مبتدا (که بنه حرف رابط صفت
(محصول بیت) بیک خصمکه خدادن بیکانه اوله یعنی خدایله اشنا اولوب تقرب الی الله ایله
ایندی بونجیلین بیک خصم بر بیکانه تنه یعنی بیکانه وجوده فدا ایله اونکه خدایله اشنا اوله
یعنی تقرب الی الله ایلده * حکایت منطومه * پیر مردی لطیف در بغداد * دخترش
را بکفش دوزی داد * پیر مردی یا حرف وحدت (یا حرف صله) (و کفش دوز وصف
ترکیبیدر دوزی بدن بشقی دیکیمی یعنی بشمعی (محصول بیت) بر لطیف پیر مرد
بغداد ده قزنی بر بشمعی به و بردی یعنی اکا نکاح ایلدی دوزی ده ختن مصدرندن اخذ
ایلین خطا ایلش * مردک سنکدل چنان بکزد * لب دختر که خون از و بچکید * مردک تصغیر
مرددر (سنکده اضافتی بیانیه در سنکدل وصف ترکیبیدر طاش بورکلی دیمکدر) (بکزد یا حرف
تأکید) (کزد فعل ماضی مفرد غائب ابصردی دیمکدر فاعلی تحشده مرد که راجع ضمیر و مفعولی
(لب دختر اضافه لامیه ایله) (که حرف بیان) (بچکید یا حرف تأکید چکید فعل ماضی مفرد غائب
طامدی دیمکدر (محصول بیت) طاش بورکلی ارککز قزک دوداغنی انجیلین ابصردی که اندن
قان طامدی * دامادان بدر چنان دیدش * پیش داماد رفت و رسیدش * پیش بونده قت معنانه در
داماد کو بکو (محصول بیت) ابرته سی قزک باباسی قزی اولیه کوردی کو بکوک قتنه واردی واکا
صوردی * کای فرومایه این چه دندانست * چند خانی لبش نه انبانست * کای که حرف بیاندر
سوالی وای حرف ندامتداسی محذوف تقدیری ای مردک فرومایه در بد اصل دیمکدر خانی فعل مضارع
مفرد مخاطب چیز سین دیمکدر (لبش مفعول) (انبان همزه نک فتی و سکون نوله لغته طعارجغه
دبرلر اما بوند دباغت اولمش دری مراد در مطلقا (محصول بیت) داماده صور دیکه ای الحقی

اصلی بونه دیشدر نیجه چیرسین دوداغنی اینان دکلدی یعنی قزلک دوداغنی سختیانی ظن ایلدک که بویه خینه دل * بمزاحت نکتم این گفتار * هرل بکدار و جداز و بردار * باحرف مصاحبت (مزاح) * بیک ضیاء اسمدر لطیفه معناسنه و بیک کسریله مفاعله باندن مصدر تائیدر (هرل لطیفه) (وجد چیک کسریله کرچکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ پیور که بشمقیله دختر قصه سنی بن سکا لطیفه ایلد دیمدم خطاب عام طریقیله سن لطیفه ترک ایلد واندن کرچکی اخذ ایلد قالدردن مراد اخذ ایلد یعنی سکا لایق اولان اولدر که بودک لادن هرل ترک ایدوب جری اخذ ایلد سین اول جد پیور دینی بو بیتک مضمونیدر * خوی بد در طبعی که نشست * زود جز روز مرل از دست * خوی بد بیایه (طبعی باحرف وحدت) که حرف بیان (محصول بیت) بر طبعیته که برامز خوی او توردی اجل کوندن غیری کونده الدن کتز اول برامز خوی و یا طبیعت یعنی اولکله انجی خلاص بولور اول برامز خویدن اول طبیعت * حکایت * فقیهی دختری داشت بغایت زشت روی و بجای زنان رسیده با وجود جهاز و نعمت کسی بمناسکت اورغبتمی نمود * فقیهی باحرف وحدت (دختری باسیده بویه در) (زشت روی وصف ترکیبی چرکن یوزلی دیمکدر) جهاز چیک فقی و کسریله قیز و کلن و سفر اثوابه دیرل (باحرف صله) (مناسکت مفاعله باندن مصدر در و نکاح مصدر تائیدی عورتی اره و برمه دیرل اویه اضافتی مصدرک مفعوله در (محصول ترکیب) بر فقیه بر قیزی وار ایدی غایتله چرکن یوزلی و عورتلر مرتبه سنه ابر شمشیدی یعنی بالغه اولوب حیض کورمشیدی وافر جهاز و نعمت وجودیله هیچ بر کیمه مناسکت رغبه کوسر مردی * بیت * زشت باشد دینی و دیبا * که بود عروس نازیبا * دینق دالک فقی و بانک کسریله مصر نوا حبسنده بر قصبه ک اسیدر (و یا حرف نسبت پس دینی اول قصبه اشلن قوماشه دیرل بغداد شهرنده اشلن قوماشه بغدادی دیدکلی کی (و دیبا ترکیب شیب دیدکلی قوماشدر) که حرف رابط صفت (عروس کردک اولمزدن اول اره ده و عورتده دیرل مثلاً رجل عروس و امرأه عروس دیرل) (ناحرف توصیف نی (زیبا را شقی و نازیبا را شقیسز) (محصول بیت) دینی و دیبا قوماشدری حر کین اولور بر اشقیسز عورت اوزره اولور یعنی چرکن عورت اوزره کوزل قوماشدر بر اشقیسز * فی الجمله بحکم ضرورت با ضرری عقد نکاحش بستند آورده اند که در آن تاریخ حکیمی از سرندیب پرسید که دیده تابناکان روشن کردی فقیه را گفتند چرا دامت راعلاج نکتی رسم که بینا شود و دخترم را طلاق دهد * باحرف صله (ضرر بر اعماه دیرل بونده حکیمدن مراد کالدرد) (سرندیب هند دیارنده بر ترک اسیدر) (محصول ترکیب) حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت روی بر اعماه عقد نکاح ایلدیلر روایت ایلشدر در که اول تاریخده سرندیب طرفندن بر حکیم کمال کلدی ابرشدیکه تابناک کوزل بی روشن ایدر یعنی کوزلک کوزل بی اجاردی فقیهه دیدیلر نیچون کو بکو که علاج ایلز سین دیدی قورقارمهک بینه اوله و قزمه طلاق ویره * ع * شوی زن زشت روی ناینبابه * شوی عورتاری از نه اضافتی لامیه در (وزشت رویه بیایه) (شوی مبتدا) (ناینبابه خبری) (محصول مصراع) چرکن یوزلی عورتک اری تابنا اولسی بکدر که کوروب اندن اگر نمیه * حکایت * پادشاهی بچشم حقارت در طائفه در ویشان نظر کردی یکی از زبان بفرست در یافت و گفت ای ملک مادرین دنیا بچشم از تو کتریم و بعیش از تو خوشتر و بمرک برابر و بیامت بهتر (در طائفه در حرف صله در با معناسنه) (در ویشانه اضافتی بیایه) (نظر کردی باحرف حکایه) (در یافت اکلدی دیمکدر) (باحرف مصاحبت و باحرف ظرف) (وجیش عسکدر) (وجیش باسیده بویه و بمرک) (و بیایه مده بویه در) (محصول ترکیب) بر پادشاه طائفه در ویشانه حقارت کوزیله

نظر ایدردی درویشلرک بریسی حقارت ایلد نظرنی اکلدی و دیدی ای ملک بز بوجهانده عسکریله و باعسکر خصوصنده سندن اکسکر کز و عبش و صفاده سندن خوشتر و موده برابر و قیامنده بیکرک * مثنوی * اگر کشور کشای کامرانست و کردویش حاجتمندانست * کشور کشا وصف ترکیبی در مملکت آجی دیمکدر و باحرف وحدت (کسور کاف عربک کسری و سکون شین و فتح و اوله اقلیم معناسنه در) کامران ده وصف ترکیبی در (رانیدندن مراد سور پی دیمکدر) (حاجتمندانست) فقیه ادات فاعلدر بی معناسنه (یعنی حاجتلی دیمکدر) (نانه اضافت اسم فاعلک مفعوله اضافتی قبیلنددر) (محصول بیت) (بوییت بیت آتی به مرهوندر) (اگر بر کشور کشا یعنی بر فاعل مملکت پادشاه کامران ایسه) (یعنی مراد نیجه کتور سه واکرددر ویش بچاره نانه حاجتلی ایسه) (یعنی محتاج نان ایسه) * در آن ساعت که خواهان و آن مرد * نخواهند از جهان پیش از کفن رز * مرد بونده مصدر معناسنه در (زیرامضارعه مقارنددر) (برده مصدر معناسنه در) (محصول بیت) اول ساعتده که در ویش و پادشاه اولسر در جهانده کفندن زیاده نسته ایلتمسیرلر در (یعنی قهر ایلد چکلری بر کفندر فقط * چورخت از مملکت بر بست خواهی * کدابی بهرست از پادشاهی * مملکتدن مراد جهاندر) (بر حرف تأکید) (بست بستن معناسنه در) قیاس خواهی بر بست ایدی ضرورت وزن و قافیه ایچون بواسطه ارنکاب ایلدی (محصول بیت) چونکه دنیا ملکندن اثواب آخرتی بعلبسر سین یعنی آخرته نقل ایلک استه به سین کدالقی بکر کدر پادشاه لقندن ز بر پادشاهلرک نیجه درلو سوال و جوابی و نیجه درلو حسابی اولور اما کدالک بو بچلن اولماز * ظاهر در ویش جامه زنده است و موی سترده و حقیقت آن دل زنده است و نفس مرده * زنده زای بحمله اسکی لباسده مستملدر (موی سترده) (مولا حلی شبر وانی و مولانا) (مصلح الدین لاری) (مولانا صبحی بدخشی اضافتی بیایه ایلد زنده به عطف ایلدیلر تقدیری) (جامه موی سترده در بوکدن طوقان جامه دیمکدر عبا و کبه کی مثلاً) (اما شرح وصف ترکیبی طوقان جامه به عطف ایلدیلر و بچرکدن کایت ایلدیلر) (محصول ترکیب) درویشک ظاهری اسکی بلی قفتاندر و بوکدن طوقانجامه در (اما حقیقتی دل زنده و نفسی مرده اولمقدن * قطعه * نه آنکه در دعوی نشیند از خلایق * و کرخلاف کندش بچنک بر خیرد * نه آنکه نثر سابقدن مستلذادر (یعنی ظاهر در ویش مذکور اولاندر) (بوییتده ذکر ایلد بیکر دکلدی بر بونک کی برلده ظرفیت معناسنی افاده ایدر) (در دعوی بیایه دعوی قیوسنده دیمکدر اسلوب بحجم دعوی ده و اولک کسریله او ققدر) (از خلایق نشینده متعلقدر) (و یا حرف تنکیر) (و کر واکردن مخفقدن بونک بریشه که کر بازانلر صحیح نسخه له مخالف بازدقندن غیری معناجهتی تزییق اولور) (کندش فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر اسم اشارتک مشارالیه راجعدر) (بچنک باحرف صله بر خیرد فعل مضارع مفرد غائب قافیه یعنی قیام کوستره) (محصول بیت) ظاهر در ویش اول دکلدی که خلقدن دعوی قیوسنده او توره یعنی خلقدن تقاعد ایدوب دعوی درویشلک ایلد واکر مزاجنه مخالف وضع ایلر (سه چنک وجداله قیام کوستره حاصلی در ویش اول دکلدی که دعوی مراد ایدوب خلقدن جفاستنه تحمل ایلد از خلایق عبارتی مصراع ثانی به قید ایدوب معناسنی خلقدن بر نیجه کیمسنه اگر کا مخالفت ایلد له تحمل ایتوب چنک و خصوصیت ایتکه قافیه دین بیتک مراد نه ذره دکلی و اصل اولماش * اگر ز کوه فر و غلطد آسیاستکی * نه عارفست که از راه سنک بر خیرد * بونده که کر بازانلر و کر بازانلر صحیح نسخه له مخالف بازمشار (فر و پرده آشاعه لقی معناسنی افاده ایدر ادات اولقی جائز ادات تأکید اولمقدن جائز غلطد فعل مضارع مفرد غائب بونده بونک دیمکدر اصل لغت نایله در طائفه در ویش

رد شرح جیعا

رد شرح جیعا

رد شمع
رد شرح جیعا

اولشدر (نکه عربیده بعض بر رده بدل اولور (زیرا لغتنامه طایر قدر نکه سابقا
 بر قطعه ایله بیان اولمشیدی (اسیا سنک ترکیب مزجی در اصلنده سنک آسیا ایدی اضافله
 (و با حرف وحدت (راه سنک لامیه (محصول بیت) اگر طاعدن بر دگر من طاشی بوالنورسه
 عارف دکلدر که اول کیمسه که طاشک بولندن قالفه یعنی در و بشده تسلیم و رضا اولقدر
 کر کدر که هر نکه او کنه کلورسه خدادن محض عطیه بیلک کر کدر حاصلی قضایه رضا و ربوب
 تو کل ایدوب طور مقی کرک * طریق در ویشان ذکرست و شکر و خدمت و طاعت و ایثار
 و قناعت و توحید و توکل و تسلیم و تحیل * ذکر کردن مراد دیکلکدن و کوکلکدن الله آدی
 دوشر مکر (و شکر دن مراد دوشر دیکلکدن نعمته شا کر اولوب شاکی اولما مقدر (و خد متدن
 مراد هر مؤمنک مهابا مکن قوللورغی ایلکدر (نکه حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره بیور مشدر
 (طریق ماخذ منست) طاعت خدمت عطف تفسیری مقامنده در (ایثار ما ملکی بدلدن
 (قناعت قلیل ایله اکتفا ایدوب قسمته رضا و بر مکر (توحید خدایی بر مکر (اولده اوچ
 قسمدر (توحید افعال و صفات و ذاتدر (مشایخک هر برنده اقوالی وار لیکن بومقام استیفا سی دکل
 توکل الله اعتماد ایدوب خلقک الله کنه بقا مقدر (بونده ده نیجه قول وار (و تسلیم و اظهار
 عبودیت (تحیل دنیا آجین بونفونوب یوزین و کوزین اکتفا مکر * هر که بدین صفتها
 موصوفست بحقیقت در ویشست اگر چه در قیاست اما هرزه کوی بی نماز و هوایرست
 هوس باز که روزها بشب ارد در بند شهوت و شها بر روز کند در خواب غفلت بخورد
 هر چه در میان ایدو بگوید هر چه بر زبان ایدرن دستا اگر چه در عباسست * هر که تقدیری هر کس
 که ایدی (بدین دال همزه دن مبدلدر (صفتها صفتک جعیدر (قبای اوکی اچق قفنان
 (هرزه کوی وصف ترکیبدر (هرزه زائد و باطل معناسنه در (بعض نسخنده (هرزه کرد
 دوشمش (بی نمازه اضافتی بیانیه (وهوایرست وصف ترکیبدر هوایه طایچی (یعنی اهل هوا
 وهوس (بازه اضافتی بیانیه در هوس اوینا دیچی (یعنی اهل هوس) که حرف رابط صفت
 (روزهاروزک جعیدر اسلوب عجم ازده (شهاده بویه در (خواب غفلت بیانیه (رند بونده
 میاجی و فاسق معناسنه در (محصول ترکیب) هر کیمسه که بوضفترله موصوفدر حقیقته
 درویش در و لباس فاخرده ایسه اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست هوس باز که کونلری
 کیمه به کتور لذت دنیا قیدنده یعنی ایام و اوقاتی شهوات دنیویه ده بکوره و کیمه لر بی
 صباحه خواب غفلته چقاره هر نکه اورتیه و اوکنه کله بیه و هر نکه دله کله سوبایه رند
 و فاسق عباد ایسه ده حاصلی درویشک عماله کوره در لباسه کوره دکل * قطعه *
 ای در و نیت پره از تقوی * و برون جامه رباداری * ای حرف ندا (منادی مصرعک
 آخرنده تقدیر اولور (دروندن مراد دلدر (و تاضیر خطاب (پرهنه بانک ضعی و قبحله و قبح
 رایله و سکون هایل جلیق دیکدر عربان معناسنه (و زاصلنده و ازدر (واو حرف حال (بعض
 نسخنده کز واقعدر (پس که حرف رابط صفت اولور (جامه ربا لامیه در مجازا (داری
 طوئار سین دیکدر (و آر لغدن نکاتدر (محصول بیت) ای درونی تقوادن چسلیق اولان کیمسه
 یعنی قلبی زهد و تقوادن خالی اولان کیمسه حال بو که طشه بدن جامه رباک وارد یعنی ظاهرکی
 ربا لباسیه بزمش سین * پرده هفت رنگ در مگذار * تو که در خانه بوریاد آری * پرده هفت
 رنگ بیانیه بدی رنگی (پرده دره اضافتی لامیه در (مگذار فعل مضارع نهی مفرد مخاطب
 قومه دیکدر (یعنی صار فتمه (بور یا بانک ضعی و رانک کسر یله بر در لوحصردر که قرع و
 فامشندن اولور (دیار عربده و شرق مملکتده چوق اولور اوجوز اولد بیچون فقر استعمال

ایدر (اول بر حصیر کی دیو شرمز (یعنی رومک و مصرک حصیر کی صبی (بلکه
 همان تخت کبی دوشنور (محصول بیت) قبونک بدی رنگی پرده سنی یعنی قیو که بدی رنگی
 پرده آسمه سن که اوکده بور یا طو تر سین یعنی سنک خانک که اثواب و تقال و فرا شدن خالی
 اولوب فقر کدن بور یاد و شمه محتاج سین قیو که بدی رنگی چوخه دن و باقاشدن دیکلمش
 پرده صار قدوب اصمه باطنی تقوادن خالی اولوب ظاهری ربا اویسیله مزین اولان کیمسه
 ایچریسی اثوابدن و فرا شدن خالی اولوب قبر سنه بدی رنگی پرده اصلش خانه به تشبیه
 ایش بویته در لفظنی زائد طوئن زائد سوبلش * حکایت منظومه * دیدم کل تازه چند
 دسته * پر کندی از کیه بسته * کل تازه بیانیه (کنند کاف بچمک ضعی و نونک
 سکونیه و بانک قبحله قبه معناسنه در عرب تعریب ایدوب (جنبه دیرلجیمک و بانک ضمیر یله
 (و با حرف وحدت (از کیه بسته به متعلقدر (از بونده با معناسنه در (محصول بیت) بر قبه تک
 اوزرنده تازه اولته بغلی بر نیجه دسته تازه کل کوردم زرا عا دندر کستانده ایلک بونیمسه
 بر نوع اوزون اولتیق اولور که کلاری انکه بند ایدر پس از کیه عبارتی کیده قید
 ایدوب معناسنی بر قاج دسته تازه کل کوردم اوتدن بر یغن اوزره بغلمش یعنی بر مقدار کلی
 بر مقدار کیه اوزره بغلمش کوردم دین معنوه بغلمی سوز سوبلش * کفتم چه بود کیه ناچیز
 * نادر صفت کل نشیند اونیز * چه بود عبارتنده استفهام تحقیری وار (یعنی نه شیدر کیه
 ناچیز (نا حرف تعلیل (صفت کل لامیه (نیز دخی دیمک در ادات عطفدر (محصول بیت)
 حضرت شیخ بیور رنگی اولته بغلی کور نیجه دیدم (بوک کبی قضیه لر وقوی اولما زبلکه
 فرض و تخمین طریقله در (یعنی دیدم کیه ناچیز (یعنی لاشی کیه نه نسند در که اود کل
 صفتنده اوتزه (یعنی کل ایله هم نشین و مصاحب اوله (حاصلی بابان اونی کله مقارن اولمش
 مناسب دکلدر مجموع بیتک معناسنه نه فائده به برارونه اعتباری وارد که لاشی و حقیر اوت که
 اول کیه دخی کل صفتنده اوتوره دین بچ استقامت طبعه مالک ایش که بویه خه ب
 معناسو برانکه قادر در * بگریست کیه و کفت خاموش * صحبت نکند کرم فراموش *
 با حرف تأکید (گریست فعل ماضی مفرد غائب (کیه فاعلی کفت گریسته معطوفدر
 خاموش (کفت و فعل امر مفرد مخاطبدر ایشم اولد دیمکدر (صحبت مبتدا نکند کرم
 مفعول اولی (و فراموش مفعول ثانیه (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر که کیه بدن
 مذکور کلماتی ایشد نیجه اغلادی و زبان حال ایله دیدی ایشم اول مصاحبت کرم و احسانی
 فراموش ایلز (یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطفی و امتیاز (حاصلی کرم و احسان اقتضایدر
 ایدی بنده کل ایله بر باغده اولدیمز دندر که بوقدر کرم و احسانه مظهر دوششم ایدی
 صحبتی نکندک مقدم مفعولی و کرمی فاعلی اعتبار ایدنر معنای مقصوده و اصل اولما مشلر
 مصراع ثانیکن اهل کرم سابقه اولان مصاحبتی و دو ستغنی فراموش ایلز دین تصور
 معناده بچ متصرفدر * گریست جمال و رنگ و بویم * آخرته کیه باغ اویم * آخر فارسیدر
 تقریر و تائید مقامنده استعمال ایدر (مصراع ثانی استفهام تقریری افاده ایدر (کیه باغ
 اضافتری لامیه لدر (محصول بیت) کیه دیر که اگر بنم کل کبی جمال و رنگ و بویم بوغیسه
 کلک باغینک کیهی د کلیم مقرر وایله بچ ایدی صحبت کرمی و فراموش ایلز پس کلک میانسه
 صار اسم غریب دکلدر * من بنده حضرت کریم پرورده نعمت قدیم * بنده حضرت
 لامیه در (و کرمه اضافت بیانیه در (پرورده نعمت قدیم لامیه لدر (محصول بیت)
 حضرت شیخ کل و کیه ذکر کردن مقصودی تمیلدر یعنی کنیدی کیه و حضرت کریمی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

ردان سید علی و سروری
رد شعی

کل مقامنه تزیلدر دیر که بن کریمک بنده سیم نعمت قدیمک پرورده سی بی یعنی خدا ناک
قول و نعمتک پرورده سیم * کرم بی هنرم و کر هنرمند * لطفت امیدم از خدا آوند *
(محصول بیت) اگر کیه کبی بی هنر ایسم و اگر کبی صاحب هنر ایسم خدا آوندن امیدم
اطف و احساندر یعنی هر حالده مأیوس دکلم * با آنکه بضاعتی ندارم * سرمایه طاعتی ندارم *
بضاعت سرمایه (و یا حرف وحدت) (و یا حرف شکیر) (سرمایه طاعت بیانیه) (و یا مذکور
کبی) (محصول بیت) آنک برله که بضاعتی بو قدر یعنی با خصوص که بضاعت مالک دکلم
سرمایه طاعت قادر دکلم که آنکه بر ثواب اشترا ایدم مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر
* او چاره کار بنده داند * چون هیچ وسیله نشناسد * او میداند (و داند خبری) (چاره کار بنده
لامیدر) (و داند مقدم مفعولی) (محصول بیت) اول خداوند بنده سنک ایشانک چاره سنی
بلور یعنی ایشان در مان نه اولدی یعنی اول خداوند بلور چونکه بنده نک هیچ بوجهله وسیله سی
قالبه یعنی هیچ شفیع اولدی یعنی تقدیر جد در مانی آنک الله در * رسمست که مالکان تحریر
* ازاد کنند بنده پیر * رسم عادت دیمکدر (که حرف بیان) (مالکان تحریر بر اسم فاعلک مفعولنه
اضافیدر) (تحریر بنده ازاد ایلمک معنایه مصد در تفعیل بایندن حرائلک معنایه) (بنده پیر
بیانیه) (و کفایت مفعول اولی) (ازاد مفعول ثانیه) (محصول بیت) عادتدر که قول ازاد ایلمک مالک
اولانلر قوجه قولی ازاد ایدر * ای بار خدای کیتی آرای * بر بنده پیر خود بخشای * ای حرف ندا
بار خدا افندی دیمکدر تنکه انوری پیور (بیت) عالم مجد که بر بار خدا یان ملکست) (مجددین
آن بسزا بر ملککان) (بار خدای افندی دیمکدر بوده انورینکدر) (بیت) (خواجه کل جهان
آنکه خدایش کردست) (جاودان بر همه احرار جهان بار خدای) پس اصلنده باری ایدی
یا ایله و یا سی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظاهر در که بونی لفظ عربی ظن
ایلمش خالق معنایه لیکن ظن فاسد ایلمش که بولفظ عجمدر (کیتی آرایه اضافتی بیانیه در
(کیتی آرای وصف ترکیبدر آراییدن جهان بزبانی دیمکدر) (بر حرف استعلا) (بنده پیر خود
بیانیه و لامیدر) (بخشای فعل امر مفرد مخاطب بخشایدن اسر که یعنی ترجم ایله دیمکدر
(محصول بیت) ای کیتی بزبانی افندی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعات مزین ایدی
افندی کندی پیر قول که ترجم ایله حاصلی پیر قوللری ازاد ایلمک عادتدر بنده سنک پیر قولکم
نی جهنم عذابندن ازاد ایله * سعدی ره کعبه رضا کبر * ای مرد خدا ره خدا کبر * سعدی
منادی حرف نداسی محذوف (ره کعبه رضا لامیه و بیانیه در) (کبر فعل امر مفرد مخاطب
طوت دیمکدر) (مرد خدا لامیه) (ره خداده بویه در ایکی مصراعده بویه ره لفظی کبر فعلنک
مفعوللر ایدر) (محصول بیت) ای سعدی رضا کعبه سنک بولین طوت یعنی طریق رضایه
سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خدا خدا بولین طوت یعنی خدایه لایق بویه
کبت که طریق انبیا و اولیادر * بدبخت کسی که سر بناید * زین در که درد کر نیاید * بدبخت
وصف ترکیبدر (کسی یا حرف وحدت) (سر بناید مقدم مفعول ایدر) (زین در بناید
متعلقدر) (که حرف تعلیل) (در دیگر بیانیه و لامیه ایکی اعتبار ایله و بناید مقدم مفعولی
(محصول بیت) بدبخت بر کعبه در که باشی بوقیودن چوره یعنی باب خدادن اعراض ایلمیه
زیرا غیر قیوی و یا غیر نیک قیوسی بولما حاصلی باب خدادن اعراض ایلمیه بدبخت اولوب
بر بابه دخی مالک اولماز ناید نیدن مشتغدر باید بایندن اولدی یعنی کبی تافتن و یافتن
مشتغدر دینلر خطا ایلمش * حکایت * حکیمی را پسیدند که از شجاعت و سخاوت کدام
بهترست گفت آنرا که سخاوت هست شجاعت حاجت نیست * (محصول ترکیب) (بر حکیمه

صور دیلر که

صور دیلر که شجاعت و سخاوتدن قنقیسی بکر کدر یعنی قنقیسی افضلدر جواب و بر دیلکه
اول کیمسه نک که سخاوتی وار شجاعتی حاجتی بوقدر * بیت * نوشتست اصادنه نوشته است در ضرورت وزن ایچون
که دست کرم به بازوی زور * نوشتست اصادنه نوشته است در ضرورت وزن ایچون
حذف و ایصال اولدی پس هاء رسمیه همزه کاتب ایدوب صحنه حکم ایدنلر سهو ایلمش
(کور کاف بحکم ضمیمه فبر دیمکدر) (بهرام کور سابقا مفصل بیان اولندی) (که حرف
بیان) (دست کرم بیانیه) (بازوی زور لامیه در) (محصول بیت) (بهرام کور کور بنده یازلمشدر که
کرم الی بازوی زوردن بکدر یعنی کرم و احسان صادر اولان ال زور صادر اولان بازودن
بکدر * قطعده * غاند حاتم طایی وایک ناباید * غاند نام بلندش بیکوی مشهور * غماند
قالمدی یعنی اولدی دیمکدر (حاتم حاتم علیه ایله اسم فاعل وزنی اوزره بر مشهور سنی عربک
اسمیدر لیکن عجم تانک فحیسه استعمال ایدر) (طایی طی قبیله سنه منسوبدر خلاف قیاس اوزره
(وایک ادات اضراب) (تا حرف انتهی) (با حرف صله) (تا بد غایت و نهایت معنایه) (نام بلند
بیانیه) (شین ضمیر حاتم راجعدر) (با حرف مصاحبت) (نیکو و او نکات و انور اما تلفظ اولمز
ضرورت وزن ایچون یاه ثانیه حرف مصدر در) (محصول بیت) (حاتم طایی قالمدی اولدی اما
ایده نک یعنی انقراض عالمه دک نام بلندی ایلمک مشهور قالمدی حاصلی آدی عالمه ایلمک داستان
قالمدی * زکوة مال بدر کن که فضله رزرا * چو باغبان ببرد پیشتر دهد انکور * زکوة
معروف قرآنه الف و او شکنده یازیلور اما سائر کابلرده کندی شکنده کاتب اوئسه
جائزدر (ماله اضافت لامیه در) (با حرف صله در) (بونده طاشره معنایه در مجازا) (که حرف
تعلیل) (فضله زیاده به درلر) (وزر تانک قتی وزاء مجمله ایله باغ چوخی) (ورادات مفعول) (چو
حرف تعلیل) (باغبان باغ یکجیسی مراد باغه تیمار ایدن کیمسه در) (ببرد کسه مراد بودامقدر
(انکور اوزم) (محصول بیت) (مالک زکاتی طاشره ایله یعنی مالکدن اخراج ایله زیرا اسم نک
فضله سنی چونکه باغبان کسه یعنی بودایه اوزومی زیاده رک ویرر کسند بیکدن تنکه مجرب
قضیه در پس زکوة ظاهرا و صور تا نقصاندر اما حقیقتا زیاده در باغ چوخی کبی
* باب سیوم در فضیلت قناعت * (قناعت مصدر در علم بایندن مالک اولدیغه راضی اولمغه درلر
(اما فتح بایندن دیمکدر درلر تنکه درلر) (العبد حران قناعت و الحر عبدان قناعت * حکایت * خواهند
مغربی در وصف بر ازان حلب می گفت ای خداوندان نعمت اگر شمارا انصاف بودی و مارا قناعت
رسم سوال از جهان برخاستی * خواهند مغربی بیانیه) (و یا حرف نسبت) (همزه بی وحدت ایچون
طوتوب معنایه بر مغرب دینجیسی دین غریب مغرب ایلمش) (صف فاک تشدیدیه صره
معنایه در مراد دوکان صره سیدر) (بزازانه اضافت لامیه در) (حلبده بویه در) (حلب حاکم
ولامک فتحه لایله دیار عربده بر معمور و مشهور شهر در) (بزازان مبالغه ایله اسم فاعلدر بر صانعابر
دیمکدر) (مراد بر استاندر) (والف و نون ادات جمعدر) (خداوندان نعمت یعنی اغنیا اصحاب نعمت
دیمکدر اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (شمارا را ادات تخصیص) (انصاف عدالت دیمکدر
افعال بایندن مصدر در) (رسم سوال لامیه در عادت سوال دیمکدر) (بودی و برخاستی پاری
حرف حکایه در) (محصول ترکیب) (مغرب دینجیسی حلب بر جیلری بازارنده سوبلردی ای نعمت
اغنیا اگر سزک انصافلر کوزا ولیدی یعنی زکوة و صدق قانکری بغیر سوال ادا ایلمسکن
و برنده و بر دیگر له قناعت اولدی دینجیلک عادت و قانونی جهاندن قالقایدی یعنی مرفوع اولیدی
* قطعده * ای قناعت توانکر کردان که ورا تو هیچ نعمت نیست * توانکر کردات فاعلدر
بی معنایه توانکر غنی معنایه در میم معنی جهنده کردان فعلنه مقیددر ضمیر منصوب متصل

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

ردشعی

رد ابن سید علی و سروری

معناسته کردن کاف بجهت فتح جمله فعل امر مفرد مخاطبدر بونده تصبیر معناسنی افاده ایدر
ضمیر مفعول اولی و توانکر تائیدی غنی ایدر دیکدر (که حرف تعلیل ورااکاری دیکدر تویه اضافت
لامیه در (محصول بیت) قناعت مجازا خطاب ایدوب یور ای قناعت غنی ایدر ز براسندن اونه
واکاری هیچ نعمت بوقدر یعنی جمع نعمت لک منتهاسنی سن سین * هیچ صبر اختیار لهماست *
هر کر صبر نیست حکمت نیست * کج کاف عربیک ضمیمه بوجه در که عرب زاویه در و کاف بجهت
فتح جمله خبریه معناسته در بونده ایکسندده مساع وارضیه اضافت بیانیدر و مبتدا (اختیار لهما
لامیه و خبر (محصول بیت) کج صبر یعنی صبر بوجاغی ویا صبر خزینه سی لهماک مختار پدر یعنی
حکیم مشرب کر کدر کج صبر اختیار ایدر (ز بر هر کس که صبری بوقدر حکمتی بوقدر
(یعنی کج صبر مختار لهما ندر) پس هر کس که الک مختار بی اختیار ایدر حکیم مشرب پدر
* حکایت * دوامیر زاده در مصر بودند یکی علم اموخت و دیگری مال را بدوخت آن علامه عصر شد
و این عزیز مصر کست پس این توانکر بچشم حعارت در فقیه نظر کردی و کفنی من سلطنت
رسیدم و تو همچنان در مسکنت بماندی گفت ای برادر شکر نعمت باری تعالی بر منست که میراث پیغمبران
یافتم یعنی علم تو میراث فرعون وهامان یعنی ملک مصر * آموخت و انداخت بواجبی فعلیده قیاس
یاء حکایه ایدر و لقی ایدی (بعض نسخه ده اندوختن صکره عامه لامر واقعدر) آن اسم اشارتدر
کاسب علم این کاسب ماله علامه عصر لامیه در علامه مبالغه صیغه سیدر مذکره و مؤنثه صفت
اولور عصر زمانه دیر (عزیز مصر لامیه در) با حرف مصاحبت (چشم حعارت بیانیه در)
حرف صله (فقیه یعنی کاسب علم) فقیه برینه فقیر یازان متن صحیح محالف یازمش (کردی و کفنی
یاری حرف حکایه در) با حرف صله (سلطنت پادشاه لقا در) همچنان اولوی کی دیکدر یعنی کسب
علم اول نیجه که مسکن ایدر نه آنچلین مسکنین سین دیکدر (مسکنت مصدر در) شکر نعمت
مصدرک مفعول اضافه افتیدر و باری به اضافت لامیه در (باری عربیده خانی معناسته در) یعنی
علم بوقدر صنفکدر میراث فرعون لامیه هامان وزیر فرعوندر دیر که فرعونک بوبینه
اول اقرار و اعتراف ببلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایدر (یعنی ملک مصر بوده شیخکدر
(محصول ترکیب) مصرده ایکی بکرزاده واریدی بریسی کسب علم ایدردی و بریسی کسب مال
عاقبت اول علامه عصر اولدی و بوعزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بوعنی قدراش عالم
قدراشته حعارت کوزیله بقاردی و دیر ایدی بن سلطنته ایرشدن و سن اولوی کی مسکنند فاندک
عالم دیدی ای قدراش خدانک شکر نعمتی بنم اوزریمه در که انبیا میراثی بولدم که (العلماء
ورثه لانیادر) و سن میراث فرعون وهامان که انلر پر زمان بوسلطنت سبیلله دعوی
الوهیت ایدر لردی * مثنوی * من آن مورم که در یایم بمالند * نه زبورم که از نیشم بمالند *
(که حرف رابط صفت) در حرف ظرف (یایم میم معناده بمالند فعلنه مقید در ضمیر منصوب
متصل معناسته بمالند فعل مضارع جمع غائب اوارلر دیکدر یعنی چکنرلر زنبورادی جنسه
دیرلر) که حرف رابط صفت (نیش اول ایکنده در که آری و غیر یسی آنوکه صوقار نیش برینه
دست یازان اول و انسی یلزمش با حرف تا کید) ناند فعل مضارع جمع غائب ایکلرلر دیکدر
(محصول بیت) بن اول فرجه بیکه بی ایافده چکنرلر یعنی اول حقیرمکه حقارندن بی یا عمل
ایدرلر اول آری دکلم که نیشیدن ایکلرلر (یعنی اول مودی دکلم که منفلو ملر بندن فر ناد و فنان
ایدلر * کجا خودشکر این نعمت کر آم * که زور مردم ازاری ندارم * خود ادا تاحسبید
(شکر این نعمت مصدرک مفعول اضافه افتیدر) کزارم فعل مضارع متکلم وحده ادا ایدر دیکدر
بومعناسته اولان کزارم زایله یاز بلور پس ذال ایدر یازانلر بوا دای یلزمش * که حرف بیان نعمتی

ملک برادر فقیه برادره اثر
یوسف علیه اسلامه اقتفا
ایستدم دیو جواب ویرمش
اولسه ایدی رنگین دوشردی
لکن جهلته بناء اشوباسخ
لطائف را سخنی تدارک
ایده ماسی به علمک شرفی
تنور ایدر لکن علم ایدر مال جمع
اولی زهی سعادتدر
للطایع

ردشعی

ردسروری و شعی

بیان

بیان ایدر (زور مردم ازار مصدرک مفعول اضافه افتیدر مردم از او صف ترکیبدر مردم انجیدیدی
دیکدر و یا حرف مصدر (ندارم طوقام) یعنی بوقدر (محصول بیت) بونعمتک شکر بی قنده
ادا ایدر رم یعنی ادا ایدر مردم انجیدیدیکل زورم بوقدر یعنی کیمسه به جفا و ادا ایدر
اولدینم برعظیم نعمتدر پس بونعمتک شکر بی قنده ادا ایدر یلورم یعنی ایدر مزم * حکایت *
در ویشی راشیدمکه دراتش فاقه مپسوخت و خرقة بر خرقة می دوخت و تسلی خاطر خود بدین
بیت می کرد * آتش فاقه بیانیه فقر آتشی دیکدر (خرقة بونده پاره معناسته در اولکی خرقة برینه
رقعه یازان بانندن یازمش (مپسوخت و میدوخت و میکرد حکایت حال ماضی لردر (تسلی تفعل
بایندن مصدر در) خاطر اضافتی مصدرک مفعول اضافه افتیدر (و خوده لامیه (محصول ترکیب)
بردر ویشی ایشتمکه فقر آتشنه یازدی و پاره پاره اوزره دیکردی یعنی یازدی و کندی خاطری
بویتنه تسلی ایدردی * بیت * بنان خشک قناعت کیم و جامه دلق * که بار محنت خود به که بار
منت خلق * نان خشک بیانیه جامه دلقد بویله (که حرف تعلیل (بار محنت خود بیانیه و لامیه در
(بارمنت خلقده بویله در (محصول بیت) قوری اتمکه قناعت ایدر و یا ایدر لوم فعل مضارع
ویا فعل امر اوله دخی فقر اخرقه سبله یعنی لباس فاخر استن ز زرا کندی مختلر بوی بکدر خلقک
متنی بوکندن یعنی خلقک نفایس و لباسی ایچون منت داری اولقدن محنت دار فقر و فناء و لقی بکدر
* کسی گفتش چه نشینیکه فلان درین شهر طبع کریم دارد و کرم عیم میان بخده مت ازادکان
بسته و بر در دلها نشسته اگر بر صورت حال تو مطلع کردی پاس خاطر عزیزان منت دارد گفت
خاموشکه در نیستی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که گفته اند * کسی با حرف وحدت
(گفتش شین ضمیر در ویشه راجعدر) که حرف تعلیل (فلان بونده شخص ذوی العقولدن کایتدر
(کرم عیم بیانیه در کرم عام معناسته در) با حرف صله (خدمت ازادکان مصدرک مفعول اضافه افتیدر
(در دلها لامیه در مجازا (صورت حال تو لامیه لردر) پاس با عجمله حفظ معناسته در (و خاطر
اضاقتی مصدرک مفعول در (وعزیزانه لامیه) خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایسم اول دیکدر
که حرف تعلیل (نیستی با حرف مصدر در بوقلی دیکدر) که حرف تفضیلدر من معناسته حاصلی
من تفضیلیه معناسته در (حاجت بر ذک مقدم مفعولیدر) و پیش ظرف مکان و کسی به اضافتی
لامیه در (و یا حرف وحدت (محصول ترکیب) بر کیمسه در ویشه دیدی نه او تور رسکه فلان کیمسه
بوشهره طبع کریم و کرم عیم صاحبدر آزاده ل یعنی ابولر خدمته بل بخلش اگر سنک صورت
حالک مطلع اولورسه عزیزلر خاطر بی رعایت ایدر یعنی سز عزیزلر خاطر بی رعایت ایدر
جاننه منت یلور درویش دیدی ایسم اول زیرا بوقلقد اولک بکدر کیمسه او کینه احتیاج ایدوب
عرض ایلکدن زیرادیشلردر * قطعه * هم رقعه بونده یمه معناسته در (دوختن مصدر در دیکم معناسته
رقعه بر خواجکان نوشت * رقعه بونده یمه معناسته در (دوختن مصدر در دیکم معناسته
(رقعه مقدم مفعولیدر) الزام کج صبر مصدرک مفعول و بیانیه اضافت لردر (الزام مصدر در
افعال بایندن برنسنه بی برنسنه به یا بشدر می بونده مراد کج صبری نفسنه لازم ایلکدر و یا کج
صبره ملازم اولقدن صبره کج اضافتی استعاره طر بقیله در زیر صبرک بوجنی اولماز نهایی
او توروب صبر ایلدیکی بوجه مجازا کج صبر در لسا لر بنده بوکا قیاس ایدر (الزام بونده اعتناق
معناسته در دین مقامه مناسب سو یلماش زیرا اعتناق قوجقدر که عجم دراغوشله تعیر ایدر
اول ایسه التزامک معناستدر التزامک دکل (کرم من تفضیلیه معناسته در بعض نسخه ده کز برینه
از واقعدر صح بویله اولقدن اگر چه که اکثر نسخه ده کز واقعدر (بهرجامه لامیه (رقعه
بونده کاغذ پاره سیدر که انده حسب حال و یا عرض حال یازوب اکا به صورتلر (بر خواجکان

ردشعی

ردسروری

لامیه در اکابر فائده دیکدر (نوشت بونده نوشتن معناسنه در (محصول بیت) یه یه اوزره
 دیکت ونفسه صبر بوجنی لازم ایمل یکدر جامه ایچون اکابر فائده رفته وعرض حال یازمقدن
 یعنی مالی لباس کوب بر بوجفده صبر ایدوب اوتورمقی خواجه ره لباس ایچون عرضحال
 یازمقدن افضل واحرار * حقا که باعقوبت دوزخ برابرست * رفتن پهای مردی همسایه
 در بهشت * حقا بولفظی عرب قسمه استعمال ایدر حرف نفی ایله مثلا حقا لایک دیلر
 اما بجم صدق مقامنده استعمال ایدر حقیقت حال وحقیقت امر دیکچ برده قسم معناسیده
 مراد اولسه تکلی وار (که حرف بیان) یا حرف مصاحبت (عقوبت شکجه معناسنه در
 (دوزخه اضافت لامیه) یا حرف مصاحبت (پای مرد اصطلاحلارنده شفیع ومعین معناسنه در
 نیکه بوسناده پیور مشدر (بیت) یکی گفتش ای مجلس آرای مرد) (که بود اندرین مجلس
 پای مرد) یا مصدری لاحق اولغله شفاعت معناسنی افاده ایدر تنکه لسانی دیواننده واقعدر
 (بیت) خود کرده ایم کار لسانی درست وراست) (ازغیر پای مردی همت ندیده ایم)
 پس بونده پای مرد و پای مردم یازانلر مذکور اصطلاحه واصل اولماشیر (همسایه به
 اضافت لامیه در (در حرف صله در یامعناسنه (محصول بیت) حقیقت حالکه جهنم عذایله
 برابر قومی شفاعتله و معاونتله جنته کنتک یعنی غیر بلرک عون وعنایتله حضوره و ذوقه
 واصل اولق جهنم عذابنه مقارن اولقدر * حکایت * یکی از سلوک بجم طبعی حاذق بخود مت
 مصطفی علیه الصلوٰه والسلام فرستاد سالی چند در دیار عرب بود کسی بخرنی پیش او یامد ومعالجتی
 زوی درخواست روزی پیش سید الانبیاء علیه الصلوٰه والسلام آمد وکله کرد که مرابرای معالجت
 اصحاب فرستاده اند ودرین مدت هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بنده معینست
 بجای آرم سول علیه الصلوٰه والسلام فرمود که این طائفه را طریقه راطریقه است که نااستها غالب نشود چیرنی
 نخورند وهنوز که اشتها باقی باشد دست از طعام باز دارند حکیم گفت اینست موجب تندرستی
 پس زمین خدمت بپوسید و رفت * حاذق ماهر دیکدر (کسی یا حرف وحدت) یا حرف
 مصاحبت (تجربنی یا حرف وحدت و یا تکبر) معالجتی یاسیده بویه در (در درخواست در حرف
 تا کید) روزی یا حرف وحدت (کله کاف بجم کسریله شکایت معناسنه در) مرابی دیکدر
 (برای معالجت اصحاب) (برای یاه اصلیه ایله ادات تعلیل معالجه به اضافتی لامیه در) اصحابه
 مصدرک مفعوله اضافت در (درین مدت یعنی بوقدر زمانده که بونده اوتوردم) (هیچکس
 هیچ کیمه دیکدر) (تا حرف تعلیل) (خدمتی یا حرف وحدت) (بجای آرم برین کتورم یعنی
 ادا ایدم دیکدر) (طریقه است یعنی قاعده) یا حرف وحدت (که تا حرف توقیت مادام معناسنه
 (وهنوز که یو که حرفنی هنوز دن صکره یازمبوب باشد دن صکره یازان محتمله یازممش
 (باز دارند لغتده کروچکرلر دیکدر اما مراد ترک اکل ایدرلر دیکدر متون قدیمده برآونده
 دوشمش باز دارند بدلی پس برارند دینه اعتراض ایلین کندی معترض واقعدر زبانی
 ادادن مقصود بردر (موجب جیم کسریله سبب دیکدر) تندرستی به اضافت لامیه در (وبا
 حرف مصدر) (باز دارند معناسنی کروطوتارلر دین معناسنی کروطوتمش (محصول ترکیب)
 بجم پادشاهلرندن بریسی بر حاذق طبیب حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام خدمتده
 ارسال ایلدی برینجه یل دیار عربده اولدی کیمه تجربه طریقهله اوکته کلدی یعنی اصحابدن
 لامیه بونی تجربه ایلدیکه بونک بوفتده بر حذاقنی وارمیدر دیو و بوندن برمه معالجه ده طلب
 ایلدی برکون حضرت سرور کائنات علیه الصلوٰه والسلام فائده کلدی و شکایت بلدیکه
 فی معالجه اصحاب ایچون ارسال ایلدیلر و بوقدر مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمه بکا

و دایم سید علی
 و سروری

ردشعی
 و سروری

التفات ایلدی تاریخ خدمت که بونده مک اوزرینه تعیین اولمشدر ادا ایلیم حضرت علیه الصلوٰه والسلام
 پیور دیکه بوطائفه اصحابک بر قانونلری واردر مادامکه اشتها لری غالب اولمه برنسنه یزیر
 والا اشتها لری باقی ایکن اللربن طعم ایدن چکرلر حکیم دیدی صحت و تندرستیکه سبب
 بومعنادرندن صکره زمین خدمتی اوبدی و کندی * مشوی * سخن آنکه کند حکیم آغاز *
 یامر از کشت سوی لقمه دراز * سخن کندک مفعول اولی (آغاز ابتدا دیکدر و مفعول ثانیه
 (یا حرف عطفدر اووام معناسنه) انکشت برمقدن امام ارادال در بخاز برسل طریقهله (سرانکشت
 برمی اوجی دیکدر بونک کیلر اضافتله ده اوقونور وزن تحمل ایلدیکه برده سرانکشت کندک
 مفعول اولی (وسوی لقمه لامیه و مفعول ثانیه در) (ودراز ثانی) (دراز دالک فنی و کسریله
 اوزون دیکدر) (محصول بیت) بوبیت لف وشر طریقهله مایه مدنه مریه وندر پیور که
 حکیم سوزده اولوقت ابتدا ایدر یعنی سوز سوزیکه اولوقت باشلر یالقمه جابنده برمغین اولوقت
 اوزادر یعنی طعام اکل ایملکه اول جنبده ابتدا ایدر * که زنا گفتش خلل زائد * یازنا خوردنش
 بجهان اید * که حرف بیان (نا کفتن سوز یلامک) (وشین ضمیر حکیمه راجعدر) خلل بونده ضرر
 معناسنه در (زاید فعل مضارع مفرد غائب) بونده طوغه دیکدر (زاید ندن یعنی صادر اوله
 (یا حرف عطف) (نا خوردن یلامک) (شین نه حکیمه راجعدر) یا حرف صله جابه تکیدن مراد
 مخمسه به قریب اوله دیکدر (محصول بیت) حکیم سوزده شول دمه ابتدا ایدر که سوز یلامکدن
 ضرر مترتب اوله و بیکه الین اولوقت اوزادر که پیمای مکدن مضطرب اوله یعنی مخمسه به
 قریب اوله * لاجرم حکمش بود گفتار * خور دوش تندرستی اردبار * لاجرم لاشک ولاشبهه
 دیکدر (حکمش شین معناده) (گفتار مقیددر) (گفتارش حکمت بود دیکم اولور مبتدا و خبر
 طریقهله) (خوردنش مبتدا) (ارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتنده) (خور دنه راجع
 ضمیردر) (وتندرستی مفعول اولی و بار ثانیه) (وجه فعلیه خبر مبتدا در) (بار حاصل و نتیجه
 معناسنه در) (محصول بیت) حکیم مذکور کی اید نتیجه شک بوق که گفتاری حکمت اولور
 و بیه سی تندرستکی حاصل و نتیجه کتور یعنی کلامی محض حکمت و طعام اکل ایلمه سی
 محض صحت اولور * حکایت * یکی توبه بسیار کردی و باز بشکستی تا یکی از مشایخ بدو گفت
 چنین می دارم که بسیار خوردن عادت داری و قید نفس را از موی بار یکترست یعنی توبه و نفس
 را چنین که تومی پروری زنجیر بکسلاند و ایدر وزی که ترا بدرد * یکی مبتدا (توبه کردیش
 مفعول اولی) و بسیار ثانیه (وجه فعلیه خبر مبتدا در) (وجه اسمیه مشا فقه در) (توبه
 بسیار اضافت ایدلری وجه ایلملر) و باز شکستی تقدیری (توبه را باز شکستیدر) (یا حرف
 حکایه در) (ناجا زدر که حرف انتها اوله) (الی معنا سنه) (وجا زدر که حرف تعلیل اوله
 (قید نفس لامیه در نفسک یاخی دیکدر) (باریک) (بای عربی و رانک کسریله اینجه دیکدر
 (وزادات تفضیل انجیرک دیکدر یعنی توبه حضرت شیخک مذکور شیخک قید نفس قولنی
 تفسیریدر) (نفس را چنین که تومی پروری و او حرف حال) (نفس می پرورینک مقدم مفعولیدر
 (ورا ادات مفعول) (پروری فعل مضارع مفرد مخاطب) (پروریدندن) (زنجیر موی مناسبته
 مذکوردر) (بکسلاند یا حرف تا کید) (کسلاند کاف بجم ضمی و سینک فتحیه فعل مضارع
 مفرد غائبدر) (کسلید ندن قرار دیکدر) (واید فعل مضارع مفرد غائبدر) (ایسندندن و فاعلی
 (روزدر با کون کلور) (یعنی برکون اولور) (که حرف بیان) (یا حرف صفت تراستی دیکدر
 (یا حرف تا کید) (در دالک فنی و کسریله) (ورانک فتحیه فعل مضارع مفرد غائبدر) (یدندن
 (محصول ترکیب) (بر کیمه چوق توبه ایدردی وینه صبردی حتی مشایخک بری اکاددی شوبله

رد سروری و شعی

اکثر که جوق یک عادت کرد حال بود که نفس قید که توبه در قیاسدن انحر که ر ونفسی
 شونجین که سن بسلسلین زنجیر قرار و برکون واقع اولور که سنی برتار * بیت * یکی بجه کرک
 می پرورد * چو پرورده شد خواجه را پرورد * بجه بای عربی و جیم بجهله انیکه دیرل
 یوری به ده تشدید ضرورت وزن ایچون کلشدر (کر که اضافتی لامیه در) می پرورد حکایت
 حال ماضیدر بسلردی دیمکدر (جو حرف تعلیل) پرورده شد بسلندی دیمکدر زیر اسم مفعول
 انلرده افعال عامه نیک بریه مقید اولغندر که اولور که قید حذف اولنور قرینه قائم اولد بخی برده
 (پس بسلمش اولدی دینلر بو تحقیقندن اکاد کل امش) خواجه دن مراد صاحبیدر (ورا
 ادات مفعول) بر حرف تا کید (درید فعل ماضی مفرد غائب برندی دیمکدر) (محصول بیت)
 بر کپسه قور انیکه بسلردی یعنی تریسه ایدردی چونکه تمام بسلندی یعنی بویودی صاحبی
 برندی یعنی هلاک ایلدی * حکایت * در سیرت ارد شیر با بکان آمده است * معلوم اوله که
 شاهنا معده مسطور اولان ارد شیر ایکیدر (برسی ارد شیرین اسفند یارین کستاب شاه که
 اسفند یار رو بین تن دیمکله مشهور در) بر سیده ارد شیرین ساسندر که بابکان قزی او غلبدر
 (زیرا بابکان قزینی ساسانه وردی) وارد شیراندن متولد اولدی (امدی بابکان قید احترازیدر
 ارد شیرین اسفند یار دن که ارد شیرین بابکانک بد نیچی جد اعلا سیدر) (بوده معلوم
 اوله که حضرت سید الانبیا اول برپاد شاهک فوشیدن صکره وارث سلطنتی قالمسه
 ساسانلردن بریسی الوب پادشاه ایدر لدی امام عمر رضی الله عنه خلافته دل حال بویه ایدی
 اندن صکره بوقانون مرفوع اولدی فاحفظ * که حکیم عرب رارسید که روزی چه مایه طعام
 باید خور دگفت صد درم سنک کفایت می کند گفت این قدر چه قوت دهد گفت هذا
 المقدار یحمله و اما زاد علی ذلک فانت حامله یعنی این قدر تر پایی همی دارد و هر چه
 برین زیادت کنی تو حامل آتی * بابکانده بابک ده ارد و ان نام پادشاهک بکلرندن
 برینک اسمیدر) پس بابکانی جمع ظن ایلین اصل قصه بکن امش (حکیم لفظی بیا وحدتله
 ایراد ایلین جمع مستخاره مخالف یازد یقندن غیری معناسی بوقدر (روزی یعنی هر روز) مایه بونده
 مقدار معناسنه در (درم درهم معناسنه در) صد درم سنک یوز درهم طاش وزنی دیمکدر
 (قدر فاک و دالک فتحه لریله وسکون داله بر معنایه در) (یعنی مقدار معناسنه در) (هذا اسم اشارت
 محلامرفوع مبتدا) (المقدار لفظا مرفوع نعتی و با عطف بیانی) (یحملک فعل مضارع مفرد
 مذکر غائب فاعلی هذایه راجع تحتند ضمیر) (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعولی) (وجهه فعلیه محلا
 مرفوع خبر مبتدا در) (وجهه اسمیه نیک اعرابدن محلی یوق جمله مستأنفه) (واو حرف عطف
 مالذی معناسنه اسم موصول محلامرفوع مبتدا) (زاد فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتند
 مایه راجع ضمیر) (علی ذلک جار مع الجور زادیه متعلقدر جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر
 مالک) (فانت فامبتدا اسم موصول اولد یعنی چون خبره داخل اولشدر) (انت ضمیر مرفوع منفصل
 محلامرفوع مبتدا) (حامل لفظا مرفوع خبر ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله اسمیه محلامرفوع
 خبر مبتدا اولدر که اسم موصولدر) (وجهه نیک اعرابدن محلی یوق معطوفدر جمله اولی به
 حضرت شیخ بو عربی ترکیبی شرح ایدوب بیور) (یعنی این قدر بومقدار دیمکدر) (همی
 ها حرف تا کید) (زیادت معلوم اوله که مصادر او اخریده واقع اولان نازی عرب کرد یازار
 واکا تاه مر بوطه دیرل) (اما عجم گاه ها رسمی شکنده یازار و اقور) (وکاه اوزون یازوب تا و اقور
 دولت وسعادت نازی کی و یوتایه تاه مطوله دیرل فاحفظ) (حال ان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر
 و یا ضمیر خطاب) (محصول ترکیب) ارد شیرین بابکانک اخلاقی و اطوارنده وارد اولشدر

درسوری و شعی

ردشعی
ردشعی

مطل

یعنی

یعنی انک طریقتده مذکوردر که عرب حکیمه صور دیکه کونده نمقدار طعام بیک کرک حکیم دیدی
 یوز درهم طاش آغری کفایت ایدر ارد شیر دیدی بوقدر نه قوت و برر یعنی بدنه بومقدار بیزی
 حکیم دیدی بومقدار سنی کوتر و بومقدار دن زیاده بی سن کتور سینی یعنی بومقدار طعام سنی
 ایاق اوزره طونار حاصلی قیام بدنه کافیدر و هر نه که بومقدار اوزره زیاده ایدر سک سن انک
 جالی سین دیمکدر * بیت * خوردن برای زیستن و ذکر کردنت * تومعتقد که زیستن از بهر
 خوردنت * خوردن مبتدا مابعدی خبری (برای ادات تعلیل) (زیستنه اضافتی لامیه در) (و ذکر
 کردنت) (مقدم مفعولیدر) (تومبتدا) (معتقد خبری افعال بایندن اسم فاعلدر) (که حرف بیان
 زیستن مصدر در دیرلک معناسنه) (بهر ادات تعلیل) (خوردنه اضافتی لامیه در) (محصول بیت)
 (یک یک حیانه اولوب ذکر حقه مشغول اولق ایچوندر سن ایسه معتقد سین که حیانه اولق
 یک یک ایچوندر) (یعنی صاغ اولق طعام اکل ایلک ایچون اوله * حکایت * دودر ویش خراسانی
 ملازم صحبت بکدی بکر سیاحت کردندی یکی ضعیف بود که بهر دوش افطار کردی و آن دیگر
 قوی که روزی سه بار خور دی قضا را برادر شهری بنهت جاسوسی گرفتار آمدند بهر دورا
 بخانه کردند و درش بکل بر آوردند بعد از دو هفته معلوم شد که بی گناهند در بگشادند قوی را
 دیدند مرده و ضعیف جان سلامت برده درین عجب بماندند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که
 آن یکی بسیار خوار بود طاقت بی توانی نداشت هلاک شد و آن دیگر خوشن دار بود بر عادت خود
 صبر کرد و بسلامت بماند * خراسانی با حرف نسبت (ملازم صحبت اسم فاعلک مصدره اضافتیدر
 ملازم) (اولنده که حرفی زیاده ایلین زائد ایلش) (ویکدی بکر مصدرک مفعولنه در) (سیاحت
 سنک کسریله مصدر در ساح یسیج دن) (یعنی ضرب بابک اجوف بانیسندن کتمک دیمکدر
 ذهاب معناسنه) (کردندی با حرف حکایه) (بهر با حرف ظرف) (وهر ادات تحسین) (افطار
 لغتده صومی ایچقدر) (اما بونده مطلق اکل مراد در) (افطاری بیا وحدتله ایراد ایلین زائد ایلش
 کردی) (با حرف حکایه در) (قوی دن صکره) (بر بود مقدر در که حرف تعلیل) (روز بونده خور دینک
 ظرفیدر و با حرف وحدت سه بار اوج کره دیمکدر) (خوردی با حرف حکایه قضا را ناکهانی
 دیمکدر بعض نسخه ده اتفاقا دوشمشدر) (در شهری لامیه و) (با حرف وحدت) (با حرف مصاحبت
 سینی متضمن) (نمت جاسوسی لامیه و) (با حرف مصدر) (بخانه بعض نسخه ده در خانه دوشمش
 در حرف صله در با معناسنه و) (با حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل بر خانه به ایلدیله) (یعنی
 حبس ایلدیله) (درش ضمیر خانه را جعدر) (با حرف مصاحبت) (بکل بر آوردند بالجمله یایدیلر
 یعنی دیوار آوردیلر بومعتبر حرفیه مستعملدر) (پس در حرفیه یازارلر بواسطه مالدن آگاه دکل ایملر
 عجب بودی) (که حرف تعلیل) (بسیار خوار وصف ترکیبی در جوق یعنی معناسنه) (طاقت بی توانی
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (نوا بونده التزاما آرق معناسنه در) (نواک لغتدره مذکور اولان
 معنای بی بونده جمع ایدوب محله مناسب و ملائمی تعیین ایلوب) (نوا بی زاد الیه تفسیر ایده نه
 اعتراض ایدن کنندی معترض اولشدر یاسی حرف مصدر در) (خویشتن دار وصف ترکیبی در
 کنندی حفظ ایدیبی یعنی بهر کار که طعام اکل ایلکله زیاده نقید ایلدی بلکه احتمال اوزره
 اولوردی بسلامت با حرف ظرف و با حرف مصاحبت) (محصول ترکیب) (ایکی خراسان درویشی بری
 برینک صحبت ملازم اولوب سیاحت ایدر لدی یعنی متحد اولوب عالم سیرین ایدر لدی بریسی
 ضعیف ایدیکه ایکی کیمجه ده بر افطار ایدردی و اول بریسی قوی ایدیکه کونده اوج کر یک
 بردی ناکهانی بر شهرک قیوسنده جاسوسلق نهمتیه گرفتار اولدیله بکسین بله بر خانه به حبس
 ایدوب قیوسنی دیوار ایلدیله یعنی طاشله و یا کریمج ایلد ایلدیله هفتنه دن صکره معلوم

ردشعی

ردشعی

رد این سید علی و سروری

درسورده

اولد بکه بی کاهلرد قیوی اجدیلر قوی بی کوردیلر که اولمش وضعیف جاتی سلامته
ایلمش یعنی اولمکدن خلاص بولمش خلق بو خصوصه عجبیه قالدیلر یعنی نجیب ایلدیلر
بر حکیم انده حاضر بولوب دیدی بونک خلاقی عجب ایدی یعنی ضعیف اولوب قوی سالم
قالسه زیر اول بریسی اکول ایدی که کونده اوچ کره پردی پس اچلغه طاقت کتور مدی
هلاک اولدی و اول بریسی کندی اکل و شیر بدن حفظ ایدوب پرهیز ایدردی پس عادت
اوزره اچلغه صبر ایلدی و سلامته قالدی * قطعه * چوکم خور دن طبیعت شد کسی را *
چو سختی پیشش اید سهل کرد * طبیعت بونده عادت و خوی معنا سنه در (سختی بیه
مصدریه ایله شدت معنا سنه در) سهل اسان معنا سنه در (محصول بیت) چونکه بر کیمسه به
از بیک عادت و خوی اولدی یعنی چوکم بیک پیما که معناد اولدی او کینه شدت کلنجبه
اسان طوئار یعنی برنجبه کون طعام بولسه و بامدت مدید حس اواسه مذکور لکچی جوق
زجت چکنز * و کرتن پرورست اندر فراخی * چونکی پنداز سختی بمیرد * تن پرور و صفرت کیدر
تن بسلیجی (یعنی جوق بیجی) فراخ بیک معنا سنه در یعنی واسع (و یا حرف مصدر و سعت
دیمکدر) تنکی نقیض فراخیدر (محصول بیت) واکر بر کیمسه وسعت و بولقد تن پرور اولوب
اکول و بیکه بی صبر و بی اختیار اولورسه چونکه طارلق و مضایقه کوره آچلق شدتدن یعنی
مخمصه دن اولور * حکایت * بکی از حکما پسرش را نهی کرد از بسیار خوردن که سیری
مرد در آنچور دارد گفت ای پدر کرسکی بکشد نشنیده که ظریفان گفته اند سیری مرد
به که کرسکی بدن گفت اندازه نکه دار که قال الله تعالی کلا و اشربوا ولا تسرفوا * سیری
(یا حرف مصدر) رنجور مریض دیمکدر (کرسنه کاف عجمک ضمی وراک کسری وسینک
سکونیه اچ دیمکدر که عریسه جوعان دیر) و کاف هاء رسمیدن بدلدر (و یا حرف
مصدر) یا حرف مصاحبت (سیر سینگ کسری و یا به مجهول ایله طوق دیمکدر که عرب
شبعان دیر) و یا حرف مصدر (به یک که حرف تفضیل) اندازه مقدار (نکه دار حفظ الله) کلا کادک
ولامک ضمه زایله فعل امر جمع مذکر مخاطب نصر بانک مهموز الفاسندن اکل ایلاک یعنی
بیک (و اشربوا و او حرف عطف) اشربو فعل امر جمع مذکر مخاطب علم باندن ایچکز دیمکدر
(و لا تسرفوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب افعال باندن اسراف ایلاک) یعنی بیهوده و یا بجهده
حددن تجاوز ایلاک دیمکدر (محصول ترکیب) حکمادن بریسی اوغلی جوق بیکدن نهی
ایلدی که طوقلق شخصی مریض طوئر یعنی مریض ایدر اوغل دیدی ای با آچلق اولدر
حاصلی طوقلقدن ادم مریض اولور اما اچلقدن اولور ایستما مشیمین که ظریفلر دیمشله
طوقلقه اولمک بیکدر آچلق چکمدن باباسی دیدی ای اوغل اندازکی رعایت ایله یعنی نه فنی
طوق اول که امتلا اولوب مریض اوله سین نه فنی اچ که مخمصبه واروب هلاک اوله سین زیر
خدا قوللرینه پیور مشدر بیک و ایچک اما اسراف ایلاک یعنی خدا عتدالی رعایت ایدوب حد دن
تجاوز ایلاک دیمکدر * بیت * نه چندان بخور کزد هانت برآید * نه چندان که از ضعف جانت
برآید * نه حرف نفی (معناده بخور امر نه مقید نهی معنایه چندان بخور تقدیرنده در) کز
که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) مصراع ثابده نه چند اندن صکره بر فعل تقدیر اولور
(تقدیری چندان کرسنه مباح دیمکدر) که حرف تعلیل (محصول بیت) اولقدر جوق بیه
که اغز کدن جیقه یعنی استغراضه محتاج اوله سین اولقدر دخی اچلق چکه که مضاعفدن جانک
جیقه یعنی حالت مخمصبه به و ارمق مقداری اچ اوله حاصلی آیت کریمه ایله عامل اولنکه شاعر دیر
(بیت) اگر چه خدا گفت کلا و اشربوا (در عقبش گفت و لا تسرفوا) برایدک معنایه بی وقاری

رد شعی

کله دیمکله تعبیر ایلین استعمالدن خبردار دکل ایش * قطعه * بان که در وجود طعامست
حظ نفس * رنج آورد طعام که بیش از قدر بود * طعام مبتدا (وسین و نامعاده نفس قید در
(و حظ نفس لامیه و خبر مبتدا) رنج آوردک مقدم مفعول ایدر (و طعام فاعلی) که حرف رابط
صفت (بیش بیه عریینک کسر یله زیاده معنا سنه در) قدر قافک و دالک فتحه زایله مقدار
معنا سنه در (محصول بیت) آنک بریله که یعنی بویله ایکن حاصلی وجود حیوانده طعام
اگر چه کله حظ نفسدر یعنی حظ نفس ایکن طعام مرض ایراث ایدر چونکه مقدار دن
زیاده اوله حاصلی طعام بدنه نافع ایکن خدا عتدال دن زیاده اولنجبه مرض کتور * کر کلشکر
خوری بتکلف زبان کند * ورنان خشک در خوری کلشکر بود * کلشکر (و کل باشکر
(و کلشکر شکر لکل مری باسنه در) استلایه نافعدر (ز بر مسهلدر) تکلفدن مراد طوقلقدر
(نان خشک بیانیه در قوری اتمک دیمکدر یعنی قفسر) در کچ دیمکدر بونده اچلقدن کنا بتدر
(محصول بیت) اگر طوقله کلشکر بیرسک نافع محض ایکن زبان ایدر ز را عتلا ایدر اگر چه
بر مقدار شکمه مکنله اسهال ایدر اما قفسر قوری تمکی اجله یسک فائده ده کلشکر حکمن
و بر حاصلی طوقله بیک بیک ضرر محضدر اما اجله اعتداله بیک نفع محضدر * حکایت *
رنجور را گفتند دلت چه میخواهد گفت آنچه دلم هیچ نخر آید * بعض نسخه ده (ان که
دلم چیزی نه خواهد مال بر در) (محصول ترکیب) بر مریضه دیدیلر کوکلک نه استر دیدی
کوکلک هیچ نسنه استر و کن استر یعنی کوکلک هیچ نسنه طالب و راغب اولد یغن استر
حاصلی کوکلک نسنه استر چکن استر * بیت * معده چو پر کشت شکم درد خواست
* سودند آدر همه اسباب راست * معده میمک کسری و عینک سکونیه (و میمک فنی
و عینک کسری ایله ایکسیده بر معنایه لغتدر) (عریده) حیوان حبسینک شیر دان مقامنده در
انسانده (شکم معطوفدر معده به) (و او عاطفه سز اولسنی تجویر ایدوب معنی سنی چونکه شکم
طعام طوئدی معده به در دقالتدی (یعنی مرض حاصل اولدی دین ترز یق معنی و پر مده
بی نظیردر) در دیمکدر) و خاست خبری درد قاتقدی (یعنی ظاهر و هویدا اولدی) سود
مبتدا فائده دیمکدر (ندارد فعل نفی مستقبل طوئماز) یعنی ایلاز دیمکدر خبر مبتدا در (همه
ادات تا کید جمع کبی اسباب راست بیانیه) اسباب نداردک فاعلیدر (راستدن مراد صحتدر
(یعنی صحیح اسباب) (یعنی تجربه صحیح ایله مجرب اسباب مری اداسباب معالجه در اسباب
معاش دین یینک فحواسنه ذره جه واصل اولماش) غایت بونده در که تجربه صحیح ایله
مجرب اولان معالجه نفع ایلاز دینک کلامنه اعتراض ایلش کله مقامه مناسب دکل دیو
(اما کندی معترض اولدیغندن خبردار دکل عنی الله عنه) مصراع ثانی بر مقدار کلام اقتضا
ایدر و یا بر پس لفظی (محصول بیت) معده ایله شکم که متملی اولدی در دورنج هویدا و ظاهر
اولدی بویله اولنجبه نفع ایلاز جمع معالجات صحیح و جائزدر که درد خاست چله سنک اولنده
بر حرف عطف تقدیر اولنه پس مصراع ثانی بر مقدره محتاج اولماز بو تقدیرجه معنی معده ایله
شکم که متملی اولدی و در دورنج حاصل اولدی جمع معالجات صحیح ایله صحت پذیر اولماز
حضرت شیخک پیور دخی مبالغه طریقله در و الا علاج که صحیح اوله البسه مرضی
دفع ایدر حاصلی نافع اولور * حکایت * قصابی رادر شهر واسط بر صوفیان در می چند
کر دآمده بود هر روز مطاابت کردی و سختهای باخشونت گفتی اصحاب از تعنت او خسته
خاطر بودند و جز از تحمل چاره نبود صاحب دل ازان میان گفت نفس را وعده دادن طعام
اسا نترست که قصاب را بدم * بعض نسخه ده (قصاب برینه بقال دوشمش) (و شراح انی

رد شعی

رد سروری

رد شرح جیعا

یعنی چوق نسخه سنی
کرمشله
رد شرح جیعا

اختیار ایستاد لیکن خطا ایستاد زیرا بودند صکره مذکور قطعه نك قافیه سی فاسد او اور
زیرا بواب ایله بقال قافیه اولماز حال بو که قطعه ده مذکور اولان کوش و قصاب در بقال
دکل (شهر واسطه بغداد به بصره پیونده بر شهر در که بغداد جهاننشدن کلن قلم اول دیار ده
حاصل اولور انکی چون قلم واسطی دیلر (لیکن شرح شهر واسطی ذکر ایلامش ظاهر بود که
بوکتانی چوق کورمشله) کرد امده جمع اولش دیمکدر (مطالبت ناسی اسلوب عجم اوزره
مطول کتابت اولنور) سختیهای باخشونت بیانیه در نامعقول کلمات دیمکدر (کردی و کفتی
بازی حکایت ایچوندر) اصحاب یعنی صوفیلر (تعنت تفعل بایندن مصدر در ذلت دیمکدر
یعنی بر کیشک سور چوب یقلدوغن استیمکدر) بونده مراد جفا و اذادر (صاحب دلیدن
بونده مراد حضرت شیخ کندید رو بو کتابده هر یرده که صاحب دل پیورر کند یلر مراد در
دیمکدر والعم عندالله (از آن میان یعنی اصحاب ارالزندن) نفس را وعده (دادن بطعام
نفسه طعامله وعده و بر مکمل معناسی اولدر که دیه سین ای نفس ان شاء الله صدقات
وزکوة کلامده سکا اعلا نفایس پیدریم دیو (محصول ترکیب) بر قصابک شهر واسطه ده
صوفیلر اوزره بر نیجه ایچمه سی دین طریقیله جمع اولشیدی و هر کون ایچمه سین مطالبت
ایدردی و بونلره خشونتلی یعنی ایری یاری سوزلر سوزلیدی و اصحاب انک تعنت وجفا سندن
خسته خاطر اولورلیدی لیکن تحملدن غیر یسه چاره لری بوغیدی زیرا فقیر لاییدی واداسنه
مالک دکلر لاییدی اول جهندن هر نه بلا یسه چکر لاییدی ارالزندن بر صاحب دل دیدی
نفسه طعامله وعده و یرمک آسان ز قدر قصابه ایچمه ایله وعده و یرمکدن تنکه ادای دینه
مالک اولیان مدیونلر وعده و یرلر (باخشونت بر نیجه ناخوش یازانلر نسخه ره مخالف ناخوش
یازمشله * قطعه * ترک احسان خواجه اولیت * کاحمال جفای بوابان * ترک احسان
مصدرک مفعولنه اضافتیدر (خواجه به اضافت مصدرک فاعلنه در (ترک مبتدا) وایتخبری
(که من تفضلیه معناسنه در) احتمال جفای بوابان ایکی اضافت به مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(بوابان بواب نصار وزنی اوزره قیوچی دیمکدر (الف ونون ادات جمعدر) (محصول بیت)
خواجه نك یعنی وزیرک و سارا کابرک احسانی ترک ایملک اولی رقدر قیو جیلرک اذا وجفاسین
چکیمکدن * بتای کوشت مردن به * که تقاضای زشت قصابان * با حرف مصاحبت
(تمای کوشت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (تمنا تفعل بایندن مصدر در توفی مفتوح قلوب
بانی الفه قلب ایملک تصرفات عجمدندر (که حرف تفضیلی) تقاضا تفاعل بایندن مصدر در
(وضادی مفتوح قلوب بانی الفه قلب ایملک تمنا کیدر) زشته اضافت بیانیه در (وقصابانه
لامید (قصاب مبالغه ایله اسم فاعلدر ات پاره ایچی دیمکدر مصدری قصب کلور قافک فحقی
وسادک سکونیه (محصول بیت) ات ارزوسیه اولمک یکدر قصابلرک حرکین تقاضالزندن
یعنی انلرک حرکین تقاضالزندن چکیمکدن اتسزلاک چکیمکد * حکایت * جوامع دی را
در جنتک تاتار جراحی هول رسید کسی کتیش فلان بازار کان نوش دارو دارد اگر بخواهی
شاید که قدری بدهد و گویند آن بازار کان بخل معروف بود * جوامع دسخنی معناسنه
مستعمل لغتدر (پس جوامع دهان جوان دیمکدر دین نامردلک ایلمش (و با حرف وحدت (را
حرف صله در با معناسنه (تاتاردن مراد هول کونا تاتار یرده که کارلر لاییدی (جراحی با حرف
وحدت (هول هاتک فتحیه فور فنج که عرب مخوف در جراحی صفتدر) نوش دارو بونده
فانده لو معناسنه در یعنی ابورهم (قدری قافک و دالک فحله لایله و با وحدتله بر مقدار دیمکدر
(و گویند و او حرف حال (محصول ترکیب) بر مخنی اره هول کونا تاتاری چکیمکده بر قوفج یاره

ایرشدی

رد ابن سید علی و سروری

ایرشدی یعنی چکیده یاره لندی بر کیمسه اکا دیدی فلان بازار کانک نوش داروسی وار یعنی نافع
مرهمی وار اگر دیلرسک جائزدر که بر مقدار و یره و یرلر که اول بازار کان بخل ایله معروف اییدی
* بیت * کر بجای نانش اندر سفره بودی آفتاب * نایامت روز روشن کس ندیدی در جهان *
بعضیلر یته مطلع اولمادی چون در جهان یرینه جن بخواب یازمشله لیکن صحیح نسخه ره مخالف
یازمشله (محصول بیت) اگر مذکور بازار کانک سفره سنده اتمک یرینه آفتاب اولیدی
قیامتدک کیمسه جهاندی لاییدی کون کورمزدی زیر کیمسه به سفره سین ایچر دی حاصلی
هیچ بر کیمسه اتمک یوزین کورمزدی * جوامع دگفت اگر نوش دارو خواهم دهد باندهد
و اگر دهد منفعت کند بایکند بهر حال ازو چیری خواستن زهر قانلست * (محصول ترکیب)
جوامع دیدی اگر نوش دارو اسیم یره و یا یریمه و اگر یره فائده یره و یا یریمه بهر حال
اندن بر نیسنه استمک زهر قانلدر * بیت * هر چه از دونان بمنت خواستی * در تن افزودی
از جان کاستی * دونان دونک جمعدر الحاقدر دیمکدر (خواستنی فعل ماضی مفرد مخاطب
دیلدک دیمکدر) افزودی لازمه متعدی پیشده مشترکدر بونده لازمدر آرددک دیمکدر
(کاستی ده بویه در ایکن بونده لازمدر اکسدک دیمکدر تنکه عریته نقص لازمه متعدی
پیشده مشترکدر) (محصول بیت) هر نسته که الحاقدر دن متله استدک اگر چه تنده ارنک
اما جاندن اکسدک یعنی تنکه اندن منفعت حاصل اولدی اما جانیکه نقصان محضدر
زیرا اول نسته بی دیلکله عرضکده کسر و یردک * و حکیمان گفته اند اگر آب حیات
فی المثل بآب روی فروشد دانا نخرد * فی المثل میمک و ناک فحله لایله فرضیات و تقدیر بایندن
مستعملدر فرضا دیمکدر (با حرف مقابله) آب روی یوز صویدر عرض معناسنه (فروشدن
فعل مضارع جمع غایبدر صاته ل و باصا نسه) دانا عالم دیمکدر لیکن مراد عاقلدر الزاما
پس دانایی عاقل ایله تفسیر ایده نه دخل ایلین کندی مدخولدر (نخرد خانک فحقی و کسر یله
فعل ننی مستقبل مفرد صائون الماز دیمکدر) (محصول ترکیب) و حکیملر دیمکدر اگر آب حیات
مثلا یوز صوینه صتارلر سه عاقل و دانا صائون الماز * که مردن بعزت به از زندگانی بمذلت *
(که حرف تعلیل) بعزت مردن نه متعلقدر (زندگانی کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر) (الف ونون
تحسین کلام ایچون کیشدر) (با حرف مصدر) (با حرف مصاحبت) مذلت مصدر میمیدر حقارت
معناسنه (محصول ترکیب) دانا آب حیات یوز صوینه الماز زیر عزت ایله اولمک ذلت و حقارتله
زندگایندن یکدر * بیت * اگر خنظل خوری از دست خوشخوی * به از شیرینی از دست ترش روی *
خنظل حای ممله ایله و ظای مجمه ایله ابو جهل قر یوزینه دیرلر که یریه ده بترقر یوز شکنده اما
ایری اولماز بلکه همان بیلاغی مقدارنده اولور زیاده آجیدر قرغه بوکن کی لیکن اطبا بعض
علاجله آجیسین آلوب انکله بعض امراضه علاج ایدرلر (خوشخوی و ترش روی رانک سکونیه
وصف ترکیبدر ایی خوبلی واکشی صورتلی دیمکدر) (محصول بیت) اگر مشلا خنظل برسک
خوش خوی لندن ترش روی لندن لذیذ و طلولنسنه یکدن یکدر تنکه شاعر دیمش (بیت) اگر
زهر یسه خوشدر یار لندن (کرکر سگری اغیار لندن) * حکایت * یکی از علما خوردند بسیار
داشت و کفاف اندک بابیکی از بزرگان که حسن ظن بلیغ در حق او داشت بگفت روی از توقع وی
درهم کشید و تعرض سوال از اهل ادب در نظرش ناپسند آمد * خورنده اسم فاعلدر بیچی
معناسنه مراد اهل و عیالدر (خورنده بسیاره مضاف ایدلر معنی جائنه ناظر دکلر ایملر) کفاف
بونده رزق معناسنه در (بابیکی با حرف صله) (از بزرگان یکی بی بیان ایدر) (که حرف رابطه صفت
(حسن ظن مصدرک فاعلنه اضافتیدر) و بلیغه بیانیه (حق اولامیه) (روی درهم کشیدک مفعول

لاییدی

نسخه

رد سروری

حنظله عربیچه ثمره العلقم دراز
*

رد سروری و شعی

صریحی (و از توقع غیر صریحی) و به اضافت مصدر که فاعله در توقع امید معنای در بونده مراد
 عرض حال و طلبید (وی صریحی عالمه را جعفر) و داشت و در هم کشید فاعلی یکی از بزرگان در (تعرض
 سوال مصدر که معنای اضافه است در بوند که تعرض دیگر (نظرش شین صریحی به راجع در
 (محصول ترکیب) علمایان بر بسنک اهل و عیالی چوق ایدی و کفافی آزا کاردن برینه که انک
 حقنه حسن ظن بلیغی و ارایدی حالتی سوبلیدی بوزونی انک توقعیدن بورش دردی یعنی
 عبوس الوجه اولدی و اهل ادیدن دینک عرض ایلمک نظر نده ناسند کلدی حاصلی نامعقول
 کلدی * قطعه * زبخت روی ترش کرده پیش یار عزیز * مرو که عبس برونیز تلخ کردانی *
 روی کرده مک مغول اول صریحی (و ترش ثانیسی) و زبخت غیر صریحی (کرده ده هاه رسمی
 حرف تبدیل در تزی بلیغی کرده می و دن حال طو توب خطا ایلمشدر) پیش یار عزیز لایه
 و بیایه در (پیش مرو که مقدم مفعولیدر) مرو فعل نهی مفرد مخاطب رویدن کته دیمکدر
 (که حرف تعلیل) عبس عینک قحطیه بونده دیرلک مراد در (برو بر حرف استعلا و ضمیر
 غائب یار عزیزه راجع در انک اوزدینه دیمکدر عرب علیه در بونده معنی اکا دیمکدر (تلخ تانک
 قحی و لایم سکونیه آبی دیمکدر) نیز حرف عطف و اوکی دیدم کل تازه چند دسته حکایه سنده
 ککش ایدی و بعضی شارح انده ذکرنی افعال ایدوب بونده ذکر ایدوب و او عطف معنای در
 دیمش و بعضی شارح انده افعال ایدوب بونده ذکر ایدوب یکی خطاسته جل ایدوب
 زیاده تعرض ایلمش لیکن حقیقت حاله نظر ایدوب محلی تعرض دکل فاعل (کردانی فاعل
 مضارع مفرد مخاطب در کردانیدن ایدوب دیمکدر) عبس مفعول اول صریحی و تلخ ثانیسی
 و یوزغ بر صریحی (محصول بیت) طالعکدن یوزک اکشدوب عزیز یارک اوکنه وارمه زیرا
 اکاه دیرلکی و صفت ای تلخ ایدوب سن یعنی سنک بی حضور لغکدن اولده بی حضور اولور
 * حاجتی که روی تازه روی و خندان رو * فرو بوند کار کشاده پیشانی * بحاجتی با حرف صله
 (که حرف بیان و با رابط صفت) روی فعل مضارع مفرد مخاطب در رویدن کیدر سین
 دیمکدر (تازه روی وصف ترکیب در تازه یوزلی دیمکدر کولج یوزلی معنای در) خندان تازه رویه
 معطوف در خندان رو تقدیر نده یعنی کولج یوزلی دیمکدر (رو رانک قحطیه فعل امر مفرد
 مخاطب در رویدن کیت دیمکدر تنازع طریق بیه ایکی وصف ترکیبی به مصروف در مصراع ثانی
 مقام تعلیل و افعدر (فرو بونده ادات تأکید در) بوند فعل نفی مستقبل بناء مجهول معنای در
 با غلماز دیمکدر (کار کشاده پیشانی به مضاف در بطنیه پس بیه بطنی به حرف وحدت
 دین ظاهر در که باقی کلماته اثبات ایلمش بویه ایدوب خطا ایلمش کشاده پیشانی وصف
 ترکیب در حاجتی آلی دیمکدر الی ایحق معنای در (محصول بیت) بر حاجته که کدر سین تازه رو و خندان رو
 کیت زیر حاجتی آلیک ایلی با غلماز یعنی ایلی قح اولور معنای اولماز خندان حال طو تانلر بحال
 ایلمش و رو رفتن دن مشتق درین ابو وارمش مصراع ثانی معنای آلی ایلمش اولان کیمسه نک
 ایلی آشاده با غلماز دین قحی اشاده دن سوبلش * آورده اند که اندکی در وظیفه اوزیادت کرد
 و بسیاری از اذات کم پس از چند روز چون محبت معهود برقرار نید گفت * آورده اند روایت
 ایلمشدر (که حرف بیان) اندکی با حرف تنکیر (زیادت تا سلوب محمد مطول یا زلمشدر) بسیاری
 یاسیده حرف تنکیر در (ارادت افعال با بندن مصدر در تام مطول یا زلمشدر زیادت کی) محبت معهود
 بیایه (محصول ترکیب) (روایت ایلمشدر که صاحب دولت وظیفه سسته از اجاق زیاده ایلدی
 و ارادت) و مجتدن چوق نقص ایلدی (یعنی ارادت ناقص ایلدی) و عالم نیجه کوندن مسکره
 چونکه معهود یعنی قرار اوزره کور مدی دیدی * بیت * بس المطاعم حین الذل نکس بها

در شرح جیعا

در سروری

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

القدر منتصب والقدر مخفوض (بیس فعل در افعال ذمندن) المطاعم معرف باللام فاعلی و مفردی
 مطعم (کلور) میمک فنی و طانک سکونی و عینک قحطیه ییلن نسته نک اسمیدر (مخصوص بالذم
 مجذوف در) تقدیری بس المطاعم مطاعم (چین منصوب در نکسینک ظرفیتله مضاف در ذله) نکسها
 فاعلی تحتیه مخاطبیدن کایت ضمیر (وها ضمیر منصوب متصل مفعول راجع در مطاعم) (القدر
 فافک کسر یله چو ملک لفظا مرفوع مبتدا (منتصب افعال با بندن اسم فاعلدر و خبر مبتدا
 انتصاب) لغته دیکلوب طور مقدر (بونده مراد چو ملک قینا مقدر و او حرف عطف) قدر
 فافک فنی و دالک سکونیه مرتبه و رفعت دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (مخفوض اسم مفعول نقیض
 مرفوع در و خبر مبتدا) (مصراع ثانی مصراع اوله نسبت مقام تعلیه در) (محصول بیت)
 نه برامز بیچکر در شول بیچکر که انبری دل و هوای و قنده کسب ایدر سین زیرا اگر چه چو ملک
 آتش کارنده طعمه ملود بیکلوب قینار یعنی اگر چه دل و هوایه مکسوب از دیاد نهیته سیدر
 اما مرتبه و حرمتک انتقاصنه باعثدر حاصلی دینجیک یوزی قاره و طور باسی طلوع دیمکدر
 * بیت * نام افزود و اب روم کاست بی نوایی به ان مذلت خواست نام * مبتدا انکم دیمکدر افزود
 فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بپنده مشترک در بونده لازم در آرتدی یعنی زیاده اولدی
 دیمکدر خبر مبتدا در آب روم لایه و مبتدا کاست کاف عربیله فعل ماضی مفرد غائب لازمه
 متعدی بپنده مشترک در بونده لازم در اکسدی معنای سسته خبر مبتدا در بی نوایی آرفسرلق
 و فقر لایه معنای در (مذلت خواست لایه در) (مذلت مصدر مییدر حقارت) (و خواست
 فعل ماضیدر) (خواستن معنای در) یعنی دینک (محصول بیت) انکم زیاده اولدی اما یوزم
 صوبی اکسدی (بس نو اسرلق بکدر دینک مذلت و هوایندن) یعنی خلقه عرض حاجت ایدوب
 عرض و ناموسی تلف ایلمکدن نو اسرلقه و فقر یله کچمک اولی در * حکایت * در ویشی را
 ضرورتی پیش آمد کسی گفتش فلان نعمت بی قیاس دارد اگر بر حاجت تو واقف کرد دهها نادر
 قضای آن توقف رواند ارد گفت من او را ندانم گفت منت رهبری کنم دستش بگرفت تا بمز آل آن کس
 در آورد درویش یکی را دید لب فرو هشته و تند نشسته سخن نگفت و باز گشت گفتش چه کردی
 گفت عطای او بلفای او بخشیدم * در ویشی ضرورتی یازی حرف وحدت (نعمت بی قیاس
 بیایه) همانا کانه و نامولدر دیمکدر (قضای آن مصدر که مفعول اضافه است در منت بن سکاد دیمکدر
 رهبر (وصف ترکیبی در بریدن قول اغوز معنای در) با حرف مصدر (تا حرف غایت با حرف صله
 منزل انکس لایه در حرف تأکید آورد کتوردی (فرو بونده حرف در اشاعلق معنای
 افاده ایدر هشته ماضی دن قسمدر لغته صالبور مش معنای در اما فرو لفظیه صافتمق
 معنای افاده ایدر لب مقدم مفعولیدر دوداغین صافتمش دیمکدر تند تانک ضعی و نونک سکونیه
 لغته ایچ دیمکدر یعنی کسبین اما بونده عبوس الوجه اولقدن کایتدر باز گشت کرو دوندی
 عطای او مصدر که فاعله اضافه است در (با حرف صله لغای اولایه لغا یوزه و کورمه دیرل
 بونده یوز مراد در) (محصول ترکیب) بر در ویشک او کنه بر ضرورت کلدی یعنی بر ضرورتی
 واقع اولدی بر کیمسه اکا دیدی فلان کیمسه نک بی قیاس نعمتی واروا کرسنک حاجتو که واقف
 اولور سه امید در که اتی قضا و ادا ایلمده توقی روا طومر در ویش دیدی بن اتی بلم اول کیمسه
 دیدی بن سکا قول اغوزلق ایدرین در ویشک ان طوندی اول ایدیک کیمسه نک اوینه
 دخال ایدوبه اتی به دیدی در ویش بر شخص کوردی دوداغین صافتمش و غضبتک
 و عبوس الوجه اوتر مش هیچ سوز سوبلوب کرو دوندی قول اغوز در ویشه نلیدک دیدی
 در ویش دیدی انک عطایا و احسانتی لفا سسته یعنی صورتیه با غشلدم * قطعه *

در شرح جیعا

در سروری

رد این سید علی

رد شعی

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

* مبر حاجت بزديك ترش روی * که از خوی بدش فرسوده کردی * مبر فعل نهی مفرد
مخاطب بریدن ایلتمه دیکدر (حاجت مفعول صریحی) و بزديك غیر صریحی ( )
حرف صله در (ترش رویه اضافه لامیه در ترش روی وصف ترکیب در اکشی صورتی معنای
(که حرف تعلیل (خوی بد بیانیه (و شین ضمیر ترش رویه راجع در (فرسوده لغته آشفتن
معنایست در حاضرین قسم در اما استعمال الزیده اضطراب و بی حضور لای معنایست در بونک کبی
صیغه نه اسم مفعول اطلاق ایدنارک تبعی بوغیش (فرسودن از مکر در بین خطا ایلش زیر
سودنک معنایست در فرسودن دکل (کوردی کاف عجم قحی و سکون را ایله فعل
مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیکدر ضرورت معنایست مصدری کریدن کلور اصلند
دو مکر مولوی کبی و دکرمن کبی و عمر به تکر لکی کبی و دولا کبی و غیره صکره انقلاب
معنایست در استعمال ایلدیلر بر حاله دونهک معنایست بوند ندر که اولی معنایست در
استعمال ایلدیلر فاحفظ (محصول بیت) اکشی صورتیست بانه حاجتک ایلتمه یعنی عیوس
الوجه اوله عرض حاجت ایله زیرا چرکین خوبیدن و بد مشربیدن بی حضور و مضطرب
اولور سین یعنی حاجتک بمر بس بی حضور لای لازم کلور * اگر کو بی غم دل با کسی کوی *
که از رویش بنقد آسوده کردی * کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب (غم دل لامیه
و کویتک مفعولی (با حرف صله (کسی یا حرف وحدت (با کسی کویتک مقدم مفعولیدر
(که حرف رابط صفت (بنقد الان و بالفعل دیکدر (آسوده ماضیدن قسم در دیکلمش
دیکدر راحت معنایست (محصول بیت) اگر کو کل غنی سوبلر ساک بر کیمه به سوبله که
کلور بوزندن حالا و بالفعل آسوده و راحت اوله سین یعنی کو کل غنی دیک لازم اولنجه
بر کیمه به سوبله روی خندانیدن مستریم و راحت پذیر اوله سین (شارحک بریسی مضارع
تأینک معنایست کلور بوزندن فرح و مستریم اوله سین دیکش و بریسی مستریم عبارتی ترک
ایدوب تعصب طریقله یا بکر فرح عبارتی اسناد ایدوب اعتراض ایلش لیکن بو خصوصیه
کنیدی معترضدر (و مضارع تأینک معنایست که انک بوزندن اول حاله آسوده و مسرور
دونه سین دین معنای بیانه دوندرمش * حکایت * خشک سالی در اسکنند ریه بدید آمد
چنان که عنان طاقت خلق از دست رفته بود و درهای آسمان بر زمین بسته و فریاد اهل
زمین با آسمان پیوسته * خشک سال قورقلق پیل یعنی قتل (و یا حرف وحدت (حرف مصدر
دین یابس سوبلش (اسکنند ریه دن مراد مصرک اسکنند ریه سیدر (بدید عجم با عجمیه
اوقور و روملر باه عربله آشکاره دیکدر (عنان طاقت خلق بیانیه و لامیه در (درهای آسمان
لامیه در مجاز (محصول ترکیب) اسکنند ریه ده بر قورقلق پیل ظاهر اولدی شویله که سلفک
عنان طاقتی الدن کنش ایدی زباده قتلقدن و اچلقدن و کولق قیوسی بر اوزره بغلش ایدی
یعنی بغور بغر ایدی و بر بوزندن رکات قالمش ایدی و اهل زمینک فریاد و فغانی آسمانه
اولاش ایدی اچلقدن و قتلقدن (خلق پرینه درویشان بازانلر نسخه ری تبع ایلماشیلر
* قطعه * نماد جانور از وحش و طیر و ماهی و مور * که برقلک نشد از بی نواهی افغانش *
جانور نوک سکونله و واولق قحیله جانی دیکدر زیرا (و واولق قحیله ادا ت نسبتدر (از
نوند حرف تبیین در (وحش انسانله آنوس اولیان حیوان (که حرف بیان (نشد بونده
نرفت معنایست در (بی نواهی بی زادی و بی نعمتی دیکدر (دودرویش خراسانی حکایه مننده
نواک معنایست بیان ایلوب بونده صحاح فرسودن نعمتله نفس ابدیه تعرض ایلن بی وجه
تعرض ایلش (افغانش شین ضمیر جانور و راجع در (محصول بیت) وحش و طیر و ماهی

رد سروری

مطا

فرح قانک قحی و رانک
سکونیه صفت مشبهه در
للاطاع
رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

وموردن

وموردن جانی قالمدیکه نواسر لقدن فلکه افغانی کندی یعنی کندی نشدک فاعلی افغاندر
حاصلی جمع جانی لرحمت و عذابده ایدی قتلقدن * عجب که دود دل خلق جمع می نشود *
که ابر گردد و سیلاب دیده بارانش * دود دل خلق لامیه در در مجازا (می نشود تقدیری
نمی شود در ضرورت وزن ایچون بویه اولدی (که بونده حتی معنایست در (کرد فعل
مضارع مفرد غایدر کریدندن که اصلند دونهک معنایست در تنکه کردی فعلند مفصل
بیان اولدی ایدی علی کل حال ضرورت معنایست استعمال نقل طریقله در (سیلاب مرکبدر
سبل ایله آب دن سبل عر بیدر صو سلی دیکدر (دیده به اضافتی استعاره طریقله در (بارانش
شین ضمیر ابره راجع در (محصول بیت) عجبدر که چوق اغلیوب باش دوککدن و آه و ناله
ایتمکدن خلقک کوکلی قوتی بولت اولوب کوزلی سیلابی باران اولیه یعنی عجبدر که
خلقک کوکلی قوتی جمع اولیه که بولت اوله و کوزلی سیلابی اول بلودک بغموری اوله
حاصلی بو محمل عجبدر زیرا حد دن زیاده آه و ناله و کریمه ایلدیلر قتلق محنت و عذابندن
* در چنین سالی محنتی دوزار دوستان که سخن در وصف اوزک ادبست خاصه در حضرت
برگان و بطریق اهل زمر آن در کدشتم هم نشاید که طائفه بر عجز کوبنده حل کنند پس
برین دو بیت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیاری بود و مستی نمونه خرواری * سالی یا
حرف وحدت (محنتی یا حرف وحدت (محنت تقیل بایندن اسم مفعولدر بوکش ظاهر
بودر که پشت انساندن کایتدر (دوزار دوستان دعاء له در دوستلردن ابراغ اوله دیکدر
بو دعائک معنایست که حرفی ایراد ایدن یعنی بر محنت که دوستلردن ابراغ اولسون دین
ادایه خلل و برمش (که حرف رابط صفت (سخن مبتدا (وصف او مصدرک مفعولست
اضافیدر (ترک ادب دخی بویه در و خبر مبتدا در (خاصه خصوصاً دیکدر تنکه نظامی
محزن الاسرارده بیورر (بیت) هست زیاری همه را نا کریر (خاصه زیاری که بود دستگیر
تشدید ضرورت وزن ایچون کنشدر (حضرت حضور معنایست در (بزرگانه اضافه
لامیه در (با حرف مصاحبت (طریق اهل بیانیه (سر آن لامیه (سر جهت و سودا
معنایست در (و آن اشارتدر و صف محنت (در کدشتم تجاوز ایلک دیکدر یعنی اهل ایلک
(شاید لایق دکل (که حرف تعلیل (طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه بی
حرف وحدت دین سایی اوزره ذاهب اولمش (عجز کوبنده لامیه در (بر عجز کوبنده
حل کونندک مقدم مفعولدر (برین بونده بدین معنایست در تنکه بعض نسخه ده بویه واقعدر
(با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (کنیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم
مع غیره در اختصار ایدرز و یا ایده لم دیکدر (که حرف تعلیل (اندکی مبتدا (دلیل بسیاری
لامیه در و مبتدا ثانی (بود فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا ثانی و جمله اسمیه خبر مبتدا اول
و ایکی با حرف تنکیر حرف مصدر (و حرف وحدت طونانلر معنی جهته ناظر اولماشیلر (مشتی
یا حرف وحدت بونده بر آوج دیکدر (نمونه اوزنک دیکدر (و همزه اضافه ایچون کلشدر
(خروار اصلند اشک بوکنه اسمدر صکره هر یو که اطلاق ایلدیلر تحریف ایدوب تور کیمه
خرار دیدلر شول معروف ظرفه (و بعضی ایلدیلر خرار غاردر غنی خایه تبدیل ایلدیلر
(با حرف وحدتدر (حرف اصلیه دینلر عندی سوبلش نمونه خرواری لامیه در (محصول ترکیب)
شونجیلر بر ققط و غلاسنده بر محنت دوستلردن ابراغ اولسونکه انک وصفده سوز سوبلک
ترک ایدر خصوصاً اکابر نظرند و طریق اهل الله انک اوصافی ذکرندن تجاوز ایدوب
کچمکده لایق دکل در زیرا بعض طائفه کوبنده نک عجزینه حل ایدر که قادر اولدی شانشه

دوتن
نسخه اصل

رد شعی

رد شرح جیها

رد ابن سید علی و سروری

کوره وصف ایلمکه دیرل پس بویایی بیتله اختصار ایدلم که ازاجق نسته چوغک دلیل
اولور ویر آوج نسته بر اشک یوکندن اورنک اولور * قطعه * کر نتر بکشد آن محنت را *
نتر برادر نباید کشت * نتر تاناردن مخفف در ضرورت وزن ایچون (بکشد بانک ضعی و سکون
کاف عربیله ضرورت وزن ایچون (نتری یا حرف تنکیر ورا ادات مفعول (دکر لفظ مشترکدر
دخی معنایله غیری معنایی بیفته دکر کس دیمکدر (نباید کشت کشتن معنایله در شرح
دکر برینه بد آن یازارل لیکن صحیح نسخله مخالف یازمشلر (محصول بیت) اگر اول محنتی
تاتار اولدرسه قتلنه تاناری تعین ایلدیکی انکیچوندرکه اول زمان عرب و عجمک پادشاهی
هولا کوایدی واول جیح عسکر یله کافر تاتارل ایدی و تاناری زیاده بی رحم و خوفور اولور
علی الخصوص که کافر اوله نتری دخی انک ایچون قتل ایلمک ککرک و یا غیر کیمسه نتری
انی قتل ایلدیکی ایچون اولدرمک کرک حاصلی بویله محنتی قتل ایدن تاناری قصاص
ایلمک کرک * چند باشد چو جسر بغدادش * آب در زیر وادی بر پشت * جسر جیمک
کسری و سبک سکون یله کیلر اوزرینه قوریلن کو پریمه بغدادک کو پریمی بویله در
(وشین ضمیر مذکور محنته راجعدر) آب باشدک اسمی (و در زیر خبری (آدمی آبه معطوفدر
(بر پشت در زیر کیدر (محصول بیت) نیجه بدک بغداد کو پریمی کی اوستندن آدم التندن
صو کجه یعنی اوزرنده آدم التنده صو اوله آب در زیر فرجنگ صولنه سندن کایتدر
* چنین شخصی که طرفی از نعت او شنیدی در آن سال نعمت بی کر آن داشب تنک دستارا
سیم وزر دادی و مسافران را سفره نهادی گروهی در ویشان از جور فاقه بچیان آمده
بودند آهنگ دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت باز زدیم و کفتم *
شخصی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) نعت بونده وصف و یا صفت معنایله در
(زیرا نعت مدحده مستعملدر) اویه اضافت لامیه در (نعمت بی کران بیانیه) تنک
دست وصف ترکیبدر بحسب لغت الی طار یعنی الی یوفقه فقردن کایتدر و الف و نون ادات
جمع و را حرف صله (دادی یا حرف حکایه (نهادی یا سیده بویله در (گروه بولک دیمکدر و یا حرف
وحدت (در ویشان بدلدر کروعدن (جور فاقه لامیه در (بچان یا حرف صله جائه کلدیلر اولدره
استعمالدر جائدن اوصاندر دیمکدر (آهنگ دعوت او مصدرک مفعولنه و لامیه اضافتدر
یوکلادن معلومدر که حضرت شیخک در ویشلری دعوت ایلش اوله (مشورت میمک و واولک
ورانک فتحه لریله و شبنک سکون یله و مشورت میمک فتحی و شبنک ضعی و واولک سکون یله و شوری
شبنک ضعی و رانک فتحیله بر معنایله در طمانشقلی دیمکدر (سر از موافقت باز زدیم باشمی اناره
موافقت ایلکدن کرواردیم اعراض ایلکدن کایتدر (محصول ترکیب) بونجیلن بر شخص که نعتندن
بر مقدار بی ایشتنک اولسنده نعمت بی نهایی سی و ارایدی حاصلی اهل مکنت و قدرت ایدی
الی یوفقه اولنله اچمه والتون ویردی و مسافران و غیر بایه سفره قوردی یعنی صیافت ایدردی
بر بولک در ویشلر فقر جویندن جائدن اوصاندر ایلدی انک دعوت و ضیافته قصد ایلدیله
و بکا مشورت کتوردیلر یعنی بکله مشاوره ایلدیله اناره موافقتدن اعراض ایلدم و دیدم * قطعه *
نخورد شیر نیم خورده سک * و ریشنی بمیراندر غار * نخورد فعل نی استقبال شیر فاعلی
(نیم خورده نیم و ایچمه دن بر کیمه تک و یا بر نسته تک آرتغه دیرل فضلله معنایله ککه غریجه
سور دیرل (سکه اضافتی لامیه در اینک آرتغی دیمکدر (و واول حرف حال و رای مفرده حرف شرط
اگردن مخففدر شرح و اوسن اگر یازمشلر لیکن صحیح نسخله مخالف یازمشلر (ریشنی یا حرف
مصاحبت و باظر ف (و یا حرف مصدر غار مغاره معنایله در (محصول بیت) ارسلان ابت آرتغنی

نتر و تاتار کی مخفف لغتدر
تخفیف ضرورت ایچون
اولوب کلام مشور
فصحاده دخی واقع ایکن شارح
هر حومک عباره سی بونی
ایهام ایدر قیدر
للطابع

رد شرح جیما

رد شرح
جیما

بیر حال بوکه مغاره ده شدت جوعله اولور سده * تن بیچارگی و کرسنکی * بنه و دست پیش سفله
مدار * تن مصراع ثانی اولنده (بنه فعلنک مقدم مفعولدر یا حرف صله (بیچارگی کاف های
رسمیدن بدل (و یا حرف مصدر بیچاره لکه دیمکدر (کرسنکی کاف ججیمک ضعی و رانک سکونی
و سبک کسریله و یای مصدر ایله اخلق دیمکدر بویایی لفظ بنه فعلنک مفعول غیر صریحدر
بنه یا حرف تأکید و نه تونک کسری و های اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر (و او حرف
عطف (و مدار معنایله بنه فعلنه معطوفدر (و دست مفعولی (و پیش ظرف مکانی (و سفله به
اضافتی لامیه در (محصول بیت) تنکی بیچاره لکه و آخلغه قو یعنی تسلیم ایله و الیکی الحق اوکنه
طوغمه یعنی احتیاج عرض ایله دیمکدن کایتدر * کر فر بدون شود نعمت و مال * بی هنر را بهیج
کس شمار * بهیج کس یا حرف تأکید (شمار فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی حساب
المه (محصول بیت) اگر نعمت و مالله فریدونده اولور سه هنر سزی بهیج کیمسه صایمه یعنی
بی هنر اولانی هیچ صایمه حاصلی انسان برینه قومه دیمکدر * پرنیان و نسج بر ناهل *
لاجورد و طلاست بر دیوار * پرنیان منقش قوماش جنسینه دیرل و نسج اغریها لوقوماشه
دیرل یعنی معتبر قوماشه دیرل (بر حرف استعلا) ناهلدن مراد ناداندر (لاجورد معروف
(و طلا طمانک کسریله بالذ التونه دیرل (محصول بیت) نادانک اوزرنده پرنیانه نسج دیوارک
اوزرنده لاجورد ایله طلا کیدر ادات تشبیه مضمردر یعنی ناهلک اوزرنده اغریهای قوماشلر
لاجورد والتون صویله منقش دیواردر طلا بی عجم اما ایدوب طلی دیرل موسایی موسی و عیسایی
عیسی ایلدیگری کی * حکایت * حاتم طایی را گفتند از خود بزرگتر هست در جهان دیده و یا شنیده
گفت روزی چهل شتر قربان کرده بودم و با امرای عرب بکوشه صحرا بیرون رفتم خار کنی را دیدم که
پشته خار فراهم آورده کفتم بمهمانی حاتم چرا تو بیکه خلق بر شماط او کرد امدانده گفت (بیت)
هر که نان از عمل خویش خورد (منت حاتم طایی نبرد) من و را بهمت و جوانمردی بر ترا خود دیدم *
حاتم عرب تانک کسریله اوقور اسم فاعل وزنی اوزره اما عجم تانک فتحیله استعمال ایدر شارحک
بری عجم تایی مفتوح اوقود یغنه واقف اولدیغندن فتح تابه منکردر (طایی به اضافتی بیانیه در
طایی اسم منسوبدر طی قبیله سندن سیدوزنی اوزره (پس طایی قبیله سته منسوبدر دین اصل
لغت طی اولوب نسب شاده دن اولدیغنه آگاه دکل ایمش (بزرگتر اسم تفضیل (و همت هانک
فتی و کسریله فاعلی معنایی قصد و ارادندر (دیده ده و شنیده ده اولان یا ضمیر خطاب و همزه
حرف توسل (همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایمش (روزی یا حرف وحدت
(چهل قرق) امرای عرب لامیه (امرایمک جمعیدر زیر فاعل وزنی اوزره اولان اسم اکثر بو وزن
اوزره جمع اولور فقرک فقر اکی (خار کن وصف ترکیبدر کیدندن کن قریمی (و یا حرف وحدت
(دکن بولیجی دنسه ده جائز) اما قو پاریمی دیمز بعض شارح دیدی کی (که حرف بیان
(و یا حرف رابط صفت (پشته دبه به و بغه دیرل بونده مراد بقندر (پس ارقه یوکی دین غلط
سویلش (خاره اضافتی بیانیه در (پشته ده اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی وجهله
خطا ایلش قندبر (فراهم آورده جمع ایلش دیمکدر (یا حرف صله (مهمان میمک کسری
(و هانک سکون یله قونغه دیرل که غریجه ضیف دیرل ضادک فتحیله (و یا حرف مصدر (که
حرف تعلیل (خلقی) یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) سمط بونده سفره معنایله در
(کر دآمده اند جمع اولمشلر (هر که تقدیری هر کس که در حذف و ایصال طریقیله ترک اولندی
پس هر که مبتدا (نان خوردک مقدم مفعول صریحی (و از عمل غیر صریحی (عمل خویش
لامیه در (خورد واور سمیله خانک و رانک فتحه لریله فعل مضارع مفرد غائب بر دیمکدر

رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد شعی

بولقی ایله قوپار مغک فرقی
ندر بیان بیور یله
للطابع
رد شعی

رد شعی

(منت حاتم طائی مصدرک فاعله اضافیدر) نبرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب التزمیدیکدر
 (بونده کتوره مزمر ادددر) من اوراین اتی دیمکدر (بهمت باحرف ظرف ویا حرف
 مصاحبت) جوامردی یا حرف مصدر (برو وجه رک) یعنی اعلی (محصول حکایه)
 حاتم طائی به دیدیلر کند کردن اولورق همتی کیمسه جهاند کورمش ویا بایشمش مبین
 حاتم دیدی برکون قرق دوه قربان ایشیدم و عرب بکریله کوشه صحرا به طشره کش ایدک
 برخار کنی کورددم دکن یعنی جمع ایش دیدم نیچون حاتم ضایفته وار مزین که بر بلوک خلق
 انک ضیا فتنه واروب سفره سی اوزره جمع اولمشلر خار کن بویتله جواب ووردی یعنی
 هر کیمسه که کندی عئلندن اتمک بر یعنی هر کس که کندی کسبله معاش ایدر حاتم طایینک
 متنی کتور مز حاصلی انک متنی بو کنی چکیز حاتم دیدی بن اتی همتده وجوانر دلکده کندمدن
 بوجه رک کورددم یعنی اتی کندمدن زیاده بلند همت کورددم * حکایت * موسی پیغمبر
 علیه السلام در ویشی رادید که از برهنکی بریک اندر نهان شده بود دکت یا موسی دعای بکن
 ناخدای تعالی مرا کفاف دهد که از بی طاقتی بجان ادمم موسی علیه السلام دعا کرد تا حق تعالی
 اوراد سنگاهی داد پس از چند روزی که از مناجات باز آمد دیدس گرفتار و خلقی انبوه برو کردامده
 گفت این را چه حالست گفتند خور خورده و عریده کرده و یکی را کشته اکنون قصاص
 میکنند * در ویشی را یا حرف وحدت (ورادات مفعول) برهنه باده فتح و کسر جائز و را
 مقتوحدر چیللق دیمکدر عریچه عریان دیرل عینک ضمیمه و کاف بجم هاء رسمیدن بدلد
 (و یا حرف مصدر چیللق دیمکدر) با حرف ظرف (رک) رانک کسری و کاف بجمه قوم
 دیمکدر عریچه رمل دیرل رانک قتی و میم سکونیه (اندر با متضمن اولدینی معنای
 ظرفی تا کید ایدر) نهان نونک کسریله کزلی دیمکدر (دعای با حرف وحدت) و یا تنکیر
 (نا حرف تعلیل) کفافی با حرف وحدت (و یا تنکیر) که حرف تعلیل (دستگاه دالک قتی
 سین و انک سکونیه قدرت و میمنت دیمکدر) و یا حرف وحدت (و یا حرف تنکیر) حرف وحدته
 تخصیص ایلین امان نظر ایلماش (دستگاه هیدن صکره داد برینه دهدله اجابت امد یازانلر
 صحیح نسخه ره مخالف یازمشلر) دید فاعلی موسی (و شین ضمیر در ویش برهنه به راجعدر
 (خلق با حرف تنکیر) انبوه فتح همزه و سکون نون و ضم با و هاء اصلیه ایله جوق معناسنه
 یعنی کثیر (عریده سرخوش صواشده دیرل) (محصول ترکیب) حضرت موسی پدر ویشی
 کوردی چیللقدن قوم ایچنه نهان اولمش یعنی کندی قومه سزایش دیدی یا موسی دعا ایله
 خد ایکا ککفاف ویره که طاقتسز لکدن جانندن بیزار اولدم موسی دعا ایلدی تا حق تعالی
 اکاف قدرت و میمنت ووردی نیچه کوندن صکره که موسی مناجاتدن کلدی حریفی مؤاخذ
 و گرفتار کوردی و اوزرینه خلقی کثیر جمع اولمش دیدی بو کانه حالت اولدی دیدیلر که خراجیمش
 و سرخوش ایله غوغا و بری قتل ایش شمدی حریفی قصاص ایدرلر * بیت * کر به مسکین
 اگر بداشتی * نغم کجشک از جهان برداشتی * کر به مسکین بیاید (بر بآء بجمک فتحیه بونده
 قنت معناسنه در) داشتی حکایت حال ماضی مفرد غائب قنت طوایدی یعنی قتی اولدیدی
 (نغم معروف) کجشک کاف اولی بعض اعجام عربی و بعضی بجمی اوقودیلر (و جیم
 عریدر) کاف تائیده (برداشتی فعل ماضی حکایت حال مفرد غائب جزاء شرطیدر قالدردی
 دیمکدر) (محصول بیت) مسکین کدینک اگر قتی اولیدی سرچندک نغمی جهانندن قالدردی
 یعنی فرصت الله کر سه دنباده بر سرچه قوماز دی المادق (بیت) بو بیت شجره احزاب اوزانندن
 اولدی بچون شراح بونی نرطن ایشلر که نریشکندنه یازمشلر * عاجز باشد که دست قدرت یابد *

قناد
نسخه

برخیز

نجمشکده به بر معنایه یعنی
سرچه معناسنه لغتدر
ملا
ردشراح جیجا

برخیز دو دست عاجزان بر تابد * عاجز تقدیری شخص عاجزدر (باشد که اولور که) (دست
 قدرت بیسانیه در) (و یا بدک مقدم مفعولی) (یابد بونده بوله معناسنه در) (برخیز دفع
 مضارع مفرد غائبدر برخیزیدن قالفار) (و او حرف عطف) (دست عاجزان لامیه) (و بر تابدک
 مقدم مفعولی) (برخیز تا کید تابد فعل مضارع مفرد غائبدر) (یافتندن دینار خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عاجز و زبون کیمسه اولور که قدرت الی برلور یعنی قادر اولیچه قالفار و عاجز رک
 الی بور حاصلی عاجز اولور که اکا قدرت الی و نیچه ضعیف و زبون اولنلره جور و جفا ایدر شک
 عالمده تکرار مشاهددر (باشد بونده اولور و اوله معناسنه متحملدر یعنی جوق واقع اولور که
 عاجز اولان کیمسه قوت و قدرت صاحبی اولیچه یعنی اکا قدرت الی و نیچه عاجز اولان کیمسه رک
 الی بورر یعنی جفا و ادا ایدر * موسی علیه السلام بحکمت جهان آفرین اقرار کرد و از تجاسر
 خویش استغفار و ایت (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض) برخواند * با حرف صله
 (حکمت جهان آفرین لامیه) (جهان آفرین وصف ترکیبی در تقدیری خدای جهان آفرین در تجاسر
 تفاعل بایندن مصدر در جرأت معناسنه ثلاثی جسامدر پس تجاسره کستاخلق دین کستاخلق
 ایش) (خویش اضافه لایمدر) (استغفار دین صکره بر کرد لفظی) (مقددر) (لو حرف شرط) (بسط
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب فعل شرط) (الله لفظ امر فوع فاعلی) (الرزق رانک کسریله مفعول
 صریحی) (لعباده غیر صریحی) (لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غائب جواب شرط) (فی الارض ظرف
 مکاید لبغوا فعلک) (محصول ترکیب) حضرت موسی علیه السلام خدایک حکمتیه اقرار ایلدی
 و کندیکنک اول حریف ایچون ایلدیکی دعایه جرأتندن استغفار ایلدی و مذکور ایتک مضمتی
 اوقودی و اگر خدا قولرینه رزقی واسع ایلسه بر یوزنده البته بری بری اوزره از غولتی ایدر لردی
 یعنی جیمینی غنی ایلسه بری برینه ظلم ایدر لردی و اگر قوسنی فقیر ایلسه هلاک اولور لردی
 (دیدیلر که) بوابت کریمه اصحاب صفه رک بر طایفه سی حقته نازک اولدیکه وسعت رزق و غنا طلب
 ایلدیلر * بیت * ماذا اخاضک یا مغرور فی الخطر * حتی هلکت فلیت التلیم بطر * ماذا اسلوب
 عربیت اوزره ایکی وجهله اعراب اولور بریسی ما اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا و اسم موصول
 الذی معناسنه (واخاض فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال بایندن ادخال معناسنه اما اصلنده
 صوده مستعملدر یعنی صویه ادخال ایلک مثلاً اخاض دایته فی الماء اذا ادخلها دیرلر یعنی
 دوازی صویه کوردی ثلاثی لازمدر افعاله نقل ایلکله متعدی اولور خاض بخوض خوضا
 و خیاضاً فصر بانک اجوف و او یسندن کاف ضمیر منصوب محلا منصوب مفعولی (وجلته فعلیه
 اعرابدن محلی بوق صله سیدر ذانک و ذا صله سبله اعرابدن محلا مرفوع خبر مادر) (وجلته
 اسمیه ذانک اعرابدن محلی بوق جلته ابتدایه) (پس معناسنه نسبه در شولیکه سنی ادخال ایلدی
 دیمکدر) (ایکینجی وجه اولدر که ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار اولنه ای شی معناسنه محلا مرفوع
 مبتدا نه نسبه دیمکدر اخاضک جلته فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا معناسی ای شی
 جهلک خاضاً دیمکدر یعنی سنی نه شی داخل و مقتم قلدی دیمکدر) (با حرف ندا) (مغرور منادای
 مفرد معرفه مبتدیر ضم اوزره) (فی الخطر جار مع المجرور اعرابدن محلا منصوب مفعول فیه در
 اخاض فعلک یعنی غیر صریح ظرفیدر) (خطر خاء مجبه نک و طاء مهمله نک فتحدر یله اشراف
 علی الهلاک ایله ضمیر ایدر یعنی هلاک که قریب اولق) (حتی بونده تاء تعلیلیه معناسنه در) (هلکت
 فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر ضرب بایندن هلاک و هلوک و مهلوک و مهلوک و مهلوک
 کلور مصدر لری) (اسمی هلاک کلور هانک ضمیمه) (مصدری تهلوکده کلور شد و ذا فاحفظ) (فلیت
 فاشط مجذوفه جوابدر) (لیت لامک فتحیه حرفدر حروف مشبهه بالفعلندن) (نمل نونک فتحیه

ردشراح جیجا

ردشمنی

مطلبه اعراب ماذا

مطلبه

اولکی مهلکا لامک فتحی
ایکجیسی کسری اوچجیسی
ضمیمه و مهلکته نه لامک
ضمیمه در لطایع

قرنجه دیکدر لفظاً منصوب اسم لیت در (لم یطر طانک کسر به فعل جحد مفرد مذکر غائب
 جمله فعلیه اعرابدن محلاً مرفوع خبر لیتدر ایکی را ضرورت وزن ایچون کسرک اشباعیه
 اوقنور که تقدیرا بر یا منولدا اولور بعض شارح لم یطرک طاسنی مفتوح اوقنق کرک خطرک
 طاسنه قافیه موافق اوله دیمش و بعضی فتحک جوازنه حکم ایلش لیکن ایکسی به سهوا ایلش
 ز را ط و حرکتی حروف و حرکات قافیه به داخل دکلر قندر (لم یطرده طافخیه ورا کسر به
 اوقنور قافیه ضرورتیچون دین خطا ایلش ز را طانک حالی مذکور کیدر اما رانک کسیری
 وتولدیاسی ضرورت وزن ایچوندر ضرورت قافیه به تعلق یوقنور فتأمل (محصول بیت) ای مغرو سنی
 نه شروع ایتدردی خطرناک محله تا کیم هلاک اولدک یعنی بخوف محله سنی نه نسنه ادخال
 ایلدیکه هلاک که سبب اولدی نه اولدی قرنجه اوچبایدی جمع دللرده قرنجه قناد لئاسی
 ضرب مثبدر مذکورک عربک مثبدر و عجمک کی بوندن صکره کلن قطعه ده کندی حضرت شیخ
 ابراد ایدر و ترکیده قرنجه نک قنادیدر زالی دیرل * نظم * سقله جوجاه آمدوسیم وررش سبلی
 خواهد بضرورت سر * بواکی یینی رباعی دیو یازنلر احوال نظمیدن بی عجب بی بهره ایشلر
 و بونظمه بیت اطلاق ایلین و شرخنده بیت یازان هنوز بیت نه دیرل یلزمش سقله اصل لغده
 سبنک قحی و فاک کسر به اسم جعدر الحق قوم معناسنه صکره بعض عرب فاک کسری سبنه
 نقل ایلدیلر بعد سلب حرکت سین و سقله دیدیلرینه جمع معناسنه لیکن عجم بومسکلی مفردده
 استعمال ایلدی بوندی کی الحق معناسنه بر اتقدیر به امدک مقدم دفعولیدر (زرش ضمیر سقله به
 راجعدر) سبلی سبنک و لاک کسر ل به و یای اصلیه ایلر ترکیده سله معناسنه در هر بده دیرل
 سبلیک باسنه کسر حرکت و یز یلور ضرورت وزن ایچون دینلرک صورتنه سبلی اوردی کرک
 احوال وزنه مطلع دکل ایکن بویله کابلره شرح یاز دقلری ایچون بایه کسر حرکت
 و بر کسزین سوزندر تنکه مولانا جامی بسمله و عرو وضنده تقطیع ایلدکده مفعول مفعول
 فاعلات بیورمندر بونکده اولی مفعول کلکله ناموزون اولماز نهایی سار مضاف به تقطیعده
 موافق اولماز لیکن ضرورده و برمن تنکه اوزانی تنبع ایده نه معلومدر نظامینک محزن الاسرار
 اولی و نوائینک حیرت الابراری اولی بسمله ایلر واقع اولش و سائر انبیاک تقطیعانه موافق دکل
 لیکن وزوندر حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلدیک کی سبلی بعض شارح اوغلا تحف لک اسادت
 حینده یوزنه اور بلان تبایجه ایلر بیان ایلش و بعضی اکسبه اور بلان سله به تخصیص
 ایلش لیکن ایکسیده تخصیصده خطا ایلش ز را استعمالده اعددر تنکه ترکیجه ابی یلنه معلومدر
 سبلی سله معناسنه در اکا متصل اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهندن خطا ایلش ز را
 بونده همزه نک وجودی بوغیکن همزه اثبات ایلش و وحدت ایچون منصوب اولان یا ایکن
 وحدت دلالتی همزه حکم ایلش بحقیقت باحرف طرف باحرف مصاحبت بعض نسخده حقیقت
 یرینه ضرورت دوش سرش ضمیر نه سقله به راجعدر (محصول بیت) الحق کیمه که منصب
 والتون واجبه کله یعنی بومذکور که مالک اوله داناشدن نامعقول و ناشایسته ایشلر و تکرر
 وغرور بغلر بس انک باشی بالضروره و بالحقیقه تبایجه استر حاصلی اکا تأدیب لازمدر
 * این مثل آخره حکمی * زدنست مورهمان به که نباشد پرش * این اسم اشارتدر مصراع ثانییه
 (و مثلدن مراد ضرب مثلددر که مصراع ثانییدن عبارتدر) آخرادات تا کیدر و تقریر نه
 بونده ادات استفهام انکار ایدر (حکمی باحرف وحدت) (زدنست اصلنده زده استدر ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) بوضرب مثلی بر حکم اور مدعی یعنی البته
 اوردی قرنجه نک اول بکدر که قنادی اولیه حکمک سوزی حاصلی بودر که قرنجه نک قنادیدر

رد این سید علی
 رد سروری
 رد شعی
 رد شعی
 رد این سید علی و سروری
 رد شراح جیعا
 رد این سید علی و سروری
 رد شعی

زوالی قصه دن حصه بودر که حضرت موسی علیه السلام دعا ایلدیک کیسه ک غناسیب قصاصی
 اولدی * حکمت * پدر را عسل بسیارست ولیکن پسر کرمی دارست * کرمی دار وصف
 ترکیبدر حرارت دار معناسنه ز را کرمی بای مصدر به حرارته درلر کرکسه ذاتی اولسون کرکسه
 عارضی حال المزاج دین ذاتی به تخصیص بلا تخصیص ایلش (محصول ترکیب) بو حکمت سابق
 حکایت تمثیل طریقیله واقع اولش بیور که پدرک غسلی چوقدر اما اوغل حرارت دارد یعنی
 بابایی اوغله عسل و یرمدیکی بچلندن و خسانندن دکلر بلکه ضرر رندن خوف ایدر که
 حرارتی آتوره دیوقور قارایمدی الله تعالی هر کسی غنی ایلدیک او جهندنر که هر کس غنایه تحمل
 ایلر حضرت موسی علیه السلام حقنه دعا ایلدیک فقر کی (بیت تمام مقصودی توضیح و تنویر
 ایدر * بیت * آن کس که توانکرت نمی کرد آند * او مصلحت توازنو بهتر آند * توانکرت قوت
 و قدرت صاحبی دیکدر و ناضیر خطا بدر (کردند فعل مضارع مفرد غایبدر) کرکد ایلندن
 نصیر معناسنه سابقا مذکور اولان کی (محصول بیت) اول کیمه که سنی غنی ایلر یعنی الله تعالی که
 سنی اغنیادن و صاحب ثروندن ایلر اول سنک مصلحتی و سکا لایق و موافق اولانی سندن
 یکرک بلور ز را هر کس غنایه تحمل ایلر فقر یرک نشین کی که سابقا مرور ایلدی * حکایت *
 اعرابی را دیدم در حلقه جوهریان بصره حکایت همی کرد که وقتی در بیابان راه کم کرده
 بودم و از زاد معنی بامن چیزی نمونده بود دل بر هلاک نهاده بودم که نا که کیمه یافتم باز وارید
 هرگز آن ذوق و شادی فراموش نکم که پنداشتم که کندم بر بانست و بار آلتخی و نامیدی
 که معلوم کردم که مرور ایدست * اعراب بر به ده ساکن اولان قومک اسمدر اسم جنسدر
 جعی اعراب کلور (پس شیخک اعرابی بیور دینی با وحدتله در) (ورادات مفعول) حلقه دن
 چارسو زیدر مراد (جوهریان) باحرف نسبت ' و الف و یون ادات جمع جواهر صانعیلردن
 عبارتدر (حلقه نک اضافی بیانییه در) و بصره لامیه در (زاد معنی بیانییه در بیچکدن عبارتدر
 هر نه ایسه (پس زاد سفر ایچون الثان طعام) و معنی ذخیره ایدیلن طعام دین باندن سو یلش
 (دل بر هلاک نهاده بودم کو کلمی هلا که قومش ایدم) یعنی هلاک و انی - قمر ایلدم ایدی (که
 حرف بیان) نا که کیمه باحرف وحدت (و همزه حرف توسل) (مرور ایدر) (میک ضمی) و رانک
 سکونیه انجو دیکدر (شادی باحرف مصدر در) پنداشتم باء عجمک کسر به فعل ماضی متکلم
 وحده ظن ایلدم دیکدر کندم بریان بیانییه کندم کاف عجمک فتحیه بغدای دیکدر (بریان بونده
 قاورلش معنا سنه در) شارحک بر یسی قاورلش بغدای دید کدن صکره بعضیلر دید بلر که
 اومعه بغدای در دیمش (و بعض شارح قاورلش بغد ایدر دیدیکنی کند و به اسناد ایدوب
 اومعه مذکور شارحه اسناد ایدوب تعصب ایدوب دخل ایلش (ایکن بو قولی مد خولدر
 (تلخی) و نامیدی یازی مصدر به لدر (محصول ترکیب) بصره جوهر فر شلری مجلسنه
 راعراب کوردم یعنی بر به نشین کوردم که حکایت ایلدی که بروقت بیابانده بول بزمش ایدم و زاد
 معنیدن بمله هیچ برسنه قالمش ایدی کوکلی هلا که قودم یعنی موعی مقرر بلام نا کاه انجودن
 طلور کیمه بولدم هرگز اول ذوق و شادانی فراموش ایلزم که بولدم غمده ظن ایلدم که
 قاورلش بغدایدر وینه اول امیدلکی واجبی تحقیق بلام که انجوامش قاورلش بغدای
 دکل ایش (معنی بونده مراد و لازم اولان نسنه معناسنه در دین بی معنی سو یلش (دلک ما قتلنده
 پرو او اراد ایدنلر زائد ایشلر) و باز ایلندن صکره فراموش نکم عبارتدی ذکر ایدنلر یعنی کلاه
 کتورنلری فاذه ذکر ایللر * قصه * در بیابان خشک و ریک روان * نسنه رادر دهان
 چه درجه صدف * ریک رانک کسر به و کافی عجمه قوم دیکدر (روان صفت مشبهه در

رد این سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد شراح جیعا

افغان معنائه (تشنه را ادا ت تخصیص) صدق معرف (محصول بیت) قوری بیابانده
 واقغان فده یعنی بریه فنده تشنه نك دهانیدن انجونه صدق نه یعنی ایکی برادر زرا کسر
 عطش ابدوب صومراخی فاندن ماز (شار حك بریمی مصراع اولك معنائه یعنی در بریه دیمش
 و بریمی شویله طن ایش که ریک روانی بیاندن و اعتراض ایش لیکن مقصوده عدم وصولیدن
 کندی معترض اولش (بیت) فکم من غائب قولا صحیحاً) (واقفه من الفهم السقیم) مردبی
 توشه کاو فناد از پای * در کربند اوچه زرجه خرف * مردبی توشه بیابنه (توشه از قدر
 (کافناد اصلی که اوفناد ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی) که حرف رابط
 صفت (واو فناد و آوله و و آوسن لغتدر دوشدی دیمکدر سقوط معنائه) (پس شراح
 کاواصلندن که اوایدی) (اوضمیر غائب) (مردبی توشه به راجع) (وفناد فالك کسر به بعضیستك
 قول اوزره) (وضمیر به بعضیستك و بری برینك قولنه دخل و تعرض ایلد کلمری هب فاسددر
 (فارسیده بومقدار بضاعتله بویه مغلط کابه شرح باز مقی غرابنددر) (از پای اوفناد فعلنه
 متعلقدر) (در حرف طرف) (کربند قوشغه در) (زر معروف) (خرف خاوازه معیه ایلد سقسی
 دیمکدر) (خرفه سقسی پاره سی دینه اعتراض ایلین زائد ایش) (محصول بیت) از قسز
 ار که ایاقدن دوشه یعنی بور و مک طاق و قدرتی قالبیه انك قوشغند انون اولق نه
 سقسی اولق نه یعنی التونله طبراق اکاکوره برآردر زرا بونلرقارن طورمن قوشاقده التون
 اولفك معنایی بودر که عرب و عجم فقراسی التونی واخه بی قوشاغنه بغلر بس در بریند باز انلر
 بومعنا دن آکا دکلمریش * حکایت * یکی از عرب از غایت تشنکی همی کفت
 * نظم * یالیت قبل منیتی * یوما افوز بمنیتی * یا حرف ند اعنادی محذوف تقدیری
 بالله (لیت حرف در حرف و سینه دن اسمی و خبری محذوف و قدر) (تقدیری لیت الحال
 کما تئنی) (قبل ظرف افوز در) (منیه فعلیه و زنی اوزره اسمدر موت معنائه) (ویاضمیر
 متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (یوما بدلدر نظر فدن بومدن بونده مراد مطلق ظرفدر یعنی
 مطلق) (وقت پس بومی تعریف مسهور ایلد تعریف ایلد کدن صکره اما بونده مناسب اولان بومدن
 مطلق وقت مراد اولقدر دینه اعتراض ایلین بی تقریب تعصب ایلشدر) (افوز فعل مضارع
 متکلم وحده ظفر بولام دیمکدر نصر باندن اجوف و اویدر) (یا حرف جر) (منیه مملک ضمی ونونك
 سکونیه آرزو مراد معنائه در) (ویاضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (وجار و مجرور افوزیه
 متعلقدر) (محصول بیت) بالله تولیدی موت وفوقدن اول برکون آرزو و مرادمه ظفر بولیدم
 * نهر تلاطم رکیتی * فانل املاء قربتی * نهر مجرور در منیه دن بدل اولفله مرفوع اولق جائز
 مبتداء محذوفه خبر اولفله (تقدیری تلك المنیه نهر) (تلاطم فعل ماضی مفرد مذکر غائب لغته
 طابعه اورمقدر اما بونده مراد موج جار بمقدر زرا طلاز بری برینه طوف فمقدده مستعملدر
 (ر که رانك ضمی و کافك سکونیه دیز دیمکدر یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه و رکبه
 تقدیر منصوب مفعول به صریحیدر تلاطم نك وجله فعلیه صفت نهر در) (واظل ان مقدرله
 منصوب جواب تمیدر تقدیری فان اظل در فعلدر افعال ناقصه دن اصیر معنائه فاعلی تحتدر
 مستزانا عبارتدر متکلمدن) (املاء فعل مضارع متکلم وحده در فتح بابك مهورا الامندن طولدرام
 دیمکدر) (قریه فالف کسر به طلومه دیر که عجم مشک در مملک فحی و شبنك سکونیه) (یا ضمیر
 متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه) (قریه تقدیر منصوب مفعول به صریحیدر املاء نك وجله
 فعلیه محلا منصوب خبر بدر انفل نك) (محصول بیت) منیه دیمکدر نهر در که موجی دیرمی
 جار پار یعنی بوم مراد دیزه نهر در حاصلی دیزه نك ارمقد کرم و قریای طوادر اولسم یعنی

ردسروری

ردشراح جیعا

ردسروری

خرف شارح مر حومك
 یازدینی اوزره لغتدره سقسی
 و طبراقدن یا بلان چنق
 و حومك دیو مفسر اولوب
 سقسی قریبی دیمش بو عیگن
 سقسی قریبی دینه اعتراض
 ایلدنه زائد ایش دیو اعتراض
 برنده اولماق کر کرد
 للطابع
 ردسروری

ردان سیدع
 و سروری

نه اولادی بویه بر ارمغه ظفر بولسم اولمدن اول (تلاطم فعل ماضی صورتند کلدیکی تفأل
 قصده در قدر * حکایت * همچنین در قاع بسیط مسافری کم شده بود وقوت وقوتش نمائده
 و درمی چند در میان داشت بسیار بگردید راه بجایی نبرد و بسختی هلاک شد طائفه رسیدند
 و درمهایش رویش نهاده دیدند و برخاك نشسته * قاع بونده صحر معنائه در) (و بسبط
 مبسوط معنائه در یعنی اوزون و گکیش حاصلی بول صحر دیمکدر) (مسافری یا حرف وحدت
 (کم کاف عجمك صله بیتك دیمکدر) (کم شده بود بتش ایدی دیمکدر وقوت و قدرتی دخی قوت
 و توشه سی) (نمائه) (قالماشیدی بریود تقدیر به شکله اسجاعده قاعده در) (بکر دید چکرزندی
 یعنی مذکور صحرا ده جوق کزدی) (یا حرف صله) (جایی یا حرف وحدت) (راه نبردك مفعول صریحی
 (و بجای غیر صریحی) (یا حرف مصاحبت) (سختی یا حرف مصدر شدله دیمکدر) (طائفه یا حرف
 وحدت) (و همزه حرف توسل) (درمهاها ادا ت جمع اچیه ل دیمکدر) (درمهاها نك مفعول
 اولی) (و پیش مفعول ثانیه) (و مجموعی دیدندك مفعولی) (برخاك نشسته نك مفعول غیر صریحی) (و مضمون
 بیت صریحی) (محصول ترکیب) (مذکور ایکی عربی بینی اوقیان عرب کی بریوک صحرا ده برمسافر
 ضایع اولش ایدی) (وقوت و توشه سی قالماشیدی و بلند بر قاق اچیه سیده وار ایدی صحرا ده
 جوق طولندی) (و چکرزندی و بریه بول ایلد مدی یعنی سلامت یقاسنه بول چقاره مدی و شدله
 هلاک اولدی هلاک اولدیغی بره بر بولك طائفه ابرشیدی و کوردیلر اچیه یوزی اوکنه قومش
 و طبراق اوزرینه بوقطعه بی بازمش * قطعه * کر همه زر جعفری دارد * مردبی توشه برنکیر دکام *
 زری راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (جعفری به اضافتی بیابنه در جعفره منسوب التون
 دیمکدر که ابر بلكه و خالصله مشهوردر) (مردبی توشه بیابنه) (برنکیر قالدرمز) (کام کاف
 عجمه ادم معنائه در که عرب خطوه دیر خای معجمه نك ضمی وطاء مهمله نك سکونیه و جائزدر که
 کام کاف عربیله مراد معنائه اولد زرقینه سیله حاصلی مقام قرینه سیله زر قرینه سی تعارض ایدر
 (محصول بیت) (مردبی توشه آدم قالدرد مر یعنی ادم انا من حاصلی حرکت مالک اوله مز و یا مرادی
 قالدبرامن یعنی مرادی الماعه مالک اوله مز کر کسه مالی جیعا جعفری التون ایسده یعنی مسافره
 توشه اولما بجه زرخالص حرکت قوت و برمن زرا التون اکل اولماز) (بعض شراح کاف عربیله کام
 اولماسنده تجو زایلش و بعضی تجو زین زایلش لیکن ردی مردوددر * در بیابان فقیر سوخته را
 شلغم بخته به که نقره خام * فقیر سوخته بیابنه (شلغم بخته ده بویه در) (نقره خامه بویه در
 (نقره خام سکله لشماس کش) (محصول بیت) بیابانده سوخته فقیره یعنی هوا و کونش
 اسیمغنده باغمش فقیره بشمش شلغم خام کشدن یکدر زرا شلغم غذا اولور اما سیم خام اولماز
 نقره خام سبیکه کش معنائه در دین مساحه ایش * حکایت * هرگز از دور زمان نبالده
 بودم و روی از کردش آسمان درهم نکشیده مکر وقتی که پایم برهنه بود و استعطاعت پای پوشی
 نداشتم بجماع کوفه در آمدم دلشک یکی رادیدم که پای نداشست سپاس و شکر نعمت حق بجای
 آوردم و بری کفتی صبر کردم * هرگز لفظ فارسیدر شراحک بری اصلا دیمکله تفسیر
 ایش و بری اعتراض ایش لیکن اعتراضك اصلا اصلی یوق (دور زمان لامیه در بحجازا
 (زرا تغییرات زماندن عبارتدر زمان ایسه متغیر اولماز بلکه احوال ناس متغیر اولور فتدیر
 (نشالیده بودم نون حرف نفی ایکنماشیدم دیمکدر بی حضور اولما مقدرن کایتدر) (کردش
 اسم مصدر در دوش معنائه آسمانه اضافتی لامیه در دور فلك دیمکدر) (مکر ادا ت اسنئادر
 الا معنائه) (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (استطاعت قدرت معنائه در
 (پای پوش وصف ترکیبدر یا معنائه در) (یا حرف وحدت) (یا حرف صله) (جامع کوفه

ردسروری

ردسروری

ردسروری

حضرت امام علی امامت ایلدیکو جامعدر که کوفه شهرینک اندن غیریری جامعی یوقدر
حضرت شیخک بیور دینی زمانده معمور ایمش اما بو زمانده جدران ار بعد سی قالمشدر
باقیسی شهر کوفه کچی خراب و بیابدر شوبلکه اثر بنادن نام و نشان قالمشدر (در آمدن
داخل اولدم (دلتک وصف ترکیبدر کولکی طار دیمکدر قسوت قلبدن کایتدر (شکر نعمت
مصدرک مفعولنه اضافتدر (و حقه اضافت لامیه (براء صله معناسنه در (بی ادات سلب
(کفش کاف عربک فتحیه و سکون فایله بشیق دیمکدر (و یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
هرگز دور زماندن ایکنماشیدم و کردش آسماندن یوزم پورتارمیشیدم یعنی بی حضور و مضطرب
اولماشیدم الا بروقتده که ایام چلیق قالمشیدی یعنی بالک ایاق قالم ایدی و بر بایم المغه
قدرم یوق ایدی جامع کوفه به قاسی القلب یعنی کولک طارغیله و بی حضور اغیله کردم
برینی اباقسز کوردیم بار اباقسز یا ایکی اباقسز پس حقک نعمته شکر ایلدم و بشعقسز لغه
صبر ایلدمکه بشعق یوغیسه الحمد لله تعالی الیم و ایام صاغدر دبو اول کیمسه دن عبرت الیم
* قطعده * مرغ بریان بچشم مردم سیر * کتار از بک تزه برخوانست * مرغ ظاهر بودر که
بونده مراد مرغ خانکی در یعنی طاوق مطلق مرغ دکلدن شبکه استعمالات خلقدن معلومدر
پس مطلق قوش ایله بیان ایدنلر اصابت ایلامشدر (بریانه اضافت بیانییه در (یا حرف صله در
(چشم مردم سیر لامیه و بیانییه در طوق آدهک کوزینه دیمکدر (برک تزه تشدید ضرورت
وزن ایچوندر و اضافت لامیه در (تزه تور کیده ده بواسمه در (خوان بونده سفره معناسنه در
(محصول بیت) (بشمش طاوق طوق کسینک کوزینه تزه باراغندن سفره سنده اکسکر کردر
یعنی اندن قدر و قیتمدر حاصلی بی اعتباردر زیر طوق قلقدن کوزینه کورغز * و آن که رادستگاه
قدرت نیست * شلم بختیه مرغ زیانست * و آن که را اصلنده وانکس را که در حذف
و ایصال طریقیله ترک اولندی (دستگاه و قدرت عطف تفسیر شکلیدر (شلم بختیه بیانییه
(مرغ بریانه بویه در (محصول بیت) اما اول کیمسه نک که قدرت و مکنشی یوقدر یعنی
فقیر اولان کیمسه به بشمش شلم همان بشمش طاوقدر یعنی بشمش طاوق کچی خوره بکر
حاصلی اشتباهه دادر * حکایت * یکی از ملوک باتی چند از خاصان در شکارگاهی بزمستان
از عمارت دور افتاد شب درآمد خانه دهقانی دیدند ملک گفت شب انجا روم نازجت سرما
نیاشد یکی از وزرا گفت لایق قدر پادشاهان نباشد انجا بخانه دهقانی رکیک بردن هم
انجا خیمه زنیم و آتش افروزیم * از خاصان تی چندی بیاندن (یا حرف طرف (زمستان زانک
و بیک کسره لریله قبش دیمکدر (خانه دهقانی لامیه در (یا حرف وحدت (روم فعل امر
متکلم مع الغیر کیده لم دیمکدر (تا حرف تعلیل (زجت سرما لامیه صوق زحمتی (انجا افتعال
پایندن مصدر در صغنی دیمکدر (رکیک ضعیف دیمکدر (زنیم و افروزیم فعل امر متکلم
مع الغیر در زیدندن و افروزیدن (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی حاصلردن
برنجیه شخصه شکارگاهک بزنه قبش کونی عمارتدن ابراق دوشدی یعنی اولدینی شهر دن
دور دوشدی کیمسه کلدی بر کوبلی اوبی کور دبلر پادشاه دبدی کیمسه انده کیده لم تا کیم
صوق زحمتی اولیسه یعنی صوق زحمتی چکیمه لم وزرادن بریسی دبدی پادشاهلرک قدرنه
لایق دکل بر ضعیف سکونیلنک خانه سینه پناه ایتمک یعنی اوبینه صغنی بونده چادر
قورالم و آتش بالکلنده لم * دهقان را خبر شد ما حضری از طعام ترتیب کرد و پیش سلطان
برد و زمین خدمت بنویسد و گفت قدر بلند سلطان بدین قدر نازل نشدی و لکن نخواستند که
قدر دهقان بلند شود * دهقان را را ادات مفعول (ما حضری یا حرف وحدت بر ما حضری

دیمکدر

دیمکدر (زیرا ما اسم و موصول) حضر فعل ماضی مفرد مذکر غائب صله سیدر الذی حضر دیمکدر
(از طعام ما حضری بیاندن (ما حضر ترتیب کردک مقدم مفعولیدر (زمین خدمت لامیه در (قدر
فانک فتنی و دالت سکونیه مقدار معناسنه در (بلنده اضافت بیانییه (و سلطانه لامیه (بدین
دال همزدن بدلدن اشارتدر پادشاهک کندینک خانه سینه مهمان اولغه (قدر فانک و دالت فتحیه لریله
ینه مقدار معناسنه در (نازل نشدی الحق اولمازدی (یعنی مرتبه سندن دوشمزدی (محصول ترکیب)
دهقانه خبر اولدی پادشاه انک خانه سینه میل ایدوب و ز پر مانع اولدینی (طعامدن بر ما حضری
ترتیب ایدوب پادشاه اوکنه ایلندی (وزمین خدمتی بوس ایلدی و دبدی (پادشاهک بلند مقداری
بنم خانه مه مهمان اولغه نازل اولمزدی یعنی قدرنه نقصان کلزدی و لیکن استبدیلر که دهقانک
قدری بلند اوله * ملک را سخن گفتن او مطبوع آمد شبانکه بمنزل او نقل کردند با مدآدان خلعت
و نعمش بخشید شنبه مکدر در رکاب ملک قدمی چند می رفت و میگفت (محصول ترکیب) پادشاهه
انک سوز سو یلمسی مطبوع و مقبول کلدی کیمسه سی یعنی همان اول کیمه انک منزله نقل ایلدیلر
ارتسی پادشاه اکا خلعت و نعمت بغشلدی ایستدمکه پادشاهک اوزنکی سنده برنجیه قدم یعنی
برقاج ایق کیدردی و سوبلردی * قطعده * زقدر و شوکت سلطان نکشت چیرنی کم * زالتفات
بهمهمان سرای دهقانی * شوکت شینک و کافک فتحیه لریله و سکون و اولیله شدت حرب یعنی قتی صواش
و آلت حربیه کامل کبریک حاصلی آلت حربی تمام اوستنه المغه درلر اما بجم هیبت و عظمت معناسنده
استعمال ایدر (سلطانه اضافت لامیه در (نکشت کاف بجمک فتحیه فعل نفی ماضی مفرد غائب
اولدی دیمکدر (زیرا کشتن و کردیدن مترادف لردن اصلنده دوتک معناسنه در سابقا زکرایلدی بکیمزکی
هرنوجهله اولورسه دوتک بوندن در که انتقال معناسنده مستعملدر (مثلا شراب سرکیه دوتک کچی
پس صبر و رت معناسنده استعمال بوندنر فاحفظ فانه من المهمات فی هذه اللغة (چیرنی
یا حرف وحدت) کم کاف عربک فتحیه اکسکر ناقص معناسنه (نکشت چیرنی اسمی و کم خبری
زالتفات نکشته متعلق (زاه مفرد از دن مخفقدن تحقیق سزده نسخه زده واقعدر حاصلی
بو بچرده ایکسیده جائزدر بلا تفاوت (التفات افتعال باندن مصدر در لغته کیدر کن باشی اردینه
دوندروب باقعه درلر (اما استعمالده مطلق بقمغه درلر (یا حرف صله (مهمان سرای ترکیب
مزجی در (اصلنده سرای مهماندر اضافتله قونق اوی معناسنه روم ایلنده عز بخانه درلر
(دهقانه اضافت لامیه در (یا حرف وحدت و یانکیر (محصول بیت) (پادشاهک عظیم قدرندن و
عظمت و هیبتدن هیچ برنسته اکسک اولدی یعنی هیچ نقصان و برمدی برکیک و ضعیف کوبلینک
مهمان سراینه التفات ایلکدن (یعنی بر ضعیف کوبلینک اوبنه نزول ایدوب قونق اولقدن
شان سلطنته نقصان و برمدی * کلاه کوشه دهقان بافتاب رسید * که سایه برسرش افکند
چون توسلطانی * کلاه کوشه هانک سکونیه ترکیب مزجیدر (اصلنده کوشه کلاه ایدی اضافت
ایله کلاه اوبی دیمکدر (دهقانه اضافت لامیه در (یا حرف صله (آفتاب فانک سکونیه کونش
(رسید فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده کلاه کوشه به راجع ضمیر) و بافتاب مفعول غیر صریحی
(که حرف تعلیل (سایه کواکه (بر حرف استعلا (سرش شین ضمیر دهقانه راجعدر (افکند
فعل ماضی مفرد غائب فاعلی سلطان و مفعول صریحی (سایه و برسرش غیر صریحی (سلطانی یاسی
حرف وحدت و یا حرف تنکیر (محصول بیت) کوبلی نک بری اوبی قدر و شرفدن آفتابه ایرشدی
یعنی دهقان مکرم و معزز اولدی (زیرا باشنه سایه صالیدی شک کچی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی
سلاطین هما مثالدر هر کیک که باشنه سایه رأفت و عنایت صاله ل قدر و شرف صاحب اولور
* حکایت * کدایی هول را حکایت کنند که نعمت وافر داشت یکی از ملوک گفت می نماید که مال

اشبور کیده اولان اوج قدر
سرراپا فانک فتنی و دالت
سکونی یا خود فانک و دالت
فتحیه لریله مقدار معناسنه در
دالت فتحیه سنی ایکنجی قدرده
شارحک ضطی تخصیص
دیمکدر لکن تخصیص
اکله شیلور
للطابع

مطالعه

رد شرح جیعا

بیکران داری و ما را مهمی هست اگر برخی ازان دستگیری کنی بحکم عاریت چون ارتفاع
ولایت رسد وفا کرده شود گفت لایق قدر بلند خداوند جهان نباشد دست همت مال چون
من کدایی آلودن که جو جو فراهم آورده ام گفت غم نیست که بتاتار میدهم که الخبثات الخبثین*
کدایی یا حرف وحدت (هول مخوف یعنی قور قنج یعنی هر کس بویله دیلجی اولمقدن خوف
ایدردی) شهر آمده مولانا مصلح الدین لاریدن سوال ایلد مکه کدای هول کیدر دیدیکه
شول کدادر که سوال ایلدیکی کیمسه دن الماینج اولیه که عرب اکا ذوالوجه الوقاح دیریدی
(کدایه صفتدر بعض نسخه ده اضافله واقعدر بیانیه طریقیله (را ادات مفعول کنندک کدا
مفعول اولی و حکایت ثانیسی (که حرف بیان (و یا حرف رابط صفت (نعمت وافر بیانیه
و داشتک مقدم مفعولی (می نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنایسته کورینور
دیگدر (که حرف بیان (مال بیکران بیانیه مال بی حد دیگدر (داری فعل مضارع مفرد
مخاطب طوتارسین یعنی سنک وار دیگدر (مهمی یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت (برخ
یا ک فحیله بعض معنایسته در (یا حرف وحدت بر مقدار یله دیگدر (دستگیر وصف ترکیبدر
کیریدن ال طویجی دیگدر بیه مصدر یله معاونت معنایسته در (کنی فعل مضارع مفرد
مخاطب (عاریت یا ک تشدید یله قرض مراددر (چون ادات تعلیل (ارتفاع ولایت مصدرک
فاعله اضافتیدر (کرده شود کرده انضمامیله (شود فعل مضارع مبنی للمفعول معنایستی
افاده ایدر (گفت کدا دیدی (لایق قدره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در (وقدرک بلنده
بیانیه (و بلندک خداونده و خداوندک جهانیه لایمه لردر (دست همت بیانیه (یا حرف
مصاحبت (مال چون من لایمه (کدایی یا حرف وحدت (آلوده کردن الوده بولاشق دیگدر
(که حرف تعلیل (جو جو یعنی حبه حبه حاصلی از رازر دیگدر (فراهم آورده ام جمع ایلشم
دیگدر (گفت پادشاه دیدی (بتاتار یا حرف صله تاتار بونده کفار معنایسته در (زیرا اول زمانده
بعض سلاطین هلاکویه جزیه طریقیله مال تعیین ایلش ایدی بعض نسخه ده (بکا فران
دوشمش (خیثات خبیثک جعبدر مردار دیگدر (محصول ترکیب (برقور قنج دیلجی بی
حکایت ایدر که وافر مال و نعمتی وار ایدی پادشاه لردن بریسی اکا دیدی شویله کورینور که
بی حد و بی قیاس مالک وار بزم ایسه بر مهم ایشیز وار اگر بر مقدار یله بزه عاریت و دین
طریقیله معاونت و دستگیرک ایدرسک محصول مملکت ایشیزه و فاولنه یعنی قرض طریقیله
استرم غصب طریقیله دکل کدا دیدی جهان پادشاهنک بلند قدرینیه لایق دکل همتی الی
بنم کی بر کدایک مالیه آلوده ایلک یعنی بولاشد رفقکه از رازر جمع ایلشم پادشاه دیدی
غم دکل که سندن الا جف مالی کافر تاتاره و یره جکیم زیرا خبیثلر خبیثلر ایچوند یعنی سندن الا جف
مال مردار ایسه غم دکل زیرا انی کافره و یره جکیم که مردار مر داره لایقدر * بیت * قالو ایچین
الکس لبس بطاهر * قلنا نسده شقوق المیز * عین فعل مبنی مفعولدر یعنی خیر (کلس
کافک کسری و سکون لایله الحیکه جاملی بنجره لری اندن دوزر (عین الکلس جرد قطیفه
کیدر (لبس اسمی فحیده عینیه راجع ضمیر (بطاهر بیه زاندا یله محلا منصوب خبری (قلنا
جواب قالو (نسده فعل مضارع نفس منکلم مع الغیردر نصر بانک مضاعفندن سد ایدر
مثلا بر کدایی و بار دایی بغلفه و اصلاح ایلکده استعمال ایدر (به نسده متعلقدر و ضمیر
عین کلسه راجعدر (شقوق المیز لایمه (شقوق شقک جعبدر اصلنده مصدردر اما بونده
بارق و کیک مراددر (میز رانک زا اوزره تقدیمه اسم مکندر محل بروز معنایسته یعنی جفا جتی بر
مراد خلادر (محصول بیت (دیدیلر که کرج والخی خبری طاهر دکلدر یعنی ناکدر بر بویله

مطل

هولاکو
نسخه

دینلرک جوابیده دیدک باس بوقدر یعنی قایمز زیرا انکله آبخانه بار فلرینی و دلکرینی سدا یدرن
* بیت * کراب چاه نصرانی نه پاکست * جهود مرده میسوم چه پاکست * آب چاه نصرانی
لایمه لردر (نصران شامده بر کویه دیلر که بوطائفه اندن ظهور ایشدر (یا حرف نسبتدر
(نه پاکست ناپا کست معنایسته در (جهود مرده بیانیه در بیه بطنیه می شویم فعل مضارع منکلم
وحده در شوییدن (محصول بیت) اگر بت پرست کافرک قویسی صوبی پاک دکل ایسه
یعنی ناپاک ایسه قایمز زیرا انکله اولمش جهودی بوزم (حاصلی مرداری غر دارایله بوزم
* شنید مکه سر از فرمان ملک باززد و حجت آوردن گرفت و شوخ چشمی کردن ملک فرمود
نامضمون خطاب ازو بجزر و تو بیخ مستخلص کردند * فرمان ملک مصدرک فاعله اضافتیدر
(باززد کری اوردی یعنی ملکک قولنه اطاعت ایلدی و سرکشک ایلدی (شوخ چشم بونده
بوزسز و خشری معنایسته در (و یا حرف مصدر (نا حرف تعلیل (زجر و تو بیخ بونده عطف
تفسیری شکیدر سرزنش معنایسته (مستخلص لامک فحیله اسم مفعولدر استفعال باندن
(محصول ترکیب) ایشند مکه ملکک فرمانندن باشی دوندردی یعنی سوزینی قبول ایلدی
و دلیل و حجت کنور مکه باشلدی و ادبسنلک و کستاخاق ایلکه پادشاه بیوردی تا کیم مضمون
خطابی (یعنی بیور یعنی مقداری مالی اندن زجر و تو بیخ (یعنی سرزنش و غصبله استخلاص
ایلدیلر * مثنوی * بلطافت چو بر نیاید کار * سر به بی حرمتی کند ناچار * بر نیاید حاصل
اولمار دیگدر سر تقدیری سرش در سر بونده اوج معنایسته در (یعنی جدی و غایتی دیگدر
(شین کاره راجعدر (یا حرف صله (بی ادات سلب (حرمتی یا حرف مصدر (کشد فعل مضارع
مفرد غائب مبنی للمفعول معنایسته بکلور دیگدر فاعلی کاره راجع ضمیر در تأمل ندر (یعنی
منقلب اولور تنکه دیلر شراب سرکه به چکلدی (ناچار بالضروره دیگدر (محصول بیت)
لطافت و رفق و ملائمتله چونکد ایش حاصل اولیه (یعنی ایلکله که بر مصلحت نیمه حد و
غایتی حرمتسزاکه منجر و منقول و منقلب اولور حاصلی حرمتسزاکه مؤدی اولور بالضروره
* هر که بر خویشتن بخشاید * کر بخشد برو کسی شاید * هر که یعنی هر کس که بر حرف صله
(خویشدن کند معنایسته در (بخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشایدیدن ترجم
ایلر دیگدر (کر حرف شرط (بخشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشایدندن که مشترکدر
اسرکنک ایله بغشلق یشنده (بونده اسرکنک معنایسته در (بخشودندن مشتقدر دین لغوسویش
(شاید لایقدر (محصول بیت) هر کس که کندی به ترجم ایلر کر کیمه اکا ترجم ایلر سه
لایق و سزا واردر * حکایت * بازر کانی رادیدم که صدو پنجاه شتر بار داشت و چهل بنده
و خد متکار شی در جزیره کیش مرا و بحجره خویش برد و همه شب نیارا میدان سخنها
پروسان گفتن که فلان ابازم بز کتافست و فلان بضاعت بهند و ستان و این کا غذ قاله
فلان زمیست و فلان چیز را فلان زمین کا گفتی که خاطر اسکندر به دارم که هوای خوشست
و کا گفتی نه که دریای مغرب مشوشت سعد یا سفری دیگدر یشست اگر آن کرده شود
بقیت عمر خود دیگو شه ایشتم و ترک تجارت کنم گفتم آن کد ام سفرست گفت کو کرد پاری
بچین خواهم برده شنیدم که انجا عظیم قیمت دارد و از انجا کاسه چینی بروم آرم و دیبای ز می
بهنو پولاد هندی بجلب و ابکینه حلبی بچین و پردیانی بیارس و از ان پس ترک تجارت کنم
و د کانی ایشتم چندین ازین مالخوایا فروخواند که بیش طاقت گفتش نماید گفت ای سعدی
تو بر سخنی بگوی از انها که دیده و شنیده گفتم * شتر بار دوه بوی (جزیره کیش سر خدهنده
بر جزیره نک اسعیدر (نیا رامید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ارام ایلدی (یعنی دیگندمی ارامیدن

طل

رد شعی

البار فتح همزه ايله شريك ديمكدر اورتق معناسنه (بتر كستان باحرف ظرف) بضاعت بونده
 سرمايه معناسنه در (قباله فتح قافله قاضي مكتوني افلايه اضافتي لاميه در) ضمين كفيل معناسنه در
 (خاطر اسكدر به فكر اسكدر به ديمكدر) (كه حرف تعليل) هوايي يا حرف تنكير هوا مبتدا
 وخوش خبري (له يعني اسكدر به به كتم) (كه حرف تعليل در ياي مغرب لاميه و مبتدا) (مشوش
 خبري) (در ياي مغرب برينه در ياي مغرب يا زانلر متني تنبع ايتلا مشلر) سغري ديكر ديد كسندن
 و وحدته معلومدر كه متعدد اسعار كه مسافات بعيدة ده و اقع اولور بر سفر عد ايدر (كرده
 شود ايلمش اوله) (بكوشه باحرف وحدت) (وهمزه حرف توسل) (ترك تجارت مصدر ك مفعول
 اضافتدر) (كدام قنعي ديمكدر) (كو كرد ايكي) كاف مجمله تركيجه ايكي كاف عربي له كو كرد
 ديد كدر يدر كه عرب كبريت دير يارسي به اضافت بيانيه در) (كاسه چيني ده يا نيه در) (ديباي
 روميه بويله در) (بولاد هنديه بويله در بولاد چلك دمر) (ابكنه حليبه بويله) (بردياني ده بويله
) (برد نواع الاجه در كه يندن كلور) (اكثر مكه خلق اتى كبر) (چندان اولقدر ديمكدر) (ازين
 بونك كي ديمكدر) (يعني تشبيه افاده ايدر تنكه سابقا بيان اولندي) (ماخوليا فكر فاسد ديمكدر
) (فروادات تا كيد) (خواند اوقدي) (يعني سويلدي) (كه حرف بيان) (بش زياده) (طاقت
 كفتن مصدر ك مفعول اضافتدر) (محصول تركيب) (برازر كاني كوردم) كه بوزاللي دوه بوكي
 تجارت اتوانيه مالك ايدى و فرق عدد قول ايله خد متكاره بر كيجه جزيره كيشده ني كندى
 حجره سته ايلندي و بون كيجه ارام ايلدي برينه ان سوزلر سويلكندن كه فلان شريكه تركستانده در
 وفلان بضاعتن هند و ستانده و بو كاغد فلان برك قبالة سيدر وفلان نسته به فلان كيسنه
 كفسلدر كه دير ايدى كه خاطر م اسكندريه به سفر ايلك در صكه هوا خوشد رو كا
 دير ايدى كه بوق در ياي مغرب مشوشدر يعني مخوفدر كفساردن اولوند اتدن بعض نسخه ده
 در ياي مغرب برينه ديار عرب واقعدر فند بر (اي سعدي او كده بر سفر دخی و ارا كر اول سفر
 ايلمش اولنور سه بقية عمر مده بر كوشه ده اوتوررم و تجارتى ترك ايدرم شيخ زير ديدم كه اول سفر
 قنعي سفر در ديدى فارسي كور كدى چينه ايلدي سرم ايلدي مكه انده عظيم قيمتي وار و اندن كاسه
 چيني روم كنوزم و رومي ديباي هنده و بولاد هندى حله و حلب شبيه سني ينه و بردماني ي
 فارسه و اندن صكره تجارتى ترك ايدرم و برد كانه اوتوررم اولقدر بونك كي مال خولياي اوقوديكه
 اورتق سويلكه طاقتي قالمدي اندن صكره ديدى اي سعدي سنده بر سوزلر سويلكندن كور سشين
 و ايلدي سمين يعني كور دكلر كدن و ايلدي دكلر كدن بنده ديدم * نظم * ان شيد ستيكه در صحرای
 غور * بار سالاري يفتاد از ستور * ان اسم اشارتدر يث ثاني به (شيد ستي سين و ناداد خبر در و يا ضمير
 خطاب ايلدي سندر ديمكدر) (صحرای غور بيانيه غور ايكيدر بر يسي نهام ايله يمن مايلنده اولاندر
 و بر يسي دخی هند ايله الح ارا سنده در تنكه انوري شعرندن فهم اولنور) (بار سالار بار ياي عري و سكون
 راياله بوكدر) (وسالار اولويه دبرل مراد تجارت ارا سنده كار وان باشي ديكلري بازار كاند) (بس
 ياي باه عرييله بار ياي مجمله اعتبار ايدوب ييلدر معناسنه اخذ ايلنور و معناسني كين ييل
 بر سالار دينلرزا كيب فارسيد غريب متصرفلدر) (بونصرفدن صكره تصرف خاص ايدوب ياري
 باه عرييله سالاره اضافت ايدوب سالار ك باري دين اغرب تصرف ايلمكدر در) (بيت) فكم من عاب قولا
 صحجا) (واقعه من انهم السقيم) ستور طوار معناسنه در آت و قتر و غير يسي كي حاصل يثت مراددر
 (محصول يثت) آت ايلمش سكره صحرای غورده بر كر وان باشي طواردن دوشدي يعني
 دوشديكن ايلديكي * كفت چشم تك دنيا دارا * باقناعت بر كند يا خاك كور * كفت فاعلي

رد اين سيد علي و سروري

مشارح مرحوم بوصورنده
نايجا اعتراض ايلدي فند بر
للطابع

رد سروري و شمع
رد سروري
رد سروري

بار سالاردر

بار سالاردر) چشم تك بيانيه در طار كوز ديمكدر يعني آج كوز (دنيا داره اضافتي لاميه در) (و دنيا دار
 وصف تركيددر مالدار و خزينه دار كي اهل دنيا و محب دنيا ديمكدر يا عريده اما كيددر) (گاه
 ابتداء كلامه و گاه مقام عطفده واقعدر) (خال كور لاميه در) مقبره طراغي ديمكدر (محصول يثت)
 بار سالار طواردن دوشيك ديدى دنيا دارك آج كوزني يعني مال ايله طوبعز كوزني باقناعت
 برابر و يا مقبره طراغي يعني باقناعت كوزني طوبورر و يا اولد كده مقبره ترابي بوايكي بيتي رباغي
 بازانلر اقسام شعري غريب اي بيلور ايلمش * حكايه * مالداري راشيدم كه بخل چنان مشهور
 بود كه حاتم طائي بسخطا ظاهر حالش بنعمت اراسته و خست نفس جبلي در نهادش همچنان
 متمكن كه ناني بيجاني از دست ندادى و كربه ابوهريره رايقه نواختي و سلك اصحاب كهف را
 استخواني يند آختي في الجملة خانه اورا كسي نديدي در كشاده و سفره اورا سر كشاده * بخل
 باحرف مصاحبت (حاتم طائي بيانيه) (بسخطا با حرف مصاحبت) (ظاهر حالش لاميه) (اراسته
 بزمش يعني معمود) (و خست نفس جبلي مصدر ك فاعلنه و بيانيه اضافتدر جبلي خلقي ديمكدر
 خالك كسر يله) (ويا حرف نسبت براداشلي ديمكدر) (نهاد طبع معناسنه در) (ممكن تفعل بابندن
 اسم فاعلدر ثابت معناسنه) (كه حرف بيان) (ناني يا حرف وحدت) (بجاني باحرف مقابله) (ويا حرف
 وحدت) (ندادى باحرف حكايه) (و كربه كدى كاف مجمل كضمي و الك سكويه) (ابوهريره به اضافت
 تعظيمدر) (ويا حرف تخصيص باحرف مصاحبت) (لحمه يا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (نواختي
 فعل نفي ماضى مفرد غائب) (ويا حرف حكايه) (نيناختن او خشامزدى يعني رعایت ايلردى) (كهف
 را ادا مفعول اصحاب كهف سكينه ديمكدر) (نيناختن فعل نفي ماضى مفرد غائب) (ويا حرف حكايت
 انداختندن آنمزدى ديمكدر) (في الجملة حاصل كلام) (خانه اولاميه) (ويا حرف تخصيص) (نديدي
 يا حرف حكايت كوزمزدى ديمكدر) (در كشاده قبوسى آچق ديمكدر) (سفره اولاميه) (ورا ادا م
 تخصيص) (سر كشاده سر بونده اوست معناسنه در اوستى آچق ديمكدر) (محصول تركيب) (بر مالداري
 ايلندمكه بخل ايله شويله مشهور ايديكه حاتم طائي سخا و كرمه يعني خام سخا ايله نيجه كه مشهوردر
 و نامداردر مذكور مالدار بخل ايله اوليه مشهور ايدى ظاهر حالى نعمتله مزين و پيراسه يعني نعمتي
 جوق ايدى و نفس نك خستى و بخل جبليسي طبعده شويله ممكن ايديكه بر اتمكي بر جانه
 دكشمايدى يعني يانده بر اتمك جانندن عزز ايدى و ابوهريره حضرت شك كديسي بر لقمه ايله
 او خشامزدى يعني بر لقمه و روب رعایت ايلردى و اصحاب كهف ايلنه مك آنمزدى
 ايكسبكك بله رعایت استحفاي وار ايكن حاصل كلام آنك او بند كيسه قبوسى آچق كوزمزايدى
 سفره سنك اوستى و اغر نني آچق كيسه كوزمزايدى حاصل كيسه او كنه سفره چكميز ايدى يعني هيچ
 بر كيسه به اتمك بيدرمزايدى * بيت * در و يش بجز بوى طعامش نشيدى * مرغ از پس نان خوردن او
 ريزه نچيدى * در و يش يعني فقير) (بجز باحرف زائد) (بوى طعام لاميه) (وشين مذكور بجزله راجعدر
) (نشيدى فعل نفي حال ماضى مفرد غائب) (بونده دو يمازدى ديمكدر مجازا) (ايشتمك معناسنه دكلدر
 شراح ظن ايلديكي كي) (شكيم تركيده بورغم قوفي طوبعز دبرل) (مرغ ظاهر مراد مرغ خاكيددر
) (يعني طاوق مطلق مرغ دكلدر) (بس پای مجمله اردو صوك معناسنه در) (نان خوردنه اضافتي
 لاميه در) (نان خوردنك مقدم مفعولدر) (اويه اضافتده لاميه در) (ريزه دو كوندى معناسنه در
 بونده اتمك خورده سى مراددر) (نچيدى فعل نفي ماضى مفرد غائب) (ويا حرف حكايت در مزمزدى
 يعني ديو شرمزدى ديمكدر) (يعني خشامزدن اتمك دو كوند و سين بيله ديو شروب يير ايدى
) (محصول يثت) (فقير يعني فقرا جنسي طعامنك فوق بستدن غير يسي دو يمازدى يعني بولدن كين
 در و يش طعامنك قوقوسنى آچق استعمال ايدر دى بوزين كورمك و يا اكل ايلك هر كز ميسر

رد سروري و شمع

بو مقامده در و يشي قيد
وقوعدر ديشه دخی مبالغه
اولور للطابع
رد شراح جيجا

دکل ایدی طاوق دخی انک یمک وائمک بیدکندن صکره ائمک اوواغین دیوشردی یعنی کندی دیوشروب پردی طاوغه قالمزدی زیاده خسانندن * شنیدم که بدریای مغرب راه مصر برگرفته بود و خیال فرعونی در سر (قوله تعالی) حتی اذا ادرك الغرق * راه مصر لایمیه (و برگرفته نك مقدم مفعولی) خیال فرعونی بیانیه (و راه مصره معطوف تقدیری خیال فرعونی در سر گرفته بود در (اذا ادات شرط) ادرك فعل ماضی مفرد مذکر غائب در افعال بایندن و ضمیر فرعونیه راجع محلا منصوب مفعولی (غرق لغنا مرفوع فاعلی) مذکور کلام فرعون نك حقه نازل اولان آیت کریمه نك بعصیدر (محصول ترکیب) (ایشتم که مغرب در یاسنده مصر یوانی طو تمشیدی (یعنی مصره کیدردی و فرعونیه منسوب خیالی (یعنی تکبر و غروری باشند طو تمشیدی (حتی اکا غرق اولق ایشد کده * ناکاه باد مخالف کرد کشتی برآمد چنانکه گفته اند * (محصول ترکیب) حریف فرعون کی غرور ایله مصره کیدر کن ناکاه مخالف یل کی اطرافنه طولندی (کرد برآمد طولندی دیمکدر شو یله که دیمکدر * بیت * باطبع ملولت چه کنددل که نسا زد * شرطه غمه وقتی نبود لایق کشتی * باحرف مصاحبت و باحرف صله (طبع ملول بیانیه (و ناء ضمیره اضافت لایمیه (چه کند بونده نیه مالک وفادرد دیمکدر) کنددل فاعلی (که حرف بیان (نسا زد فعل نفی استقبال مفرد غائب اویه دیمکدر (یعنی موافقت ایلیمه فاعلی دل در (جیع شراح باه مکسوره ایله باز مشر لیکن خطا بیلش که بونده بایله اولنجه معناسی اولماز فتأمل (شرطه شبنک فحیه یو بران دیکلری بلک اسمیدر (موافق بلک اسمیدر دینلر فکر سز سو بیلش (ز براموافق یل کشتی به لایق اولما نك معناسی یوقدر ادنی فکره مالک اولان بیلور (وقتی یا حرف تنکیر (لایق کشتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (محصول بیت) کوکل نیه مالکدر که سنک ملول طبعکه اویه (یعنی موافق اولیمه (حاصلی موافق اولماسی ضروریدر (زیرا صاحبی اتی اقتضا ایدر (یعنی موافقت ایدر سه باطبع ایلز (بلکه بالقسم ایلز) تنکه ریح شرطه باطبع هر کشتی به لایق اولماز (مثلا مصره کیدن کشتی به پوراز لایقدر (اما کلنه لایق دکل بلکه لدوز لایقیدر (مصرع ثانی مصرع اوله نسبت مقام تعلیلده واقعدر * دست دعا بر آورد و فریادی فائده کردن گرفت قال الله تعالی فاذا رکبوا الفلک * (دست دعا لایمیه در مجازا (بر آورد دالدردی دیمکدر (بوقاری کتوردی دیمکدر دکلر) فریادی فائده بیانیه (کردن گرفت ایلیمه باشلدی (یعنی شروع ایلدی (اذا ادات شرط (رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غائب در عمل بایندن جنکیم کی به بنسره دیمکدر (فی الفلک فی حرف جر (رکبوا فعلته متعلقدر (فلک فاک ضمی و لامک سکونیه کشتی معناسه در (بو کلام شریف بر حذف کلامه متصلدر که بوندن اول شرح حال مشر کین اکادلات ایدر (و بمقامه مفصل بیانی تطویل مؤیددر (محصول ترکیب) شخک بو کلامی ناکاه باد مخالف کلامه مر بو طدر دعا الی قالدردی یعنی دعا یچون ال قالدردی دیمکدر وفائده سز فریاده باشلدی شول طائفه کی که خدایه شریک اثبات ایدر اما کی به بنسدر کلنده الاله تضرع و دعا ایدر الله یچون دخی خالص ایلدکری حالده مؤمنلر کی یعنی کندیلری مؤمنلر صورتده مخلص اظهار ایلدکری حالده دعا به مشغول اولور لیکن خدایه کی اضطرار بندن قورناروب نجات و پرد کده نیه اولکی شریک اوزره اولور * بیت * دست تضرع چه سود بنده محتاج را * وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل (دست تضرع بیانیه) تضرع فعل بایندن مصدر در زاری بقی ایدوب عرض نیاز ایلیمه دیرلر (بنده محتاج بیانیه (و ادا صله (وقت دعا لایمیه (بحرف صله با معناسه (وقت کرم ده لایمیه در (در حرف ظرف (بغل باک و غینک فاعله یله قولتی معناسه در که عریجه (ابط دیرلر هیزه نك و باک کسره لایله (محصول بیت) (محتاج بنده به تضرع و نیاز الی یعنی تضرع

و نیاز ایله

بومقامده قوله تعالی و اشاعی
فقرده قال الله تعالی عباره لری
بعض نسخه ده یوقدر اولسر
دخی معناده مدخللری اولیوب
همان نقطه کی فصل یچون
کلمشدر زیر آیت کریمه
اقتباس طریقه ذکر
اولشدر که شارح
و بر دیک معنادن دخی مساند
للطابع

رد شراح جبع

رد سروری و شعی

رد شعی

شعی و شعی
شعی و شعی
شعی و شعی
شعی و شعی

و نیاز ایله دعا ال قالدردی نه فائده (مصرع ثانی اوله نسبت مقام تعلیلده در تضرع و نیاز فائده و برمدکی انک یچوندر که ضرورت وقتده دعا الی خدایه در (یعنی حین مضایقه ده خدایه دعا یچون ال قالدردین) حاصلی خدادن دعا به مرادک دیلرسین (اما کرم و احسان وقتده ال ک قولنگده در یعنی محتاجلره بر سه اعطا یچون ال ک و زاتم سین (بلکه ایکی الکی قولنگده قصد در سین حاصلی فقرایه نسبه تصدیق الیز سین (پس دعا نیکه مقبول اولسون (وقت دعا بر خدا نك معناسی دعا وقتی ال خدا اوزره اوله دین خطاسو بیلشدر * قطعه * از زور سیم راحتی برسان * خویشتن هم تمنی برگیر * راحتی (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) یا حرف تأکید (رسان فعل امر مفرد مخاطبدر رسانیدن ایشدر دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در اصلی رسیدن ایشمک معناسه (خویشتن و اور سیمله کندی معناسه دیمکدر (تمنع فعل بایندن مصدر در فائده نك دیمکدر (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (بحرف تأکید) و کبر فعل امر مفرد مخاطب اخذ ایلدیمکدر (محصول بیت) زر و سیمدن محتاجلره راحت ایشدر یعنی فقرایه مال بدل الیمکله آسوده حال ایلد کندک دخی بدل و احسان سیمله فائده اخذ ایلد یعنی الصدقة تد البلاء و تد العمر ایلد عامل اولکه بوندن یو فائده اولماز * دان که این خانه از تو خواهد ماند * خشتی از سیم و خشتی از زر کر * دانکه برینه چونکه باز انلر و آنکه باز ان صحیح نسخه له مخالف یاز مشر (این خانه یعنی کندی خانه) ماند بونده ماندن معناسه در زیر مضارع مقدار ندر (خشتی یازی حرف وحدت) کبر طوط یعنی فرض ایلد ترکیده ده طوط فرض ایلد معناسه مستملدر (محصول بیت) سن بلکه بونده کی اولک سندن کرو قابلسر در برکری کومشدن و برکری التوندن فرض ایلد یعنی خانگی هر نفر که تربین ایدر سنک غیری یچون ایدر سین بس مالکی خانه زینتنه صرف ایلد بلکه صدقات و زکوة و آخرت بولنه صرف ایلد که منتفع اولاسین ناکه ورثه به قائمیه زرا انلر عدول کدر که سنک موت و فوتک تمنی ایدرلر * آورده اند که در مصر قارب در ویش داشت بقیع مال او توانکر شد ند و جامه های کهن بمرک اویدر بدند و خز و دمیاطی بر بدند هم در آن هفته یکی رادیدم از ایشان بر باد بای روان و غلامی پری پیکردن پی اودوان باخود کتم * آورده اند روایت البشدر دیمکدر (قارب اقر بانک جمیدر و اقر با قرینک جمیدر (اصدقا صدیق جمعی اولد یعنی کی (در ویش اضافت بیانیه در (خر خاء معجمه نك فحی و زاء معجمه مشدده ایلد دکر قبونی و انک بو کشته دیرلر (سمور و سنجاب و و شق هم حیوانه وهم کور کنه دیدکری کی (دمیاطی دالک کسره لایله میاط مصرده طوقون الاجه جنسیدر (بیریدند فعل ماضی جمع غائبدر کندیلر یعنی یچندیلر (باد پای انک صفتلرندن وصف ترکیبدر یل ابقی دیمکدر (روان صفت باد باد یوروکن معناسه صفت مشبهه در (غلامی یا حرف وحدت) پری پیکر وصف ترکیبدر پری یوزلی معناسه (دوان صفت مشبهه در غلامه دویندن الیمی دیمکدر (محصول ترکیب) روایت البشدر در که مصرده فقر اقر بامی و ارایدی انک مالنک قبه سیمله (یعنی در یاده کندیله غرق اولان مالدن غیر یله غنی اولدیلر و اسکی لباسلری انک اولسی سیمیه برتدیلر بونده ابهام و ارفندبر (و خز) و دمیاطی یچندیلر هم اول غرق اولد یعنی هفته ده انلر دن بریسنی کور دم بر یورغه انک اوزرنده و اردنجه بر پری پیکر قول بیلوب کیدر کسرومه دیدم * قطعه * وه که کمرده باز کردیدی بمان قبیله و پیوند * وه و اولک فحی و هاء اصلیه ایلد ادات حسرت و تغابنر واه ده دیرلر (مرده اولی (باز کرو) و کردیدی فعل حکایت مفرد غائب دویندی یعنی نیه دنیاه کلیدی (یا حرف صله (میان قبیله لایمیه قبیله اوزرنه سنه و اراسته دیمکدر (پیوند خصم و قوم معناسه در (محصول بیت) حیف که اکرمیت کرو دویندی (یعنی حی اولوب دنیاه کلیدی قبیله سی و اقر بامی اراسته (حاصلی تکرار حیات بولوب قبیله سی و پیوندی ایلد سابقه کی اختلاط ایلسمه * رد میراث سخت بودی *

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری
رد شعی

وارثان را از مرگ خویشاوند * رد میراث مصدر ك مفعولته اضافتیدر (سختتر اسم تفضیل
 قنبرق و مشكرك دیمكدر (وارثان فاعل ردد در (را ادات صله (زاء مفرده من تفضیلید معنایسته در
 (مرگ خویشاوند مصدر ك فاعله اضافتی قبیلندندر (خویشاوند اسم جمع در اقربا
 معنایسته مفرد مقایسته ده مستعملدر (محصول بیت) اگر مرده مذکور کبی یتد کلیدی
 وارثان میراثی رد ایلک خصمرك موتدن قنبرق و مشكرك اولوردی (یعنی مال جانندندر
 پس مال و بر ملك همان جان و بر مكددر * بسابقه معرفتی که میان ما بود آستینش
 بکشیدم و کفتم * با حرف مصاحبت سببی متضمن (سابقه معرفت لامیه (معرفت بونده
 آشنائی معنایسته در (یعنی یکمیش آشنائی سببیه (که حرف رابط صفت (میان ما لامیه
 (محصول ترکیب) پورغه آت اوزره سوار اولان خصمیه یکمیش آشنائی سببیه که آرا مرده
 و اریدی یکنی چکدم و دیدم * بیت * بخورای نيك سیرت سره مرد * کان نگون بخت کرد کرد
 و نخورد * نيك سیرت وصف ترکیبی در خوش خوی معنایسته (سره مرده اضافتی بیانیه در
 نيك مرد دیمكدر زیرا اصلنده یکمیش این اچنه به دیر (سره مردی اکا عطف ایدنرا سلوب
 عجمه مخالف ایلشله (کان اصلنده که آن در (که حرف تعلیل (نگون بخت وصف ترکیبی در
 نونك کسری و کاف عجمیک ضمیمه باشی اشغه دیمكدر که عربیده مشکس دیرل افعال باندن
 اسم فاعلدر عجم روستا یلری نونك ضمیمه اوقورل پس بضم النون دین روستا یللی ایلش
 بد بخت معنایسته در (کرد کرد کاف اول عجمی و مکسور در (وائی عربی و معنای حذر جمع
 ایلدی دیمكدر (نخورد خاتك فتی و واور سمبله فتحه قافیه ضرورتی ایچوندر وزن ضرورتی
 ایچون دین خطا سولش (محصول بیت) بی ای ابو خوبلی ای مرد (زیرا اول بد بخت جمع
 ایلدی و دیدی (یعنی چونکه اول بد بخته یلك مبسر اولدی ای نيك مرد سن بی نوش جان
 اولسون * حکایت * صیاد ضعیف راماهی قوی در دام افتاد طاقت ضبط ان نداشت ماهی
 پروغالب آمد و دام از دستش در بود و برقت * صیاد ضعیف بیانیه (ورا ادات تخصیص (ماهی
 قوی بیانیه (در حرف صله (دام بونده آغ معنایسته در که عربیده شبکه دیرل (طاقت ضبط
 مصدر ك مفعولته اضافتیدر (و ضبطك آنه مصدر ك مفعولته در (ماهی مبتدا (غالب آمد
 خبری (در حرف تأکید (ر بود فعل ماضی مفرد غائب فاعلی دیمكدر (محصول ترکیب (صیاد
 ضعیفك قوی بالقی (یعنی ابری و قوتلی بالقی اغنه دوشدی آتی ضبط ایلکه طاقی اولدی (یعنی
 ضبط ایده مدی ماهی اکا غالب کلدی و آغی اندن فاعلی و کتدی * قطعه * شد غلامی
 که آب جوی ارد * اب جوی آمد و غلام ببرد * شد بونده رفت معنایسته در (غلام بونده اوغلان
 دیمكدر (و با حرف وحدت (که حرف بیان (آب جوی لامیه جوی ابرمق غلام ببرد مقدم مفعولیدر
 (محصول بیت) اوغلان کتدی که ابرمق صوبنی کتوره (یعنی ابرمقدن صو کتوره ابرمق
 صوبنی کلدی (و اوغلان ایلندی (یعنی کوتوردی ماهی دامی (یعنی آغی کتور دیمکی کبی
 * دام هر بار ماهی آوردی * ماهی این بار رفت و دام ببرد * بار بونده کره معنایسته در (محصول بیت)
 آغ هر زمان بالقی کوتوردی (یعنی بالقی اولاردی ماهی بو کره کتدی و آغی ایلندی (یعنی
 انی فاعلی و کتوردی * دیگر صیادان در بغ خوردند و لاش کردند که چنین صیدی
 در دام افتاد و نتوانستی نگاه داشتن گفت ای برادر این جدم توان کرد که مرا روزی نبود و ماهی را
 همچنان روزی مانده بود * در بغ دالك کسریله مشهور در امامیر حسین معنایسته
 ضمیمه ایده کلددر حیف دیمكدر در بغ بیدلر یعنی حیفندیلر (که حرف تعلیل (چنین صیدی
 با حرف وحدت بونجیلین بر صید دیمكدر (و او حرف حال (نتوانستی فعل فی ماضی مفرد ثانی

رد شرح جیعا

رد سروری

رد این سید علی

(نکاه داشتن حفظ ایلک یعنی ضبط ایده مدك (مرار وزی باه اصایه ایله رزق و نصیب
 معنایسته در (ایکنی روزیده رزق و نصیب معنایسته اولقی جائز (و باه تنکیر ایله یوم معنایسته اولقی
 جائز (محصول ترکیب) غیری صیادل حیفندیلر وائی ملاست ایلدیلر که بونجیلین صید دامکه
 دوشدی و ضبطنه مالک اولدك دیو دیدی ای قرداشلر نیجه اتمك کرکدر که بغم نصیم دکل ایدی
 و ماهینك بغم نصیم اولمدی یعنی کبی ذمبی قالمش ایدی و یادری کز مکد کونی قالمش
 ایدی یعنی دخی اجل کلامش ایدی * حکمت * صیاد بی روزی در دجله ماهی نکیرد و ماهی
 بی اجل برخشکی نمیرد * (محصول ترکیب) نصیبسز صیاد دجله ده ماهی طوعناز دجله ماهی
 چوقلغلك معنایسته ایکن واجلسز ماهی قراده اولماز زیرا کاه اولور که صیاد شبکه سندن بالقری
 قراده دوکر و بعضی طالبی رزق به صوبه دوشوب خلاص او اور * حکایت * دست و پا بریده
 هزار پای را بکشت صاحب دلی پرو بکذشت و کفت سبحان الله با هزار پای که داشت چون
 اجلس فرارسید از بی دست و پای نتوانست کر بخت * بریده اسم مفعولدر (و با حرف وحدت
 و همزه حرف توسل (هزار پا قرق ایللی دیدکلی بوجك (و با حرف وحدت (ورا ادات مفعول
 (سبحان مصدر لغله منصوبدر بر فعل مقدره تقدیری اسمی در ازه معنایسته یعنی ازه الله
 تزییها اکثر مقام تجیده مستعملدر بونده کی کبی (فرا حرف تأکید (کر بخت بونده کر بخت
 معنایسته در (محصول ترکیب) برالی و یاغی کلمش کیمسه بر هزار پای قتل ایلدی
 بر صاحب دل اوزرینه اوغاردی و دیدی سبحان الله یك اباغله که طوتاردی یعنی یك اباغله که
 آنک و اریدی چونکه اجل اشدی رالسز و یا قسز دن قاچغسه قادر اولدی یعنی خلاص
 بولدی * مشوی * چواید ز بی دشمن جان ستان * بینه داجل پای مرد دو آن * بی بونده
 ارد معنایسته در (دشمن جان ستان بیانیه در (جان ستان وصف ترکیبدر جان آلیجی معنایسته
 (بینه فعل مضارع مفرد غائب اجل فاعلی (و پای مرد لامیه و مفعولی (دوانه اضافت
 بیانیه (محصول بیت) چونکه اردن جان آلیجی دشمن ایشه یعنی کله اجل بلیجی مردك
 یاغین بغرشو بلکه برادرم ادملمغه قادر اولمز حاصلی او لک وقتی کلد که دشمندن خلاص
 بولامز * دران دمکه دشمن بیانی رسید * کان کیانی نشاید کشید * دم بونده وقت وساعت
 معنایسته در (که حرف رابط صفت (بیانی بری آردنجه (کان کیانی بیانیه سلاطین ماضیه نك
 بر قسمنه کیانیان دیرل اولری کیخسر و و آخراری اسکندر بن دارادر (نشاید فعل فی مستقبل
 مفرد غائب لایق دکل دیمكدر بونده عدم امکاندن عبارتدر (کشید مصدر معنایسته در زیرا
 مضارعه مقارندر (محصول بیت) اولدمده که دشمن بری آردنجه کله ایشه کان کیانی بی
 چکمک ممکن دکل یعنی هر قدر که کانکش وزور باز ایشه الی و یاغی دتر شو بلکه کانن چکمکه
 قادر اولماز کانن کیه تخصیص ایلدی زیرا انلرك کانلری هم ای و هم قتی اولور ایش و انلر
 جیعا کانکش اولور ایش شبکه بعض توار بخته ذکر اولمش * حکایت * ایلهی رادیدم
 سمین و خلعتی در برنمین و مرکب نازی در زیر و قصص مصری بر سر کمتی کفت ای سعدی
 چه کونمی بیانی این دیبای معلم برین حیوان لاعلم کفتم خطی رشست که باب زر نوشست *
 ایلهی با حرف وحدت (ورا ادات مفعول (سمین فعل و زنی اوزره سمین دیمكدر (و ثمین
 بهائی دیمكدر زیرا ثمین معنایسته در (اسب نازی عربی آت دیمكدر بعض نسخه ده
 (مرکب عربی دوشمش (قصب مصری ارشی ایلک و ارغیجی کاندن طوقور بر دورلی
 آلاجه بزدر که مصر ك تزه جوانلری ولونداتی باشنه صاررلر الان ارا زنده مستعملدر (دیبای معلم
 بیانیه معلم اسم مفعولدر افعال باندن مراد طرا زدر که اول مانده لباسه آتی نشان ایدر دی

اوموز زنده و کور کور زنده اما بو زمانده مهجور و متروکدر الا آن شمانک سرائیل زنده ایچ اوغلانی
استعمل ایدر حاصلی اینکدن بهار شکننده یعنی کل و سنبل و قنقل و غیر یلری کی ایدر
(پس نو بدن بر پاره در که ایکی اوموزه دیگر لر دین طرازی بیلزیمش (محصول ترکیب)
پس ایلههی کوردم اوز زنده آغر بهالی خلعت والتنه عربی آت و باشنده قصب مصری
بر کیمه بکا دیدی ای سعدی نیجه کور رسین بودیای معلم و مطرزی بو حیوان لایعلم و لایفهم
اوز زنده دیدم بر جریکین خطدر که آتون صوبله یازمشدر * بیت * قدشابه بالوری چار *
نچلا جسداله خوار * قد حرف تحقیق (شابه فعل ماضی مفرغ مذکر غائب مفاعله باندن
(با حرف صله) وری واول ورائک فتحه لریله بی آدم دیمکدر حرف جر فاعله متعلقدر تقدیرا
مجرور مفعول به غیر صریحدر (وچار لفظا مرفوع فاعلیدر (عجلا قیاس مرفوع اولوق
ایدی چاردن بدلاکله لیکن قرآندن اقتباسه دلالت ایلمک ایچون نصب ایلدی (زرا نده
منصوبدر مفعولیت ایله اتخذه فعلندن اما بونده جائزدر که دینلن کی حکایتله اوله و جائزدر که
اعنی تقدیرله اوله (و جسد ایدر نچلا دن (له خوارله مقدم خبر و خوار مؤخر مبتدا و جمل
اسمه صفت جسددر (خوار خاء معجمه نك ضمیمه بقر اوزینه دیرلر (محصول بیت) مذکور ایلههی
گاه چاره تشبیه ایلدی وگاه بقره تحقیق چار بی آدمه مشابه اولدی اعنی بوزاغی جسدیکه
صغیر اوزی صاحبدر حاصلی صغیر اوزلی بوزاغی جسدی چار بی آدمه مشابه اولدی * قطعه *
بادمی توان گفت ماند این حیوان * مکرد راعه و دستار و نقش بیرونش * با حرف صله (آدمی
انسان (گفت مصدر معنایسته در (ماند فعل مضارع مفرغ غائب مایندن بکرز دیمکدر
ماننددن دین خط ایلمش مصراعده تقدیم و تأخیر وار در تقدیری توان گفتکه بادی ماند
این حیوان (دراعه دالک کسریله طبلسان دیدکری لباسدر که بوزمانده مهجور و متروکدر
(دستار بونده دلیددر (محصول بیت) دیمک اولماز که آدمی به بکرز بو حیوان مکر طبلسان و دلید
و نقش و شکل بیرونی یعنی حقیقته انسان دکلدر و انسانه بکر مکر صورت ظاهر بیسی بعض نسخهده
مکر برینه بجز دوشمش * بکرد در همه اثواب و ملک هستی * او * که هیچ چیز نیایی حلال جز خوشش *
با حرف تأکید (کرد کاف عجمک فتحیه فعل امر مفرغ مخاطبدر کردندن چکرین و دولان دیمکدر
(ملکی هستی بیانیته (محصول بیت) جمع اثواب و وارالغی ملکنده یعنی مامدکننده چکرین و دولان
یعنی تجسس و تفحص ایله که هیچ بر نسته سنی حلال بولماز سین قائندن خبری یعنی قانی حلال و سایر
اثواب و املاکی جمیعاً حرامدر * قطعه * شریف اگر متضعف شود خیال مبر * که پایگاه
بلندش ضعیف خواهد شد * متضعف تفعل بایندن اسم فاعلدر متضعفکنه ضد و تقیض
قوتدر (که حرف بیان (پایگاه باد عجمله بونده مرتبه مراد در (بلنده اضافتی بیانیته در (شد
مصدر معنایسته در (محصول بیت) شریف اگر ضعیفده اولورسه خیال ایلمه یعنی ایله
حاصلی خیال طومعه که انک بلند مرتبه سنی و عالی منحصی ضعیف اولورسدر یعنی شریفک وجودی
و بالمرتبویسی ضعیف اولمغه شریفک مرتبه سته ضعیف و نقصان کارینه شریف شریفدر
* و آستانه سمین بچیز زرد و زرد * کان مبر که یهودی شریف خواهد شد * آستانه سمین
بیانیته (با حرف مصاحبت (میخ زرده بیانیته در (دوزد فعل مضارع مفرغ غائبدر (دوزیدن
میخله دیمکدر زیرا دوختن و دوزیدن مشرکدر دیمکله میخلمی بپنشنده بعض نسخهده
زرد دوشربنه بومعنايه (شریف بونده عزیز و مفعول معنایسته در (محصول بیت) و اگر
کش اشکی التون اکسریله میخلسره یعنی بوقدر امول و ثوابه مالک اولورسه ظن ایلمه که
یهودی شریف و عزیز اولورسدر یعنی مال و ملک چوقله بیهله یهودی معزز و مکرم اولماز

رد سروری

رد شعی

* حکایت * دزدی کدابی را گفت شرم نداری که از برای جوی سیم دست پیش هر لیم
دراز میکنی گفت * (محصول ترکیب) براوغری بردیلمی به دیدی او تاغز مبین که براره
مقدار نیجه کش ایچون ایکی هر الخفک او کینه اوزا در سین دیلمی دیدی * بیت * دست دراز
از پی یک جبه سیم * به که ببرد بدانکی ونیم * دست دراز تقدیری دست دراز کردند در
پس دست کردنک مفعول اولی و دراز تالیسی پس دست دراز وصف ترکیبدر دین معنای بیته
واصل دکل ایش بعض نسخهده دست درازی دوشمش با ایله بوقدر جبه وصف ترکیبی اولور
(پی باء عجمک فتحیه ادا ت تعلیلدر (جبه شیء قبلدن عبارتدر (ببرد فعل مضارع جمع
غائب تشدید ضرورت وزن ایچوندر کسدر دیمکدر (دانک کاف عجمله در همده الی حصه دن
بر حصه به دیرلر (محصول بیت) بر جبه کش ایچون ال اوزون ایلمک یعنی ال اوزانمق بکدر که
کسدر بردانک کش ایچون و یا بایرم دانک حاصلی او غریلق ایدوب ال کسلیکدن ایسه دیلمی بیک
ایدوب ال صاغ قالمق اولی در (بونده بی بعده معنایسته در دین خطا سولیش * حکایت *
مشت زنی را حکایت کند که از دهر مخاف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفرغان
شکایت پیش پدر برد و اجازت خواست که عزم سفر دارم تا مکر بقوت بازود آمن کامی
بکف آرم * مشت زن وصف ترکیبدر یومرق اوروجی دیمکدر بونک اصلی بودر که مشت زنک
برفندر که صاغ الک باش پرمغین سباه و وسطی بیته الور وصول النده بر نسته بی سپر ایدر و مطرق
اوبی کی اوینار حاصلی صاغ الینی مطرق برینه استعمال ایدر و بوطا فته بوقدر اول قدر
ادمان ایدر که صاغ الینک هر بر پرمغانی خیاره دوغمشدر تحضیم زمانده شام شریفه برفاج
سمرقندی طالب علم کلدی و بعضنک بوقدره بر مقدار مهارتی و ارایدی مسافر زرد دیو بونلری
منجیک جامنه ایلمک ایچروده بر مقدار درلدر کدن صکره جامنک دیوارینه اولقددر مشت
اوردیلر که قابل تعبیر دکل مکر انواع ادمانلرندن بو برونوع ادمان ایش و بر کره بونلری ربوه
جانبه سیره چقاردق حین مصاحبتده بر دزمانی برضعیفه سته قاتی بر مقدار اوینایه ایم دیدی
قالقدیلر و اوینایراق اولضعیف توانانک قوالغی توزینه بر مشت اوردی همان دیه سی اوزره کلدی
و کوم کوا اولدی بزرفاج روی طالب علملر خوف ایلمک که اولدی دیو اما انلر هیچ آتمادی
و قالقدیلر اول مضروبی اودیلر عقلی باشنه کلجه (پس مشت زنی زور بازایله تفسیر ایدنلر
تفسیر ایلمش (یا حرف وحدت (ورا ادا ت مفعول (دهر مخالف زمان غیر مساعددن عبارتدر
اضافات بیانیته در (خلق فراحده بویهدر (خلق نقطه سز عریده بوغازه دیرلر و فارسیده
کلر دیرلر کاف عجمک فتحی و ضمیه (فراخ فانک فتحی و کسریله ککش دیمکدر واسع معنایسته
کثرت اکل وعدم قناعتدن کایتدر (دست تک وصف ترکیبدر (و یا حرف مصدر ال طارلغی
دیمکدر صفر الید معنایسته حاصلی افلاسدن کایتدر (دست تک دیو تانک کسریته تشبیه
ایدوب اضافتله او قویانلر تک طبع ایلمش (بفرغان با حرف صله تقدیری بفرغان آمده بود در
(شکایت پیش پدر برد (بعض نسخهده مشورت دوشمش شکایت برینه (که حرف بیان (عزم سفر
مصدرك معنائه اضافتدر (تا حرف تعادل (مکر حرف تمنی تا اوله که دیمکدر (با حرف مصاحبت
(قوت بازو مصدرک فاعلنه اضافتدر (دامن کام لامیه در مجاز (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
مراد انکی دیمکدر (با حرف صله) کف ال ایایی در مراد ال در مجاز مرسل طریقله (ارم فعل مضارع
متکلم وحده در اله کتورم دیمکدر بعض نسخهده بچیک دوشمش (محصول ترکیب) بر مشت زنی
حکایت ایدر که دهر مخاف! لقدن چانه کشیدی یعنی جانشندن اوصافش و بیزار اولمشیدی
و کیک بوغزدن وال طارغندن فغانه واضطرابه شکایتی باباسی فتنه ایلدی یعنی باباسنه حالتدن

رد سروری

۱۰۰

رد ابن سید علی

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

شکایت ایلادی و اجازت دبدیکه سفره نیت ایدرم اریله که قوت بازویله مراد آنکی اله کتورم دیو
 * بیت * فضل وهنر ضایعست تا نماند * عود بر آتش نهند و مسک بسایند * تا حرف توفیق در
 مادام معناسنه (محصول بیت) فضل وهنر ضایعست مادامکه کور نمیه رو با کوسر لیه رو لایوم
 و تعدی طریقیه مصراع ثانی تمثیل طریقیه واقعدر پس عودی آتشه قورل قوقوسی ظاهر
 اولماغیچون و مسکی از لر زیر از مکه قوقوسی زیاده اولور حتی زلفه و کاکله و کبسه و مشکیا
 در لر بو معنی اعتباریه فتنه در * بدر کتفت ای پسر خیال محال از سر بدر کن و پای قناعت
 در دامن سلامت کش که بزرگان گفته اند دولت نه بگو شید نسبت چاره کم جوشید نسبت *
 (خیال محال بیانیه) پای قناعت لامیه در مجازا (دامن سلامتیه) بویه در (کش فعل امر مفرد مخاطبدر
 کشیدن) که حرف تعلیل (کوشیدن در شک) دیمکدر (یعنی سعی ایلک) (کم بونک کبی پر رده
 ترک کلیدن عبارتدر (جوشیدن لغتیه قیامقدر) اما بونک کبی پر رده اضطراب و مشقتدن
 عبارتدر (محصول ترکیب) باباسی بدی ای اوغل خیال محالی باشکدن چبقار یعنی اخراج ایله
 و پای قناعتی دامن سلامتیه جک یعنی ممکن اولدیغی دکلو قناعت ایدوب اضطراب و مشقتدن
 سالم و آزاده اول زیرا اکا بر دیمشدر در دولت وسعادت سعی و کوششله دکل یعنی چالشغله
 دولت ال و یرمز مادامکه جانب حقندن عنایت اولیه پس چاره اضطراب و مشقتی ترک ایلکدر
 یعنی صبر ایدوب بحضور اولماقدر * بیت * کس نتواند گرفت دامن دولت بزور * کوشش
 بی فائده است و سیه بر روی کور * گرفت مصدر معناسنه در (دامن دولت لامیه در مجازا
 کوشش بی فائده بیانیه در (وسمه و اوله قحی و سینگ سکونیه بونده راستی مراددر که دیشی اهلی
 فاشلر نه جکرل (ابروی کور بیانیه در (زیرا بونده کور عدم ابر و دن عبارتدر (اعنی معناسنه دکل
 یعنی ابرونک قبلی اولماغیچه ابرویه راستی حکمک فائده و یرمز (شرح کورک بومعناسنه تعرض
 ایلاد کلرندن معلومدر که کوری اعنی معناسنه اخذ ایدر لر (محصول بیت) کیمسه دولت آنکی
 زور ایله طونغه قادر دکلدر یعنی قوت بازویله دولت ال و یرمز زیرا ابروی کوره و سیه حکمک کبی
 بی فائده در دولت وسعادت نه سعی جانب حقندن عنایت اولماغیچه * بیت * اگر بهر سر مویت هنر
 دو صد باشد * هنر بکار نیاید چو بخت بد باشد * بهر با حرف ظرف) سر مولامیه قبل اوجی دیمکدر
 (هنر دو صد ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولش اصلنده دو صد هنر در (محصول بیت)
 اگر هر رقیبک اوچنده ایکوز هنرک اولور سه هنر ایشه کلز (یعنی فائده ایلز) (چونکه بخت و طالع
 برامز اوله) (یعنی طالعده مساعدیه اولماغیچه هنر فائده ایلز) * بیت * چه کند زور مند و آرون بخت
 بازوی بخت به که بازوی سخت * (زور مند زورلی دیمکدر (زیرا مصادات نسبتدر) پس زور مند
 وصف ترکیبدر دین خطا ایلش (و آرون بخت وصف ترکیبدر نخس طالععلی دیمکدر
 زور مندک اضافتی بیانیه در (بازوی بخت و بازوی سخت لامیه در مجازا (محصول بیت) زورلی
 نخس طالععلی نه ایلسون (یعنی نیه قادر در) و نیه مالکدر طالع ایشلا بجه (مصراع ثانی
 مقام تعلیلده در (زیرا طالع بازوی یکدر قوی بازو دن یعنی طالع قوی اولماغیچه بازو قوی
 فائده ایلز بوا یکی بیت بر مجرده ظن ایدوب منشوی یازا نلر غریب بی تشخیص ایشلا
 * پسر گفت ای بدر فوائده سفر بسیارست از زهت خاطر و جذب فوائده دیدن عجایب و شنیدن
 غرائب و تفرج بلدان و محاورت خلان و تحصیل جاه و ادب و مزید مال و مکتب
 و معرفت یاران و تجربت روز کاران چنان که سالکان طریقت گفته اند * فوائده سفر لامیه
 (از حرف تبیین) زهت خاطر مصدرک فاعانه اضافتدر سرور خاطر دیمکدر (جذب فوائده
 مصدرک مفعولنه اضافتدر فائده لچکمک (یعنی فوائده تحصیل ایلک) دیدن عجایب و شنیدن

در شرح جیعا
 ابروی کورک اضافتی لامیه
 اولوب کور اعنی دیمک اولسه
 هر قدر جزات اولر ایشده
 معنی فاسد اولر حتی شارح
 مرحوم دخی شراحه
 یک پوریمدیکندن جوازینه
 اشارت ایشدر
 للطابع

رد این سیدعلی و سروری

غرائب

غرائب ایکسی بیله مصدرک مفعولنه اضافتدر (تفرج بلدان مصدرک مفعولنه در) بلدان
 بانک ضمیمه بلدک جعیدر شهر لر دیمکدر (محاورت مفاعله بایندن مصدر در) خلان اضافتی
 مفعولنه در سابقدر کبی (خلان خلایک جعیدر تشدید لامیه (مزید مصدر) (می مال
 اضافتی فاعلنه در) و معرفت یاران مصدر ممینک مفعولنه در (تجربت روز کاران تجربت تفعل
 بایندن مصدر در سماعی زیر مقل اللام اولماغیچه یاه مصدری حذف ایلک سماعیدر
 قنامل (روز کارانه اضافتی مفعولنه در) روز کاران الف و نونه جمع اولسی خلاف قیاسیدر
 (محصول ترکیب) پسر دیدی ای بدر سفر فائده لری چو قدر خاطر سرورندن و جذب
 فوائندن و عجایب احوال کور مکدن و غرائب قصه ل ایشکدن و شهر لر سیرندن و دوستلره
 مکالمه دن و منصب و ادب تحصیلدن و مال و مکتب زیاده لکندن و یار آئی بلدن و روز کارل
 تجربته سندن شو بلکه طریقت سالکری دیمشدر در * قطعه * تابد کال و خانه در کروی *
 هرگز ای خام آدمی نشوی * تا حرف توفیق مادام معناسنه (بد کان با حرف ظرف
 (در حرف تأکید) کرو کاف عجمک کسری و رانک فحیه رهن معناسنه در (و یا ضمیر
 خطاب) نشوی فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطبدر (محصول بیت) مادام که دکان و خانه ده
 رهنده سین یعنی انلره مقید سین هرگز ای خام کیمسه آدمی اولماز سین یعنی مادام که دکان
 و خانه دن چقبوب غریبه کیمز سین هرگز خایمک کیمز و انسان اولماز سین * پرواندر جهان
 تفرج کن * پیش از آن روز گز جهان بروی * برو فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (اندر
 همزه نکت فحیه ادات ظرفدر (کز اصلنده که از ایدی (محصول بیت) وار جهانه تفرج
 ایله اول کوندن اول که جهاندن کیدر سین یعنی دکاندن و اودن چقبوب وار عالمی سیر
 ایله اول کوندن اول که عالم فایندن عالم باقیه کیدر سین یعنی اولمزدن اول * پدر گفت ای پسر
 منافع سفر برین نمط که کفتی بسیارست و لیکن پنج طائفه را مسلت اول باز رکاتی که
 باوجود نعمت و مکت غلامان و کنیزان دلاویز و شاکردان چاک دارد هر روز بشهری
 و هر شب بمقامی و هر دم بتفرج گاهی از نعم دنیا تمتع شود * منافع سفر لامیه (نمطونک و مینک
 فحیه لریله اسلوب دیمکدر) بعض نسخه ده بسیار یرینه بی شمار دو شمش (پنج طائفه را
 (راادات صله و یا ادات تخصیص فتنه در) بعض نسخه ده مسلم یرینه (سین و تا ادات خبردر
 واقع اولش (پنج طائفه راست دیمش) بعض شرح بویه یازمش بعینه (و بعضی
 افتر ایلش که پنچک ولنه بر بلاء صله ارا د ایلش دیو ایشکن یا نمزده اولان نسخه مذکور
 شارحک نسخه سندن یازمش غایتده صحیح نسخه در و انده افزا ایلد یکی بادن نام و نشان
 بوق (پس معلوم اولدیکه باینده واقع اولان نسخه یاز یاده سقیم ایش و یا نعضا افتر ایدر مش
 و بویه اعتراضی چوق واقع اولور (اعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیات اعمالنا) بعض
 نسخه ده اول یرینه نخستین واقعدر (باز رکاتی با حرف وحدت) که حرف رابط صفت
 (با حرف مصاحب سببیت متضمن) وجود نعمت لامیه (مکت قدرت دیمکدر) غلامان
 دارک مقدم مفعولدر (و کنیزان کامعطوف (الف و نونه جمع اولدقلری ذوی العقولدن
 اولدقلری ایچوندر) بعض شرح غیر دن نقل ایدوب (کنیزان کنیزک جعی) (و کنیزکان کنیزک
 (صکره بحر الغرائب دن نقل ایدوب دیمش) کنیزان کنیزک جعی (و بعضی لر تعصب ایدوب بو که
 بو تقریردن اسناد جهل ایدوب خیالی پریشان کلمات ایلش (غلامان اولنه بر که حرفی ابراد
 ایلین حق معنایه واصل دکل ایش (دلاویز و صفت ترکیبدر آویزید ندن لغتیه اصمقدر

محاورت حایله مصاحبت
 معناسنه در وجیم ایله
 فو کتیلک ایلکدر
 س

عجبا باز آنک سهوا یشی جاثر
 دکلدر للطابع
 رد سروری

رد سروری
 رد شعی

(اما استعماله تعلق معنایه در کمال تعلق ایلدیکه سنه زده استعمال ایدرلر بونده غلامان)
 (و کثیرانه صفت واقع اولش اشتراک طریقه (شاگردان چایک بیانیسه) و غلامان)
 (و کثیرانه معطوف شاگردان خدمه مراددر) یعنی خدمتکار جنسی (دارد فعل مضارع)
 مفرد غائب مذکور مقدم مفعوللری (و بازر کانه راجع فاعله ضمیر فاعلی (بشهری)
 (باحرف ظرف) و باحرف وحدت (بمقامیده بویه در) بعضی نسخه ده (هر دم برینه)
 هر لحظه دوشمش (بتفرج کاهیده بویه) (نعیم دنیا لامیه نعمت دنیا دیمکدر) (متمتع فعل)
 بابتدن اسم فاعلدر فائده لیتی معنایه (محصول ترکیب) بدریدی ای سر بر اسلوب اوزره که
 سن بیان ایلدیکه سفر فائده لری چوقدر اما بش طائفه مسلمان و لکبسی بر باز رکادر که نعمت و قدرت
 وجودیه دلاویز جوانلری و جاربهری اوله و چایک خدمتکارلری دخی اوله هر کون بر شهرده
 و هر کجه بر مقامده و هر لحظه بر سرانگاهده دنیا نعمتلرندن فائده لئه * قطعه * منع بکوه
 و دشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت * منع اسم فاعلدر
 افعال بابتدن صاحب نعمته اطلاق ایدرلر حاصلی اهل دولت دیمکدر غنی معنایه اسم مفعول
 طوتوب عینی فاعله قید ایلین تصرف خاص ایلش (بکوه باحرف ظرف) (دشت دالک قبی)
 و شبنک سکونیه او و اصحرا معنایه (منع مبتدا و غریب ثانیه) و نیست خبر ثانی و ثانی
 خبریه جمله اسمیه خبر اول و اول خبریه جمله ابتدایه (خیمه چادر و زدک مقدم مفعول)
 (خوابگاه بناحق بر یعنی یتاق و راحت بری دیمکدر) (ساختک مقدم مفعولیدر) (محصول بیت)
 منع و غنی اولان کیمسه طاعده و اواده و بیابانده غریب دکلدر هر ره که واردی جادر قور دی
 و یتاق و حضور بری پیدا ایلدی حاصلی هر ره که وارسه حضور و صفا ایدر دیمکدر یعنی
 اهل دنیا هر قنده ایسه ذوق و صفاده در دیمکدر * و آن را که بر مراد جهان نیست دست رس *
 در زاد و بوم خویش غریبست و ناشناخت * و او بونک کبی برلده استدرک معنایه متضمتدر
 (که حرف بیان) مراد جهان بیانیسه (دست رس وصف ترکیبدر رسیدن قدرت و وسعت
 معنایه) زاد و بوم جیمه کلستان نسخند زده و او عطفله کلور اما سید علی زاده و نعمت الله
 و اوسز ایراد ایلش و هیچ بریسی تعرض ایلماشدر که ترکیب اضافی میدر مزجیدر و سائر
 لغتدرده بوم زمین و قرار کاهدر دیمشله اما زاده مستقلا معنی و برعکس لکن اهالی انجرام
 دیدلر که زاد و بوم عطف تفسیریدر اما زادک بوندن غیری برده بوم معنایه دلالتی بوقدر
 و العلم عند الله (ناشناخت نامعلوم دیمکدر) (محصول بیت) (منعک حالی مذکور کیدر
 اما اول کیمه نیک که جهان مرادینه الی ایشمن یعنی قدرت و وسعتی بوقدر حاصلی فقیر و مفلسدر
 کند بیک طوعدینی و قویدینی برده یعنی کندی شهرنده و مملکتده غریب و مجهول
 و متکور در حاصلی اتی کیمه بطرز و نام و نشانی اکاز * دوم عالمی که بمنطق شیرین و قوت
 فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رود بخد متش اقدام نمایند و اکرام کنند * دوم بش طائفه نیک
 ایکجیسی (عالمی باحرف وحدت) (که حرف بیان) (باحرف مصاحبت سببی متضمن
) (منطق شیرین بیانیسه مصدر مییدر نطق معنایه یعنی تکلم) (قوت فصاحت و اولک تشدیدیه
 لامیه) (مایه بلاغتده بویه در) (بخد متش باحرف صله) (اقدام نمایند اقدام) (نمایندک مقدم
 مفعولیدر) (محصول ترکیب) (ایکجیسی بر طایفه شیرین تکلمه و فصاحت قوتیه و بلاغت
 سرمایه سبله هر ره که کیدر خدمته اقدام کوسترلر و اکرام ایدرلر * قطعه * وجود مردم
 دانا مثال زر طلاست * که هر کجا که رود قدر و قیمتش داند * وجود مردم دانا لامیه
 و بیانیسه در (مثال زر طلاست لامیه لر در راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (طلا طایک

ردشعی

کسر یله

کسر یله بالدر التونیدر (که حرف رابط صفت) (ما بعدی جائزدر که دانایه صفت اوله
 و جائزدر که زرطلایه) (محصول بیت) مردم دانایک وجودی بالدر التونی کیدر که هر ره به
 کیدر سه قدر و قیمتی بیلورلر یعنی خالص و صافی الذون نیجه که هر برده معزز و مکرم ایسه
 اهل علمه انجلین معتبردر * بزرگ زاده نادان بشهرو ماند * که در دیار غربش به هیچ نستانند *
 بزرگ زاده وصف ترکیبدر اکابر زاده معنایه نادانیه اضافت بیانیسه در (باحرف صله) (شهر و
 برافنددر اما اصلنده مر کیدر سه لفظیه و الفظندن (معلوم اوله که ازمنه ماضیده بر پادشاه
 نکشدر که کونه سکه شاهی بی ضرب ایدوب التونی برینه و ایچدی ایچره برینه بوردوب کندی
 حکم سلطنتنده خلق انکله معامله ایدوب بیع و شرا ایدرلر ایش حتی بوزمانده بر کیمسه نیک ظلمندن
 تعبیر ایللر اولسه لر مملکتده کون بوردیر دیرلر (پس شه شاهدن تحققدن ورو اجازت معنایه در
 اول پادشاه مذکور قضیه بی جائز کورد و کیچون اول کوندن ایچره و التونه شهر و ایدیلر پس شرا حاکم
 بونده انواع بریشان اقواله التفات و التمسون که قیدی تصبیع اوقاتدر ماند فعل مضارع مفرد غائبدر
 مانیدن بکرمک دیمکدر) (مانیدن دیندینلر خطا ایلدیلر) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف
) (دیر غریب بیانیسه) (شین ضمیر شهر و آیه راجعدر) (نستانند فعل نفی مستقبل جمع غائب
 صائون المازلر دیمکدر) (حاصلی اعتبار ایلرلر) (محصول بیت) (جاعل اکابر زاده شهر و آیه بکزر که
 اتی اول پادشاهک فایز بوندن غیری دیارده هیچ المازلر * سیوم خورونی که درون صاحب دلان
 بخاطرات اومیل کند و صحنش را غنیمت شناسند و خد متش منت دانند که گفته اند اندکی جلال به
 از بسیاری مال روی زیبارهم دلهای خسته است و کلید درهای بسته * سیوم بش طائفه نیک
 اوچنجیسی (خوب و وصف ترکیبدر کوزل بوزلی معنایه) (و باحرف وحدت) (که حرف رابط
 صفت) (درون صاحب دلان لامیه) (صاحب دل سکون بایله و نیجه وصف ترکیبدر) (اما کسر بایله
 لامیه در) (حاصلی بونک کبیرلریکی وجهته اوقنور) (و الف و نون ادات جمعدر) (باحرف صله
) (بخاطرات مفاصله بابتدن مصدر در ونا اسلوب عجم اوزره مطول یاز بلور و تلفظ اولنور) (اختلاط
 و مخاططه قر شفقدر) (اویه اضافت لامیه در) (میل کندک مفعول صریحی) (و بخاطرات غیر صریحی
 وجهه فعلیه خبر مبتدا در که دروندر) (محصول ترکیب) (اوچنجیسی بر خوب روی در که صاحب دللرک
 درونی انک اختلاطنده و یا انکله اختلاطه میل ایدر و صحنی یعنی مصاحبتی غنیمت کلرلر و خد متنی
 منت بیلورلر که اولور دیمشدر) (اندکی جلال یاء مصدرله واضفته از اجاق جلال) (بسیاری مالد
 ینه بویه در بعینه) (حاصلی جلال آزلغی مالک چوقلو غندن یکدر زیر روی زیبا خسته کوکلر مرهمیدر
 و بغلو قبول مقتاحی کلبیدی کاف عریک کسره سه متخصیص ایدلر خطا ایلشله زبر فاعله افصحدر
 * قطعه * شاهد آنجا که در و دعوت و حرمت بند * و بر آند بقهرش بدر و مادر خویش * (شاهد
 بونک کبی برلده محبوب معنایه در) (ورا واکردن محققدن) (بقهرش شین ضمیر معنایه بر آنده مقیددر
) (محصول بیت) (محبوب اول بره که کیدر یعنی هر ره که کیدر عزت و حرمت کورر و کراتی
 کندینک اتاسی و اتاسی یا بلرندن قهر ایلده سورر زسه) (حاصلی کیم اولور سه اکا اتالی و اتالی ایدر
 * بر طائوس در اوراق مصاحف دیدم * کتم این منزلت از قدر تومی بینم یش * بر پاء عجمله و تحقیف
 رایله نقطه مشترکدر قناد ایلله یلک پندره اما بونده یلک مراد در قناد دین خطا سو بلدی زبرا
 مصاحف یلک قنور قناد قونلاز) (و بونی هر کس بیلور بیک راستی تشدید ایلله قید ایدلر ضرورت
 وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکلر یش) (در برینه بر باز انلر معنی جانبته ناظر اولماز ایش) (اوراق
 مصاحف لامیه مصاحف محققک جمعدر) (منزلت نامرتب تاسی کبی اسلوب عجم اوزره مطول
 یاز بلور و مطول تار کبی تلفظ اولنور) (پس ضمیر خطاب اعتبار ایدن غفلت ایلش) (بیش بایله

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد سروری و شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

زیاده معناسنه در (محصول بیت) (طاوس یلکنی مصحح فلک اوراقی اراسنده کوردیم) (نکه عادتاً اوغلا یحقی طاوس یلکنی مصحح فلک اوراقی اراسنه قویغیلرد) (پس مصحح فلک ورقلری اوزره طاوس قنادینی کوردیم دین ائی کوره عیش) (کور یحک دبدیم بومرته و منزلی و بومقامی سنک قدر کدن و حد کدن زیاده کوردیم) (یعنی بومکرم و معزز مقام سنک لایق کدادر * کفت خاموش که هر کس که بجالی دارد * هر یک پای نهد دست ندارند شیش * خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایسم اول دیمکدر) که حرف تعلیل (جالی یا حرف تنکیر) ندارند شیش شین صمیر معناده پیشه مقیددر (پیشش تقدیرنده) ندارند برینه نوله بداند باز نلربایله صحیح نسخنه له مخالف یازمشرک اگر چه تاویلله معنی و یرمک قابلدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر پرتاوسه بن بویه دینجه دیدی ایسم اول زیراهر کیمک که جالی وار هر زه به که اباق قور یعنی کیدر او کینه ال طومزل یعنی اتی کیمه رد و منع ایلمز بلکه هر کس کل بری جانم دیرلر زیر صاحب حسنه هر کس طالبدر * نظم * چون در پسر موافقت و دلبری بود * اندیشه نیست کردار زوی بری بود * جیع شرح بوابیکی بینی رباعی دیو یازمشرک حال بو کدر باعینک بحری معین بحر در نهایی بوده بحر هنج اقسامنددر یعنی بحر مضارع احز بدر و رباعی بحرینه قریبدر فندبر (دلبری یا حرف مصدر) بری بونده بزار معناسنه در (محصول بیت) چون پسرده موافقت و دلبر لک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لایق و قابل اوله غم بوقدر اگر باباسی اندن بزار اولور سه زبهر کس اکابا بالانور حاصلی هر کیمه انک کی فرزند جانم اونل دیر * او کوهرست کوصدش در میان مباح * در یتیم راهمه کس مشتری بود * اوضیری بیت سابقده پسر راجعدر و مبتدا در (کوهر خبری) (کو فعل امر مفرد مخاطبدر کویدندن گفتن دن دینلر خطا سوبلدی) (صدفدن مراد بابا سیدر تشبیه طریقه) (مباح فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر) (در یتیم شول انجوبه دیرلر که برصدفده بالکنز اوله اما انسانده یتیم باباسی اولمیه دیرلر و جوانده اناسی اولمیه و جادانده نظیری اولمیه) (محصول بیت) اول پسر کوهر در سوبله صدق اراده اولسون یعنی صدق مطلوب بمن دکلدن کرکز زرا در یتیمه هر کس مشتری اولور و یا مشتریدر یعنی هیچ کیمه دلبری باباسله استمر بالکنز استر تنکه صوبی بیورر (دیر را تابی همراه آن شیرین پسر یتیم) (الهی باشند روزیکه اوراقی پسر یتیم * چهارم خوش اوازی که آب از جریان و مرغ از طیران باز دارد پس بوسیلت ابن فضیل دل مردمان صید کند و ارباب معنی بنادمت اورغبت نمایند * چهارم دورنجیسی بش طائفه نیک (خوش اواز وصف ترکیبی) (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت جریان مصدر در جری بجزیدن یعنی ضرب بانک ناقص بایستندن اتق معناسنه (طیرانده مصدر در طار بطیردن ضرب بانک اجوف بایستندن اوچق دیمکدر) باز دارد آلقور یعنی مانع اولور یا حرف مصاحبت (وسیلت شول نسته در که انکه غیره اولشله یعنی غیره یقین اوله نایر) تسلویل اسلوب عجم اوزره در (فضیلت معرفتده ارتقلعه دیرلر و تابه مذکور کیدر) (دل مردمان لامیه) (وکنندک معقول اولی) (وصید تانیسی) (از باب ربک جمعیدر اصحاب معناسنه) (معنایه اضافتی لامیه در) یا حرف صله (منادمت مفاعله بایندن مصدر در دیمکدر یعنی مصاحبت معناسنه در) (اویه اضافتی لامیه در) (رغبت نمایندک معقول صریحی) (و بنادمت غیر صریحی) (محصول ترکیب) دورنجیسی برخوش اواز در که صوبی افتقدن و قوشی اوچقدن منع ایله حضرت داود بعبیر علیه السلام اوازی کی پس بوفضیلتک وسیله سی و سبیلله خلقت کوکلنی شکار ایدر و ارباب معنی انک مصاحبتنه رغبت کوسر لر * بیت * سمعی ال حسن الاغانی * من ذا الذی جس المانی * سمع سنک فنی و مینک سکونله قواقی معناسنه در پای متکلم ایله اضافتی لامیه در و تقدیرا مرفوع مبتدا و جازدر که سمعی

رد شمع

رد این سید علی

رد شرح جیعا

رد این سید علی و سروری

مطل

سید علی زاده طربان بازمش و سروری بویه یاز دینغه اعتراض ایلمش و دعا کوبه بویازیشی زیاده نایستد کلدی پس متعدد شروحنه مقید اولدم کوردیم فی الحقیقه جیع شروحنده رانک یا اوزره تقدیمه بولدم لیکن بنده بوخطابی سهو قلمرینه جل ایدرم لامعی جلینشک نعت رسولده صلوا علیه فعل ماضی بورد یعنی جل ایلدیم کی و الا بونلر کی افتدیلردن بویه خطا قصده

مقارن اولمیز قدر پس معترضک اعتراضی یا تعصب طریقه بویه اولور و یا قصور فهمدن عنی عنه شهر

سمعی

سمعی واصغاتی معناسنه اوله ایتمک و دیکلمک دیمکدر) (پس حرف جر مقدره متعلق اولم) (حسن صفت مشبهه در) (اغانی به اضافت صفتک موصوفه اضافتیدر) (اغانی جمع اغنیه غنا معناسنه در) (پس اغنیه جمع غنادر دین کندی زنجیله سوبلمش) (من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا) (ذا اسم اشارت محلا مرفوع خبری) (الذی اسم موصول) (جس جمیله فعل ماضی مقبرد مذکر غائب یا بشدی دیمکدر مس کبی جمیله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر الذینک والذی صله سبیل محلا مرفوع صفت ذادر) (المشانی جمع مثنادر ایکی قلی سازه دیرلر تنکه مثالث جمع مثلددر که اوج قلی سازه دیرلر) (مشانی جس تک مفعولیدر و سکون یاضر و رت وزن ایچوندن) (محصول بیت) غم قواغم کوزل غناله در و یا خود غم سماع و اصغام کوزل اوازه مقیددر یعنی منم کوزل آوازه در کیدر شول کیمه که ایکی قلی ساز چلر یعنی اکانه اعتبار مقصود بودر که کوزل اوازی سازه ترجیح ایدر حاصلی غم منم حسن صوته در سازه دکل علی الخصوص که قلی ساز دیکلمک حرامدر مصراع ثانیک تحقیقنده مراد حسن صوتدر دین بیتدن مرادی بطامش * قطعه * چه خوش باشد اواز نرم و حزن * بکوش حریفان مست صبح * اواز نرم بیانیه (حزن اینجا و نازک معناسنه در) (یا حرف صله) (کوش قولی) (حریف باده مصاحبی) (الف و تون ادات جمعدر) (کوش حریفان لامیه) (مسته اضافتی بیانیه) (وصوحه لامیه) (صبوح مصدر در صباح و قنده شراب ایچیکه دیرلر تنکه غبوق عکسنه دیرلر حاصلی فاعول وزنی اوزره مصدر لر در) (صبوح صباح و قنده ایچیلن شرابک اسمیدر دین مخالف سوبلمش) (محصول بیت) نه خوش اولور بومشقی اینجا اواز صبح مستی اولان حریفلر قولاغنه یعنی قولاغنه لینه لطیف کلور * به از روی خوبست اواز خوش * که آن حظ نفست و این قوت روح * آن روی خوبه اشارتدر (و این اواز خوبه) (محصول بیت) (روی خوبدن خوب اواز یکدر زبیرا روی خوب حظ نفسدر) (و اواز خوب قوت روحدر حاصلی حضرت شیخ اواز خوبی روی خوبه ترجیح ایدر لیکن فیه مافیه * بنجم پیشه وری که بسی باز و کفافی حاصل کنند تا آب روی از بهر نان ریخته نشود چنانکه خرد مندان گفته اند * بنجم یعنی مذکور طائفه نیک بشنجیسی) (پیشه بیه بجمیک کسر یله صنعت دیمکدر) (ور واولق قنچیه ادات نسبتدر لی معناسنه اوتیه یقالی در و اوازیله علی کل حال صنعتی دیمکدر یعنی اهل صنعت) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (یا حرف مصاحبت) (سعی باز و مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (کفافی یا حرف وحدت) (یا حرف تعلیل) (آب روی لامیه) (بهر نانه بویه در) (ریخته نشود دوککش اولیه یعنی دوکلیه) (محصول ترکیب) بشنجیسی براهل صنعتدر که سعی باز و یله برکفاف حاصل ایلیمه تا کیم اتمکچون بوز صوبی دوکلیه حاصلی جره و کد به به محتاج اولیه شو بلکه عقلا دیمشدر * قطعه * کر بغیری رود از شهر خویش * سختی و محنت نبرد پیشه دوز * یا حرف صله (غیری یا حرف وحدت) (سختی یا حرف مصدر) (پیشه بیه دیرلر) (پیشه دوز وصف ترکیبدر دوز یندن رودک و نبردک تسارع طریقه فاعلیدر لغت حسبجیه بیه دیکچی دیمکدر اما استعمالده اسکیمی به دیرلر) (محصول بیت) اگر غریبلکه کیدر سه یعنی دیار غریبه کندی شهرندن شدت و محنت ایلمز یعنی چکمز پیشه دوز یعنی اسکیمیلاک بر جرش صنعت ایکن انک اهلی هر زه به وارسه اول صنعتله بکنور * و بر بخرابی فتد از مملکت * کرسنه خسد ملک نیم روز * وراکردن محققدر تنکه مکرر بیان اولندی) (یا حرف صله) (خرابی یا حرف مصدر خرابلق مقابل معمولی رد یعنی بشکال) (فتد فاده کسر و ضم جائزدر اصلی افتددر همزه ناک فتح و ضمیه مصدری افتادن و افتیدن کلور همزه حذف اولیحق فاکسر و ضمیه مستعملدر فاحفظ از مملکت

رد شمع

رد شمع

رد شمع

مطل

اغنیه همزه نکی و کسری و بانک تشدید و تخفیفه تغنی اولتان بر کوبه نغمه در کذا فی اللغات اللطایع

فنده متعلق قدر (کسته بولفظ اینکی وجهله مستعملدر بریسی بونده کی کبی کافک ضعی
 ورائک سکونی و سبک کسریله و بریسی کافک ضعی ورائک کسری و سبک سکونیله فاحفظ
 (خسب خالک ضعی و سبک سکونی و بانک فتحیه فعل مضارع مفرد غائب یا نور و او نور
 دیمکدر خسبیدن ملک خسبک و قدک فاعلیدر تناسع طریقله (نیم روزه اضافتی لامیه در
 (نیم روز ترکستانده بر شهرک اسمیدر ملکی نیم روزه تخصیص پینه دوزه قافیه اولقی ضروری
 ایچوندر والا مذکور معاده هر ملک بردر (محصول بیت) پینه دوزک حالی معلوم اما اگر کندی
 مملکت و سلطنتدن بر خراب آباده دوشرسه نیم روز بادشا هبسه ده انده برکالی وضعتی
 اولدیغی تقدیرجه آج یا نور یعنی آج قالور بونده مراد خرابلقدن کندی مملکتدن غیریدر
 والا حقیقتده خراب آباده مکد بوللری کبی ذخیره سی اولدیغی تقدیرجه هر کس آج یا نور
 حاصلی مراد برتیلدر والا حقیقتده بویه اولقی لازم دکل * چنین صفتها که بیان کردم
 در سفر موجب جمعیت خاطرست و داعیه طیب عیش اما آن که ازین جمله بی بهره است بخمال
 باطل درجهان بود و دیگر کس نام و نشانش نشود * چنین صفتها بویچلین صفتلر (که
 حرف رابط صفت) و یا حرف بیان (موجب جمعیت خاطر لامیه در سبب جمعیت خاطر دیمکدر
 (داعیه باعث دیمکدر (طیبه اضافتی اسم فاعلک معقوله اضافتیدر (و عبیه اضافت
 صفتک موصوفه در (بی بهره بی نصیب دیمکدر (یا حرف مصاحبت (خیال باطل بیانیه
 (در حرف صله در با معنایسته (جهان دنیا (دیگر داخی دیمکدر (معنایستی دخی کرویین
 سوزی کرویدن اگر بکش (محصول ترکیب) پدر دیر بویچلین صفتلر که بیان ایلدم سفرده
 جمعیت خاطره سید رو کو چک در لکه باعثدر اما اول کیمسه که بوجهلدن یعنی مذکور بش
 طائفه دن اولما یوب جیبیدن بی نصیب اوله سیاحت جهان باطل خیال و وهم فاسدله کیدر
 و دخی کیمسه نام و نشانی البتین یعنی نیجه اولدیغی کیمسه دویمار زرا مشهور و نامدار کیمسه
 دکلر که اندن خبر المتی ممکن اوله * قطعه * هر آن که کردش کیتی بکن او بر خاست *
 بغیر مصحفش رهبری کند ایام * کردش اسم مصدر در کر دیدندن دوش دیمکدر (کیتی به
 اضافت لامیه در (کیتی کاف عجمک کسریله و یاء اصلیه ایله جهان دیمکدر (یا حرف صله
 (و کین کاف عربک کسریله عداوت دیمکدر (اویه اضافت لامیه در (بر خاست قافیه
 یعنی قصد ایلدی (یا حرف صله) و غیر بونده خلاف و عکس معنایسته در (مصلحتیه اضافتی
 لامیه در (رهبر قولاغوز وصف ترکیبدر بریدن بوله ایلتمک دیمکدر لازمی قولاغوز لقدر
 (رهبر کندک مفعول صریحی (و بغیر غیر صریحی (و ایام فاعلی (محصول بیت) هراول کیمسه که
 عالمک تبدل و تغیری یعنی انقلاب احوال عالم ائک عداوته قیام ایدوب قصد ایلدی ایام و روزگار
 ائک مصلحتک خلافت و عکسکه اکا قولاغوزانی ایدر یعنی اکا مرادینک خلافتد دلالت ایدر
 * کبوتری که دگر آشیان نخواهد دید * قضایه می بردش تابنوی دانه و دام * کبوتر
 کو کرچین (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت و یا حرف بیان (دکر دخی دیمکدر
 (آشیان بوا (نخواهد دید دیدن معنایسته کور به سر در یعنی کور ملک مبرر اولمسر در (قضای
 مبتدا (همی ها حرف تأکید می حرف استمرار (شین کبوتره راجعدر (تا بونده الی معنایسته در
 (یا حرف صله (سوی جانب دیمکدر (دانه به اضافت لامیه در (دام بونده طوزاق معنایسته در
 (محصول بیت) بر کبوتر که دخی آشیانی کور به سر در یعنی کور ملک مبرر و مقدر اولمسر در
 قضای آسمانی اتی دانه و دام جانبته ایلدر یعنی شکار اولور حاصلی اتی یا آوجی اولار و یا مرغ
 شکاری الور * بر گرفت ای پدر قول حکما را چه گونه مخالفت کنم که گفته اند رزق اگر چه

بعض الحجام دید که نیم روز
 نصف دیادن کایندر زیر
 شمس حد استوایه وار دقه
 نصف دنیا مقدارنی قطع
 ایلش اولور پس نیم روز
 بوجمله اضافت لامیه اولور

ردشعی

مقسومت با سیب حصول آن نعلیق شرطست و بلا اگر چه مقدرست از ابواب دخول
 آن احتراز واجب * یا حرف صله (اسباب حصول آن لامیه در (اسباب سبک جعیدر تعلقدن
 مراد مباشرتدر (ابواب دخول آن لامیه در (محصول ترکیب) پسر باباسنک جوابنده دیدی
 حکماک قوله توجهله مخالفت ایندین که دیمشدر رزق اگر چه مقسومدر یعنی ازله هر کسک
 رزق تعیین اولمشدر لیکن ائک حصولک سبیلرینه مباشرت شرطدر یعنی عقل مباشرت
 اقتضا ایدر بلاده اگر چه مقدردر اما اکا داخل اولقی ابواب و اسبابندن احتراز واجبدر
 قال الله تعالی ولاتلقوا بایدیکم الی التهلكة حاصلی بونک کیلر مقتضیات عقلنددر * قطعه *
 رزق اگر چند بی کان برسد * شرط عقلست جستن ازدرها * اگر چند اگر چه که معنایسته
 مستعمل لفظدر (پس اگر ی اداث شرط) و چندی کم خبریه معنایسته اعتبار ایدر
 چندان کبی بوفته چند آن و قوفلری بوغیش (محصول بیت) رزق اگر چه که بی کان و بی شک
 اربشور یعنی مقصد اولان رزق البتیه هر حیوانه کلور واصل اولور لیکن عقلک شرطیدر
 قبولدن استمک یعنی عقل رزق اهل دینادن رجا ایلک اقتضا ایدر * و رچه کس بی اجل
 نخواهد مرد * تومر و دردهان ازدرها * مرد بونده مردن معنایسته در (مرومیک ورائک فتحیه لریله
 کتمه دیمکدر فعل نهی مفرد مخاطبدر (در حرف صله در با معنایسته (دهان ازدرها لامیه
 عربجه ازدرها تبیان دیرلر (محصول بیت) دخی اگر چه که کیمسه اجل سزا اولمسر در یعنی کیمسه
 بی اجل اولمز اما سن ازدرها اغریزه کتمه یعنی هلاک اولاجق یه وارمه * درین صورت که
 منم بایل دمان بزم و باشیر زیان پنجه در افکنم مصلحت آنست که سفر کنم که ازین پیش طاقت
 بی نوایی ندارم * یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (بیل دمان بیانیسه قوتلی و هینتلی قبل
 (بزم اوررم و یا اور و شورم جنک ایلکه قادرم دیمکدر (یا حرف صله (شیر زیان بیانیسه زیان
 برینجی حیوانانک صفتلرندر کورکه مش و غصه بکش دیمکدر (که حرف تعلیل (ازین پیش
 بوندن زیاده دیمکدر یعنی شمدنکرو (طاقت بی نوایی لامیه در (بی نوایی قدرت و بی زاد معنایسته در
 (و یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بوصورنده که منم یعنی بوقوت و زور و بومشت زنگ که
 بنده وار قوتلی و هینتلی قبله کندمی اوررم یعنی اکا بی پروا مشت اوررم و یا انکله صواشه
 قادرم و شیر زیانه پنجه براغورم یعنی انکله پنجه طوشماغه قادرم اکر چه اول پنجه اورمقد
 ماهر در پس مصلحت اولدر که سفر ایدمکه بوندن ارتق نواسر لغه طاقت کتوره م * قطعه *
 چون مرد در فتاد زجای و مقام خویش * دیگر چه غم خورد همه آفاق جای اوست * در حرف
 تأکید (فتاد فانک کسریله و ضمیله دوشدی دیمکدر بونده ایرلدی معنایسته در (جای و مقام
 عطف نفسری (خویشیه اضافت لامیه (دیگر یاله دخی دیمکدر (آفاق بونده اطراف
 معنایسته در (جای او لامیه (محصول بیت) چونکه ار یعنی کشتی کندی و طنندن و مقامندن
 در شدی یعنی مفارقت ایدوب ایرلدی دخی نه غم بر زیر جیع اطراف عالم ائک مقام و مکانیدر
 * شب هر توانگری بسرای همی رود * در ویش هر کجا که شب آمد سرای اوست *
 بسرایی یا حرف صله (و یا حرف وحدت (محصول بیت) کیچه هر بغنی بر سرایه و بر اوه
 کیدر یعنی هر کس کندی اوینه کیدر اما در ویش بی کس هر برده که کیچه کلدی یعنی
 قرا کواق بصدی ائک سرایدن حاصلی کیچه کندی بی زده دوتسه انده یا نور قالور یعنی
 جمیع عالم اکا نسبت برابر در * این بکمت و همت خواست و پدر را وداع کرد و روان شد
 و در هنگام رفتن شنید ندش که می گفت * محصول ترکیب (بومذکور قطعه بی سوبلدی
 و همت دیلدی و باباسنه وداع ایلدی و کندی کتمک و قننده ایشند بلر که سوبلدی یعنی

رداین سید علی و سروری

بویستی اوقوردی * بیت * هزور که بخش نباشد بکام * بجای رود کش ندانند نام * هزور
 اهل کال دیمکدر هزلی معنایسته پیشه ور کی که سابقا یکدی (که حرف رابط صفت) بکام
 مراد بجه دیمکدر (بجای با حرف صله) و با حرف وحدت (رود فعل مضارع مفرد غائب و یا فعل
 امر مفرد غائب) کش کافک فتحیه در زیر ضمیر ماقبل بودله مفتوح اولور ضرورت وزن
 اولایبجه والا ساکنده اولور پس کسر کافله اوقویان خلاف قاعده اوزره اوقوردی (که حرف
 رابط صفت و با حرف تعلیل) و شین ضمیر هزوره راجعدر معناده نامه مقید در نامش تقدیرنده
 (محصول بیت) اهل هز که طالعی مراد بجه اولیه یعنی اکا بخت و دولت مساعد اولیه
 برره کیدر و یا برره کنسونکه ادنی بتلزل و یا بتلیه حاصلی نام و نشانی اکلا زوایشید لمز
 بره کیدر یا خود برخلاف سخته کیدر که نام و نشانی چیمیه و یا کنسونکه نام و نشانی چیمیه * نارسید
 بکتر آینه سنک از صلابت او پرسنک همی آمد و آوازش بفرسنگ همی رفت * نا حرف انتها
 الی معنایسته (رسید فعل ماضی مفرد غائب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل) با حرف صله
 (کتاراب لامیه) و با حرف وحدت (که حرف رابط صفت) صلابت شدت یعنی پکک و تلیق
 او به اضافت لامیه در ضمیر آیه راجعدر (همی ها حرف تأکید) می آمد حکایت حال
 ماضیدر (و آوازش ضمیری بنه آیه راجعدر) با حرف صله (فرسنگ عربجه فرسخ دید کلیده که اون
 ایکی بیک ادم بر مقدار نه دیرل (همی) فت حکایت حال ماضیدر کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب)
 مشت زن کندی نارسو به ابرشدیکه یعنی برصو یک کتار نه که صلابت و شدتدن وحدت
 جریاندن طش طاش اوزره کلوردی یعنی او کینه کلن طاشلری یوا لاردی تنکه یک افار
 صو یک شاندندر و آوازی بر میل بره کیدردی یعنی خروشی و چغلدیسی بر میل مقداری بره کیدردی
 * بیت * سیمکین ایکه مرغ ابی دروایمن نبودی * کترین موج اسپاسنک از کتارش درر بودی *
 سیم فاز سیده خوف معنایسته (معلوم اوله که آخری میم اولان کله به ادات نسبت داخل اولق
 مراد اوله اکثر با پر کاف عجمه توسط ایدرل (نمکین و نمکین و شرمکین کی امام طرد دکل زیر
 غنیده دیر کافسز پس نمکین اصلنده غم اکیندر دین سهو ایلش زیر الف محدود هک
 لغتدره حذ فی جائز دکلدر علی الخصوص که سیمکینده اول ملاحظه غایله فاسددر تأمل تدر
 (سیمکین قور قیج دیمکدر) ابی با حرف وحدت (که حرف بیان) مرغابی اورد دکلدر (امین امین
 معنایسته در (کترین تادات تفضیل) و یا ونون ادات نسبت (اسپاسنک دکرمان طاشی) در حرف
 تا کید (ر بودی راده فتحه و ضمه لغتدر) با حرف حکا به (محصول بیت) بر قور قیج صوابدیکه
 اوردیک ایچنده امین دکل ایدی یعنی اوردیک که صوقوشیدر اول صو یک صلابتدن و شدت
 جریاندن ایچنده بوزمه خوف ایدردی مبادا که صوطو بارلیه دیوالک کوچک موجی دکرمان
 طاشی کتاردن قابوب کتوردی حاصلی قره صو کی و با طونه کی طاشد قلزنده شدت و صلابت
 افریدی * کوهی مرد مازادیکه هر یک بقراضه در معنایسته و رخت سفر بسته
 جواز ادست عطا بیه بود زبان تبار کسود چند آنکه زاری کرد باری نکر دند و کفتشد *
 کوهی کاف عجمک ضمه و یا وحدتله بر بلوک (مرد مازار ادات مفعول) (که حرف بیان
) با حرف مصاحبت سبیتی متضمن (قراضه فافک ضمه و تخفیف رالیله التون و اغنده در که فارسیجه
 ریزه زردیمکله تعبیر ایدر لظاهر آیه مراددر و لا التون اوای معنایسته جاری دکلدر اخرنده
 با حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدتدر دین غلط سو یلش) معنایسته لغتدر
 معبر کشتی کدر گاه دیمش یعنی یکید کبسی که خلقی صودن کچورر اسکدار قابقلری کی اسم الت
 وزنی اوزره در و اول کیدلری بره معبردر اسم مکان وزنی اوزره (دست عطا اضافت بیانیه در

ردشعی

مطله

نمکین ایامثال اولغه الوری
 زیرا اصلی نمک در و نمک
 آخری میم دکلدر مکر
 مرادی غم اوله لکن بونده ده
 التباس هجینی وارد
 للطابع

ردشعی

ویرک

ویرک الی یعنی هیچ بر نسته به مالک دکل ایدیکه معبراجرتیه ویر (زبان ثنا بیانیه) یعنی کبسی به
 دعا و ثنا ایددی (بر کسود اجسادی یعنی ملاجی مدحه باشلدی) زاری بای اصلیه ایله تضرع
 معنایسته در (یا مصدر دین بود لی بتل ایش (باری با حرف مصدر (محصول ترکیب) مشت زن
 صو یک کتار بنه ابرشدیکه بر بلوک مر دمی کوردیکه هر بریسی بر قراضه سبیلیه یعنی بر قراضه
 اجرتیه معبرده اوتور مشلر ایدی و سفر اتوانی با غلشسلر (مشت زنک عطا الی بغلو ایدی یعنی
 اجرت کشتی به ویرمکه نسته به مالک دکل ایدی ملاحظه مدح و ثنا ایله که باشلدی اولقدرد که فریاد
 و فغان ایددی یارلق و بولدا شلق ایله دیر حاصلی مرحت و شفقت ایددیر و دیرلر * بیت
 * بی زر نتوانیکه کنی بر کس زور * ورزرداری بزور محتاج نه * بی زر انتون سمن
 (نتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سین دیمکدر) نه یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل
 (محصول بیت) زر سمن کیمیه به زور ایله که قادر دکل سین اما زرک واریسه زوره محتاج دکل سین
 حاصلی قوت و زور ایله مراد حاصل اولماز ایکن زورک واریسه ظم و زوره محتاج دکل سین زیرا
 زرایله جمع مصالح حاصل اولور * ملاح بی مروت ازو پنجه بر کردید و کفت * (محصول ترکیب)
 ملاح بی مروت اندن خنده ایله یعنی کولمکه دوندی ویدی یعنی مزملک طریقه بوکا توجه
 ایددی ویدی * بیت * زرداری توان رفت بزور ایدر یا * زورده مرده چه باشد زورک مرده بیار *
 زورده مرده لامیه (و هاء رسمی مقدار معنایسته افاده ایدر یکساله و یکماهه کی بر یلاق و بر یلق
 دیمکدر) بونده ده بر آدمک دیمکدر یعنی بر آدم اجرتی مقداری و اون آدم قوتی مقداری
 (محصول بیت) ایچک بوقدر یعنی چونکه ایچک و پولک بوقدر بادن زور ایله کتک اولماز
 اون کشتی زوری مقداری نه اولور و بونده نه فائده ویر بر آدمک ایچک کتور یعنی بر آدمک اجرتی
 مقداری ایچک (ز برادر بادن قوتله کلمن معبرله کچلور در یا بیورد یعنی مبالغه طریقه در زور یا
 جاری اولماز مکر کیم اسکدار بوغازی کی بر اوله قندیر * جواز از این طعنه دل هم برآمد
 خواست که از انتقام کشتی رفته بود آواز داد که اگر بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی
 دریغ نیست ملاح طمع کرد و کشتی را باز گردانید * (جواز را ادات تخصیص (طعنه لغتدر
 نیر ایله اورمقدر) اما بونده خاطره طوقمقدر (بهسم برآمد بخضور و منهض اولدی دیمکدر
) گرد آید دوندردی دیمکدر (زیرا الف ونون ادات تعدیه در اصلی کردیدندر دو نمک دیمکدر
) (محصول ترکیب) جواک ملاح بوطعه سندن کوکلی منکسر و منقبض اولدی دبلدی که
 ملاحدن کبش آله کشتی کشت ایدی آواز و پردی که اگر بوقفتا له که کیشم قانع اولور سک
 در یغ دکلدر ملاح طمع ایددی و کشتی بی کرد و دوندردی * بیت * بدوزد شره دیدم هوشمند * در آرد
 طمع مرغ و ماهی بیند * با حرف تا کید (دوزد فعل مضارع مفرد غائبدر دوزیدن دیمک
 دیمکدر دوختن دن دینلر زاند سو یلش) شره شبنک و رانک فتحه لایله غلبه خرصه دیرل
 صفی شره کلور فرق وزنی اوزره علم باندن هاء اصلیه ایله اما فارسیده هاء رسمی شکلنده
 اوقومده جائز (بدوزد فاعلیدر) (دیده هوشمند لامیه) در حرف تا کید (آرد فعل مضارع
 مفرد غائب (طمع فاعلی) مرغ مفعول صریحی (و ماهی اکا معطوف) ویند غیر صریحی
 (محصول بیت) عاقل کیمه ناک حرص کوزینی دیگر یعنی بغلر حاصلی کور ایدر طمع مرغ و ماهی بی
 بنده کتورر یعنی دوزاغه حاصلی طمع سبیلیه باغه گرفتار اولور * چندان که دست جوان
 برش و گریبان ملاح رسید اورا بخود رکشید و بی محابا فرو کوفت تارش از کشتی بدر آمد که
 پشتی کند همچنان در شتی دید دست بگرد آید مصلحت آن دیدند که با او مصالحت کنند
 و با جرت کشتی مسالحت نمایند * چندان که اولقدرد که (یعنی همان که دیمکدر) دست جوان

ردسروی

رد این سید عل و سروری

لامیه جوانک الی دیکدر باحرف صله (ریش رانک کسر یله بونده صقل دیکدر) (کر بیان معطوفدر
 ریشه) (و ملاحه اضافتاری لامیه در) (دست میندا) (رسید خبری) (اورا ملاحی دیکدر) (نخود
 باحرف صله کنندی به کشید کندی دیکدر) (بی ادات سلب) (مجاها مفاعله بایندن مصدر دراصلی
 مجاها در تا اسلوب عجم اوزره حذف اولمشدر زیر مفاعله نك ناقصندن تابی حذف ایلک
 قاعده لرنددر یعنی بی پاك و بی پروا دیکدر) (بی میل و توقف دین بواخته و قوفی بوغمیش) (فرو
 بونده اذات تا کیددر) (کوفت کاف عربك ضعیله دو کندی یعنی ضرب شدیدله ضرب ایلدی) (که
 حرف تعلیل) (بشتی بشت باء بحکم ضعیله ارقه دیکدر) (و یا حرف مصدر مظهرت و معاونت
 معنایسته در) (همچنان ملاح کی دیکدر) (درشتی درشت ایری دیکدر) (عربچه خشن دیرل
 خاك فحقی و شینک کسر یله) (و یا حرف مصدر مراد باوزلق در حاصلی کنک) (با و جوانله دیکدر
 باحرف مصاحبت) (اجرت کشتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (مساحت مفاعله بایندن مصدر در
 لغته مساهله در یعنی آسانلق اما بونده سخا و جو مرد لك معنایسته در) (پس مختار صحاحدن
 المساحة المساهله و تسامحا تساهلوا دین اجمال ایلش) (محصول ترکیب) (همان که جوانک الی
 ملاحک صفاته و یقاسنه ایشدی انی کنندینه چکدی و بی پروا وافر دو کدی بولدانی کیدن
 کوردی بونی دو کدی یکنی و کیدن طشره کلدی که مظهرت و معاونت ایلله مذکور کمچی کی که
 خشم وحدت کوردی پس ار قاسین چوردی یعنی فرار ایلدی امدی مصلحت انی کوردیلر که
 انکله مصاحبت ایلدی و کی نولون یله جو مرد لك ایدلر و سخا کوسزله * مثنوی * جو برخاش بینی تحمل
 یار * که سهلی بینددر کارزار * برخاش باء بحکم فحقی و ضعیله و رانک سکون یله صواشدر
 حرب معنایسته) (که حرف تعلیل) (سهل سینک فحقی و سکون ها ایلله آسان دیکدر قولای
 معنایسته) (و یا حرف مصدر پس معنی سهولت دیکدر) (در کارزار لامیه در کارزار کاف عربله
 حرب و جنگ معنایسته در) (محصول بیت) (چونکه صولش و جنگ کوره سین تحمل کنور یعنی
 تحمل و صبر کنور زیر سهولت و رفیق جنگ و حرب قیوسی بغیر حاصلی ملائمت و بواسلق
 جنگ و جداله مانعدر * لطافت کن انجما که بینی ستیز * نبرد فز نرم رایتغ نیز * نبرد فعل
 نقی مستقبل مفرد غائب) (راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (قر قافک فحقی و تشدید زا ایلله
 عرب ایشمه دیر مبالغه ایلله اسم فاعلی قر از کلور اما بونده ضرورت وزن ایچون را مخفقددر
 زعمه اضافت بیانیهدر) (ورا ادات مفعولدر) (نرم نونک فحقی و رانک سکون یله یومشق دیکدر
 تیغ نیز بیانیهدر) (کسر یله ایتی دیکدر کسکین معنایسته) (محصول بیت) (لطافت
 و ملائمت شول برده که ستیز و عناد کوره سین زیر یومشق ایشیمی کسکین قلیچ کسر حاصلی
 رفیق و ملائمت یومشق ایلک کیددر و عناد و ستیز کسکین قلیچ کیددر که اکا کار ایلز
 * بشیرین زبانی و لطف و خوشی * توانی که پیلی بموی کشتی * شیرین زبان و صف ترکیبدر
 طغی دلی دیکدر) (و یا حرف مصدر در دل طائیلغله دیکدر) (خوشی یا حرف مصدر
 توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (پیلی یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت
 موی یا حرف وحدت) (کشتی یا ضمیر خطاب) (یعنی کشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 محصول بیت) (شیرین زبانی و ملائمت و خوشلغله یعنی ایلکله قادر سین که بر فلی برقل ایلله
 چکوب یده سین یعنی رفیق و ملائمت سکا منقاد اولور بویله قوتلی و زورلی حیوان ایکن حاصلی
 ملاح مدارا لاله مشت زنگ نخه سندن خلاص بولدی * بعدر ماضی در قدمش افشاند و بوسه
 چند بتفاتی بر سر و رویش دادند و بکشتی در آوردند و روان شدند تا رسیدند بستی که
 از عمارت یونان در آب ایستاده بود ملاح گفت کشتی خللی هست یکی از شما که دلاور ترست

رد سروری

رد سروری

رد سروری

و مردانه روز و زمند تر باید که برین ستون پرو و دور سیمان کشتی بکیرد تا عمارت کنیم * باحرف
 مصاحبت سببی متضمن) (عذر ماضی بیانیهدر) (در حرف صله) (قدمش شین جوانه را جعددر
 بوسه باحرف وحدت و همزه حرف توسل) (یا حرف مصاحبت) (نفاق نونک کسر یله مفاعله
 بایک مصدر تانسیدر) (بکشتی باحرف صله) (در آوردند ادخال ایلدیلر) (روان شدند کتدیلر
 دیکدر) (تا حرف انتهی) (یا حرف صله) (ستون سینک و تانک ضمیر یله دیرک دیکدر) (عربچه
 عود دیرل) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (عمارت یونان لامیه) (یونان فرمان
 ولایت دیرل لیکن اول ولایتده مذکور صو کی صو بوقدر مکر افلاطون بکاری دیدکری
 صواوله لیکن اول بیانه اقا بلکه برینک مفساره به دوکلور حاصلی بو کاک بوراسی شبهه دن
 خالی دکلدر) (ایستاده طور مش دیکدر مراد دیکلوب طور مقدر) (خالی یا حرف تنکیر) (که
 حرف رابط صفت) (دلاور وصف ترکیبدر) (آوریدند بهادره دیرل) (و ز ادات تفضیل) (باید
 کرک دیکدر) (که حرف بیان) (برین ستون بوسون اوزره دیکدر) (رسمان کشتی لامیه کینک
 ای دیکدر) (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (چکن عذر سببیله یعنی بونی کشتی به المایوب
 طعن ایلدکری سببیله یا غنیه دوشدیلر و نیجه بوسه نفاقله باشنه و کوزینه و بریلر یعنی
 باشین و یوزین و کوزین اویدیلر و کی به کنوردیلر یعنی کی به قویدیلر و روان اولوب کشیدیلر
 بر دیر که ایشجه که یونان بناسندن صوا یچنده دیکلوب طور مش ایدی ملاح دیدی کشتی به خلل
 و ضرر وار یعنی کینک بوزغون بری وار که اصلاحه محتاجدر بریکر سیز دیکه بهادر رکدر
 و مردانه رک و زورلی رکدر مرادی ملاحک بوسوز یله جوان مغرور ایلدکدر اولاکه
 کنندی به حسن ظنه سوزینی طونه پس کرکدر که بوسون اوزره واره و کینک اینی طونه
 تا کیم کی عمارت و اصلاح ایده لم یعنی خلل و ضرر بی دفع ایده لم * جوان بغرور دلاوری که
 در سر دشت از خصم دل آزاده نیندیشید و قول حکما را کار نفرمود که گفته اند هر کرا رنجی بدل
 رسانیدی اسکر در عقب آن صد راحت برسانی از پاداش آن یک رنج این میباش که پیکان
 از جراحت بدر آید و از آزار در دل نماند * باحرف مصاحبت سببی متضمن) (غرور دلاور لامیه
 و یا حرف مصدر) (که حرف رابط صفت) (خصم دل آزاده بیانیهدر) (کوکلی انجش خصم
 و یا کوکلی انجند یکی خصم) (نیندیشید قایمندی) (یعنی باک و پروا چکدی) (کار نفرمود ایش
 بیور مدی یعنی ایش ایدمدی و عمله کنور مدی) (که حرف بیان) (هر کرا را ادات تخصیص
 هر کیمک دیکدر) (حرف ربط مقدردر) (یعنی که حرف) (رنجی یا حرف وحدت برالم دیکدر
 بدل باحرف صله) (رسانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) (والف و نون ادات تعدیه
 ایشدر دک دیکدر) (در حرف ظرف) (عقب ان لامیه) (عقب بونده ارد و صولک معنایسته در
 برسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (والف و نون بینه ادات تعدیه در فعل شرط و افعدر
 ایشدر رسک دیکدر) (پاداش باء بحمله جزا و عوض معنایسته در) (انه اضافتی لامیه در
 این میباش جزاء شرط) (که حرف تعلیل) (پیکان با و کاف بحمله دمرنه دیرل) (جراحت کیمک
 کسر یله یاره به دیرل) (بدر اید طشره کلور) (یعنی جبقار) (ازار الم دیکدر برشین مقدر در
 ازارش دیکدر ضمیر پیکانه را جعددر) (محصول ترکیب) (جوان بهادر لاق غرور یله که
 باشنده ایدی خصم دل آزاده دن امدی یعنی باک چکوب قایمندی و قول حکمایی کار بیور مدی
 یعنی سوزلر بی عمله کنور مدی که بیور مشرد هر کیمک که کوکله برالم ایشدر دک ایدسا کر اول
 الملك اردنجد یوز راحت کوکله ایشدر رسک اون بر بیکر جزا و عوضندن ادین اولله
 ز برادر من یاره دن جبقار امار یخ و الم کوکله قالور پس اندن حذر ایلک کرک

ظاهر بود که بو حکایه
 تصنیع در تحقیق دکلدر را
 ظاهر حاله مخالف بری
 چو قدر قدر شد
 حضرت شیخ کعبه نظرا
 تصنیع مذکور دن آزاده
 اولوب العهده علی الراوی
 قاعده سنجه همان مسموعه برنی
 نقلدن عبارت اولدیفندن
 بشقه یونان فرمان ولایتده
 مختصر اولدیفنی مسلم دکلدر
 حاصلی حضرت شیخه
 اعتراض وارد اولماز
 للطابع

* بیت * چیه خوش گفت بکنش با خیلش * خود شمن خراشیدی این مباح * بکنش (باوکاف عربیله) (باادات صله) (بکنش) (وخیلتاش شاهنامه ده مذکور اولان ایکی بهلوان دلاورک اسمندر) (چوآت تعلیل) (خراشیدی فعل ماضی مفرد مخاطب طرملادک دیمکدر ایچمکدن کتایندر) (محصول بیت) (مصراع ثانی مقول بکنش شدر یعنی بکنش خیلش شهنه خوش دیدی یعنی ابودیدی چونکه دشمنی طرملادک انک مکریدن امین اوله * قطعه * مشوا این که تنک دل کردی * چون زدست دلی تنک اید * مشو فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر (که حرف تعلیل) (تنک دل وصف ترکیبدر قیاس تنکدل یازمق ایدی لیکن مبتدی به بواسطه) (کردی کاف عجمک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر اولور سین دیمکدر) (کر دیدندن صبر ورت معنا سنه) (دلی باحرف وحدت) (با حرف صله) (تنک طار دیمکدر اضطرابدن کتایندر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقیه پیور امین اوله که تنکدل اولور سین یعنی ککوکلک طار اولور و بحضور اولور سین چونکه الکیدن بر کوکل طار اله یعنی چونکه بر کیمه انک کوکلک انجندک البته سنده انجنور سین) (شراخک بعضیسی مصراع ثانی بی جمله شرطیه واولی جزایسه ملومش و بعضیسی تعرض طریقیه جزا مقدر در دیمش زیر جزا شرط اوزره مقدم اولماز لیکن ایکسینک بیله چولفظنی اذات شرط طومقده سو زنده نذر وار زیر چو چون بونک کبی برده اذات تعلیل در اذات شرط دکل وجزا شرط اوزره مقدم اولماز دین خطب عشوی ایلش زرا عدم تقدم علماء نحو قنده در اماهل منطق واهل فرس قنده اول اعتبار بوقدر فتامل * سنک بر باره حصار مزین * که بود کز حصار سنک اید * سنک مزین فعلک مقدم مفعول صریحی (و بر باره غیر صریحی) (باره هاء رسمیه در حصار دیواری باروده دیرلر) (و بعضی نسخه ده بار و دوشمش) (حصار اضافه لامیه در (مزین فعل نهی مفرد مخاطب اوزره دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور معناسنه) (کز اصلی ککه از ایدی) (که حرف بیان) (سنک بودک فاعلیدر (محصول بیت) (حصار دیوار بنه طاش اوزره یعنی آتمه زیر اولور که حصار دنده طاش کلور حاصلی سن طاش تدبعلک بره جائزدر که اندن سکا طاش اهلر بو بیتک معناسی بودر) (پس مصراع ثانیسنک معنا سنی جائزدر که حصار دیوارندن طاش منقلع اوله یعنی قویه و سنک اوزریکه دوشه دین ترکی به مخالف معنی و برمش * چندان که مقود کشتی بر ساعد یچیدو بر بالای ستون رفت ملاح زمام از کفش در کسلا نید و کشتی براند یچاره در انجا حیران ماندروزی دوبلا و محنت دید و سختی کشید سیوم روز خواش کر بیان گرفت و باب انداخت * چندان که اولقدر که قلت مدندن و قصر مکشدن کتایندر همان که دیمکدر) (مقود لغته بولاردر) (اما بونده کی تند کلری اب من اددر سیمان کشتی دیمکدر) (ساعد بک معناسنه در عربیده یچید بونده طولادی دیمکدر) (بالا بونده اوست معنا سنه در) (زمام یعنی مقود) (زمام فارسی) (و مقود عربی بولارد معناسنه بونده بک ای مراد در) (کف عرب فانک تشدیدیه اوقور اما عجم تخفیفیه ال ایا سنه دیرلر) (در حرف تأکید) (کسلا نید کاف عجمک ضمی و سنک فتحیه قردی معنا سنه یعنی اوزدی دیمکدر) (بعضی نسخه ده) (ر بود دوشمدر کسلا نید برنه) (کشتی براند کی بی سوردی) (یعنی قرار ایلدی کتدی) (یچاره مشت زن ستون اوزره مخیر قالدی) (خواست) (شین معناده ککریانه مقید در مجاز ایقاسین طوتدی) (یعنی غلبه ایلدی) (باب با حرف صله) (انداخت آدی دیمکدر) (یعنی دوشردی) (محصول ترکیب) (همان که مشت زن کی ایپنی قولنه طولادی و دیرک اوزرینیم

واردی ملاح کشتی ایپنی النیدن چکدی قردی و یا قالدی اذن صکره اکلنمدی کی بی سوردی کتدی) (یچاره دیرک اوزره حیران و سرکر دان قالدی بر ایکی کون انده بلا و محنت کوردی و زجت و شدت چکدی او چنجی کون او یقویقا سین طوتدی و صوبه آدی) (یعنی او یقویغلبه ایدوب صوبه دوشوردی * بعد از شبان روزی بکنش افتاد از حیرانش رمق مانده بود برک در ختان خوردن گرفت و بیج کباهان بر اور دن تا اندکی قوت یافت سر در بیابان نهاد و بر رفت تا تشنه و کرسنه و بی طاقت بر سر چاهی رسید قوی را دید برو کرد آمده بود ندو شربی آب پیشری می اشامیدند جوان را شیر نبود آب طلب کرد ابا کردند دست تعدی در از کرد مبسر نشد تی چند را فرو کوفت مردان غلبه کردند و بی محابازدند و مجروح کردند * شبان روزی بر کون بر کیمه معناسنه در) (حضرت شیخک بو سوزیده غریبدر که یوز کچ آدم بر کون و بر کیمه دن صکره صویک کنارنه دوشمکه دریا کرک در یاده ایه جریان اولماز و حضرت شیخ ابتداء کلامه آبی شدت جریانه وصف ایلش ایدی) (پس ایکی کلامک یبنی تطبیق ایلده صعوبت وار) (واکر بر کیمه دیرسه که دریاده ده جریان بولنور اسکدار بونغازی کبی جواب اولدر که ششاور بونک کبی برزی بر ساعده بکر بر کون و بر کیمه اکلنمز) (واکر دیرسه که ستونده و دریاده مکشی بر کون و بر کیمه اولسون) (جواب اولدر که پیورمش ایدی سیوم روز خواش کر بیان گرفت و بو علی کل حال محل اضطرابدن خالی دکل) (رمق رانک و ممیک فتحیه لریله جائک باقبسنه و صوکنه دیرلر) (و با حرف وحدت و با حرف تنکیدر) (برک در ختان لامیه) (خوردن گرفت یکمه باشلدی دیمکدر) (بیج کباهان لامیه نباتات کوکبی) (براوردن بر دن چیقارمغه) (حاصلی اغچلر بیرا غنی و نباتات کوکبری چقاروب یکمه باشلدی) (تا اذات تعلیل در ختی معناسنه) (اندکی با حرف وحدت بر یاره دیمکدر) (سر در بیابان نهاد باشی بیابانه قودی) (یعنی باشی ایدی بیابانه دوشدی بوقفره نك اولته بر او ز یاده ایا و بوسر در بیابان نهاد دین بیابانه سولش) (تا اذات غایبدر الی معناسنه) (تشنه صوسر) (کرسنه آج) (بی طاقت زبون دیمکدر) (بر حرف صله سرچاه لامیه قوی باشی دیمکدر) (مراد صوقو و سنی در) (قوی با حرف وحدت) (ورا اذات مفعول) (بر اوضمیر چاهه راجعدر) (کر د آمده کاف عجمک کسری و سکون رائه جمع اولمش دیمکدر) (شرتی با حرف وحدت بر ایچم دیمکدر) (با حرف مقابله) (بشیر بولدر یعنی منقر) (و با حرف وحدت) (می اشامیدند حکایت حال ماضی ایچر لردی دیمکدر) (ابا امتناع معناسنه) (یعنی ایچمکه مانع اولدیلر) (حاصلی بولسز ایچر مدیلر) (دست تعدی لامیه در مجازا) (دراز کرد اوزا ندی) (یعنی صوبی قهرایله و زورایله ایچمک استدی) (مبسر نشد یعنی غصبله ایچه مدی) (تی با حرف وحدت) (چندرا) (را اذات مفعول بر نیچه شخصی) (فرو کوفت محکم دو کدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ستوندن صوبه دوشدکدن صکره بر کون و بر کیمه یوزه یوزه صویک کنارنه دوشدی حیاتندن بر رمق فالمش ایدی یعنی زیاده ضعف و زبون اولمش ایدی اغچلر بیرا غنی و نباتات کوکبی چقاروب یکمه باشلدی تا کیم بر باره قوت بولدی باشین الوب بیابانه دوشوب کتدی حتی آج و صوسر و بی طاقت بر قوی باشنه ایرشدی بر طاشه کوردی قویتنک اوزرنده جمع اولمش و بر ایچم صوبی بر منقره ایچر لردی جوالک منقری بو غیدیکه و بروب صو ایچیدی صو دیلدیکه ایچمکه ابا ایلدیلر یعنی رایکان صو ایچر مدیلر تعدی ان اوزا دوب کوجه ایچمک استدی مبسر اولدی یعنی زورایله ایچه مدی بر نیچه کیمسه بی محکم دو کدی ملاحی دو کدی کبی ارلر چوغیدی یعنی قوی صا حیلری چوغیدی اوشدیلر و جوانه غلبه ایلدیلر و بی پاک و بی پروا حریفی دو کدیلر و مجروح ایلدیلر

فقهیره کوره بو اعتراضده
غریبدر زرامشت زنک
یوز کچ ایکن یتا بلغه دریاه
یاخود نهره دوشوب سرسام
اوله رق بحفظنه تعالی
چوق زمان صکره بلا شعور
قره په دوشمسی جائز و کثیر
الوقوعدر اشوا حتماله کوره
شارح مرحومک جمله
اعتراضی قالقارفتد بر لطایع
ردشعی

* قطعه * پشه چو پشه زبند پیل را * با همه تندی و صلابت که اوست * پشه بیهوده بچمک فکجه
 سوری سبک شینده تشدید ضرورت وزن ایچو ندرافت تشدید ایله اولد بغنی نظن ایلین وهم ایلش
 پرونده چوق معناسنه در (زند با حرف تا کید (زند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتد پشه به
 راجع ضمیر و مفعول (پیل تندی دیکدر یعنی باوز) و یا حرف مصدر بوقدر باوز غایب دیکدر (صلابت
 شدت معناسنه در حسامت وقوت و زور در عبارتندر (که حرف بیان (اوضیر غائب فیلد راجعدر و سین
 و تادان خبر (تندی برینه مردی بازان نامردک ایلش (محصول بیت) (سوری سبک که چوق
 اولدی فیل ایچیدر یعنی صورقوالم و پرر فیل ایله پشه بی اشعارده جمع ایلد کیری آنکچو ندر که فیل
 کبی خورطومی وار (و بریسی فیلک خورطومنه کنسه غایبده متالم اولوبز بون اولور (حاصلی
 اکثر والی پشه دندر درلر بوقدر تندرک و صلابتله که فیلدر (یعنی بوقدر حسامت و صلابت
 صاحبیکن پشه چوقلو غندن عاجز و زبوندر * مورچکانرا چو بود اتفاق * شیرز یا زبدر اند
 پوست * مورچکان مورچمک جعیدر (قیاس بونده چه ادات تصغیر اولمقدر لیکن استعمالده
 مطلق قرینجه معناسنه در (را ادات تخصیصدر (شیرز یا زبدر) کورمش ارسلان دیکدر
 (ورادان تخصیص (با حرف تا کید (در اند فعل مضارع جمع غایبدر بر تارلر معناسنه دالده فتح
 و کسر جا زدر فاعلی تحتد مورچکانه راجع ضمیر و مفعول پوستدر (محصول بیت) چونکه
 قرینجه لک اتفاق اوله یعنی که اتفاق ایلد بر قغان ارسلانک در یستی بر تارلر یعنی ارسلان برنجیلرک
 پادشاهی ایکن قرینجه چو مو غندن عاجز و زبوندر حاصلی ارسلان قرینجه دن زیاده عاجز در
 قبل پشه دن اولدیغی کبی قصه دن حصه بودر که مشت زن بوله زورلی پهلوان ایکن کثرت ناسدن
 عاجز و زبوندر ایشد بکک کبی * بحکم ضرورت خسته و مجروح در بی کاروان افتاد و رفت
 شبانگاه رسیدند بمقامی که از دزدان در خطر بود کاروانیان را دیدلر زه بر اندام افتاده و دل
 بر هلاک نهاده گفت اندیشه مدارید که یکی منم درین میان که پنجه مرد در اجواب دهم و دیگر جوانان
 هم باری دهند مردمان را بلا ف اولد قوی شد و بحسب اوشادمان کشند و زاد و آبش دستگیری
 کردند جوان را آتش معده بالا گرفته بود لقمه چند از سر اشته تناول کرد و می چند آب آشامید
 تادیب و روش بیار آمید و خوابش در ر بود و بخت * در پی کاروان لایه کاروان اردنجه دیکدر
 (شانکه اول کیجه دیکدر (بقای با حرف صله (و یا حرف وحدت (که حرف بیان (و یا حرف رابط
 صفت (لرزه اسم مصدر در در ترمه معناسنه (که حرف تعلیل (یکی بونده بر دیکدر (آتش معده
 لایه (بالا گرفته بود قالمش ایدی یعنی زیاده آچلغندن معده سی آتش اولمش ایدی بعضی نسخده
 و عتاق صبر و طاقت از دست رفته بود دوشمش (از سر اشته تناول کردن (تناول کرد
 اکل ایلدی دیکدر (می چند آب بر نیجه بودم صود دیکدر (آشامید ایچدی تاحرف تعلیل
 دیو درون بیانی (بیار آمید فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدی دیکدر (و خوابش در ر بود
 و جوانی اویقو قایدی و او بودی (محصول ترکیب) بالضروره جوان خسته و مجروح کاروان اردنجه
 کندی کیجه سی بر مقامه ایشد بیلر که اول مقام حراملردن خوف از زره ایدی یعنی قورقنج بر ایدی
 جوان کوردی کاروان خلقنک اندامد لرزه دوشمش و کولکلرین هلاک که قومش لر یعنی هلاک اولمدر
 مقرر بیلر جوان کاروانلره دیدی اندیشه طومک یعنی قارمق و پروا چمک که بواراده
 یعنی اراک زده برنم کبی اللی ایه جواب و یرم و غیره جوانلردنچی معاونت ایلسونلر دهند بونده
 فعل امر در کاروان خلقنک کولکلی انک لایله قوی اولدی و انک مصاحبه شادمان و حرم اولدیلر
 و آرق و صوابله دستگیرک یعنی معاونت ایلدیلر (جوانک آتش معده سی قالمش ایدی و عتاق
 صبر و طاقتی التدن کشیدی اشته جهندن بر نیجه لقمه تناول ایلدی و بر نیجه بودم صو ایچدی

ردسروی

ردسروی

تا کیم

(تا کیم ایچر بی شیطانی ساکن اولدی (یعنی زیاده آچلغی کشدی و شیطانی نفسی راحت اولدی
 و کندوی اویقو قایدی و او بودی * بر مردی پخته و جهان دیده در کاروان بود که ت ای باران
 من ازین بدرقه شما اندیشا کم نه چنانکه از دزدان نکه حکایت کند که عربی را در می چند
 کرد آمده بود شب از تشویش لوریان در خانه تنها خوابش نبردی یکی از دوستان نزد خود برد
 تا وحشت تنهایی بدیدار منصرف کرد آندشی چند در صحبت او بود چندان که بر در مهش
 و قوف یافت نبرد و سفر کرد بامداد ان عرب را دیدند عربان و کریان گفتند حال چیست مکر آن
 درمهای زارزد برد گفت لا والله بدرقه برد * بر مردی یا حرف وحدت (پخته صفتی) جهان دیده
 وصف ترکیبی جهان کورمش یعنی سیاح عالم اولمش (بدرقه شما لایه) (بدرقه
 لغتده اجرته قولغوزلق ایلین و ساعیتی و امین (ظاهر بونک کبی بر زده امین و حافظ معناسنه در
 بدرقه فارسیدر (دو ندر معناسنه در دین ایکی وجهله خطا ایلش (بریسی فارسیدر دیدیکی
 زرا بونی عربی لغتدره یاز مشلر (بر خطا سیده دوندار دیدیکدر که لغت بونی هیچ یاز مشلر
 (ولفظ دوندار ده ده خطا ایلش که دمدار در میله دوندار دکلدر نوله عسکرک آردینه
 عربینده ساقه دیرلر (نهایی رومک جهله سی تحریف ایدوب (دوندار دیرلر اندیشا کم
 برینه اندیشا کتر بازان ادات تفضیل ایله خطاسین اکلامز ایلش (چنانکه برینه چند انکه
 یاز مسیده جمع نسخده لر مخالفدر (عرب برینه اعراب یازمه سیده نسخده لر مخالفدر (تشویش
 لوریان لایه (تشویش بونده خوف معناسنه در (لوزی و لولی عجمک فرا جسته دیرلر (الف
 و نوله جمع ایدوب لوریان و لولیان دیرلر (بعضی نسخده ده لوریان برینه (دزدان دوشمش
 (و بعضی شراح بو نسخده بی اتخاذ ایلش و بعضی متونی عدم تبنه شدن اکا اعتراض ایلش
 (لیکن اعتراضی زاندر زرا لوری جنسی البته دزد اولور رومک چنانک کبی جوابش شین
 عربیه راجعدر (نبرد یا حرف حکایه (زده خود لایه کندینک قته دیکدر (تاحرف تعلیل
 (وحشت تنهایی لایه در بالکرتاق وحشتی دیکدر (صحبت اوضیر عربیه راجعدر (چندان که
 اولمقدر که (یعنی همان که دیکدر عدم تراخیدن عبارتدر (بیر باه اولک کسری و تاپنک ضمیمه
 ایلندی دیکدر عجمک روستایلی ایکی بابی بیله ضم ایله اوقورلر (وانلره تابع اولمدر عجم
 روستایی طبع ایشلر (بامدادان ابرته (یعنی علی الصباح (عربان لفظی ذکر ایلدیک کربانه
 تضمین مزدوج صنعتی رعایت ایلک ایچوندر و الا بر کیمسه نکه ایچ سی کیمکله عربان اواق
 لازم دکل (کریان صفت مشبهه در (کرییدن اغلغان دیکدر (امامراد اغلا بیدر باکی
 معناسنه (مکر بونک کبی بر زده کانه معناسنه (والله بدرقه برد (بدرقه بونده امین و قو لغوز
 اولمغه قایلدر (یعنی وحشتی از لایله دلیل و هادی معناسنه (محصول ترکیب) پخته و جهان دیده
 بر بر کیمسه کار و انده بیله ایدی دیدی ای یاران بن بوسزک بدرقه کزدن قور قورم
 حراملردن قورقد بغم کبی دکل بلکه انلردن زیاده انجلین حکایت ایدر لر بر عربک
 برفاق ایچمه سی جمع اولمش ایدی و کیجه لوریان دن خانه سنده بالکرت عربی اویقو المازدی
 یعنی اوغری قورقو سندن اویقو او بویر مردی دوستلردن برنی کندیله خانه سنه
 ایلندی تا کیم بالکرتاق وحشتی انک دیداری سبیلله از لایله بر نیجه کیجه عربک صحنیده
 اولدی همان که ایچمه سنه و قوف بولدی یعنی ایچمه سی نه برده اولدیغی بیلدی ایدی کتوردی
 و سفر ایلدی ابرته سی عربی عربان و کریان کوردیلر دیدیلر حال ندر بو خسه ایچمه کی
 اوغری ایچدی عرب دیدی لا والله بدرقه ایلندی * قطعه * هر کز ایم زمار نلستم *
 تابدا نلستم ایچمه خصلت اوست * تابنده غایت ایچوندر (زمانده منن کبی عربینده

ردشعی

ردسروی

ردشعی
ردشعی

ردسروی

ردسروی و شعی

ردسروی و شعی

(و خصلت خوی معنایه در) (محصول بیت) هرگز بلانند امین او توره دم یعنی اندن امین و غافل اولدم اولو قندن بری که بیلدم انک خوبی و عادتتی حاصلی انک خیانتتی بیلادن بری اندن امن و فراغت اوزره اولدم دیمکدر (نشتم برینه نشتم کتورن فعل مضارع خطای فاحش ایلش ز پر بدانستم فعل ماضییدر) و هرگز دخی قط معنایه اداندر و قط خود ماضی به مخصوصدر مضارعده استعمالی خندر و جیب جمع نسخهل ماضی فعلیه مستعملدر علی کل حال بویه بازانلر معنایه وقوفلری بوغیش * زخم دندان دشمنی بترست * که نماید بچشم مردم دوست * زخم دندان دشمنی لامیه در (و یا حرف وحدت) (بترید تر معنایه اقتدر) (که حرف رابط صفت) (نماید فعل مضارع مبنی للمفعول معنایه کور بنور دیمکدر) (با حرف صله) (چشم مردم لامیه) (نماید بچشم مردم مفعول غیر صریحی در) (و دوست صریحی و فاعلی دشمنه راجع نموده ضمیر) (محصول بیت) بردشمنک زخم دندان مارک زخم دندانندن بتردر که مردمک کوزینه دوست کور بنور ز پراماردن انسان البته خذر ایدر امار دشمن کاشمچند یعنی عداوتی اخفا ایلندن دکه وجهله احتراز ایلرز را قلبنده اخبار ایلد وی عداوته علی و اصل دکل معلوم اوله که یتده مفضل مار و مفضل علیه عدوی کاشمچندر لیکن شراح مفضل عدوی صریحی و مفضل علیه دشمن صریحی طوئیلر و جبط عشوی ایلد بلر بو ایکی بیت عربک بدرقه سنه مناسب ذکر اولندی پس یتده پیرجهان دیده نک سوز یتده کلدک اهل فافله به دیدی * چه دانیدی یاران من که این جوان هم از جمله دزدان باشد و بعباری در میان ماتبیه شده تا بوقت فرصت یاران را خبر کنند پس مصلحت ان مبینم که مر اورا خفته بگذاریم و برانیم جوانان را تدبیر بیر استوار آمد و مهاجی از مشت زن دردل کمر فتندر خت برد اشند و جوانرا خفته بکذاشتند انکاه خبر یافت که افتاب بر کتفش تافت سر بر اور دو کار و انزار فته دید بسی بکر دینوره یجایی نبردشده و بی نواروی برضاک و دل برهلاک نهاده میگفت * با حرف مصاحبت (عباس لغته جوق کزیمی ذکی وز برک کبسه) و ارسلانه عیار دیرل صید آrame ده جوق کزدیکیمون اما بونک کی برلده جوق بیلور معنایه در (و یا حرف مصدر در) (عباس عرفده معروف قدر دیو ابهام ایلن عبارتی ایلش) (تعیه تفعلیل باندن مصدر در برنسته برنسته به سکیم مثلاً برنسته به فوقوس سکیم کی) (بونده ده مراد سکیمدر) (نا حرف تعلیل) (وقت فرصت) (با حرف ظرف و اضافت لامیه) (مر اورا مر بونک کی برلده رانک معنایه تا کید ایدر) (خفته او بومش) (بگذاریم فعل امر متکلم مع الفیر کذاریدن ترک ایدلم و بالیده وز) (و برانیم سورلم و یا سوروز دیمکدر) (مهاجی مهابت خوف) (و یا حرف وحدت نوعیه) (بر حرف استعلا) (کتف کاف عربک فتحی و تانک کسرله باغین دیمکدر یعنی او موزدن اشاعه کور که دیرل) (تافت فعل ماضی مفرد غائب قزندی دیمکدر لیکن آفتاب قزمن بلکه قزدر پس معنای لازمسی ارقاسنی قزدردی دیمکدر) (سر بر آورد باشی فالدردی) (بسی بکر دید جوق چکرندی یعنی او بود یعنی برده کزندی و دولاندی) (ره یجایی یا حرف وحدت بولی برره ایلندی یعنی بربول بولدی) (نهاده ها رسمی بونده حرف تریدر قویوب دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر دیدی نه بیلور سزای بنم بولداسلر مکه بوجوان جمله دزدان اوله و عیارلغه بنم ارامه سنگمش اوله تا کیم فرصت وقتده بولداسلر یتده خبر ایلده پس مصلحت اتی کورومکه اتی او بومش ترک ایدوب کیده وز جوانلره بیرک تدبیری محکم کندی و مشت زندن برنوع خوف کو کلر یتده ایلد بلر یعنی اندن قورقیدلر و ایلرین فالدر دیرل یعنی بوکلند بلر و بچاره بی او بومش قود بلر اولوقت خبردار اولدیکه کواش

ردسروی و شعی

ردسروی و شعی

ردسراح جیعا

عباس شده ایلده در

لاطایع

ردسروی

نسخه شار حدن باز بلوب
ماخذ طبع اولان نسخه ده
ناه ووا وایله اوله جق انواب

سرایعوا ملک تلفظ ایلدکری وجهله اسباب باز لاش بوخلده تصحیح اندیغی کی جمله سی تصحیح اولمشدر
بعضی قالدش ایسه مطالعه ایدلر تصحیح پیوره ل لاطایع

ارقه سین

ارقاسن قزدردی باشین فالدردی و کاروانی کتمش کوردی او بود یعنی صحرا ده جوق چکرندی کردی و برره بول ایلده مدی یعنی هیچ برره کیده چک بول بولمدادی صوسن و ازقسن یوزنی خاکه و کوکلی هلا که قویوب سو بوردی یعنی یوزن بره قویوب هلا کتی مقرر بیلوب سو بوردی یعنی بو عربی یاتی او قوردی * یت * من ذلجی دیتی و زم العیس * ماللغریب سوی الغریب انیس * من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا (ذا اسم موصولدر الذی معنایه) (یحدتی تفعلیل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی نموده ذایه راجع ضمیر) (و نون حرف وایه) (و یا ضمیر منصوب متصل مفعول وجهله فعلیه نک اعرابدن محلی بوق صله سیدر اسم موصولک و اسم موصول صله سبله اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدادر وجهله اسمیه نک اعرابدن محلی بوق جمله متأنفه) (و او حرف حال و حرف قد مضمر در) (زم فعل ماضی مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول ایکی معنایه وار بریسی زمانندی یعنی باشه بولار اولدی بوله کتک ایچون و بریسی یوانه ایلری کندی قائم مقام فاعل عیدر عینک کسرله که جمع ایدر صاری به مائل اق دوه لره دیرل) (مالس معنایه حرف نفیدر) (الغریب جار مع النجور و مقدم خبری) (وانیس مؤخر اسمی) (وسوی بونده سبنک کسری وواولک فتحیه غیر معنایه در و تقدیرا ظرفیه منصوب و مابعدی مستثنا لفظا مجرور مضاف الیه) (محصول بیت) کیم اول کبسه در یعنی کیدر اول کبسه که بمله مصاحبت و مکالمه ایدر یعنی بندن بالکلرلق و حشینی ازاله ایدوب بی اکلن کیدر حال بو که دوه لک بوله کتک ایچون باشه بولار طاقلدی یعنی ایلری بوله کندی و بن بچاره تن تنها قالدیم پس غریبک غیر بیدن غیری انیس و مونس بوق یعنی غریبک الکنجه سی یتده غریبدر * یت * درشتی کند باغریبان کسی * که نابوده باشد بغربت بسی * درشت دالک و رانک ضمه لریله و شبنک سکونله ابری دیمکدر یومشقی مقابلی عربجه حشن دیرل حانک فتحی و شبنک کسرله) (با حرف صله) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (نابوده باشد اولماس اوله دیمکدر) (بغربت با حرف ظرف) (بسی باء اصلیه ایله جوق دیمکدر بسیار معنایه) (محصول بیت) (غریب لره بر کیمینه خشونت و نامزالتی ایدر یعنی غلطت و بو غولتق ایدر که غیر بنده جوق اولمش اوله یعنی غریبک چکیم غریب لره جور و جفا ایدر بوخسه جهان دیده ایلز * اودر بن سخن بود که پادشاه زاده در بی صیددی از اسکریان دور افتاده بود و بالای سرش ایستاده این سخن بشنید و در هیأتش نظر کرد صورت ظاهرش پاکره دید و حالش بریشان رسیدش که از یکجایی و بدین جای که چه گونه اقتصادی برخی از آنچه بر سرش کدشته بود اعادت کرد ملک زاده را پرورج آمد خلعت و همت داد و معتمدی همراه او کرد تا بشهر خویش باز آمد * اودر بن سخن ضمیر بیت زنه راجعدر) (که حرف بیان) (پادشاه زاده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (بی صید لامیه صیدک اردنجه دیمکدر) (لشکری یا حرف نسبت و الف و نون ادات جمع) (بالای سر لامیه باشی اوستنده دیمکدر بالا بونک کی برلده اوست معنایه در) (ایستاده طوروش یعنی قائم اولمش) (هیأت بونده شکل معنایه در) (پاکره پاک معنایه در) (جایکه جایگاهدن محققدر محل و مکان معنایه) (برخی بعضی دیمکدر) (کدشته بود یکمیش ایدی یعنی باشندن آشانی) (اعادت افعال باندن مصدر در) (و نا اسلوب یجم اوزره مطول باز بلوب) (معتمد اسم مفعولدر افتعال باندن اعتقاد اولنان کیمینه دیرل) (نا حرف تعلیل) (و یا حرف انتها) (با حرف صله) (شهر خویش لامیه) (محصول ترکیب) (مشت زن بوسوزده ایدی یعنی مذکور بیتی او قومده ایدیکه پادشاه زاده بر صیدک اردنجه لشکر بیلندن یعنی سپاهیلندن اوراق و دشمنشیدی و باشی اوزره طوروشیدی

عباس اعیسک چعبدر بیض
ایضک جعی اولدیغی کی
تفصیله محتاج بردر لیکن
بومقام محل استیفا سی دکدر
۴

راه غیبی ای
نسخه
نسخه

بواوقود یعنی سوزی یعنی بیشتدی و شکل و صورته نظر ایلدی صورت ظاهر بی پاکیزه
 کوردی اما حالی پریشان کوردی صورده که نه بدن سین و بومقامه نه وجهه دوشده
 مشت زن دخی بر مقدار اول نسته دنکه باشند کچمش ایدی یعنی سرگذشتی اکا اعدا ایلدی
 یعنی نفر بر ایلدی ملک زاده نک بوکا رچی کلدی یعنی بیچاره بی اسر کدی خلعت و نعمت و یردی
 و بر معده کیمه بی اکا بولداس ایلدی تا کیم کندی شهر بنه کر و کلدی * پدرش بدیدن اوشادمان
 شد و بر سلامت حالش شکر گفت شبانه از آنچه بر سر آورفته بود از حالت کشتی و جور ملاح و روستا
 بیان و غدر کار و انبان بایدر میگفت * دیدن او مصدرک مفعولنه اضافتیدر (وسلامت خال و سلامت
 فاعلنه) شبانه کیمه سی یعنی کلدیکی کونک کیمه سی (محصول ترکیب) پدری انی کورمکله شادمان
 اولدی حاله شکر سو یلدی کیمه سی اول نسته دنکه باشند کچمش ایدی کی حالتند و ملاح
 جفا سندن و روستا یلردن و کاروان غدرندن یعنی ترک و فاسندن باباسنه سو یلدی * پدر گفت
 ای پسر نکفت در وقت رفتن که تهی دستاز دست دلری بسته است و پنجه شیری شکسته *
 نکفت استقام انکار پدر دیدمی دیمکدر (وقت رفتن ظرفک مصدره اضافتیدر) که حرف
 رابط مقول قولدر (تهی دست و صف ترکیبدر) الی بوش دیمکدر صغرا لید معانسه (الف
 و نون ادات جمعدر) ورا ادات تخصیص (دست دلری بیانیه) پنجه شیریده بویه در
 (محصول ترکیب) باباسی جوانک تقریبی ایشیدنجه دیدی بن سکا دیدمی کتمک و قنده ای
 اوغله که الی بوشلرک یعنی مقلسلرک بهادر لقلری الی بغلدر و ارسلانلق پنجه سی صغدر حاصلی
 تهی دستلر هر وجهه و هر برده عاجز و زبوندر * بیت * چه خوش گفت آن تهی دست
 سلجور * جوی زر بهتر از پنجاه من زور * تهی دست سلجور ایکی وصف ترکیبدر مرکب
 اضافت بیانیه در (سلح سلاحدن مخففدر ضرورت وزن ایچون) شور بونده قرشدر معانسه در
 یعنی آلات حربک کاه برنی اله آلوب او بنادر و کاه برنی (جوی باحرف وحدت) نقدبری مقدار جویدر
 (زربونده القونه) و آنچه بارار زرا آنچه ده زر دیرل (پنجاه من اضافتسز) من اصلنده تشدید
 نوله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلنددی بن دیمکدر (زور بونده قوت معانسه) در
 (محصول بیت) نه کوزل سو یلدی اول الی بوش یعنی مقلسل سلجور دیدیکی مصراع نایدر که
 براره چه زربکر کدر الی بن قوتدن حاصلی الی بن چه آغر نسته قالدردمقدن و بابای
 چکمدن بکدر دیمکدر حاصلی زره اولان مصلحت زور ایلد اولماز * پسر گفت ای پدر هر آینه
 تاریخ نری کچ برنداری و تاجان در خطر تهی بردشمن نظر نیایی و نادانه پریشان نکنی خرمن
 برنداری نبی که باندک مایه رنجی که بر دم چه مایه کچ آوردن و نیش که خوردن چه مایه نوش حاصل
 کردم * باندک باحرف سبب (مایه سر مایه و مقدار معانسه در) رنجی باحرف وحدت (نیش آربنک
 و جبالک و غیر بنک صوقد یعنی ایکنه به دیرل) نیش بونده آری صوقد بی معانسه در دین غیر مسموع
 بر نازه ادا یورمشدر (نوش بونده عمل معانسه در) (محصول ترکیب) پسر دیدی ای پدر مادامکه رنج
 و الم چکمه سین کچ قالدردم سین یعنی حاصل ایده مرزین و مادامکه جانکی خوف و خطر قوماسین
 دشمن اوزره طفر بولم سین و مادامکه دانه یعنی تخم پریشان ایدوب صاچیه سین خرمن قالدردم سین
 یعنی حاصل ایده مرزین کورمز مبین از اجاق مایه رنج سبیلله که ایلندم یعنی چکمدن نه مایه کچ
 کنوردن و پریش ایلد که یلدم بمقدار نوش حاصل ایلدم (مایه بی مابعدنه اضافت ایدنلر بیلر
 ایش * بیت * کرچه بیرون زر زرق ثوان خورد * در طلب کاهلی نشاید کرد * ثوان خورد
 بیک اولماز (خورد بونده مصدر معانسه در) وضه به مائل فتحه ایلد او قور بونک کی بر رده عدم
 امکان معانسی و یرنه دخل ایلدن عدم و قوندندر (کاهل کاف غریله و فتح هائله سست و او یا

و داین سید علی
 و سروری
 و سروری

دیمکدر (و یا حرف مصدر) نشاید فعل نفی استقبال مفرد غائب لایق دکل دیمکدر (کرد بونده
 کردن معانسه در) (محصول بیت) کرچه زرقدن طشره بیک اولماز یعنی زیاده یعنی برزق که مقدر
 اولماش اوله انی بیک ممکن دکل لیکن زیاده طلبده اهمال و تکاسل ایلک لایق دکل البته
 تحصیلده دست و با اورمق کرک نک بلورمق کرک * بیت * غواص اگر اندیشه کند کام نهنگ *
 هر کر نکنددر کرانمایه بچنک * غواص مبالغه ایلد اسم فاعلدر صویه طالعج دیمکدر (اندیشه بونده
 فکر معانسه در) کام کاف غریله بونده چکه معانسه در (نهنگ کاف عجمله تمساحدر که
 نیل ذکرند چوق اولور معلوم اوله که نون سا کنند صکره طرفده واقع اولان کاف بچمدر
 فاحفظ (در کر آ نمایه بیانیه در) کر آ نمایه کاف عجمک کسر یله آغر بهالی دیمکدر (چنک بونده
 آوج معانسه در) (محصول بیت) غواص اگر نهنگ چکده سی فکر ایدرسنه یعنی انجوا ایچون
 طالعده نهنگ بی قیاب بودارد بوفکر ایدرسنه هر کر آغر بهالی انجونی آوجنه کنورمز یعنی تمساح
 قور قوسندن در یله طالماز که الینه انجوا کتوره ضرب مثلدر رومده (سرچهدن قورقن طاری
 اکز دیرل * حکمت * آسباسنک زبرین مکرک نیست لاجرم تحمل بار کران می کند *
 اسباسنک دکرمن طاشی (زبرینه اضافت بیانیه) یا ونون ادات نسبتدر (لاجرم لامحاله و لاشبهه
 دیمکدر) لاجرم بونده سبب معانسه در دین عجب بویه دیمکد سبی ندر (بار کران بیانیه آغر
 بونک دیمکدر) تحملک بونک اضافتی مصدرک مفعولنه در (محصول ترکیب) دکرمنک آلت طاشی
 متحرک دکلدر پس شبهه بوفکه آغر بونک تحمل ایدر که اوست طاشیدر * قطعه * چه خورد شیر
 شرزه در بن غار * باز افتاده راجه قوت بود * چه خورد استقام انکار بدر (شیر شرزه بیانیه
 غضبدن دیش صریدن حیوانک صغیددر بر تخیل صفتلرنددر) (بن غار لامیه در معاره دبی دیمکدر
 (باز افتاده) بیانیه ورا ادات تخصیص (چه قوت بود استقام انکار بدر) (محصول بیت) مغره
 دینده شیر شرزه نه بیر یعنی غاردن حیقوق صید ایلیمیک غارده ایلقدن اولور علی کل حال
 معاش ایچون حرکت لازمدر دوشمش طغانکده از بیغی نه اولور یعنی مرصندن و یا بیدر ایدن
 دوشگون طغانک رزق وازیغی نه اولور یعنی پرواز ایدوب شکار طور ایلیمیکه طور دینی برده
 اکا قوت بولنماز بهر حال قرن طبور مغه حرکت ضروریدر * کر تودر خانه صید خواهی
 کرد * دست و پات چو عنکبوت بود * کرد بونده کردن معانسه در (عنکبوت عربدر
 اورمچک معانسه در) (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر اگر سن حرکت ایلوب خانه ده
 صید و شکار ایلک استرسک الک و یاغک عنکبوت کی بر یره مقید اولوب بر مکس مقداری
 نسته ایلد قناعت ایلک کرکسین یعنی قوت لایموت اختیار ایدوب توکل و قناعت ایلک کرک
 * پدر گفت ای پسر درین توبت فلک ترا یوری کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خارت از پای
 بدر آمد و صاحب دولتی بتورسید و بر تو بخشید و ترجم کرد و کسر حال و استغفادی جبر کرد و چنین
 اتفاق نادر افتد و بر نادر حکم ثوان کرد * باور و اولق فتحله بولداس و معان (و یا حرف
 مصدر معاونت دیمکدر) اقبال بونده دواندر (رهبر وصف ترکیبدر قولاغوز دیمکدر) (و یا حرف
 مصدر قولاغوز دیمکدر) (خارت از پای تقدیری خار از پایت در بوادال اضطراب و مشقتدن
 خلاص اولسق معانسی و برر حاصلی فقر و فلاکت و ذات غریبتدن قورتلدک) (کسر حال
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و تراه لامیه) ورا ادات تخصیص (یا حرف مصاحبت) (تفقد
 تفعل باندن مصدر در یتک ارامق معانسه بونده بوفلق معانسه در) (و یا حرف تکبیر جبر لغته
 بر فائق نسته بی سیکلمکدر) (وسیکه جیره دیرل بونده فقردن غنا و بر مک معانسه در) (افتد بونده
 واقع اولور معانسه در) (محصول ترکیب) جوان باباسنه مذکور احوال و اقوال بیان ایلد کدنصکره

مطل

ردشعی

بابی دیدی ای اوغل بو نو بنده فلك سكا معاونت ونصرت ایلدی و دولت و اقبال قولاغوزاق
 تا کیم کلك دیک کردن و دیکن ایا عکدن جیقدی و سکا بر صاحب دولت ابرشدی و سکا ترجم ایلدی
 و سنك حالك صغنی تفقدله جبر ایلدی یعنی مکسور و پریشان حالکی یوقلوب اصلاح ایلدی
 و بونک کی اتفاق نادر واقع اولور و نادره حکم ایلک اولماز زیرا النادر کالعدوم در * یت *

صیاده هر بار شالی میرد * افتد که یکی روز بلکش بدرد * صیاد میالغه ایلد اسم فاعلدر آوجی
 (نه حرف ننی معاده) رد فعلنه مقیددر (بار بونده کره معناسنددر) شغال شبنك فحبله فارسیدر
 جقه له دیرل (پس شغال عربیده دلکو و فارسیده جقه له دیرل دین دلکولک ایلشدر) (باحرف
 وحدت و یاتکیر) میرد فعل مضارع مفرد غائب بآه اولی ضمّه ایلد قید ایلدن روستایلیق ایلش
 (میرد بونده آلور و آلور معناسنددر یعنی طونار پس صیاد هر وقت صید برندن خانه سته بر جقال
 ایلتن دین قیاس ایلد سولش) (میرد برینه کیرد یازان قافیه بی ارادن کتورمش) (افتد بونده واقع اولور
 معناسنددر) یکی بونده يك معناسنددر (بدرد فعل مضارع مفرد غائبدر برتار معناسنددر) (بدرد برینه
 بخورد باز ایلر تکلفه دوشمنلر) (محصول یت) صیاد هر کره جقال الماز یعنی اولماز حاصلی
 هر کره که آوه وار شکار الماز بلکه واقع اولور که برکون اتی قیلان برتار یعنی برنجی حیوانانک
 بریسی برکون اتی پاره لر * تمثیل * چنان که یکی از ملوک پارس نکین کرغماه در انکشتی
 داشت باری بحکم نفرج باتی چند از خاصان بمصلای شیراز بر و ن رفت و فرمود تا انکشتی
 را برکنبد عضد نصب کردند تا هر که تیر از حلقه انکشتی بکذارند خاتم اورا باشد اتفاق
 چهار صد حکم انداز که در خدمت او بودند پیشد آختند جقه خطا کردند مکرر کودکی که
 بر بام رباط باز بجه از هر طرف تیر انداختی باد صیابنر اورا از حلقه انکشتی بکذار آید انکشتی
 را بوی ارزانی داشتند و نعمتی قیاس دادندش بسر بعد ازین تیر و کان را بسوخت گفتند
 چرا چنین کردی گفت تارونی اولین برجای بماند * حضرت شیخ بو حکا به بی تمثیل طریقیله
 ایراد ایلش (نکین نوک و کاف عجمک کسر یله بوزک فاشنه دیرل) (انکشتی همزه نك
 قحی و کاف عجمک ضمیله بوز کدر) (باری بر کره) (بحکم نفرج تفرج طریقیله) (با حرف صله
 مصلای شیراز لامیه در) مصلای شیراز مشهور سیرانکاهیدر تنکه خواجه حافظ بیورر
 (یت) بده ساقی می باقی که در جنت نغواهی یافت) (کارآب رکا باد و کلکشت مصلارا)
 (نا حرف تعلیل) (کنبد عضد لامیه مراد عضد الدوله در که خلفاء عباسیدر برینک وزیر
 ایش که شیرازده متوفی اولش پس کنبدن مراد تر به سیدر) (نصب کردند دکر دیردیمکدر
 نا حرف تعلیل) (حلقه حاک و لامک فحله ل یله انسانک غیریده و انساند سکون لامه در
 انکشتی به اضافت لامیه در) (حکم انداز وصف ترکیبدر شول کیمسه به دیرل که دعوی
 ایلدی یکی به اوفی اوره البسه) (که حرف رباط صفت) (خدمت اولامیه) (ضمیر ملک پارسه
 راجعدر) (مکرادات استنادر الا معناسند) (کودک اوغلانچق) (و یا حرف وحدت) (که
 حرف رباط صفت) (بام طام اوستی) (و رباط رانک کسر یله کاروان سرای و اضافت لامیه در
 معلوم اوله که عربستان و عجمتاتک اولرینک اوستلری مسطح اولور یعنی اوستلری دوزدر
 اکا بنه بر بام رباط بیور مشدر) (باز بجه با حرف مصاحبت) (و بازی یاه اصلیه ایلد او بونه
 دیرل) (وجه فتح حبله ادات تصغیردر او بونجه له یعنی حشر لغه) (باز بجه اولنه که حرفنی
 یازوب و بام رباط اولنه یازمیلر معنای مستعیندن بی بهره ایلش) (و ایکی بده یله باز نده کذلک
 انداختی با حرف حکایه بعض نسخه ده می انداخت واقعدر مال بردر) (باد صیابنیه صبا
 قید اتفی واقع اولش) (بکذارند فعل ماضی مفرد غائب) (والف و نون ادات تعدیه در

ردشعی

ردسروزی

ردشعی

رد ابن سیدعلی

رد ابن سیدعلی و سروزی

کوردی

کوردی دیمکدر فاعلی باد در (بوی با حرف صله) (ووی ضمیر غائب کود که راجعدر
 (ارزانی بآه اصلیه ایلد لایق دیمکدر) (داشتند طونیدلر لایق طونیدلر یعنی لایق کوردیلر) (دادند
 فعل ماضی جمع غائب و شین ضمیر کود که راجعدر) (رونق بونده اعتبار معناسنددر) (محصول ترکیب)
 مشن زنه بابی تمثیل طریقیله در ای بسر بوسنك فصك نادر و اتفاق رقصه در شولیکه
 پارس یادشاهلرندن برینک یوزیکنده آغر قمتلی فاش و ارایدی بر کره تفرج طریقیله خاصلردن
 بر قاج کیمسه ایلد شیرازک مصلاسنه طشره کندی و بیوردیکه یوزیکی عضد الدولک تر به سی
 اوزر بنه دیکدیلر تا هر کیمکه اوقونی یوزیکک خلقه سندن کچور رسه خاتم یعنی بوزک انک اوله
 اتفاق دور یوز حکم انداز پهلوانکه انک خد متنده ایدیلر آیدیلر جقه خطا ایلدیلر هیچ بریسی
 اصابت ایلدی الا بر اوغلانچق که کار بان سرای طای اوزره او یونجاغله هر جانبندن اوق
 آتاردی تنکه اوغلانچق عادتیدر باد صبا انک اوقونی یوزیکک خلقه سندن کچوردی یوزیکی
 اکا و بریمکه لایق کوردیلر دخی بی قیاس نعمت و بریدلر کودک بوندن صکره اوقونی و یابی
 آتسه یاقدی دیدیلر که نیچون بویله ایلدک دیدیکه تا اولکی اعتبار و رونق برنده قاسون
 معلومدر که بسر عاقل ایشکه بو تدبیری ایلشدر بابیسی جوانه دیدیکه ای اوغل سنك
 حالکده بویله براتفاق قصه در شمدنکرو دخی بیانه کتمه که هر زمان و هر پرد بر پادشاه زاده
 موجود اولماز که سکا رعایت ایدوب بویله او یکده ارسال ایلد * قطعه * که بود کر حکیم روشن
 رای * بریاید درست تدبیری * روشن رای بیانیه در (روشن رای وصف ترکیبدر روشن
 فکری دیمکدر حاصلی) (پاک فکری دیمکدر) (برنیایدکلز) (یعنی حاصل اولماز دیمکدر) (درست بونده
 صاغ و سالم دیمکدر یعنی نقصاندن و خطادن مصون) (تدبیری با حرف وحدت) (محصول یت) (گاه
 واقع اولور که حکیم پاک تدبیر پاک رأیدن بر درست تدبیر چیمماز یعنی تدبیرنده سهو و خطا واقع
 اولور * گاه نباشد که کودکی نادان * بغلط بر هدف زند تیری * کودکی) (باحرف وحدت) (باحرف
 مصاحبت) (غلط بونده سهو معناسنددر) (هدف هاو دالک فحله ل یله اوق نشانه دیورل) (تیری
 با حرف وحدت و با حرف تنکیر) (محصول یت) (گاه واقع اولور که بر نادان اوغلانچق یعنی
 استاده مفران اولقسز و تعلم ایلکسر سهو و خطا ایلد نشانه اوق اورر دیمک استر که بونک
 کیلر اتفاق و نادر در حیر اعتبارده دکدر * حکایت * درویشی رادیدم در غاری نشسته
 و در بروی خود از جهان بسته و ملوک و سلاطین رادر چشم همت اوشوکت نماده * غار مغاره
 (و با حرف وحدت) (و در بروی خود تقدیری و در اختلاط با خلق بروی خود بسته) (محصول ترکیب)
 بر در ویشی سکوردم بر مغاره ده اوتورمش دخی خلقه اختلاط قبوسنی تمام جهانندن کندی
 یوز بنه با عیش یعنی هیچ بر کیمسه ایلد اهل دنیا دن الفت ایلزدی و پادشاهلرک و بکرک انک
 همتی کوزنده شوکت و عظمتی فالماشدر حاصلی اهل دنیا نك نظرند هیچ اعتباری یوق ایدی
 * قطعه * هر که بر خود در سؤال کشود * تا میر دنیا زمند بود * در سؤال بیانیه (نا حرف
 انتها) (نیازمند محتاج دیمکدر) (محصول یت) (هر کیمسه که کندی اوزر بنه دیکدیلر قبوسنی
 آچدی یعنی کد الکی عادت و خوی ایدندی اولنج اول کیمسه محتاج و نیازمند اولور حاصلی
 احتیاجدن خلاص بولماز * از بکذار و پادشاهی کن * کردن بی طمع بلند بود * ازالف
 ممدوده ایلد حرص معناسنددر) (بکذار فعل امر مفرد مخاطبدر ترک ایلد دیمکدر) (کردن بی طمع
 بیانیه) (بلند باده فحله و ضمّه جائزدر) (محصول یت) (خطاب عام طریقیله بیورر حرص ترک
 ایلد و پادشاهی ایلد یعنی دنیا بلا سندن ازاده و سالم اول زیرا طمع سن بیون بلند اولور یعنی
 احتیاج ایچون کیمسه به تواضع ایدوب سرفروا یلز زیرایی نیازد انما سرفرازدر * یکی از ملوک

رد ابن سیدعلی

ان طرف اشارت کرد بکرم اخلاق عزیزان است که با نان و نمک با ما موافقت کنند
 شیخ رضی داد که اجابت دعوت سنت است دیگر روز ملک بعد از خدش رفت عابد بر خاست
 و ملک را در کار گرفت و تلمظ کرد چون ملک غائب شد یکی از اصحاب شیخ را پرسید که
 چندین ملاطمة پادشاه خلاف عادت بود درین چه حکمت است گفت نشنیده که گفته اند *
 (محصول ترکیب) اول طرف پادشاهان بر کسی اشارت ایلدی که عزیزان اخلاقی گردیدن
 مر جو او اندر که نان و نمک به ملاطمة موافقت ایلدیلر شیخ رضا و بر دیکه اجابت دعوت سنت در
 دیو بر کون دخی شیخ خدمتی عذری سبب به پادشاه بانه واردی عابد قالدی و پادشاهی
 قو جدی و تلمظ و رفق ایلدی چونکه پادشاه شیخ بانه باندن کندی اصحاب بدن بر کسی
 شیخه سوال ایلدی که پادشاهه بوقدر ملاطفت خلاف عادت کرایدی بونده حکمت در شیخ
 دیدی ایستد کی که دینار در * بیت * هر کرار سباط بنسبتی * واجب اید بعد مائش
 بر خاست * هر کرار ادات تخصیص (بنسبتی فعل ماضی مفرد مخاطب اوترد دیکدر (با حرف
 صله (خدمت شین ضمیر هر کرده کی که به را جعدر (بر خاست بونده مصدر معانسته در
 (محصول بیت) هر کیمه نك که سباطنده و سفره سنده اوتوردك یعنی نان و نمکني يدك واجب
 کلور خدمته قالدی زیرا اوستکده حتی ثابت اولمش اولور * مثنوی * کوش تواند که همه
 عمروی * نشود آواز دق و چنك و نی * عمروی لامیه در (وی و اوک فحمله ضمیر غائبدر کوشه
 راجع (نشود فعل ننی مستقبل مفرد غائب ایستبه دیکدر (آواز دق لامیه (محصول بیت)
 قولی قادر در کیم کندیك تمام عمر نده دق و چنك و نيك اواز نی ایستبه یعنی الات لهو و
 اواز نی قولی ایستامك ايله هیچ نقصان کلز * دیده شکید ز تماشای باغ * بی کل و تسرین
 بسر اردد ماغ * شکید فعل مضارع مفرد غائب صبر ایدر دیکدر (تماشای باغ مصدرک
 مقعوله اضافتیدر (تسرین (وتسرون و او ايله (وتسرون داله (رومده
 کل ناصری دیدگری چیکدر قوفوسی خوب اولور (بسر اردد کچور و عمر کچور (دماغ
 فاعلیدر (دماغدن مراد ماسندر (محصول بیت) کوز باغ و راغی تماشا سنسر صبر
 ایدر یعنی باغ و صحرا تماشا سانی ايله صبر ایدر و نقصانده کور من مشام و دماغده کل و شنبل
 و تسرین قولیه عمری حده و غایبه ایلدر و بقصور کچور (بسر اردد برینه بسر اید یازان
 عندی بازمش * کربود باش آکنده پر * خواب توان کرد جز بر سر * باش لامك کسر یله
 (و بالین کذلک یصدغه درلر) آکنده الف ممدوده ايله و کاف عجمک فحمله اسم مفعولدر اکندن
 برسته برسته به دق (مثلا یصدغه و دوشکه بولك دق کبی) آکنده دیکلمش دیکدر (بر باه
 عجمیله بونده مراد قوش بوییدر (توان کرد ایلک اولور دیکدر (یعنی ممکن و قابلدر (پس امکان ايله
 تعبیر ایلنه دخل ایلین بی تقریب تعصب ایلش (حجر مبتدا (زیر سر خبری و جمله اسمیه
 حال واقع و لمش (محصول بیت) اگر قوش تو یله دیکلمش و طولمش یصدق اولمسه که اکا برك
 دوشکری و یصدغری بویله اوور که رومده اکا بولدی بولر او بوق اولور باش آکنده طاش
 اولدی یعنی جانده (یعنی طاش یصدغوب او بوق او بوق اولور (حاصلی یصدغوس و دوشکسر
 او بوق او بوق ممکندر (مصرع اولک معناسنی اگر قوش قنایله طولمش یصدق اولمه دین
 بولک معناسنی احاطه ایلد بکنندن غیری بویله ايله اولور بلز عیش * ورنود دلیبره خوابه بیش *
 دست توان کرد در آغوش خویش * ورمعروف (دلیبره خوابه بیانه (هخوابه دوشکده درل
 یعنی بدوشکده یله با تاله هر کیم ایه ارگکدن و دیشدن بیش بونده قمت معناسنه در (پیشی
 بونده اولک معناسنه آلوب معناسنی اگر بدوشکده اوکنده یله یا نور دلیبره اولمه دین دلیبره چرکن

یا نورش

ردشعی
 ردسروری
 ردشعی
 ردشعی

یا نورش (دست مبتدا (توان کرد خبری قادر در ایلک (در آغوش کرد فعلنه مقید در (زیرا
 در آغوش کردن قوچقدر (بونده کرد مصدر معناسنه در (خویشه اضافت مصدرک مقعوله
 اضافتیدر (محصول بیت) و اگر هم بستر دلیبره فکده اولماز اید یعنی سنکده بدوشکده یا نور بانکده دلیبر
 اولماز اید ال کند یکی قوچقه قادر در (یعنی الک سنی در آغوش ایلکه قادر در (حاصلی سن سنی قوچق
 ممکندر (بونده توان ممکن معناسنه در (مصرع نائیک ترکیبه معناسنی ال ایلک اولور کندی
 قوچفکده دین ترز یق معنی قوچفکده عجب هنری وار (والینی کندی قوچاغنده ایلک ممکندر
 یعنی الینی قوچوب یق دین ترکیبه کتمش عنی الله عنهما * وین شکم بی هنر بیج * صبر ندارد
 که بسازد بیج * معلوم اوله که بیج بیج عبارتی اضداد دندر که هم مقام مدحده و هم مقام ذمده
 مستعملدر (بونده مذموم معناسنه در مدح معناسنی متضمن (بیج بیج بوستانک بوییدر
 (بیت) (بدو گفت کای دلیبر بیج) (زیغماچه آورده گفت بیج) (و ذمی متضمن بوییدر
 (بیت) (ندیدم چنین بیج بر بیج کس) (مکن هیچ رحت برین هیچ کس) (شکم بی هنر بیج بیج
 بیانه در (بسازد فعل مضارع مفرد غائبدر (ساز بندن قناعت و موافقت معنارنده مستعملدر
 (محصول بیت) و اما بوهنر سر مذموم شکم صبری بوقدر که هیچ ايله قانع اوله (البته ایچنه برنسنه
 کیرمک کرک (زیرا باندک قیامی اکل و شرب ايله در انسر اولمز البته (مصرع اولک معناسنی
 ترکیبه دولا شق بغر سفلر و المراد الامعاء دین غریب بیانه کتمش و نامعقول برله دولا شمش (مسکین
 بسازدی ساختن دین اشتقاق ایدنلر عجب ناسازلق ایلشیلر (مصرع نائیک تحقیقنده فاعلنی
 بالترکی دوزله هیچ ايله دین هیچ نسنه به مالک دکل ایش فغیر * باب چهارم در فوائد خاموشی *
 * حکایت * یکی از دوستان کتم امتناع سخن کتم بعلت آن اختیار افتاده است که در غالب
 اوقات در سخن نیک و بد اتفاق افتد و دیده دشمنان جز بر بد نمی آید گفت ای برادر دشمن آن به که
 نیکی نیست * امتناع سخن کتم مصدرک مقعوله اضافتیدر (کتم مصدر در) مین متکلمه مضاف
 (و سخن مقدم مقعولی و مجموعی مضاف الیه و اقعدر (با حرف مصاحبت (و علت سبب معناسنه در
 آله اضافت لامیه (با اختیاره متعلق (امتناع مبتدا (افتاده است خبری و جمله اسمیه مقول کتم در
 (که حرف بیان علت (غالب اکثر دیکدر (او فاته اضافت لامیه در (افتد واقع اولور دیکدر
 (او حرف حال (دیده دشمنان لامیه (بر حرف استعلا (بد برامز (نمی آید فعل ننی استقبال لغته کلز
 دیکدر اما مراد دوشمن دیکدر (گفت مذکور دوست دیدی (آن به که اول یکدر که (نیکی یا حرف
 مصدر (نبیند فعل ننی استقبال مفرد غائب دعاء علیه در ایلک کورمیه دیکدر (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیوررد و ستلردن برینه دیدم سوزسو بلمکه ابا ایلدیکم (یعنی اکثر اوقات سوزسو بلیوب
 خاموش اولدیغم اول سبب اختیار واقع اولشدر که اکثر اوقات اتفاق سوزده ابی و برامز
 واقع اولور حال بو که دشمنلرک کوزی برامزدن غیری به دوشمن دیدی اول دوست ای برادر دشمن
 اول یکدر که ایلک کورمیه * بیت * هنر بچشم عداوت بزر کتر عیست * کاست سعدی و در چشم
 دوشمنان خاست * هنر معروفدر که عریجه منقبت دیر لممک و فافک و بانک فحه لریله
 حاصلی عیبک مقابلیدر (با حرف صله (چشم عداوت بیانه در مجازا (هنر مبتدا (بزر کتر مبتدا نانی
 ترادات تفضیلدر اولورق دیکدر عیست خبر مبتدا نانی و نانی خبر یله خبر اول وجه اسمیه مبتدا نفعه در
 (کاست مقدم خبر و سعدی مؤخر مبتدا (چشم دوشمنان لامیه (و خار ظرفک فاعلیدر (محصول بیت)
 عداوت کوزنه هنر اولورق عیدر یعنی عدو کوزیله بافته هنر اولو عیب کورینور سعدی
 حضرت نلری کلد اما دوشمنلرک کوزینه دیکدر یعنی عداوت کوزیله بافتک کوزینه دیکدر
 * بیت * و اخو العداوة لا یمر بصالح * الا و یلزم بکذاب اشر * و او حرف ابتدا و اخو قد اشر

رد سروری
 ردشعی
 مطلق

رد سروری
 رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری
 ظاهر بود که بغر سفلره
 انتقال بیج بیج عبارتند

نورش

عداوتیه اضافتی لامیه در مجازا مراد صاحب عداوت و ملازمی (لا یرفع فی استقبال مغرد
مذکر غایب در نصر بانك مضاعفتدن یکمزدیمکدر (بصالح لایمیه متعلقه تقدیری برجل
صالح در موصوف ضرورت وزن ایچون ترك اولندی (اخ مبتدا و جمله فعلیه خبری و جمله اسمیه
مستأنفه (لاحرف استثناء) و او حرف حال (بلز فاعلی تحتیده اخه راجع ضمیر و معنوی صالحه
راجع ضمیر منصوب متصل لمز لامك فتحی و میك سکونیه اصلنده کوزایله اشارته دیرر صکره
دله طعن و دخل معانسته استعمال ایلدیلر (بکذاب بلز به متعلق) اشرهمزه نك فتحی و شینك
کمرله صفت مشبهه در علم بانندن اشرهمزه نك و شینك فتحه در مصدر یدر (محصول بیت)
عداوت قدراشی یعنی صاحب برصالح کیسته دن ضرور ایلا الا اکا طعن و تشیع ایدر کذاب
اشر که یعنی کذاب و متکبر و مغرور در دیو صالحه کور دیک برده طعن ایدر حاصلی بر کیسته نك که
برصالح کیسته به عداوت و بغضی اوله بانندن یکجکجه اکا سوز آتار که مر ایدر و خود بین در
و بوندز غیری * بیت * نور کیتی فروز چشمه هور * زشت باشد بچشم موشک کور * نور کیتی بیانیه
کیتی فروز و صفت ترکیبی در عالم بالکله ریحی یعنی روشن و منور ایلدیجی دیمکدر چشمه هور و اضافتی
لامیه در و چشمه هور بیانیه (هور هاء هوزایله آفتاب معانسته در) باشد ادات زمانیه در است
معانسته (با حرف صله) چشم موشک لامیه (کوره اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) کونش
چشمه سنک عالم بالکدر یحی نوری یعنی آفتابک ضیاسی چر کندر موشک کورک یعنی پراستک
کوزینه یعنی پراسته جنسی کونشده کور مزاول جهتدن کوزینه چر کن کور بنور دیو پیوردهش
بعض نسخه ده زشت باشد برینه در نیاید واقعدر یعنی کوزینه کر مز حاصلی عیننه الماسازیمکدر
یونشده بو مقامه اولکیدن انبدرز را خفاش کونشده کور ممکنه کوزینه چر کن کور نك لازم
کلر (کیتی فروزی و صفت ترکیبی اعتبار ایلانک شیره چشم اولمقدن کلور) و فروزی افروختن دن اخذ
ایلاک بصیرتسز لیکدن کلور و افور برینه حور یاز می قوافیدن عدم اطلاعنددر * حکایت *

بازرگانی را هزار دینار خسارت افتاد پسرش را گفت نباید که این سخن را با کسی در میان نهی
گفت ای پدر فرمان تراست نکویم ولیکن مرا بر فائده این مطلع کرد آن مصلحت در نهان
داشتن چیست گفت تا مصیبت دوشو دیک نقصان مایه و دیگر شمانت همسایه * بازار کانی
یا حرف وحدت (و اادات تخصیص) (خسارت زبان) افتاد واقع اولدی دیمکدر (نباید فعل نفی
مستقبل مفرد غائب کریم دیمکدر) که حرف بیان (این سخن را) اادات معنوی (با کسی یا حرف
مضاحبت و یا حرف وحدت) در حرف صله میان ورته واره (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویاسین
یعنی اورته به کنوروب سوبلیه سین) تراست اادات تخصیص (وسین و اادات خبرینکدر دیمکدر
فائده این لامیه) کردان فعل امر مفرد مخاطبدر کردانیدن ضرورت معانسته ایلد دیمکدر یعنی بی
مطلع ایلد دیمکدر) که حرف بیان (تا حرف تعلیل) مایه سر مایه معانسته در) شمانت عدونک بلاسنه
سو نیکد دیرلر همسایه به اضافت لامیه در (محصول ترکیب) بر بازار کانی بیک آلتون خسارتی واقع اولدی
اوغلنه دیکیم اولما که سوزی یعنی زبان مضاحبتی بر کیسته ایلد و رته به قویاسین یعنی رایه کنوروب
سوبلیه سین بسردیدی ای پدر فرمان سنکدر اما بی بو فائده به واقف و مطلع ایلد که بوسری کرلی
طوقه ده مصلحت ندر پدر دیدی تا کیم مصیبت ایکی اولمسه بری سر مایه نقصانی و برسی
عدونک سوبتوب کوله هم یعنی ایشیدوب دوشمنلر حظ ایلسون * بیت * مکوآده خوش
باشمنان * که لاجول گویند شادی کان * مکو فعل نهی مفرد مخاطب (گویندندن
سوبلیه دیمکدر) گفتندن اخذ ایلین بلز ایش (انده فتح همز ایلد) اند و هدرن مخفقدن غصه
معانسته (خوبشده اضافت لامیه) (باشمنان یا حرف صله) که حرف تعلیل (لا حول کویندک

رد شیعی
رد ابن سیدی علی
رد ابن سید علی و سروری

مقدم مفعولیدر (شادی سو نیک) کان صفت مشبهه در (شادی کن وصف ترکیبدر شاد بلیق
ایلیجی (والف ونون ادات جعده رو بو وصف ترکیبی حالدر) کویندک فاعلندن که دشنه
راجع ضمیردر (محصول بیت) دشمنلره کندی غصه کی سوبلیه زبرالا حول و لاقوه دیرر
سو بنور ل و یاخو دلا حول و لاقوه دیرر سو بنورک یعنی ظاهر ابو یله دیرر اجیق شکلیله
اما کولکاری مسرور اولور کانی یونک کبی برده اسم تفضیل ظن ایلین و هم ایش * حکایت *
جوانی خردمند که از فنون فضایل حظی وافر داشت و طبعی نادر چندان که در محافل
دانشمندان نشستی هیچ سخن نکفتی باری پدرش گفت ای پسر تونیر از آنچه دانی چرانکوی
گفت ترسم که پرستم از آنچه ندانم و شرمساری برم * جوانی یا حرف وحدت (خردمند
صفتی) که حرف رابط صفت (فنون فضایل لامیه انواع فضایل دیمکدر فضایل جمع فضیلندر
علومده آرتلقه دیرر) حظ حصه و نصیب معانسته در (یا حرف تکبر) طبعی یاسیده بو یله در
(نادر بی مثل و مانند دیمکدر) محافل مجالس معانسته در (واضافتی لامیه در) نشستی (یا حرف
حکایه) نکفتی یاسیده بو یله در (پرستند فعل مضارع جمع غائب) و میم ضمیر منصوب
متصل مکنانیندر متکلمدن (شرمساری یا حرف مصدر) (برم فعل مضارع متکلم
وحدده در) (محصول ترکیب) بر عاقل جوان که انواع فضایلدن وافر نسندیه مالک ایدی
و خوب و بی نظیر طبعی و ایدی اولقدن که دانشمندلر بحالسنده او تورردی هیچ سوزسز یلزدی
بر کره باباسی دیدی ای اوغل سنده بلد ککدن بیچون سو یلر سین جوان دیدی باباسنه قورم که نکا
بلد کدن برسنه صورالو یلیم و شرمسارنق ایلد دم یعنی حجاب بچکم * قطعه * انشیدی که
صوفی ای کوفت * ز بر نعلین خویش منجی چند * که حرف بیان (صوفی یا حرف وحدت
ای کوفت حکایت حال ماضی دو کردی) یعنی میختردی (ز بر نعلین خویش لامیلر در
(نعلین لامک فتحیه نعلانک تنیه سیدر) مراد ترکیه نعلن دیکدر بدر بشقی دکلدرز را صوفیلرک
کر کیدی بودر) میخندن مر ادا کسریدر که نعلنک الله فاقدر سیرلسون و اشمنسون
دیو (پس نعلدن مراد بشمندر و میخندن کیکبک دیین معنای ایاغه بر اشددر) منجی
(یا حرف وحدت) (محصول بیت) اتی ایشندکی که بر صوفی نعلنی الله برقاج میخ فاقدری
یعنی محکم اولما غیچون الله برقاج اکسری ققاردی * آیشش گرفت سرهنکی * که
بسا نعل برستورم بند * استین یک شین ضمیر صوفیه راجعدر) سرهنک چری باشی و جاش
و بونلر کیلره اطلاق ایدرلر (یا حرف وحدت) که حرف تعلیل (بسا فعل امر مفرد مخاطب
(نعل بونده آت نعلیدر) بر حرف صله در با معانسته حرف استعلا طو توب معانستی بنم
ستورم اوزره نعل بغله دیین معنای برامز بغلش (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدندن
بغله دیمکدر) (بستن دن اخذ ایلدنلر باغله لوایش ایشلرلر) (محصول بیت) بر صوفی نعلنی
الله میخ فقار کن یکینی بر سرهنک طوندی که کل طواره نعل بغله یعنی بنفنی نعلله دو اسلینی
طوندی عرض بو کیم صوفی نعلبنسه اکسری فاقاسه سرهنک اکا آت و با قاتر نعللکی
تکلیف ایلزدی بعضی نسخده بوسنک برینتی بونده یازمشلر * بیت * نکفته ندارد کسی
بانوکار * ولیکن چوکفتی دلش یار * نکفته تا کفته معانسته در (یعنی سوبلیه) (حاصلی
سوبلماش ایکن دیمکدر) (محصول بیت) سوبلماش ایکن کیسته نك سنکله ایشی بوق یعنی مادام که
دعوای مر ایدوب بن فلام و با فلان سنه بی یلورم دیمه سین کیسته نك سنکله کاری
و دعواسی اولماز اما چونکه دیدک یعنی بن فلام و با فلان ایشده ما هرمدیدک سوبلیدیکه دلیل
کنور تا کیم دعوی بی معنی او لماسون * حکایت * یکی را از علماء معتبر متناظره افتاد

رد شیعی

رد شیعی

رد شیعی

رد ابن سید علی و سروری

بایکی از ملاحد و با او بخت بر نیامد سپید اخت و بر کشت کسی گفتش تو با چندین علم
 و ادب و فضل و حکمت بای دینی بر نیامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و گفتار مشایخ و او
 بدینها معتقد نیست و نمی شنود و مرا شنیدن کفر او بچه کار آمد * علماء معتبره بیانی (مناظره بحث
 دیگر) ملاحد جمع المجرور که حشره و نشره قائل دکل (یا او ملحدله بر نیامد جیغشامدی یعنی مقابله
 و معارضه ایده مدی (سپر قلقان) (بنداخت ادی قلقان اعنی عجزدن کایندر زیر اعراب عدوسندن
 حقه جمع اتوای بر بر بیانه آثار جان قور تر مقایحون و اول سپری آثار پس ارارنده بو عبارت مقام
 عجزده مسملدر (بر کشت دوندی یعنی اعراض ایلدی بر نیامدی جیغشامدک یعنی مقابله ایده مدک
 (بدینهادال همزه دن مدلدر باینها دیمکدر) نمی شنود دکلر و قبول ایلز دیمکدر تنه که ترکیده
 سوزم دکلدی یعنی اسلیدی و قبول ایلدی دیمکدر (شنیدن کفر او مصدر رک مفعولنه اضافتی در
 و لامیه (محصول ترکیب) معتبر علمادن برینک ملحد لردن بریله بحث وجدلی واقع ایلدی و اول
 ملحد ایلد بحث و برهن ایلد جیغشامدی یعنی مقابله ایده مدی عاقبت قلقان ادی یعنی عاجز
 قالدی و اعراض ایلدی بر کیمه عالم دیدی سن بو قدر علم و فضله و حکمت وادله بر دینسز ایلد
 مقابله ایده مدک عالم دیدی بنم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و گفتار مشایخ در اول ایه
 بونلوه معتقد دکلدر و قبول ایلز و بنم نه ایسومه کلور آنک کفرخی ایشتمک یعنی نه فائده و بر
 * بیت * آن کس که بقرآن و خبر زو زهی * آنست جوابش که جوابش نه هی * آنست
 مقدم خبر جوابش مؤخر مبتدا (که حرف بیان) جوابش مبتدا (نه هی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب و یرمیه سین دیمکدر خبر مبتدا در (محصول بیت) اول کیمیه که قرآن و حدیث ایلد اندن
 قورتلوب خلاص اولز سین یعنی بویه قوی جتنرا ایلد اکا طفر بویه * رسین آنک جوابی اولدر که
 اکا هیچ جواب و یرمیه سین حاصلی انکله هیچ مکالمه ایلد سین * حکایت * جالینوس ابلهی را
 دید که دست در کریبان داناشتمدی زده و بی حرمتی کرده * بعض نسخه ده زده بی حرمتی می
 کرد در بو تقدیر جده ها * رمی حرف ترتیب اولور او روبرو حرمتسز آنک ایلدی دیمکدر * گفت
 اگر این دانا بودی کارا و با ندان بدی جایکه ز سیدی * جالینوس بر مشهور حکیمک اسمیدر
 کریبان داناشتمدی لامیه (و یا حرف وحدت کرده ایش دیمکدر بعض نسخه ده می کرد
 دوشمش (چایکه جایکا هدن محققدر مقام و مرتبه دیمکدر (ز سیدی یا حرف حکایه ابرشزدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) جالینوس بر ابلهی کوردیکه برداشتمدک یقاسنه ال اورمش
 و حرمتسز آنک ایلدی جالینوس اسکر بو داشتمد دانا و عاقل اولادی آنک ایشی
 برناداله بو مرتبه به ابرشزدی * منوی * دو عاقل را نباشد کین و یکار * نه دانایی ستیزد
 با یکار * دو عاقل را را ادات تخصیص کین بغض دیمکدر (یکار صواش) (دانایی یا حرف
 وحدت) (یکار خفیف معنانه در (محصول بیت) ایکی عاقلک بغض و صواشی اولساز
 یعنی ایکی عاقل نه چکشور و نه صواشور نه بر عاقل و دانایی و خفیف کیمسه ایلد عناد اید
 یعنی بر دانا ایلد یکسار دانا بر خصوصده جمع اولدر دانا اول خفیفه عناد وجدال ایلز
 یکار کاف فارسیله در دین مجملک ایش مصراع اولک معنایی ایکی عاقلک یشده
 تباعض و حرب اولساز دینه اعتراض ایلین کنیدی معترضدر سیکسارده سار کثرت افاده ایدر
 دین سار سر معنانه اولد یعنی بلز ایش * اگر نادان بو حجت سخت کوید * خردمندش
 بزی دل نجوید * یا حرف مصاحبت (وحشت بوئنده نفرت معنانه در یعنی خشونت
 و درشتی) (یا حرف مصاحبت) (نرم نونک فقهی و راک سکونیه بو مشق دیمکدر و یا حرف مصدر
 (نجوید فعل مضارع مفرد غائبدر دیمکدر کوکل اله المقتدر عبارتدر (محصول بیت) اگر

رد این سیدی علی
 رد سروری
 رد سروری

نادان وحشت و سرکشکله یک سو یلرسه یعنی اوی یاری سو یلرسه خرد مند آنک ملاحت
 و اطافله کوکلنی اله الور یعنی تسلی خاطر ایدر * دو صاحب دل نکهدارند موی * همیدون
 سرکشی و ازرم جوی * نکهدارند حفظ ایدر (موی یا حرف وحدت) همیدون ادات تشبیه
 همچنان دیمکدر عرییده کذلک کی انجلین معنانه (سرکشی یا حرف وحدت) (و او حرف
 عطف آزریم الف ممدود ایلد و زاء مفتوح ایلد و سکون را ایلد حرمت معنانه در اما بوئنده
 و او مفتوح و الف ساکن اوقنور ضرورت وزن ایچون (آزریم جو و وصف ترکیبی در حرمت
 استیجی یعنی و تعظیم و تکریم صاحبی یعنی اهل عرض و وقار (و یا حرف وحدت بویکی بایی
 حرف مصدر طوتر بویتک معنانه واصل اولما مشلر (محصول بیت) ایکی صاحب دل
 بر قبلی رعایت ایدر یعنی بر قلیجه ارارنده شقاقی و خلاف اولماز بو سوز کال اتفاق و عدم
 اختلافدن عبارتدر ینه بو نجلین بر سرکش و بر صاحب حرمت بر موی رعایت ایدر یعنی ارارنده
 بر قلیجه خلاف و شقاق اولمز ز برادارانانه مخالفت ایلز که ارارنده اختلاف اوله بویتک تصویر
 معنانه شراک غریب تصرفی واردر کیم عقلا کو لیکه لایقدر * و کراز هر دو جانب
 جاهلانند * اگر زنجیر باشد بکسلانند * بکسلانند فعل مضارع جمع غائب کسلانیدن
 الف و نون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلشدر و الا کسینخن و کسلیدن لازمه متعدی
 یشنده مشترکدر پس کسینخن لازمدر دین اشتراک احوالندن آگاه دکل ایش (محصول بیت)
 ایکی صاحب دلک و بر سرکشله بر عاقلک احوالی ذکر اولان کیدر اما ایکی جانبین یله جاهل ایلد
 اگر زنجیر اولورسه قرارل دکل که بر موی حاصلی ایکی جانبیدن یله جاهل و نادان ایلد شقاقدن
 خالی اولماز * منوی * یکی را زشت خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت ای نیک فرجام *
 (محصول بیت) بر یشه بر جرکین خوبی دشنام و بری یعنی سو کدی اولده تحمل ایلدی
 و دیدی ای صوی خیر یعنی عاقبتی خیر (نیک فرجام وصف ترکیبدر عاقبتی خیرلی دیمکدر
 * بز زانم که خواهی گفتن انی * که دایم عیب من چون من ندانی * بز بدتر معنانه در (زانم
 اصلنده از اندر) (که حرف بیان) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیلرسین دیمکدر) (انی
 آن اسم اشارتدر و یا ضمیر خطاب اولسون دیمکدر) (که حرف تعلیل) (عیب من لامیه
 (محصول بیت) اندن بتر مک سن بکا اولسون دیسک کرک یعنی بکا دیجککدن بترم زیرا
 بیلور مک سن عیبی بیلز سین حاصلی بن کنیدی عیبی سندن ابو بیلورم * حکایت * سبحان
 وائل را در فصاحت بی نظیر نهاده اند سالی بر سر جعی سخن کفتی و لفظی را مکرر
 نکردی و اگر همان معنی اتفاق افتادی عبارت دیگر کفتی و از جمله اداب ند ماء ملوک یکی
 انیس * سبحان سبنک فقهی و حاء مهمله نک سکونیه حضرت نبینک صلی الله علیه وسلم
 مدخلندن صحابه دن بر فصیح و بلیغ شاعر ایدی (وائل اسمنه اضافتی لامیه در) (وائل
 بر قبیلله نک اسمیدر که ابن قاسط بن وهب بن افصی بن دیمکدر) (را ادات مفعول) (نهاده اند
 قوملردر یعنی تعیین ایشلردر) (سالی یا حرف وحدت) (بر حرف ظرف) (سر جمع لامیه
 جعندن مراد مجلسدر یعنی صدر مجلسده دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (کفتی یا حرف حکایه
 (لفظی یا حرف وحدت) (ورا ادات مفعول) (نکردی یا حرف حکایه) (و اگر همان معنی نسخه رک
 بعضی بنده معنی بر یشه لفظ واقع اولمش حاصلی متون بو خصوصده تعارض ایلدی پس
 لفظ عبارتی اختیار ایده نه تعرض بی تقریدر (افتادی یا حرف حکایه) (جمله آداب ندمای ملوک
 لامیه لردر (محصول ترکیب) سبحان وائل فصاحت و بلاغند * بی نظیر تعیین ایشلر یعنی
 دیملر بریل بر محفل و مجلسک صدرنده سوز سو یلسه بر لفظی مکرر ایلزدی و اگر همان

رد شرح جیعا

رد شرح جیعا

رد سروری

رد سروری

اول لفظ و یا اول معنی بعینه اتفاق واقع اولیدی انی برغیری عبارتله سویلردی وادا ایدردی
وسلاطینک مصاحبرینک چله آدابندن بریسی بودر که مجلسده بر سوزی تکرار سویلیه
* مثنوی * سخن کر چه دلیند و شیر بن بود * سزاوار تصدیق و تحسین بود * دلیند
وصف ترکیبدر کوکل بغلیچی یعنی کوکل کندی به متعلق فلیچی (سزاوار لایق) (محصول بیت)
سوزا کر چه کوکل آلیچی ولیدیده اولورسه تصدیق و تحسین هر تبه سنه لایقده اولورسه
کرچک اولوب کوزل اولد یغیچون * چو یکبار کفتی مگو باز پس * که حلوا چو یکبار
خوردند پس * بازه پس اتباع قیلند ندر (محصول بیت) بو بیت بیت اوله مقیددر یعنی
سوز هر قدر مدوح اولورسه ده چونکه بر کره سویلدک بر کره دخی سویله یعنی تکرار ایله
زیرا حلوانی چونکه بر کره ییدیلر یتر یعنی حلوالذید و شیر بن ایکن بر کره که بندی کفایت ایدر
تکرار بیک لازم دکل * حکایت * یکی را از حکما شنیدم که می گفت هرگز کسی بجهل
خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام ناکرده او سخن آغاز کند *
(محصول ترکیب) حکما دن بر نی ایشند مکه سویلردی هرگز بر کیمه کندی جهلنه
اقرار ایلمز مگر اول کیمه که چون غیر کیمه سوزده اوله هنوز سوز بن تمام ایلماش ایکن اول سوزده
باشلیه (مذکور متندن صکره برجهل خود اقرار کرده باشد بازان جهلنه اقرار ایلمش اولور
* مثنوی * سخن را سرست ای خردمند و بن * میاور سخن در میان سخن * بن دیب
دیگدر (محصول بیت) سوزک باشی وار ویدی یعنی ایانی حاصلی آخری وار واولی ایمیادی
سوز اوریته سنه سوز کتورمه یعنی بر کیمه سوزده ایکن سن سوزده باشله اول سوز بنی تمام
ایتمجه * خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش * نکوید سخن نایبند خوش * خداوند فرهنگ
لامیه (فرهنگ هنر) (محصول بیت) (هنر و تدبیر و عقل و ادراک صاحبی سوز سویلر (مادام که
خوش کورمه (یعنی ایتم کورمه) (حاصلی حضور مجلسده اولانی ساکت کورمجه
عاقل وزکی سوز سویلر * حکایت * تی چند از بندگان سلطان محمود حسن میندی را گفتند که
سلطان امر و ز تر چه گفت در فلان مصلحت کفت بر شمام پوشیده نماد گفتند تودستور مملکت
آنچه با تو گوید باشال ما گفتن رواندارد کفت با اعتماد انکه داند که بکس نکویم پس چرامی پرسید *
سلطان محموددن مراد مشهور پادشاهدر که (حسن میندی ایکی میمک فتحه لایله آنک وزیری ایدی
ایازده وزیری وهم محبوبی ایدی (دستور دالک و نالک ضمه لایله اصطلاحده وزیره دیرلر
(محصول ترکیب) (سلطان محمود عز نوی قوللرندن بر قاج شخص حسن میندی به دیدیلر که
سکا پادشاه فلان مصلحت خصوصنده نه دیدی حسن میندی دیدی سرزده کیرلی قالماز (یعنی
سرزده سویلر دیدیلر که سن مملکتک وزیری سین سکا دیدیلر بکنی برم کپی به سویلر که روا کورمز
حسن میندی دیدی اول اعتماد ایله که بلور کیمه به دیمزم (یعنی کیمه به دیمه جکم بلور) پس نیچون
صورر سر * بیت * نه هر سخن که بداند بگوید اهل شناخت * بسر شاه سرخویشتن
ناید باخت * نه حرف ننی معناده (گوید فعلنه مقیددر) (که حرف رابط صفت) (هر سخن) (بداندک
و بگوید مقدم مفعوللر پدر اشتراک اوزره (شناخت بونده اسم مصدر در علم معناسنه) (پس
اهل شناخت اهل دانش دیمکدر) (با حروف مصاحبت) (سر شاه لامیه در) (سرخویشتن ده بوله در
یاه بطنیه) (باخت بونده باختن معناسنه در یعنی اوینا تعلق متعدی معناسنه زیراقت مشترکدر
لازمه متعدی یشنده (محصول بیت) او یله دکلدر هر سوزی که بلور آتی سویلر اهل دانش یعنی
هر ییلر بکنی سویلر زیرا شاهک سریله یعنی سری افشاسبیلر کشتی کندی باشین اوینا تعلق
لابق دکل حاصلی پادشاهک امور سلطنتنه و تدبیر مملکتنه متعلق اسرارلری اظهار و افشا ایلمک

هلاکه سیدر * حکایت * در عقد بیع سرای میزد بودم جهودی کفت من از کد خدا بان قدیم
این محترم وصف این خانه چنان که هست از من پرس بخر که هیچ عیب ندارد کفتم بجز آن که
تو همسایه اوی * عقد بیع سرای عقد بیعه و بیعک سرایه اضافت لری مصدر لک مفعولنه اضافت لری
قیلند ندر (عقد عینک فحبله مصدر در بغلق معناسنه و بیع کاه اولور اشتراک معناسنه مستعملدر
حاصلی اضداد دنددر) (و یا حرف وحدت) (جهود یهودی به دیرلر) (و یا حرف وحدت کد خدا اواسی
وکوی اسی و سائر نسنه لک صاحب لری به دیرلر) (قدیمه اضافت بیانیه در) (و محله به یمه) (وصف این خانه
مصدر لک مفعولنه در) (بخر یا حرف تا کید) (و خرخاه مجعده کفتی و کسر یله فعل امر مفرد مخاطب
صاتون ال دیمکدر) (همسایه اوی لامیه) (و یا ضمیر خطاب) (محصول ترکیب) (براولک عقد
شراسنده میزد ایدم (یعنی براو الملق استردم بر جهود دیدی بن بو محله ک قدیمی کد خدا لندم
براولک وصفی شوبله که وارد در بندن صور صاتون ال که هیچ عیبی یوقدر دیدم اندن غیری که
سن انک و کوسوسن (یعنی سنک همسایه لکک مذکور خانه به عیب عظیمدر (زیرا الجار قبل الدارد
* قطعه * خانه را که چون تو همسایست * ده درم سیم کم عیار ارزد * خانه یا حرف وحدت
(و همزه حرف توسل) (و یا حرف تخصیص) (همزه بی حرف وحدت دین وحدتی تلزمش) (که
حرف بیان) (چون ادات تشبیه) (همسایه ده هاء رسمی) (و همزه مجتنبه لغظه و کابنده ترک و لفق
کرک) (تنکه نجسه تفذیمینک لیلی و مجنوننده واقعدر) (بیت) (در بند کشادن خزینم)
ترسم ز کلبه آبکیم (صلند خزینهام و آبکینهام در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی
لکن شرح جعبا بو حذف و ایصاله اشارت ایلماشلر) (ده درم اون اچده) (سیم کم عیار بیانیه
عیار عینک کسر یله مقارنه بایک مصدر نایسیدر بر نسنه ک و زتی بیکله دیرلر یعنی نقلت و خفتی
تشیخص ایله که ترکیجه کاداره دیرلر) (ارزد فعل مضارع مفرد غائب کر یعنی بهایه د کردیمکدر
ارزدیدن) (محصول بیت) حضرت شیخ جهوده خطاب ایدوب بیورر براولک که سنک کپی
همسایه سی اوله عیاری اسک اون درم کومه دکر یعنی قلب کوشک اون اچده سنه دکر معلومدر که
کومش قلب اولمجه اچده سیده قلب اولور پس او اون دغل اچده دکر مش * لیکن امیدوار باید بود *
که پس از مرگ تو هزار ارزد * امیدمیده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (وار بونده ادات نسبتدر
لی معناسنه امیدلی دیمکدر) (بود بونده بودن معناسنه در) (که حرف بیان) (مرک تولا میه مرک کاف مجمله
موت معناسنه در تونک ضمی اشباع اولوب ضرورت وزن ایچون بر و او متولد اولور یعنی واور رسمی
و او اصلی کپی اوقنور (محصول بیت) جهوده خطا ایدوب بیورر اما امیدلی اولق کرک که سنک
مر ککدن صکره بیک دکر ظاهر بیورر یعنی بیک درم کامل عیار مر ادر زیر اینده مقدار مسکوت
عنه در یعنی همسایه لکدن سنک کپی یلید و خبیث اسک اولمجه بیک درم سیم تمام عیار دکر
* حکایت * یکی از شعرا پیش امیر دزدان رفت و ثنا کفت فرمود تا جامه اش بستند و ازده بدر کردند
سکان در قفای او افتادند خواست تاسکی بردارد زمین یخ بسته بود عاجز شد کفت این چه حرام
زاده می دماند که سک را کشاده اند و سنک را بسته امیر از غره بشنید و بخندید و کفت ای حکیم
از من چیزی بخواه کفت جامه خودی خواهم اگر انعام فرمایی * پیش امیر دزدان لامیه لدر
حرامیلر بکی قند دیمکدر (تا حرف تعلیل) (بستند با حرف تأکید) (بستند فعل ماضی
جمع غائب الدیلر دیمکدر) (ده کسر دال ایله و هاء اصلیه ایله کویدر قریه معناسنه) (سکان الف
و نون ایله جمع اولدی ذی حیات اولد یغیچون) (در حرف صله) (قفا قافک فحبله اکسه دیمکدر
فارسیجه حیره دیر لطاء حطبله) (تا حرف تعلیل) (یخ یالک فحبله بوز دیمکدر) (بسته ماضیدن فمدر
یغیش دیمکدر طوکش معناسنه) (یخ مبتدا) (و بسته بود خبری) (وزمین مقدم مفعولدر خبر لک

بیانیه (در حرف ظرف و یا حرف تأکید) رنج اسیرالم معنائه ونون و دال ادات جمع رنجده درل
 دیگر (و یا رنجند فعل جمع مضارع غائب حرف تأکید ایلده در رنجند انجنورل دیمک اوله) لیکن
 بوقول وهن دن خالی دکلدر (مکر الامه مناسنه در) (محصول ترکیب) (کولک خلقی رمنصب علیله که
 انک واریادی یعنی خطابت منصبی سببیه بلاسنی چکرل دی واداسنی مصلحت کورمزل ایدی
 تا اول اقلیم خستاسندن بری که انکله نهائی عداوتی واریادی برکره انک زیارتنه کلوب
 انی صورعه کلدی (حاصلی حالن پرسش ایلکه کیش ایدی کین خطیب دیدی سکا بردوش کورمشم
 خیر اوله دیدی نه کورمش سین دیدی شویله کور دم که سنک خوب اوازک واریامش وخلق
 نفعکدن راجنده ایستلر خطیب بونده بر باره فکر ایلدی اندن صکره دیدی بونه مبارک دوشدر که
 کوردک که پی کندی عجمه مطلع ایلدک (معلوم اولدی که آوازم ناخوشدر وخلق تقسمدن
 ز جنده درل توبه ایلدکه بوندن صکره خطبه بی اوقومیم الایچه پایچه * قطعه * از صحبت دوستان
 رنجیم * کاخلاق بدم حسن نمایند * صحبت دوستان مصدرک مفعولنه ویا فاعلنه اضافیدر
 (رنجیم بوصیفه اسمع وفعله مفعولدر اسم اولجه باحرف ظرف اولور) معنایی الم وز جنده بم
 اولور (فعل اولجه باحرف استمرار اولور معنایی انجنورم دیگر وکل وجهه) (یس اسمینی قبول ایلده
 دخل ایلن کندی مدخولدر مضارع ثانی مقام تعلیلده در) (که حرف تعلیل) (اخلاق بد بیانیه
 (ویم ضمیر معناده نمایند مقید در) (حسن سنک فعیله کوزل دیگر) (نمایند فعل مضارع
 جمع غائب کوسترل دیگر متعیدر) (نمایند دن) (محصول بیت) (دوستلرک مصاحبتدن
 رنج والمده ی ویا انجنورم) (زیر ابرامز اخلاقی) (یعنی خوبلری و عادتلری بی بکا کوزل کوسترل
 عیم هنر وکل بیت * خاتم کل ویا سمن نمایند * (محصول بیت) (عیمی هنر وکل کورلر ویا
 کوسترل دیگر بکا کل ویا سمن کوسترل (یعنی بکا محبتلرندن جر کین برلری کوزل کوسترل
 کودشمن شوخ چشم چالاک * ناعب مر امن نمایند * کو کاف عربک ضمه ادات استفهامدر
 (دشمن شوخ چشم بیانیه در) (وچالا که اضافه بویه در) (شوخ چشم وصف ترکیبدر
 کسناخ معنائه) (وچالا بونده بی پروادر) (دشمنده اسم جنس ویا اسم جمع معنای ملخوظ
 اولقی کرک که ردیفده واقع ولان فعله مطابق و موافق اوله) (ناحرف تعلیل) (عب مرا لامبه در
 و نمایند مفعول صریحی) (بمن باحرف صله) (ویم مفعول غیر صریحیدر) (محصول بیت) (فنی
 فی بی پروا کسناخ دشمن تا کیم نم عیمی بکا کوسترل یعنی حجاب الیوب دانه کلنی بی پروا
 سوبله ل * حکایت * یکی در مسجد سجدا به بطوع بانک نماز کفنی باهاری که مستعان را
 از وفرت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل ویکوسیرت نخواستلس کدل آزده کرد گفت
 ای جوانمرد این مسجد را مؤذنان قدیمند که هر یکی را پنج دینار در راست و تراده می ده
 نایجاب دیگر روی برین اتفاق افتاد و رفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و گفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه ریان کردی آنجا که رفته ام بیست دینارم میدهند که
 جای دیگر روم قبول نمی کنم امیر بخندید و گفت زینهار نستانی که به بجایه دینار هم راضی شوند
 مسجد سنجار به تقدیری قصه سنجار به در (و سنجار سنک کسر یله بغداد جا بنده موصله قریب
 پر کوزل قصه در لیکن پوزمانده خرابه مشرف اولمشدر) (تطوع تفعل بایندن مصدر در
 اجر تسر معنائه) (بانک نماز یعنی اذان) (کفنی یعنی اوقوردی) (باوازی باحرف مصاحبت
 (و باحرف وحدت) (نخواستلس فعل نفی ماضی فاعلی نختنده مستتر امیره راجع) (وشین شمیر
 منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع) (گفت امر دیدی) (ادار وظیفه معنائه در
 (روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کیده سین دیگر) (بقعه پاره ارض معنائه در

رد سروری
 حامی
 دوست عیم سزیدر دشمن بی اگاه ایدر
 خود را بنده احبابیدن اعدا از نیم

اما بونده مراد مسجد مذکور در (نستانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب الیه سین
 دیگر در) (محصول ترکیب) (برسی مسجد سنجار به ده را بکان بلا اجرت اذان
 او قوردی بر اواز ایلده که مستمع اولس لک اوازندن نفرتی اولور دی یعنی اوازندن نفرت
 ایدر دی حال بو که مسجدک صاحبی بر عادل ویکو خلق برک ایدی دینار دیگره دل از رده اوله
 یک دیدی ای جوانمرد بو مسجدک قدیمی مؤذنلری وار که هر برسانک بش التون ادراری
 ووظیفه سی وار و سکا اولن التون و پره بم تا کیم غیر بی پره کیده سین بو حال اوزره انفاق واقع
 اولدی یعنی اون دیناری قبول ایلدی و کندی رمدندن صکره بیت * کک اوسک کلدی
 و دیدی ای خداوند بکا حیف ایلدک که بوقعه دن بی غیر بی پره کوندنک اول پره که بوندن
 کتدم یکرمی التون و برلر غیر بی پره کیدم اما قبول ایلیم یک کولدی و دیدی زینهار المیه سین که
 الی دیناره راضی اولورل * بیت * به تیشه کس نخرشد ز روی خارا کل * چنان که بانک درست
 تو نخرشد دل * تیشه کسر وکلک وجهه بونده جبهه مراد در (نخرشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرملامز و قازیم بونده ایکسسته مساع وار) (خارا بونده قره طاش معنائه در
 (بانک درست بیانیه) (درشت دالک وراک ضمه ایلده ایری معنائه در ملایم مقابلی) (توبه اضافتی
 لامبه در) (نخرشد فعل مضارع مفرد غائب طرملار دیگر در) (محصول بیت) (قره طاش
 بوزندن جبهه ایلده کیمسه بالحنی قازیم و قاشیم و طرملامز انجیلین که سنک ناساز ایری اوازک
 کولکلی طرملار حاصلی قره طاشک اوزره جبهه حرکتدن واقع اولان بقوردی کولکلی انجیلین
 طرملامز که سنک بوغون وناهموار اوازک (نخرشدک فاعلی نختنده بانکه راجع ضمیر در
 و مفعول دلدل * حکایت * ناخوش آوازی بانک بلند قرآن هی خواند صاحب دلی پرو بکدشت
 و گفت ترا مشاهره چند ست گفت هیچ گفت پس این زجت بخود خرامی دهی گفت از بهر
 خدای خوانم گفت از بهر خدا بخوان * مشاهره ماه بماه متعین اولان وظیفه به درلر زیر
 عریچه ماه شهر در (محصول ترکیب) (ناخوش و ناساز آوازی کیمسه بلند آوازیله قرآن اوقوردی
 بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شیخ کندیلری مراد در قرآنی ناسازک بایندن یکدی
 و دیدی سنک آیده وظیفک تقدیر در دیدی هیچ دیدی پس بوز جتی کند بکه نیچون و بر سین
 دیدی الله ایچون اوقورم دیدی الله ایچون اوقومه یعنی الله ایچون اوسون اوقومه یعنی اوقومک
 الله ایچون اوسون کلامده ابهام وار فندبر * کر تو قرآن بدین غلط خوانی * بیری رونق مسطانی *
 نمط نونک و میلک فتحه لریله اسلوب دیگر در (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بونک
 صکی فعللرک آخرنده یاره یا خطاب ایچوندر دیمک زائددر زیر بونلرک افعالی خطاب ایچون
 اولدقلری باء ضمیر اعتبار یله در پس یابی افراد بالذکر ایلک امر زائد اولور (بیری فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر باء استقبال طرفه ایچم مکسور اوقور اما روستایلری مضموم) (پس ضمه ایلده
 اوقو بانلر روستایلین ایدرلر (رونق حسن و لطافت معنائه در) (مسطانی به اضافه لاینددر
 (و یا حرف مصدر در) (محصول بیت) (اگر سن قرآنی بوا سلوب و طریق ایلده اوقور سنک
 مسطاللق لطافت و صفاسنی ازاله ایدر سین حاصلی مسطاللقده عرض و نام و ناموس قوم یوب
 هب عایه و بر سین * باب پنجم در عشق و جوانی * بشنی باب عشق و جوانلق بیاننده در
 * حکایت * حسن میبندی را گفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد که
 هر یک بدیع جهانند چه گفته است که با هیچ یک از ایشان میلی و محبتی ندارد چنان که با آواز که
 اورا زباده حسنی نیست گفت هر چه در دل فرود آید در دیده نکونماید * مبتدی برار ادات
 مفعول (بنده صاحب جمال بیانیه) (که حرف رابط صفت) (بدیع غریب و عجیب معنائه در

رد سروری و شعی
 رد شرح جمیعاً

(جهانه اضافت لامیه در) با هیچ با حرف صله (میلی و محبتی بازی حرف تنکیر) (حسینی یا حرف تنکیر) (دردل در حرف صله) (فروید آید کبره) (دیمکدر یعنی هر نسنه که کوکله کبره و مقبول خاطر اوله دیمکدر در دیده) (در حرف صله دیده به دیمکدر) (نکو ابو) (نماید فعل مضارع مفرد غائب مینی للمفعول معنای کورینور دیمکدر) (محصول ترکیب) سلطان محمود کوزیری حسن میندی به سوال ایلدیلر که سلطان محمود کوزیری قدر بنده صاحب جمالی وار که هر پری جهالک بدیلمریدر یعنی هر بریسی بنگای عالمدر نیچوندر که هیچ برینسه انلردن ایازه اولان کبی میل و محبتی بوقدر که انک ارتق حسن بوقدر یعنی صاحب جمال دکل اینک بو که بوقدر انجذاب وتودندندر میندی دیدی هر نسنه که کوکله کبره و کوکل انی قبول ایلدیه کوزیه ابو کورینور ایدی اولده پادشاهک کوکله کرمشدر که کوزینه شیرین کورینور (میلی و محبتی و حسینی بازی وحدت ایچون اعتبار ایدنه اعتبار اولماز * منوی * هر که سلطان مرید او باشد * کرمه بد کند نکو باشد) (محصول بیت) هر کیمه که سلطان انک مریدی اوله یعنی طای ایلدیه ایشلدیکی ایشی رام: ایسه ده اکا ابو اولور یعنی کوزینه کوزل کورینور بونظیک اولنده منوی برینه بیت باز اولر هیچ شخص صلی بوق ایمش * وان که را پادشاه بیندازد * کسش از خیل و خاله نواز * خیل فارسیده بولک و قبیله معنای در بعض نسخه ده خیل خانه اضافتله واقعدر یعنی اوجاعندن دیمکدر (نواز فعل نفی مضارع مفرد غائب در نوازیدن نواختن دن دینلراحوال اشتقاقله اشنا دکلریمش) (محصول بیت) اما اول کیمه بی که پادشاه انار یعنی ردایدانی اوجاعندن وتوابعندن کیمه اوخامر یعنی رعایت ایلر (حاصلی پادشاهک مر دودی اولان تمام آدمیسنک درودیدر زیر الناس علی دین ملوکهم در پس ناسک قبولی پادشاهک قبولنه موقوفدر * قطعه * کسی بدیده انکار اگر نگاه کند * نشان صورت یوسف دهد بناخوبی * کسی یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت) (دیده انکار بیانیه در) (نشان صورت یوسف لامیه در) (یا حرف مصاحبت) (یا حرف توصیف نفی) (یا حرف مصدر) (محصول بیت) بر کیمه اگر انکار کوزیه نظر ایلرسه یعنی محبتله باقیسه و کوکل کوزیه التفات ایلرسه یوسف صورت نشانی بوقدر حسته شهرور اینک ناخوبلغله یعنی حضرت یوسفک حسن برکاتی جر کنلکه وصف ایدر دیمکدر نشان دهدک مقدم مفعول صریحدر (و بناخوبی غیر صریحی * و کریمچشم ارادت نکند در دیو * فرشته ایش نماید بچشم کروبی * و او حرف عطف (و ادات شرط سابقه معطوف (یا حرف مصاحبت) (چشم ارادت بیانیه) (در حرف صله) (دو شیطان دیرلر) (فرشته های رسمیه فارسیده ملکه دیرلر سر و شده دیرلر) (همزه حرف مجتلبه) (یا حرف وحدت) (وشین ضمیر نکه کندک فاعلی که کسی در اکا را جعدر) (نماید فعل مضارع مفرد غائب مینی للمفعول معنای کورینور دیمکدر فاعلی دیو راجع ضمیر در) (بچشم یا حرف صله) (شین سابق معنی جهنده چشمه مقید در بچشمش تقدیر بنده) (کروبی کاف فتنی و راه مشددک ضمیله ملائکه مفر بین در شرح موا ففده تخفیف را ایلد بازار پس بونده تسدید ضرورت وزن ایچوندر و عوام دللرند تحریفاندر فرشته به صفندر) (محصول بیت) واکرمه کور کس چشم ارادت و محبتله دیو نظر ایدر سه آنک چشمه دیو فرشته کروبی کورینور (حاصلی برید شکل شخصه عین مودت و محبتله نظر ایلر کوزو که یوسف نانی کورینور) (اما بر خوب جمال انکار نظریله نظر ایلر کوزو که اقیح ناس کورینور چشمی کروبی به اضافت ایدلر اعماق ایلر * حکایت * کونید خواجه را بنده نا در الحسن بودو با او برسیل مودت و دیانت نظری داشت با یکی از دوستان گفت دریغ اگر این بنده یا چنین حسن و شمائلی که دارد

ردشعی

رداین سیدی علی و سروری

رداین سیدی علی و سروری

زبان در ازوبی ادب نبودی گفت ای برادر چون اقرار دست کردی توقع خدمت مدار عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی برخاست * خواجه لفظ مشتکر کرد وزاده و باز کالیده و تعظیمی واجب اولنلرده مستعملدر (خواجه و بنده ده یا حرف وحدتدر) (همزه ل حرف توسط) (همزلی حرف وحدت طو تیلر فارسیدن خبردار دکلریمش) (نا در الحسن بونده بی نظیر معنای سنه در) (نظری یا حرف تنکیر) (حرف وحدت دین اصابت ایلدی) (با یکی یا حرف صله) (شمائل شمالک جمیدر شینک کسریله خلق و خوی معنای سنه) (اما بونده مطلق جمال دن عبارتدر) (که حرف را بط صفت) (زبان در از وصف ترکیبی در اوزون دیللی معنای سنه) (اقرار دوستی مصدرک مفعولنه اضافتدر) (توقع خدمتده بویه در) (عاشقی و معشوقی و مالکی و مملوکی بازی حروف مصدردر) (محصول ترکیب) حکایت ایدرلر که برخواجه نک فایق الجمال بر بنده سی و ارایدی و اول بنده به محبت و دیانت طریق اوزره نظری و ارایدی یعنی اکا نظری حقیقی ایدی نفسانی دکل ایدی خواجه بر وجه شکایت دوستلردن بر بنده دیدی حیف اگر بو اوغلان بو نجلین حسن و جمال که مالکد زبان در ازوبی ادب اولیدی اول دوست دیدی ای برادر چونکه دوستلق و محبت اقرار بی ایلدک اندن خدمت و حرمت امیدی دویمه عاشق و معشوق قلی ارایه کلدی افند بیک و قوللقی مرتبه لی قالدی بلکه قضیه عکس اولدی نکه قطعه نک بیلردن مفهومدر * قطعه * خواجه با بنده پری رخسار * چون در ایدیبازی و خنده * خواجه مبتدا و بیت ثانی خبری و بوییت اکا مرهوند (یا حرف مصاحبت) (بنده پری رخسار بیانیه) (پری رخسار و وصف ترکیبی در پری یوزلی دیمکدر) (ببازی یا حرف صله) (و بازی بیه اصلیه ایلد او یون معنای سنه در) (و خنده اسم مصدر کولش و کوله دیمکدر) (محصول بیت) خواجه پری رخسار بنده سیله چونکه او بیامغه و کولکه کله یعنی مصاحب جانی منزلته تزیل ایلد * چه عجب کر چو خواجه ناز کند * وین کشد بار ناز چون بنده * ناز کندک فاعلی بنده به راجع ضمیردر) (وین اشارتدر خواجه به کشدک فاعلیده اکا راجع ضمیردر) (بار ناز بیانیه) (محصول بیت) خواجه بنده سیله لانتکف اولنجه استفهام انکاری طریقیله بیورنه عجب یعنی عجب دکلدر اگر بنده خواجه کی خزنوا زاید رسه و بوخواجه ناز بو کتی چکر سه بنده کی یعنی بویه اولنجه قول افند بیک ایدر سه عجب دکل بعض نسخه ده بوییت واقع اولمش * بیت * غلام ابرکش باید و خشت زن * بود بنده نازنین مشت زن * ابرکش سقا دیمکدر و صف ترکیبدر صوچکی معنای سنه (خشت زن ده و صف ترکیبدر کریمچشمی و کریمچشمی دیمکدر حاصلی خدمتکار دیمکدر) (خشتک خاصنده کسر و ضم جاردر) (لیکن بونده ضمیله در مشت زده و صف ترکیبدر سابقایان اوانان کی) (محصول بیت) قول جنسی سقا و کریمچشم و کریمچشمی کرک یعنی دلبر جنسی کرکزیرا نازی قول افند بونه یومرق اور و بی اولور یعنی افند بونه حرمت ایدر کن اولماز بویی نر شکنده باران اوزاندن خبردار دکل ایمش * حکایت * پارسایی را دیدم بمحبت شخصی گرفتار و رازش از پرده برملا افاده چندان که ملامت دیدی و غرامت کشیدی ترک تصابی نکردی و کفتی * پارسایی را یادآت وحدت (و یادآت مفعول) (شخصی یا حرف وحدت) (شیخ شخص تغییر بنده ایهام ایلش فند بر) (ملا میمک فتحیله ضد خلادر) (یعنی آشکاره اولمش) (غرامت بونده عذاب و الم معنای سنه در) (ترک تصابی مصدرک مفعولنه اضافتدر) (تصابی اشتیاق و محبت معنای سنه در) (نکردی) (و کفتی) (یعنی عشق و محبتی ترک ایلردی و دیدی) (یا راجع حکایت افاده ایدر) (محصول ترکیب)

رداین سیدی علی و شعی
ردشعی

ردشعی

بر عابدی کوردم بر کپسه نک مجتبه گرفتار و مبتلا اولمش وراز محبت و عشقی کتانه مالک
اولماد بقتدن ملا به دوشمش یعنی عالمه فاش اولمش اولقدر که سود بکنندن و رقبادن ملامت
و جفا کورردی و عذاب و محنت چکر دی تصابی و عشق جانانی ترك ایلزدی و د برایدی
* قطعه * کونه نکتم ز دامت دست * و رخود بزی بتیغ تیرم * کونه کوتا هندن مقصور در
قصه دیمکر ر قصیر معنا سنه (محصول بیت) ای دوست سنک دامتکنن المی کوتاه ایلیم (یعنی
المی چکم و اگر خود بی ایی یعنی کسکین قلیله اور رسکده یعنی بنی تیغ تیر ایلله پاره پاره ایدرسکده
الهی انکلکدن و کولکومی محبتکنن المام * بعد از تو ملا ذو المآم نیست * هم در تو کریم
ار کریم * بعد از تو سندن صکره و غیره دیمکر (ملاذ و ملجاء اسم مکان در صغیرتی پری
دیمکر (در تو در حرف صله در با معنا سنه در (کریم فعل مضارع متکلم وحده جارم
دیمکر (محصول بیت) ای جانان سندن صکره و سندن غیره بنا هکا هم یو قدر سنه قهر
و خشمکنن چارسم سکا چارم حاصلی دیاده بنم سندن غیره کپسه یو قدر دیمکر * باری
ملاش کردم و کفتم عقل نفیست را چه شد که نفس خسب بر و غالب امد زمانی بفکرت
فر و رفت و کفتم * باری یا حرف وحدت (عقل نفس بیانیه (نفس خسبیده بویه در
(نفس ابو) و خسب الحق دیمکر (بفکرت (یا حرف صله) فر و رفت طالبی دیمکر
(محصول ترکیب) بر کره بن عابدی ملامت ولوم ایلدم و دیدم در شیخ سنک عقل نفسیکه
نه اولد بکه نفس خسبک اکا غالب کلدی بر زمان فکره طالبی و دیدی * قطعه * هر یکا
سلطان عشق آمد نماند * قوت بازوی تقوی راجل * سلطان عشق بیانیه عشقه سلطان
در رهقه غالب اولد بیچون (قوت بازوی تقوی لامیه و بیانیه در (ورا ادات تخصیص (محل
مکان معنا سنه در (محصول بیت) هر یه که عشق پادشاهی کلدی اندن تقوی بازو سنک
قوتنه محل و مکان فالمدی یعنی عشق و تقوی بر محله جمع اولماز (پس عشق کلکجه
تقوی قالفار نماند که فاعلی محلدن قدر * پاک دامن چون زید بیچاره * اوفتاده تا کریان در
و حل * پاک دامن وصف ترکیب در ظاهر الذیل دیمکر یعنی معصیتدن بری (چون
و او اصلیه ایلله ادات استفهام در صکیف معنا سنه (زید زانک کسری و بانک
فقیله فعل مضارع مفرد غائبدر زیدندن (زیستن دن دینسلر خطا ایلشار) درلک ایدر
یعنی معاش ایدر (بیچاره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل حرف وحدت همزه در دین
زائد سوبلش (بیچاره زیدک فاعلیدر (اوفتاده و او ایلله اصل اوزره صفت بیچاره در تقدیری
بیچاره که اوفتاده باشد حذف و ایصال طریق ایلله ترك اولندی (تا حرف انتها) (کر بیان کاف
تجمل و رانک کسره زیه یقه دیمکر (در حرف الصاق) (و حل و اوک و جاء خطینک فقیله زیه
صوق یا لحق دیمکر جامور و بتاق معنا سنه (محصول بیت) عابد عاشق دیر که بر بیچاره نیچه پاک
دامن دیر یله یلور که بقاسنه دک بتاغه و جاموره دوشمش اوله یعنی ارزوی طبع و هوای عشقه
دوشن نیچه برهیز ایدوب راه تقویه اوزه یلور * حکایت * یکی را دل از دست رفته بود و ترک
جان گفته و مطمح نظر او جای خطرناک و ورطه هلاک نه لقمه که متصور شدی که بکام آید
و بامرغی که در دام افتد * یکی را (یا حرف تخصیص) (دل از دست رفته بود کولک الدن
گمشیدی یعنی عاشق اولمشیدی (ترک جان مصدرک مفعولنه اضافتیدر و کنته نک مقدم
مفعولیدر جانک ترکی سوبلشیدی دیمکر (یا کولکدن و یادلدن) و یا خود گفته مجازا کرده
معنا سنه اوله قدر (مطمح نظر لامیه در مطمح ایکی محبت فقیله زیه اسم مکان در فتح بابندن
مر تفع بر دیمکر (پس مطمح نظر کشتنک گوزی مر تفع یه دوشمکنن کاتدر یعنی نظر

دوشمکنن یوکسک بر (جای خطرناک بیانیه (مطمح مبتدا) و جای خبری خطرناک بونده
خوفناک معنا سنه در قورقاجق بر دیمکر (ورطه هلاک بیانیه در زیا ورطه هلاک معنا سنه در
و جائزدر که ورطه کردادن کایت اوله که ترکیجه چو لک و عریجه در دور درلر (لقمه یا حرف
وحدت و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دین وحدتی بیلش (که حرف رابط
صفت (متصور شدی یا حرف حکایه) (که حرف بیان) (یا حرف صله) (کام کاف عریجه
دماغ و چکه معنا سنه در مقصود دهاندر کاف عریجه ضبط ایدنلر خطا ایلدیلر (مرغی یا
حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (دام دوزاق معنا سنه در (محصول ترکیب) برینک
کولکلی الدن کتس ایدی یعنی کولکلی الدیر و عاشق اولمشیدی و جان ترکیبی سوبلشیدی
یعنی راه جانانده هلاک اولورسم اولایم دیمشیدی زیرا سودیکی شاه زاده ایدی و مطمح نظری
خطرناک و ورطه هلاک یور دینی یو جهتدندن نه بر لقمه ایدیکه متصور اولور دیکه اغزه
کلور یعنی بونک اغزیننه دوشمکنن دکل ایدی دخی بر مرغ دکل ایدیکه دوزاغه دوشمکنن
ممکن و متصور اولیدی حاصلی انجلین عالی جناب شاهزاده سومک بونک وظیفه سی دکل ایدی
* بیت * چودر چشم شاهد نیاید زرت * زرو خاک یکسان نماید برت * در چشم در حرف صله
(شاهد بونده محبوب معنا سنه در (نیاید کلز یعنی کوزینه کورنم (نماید فعل مضارع مفرد غائب
مبنی للمفعول معنا سنه کورینور دیمکر (بر بونده قت معنا سنه در عریجه عند صکی
(محصول بیت) خطاب عام طریق ایلله یورر چونکه التوئک و اقیله شاهد کوزینه کرمن یعنی
دلبر که مالک اعتبار و التفات ایلز زرا یله خاک سنک فتکده برار کورینور زیا وسیله حصول
مرام اولماز * یاران بنصیحتش گفتند که ازین خیال محال تجنب کن که خلقی هم بدین هوس که
توداری اسیرند و پای در زنجیر بنالید و کفتم * بنصیحتش یعنی بطریق نصیحت (خیال محال
بیانیه (تجنب تفعل یا بندن مصدر در تبعده و احتراز معنا سنه) (که حرف تعلیل) (خلق یا حرف
وحدت (هم حرف عطف) (بدین یا حرف صله) (ودال همزه دن مبدلدر بعض نسخه ده
هوس برینه کنه واقعدر گانه که عالی جناب سومک کاهدر (که حرف رابط صفت) (محصول ترکیب)
عاشق بیچاره به یارانی و دوستلری نصیحت طریق ایلله دیدیلر که بو خیال محالندن تبعده و احتراز ایلله
یعنی بوزائد افکار و اوها مدن صقین که سندن غیره نیچه خلق بوسودایه که سنک وار یعنی
سن گرفتار اولد یلغ درده گرفتار و اسیر لدر و باقلری زنجیر عشقه ثابت و برقرار حاصلی
سندن غیره نیچه کیمسه بوشاهزاده بزرگوارک عشقه گرفتار اولوب باشلرینه بلالر کیش
و مقصودلرینه وصول بولماشلر پس بوهوسک ترکی اولی و احرا در بو نصیحتی ایشیدنیجه ایلکدی
و دیدی * قطعه * دوستان کونصیحتم مکنید * که مرادیده بر ارادت اوست * دوستان
منادی حرف ندا محذوف (کوفعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریق ایلله (مکنید فعل نهی جمع
مخاطب ایلک دیمکر (که حرف تعلیل) (بر ارادت بر حرف صله) (محصول بیت) ای فلان دوستلره
دی ای دوستلر بکانصیحت ایلک زیرا بنم کولکم و کوزم اول جانانک ارادته در بکا هر نه دیرسه
ایلسون کرک لطفیله دیر کورسین کرک قهریله اولدرسین ارادت و اختیار انکدر * جنک جویان
بزر نیچه و کتف * دشمنان را کشتند و خوبان دوست * جنک جو وصف ترکیبیدر جوییدندن
لغته جنک دیلیچی معنا سنه در (اما استعمالده بهادر و صواش ارینه دیرلر) (الف
و نون ادات جعدر مبتدا) (و مصراع ثانی خبری) (یا حرف مصاحبت) (زور نیچه لامیه
(کتف بونده کاف عریشک کسری و سکون نایله یغرین معنا سنه در که فارسیجه شانه دیرلر
(دشمنان کشتنک مقدم مفعولی) (ورا ادات مفعولی) (خوبان معطوفدر جنک جویانه

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

و میداد (و دوست خبری (محصول بیت) بهادر ار بر بچه قوتیه و شانه و بازو قوتیه
 دشمنی قتل ایدر و خوبلد دوستلری (یعنی عاشقارینی * شرط مودت نباشد با ندیشه
 جان دل از مهر جانان بر کر فتن * شرط مودت لامیه (با حرف سبب) اندیشه جان لامیه
 خوف جان دیمکدر (دل بر کر فتن مقدم مفعول صریحیدر) و از مهر جانان لامیه غیر صریحی
 (بر کر فتن قالد بر مفعول معنایه در) یعنی محبتی ترک ایملک (معنا سنی کوکل بوقاری طوتمق
 دین قتی اشاعیدن طوتمش (محصول ترکب) محبت شرطی دکلدر جان خوفیه
 کوکلی جانان عشقندن قالدروب محبتندن فراغت ایملک * مثنوی * تو که در بند
 خویشتن باشی * عشق بازی دروغ زن باشی * بند خویشتن لامیه (عشق بازو وصف
 ترکیبی در محبوب دوست معنایه اکثر معیون عشقی معنایه استمال ایدر (و با ضمیر
 خطا بدر) دروغ زن وصف ترکیبی در (زیندندن بلان اوروجی دیمکدر یعنی بلا نچی معلوم
 اوله که بعضی الفاظ زدن ایله و بونک مشتاقیه مستملدر مثلاً خنده زدن ولاف زدن
 و دروغ زدن و بونلردن غیری (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیتك اولنده تومبدا و ما بعدی
 صفی و ابکی وصف ترکیبی تر کر خبر قبیلندندر (محصول بیت) سن که کنیدی قید کده
 وهو و هو سکه اوله سین یعنی مهر و محبت جانانه نقید ایله سین عشقبا زین بلا نچی سین
 یعنی محبوب دوست مدعی سین عاشق دکل سین (عشق بازی یا سنی حرف مصدر اعتبار
 ایدوب در عشقبا زی تقدیر ایدن مقدر بد ایش (و حرف مصدر ظن ایدوب ترکیبیه
 معنایه عشقبا زلفی بلان اوروجی اوله سین دیوب عشق بازی دروغ زنه معطوفدر
 دین معنایه چرکین اوینا مشدر (و بانی حرف وحدت طوتمش معنایه بلا نچی بر عاشق
 اولور سین) یعنی بلا نچی بر عاشقین دین بی نظیر بر بلان سویش * کر نشاید بد و ستره
 بردن * شرط باریست در طلب مر دن * نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عدم
 امکاندن عبارتدر (بدوست با حرف صله (ره بردن بول ایملک یعنی واصل اولمق
 (ره بردن مقدم مفعولیدر) شرط یاری لامیه (و با حرف مصدر) وسین ونا ادات خبر
 (محصول بیت) اگر دوسته بول ایملک یعنی واصل اولمق ممکن و مبسر دکل ایسه یارلق
 و دوستلق شرطدر طلبنده اولمک (یعنی وصال مبسر دکل ایسه عشقیه فرا قنده
 اولمک کرک) حاصلی عاشقه لایق اولان اتش محبتیه یا نوب کول اولمق و محبتی ترک
 ایملکدر * رباعی * خیرم چونماد پیش ازین تد بیرم * خصم ار همه شمشیر زند یا تیرم *
 خیرم فعل مضارع متکلم وحده (و یا فعل امر متکلم وحده قانعارم (و یا قانعارم) (چو ادات
 تعلیل) نماد فعل نفی ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (پیش باء عربیک کسر یله زیاده
 معنایه در) پیونده غیر معنایه متضمندر (ازین بیت ثانی به اشارتدر) تد بیر نما ندک فاعلی
 (خصم جنس خصم (و یا اسم جمع مراددر) و همه اکافیددر (شمیره) و تیره دکل بعضیلر
 ظن ایدل یکی کبی (با حرف عطف) و تیر شمشیر معطوفدر (بعض نسخیه ده) با واقعدر
 بر فطنه ایله مع معنایه تیر ایله دیمک اولور (میم معنایه زند فعله مقیددر زندم تقدیرنده
 (محصول بیت) قانعارم و یا قانعیم چونکه بوندن غیری تد بیرم قالدی کر کهه جیم رقیبا
 و خصما یکا فلیج اورار و کر کهه اوف و یا یکا فلیجه اوق اورار (یعنی بی قتل ایچون یکا براق
 اوشوره ل * کردست رسد که استیش کیرم * ورنه بروم بر استیش میرم * کر دست رسدا کر
 ال ابریشور سه (یعنی ممکن اولور سه) که حرف بیان (استیش یک کیر مک مقدم مفعولی و شین
 ضمیر دلد مذکور اولان جانانه راجعدر) کیرم فعل مضارع متکلم وحده در بونده طوتمه دیمکدر

دشمنی
 عشق از اهل تعلیلند و اهل دل نیند
 ورنه خوبان از نیاز اهل دل غافل نیند
 مطال

و داین سید علی
 در سروری
 دشمنی

دشمنی

(بوشر طبعك جوانی محذوفدر فیه او نعمت دیمک یردر (ورنه و الامعنا سنده در) بروم فعل مضارع
 متکلم وحده در رویدندن (بر حرف استعلا) استان معروف (وشین بنه جانانه را جعدر) (میرم
 فعل مضارع متکلم وحده در میریدندن اولورم دیمکدر (محصول بیت) قانعارم پس الم ابریشور سه که
 یکی طوتمش یا شیم (یعنی جانانه واصل اولام فیه او نعمت و الاوار ورم ایشکنده جان و یروب اولورم
 حاصلی یا وصاله حیات بولورم و افرایله عمت ایکسیده عاشقه نسبت سعادت ایدیدر
 * متعلقاش را که نظر در کارا بود و شفقت پروز کارا و بندش دادند و بندش نهادند سودی
 نداشت * متعلقاش را (رادات تخصیص متعلقلرینک دیمکدر) که حرف رابط صفت (در حرف
 صله) کارا و لامیه انک ایشنه یعنی له سنه ایدی (شفقت شین و فوافک فقه لیه مر جت دیمکدر
 (با حرف صله) روز کارا و لامیه در احوال و اطوار دیمکدر (بند باء بحمله نصیحت) (و بند
 باء عربیه قید و حبس دیمکدر) سودی یا حرف تنکیر (نداشت فعل نفی استقبال مفرد غائب
 طوتمدی (یعنی ایددی (محصول ترکب) متعلقلرینک که نظری انک ایشنه ایدی یعنی ایلکینه و له سنه
 ایدی یعنی هرو جهله او کدیغن استرل ایدی و احوال و اطواره شفقت و مر جت لری و ارایدی
 بو که بند و یردیله و او سنه زنجیر و بوقانی قودیلر یعنی اور دیلر قالدی طوتمدی یعنی و یرمدی
 نظر در کارا او بودک معنایه انک ایشنه انک نظری و ارایدی یعنی انی کور و کوردر ایدی دینلر
 مقصود چه بیان ایده مشلر * بیت * دردا که طیب صبری فرماید * وین نفس حریص را
 شکری باید * صبر ایام طر بقیه مذکوردر (بری آرام و قرار معنایه بر سیده بر آبی اوک که
 بعضی جامده شادروان اوزره سر نکون صار قدر که قور و میوب یشاروب طورر لیکن بونک
 اصلی باک کسر یله در (نفس حریص بیانه (و با حرف صله (می باید فعل مضارع مفرد غائب
 کرک دیمکدر (محصول بیت) دردا و حسرتا که طیب عشق صبریورر اما بونفس حریصه
 شکر کرک (یعنی احبا و دوستان محبت جانان ترکنی بکا القایدلر بوا یسه زهر قائل و سم هلاهل در
 نفس بو که تحمل ایلمر بلکه حالیه مناسب ملایم نسبه استر) یعنی وصال جانان * مثنوی *
 آن شنیدی که ناهدی بهفت * بادل از دست رفته میکت * (آن شنیدی استفهامدر مخاطبدر
 (که حرف بیان (شاهدی یا حرف وحدت (با حرف طرف) ونهفت نونک و هانک ضمیر یله
 کیرلی دیمکدر مخفی معنایه (با حرف صله) دل از دست رفته کوکلی التدن کنش (یعنی عاشق
 (رفته ده با حرف وحدت وها حرف توسل ایکی یایله میکفته متعلقدر (محصول بیت) انی
 ایشدکی که بر محبوب مخفی چه یعنی نهاده کنیدنک کوکلی التدن کنش (یعنی عاشقنه سو یلردی
 مقول قول کلن یتدر * تا تر اقدر خویشتن باشد * پیش چشم چه قدر من باشد * تا حرف توفیق
 (تراسنک دیمکدر تخصیص معنایه افاده ایدر) پیش چشم لامیه (محصول بیت) جانان
 بیچاره سنه دیر مادام که سنک کنیدی قدرک اولور (یعنی مادام که سن کنیدی قدر کله و شانکله
 مقید اوله سین سنک چشمک قنده بنم نه قدرم و نه شانم اولور (حاصلی سن کند کله مقید اولوب
 بلکه کوزک و کوکلک و ظاهر و باطنک بنم محبت و عشقه مقید اولمق کر کسین که سنک قندک
 بنم مقدارم اوله * یاد شه زاده را که مطمح نظر او بود خبر کردند که جوانی بر سر این میدان
 مداومت می نماید خوش طبع و شیرین زبان سخنها لطف و نکتهها غریب از و می شنویم چنین معلوم
 میشود که شوری در سر و سوزی در دل دارد که شید صفت می نماید بر سر دانست که دل او پیخته
 اوست و این کرد بلا نیخته او مر کب بجانب او راند جوان چون دید که شاه زاده بنزدیک او عزم
 آمدن دارد بگریست و بگفت * (یاد شه زاده را (رادات مفعول (که حرف رابط صفت
 (مطمح نظر اولمیدر در (عاشق جوانک بلند نظر کاهی معنایه در) که حرف بیان (جوانی

در سروری و شمی

دشمنی

دشمنی

(یا حرف وحدت) مداومت ملازمت معانسته در (خوش طبع) و شیرین زبان وصف ترکیب در
 سخنهای لطیف و نکته‌های غریب بیانیه لر در (شوری و سوزی) بالری حرف وحدت (و یا ترکیب) که
 حرف تعلیل (شیدا صفت و صف ترکیب که حرف بیان (دل آویخته و صف ترکیب در) و او ضمیمه
 اضافت لامیه در معنا شاه زاده نك دل آویخته سیدر یعنی کوکلی اکا متعلق در) کرد بلا بیانیه
 کرد بلا دن مراد عشق جوان در (انگیزه) او لامیه یعنی شاه زاده نك قو بارلشی در (مرکب راندك
 مقدم مفعول صریحیدر) و بجانب غیر صریحی (واو به اضافت لامیه) اودن مراد جوان عاشق در
 (راند فعل ماضی مفرد غائب سوزی معانسته) عزم آمدن مصدرك مثلثه اضافتیدر کاك نانی
 دیگر در (محصول ترکیب) پادشاه زاده به که جوانك بلند نظر کاهی ابدی یعنی منظور نظری
 ابدی خبر ایلدیلر و دیدیلر بر جوان بومیدان اوچنده مداومت و ملازمت کوستر خوش طبع
 و شیرین زبان لطیف سوزل و غریب نکته‌ها اندن ایشیدیلر شویله معلوم در که باشنده بر شوری
 و سوداسی و کوکلنده بر سوز و کدازی وار که شیدا صفت و عاشق کی کور نور شهرزاده بیلدیکه
 انك دل آویخته سیدر یعنی مبتلا و گرفتاریدر یعنی جوانك کوکلی اکا مقید در و بوبلاتوزی
 انك قو بارلشیدر یعنی بوبلائی اول پیدا ایلش در آتی شاه زاده جوانك جانبده سوزی جوان
 چون کوردیکه شاه زاده انك جانبده یعنی بانه کلك قصدین طواری یعنی ایلر ایلدی و دیدی
 * بیت * آن کس که مرا بگشت باز آمد پیش * مانا که دلش بسوخت بر گشته خویش *
 باز اذات تأکید در و یا کرو معانسته (پیش قوت معانسته در) مانا غریبه کانه معانسته در بکر
 دیگر در (بر حرف صله با معانسته) (محصول بیت) اول کیمسه که بنی قتل ایلدی بانه کلدی
 و یا کرو بانه کلدی بوبگشتدن بکر که مقتولنسه باندی و یا قلدی یعنی عاشق ببحاره سته
 رحم ایلدی * چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش که از بکشی وجه نام داری وجه صنعت
 دانی جوان در قعر بحر مودت چنان غریق بود که بحال دم زدن نداشت * غریبی بونده
 فعل مفعول معانسته در یعنی غرق اولش حاصلی بوبغش دیگر در (محصول ترکیب) شاه زاده
 اولقدر که ملاطفت و ملائمت ایلدی و صورتیکه نه بردن سین و نامك ندر و نه صنعت بیلور سین
 جوان محبت در یاسنك دینسه شویله غرق اولمشدیکه نفس اورمغه بحالی بوبغیدی حاصلی
 هیچ تکلم قدرتی بوبغیدی * بیت * اگر خود هفت سبع از پرخواستی * جواشفتی الف بی تی
 ندانی * سبع سنك ضمیمه و بانك سکونیه بیدن به درلر * ثمن نانک ضمیمه و میك سکونیه
 سکزدن به درلر (هفت سبع تمام مصفدن ککایندر زیرا قراخاج ظالم زماننده قرآنی بدی
 اجزایه تقسیم ایلدیلر اندن صکره بردنی اوتوز اجزایه پس ناسك بدی مصحف دیدکری اول
 بدی اجزایه تقسیم ایلدیلر اندن صکره بردنی اوتوز اجزایه پس ناسك بدی مصحف دیدکری اول
 زبانی اوزره اوقوسه اندن صکره دعا ایلسه الله تعالی امر به دعاسی مقبول اولور جعسه کونی
 اولندن سوره انعام دك وسیت کونی سوره انعام دن سوره بونسه دك واحد کونی سوره بونسن
 سوره طه به دك وائین کونی طه دن سوره عنکبوت به دك وئانسا کونی عنکبوت دن سوره زمره دك
 واربعا کونی سوره زمره دن سوره واقعه به دك وخبس کونی واقعه دن آخره دك (آشفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطب پریشان حال اولدك دیگر در) بی تی یا ایله اسلوب مجمدر و الف ایله
 بانا اسلوب هر بدر (پس بی تی یا ایله نلفط مشهور در دیب غلط سو بانش (محصول بیت) اگر
 خود هفت سبعی یعنی تمام مصحف شریفی زبرا و قورسك یعنی حافظ قرآن اولورسك چونکه
 عشق آلفته سی و آشفته سی اولدك (الی و بابی و تابی بیلر سین یعنی عشق دیوانه سی اولمسه
 هب بیلدیککی اوتودر سین دیگر در خطاب عموم اوزره در * شاه زاده گفت که بامن سخن چرا

مطالعه
سبع قرآن

رد این سید علی

نکوی که هم رحمت در ویشانم بلکه خلقه بکوش ایشانم آنکه بقوت استیناس محبوب
 از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت * آنکه اندن صکره دیگر در (یا حرف سبب
 قوت استیناس محبوب لامیه لر در) استیناس استفعال بایشدن مصدر در انس طلب ایلک
 دیگر در بونده مراد بقیسکدر (میان تلاطم امواج محبت لامیه لر در) تلاطم تفاعل بایشدن
 مصدر در بر برینه طوقوشمقی امواج بر برینه طوقوشد یعنی کی (سر بر آورد بایشن قالدردی
 (محصول ترکیب) شاه زاده جوته دیدی بمله بچون سوبلر سین که بنده در ویشلر
 خلقه سندنم یعنی انلردنم بلکه انلرک خلقه بکوش بنده سیم اندن صکره جوان محبوبك
 قوت استیناسی سببیه محبت امواجی تلاطمی اورتی سندن یعنی محبت در یاسی امواجی طوقوشمقی
 ار سندن کلام بحاریدر تأمل ندر بایشن قالدردی و دیدی * بیت * بخت با وجودت که
 وجود من بماند * تو بگفتن اندر آبی و مرا سخن بماند * بگفتن با حرف صله (و گفتن مصدر در
 تکلم معانسته) اندر بانک معانستی تأکید ایدر (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب در آیدندن
 (بماند فعل مضارع مفرد غائب) قاله دیگر در مانیدندن ماندندن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) بچیدر که سنك وجودکله که بنم وجودم قاله یعنی سنك فتکده بن محو اولورمکه
 بنشدن اثر وجود قالماسن سنك کله سین و بکا سوز قاله بوبچیدر (حاصلی سنك کله
 کار کرد صکره بنده سوز سو یلکه بحال قالمی بچیدر * این بگفت و نعره برد و جان بحق
 تسلیم کرد * نعره یا حرف وحدت اوهمزه حرف توسل (محصول ترکیب) جوان بوبیتی
 سوبلیدی و بر نعره اوردی و جانی خدایه تسلیم ایلدی رحمه الله علیه * بیت * عجب از گشته
 نیاشد بدر خیمه دوست * عجب از زنده که چون جان پیر آورد سلیم * (محصول بیت) دوستك
 عجب سی قیوسنده گشته اولندن عجب دکل یعنی انده قیل اولندن عجب ایلک اولماز زراقتی بریدر
 بلکه عجب زنده دندر که نیچ جاتی اندن سلیم جیفاردی حاصلی اول قتل برندن جانی سلامته
 خلاص ایدوب قورتره انده در عجب انده قتل اولانده دیگر در * حکایت * یکی از متعلمان جلال
 بهجتی داشت و معلم از انجا که حسن بشر بنده باحسن بشره اومیلی داشت بمشای که غالب
 اوقات درین سخن بودیکه * معلم اوکر نیچی به درلر (و معلم اوکر نیچی به) بهجت بانك
 و حیک فخر لایله حسن و جمال معانسته در (حسن بشریت لامیه لر در) حسن بونده ادراک معانسته در
 بشرک حسی یعنی انسان ادراکی (یا حرف صله) حسن بشره لامیه (بشره بانك و شنك فخر لایله
 انسان در یسنك بوزینه درلر حسن بشره به میلی حسن بشریته تخصیص ایلدی زرا سائر
 حیواناتده حسن بشره به میلی اولماز دیمشدر (یا حرف ظرف) مثابه مرتبه دیگر در (یا حرف وحدت
 (که حرف بیان (محصول ترکیب) متعلملردن برینك زیاده حسن و جالی واری ابدی و معلم اولقامدیکه
 حسن بشریتدر یعنی مرتبه بشریتدن انك حسن بشره سته میلی واری ابدی بر مرتبه که اکثر
 اوقات بوسوزده ایدیکه * قطعه * نه انجان بنومش قولم ای بهشتی روی * که یاد خوبشتم در ضمیر
 می آید * بهشتی روی وصف ترکیبدر اهل جنت بوزلی معانسته (یا حرف نسبتدر) (که حرف
 بیان) یاد خوبشتم لامیه کندی بادم یعنی کندی اکتی (هم معنی جهشده ضمیره مقیددر
 (ضمیر بونده خاطر معانسته در) (محصول بیت) ای اهل جنت بوزلی سکا انجیلین مشغول
 دکلم که کندی اکتی خاطر کله یعنی سکا شویله مقید و مشغول که کندی فراموش ایلشم
 * زدیدنت توانم که دیده پردوزم * و کر مقابله بینم که نیری آید * بر حرف تأکید (دوزم فعل
 مضارع متکلم وحده دیگر در کوزنی بومعقدن ککایندر (مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) سنی کورمدن کوزم دیگر که و بومغه قادر

رد سراج جیغا

دکلم یعنی سکا یا قامغه قادر دکلم و اگر کور رسم که قار شدن اوق کلور حاصلی شدن کوز می پردم
ایرمغه قادر دکلم (دوزی دوز بدیدن اشتقاق ایلک کرک (دوختدن اشتقاق ایدنلر خطا
ایلدنلر * باری بزرگفت آختنان که در آداب درسم اجتهاد میکنی در آداب نفسم هم نظری
فرمای که اگر در اخلاق ناپسندی می بینیکه مرابر آن پسندیده نماید برانم مطلع کردان
تاییدیل آن مشغول شوم گفت ای پسر این از دیگری بر سر که آن نظر که مرابا تست جز هنر
غنی پنم * باری یا حرف وحدت بر کره دیمکدر (اجتهاد سعی و کوشش دیمکدر (نظری
یا حرف وحدت (ناپسندی یا حرف وحدت (کردان فعل امر مفرد مخاطب (کردان بدیدن تصبیر
معناسته ایله دیمکدر الف و نون ادات تعدیه در (محصول ترکیب) بر کره اوغلان معلم دیدی آجیلین که
آداب درسمده سعی و کوشش ایدرسین آداب نفسمده بر نظر یور که اگر اخلاقده برنامعقول
کور رسک که بکا اول معقول کور یور اول ناپسندک اوزرینه یعنی اکا بنی مطلع ایله تا کیم انک تبدیکه
مشغول اولیم معلم دیدی ای اوغل بونی غیر بدین صور که اول نظر که بنم سکا در سنده هنرن
غیری نسته کورم * قطعه * چشم بداندیش که بر کنده باد * عیب نماید هنرش در نظر *
که بر کنده باد جمله معترضه دعاء علیه در (کندن قازیمق و قورمق و یولمق معناسته در بونده
قورمق در مراد جیقار مقدر جیقمش اولسون دیمکدر (هنرشک شبنی معناده نظره مقیددر
(محصول بیت) عدونک کوزی که جیقمش اولسون انک نظر نده هنر عیب کور یور زرا چشم
عد اوله ناظر در * ورهیزی داری و هفتاد عیب * دوست ندیند یجزان یک هنر * وروا بونک کبی
بر زده استدراک معناستی افاده ایدر و اما اگر تقدیر نده در (هنری یا حرف وحدت (محصول بیت)
بداندیشک حالی مذکور کیندر اما اگر پهنرک و ارایسه و یتش عیبک دوست کورمن اول پهنرن
غیر بنی زرا چشم مودله ناظر در (بونده قطعه بر بنه بیت باز نلر قطعه ایله بنی فرق ایلز لرایش
(بیت تائینک اولنده ور بر بنه و اوایله کر یاز نلر کافله صحیح نسخله مخالف یاز دقلرندن غیری
معنی جهنده و هنر وونی وار * حکایت * شبنی یاد دارم که یار عزیزم از در در آمد چنان بی اختیار
از جای برآمد که چراغ باستین کشته شد * (محصول ترکیب) خاطر مرده در که بر کجه یار
عزیزم قیومدن ایجری کردی جبرمندن شویله بی اختیار برمدن قالدیمکه یکمله چراغ سویندی
* بیت * سری طیف من یجلو بطلعه الدجی * شکفت امداز بختم که این دولت از بکا * سری
فعل ماضی مفرد مذکر غائب کجه کلدی دیمکدر (طیف طانک فحبله خیال معناسته در لفظ امر فروع
فاعل سرادر مضافدر (من موصوله (یجلو فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر نصر بانک ناقص
واویندن یکشف دیمکدر آچار معناسته فاعلی تحتاده منه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن
محلی یوق صله سیدر اسم موصول اسم صله سبله اعرابدن محلا مجرور مضاف الیهیدر
طیفک (یا حرف جر یجلو به متعلق (طلعت یوز دروجه معناسته ضمیر مجرور منه راجعدر (دجی دالک
ضمی و جیمک فحبله قرا کولفه دیرل تقدیر منصوب مفعول یجلودر (شکفت شینک و کاف عریینک
کسری و ضمیمه لغندر عجب معناسته (که حرف بیان (محصول بیت) طلعه کجه قرا کلفنی کشف
ایلینک کجه خیالی کلدی کانه که اول وقتده جانان کلدیکنی استبعاد ایدر و تیان خیالنه اسناد ایدر
طالعیدن بکا عجب کلدیکه بود دولت قندن طلوع و ظهور ایلدی یعنی جانانک بو وقتده کلدیکنی
استبعاد و استغراب ایدر کانه که سعادت غیر مترقبه در یو بیت بحر طویل ایکنی ضرر بدندرو بونک
کبی شعره ملع دیرل و بو عری مصرع حضرت شینک عری غزلندن برینک مصرع اولیدر
و مصرع تایی (وسایل المقلین صاحب) * بنشست و عتاب آغاز کرد که در ادحال که دیدی چراغ
رایکشتی کتم کان بر دیمکه افتاب برآمد و نیز ظریفان گفته اند * (محصول ترکیب) جانان اوتوردی

و عتاب و خطاب ایلکه باشدی فی الحال که بنی کوردک چراغی سویندر دک دیدم ای جانان ظن
ایلدیمکه افتاب طلوع ایلدی و دخی ظریفلر دیمشدر * قطعه * کر کرائی به پیش سمع اید *
حیرش اندر میان جمع بکش * کرانی (یا حرف وحدت بر بنی * تقبیل دیمکدر پس رجل تقدیر
ایدن یعنی رجل تقبیل دین و هم ایلش (خبر فعل امر مفرد مخاطبدر خبر بدیدن قالدی دیمکدر
(خاستندن اخذ ایدنلر سهو ایلشدر) شبنی ضمیر کرانه راجعدر و معناده بکش فعلنه مقیددر ضمیر
منصوب متصل معناسته بوا عرابه ذاهب اولانی رد ایلین مر دود ایش (بکش فعل امر مفرد
مخاطبدر لغنده اولدور یعنی قتل ایله دیمکدر اما بونده مراد دفع ایله دیمکدر (محصول بیت) اگر
بر تقبیل شبنی * شمعک اوکنه کلوب ضیاسته مانع اولور سه قالدی اول شبنی تقبیلی جاساعت مجلس
اورنه سنده شمعک اوکنندن دفع ایله یعنی کیدر * ورشکر خنده است شیرین لب * آسینش
بکیر و شمع بکش * ور معطوفدر کره (شکر خنده وصف ترکیبدر طانی کولشلی دیمکدر (هنر
حرف مجتله و یا حرف وحدت (شیرین وصف ترکیبدر (شکر خنده به صفت (محصول بیت)
و اکر مذکور کران شکر خنده شیرین لب ایسه آسین طوط و شمعی سویندر زرا بو
آفتابدر بو زار ایکن شمع احتیاج اولماز * حکایت * یکی دوستی رامدن نیده بود گفت
یکجایی که مشتاقیم گفت مشتاقی به که ملولی * دوستی (یا حرف وحدت) ورا ادات مفعول (مدتها
ادات جعدر نیچه مدت دیمکدر (گفت یکی دیدی دوسته (یکجایی یا ضمیر خطاب (که حرف
بیان مشتاقیم یا و هم ضمیر متکلم مع غیره در (گفت دوست دیدی (مشتاقی (یا حرف مصدر
(به یک) که من تفضیلیه معناسته در (ملولی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بر یسی بر سودیکنی نیچه
زمان کورممش ایدی سودیکنه دیدی کور دیکنی حینده قنده سنکه مشتاقیز یعنی سنی چوقدن
کورمدک اولده دیدی مشتاقی بکدر ملوللقن یعنی صبق کوروب اوصانوب ملول اولمقدن سیرک
کوروب مشتاق اولمق بکدر * مشوی * دیر آمدی ای نکار سرمست * زودت ندهیم دامن از دست *
دیر کج دیمکدر (نکار سرمست بیانه سرمست لغنده باشی مست دیمکدر اما استهمله بی پروا هوایی
معناسته در (زودتیر دیمکدر مقابل دیردر (و تا ضمیر خطاب (ندهیم فعل نفی متکلم مستقبل مع غیره
و بر مرز یعنی صالی و بر مرز (محصول بیت) ای بی پروا هوایی نکار کج کلدک پس بویاه اولکجه
الدن اتککی نیر قو بو و بر مرز زری یعنی نیر کتمکه مانع اولور * معشوقه که در دیر پیند * آخر کم
از آن که سیر پیند * معشوقه ها علامت قلدر عرضه ده و غیر بده اولدیغی کبی یعنی عرییدن عجمی به
نقلک علامتیدر (پس معشوقه اختیار ایلدیکی معشوق اوزره ضرورت وزن ایچوندر دین
بو معنا به اصل دکل ایش (که حرف رابط صفت) پیند فعل مضارع جمع غائبدر پیندندن
کوررل دیمکدر (آخر ادات تأکید و تقریر در وفار سیدر عری دکل (کم از آن بو عبارت ادات
استفهامده مستعملدر اندن اکسیمی یعنی اندن قالدورمی دیمکدر در (که حرف بیان (سیر
توق دیمکدر (محصول بیت) جانانی که کج کج کوررل یعنی سیرک سیرک سیر ایدرل اندن اکسکیدر
واندن قالدورمیکه توق کوررل یعنی سیرک کوروب مشتاق اولمق صبق کوروب اوصانقدن اکسکیمی
واندن قالدورمی دیمکدر (پس بو عبارتک معناستی اندنده کم میدرخ دین و آخر اندن کم میدر که
طوق کوررل دین زیاده ایهام ایلشدر * شکایت * شاهد که بار فیقان آید یحفا کردن آمدست
بحکم آن که از غیرت و مضاده یاران خالی نباشد * مضاده مفاعله باندن مصدر در (نیچه
نسخه ده باران لفظی موجود اولدیغیچون یازلادی بعض نسخده مضاده نک تاسی مطول
بولسندی علی کل حال یارانه مضافدر موجود اولدیغی برده آن عبارتت ابراد ایلوب و بحکم
مینی ساکن اوقوبوب معناستی البته دینلر بو کابه هیچ وقوفلری بو غیمش (محصول ترکیب)

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری
رد سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

دلبر که رفیقان به کلاه جفا ایلم که کشتدر اول علتله که یارانک یعنی عشاقک غیرت و ضد بندن
 خال اولماز بو کلامی حضرت شیخک جانانی کیجه تنها کلد بکنه کوره در قنبر * بیت *
 اذاجنتی فی رفقة لنزونی * وان جئت فی صلح فانت محارب * اذا سمدر نظرف مستقبله شرطی
 متضمن (جئت فعل ماضی مقدر مذکر مخاطب) (ونون حرف وقایه) (ویاضمیر منصوب متصل
 کایتدر متکلمدن) (فی حرف جر ماقبله متعلق) (رفقة رانک ضمی وکسریله رفیقک جمعیدر
 بولد اشلر دیمکدر) (لنزونی لام حرف جر جئت به متعلق) (نزور فعل مضارع ان مقدر ایه
 منصوب) (ونون حرف وقایه) (ویاضمیر متکلم) (وان جئت بونک کی برلرده و او حرف عطفدر
 خبری قننده ان لم یجی وان جئت نفی تقدیرنده اما جهور قننده حرف حالدر بونک کی برلرده
 ان حرفه معنای شرطیدن منسلخ حرف وصل درلر (فی صلح ماقبله متعلقدر) (فانت فاجواب
 و جزایه داخل اولان حرفدر) (انت ضمیر مرفوع من فصل محلله مرفوع مبتدا) (محارب
 اسم فاعلدر مفاعله باندن لفظا مرفوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعرابدن محلی بوق
 جواب اذادر (محصول بیت) جانانسه خطاب بیورر یغان بکا رفیقک اراسته یعنی انلره بیه
 کلسک بی زیارت ایلمکک ایچون صلحه ده کلورسک یعنی مصالحه طریقهده کاورسک
 سن صواشچیسین زرا انلره بیه کلک شقاق و خلاف عشاقه باعثدر * قطعه * بیک نفس که
 برآخت بار باغیار * بسی نمائند که غیرت وجود من یکشد * با حرف ظرف (ویا حرف زائد
 بیک نفس بر دم و بر ساعت دیمکدر) (که حرف بیان) (بر حرف تأکید) (آخت فعل ماضی
 مفرد غائب قرشدی دیمکدر) (بار فاعلدر) (با حرف مصاحبت) (اغیار غیرک جمعیدر رفیقدر
 مراددر) (بسی یاه اصلیه ایه جوق دیمکدر) (نمائند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر
 لیکن مقصود زمان استقبالدر) (که حرف بیان) (غیرت مبتدا) (وجود من لامیه و مبتدا ثاني
 یکشد بونک کسریله فعل مضارع مفرد غائب خبر ثانی و ثانی خبر بیه خبر اول (محصول بیت)
 بر دم و بر ساعتکه بار اغیار ایه مختلط اولدی جوق زمان فالماز که غیرت بنم وجودی قنل ایدر
 یعنی هلاک ایدر * بخنده گفت که من شمع جمع ای سعدی * مرا از آن چه که پروانه خویشتن
 بکشد * شمع جمع لامیه یعنی بن جمع عشاقک محبو بیم کیمسده مخصوص دگم (محصول بیت) جانان
 مذکور بیتک مضمونی بدن ایشیدیک خنده ایه دیدی بن مجلس عشاقک شمع ای سعدی
 یعنی سکا و غیره مخصوص دگم بکا اندن نه ضرر و نه زیان مرتب اولور که پروانه کندینی
 شمع او ر و ب بال و بری یاقوب و جودینی هلاک ایلر یعنی بکا نسبت سن شمع نسبت پروانه
 کی سین (بنم یوزیک طالع وارد عالمه بریده سعیددر) (بکشدک باسنی ضمه قید ایدنلر و سنایلیق
 ایلر * حکایت * یاددارم که در ایام پیشین من و دوستی چود و مغر بادم در پوستی صحبت داشتم
 ناگاه اتفاق سفر افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین مدت قاصدی نفرستادی
 کتم در بیغم آمدم که دیده قاصد بحال نور و روشن کرد و من محروم باشم * (پیشین یا حرف نسبت
 و نون حرف تأکید) (دوستی) (و پوستی یا حرف وحدتدر) (اتفاق سفر لامیه در) (قاف سکونه
 او قنور دین سهو ایلش) (قاصد بونده بیک معنا سنه در) (ویا حرف وحدت) (نفرستادی
 فعل نفی ماضی مفرد مخاطب کوندردک دیمکدر) (محصول ترکیب) (خاطر مدده در که اولکی ایامده
 یعنی جوانلغ زماننده بن بردوستله یعنی محبوه ایکی بادم ایچی کی پر یوستک ایچنده یعنی ایکی
 بادم ایچی بر قافده نیجه که متحد و صق اولور سهو آنکه بوله ایدک کال اتحاد و اتفاقدن کایتدر صحبت
 طوئاردی دیمکدن غرض مصاحبتک دیمکدر ناگاه اتفاق سفر واقع اولدی (بر نیجه مددن صکره که
 کروسفردن کادی بکا عتاب و خطاب ایلمکه باشلدی که بوقدر مدده بکا بریک ارسال ایلدک

دیدم که

فیہ تأمل
للطابع

رد این سید علی و سروری

رد سروری

دیدم که بکا حیف کلدی که قاصدک کوزی سنک جمالکله روشن اوله و بن محروم اولم * قطعه *
 یارد برینه مرا کو بریان توبه مده * که مرا توبه بشمشیر نخواهد بودن * یارد برینه بیانیسه (در لغتده
 چوقدن و کج معناسنه در) (ویا حرف نسبت) (ونون و ها حرف تأکید) (کوفعل امر مفرد مخاطب دی
 دیمکدر یارد برینه مقدم مقعو لیدر) (و بعضیلر دیدیلر یارد برینه مناددر و کوامر بیه مخاطب اولدر
 و مفعول محذوف جاناندر) (تقدیری ای یارد برینه سوبله جانانه) (و بعضیلر دیدیلر که کو بونده
 تأکید قافده ایدر انجی) (پس معنی آسان اولور تأمل ندر) (که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی
 مقام تعلیلده در) (محصول بیت) بر مخاطب تجرید ایدوب بیوررای فلان یارد برینه به سوبله بکا
 زبانه توبه و یرمه بوله دی (یا خود ای یارد برینه سوبله جانانه بکا زبانه توبه و یرمه ای جانان) (یعنی
 محبتی ترک ایه دیمه کانه که قاصد ارسال ایلد کیچون جانان بو کاطعن ایدر که بنی سومر سین بوخسه
 بر قاصد ارسال ایلرک دیو) (یا خود معنی ای یارد برینه بکا زبانه توبه و یرمه دیمک اوله) (یعنی قاصد
 ارسال ایلد کیچون بنی سومر سین ایدم کانه که بوله دیدیکی جانانک ترک عشقنه توبه و یرمیدر
 (زیرا بکا شمشیر ایه توبه اولمدر در) (یعنی اوسته شمشیر دوتسک بن سنک عشقکدن توبه ایللم
 دیمکدر ظاهر ابو بیتک سباق و سیاقه چوقلق مناسبتی کورغم قنبر * رشکم آید که کسی سیر نظر در
 تو کند * باز گویم نه که کس سیر نخواهد بودن * رشک بونده غیرت معناسنه در غبطه معناسنه اخذ
 ایلین مراد بیت و اصل دکل ایمش (سیر لغتده توف دیمکدر اما بونک کی برلرده طوبیجه دیمکدر
 (در تو در حرف صله) (توسن) (نه ادات اضرب در) (سیر نظر در تو کنددن) (و که حرف تعلیل
 نخواهد بودن ایکی رده بوله اولمدر در معناسنه در) (محصول بیت) (بکا غیرت کلور که بر کیمسه
 سکا طوبیجه نظر ایلیمه یعنی سنی طوبیجه کوره بنه درم که بوله دکل یعنی بکا حسد کلز (زیرا
 کیمسه سنی طوبیجه کورم یعنی سکا نقدر بقسه بر کیمسه کورمه دن طوبیغز) (بوا یکی بیت اولنده
 قطعه برینه بیت یا زانلر سهو ایلش) (ومده دهدن دن مشتدر دادن دینلر خطا ایلش
 زرا دادندن ماضی ایه اسم مفعولدن غیری سنه مشتق اولم (سیر نظر وصف ترکیبی در دین
 بیتک معناسنه طوبیجه نظر صالماش) (نه که کس سیر برینه که نه کس سیر یازان جمع متونه مخالف
 یازمش * حکایت * دانشمندی را دیدم بحجت شخصی گرفتار و راضی از و بکفتار جور
 فراوان بردی و تحمل بی کران کردی باری بطریق نصیحتش کتم دادم که ترادر محبت این منظور
 علی نیست و بنای مودت بر زلی نه با وجود این معنی لایق قدر علمان باشد خود را منم کردن و جور
 بی ادبان بردن گفت ای یار دست عتاب از دامن روزگارم بدار که بارها درین مصلحت که تو کوئی
 اندیشد کردم صبر بر جفای او سهو لغت نماید که صبر از و و حکیمان گفته اند که دل بر مجاهده نهادن آسان
 ترست که چشم از مشاهده بر گرفت * علی و زلی یا زلی حرف وحدت و یا حرف تنکیر (دست عتاب
 (ودامن روزگار اضافتلی بیانیسه در مجازا) (بردار طوط یعنی چک) (که حرف تعلیل) (بارها کراتله
 دیمکدر) (که صبر از و که من تقضیایه معناسنه در که چشم که بنه من تقضیایه معناسنه در
 (محصول ترکیب) (بر دانشمندی کوردم بر شخصک محبتنه گرفتار یعنی مبتلا و اندن بر گرفتار راضی یعنی
 همان مصاحبتنه راضی و قائل غیری سنه استعز دی جوق جور و جفا کو تورردی (یعنی چکر دی
 و نهائینسز تحمل ایدر دی بر کره اکا نصیحت طریقه دیدم بلور مکه سنک بو منظورک
 محبتنه بر علتک و غرضک بوقدر و بناء مودتک بر زلت نفسانی اوزره دکلدر بومعنی و جودیه
 یعنی بونک بوله که علما قدر بنه لایق دکلدر کشتی کندینی منم ایلک و ادب سزلر جورینی
 حکمک دانشمند بو پندی ایشیدیک دیدی ای یار عتاب الینی روزگارم اتکندن چک
 یعنی عتابی ترک ایه بی ازار ایلله (زیرا کراتله بو مصلحتنه که سن دیر سین فکر ایلدم لیکن

رد سروری

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

انك جفاسته صبر آسا زق كوتور كه اندن ايسه يعنى انى ترك ايلك بلا سته صبرايلكدر
 انك بلا سته صبرايلك آسازقدر (و حكما ديمشدر كوكلې مجاهده وز جت عشقه قومى
 قولار قدر چسمى مشاهده جال جانان قالدرد مقدر * منوى * آن كه بى او بسر نشايدرد *
 صكر جفاي كند پيايدرد * بسر يا حرف صله (نشايدلايق دكل يعنى ممكن دكل) برد
 مصدر معناسنه در (پيايد كر كدر ديمكدر برد يعنى بردن (محصول بيت) اول كيمسه كه
 آسز عمرى يا يانه ايلك اولمز (يعنى آسز ديمك و كيمك اولمز حاصلې انسز اولق
 ممكن دكل اكر جفايدرسه كوتورمك كرك (يعنى جورينه تحمل ايلك كرك * هر كه دل پيش
 دلبرى دارد * ريش در دست ديكرى دارد (محصول بيت) هر كيمسه كه كوكلنى بردلر
 اوكنده و بافته طوتر يعنى كوكلنى بردلره و بر مشدر صفال غير ينك انده طوتر حاصلې
 هر كيم كه كوكلنى بردلره و بر مشدر صفال غير ينك الله و بر مشدر كه محو يد ر بعض
 نسخه ده بويت واقعدر اكر چه كه قافيه سى عيليدر فندبر * آهوى پالهنك در كردن
 * شواند بخويشتن رفتن * آهوى يا حرف وحدت (پالهنك اصلنده پالهنك ايدى چلبر
 و يولار معناسنه (محصول بيت) كردنده پالهنك اولان آهو كندى اختياريله استديكى
 ره كتمكه قادر دكلار قصه دن حصه بودر كه كردنده يولار اولان آهو نيجه كه كندى كندى به
 كوكلې استديكى ره كتمكه مالك دكل ايسه صفالى غيرى انده اولان كندى اختياريله حركت
 ايدى مز * روزى از دست كفتنش زنههار * چند ازان روز كردم استغفار * روزى يا حرف
 وحدت (دست كفتن بيايه سويلك النندن ديمكدر (يعنى نيچون سويلدم ديو (شين ضمير
 دلده مر كوز اولان جانانه را جعدر (زنههار مقول قولدر (چندك تقدبرى چند بار در
 (محصول بيت) بر كون جانانه سنك الكدن زنههار يعنى امان ديد كدن مكر بر كون جانانه
 امان الكدن ديمش ايمش اول كوئدن برى نيجه كره بو سوز دن استغفار ايلدم يعنى نيچون
 جانانه امان الكدن ديدم ديو بيشمان اولدم (بعض نسخه ده (از دست كفتنش برينه
 (از دست كفتنش واقعدر) و بعض شارح اول نسخه بى اختيار ايلش ليكن طبعنده ذره
 مقدارى استقامتى اولان كيمسه ييلور كه اول نسخه فاسددر (و بعض نسخه ده از دست كفتنش
 واقعدر بوده اولكي كيدر بعينه اختيارده * نكند دوست زنههار از دوست * دل نهادم
 براچه خاطر اوست (محصول بيت) مال استغفار بو يتدر دوست دوستدن امان ايلز
 (يعنى امان ديله مز حاصلې عاشق معشوقدن امان ديله مز پس ايمدى كوكلې قوم اول
 نسته به كه دوستك خاطرى اكا در يعنى دوستك خاطرى هر نكه مراد ايدنور سهه كوكلې
 اكايد ايلدم * كر بلطفم بنزد خود خواند * و بر بهرم براند اوداند * جا زدر كه ايكي
 شرطيه به يله ينك آخرنده اوداند جله سى جواب اوله و جا زدر كه مصراع اولك جوانى
 محذوف اوله فها و نعمت تقدريده (محصول بيت) اكر جانان اطف و احسانه بى كندى
 فته دعوت ايدرسه اول ييلور و اكر بى باتدن قهر ايله سور رسه بنه اول ييلور اختيارانكدر
 * حسكايت * در عنفوان جوانى چنانكه افتد ودانى يا خوش پسرى پسرى وسرى
 داشتيم حكيم آن كه خلق داشت طب الادا و خلقى كالبدرا اذبا * عنفوان عين مهمله نك
 وفاتك ضمير ليله اول معناسنه در (جوانى يا حرف مصدر (چنانكه افتد ودانى انجلين كه
 واقع اولور و ييلور سين (يعنى جوانلى ايامنده اتسانك نيجه در لواحوالى اولور) بو كلام
 جله معترضه در (يا حرف مصاحبت (خوش پسر كوزل اوغلان) سر سودا
 و محبت (سرى بنه يا حرف وحدت (داشت لغتده طوتر دم ديمكدر اما استعما لده

برنسته نك وار لغندن تعبير در مثلاً داشتيم بنم وارايدى (و دارم بنم وار وفس) حلق حاء
 خطينك فتحى وسكون لامله لغتده بو غزدر كلو معناسنه (اما بنده مراد اواز در) و يا حرف
 وحدت و يا حرف تكبر (طيب الادا خوش ادالى (يعنى كوزل اوازي واداسى وارايدى ديمكدر
 (و خلق برعقد مراد مصدر مبنى للمفعول در مخلوقيت ديمكدر (يعنى وجه حسنه مالك ايدى ديمكدر
 (ويايه حرف وحدت و بنه برداشت مقدر در اولكي قرينه سيله كالبدرا اذبا چنكم ظاهر اولسه يعنى
 افق سمان و يا ميعدن پيدا اولسه حاصلې يوزى اون دورت كيمه لك آى كې ايدى كوزللكده
 (محصول تركيب) جوانلق اولنده شوبله كه واقع اولور و ييلور سين يعنى آدم تازه ليكنده
 جوان سومك مقرر و معين در بر كوزل محبوبله محبت و سر عشقم وارايدى يعنى بر كوزل دابر
 سوردم اول بهانه ايله كه كوزل نغمه لى اوازي وارايدى حاصلې خوش اوازايدى و يوزى
 كوزل ايدى بدر كې كه افقدن و يا ميعدن طلوع ايلسه كانه كه محبتنه بو ايكي نسته سبب اولمش ايمش
 * بيت * آنكه نبات عارضش آب حيايت ميخورد * در شكرش نكه كند هر كه نبات ميخورد *
 آنكه تقدبرى آنكس كه ايدى ضرورت وزن ايچون و قرينه قائم اولديغيجون حذف و ايصال
 اولدى (و كه حرف ايكن اسم مقامنه قائم اولدى (نبات عارض لاميه در نباتدن مراد خطيدر
 سبر اولق اعتباريله زيرا تازه صقاله خط سبز ديرلر تازه چنه تشبيه طر يقبله پس مصراع
 اولده نباتدن مراد يده بتن نباتدر دين مذكور تشبيه واستعاره بى لزم ايمش (عارض رانك
 كسربله عرب صقالده استعمال ايدر اما عجم رانك فتحيله صقال بتن به اطلاق ايدر (وشين
 كه به راجعدر (خوش پسره ارجاع ايلين هر كز معنى جانيله اشئالى ايلامش (معلوم اوله كه
 فاعل وزنى اوزره اولان بعض الفاظ عربده عجم تصرف ايدوب عين الفعلنى مفتوح اوقور
 مثلاً عارض و حاتم و كافر لفظلرينك عيني مفتوح اوقور فاحفظ (آب خيادتدن مراد عارضيدر
 زيرا عارضى آبه تشبيه ايلش اضافت لاميه در (ميخورد ايجر ديمكدر (در حرف صله) و شكردن
 مراد لب جاناندر تشبيه طر يقبله (وشين ضمير بنه سابق كې كه به راجعدر (نكه نگاهدن
 مخفقدر نظر معناسنه (و كند لفظ مشتركدر فعل مضارع ايله فعل امر پيشنده نظر ايلر و نظر
 ايلسون معنال بنه پس بومقامى بر رينه تخصيص ايلر لخصيص بى بلا تخصيص ايلش (نبات يعنى
 شكر) ميخورد اكل ايدر ديمكدر زيرا خوردن اكل و شرب پيشنده مشتركدر (محصول بيت)
 اول كيمسه كه انك نبات عارضى آب حيايت ايجر انك شكر ليله نظر ايلر و يا نظر ايلسون هر كيمسه كه
 قندير يعنى شكرين انك شكر ليله نظر ايلر و يا نظر ايلسون زيرا لب ايله شكر پيشنده
 مناسب كلى وار * اتفاقاً بخلاف طبع از و حركتى ديدم كه نپسنديدم دامن از و در كشيديم و مهره
 مهرش در جيدم و كتم * مهره بونجى جنسه دبرار (مهره اضافتى بيايه در اولكي همك صفتى
 و تائيسى كسربله در محبت بونجى ديمكدر (بر حرف تا كيد (جيدم فعل ماضى متكلم وحده در
 چيدندن ديوشردم محبت بونجى ديوشردم مراد قطع تعلق و اختلاطدر (محصول تركيب)
 اتفاق طبعه مخالف اندن بر حركت كوردمكه بكندم انكيم اندن چكدم يعنى مصاحبت و مخالطه بى
 اندن كسدم و محبتى بونجى دردم و ديوشردم و ديدم * بيت * بر وهر چه ميياديت پيش كبر *
 سرما ندارى سرخو يش كبر * ميياديت فعل حال مفرد عائب (و تا ضمير خطاب (سرما
 لاميه در بابه بطنيله بزم سودا مز و هوامز ديمكدر (ندارى اخباره و انشايه تخملى وار طومر سين
 ديچك اخبار اولور طومر سك ديچك انشا اولور زيرا معناه شرطيتى متضمن اولور (سرخو يش
 لاميه در كندى سودا و هوايى ديمكدر (كرك مقدم مفعول ايدر (سرما ندارينك مقدم مفعولى
 اولديغى كې (محصول بيت) وار هر نكه سكا كرسه او ككه طوت يعنى ديلديك نسته به

در سرورى

در سرورى

مطل

رد اين سيد على و سرورى

رد سرورى و شمعى

رد اين سيد على

مشغول اول بزم سودا و هوا من طومر سن و طومر سک یعنی چونکه بزماء موافقت و هم افقت
 یوقدر و بزم متابعت ایدوب او بزم سن کنندی هوا و سودا کی طوت یعنی سکندی سودا که
 مشغول اول و هوا که متابعت ایله یعنی دبلد بکک ایله حاصلی شدن صکره بادی بکدن قائمه
 (سرماندار بکک معناسنی چون باماسرنداری دین ادا ده مسامحه ایلش (بزم باشمزی طومر سک
 کنندی باشکی طوت دین معنایی ابو طومر امش (سرخویش کرک معناسنی وارتها کیت دین
 بو معنایی تنهاد سویش * شنیدمش که میرفت می گفت * یعنی بن وار بیلد بککدن قائمه
 دبلد بکدن صکره ایشندمه کیدردی و سوبلردی یعنی بویی اوقویوب کیدردی * بیت *
 شبیره کروصل آفتاب نخواهد * رونق بازار آفتاب نکاهد * شبیره براسه که عریجه خفاش دیرل
 خاک صبیله (وصل آفتاب مصدرک معقولنه اضافی بیدر (رونق بازار آفتاب لامیدر (رونق
 اقدته فلیحک و غیر بکک صوبنه دیرل اما بونک کبی برلده لطافت و صفا می ادد (آفتابیه بازار
 اضافتی مجاز ادد (نکاهد فعل نفی مستقبل کاهیدندن کاستن دن دینلرک فارسیده رونقاری بوغیش
 معناسنی اکسیر دیمکدر (محصول بیت) براسه اگر آفتابیه واصل اولق استمر سه یعنی آفتابیدن
 حظ ایلر سه زبر براسه کونشیده کورمن اول جهندن کونشی سوزن بس الک سومدو کندن
 آفتاب بازار بکک رونق و صفاسنی اکسیر یعنی لطافتنه نقصان کلز * این بکفت و سفر کرد *
 و پریشانی اودر من اثر کرد * یعنی مذکور جوان بویی سوبلیدی (یعنی اوقودی و سفر ایلدی
 یعنی ماسفر اولدی و آنک پریشانی بنده اثر ایلدی (یعنی فراقی بکا تأثیر ایلدی * بیت * فقدت
 زمان الوصل و المرء جاهل * بقدر لذیذ العیش قبل المصائب * فقدت فعل ماضی متکلم
 وحده در بزم دیمکدر (زمان لفظاً منصوب مقفوله به در (وصله اضافتی لامیه در) و او حرف حال
 (المرء لفظاً مرفوع مبتدا (جاهل لفظاً مرفوع خبر بیدر (بقدر جار مع الجرور جاهله متعلقدر
 (یا تقویت ایچون کلندر (لذیذ اضافتی مصدرک معقولنه در) و لذ بکک حبشه اضافتی صفتک
 موصوفدر (جرد قطیفة قبیلند در (قبل ظرف جاهلدر (مصائبه اضافتی لامیه در) مصائب
 مصیبتک جمعیدر (محصول بیت) (وصل زمانی بزم حال بو که کشتی بلعیدر) (یعنی بلز
 لذیذ عیشک قدر بی مصیبتنردن اول (یعنی جانانله وصالده ایکن قدر واصلی بلزدم شمدیکه فراقه
 دوشدم و صالک لذیذ دیر کتک قدر بی بلدم بوییت حضرت شیخک با قافیه شده برغلندن
 بر بیلندر قلم غزلی باز می جاژ ایدی (لیکن شرح املجنه صفا و برمدیکی ایچون ترک اولندی
 * بیت * بازی مرا بکش که پشت مردن * خوشتر که پس ز تو زندگانی بردن * آی الف ممدود ایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر (آیدندن آمدندن دینلر فارسیله آشناقلری قبل ایش (که حرف تعلیل
 (خوشتر ترادات تفصیل در) و که من تفصیلیه معناسنه در (زندگانی دیرلک دیمکدر (حیات
 معناسنه (بردن ایلتمک (یعنی ایلک بردن پرینه کردن برانلر قافیه دن بی بهره ایشلر (محصول بیت)
 کبر و کل و بی قتل ایله زبر سنک او ککده اولمک خوشتر قدر سندن صکره یعنی سنک فراقکده
 دیرلک ایلتمکدن یعنی صاغ اولمقندن حاصلی سنک فککده مقتول اولق سنسز خیابنده اولمقندن
 خوشتر کدر * اما بشکر و منت باری پس از مدتی باز آمدن خلق داودی متغیر شده و جمال یوسنی
 بزبان آمده و بر سبب زنجدارش چوبه کردی نشسته و رونق بازار حساش شکسته متوقع کدر کنارش
 کبرم کاره کر قتم و کتم * بازی اسم فاعلدر بری بیریدن ضرب بکک ناقص یا بلسندن خالق
 دیمکدر مراد خدا در خلق داودی بیانیه و با حرف نسبت (جمال یوسنی ده بویه در) (سبب المده در
 هر بیده نفاخ دیرلک ناک صغی و فاک تشدیدیه (زنجداره اضافتی بیانیه در) (زندان اگکه دیرل
 عریجه ذفن دیرلک ذالک و قافک فقه ایله (چو ادات تشبیه در) به کسر باله و هاء اصلیه ایله

رد این سید علی و سروری
 ردشعی
 رد سروری

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی و سروری

ایوه دیمکدر ابی ده دیرل و عرییده سفر جل دیرل شعرا دیرلک اککنی ایوه به تشبیه ایدرل
 (کردنوز در غبار معناسنه (و با حرف وحدت و با حرف تشکیک (نشسته او تور مش (یعنی قوش
 (رونق بازار حسن معلوم (وشین مسافر جانانه راجعدر (شکسته صممش یعنی کسر کلش دیمکدر
 (متوقع فعل بابتدن اسم فاعلدر (که حرف بیان (در حرف صله در با معناسنه (کنار دن
 بونده مراد قوجقدر (و کاره دن مراد جانب در (محصول تر کبب) اما اللهک شکر و مشبه
 برمدندن صکره کبر و کلدی اول داودی اواز متغیر اولمش (و یوسنی جمال زیانه کلش (یعنی کوز لک
 کلش دخی سبب زنجدارنده (یعنی اککنه ایوه کبی توز او تور مش (یعنی بوزینه ایوه بویی کبی خط کلش
 و حسنی بازار بکک رونق و صفاسنی صممش (امید وار که اولکی کبی معانقه ایدوب اتی در اغوش ایدم
 نیکه سفر دن کلن کیمسه ایله تعانی ایدرل (اما بن بر جانی طوتدم (یعنی یان و پردم و دیدم * قطعه *
 آن روز که خط شاهدت بود * صاحب نظر از نظر برآندی * آن روز یعنی آن وقت و زمان
 (که حرف بیان (خط شاهدیه ایوه (یعنی خط محبوب و مقبول دیمکدر (نوخ خط اولمقندن کایندر که
 عرب اکامحشش در اسم مقفول صبیغه سی اوزره و زمانزه بونک کبی به منلف دیرل (ناضیر خط ایدر
 (صاحب نظر و صف تر کیددر مرد صاحب نظر تقدیرنده (ایکن سعت کلامده اضافته جاژدر
 (برآندی سورلک دیمکدر فعل ماضی مفرد مخاطب (محصول بیت) اول وقت که محبوب و مقبول
 خطک و ارایدی یعنی نوخط ایدک عاشق صاحب نظری نظر کردن سورلک یعنی اتی ترک ایدوب کتدک
 دیمکدر برآندی یاسنی حرف حکایه اعتبار ایدن زیاده خط ایلش زبر ابو تقدیرجه فعل مفرد ثائب
 اولق کرک بویاسه ترز بقی محضدر تقدیر * امروز بیامدی بصلحش * کش فقه و ضمه برنشاندی *
 با حرف صله (وصلش اضافتی لامیه (وشین صاحب نظره راجعدر (کش ضمیری خطه راجعدر
 کافی کسره ایله قید ایلین قاعده تجمیدن بی بهره ایش زبر ضماریک ماقبلی انلرده مفتوح اولور
 الا ضرورت وزن ایچون ساکن ده اولور فاحفظ (فقه دن مراد بقدر و ضمه دن سروری
 صقالدر لیکن حضرت شیخک و بر سبب زنجدارش چوبه کردی نشسته بیوردیغه
 مناقضدر قنأ مل (بر حرف تأکید (نشاندی فعل ماضی مفرد مخاطب (نشاندندن قوندردک
 دیمکدر (فا ایله برنشاندی بازانلر جمیع نسخه لره مخالف باز مشلر (محصول بیت) بو کون
 صاحب نظرک صلحنه کلدک یعنی انکله صلح ایلکله کلدک که اول خط محبوبه فقه و ضمه
 او تورلک (یعنی قوندردک (حاصلی نوخط ایکن صاحب نظره استغنا ایدرلک شمدی که
 ریش آور اولدک انکله صلحه طالب سین (ضمه دن مراد بیغی و فقه دن غیر یسیدر دین
 تشبیه دن هیچ خبری بو غیش * مثنوی * تازه بهار اورقت زرد شد * دیک منه کاتش
 ماسر دشت * تازه بهار الف حرف ندا ای تازه بهار دیمکدر (ورقت زرد شد (یعنی ورق
 کلزار حسنت زرد شد تقدیرنده در (دیک دالک کسری و کاف مجمله چو ملک دیمکدر (منه
 فعل نهی مفرد مخاطب قومه (که حرف تعلیل (آتش ما لامیه (سرد شد صوق اولدی
 (یعنی صودی (محصول بیت) ای تازه بهار حسنت کلزار بیک ورق صرردی (یعنی بهار
 حسنت خزانه ایرشدی (یعنی بیک کلدی (پس محبت دیکنی آتش عشقمره قومه یعنی
 یقشدرمه (زیرا آتش عشقمره صودی (یعنی بزه معشوق و محبوب اولمی ترک ایله (زیرا
 زده سکا عشقندن و مجتدن اثر قالدی * چند خرا می و تکبر کنی * دوات پارینه تصور کنی *
 دوات پارینه بیانیه کچن بیک دولتی دیمکدر (پار بیلدر) و با حرف نسبت (ونون (وها
 ادات تأکید (محصول بیت) نیچه بر صالور سین و نیچه بر تکبر ایدر سین (یعنی نیچه بر بزه
 محو بلق صتار سین کچن بیک دولتی نیچه بر تصور ایدر سین (یعنی نیچه بر کندیکی محبوب

ردشعی

رد سروری

ردشعی

مطالع

رد سروری و شعی

فقه ایله ضمه بی شارح
 مر حومک بیان ابتدایی
 معنارده مستعمل اولک
 مقصودی اولان وجدشهی
 بکده بکک لازم دکدر لکن
 دقت اولنسه واقعا فقه
 بیغه و ضمه صقالدن ماعدا
 هر تقدیر مستهجن ایسه ده
 غیری محمله بوانان شعراته
 اطلاق اولتی شاعرانه در
 قندبر للطایع

نیچه بر نیچه بر
 للطایع

ظن ایدر سین (پارینه بلدر کی دیمکدر * پیش کسی رو که طلب کار تست * ناز بران کن که
 خریدار تست * طلبکار کار کاف بحمله ادات فاعلدر بی معنا سنه (بحرف صله) (خردار
 وصف ترکیبی مراد مشتریدر (توبه اضافت لامیهدر (محصول بیت) برکسته کفته وار که
 سنک طلبکار کدر (یعنی سنی استیجیدر نازی و شبوه بی شول کیمسه به ایله که سنک مشتری کدر
 (حاصلی عاشق اولنه نازو شبوه ایله که بزده سکا عاشق یوق * قطعه * سبزه در باغ
 گفته اند خوشست * داندان کس که این سخن گوید * این سخن گوید که مقدم مفعولدر
 (وگوید فاعلی تحتله آن کسه راجع ضمیردر (محصول بیت) دیمکدر که با غده سبزه
 خوشدر (یعنی سبزه سبز باغک صفاسی یوقدر اول کیمسه بلور که یو سوزی سوبلر (یعنی
 سبزه در باغ خوشست دین (یعنی باغدن مرادی روی جاناندر و سبزه دن خطیدر) (یتدن
 مقصودی بیت آتی بیان ایدر * یعنی از روی دلبران خط سبز * دل عشاق بیشتر جوید *
 یعنی بیت اولک خواصین تفسیر ایدر و اضافت لامیهدر (وخط سبز بیانیه و مبتدا) (ومصراع
 ثانی خبری (دل عشاق جوید که مقدم مفعولدر (جوید فعل مضارع مفرد غائب
 بونده الور معناسنه در و فاعلی تحتله خط سبزه راجع ضمیر در خط سبز جوید که مفعولی
 (و از روی دلبران داندک مفعولدر دین زیاده بریشان سوبلش (و دل عشاق بیشتر جوید که
 فاعلی و خط سبز مفعولدر دینلر نتیجه کتملر (محصول بیت) سبزه در باغ خوشست
 معناسن بیان ایدر و بیورر (یعنی دلبرلر و یتدن خط سبز دل عشاقی زیاده رک الودر
 (حضرت شیخک مذکور مضمونی ادعا ایدر (ز براساده رویله خط اور جوان حذب قلوبده
 برابردکل قنده قالدی که زیاده رک اوله * بوستان نوکند نازار است * پس که بریکتی و میروید * بوستان
 نولامیه کند ناکاف بحکم فحیه بر اسادید کلری صار مساعه بکزر سبزه در عریجه کرات
 در بر کافت ضمی و رانک تشدیدله کند ناکاف سیده و ترکیده مشترک لفظدر دینلر افترا ایلدیر
 ترکیبی ذکر اولسان کی براسادر زار لفظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری برده استعمال
 ایدرلر مثلا لاله زار و بنفشه زار و کلزار دیرلر (پس کند نازار کند نالک دیمکدر) (و باحرف وحدت
 (پس جوق دیمکدر) که حرف بیان (بحرف نا کید) (میکنی فعل مضارع مفرد مخاطب (کنیدندن
 کنیدندن دینلر بیلر لایمش (قرنق و بولق و قو برقی معنارنده مستملدر (میر و بدفعل مضارع
 مفرد غائبدر (رویدندن بتک معناسنه (رسندن دین خطا یلش (محصول بیت) بویتک ایات
 سابقدر بطی یوقدر ابتداء کلامدر (یعنی بوستانک سنک برکند ناکدر نقد جوق که یولار و قو بارر سین
 یتنه بر یعنی یولدیجه بر هیچ یکلمر ابکی بیت سابقه بویتک هیچ مناسبی یوقدر فتأمل * قطعه *
 توبار پخته جوا هو * امسال یامدی جو یوزی * معلوم اوله که بوقطعه از متلرده بولینور لیکن
 شراح یازدیچون بزده یازدی (پاربا بحمله بلدر دیمکدر رنکه سابقا کجدی (برفته باضمیر
 خطاب (و همزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایلش (چو ادات
 تشبیه (آهو معروف (امسال بوییل معلوم اوله که سال و روز و شبده ام کسر همزه ایله اسم
 اشارتدر این معناسنه فاحفظ (یوز یارس دید کلری حیواندر (و باحرف تنکیر حرف خطاب
 و حرف وحدت اعتبار ایدن معنی جاننده ناظر دکل ایش زیر خطاب ایچون اولان یا حرف اولماز
 ضمیر اولور که اقسام ایدندن تأملدر (محصول بیت) سن یکن ییل یعنی بلدر بوندن آهو کی مفعول
 و مطبوع کتمش سین یعنی سنی کورن کسه بی اختیار سکامائل و راعب اولوردی اما بوسل یارس کی
 قنابوت کلدک که یوزو که هیچ کیمه بقصر حیوانات اراشده یوزی اختیار ایلدیکی انکچه ندر که
 چوالدره قافیه اوله (معلوم اوله که رفته عبارتی اوزره بعضیلر بی قانده و بی نتیجه اوقدر اطنان کلام

رد این سید علی
رد سروری و شعی

رد سر جیعا
ملط

رد این سید علی و سروری
رد شعی

رد سروری و شعی
مطا

رد شعی

واکثار مقال ایلدیر که تقیدی صداع ایراث ایدر * سعدی خط سبز دوست دارد * فی هالف
 چوالدوزی * سعدی مبتدا (وخط سبز بیانیه) (و داردک مفعول اولی (و دوست ثانیه) (و دارد
 فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا (فی ادات سلبدر نه کی) (الف چوالدوز اضافتی بیانیهدر
 همان چوالدوز دیمکدر (محصول بیت) سعدی خط سبز سور یعنی تازه خط سور هر قلی چوالدوز
 کی اولان صغالی بی سوز (چوالدوزی یامی حرف تنکیر در حرف وحدت دین بیلر ایش * قطعه *
 کر صبر کنی و ز بکنی موی بنا کوش * این دوات ایام نکوی بسر آید * وروا کردن مخفدر
 (بکنی فعل مضارع مفرد مخطبر (کنیدندن دینلر خطا ایلدیر (موی بنا کوش لامیه
 بنا کوش قواق نوزینه دیرلر بونده موی بنا کوشدن غرض سفلدر (این مابعدنه اشارتدر) (دوات ایام
 نکوی لامیه لدر (نکوییده با حرف مصدر در مراد نکویدن کوزلکدر (بسر آید غایبه و نهائیه
 کلر یعنی نهایت بولوب تمام اولور (محصول بیت) اگر خطک کلدیکنه صبر ایدوب دایم سنک
 و اگر کلدیکنه صبر ایلدوب موی بنا کوشی یولرسک حاصلی کر کسه بول و کر کسه بولده بوکوزلک یامانک
 دولتی نهایت بولور یعنی تمام اولوب دوکتور اکثر نخنده بویت بویله واقعدر و بعضیستده
 مصراع اول بویله واقعدر (کر صبر کنی و بکنی موی بنا کوش) (راسن و او عطفه ایله (محصول
 مصراع) اگر صبر ایلرسک و موی بنا کوشی یولرسک یعنی موی بنا کوشک یولوب آجپسنه صبر
 ایدرسک دیمکدر و بعضی متده بکنی ریشه بایله نکئی واقعدر نوله یولرسک دیمکدر پس فونک
 قرینه سبزه تقدیر مصراع بویله اولور (اگر موی بنا کوش کنی و صبر کنی واکر کنی (یعنی اگر
 موی بنا کوشی یولوب صبر ایدرسک واکر یولرسک آه (پس بویکی مصراع یومنونال اوزره
 شرح ایدنه اعتراض ایلدوب و کندی بیتک معناسنک شرحنه هیچ بر وجهه مقصدی
 اولمان ظاهر بودر که بیتک معناسنه واصل اولامش * کردست یجان داشتی همچونو بریش *
 نکذاشتمی تاقیامت که بر آید * یجان باحرف صله (داشتی یا حرف حکایت طوناید دیمکدر
 (ریش صقلدر (نکذاشتمی فعل نفی مستقبل متکلم وحده (و باحرف حکایت (ناحرف انتها
 (محصول بیت) اگر یخ جانم الم ابریشیدی سنک ریشه یعنی سن ریشه قادر اولما دیگ کی
 بن جانم قادر و مالک اولیدم قیامتده ک قومردم که حقیقه مصراع ثانیه معناسنی قومز بدیمکه
 قیامتده که جانم یوقاری که اماسن قادر سین پس نه سیدن ز اش ایتز سین دین مقصود یتنه واصل
 اولامش * قطعه * سؤال کردم و کتم جال روی ترا * چه شد که مورچه بر کرد ماه جوشیدست *
 جال روی ترا لامیه لدر (و باحرف تخصیص مورچه دن بونده مراد قرنجه در تصغیری دکلدر (کرد ماه
 لامیه آیی چوره سنده دیمکدر (جوشیده ماضیدن قسمدر هاء رسمی ضرورت وزن ایچون حذف
 اولمشدر (محصول بیت) جانا نه سؤال ایلدم و دیدم سنک رویک کوزلککنه نه اولدیکه ماهک
 چوره سنده قرنجه قینامش یعنی اطرفنه قرنجه اوشمش مراد یوزینه قرنجه آغی خط
 کلدیکدر * بخنده کفت ندانم چه بود رویم را * مکر بماتم حسن سبزه پوشیدست *
 بود بونده فعل ماضیدر شد معناسنه (رویم را) (را حرف صله (مکر کا نه معناسنه در
 (بماتم) (باحرف سبب حسنه اضافتی لامیهدر (محصول بیت) بن جانا نه مذکور
 سؤالی ایدنجه خنده ایله دیدی بلم نه اولدی رویم کا نه حسن مانعی سببیه سبزه کیمشدر
 تنکه مان زده رک عاتیدر که سبزه کررر مصیبت کونلرند حضرت شیخک مذکور حیوانه
 زیاد و بحضور آغی واقع اولمشدر که آنک خصوصنده یوقدر تعریضات بیوردی
 * حکایت * یکی را از مستعربان بغداد پرسیدند که مانقول فی المرد کفت لاخیر فیهم مادام
 احد هم اطمینا یخاشن فاذا خسن یلاطف یعنی ناخوب و اطمیند در شتی کند و چون درشت

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد شعی

رد شعی

شوند تلفظ کنند و دوستی نمایند * مستعرب رانك كسريله استفعال بایندن اسم فاعلدر
 (ومتعرب دخی رانك كسريله و تشدیدیه فعل باینستن اسم فاعلدر خالص عرب اولیا نلره
 دیرل (ترکیجه ا کاملز دیرل) بغداده اضافتی لامیه در (که حرف بیان) (ما اسم استفهام) (تقول
 فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در دیرسین دیمکدر) (فی حرف جر تقول به متعلق) (مرد
 صیغ ضمی و رانك سکونیه امر دك جمعدر) (جرا جرک جمعی اولدیغی کی یوزنده قلی
 اولمیه دیرل شکه جر دك جمعی در بدنده قبل اولمیه دیرل) (اما بونده مراد ساده
 رولانك یوزلیدر) (لا حرف نفی حکم جنسدر) (خبر فتح اوزره مینی اسم مفردی) (فهم جار
 و مجرور محلا مرفوع خبری) (ما حرف دوام مصدریه و ظرفیه ده دیرل) (دام فعلدر افعال
 ناقصدن) (احد لفظا مرفوع اسمی) (هم ضمیری مرده راجعدر) (لطیف لفظا منصوب
 خبر مادام) (بخاشن تفاعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب خشونت ایدر) (یعنی
 غلظت ایدر) (ز براخش خالك فعی و شینك كسريله ابری معنایه در یو مشق مقابلی) (فاذا
 ادات شرط) (خشن حسن بایندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب) (شلا لطف تفاعل بایندن فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب جمله فعلیه جواب شرط) (مادام مابعدیه مقام تعلیلده واقعدر
 (محصول ترکیب) بغداد مستعرب بایندن برینسه صور دیلر که امر دل حقنده نه دیرسین دیو
 دیدی انلره خبر یوق ز برا مادام که بریسی انلردن خوب و لطیف قدر خشونت و غلظت ایدر
 فاما ابر بلنوب صقلند قده ملائمت ایدوب دوستلی کو سترل و چون درشت شوند و انلردن
 صکره (چنانکه بکاری نیاید قولی زیاده ایدوب معناسنی آنجلین که برایشه برامبلر یعنی بوس
 و نگاره برامبلر دین زیاده برمزایش ایشلمش * نظم * امر دانکه که خوب روی بود * تلخ گفتار
 و تند خوی بود * خوب روی وصف ترکیبدر) (تلخ گفتارده بویلهدر آچی سوزلی دیمکدر
 (تند خویده بویلهدر باوز خوب بلی دیمکدر) (محصول بیت) (امر داول وقت که خوب روی بدر یعنی
 لطیف و خویدر حاصلی مادام که دلبر در آچی سوزل و باوز خوب بلی اولور یعنی سردوسر کش
 اولور) (بعض نسخه ده خوب و شیرینست و اقعدر و شارحک بریسی آتی بازمش و دیش که
 بعض نسخه ده خوب روی بود و دوشمش بو تقدیرجه فقط سه اولور باغی او اولور دیش مسکین
 عمری فارسی تحصیلنده افنا ایشلمش دخی رباعی بحر فی او کر فامش) (بو نظمك اولنده رباعی
 یازانلر اوزان شعر دن عجب بیکانه ایشلمش * چون بریش آمد و بلغت شد * مردم آمیز و مهر
 جوی بود * بریش با حرف صله صقله کله یعنی صقلانه) (و بلغت با صیده حرف صله در
 (شدرفت معناسنه در لغته کتمك مقبول و مطبوع اولمقدن بعد اولمقدنر ز بر لعن بعد
 معناسنه در اراغ اولمق دیمکدر) (مردم آمیز وصف ترکیبدر) (امیر بندن مردمه قریشچی
 اولور) (یعنی ناسله مختلط اولور) (مهر جویده وصف ترکیبدر) (مهر همك كسريله محبت معناسنه در
 (و جوی جویدنددر مهر طلب ایدینی او اولور دیمکدر) (یعنی هر کسله مهر بان و عشقی او اولور
 (محصول بیت) (امر د ساده روی ایکن مذکور کیدر اما چونکه صقله کله و دلبر لکدن
 بعد اوله یعنی کوزلکی کیده مردم آمیز یعنی خفله مختلط اولور و عشقی و مهر بان او اولور
 یعنی هر کسه اظهار محبت ایدر * حکایت * یکی را از علما پرسند که کی با ماه روی در
 خلوت نشسته و در هاسته و رقیبان خفته و نفس طالب و شهوت غالب چنان که عرب
 گوید التریانغ و الناطور غیر مانع هیچ دانی که بعلت برهیز کاری از و سلامت نماند گفت
 اگر از ماه روی بماند از بد سکونان نماند * بحر خرم و مبتدا) (یاغ خبری) (یشتمش
 گوینکه) (یعنی بشکه دیرل) (ناطور) (و ناظر باغبان معناسنه در و مبتدا) (غیر مانع خبری

ردشعی

ردشعی

رد این سید علی و سروری

محصول

(محصول ترکیب) علامدن برینسه صور دیلر بر کیمسه بر آ یوزلی کوزله بر خلوتده
 اوتور مش اوله و قول بغلو اوله رقیب لرده او یومش اوله و نفس طالب و شهوت غالب
 اوله تنکه عرب دیر خرمایشمش یعنی کامل اولمش باغبان ایسه مانع دکل هیچ
 بلورمه سین که برهیز کاری علت و قوتیه اول ماه رویدن سلامت ایله فالورچی جواب و یردی
 ویدی اگر ماه رویدن سلامت ایله فالور سه بد کو یلردن قالماس * بیت * وان سلم الانسان
 من سوء نفسه * فن سوء ظن المدعی بس * ان حرف شرط) (سلف فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 علم ایدن) (الانسان لفظا مرفوع فاعلی) (من سلف به متعلقدر) (سوء مجرور در من ایله برامن
 دیمکدر) (نفسه اضافتی لامیه در) (و ضمیر انسانه راجعدر) (فن سوء ظن المدعی لامیلدر در) (لس بس جواب شرطدر
 وزن ایچین بس علمدن نقل اولمقدن در) (سوء ظن المدعی لامیلدر در) (لس بس جواب شرطدر
 (محصول بیت) اگر انسان برامن نفسندن سالم اولوب قورتلور ایسه لیکن مدعیك سوء
 ظنندن سالم دکلدر یعنی انك دیلندن قورتلان * بیت * شاید بس کار خو یستن بنشستن *
 لیکن نتوان زان مردم یستن * شاید بونده ممکندر دیمك اولور) (بس کار خو یستن لامیه در
 (زبان مردم لامیه در) (محصول بیت) ممکندر کیمسته جمیع مناسمی و نامشروع ایشلردن
 فارغ اولوب کسبیدی ایشی اردنده اولور یعنی سلامتله کسبیدی حالته مشغول اولمق لیکن
 خلقك دالری بخلق ممکن دکل ز براخلق هر کسك غیبی ایلر ایسه حتی انبا و اولمیه و دخی
 خدایه ده نیجه افتر ایدر * حکایت * طوطی را باراغی در قفس صکره نداد قبح مشاهده
 او بحاجه می پردومی گفت این چه طلعت مکره هست و هیئت محفوت و منظر ملعون و شمائل
 ناموزون و باغراب البین یالیت بینی وینك بعد المشرقین * طوطی باه ثانی حرف وحدتدر) (ورادات
 مقبول) (همزه بی حرف وحدتدر دین غلط سو یلش زرا بونده همزه یوقدر و اولدیغی تقدیرجه
 همزه هر کن وحدت افاده ایلز) (با حرف مصاحبت) (راغی با حرف وحدت) (در حرف صله
 (قفس قوش حبس ایده چك نسه) (عرب صاده و حیم سبته استعمال ایدر) (قبح مشاهده
 مصدر دك مصدره اضافتی در حاصلی لامیه) (قبح قافك ضمیه نقیض حسندر چرکنك
 معناسنه) (مشاهده مفاعله بایندن مصدر در کورمك دیمکدر) (مجاهده ده مصدر مفاعله در
 رجت معناسنه) (طلعت مکره بیانیه) (هیئت محفوت بیانیه) (هیئت صورتدر) (و محفوت مفعول
 (و منظر ملعونده بیانیه در) (منظر بونده روی معناسنه در) (و ملعون قبولدن بعید یعنی نامقبول
 (شمائل ناموزونده بیانیه در) (شمائل جمع شمائلدر اخلاق دیمکدر) (باغراب البین با حرف ندا
 (غراب البین خطیب حکله سنده تفصیلی یکدی) (یالیت با حرف ندا فنادی محدوقدر یعنی
 بر غراب البین تقدیر او انور) (لبث حرف در حروف سته دن) (بلی مقدم خبری) (بعد مؤخر
 اسمی) (یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (ینك ظرفیه منصوبدر) (و کاف ضمیر مخاطب
 محلا مجرور مضاف الیه) (بعد بانك ضمی و عینك سکونیه مصدر در اراقلق معناسنه لفظا
 مجرور مضاف الیه بعددر) (مراد بعد المشرق من المغرب در تغلیب طریقیه مشرقین دیش
 یاخورد مراد مشرق صرف و مشرق شتا اوله) (بس تغلیب اولمق یالیت بینی وینك بعد المشرقین
 قرآنده مقیددر) (محصول ترکیب) بر طوطی بی بر قرغه ایله قفسه حبس ایلدی بر طوطی قرغه نك
 قبح مشاهده سندن یعنی چرکن کور یشتندن رجت ایلدردی یعنی رجت و مشقت چکریدی
 و یردی بو نه مکره یوزدر و صورت مفعولدر یعنی شکن کورن غضبه کلور دخی نه ملعون
 نذر کاه و سیرانکه درونه ناموزون اخلاق و اطوار صاحبدر یا فراق قرغه سی نه اولیدی بنم ایل
 سنك ارا مرده مشرقله مغرب مابینی مقداری اراقلق اولیدی یعنی نه اولیدی سنکله هر کن

ردشعی

ردشعی

بوشمایدق * قطعه * علی الصباح بروی توهر که برخیزد * صباح روز سلامت برومساباشد *
 بروی تو لامیه در (صباح روز سلامت لامیه در) مسامیک فحله اخشام معانسته در (محصول بیت)
 صباح وقت شده هر کس که سنک بوز کله قالقه یعنی دوشکندن قالدقه سنک بوز یک ناظر
 اولوب بقیه سلامت کونک صباحی اول کیمسه به اخشام اولور حاصلی کونی مانم کونی کبی سیاه
 اولور * بد اختری چوتو در صحبت تو بایستی * ولی چنانکه تویی در جهان بجا باشد * بد اختر
 بد بخت دیکدر (و یا حرف وحدت) صحبت تو لامیه (بایستی بایست یانک کسر به فعل ماضی
 مفرد غائبه) (و یا حرف حکایه) ولی ولیکن دن مقصود در (که حرف بیان) (تویی یاء ثانی
 ضمیر خطاب در) (محصول بیت) سنک صحبت کده بر سنک کبی بد بخت قاره صورتی کرک ایدی اما
 شو بلکه سنن یعنی سنجین جهانده قنده اولور یعنی سکا بکر بر بد شکل جهانده بولناز
 (بویتلرک اولنده قطعه بر بنه بیت یازانلر نادانلق کوسر مشلر * عجیز آن که غراب
 از محاورت طوطی بجان آمده بود و لاجول کان از کردش کیتی همی نالید و دستهای نغابن
 بر یکد کر همی مالید و میگفت این چه بخت نکونست و طالع دون و ایام بوقلمون لایق قدر من
 آنستی که بازاغی پردیوار باغی خرامان همی رفتی * عجیز تر ادات تفضیلدر) (محاورت مفاعله
 باندن مصدر در قومشلیق معانسته بعض نسخه ده نقطه سر واقعدر) (محاورت مصاحبت
 معانسته بنه مفاعله مصدر بدر) (لا حول کان لا حول ایدرک یعنی لا حول ولا قوة الا بالله العلی
 العظیم دیه رک) (کردش کیتی لامیه) (کردش اسم مصدر در دوش دیکدر) (کیتی جهان جهانک
 دو نشندن یعنی روز کارک تغیر و تبدلندن) (دستهای نغابن بیانیه نغابن تفاعل باندن مصدر در
 زبان کورک) (بخت نکون بیانیه یعنی باشی آشی طالع و الحق بخت) (روز کار بوقلمون یعنی
 در لو دور لورنگره کبر ایام) (زیرا بوقلمون بر قوماشدر که انواع الواندن کور بنور حاصلی
 متغیر و متبدل ایام دیکدر یعنی عالم هر کون بر صورت کوسر) (لایق قدر من لامیه در) (آنستی
 یا حرف حکایه) (که حرف بیان) (یا حرف مصاحبت) (زاغی یا حرف وحدت) (دیوار باغ لامیه
 و یا حرف وحدت) (خرامان صفت مشبهه صالنه رق دیکدر) (همی رفتی نسخه جعبه
 بویله در لیکن قیاس همی رفتیم ایدی زیرا همی و یا بیکسیده حکایت حال ماضی افاده ایدر
 مکر که با محض تا کید ایچون کلس اوله) (یا حرف تمی در دین عندی سویش قنامل) (محصول ترکیب)
 عجیزک اولدر که غراب طوطینک محاورتندن جائندن بزار اولمشیدی و لاجول دیه رک کردش
 کیددن ایکلردی و زبان لاری بر بویله اوار ایدی و سولردیکه بونه بد بخت نکوندر یعنی باشی
 اشاعه بختدر و نه طالع دوند یعنی الحق طالعدر و نه ایام بوقلموندر یعنی نه متغیر و متبدل احوال
 روز کاردر بنم قدرمک لایق اول ایدیکه بر زاغله بر باغک دیواری اوزره صالترق کیدیم یعنی
 سکه سکه کزیدیم * بیت * پارسا راس این قدر زندان * که بود در طویله زندان * پارسا راس
 ادات صله (پس بتر دیکدر) (طویله زندان لامیه طویله دن مراد دیزی و صرامعنا سیدر بعض
 نسخه ده در طویله بر بنه هم طویله واقعدر) (محصول بیت) عابده بومقدار زندان کافیدر که
 زندارله هم صحبت و هم مجلس اوله و یا صحبتلرنده مجلسلرنده اوله (زندگی اکثر طایفه مساجلرده
 استعمال ایدر اما اشعارده باده نوشلردن کایت ایدر * ناچه کاه کرده ام که روز کارم
 بعقوبت آن در سلاک صحبت چنین ابلهی خود رای و ناچنس باقه درای بچین بند بلا مبتلا
 کرده است * تابونک کی پرلرده بجامعنا سنده در) (بعقوبت آن یا حرف سبب و اضافت لامیه در
 سلاک دیزی و دیزی ایلکی) (صحبت اضافه لامیه در) (جنبه ده بویله در) (وطوطی به اشارتدر
 ابلهی یا حرف وحدت) (خود رای وصف ترکیبدر کندی فکری یعنی کسیدی فکر به

رد این سید علی و سروری

ردشعی

عامل اولوب کیمسه فکریله عامل اولیا نه دیکدر (نا حرف نفی) (جنس معروف) (یاغه کلام لغو
 یعنی زاید سوز دیکدر درای ده بومعنا به کلور ایکیمی ترکیب اولسه لرنه کلام لغو
 معانسته کلورل تنکه کال اسمعیل بیورر (بیت) (زبس که می بکذ آرد تم زغصه ورنج)
 (بیجان رسبدم ازین شاعران یاغه درای) (بوعبارت خورشید عبارتی کیددر که خور و شید
 هر بریمی مستغلا کونشه اطلاق اولور کن ایکینی ترکیب ایدوب بنه کونشه اطلاق ایدر
 قندبر) (پس ناچنس یاغه در ای بیانیه) (بچین یا حرف صله) (بند بلا بیانیه) (محصول ترکیب)
 بچانه کاه ایشلم که روز کار بی انک عقوبتی سببیه بونچلین بر خود رای و ناچنس یاغه درای
 ابلهک صحبتی سلکنده یعنی مجلسی دیزبسنده و صحبتی صراسنده به بچلین بلا بدینه کرفشار
 ایلشدر) (درای بونده جرس معانسته در) (یعنی دو وقا که دیه زاندر سولشدر * قطعه *
 کس نیاید بیای دیواری * که بر آن صورت نکار کنند * یا حرف صله) (پای دیوار لامیه
 دیوار دی دیکدر) (و یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر دیواره) (صورت
 تاه ثانیسه ضمیر خطابدر) (نکار بونده نقش معانسته در) (کنده فعل مضارع جمع غائبه
 محصول بیت) (بر کیمسه دیوار دینه کز کاه اول دیواره سنک شکل و صورتی نقش
 ایدر) (یعنی زیاده بد شکل اولد بچون سنی بر برده کیمسه نقش ایلز * کر تر آدر بهشت
 باشد جای * دیکر آن دوزخ اختیار کنند * محصول بیت) (اگر سنک برک جشده اولور سه
 یعنی مقام فردوس برین اولور سه غیر یلردوزخ اختیار ایدرلر سندن زیاده نفرت ایلد کارندن
 * این مثل بدان اوردن تابدانی که چندان که دانا از نادانی نفرتست صد چندان نادان را از انا
 وحشت * مثل) (میک و ناک فحله لرنه مثال معانسته در) (بدان یا حرف سبب انکیچون
 دیکدر) (تا حرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب سینه دیکدر) (که
 حرف بیان) (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر که طوطیه زاغ مشائی انکیچون کتور دم
 ناکه بیله سینه که اولقدر که داناتک نادانن نفرت و بیزارلی وارد بوز اوقدر نادانک دانان
 وحشی و بجنی وارد * قطعه * زاهدی در سماع زندان بود * زان میان گفت شاهد بلخی *
 زاهدی یا حرف وحدت (سماع ساز آواری و انسان نغابی) (زنده اضافه لامیه در) (شاهد
 بلخی بیانیه) (محصول بیت) زندلر مجلسنده بر زاهد و ارایدی یعنی صحبتلرنه داخل ایدی اول
 زندلر اراشدن بلخ شهرندن بر محبوب زاهده دیدی * کرملولی زمارش منشین * که توهم در میان
 ماتلخی * ملولی یا ضمیر خطاب (منشین فعل نهی مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (مان ما لامیه
 تلخی یا ضمیر خطاب) (محصول بیت) شاهد بلخی زاهده دیدی اگر بزدن و سما عمردن ملول ایلک
 ترش روو منقبض اوتورمه ز راسته بزم ارامنده آجی سینه یعنی سن بزدن ملول ایلک بر سندن
 یوزا و لقدر ملول * رباعی * جعی چو کل و لاله هم پیوسته * توهرم خشک در میان نشان رسته *
 جعی یا حرف وحدت (برجاعت) (یعنی بر قوم) (هم پیوسته بری بر بنه اولاشمش و قرشمش) (توزاهده
 خط ایدر) (هیرم خشک بیانیه هیرم اودون و خشک قوری اودون دیکدر) (میان نشان میانک
 نونی ضرورت وزن ایچون ساکن قلندی) (قیاس مفتوح اولقدر ز برضا بیک ماقبل مفتوح اولور
 رسته بتمش دیکدر) (خشک لفظندن ورسته دن یاه خط ایلر حذف اولمشدر) (اصلنده خشکی
 ورسته در) (محصول بیت) برجاعت کل و لاله کبی بری بر بنه قرشمش و اولاشمش یعنی کمال اتحاد
 ایلله متحد اولمشلر سن قوری اودون سینه انلرک اراسته بتمش و یا بتمش سینه جعی لفظنه هذه جماعه
 و بر برجاعتدر دیو تقدیر ایدنلر زان ایلشدر * چون باد مخالف و چوسر مانا خوش * چون برف
 نشسته و چون بچ بسته * مخالف) (وناخوش) (ونشته) (وبسته عبارت لرنه بر یاه خطاب تقدیر

رد سروری

ردشراح جیعا

اولنور که جل صحیح اوله (برف قار) پنج بوز دیمکدر (و بسته بونده طوکش معناسنه در محصول بیت) بو بیت تمه مقول شاهد بلیدرای زاهد سن بزم ارامزده باد کی مخالفین و صوف کی ناخوشین وقار کی اوتورمشین و قرآیلش سین که فالقمق بلز سین و بوز کی طوکش سنکه جزئک بلز سن حاصلی ارامزده هیچ بره جهله حظک یوقدر (بوایی بیتک اولنده رباعی رینه مشوی یازانلراوان شعری عجب تبع ایلسر * حکایت * رفیقی داشتم که سالها باهم سفر کرده بودیم و نان و نمک خورده و بی کران حقوق صحت ثابت شده آخر بسبب نفعی اندک از خاطر من رواداشت و دوستی سیری شد و باین همه از هر دو طرف دل بستگی حاصل بود بچکم آن که شنیدم که روزی دو بیت از سخنان من در جمعی همی گفتند * رفیقی (ونفعی) یاری حرف وحدتدر (ودوستی) یاسی حرف مصدر در (سیری سینه صمه و کسره جائز و باء بحمیده فتحه و صمه ایله دو کتمک معناسنه (سیری شد و کندی دیمکدر (دل بستگی یا حرف مصدر (و کاف عجم هاء رسمیدن بدل کلیدر (دل بسته کوکلی بغلی وصف ترکیبی اقسامنددر (سخنان) الف و نونه جعی شاذدر (جمعی یا حرف وحدت) همی گفتند سوبلرزدی (یعنی اوقورلرزدی (محصول ترکیب) بر یولداشم و ارایدی بو باده رفیقی ایراد ایلسدیکندن ظاهر در که محبوب ایش (که حرف رابط صفت) ییلرله ییله سفر ایلس ایدک و تونر اتمک ایش ایدک و نهاییسز حقوق صحت ثابت اولمش ایدی آخر الامر برازا جق فائده سببیه بنم خاطرمی انجیکه جائز طوندی یعنی روا کوردی و ارامزده اولان دوستلق تمام اولدی و بونک بر ییله یعنی دوستلق تمام اولغله یته ایکی جانبندن ارتباط قلب حاصل ایدی یعنی بندنده اندنده علاقه قلب و ارایدی اول سببیه که ایشتمدم بر کون بنم سوزلر مدن بر محلسده بوایی ییتی اوقورلرزدی * قطعه * نکار من چودر آید بخنده نمکین * نمک زاده کندر جراحت ریشان * نکار من لامیه محبوب من دیمکدر (بخنده یا حرف مصاحبت و یا حرف صله) نمکینه اضافتی بیاینه (یا حرف نسبت) و نون حرف ناکید و کاف عریبیدر عجمی دینلر زاده عجمیک ایلر (بر حرف صله) جراحت جیمک کسریله یاره معنا سته در (ریشده یاره معناسنه در) پس شیء نفسه مضاف اولر ایدی بر مضاف محذوفدر جراحت دلهای ریشان در یا خود جراحت عاشقان دل ریشاندر علی کل حال جل کلامه بر ماساغ پیدا ایلک کرک (ریشک الف و نون ایله جمع اولغی شاذدر (محصول بیت) بنم نکارم چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایله و یا خنده به کله یاره لی یورکرک یاره سنه توی زیاده ایدر یعنی توی سوبوب یاره لری نی نازه لر حاصلی دلریش عشاقک یاره لری بیکلر یعنی محبتلری شور و شغیرلری زیاده ایدر دیمکدر توی سیمکدن مراد زیاده اضطراب و بر مکدر معلوم اوله که نمک زایش ذکری اشعار بحمیده چوق واقع اولور بعض شراح جراحت دل ریشان تقدیر ایش صحت معنی ایچون و بعضی تقدیر احتیاج یوق ز براریش باش بارتدر دیش پس یته محذوف باقی وردک هیچ فائده سی اولدی * چه بودی ارسر زلفش بد ستم افتادی * چو آستین کریمان بدست در ویشان * بودی یا حرف حکایه (ارا کردن مخففدر) سر زلف لامیه و ضمیر نکاره راجعدر (افتادی یا سیده حرف حکایه در) آستین کریمان لامیه در (یا حرف صله) دست در ویشان لامیه (محصول بیت) نه اولیدی نکارک زلفی اوجی بنم الیه دوشیدی کریملرک یکی در ویشلر الیه دوشدیک کی حاصلی نه اولیدی وصاله دست رس بولیدیم دیمکدر * طائفه دوستان نه بر لطف این سخن بلکه بر حسن سیرت خویش کواهی داده اند و هم دران میان مانعه کرده و رفوت صحت قدیم تأسف خورده و بخطای خویش اعتراف نموده معلوم کردیم که از طرف او هم رغبت هست این یتیم فرستادم و صلح کردم * طائفه دوستان بیاینه (طائفه ک همزه سنی وحدت ایچون طوئان ایکی وجهله

رد این سیدی علی و سروری

رد این سیدی علی و سروری

مطل

رد سروری

خطا ایش بریسی اولدر که همزه انده اضافت ایچوندر بر رسیده اولدر که وحدت ایچون منصوص اولان بادر همزه دکلدر (نه بر لطف این سخن بیوردی تو اضع و هضم لنفسه طریقه در والا کلامنده لطافت و صفا مقرر در (حسن سیرت بیاینه) و خویشه اضافت لامیه در کوا کاف عجمک ضمیمه شاهد معناسنه در (و یا حرف مصدر) فوت فان فحی و واولک سکونیه مصدر در نصر باینک اجوف و او یسندن بر نسنه بی حکمک معناسنه (صحبت اضافه ای لامیه) و قدیمه بیاینه (تأسف تغل یا بندن مصدر در غصه معناسنه) از طرف او هم رغبت هست (از طرف او هم عبارتندن مفهوم اولان اولدر که حضرت شیخنده رغبت و ارایش (فرستادم فعل ماضی متکلم وحده کوندر دم دیمکدر (محصول ترکیب) دوستلر طائفه سی یوسوزک لطافت و صفا سنده کل بلکه کندیلرک حسن خلقته شهادت و بر مشار اول رفیقی انلرک ارا زنده دخی مدحده مبالغه ایش و صحبت قدیمک فوته تأسف و غصه بیش و کندینک خطاسنه اعتراف کوسزده معلوم ایلدیمکه انک جانبدینده بکا رغبت وارد بو کلچیک یتلری کوندر دم و صلح ایلدم * قطعه * نه مارا در میان عهد وفا بود * جفا کردی و بد مهری نمودی * عهد وفا مصدرک مفعولانه اضافتیدر وفا دار لغه عهد یعنی قول و قرار وفاپی عهده عطف ایدنر معنایه واصل دکلر ایش (بدمهر وصف ترکیبیدر الحاق محبتی دیمکدر و یا حرف مصدر) نمودی فعل ماضی مفرد مخاطب کوسزک دیمکدر (محصول بیت) استغهام انکاری طریقه بیوردی بزم سنکه ارامزده وفادار لغه عهد من یوقیدی یعنی و ارایدی حاصلی بری بر یزه وفادار اوله وز دیو عهد ایش ایدک جفا ایلدک و محبت سیرتک کوسزک یعنی ترک محبت ایلدک بعض نسخه ده مارا پرینه بارا واقعدر ندا طریقه * بیکار از جهان دل در تو بستم * ندانستم که بر کردی بزودی * بیکار کلیا و براوغوردن دیمکدر (در تو در حرف صله) بر کردی بر حرف ناکید (کردی کاف عجمک فحیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر (کر دیدن دوغک معناسنه یعنی رجوع ایلک (بزودی) یا حرف مصاحبت) و یا حرف مصدر تیر لکله دیمکدر (محصول بیت) براوغوردن کوکلی تمام جهاندن سکا بغلدم بلم که تیر لکله بنم مهر و محبتدن دونوب رجوع ایلچیکک حاصلی سنک بونله علی الغور بندن اعراض ایلچیکک بلسم براوغوردن سکا کوکلی بند ایلزدم * هنوزت کر صر صلیحت بازای * کران محبو بتر باشی که بودی * هنوزت تا ضمیر خطاب (سر سودا و هو معناسنه در سلیمه اضافت لامیه در) باز بونده کرو معناسنه در (و آی فعل امر مفرد مخاطبدر کل معناسنه بازای کرو کل معناسنه در) یکنخی کره کرو کل دیمکدر بعضیلر ظن ایلدیک کی (کران که حرف تعلیل (ازان اشارتدر اولی حاله) (محبوبترادات تفضیل محبوبرک دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیمکدر) که حرف بیان (بود جائزدر که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله) (و جائزدر که ادات زمانیه اوله) (محصول بیت) ای جانان الانا کر سنک صلح سودا و هوسی و ارایسه یعنی صلحه میلک و ارایسه کرو کل یعنی بزدن نفرت ایدوب قاچمه تا کیم محبوبرک اولاسین که اولده اولدک ایدی و یا که اولده ایدک سر صلحک معناسنی اگر سنک صلح باشی و ارایسه دین باشدن خطا ایش که اندن زیاده اولماز * حکایت * یکی رازنی صاحب جلال بود در کذشت و مادر زن پیر فوت بعلت صدق در خانه متمکن بماند مرد از محاورت او ییمان رنجیدی و بحکم صدق از محاورت او چاره ندیدی یکی ازین طائفه گفت چه گونه در فراق یار عزیز گفت نادیدن زن بر من چنان دشواری آید که دیدن مادر زن * بعض نسخه ده زن صاحب جلال واقعدر اضافه قیاسده بویه اولمقدر در کذشت یکدی (یعنی فوت اولدی دیمکدر) مادر زن قینانا (پیر فوت بیاینه و صفت مادر زن در) (فوت بونامش دیمکدر) یا حرف مصاحبت (علت صدق لامیه

رد شرح جیمیا

رد سروری

رد سروری

صدائق صادق فقی و کسر یله کابین دیمکدر بعض نسخه ده بعثت کابین واقعدر محاورت مصاحبت معناسنه در و محاورت جیم ایل قو کشیق دیمکدر (چاره درمان دیمکدر چاره اغترده شایعدر دین مقام بیانده ابهام ایلش (یکی ازین طائفه یعنی اولیلردن بری (دوستلردن بری دین بیلز ایلش (چه گونه یا ضمیر خطاب (همزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندن دین قابل خطاب دکل ایلش (دشوار مشکل (محصول ترکیب) برینک بر صاحب جلال خاتونی واریدی قوت اولدی و پرونامش قین انا کابین علتله یعنی سببیه کشینک خانه سنده ممکن وثایت قالدی کیشی انک مصاحبتدن جائله رنجیده ایدی یعنی زیاده ایچنوردی و کابین سببیه بیل اولمه دن چاره کورمزدی (یعنی مهرینی ادا ایده مدیکدن بالضروره بیه اولمغه اختیار ایدردی اولیلردن بریسی برکون دیدی یار عزیزک فراتده نیجه سین اول کشی دیدی خانوغی کورمک بکا اولقدرد کوج کلمز که اناسنی کورمک (یعنی اناسنی کورمک آتی کورمکدن مشکل کلور (یعنی فراق جانان بکا اولقدرد دشوار کلمز که وصال اغیار * منوی * کل تباراج رفت و خار بماند * کنج برداشتند و مار بماند * باحرف صله (وناراج بگما (محصول بیت) کل بگما کندی یعنی کلی دیوشرد) یلر و دیکن برنده قالدی کنجی یعنی دینه بی قالدردیلر و مار برنده قالدی مشهوردر که دینه بی فرق بیلدن صکره یلان تصرف ایدر بولکلام اکا کوره در * دیده بر تارک سنان دیدن * خوشتر از روی دشمنان دیدن * دیده دیدنک مقدم مفعول صریحیدر و بر تارک غیر صریحی (تاریک هر نسته نک دپه سنه دیرلر سنانه اضافت لامیه در (محصول بیت) کوزی دمرن اوچنده (یعنی دپه سنده کورمک دشمنلر بوزنی کورمکدن خوشتر قدر یعنی بکر کدر * واجبت از هزار دوست برید * تابکی دشمنت نباید دید * برید مصدر معناسنه در تا حرف تعلیل (دشمنت تا ضمیر خطاب) دید مصدر در دیدن معناسنه (محصول بیت) بیک دوستدن کسملک واجبد بر دشمنی کورمک ایچون حاصلی بیک دوستدن یکمک کرک تا کیم بر دشمنی کورمده سین دیمکدر * حکایت * یاد دارم که در ایام جوانی کدر داشتم بکوی و نظر باماه روی در غموزی صکه حرورش آب دهانرا بخوشایندی و سوسومش مغز استخوان بخوشایندی از ضعف بشریت تاب آفتاب هجیر نیا وردم التجا بسایه دیواری کردم مترقب که کسی زجت حرتموز ازمن بردابی فر و نشاند ناگاه از تاریکی دهلیز خانه روشنایی دیدم یعنی جمالی که زبان فصاحت از بیان صباحت اوجاز بماند چنانکه در شب تاریک صبح براید با آب حیات از ظلمات بدر آید قدحی برف آب در دست و شکر دران ریخته و بغرق برآمیخته ندانم که بکلاش مطیب کرده یا قطره چند از کل رویش دران چکیده فی الجمله شراب از دست نکارینش بر گرفتیم و بخوردیم و عمر گذشته از سر گرفتیم * یاد دارم خاطر مدیه در که حرف بیان (ایام جوانی یا حرف مصدر (کدر داشتم کدر طوطی دم یعنی بگردم (بکوی با از معناسنه در و با حرف وحدت (و کوی کاف عربک ضمیمه محله دیمکدر (با حرف صله) ماه روی وصف ترکیبی مقصود بودر که جوان ایکن دلبری محله سینه ملازمت ایدوب دوشد کجه جانانی سیر ایدر مش (غمز شور و زنی اورزه یازک اورته آیدر که اول آیتنک آدی جز براندر واورته آیتنک آدی غمز در و اوچچینک آب در که آغستوس در پس غموزی آغستوس ایله بیان ایلن بیلک اون ایکی آینی بیلز ایلش بعض نسخه ده ایام غمز واقعدر اضافتله (که حرف رابط صفت (حرور کیجه ایله اسن اسپیجیل شین ضمیر غمز را جعدر (آب دهاندر مراد تو کرک واغز یاریدر) بخوشایندی یا حرف حکایه فروردی دیمکدر و الف و نون ادات تعدیه در زیرا خوشیدن لازمدر که فر و مقی دیمکدر بخوشایندی یازوب نون و حمله و نون نایه نک فحله قید ایلن و محملک معناسنی صحیح و بره نک

رد سروری
رد شعی
رد شعی

شارح مرحومک اشوهمزه
ماده سنده اولان اختاری
ارتق فتور وردی شمعینک
قولی ایه قابل تا ویدر
للطابع

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

قصدن خدایلور انجیق (سوم کوندز اسن اسپیجیل بیلر و شین ینه غمز را جعدر (معن استخوان لامیه در مغز ایلک وینی) و استخوان همزه نک و ناک ضمه لیه و واور سمیه ککدر (بخوشایندی یا حرف تکید) و با حرف حکایه قایتدر دی دیمکدر الف و نون ینه ادات تعدیه در (ضعف بشریت لامیه) تاب آفتاب هجیر لامیه در (تاب بونده طاقت دیمکدر) و هجیر غایتله اسپیجیل زمانک کون اورته سینه یعنی نصف نه ارینه دیرلر (بناوردن کتوردم یعنی زیاده اسپیجیه تحمیل کتوره مدم) التجا فاعل باندن مصدر در صغمتی معناسنه (با حرف صله) سایه دیوار لامیه و با حرف وحدت بردیوار کولکه سینه دیمکدر (مترقب فعل باندن اسم فاعلدر منظر معناسنه (که حرف بیان) کسی یا حرف وحدت (زجت حرتموز لامیه در) غمز اسپیجیلک زجتی (بیردابی یا حرف مصاحبت) برداب صوق صو (و با حرف وحدت) فروادات تا کید (نشاند فعل مضارع مفرغ غائب سویندره دیمکدر) زیرا نشاندن مشترکدر اغچ دیکمکه سویندرمک بپنده (ناگاه فجاءه دیمکدر) تاریکی دهلیز خانه لامیه در (تاریکی قراکلی) یا حرف مصدر (همزه اضافت ایچون کلاشدر دین افترا ایلندر که بونده همزه بوقدر (دهلیز صوق قیوسیه او قیوسنک ارالغه دیرلر) خانه یا حرف وحدت (همزه حرف توسلدر (روشنائی برآیدنلق یعنی جمالی (با حرف وحدت) بعض نسخه ده یعنی عسارتی بوقدر (پس جلال بدادر روشنائیدن (که حرف رابط صفت (زبان فصاحت بیانیه در) بیان صباحت ده بویه در (صباح جلال و حسن معناسنه در (برآید طلوع ایلده دیمکدر) بدر آید جبهه دیمکدر (قدحی یا حرف وحدت) برف آب فاک سکونیه قاری صودیمکدر ترکیب مزجی قیلنددر (وصف ترکیبی دینلر خط ایلش (مطیب اسم مفعولدر تفعل باندن کوزل قوقولی سینه (با حرف عطف) قطره چند بیانیه و با خود اضافتله حکم اولمیه (و با حرف وحدت) همزه حرف توسل اوله بوالی در اضافتدن (چکیده بونده طامز رمش معناسنه در) دست نکارین بیانیه نکارین لغته منقش دیمکدر پس حقیقتنه محمول واورده شری کتورن نسوه جنسی اولق کرک واکر کوزل و مقبول الدن عبارت ایه محبوب جنسی اولق بیکندر (بر گرفتیم قوردم یعنی الدم (بعض نسخه ده بستیم واقعدر فعل ماضی متکلم وحده الدم دیمکدر) بخوردیم بونده ایچدم دیمکدر (از سر گرفتیم باشند طوتم دیمکدر یعنی استیفاء ایلدم (محصول ترکیب) یادمد در کیم جوانلق زماننده بر محله ملازمت ایدردم یعنی بر محله ده جوان سوردم دخی محله سینه و اروب اتی سیر ایدردم یعنی جمالی که کالته نظر ایدردم بر غمز آینه که انک حروری آب دهانی کال حرارتدن قورددی و سومی کولک ایلکنی زیاده اسپیجیلدن قینادردی ضعف بشریتدن هجیر آفتاب طاقت کتوره مدم پس بردیوارک سایه سینه صغتم یعنی پناه ایلدم مترقب و منظر اولدیغم حالده که بر کیمه غمز حرارتی و شدت زجتی بندن بر صوق صوبیه سویندره یعنی ازاله ایلده ناگاه براولک دهلیزی قراکنددن برآیدنلق کوردم یعنی بر جمالی که زبان فصاحت انک کوزل لکی و حسنی بیاندن عاجز فالور شویله که قراکلی کیجه ده صبح طلوع ایلده و با آب حیات ظلماتدن جیقوب ظاهر اوله بر قدح قاری صوالنده واکاشکرد و کش حاصلی قاری شکر شربندن عبارتدر و عرقله قرشدر مش یعنی کل صوبی قاتمش بلزم که شربتی نفس امرده کلا بیه می مطیب ایلش یوخسه زمان ایسیجیلدن بر نیجه قطره یوزی کلندنی اکا طامز رمش ایدی حاصل کلام شربانی انک دست نکاریندن آلدیم و ایچدم و یکمک شربتی ینه باشند طوتم (یعنی تازه عمر کسب ایلدم * بیت * ظمأ بقلی لایکاد یسیغه * رشف الزلال ولو شربت محورا * ظمأ الف مقصوره ایله عطش و زنی و معناسی اورزه (با حرف ظرف مقدر حاصل کله سینه متعلق (قابی یا ضمیر متکلم متعلق و متعلق اعرابدن محلا رفوع خبر مبتدا در (ظمأ در) و ظمأ نکره

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

موصوفه در (تفسیری ظمناً شدید در (لایکاد افعال مقاربه دندر قریب اولماز دیمکدر) (بسیغ فعل مضارع مفرد مذکر غایب افعال بایندن) وضمیر مذکر ظمناً نه راجع در بزیله دیمکدر یعنی تسکین ایدوب کیدر من دیمکدر (رشف ال لال لامیه یعنی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (رشف رانک فتنی و شبنک سکونیه برسته بی صور مقدر) مثلاً الخیر وارمود صور مقی (رشف لفظاً مرفوع بسیغیه فاعلدر رشتی سرپندی ایله تفسیر ایلین رش ایله رشتی فرق ایلز ایمش) (ولوات وصل لایکادیه متصل) (شربت فعل ماضی نفس متکلم وحده در علم بایندن) (بحور جمع بحر در دکرلر دیمکدر) (محصول بیت) (قلیده برعظیم وشدید عطش) (یعنی تشنه لک حاصلدر اتی سوبندرب ازاله ایلکه) (یعنی کسر ایلکه قریب اولماز) (حاصلی اول عطشی بندن کیدر مک ممکن دکل صافی صوی صور صور ایچمک صافی صودن دکرلر ده ایچسم) (عطشی کسر ایلکه رشتی تعیین ایلدی زیر صوی صور صور ایچمک صوسزلخی قاندر اغندر تنکه ضرب مثله واردر ازشف اتقع دیو یعنی صور صور ایچمک عطشی ارتق کسرایدر دیمکدر * قطعه *

خرم آن فرخنده طالع را که چشم * بر چنین روی او فتد هر بامداد * خرم خا معجبه نک ضمیمه وراه مهمله نک فتحیه و تشدید ایله شاد یعنی شن دیمکدر که فرح فانک فتنی و رانک کسری ایله صفت مشبهه معناسنده مستعملدر وگاه تره بنه اول منوال اوزره یعنی ارسته و پاک معناسنده (فرخنده فانک و خا نک فتحه لایله مبارک دیمکدر) (طالعاه وصف ترکیبدر) (خرم شاد معناسنده اولدیغی تقدیر چه راحرف زائد اولور) (اما معنای مصدریت مضمین اولسه راحرف تخصیص اولور) (که حرف رابط صفت) (چشم مصرع ثانی به مرهوندر تقدیری چشمش در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی چشمک می ضرورت وزن ایچون تلفظ اولماز دینلر زائد سو بیلشدر) (اوندو اوایله دوشه دیمکدر) (بامداد بونده صباح معناسنده در) (محصول بیت) (سعادت و سرور اول مبارک و قوتلی طالع علی کیمسه نک در که انک چشمی بونجیلین روبه دوشهر هر صباح) (یعنی دوات و سرور هر صباح بوزنی کورنگدر و بوزنه بقانکدر * مست می بیدار کرد نیم شب * مست ساقی روز محشر بامداد * مست می لامیه در) (بیدار باء عربک کسر ایله او بانی دیمکدر) (نیم شب اضافت فی معناسنده در نصف الییده دیمکدر) (مست ساقیده لامیه در) (روز محشر ده بویله در) (بامداد ارته دیمکدر) (محصول بیت) (شرابک مستی یعنی خردن سرخوش اولان نصف الییده بیدار اولور یعنی هشیار اولور سرخوشلقدن آیلور اما ساقینک مستی محشر کوننده طکله یعنی محشر کونینک صاحبی آیلور * حکایت * سالی سلطان محمود خوارزم شاه باخطای برای مصلحتی صلح اختیار کرد بیجامع کاشغر در آمدن پسری دیدم در خوبی بغایت اعتدال و نهایت جمال چنانکه در مثال او گفتند * سالی یا حرف وحدت) (محمود خوارزم شاه بیانیه بواول سلطان محموددر که هولاکوایله محاربه ایدوب انده شهید اولدی) (باحرف مع) (خطادن مضاف محذوفدر ملک خطاد دیمکدر اول زمانده خطا و ختن کافرستان ایدی) (خطا فتح خایله در کسر خایله خطادر) (برای مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچون دیمکدر بو کلام جواب سؤال مقدر در) (گاه سؤال کلدی که اسلام پادشاهی نه ضرورت کافرله صلح اختیار ایلک) (جوابی برای مصلحتدر تقدیر) (صلح ککردک مفعول اولی) (واختیار نایسی اول زمانده حضرت شیخ سلطان محمود استادی و مصاحبی ایمش) (و بو شیخک سیاحتی زمانی ایمش) (پس حضرت شیخ خطا پادشاهنه ایچمک طریقه ارسال ایدر) (کاشغر ترکستان شهرلندن برینک اسمیدر که طائفة نقشبندیه دن حضرت سعد الدینک شهریدر که حضرت مولانا جامی نک پیر ارشادیدر) (و قزلرینک بری حضرت ملایه و یرمش) (و برینی رشحات صاحبی صنی به قدس الله ارواحهم) (پسری یا حرف وحدت

ردشعی

رداین سیدعلی و سروری

خوارزم ترکستانده بر شهر
اسمیدر
مهد

باحرف

باحرف نظرف) (غایت اعتدال و نهایت جمال لامیه لردر) (محصول ترکیب) (بریل سلطان محمود خوارزم شاه خطا مملکتک پادشاهیله بر مصلحت ایچون صلح اختیار ایلدی) (یعنی بی خطایه ارسال ایلدی که ارارینی اصلاح ایلیم) (کاشغر شهرینک براو و جامعی واردر که مشهور عالمدر اول شهره واروب قوندقه اول جامعک سیرینه واروب کردم برپسر کوردم اول جامعه کوزلکده غایت اعتدالده و نهایت جمالده شویله که آنک مثالنده دیمشدر * نظم *

ملمت همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب و ستمگری آموخت * معلم مبتدا و ناه ضمیر معناده آموخته مقیددر ضمیر منصوب متصل معناسنده (شوخی بونک کبی برلرده ایسیحی قنلی دیمکدر مطبوع معناسنده) (و یا حرف مصدردر) (دلبری یاسیده بویله درینک) (آموخت فعل ماضی مفرد غائب متعدی اوکرتدی دیمکدر خبر مبتدا در) (عتاب مفاعله باینک مصدر ثانیسی قافق و از اریق معناسنده در) (ستم سبنک کسر ایله ظلم معناسنده در) (و کرادات فاعلدر بی معناسنده کاردن مخفف) (و یا حرف مصدر) (آموخت عین اول) (محصول بیت) (معلمک سکاچیا شوخلق و دلبرلک اوکرتدی) (یعنی سکا همان بونلری اوقوتدی جفا دخی ناز دخی ظالملق اوکرتدی) (حاصلی درسک همان بونلری ایلدی) (و جازدر که بویکی فعل معناه استفهامی متضمن اوله) (یعنی همان بونلری اوکرتدی هیچ بیچاره عاشقه مرحت اوکرتدی دیمک اوله * من ادبی بچنین شکل و خوی و قد و روش * ندیده ام مکر این شیوه از پری آموخت * بونده آموخت فعل لازمدر و ابکی سابقلر متعدی ایدی) (یعنی مشترکدر لازمه متعدی بیننده) (روش اسم مصدر در پرورش معناسنده) (مکر کانه معناسنده در) (محصول بیت) (شیخ حضر تری خطا بدن غیبه التفات ایدوب بیور بن نوع آدمی بونجیلین شکل و خوی و قد و روش واسلوب ایله کورشمش) (پس کانه بوناز و شیوه بی پریدن اوکرتمشدر) (یعنی آدمیده اولما بیجه پریدن اوکرتمشدر) (یتلر اولنده نظم برینه رباعی یازانلر نظم مجیده بحب متعصر فلدر * مقدمه محوز محشری در دست همی خواند ضرب زید عمر او کان المتعدی عمر و کفتم ای بسر خوارزم و خطای صلح کردند و زید و عمر و را همچنان خصومت باقیست بخندید و مولدم پرسید صکفتم خاک شیراز کفتم از سخنان سعدی چه داری کفتم * مقدمه نحو لامیه در) (وز محشری به اضافت بویله در) (تقدیری محمود ز محشریدر) (مقدمه دن مراد آموز جدر) (ز محشر خوارزم نواحیستندن بر کویک اسمیدر که کشاف صاحبی اول گویدندر اسمی محموددر) (وز محشر زانک و میک فتحه لایله صفت نسبی در) (همی خواند اوقوردی دیمکدر) (ضرب زید عمر و زید عمر وی ضرب ایلدی) (و کان المتعدی عمر و متعدی یعنی اورلش عمر و اولدی) (عمر و را) (را ادات تخصیص) (همچنان آنجیلین دیمکدر) (یعنی اولکی کبی) (خصومت باقیست بو کلام استفهامی متضمندر خصومتی باقییدر دیمکدر مولد اسم مکاندر مجلس کبی) (چه داری نک وار دیمکدر) (محصول ترکیب) (مذکور پسرک ز محشری به منسوب نحو مقدمه سی التده ایدی اوقوردی زید عمر وی ضرب ایلدی) (حال بو که متعدی و مضروب عمر و اولدی اندن بو ترکیبی ایشدینجه دیدم ای بسر خوارزم و خطای صلح ایلدیلر و زید و عمر و ک خصومتی عین اول باقییدر) (پسر بوسوزدن کولدی و مولدم صور دی دیدم خاک شیراز دیدی سعدی سوزلندن نک وار دیدم * قطعه * بلیت بخوی بصول مغاضبا * علی کریدی فی مقابله العبر *

بلیت فعل ماضی متکلم وحده منی للمفعول نصر باینک ناقص و او بندن مبتلی اولدم دیمکدر) (باحرف صله) (بلیت به متعلق) (نحوی نوک فتحی و خا نک سکونیه بیه نسبت ایله اسم منسوبدر) (تقدیری محبوب نحوی دیمکدر) (یصول فعل مضارع مفرد مذکر

ردشراح جیعا

انموزج همزه نک فتنی
و ضعی ایله لغندر مهد

غائب نصر بانك اجوف واو بستند جمله و هجوم ايدر ديمكدر فاعلي نحوي به راجع نموده
ضمير در جمله فعليه اعرابدن محلا مجرور صفت نحويدر (مغاضبا مفاعله بايستن اسم فاعلدر
يصول فاعلندن حال اولغسله منصوب اولمش (علي جار مجرور يصول به) و يا مغاضبا
كلمه سنه متعلقدر (كز يد كاف اسمدر مثل معانسه محلا منصوب مصدر محذوفه صفتدر
(تقدري يصول صوله مثل صولة زيد في مقابلة العمر و) محصول بيت (نحو او قبلي محبوبه
مثلا اولدم كه بكا جمله و هجوم ايدر غضبناك اولديغي حالده يا خود بكا غضبي اولديغي
حالده جمله و هجوم ايدر زيدك عمر و مقابله سنه جمله و هجوم كبي * علي جر ذيل ايس رفع
رأسه * وهل يستقيم الرفع من عامل الجر * علي حرف جر مجرور در علي ايله (وذيل اضافته
علي مجرور يله محلا منصوب حالدر) ايس رفع فاعلندن كه نحويدر ضرورت وزن همچون مقدم
اولمشدر (رأس لفظا منصوب مفعول برفعدر) و ضمير بنه نحوي به راجعدر (واو حرف ابتدا (هل
حرف استفهام) يستقيم فعل مضارع مفرد مذكر غائبدر استفعال بايستن (الرفع لفظا مرفوع فاعلدر
مراد اقسام اعرابدن اولان رفعدر ابهام طريقه (من حرف جر يستقيم به متعلق (عامل
جر اسم فاعلك مفعولته اضافتدر بومصراع استفهام انكاري طريقه واقعدر و ابهام لطيفي
مشغل فتدبر (محصول بيت) يعني مذكور نحوي يورود كده باشي قالدردن انكن چككي اولديغي حالده
يعني كيمسه به اعتبار والتفات ايلز بلكه اكا برانه تكبر و ناز و شيوه ايله انكن چكرك يعني سوروبك
وسور كيرك كيدر نكه متكبر اولان محبوب برك عادتدر (معلوم اوله كه اكا بر ناسك انكاري يعني
لباسلري اوزون اولور زيرا اوزون لباس ايدنكه قدرتلي و ارذر اما فقراتك اوزون اولماز
فصه اولور زيرا اوزون بچمكه وسعتلي اولماز پس جر ذيل وسعتدن و اكا برلكدن كآندردن نكه
حضرت شيخ بوستانده يوردر (بيت) بسانلغ عيشان نلخي چشان (كه در خلد باشند دامن كشان)
(و عامل جردن هر كز رفع مستقيم اولورمي يعني رفع علمي ايلين عوامل غيريدر و جر علمي ايلين
غيري پس عامل جاردن رفع علمي راست دكل بولكلام مصنف جانندن نحوي جوان همچون
اعتذاردر يعني انكن چكرك تكبرانه ناز و شيوه ايله يورود كده باشين قالدربوب كيمسه به اعتبار والتفات
ايلديكنه حاصله عامل جار رافع اولماز * لخي يانديشه فرو رفت و كفت غالب اشعار اودرين
زمين بزبان فارسبست اكر بكوي بفهم زديكتر باشد (كلم الناس علي قدر عقولهم) كفتن * لخت
بونده پار معنا ستهدر (و يا حرف وحدت بر پاره ديمكدر (با حرف صله (انديشه بونده فكر
معنا ستهدر (فرو رفت ياندي و طالدي معنا ستهدر (زيرا رفت فر و ايله مستعمل اولدقده بومعناي
منضمي اولور (غالب اشعار اولاميدردر) غالب بونده اكثر معنا ستهدر (درين زمين يوروده يعني
ديار كاشغرده (اكر بكوي يعني بخواني (بفهم) با حرف صله (كلم فعل امر مفرد مذكر
مخاطب تعيل بايستن سويله ديمكدر (الناس لفظا منصوب مفعولدر (علي حرف جر كله متعلق
(قدر عقول مصدر ك فاعلته اضافتدر و ضميره اضافت لاميهدر (محصول تركيب) بن بوايكي هر ي
يني اوقوي بجه بر پاره فكره طالدي و يدي سعادتيك اكثر و اغلب اشعاري بوديارد زبانه
فارسيه در اكر فارسي شعري اوقوسك فهمه يقين رق اولوردي نكه حضرت محمد صلي الله عليه
وسلم يورمش ناسه يعني خلقه عقللري مقدار بجه سويله يعني اكلد قلري سوزي سويله ديمكدر
ديدم بنده * مشوي * طبع ترانهوس نحو شد * صورت عقل از دل ما نحو شد * طبع تولا ميه (ورا
ادات تخصيص (تا حرف ابتدا در زمانده منذ كبي عريده (هوس نحو مصدر ك مفعولته اضافتدر
(صورت عقل يانده) دل مالا ميه (نحو شد ز يابو علم مفعولتدن دكلدر و سماعي مسائلي قياسي سندن
زياددر و كز نندن ضبط و احاطه سي حير امتناعدهدر و بولمده اقوال علما نامعدود و اختلافات

(مشايخ نامحدود يورديغي كلام مجازي اولقده جائز يعني حقيقي اولوب ادعائي اوله فتدبر) پس
درسي اغياردن اوقود ينجون صورت عقل نحو اولدي ديئلمر مقامه مناسب علت سوق ايلمشدر
(محصول بيت) اي جانان اول زماندن بري كه سنك طبعك نحو هوسي اولدي يعني طبعك علم نحو
هوس ايدوب ميل ايله لي بزم كوكلردن عقل صورت نحو اولدي يعني كوكلزدن عقل زائل اولدي
زيرا مسائلي چوق و سن ايسه نازك مزاج حفظنده و ضبطنده زجت چكر سين (پس سني
زياده آجيد يعمزدن لاي عقل اولمش * اي دل عشاق بدم تو صيد * ما بتو مشغول و تو با عمرو
وزيد * اي حرف ندا منادي محذوف اي جانان ديمكدر (دل عشاق لاميه و مقصود بالندا) پس
مناداي محذوفه صفت طوتاندر بواستمالدن ذره دكلو آگاه دكلر ايمش (با حرف صله (دام تو
لاميه (صيد بونده مصيد معانسهدر يعني مصدر مفعول معانسه شكار ديمكدر (تو با حرف صله
و يا حرف مصاحبت (با عمرو با سیده بويله در (محصول بيت) اي جانان عاشك كوكلني سنك
دو زانگه شكاردر يعني عاشك كوكلرني هب ضبطكه آلمش سين بز سكا مشغول و سن عمرو
وزيد يعني بز سنكله مقيد و سن اغيار ايله (مصراع ثابده ابهام لطيف و ارذر تأمل تدر * بامدادان
كه عزم سفر مصمم شد مكر كسي اركار و ايان كفته بودش كه فلان سعديست ديده م كه دوان آمد
و تلتف كرد و بروداع تأسف خورد كه چندين روز چرا نكفتي كه منم تا شكر قدوم بزرگان را
بخدمت ميان بستي * بامدادان يعني مصاحبت واقع اولان كونك ايرتسي و يا مطلق
ايرنه (كه حرف رابط صفت (عزم سفر مصدر ك مفعولته اضافتدر (مصمم تعيل بايستن
اسم مفعولدر مقرر ديمكدر (مكر كانه ديمكدر (از حرف تبين (كفته بودش پسرده ديمش ايمش
ديمكدر (كه حرف بيان (فلان يعني سنكله دون مصاحبت ايلين سعديدر ديو (ديده م كوردم
(كه حرف بيان (دوان صفت مشبهه در دويدندن يله رك ديمكدر (تلتف ملايمت ديمكدر
(وداع واو ك فحيله بونده فراق مراد در (چندين روز بوقدر كون ديمكدر (چرا نچون
ديمكدر (نكفتي فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب (كه منم يعني سعدي يم ديو) نا حرف تعيل
(شكر قدوم بزرگان لاميدردر (ورا ادات تعيل (بخدمت با حرف صله (بستي يا حرف حكايه
(محصول تركيب) ايرتسي كه عزم سفر مقرر اولدي مكر كار و اندن يعني بولداشليمزدن بر كيمسه
مذكور پسرده ديمش ايمش بنم همچون كه ايشته بوسعديدر (كوردم يله رك يانمه كلدی و تلتف
ايدوب ملايمت كوستردی و وداعه و فراقه تأسف ييوب غصه چكديكه بوقدر كونده كه
بوشهرده اقامت ايدوب اكلندك نچون ديمك كه بن سعدي يم تا كيم اولور ك كلمي
شكرانه سچون خدمته بل بغليديم (بستي ياسته حرف تمديد دين نفي معناسني بيلز ايمش
(حضرت شيخك بامدادان يورديغيله چندين روز يورديغي ييشنده ظاهرا مناسقات اكلنور
تأمل تدر * مصراع * باوجودت زمن آواز نيامد كه منم * محصول مصراع سنك وجودك
بندن آواز كديكه بن سعدي يم ديم حاصله سنك فتكده عقل حيرت الدي شويله كه كنديمي
يترد كدن بنم ديمكه مالك اولدم (بومصراعك تعليلنده زيرا يلدز نحو اولور كونشك طلوعي
فتنده دين مناسبت سويلش * كفتاچه شود كه درين بقعه چند روز براساي تا از خدمت
مستفيد شوم كفتن نتوانم بحكم اين حكايت * بقعه دن مراد شهر كاشغردر (با حرف تا كيد
(آساني فعل مضارع مفرد مخاطبدر راحت اوله سين يعني ديكنه سين (تا حرف تعيل (از خدمت
بعض نسخده بخندمت واقعدر مال برذر (محصول تركيب) پسرديدي نه اولور كه بوديارد
نيجه كون اسايش ايلسك تا كيم خدمت شريفدن مستفيد اوليدق بن ديدم قادر دكل بوجكابه
سبيله * مشوي * بزرگي ديدم اندر كوهساري * قناعت كرده از دنيا بشاري * بزرگي يا حرف

وحدت (و دیدم که مقدم معقولیدر) کوهساری طاعلق دیمکدر ز بر سازم بالغه افاده ایدر (بغاری
 (یا حرف ظرف (غار مغاره) و یا حرف وحدت (محصول بیت) بر طاعده بر اولو کیمسه کوردیم
 دنیا و ما فیها شدن اعراض و فراغت ایدوب بر مغاره ده قناعت ایدوب اوتورمش * چرا کفتم
 بشهر اندر نیایی * که بار بند ازل بر کشایی * چرا کفتم تقدیری کفتم چرا در ضرورت
 وزن ایچون قلب مکان ایلدی (بشهر با حرف صله) اندر آئی تا کید ایدر (نیایی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب کلز سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) بار بند بیانیه در اکثر نسخ
 بویله واقعدرو اقل قلبنده باری یالیه واقعدر و بونکله فر بفته اولوب معناسنی بر کره
 کوکدن بندی چوزه سین یعنی غمی دفع ایده سین دین ایکی وجهله خطا ایلش (باری بی کره
 معناسنه اخذ ایلنده و بندی غم معناسنه بونده خود باردن مراد یوکدر و بنددن اکل و شرب
 و سائر لوازم انسانی در (و بند قید معناسنه اولدیغنه بر کشایی دلیل واضعیدر) (بر حرف تأکید
 (کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب اچه سین دیمکدر) (محصول بیت) دیدم شهره نیچون کلز سین
 تا کیم قید اخراجات یوکنی کوکدن اچه سین یعنی از اله دفع ایلنه سین * بگفت انجاری
 رویان نغزند * چو کل بسیار شد پیلان بلغزند * بری روی وصف ترکیبیدر (والف و نون
 ادات جمعدر) (نغزند کوکدن یعنی ابو معناسنه بونده کوزلر مراد در) کل کاف عجمک کسر یله
 بالحق دیمکدر (بلغزند فعل مضارع جمع غائبدر قیاسد دیمکدر) (محصول بیت) مغاره
 نشسته نیچون شهره کلز سین دینجه دیدی انده کوزلر بری دیرل وارد کره بری یولیزدن چبقا ررل
 (مصراع ثانی مقام تعلیلده در یعنی چونکه بالحق جوق اوله فیلر البته قیاسا شتر کی زیر
 نعلی اولمز یعنی هر تقدیر که زاهد و مجاهد ایه مده کوزلر جوق اولنجه بی اختیار کوکل میل ایدر
 * این بگفتم و بوسه بر سر روی هم دیگر دادیم و وداع کردیم * هم دیگر بری بریمکدر دیمکدر
 بعض نسخه ده هم دیگر برینه بکدیکر واقعدر مال بر در (محصول ترکیب) بو بیتلری سو یلدم یعنی
 ارفوادم و بری بریمکدر باشنی و یوزنی او بدک و وداع ایلدک یعنی اربلشدک * مشوی * بوسه دادن
 بروی دوست چه سود * هم دران لحظه کرد نش پدرو * لحظه بونده ساعت معناسنه در
 (کرد نش شین دوسته راجعدر پدرو و بده عجمه استعمال ایدر عجم ورومیلر باه عرب یله استلک
 معناسنه عریجه تحت دیرل (مثلا سفره کیدن کشی به سنی خدایه اصغر لدق دیمکه ورنده قائله
 بویله دیوب شاد و اسن قال دیمکه پدرو دیرل) (محصول بیت) دوستک و جانانک رویته بوسه و برمک
 یعنی کید جک زمانده یوزن او بک نه فائده و هم اول وقتده اتی پدرو ایلک (یعنی استلک نه فائده
 زیر تاثیر الم و محنت فراق بنه با قیدر تحت و در و دایله من دفع اولماز * سبب کو بی وداع یاران کرد *
 روی ازین بجه سرخ وزان سوزد * (سبب سبک کسر یله المده در) کو بی کانه معناسنه در (وداع
 تودیع معناسنه احمد سلام تسلیم معناسنه و کلام تکلم معناسنه اولدیغنی کی) (یارانه اضافتی
 مصدرک معقولده اضافتیدر) (روی تقدیری رویش در) (ازین نیمه ازین سود دیمکدر) (سرخ تقدیری
 سرخست در) (زان سو اول جانبیدن) (زرد یعنی زردست در) (محصول بیت) المه کو یا که یارانه
 تودیع ایلدی (یعنی دوستلردن معهود و مفروق اولدی که یوزنک بوجا نی قزل و اول جانبی
 صاریدر) (یعنی فراق المندن نصی زرد اولمش حاصلی آتش عشقه نصی قزرمش و الم و محنت
 فراقه نصی صررمش معلوم اوله که ازین و ازان پیشنده تقابل اولدیغنی بعضیلر لید کارندن
 ازین صیارتی ادات تعلیل اعتبار ایلشرا جل معناسنه بونده سو لغظنه نصف معناسنی و برمک
 مجازادر (مشوی برینه بوقطعه ک ایاتی اولنده بیت یازان سهوا ایلش * بیت * از لم امت
 یوم الوداع ناسفا * لایحسونی فی الموده منصفه * ان حرف شرط (لم امت فعل جحد مطابق

ردشعی

رداین سیدعلی و سروری

رد سروری

متکلم

متکلم و حده در مات بموت دن یعنی نصر بانک اجوف و او بندن اولمز سم دیمکدر (یوم ظرف
 زماندر و دواع اضافتی فی معناسنه در) (وداع واولک فتحیده سابقا مذکور اولان کیدر اما واولک
 کسر یله مفاعله بانک مصدر ثانیدر) (تأسف تفعل بایندن مصدر در انصافی تمیز لکله
 و یا حایله در متأسفا تقدیرنده) (لایحسونی و افعلی نهی جمع مذکر مخاطب در علم بایندن نون حرف
 وقایع و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی فی الموده جار و مجرور منصفه متعلقدر) (منصف اسم فاعلدر
 افعال بایندن تحسینک مفعول ثانیدر) (محصول بیت) وداع جانان کونده غم و غصه جهتندن
 اگر اولمز سم یعنی فراقی جانانک اولوب اولمز سم محبت و مودتده بی منصف یعنی اهل انصاف
 حساب ایلک حاصلی بی عاشق ظن ایلک و عشق جانانک بکا صادق دیمکد بویست حضرت
 شیخک بر غز ایلک مطلعیدر و ما بعدی (اوقفت راحلتی بارض مودع) (و بیکیت حتی
 ان بلات الموقفا) (من مات لایکوا علیه ترجا) (و ابکوا الحی فارق المتألفا) * حکایت * خرقه پوشی
 در کاروان مجاز همراه مایو دیکی از اهراء عرب مر او را صد دینار بخشیده بود تا نفقه عیال
 کند تا که در زمان خفاجه بر کاروان زدند و پاک ببردند باز کاروان کریمه و راری کردن
 گرفتند و فریاد بی فائده خواندن * خرقه پوشی وصف ترکیبیدر (و یا حرف وحدت) (خرقه کیمی
 یعنی بر فقیر) (کاروان مجاز لامیه) (حجازدن مراد مکه در بوندن غیری بو کابده برایکی برده
 بویله بیوره شددر) (اهراء مالا مینه) (امیر امیرک جمعدر بک معناسنه) (عربه اضافتی لامیه درمر بونک
 کی بر زده ادات مفعول اولان رابی تا کید ایدر) (تأخر حرف تعلیل) (نفقه عیال لامیه در) (عیال عینک
 کسر یله جمع عیالدر عینک فتحی و یا مشدده نک کسر یله فقیر دیمکدر) (دزدان خفاجه لامیه
 خفاجه حرامیلری دیمکدر خاک فتحی و جیم مجله ایلله بی عامردن بر قبیله نک اسمیدر) (پاک ببردند
 بجمع ماملکی آلدیلر هیچ نسخه قوم دیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (خرقه پوش فقیر کاروان
 مجازده بر بوانش اولدی عرب بکلردن بریسی بوققیر بوزالتون ایشلش ایدی تا کیم اهل و عیالنه
 نفقه ایلله تا که خفاجه حرامیلری کاروانی اور دیلر یعنی قافله بی بصدیلو و جمع ماملکی الدیلر
 هیچ نسخه قوم دیلر باز کاروان کریمه و راری یعنی ناله و فغان ایلکه باشدیلر و بی فائده فریاد و قومغه
 باشدیلر یعنی ایلدیلر * بیت * کرتضرع کنی و کفریاد * دزدوز باز پس نخواهد داد * تضرع
 تفعل بایندن مصدر در زاری ایلک (دزد مبتد) (و نخواهد داد خبری) (وزر خبرک مفعولی) (و باز پس
 اصلنده باز و پس ایدی عطف تفسیری طریقه بیکه صکره ترکیب ایدوب باز پس دیدیلر و معناسنه
 پس معناسنده کرو صکره دین استعمالدن آگاه دکل ایش (محصول بیت) (خطاب عام طریقه بیکه
 بیور اگر تضرع ایدرسک یا کفریاد حرامی التونی کرو و بر مبردر * مکر آن درویش که برقرار
 خود مانده بود و تضرع و یارده کفتم مکر آن معلوم ترا نبردند کفت بی بردند و ایکس مر ابا آن
 چند آن الفتی نبود که بمقارقت آن خسته دل باشم * (محصول ترکیب) (جمع اهل قافله فریاد
 و فغان ایلدیلر الا اول درویش که کندی قراری و ثباتی اوزره قالمشیدی و اکا هیچ وجهله تغیر
 کلامش ایدی دیدم مکر اول سنک معلوم کی المدیلر اوله دیدی بی الدیلر) (اما بنم اکا اولقدر
 الفت و محبتیم یوغیدی که اک معارفتی سببیه خسته دل اولام * بیت * نباید ستن اندر چیز و کس دل *
 که دل برداشتن کار بست مشکل * نباید فعل نفی مستقبل کرکز دیمکدر) (اندر ادات صله) (چیز
 اشدان عبارتدر) (وکس انساندن) (که حرف تعلیل) (کاری یا حرف وحدت) (مشکل صفندر
 (محصول بیت) (نسخه به و کیمه به کوکل بغلق کرکز یعنی بر شیده تعلق قلب جائز دکلدر
 زیرا اندن کوکل قاندر مق مشکل ایددر) (چیزی کسه اضافت ایلین سهوا ایلش * کفتم
 موافق حال منست آنچه و کفتمی که مرا در عهد جوانی با جوانی اتفاق مخالفت بود و صدق مودت

رد سروری و شعی

ردا بن سیدعلی

مثنائی که قبله چشم چال او بود و سود و سرمایه عمر وصال او * (محصل ترکیب) در ویش
حالتی بیان اینچنین در ویش دیدم اول نسنه بی که سن سوبلدن بنم حاله موافق در که بنم جوانلق
زمانده بر جوانله اتفاق اختلاطم وار ایدی و صدق مودم بر مرتبه ده که کوزمک قبله سی انک
جالی ایدی دخی عمرمک سود و سرمایه سی انک وصالی * قطعه * مکر ملائکه بر آسمان و کر نه بشیر *
بحسن صورت او در زمی نخواهد بود * مکر بونک کبی پرلده ترجی معناسنی متضمن اولور (و کر نه
والا معناسنه در) (بشر مضراع ثانی به مرهوندر) (بحسن باحرف مصاحب حسن صورت او
اضافه لری لامیه در زمی دن نون تا کید ضرورت قافیه ایچون حذف اولغشدر زیر ازم صوق
معناسنه در و باحرف نسبت و نون حرف تا کید نسبت وارض بارد بالطبع اولدیغیچون اکا زمین
اسم ایلدیر (محصل بیت) مکر آسمانده ملائکه انک حسن صورتیله اوله والایوزنده بشر انک
حسن صورتیله اولیسر دکلدر یعنی اکامشابه و نظیر مکر فلکده ملک اوله یوخسه بر یوزنده اکا
مشابه بشیر اولمز * بدوستی که حرامست بعد از وصیت * که هیچ نطفه جوا آدمی نخواهد بود *
بدوستی باحرف قسم (و باحرف وحدت و باحرف مصدر) که حرف رابط صفت و باحرف بیان
حرامست مقدم خبر (و صحبت مؤخر مبتدا) که حرف بیان (نطفه بونده ارک صوبنه در لراما
منی اعدر (محصل بیت) بدوست حقیقون آنجلین دوست که اندن صکره برغیری دوستله صحبت
حرامدر یا خود دوستلق حقیقون که مذکور دوستدن صکره برغیری دوستله صحبت حرامدر که
هیچ بر آدم نطفه منی انک کبی ادمی اولایسرد دوستی یاسنی حرف مصدر اولنجیه مضراع ثانیده که
حرف تعلیل اولور غفلت اولنجیه * ناکاه پای وجودش بکل اجل فرورفت و دود فراق ازدود مانش
برآمد روزها بر سر خاکش مجاورت کردم و جلایه ینتها که در فراق او کفتم این بود * (پای وجود
پایه باحرف صله) (کل اجل ده بیانیه) (فرورفت باندی دیمکدر) (دود فراق بیانیه) (دود مان
قوم و قبیله دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سر خاک مقبره اوچی دیمکدر) (مجاورت مفاعله بایندن مصدر در
قو کسبلی معناسنه) (اما بونده ملازمت و مداومت مراد در) (جله ینتها لامیه در) (که حرف رابط صفت
(محصل ترکیب) (ناکاه مذکور جوانک پای و جودی کل اجله باندی و فراق توفوتی قوم
و قبیله سندن قالدی یعنی مانین چکدیلر بنده نیجه زمان مقبره سی باشی اوچنده مجاور
و ملازم اولدم وانک فراقنده سوبلدیکم ایبا تدن بونلر بعضیدر * قطعه * کاش کان روز که
در پای نوشد خار اجل * دست کیتی پردی تیغ هلاکم برسر * (کاش کاشکی معناسنه در) که
حرف بیان (آن روز اول کون دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (در حرف صله) (پای تولاامیه
(شد رفت معناسنه در) (خار اجل بیانیه) (دست کیتی لامیه در مجازا) (زندی حکایت حال
ماضی اوره ایدی دیمکدر) (تیغ هلاک بیانیه در مجازا) (میکلم معناده سره مقید در
(محصل بیت) (کاشکی اول کون که سنک ایامکده کتدی) (یعنی باندی اجل دیکنی دست
کیتی باشمه هلاک تیغینی اوره ایدی یعنی نه اولایدی سن اولدکده بنده هلاک اولوب کیدیم
* تادربن روز جهان بی توندیدی چشم * این منم بر سر خاک تو که خاکم برسر * نا حرف
تعلیل (جهان ندیدنک مفعول صریحی در) (وی تو غیر صریحی) (چشم فاعلی) (این بونده
اشته معناسنه اسم اشارتدر) (بر سر خاک تو لامیه در) (که حرف نمی) (خاکم بر سر منم متکلم
معناده سره مقید در دعاء علیه در طیارق باشمه دیمکدر) (محصل بیت) (تولیدی بن هلاک
اولیدم تا کیم بوکونده جهانی سنسز کوزم صکور مییدی اشته بنم سنک مقبرک اوچنده که
طیارق باشمه یعنی طیارق باشمه اولسون دیمکدر جهانه جانانسز قالد یغنه کند بنه بد دعا
ایدر * قطعه * آنکه فرارش نکر فتی و خواب * ناکل و نسرین نفساندی نخست * آنکه

اصلنده آنکس که در (کس حذف و ایصال طریقه حذف اولوب که برینه قائم اولوب حرفیتدن
اسمیتنه دوندی) (فرارش مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (و ضمیر که به راجعدر) (حبیه ارجاع
ایلبلر مذکور حذف و ایصال احوالی بتلزل ایش) (نکر فتی یا حرف حکایه طومزدی دیمکدر
فاعلی تحتنه که به راجعدر ضمیر و مفعولی قرار و خوابدر اما فاعلی تحتنه قراره راجع ضمیر
و مفعولی مذکور شین ضمیری طوتلر عجب پریشان سوبلدلر (ظاهر بود که علوم عریسده ده
مطالع لری بویه اولسه کرک غرابت بونده در که استقامت اوزره معنی ویره نک مرادی
بعضیلر فهم ایده میوب تعرض ایلسی وار) (خواب قراره معطوفدر او یقو دیمکدر) (نا حرف
توقیت) (نفساندی فعل ننی حکایت حال ماضی صاچیددی) (نخست اول) (محصل بیت)
اول جانا نکه قرار و خواب طومزدی یعنی قرار ایلزدی و او یقو او یومزدی مادامکه اول
دوشکنه کل و نسرین صاچیددی حاصلی دوشکنه کل و نسرین صاچینجه یا توب او یومزدی
* گردش کیتی کل رویش برینت * خار بنان بر سر خاکش برست * گردش اسم مصدر
(کیتی به اضافتی لامیه در) (گردشیدن مراد تغیر و تبدلدر) (کل روی بیانیه) (خار بن دیکن
اوجاغی شکله کل بن دیرلر کل اوجاغنه حاصلی شتلاکدن و کورلکدن ککاشندر) (الف و نون
ادات جعدر شدوذا بوندن دیب مراد اولدقده بی مضاف ایلرلر و بن خار دیرلر پس بونده
دیکن دیلری دینلر اصطلاحدن آگاه دکلر ایش) (با حرف تا کید) (رست رانک ضمیه
بندی دیمکدر) (محصل بیت) (فراشنه کل و نسرین صاچینجه او یومیانک شمیدی گردش
کیتی و تغیر و تبدل احوال جهان کل کبی روینی دوکدی مقبره منی طیارغی اوزره قوجوق قوجوق
دیکنلر بندی یعنی مقبره سنی دیکنلر قالدی * بعد از مفارقت او عزم کردم و نیت جزم که
بقیه زندگانی فرش هوس در نوردم و کرد بحالست نکردم * مفارقت او مصدرک مفعولنه
و یا فاعلنه اضافتیدر) (عزم قصد معناسنه) (نیتده قصد معناسنه در) (جزم بونده اسم
مفعول معناسنه در یعنی نیت مجزوم و مقرر دیمکدر) (که حرف بیان) (بقیه زندگانی لامیه) (و یا
حرف مصدر) (فرش هوس بیانیه) (در حرف تا کید) (نوردم فعل مضارع متکلم وحده درم
و دیوشرم یعنی هوا و هوسی ترک ایدم دیمکدر) (کرد بحالست لامیه در مجازا بحالست چوره سنده
دیمکدر) (نکرم فعل ننی مستقبل چکنز نیم دیمکدر) (محصل ترکیب) (مذکور جانانک مفارقت
و وفاتیدن صکره عزم ایلدم و نیت جزم که عمرمک و حیاسنک بقیه سنده یعنی مادامکه زنده یم
فرش هوا و هوسی دورم یعنی ترک هوا و هوس ایدم و بحالست و مصاحب اطرافنده و چوره سنده
چکنز نیم یعنی شمدنکر و دلبر سومیم دیمکدر حاصلی عزالت و خلوت اختیار ایدم * قطعه *
سود در بایک بودی کربودی بیم موج * صحبت کل خوش بدی کربودی تشویش خار *
سوددر یا لامیه (بودی یا حرف حکایه) (بیم موج لامیه) (صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(بدی اصلنده بودی ایدی یا حکایه ایله و او ضرورت وزن ایچون حذف اولندی) (نیستی
یا حرف حکایه یوق ایش سه و دکل ایش سه دیمکدر) (تشویش خار مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(محصل بیت) (در یانک فائده سی ابو اولور دی اگر موج قور قوسی اولمیدی کلک صحبیده
خوش ایدی و یا خوش اولوردی صکره دیکن زجی و بلاسی اولسه یعنی کوزلر ایله مصاحب
و مخالطت لطیف ایدی اگر هجران المی و فراق بلاسی اولسه * دوش چون طاموسی نازیدم
اندر باغ وصل * دیگر امروز از فراق یاری بیچم چومار * می نازیدم می ماضی اولنده حکایت
حال ماضی افاده ایدر نازانورم دیمکدر) (باغ وصل بیانیه) (محصل بیت) (دوش کیمه طاموسی
وصل باغنده کوه نورم و قوازم یعنی وصل جانان ایله تغاخر و ناز ایدر دم لیکن بوکون یارک

رد شرح جیعا
که بهر حال بومقامده چیدر
فندبر للطایع
رد سروری و شیمی

رد شرح جیعا

فرافسندن مار کبی بور ولور و پو کلورم یعنی اضطراب و بی حضور لغدن پیلان کبی قبور بلور
 و دور بلورم * حکایت * یکی را از ملوک عرب حدیث لیلی و مجنون بگفتند و شورش حال او با کمال
 فضل و بلاغت سر در بیان نهاده است و زمام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر آوردند
 ملائش کردن گرفت که در شرف انسانی چه خلل دید بیکه خوی حیوانی گرفت و ترک عبس آدمی گفتی
 مجنون بنالید و گفت * بریسته عرب بگرددن لیلی و مجنون قصه سنی سولیدیلر (شورش اسم مصدر در
 قرش مورش معنای یعنی اختلاط (حاله اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر (اوصمیری مجنونه
 راجعدر (که حرف بیان (با حرف مصاحبت (کمال فضل مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 (بلاغت فضله معطوف (سر نهاده نك مفعول صریحی (و در بیان غیر صریحی (در حرف صله در
 (زمام اختیار بیانیه (بفرمود فاعلی ملك عرب (و شین ضمیر مجنونه راجعدر و معناده آورنده
 قیددر (ملائش ضمیری مجنونه راجعدر (که حرف تعلیل (شرف انسانی بیانیه (که حرف
 تعلیل (خوی حیوانی بیانیه (ترك عبس مصدرک مفعولنه اضافتیدر (آدمی به اضافتی لامیه
 (گفتی ترك لفظیه مستعمل اولیجی کردی معنای در (مجنون بوسوز لری ایشدیجک ایلکدی
 و دیدی (محصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن برینه لیلی و مجنون قصه سنی سولیدیلر و مجنون
 حالنک قارشق لغتی که کمال فضل و بلاغتله باشی بیانیه قومش و زمام اختیار بی الدن و پرمش
 پادشاه بیوردی تا کیم مجنونی احضار ایلیدیلر مجنونی ملامت ایلکه باشلیدی که شرف انسانی ده
 نه خلل و نقصان کوردک که حیوانلق خون طوتدک و انسان دیرلکنی ترك ایلدک یعنی نوع انساندن
 قاجوب طاغله دوشدک مجنون ایلکدی و دیدی * بیت * و رب صدیق لانی فی وادها *
 الم رها بوما فتوضح لی عذری * بو بیت حضرت شیخک برغلندندر (پس مؤنث ضمیر لری
 کندی حبیبه سنده راجعدر (لیلی به ارجاع مجاز یدر شویله معلوم اوله (رب بونده تکثیر افاده
 ایدر حرف قدر (صدیق دوست دیمکدر نیجه دوست دیمکدر (لام فعل ماضی مفرد مذ کراغایدر لوم
 ایلدی یعنی قاعدی و آزار لیدی (نون حرف وقایه (و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی (فی حرف جر
 لامیه متعلق (و داد اولک فتحله دوستلق دیمکدر (و ضمیر مؤنث معهود بر حبیبه به راجعدر (الم رها
 همزه حرف استفهام (لم بر فعل مجذ مطلق مفرد مذ کراغاب فاعل تحتیده صدیق راجع ضمیر در
 و ضمیر منصوب متصل معهود حبیبه به راجعدر (بوما ظرف زمان ایامدن برکون دیمکدر فتوضح
 جواب استفهام ان مقدله منصوب (فان توضیح تقدیرنده فاعلی تحتیده حبیبه به راجع ضمیر در
 افعال بایندن که اوضح بوضوح در (لی جار و مجرور توضیح به متعلق بتم ایچون یعنی بتم (مفعول غیر
 صریحیدر توضیح نك (وعذری عینک ضمیمه تقدیر منصوب مفعول صریحی (محصول بیت) نیجه
 دوست بی لوم و آزار ایدر اول جانانه نك مجتهدانی برکون کورمدیمی تا کیم بتم عذریمی ایضاح و اظهار
 ایلیه یعنی جانانی برکون کورمش ایتمش بی آزار ایلوب عذریمی قبول ایدردی (بو غزلک مطلع
 (بیت) (اعطالع شمس باب دارک ام بدر) (اقدک ام غصن من البان لادری * قطعه * کاش کانان که
 عب من جسنند * رویت ای دلستان بدیدندی * کانان (که حرف بیان (ایکجی که حرف رابط
 صفت (عب من لامیه (وجسنندک مقدم مفعولی (رویت بدیدندی مقدم مفعول ایدر (محصول بیت)
 کاشکی انلر که سنک مجتهد بتم عیم استبدیلر یعنی عشقکده سنک بی تعیب ایلیدیلر ای دلستان یعنی
 ای کوکل آلیجی جانان سنک یوزوکی کوره لردی * نایجابی ترجیح در نظرت * بخیر دستها بریدندی *
 تا حرف تعلیل (با حرف صله (جای ترجیح لامیه بدل ترجیح دیمکدر (در نظرت یعنی در حضورت
 مصراع ثانی مقام حالده واقعدر بدیدندی (و بریدندی باری حرف حکایه در (محصول بیت) ای
 دلستان کاشکی بکا طعن ایدنلر یوزوکی کوره لردی تا کیم سنک نظر کرده و حضور کرده سکا حیران

اولد قلرندن کند لرندن بی خبر ایکن ترجیح برینه اللرین کسر لردی حضرت یوسفی کورن مصرک
 خاتونلری کبی شکله آیت کریمه بیسانده کلچکدر ان شاء الله تعالی * تحقیقت معنی بر صورت
 دعوی کواهی دادی * تا حرف تعلیل (حقیقت معنی لامیه مراد حسن لیلادر (بر حرف استعلا
 (صورت دعوی لامیه مراد دعوی عشق و محبت صادقدر (کواه کاف بجمک ضمیمه و باده
 اصلیه ایله شاهد دیمکدر طابق معنای (محصول ترکیب) (کاشکی ای دلستان یوزوکی
 کوره لردی تا کیم سنک حسن و جمالک بتم دعوی صدق و عشق و محبت و شهادت و بریدندی حضرت
 یوسفک کمال چالی زلیخانک افراط مجتهد شهادت و بریدندی کبی * قال الله تعالی فذلک الذی لمتنی
 فیه * معلوم اوله وقتا که زلیخا حضرت یوسفی افراط محبت و مودتله سودی ایسه و انواع حبله ل
 ایله وصالنه طالب اولدی ایسه مصرک خاتونلری بو حالی ایشندیلر و تعیب ایلیدیلر که غزلک
 خاتونی عبد کنعانی سنده عاشق اولش دیو (پس وقتا کیم زلیخا بونلرک غیبت و مکرر بی استماع
 ایلدیسه بونلری یانته دعوت ایلدی (و حضرت یوسفی بر حجره به پنهان ایلدی (و بونلر ایچون
 برعالی مجلس پیدا ایلدی (و کلد کلرند هر برینه برکسنک بچاق ایله بر ترجیح و بریدی که صوبک
 سزکله ترجیح مریبانی تدارک ایده لم دیو (پس بونلر ترجیحی صورکن حضرت یوسفه جیق بونلره
 بر جلوه ایله دیدی (حضرت یوسف بونلره کورند کده کمال دهشت و حیرت لرندن ترجیح برینه
 اللرین ذو غرا دیلر (و حضرت یوسفک حسنی اکبار و استعظام ایلیدیلر (و دیدیلر حاش الله
 بو بشرد کلد (بود کلدن الاملک کریمدر (یعنی مکرم و معزز فرشته در دیدیلر اندن صکره زلیخا
 دیدی (فذلک الذی لمتنی فیه (ذلک ایله حضرت یوسفه اشارتدر (و کن ایله خاتونلر مخاطبدر
 الذی اسم موصولدر (لمن فعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه در قلتن کبی (ونون مکسور حرف
 وقایه در (و یا ضمیر منصوب متصل متکلمدن کنایتدر فاعلک مفعول صریحی در (فیه ضمیر
 (حضرت یوسفه راجعدر (و مضاف محذوفدر فی افتتاه دیمکدر (محصول ترکیب) اشته بودر
 ای خاتونلر اول عبد کنعانی که بی لوم ایلدیکر انک مجتهد و اکامفتون اولدیغم ایچون واکر
 بوندن اول بونک جمال با کمالی کوریدیکر بی معذور طوتوب لوم ایلر دیکر * ملک رادر دل
 آمد که جمال لیلی را مطالعه کند تا بداند که چه صورتست که موجب چندین فتنه است بفرمود
 طلب کردن در احیای عرب بگردیدند و بدست آوردند و پیش ملک در سخن سر اچه بداشتند
 ملک در هیئت او نظر کرد شخصی دید سبه قام ضعیف اندام در نظرش حقیر آمد بچکم ان که
 کترین خدام حرم او بجمال ازو پیش بود و برینت پیش مجنون بفرست دریافت و گفت
 ای ملک از در نیجه چشم مجنون بجمال لیلی نظر بایست کرد تا سر مشاهده او بر تو بجلی کند *
 ملک را را ادات تخصیص (در دل در حرف صله (تا حرف تعلیل (احیا حیک جمعیدر قبیله
 معنای (بگردیدند فعل ماضی جمع غائب چکرندیلر (یعنی ارادیلر (سراچه تصغیر
 سرادر (قام کونه دیمکدر یعنی رنگ (کترین خدام حرم اولامیه لردر (بجمال با حرق ظرف
 (و یا حرف مصاحبت (پیش باده بجمله ایلری دیمکدر (بعض نسخه ده در پیش واقعدر مال بردر
 (برینت بیانیه سابق کیدر پیش زیاده دیمکدر (در نیجه تصغیر در در قوجق معنای در (چشم
 مجنونه اضافت بیانیه (و بولامیه (با حرف صله (جمال ایلای لامیه (بایست کرک دیمکدر (کرد مصدر
 معنای در (تا حرف تعلیل (سر مشاهده اولامیه لردر (تجلی فعل بایندن مصدر در ظهور
 معنای (محصول ترکیب) ملکک کوکنه کلدی که جمال لیلای مطالعه ایلله تابه که نه صورتدر
 که بو قدر فتنه به باعثدر طلب ایلکه بیوردی عرب قبایلنده دولاندیلر یعنی اریوب اله کوردیلر
 و پادشاهک او کنده و قرشوشنده سرا بچغنگ میدا تنده طور غور دیلر (پادشاه آنک هبشته

(یعنی شکله نظر ایلدی قره بغز وضعیف اندام بر شخص کوردی) یعنی لیلی بویه ایدی
 نظرنه حقیر کلدی (یعنی حقیر کوردی اول سبيله که حرمک خدا منک ال کسکر کی کور لکده
 اذن ایلری ایدی) وزینت وز بورده اذن ارتق (مجنون ملک ایلای حقیر کوردی کنی فراسله
 اکلا دی ویدی ای ملک مجنونک کوزی پنجره سندن جمال ایلایه یعنی کرک تا کیم انک
 مشاهده سنک حقیقی تجلی ایدوب ظاهر اولیدی * منوی * ترابر درد من رجت نیاید *
 رفیق من یکی هم درد باید * (محصول بیت) سکابم دردمه رجت کلز (یعنی سن بنی اسر کر سین
 بنم رفیق و یارم بر همدرد کر کدر یعنی کندی حالمه موافق و مناسب بر اهل درد کر کدر
 * که با وقصد می گویم شب و روز * دو هیزم را هم خوشتر بود سوز * که حرف تعلیل (با حرف
 صله) هیزم اودون (هم بری بریله) (محصول بیت) بکابم کی اهل درد کرک تا کیم اکافصه
 درد عشق و مودتی کیجه و کوندز سو یلیم (زیرا ایکی اودونک یانشی بری بریله خوشتر قدر تنها
 برینک یانشدن) (یعنی کشتی در دخی اهل درده سو یلک بکر کدر بی درده سو یلکدن * نظم *
 ما من ذکر الجمی بمسمی * لو سمعت ورق الجمی صاحت معی * ما اسم موصولدر الذی معنای
 (هر فعل ماضی مفرد مذکر غائب نصر باینک مضاعفشدن هر و ایلدی) (یعنی یکدی
 دیگر در جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر مائک و ماصله سیله اعرابدن محلا مر فوع
 مبتدا (من حرف جر اسم موصولده اولان ابهائی بیان ایدر) (هر به متعلقدر) (ذکر لفظا مجرور
 من ایلده مضاف اولندر جایه) و حی تقدیرا مجرور مضاف الیه در (و حی حاک کسری و میک
 قبحله چار قور یسه دیرلر) و کاه اولور که جائانه نک منزله حی دیرلر آهو اولان جایه
 تشبیه طریقله (بمسمی با حرف جر مر به متعلق و مسمع میم اولک کسری و سکون سینه
 و میم تائیک فتحه اسم آت سمع که در مراد قولی در و بلاء متکلم ضمیر مجرور متصل محلا مجرور
 مضاف الیه (لو حرف شرط) سمعت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه علم باندن اعرابدن محلی بوق
 فعل شرط (ورق و اولک ضمی و راک سکونیه جمع و رقاء در جر همراه نک جمعی اولدی یعنی کبی
 طاع کو کر جی که جمعی کوک رنگنده اولور ترکیجه نخته کو کر جی و هیال دیرلر لفظا مر فوع
 فاعلی سمعت در مضاف اولندر جایه (صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه در ضرب باندن
 فاعلی نخته و رقه راجع ضمیر در جایه فعلیه اعرابدن محلی بوق جواب لور در وجهله شرط
 و جواب اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدا در (صیحه صوتی فالدر مقدر) (یعنی آواز ایلده جاغر مقدر
 مع ظرفیتی لازم اسمدر مضافدر ضمیر متکلمه جار مجرور یله اعرابدن محلا منصوب حالددر صاحت
 فاعلندن (محصول بیت) شول نسته که بنم قولانندن یکدی منزل جانان ذکرندن یعنی منزل جانانندن
 بنم سمعندن هر و ایلین خبر را کر اول نسته بی یعنی اول مذ کوری ورق حیا ایشید سیدی بمنله
 یله صیحه و فریاد ایدردی ذوق و صفادن لفظ حی که منزل جانانندن عبارت تدراتی تکرار ظاهرا
 ذکر ایلدیکی استلذا ذ طریقله در والا اضمار مقامی ایدی زیرا معرفه معرفه لکله اعاده اولسه
 اکثر بود که ثانی عین اول اوله (بیت) تالله یا ظیبات القاع قلنا) (ایلای منکن ام لیلی من البشر)
 * یا معشر الخلان قولوا للمعانی * لست تدری ما بقلب الموضع * یا حرف ندا (معشر میمک و شینک
 فتحه یله و عینک سکونیه اسم جمعدر قوم و رهط کی لفظندن مفردی بوقدر بلوک دیگر
 (خلان اضافه یانیه در) (خلان خاک صیله خلایک جمعدر دو سنلر دیگر) (قولوا فعل امر
 جمع مذکر مخاطب سو یلک دیگر) (المعانی لام اول حرف جر قولوا به متعلق و ثانی حرف تعریف
 (معانی مفاعله باندن اسم مفعول مفرد مذکر غائبدر ناقص یانیدن) (تقدیری رجل معافی در
 (یعنی عشق و درد بلا سندن عافیت و سلامت بولش کیسه مراددر) (معلوم اوله که مصراع اول

معافینک الی اوزده تمام اولور (وفی مصراع تائینک اولی و ابتدائی اولور و بواسطه اشعار عربده
 جوق واقعدر و بواسطه هر هون دیرلر) و بونک کبی اشعار مصراع یازلمز بلکه متصل
 یازیلور فاحفظ ولا تفعل (لست افعال ناقصه دن مفرد مذکر مخاطب د کلسین دیکدر) تدری
 فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب ضرب باینک ناقصندن (لست تدری اکلر و بلور د کلسین
 دیکدر) (ما اسم موصولدر الذی معنای) (با حرف ظرف و یا حرف الصاق) (قلب معروف) (موجه
 اسم مفعولدر افعال باندن) (یعنی مفرد مذکر غائب مثال واویدن) (وجع و اولک و جیمک فتحه یله
 آغری به دیرلر موجهک جینی تشدید یله قید ایلین وجود شریف عجب وزن طبعه مالک ایش
 جزاه الله (محصول بیت) ای د و سنلر زهره سی عشق دردندن سلامت و عافیتده اولان کیسه یه
 سو یلک سن ییلور د کلسین (یعنی بطن سین شول نسته بی که در دلی کوکله در) (یعنی عشق
 دردندن خبردار د کلسین دیکدر تقدیری ما حاصل فی قلب الموضع و یا ما التصق بقلب الموضع
 دیکدر) (موجهده عیندن صکره یا اثبات ایلین اشعار عرب املا سندن آگاه دکل ایش * نظم *
 تن در ستار باشد در دریش * جز بنم دردی نکوم درد خویش * (تن درست صاغ معنای
 زیرا تنی تنون دیکدر) (الف و نون ادات جمعدر) (با حرف تخصیصدر) (در دیش لامیه یاره آغری سی
 دیکدر) (هم با حرف صله) (همدرد در دیش دیکدر) (درد خویش لامیه) (محصول بیت)
 صاغ اولان کیسه لک یاره آغری سی اولماز (یعنی بی درد اولور پس کنندی در دمی همدرد اولان
 کیسه دن غیری به دیمزم * گفتن از زنبور بی حاصل بود * بایکی در عمر خود ناخورده نبش *
 زنبور آری دیکدر عربیدر (فارسیده منج دیرلر میمک ضمیمه) (با حرف صله) (نبش بونده آری
 ایکنه سیدر) (محصول بیت) آریدن و ایکنه سندن سوز سو یلک بی فائده در بر کیسه یه که تمام عمرند
 آری ایکنه سنی بیخش اوله (یعنی اهل درد اولیان اهل درد ک حالنی بلز * تا راحالی نباشد همچوما *
 حال ما باشد ترا فسانه پیش * تا حرف توقیت در مادام معنای) (ترا حرف تخصیص) (حالی با حرف
 تکبیر حرف وحدت دین خطا ایش) (حال ملامیه) (محصول بیت) ما دام که سنک حالک بنم حالز
 کبی اولیه بنم حالز سنک قنکده افسانه اولور یعنی بی فائده حکایه و آورد صاورد اولور * سوز من
 بادیکری نست مکن * اوتمک بردست و من بر عضوریش * (محصول بیت) بنم سوز و کدازی غیره
 نسبت ایلده یعنی بوسوز که سنده وار غیریده ده و ارددیمه زیرا تو زانک یاره سز آوچنده در و بنم
 یاره لی عضو منده در حضرت شیخ مذکور ابیاتی مجنون جانندن بیور خطاب عام طریقله مقصود
 قصه دن حصه در فتدیر * حکایت * قاضی همدان را حکایت کنند که بانعلیند بسری
 سرخوش بود و نعل دلش در آتش روز کاری در طلبش متلطف بود و پویان و مترصد و جویان
 و بر حسب واقعه کویان * (قاضی همدان را لامیه) (ورا ادات مفعول) (امام یافعی تاریخنده یازمش
 (همدان ها نک و میمک و ذال معجمه نک فتحه ل یله دیار عجمده بر شهر در اما ها نک فتحی و میمک سکونی
 و دال مهمله ایله یمنده بر قبیلله نک اسمیدر بویه بیور مش) (لیکن مذکور همدان دال مهمله ایله
 مشهوردر) (قاضینک اضافه یانیه ایلین املا دن آگاه دکل ایش) (با حرف صله اعتبار
 اولور سه سرخوش سمع معنای اولور اما حرف مصاحبت اعتبار اولور سه باشی خوش
 ایدی دیمک اولور (نعلیند پسرده ایکی وجهه مختلدر نعلیند اوغلاقی و نعلیند اوغلی دیمک اولور
 (نعل دلش یانیه و لامیه در) (در آتش بونده بر بود تقدیر اولور بونک اصلی بودر که بر کیسه بی
 بر کیسه یه مطیع و متقاد ایلک مراد اولسه طالبک و مطلوبک اسمی و سر یا بنجه بر قاج اسمی استعماله
 کلامش بر آت نعلنه یازوب آتش بر اغورل علی الفور تأثیر ایدر بونده استعاره طریقله قاضینک
 کوکله نعل اطلاق ایش آتش عشقه دوشوب باند یغیچون (روز کاری یا حرف وحدت یعنی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد شعی

بر زمان (متلف فعل بایدن اسم فاعل در محسن معناسنه یعنی حسرتی ایدی (پویان
 متلفه معطوف صفت مشبهه در) پویدندن بلکن دیمکدر پویانی حال طوتلر بی حال
 ایشلر (مترصد مترقب معناسنه) مترصد فعل بایدن اسم فاعل در یعنی اوغلانی کوز دیتی ایدی که
 نه حالده و نه کارده در دیو تنکه عشاقک عادتیدر معشوقله مقید اولتی (جوبانده صفت مشبهه در
 جوبیدندن جستن دن دینلر خطا ایشلر) حسب حانک و سبت فتحه لریله مقدار معناسنه در
 وقعه به اضافت لامیه در (کوبانده صفت مشبهه در) کوبیدندن (کفتن دن دینلر بلزلک
 ایشلر (محصول ترکیب) قاضی همدانی حکایت ایدر لر حضرت شیخک بوسوزنده ایهام ظاهر در
 یعنی محملدر که همدان قاضیلرندن بر قاضی اوله و یا شیخک زمانده اولان قاضی اوله که بر غلبند
 پسر عاشق و مست ایدی (یعنی وصاله طالب ایدی و انک محبتندن فعل دل آتشده ایدی بر زمان انک
 طلبنده حسرتی و پوینده ایدی و مترقب و جوبینده ایدی و مقدار واقعه سنه و حسب حاله نسبت
 کوبینده یعنی جوبانده سر گذشتنه کوره بور باقی بی اوقوردی * رباعی * در چشم من آمدن سهی
 سرو بلند * بر بود دلم زدست و در پای افکند * (در حرف صله) چشم من لامیه آمد بونده
 کردی کوزینه کلکدن مراد اتی کورمکدر (سهی سرو و وقعه صفت اوله کلکدر (پس گاه مقدم
 اولور موصوفدن و گاه مؤخر طغری سرو و دیمکدر (بلند بانک فتحی و ضمیمه یوچه دیمکدر
 (بر بود با حرف تأکید (بر بود رانک فتحی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب فاعلی دیمکدر بونده را
 ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دلم زدست تقدیری دل زدستم در) در پای در حرف صله
 (افکند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی دیمکدر (محصول بیت) بنم کوز و مه دوش اولدی اول
 طغری بلند سرو (یعنی اول سرو و کبی سهی قد و بلند قامت جانان حاصلی منظوم اولدی
 بوبله اولجه کوکلی الدن فاعلی و یا ایدر ایدی یعنی دلم قدر بی بلبلوب اهانت و حقارت ایدی
 * این دیده شوخی کشیدل گمند * خواهی که بکس دل ندهی دیده بیند * دیده شوخ بیانیسه
 کسناخ دیده دیمکدر کشیدی دیده سنه اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتله تفسیر ایدلر
 بونی محبوبه صفت ظن ایدوب خطا ایشلر (دل میکشدک مفعول صریحی) و بکشد غیر صریحی
 خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معناه شرطی متضمن استرسک دیمکدر (که حرف بیان
 (بکس ندهی نک مفعول غیر صریحی و ل صریحی بندک مقدم مفعولی و جمله فعلیه
 جواب شرط (محصول بیت) بونم کسناخ کوزم کوکلی کشد عشق و محبت چکر (یعنی کوز
 کور و کوکل بی اختیار سور (پس دیرسک که کیمسه به کوکل و بر میه سین کوز و کی بفسله یعنی
 کوزلله با قدرمه که که کل سووب بلا به دوشیمه دیمکدر بندک بآه استغنائی مضوم اوقیانلر
 روستاییلر ایدر * بیت * از یاد تو غافل تو انکرده بهیچم * سر کوفته مارم نتوانم که بهیچم *
 یاد تو مصدرک مفعولنه اضافتیدر زیرا یاد ذکر معناسنه در (غافل نتوان کرد تقدیری نتوان
 غافل کرد در) کرد مصدر معناسنه در زیرا نتوان مضارع معناسنی متضمندر (بهیچم با حرف
 مصاحبت هیچله دیمکدر (سر کوفته مار اصلنده مار سر کوفته ام در اضافت بیانیسه تقدیریه
 زیرا سر کوفته وصف ترکیبدر ضرورت وزن ایچون تاخیر فاعلی (نتوانم قادر دیمکدر که
 حرف بیان) بهیچم فعل استقبال متکلم وحده بور و لام و یوکلم دیمکدر یعنی کال در دمندن
 وزیو تنکمدن حرکت مالک دکم دیمکدر بعض نسخه ده نیچم نون نافیله ایده واقعدر (پس
 سر کوفته دن از لاش مراد اولر بلکه اولر لاش مراد اولور یعنی باشه اولر لاش مار کی مالک دکم (بهیچ
 و تاب ایلمکه حاصلی اضطراب ایلمکه و بی حضور اولمعه قادر دکم دیمکدر (محصول بیت)
 ای جان سنی اکفدن هیچ برسنه ایله بی غافل ایلمک ممکن دکل یعنی هیچ برسنه سنی ند کر

نقد این سید علی و سروری

رد شرح جیعا
رد سروری و شعی

نقد این سید علی
و سروری

نقد این سید علی
و سروری

ایلمکه مانع اوله مز (مار سر کوفته ام یعنی باشی از لاش مارم قادر دکم که بهیچ و تاب اورام تنکه
 صاع اولان ییلان بوریلور و یوکیلور حاصلی درد عشقندن مقتول مار کی حرکت مالک دکم
 (مصرع اولک معناسنی سنی اکفدن غافل ایلی بملک اولماز بی هیچ دین مقصوده واصل
 اولماشدر (هیچ بهیچ با سنک زیاده سنه قائل اولان اثر نیجه کیمش * شنیدم که در کذری پیش
 قاضی باز آمد برخی ازین معامله بکوشش رسید رنجیده دشنام بی تحاشی داد و سقط گفت و سنک
 برداشت و هیچ از بی حرمتی فرو نکذاشت قاضی بایکی از علماء معتبر که همعان او بود گفت *
 کذر لغتده نیکد معناسنه در اما بونک کبی برلرده بول مراد در (باز آمد باز بونده ادات تأکید در
 تنکه سابقا بر قاج برده تنبیه اولمشدر (برخی بعضی دیمکدر بعض نسخه ده طرفی واقعدر مأل بر در
 (معامله دن مراد سودی قضا سی اوله و یا اوقود یعنی ایات و اشعار اوله (رنجیده هاء رسمی
 بونک کبی برلرده حرف ترتب اولور انجنوب دیمکدر (دشنام بی تحاشی بیانیسه در بی باک و بی پروا
 دیمکدر (سقط برامز و نامعقول سوز) برداشت قالدردی دیمکدر (حرمتی یا حرف مصدر
 (فرو نکذاشت الحق قومدی یعنی قادر اولدینی اهاتی اشاعه قومدی (بایکی با حرف صله
 (علماء معتبر بیانیسه (همعان دیز کین دیز کینه ییله ککبدنه دیرل بونده مراد مصاحبت در
 (محصول ترکیب) ایشند مکه پسر پر بولده قاضینک او کینه کدی و بر مقدار بو عشق
 معامله سندن و یا اوقود یعنی ایات و اشعاردن اوغلانک قولاغینه ایشدی انجنوب قاضی به
 بی پروا سوکدی و نامعقول کلمات ایلدی و طاش قالدردیکه قاضی بی اوره یعنی طاشه چاپندی
 و هیچ حرمتسز لکدن اشاعه قومدی یعنی بولدینی اهاتی ایلدی قاضی معتبر علمادن برینسه که
 کند یله دیز کین دش ایدی دیدی * بیت * آن شاهدی و خشم گرفتن پیش * و آن عقده
 بر بروی ترش شیرینش * شاهدی یا حرف مصدر حرف وحدت دین خطا سو یلمش
 (خشم گرفتن شاهدی به معطوفدر و ایکسی ییله بینک مقدم مفعول لریدر (بین باء عریض
 کمر یله فعل امر مفرد مخاطبدر پیشندن و شین ضمیر پسره راجعدر (عقده لغتده دو کومه
 دیرل اما بونده قاشده اولان بورشقی مراد در (بروی ترش بیانیسه در (شیرین عقده به صفتدر
 (وشین ضمیر یینه پسره راجعدر (محصول بیت) اول پسرک محبوب بغنی و خشم طوتقلقی
 کور سیرایله بونده مخاطب همعان قاضیدر و اول ترش شکل ابروسی اوزرنده عقده شیرینی
 کور یعنی اول شیرین و مقبول قاضین چاتسین کور سیرایله (بروی ترشه مضامف فلبلوب ترشی
 عقده به شیرینی ابرویه صفت طوتوب ناطبوع و نامعقول تعقیبه دانه ارتکاب ایدلر غریب
 ناساز و ناهموار طبع صاحب لریمش العیاذ بالله تعالی * در بلاد عرب کوبند ضرب الحیب زیب *
 ضرب الحیب مصدرک فاعلنه اضافتیدر و مفعول متروکدر (وحیب فعل مفعول معناسنه در
 (زیب زانک فتحی و بانک کسیر یله قوری اوزومه دیرل (محصول ترکیب) قاضی مذکور یعنی
 اوقودندن صکره دیدی بلاد عربده سو بلرل محبوبک ضری یعنی کونکی عاشقه قوری
 اوزومدر یعنی شیریندر دیمکدر * بیت * ازدست تو مشت بردهان خوردن * خوشتر که بدست
 خویش نان خوردن * بردهان بر حرف صله (بدست خویش با حرف مصاحبت و اضافت
 لامیه در (محصول بیت) سنک الکدن ای پسر آغزه یومرق بیک کشی کشیدی ایلمه اتمک بیکدن
 خوشتر قدر * همانا که از وقاحت او بوی سماحت می آید پادشاهان سخن بصلابت گویند
 و باشند که در نهان صلح جویند * اندن صکره قاضی دیدی (همانا کانه دیمکدر (که حرف بیان
 (وقاحت قلت حیا معناسنه (سماحت عطا و احسان معناسنه در) با حرف مصاحبت
 (صلابت شدت معناسنه در) پادشاهان مبتدا و مابعدی خبری (محصول ترکیب) بکزر که

رد سروری
رد شعی

رد سروری

رد سروری و شعی

بسرک قلت حیا سندن احسان قوقوسی کله یعنی بویه جلاهی ملائمت دلالت ایدر ز برپادشاهلر
 ظاهرا خصمه يك بك سويلر اما اولور که کز این صلح استرل پس جائزدر که بسردخی
 ظاهرا خلق بانده سرکشک کوسره اما تنهاسی ملائمت اوزره اوله * بیت * انکور
 نو آورده ترش طعم بود * روزی دوسه صبر کن که شیرین گردد * انکور نو آورده بیانیه
 (نوآورده ترش طعم بود) یعنی قورق که بجم غوره دیر (ترش طعم وصف ترکبیدر
 اکشی لذتلی معناسنه در (زیرا طعم طانک فتحیه لذت دیمکدر (روزی یا حرف وحدت
 (محصول بیت) ترش طعم کتورلمش اوزوم اکشی لذتلی اولور برایی اوچ کون صبر ایله که لذت اوله
 یعنی دایره * این بکفت و بکفت قضا باز آمدتی چند از عدول که ملازم او بودند زمین
 خدمت بیوسیدند که بجا از سخنی داریم در خدمت بگویم اگر چه ترک ادبست و بزرگان
 گفته اند * یا حرف صله مستند قضا لامیه در محل حکم دیمکدر (باز ادات تأکید (تی یا حرف
 وحدت (چند نیجه دیمکدر) یعنی بر نیجه شخص (عدول عینک و دالک ضمیمه جمع عدلدر
 عادل معناسنه (بعض نسخه ده عدول مزکی واقعدر تغیل بایندن اسم مفعول) یعنی
 پاک عادلر اسم فاعل طوتلر بطرائعش (که حرف رابط صفت) ملازم او اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتیدر (زمین خدمت بیانیه) (که حرف بیان) (باجازت یا حرف مصاحبت) (سخنی
 یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) قاضی کین نظم و نثر سوزلری سوبلد کندن صکره
 مستند حکم و قضایه کلدی بر نیجه کیمه عادلردن که آنک ملازمی ایدی تعظیم و تعجیل
 طریقله زمین خدمتی اویدیلر یعنی قاضی به تعظیم ایدیلر که بر سوزمز واردر اجازه
 خدمتکرده سوبله لوم اگر چه ترک ادبدر اولور دیمکدر * بیت * نه در هر سخن
 بحث کردن رواست * خطا بر بزرگان گرفتن خطاست * نه حرف نئی روایه مقیددر
 (محصول بیت) هر سوزده بحث ایلک روا دیمکدر اولور اوزره خطا طوموق خطا در یعنی
 هر سوزده کلمات ایلک جائز کلدروا کار اوزره قصور طوموق قصور دند * اما بجمک آن که
 سوابق انعام خداوندی ملازم روزگار بند کانت مصلحتی که بینند واعلام نکند نوعی
 از خیانت باشد طریق صواب انست که پیرامن این طمع نکردی و فرس و اع در نوردی که منصب
 قضا یا بکاهی منبعست تابکنهای شیع ملوث نکردانی حریف اینست که دیدی وحدت این که
 شنیدی * سوابق جمع سابقه در مبتدا (انعامه اضافت صفتک موصوفته اضافتیدر تقدیری
 انعامات سابقه در (خداوندی به بیانیه) (ملازم خبر مبتدا) (روزگار اضافت اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتیدر) (و بتدکانه لامیه) (مصلحتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (بینند فعل
 مضارع جمع غائب کوردر) (نوعی یا حرف وحدت) (طریق صواب بیانیه) (پیرامن اطراف
 (این طعمه اضافتی لامیه در) (نکردی فعل نئی استقبال مفرد مخاطب کردیدندن کاف عجمک
 فتحیه دوغک معناسنه) (نکردی دولامیه سین دیمکدر) (فرس ولع بیانیه) (ولع واولک ولامک
 فتحیه لایه حرص معناسنه در) (در حرف تأکید) (نوردی نون فتنی و ضمیمه فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوره سین و دیوشیره سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (منصب قضا بیانیه) (بابکاه بونده
 مرتبه دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (منبع حکم دیمکدر) (تا حرف تنبیه) (بکنهای یا حرف مصاحبت
 و یا حرف وحدت) (شیع چرکین) (ملوث اسم مفعولدر بولاشق معناسنه) (نکردانی فعل نئی
 استقبال مفرد مخاطب ایلیم سین دیمکدر) (نکردانی فعلی نون برینه میم بازوب فعل نهی ظن
 ایدوب ای لایحه ملوثا بالذنب الشیع دین فارسی غریب ملوث بیلورمش) (محصول ترکیب)
 قاضی به عدول دیر که اما اول سبیل که افتدینک انعامات سابقه سی بنده لک زمانه ملازمدر

ردشی

رد سروری

یعنی

یعنی بزنک نعمتکله حاصل اولمش تمام عمر مرده نعمتک بزه ملازم اولوب بزدن منفک اولماشدر
 (ایمدی بوشده لرم مصلحتی که کوردر واعلام ایلیم خیا نندن برنوع اولور پس طریق
 صواب اولدر که بوطعمک اطرافنده چکر نیمه سین و شدت حرص فرشی دوروب دیوشیره سین
 زیر منصب قضا بلند مرتبه در احتراز ایله برکاه شیع ایله اول منصبی ملوث ایلیم سین حریف
 بود که کوردک یعنی نعلبند اوغلانی کوردک نه ماهیتدر و سوزی بود که ایشندک که سکا بوددر
 ناسزا کلمات ایلدی * مثنوی * یکی کرده بی آب روی بسی * چه غم دارد از آب روی کسی *
 یکی بریسی ادات ربط ضرورت وزن ایچون حذف اولمش تقدیری یکی که کرده در بریسی که
 ایش (بی ادات سلب جوامد) (آب روی لامیه در بوز صوبی یعنی عرض دیمکدر) (و یا حرف مصدر
 (بسی یا اصلیه ایله چوق دیمکدر) (آب روی کسی لامیه در) (محصول بیت) (بریسی که چوق
 بوزنرک ایش اوله غم طوتار کیمه ک آب رو بندن یعنی نه غمی ونه پرواسی وار کیمه ک عرض
 اکسکلکنندن * بسا نام نیکوی پنجاه سال * که یک نام زشتش کند پامال * بسا بسی کی
 چوق معناسنه در (نیکوی پنجاه سال لامیه در) (که حرف بیان) (نام زشت بیانیه) (وشین
 ضمیر نام نیکویه راجعدر) (کند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند نام زشته راجع ضمیر
 و مفعول اولی نام نیکو و نائیمی پامالدر) (پامال لغته چکنقدر اما بونک کی برلده ضایع
 معناسنه در) (محصول بیت) (چوق واقع اولور الی یلده کسب اولان نام نیکو که بر چرکین
 آدانی پامال و ضایع ایدر برانده و بر ساعتده * قاضی رانصیحت یار ان یکدل پسند آمد و بر حسن
 رأی و حفظ وفای ایشان آفرین کرد و کفت نظر غریزان در مصلحت حال من عین صوابست
 و مسئله بی جواب ولیکن (محصول ترکیب) قاضی به صادق یارانک نصیحتی مقبول کلدی و انلرک
 حسن رأی و تدبیر نه و حفظ و فاسنه آفرین دیدی و ابتدای عززلک نظری بنم حاله عین
 صوابدر و مسئله بی جواب ولیکن * بیت * ولوان حبا باللام بزول * لسمعت افکا بفریه
 عدول * و او حرف ابتدا (لو حرف شرط) (ان حرف ناصب و رافع) (حبا حاکک ضمیمه لفظا
 منصوب اسم ان) (باللام یا حرف جر) (ملازم لوم معناسنه مجروردر با ایله جار مجرور بله بزول به
 متعلق) (بزول فعل مضارع مفرد مذکر غائب کیدر دیمکدر جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع
 خبران در وان اسمیه و خبریه اعرابدن محلی یوق جمله شرطیه مقامنده واقعدر) (لسمعت فعل
 و فاعل اعرابدن محلی یوق جواب لو واقعدر) (افکا لفظا منصوب مفعولی) (بفری فعل
 مضارع مفرد مذکر غائبدر افتعال بایک ناقص بایسندن ضمیر مذکر محلا منصوب مفعولی
 افکه راجع) (عدول عینک فتنی و ذال معجمه ک ضمیمه مبالغه عادلر ملامت ایدی معناسنه
 لفظا مرفوع فاعل بفریدر و جمله فعلیه اعرابدن محلا منصوب صفت افکادر) (بعض نسخه ده
 عدول واقعدر عینک و دال مهمله ک ضمیمه دخول و زنی اوزره عادل معناسنه عدلک جمعدر
 سابقاتی چند از عدوله ده مناسبدر) (محصول بیت) (اگر محبت ملامت و ازار ایله زائل اولوب
 کیدیدی البته برکون ایشیدردم بریلانکه اتی عدول و باعدول افتر ایدر یعنی فلانک محبتی
 ملامت و ازار ایله زائل اولوب کتیدی دیو ایشیدردم * بیت * ملامت کن مرا چندان که
 خواهی * که توان شستن از زنی سیاهی * که حرف تعلیل (توان شستن بومق اولمز یعنی
 ممکن دکل) (زنی یا نه سبیل قره عر بلرده مستعملدر زک دیار بنه منصوب دیمکدر) (سیاهی
 یا حرف مصدردر) (محصول بیت) (عدوله خطاب ایدوب در بی ملامت ایله هر تقدیر که استرسک
 فائده سی یوقکه بکا تأثیر ایلز زرا ز نیکدن سیاهلغی بومغه کیدر ملک اولمز یعنی بکا محبت
 جاناتی ترک ایله دیمک سیاه عر بدن قره لغی کیدر ملک کیدر * این بکفت و کسا ترا بتخص حال

او برانکجخت و نعمتی بی کران برینخت که گفته اند هرگز از در تر از دست زور در بازوست * کسانرا
ادات مفعول متعلقانند کیمسه لری دیمکدر باحرف صله (تفخص تفعیل بابتدن مصدر در تجسس
دیمکدر حاله اضافتی مصدرک مفعولنه در) و او به لامیه یعنی حالتی بوقلمنه (برانکجخت برحرف تأکید
(انکجخت فعل ماضی مفرد غائب حواله و مسلط ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی مذکور
یتلری دیدی و متعلقانند بعض کیمسه لری او غلالتک احوالی تجسس حواله ایلدیکه انی بختلیوب
قلبی ملایم ایدوب قاضی به مائل ایده ل و او غلالتک بولنه بی نهایت و بی پایان نعمت دوکدی زیر
دیمکدر که هر کیمسه نک که التون تازوسنده در زور بازوسنده در بوضرب مثلد یعنی هر کیمسه نک که
مالی جوق اوله شو بلکه صایغله اولوب تراز وایله طارقمه محتاج اوله (زور بازوسنده در یعنی
هر نه کیم استرسه ال و بر دیمکدر حاصلی مالک و فرزندن کایتدر * وانکه بر دینا دست رس ندارد در همه
عالم کس ندارد * دست رس وصف ترکیبدر رسیدن وسعت و قدرندن عبارتدر (محصول ترکیب)
ماندار اوله نک حالی مذکور کیدر اما اولکه انک دنیا به الی ابرشمن یعنی ماله مالک دکل تمام دنیا به
کیمسه سی بوقدر یعنی مرادانه ظفر بولمغه کیمسه کا معین و دسکیر اولماز * بیت * هر که زردید
سرفرواورد * ورتازوی آهنین دوشست * هر که یعنی هر کس که حذف و ایصال طریقله که
اسم اولدی (فرو و فرو دالسز بر معنایه در آشاغه دیمکدر (اورد فعل ماضی مفرد مذکر غائب
کتوردی دیمکدر یعنی باشین ا کدی حاصلی میل ایلدی دیمکدر (ترازوی آهنین آهن دیمور
(و باحرف نسبت (نون حرف تأکید (دوش قول معنایه در یعنی تراز و قولی آموز معنایه در بین
حق داده خطا ایلش (محصول بیت) هر کیمسه که التون کوردی ا کا باشین ا کدی یعنی بی اختیار
میل ایلدی کر که دیمور قولی تراز و ایسه ده یعنی التونی تراز و یله وزن ایدنجه کامل اولنجه وزندن
بر مقدار اعرجه کلور پس میرانک اول حالته سرفرو آوردیمور مشدر حاصلی التونده بر مرتبه ده
قوت جاذبه وارد که انساندن غیری جاذبه ا کا میل ایدر (نوشروان مجلسنده برکون حکما
ابتدیلر صابون غم دنیا ده ندر کیمی دیدیکه منصبدرو کیمی دیدیکه کوزل یوزینه بقمقد بر رجم
دیدی باده در جعبسی بو کا فائل اولدیلر (نوشروان دیدی حقیقته صابون غم التوندر که جیعا
بونلر انکله حاصلدر جعب حکما بوسوزه سرفرو ایلدیلر * فی الجملة شی خلوقی میسر شد و هم در آن
شب سخن را خبر شد که قاضی همه شب شراب در سر و شاهد در براز تنم تخفتی و بترم کفتی * فی الجملة
حاصل کلام (شی خلوقی یازی حرف وحدتدر و جائز در خلوقی یاسی حرف تنکیر اوله فتأمل (سخنه
شینک قتی و حالک سکونله لغته نائب دیمکدر (اما بونده صو باشی مراددر (و را ادات صله) که حرف
پیان (قاضی مبتدا) و شراب در سر و شاهد در بر حاله لدر (بر بونده ایهام طریقله ذکر اولمشدر
فتدیر (از تنم تخفتی به متعلق (و باحرف حکایه (وجه خبر مبتدا در (و همه شب تخفتیک
و کفتیک طرفیدر (و بترم کفتی به متعلقدر (و از تنم تخفتی به معطوف (محصول ترکیب) حاصل
کلام بر کیمه جوان ایله خلوت میسر اولدی و هم اول کیمه صو باشی به خبر اولدی که قاضی
نون کیمه شراب باشنده (یعنی سرخوش و دلبر سینه سنده و یا باندنه تنم و ذوق و صفادن
او بومزدی و با او بومدی و ترم و نعمات ایله سو بلردی و یاسو بلدی یعنی ایرردی * نظم * امشب
مکر بوقت نمی خواند این خروس * عشاق بس نکرده هنوز از کار و بوس * امشب بو کیمه (مکر
کانه (بوقت باحرف ظرف (نمی خواند فعل نفی استتعال مفرد غائب اوقومز (یعنی او تمز
دیمکدر (حکایت حال ماضی معنایه اخذ ایدنلر نه لفظدن خبردارا یش و نه معنادن (خروس
لفظنی مفرد ایراد ایلک ضرورت وزن ایچوندر والاخر و سان مقامی ایدی (و یا خود جنس
خروس مراددر (عشاق مبتدا) بس نکرده خبری (بس با عربله یزد دیمکدر اکتفادن عبارتدر

ردشعی

مطالعه

رد شراح جیعا

(پس)

(پس بس نکرده نک معنایه چوق ایلماش دین چوق خطا ایلش (نکرده ماضیدن قسمدر
ایلماش دیمکدر (پس اسم مفعولدر دین فاعلیت و مفعولیت معنایه تشخیص و تمیز ایلش
ایش (هنوز الان دیمکدر (کار دن بونده آغوش مرادر (حاصلی بهلودیمکدر (و بوس
اسم مصدر در او بده معنایه (محصول بیت) بو کیمه کانه وقتنده او تمز بو خروس زیر عشاق
هنوز اکتفا ایلماش کار و بوس دن یعنی دلبری او بده دن و قوجه دن طوبعاش بعض نسخه ده
بو وزنده و بوقافیه ده بریت واقع اولش بونده * رخسار یاردر خم کبسوی تابدار * چون
کوی عاج در خم چوکان آنوس * رخسار یار لامیه در (در حرف ظرف (خم کبسوی تابدار
لامیه و بیانیه در (تابدار وصف ترکیب در (تاب بونده اسمدر بکلم معنایه (ودار داریدن
طوبیجی دیمکدر (تاب بونده نافتن دن مشقدر دین بوفنده تاب و نو آتی بوغیش (چون ادات
تشبیه (کوی عاج بیانیه (کوی طوب (عاج قبل کوی (خم چوکان آنوس لامیه و بیانیه در
(چوکان جیم و کاف عجمله اویجی اگر یجه عصادر که اکثر رهبانلر (یعنی کشتلر استعمال
ایدلر (و آت اوزنده انکله طوب جلار یجم سپاهیلری خرید او یونی رینه آتی او نیارلر تعریب
ایدوب صولجان دیرل صادق ولامک فتحه لریله (آنوس بانک سکونله آب ایله نوسدن
مر کیدر (آب صو) ونوس سین مهمله ایله نوشدن مصغندر (شین معجمه ایله و تصحیف ایلین
قوم هنددر (زیرا شینی نقطه ایله انلرسین اوقورلر (و بواغاج هندک بلوطیدر که هنددر یاسنده
بر زمان یاغله قرار و نامی آنوس اولور فاحفظ (محصول بیت) یارک رخساری یعنی یوزی
کبسوی تابداره بو کلنده قبل کو کندن طوب کیدر آنوسدن چوکان بو کلنده تشبیه خاصدر
مذکور بیتک قاضی قصه سنه مناسبتی بوقدر لیکن شراح شرح ایلد کلمی ایچون شرح
ایلدک * یکدم که چشم فتنه بخفتست زینهار * بیدار باش تازودمدر فسوس * چشم
فته لامیه در مجازا (بخفتست اصلی بخفته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
اولدی بونده او بوش دیمکدر (زینهار بایله ادات تنبیه در (بیدار اسمدر او یانی معنایه
(باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول دیمکدر (ناحرف تعلیل (زود فعل نفی مستقبل مفرد
غائب عرفاعلی (در حرف صله (فسوس افسوسدن تخفندر (بونده حیف معنایه در (محصول بیت)
بردم که فتنه کوزی او بوشدر یعنی بدم که عالم اغیار دن خالیدر زینهار صقین بیدار اول و
او یقوی ترک ایله نا کیم عزنا زین حیفه کتمه یعنی ضایع بره صرف اولمیه * ناشنوی زمجد آذینه
بانک صبح * یا زدر سرای اتابک غریو کوس * ناخرف توقیت در مادام معنایه (و نشنوی
فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب مادام که ایشتمه سین دیمکدر (مسجد آذینه جمعه مسجدی
دیمکدر (زیرا آذینه دالله و ذالله جمعه کوننه دیرل (ذالله مشهوردر (اما دالله میرحسین
معاینک آذینه معناسندن معلومدر (بانک صبح صباح اذاتی اضافتی لامیه در (ناحرف عطف
(در سرای اتابک لامیه لدر (غریو کوس لامیه در (غریو آذینه اعلمقدر (بونده فریاد و فغان
مراددر (کوس سابقا مفصل بیان اولمشدر (محصول بیت) مادام که مسجد جمعه دن صباح اذاتی
ایشتمه سین و اتابک سراینک قابوسندن کوسک ناله و افغانی * لب ازلب چو چشم خروس ابلهی
بود * برداشتن بکفتن بیهوده خروس * لب برداشتنک مفعول صریحی (وازلب غیر صریحی
(چو چشمه اضافتی بیانیه در (خروسه لامیه (ایله افعول وزنی اوزره صفت مشبهه در احق
معنایه (و باحرف مصدر و مبتدا (بود بانک ضمی و واولک فخیله فعل مضارع مفر دغائب
خبر مبتدا در ابلهلق اولور (و جائزدر که ادات زمانیه اوله (برداشتن بوده فاعلدر (بکفتن
(با حرف مساجبت برداشته متعلق (بعض نسخه ده (بکفتن رینه بکفته واقعدر

ردشعی

رد سروری

رد سروری

مطالعه

سوز معانسته بهودیه اضافت بیانید (وخر و سه لامیه) از اب برینه بر لب یازانله معنایه واصل
 دکر ایش (محصول بیت) بو بیت بیت اوله مرتبطدر (لی یعنی عاشق لبی چشم خروس کپی
 قزل و صافی اولان معشوق لبیدن فالدمرق خروسک و قفسر اوتمه سیله ابلهلق اولور
 ویا ابلهلقدر حاصلی زائد یه خروس اوتمه سیله صباح اولدی دیو جانان صفاسندن فراغت
 ابلک ابلهلقدر * قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان در آمد و گفت که خبر و تابی داری
 کر ز که حسود آن بر تودقی گرفته اند بلکه حتی گفته اند تا مکر این آتش فتنه که هنوز زانده کست
 بابند بیری فرو نشانیم مبادا که فردا چون بالا کیرد عالمی را فرا کیرد قاضی بتسم درونکه کرد و گفت *
 که حرف رابط مقول قول (خبر فعل امر مفرد مخاطب فاعل دیمکدر) (خبر بدندن) (خاستن دن
 دینلر خطا ایشلر) (ناحرف توفیت) (بای داری ایاغسک وار) (یعنی قوت و قدرتک اولدجه
 (کرز فعل امر مفرد مخاطب قاج دیمکدر) (کرز بدندن کر بخشندن دینلر بکلس فاجشدر
 (که حرف تعلیل) (دق غرو و نیمه دیمکدر) (و یا حرف وحدت و یا تکبر) (بل حرف اضراب
 (حق یا حرف وحدت) (ناحرف تعلیل) (مکر حرف تمی) (آتش فتنه پیا نیده در) (که حرف بیان
 (هنوز الان دیمکدر) (یا حرف مضاجبت) (آب تدبیر پیا نیه) (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 (فرو حرف تأکید) (نشانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در سویندره لم دیمکدر) (نشانیدن که
 لفظ مشترک در آتش سویندره مکه برسدی نصب ایلک) (یعنی بر مصلحت اوزره بر کیمسه بی دیکم
 پینده) (مباد فعل نهی مفرد عائب اولیه دیمکدر دعا مراد در) (که حرف بیان) (فردا یارین) (چون
 حرف تعلیل) (بالا ارتفاع کیرد طوته ارتفاع طوته) (یعنی قالقه دیمکدر فاعلی آتش فتنه در
 (عالمی یا حرف تنکیر) (ورادآت مفعول) (قاضی مبتدا) (بتسم یا حرف مضاجبت) (نکه کرد
 متعلقدر) (تسم فعل بابندن مصدر در کولسمک دیمکدر) (در حرف صله) (و او ضمیری قبودن
 ایجری کلنه راجعدر) (نکه کرد نظر ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (قاضی بو حالته ایدی یعنی
 بسرله بوس و نگارده ایدی که متعلق بدندن بریمی ایجری کیردی ویدی که فاعلی و یاغک اولدجه
 قاج یعنی ایاغک تحمل ایدوب قادر اولدجه زرا حسودلر سنک اوزر بیکه دق طوتمشدر) (یعنی
 غم ایلر بل بیکه حق سویشلر تا اوله که بو آتش فتنه که از آجقدر بر تدبیر صوبی ایله
 سویندره و ز اولیه یارین چونکه مرتفع اولوب قالقه تمام عالمی احاطه ایلد قاضی بتسم که کانظر
 ایلدی ویدی * قطعه * پنج در صید برده ضعیف * چه تفاوت کند که سگ لاید * صید بونده
 مفعول معانسته در (یعنی صید ییجه برده نکه مفعول صریحی) (و در صید غیر صریحی) (در حرف
 صله در) (ورده ماضیدن قسمدر ایلتمش معانسته) (ضعیف ضادک و غینک فمحدله رسلان دیمکدر
 (و یا حرف صله و یا حرف تخصیص) (لاید فعل مضارع مفرد غائب افقر دیمکدر) (لاییدن
 ایت افقر معانسته) (محصول بیت) (پنج دسین صیده یعنی آره ایلتمش یعنی باز مرش ارسلان
 نه تفاوت ایدر که ایت افقر یعنی بانه کلوب شکارین الیاز دیمکدر یعنی احدانک و حسادک
 بکا ضرری یوقدر همان جانان بنم اولسون دیمکدر (قونه دیر لسه دیسو لم طوته کور یارانکن)
 * روی در روی دوست کن بکذار * تا عدد و پشت دست میخاید * روی کنک مفعول صریحی
 (و در روی غیر صریحی) (و دوسته اضافتی لامیه در) (بکذار فعل امر مفرد مخاطب فو) (یعنی اهل
 ایله) (ناحرف تعلیل) (عدو مبتدا) (پشت دست لامیه و مفعول) (میخاید فعل مضارع مفرد غائبدر
 و خبر مبتدا) (محصول بیت) (خطاب عام طریقله و یا کاین متعلقه بیور که یوزوکی دوست
 یوزینه ایله یعنی لب لب و سینه سینه اول جانانله و قوطنه تا کیم عدو الی ارقاسنی چکینه عداوت
 و جدندن حاصلی سن جانانله صفاده اول و قوعده و حسد آتشنه یا نوب کرل اولسون * ملک راهم

رد سروری
و شعی

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

در آن شب اکاهی دادند که در ملک تو چنین منکری حادث شده است چه فرمای گفت من اورا
 از جمله فضیله عصر و یکانه دهر مید آنم باشد که معاندان در حق او بغرض حوض کرده
 باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کردد که حکما گفته اند * ملک پادشاه
 (ورادآت مفعول) (اکاهی یا حرف مصدر خبردارلق دیمکدر) (که حرف بیان ملک تو لامیه) (منکری
 اسم مفعول در افعال یابندن) (و یا حرف وحدت) (حادث شده است مبتدا اولمشدر) (جمله فضلاء عصر
 لامیه در) (یکانه بی فضلیه) (و جمله عطف ایلک جائز یکانه فرید دیمکدر) (دهره اضافتی لامیه در
 (باشد که اوله که یعنی احتمالد که) (در حرف ظرف) (حق اولامیه) (بغرض یا حرف صله غرضه دیمکدر
 (خوض شروع معانسته در) (سمع قبول من بیانیه و لامیه در) (نیاید کنر یعنی کیرمز دیمکدر) (مکر لا
 معانسته در) (که حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (پادشاهه دخی اول کیجه خبردارلق ویردیله که سنک
 مملکتکده شونجیلین بر جر کین ایش ظاهر و هویدا اولمشدر نه بیور رسین پادشاه دیدی بن اتی جمله
 فضیله عصر درن یعنی زمانه فاضلرینک بر یسین بلورم و فرید دهرک بر یسینی بختل که معاندل
 و حسود و عدولانک حقنده غرضه شروع ایش اوله ر یوسوز بنم سمع قبوله کیرمز الاول وقتکه
 معاینه و اشکاره اوله زرا حکما دیمشدر * بیت * بندی سبک دست بردن بید * بدندان پردیست
 دست در یغ * یا حرف مضاجبت (تندلقظ مشترک در ترکیده اتی کپی بر یسی کسکین معانسته در
 (بر یسیده حدتلی یعنی باور معانسته در) (و یا حرف مصدر پس بونده حدتله و تبر لکله دیمکدر) (سبک
 لفته دینی دیمکدر خفیف معانسته اما بونده قوری دیمکدر یعنی تأیسز و فکر و فراستسز دیمکدر
 (بردن مصدرینه مرتبطدر) (دست ده بویه در) (یا حرف صله بونده متعلقدر) (تیغ فلجدر سیف معانسته
 بدندان بردن مفعول غیر صریحی) (و پشت صریحی) (پشت دست در یغ بیانیه در) (محصول بیت)
 حدتله قوری ال فلجه ایلتمک یعنی ال صوتحق حیف و پشمانلق ال ارقاسنی دیشنه ایلدر حاصلی
 اول جالی ایلک حیفلتوب و پشمان اولوب ال ارقاسنی دیشنه ایلدر اسناد مجاز بدر فتدیر
 بعضی نسخه ده بر دیرینه کر دو اقدرد ایصرر دیمکدر یعنی بو وحدت سببیه حیف دیوال ارقاس
 ایصرر (مصراع) اولک معانسنی در زمان دشواری و ضجرت دست بید بردن پشمان و استعجال
 دین معنایی دشوار ایش و صر بلغله ال یینی ایلتمک فلجه دین معنایی صرب بیر چکمش و برد
 فعل مضارع در بردن دینلر صریق سویشلر * شنیدم که سحر کاهی ملک باتی چند از خاصان
 بر باین قاضی رسید شع را دید ایستاده و شاهد نشسته و می ریخته و قدح شکسته و قاضی در
 خواب مستی بی خبر از ملک هستی بلطفش بیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب بر آمد در یافت که
 حال چیست گفت از کدام جانب بر آمد گفت از جانب مشرق الحمد لله که هنوز در توبه بازست
 بحکم این حدیث که (لا یغلق باب التوبه علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربها) گفت استغفر الله
 و اتوب الیه * سحر کاهی ایزنه سحر وقتی (ملک پادشاه یا حرف مضاجبت) (تی یا حرف وحدت
 بر نیجه تنسله دیمکدر) (بر حرف صله) (بالین قاضی لامیه بصدیغی اوجنه یعنی باشی اوجنه) (ایستاده
 و استاده تخفیف یا ایله طور مرش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق
 ایلر ایش) (وقاضی مبتدا در) (خواب مستی مستلق او بقوسونده خبره مبتدا در) (ببخیر از ملک هستی
 خبر بعدا خبردر) (یافت اکلدی حضرت شیخک بخیر از ملک هستی دیدیکندن صکره) (در یافت
 بیور دینی ترددن خالی دکل قتامل) (در توبه لامیه در مجازا) (باز بونده آجقدر مفتوح معانسته
 (بحکم این حدیث) (یا حرف مضاجبت و اضافت لامیه در) (حکم بونده سند و حجت معانسته در
 (که حرف بیان) (لا یغلق فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب مبنی المفعول) (لا یجمل معلقا دیمکدر
 (باب التوبه فاعل لا یغلقدر و لامیه در مجازا) (علی العباد لا یغلق به متعلق) (حتی تطلع ان مقدره

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

رد سروری

ایله منصوبدر ال ان تطلع دیمکدر (الشمس لفظا مرفوع فاعلی) من مغربها تطلع به متعلقدر
(استغفر فعل مضارع متکلم وحده) (الله لفظا منصوب مفعولی) و اتوب استغفر به معطوف فعل
مضارع متکلم وحده در نصر بانک اجوف و او بسندن (البه اتوب به متعلقدر) (محصول ترکیب)
ایشتم که اول صباح و قنده پادشاه خواصندن بر نیجه شخصله قاضیک باشی اوچنه ایرشدی
یعنی کلدی شمع کوردی برنده طور و بنار و دلبر مجلس کارنده او تورمش و باده دوکیش و قدح
صممش یعنی بونلری بویه کوردی و قاضی مستک او بقوسنده و اراق عالندن بخبر ملک آنی لطفله
بیدار ایلدی یعنی او یاردی و دیدی قانی که آفتاب طلوع ایلدی قاضی اکلدی که حال ندر دیدی
آفتاب نه جانیدن طلوع ایلدی پادشاه مشرق جانندن دیدی قاضی دیدی الحمد لله که توبه قیوسی
هنوز اچقدردر بوحسب شریف استدلالله که توبه قیوسی باغلماز عباد اوزره شمش مغربدن
طلوع ایدنجه اندن صکره قاضی دیدی ایلدی بیکم خطادن اللهم من مغفرت و عفو طلب ایدرم و دخی
ناشروع و نامعقول ایش اشلیم خدایه توبه و رجوع ایدرم یعنی جیع نامشروع ایشلردن شمعی
کرو فراغت ایدرم * قطعه * این دوچیزم برگاه انکیختند * بخت نافر جام و عقل نامم * جیزم می
معناده کاهه مقیددر (انکیختند فعل ماضی جمع غائب اغرا ایلدی یعنی قندردیلر دیمکدر) (بخت
نافر جام بیانیه) (ناحرف توصیف نفی) (فرجام فانک فخبیله ایشک صوکی عاقبت کار معنانه
(محصول بیت) قاضی توبه و استغفار ایلد کدن صکره بویکی بیتله اعتذار ایدر که بویکی نسنه بی
کاهه قندردیلر بریسی عاقبتسز یعنی ابر و ناقص طالع و بریسیده نامم و ناقص عقل) (مصراع
ثانی مصراع اولی بیان ایدر حاصلی طالعک و عقلک قصور ایدر بی معصبه اغرا و اغوا ایدن
* کر کرتارم کنی مستوجبم * و بر بخشی عفو بهتر ز انتقام * مستوجب استفعال با بندن
اسم فاعلدر مستحق معنانه) (ناحرف تأکید) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
واقعدر بغیر سک دیمکدر) (عفو مبتدا بهتر خبر) (انتقام بهتر متعلق جمله اسمیه جواب
شرطدر) (محصول بیت) اگر بی جرم ایچون مؤاخذه ایدوب کرتار عفو بیت و عذاب ایدرسک
لابق و مستحق و اگر رجبلی صفیله متصف اولوب کاهمی و جرمی بغیرلسک بهر حال
عفو و غفران انتقام ایدوب عقوبت ایلکدن بکر کدر * ملک گفت توبه درین حالت که
بر هلاک خود اطلاع یافتی سودی ندارد قال الله تعالی قل انک ینفعهم ایمانهم لما رآوا بأسنا *
یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سودی یا حرف تنکیر یا وحدت دینلر فکر سوز بیلشیر) فا
جواب شرطه داخل اولان قادر) (لم یک اصلی بکون ایدی لم جازمه داخل اولغله انتقاء
ساکنین واقع اولدی و اودن و نودن و اوحذف اولندی لم بکن قالدی صکره نون کثرت استعمال
ایچون تخفیف احواف اولندی جواز طریقه لزوماد کل) (نفع فعل مضارع مفرد مذ کرائب) (هم
ضمیر منصوب متصل مفعولی) (ایمان لفظا مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل) (مضاف الیه
لما وقتا دیمکدر) (رأوا فعل ماضی جمع مذ کرائب) (مهموز العین مغل اللام و او ضمیر سابقده
مذکور کفار را جعددر) (بأس لفظا منصوب مفعول تا محلا مجرور مضاف الیه در) (محصول ترکیب)
پادشاه دیدی بوحالنده توبه که کندی هلاککه مطلع اولدک فائده و بر مز تنکه خدایورر
مشکره ایمان کتورمک نفع و بر مز وقتا که شدت هذابری کوردیلر سه یعنی ایمان یأس و خوف
مقول دکلدر سنده ای قاضی هلاک اولاجنک بلدک که توبه و استغفار ایلرسک * قطعه *
چه سود از دزدی آسکه توبه کردن * که نتوانی کیند انداخت بر کاخ * دزدی یا حرف مصدر
(که حرف بیان) (نتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب) (کند لفظ مشهور در فارسیده و ترکیده
و ترکیجه او فرغ دیدیلر) (کاخ کاف عریضه قصر در کوشک معنانه) (محصول بیت)

رد سر روی و شمع

مطل

اوغر بلقدن

اوغر بلقدن نه فائده اول وقت توبه ایلک که کوشک اوزره کند اتمعه قادر اولیه سین یعنی
قصره چیمباغه عدم قدر نیکدن خرسز لقدن توبه ایلک نه فائده ایدی سنده ای قاضی عفو نمدن
خلاص اولیه جفک بلور سین که توبه ایدرسین * بلند از میوه کو کوتاه کن دست * که کوته
خود ندارد دست بر شاخ * بلند کونک مقدم مفعولیدر (از میوه کوتاه کنه متعلقدر بر مخاطب
تجربید ایدوب اکا خطاب ایدوب کو دیر یعنی بلند سوبله) (کو بونده ادات تأکیددر دین
زائد سوبلش) (دست کنک مفعول اول صریحی) (و کوتاه ثانیه) (و از میوه غیر صریحی) (که
حرف تعلیل) (کوتاه مبتدا) (خود ادات تأکید) (ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی
تختنده کوتاهه راجع ضمیر در) (دست مفعول صریحی) (و بر شاخ غیر صریحی و جمله فعلیه
خبر مبتدا در) (محصول بیت) بلند اولان کیمسه به سوبله ای مخاطب مجرد که الکی میوه دن
کوتاه ایله یعنی قصه ایله حاصلی الک چک اوز اتمه میوه به یعنی بوتنبه بلند قامت لازمدر (کوتاه
قد اولانه لازم دکلر زرا کوتاه قامت خود داله و بداغد ال طومناز یعنی ال ایرشدره من که اکا تنیه
لازم اوله * ترابا وجود چنین منکری که ظاهر شد خلاص صورت نبتدد این یکفت و موکلان
عقوبت دروی آویختند کفت مرادر خدمت سلطان یک سخن باقبست ملک پرسید
آن چیست گفت * منکری یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (خلاص ترا قرینه سببه
خلاص توفقد برنده در و مبتدا در) (صورت نبتدد خبری ملحوظ و متصور دکل دیمکدر) (موکلان
عقوبت لامیه) (موکلانی جلاددن اعم طوتن زائد سوبلش) (در حرف صله) (وی ضمیر قاضی به
را جعددر) (آویختند یا بشدیلر دیمکدر) (آویختند برینه آویخت یازان و فاعلی پادشاهی طوتن
غریب مطالع سی و اریمش) (گفت قاضی) (مر اینم دیمکدر) (محصول ترکیب) سنک
بونجلین بر نامشروع ایشک وجودیله که سندن ظاهر اولدی خلاصک صورت بغلر یعنی
خلاص ایلکه معقول دکلدر پادشاه بوسوزی سوبلیدی واشکجه موکلری یعنی جلاد لر
قاضی به یا بشدیلر قاضی دیدی بنم پادشاه خدمتده برسوزم باقیدر یعنی برسوزم دخی و ایدیمکدر
پادشاه صور دیکه اول ندر قاضی دیدی * قطعه * باستین ملالی که بر من افشانی * طمع
مدار که از دامت بدارم دست * یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن (طمع مداره متعلق
(آستین ملال بیانیه) (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر حرف مصدر دین بکلش سوبلش
(که حرف رابط صفت) (افشانی فعل مضارع مفرد مخاطب سلکرسین اعراضدن کایتددر
(طمع مدارک مفعول صریحی و یا استین غیر صریحی) (مدار فعل نهی مفرد مخاطب داریدندن
طومه دیمکدر) (که حرف بیان) (از دامت بدارمک مفعول غیر صریحی و دست صریحی
(محصول بیت) بر ملال آستین سبیلله و یا ملال آستین سبیلله که بنم اوزریمه سلکرسین یعنی که
بندن اعراض ایدرسین طومه یعنی امید ایلله که دامتکدن الم طوتام یعنی انککدن الم حکم
* اگر خلاص محالست ازین کنه که مرا * بدان کرم که توداری امید واری هست * بدان
یا حرف صله) (که حرف رابط صفت) (امید واری یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر
خلاص محال ایه یعنی قور تلق ممکن دکل ایهسه بو کاهدن که بخدر یعنی بنده اولان
کاهدن خلاص جائز دکل ایهسه اول کرمه که سنک و ارامید لیلک وارددر یعنی کرم و اطفکه امید
وارم اندن رجای قطع ایلیم * ملک گفت این لطیفه بدیع آوردی و این نکته غریب گفتی
ولیکن محال عقلست و خلاف شرع که ترا امر و ز فضل و بلاغت از چنک عقوبت من
برهاند مصححت می بینم که ترا از قلعه بسبب اندازم نادیکران عبرت گیرند گفت ای خداوند جهان
پرورده نعمت این خاندانم و نه تنها من این کنه کرده ام دیگری انداز نامن عبرت کرم ملک ازین

رد سر روی

رد سر روی

رد سر روی

رد سر روی

سخن خنده آمد و بعفو از سر خطای او در گذشت و متعشسان را که اشارت بکشتن او کرده بودند * گفت ملک دیدی (لطیفه آوردن بک مفعول اول) و بدیع ثانیه بدیع عجیب دیکدر (ونکته گفتن مفعول اول) و غریب ثانیه غریب معناسنه در (لطیفه بی بدیع و نکته بی غریبه مضاف ایدن نه ملاحظه ایلدی مسکین) چنک عقوبت بیانیه (ومنه اضافت لامیه در) باحرف صله (و شیب نشیدن مخفف لفظ در) شین نشیدن مخفف اولدی بی کی آشغا و آت وانش معانیده مستعمل لفظ در گاه اولور که اتباع و مزاجه طریقه یب لفظی بو که عطف ایدوب شیب و تب در لر عریسه حسن بسن و ترکیده قرن قرن دیدکاری کی (پرورده نعمت این خاندانم لامیه لر در) پرورده اسم مفعول در (سر سودا وجهت معناسنه در) خطایه اضافت لامیه در (متغنت فعل بایندن اسم فاعل در بر کپسه نک ذلتی استکه در لر) (الف و نون ادات جعدر) (محصول ترکیب) پادشاه دیدی بو لطیفه بی عجب کتوردک و بو نکته بی غریب سو یلدک و لیکن محال عقلدر و خلاف نقل که سنی بو کون فضل و بلاغت بنم عقوبتم بنجه سندن قورتره یعنی خلاص ایلده مصلحت انی کورورمکه سنی قلعه دن اشاغه خندقه انام طونه لر یعنی تا کیم غیر عبرت اله لر فاضی بوسوزی ایشید نیجه دیدی ای جهانک پادشاهی بو خاندانک نعمتی پرورده سیم بو کاهمی بالکن بن ایشامش بندن غیر یسنی آت تا کیم بن عبرت الام پادشاه بوسوزدن خنده کلدی یعنی کولدی و عفو ایلده انک خطاسی سودا سندن یکدی و انک متعترینه که بو نک هلاکنه اشارت ایشلر ایدی دیدی * بیت * همه حال عیب خویشنید * طعنه بر عیب دیگران مزید * حالک عیبسه اضافتی اسم فاعلک مفعولاه اضافتیدر (و خوبشنه لامیه در) طعنه هاء رسمی علامت نقلدر عرضه و معشوقه کی (عیب دیگران مصدرک مفعولاه اضافتیدر) مزید فعل نهی جمع مخاطبدر اورماک دیکدر (محصول بیت) جیعکزی کندی عیبکزیک حالبسز یعنی هر بریکزده نیجه درلو عیوب وارد ایدی غیر بلرک عیوبنه طعنه ایلک * حکایت منظومه * جوانی پاک باز و پاک رو بود * که با پاکیزه روی در کرو بود * جوانی باحرف وحدت (پاک باز و وصف ترکیبدر پاک نظری دیکدر مصلح معناسنه) (پاک روده و وصف ترکیبدر پاک بویشلو معناسنه مستقیم دیکدر) (که حرف رابط صفت) باحرف صله (پاکیزه پاک معناسنه در) پاکیزه روی و وصف ترکیبدر کوزل بوزلی (و یا حرف وحدت) در حرف ظرف (کروگان عجب کسریله و رانک فتحله رهن معناسنه در) (محصول بیت) بر پاک باز و پاک روحوان و ارادی یعنی صالح پاک دامن که بر پاک رویه مرهون ایدی یعنی گرفتار و مبتلا ایدی (بعضیلر کرو و پرینه کرو باز دیلر کاف عربینک و رانک فتحه لر یله کشتی معناسنه و دریا عسارتی بو که قرینه طوندی لیکن عریسه بویله رده و او اعلال اولماق خلاف قباسدر انکی چون مشهور لغتدرده موجود دکل و فارسی لغتدرده کرو و غوق دیشه دیر لر یعنی ایچی بوش دیش که قوریت بمش اوله علی کل حال عربی و فارسی لغتدرده موجود اولما ییحق فرنگجه و یا اورجه اولوق کرک * چنین خواندم که در در یای اعظم * بکردابی در افتادند باهم * که حرف بیان (با حرف صله) (کرداب کاف عجمک کسریله صو چولکی یعنی صو چور بلوب باتدی بی بر که هلاک اولوق خوفی و له عربیه) در دور دیرلر (و یا حرف وحدت) در حرف تأکید (افتادند و دوشیدلر باهم یله) (محصول بیت) حکایه رده شو یله او قدم که دریای اعظمده بر کردابه دوشیدلر انکی سنی یله (حضرت شیخ بوینده اجمال ایش) یعنی نیجه دوشد کلدی بیان اولندی * چوملاح آمدش نادرست کیرد * مبادا کاندران حات بمیرد * (ملاح کیمی) (آمدش شین معناده دسته مقیددر) (دلسش تقدیرنده) (ناحرف تعلیل) (مبادا فعل نهی غائب) (کاندران) (که حرف بیان) (بمیرد

دسروری

ایکچی قر قانک ضعیله در
للاطاع

ردشعی

عجایه فصل واجبیدر
للاطاع

فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تونده جوانه راجع ضمیردر (محصول بیت) چونکه ملاح کلدی تا عاشق جوانک این طونه اولیه سکیم اول حالتده اوله دیو * همی گفت از میان موج و شور * مرابگذار و دست یار من کیر * همی ادات حکایه (میان موج لامیه دریاه بطنیه) (شور ناک فحی و شینک سکونیه بحالت معناسنه در) (شوریش معناسنه کور) (بعضیلر موجه عطف تفسیری طوندیلر) (بگذار قویعی ترک ایلده) (دست یار من لامیه لر در) (کیر فعل امر مفرد مخاطب طوت دیکدر) (محصول بیت) (جوان ملاحه موج و شور یعنی حجاب در یا اورتی سندن سو یلدی بی قو و یاریمک این طوت) (یعنی انی خلاص ایلده بن بوغلور سم بوغلام * در بن گفتن جهان بروی بر آشف * شنیدندش که جان میداد و میکفت * جهان مبتدا) (و بر آشف خبری) (شنیدندش شین جوان معهوده راجعدر) (که حرف بیان) (محصول بیت) (بوسوزی سو یلدکده جهان اوزرینه بریشان یعنی قرش مورش اولدی کا یقین اولان کیمسه لر انی ایشیدیلر که جان و برردی و سو یلدی سو یلدی کلن یتک مضمونیدر * حدیث عشق از ان بطل موش * که در سخی کندیاری فراموش * حدیث عشق لامیه) (بطل بیکار دیکدر یعنی در عشق دین خالی) (موش فعل نهی مفرد مخاطبدر) (نوشیدند ایشتمک و یتکم معناسنه) (که حرف رابط صفت) (سخی باحرف مصدر) (یاری یاسیده بویله در دوستلق معناسنه) (فراموش اسم مصدر در اوتده دیکدر) (محصول بیت) (عشق قصه سنی اول بطلادن کله که شدت حالده یارلغی و دوستلغی فراموش ایلده اونوده * چنین کردند یاران زندگانی * ز کار افتاده بشنو تابانی * یاراندن مراد عشاقدر (زندگانی باحرف مصدر در در لک دیکدر) (کار افتاده بحرب احوال دیکدر) (یعنی باشنه ایش دوشمش دیکدر بو یتک مصراع اولی ایات سابقه به ناظر در) (و مصراع ثانیه ایات آتیه به فدی (محصول بیت) (مذکور جوان کی ایلدیلر یاران دیرلکی پس باشنه ایش دوشندن یعنی احوال روزگاری تجربه ایلیدن ایش مراد بحرب احوالدن حضرت شیخ کندیدر انک ایچون بیور که تالیه سین * که سعدی راه و رسم عشق بازی * چنان داند که در بغداد نازی * که حرف بیان در مصراع ثانی بی (سعدی مبتدا) (رسم بونده عادت و قانون معناسنه در) (عشق ناز بونده عاشق معناسنه در) (و یا حرف مصدر عاشق دیکدر) (مصراع ثانی خبر مبتدا در) (که حرف بیان نازی عربی دیکدر عربی دل مراد در) (بغداده تخصیص ایلک وجهی بود که کندی زمانده بغداد ایل عرب و عجم دینی فصیح سو یلدی اما بوزمانده ایکسندنده بی بهره بر باوک جهله در (محصول بیت) (سعدی عاشق راه و رسم انجیلین بیلور که بغداده عربی دینی یعنی اهل بغداد لسان عربی ابو بیلدکاری کی) (سعدی عشق بازی طریق انجیلین ابو بیلور مصراع ثانیک معناسنی انجیلین بیلور که بغداده عربی بیلور یعنی شیهه سز بغداده عرب و اراید و کنی بیلدکی کی عشق بازیک رسم و راهنی دخی انجیلین بیلور دین کیمسه هیچ نسته بلز ایش * دلارامی که داری دل درو بند * دگر چشم از همه عالم فرو بند * بو بیت حقیقی به و محازی به تحمیلدر) (دلارام و صف ترکیبدر آرامیدن دیکتمک یعنی راحت اولوق) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (دلارام دارینک مقدم مفعولدر طونار سین دیکدر و آر لقتن تعبیردر) (دل بندک مفعول صریحی و در) (غیر صریحی) (او ضمیری دلارامه راجعدر) (بند فعل امر مفرد مخاطب در) (بندیدن بقله دیکدر) (دگر دخی دیکدر) (چشم فرو بندک مفعول صریحی) (و از همه عالم غیر صریحی فرو بند بوم دیکدر) (محصول بیت) (بر دلارامک که وار کو کلکی اکابغه یعنی اکا تعلیق ایلده دخی کوزوکی جمع عالم دن بوم یعنی اندن غیری به التفات ایلده اگر ظاهر دلا زامی در واکر باطن) (مصراع ثانیک معناسنی کرو دو کلکی عالم دن چشمکی اشاغه بقله دین معنای

ردشعی

ردشعی

قنی بد باغملش * اگر لیلی و مجنون زنده کشتی * حدیث عشق ازین دفتر نوشتی * دفتر دن
مراد کتاب کلسنا ندر (کشتی) و نوشتی باری حرف حکایه در (محصول بیت) اگر
لیلی ابله مجنون زنده اولادیدی (یعنی صاغ اواسه ردی عشق قصه سنی بو کابدن بازار ردی
یعنی هر بریسی) حضرت شیخک بوسوزی بشجی یا به نسبتدر که عشق بایددر * باب ششم
در ضعف و پیری * حکایت * باطا نفع دانستمدان در جامع دمشق بجی همی کردم
ناگاه جوانی از در درآمد و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی داند اشارت
بن کردند کتم خیرست گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت نزعت و زبان فارسی چیزی
میگوید و مفهوم مانعی کردد اگر بکرم قدم رنجه شوی مرد بانی باشد که وصیتی کند چون
بیالینش فرار سیدم این میگفت * با حرف مصاحبت (طائفه دانستمدان بیالینسه) طائفه
همزه سنی حرف وحدت درین خطا سوبلش (بجی یا حرف تنکیر) پیری یا حرف وحدت
(صد و پنجاه ساله بوزاللی باشلی دیمکدر) حالت زرع لامیه (با حرف مصاحبت) زبان فارسی
بیالینسه (چیزی یا حرف وحدت) واو حرف حال (مفهوم ما لامیه) نمی کردد اولماز دیمکدر
نمی شود معناسنه (بکرم یا حرف مصاحبت) قدم رنجه شوی الم و زجت معناسنه در
قدم زجته کورسک دیمکدر بیاق پوریمکدر کابندر (مزدمیک صمیلله و زانک سکونیلله
اجرت و کرا دیمکدر اما بونک کی پرزده ثواب معناسنه در) بانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
پاییدنن بولقی معناسنه بافتندن دینلر خطا ایلدیلر (باشد که اولاکه یعنی هر جودر که دیمکدر
(وصیتی یا حرف وحدت) و یا حرف تنکیر (بیالینش یا حرف صله بصدغنه دیمکدر) فرا
حرف تأکید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایشدم دیمکدر) این میگفت بوا یکی بیی
وقوردی (محصول ترکیب) دانستمد طائفه سبله بحث ایلر ایدم جامع دمشقده یعنی بی
امیده ناگاه رجوان قیودن ایجری کبردی ویدی سزک اراکرزه بر کبسه واره سدر عجم دینلی
پیلور شیخ دیرکه بکا اشارت ایلدیلر یعنی ایشته بوییلور دیدیلر بن دیدم خبر در جوان دیدی
بوزاللی باشنده بر پیر حالت زعده در وفارسی داله برنسنه سوبلر حالو که بزاکلا مرزا اگر کرمله
قدم رنجه اولورسک یعنی زجته کورسک ثواب بولور سین هر جودر که بروصبت ایلله مبادا
فوت اوله چونکه بصدغنه یعنی باشی اوجنه ایشدم بوا یکی بیی اوقوردی * قطعه * دی چند
کتم برارم بکام * در یغا که بکرفت راه نفس * دم نفس یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر
ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلمشدر تقدیری کتم دی چند (برارم چیقارم دیمکدر
(بکام یا حرف صله و یا حرف مصاحبت کامه و یا کامله دیمکدر) کام کاف عربیله بونده ایهام
طر قبیلله مذکور در مراد ابله دماغ پیننده فتامل (در بغداد اده کسره وضعه لغتدر) الف حرف
ندا یعنی حرف ندیه (بکرفت فعل ماضی مفرد غائب مبنی المفعول معناسنه طوتلدی دیمکدر) راه
نفس لامیه (محصول بیت) دیدمکه برقاج نفس مراد نیجه کتورم یعنی چیقارم یا خود اغزده حاصلی
برقاج زمان بشایوب عمر سوررم در یغ و جیف که نفس بولی طوتلدی جمعه مجال قالدی حاصلی
اجل کلدی ایشدی (مصراع اولک معناسنی ایشد مکه برقاج نفس مرادله یوقاری کتورم دین
ادابی بو کتورم * در یغا که برخوان الوان عمر * دی چند خوردیم و کشتند بس * بعض نسخه ده
دی خورده بودیم واقعدر (خوان الوان عمر بیالینله در) (محصول بیت) حیفا که عمرک درلی درلی
نعمتی سفره سنده یعنی انواع نعم عمرده بر نیجه نفس پیدک و ایچدن و بیزیدک دید بلر حاصلی
نفعه مز قطع ایلدیلر (خوان بونده سفره معناسنه در دین کیجه بیدیکن بیلریش * معنای
این سخن باشامیان اعرابی کتم نجب کردند از عمر دراز و ناسف خوردن او و حیات دنیا کتمش

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

چه گونه درین حالت گفت چه کوم * (محصول ترکیب) بوسوزک یعنی بوا یکی بیتک معناسنی
شام قومه عربچه سوبلدم نجب ایلدیلر انک اوزون عمرندن و حیات دنیا به ناسف و غصه
بیدیکنه دیدم نیجه سین بوحالنده دیدی نه دیمیم * قطعه * نه دیده که چه سختی همی
رسد بکسی * که از دهانش بدر می کنند دندانی * ندیده استفهام انکاری کورمیش مبین
دیمکدر (که حرف بیان) (بکسی یا حرف صله) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
(دهانش نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقونقی کرک) (بدر طاشره دیمکدر) (میکنند
کاف مضموم اوقنیق کینونت معناسنه اولور ایدرلر دیمکدر یعنی طشره ایدرلر چیقارمقدن
عبارت اولور اما کاف مفتوح اوقنیق قوپارلرلر دیمکدر علی کل حال چیقارمقدن کابندر
(دندانی یا حرف وحدت) (محصول بیت) کورمیش مبین که نه شدت و الم ابریشور شول
کیسه به که دهانشدر بردیشنی چیقاره لر یعنی بردیشنی چیقار نیجه نه قدر الم جکر ندیده همزه سی
خطاب ایچوندن دین یاه خطا بندن و همزه توسلدن آگاه دکل ایش * قیاس کن که چه حالش
بود دران ساعت * که از وجود عزیزش بدر رود جانی * حالش ضعیفی کسی به راجعدر (وجود عزیز
بیالینسه و شین بنه سابق کبی) (جانی یا حرف تنکیر) (محصول بیت) قیاس ابله که حالی نه اولور اول
ساعتده که وجود عزیزندن جانی چیقه کیده یعنی روحی بدندن چیقه کیده مصراع ثانیک معناسنی
که انک عزیز وجودندن بر جان طشره کیده دین قنده انسانده برقاج جان واریمش کی * کتم
تصور مرک از خیال بدرکن و وهر رابریعت مستولی مکردان که فیاسوفان گفته اند که مزاج
اگر چه مستقیم بود اعتماد بقارانشاید و مرض اگر چه هائل بود دلالت کلی بر هلاک نکند اگر
فرمانی طیبی را بخوانم تا معالجه کند که به شوی گفت هیهات * تصور مرک مصدرک مفعولنه
اصافیدر (مستولی غالب دیمکدر استفعال باندن اسم فاعلدر) (مکردان فعل نهی مفرد
مخاطب ابله دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (که حرف تعلیل) (فیلسوف فانک و لامک
فتحه لر یله حکیم معناسنه در) (که رابط قول و قول) (اعتماد بقا مصدرک مفعولنه اضافیدر
(و راداد صله) (هائل قورقچ) (طیبی یا حرف وحدت) (و راداد مفعول) (تا حرف تعلیل) (هیهات
یعنی محالدر) (محصول ترکیب) پیره دیدم که اولوم تصور بی خیالکدن اخراج ابله و وهم و خوفی
طبیعتکه غالب ابله زیر حکما دیملر در مزاج اگر چه مستقیم و قوی اولور بقا به اعتماد ایلکه
لایق دکل و مرض اگر چه هائل و مخوف اولور اما هلاک که کلا دلالت ایلر اگر پوررسک سکا
برطیب دعوت ایدم تا کیم سکا معالجه ایلد که ابو اوله سین یعنی صاعله سین هیهات دیدی یعنی
بومخالدر * مشوی * خواجده در بند نقش ایوانست * خاه از پای بست و برانست * خواجه
وزراده و نعطیمی واجب اولان ارباب دولته مستعملدر بونده مطلقا دولتی مراد در (بند بونده
قید وهوس و ارز و معناسنه) (نقش ایوان مصدرک مفعولنه اضافیدر) ایوان کسر همزه ابله
چاردا قدر عربیدر اما عجم فتح همزه ابله اوقور (پای بست پای عربک فتحیله غل معناسنه در که
عربچه اساس درلر باه محمیلله اولسنیده تجو بزیالین افتر ایلش) (ویران خراب دیمکدر) (محصول بیت)
خواجده قصرک نقشی قیدنده در لیکن خانه تمدن خرابدر یعنی سن غم ایچون طیب تدارک ابله ده سین
لیکن بناء وجود فتنایه مشرفدر * دست برهم زند طیب ظریف * چون خرف بید اوفتاده
خریف * دست زندک مفعول صریحی (و برهم غیر صریحی) (و طیب فاعلی) (و ظریفه اضافتی
بیالیندر) (خرف خاء معجمه ک فنی و راء مملکه ک کسر یله صفت مشبیه در بونامش معناسنه) (خرف
(بندک مفعول ثانسی و افتاده و او ابله اکا قیددر) (و حریف یعنی شخص مفعول اولی) (محصول بیت)
ظریف اولان طیب البی بر برینه اورر ناسف و تغابن طریقله اما علاجه مباشر اولان چونکه

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

خریف مر بطنی بونامش و دو شمش کوره یعنی حالت نزاعه قریب و مشرف علی الموت کوره زیرا
 بلور که علاج پذیر و محبوب سبی ضایع اولور * پیر مردی ز نزع مینالید * پیر زن صدش همی مالید
 * پیر مرد در پیر تقدیرنده در بر قوجه ارکشی (نزع بر مضاف مقدر در تلخی نزع دیمکدر) (مینالید حکایت
 حال ماضی معنایه ای کدردی دیمکدر را چون اجسی سائر آجیلر بکزه من (پیر زن تقدیری پیر
 زبدر ضرورت وزن ایچون و قریب قائم اولدیغیچون بیه وحدت ترک اولندی بونده بر قوجه قری
 دیمکدر زوجه سی و قز قنداشی و متعلقانندن بر قری اولتی جاژدر (صندل هند دیارندن کلور
 بر خوش قوقولی اغاچدر آتی دکر منده و بادور بیه اون ایدرلر وانی کلا بیه خلط ایدوب دفع صداع
 ایچون باشه سوزرل و دفع حرارت ایچون الله و ایاقلره (شین ضمیر پیر راجعدر) همی مالید حکایت
 حال ماضیدر لغتده اومق دیمکدر اما بونده سورنمک معنایه در (محصول بیت) بر پیر مرد نزع
 آجیندن ای کدردی و بر پیر ذن کا صندل سوزردی * چون نخط شد اعتدال مزاج * نه عزیمت
 اثر کنده علاج * چون حرف تعلیل (نخط تفعلیل بایندن اسم مفعولدر لغتده دو شمش دیمکدر اما
 بونده مختل معنایه در) اعتدال مزاج مصدرک فاعلنه اضافتیدر (نه حرف نفیدر معناده کنده
 مقید) عزیمت بر درده بر نسنه اوقویوب اوقورمکه دیرلر (رقبه ده دیرلر رانک ضمی و فاذک سکونیه
 وفار سیجه افسون دیرلر) علاج مفاعله بایک ایکی مصدریدر (عزیمته معطوف) عزیمت مبتداء
 اول و اثراتی و ثانی خبریه خبر اول تقدیری عزیمت اثر کنده در (محصول بیت) چونکه اعتدال مزاج
 مختل اولدی یعنی مزاج اعتدالین دوشدی اگاه افسون تأثیر ایدر و نه علاج * حکایت * پیری
 حکایت کنده که دختری خواسته بودم و حجره بکل ارسته و بخلوت با او نشسته و دیده و دل در بسته
 شبهای دراز تحفتمی و زلفها را لطیفها کفتمی ناباشد که وحشت نکیرد و مو انست بذر دازان جله شی می
 کفتم که بخت بلندت بار بود و چشم دولت بیدار که بخت بیری افتادی بخت و جهان دیده کرم و سر در
 روز کار چشیده و نیک و بد از موده حق صحبت بداند و شرط مودت بجای آرد مشفق و مهربان
 خوش طبع و شیرین زبان * دختر دالک ضمی و خا، مجمه نیک سکونیه و ناک فحیه قیره دیرلر
 (و یا حرف وحدت) شبهای دراز بیایه (تحفتمی تخفتم فعل ننی ماضی متکلم وحده و یا حرف
 حکایت بذله لطیفه دیمکدر) و هاداد جعدر (لطیفها عطف تفسیری) کفتمی اعراده
 (تحفتمی کیدر) تا حرف تعلیل (بخت بلند بیایه) و نامعنده باره مقیددر (بود جاژدر که
 فعل اوله) و جاژدر که ادات زمانیه اوله یارک اولدی و یارک ایدی دیمک اوله (چشم دولت بیدار
 مذکور فقره به معطوف) که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) با حرف صله (صحبت پیر مصدرک
 مفعولنه و یا فاعلنه اضافتیدر) و یا حرف وحدت (جهان دیده وصف ترکیبدر جهان
 کورمش دیمکدر) مشفق افعال بایندن اسم فاعلدر (و مهربان عطف تفسیردر) یعنی
 اسرکچی معنایه و محبتی (محصول ترکیب) بر پیر حکایت ایدر که بر قز دیلدم یعنی بر قز نکاح
 ایلدم و کردک خانه می کل ایلار آسته و پیر آسته ایلدم و خلوتده آنکله اونودم و کوز می
 کوکلی اکا بغلدم یعنی اکا کوکل و یردم بونده کلنج بر بود تقدیر اولتور اوزون کیجه ل
 او یومز دم و بیلده ل و اطیفه ل سو یلردم که وحدت طوقیه یعنی تو حش الیه و نگه انس
 و مو انست قبول ایلده (حاصلی نگه ایلده ذکر ایلدی که احوالک جعندن بریسی بود که بر کیجه
 سو یلردم که بخت بلند یارک ایدی و یارک اولدی و چشم دولتک بیدار ایدی و یا بیدار اولدی که
 بر یرک صحبت دوشدک بشمش و جهان کورمش و روز کارک اسبستی و صوغنی طاشمش
 و ابو و یرامن ایشلر صنامش حق صحبتی بلور و شرط صحبت و مودتی برینه کتور و ورم حتمی
 و محبتی خرس طبع و شیرین زبان * مثنوی * تا تو انم دلت بدست آرم * و ریا زاریم نیازم

پیر زن اولدقد نصکره
 اشوا احتمالات تکلفی بولنه
 صابلماق شاعرانه در
 للطابع

تا حرف توقیت (توانم قادر م دیمکدر) بدست (با حرف صله) آرم فعل مضارع متکلم
 وحده کتوردم (ور) واکردن مخففد (بیا زاریم فعل مضارع مفرد مخاطب) و میم ضمیر
 منصوب متصل مفعولی یاه ضمیر (یعنی ضمیر خطاب مفتوح و مفتوح کرک وزنه خلل کلیه
 واکرینی انجدر سک دیمکدر بونده متعیددر) نیازم فعل ننی مستقبل متکلم وحده لازمه
 متعدی بونده مشترکدر یعنی انجیم (و یاسنی انجیم دیمکدر) نیازم دینلر نونک کسر یله
 نیاز کتوردم یعنی حاجت کتوردم معنایه بیتی مر دف ایدوب مقفا ایلامشدر (محصول بیت)
 مادام که قادرم کوکلی که کتوردم (یعنی اله الورم حاصلی المذن کلدکی دکلکی کوکلی
 رعایت ایدرم) و یا ایدرم واکر فرضایی انجیدر سکده انجیم و یاسنی انجیم * و ر چوطوطی
 شکر بود خورش * جان شیرین فدای پرورش * بوشرطیه مذکور شرطیه به معطوفدر
 (پس بونده و برینه کر ذکر ایدنلر متونه مخالف ذکر ایلدر) خورش لغتده اسم مصدردر
 یش معنایه اما بونده طعام مراد در (جان شیرین بیایه) فدای پرورش مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (پرورش اسم مصدردر بسلیش معنایه مراد طعامدر) (محصول بیت) واکر
 فرضا طوطی کبی شکر اولور سه طعامک جان شیرین سنک سگری غدار لیکه فدا اولسون
 (و یا جانی سنک سگری طعام لیکه فدا ایدم) حاصلی سنی سکرله بسلیه یم * نه گرفتار آمدی
 بدست جوانی معجب و خیره رای سرتیز و سبک بای که هر دم هوا بی زد و هر خطه رای زرد
 و هر شب جای خسبد و هر روز یاری کرد * پیرک دختره تمه قولنددر (جوانی یا حرف وحدت
 معجب افعال بایندن اسم فاعلدر متکبر دیمکدر) خیره رای وصف ترکیب در ضعیف و زیون
 فکرلی یعنی سفیه (سرتیز وصف ترکیب در بیینی معنایه آغر با شلی مقابلی) سبک پایده
 وصف ترکیب در بیینی آغلی یعنی یلرا و کز معنایه (هوا بی یا حرف وحدت) زد فعل مضارع مفرد
 غائب باء مجمل قحبله بزدندن پختن دن دینلر خطا ایشلریشدر دیمکدر (رای یا حرف وحدت
 (زند فعل مضارع مفرد غائبدر زبندن اورر دیمکدر جانی یا حرف وحدت) خسبد خاک
 ضمیمه فعل مضارع مفرد غائب باتور و او پور دیمکدر خسبدندن (یاری یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) قیره دیر که بر متکبر جوان الله گرفتار کلدک (یعنی مبتلا اولدک سفیه و خفیف
 و یلرا و کاز که هر نفس بر هوا و هوس بشوره و هر ساعت بر فکر قولنه و هر کیجه بر یرده بانه و هر
 کون بر نکار طونه * بیت * وفاداری مدار از بلبلان چشم * که هر دم بر کل دیکر سر آیند *
 وفادار وصف ترکیب در (و یا حرف مصدر) مدار فعل نهی مفرد مخاطب طوغمه دیمکدر
 (از بلبلان مداره متعلقدر) چشم مدارک مفعول صریح اولی در (و وفاداری ثانیه) (واز بلبلان
 غیر صریحی لیکن تقدیری چشم وفاداری مدار در) (یعنی وفادارلق امیدنی طوغمه دیمکدر) که
 حرف تعلیل (کللی یا حرف وحدت) (دیکر غیر معنایه در) (سر آیند سبک فتمی و کسر یله فعل
 مضارع جمع غائب ابرلر دیمکدر) (محصول بیت) (بلبلار دن وفادارلق امیدنی طوغمه یعنی
 انلردن وفاکلر زیر هر نفس و هر ساعت بر غیری کل اوزره ابرلر یعنی بر یرده قرار لری بوقدر
 جوانلر که احوالی بویه در ساقا ذکر ایلدی کبی * اما طائفه پیران بعقل و ادب زندگان کنده
 بر مقتضای جهل جوانی * طائفه پیران بیایه (زندگان یا حرف مصدر دیرلک دیمکدر) مقتضای جهل
 مصدر میمیک فاعلنه اضافتیدر (جوانی یا حرف مصدر و اضافت بیایه در) (محصول ترکیب)
 جوانلرک احوالی بیان ایلدک اما طائفه پیران عقل واد به دیرلک ایدرلر جهل و جوانلق
 مقتضای اوزره دکل بعض نسخه ده جوانی جهله عطف ایلش * بیت * زخود بهتری جوی
 و فرصت شمار * که با چون خودی کم کنی روز کار * بهتری یا حرف وحدت جوی و شمار

رد این سبد علی و سروری

رد شرح جیما

رد سروری و شمی

فعل امر مفرد مخاطب در (که حرف تعلیل) با حرف مصاحبت (چون ادات تشبیه) خودی
یا ضمیر خطاب (کم کاف مجمل ضمیه ضایع معنایه در) کم کنی که مفعول اول صریحی و روزگار
ثانیسی (و با چون خودی غیر صریحی) (محصول بیت) خطاب عام طریقیه نصیحت ابدوب پیور
کند کردن ایبرک بر کیمه اریوب بول وانی اریوب بولغی قرصت صای یعنی بر اولو نعمت بیل
زیرا کندک کیمه روزگار کی یعنی احوال و اوقات و ایام کی ضایع ایدرسین (حاصلی کندکدن ای
بر کیمه ایله صحبت ایله وانکله مصاحبتی غنیت بیل (زیرا کندک کیمه مصاحبت تضییع احوال
و اوقات و ایام و اتلاف عمر بلا فائده در) * گفت چندان برین غلط بکفتم و کان بدم که دلش در قید
آمد و صید من شد ناکاه نفسی سرد از دل پردرد آورد و گفت چندان سخن که گفتی در ترازوی عقل
من و زان آن یک سخن ندارد که از قابله خویش شنیده ام که زن جوانرا اگر تیری در پهلوشند به
که پیری * گفت پیردیدی (نمط و نسق اسلوب و گونه معنایه در) در قید در حرف صله (قید دن
مراد بند در منه اضافت لامیه در) (صید من مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (نفسی با حرف وحدت
وزان معاعله بایک مصدر ثانیسیدر) (قابله رومده آورده دید کلری خاتوند که طوغان او غلجقلرک
کوبکن کسر) (بنکه در دین بکلیش سوبلش) (قابله برینه قبیله یازان صحیح مثلثه مخالف یازمش
(تیری) و پیری بازی حرف وحدتدر (پهلویان معنایه در که عریجه جنب دیرلر) (محصول ترکیب)
پیردیدی بواسطه اوزره اولقدر سوز سوبلدم و ظن ایلدم که کوکلی بنم قیدیمه کلدی (یعنی
بکا مقید اولدی و بنم صیدم اولدی) (یعنی بکا شکار اولوب رام اولدی ناکاه دل پردردندن
بر صوغ نفس کتور دی یعنی برآه چکری و دیدی بوقدر سوز که سوبلدم بنم عقلم ترازو سنده
اول برسوزک و زن طوتاز یعنی کا موازن دکل که کندی ابدن ایشتم که تازه زنک اگر پهلوسنده
اوق اوتورسه یعنی یانه اوق باتوب طور سه یکدر یانده بر پیراوتوب طور مقدر حاصلی پیرایله
همنین و هم پیراوتوب اوق باره سنی چکمک یکدر * نظم * لما رأیت بینیدی بعلمها * شبیثا
کارخی ثقة الصائم * لما بولایه وجود به دیرلر مشایخ عربک بعضی اسمینه ذاهب اولدی
و بعضی حرفیه اسمینه ذاهب اولالر جمله به اضافتی لازمدر دیدیلر (حاصلی وقت معناسنی
متضمندر وقتا که دیمکدر) (رأت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه مهموز العین معتل اللام اصلنده
رایت ایدی اعلال ایله رات اولدی فعت و زنی اوزره وقتا کیم کوردیسه (فاعلی پیرک زوجه سیدر
(بین ظروف مکاتبه دندر مضاف اولمشدر) (یدی لفظنه اصلنده بدن در حالت رفعی یداندر
نصب و جری یدین در نون اعراب بعلمه اضافتله ساقط اولمشدی بنکه نحو کابلرنده مسطور در
بونده معناسنی او کنده دیمکدر) (بعل لفظا بحر و مضاف الیه در زوجه بعل دیرلر
بانک فتنی معنی سکونیه و زوجه به بعلمه دیرلر و ضمیر تأیید رأتک فاعلی اولان زوجه به
راجع در) (شبیثا لفظا منصوب مفعول رأت در شبثا دن مراد آلت پیردر) (کارخی کاف
مثل معناسنه در) (وارخی اسم تفضیلدر رخواه دن رأتک فتنی و کسری ایله بو مشغلق
و کو شکلک معناسنه در بونده سسترتک دیمکدر) (شبیثا لفظا بحر و مضاف الیه
ارخی در) (شفه دوداغنه دیرلر صائمه اضافتی لامیه در) (صائم اورج طویلی کیمه در و آنک
دوداغنی غایبه کوشک اولاغندر اول جهندن پیرک ذکر بنی صائیک کوشک دوداغنه تشبیه
ایلمشدر) (محصول بیت) و فتاکیم پیرک زوجه سی پیرک او کنده یعنی زوجنک او کنده برشی
کوردیسه یعنی ذکر بنی کوردیسه صائیک کوشک دوداغنی کی یعنی غایبه سست و زبون
کوردیسه * تقول هذا معه میت * و انما الرقیه للنام * تقول جواب لما در قیاس قالت دیمک ایدی
لیکن مراد حکایت حال ماضی در سوبلردی دیمکدر (و بعض کیمه دید یکد لما مضارعی

رد شیعی
رد ابن سیدی علی و سروری

معل

مضد

ماضی

ماضی به رد ایدران مصدر به ماضی بی معنای استغیاله رد ایدلر کی (یس تقول قالت معناسنه
او اوردیله دین زباده خط ایلمش (و هیچ روجه ایله کندی به دوشر سوز دکلدر زرد ایدلر کی
لما جازمه در بو خودلما وجودیه در که اسم اولدینی تقدیرجه جمله به مضاف اولمقدرشه طی فتامل
(تقول فاعلی رأتک فاعلیدر) (یعنی پیرک زوجه سی) (هذا اسم اشارتدر مذکور شیئه محلا مرفوع مبتدا
(و میت خبری و معه میته متعلق) (و ضمیر مذکر بعلمه راجعدر) (و آو حرف ابتدا) (ان حرفدر
حروف مشبه بالفعال دن) (و ما حرف کافه که ان حرفنی عملدن کف و منم ایدر) (الرقیه رأتک
ضمی و فافک سکونیه مر بوض اوزره اوقیوب اوفورمکدر تا کیم افاقت بوله لفظا مرفوع مبتدا
افسون دیمکدر سابقا بو معنای غریزه تعبیر ایلمش ایدی (لیکن بونده مراد شیوه و نازدر) (للا نام
لام حرف جر بمقدره متعلق) (نام اسم فاعلدر نوم دن او بون کیمه به دیرلر) (بونده مراد
جوانک ذکر دیر چار و مجرور اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در وجه اسمیه اعرابدن محلی
یوق جمله مستأنفه) (محصول بیت) و فتاکیم بعلمه پیر ذکر بنی کوردیسه دیدی بو آلتی پیر کندیله
یله میتدر یعنی نه کندیله حیات و آرونه آئنده رقیه و افسون خود نایمه نافعدر یعنی غنیم و دلال
جوانک چکونی تحریرک ایدر پیرک مرده ذکر بنی تحریرک ایلز حاصلی جوانک چکونی شخص نایمه
تشبیه ایلمش و پیرک شخص مرده به * رباعی * زن کز برم دبی رضا برخیزد * بس فتنه وجنک
از آن سرا برخیزد * زن مبتدا (و برخیزد خبری) (و ما یدلری خبره متعلق) (کراضی که از ایدی
ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (بر بوند لامیه) (بر بونده قمت معناسنه در) (بی رضا
رضاسر دیمکدر) (یعنی مجامعسنر) (برخیزد قافیه) (حاصلی دوشکدن موطویه قافیه) (سرادن
یا ضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون ترک اولدی) (محصول بیت) زن که اریک یانندن یعنی دوشکندن
رضاسر قافیه حاصلی موطو قافیه چوق فتنه وجنک اول اودن قافیه یعنی اچلغه و چقلقلغه
صبر ایدر اما کیمه دوشک خدمتی اولما یکنه صبر ایلز مصراع اولک معناسنی عورت که زوجنک
قتندن رضاسر و اجازتسر قافیه دین اجازت عبارتندن معلومدر که معنای خلافتیه صرف
ایلمش اوله * پیری که زجای خویش نتواند خاست * الایعصا کیش عصا برخیزد * پیری یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) (جای خویش لامیه) (خاست ماضی مصدر معناسنه در زرد
مضارع معنایه در) (الادآت استنادر نتواند خاست ترکیبندن) (بعضا با حرف استعانت
(کی حقن دیمکدر) (شین ضمیر پیره راجعدر) (عصا برخیزد تقدیری عصا یش کی برخیزد) (یعنی
ضمیر معناده عصایه مقیددر) (محصول بیت) پیری که کندی برندن قافیه قادر اولمیه الاعصا ایله
انک عصایی یعنی ذکر بنی قفلار حاصلی برندن دکنک سرفالقمغه قادر اولمیانک دکنکی
قلقماز * فی الجملة امکان موافقت نبود و بمفارقت انجامید چون مدت عدت برآمد عقد نکاحش
یا جوانی بستندند ترش روی تهی دست بد خوی جور و جفای دید و ریخ و عنایه کشید
و شکر نعمت حق همچنان می گفت که الحمد لله که از آن عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم
برسیدم * فی الجملة حاصل کلام (امکان موافقت مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (نبود اولدی) (واو
حرف عطف) (با حرف مصاحبت) (مفارقت مصدر در مفاعله بایشدن آبر یلشقی دیمکدر
(آنجامید آخر اولدی یعنی ایریلشک دیمکدر) (مدت عدت لامیه) (برآمد جفیدی) (عقد نکاحش
مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (وشینه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (جوانی یا حرف وحدت
(تند یاوز) (ترش رویه اضافتی بیانه اکتی صورتی دیمکدر) (تهی دست و صف ترکیبدر صفر اید
معناسنه) (یعنی مفلس و فقیر) (بدخویه اضافتی بیانه در) (بو اوصاف صفت بعد الصفت واقعدر
(مبید حکایت حال ماضی در سوبلردی دیمکدر) (میکشیده بویه در) (شکر نعمت حق مصدرک

رد ابن سیدی علی

رد شیعی

مفعولنه اضافی و لامیه در (همچنان اخلین یعنی میگفت عبارتند نصکره جد کبی دیمکدر) (بجز با حرف زائد) (درخت مبتدا) (با حرف وحدت) (وادی دره) (زیار نگاهست خبر مبتدا در) (یعنی مستجاب الدعوه بر مقام) (که حرف رابط صفت) (مردمان مبتدا و روند خبری) (و بجاخت خواستن خبره متعلق) (شبهه کیمه مبتدا) (و نالیده ام خبری) (و در پای آن درخت) (و بحق باء صله ایله خبره متعلق) (تا حرف تعلیل) (آهسته پایچه پایچه) (میگفت حکایت حال ماضی) (چه بودی ادات غنی نه اولیدی دیمکدر) (بدانستی حکایت حال ماضی) (یلیلیم دیمکدر) (کردمی ده بویه در ایلیلیم دیمکدر) (محصول ترکیب) (حضرت شیخ پیور که سیاحت زماننده دیار بکرده بر پیره قونق اولدم که وافر مالی واریدی و کوزل اوغلی بر کیمه حکایت ایلدی که بنم تمام عمرمه بورا و غلدن خبری اولماشدر) (بودر ده بر زیار نگاه اغاج واردر که خلق حاجت دیکله که انده واردر نیچه کیمه اول اغاج دبنده حقه اغلیوب ایلمشیم که خدای تعالی بکا بوا و غولی باغشلا مشدر حضرت شیخ در که بابایی بوسوزی سوبلیجک ایستدم که اوغلن بولد اشلرینه آهسته سوبلیدی که نه اولیدی اول اغاجی بن یلیلیم قنده در و د عایدیم نابابام اولیدی * حکمت * خواجه شادی کان که فرزندم عاقلست و پسر طعنه زنان که پدرم فرتوت * خواجه مبتدا) (شادی کن وصف ترکیبی) (با حرف مصدر) (الف و نون مبالغه افاده ایدر) (یعنی شاد بلیق ایدر) (کنندر) (حاصلی سوبلینکندر خبر مبتدا و اقدردر) (که حرف تعلیل) (فرزند مبتدا) (عاقل خبری) (و پسر مبتدا) (و طعنه زنان خبری شادی کان کبی) (که حرف تعلیل) (پدرم مبتدا) (و فرتوت خبری) (محصول ترکیب) (خواجه شاد بلیق ایدر) (که فرزندم عاقدردر) (و پسر طعنه او را غلندر که بابام فرتوتدر) (یعنی بونامشدر) (حاصلی پدرک حالی بویه) (و پسرک حالی بویه) * قطعه * سالها بر تو بگذرد که گذر * نکنی سوی توت پدرت * سالها مبتدا (بر تو بگذردت اوستکدن مرو ایدر) (یعنی اوزر کدن کچر خبر مبتدا در) (که حرف بیان) (گذر ذال معجزه ایله و کاف عجمک ضمیمه اسم مصدر در کیمه و او غرامه معنائه) (مصرع ثانی به مرهونددر) (نکنی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب) (سوی توت بت اضافت لامیه) (و پدر کذلک) (محصول بیت) (خطاب عام طریقله پیور ریلار کچر شک اوزر کدن که باباک مقبره سی جاننده کذر و مر و رایلر سین) (یعنی جاننه برد عاقلک ایچون و بار نسته اولشدر مک ایچون قبر نسته او غرامز سین * توبیجای پدر چه کردی خبر * نا همان چشم داری از پیرت * با حرف صله) (جای پدر لامیه حق با دیمکدر) (تا حرف معنائه در) (چشم امید و رجاء معنائه در) (دارینک مفعول صریحی) (و از پسرت غیر صریحی) (محصول بیت) (بنه خطاب عام طریقله پیورر سن باباک حفته نه خیر ایلدک یعنی نه لطف و احسان ایلدک تا کیم همان اول احسانی او غلکدن رجاء ایلیمه سین) (یعنی سن باباکله نیچه عمل ایلدکسه او غلک سنک ایله همان اول عملی ایلیمه کر کدر) (ان خبر افحبر وان شرافشر * حکایت * روزی بغرور جوانی سخت رانده بودم و شبانکه بیای کر بوه سست مانده پیر مردی ضعیف از پس کاروان همی آمد و گفت چه خبر نه جای خفتنست کتم چون روم که نه پای رفتنست گفت نشنیده که گفته اند رفتن و نشستن به که دویدن کستن * سخت رانده بودم محکم سوردم ایدی یعنی بولده قتی یک کستم ایدی) (شبانکه کیمه سی) (با حرف ظرف) (پای کر بوه لامیه) (پای بونده دب معنائه در) (کر بوه کاف عجمک) (و رانک کسر به طاع بلکه نه درلر) (و با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (سست بونده عاجز و بی مجال معنائه در) (مانده قالمش بنه بر بودم مقدر در) (خسبی فعل مضارع مخاطب بونده باتور سین دیمکدر) (دویدن مصدر در یلک معنائه) (کستن کاف عجمک ضعیف و کسر به و سینک قنچی و کسر به بونده اوزلک معنائه مصدر در) (محصول ترکیب) (بر کون جوانلق غرور بیه

مفعولنه اضافی و لامیه در (همچنان اخلین یعنی میگفت عبارتند نصکره جد کبی دیمکدر) (عذاب الیم بیانیه در مولم معنائه) (بر هیدم فعل ماضی متکلم وحده قورنلدم دیمکدر) (و بدین با حرف صله) (نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت) (برسیدم ارشدم حاصلی واصل اولدم) (محصول ترکیب) (حاصل کلام موافقت ایلکه امکان اولدی زیرا الت مساعده ایلدی و کار بمن مفارقتله تمام اولدی یعنی اخرا برلشدک انجا میدک معنایی ارشدیلر دین لغته مخالف سوبلش) (چونکه مدت عدت چقدی یعنی تمام اولدی عقد نکاحی بر جوانه بغلدیلر یاوزا کشتی صورتی فقیر بدخوی اندن جور و جفا کوردی و رنج و عتابی درد و الم چکردی و خدانک نعمته بونجیلین شکر ایدردی که الحمد لله که اول عذاب الیمدن خلاص بولدم و بونعمت مقیمه ارشدم دیو * بیت * باین همه جور و تند خوی * نازت بکتم که خور بویی * تند خو وصف ترکیبیدر یاوزخو بلی معنائه) (و با حرف مصدر) (نازت تا ضمیر خطاب در) (بعض نسخه ده بارت دوشمش یعنی بولک) (خور و وصف ترکیبیدر و با ضمیر خطاب) (محصول بیت) (بوجیم جور ایله و یاوزخو بولوغله نازک چکریم زیرا کوزل سین یعنی کوزللاک ایچون هر نه بلاک و رایسه چکریم * قطعه * باتومر اسوختن اندر عذاب * به که شدن با دیکری در بهشت * شدن ضرورت ایچوندر اولوق معنائه) (دیکری با حرف وحدت) (محصول بیت) (قیر جوانه دیر که بکاسنکله جهنده یافتی بکر کدر که غیر ایله یعنی پیر ایله جتنده اولوق یعنی پیر ایله جتنده اولوقدن سنکله دوزخده اولوق بکدر * بوی بیاز از دهن خوب روی * نغز تاید که کل از دست زشت * نغز کو یکک یعنی او) (و ترادفات تفضیل) (محصول بیت) (صوغان قوقوسی کوزلک اغزندن ایورک کلور که کل جرکین الدن یعنی جرکین الدن کل قوقوسدن کوزل اغزندن صوغان قوقوسی بکر کدر بونده بعض شراح ایکی بیت ایراد ایلش که متونده موجود دکل لب کن انلره تقلید ایراد ایلدک بزه * قطعه * روی زیبا و جامه دیبا * عرق و عودرنک و بوی و هوس * روی زیبا و جامه دیبا بیانیه در) (دیبا شب دد کبری فاشدر) (عرق کلاب) (عود معروف خوش قوقولی اغچدر که هنددن کلور) (رنکدن مراد خاتونلر استعمال ایلدک کبری اقلق و قرقلق در) (بوی کوزل قوقو) (هوس بونلری ارزو ایلک) (محصول بیت) (کوزل بقشقلو بوز و دیبا و سراسر فاش قفتان کلاب و عودرنک و بوی و بونلرک ارزوسی) (بو بیت بیت ثانی به مرهونددر * این همه زینت زنان باشد * مرد را کبر و خایه زینت بس * زینت زنان لامیه) (باشد ادات زمانیه اولوق جائز) (و فعل مضارع مفرد غائب اولوق جائز) (کبر چوک) (یعنی ذکر و خایه همایه سی) (بس بتر دیمکدر) (محصول بیت) (بیت سابقه مذکور اولانلر جبهه عورتلر زینتیدر اما ره کبر و خایه زینت بتر معلومدر که بویایی بیت بو کابدن دکلدر لیکن بعض جمله دخل ایلسون دیو یازدق * حکایت * مهمان پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزند خو بوی داشت شبی حکایت کرد که مراد عمر خویش بجز این فرزند نبود دست درختی در بن وادی زیار نگاهست که مردمان بجاخت خواستن انجا روند شهادر پای آن درخت بحق نالیده ام تا این فرزند بخشیده است شنیدم که پسر یار فغان آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را بدانستی که بکاست تا عا کردمی که پدرم بمیرد * مهمان پیر لامیه) (و با حرف وحدت) (بودم حکایت حال ماضی) (دیار بکر) (و دیار بیعه بری بر بنه متصل مملکتلر در دیار بکرک تختی آمددر که شیخ محمد آمدی حضرت نلری مذکور آمد شهر ننددر) (و بعدنک تختی موصلددر که بن خبان موصلی که قرآن شریفه معرب و اسباب نزول یازمشدر اندندر) (که حرف رابط صفت) (مال فراوان بیانیه) (فرزند خونده بویه در) (شب با حرف وحدت) (حکایت کرد بر کیمه حکایت ایلدی) (بوسوز اول معنایی کوزل که حضرت شیخ بر زمان بو بیکر مهمانی اولمش اوله) (که حرف رابط

محکم کشیدم و کجی سی بر بلك دببند عاجز و بی محال قالمشیدم بر ضعیف پیر کشتی کاروان
 اردن کلوردی و بکایدی نه یا تورسین قاق بناحق بر دکل دیدم که نیجه کیده بم که کیده جک
 آبی بوق یعنی ایاقدن چیدم دیدی ایشمدکی که عقلا دبسلردر کتمک و او تومق یعنی دبکنی
 دبکنی کتمک بکدر بلوب اوزلکدن نشیده ده اولان همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
 دکل ایش * قطعه * ای که مشتاق منزلی مشتاب * پند من کار بند و صبر آموز * ای حرف ندا
 منادی محذوف تقدیری ای آن کس که در حذف و ایصال طریقیه که حرفیندن اسمیه نقل
 اولندی شک مکرر بیان اولندی (مشتاق اسم فاعل در افتعال یا بشدن) منزله اضافتی مقعوله
 اضافتیدر (و یا ضمیر خطاب) مشتاب فعل نهی مفرد مخاطب (شتا پیدندن ایومه دبمکدر
 (شتاقن دن اخذایلین خطا ایش (پند من لامیه (و بئدک مفعول اولی (و کار نایبسی (و صبر
 آموزک مقدم مقعولیدر (محصول بیت) ای شول کپسه که منزلك مشتاقسین ایومه (یعنی
 منزله که تیر ایشمک دبلسک بجمله ایله بنم بندمی ایش بغله یعنی کار ایدک و صبر او کرن (حاصلی
 آهسته کیت بولده قالمیه سین (بندبستن دن امر حاضر در دین اخذ اشتقاقده خطا ایش از برابند
 بندبندن اخذ اولور * اسب تازی دوتک رودبشتاب * اشتر آهسته میرو دشب و روز * (اسب تازی
 بانیه (دوتک ایکی سکر دم دبمکدر ز برانک اسم مصدر در (نکبدندن بیه معناسنه پس اصطلاحا حلو نه
 ایکی سکر دم دبمکدر ز برانک تکه دیرلر (ترکیده جمله دید کاری کبی (تاک فحشی و کاف عربسه
 آنک صحرای دینی ابو صحرایم و عربی آن ایکی بلك کبدر سر غله یعنی برایکی
 قوشغله یور بلور دبین خیلی یورلش (منه سنده تازی عرب و تازی عربی آن دید کدن صکره تک
 بونده نکیدن معناسنه در بترکی بلك دبین ایکی برده خطب عشوی ایش قشدر (با حرف
 مصاحب (شتاب اسم مصدر ابوی معناسنه (اسب تازی مبتدا (و دوتک مبتدا ثانی و رود خبر
 ثانی و ثانی خبر بیه خبر اول (بعض نسخده رود بینه دود واقعدر داله یلردبمکدر دویندن
 نکیدن ایله مرادف اولور (اشتر مبتدا (آهسته مبتدا ثانی (و میرو دشب ثانی و ثانی خبر بیه خبر
 اول (محصول بیت) عربی آن ایکی سکر دم کبدر ابویله اما اشتر کجیه و کوندز آهسته کبدر
 قالمز (حاصلی اسب تازی برایکی منزل سکر تکه یور بلور قالمز اما دوه شب و روز آهسته
 کبدر قالمز قصه دن حصه یوردر کیم ولده بجمله ایله کتاسک کرک * حکایت * جوانی چست
 واطیف و خندان و شیرین زبان در حلقه عشرت مابود که دردش از هیچ نوعی غم نیامدی
 و اب از خنده فراهم یاوردی روز کاری براند که اتفاق ملاقات نیفتاد بعد از دده مش ز خواسته
 و فرزندان خاسته و بیخ نشاطش بریده و کل هوشش بر مرده پرسیدمش که این چه حالتست
 گفت تا کود کان یساوردم دبکر کودکی نکردم * جوانی با حرف وحدت (چست چایک
 و ظریف معناسنه در (حلقه عشرت مایایه و لامیه در (یعنی مجلسه داخل اولوب مصاحب
 ایدی (که حرف رابط صفت (نوعی با حرف وحدت (بعض نسخده از هیچ نوع واقعدر
 بایز (نیامدی با حرف حکایه (فراهم بری برینه دبمکدر جعدن صبارتدر (نیاوردی
 با حرف حکایت بر بره کتورمزدی دبمکدر (که حرف بیان (اتفاق ملاقات مصدرک مصدره اضافتیدر
 (بعد از آن مذکور روز کاره اشارتدر (زن خواسته اولمش (فرزندان خاسته پیدا و حاصل
 اولمش (بیخ نشاط بانیه شتاک کوی (کل هوسده بانیه (بر مرده با بجمل فحشیه
 و زاء بجمل سکونی و میم ضایه صولش دبمکدر (تا حرف ابتداء در مذکبی زمانه (کودک
 اوغلان (الف و نون ادات جعدن کودکی با حرف مصدر (محصول ترکیب) چست واطیف
 و خندان و شیرین زبان یعنی طایلی دبالی بر جوان بزم مجلس عشرت زده ایدی یعنی بزمه هم صحبت ایدی

ردشعی

رد سروری و شعی

ردشعی

رد سروری

ردشعی

ردشعی

شویله

شویله که کوکلنده هیچ بر نوعدن غم یوغبدی یعنی کوکلنه غم کلمز ایدی و دوداغنی
 کوله دن جمع ایلزایدی یعنی یومزدی بر روز کار یکدی که اتفاق آنکله ملاقات واقع اولدی
 اندن صکره انی کوردم اولمش و اوغل قز پدا و ظاهر اولمش و شلکی کوکی کسلش و کل
 هوسی صولش (حاصلی اولده اولان ذوق و شوق و صفاسی کتمش صوردم که بونه حالتدر
 دیدم دیدی اوغلانجقه کتورادن بری یعنی اولاد صاحبی اولای ارتق اوغلانجقلق ایلدم
 * بیت * ما ذا الصبا والشب غیر لمی * و کفی بتعیر الزمان نذرا * ما ذالی شی معناسنه
 محلا مرفوع مبتدا (الصبا صادق کسر بیه جهله و هوا و هوسه میله دیرلر الف مقصوره ایله
 اما صداد مفتوح اولنجه الف مدوده در (واو حرف حال (الشب پیرانکه دیرلر لفظا مرفوع
 مبتدا (غیر فعل ماضی مفرد مذکر غایب در تفعیل بایندن (له لامک کسری و میم تشدیدیه
 اوموزله این صاچه دیرلر و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه و جار مجرور بیه محلا منصوب
 مقعول غرور وجهله فعلیه محلا مرفوع چه مبتدا در وجهله اسمیه تک محلی نصب در حالت ایله
 (کفی فعل ماضی مفرد مذکر غایب ضرب بایتنک ناقص یا بشندن (بتغیر با حرف زائد فی الفاعل در
 و جار مجرور بیه محلا مرفوع فاعل کفادر و تغیرک زمانه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر (و نذرا
 تغیر زمانی تمیز ایدر انداز معناسنه (انذار اعلام در نحو بیه (و کفی تعلیقا بیه بر وقتقدیر بیه محلا
 منصوب حالددر (محصول بیت) نذر بیه جهله و هوا و هوسه میل دخی از زوی نفسانی به رکون و اجابله
 طرب و شوقه تهاک حال بو که بیرلک که نذر موت و سفیر فوت در صاچمک اوتی تبدیل و تغیر
 ایلدی و خی عمرک آخری قریب اولمغه انداز و نحو بیه ایلدی (یعنی موتک قریبته دلالت ایلکله
 حال بو که صاچمک لوتی زمانک تغیری بکاذبر و مخوف بیز (حاصلی شعری زمانک تغیر ایلدی
 کافی ایکن و موقت قریله نذرا بیکن بیرلک شعری غرمتی نه بلادر * بیت * چون پیرشدی ز کودکی
 دست بدار * بازی و ظرافت بچوانان بکذار * کودکی با حرف مصدر (دست بدارک مقعول صریحی
 وز کودکی غیر صریحی بداردار بیدندن فعل امر مفرد مخاطب در بونده طوط چک معناسنه در (بداری
 داشتندن اخذ ایدر خطا ایشلر (بکذار فعل امر مفرد مخاطب قودبمکدر ترک و تسلیم ایله معناسنه
 (محصول بیت) پیرله خطاب عام طریقیه یور چونکه پیر اولدک اوغلانجق هوسندن ال جک یعنی
 اول هوای ترک ایله او بونی و ظرافتی جوانه قو یعنی انلره بغشله * منوی * طرب نوجوان ز پیر
 بجوی * که در کز نایاب رفته بجوی * طرب نوجوان مصدرک فاعله اضافتیدر (که حرف تعلیل
 (ناید اصلی نیاید ایدی ضرورت وزن ایچون همزه دن منقلب اولان با حذف اولندی (بجوی
 با حرف صله (بجوی فعل نهیدر جو بیدندن چست دن دین یا کلش سولش (محصول بیت) نازه
 جوانک شلکنی و شاداغنی بیدر استمه یعنی پیر نازه جوان کبی اهل شوق و ذوق اولماز ز پیر ارمقدن
 آقوب کبدن صور دخی ارمغه کلز ایدی جوانلق کتد کدن صکره پردخی کلز * زرع راجو
 رسید وقت درو * نخرامد چنانکه سبره نو * زرع اکن (ورا حرف تخصیص (وبا حرف
 مقعول (وقت در و لامیه در بجم وقتی دبمکدر (در و دالک کسری و رانک فحشیه اسم مصدر در
 بجم معناسنه (در و بیدندن (نخرامد فعل نفی استقبال مفرد غائب (سبره نو بیانه نو بونده تازه
 معناسنه در (محصول بیت) زرع و باز رعه چونکه بجم وقتی ایشدی یعنی بجمک زمانی اولدی
 تازه سبره کبی صالمنز پس پردخی تازه جوان کبی شادان و خندان اولماز قصه دن مراد
 حصه در * قطعه * دور جوانی بشداز دست من * آه و در بغ آن زمن دل فروز * دور جوانی
 زمان جوانی (بشد بوقت معناسنه در (زمن ژانک و میم قصه بیه زمان معناسنه در (دلفروزه
 اضافتی بیانه در (دلفروز وصف ترکیبدر فروز بدندن کوکل یا کلندر بچی یعنی قلبی روشن

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

ایدهی دیکدر (محصول بیت) المدن جوانلق زمانی کندی یعنی پیر اولدم آه و در یغ اول دلفروز و نورانی زمان حضرت شیخ یکشمش جوانلق زمانه ناسف چکوپ در یغ وحسرت بیر * قوت سر پنجه شیر پرفت * راضیم اکنون پینیری چو یوز * قوت سر پنجه شیر لامیه و بیانه در (پینیری باحرف صله) پیر معروف (یوز پارس دید کلری حیوان مغر سدر که پیره زیاده مانلدن (محصول بیت) بیر لکدن شکوی ایدوب پیور رارسلا نه منسوب سر پنجه قوت کندی یعنی لجوانلق زوری کندی قالدی شمدی پیر اولوب دیشلرم فالجیق پارس کی پیره راضیم اولده قوری اولماق شرطیه یو برفاج بیت که بیر لک احوالنده واقع اولمشدر سودی نامر لک تمام وصف حالیدر عنی عنه * پیره زن موی سبه کرده بود * کفتمش ای مامک دیر بنه روز * مامک مام مادر معنانه در (و کاف ادات تصغیر) دیر بنه روزه اضافتی بیانه در (دیر بنه روز وصف ترکیبدر اسکی و جوقدانکه کونلی دیکدر زرا دیر بنه اسکی و جوقدنکی دیکدر (محصول بیت) بر بیر قاری صاجنی سیاه ایلشیدی یعنی یو یامشیدی بن اکا دیدم ای چوق کونلی یاشلی اناجیم * موی بتلیس سبه کرد کیر * راست نخواهد شدن این پشت کوز * یو بیت مقول قولک تمه سیدر (پشت کوز بیانه در کوز کاف بجمک ضمی و زاء عربله بوکری دیکدر زاء بجمله دینلر یو ابائک قافیه لینه ناظر اولماشدر (محصول بیت) پیره زنه دیدم مویکی بتلیس و حبله ابله سباه ایلش یعنی یو یامش فرض و قباس ابله اما بوکلش ارفه و مخنی قامت راست اولیسر دکدر حاصلی صاج قرار مغله بوکلش ارفه طوغر لاساز * حکایت * روزی بجهل جوانی بانک بر مادر زدم دل آزرده بکچی نشست کریان همی گفت مکر خردی فراموش کردی که درشتی میکنی * بانک بر مادر زدم یعنی آنام اوزره پک چاغردم حاصلی اوستنه غصیه سوز آتم (دل آزرده بکچی نشست کوکلی اینجنوب بر یوجقده اوتوردی (ارزده ده هاه رسمی حرف ترتیدر (کریان صفت مشبهه در اغلیارق دیکدر (همی گفت سو یلردی (محصول ترکیب) بر کون جوانلق جهلیله اناک اوستنه پک چاغردم کوکلی اینجنوب بر یوجقده اوتوردی اغلیارق سو یلردیکی حالده کانه اوشقلقی اوندک که خشونت و غلظت ایدرسین بکا * قطعه * چه خوش گفت زالی بفرزند خویش * چو دیدش بلنک افکن و پیل تن * زال قارر بجز معنانه (باحرف صله) فرزند خویش لامیه کندینک اوغلنه دیکدر (بلنک افکن وصف ترکیبدر (افکنیدن بلنک براغیبی یعنی یقینی حاصلی بهادر لادن عبارتدر پیل تن ده قبل کوده یعنی زوری دیکدر (محصول بیت) برفاری کندی اوغلنه نه کوزل دیدی چونکه ارسلا نره و قیلانلره غالب و قبل زوری کوردی * کراز عهد خوردیت یادامدی * که بیچاره بودی دراغوش من * عهد خردی لامیه (و یا ساکنه حرف مصدر (و ناخبر خطاب) که حرف رابط صفت (در حرف ظرف) اغوش فوججق دیکدر (محصول بیت) قاری فرزندینه دیر اکراوشقلقی زمانی و وقتندن بادیکه کلیدی یعنی کوچکلک حاصلی خرده لکک اکایدک که بنم قوجاغده بیچاره و بی تاب و توان ایدک * نکردی درین روز بمن جفا * که توشیر مردی و من پیره زن * نکردی جواب شرط واقعدر و شرط وجوابی مقول قول زال در (که حرف تعلیل (شیر مرد بهادر معنا سنه ترکیبده بحر یف ایدوب شرمه مد در (محصول بیت) اگر سن قوجاغده ایکن عجز یکی و بیچاره لککی بلیکد بوکونده بنم اوزر به جفا ایلزدک یعنی بکا اذا وجفا ایلزدک زرا سن بهادر ارسین و بن قوجه قاری حاصلی اول حال اکیدک بکا رحم ایدردک * حکایت * توانگری بخیل را بسری رنجود بودینک خواهانش گفتد مصلحت آنست که از بهر او ختم قرآن کنی و یا بدل قرآن باشد که خدای تعالی شفا دهد لکن باندیشه فرو رفت و گفت ختم مصحف بحضور اولیز که کله دورست صاحب دل

بشنید و گفت ختمش بعلت آن اختیار افتاد که قرآن بر سر زبانت و زرد میان جان * رنجور مر یض (نیک خواه وصف ترکیبدر خواهیدن ایلک دینچی (الف و نون ادات جمع دوستلر دیکدر (ختم مصحف بحضور اولیز که کله دورست) ختم مصحف مصدرک مفعولنه اضافتیدر (باحرف ظرف) حضورده یعنی حاضر (کله کاف بجمک فتحیه سوریه یعنی قویون سوریه و غیر یسی (بعض یرده لام ضرورت وزن ایچون مشدد قنور (محصول ترکیب) بر بخیل غنبنک اوغلی مر یض ایدی و یامر یض اولدی دوستلر اکا دیدلر مصلحت اولدر که آنکچون ختم قرآن ایلله سین و یا بدل قرآن اوله که خدای تعالی شفا و یره بر زمان اندیشه به باندی یعنی فکره طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی ختم ایلک اولی در زرا سوریه ابراقدر قویون کچ کلور بر صاحب دل بو مصاحبتی ایشیدی و دیدی ختم قرآن اکا اول علتله اختیار واقع اولدیکه قرآن دل اوچنده در واجه و التون جان اوزنه سنده در (کله تشدید لامله قید ایلینلر زائد ایلشدر * مثنوی * دریغا کردن طاعت نه دادن * کرش همراه بودی دست دادن * دریغا الف حرف نذبه مصراع ثانی به مصروفدر (کردن طاعت بیانه در محازا (کردن کاف بجمک فتحیه بو یون دیکدر که عرب جید دیر (کرش ضمیر کردن طاعته راجعدر (همراه بولدشدر قرین معنانه (بودی اولیدی (باحرف حکایه (دست دادن بیانه (محصول بیت) حیف و دریغا صکر کردن طاعته کرم و سخا الی همراه اولیدی یعنی کردن طاعتی قومغه نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شویله عبادت و طاعته سرفرو ایدوب باش ایندوره لر حیف اگر صدقات و زکات و سخا و کرم بوکه منضم اولیدی نه کوزل اولوردی یعنی عبادت و طاعتی زیاده مبرور و مقبول اولوردی حاصلی عبادت و طاعته سخا و کرم قرین اولدیفنه دریغ و حیف چکر (مصراع اولک معناسنی ای دریغ انک طاعتی بوینی قومغه سنه یعنی طاعته دین معنایه حیف ایلش (و مصراع ثانیک نتیجه سنده حیف انک طاعته که سخا سز بر عله برامز ددیککی اولکیدن دخی برامز * بدیناری چوخردر کل بماند * و الحمدی بخواهی صد بخواند * با حرف مصاحبت سببی متضمن (دینار التون) (و یا حرف وحدت (الحمدی یا حرف وحدت (محصول بیت) بر دینار سببیه یعنی صدقه به و یا زکاته و یا بر عطیه به بالتون و بر مک تکلیف اولنه خر بالحقده قالدی کچی قالور یعنی و یرمه ده بجز چکر خر بالحقده قالغی عجم چوق استعمال ایدر زرا مسکین بالحقه بانجه چقمده زیاده عاجز اولور اگر رالحمد یعنی بر سورة فاتحه طلب ایلشک یوز اوقور بلکه دخی زیاده زرا جیدن چقماز دل اوچندن چقماز * حکایت * پیرمردی را گفتند چرا زن نکنی گفت بایره زانم الفتی نباشد گفتند زن جوان بخواه چون مکنت داری گفت مرا که پیرم بایره زانم الفتی نباشد او را که جوان باشد بامن که پیرم چون دوستی صورت بندد * زن کردن اولنک معنانه در تنکه دیباجده کچدیکه (مردیت یازمای و آنکه زن کن) پیورمشیدی (الفتی یا حرف تنکیر حرف وحدت دین بیلز بمن (بعض نسخه ده عبشی واقعدر دیر لک معنانه (و یا حرف تنکیر در (مکنت قدرت معنانه در (مرا را حرف تخصیص بنم دیکدر ادات مفعول اولمقده جائز (اورا بوراده مذکور را کیدر (چون واو اصلیه ایلله نیجه کیف معنانه (دوستی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بر پیره دیدلر نیچون اولمز سین پیر دیدی قریلره القم یوقدر و انلره عبش وزند کانه ایده م دیدلر نازه زن دله چونکه جسامه مکنت و قدر نک وارد دیدی بنم که پیرم قریلره القم اولمیه یا خود بکا که پیرم قریلره عبش و الفت اولمیه انک که جوان اوله بکله که پیرم نیجه دوستلغی صورت بغلر یا خود اکا که جواندر نیجه دوستلق

رد ابن سید علی و شروری

رد شعی
رد شعی

رد شعی

رد حلی و نعمه الله

صورت بغلر (حاصلی پیر اهل انصاف ایش ککه بویه جوا بلر و پر مشدر * بیت *
 زور باید نه زرد که بانورا * کزری دیستر که ده من گوشت * بانو خاتون دیمکدر (کرز کاف عجمک
 فنی وزاه عربله هاوج معانسه در (و یا حرف وحدت (من بطمان دیمکدر (نون ضرورت
 وزن ایچون تخفیف قلندی (گوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکدر لم معانسه (محبول بیت)
 زور کرکدر زور کرکز زرا قادیخفه برکز سوکلی رکدر اون بطمان اتدن حاصلی آج اولور جلیق
 اولور اما کرز سر اولماز یا بلرنده مغبول و مکرم کیر مختدر اندن غیر برنسته دکل * حکایت
 منظومه * شنیده ام که درین روزها کهن پیری * خیال بست به پیرانه سر که کیرد جفت *
 کهن کاف عربک ضمی وهانک فنی وضمیمه اسکی دیمکدر هابی ضمه به تخصیص ایدلری وجه
 ایلتر (پیرانه سر پیرلک وقتند دیمکدر استعماللرنده (جفت جیم عربک ضمی وفانک سکونیه
 بونده زوجه مر ادر زرا طرفینه جفت دیرل (محصول بیت) ایشتم که بوزمانه براسکی پیر
 یعنی بریکین قوجه خیال بغلدی پیرلک وقتند که زوجه اله یعنی ناهل ایلد حاصلی اولنک
 خیالی بغلدی بوقصه حضرت شیخک زمانده کندینک معلومی اولان قصه لر دندر تنکه
 بونظیک آخرنده تصریح ایلر * بخواست دخترکی خو بروی کوه نام * چودر ج کوه رش از چشم
 مردمان نهفت * دخترکی کاف حرف تصغیر (و یا حرف وحدت (خو بروی وصف ترکیبی
 صفت دختر (کوه نام اضافتی بیانه در اولده وصف ترکیبی اقسامنددر (جوادات تشبیه (درج
 دالک ضمی وانک مکونیه جواهر حقه سنه دیرل (کوهه اضافتی لامیه تعریب ایلد کلرنده
 جوهر دیرل (شین ضمیر دختره راجعدر (چشم مردمان لامیه (نهفت باحرف ظرف (و یا حرف
 تا کید (ونهفت نونک وهانک ضمیر لیه کرلی دیمکدر بونده مراد مستوره لکدر (محصول بیت)
 کوه آدی خو بروی برقیز جغز دیلدی حاصلی برکوزل قز دیلدی جوهر حقه سی کی اول قبر
 مردم کوزندن مخنی و مستوره ایدی باخود کندینک کوهی حقه سی کی خلق کوزندن مستوره
 ایدی مصراع ناینک (معناسنی فرجی کی مر دمک کوزندن مخنی ایدی دین قتی ایلری کنش
 * چنان که رسم عروسی بود تماشا بود * ولی بحمله اول عصای شیخ نهفت * عروسی یاه
 نسبتله دکونه دیرل (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (و بود فعل ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر (ولی ادات استدراک (با حرف ظرف (جمله اول بیانه (عصای شیخ لامیه
 (نهفت با حرف تا کید (خفت خانک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب بونده یاندی دیمکدر
 (محصول بیت) انجیلین که دو کونک عادت وقانونی اولور تماشا اولدی اما جمله اولده یعنی اول
 سر کرده شیخک عصای یاندی حاصلی آلتی ازاله بکارت ایده مدی یعنی درج عقبی دلمده
 دولت مساعد اولدی (تماشا برینسه مهیا یازنلر جمع متونه مخالف یازمشلر * کان کشید نزد
 بره دف که توان دوخت * مکر بسوزن پولاد جامه هنکفت * هدف هانک ودالک فتحه لر یله
 اوق نشانه دیرل (دوخت مصدر معانسه در (مکر الامعناسته در (با حرف صله (سوزن
 سنک ضمیمه اکنه دیرل پولاده اضافت بیانه در (پولاد با عجمک ضمیمه جلیک دموره دیرل
 (جامه هنکفت بیانه (هنکفت هانک فنی و کاف عجمک ضمیمه صبق طوفنش نسته (محصول بیت)
 پیر کانی چکدی اما نشانه اورامدی یعنی ازاله بکارت مالک اولدی زرا دیمک اولماز مکر
 پولاد ابکنه اله صبق طوفنش اسابی حاصلی آلت مساعد ایده منجه ازاله بکارت مپسر
 اولماز * بدوستان کله آغاز کرد و جت ساخت * که خانمان من این شوخ دیده پاک برفت *
 کله کاف عجمک کسر یله شکایت معانسه در (خانمان اوو برق معانسه در اما نعمة الله مال
 و ملک و طوار دیمش (پس مال و رزق دینه دخل ایدن زانل ایش حاصلی ترکیب اولوب

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی

رد سروری و شمعی

رد سروری

املا اولقی کرک (شوخی دیده کستاخ معانسه در (پاک برفت پاک سپردی یعنی هرغم و ارادیه
 اتلاف ایلدی زرا پاک برد دیرل هرغنی و ارادیه الوب کتور مکه یعنی برنده نسته قومغه
 (محصول بیت) پیر حجاب ایلامک ایچون دوستلرنده شکایت ایلکه باشلیوب جت ودایل
 پیدا ایلد بکه بنم مال و ماملکی بو کستاخ پاک سپردی نسته قومادی کینی مهر معانسه
 و کینی دوکونه صرف ایدوب فقیر اولدم بو خود قیز دکل ایش بن مغبون اولدم دیواظهار
 شکوی ایلدی (پاک برفت معناسنی نم و ارادیه اتالی و اتالی اوینه ایلندی دین معنای
 مرادی قتی بیانه ایلتمش * میان شوهر وزن جنک و فتنه خاست چنان * که سر بشخته
 وفاضی کشید و سعدی گفت * شوهر شینک فنی وضمیمه عورت اری (بشخته با حرف صله
 (خاست فاعلی (جنک و فتنه به راجع تختده ضمیر در علی سبیل البدل (سر بونده غایت ونهایت
 معانسه در تقدیر سرشدر (شین جنک و فتنه به راجعدر طریق مذکور اله (کشید فعل ماضی
 مفرد غائب مبنی للمفعول معانسه به فاعلی مذکور کیدر چکلدی یعنی منتهی اولدی دیمکدر
 (و سعدی گفت مابعد نه مرهوندر (محصول بیت) ار و عورت اراننده جنک و فتنه شویه
 قافیه که اوجی یعنی اونه سی شخته به و فاضی به منتهی اولدی یعنی دعواک اوجی فاضی به وصو
 باشی به چکلدی حاصلی دعوی اله فاضی به وصو باشی به واردیلر * پس از خلافت و شنت کاه
 دختر نیست * ترا که دست بلرزد کهر چه دانی سفت * خلافت تابونده اسلوب عجم اوزره
 داخلدر زرا بونک اصلی خلافتدر که مضاعفه باینک مصدر نایسندر (شنت و شناعت چرکنک
 معانسه در (ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر (بلرزد باه استمرار اله فعل مضارع مفرد غائب
 فاعلی تختده یه راجع ضمیر در (کهر سفت مقدم مفعولیدر (و سفت سفت معانسه در (داینک
 مفعولیدر دانی فعل مضارع مفرد مخاطب نه بلورسین یعنی نه قادر سین دیمک اولور (محصول بیت)
 سعدی دیدی بوقدر مخالفت و شناعتن صکره دخترک کاهمی بوقدر سنکدر زرا سنک که
 پیر کدن الک دتر کهر دلمکه نه بلورسین یعنی قادر دکل سین دخترک نامی کهر اولدیغی جهندن
 بنده ابهام و لطیفه وار قندیر * * باب هفتم در تأثیر تربیت * * یکی از وزرا پسری
 کودن داشت پیش یکی از دانشمندان فرستاد که یکی مر این را تربیتی کن مکر عاقل شود مدتی
 تعلیم کرد مؤثر نبود پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل نمی شود و مراد بوانه کرد * کودن
 کاف عربک ودالک فتحه لر یله عربیدر لغتده سمر آتیه دیرل صکره غبی و احق معنای زنده شایع
 اولدی (تربیتی با حرف تنکیر (مکر ادات مخنی (مدتی با حرف وحدت (محصول ترکیب) وز پرلردن
 برینک براحق اوغلی و ارادیدی دانشمندلردن برینک قتنه کوندردیکه بونی تربیه اله اوله که عاقل
 و دانا اوله برمدت بو که تعلیم ایلدی مؤثر اولدی باباسی قتنه بر کیمه کوندردیکه بو عاقل اولماز
 و بنی دبوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولدیغندن غیر بنده دیوانه ایلدی * قطعه * چون بود اصل
 جوهری قابل * تربیت رادر و اثر باشد * اصل جوهر لامیه در (و یا حرف وحدت (تربیت تفعلیل
 یابندن مصدر در تبااء مصدر دن بدلدر (و یا حرف تخصیص (در حرف ظرف (اوضمیری اصل
 جوهره راجعدر (محصول بیت) چونکه بر حوهرک اصلی یعنی ذاتی قابل اوله تربیتک انده اثری
 اولور یعنی تربیت انده مؤثر اولور * هیچ صیقل نکونداند کرد * اهنی را که بد کهر باشد * صیقل
 صادق و فافک فتحه لر یله و باینک سکونیه دموردن پاس اچیمی کیمه یعنی صانعک اسمیدر عجم
 صانعندن صنعت نقل ایدوب استعمال ایدردین افزا ایش بلکه اسم الی که مصفله در انک معانسه
 استعمال ایدرل (ندان بونک کی برلده نتواند معانسه در (و کرد کردن معانسه در (اهن دمور (و یا حرف
 وحدت (و رادات مفعول (که حرف رابط صفت (کهر بونده اصل معانسه در (محصول بیت)

رد شمعی

رد سروری

هیچ راستار صیقلی ابوابی که قادر دکل در برد مر یکه اصلی و ذاقی برامز اوله * سک بدر پای
 هفتکانه مشوی * که چو ترشد پلید تر باشد * سک مشویک مفعول صریحی و بدر یا غیر صریحی
 هفتکانه به اضافتی بیانه در اصلند هفتکانه بدیشر بدیشر دیکدر اما بونده در پای هفتکانه دن
 بدی در بامراد در پس بدی دوری در یالیه تفسیر ایدنلر تفسیر ایلشیر (مشوی فعل نهی مفرد
 مخاطبدر) شو بیدندن شستن دن دینلر غلط سو بیدیلر (که حرف تعلیل (تر باش معناسنه در
 پلید به بجمک فحیحی و لامک کسر یله مردار دیکدر (و زادات تفضیل (محصول بیت) کلپی پاک
 اولسون دیو بدی دکر له بومه زیرا چونکه باش اولدی اولکیدن دخی مردار اولور * خر عیسی
 کرش بیکه برند * چون بیاید هنوز خر باشد * کرش ضمیر خره راجعدر (محصول بیت) حضرت
 عیسی علیه السلام خرینی اگر فرضا مکه به ده ایلدوب کتورر رسه چونکه مکه دن کله الان خردر
 مکه به واروب کک خر اگدن آنی اخراج ایلر * حکایت * حکیمی پسران را پندهی داد که جانان
 پدرهنر اوزید که ملک و دولت دنیا اعتماد را نشاید و جاه از دروازه بدر زود سیم و زور در محل
 خطرست بادزد بیکار ببرد و یا خواجه بتفاریق بخورد اما هر چشمه زاننده است و دولت
 باینده و اگر هنرمند از دولت ببقدر غم نباشد که هنر در نفس خود د ولست هنرمند هر جا که
 رود قدر بیند و در صدر نشیند و بی هنر هر جا که رود لقمه چینه و سختی بیند * حکیمی
 یا حرف وحدت (پسران را تقدیری پسرانش رادر) (را ادات مفعول) (که حرف بیان (جانان
 الف و نون ادات جمعدر) (آموزید فعل امر جمع مخاطب) (که حرف تعلیل (ملک مچک کسر یله
 اموال و انقال معناسنه در یعنی هر کس مالک اولدیغی نسته اما مچک ضمیمه مملکت و پادشاهلغه
 دیرلر مصدر معناسنه (دولت دنیا لایمه) (اعتماد را را ادات مفعول) (نشد فعل انی استقبال
 مفرد غائب لایق دکل دیکدر) (جاه منصب) (دروازه شهر قیوسی که سوقاق باشلرنده اولور که
 کوندز اجتی طورر و یکجه ایله قیونور زرا در قیو) (و واز باز معناسنه آچق دیکدر) (و هاء رسمی
 ادات تخصیصدر اجتی دورد یعنی چون بوجنس قیویه کوچه بنده دیرلر سوقاق باشی بغلد یعنی چون
 زیرا کوچه تصغیر کورد که کوبدن مقصور در که محله در سوقاق تعلیمی دیکدر (ایمدی دروازه
 سوقاق و قلعه قیوسی دین حقیقتن بتلویب غیر یله تقلید ایله سولیش (وسیم وزردر سفر
 محل خطرست یعنی خوف مجملنده) (بادزد بیکار ببرد) (و یا خواجه بتفاریق بخورد (بیکار
 براوغوردن دیکدر) (خواجه یعنی صاحب سیم وزر) (بتفاریق آذر آذر) (چشمه زاننده بیانه
 زانیدن طوغوچی چشمه یعنی دائما کسلز) (دولت پاینده بیانه پابند ثابت دیکدر زیرا پاییدن
 کومیکدر (لقمه چینه لقمه دیو شیر یعنی دینجیلک ایدر فعل مضارع مفرد غائبدر چینه بدندن
 چینه بدندن دکل بعضیلر ظن ایلدیکی کی (محصول ترکیب) بر حکیم اوغللرینه نصیحت و برزدی که
 ای باباک جالیری هنر تحصیل ایلک زیرا دنیاک ملک و دولتی اعتماد لایق دکل و جاه و منصب
 شهر قیومندن طشره سنکله کتیز یعنی غریبه کنسک منصب سنکله بیله کتیز بلکه بیدیکل برده
 قانور و اتون واجه سفرده خوف مقامنده دریا اوغر بلر براوغوردن ایلدر و یا صاحبی آذر آذر
 باب باب بیر اما هنر دائما آفیمی بکار در که هیچ کسلز و ثابت دولتدر که اولنج سندن آریلر
 هر قنده ایسک سنکله بیله در و اگر اهل هنر دولتدر دوشرسه غم دکل زیرا هنر نفسنده دولتدر
 اهل هنر هنر قنده که کبدر قدر و عزت و حرمت کورر و صدر مجلسده اوتورر حاصلی رجات بولور
 اما هنر هر ره که کبدر دینجیلک ایدر و روز کاردن شدت کورر * بیت * سختست پس از جاه
 تحکم بردن * خو کرده بنساز جور مردم بردن * سختست مقدم خبر (و بردن مؤخر مبتدا
 (پس از جاه خبرک ظرف زمانی (تحکم فعل با بندن مصدر در بر کیمسه نک حکمی الشده اولتی

و در شرح جیعا
 و در این سید علی و سروری

و در سروری و شعی

و در شعی

یعنی حکومتن چکیمک برده نک مفعولی (خو کرده مانوس اولمش دیکدر) (بنساز با حرف صله
 (و یا حرف مصاحبت نازه و ناز ایله) (جور مردم لایمه) (و برده نک مفعولی) (بردن مبتدا و مقدر سختست
 خبری (محصول بیت) منصبدن صکره یعنی منصبدن آیرلدقن صکره انک حکمی و امری
 کونورمک قنیدر یعنی مشکدر ناز و نعمته و یا ناز و نعمته مانوس اولان خلق جور و جفاسنی
 کونورمک شدید در حاصلی کوجدر * قطعه * وقتی افتاد و فتنه در شام * هر کس از گوشه
 فرارفتند * وقتی یا حرف وحدت (فتنه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل (در حرف صله
 حرف ظرف اعتبار ایدن بتلایمش (گوشه یا سیده حرف وحدت) (و همزه حرف توسل (فتنه
 و گوشه همزه رخی حرف وحدت دین غریب افترا ایلش (محصول بیت) بروقت شامد بر فتنه
 دوشدی پس هر کس که بر گوشه دن کتیدیلر یعنی وطنندن آیرلوب دیار غریبه طاعلیدیلر * روستا
 زادگان دانشمند * بوزیری پادشاه رفتند * روستا کوبدر قریه معناسنه (روستا زادگان
 کوبده تولد ایلین اولاد (دانشمند اضافتی بیانه) (بوزیری یا حرف صله) (و یا اولی حرف
 مصدر (و ثانی اضافت ایچون ککشددر که لایمه در) (پادشاهدن ها ضرورت قافیه ایچون حذف
 اولندی ضرورت وزن ایچون دین خطا ایلدی (محصول بیت) کوبک دانشمند اوغلا نچقلا ری
 یعنی اوقومش کوبیلر پادشاهک وز پرکنه کتیدیلر یعنی سلاطینه وزرا اولدیلر * پسران وزیر
 ناقص عقل * بکدابی بروستار فتند * پسران وزیر لایمه (ناقص عقل وصف ترکیبدر
 پسرانه صفتدر وز پر دکل) (بکدابی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر
 (روستا یا حرف صله (محصول بیت) وزیرک ناقص عقل اولان اوغلاری کدالغه کوبه کتیدیلر
 یعنی شهرده دینجیلک ایلک حجابندن روستا ره جرارلک ایدر دی زیرا اعتبار علم و کماله در
 نسب و مال دکل * بیت * میراث پدر خواهی علم پدر آموز * کین مال پدر خرج توان کردیده
 روز * میراث پدر لایمه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن (علم
 پدر لایمه و اموزک مقدم مفعولدر (آموز فعل امر مفرد مخاطب اوکرن دیکدر) (کین اصلنده
 که این در) (که حرف تعلیل) (و این اشارت قریبدر مال پدره که لایمه در) (و توان کردید
 مفعول اولی (و خرج ثانیسی) (کرد مصدر معناسنه در) (بده روز یا حرف ظرف (ده روز
 اون کون (محصول بیت) اگر باباک میراثی دیرلرک باباک علقی اوکرن یعنی باباک منصبی
 دیرلرک باباک هنری تحصیل ایله زیرا بومال پدری اون کونده خرج ایلک نمکندر اما هنر
 بردو کتیز مالدر * حکایت * یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کردی و ضرب بی محابازدی و زجر
 بی قیاس کردی پسران بی طاقی شکایت پیش پدر برد و جامه از تن درد مند برداشت پدر را
 دل بهم برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران احاد رعیت چندی جفا تو بخ روایی داری که
 پسر را سبب جیست گفت سخن باندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده باید کردن همه خلق را
 خاصه پادشاهان را که هر چه بردست و زبان ملوک رفته شود هر آینه با فواه گفته شود و قول و فعل
 عوام را چندان اعتبار نباشد * تعلیم ملک زاده مصدرک مفعولنه اضافتدر (زاده یا حرف وحدت
 و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت دین زائد سولیش) (کردی یا حرف حکایت
 (ضرب بی محابا بیانه بی توقف و بی پروا دیکدر) (زدی یا حرف حکایت (زجر بی قیاس (زجر
 لغتدر سور مکرر اما بونک کی برلده جور و جفا مراد در) (کردی یا حرف حکایت (بی طاقی
 یا حرف مصدر (تن در د مند بیانه) (بهم برآمد متقبض اولدی) (احاد رعیت افراد رعیت
 دیکدر) (پسر مرا لایمه بهم پسر عه دیکدر) (بعض نسخته ده) (فرزند را واقعدر) (بونده پسر مرا
 یازان بوندن معلومدر فار سیده رسوخ (سخن باید گفته نک مفعول صریحی) (و باندیشه غیر صریحی

و در شعی
 و در شعی

و در این سید علی

و در شعی

بعض نسخه‌ده اندیشیده واقعدر و بعض نسخه‌ده باید گفت و باید کرد واقعدر (خاصه خصوصاً)
 دیکدر (پادشاهان را را اادات مفعول) که حرف تعلیل هر آینه البته (با فواه با حرفی ظرف) افواه
 فک جعیدر افزار دیکدر (محصول ترکیب) فضلا دن بر بی بر پادشاه زاده بی تعلیم ایدری
 و بی توقف و بی پروا بوکا کوک اورردی و اورا نسز جور و جفا ایدری شاه زاده طاقنسر لکدن
 باباسی قنه شکایت ایلندی (یعنی پدرینه اول بی رحم استادنن شکایت ایلندی) و مجروح
 کوده سندن قفتان چیقاروب چومق نشانن کوستردی باباسی بونک بوحالی کورنجه منقبض
 و مکدر اولدی (حاصلی غضبه کادی استادی دعوت ایلدی و دیدی افراد رعیت او غلغلر بک
 اوزرینه بوقدر جور و تو بیخی روا یعنی جائز طومر سینه که بنم او غلومه ر و اطو ترسین سبب ندر
 استادیدی سوزی فکر ایل سو بک کرک (و حرکتی مقبول ایلک کرک) جمیع خلقه خصوصاً پادشاهلره
 زیراهرنه که ملوک التندن و دبندن صادر اولور البته دیلدره سولنور یعنی خلقی اراننده
 شیوع بولور اما عوامک قول و فعلنه اعتبار یوقدر یعنی ملوک اقوال و افعالی کی معتبر دکدر
 * قطعه * اگر صد ناپسند آید ز درویش * رفیقانش یکی از صدنداند * (محصول بیت) اگر
 یوز قول و فعل نامقبول کلورسه (یعنی صادر اولور سه مرد درویشدن بولد اشاری یوزدن بر بیخی
 بلرز را حیر اعتبارده اولنردن دکدر * و کرک ناپسند آید ز سلطان * زافلمی با فلمی
 رسانند * (محصول بیت) اما اگر سلطانن بر قول و فعل ناپسند صادر اولورسه انی اقلیدن اقلیه
 ایرشدر لر (یعنی مملکت مملکت یایلور کیدر * پس در تہذیب اخلاق خداوند زادگان انتہم الله
 نیاتاً حسنات اجتهاد پیش از ان باید کرد که در حق عوام * تہذیب تفعلیل باندن مصدر در تطہیر
 معنای (اخلاقه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) اخلاق خلقک جعیدر خاک ضعی
 و لامک ضعی و سکو بله خوی و عادت معنای (خداوند زادگان اضافتی لامیه در) ایت فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب افعال باندن (انبات بتور مکدر) هم ضمیر منصوب متصل مفعول صریحیدر
 ایت نک (وجلاله فاعلی) نیاتاً مفعول مطلق (حسنات فاعلی) اجتهاد افعال باندن مصدر در
 سعی و کوشش معنای (پیش بام عرینک کسر بله زیادہ معنای در) (محصول ترکیب) و فتاکیم
 سلاطینک اقوال و افعالی عوامک اقوالی و افعالی کی اولمیدسه پس پادشاه زاده لک اخلاقی پاک
 الہدہ الله تعالی انلری کوزل نبات بتور سینه یعنی کوزل و مقبول نبات کی مقبول عالم ایلسون جله
 معتزضہ دعاء له در پس بونلک تہذیب اخلاقندہ سعی و کوشش اندن زیادہ ایلک کرک که
 عوام زادہ لک حقندہ ز بر مقام اعتبارده بونلدر عوام زادہ لک * قطعه * هر که در درخیش
 ادب نکند * در بزرگی فلاح ازو برخاست * هر که یعنی هر کس که نیکه مکرر بیان اولندی (خردی
 با حرف مصدر و شین که به راجعدر) بزرگی با حرف مصدر اولوق و یوکک (فلاح اسمدر فوز و نجات
 معنای) یعنی صلاح حال معنای ثلثین فعلی مستعمل دکدر افعال باندن مستعملدر
 مفلح دیر ایاوشلی کشتی به (محصول بیت) هر کیمسه که خرده لکنده (یعنی اوشاقلغندہ انی تأدیب
 ایلرز ابر بلکنده و یوکککنده اندن فلاح قافار) بوندہ ماضی مستقبل معنای در حاصلی
 کوچک ایکن مؤدب اولیان بولک اولجہ بی ادب اولور * چوب تررا چنان که خواهی بیج *
 نشود خشک جز با تش راست * چوب تر بیانید چوب اغیج (و تر باش) بیج فعل امر مفرد مخاطبدر
 بیچیدن بوندہ اکک و بوکک معنای در (نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولر دیکدر
 خشک تقدیری چوب خشک در) (باتش با حرف مصاحبت) راست بوندہ طوغری معنای در
 (چوبی عصا بله بیان ایدن اغایی بطر ایش (محصول بیت) باش اغایی آجلین که دیلوسین لک و لک
 اما قوری اغاج آشدن غیر بله راست اولماز یعنی طوغر لایز * بیت * ان الغصون اذا قومتها

اعتدلت * و ايس بنفعك التقوم بالخشب * غصون غصنک جعیدر دال و بوداق معنای (اذا
 معنای شرطی متضمن اسم ظرف) قومت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب در تفعلیل باندن
 مصدری تقوم کلور طوغر معنای معنای (ها ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) غصونه
 راجعدر) اعتدلت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبہ در افعال باندن با بندن با بندن با بندن راجع
 ضمیر) معتدل بوندہ مستوی و مستقیم معنای در همزه سی و صلاله ساقط اولور (ایس اسمی
 مفرد ضمیر شاندر لیس الحال والشان دیکدر) بنفع فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فتح باندن
 (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) التقوم لفظاً مرفوع فاعلیدر و جله فعلیه
 اعرابدن محلاً منصوب خبر لیس در) بالخشب جار مجرور بله تقویمه متعلقدر (خشب خاک
 و شینک ضمیمه خشبہ نک جعیدر خاک و شینک فتحه لایه بوندہ قوری اغاجلر مراد در
 (محصول بیت) تحقیق تازه بوداقلر و فدانلر غن سن انلری طوغر معنای مراد ایلک طوغر بلور
 (اما حال و شان بودر که سکا فاندہ و برمز قوری اغاجلری طوغر معنای سعی و کوشش ایلک
 نیکه بیوردی آشدن غیر بله راست اولر * ملک را حسن تدبیر ادب و تقریر سخن او پسندیده
 آمد خلعت و نعمت بخشید و پایگاهش از آنچه بود بزرگتر کرد انهد * (محصول ترکیب) پادشاه
 استادک حسن تدبیری و آنک سوز تقریر ایلہ سی مقبول کسادی خلعت و نعمت باغشدری
 و مرتبه و منصبی اولدوغندن بوجہ لک ایلدی یعنی منصبی زیادہ ایلدی اولکیدن (معانوم
 اولا که مذکور ادبیک فضلی و ارامش اما تعلیمی بوغیش والا اسلوب تعلیمه مالک اولان
 شا کردی دوککه محتاج اولماز بلکه از ارلغہ بله محتاج اولماز دکل که دوککه (زیرا حسن تعلیم
 داد خدادار علمه و فضله نسبت دکدر * حکایت * معلم کابی * اسم فاعلک ظرف مکانہ
 اضافتیدر) معلم تفعلیل باندن او کرد یچی کیمسه (و معلم تفعلیل باندن او کرد یچی کیمسه
 بعض جهله معلم شا کردنه دیر تفعلیل باندن اسم مفعول صیغه سی اوزره بوحود حیوانات
 جنسندہ مستعملدر انسانده استعمالی جائز دکدر) نیکه که تعلیم متعلم بو که قرینه در و فروع
 کابلرندہ کاب صیددر کاب معلم یچی خود مثیدر فتدر) کتاب کافک ضعی و تانک تشدیدیه
 لفظ مشترکدر مفرد بله جمع یبندہ (مفرد اولجہ مکتب معنای در) اما بیج اولجہ کاتیر
 دیکدر) بعض شراح مختار صحاحک کلامی غلط چقروب خطا فاحش ایش دیمش که
 بضم الکاف و تشدید التاء بمعنی الکتابه و الکتاب و المکتب (و المعنی علی الاول بالترکی بر باز بجزایر
 معلمین) و علی الثانی بر کتاب معلمین و علی الثالث بر مکتب معلمین و مختار صحاحک عبارتی
 بو در الکتاب بالضم و التشدید الکتابه و الکتاب ایضا و المکتب واحد انہی تأمل ندر) منہ سندہ
 کاب جمع کاتیر اما بوندہ مکتب مراد در دین جعہ حصر ایلد کنده اظهار جهل ایش
 پس معلوم اولدیکہ کاب مکتبه بر معنای در (و با حرف وحدت) و را اادات مفعول * دیدم
 درد یار مغرب ترش روی و تلخ گفتار و بد خوی و مردم آزا رو کدا طبع و ناپرہیز کار که عبس
 مسلمانان بدیدن اوتبه کشتی و خواندن قرآنش دل مردم سیه کردی جچی پسران یا کبرہ
 و دختران دوشیزہ بدست جفای او گرفتار نہ زهرہ خندہ و نہ یارای گفتار که عارض عین
 یکی را تباہجہ زدی و گاہ ساق بلورین دیکری را شکجہ کردی القصہ شنیدم که طرفی از
 خیانت او معلوم کردند نزدش و براندد و مکتب اورا بمصلحی دادند پارسایی سلیم نک
 مردی حلیم که سخن جز بحکم ضرورت نکفتی و مو جب از آد کس رز بانش زفتی کہہ دکا ز
 هبت استاد نخستین از سر بد رفت و معلم دومین را اخلاق ملکی دیدند دیو یکدیگر شدند
 و با اعتماد حلیم و ترک علم کردند و در اغلب اوقات باز یچہ فراہم نشستندی و لوح درست نا کرده در سہر

رد سروری

رد شعی

رد سروری

یکدگر شکسندی * ترش روی وصف ترکیبی در اکشی صورتی دیکدر (نخ گفتار آبی سوزنی
 دیکدر (بدخوی) و مردم (ازارده بویه در برامز خویلی آدم انجیدی) (کدا طبع دیلجی
 طبیعتی یعنی طبعکار (نار بهر کار) کار ادات فاعلدر بر بهر سز (یعنی فاسق و فاجر) (تبه) (تاک
 و باه عریضت فقه لری و هاء اصلیه ایه (تباهدن مخفف فاسد دیکدر) (کشی یا حرف حکایه
 اولور دی دیکدر) (کردی یاسیده بویه در) (جعی) (یا حرف وحدت بر بلوک دیکدر) (بسران
 یا کیره بیانیه (یا کیره پاک معناسنه در) (دختران دوشیره ده بیانیه در) (دوشیره قزاوغلان
 معناسنه در) (یا حرف صله) (دست جفای او بیانیه و لامیه در) (کرفزار مبتلا دیکدر) (زهره خنده
 لامیه) (زهره لغته جگر یانده اولان اوده دیر اما اصطلاحده بحال و قدرت معناسنه مستمیلدر
 (تکه شاعر دیش (یت) زهره ندارم که بیوسم لب) (تبروکان دارد ابروی تو) (خنده اسمد
 کوله معناسنه) (یاری گفتار مصدرک مفعولنه اضافتدر) (ز برایا قدرت معناسنه اسمد
 مصدری) (بارستن) (و یاریدن کلور) (گفتار کلجی معناسنه در اما اصلنده وصف ترکیبدر نهایی
 ترکیب خفی قبیلنددر سوز کتور یچی معناسنه) (صکره نفس کلامه اطلاق ایلدیلر) (که کاهدن
 مخففدر) (عارض سین بیانیه) (عجم دانی مفتوح او قور سابقانکه بیان اولندی) (بونده عارضدن
 مراد یوزدر) (رخله تعبیر ایدنه دخل ایدوب یوزک ابکی یاندر دین نه سوبلد یکن یلر ایش
 (طباخچه باه و جیم عجم لرایله ترکیحه هپاز و شله دیرلر) (ساق بلورین بیانیه) (بللور بانک کسری
 و لام مفتوحک تشدیدله در اصلنده) (اما عوام تحریف ایدوب لام مخففک ضمیمه استعمال ایدر
 (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دیگره اضافتی لامیه) (و یا حرف وحدت) (و یا حرف تخصیص
 (طرف یا حرف وحدت بر مقدار دیکدر) (بمصلحی یا حرف صله) (و یا حرف وحدت افعال
 یانندن اسم فاعلدر اهل صلاح دیکدر) (پارسایی بدلدر مصلحن) (و یا حرف وحدت) (سلم
 صفتی نیک مرد صفت بعد الصفت) (و یا حرف وحدت) (حلم نیک مرده صفت) (که حرف
 رابط صفت) (یا حرف مصاحبت) (حکم امر معناسنه در) (یعنی شان و کار) (موجب سبب معناسنه در
 (موجب ازاره و ازارک کسه اضافتدری لامیه در) (کودکان الف و نون ادات جمع و را حرف
 تخصیص) (هیئت خوف معناسنه در) (نخست نوک و خالک خمه لریله و سینک سکونیه اول
 دیکدر) (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دومین یا نون سابق کی) (و یا حرف تخصیص
 (اخلاق ملکی بیانیه) (و یا حرف نسبت) (یا حرف صله) (اعتماد و مصدرک مفعولنه اضافتدر
 و لامیه) (تک عیده مصدرک مفعولنه اضافتدر) (اغلب اوقات لامیه) (کثرا و قات دیکدر) (یا حرف
 صله باز یچه او یجق) (چه حرف تصغیردر) (فراهم مجموع معناسنه در) (لوح لامک فحقی و و نک
 سکونیه تخته دیکدر) (عربک و عجمک اولادی قرآن شریفی تخته دن او کرونور) (درست نا کرده
 (یعنی انده با یلانی تمام از بر لکسز) (در سر یکدیگر) (در حرف صله) (نشستندی) (و شکستندی
 (یاری حرف حکایه در) (محصول ترکیب) (بر مکتب خانه معلی کوردم دیار مغربده اکشی صورتی
 و آبی سوزنی و برامز خویلی و آدم انجیدی و دیلجی طبیعتی اهل طمع و فاسق و فاجر که مسلمانلرک
 دیرلکی آتی کور مکه فاسد اولور دی و قرآن او قوماسی خلقک و کلنی قرار در دی
 بر بلوک پاک و پاکیره او غلغله و بکر قرآنک جفاسی البته مبتلاک خوف و خشنیدن کولکه
 بحالدری و نه بری بریله سوبلشمکه قدرتدری و ارادی گاه برینک عارض سمیننه طباخچه اورردی
 و گاه بر غیرینک ساق بلورینی شکجه یعنی فله به جکردی قصه نک اونه سی بود که بر مقدار
 خیانتندن معلوم ایلدیلرانی دو کدیلر و مکتندن سو ردیلر و مکتبنی بر صالح کیمسه به و ردیلر
 بر زاهد و عابد و سلیم و پوایو حلیم کیمسه به که سوزی امر ضرور نسز سوز یلزدی و دیلندن

ردسروی

کیمسه بی

کیمسه بی انجمنک صادر اولور دی بویه اولنجیه او غلا نجفلرک اولکی استادک خوفی باشندن کندی
 و ابکنجی معسک اخلاق ملکبسنی کوردیلر بری برینه شیطان اولدیلر و انک حلمنه اعتماد ایه علم
 او قومنی تک ایلدیلر و اکثر اوقانده بری بریله او یون او یونا معفه او تورل دی و او خنی تمام او کرونوب
 بنزدن اول بری برینک باشنه فادرل دی * یت * استاد معلم چوبود کم زار * خرسک بازند کودکان
 در بازار * کم بونک کبی برلده ترک کلیدن عسارتدر (پس کم از انجمنه یچی دیکدر) (خرسک
 خانک کسری و رانک سکونیه و سینک فحله اوزنجه اشک او یینه دیرلر و بعضیلر دیدیلر خرس
 آبودر و کاف حرف تصغیر اسکی بسکی کبه لردن و کلردن آیدو شکنده بر صورت پیدا ایدرل
 و بریسی اول صورت کروب اتی او یینادر رومده رمضان سکونلرنده جبال او یینا تدفلی کبی
 و لکل وجه) (محصول یت) (استاد معلم چونکه کم آزار اوله یعنی حلیم و سلیم اوله او غلغله
 بازارده خرسک او یینو او یینارل بعض نسخه ده) (استاد و معلم دوشمش و او عطقله * بعد از دو
 هفته بردن مسجد کذر کردم معلم اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و بمقام خویش
 باز آورده انصاف برنجیدم و لاحول کان کفتم که ایلدیس را دیگر بار معلم ملائکه چرا کردند
 پیرمردی جهان دیده بنسید و بخندید و گفت نسیده که گفته اند * بعض نسخه ده (دل برو خوش
 کرده بودند و واقعدر) (انصاف بونک کبی برلده زیاده معناسنه در) (لاحول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم دیکدر) (محصول ترکیب) (ایکی هفته دن صکره اول مسجدک قیوسنه کذر ایلدم کوردم
 اولکی باوز معسک کوکلنی خوش ایلدیلر و ینه کندی مقامنه کتور مشلر الحق بومعنی ایچون
 زیاده انجندم و لاحول دبه رک دیدم شیطانی ینه ملکه نیچون معلم ایلدیلر بر پیرمرد جهان دیده
 ایشندی و کولدی و دیدی البشما مشمسین که دیشلدر (نشیده ده همزه خطاب ایچوندر دین
 قابل خطاب دکلش * منوی * پادشاهی بسر بمکتب داد * لوح سمینش بر کار نهاد * لوح سمین
 بیانیه) (لوح لغته مطلق تخته در اما عرب و عجم اولادی اوسفندن تعلیم ایلد کلری تخته نک جنسنه
 علم اولمشدر) (پس کومشند اولسه کالوح دیرلر آنکچون لوح سمین دیشدر) (معلوم اوله که
 ابناء سلاطینک لوحی کومشندن اولور اما غایتله اینجه اولورمش) (بونده سمینک نون تأکید و شین
 ضمیری ضرورت وزن ایچون ساکن او قومنی کرک و ضمیر سمره راجعدر کار یاندر) (اما بونده
 مراد قوتقدر) (محصول یت) (بر پادشاه او غلنی مکتبه و بری کومشندن بر لوح قوتوغنه قودی) (یعنی
 اکابر کومش لوح و بری * بر سر لوح او نوشته یز * جور استاد به که مهر پدر * سر لوح لامیه در
 اویه اضافته بویه در) (نوشته و اوایله و یا یله لغتدر جور استاد مصدرک فاعلنه اضافتدر) (مهر پدر
 لامیه در مهر بونده محبت معناسنه در) (محصول یت) (اول شاه زاده نک لوحی او چنه آلتونه
 یعنی آلتون صوبیله یازلشدی یازیلان بومصر اعدر که) (استادک جور و جفاسی بابانک محبتندن
 یکدر ز بر جور استاد علم و فضله ایشدر و مهر پدر جهله * حکایت * پارسا زاده رانمت بی قیاس
 از ترک عان بدست افتاد فسق و جور آغاز کرد و میزدی پیشه گرفت فی الجملة خبری نماد از سائر
 معاصی و منکری که نکرد و مسکری که نخورد باری بنصیحش کفتم ای فرزند دخل آب روانست
 و عیش آسای کردان یعنی خرج فراوان مسلم کنی را باشد که دخل معین دارد * پارسا زاده را یا حرف
 وحدت و همزه حرف توسل و یا حرف تخصیص) (همزه وحدت ایچوندر دین خطا ایلش) (ترکه
 تانک فحی و رانک کسریله متروک معناسنه در) (طلبه لامک کسریله مطلوبه معناسنه اولدیغی کبی
 آخرنده همزه اضافت ایچون کلشدر) (عمان عمک جعیدر اسلوب عجم اوزره عرییده اعلام کلور
 جمع قلت وزنی اوزره) (مبذر تفعیل یانندن اسم فاعلدر مسرف دیکدر) (و یا حرف مصدر
 (سائر معاصی بیانیه) (سائر جمع دیکدر) (و معاصی معصبتک جعیدر گاه معناسنه) (منکر اسم

ردشعی

ردشعی

مفعولدر افعال باینده نامشروع معنایه و یا حرف وحدت (مسکر افعال باینده اسم فاعلدر
سکر و برن نسته و یا حرف وحدت (باری یا حرف وحدت برگره دیمکدر) بنصیحش تقدیری
بطریق نصیحشدر (دخل دالك فتحی و خاء معجمه نك سكوتیه خارجدن كلوب الكه كرن نسته به
دیرل (آب روان آقان صو یعنی سریع الزوالدر) عبش یعنی ذوق و صفا (آسای کردان بیانیه
(آسیا و آسیاب بایله دکرمن دیمکدر کردان كاف بحمله صفت مشبهه در کردیدن دونه کن
دیمکدر (خرج فراوان بیانیه) (کسی یا حرف وحدت (ورا حرف صله) (دخل معین بیانیه
(محصول ترکیب) برعابد زاده نك عمیلر نك مژ و کاتندن نعمت بی قیاس و بیحد اله دوشدی
یعنی اورا نسمز ماله مالک اولدی فسق و فجوره باشلدی و اسراف کنیدی به صنعت طوتندی
حاصل کلام هیچ برنسته قالدی جیع معاصیدن و برمنکر و نامشروع قالدی که ایلدی یعنی
جیع منکرانی ایشلدی و برمنکر یعنی سکر و یروب سرخوش ایدن نسته قالدی که ایچمدی
و استعمال ایلدی حضرت شیخ بیورر برگره بن اکانصح طریقله دیدم ای اوغل دخل یعنی
بوالیکه کبرن نعمت بی کران آب رواندر یعنی افرصو کبی اکلنر کچر کیدر و ذوق و صفادونه کن
دکرمندر یعنی بولدیفن اوکیدر کیدر یعنی بیکه و ایچیکه مال طباغز حاصلی چوق خرج برکبسه به
مسایر که دخل معنی اوله حاصلی معین کلوری اوله * قطعه * چودخلت نیست خرج آهسته
ترکن * که میگویند ملاحان سرودی * که حرف تعلیل (سرودار معنایه در یعنی ایرلا دقلری
نسته (و یا حرف وحدت (محصول بیت) پارسا زاده به خطاب ایدوب بیورر چونکه معین کلورک
یوقر خرجی باب ایلر ایله یعنی خرجی چوق ایلر ز پرا کیمچیلر برار سو یلرر یعنی برلر ابر بیوردی
بیت آیدر * اگر باران بکوهستان نیارد * بسالی دجله کردد خشک رودی * یا حرف صله
(کوهستان طغلی) (بسالی یا حرف ظرف) (و یا حرف وحدت) (دجله دالك کسری و جیم عربک
سکونیه بغداد ارمغی) (کردد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده مستتر دجله به راجع ضمیر
(خشک قوری دیمکدر بایس معنایه) (دود دره به دیرل) (و یا حرف وحدت (محصول بیت)
اگر طاغیرده باران یاغز سه بریلده دجله ارمغی برقوری دره اولور یعنی بریاس جای اولور
حاصلی بفروردن معاونت اولم ایچم دجله صو بی اقوب دوکنور بیره تمیل طریقله بیورر
سکده چونکه معین کلورک یوقدر چوق خرج ایلر الکنده کی تیز دوکنور * عقل و ادب پیش
کیر و لهو و لعب بگذار که چون نعمت سیری شو دستخیز بری و پیشانی خوری پسر از لذت نای
و نوش این سخن در گوش نیارود و برقول من اعتراض کرد و گفت راحت عاجل بشویش محبت
اجل منقض کردن خلاف رأی خرد مندانست * لهو هیتی لایق اولیان نسته به صرف ایلکه دیرل
(لعب لامک فتحی و عینک کسریله و سکونیه و لامک کسری و عینک سکونیه لغتدر) (لعب فرخ طلب
ایلیکدر حسن اولیان نسته ایلر) (که حرف تعلیل) (سیری سبنک و باء بحکم ضمیر لایله دوکنمک
معنایه در) (پسر یعنی پارسا زاده) (نای لفظ مشترکدر بوغزله دودک یننده بونده ایکبسنده مساع
وار برینه قصر ایلین تقصیر ایلش) (نوش اسم مصدر در نوشیدن ایچمه و ایچکی معنایه
(عاجل شمدی حاضر معنایه در) (و اجل الف ممدود ایلر حاضر اولوب کلچکه دیرل) (منقض
مکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) (پسره دیدم عقل و ادبی اوکو که طوط یعنی عاقل و مؤدب اول و لعب
ولهو ی ترک ایلر پرا چونکه نعمت دوکنه شدت ایلدر سین یعنی چکر سین و پیشانیلق رسین اوغلان
بوغز و ایچکی لذتدن و با ساز و سوز و ایچکی لذتدن حاصلی بیه و ایچمه لذتدن بوسوزی قولاغنه
کتورمدی یعنی قولاغنه قوممدی و بنم سوزمه اعتراض ایلدی و دیدی شمدی حاضر راحت و
حضوری کلچک محک نشو و بیهله مکر ایلک خلاف فکر و تدبیر عقلا در * مشوی * خداوند آن کام

ونیک بختی * چرا سختی برن از بیم سختی * خداوند صاحب و مالک معنایه در (الف و تون ادا
جعدر) (کامد اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (واو حرف عطف) (نیک بخت وصف ترکیبدر
(و یا حرف مصدر) (چرا چیمده فتح و کسره جائزدر) (سخت شدید معنایه در) (و یا حرف مصدر
شدت دیمکدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلدرل) (بیم قورق سختی به اضافتی لامیه) (محصول بیت)
اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب نیکبختی یعنی دولت نیچون شدت ایلدرل یعنی چکرل شدت
قور قوسندن یعنی بن برز زمان زحمت و شدت چکرل دیوقور قوسندن الان نیچون شدت چکرل
حاصلی کلچک زمانده فقر و احتیاج چکرل خوفندن بالفعل نیچون متالم اوورل * برو شادی کن
ای بار دلفروز * غم فردا نشاید خوردن امروز * برو فعل امر مفرد مخاطبدر رویدندن کیت
دیمکدر رفتندن دینلر خطا ایلدیلر (بای ضمیه به تخصیص ایلنلر و ستایلیق ایلنلر) (شادی یا
حرف مصدر) (کن فعل امر مفرد مخاطبدر کیتندن ایلر دیمکدر) (بار دلفروز بیانیه) (دلفروز دالك
کسری و لامک فتحی و فاک سکونیه وصف ترکیبدر فروزیدن که تخفیدر افروزیدن کوکل
بالکلندر یی یعنی روشن ایدیی حاصلی مسرور ایدیی دیمکدر (غم فردا لامیه ابرته نك غنی
دیمکدر (محصول بیت) (وار شتک ایلر ای دلفروز یار یعنی بوکونی خوش کور ابرته نك غنی بوکون
نیک لایق دکلدر نیکه شاعر بیورر (بیت) (غم نآآمده خوردن بنقدم رنجده می دارد) (همان بهتر که
بافردا گذارم کار فردا * فکیف مرا که درصدر مروت نشسته ام و عقد قنوت بسته و ذکر
انعام در افواه عوام افتاده * فکیف خصوصاً دیمکدر ایاتک مضمو نندن مستثادر (مرا بکا
دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (صدر مروت لامیه در مجازاً) (عقد قنوتده بویه در) (ذکر انعام مصدرک
مصدره اضافتدر لامیه) (انعام افعال باینده مصدر در احسان معنایه) (افواه عوام لامیه
(محصول ترکیب) (هر کسه مذکور مدعی ایلر عامل اولم لازم خصوصاً بکا که صدر مروتده اوتور مشم
یعنی کرم و احسان باشنده و قنوت و جومر دالك عقدینی بعلتم یعنی سخا و لطف دو کوم دو کوشم دخی
انعام و احسانم افواه عوامه دوشمشدر حاصلی جومر دلکله مشهور عالم اولشم * مشوی * هر که
علم شد بسخا و کرم * بند نشاید که نه بدردم * علم بونده مشهور معنایه در (درم دالك کسری
ورانک فتحیه ایلر معنایه در عریجه درهم دیرل دالك کسری و رانک سکونی و هانک فتحیه
(محصول بیت) (هر کس که مشهور اولدی سخا و کرمه لایق دکلدر که اخفسته دو کوم دو که یعنی
بذل ایلوب صافیه و کرم و احسانی ترک ایلر * نام نکونی جو برون شد بکوی * در شوانی که
بندی بروی * نام نکونیانیه) (و یا حرف مصدر تقدیری نام نکونی بیت سنک آدک ایلکی معنایه) (برون
طشره دیمکدر ظرفاء عجم بانک کسریله او قور امار و ستایلیری ضمیمه پس برون لفظنی بضمتین عبارتله
قید ایلین روستایلیق ایلش) (شد بونده رفت معنایه در) (بکوی یا حرف صله در) (در قیو تقدیری
در احسان و کرمدر) (توانی فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطب قادر د کاسین دیمکدر
(که حرف بیان) (بندی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بغلیه سین دیمکدر) (بروی
یا حرف صله تقدیری برویندر (محصول بیت) (چونکه سنک آدک ایلکی یعنی سخا و کرمک
آدی محله به طشره چیمدی یعنی فاش اولدی لطف و احسان قیوسنی بوز که بغلغه قادر د کاسین
حاصلی سخا و کرمی ترک ایلر مزین زرا شهرت بند ایلکه مانعدر (بونده دردن مراد در خانه در
دین بو باید خطا ایلش) (برویک تقدیری بروی هیچ کس دین معناه خطا بندن غفلت ایلش
و المعنی بالسترکی قیو بغلیو لیز سین بوزه دین معنای ایلر بعلامش * دیدم که نصیحت نمی
پذیرد و دم کرم من در آهن سردا و اثر نمی کند ترک مناصحت کردم و روی از مصاحبت او بگردانیدم
و بکلیج سلامت بنشستم و قول حکما را کار بستم که گفتند اند باغ ما علیک فان لم یقب لموا فاما

رد این سید علی

رد این سیدی علی و سروری

رد این سیدی علی و سروری

رد این سیدی علی
در سروری

رد شعی

علیک * نمی پذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایلتز دیمکدر (دم کرم من بیاید و لامیه در حرف صله (آهن سرد او سابق کبی بایه و لامیه (ترك مناصحت مصدرک مصدره اضافتی لامیه در (مناصحت مفاعله بانك مصدر اولدر نصیحت معناسنه (بلغ فعل امر مفرد مذکر مخاطب در تعیل باندن ارشدر دیمکدر (مالسم موصولدر الذی معناسنه (علیک جار مجر یله مقدر ثبت به متعلقدر وجله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله سبله اعرابدن محلا منصوب مفعول بلغ در ان حرف شرط (ولم حرف جزم (قبلوا فعل جحد مطلق علامت جزم نونک سقو طبعدر (فا علیک ما اسم استفهام حرف نفی اولمده جائز (علیک اولکی کیدر (محصول ترکیب) کوردم که پسر نصیحت قبول ایلتز و بنم اسی نفسم انک صوق دمورینه اثر ایلتز یعنی دمور کبی شدید کوکنه کار ایلتز کا نصیحتی ترک ایلدم و مصاحبندن یوزم دوندردم و کج سلامتده اوتوردم و حکما قولنی ایش بغلدم یعنی کار ایلدم که دیمشدر سن سنک اوزر بکه لازم اولان قوی ایصال ایله اگر قبول ایلتز سه سکا نسته یوق یا خود سکا نه وار اندن یعنی قبول ایلتز دیکردن سکا ضرر یوق ز را ماعلی الرسول الالبلاغ در * قطعه * کرچه دانی که دستونددکو * هر چه میدانی ار نصیحت و پند * نشوند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونده قبول ایلتز معناسنه در (محصول بیت) کرچه بلور سین که سوزوکی دیکلر ز سن سو یله هر نسته بی که بلور سین نصیحت و پنددن یعنی سکا لازم نصیحتدر کر که قبول ایلسونلر کر که قبول ایلسونلر * زود باشد که خیره سرینی * بدو پای اوفتاده اندر بند * خیره سر عاجز و زیون و سر اسیمه (بیتی تک مفعول اولی و مصراع ثانی تک مضمونی مفعول ثانسی (بدو پای با حرف مصاحبت (اوفتاده و اوله اصل اوزره (اندر ادات صله (محصول بیت) تیز اولور که نصیحت دکلین سرمی ایکی ایغیله دوزاغه دوشمش کورر سین یعنی بر مصیبت کرفزار کورر سین * دست بردست مبرند که در یغ * نشید حدیث دانشمند * (محصول بیت) خیره سرانی الله اورر که حیف دانشمند سوزنی ایشتمدم دیو یعنی نادم و پشیمان اولوب نصیحت دکلید و کنه حیف بر * پس از مدتی آنچه اندیشه کرده بودم از نکت حاش بصورت بدیدم که یاره یاره برهم میدوخت و لقمه لقمه می اندوخت دلم از ضعف حاش بهم برآمد دروت ندیدم در چنین حالت ریش درویش را علامت خراشیدن و تک پاشیدن بادل خود کفتم * (محصول ترکیب) برمدتن صکره شول نسته بی که اول فکر ایشیدم انک نکت حاشدن ظاهرا کوردم که بیهیمه اوزره دیکردی و لقمه لقمه قرانوردی یعنی جرابردی کوکلم ضعف حالندن وز یاده فقر و فتناسندن مکرر و منقبض اولدی بویه حاشده مروت کوردم ریش دروتی یعنی خاطری یاره سنی حاصلی ریش دانی ملامتله طرملیوب اوسته نوز صاچتی یعنی انی ارزلبوب کوکلی مجروح ایلیکی مروت کوردم * کندی کوکله دیدم * منوی * حریف سقله در پایان مستی * نیند یشد ز روز نیکدستی * حریف سقله بیانبه سنک کسری و ضعیفه لغتدر (در حرف ظرف (پایان مستی لامیه (و یا حرف مصدر (نیند یشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب (روز نیکدستی لامیه (و یا حرف مصدر (محصول بیت) دنی یعنی الحق باده نوش مستلک نهایتده حاصلی غایت سکرده ال طارفتندن و فقردن قایمز یعنی صوکنی فکر ایدوب قایمز حاصلی ال طارفتنی کوئی بادیته کلز * درخت اندر بهساران بر فشانده * زمستان لاجرم بی رگ ماند * درخت مبتدا (اندر ادات ظرف (بهاران جمع بهاردر خلاف قیاس اوزره (برمیشدر میوه معناسنه (فشانده فعل مضارع مفرد غائب سلکر و صاچار معناسنه خبر مبتدا در (بر فشانده مقدم مفعولایدر (زمستان زاده فتح و کسر جائز قبش دیمکدر (لاجرم لاشبهه و لامحاله دیمکدر (رک بیرق و ازق بونده

بیراق مراددر (ماند فعل مضارع مفرد غائب قالور (محصول بیت) ایام بهارده درخت بمشین سلکر و دو کر قبشین شبهه سز بیراق سز یله قالور قصه دن حصه بودر که بار سازه اول ز یاده حرکت ایدوب آخرتی دست قالدی شویله که جر محتاج اولدی * حکایت * پادشاهی پسری بادی داد و گفت این فرزند تست تربیتش چنان که یکی از فرزندان خود سالی بر وسیعی کرد بجای نرسید و فرزندان ادیب در فضل و بلاغت منتهی شدند ملک دانشمند را مؤاخذه کرد و گفت وعده را خلاف کردی و شرط وفا بجا نیاید و ردی گفت ای ملک تربیت یکسانست ولیکن استعداد مختلف * پادشاهی و پسری یاری حرف وحدت (با حرف صله (ادیب مؤدب معناسنه در (و یا حرف وحدت (محصول ترکیب) بر پادشاه اوغلنی بر استاد ادیبه و ردی یعنی بر معلم و ردی ویدی بوسنک اوغلکدر بو که کندی اوغلرک کبی تربیه و بر معلم بریل مقداری بو که سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیمده تفصیر ایلدی لیکن بر مرتبه به واصل اولدی حاصلی هیچ بر نسته تحصیل ایده مدی و معلم اوغلاری فضل و بلاغته منتهی اولدی بر پادشاه ادیبی مؤاخذه ایلدی گانه که گاه ایلمش اوله پادشاهک اعتقاد نیجه ز برا مؤاخذه کاهکاره اولور لیکن بونده مراد عشایدر و پادشاه دیدی اوغلک تعلیمده خلف وعد ایلدک و شرط وفا بی نسته کنورمدک گانه که معلم دیمش ایش کندی فرزند لمدن اکا ز یاده سعی ایده بن و کندی فرزند لی کامل اولوب و شاهزاده کالندن بی بهره اولدی یعنی ملک تعلیمده نقصیه جل ایدوب ادیبی مؤاخذه ایدوب عتاب و خطاب ایدر ادیب دیدی ای پادشاه تربیت بر ایدر لیکن استعداد و قابلیت مختلفدر * قطعه * کرچه سیم وزر سنک آیدهمی * در همه سنی نباشد زروسم * ز سنک دیدیکی مجازا در ز بر سیم وزر طیر اقدن چیر لیکن طاشک اصلی طیر اقدن دیمش اصحاب علم طبیعی علی الخصوص سیم وزر چقن بر اواق اواق طاش سز اولماز تنکه مشاهددر (آیدهمی اصلنده همی آیددر ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولدی (زروسم راده نشدید ضرورت وزن ایچوندر (محصول بیت) شاه زاده ایچون تمیل بیورب دیر که کرچه سیم وزر طاشدن چیر اما هر طاشده زروسم اولماز واقعه بوبلدر * بر همه عالم همی تابد سبیل * جایی انیان می کند جایی ادم * همی تابد بلدرار یعنی بر تو صالر (سبیل سنک ضعی و هانک قبی نصغیر شکلی اوزره بر کوکب در که دیار بین اوزره طلوع ایدر خاصه سنی بعضی اشیا به قرمز بلق لوتی و بر مکرر کره ارضک هر یزنده مرئی دکل یعنی هر یزده کورنر بس مصنفک بر همه عالم همی تابد بیوردیغی ادعای در (جایی یا حرف وحدت (انبان طاعرجق (و ادم سختیان (محصول بیت) ینه تمیل طریقه بیه بیورر که سبیل بلدزی جیسع عالم بر تو صالر لیکن بر یزده طاعرجق حاصل ایدر یعنی مشین و بر یزده سختیان و بلقری یعنی هر نسته به استعداد نه نسبت رنگ و بر یعنی فیاضده بخل یوق لیکن استعداد مختلفدر (میکند بونده میشود معناسنه در دین یتندن مقصوده واصل اولماش در * حکایت * یکی راشیدم از پیران مرئی که مریدی را می گفت چندان که تعلق خاطر آدمی زاد بروز بست اگر بروزی ده بودی بمقام از ملائکه در گذشتی * تعلق خاطر مصدرک فاعلنه اضافتدر (و آدمی زاده اضافتی لامیه در (با حرف صله روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسنه در اگر حرف شرط (با حرف صله (روزی ده وصف ترکبیدر دهیدندن رزق و بریجی دیمکدر (بمقام با حرف ظرف (و یا حرف صله (محصول ترکیب) پیران مریدن برینی ایشتمکه بر مرید نه سوبلردی اولقددر که آدم اوغلنک خاطرینک رزقه تعلق وار اگر رزق و بریجی خدایه اولیدی مرتبه و مقامده ملائکه دن کچر دی یعنی انلردن خدایه اقرب اولوردی * قطعه * فراموشت نکرد ایزد در آن حال * که بودی نطفه مدفون و مدھوش * ایزد هرنک

کسری و بایک سکونی وزاء عربیست کسریله نکر دیمکدر خدا معناسنه (که حرف رابط
صفت) بودی یا حرف حکایه (نطفه مدفون بیابنه) و مدهوش معطوفدر مدفونه (نطفه
انابلندن انافرنه دوشن صوکه اوغلن اندن منعقد اولور) مدهوش لایعقل دیمکدر (محصول بیت)
یعنی سنی خدا فراموش ایلدی اول حالده که نطفه مدفون و مدهوش ایدک یعنی انالک قرنده مدفون
لایعقل نطفه ایدک * روانت داد و عقل و طبع و ادراک * جمال و نطق و رأی و فکر و وهوش *
روان بونده روحدر (محصول بیت) خدا سکا روح و یردی دخی عقل و طبع و ادراک و جمال
یعنی حسن و نطق یعنی تکلم و رأی یعنی تدبیر و فکر (وهوش قافیه ضرورتی ایچون کلمه والا
عقله اکتفا اولنور) فکرک ناسی علامت نقلدر نکه سابقا برابکی برده مرور ایلدی پس نفس
کله دندر دین بونقلدن خبردار دکل ایمش * ده انکشت مرتب کرد بدست * دوبازویت مرکب
ساخت بردوش * (محصول بیت) سنک الکه اون پرمق مرتب ایلدی یعنی ایکی الکه اون پرمق
و یردی و ایکی اوموزک اوزره ایکی بازو ترکیب ایلدی یعنی سکا ایکی قول و یردی * کنون پنداری ای
ناجیر همت * که خواهد کردنت روزی فراموش * پنداری فعل مضارع مفرد مخاطب پنداریدن
صانع قدر ظن معناسنه معنای استفهامی متضمن (ناجیر همت همت همسز دیمکدر) خواهد کردن
ایدی سر در دیمکدر (ونا ضمیر خطاب) روزی یا حرف وحدت اعتبار اولنور سه برکون دیمکدر
اما با نفس کله دن اعتبار اولنور سه رزق دیمک اولور پس تقدیر کلام (که خواهد و زیت کردن
فراموش اولور و لکل وجه) (محصول بیت) شمدی اویله می ظن ایدر سین ای بی همت که
سنی برکون اوندی سر در و یا که سنک رزقکی اوندی سر در حاصلی سکا بوقدر اشیا اعطایلین
هیچ برکون وظیفه روزیکی فراموش ایلز * حکایت * اعرابی رادیم که پسر خود را میکفت
یا بنی الک مشول بوم القیمة ماذا اکسبت ولا یقال بمن انتسبت یعنی ترا خواهند پرسیدن که عملت
چیست و بنویند که پدرت کیست * اعرابی را یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) یا حرف ندا
(بنی بایک ضمی و نون و یاء مشدد کفحه له ای بنی نک تصغیر پدر او غلیج دیمکدر) ما اسم استفهام
(وذا اسم موصول ترکیله بر اسم حکمنده فلتشد رای شیء معناسنه) اکسبت نک مقدم مفعولیدر
اکسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب ایلدک یعنی قزاندک (بمن یا حرف صله) (من اسم
استفهام) انتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کیسه منسوب اولدک دیمکدر (عملت ناسی ضمیر
خطاب) پدرت تاسیده بویه در (محصول ترکیب) بر اعرابی کوردیمکه کندی اوغلنه سو بلردی
ای بنم او غلیج تحقیق سن قیامت کوننده مسئولین یعنی صور بلور سین دنیاده نه کسب ایلدک و سکا
دینلر کیسه منسوب سین یعنی سندن صور بلور که دنیاده خبر می اشدک شرمی و دیمکدر که باباک کیدر
شریمیدر حبس میدر حاصلی حسبکدن مسئولین نسبدن دکل * قطعه * جامه کعبه را که
میوشند * اونه از کرم پیله نای شد * جامه یا حرف وحدت (و همره حرف توسل) کعبه را را
ادات مفعول (که حرف رابط صفت) میوشند فعل مضارع جمع غائب کیدر لر و اورتر لر دیمکدر
بعض نسخه ده می بوسند و اقعدر بیه عربیله و سین مسمله ایله بوس ایدر لر یعنی او پر لر دیمکدر
بوتقدیر جمه کعبه به مضاف اولن لازمدر (اوضیری جامه به را جعدر) نه حرف نفی معناده شده
مقبدر (کرم پیله لامیه) کرم کاف عربک کسریله و رانک سکونیه قورت دیمکدر (پیله بیه بجمک
کسریله اییک دیمکدر) نامی یا حرف نسبتدر آدل دیمکدر یعنی مشهور (نامی اسم فاعلدر غودن
دین بونی عربی ظن الیش (محصول بیت) بر جامه بی که کعبه به کیدر لر یعنی انکه کعبه بی اورتر لر
یا خود کعبه نک جامه سنی که او پر لر یعنی اکا تعظیم و تجلیل ایدر لر اول جامه اییک قوردندن نامدار
و مشهور اولدی و الا اییک قوردینده تعظیم ایدوب او پر لدی پس ایددی اصلی بودر که * باعزری

ردشعی

ردشعی

نشست روزی چند * لاجرم همچو او کرامی شد * یا حرف مصاحبت (عن بزی یا حرف وحدت
(رزی یا حرف وحدت) کرامی کاف بجمک کسری و ضمیمه و بیه اصلیه ایله عز بر معناسنه در کرامی
کرامه منسوبدر دین خلاف سو بلشدر (محصول بیت) بلکه جامه کعبه بر عز بزیله او توردی
بر نیچه کون یعنی کعبه مکرمه مقارنت ایلدی پس شبهه بوق انک کبی عز بزی اولدی یعنی
شرقی اندن کسب ایلدی * حکایت * در تصانیف حکما آورده اند که کرم را ولادت
معهود نیست چنانکه سائر حیوانات را بلکه احشای مادر را بخورند و شکمش را بدرند و راه
صحرای کیندوان بوستانها که در خانه کرم بیند اثر نیست باری این نکته را پیش بزرگی همی کفتم
کفت دل من بصدق این حدیث کواهی میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی بامادر
و پدر چنین معامله کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبولند و محبوب * تصانیف تصنیفک جعیدر
مصنف معناسنه (حکمایه اضافت لامیه در) آورده اند روایت ایلشدر (کرم کاف عربک فحی
وزاء بجمک سکونیه عقر به دیر لر) و یا حرف تخصیص (ولادت معهود بیابنه ولادت مصدر در
طوغنی معناسنه مراد بودر که سائر حیوانات کبی اناسی قرندن ولادت اولماز) احشای جمه حشادر
ایچر بی معناسنه بخورند جمع صیغه سنی ایراد ایلدی زیر برقرندن بر قاجی حبقار (محصول ترکیب)
حکما مصنفاتند روایت ایلشدر که عقرک سائر حیوانات کبی ولادت معین دکلدر یعنی سائر حیوانات
کبی اناسی قرندن تولد ایلز بلکه انالرنک ایچر بی برل و قرتی برنار لر و صحرایوانی طونار لر
و اولدر لر که عقرک خانه سنده کوریلور بوایلدکری اوضاعک اثریدر بر کره بونکته بی بر اولونک
قنده سوبلدم دیر شیخ دیدی که بنم کوکلم بوسوزک کر حکمکنه شهادت و یردی و بوندن غیر
نسنه اولن لایق دکل زرا خرده لک حالنده انایه و انایه بویه معامله ایلدیلر یعنی انلرله بویه
معامله ایلدکریچون بلاشبهه بیکلکده بونجیلن محبوب لر و مقبولدر * قطعه * پسری را پدر
وصیت کرد * کای جوانمرد یاد کیر این بند * پسری را یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) پدر
تقدیری پدرش ضرورت وزن ایچون ضمیر ترک اولندی (که حرف بیان) وای حرف ندا جوانمرد
اریکت و سخی آدم (یاد کیر خاطر کرده طوط یعنی از برله دیمکدر) این بند بیت آیتنک مضمونه
اشارتدر (محصول بیت) بر اوغلنه باباسی وصیت ایلدیکه ای جوانمرد بونیدی از برله * هر که
باصل خود وفا نکند * نشود دوست روی و دولتمند * یا حرف صله (اصل خود لامیه) دوست
روی وصف ترکیبدر مقبول معناسنه مستعملدر (دولتمند ادات نسبتدر دولتلو دیمکدر) پس
(دولتمند وصف ترکیبدر دینلر فارس میدان فرس دکللر ایمش (محصول بیت) هر کسکه کندی
اصلنه وفا ایلز یعنی لطف و احسان اوزره اولماز اول کیسه مقبول و دولتلو اولمز یعنی دولت
و سعادت یوزین کورمز * لطیفه * کرم را کفتند چرا بزمستان بیرون نمی آتی کفت بتابستان چه
حرمتست که بزمستان نیر نیایم * (محصول ترکیب) عقر به دیدیلر قشین نیچون طشره کلر سین یعنی
چمن سین دیدی یازین نه حرمت وار که قشین دخی طشره کام * حکایت * فقیر در ویشی
حامله بود مدت جلش پسر آمد در ویش رادر همه عمر فرزند نیامده بود کفت اگر خدای عزوجل
مر افسری دهد جز این خرقه که پوشیده ام هر چه ملک منست بدل درویشان کنم اتفاقا
زنش پسری آورد شادمانی کرد و سفره یاران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال که از سفر
شام باز آمدیم محله ان درویش برگذشتیم و از کیفیت حالش پرسیدم کفتند بزدان شهنه درست
کفتم سبب چیست کفتند پسرش خنجر خورده است و عریزه کرده و خون یکی ریخته و از شهر
گریخته پدر را بعلت ان سلسله در نای و بند کران بر پای نهاده اند کفتم این بلا را بدعا
خواستنه است * ففسیره درویشی لامیه (همره وحدت ایچوندر دین ایکی جهندن خطا ایلش

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سوزی

اولی اولدر که وحدت ایچون منصوص اولان بادر همزه دکلدر ایکنجی اولدر که وحدتی قبول
ایلدیکم تقدیر چه اضافتی مانع اولور ومعنی فاسد اولور (حامله و حامل بولکل عورتیه دیرلر
(حامل دین دیدیکه بوصف زنانه مخصوصدر بس التباس لازم کلمه اما حامله دین بونی جاری
علی الفعل قلدی جاری علی الفعل معناسی اولدر که صیغه به کتوره ل مثلا جلت تحمل فهی
حامله دیرلر بواسطه مبنی علی الفعله دیرلر (مرضع ومرضعه ده بوقیلدندرتدیر (جمع شراح
بو مقامدن افعال ایله یکمشدیر (و بعضی حامل یازمش لیکن جمعی متونه مخالف یازمش
(مدت جل لامیه (بسر آمد نهایت کلدی یعنی وضع حمل وقتی کلدی بعض نسخه ده
آمد برینه اورد واقعدر (بس مدت مفعول صریحی اولور (و بسر خبر صریحی (در ویش را
(را حرف تخصیص (پسری یا حرف وحدت (ملك مملک کسریله مالک اولدیغی اشیا
(ایشار درویشان مصدرک مفعولنه اضافتیدر بدل معناسنه (سفره یاران لامیه (با حرف
مصاحبت (موجب جیمک فتحیه مفعولنه معناسنه در (شرطه اضافتی لامیه در (با حرف
ظرف (زندان شخته لامیه در (در بامنضم اولدیغی معنای ظرفیتی تا کید ایدر (نتکه مکرر مرور
ایلدی (عربده سر خوش صواشته دیرلر (پدرش راشین پسره راجعدر (و را حرف تخصیص
(سلسله زنجیر (در حرف صله (نای بونده بوغز معناسنه در بعض نسخه ده نای برینه کردن
واقعدر (محصول ترکیب (بردر ویشک خانو فی بولکلیدی حمل مدتی نهایت واردی
(یعنی وضع حملی قریب اولدی و درویشک جیمک غرنده هیچ فرزندی گماش ایدی دیدی
اگر خدای تعالی بکا را وغل و برسه بولکلیدیکم خر قه دن غیری هر نه ملکم ایه در ویشله
بدل ایدین اتفاق عورتی اوغل طوغردی (شادمانلق ایلدی (و موجب شرطه درویشله
سفره قودی (یعنی ضیافت ایلدی نیجه ییلدن صکره که شام سفرندن کرو کلدیم اول درویشک
محله سینه اوغرا دم و کیفیت جانندن سوال ایلدیم دیدیلر که صوباشی زندانده در دیدم که
سبب ندر دیدیلر که اوغلی خبر ایچشدیر و عریده ایلمش و برینک قانی دو کش یعنی بر کیمسه قتل
ایلمش و شهر دن فاجش یعنی قصاص قور قوسندن با بسنک اول سیبله زنجیر بو غزبنه
یعنی بیونته و آغر بو قانی ایاغنه قوملردیم که بو بلائی خدادن دعا یله دیلشدیر * قطعه *

زنان بارداری مرد هشیار * اگر وقت ولادت مار زایند * زنان باردار بیانه (باردار وصف
ترکیبی در بولک طوبی دیمکدر (یعنی بولکل خاتونلر) مرد هشیار بیانه اصلی هوشیار ایدی
ضرورت وزن ایچون واو حذف اولندی (معلوم اوله که عرب دیلندن غیری دیلده صفتله
موصوف بیننده مطابقت لازم دکل انجیون زنانه بارداری مفرد ایکن صفت قلدی (پس
ضرورت شعر ایچون مفرد ایراد ایلدی دین مخالف سوبلدی واداسنده مسامحه واردر
زیرا ضرورت شعر ایچون دیمک ادا دکلدر ضرورت وزن ایچون دیرلر (وهشیار وصف
ترکیبی در (هوشله یازدن عقل کندی به یاز دیمکدر (آیقه و عاقلده مستعمل لفظدر (پس
برینه قصص ایلملر قصص ایلملر (وقت ولادت ظرف زمانک مصدره اضافتیدر (وزایندک
مفعول فیهیدر (و مار مفعول بهی (زایند فعل مضارع جمع غائب طوغره دیمکدر (محصول بیت)
حلی عورتلرای مرد هشیار اگر ولادت وقتده ولد برینه ییلان طوغره رسه ل * ازان بهتر بنزدیک
خردمند * که فرزندان ناهموار زایند * ازان مصراع ثانیک معنونه اشارتدر (که حرف
بیان (فرزندان ناهموار بیانه (ناهموار ناموافق و نامساعد دیمکدر (زیرا هموار دوز دیمکدر
(بس دوز اولماق معناسنه عدم وفای و مساعدیه لازمدر (فرزندان مفعول زایند در
(محصول بیت) ولادت وقتی مار طوغره سدل عاقل قنده اندن بکر کدر که ناموافق اولاد طوغره

راهنمای

در شرح جیعا
در سروری

مطل

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

یعنی

یعنی بد بخت و بدخوی اولاد طوغره مقدر (زیرا یلانی تربیه ایدوب احوالده زجت چکمز ل
بلکه تولد ایلدی کبی قتل ایدر اما فرزندان آخری نیجه اول جفن کیمسه بلز و تربیه سنده
نیجه زجت و مشقت چکرلر صکره افار بندن غیری ابا عیدنه ده نیجه دورلی نکیتی ایشور
* حکایت * طفل بودم که بزرگی را پرسیدم از بلوغ گفت در مسطور آمده است که سه نشان
دارد یکی بازده سالگی و دوم احتلام و سوم آمدن موی زهار اما در حقیقت یک نشان
دارد که در بند رضای حق جل و علا پیش ازان باشد که در بند حفظ نفس هر که دروایش
صفت موجود نیست محققان بالغ شمارندش * که حرف بیان (بزرگی را با حرف وحدت (و را
ادات مفعول (مسطور کتب اسم مفعول قائم مقام فاعله مضافدر (اصلی کتب مسطور در
(بعض نسخه ده در کتب مسطورست واقعدر (بازده باء عجمیه و نون و زانک سکونیه
اون بش دیمکدر (سا لکی یا حرف مصدر (و کاف عجم هاء رسمیدن بدل حرف توسط (پس
کی معنای مصدریت افاده ایدر دینلر زانک سو یلملر (آمدن موی مصدرک فاعله اضافتیدر
(زهاره اضافت لامیه در زانک فتحیه فاسق دیمکدر (در حرف ظرف (بند رضای حق
لامیه زرد (پیش باء عربیه زیاده معناسنه در (ازان بند حفظ نفس اشارتدر تقدیری نفس
خوددر (محققان جمع محققدر اهل تحقیق دیمکدر (الف و نون ادات جعدر اسلوب عجم
اوزره (محصول ترکیب) طفل ایدمکه بر اولویه صوردم احوال بلوغدن (یعنی انسان نه وقت بالغ
او اور و نشانی ندر دیدی که کابلرده مسطوردر که اوج نشانی وار بریسی اون پیش یاشدر
و ایکنجی احتلام در واو جنجیسی فاسق قلی کلکدر اما حقیقته بر نشانی وار اولدر که خدای
تعالینک رضاسی قیدنده اندن ارتق اوله که کندی حفظ نفسی قیدنده در یعنی کندی حفظ
نفسی قیدنده اولدیغندن خدانک رضاسی قیدنده ارتق اوله حاصلی هر وجهله خدای تعالی نک
رضاسی کوزه ده * قطعه * بصورت آدمی شد قطره آب * که جل روزش قرار اندر رحم ماند *
با حرف ظرف (قطره آب بیانه در (همزه حرف وحدتدر دین خطا سو یلمش که وحدت
ایچون منصوص اولان بادر همزه دکلدر (مصراع ده تقدیم و تأخیر وار در تقدیری قطره آب
بصورت آدمی شد در (که حرف تعلیل (جل چهلدن مخففدر فرق دیمکدر (روزش شین
قطره آبه راجعدر (اما معناده قراره مقید در (قرار بونده مستقر معناسنه در قرار ایدیی
دیمکدر (رحم رانک فتحی و هاء مبهله نک کسریله آنقرنده اوغلان یتاغنه دیرلر (ماند بونده
قالدی دیمکدر (محصول بیت) قطره آب یعنی نطفه صورتا و یا صورتده آدمی اولدی
زیرا فرق کون مقداری آنقرنده مستقر اولدی یعنی آنده قرار ایلدی * و کر جل ساله را عقل
و ادب نیست * بتحقیقش نشاید آدمی خواند * (ساله راهاء رسمی مقدار افاده ایدر (و را حرف
تخصیص (بتحقیقش شین خواند فعلنه مقیددر (و خواند (خواندن معناسنه در (محصول بیت)
اگر فرق یا شلینک عقل و ادبی اولر سه حقیقته و یا حقیقته اکا آدمی دیمک اولماز یعنی اهل تحقیق
اکا انسان دیمز * قطعه * جوا نمردی و اطفت آدمیت * همین نقش هیولانی منیدار *
جوا نمردی مقدم خبر و یا حرف مصدر سخا و کرم دیمکدر (لطیف معطوفدر اکا (آدمیت
یا و تا ادات مصدر در اسلوب عرب اوزره انسانیت کبی منیدار خبر مقدمه (همین انجی دیمکدر
(نقش هیولانی بیانه (هیولانی حقیقته بلکه حکمت کابلرینی کورمکه موقوفدر (اکثر متونده نوله
واقعدر (اما قیاس هیولانی در یا ایله (هیولا هر نسته نک ماده سنه دیرلر (نقش هیولانی هنزدن و کالیدن
خالی نقش دیمکدر (منیدار فعل نهی مفرد مخاطبدر (بندار یندن منی ایله دیمکدر (بنداشتن دن
دین خلط سوبلدی (محصول بیت) آدمیلاک جوا نمردک و لطیفدر همان نقش بی معنی یعنی صورت

رد ابن سید علی و سروری

رد شععی

رد ابن سید علی و سروری

بی هنروی کان دگدر انجی * هنر باید که صورت میتوان ساخت * باوانها در آشنکرف وژنکار *

هنرمند (باید خبری) که حرف تعلیل (صورت میتوان ساختن مقدم مفعولی) ساخت مصدر

معناست در (با حرف ظرف) باوانها جمع باواندر مراد چار طاقدر شکله سابقان اولندی (در

بانک متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) دری بونده باب معناست اخذ ایلین بو بونده خطا

ایلیش (شکرکف شبنک کسری ونونک سکونی وکاف عجمک فتحی ورائک سکونیه زنجفردیدکری

که قرل مرکب اندن اولور (ور نکار زاء عجمک فتحی ونونک سکونیه قلم نکاردیدکری رنگدر

(محصول بیت) هنر کرک که چار طاقدره شکرکف و نکاردن صورت دوزنک اولور یعنی صورت

بی معنی به اعتبار یوقدر (حاصلی انسان صورتند اولوب بی هنر اولق نقش دیواره مشابه اولمقد

* چوانسار انباشد فضل واحسان * چه فرق از آدمی تانمش دیوار * اگر متون تانقش واقعدر تالیله

انتهاء غایت ایچون (وازعباری بوکه قرینه در (محصول بیت) چونکه انسانک فضل واحسانی اولیه

آدمیدن نقش دیواره دلک فرق ندر یعنی فرق به قدر حاصلی بی معرفت اولان انسان ایله نقش دیوار

برابر در * بدست آوردن دنیا هنر نیست * یکی را کروتوانی دل بدست آر * بدست با حرف (صله آوردن

دنیا مصدرک مفعولنه اضافت ایدر (یکی را را حرف تخصیص دل آرک مفعول صریحی) و بدست غیر

صریحی آر فعل امر مفرد مخاطبدر آریدنن که مخففدر آوریدنن کتور دیمکدر (محصول بیت) دنیا

له کتور مک هنر دگدر اگر قادر ایلک برینک کو کلنی اله کتور (یعنی کو کل اله المقدر هنر بوقسه

مال واسباب دنیا دگدر) دل بدست آور که حج اکبرست (بیتلری بی باغی دیو یازنلری بی بی دانش

ایمش * حکایت * سالی نزاع در میان پسا. کان حجاج افتاد وداعی هم در آن سفر پاده بود

انصاف در سروروی بکدر بکر افتادیم و داد فسق وجدل بدادیم بکاو و نشینی را شنیدم که باعدیل

خودهمی گفت باللعجب پیاده عاچ چون عرصه شطرنج بسر میرد فرزین میشود یعنی به از آن

میشود که بود و بیاد کار حجاج عرصه بادیه بسر بردند و بر شدند * سالی با حرف وحدت (نزاع

یعنی جدال) در حرف صله (میان پیاد کان حجاج لایه لدر) داعی هم یعنی شیخ (انصاف

الحق دیمکدر مبالغه مراد در) در حرف صله (سروروی بکدر بکر افتادیم بری بریمزه

دوشدک دیمکدر زیاده نزاع وجدالین عبارتدر حاصلی محکم قصور قومه دق آیت کریمه به

وجدال بدادیم فسق وجداله عدالت وردک یعنی فسق وجدالده قصور قومه دق آیت کریمه به

تلمیح پیورر که (فلارفت ولا فسوق ولا جدال فی الحج) یعنی فسوق وجدال منهی ایکن بزرعایت

ایده مبوب حددن آشوردق (بکاو و نشین وصف ترکیبدر) بکاو و کاف وجیم عربیلرله اوستی آچق

مخففدر که مصردن و شامدن حاجلر اکابرلر اما هودج اوستی اورتولی یعنی مقبب مخففدر که دوه به

برستی قورل انجی کعبه به وارن بیلور (با حرف صله) عدیل خود لایه (عدیل مفعول فاعل

معناست در ترکیب دگدر یعنی قرشوی مخفف به بن کیمه (بالعجب فتح لام تعجبه ایلدر بالهاء

کپی گاه اولور که لام مکسور او قونور منادی مخدوف اولق اعتبار ایله تقدیری باقوم ایلو اللعجب دیمک

اولور و بونده باصاح ابث للعجب دیمکدر لامک کسریته قائل اولمین ظاهر بودر که کتب نمویه

تابع ایلماستدر (پیاده عاچ شطرنج پیانیه ولامه در) عاچ قبل کو کیمه دیرلر (شطرنج شبنک کسریله در

صحیحی زیرا براسمی یعنی اسم العجمی فی تعریب ایلدکارنده عربیده و زندشلر بنده الحاق ایدرلر

یعنی و زندشلر بنده رد ایدرلر عربیده لغت عربیه خود فعلل فالت فتحیه یوقدر اما کسریله وار

جرد حال لفظی یوغون دوه به دیرلر پس شطرنجی جرد حله الحاق ایلدیلر اما کتب فارسیده

بواعب ار لازم دکل پس انکیچون فتح شبنک مشهوردر اکثر متونده عاچ اغظندن صکره شطرنج

یوقدر همان عرصه دن صکره وار انجی (بسر با حرف صله) (بسر دن نهایت و غایت مراددر

رد سروروی

رد شمعی

رد سروروی

رد شرح جیعا

برد

(برد فعل مضارع مفرد غائبدر بریدنن ایلدر دیمکدر بریدنن بانک ضمیمه کسر دیمک دگدر

(عرصه بادیه را لامیه (ورا ادات مفعول (محصول ترکیب) بریل حجاج پیاده لری اراسته نزاع

وجدال دوشدی بن دعا جیده اول سفرده پیاده ایدم الحق محکم بری بریمزه دوشدک و فسق

و غوره عدالت وردک یعنی فسق وجدالی کاله ایلندک واجراسنده قصور قومه دق حاصلی

فلارفت ولا فسوق آیت کریمه سنه تمام مخافت ایلدک برکاو و نشینی ایشد مکه کندی عدیلنه

سویلدی باللعجب قبل کو کندن دوزولن پیاده چونکه شطرنج میدانی باشد ایلده فرزین اولور

(شیخ بوقی تفسیر ایدوب پیورر یعنی اول اولدیغندن یک اولور زیرا بواوینده خصوصاً فریکیده

فرزین رکن اعظمدر اما حجاج پیاده لری صحراء مکه میدانی غایت ایلندیلر و اولکیدن بزا اولدیلر

* قطعه * ازمن بکوی حاجی * مردم کزای را * کو بوستین خلق بازاری در * بکوی باده تا کیدایله

فعل امر مفرد مخاطبدر کو بیدندن سویله دیمکدر کندن دینلر خطا ایلدیلر (حاجی * مردم کزای

پیانیه (مردم کزای وصف ترکیبدر کزاییدنن مردم دالایی یعنی اصریحی دیمکدر کزاییدنن

اخذایدن احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایمش (حاجی اصلنده حاجدر یعنی نصر بانک مضاعفندن

اسم فاعلدر اجتماع مثلین ثقیل اولدیغیچون مثلینک تانسی پیاه قلب ایلدیلر نقضی البازی کپی

حاجی اولدی (کو اصلنده که او ایدی) که حرف رابط صفت (اوضمیر غائب حاجی به راجعدر

حذف و ایصال طریقله کو اولدی (بوستین لغته کور کدر که عربیه فروه دیرلر اما عجم سویله برلده

غیبت و مساویدن بوستین دیمکله نکات ایدر مراد اذا و جفادر (خلقه اضافتی لامیه در) (بوستین

برینه آستین یازنلر مذکور کلاه بی بطه کلرندن جیج نسخه مخالف یازمشلر) (با حرف مصاحبت

(آزار الف ممدود ایله اسم مصدر در آزار ییدنن انجته دیمکدر (می درد فعل مضارع مفرد

غائب فاعلی تحتیده حاجی به راجع ضمیردر در ییدنن برغق معناست دالده فتح و کسر جائزدر

(محصول بیت) بدن حاجی * مردم کزایه یعنی مردم آزاره سویله انجیلین حاجی که غیبت و مساوی

سبیلله خلقک عرضنی خرق و کسر ایدر یعنی خلقی آزار ایدر * حاجی تونستی شترست از برای

آنک * بیچاره خار میخورد و بار می برد * برای ادات تعلیلدر اجل معناست (از برای) آنک

مصراع ثانی به مر هوند (بیچاره یعنی شتر بار بونده بولک معناست در) (خار میخوردک

و بار می بردک مقدم مفعوللر ایدر (محصول بیت) ای مردم کزای سن دکل سین حاجی بلکه

شتردر زیرا بیچاره شتر خار بر و بولک ایلدر یعنی بولک چکر سن ایسه اورزیننه بوکلنوب

حضور ایدر سین لفظ بار ده ابهام پیورمش تأمل ندر * حکایت * هندو بی نطق اندازی

همی آموخت حکیمی گفتش ترا که خانه نیبست بازی نه اینست * هندو بی یا حرف وحدت

(نطق انداز وصف ترکیبدر انداز ییدنن (نطق نونک فتحی و کسریله وفالت سکونیه

نطق باغی که شرواندن کلور (و یا حرف مصدر مراد قومره انجیدر که حصارلر دن و کلردن

اتارلر) (همی آموخت فعل لازمدر حکایت حال ماضی افاده ایدر او کوروردی دیمکدر (حکیمی

یا حرف وحدت) (خانه اضافتسز (فی قامتدر) (و یا حرف نسبت ونون حرف تأکید نسبت

(یا ونون ایکسیمی ییله نسبت ایچوند دینلر بیلر ایمش (نیلن لفظی ادات خبرله ترکیب

ایلیوب همزه مجتله ایله توسط ایدنلر املادن فی خبرلر ایملر (بازی او یون معناست درانده اولان

یا خطاب ایچوند دین قابل خطاب دکل ایمش (نه ادات نفی) (این اسم اشارتدر نطق اندازغه

(محصول ترکیب) برهندو نطق اندازلق صنعتی او کوروردی یعنی قومره انجیلق فنی بر حکیم

اکا دیدی سنک که خالک یعنی اوک فاشدندر او بولک بودکدر (شارحک بریسی خانه نیب اولدر که

قشدن یا ییله و بریسی بوادی بکونیوب سنک اوک قشدندر دیمش حق الانصاف مال بردر

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروروی

رد سروروی

رد ابن سید علی و سروروی

رد سروروی و شمعی

رد ابن سید علی و سروروی

رد شمعی

رد سروروی و شمعی

رد ابن سید علی و سروروی

بکند یکی بی نفر بیدر * بیت * ناندانی که سخن عین صوابست مکوی * آنچه دانی که نه
نیکوش جوابست مکوی * نادات توقیت (ندانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب) که حرف بیان
(مکوی فعل نهی مفرد مخاطب سو بیه دیکدر) مصراع ناندانک تقدیری و آنچه دانی که نه
نیکوست جوابش مکوی (محصول بیت) مادامکه بلیه سین که سوز عین صوابدر اول سوزی سو بیه
و اول سوزی که بیه سین که ابو دکلدر ا کا جواب سو بیه یعنی مقبول اولیان سوزک جوابیه مقید
اوله یعنی حکمیک هند و به سو بیدیکی سوز عین صوابدر و مسئله بی جواب حاصلی بینیدن
نصیحت عام حقیقار پس بو بیتک ماسبقه مناسبی قلیلدر دین مناسبین بیه ممش (و مصراع
ثانیکن معناسنی زیر حقاصاصات ایلز سین و عکک ضایع ایدر سین دین ده مغایه اصابت ایلامش
و اول نسته بی که یلور سین که ابو و معقول جواب دکلدر سو بیه دین معقول جواب ایلامش
* حکایت * مردکی رادرد چشم خاست پیش بیطاری رفت که مرادوا کن بیطار از آنچه
در چشم چهار پاییان کردی در دیده کشید کور شد حکومت پیش داور بردند گفت برو هیچ
تاوان نیست اگر این خرنودی پیش بیطار رفتی مقصود ازین سخن آنست که هر که ناآزموده
را کار بزرگ فرماید با آن که ندامت برد بزدان خرد مندان بخفت رأی منسوب گردد * مردک
کاف عربی حرف تصغیر مراد تصغیر تحقیر در (و حرف تخصیص (در چشم کوز آغریسی
(خاست لغته قانقدی دیکدر اما مراد پیدا و حادث اولدی دیکدر) بیطار باء عربک فحشی
و یانک سکونیه تعلیند دیکدر بیطرده لغتدر) که حرف بیان (دوا علاج دیکدر) از آنچه
اول نسته دن یعنی اول اوندن دیکدر (در حرف صله (چشم چهار پاییان لامیه دورت ایاقلی
حیوانات مراد در) کردی یا حرف حکایه (در حرف صله (دیده او لامیه (حکومت حاکم
و کافک ضمه لیه خصوصت دیکدر (دآور حاکمدر بونده قاضی مراد در) برو یعنی بیطار
(شارحک بریسی قاضی بیطاره خطابا بویه دیدی دیش لیکن سهودر) تاوان اوده که دیرل که
عریده ارش دیرل (ناآزموده صناعمش یعنی تجربه اولنماش (ورادات مفعول) کار بزرگ بیانه
(فرماید بیوره (محصول ترکیب) پراچکنزک یعنی برا بلهک کوز آغریسی حادث اولدی بیطار قننه
واردیکه بکا علاج ایله دیو بیطار دخی اول نسته دن یعنی اول اوندنکه طوارلک کوزلر بیه ایدردی
یعنی قویاردی انک کوزینه چکدی کور اولدی حکومتی یعنی خصوصتی قاضی اوکنه ایلند بلر
طلب ارش ایچون قاضی دیدی تعلیده بوندن ارش لازم دکل زیرا اگر بومردک خرا اولمیدی
بیطار قننه کمزیدی حضرت شیخ پیورر مقصود بوسوزدن اولدر که هر کیمسه که مجرب و مخبر
اولیان کیمسه به اولو یعنی عظیم ایش بیوره انک بیه که بشیمانق ایلدر یعنی چکر عقلا قننده
خفت رأیه منسوب و سخافت فکرله مذموم اولور * قطعه * ندهد هوشمند روشن رای *
بفروما به کارهای خطیر * ندهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب (هوشمند روشن رای بیانه
(روشن رای اوصاف ترکیبدر آجیق فکری و کورتد بیری دیکدر) یا حرف صله (فروما به الحق اصلی
دنی الاصل معناسنه (کارهای خطیر بیانه و خوف ایشلردیکدر) (محصول بیت) آجیق فکری
و کورتد بیری عاقل دنی الاصل اولنه عظیم و خوف ایشلر و ریز یعنی عظیم ایشلر بیورمز ندهدک
کارهای خطیر مفعول صریحی (و بفروما به غیر صریحی * بور یا باف اگر چه بافندست *
نیزندش بکارگاه حریر * بور یا باف و صف ترکیبدر (بافیدندن بور یا طقو بیجی دیکدر
بور یا سابقا بیان اولندی (بونده مراد حصیر بافدر بافی بافتن دن اخذ ایدنلر سهوا ایشلر
(بافندست هار رسمی و هر چه مختلف ضرورت وزن ایچون لفظا و کایه ترک اولندی حذف و ایصال
طریقیه کابنده اثبات ایدنلر خطا ایلدی (نکه سابقا دله سیله بیان اولندی (نیزند فعل نفی مستقبل

رد ابن سید علی
رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری
و شعی

جمع غائب و جازدر که فعل نهی غائب اوله شین ضمیر نور یا بافه راجع در (یا حرف صله) کارگاه
و کارخانه بر معنایه در حریره اضافتی لامیه در (محصول بیت) حصیر طوقو بیجی اگر چه طوقو بیجدر
یعنی اکاده طوقو بیجی دیرل لیکن اتی حریر کارخانه سنه ایلک ایشلکه ایلتمزل و یا ایلتمسونلر زرا
اول کاره استعدادی بوقدر حاصلی هر کسه قابلیته کوره کار تکلیف اولمق کر کدر که آخرنده ندامت
و خسران چکلمیه * حکایت * یکی از بزرگان بصری شایسته داشت وفات یافت پرسیدندش که
برصندوق تربش چه نویسیم گفت آیات کتاب مجیدرا عزت و شرف بیش از انست که بر چنین جایها
نویسند که روز کارسوده گردد و خلاصی بر و بکدرند و سکان پرو شاشندا کر بضرورت چیری می
نویسید این دو بیت کفایت می کند * شایسته یانک فحشی و کسر بیه لایق معناسنه در معقول و مقبول
دیکدر (پرسیدند فعل مضارع جمع غائب صورت دیرل دیکدر شین ضمیر یکی به راجعدر) که حرف بیان
(صندوق صادق ضمه مشهور و کیمه صاندوق دید کلریدر جمع صنادیق در تر بیه اضافتی لامیه در
و شین ضمیر بصره راجعدر) آیات کتاب مجیدرا لامیه و بیانه در (و یا حرف تخصیص (که حرف تعلیل
(روز کار یا حرف مصاحبت زمانه دیکدر) (سوده کردد سودن سورتمک و ازتمک) کردد کاف
عجملک فحشیه (پس سوده کردد از بلور و ایشلر) یعنی محو اولور دیکدر شر احک بریسی کرددی شود
معناسنه الوب محوشود دیش (و بریسی بو کافرا ایدوب محوشود دیدی دیش (لیکن نسخه لری
تبع ایلدک هیچ بریسنده شد بولندی جیعا نسخده شود بولندی (پس معلوم اولدی که محض
افترا ایش (شاشندایکی شیشه بول ایدرل فعل مضارع جمع غائب شین دن صکره سین ایلدر
دین خطا ایش (اگر بضرورت (یا حرف مصاحبت (می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب
فعل شرط واقعدر اگر بالضروری بازار سکن دیکدر) (بوسوزانی کوستر که نسته یازمق لازم دکل
و اگر ضروری ایه (این دو بیت کفایت می کند بویکی بیت کفایت ایلر (محصول ترکیب)
ا کاردن برینک معقول و مقبول اوغلی وار ایدی وفات ایلدی (بعضی کیمه در صورت دیرل که مقبره سی
صندوقنه نه یازالم دیو (دیدی کتاب مجیدک ایلر بیک عزت و شرفی ایدن زیاده در که و نجلین پرله
انلری یازار (زیرا مرور یا ماله محو اولور و خلق اوزرینی چکنز کچر (و کلاب اوزرینه تبول ایدر
یعنی سکر (پس اگر برنسته یازمق لازم ایه بویکی بیت یازک یعنی بالضروری برنسته بازار سکن
بویکی بیت کفایت ایدر * قطعه * وه که هر که که سبزه در بستان * بدیددی چه خوش شادی دل من *
وه و اولک فحشی وهاء اصلیه ایله واه دن مخفدر که استغراب و تحسیر و تحزن و ندامت مقامنده مستعمل
لفظدر بونی عربی ظن ایدوب اسماء افه الدن اولان واه دن مخفف کلیوب که مقام تعجبه مستعمل
لفظدر و تحقیقی مختار صحاحه احاله ایلین کیمسه نک حفته واه واه دیکدر) که حرف بیان (هر که
کاف عجمیه کاهدن مخفدر هر وقت دیکدر) که بیه حرف بیان (سبزه در بستان واه ایله
استعمال ایدر عجم و و اسر عرب (یا حرف تأکید) دمیدی یا حرف حکایه مصدری دمیدن کلور بتک
و بلورمک و او فورمک و یل اسمک و برنسته طلوع ایلک بونده بزدی دیکدر) شادی یا سبیده
حرف حکایه در (دل من لامیه (محصول بیت) واه که هر وقت که بوستانده سبزه بزدی بنم حیامده
یعنی دیر لیکن نه خوش اولوردی بنم کوکلم (یعنی زیاده مسرور اولوب کشت باغ و راغ ایدردم
حاصلی بویکی بیت وفات ایدن بصرک جانندندر بدیددی عبارتندن صکره (یعنی اگر در بوستان
هر زمان سبزه بدیددی (یعنی آن پسر من ظاهر شدی دینک جمیع غریبندن بواداسی اغر بدر
بگذرای دوست تا بوقت بهار * سبزه بدیددی از کل من * بکدر فعل امر مفرد مخاطب کج
تا حرف تعلیل (بوقت یا حرف ظرف بهار اضافتی لامیه (بیتی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
دیکدر) دمیده ماضیدن قسم در تبش دیکدر (محصول بیت) ای دوست قبریمه کذرا بیه

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

ردشراح جیها

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

یعنی اوغره تا کیم بهار وقتنده قیرم بالچغندن سیره بنش کوره سین (یعنی بن حیاتمه ایکن عالم سیره زارنی سیر ایلدیکم کی سن بنم تر امدن بن سیره زاری سیر ایلله) از پرینه بر یازنلر جیع نسخله مخالف یازمشلر * حکایت * پارسایی بر یکی از خداوندان نعمت کسدر کرد دید که بنده رادست و پای استوار بسته عقوبت همی کرد گفت ای پسر همچو تو مخلوقی را خدای عزوجل اسیر حکم تو کرد انیده است و ترا بروی فضیلت نهاده شکر نعمت حق تعالی بجای آرو چندین جفا بروی روا مدار نباید که فردا در قیامت این بنده از تو به باشد و شرمساری بری * پارسایی یا حرف وحدت (بنده را یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (و را ادات مفعول) استوار محکم دیمکدر (عقوبت اشکجه دیمکدر) مخلوقی را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول) اسیر حکم تو لامیه در (کردانیده کاف عجمک فتحیه ماضیدن قسمدر تصبیر معناسنی افاده ایدر مخلوقی مفعول اولی) و اسیر مفعول ثانسی (و فاعلی خدادر) ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر (بروی اول قولک اوزرینه) بجای یا حرف (صله ارفعل امر مفرد مخاطبدر) اریندن که مخففدر اوریندن کتور دیمکدر (امر در اوردندن دینلر سهو ایلشدر) بروی قولک اوزرینه دیمکدر (نباید فعل نی مستقبل مفرد غائبدر) بایدندن (بایستن دن دینلر خطا ایلدیلر اولیا که دیمکدر) که حرف بیان (شرمساری) یا حرف مصدر او تا غفلت (بری ایلده سین) (محصول ترکیب) بر عابد اصحاب نعمتدن برینک یانته اوغرا دی کوردی که بر قولینک الین و یا غن محکم بغلیوب شکجه ایدر زاهد دیدی ای اوغل سنک کی بر مخلوقی خدای تعالی سنک حکمکه و امر که اسیر ایلشدر و آنک اوزرینه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی آنک اوزرینه سید و حاکم قومشدر خدانک نعمته شکری پرینه کتور و آنک اوزرینه بوقدر جفای روا و جائز کورمه اولیه صکه یارین قیامت کوننده بو بنده سندن یک اوله و او تا غفلت ایلده سین یعنی ججاب جکه سین دیمکدر * مثنوی * بر بنده مکبر خشم بسیار * جورش مکن و دلش مبارز * مکبر فعل نهی مفرد مخاطب طومعه دیمکدر (خشم بسیار بیانه) و مکبر مفعول صریحی (و بر بنده غیر صریحی) جورش مصدرک مفعولنه اضافیدر (مکن فعل نهی مفرد مخاطب) جورش مقدم مفعولی (دلش معطوفدر جورشه) میازار فعل نهی مفرد مخاطب در (از اریندن انجه دیمکدر دلش مقدم مفعولی) و ضمیر بر بنده راجعدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر قولک اوزرینه جوق خشم طومعه یعنی زیاده غضب ایلله اکا جور و جفا ایلله و کوکلنی انجه (حاصلی قولک ایسه ده اکا ظلم ایلله * اورا توبه درم خریدی * آخرنه بقدرت آفریدی * اورا ادات مفعول) یده درم (یا حرف مقابله کلام مجاز پدر) خریدی خانک و رانک کسره لیه فعل ماضی مفرد مخاطب صائون الدک دیمکدر (آخر ادات تأکید) نه حرف نی معناده آفریده به مقید (آفریدی فعل ماضی مفرد مخاطب یاریدک دیمکدر) (محصول بیت) اول بنده بی سن اون انجه به الدک بر مقدار مالدن کنایتدر انی قدر تکله خاق ایلدک حاصلی قولکدر مخلوقک دکلدر پس بوقدر جفایی اکا لایق کورمه * این حکم و غرور و خشم ناچند * هست از تو بز کتر خداوند * خشم خانک فتحیه اصحدر) تا حرف انشهاد الی معناسنه (محصول بیت) بو حکم و غرور و غضب خانه دک یعنی نیمه بر سندن اولورق خداوند واردر (یعنی سندن بیوک افندی تکریدر * ای خواجسته ارسلان و اغوش * فرمان ده خود مکن فراموش * خواجسته یونده افندی معناسنه در ارسلان و اغوشه اضافتی لامیه در بونلر بر قولدن کنایتدر رومده سیاوش و فریدون کی) فرمان ده وصف ترکیبدر بویق و بریحی دیمکدر (دهیدن معناسنی قوت دهنده خود دین قتی تزییق سوبلش * خوده اضافت اسم فاعلک

مفعولنه

مفعولنه اضافیدر) و فرمان ده ممکن مفعول اولی (و فراموش ثانسی) (محصول بیت) ای ارسلان و اغوشک افندیسی کند که بویق و بریحی خدای فراموش ایلله (یعنی سنی قوله و خدا متکاره مالک ایلین خدای اوتنه) پس قوللر کی رفله طوت شد تله طومعه * در خبرست از پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام که بز کتر حسرتی در روز قیامت آن باشد که بنده صالح را بهشت برند و خداوند فاسق بدوزخ * حسرتی (یا حرف وحدت و یا حرف تشکیک) بنده صالح (و خداوند فاسق بیانه در) (محصول ترکیب) (حضرت پیغمبردن علیه الصلوٰه والسلام حدیث شریفده و آردا ایلشدر که قیامت کوننده اولورق حسرت اولدر که بنده صالحی حته) (و خداوند طالحی دوزخه ایلده) (یعنی قول حته کیده و افندیسی دوزخه * قطعه * بر غلامی که طوع خدمت تست * خشم بی حد مران و طیره مکبر * غلامی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (طوع طانک فتحیه مصدر در انقیاد معناسنه) (خدمته اضافتی مصدرک فاعلنه اضافیدر) (تسته لامیه) (خشم بی حد بیانه) (و مرانک مفعول صریحی) (و بر غلامی غیر صریحی) (مران فعل نهی مفرد مخاطبدر) اریندن سورمه دیمکدر (طیره فاققدر غضب معناسنه) (خشمه معطوف) (مکبر فعل نهی مفرد مخاطب طومعه دیمکدر) (محصول بیت) بر غلامک اوزرینه آنجیلین غلام که سنک خدمتکه مطیع و منقاد در اول غلامه خشم بی حد سورمه و اکا غضب طومعه حاصلی بر غلام که خدمتکی طوع و رغبتله ایدر اکا حددن بیرون خشم سوروب اوستنه غضبیلوب جور و جفا اوزره اوله * که فضیحت بود براوز شمار * بنده ازاد و خواجسته در زنجیر * که حرف تعابیل (فضیحت فانک فتحی و ضادک کسرله رسواییک دیمکدر) یا حرف ظرف (زور شمار ظرف زمانک مصدره اضافیدر) (محصول بیت) خدمتکه مطیع اولان قولک اوزرینه بیحد غضب سورمه ز برار سوالی اولور و یا رسوالقدر بوم حسابده یعنی حشر کوننده بنده ازاده اوله یعنی حته لایق اوله و افندی زنجیرده اوله یعنی دوزخه مستحق اوله * حکایت * سالی از بلخ باشامیان سفر بود راه از حرامیان برخطر جوانی بیدرقه همراه ما ۲ شد سیر باز و چرخ انداز و سلحشور و پیش زور که ده مرد توانا کان اورازه کردندی وزیر آوران روی زمین تیاوردندی امامتیم بود وسایه پرورده نه جهان دیده و نه سفر کرده رعد کوس دلاوران بکوش اوزرسیده و برق شمشر سواران ندیده * سالی یا حرف وحدت (بلخ خراسان توابعندن بر عظیم شهرک اسمیدر که حضرت مولاناک پدری اول دیاردندر) یا حرف جمله درالی معاسنه (شامیان سرحد هنده بر ملککتک اسمیدر عربستانه شام کی و روم ایلنده بو سنه کی شامیان برینه همدان یازان احوال کاشاندن هیچ خبردار دکل ایش زیرالین همدانه دک صافی عجمدر غیر یسی دکلدر) سفر بود سفر اولدی یاسفرم و ارایدی (بود فعل ماضی اوله) و یا ادات زمانیه (خطر یونده خوف معناسنه در و بر بود مقدردر) (جوانی یا حرف وحدت بیدرقه یا حرف مصاحبت تقدیری بطریق بدرقه در بدرقه اجرته یعنی کرا ایلله قلا و زلق ایلکه دیرلر) (دحرج بابندن مصدردر) (بدرقه به حارس دیوب یعنی دوندلر دیمکله تفسیر ایلین زیاده تفشیر ایلش) (و مقام بیانده بدرقه ایلده دین معناسین) بطزائمش (سیر باز وصف ترکیبدر) بازیدنن قلقان او بنادیمی دیمکدر که بر او بندر سلحشورلر اراسنده یعنی بر فندر شراح مستقلا برقن اولدیغنی بلدکلرندن اهمالله یکمشلر (چرخ انداز وصف ترکیبدر) اندازیدنن چرخ لفظ مشترکدر بویایه مناسب یک بایدر که کریشی آندقدن صکره ایکی باشی بریره کله زبورک بیانه ده چرخ دیرلر که رومده اکا زنبک دیرلر و بونک اوقته ناولک دیرلر کاف عربیله) پس چرخ اندازدن مراد ناولک اندازدر مجاز مرسل طریقه یعنی ذکر محل و ازاده حال دیمکدر (پس زنبک آنجی و چرخ آنجی دینلر مسامحه ایلشدر) سلحشور عجم اصطلاحلر نده آلات حرب او بنادیمی یعنی قوللیمی

۲ من
نسخه

ردشماعی

رد سروری

ردشماعی

ردشراح جیها

رد سروری و شماعی

قوللانی (پیش زور زیاد زوری دیکدر) (ده اون) (مرد توانایانیه دهه صفتدر) (کان اولامیه) (زه)
 زاه عربك كسر يله بونده ياي کر بشی مراددر (کردندی باحکایت حال ماضی افاده ایدر بعض
 نسخه ده نکر دندی واقعدر ایدمزلدی دیکدر) (زور آور وصف ترکیبدر زورکنوری یعنی
 زوری والف ونون ادات جعدر) (رویه ورویك زمینه اضافتلی لامیه لدر) (پشت اولامیه) (ورا
 ادات مفعول) (زمین باحرف صله) (نیاور دندی فعل نفی ماضی جمع غائب) (و یا حرف حکایه بوقفرد
 در صاعده عبارتی ایراد ایلینرجع نسخه له مخالف ایراد ایلشله) (متعم فعل با بندن اسم فاعلدر
 نعمت ایچنده بیومش ونعمته معتاد اولمش دیکدر) (سایه پروده کولکه ده بسلمش یعنی شدت
 وزجت روزگار کورمش حاصلی اودن طشره چقماش (رعدر کوس دلاوران لامیه لدر) (رهد
 رانك فحی وعینك سکونله کولک کورلکدر بونده مراد مطلقا اواز در کوسی سابقا بیان ایلش بونده
 دلاورلک کونکی صداسی مراددر رعدر دن دین بیانه صده لمش (دلاوراندن مراد بهادر لر لدر
 (یکوش او باحرف صله و اضافت لامیه در) (برق شمشیر سواران لامیه لدر) (محصول ترکیب) (بریل
 بلزن شامیه سقرم واقع اولدی و یول حراملردن خطر ده ایدی رجوان قولاغزلق طریقه
 بزه همراه اولدی بو جوان سپر باز و ناولک اندازو سلحشور ویش زور ایدیکه اون قوتلی
 ارانك یانه کوریش کچور ددی یعنی اون زورلی ادم یانی قورر لدی یا خود قورر امزدی
 و پرویشک زور لیلری ارقاسنی بیر کتوره مز لدی حضرت شیخ جوانک خصوص صده
 اغراق بیوردی اما بو جوان متعم ایدی وسایه پرورده یعنی اناسی قوبندن طشره چقماش
 حضور وصفاده بیومش نه جهان کورمش ونه سفر ایلش بهادر لرک کوسی اوازی
 قولاغنه ابرمش و آتیلرک قلیچی یلدر امسنی کورمش * بیت * نیفتاده در دست دشمن اسیر *
 بگردش نیاریده باران تبر * نیفتاده ماغیدن قسم همزه یایه قلب اولمش دوشمامش دیکدر
 (در حرف صله) (دست دشمن لامیه) (اسیر نیفتاده نک مفعول صریحی) (و در دست غیر صریحی
 (باحرف صله و یا حرف ظرف) (کرد کاف بحکم کسری و رانك سکونله بونده اطراف دیکدر
 (شین ضمیر مذکور جوانه راجعدر) (نیاریده ماضیدن قسم فعل نفی مقدر غائب) (باران فاعلی تبر
 اضافتی بیانه) (محصول بیت) (مذکور جوان دشمن الله اسیر واقع اولامش حضرت شیخ
 طرابلس فرنگنه اولدیغی کی اطرافنه اوق بغموری یا غماش حاصلی نه اسیر اولمش ونه صواش
 کورمش * اتفاقی من و این جوان در پی هم دوان هران دیوار قدیم که پیش آمدی بقوت بازو
 بیفکندی و هر درخت عظیم که دیدی بزور سر بجه برکندی و تفاخر کان کفتی * در پی هم
 بری بریمز اردنجه (دوان صفت مشبهه در دو بندن لرک دیکدر) (دیوار قدیم بیانه) (آمدی یا حرف
 حکایه) (بیفکندی یا حرف حکایه) (برکندی کاف عربك فتحیه و یا حکایه ایله قورردی دیکدر
 (محصول ترکیب) (اتفاقی بن بو جوان ایله بری بریمز اردنجه بله کن ایدک یعنی بلو ب کیدر کن
 هراول اسکی دیوار که او کومزه کورردی قوت بازو ایله یقاریدی و هر اولو اغاجیکه کورردی
 زور سر بجه ایله کرکندن قوررردی و تفاخر ایلده رک دیر ایدی * بیت * پیل کونا کتف و بازوی
 کردان پند * شیر کونا کف و سر بجه مردان پند * پیل معروف (کو کاف عربك ضمیه قنی
 دیکدر عرییده این دیرلر) (تا حرف تعلیل عرییده کی معناسنه) (کتف کاف عربك فحی و رانك
 کسریله باغین معناسنه در فارسیجه شاهه دیرلر) (بازو قولدر آرشدن دیرلر همزه نک فحی و رانك
 کسریله) (کردان کاف بحکم فتحیه صفت مشبهه در کر دیندن دونه کن دیکدر مراد جستاک
 و چوکلک در زرافلک الی صومدر یعنی سار حیواناتک کی دیزده اکبر پس کرداناق صفتی بولمخ

رد شرح جیعا

رد شعی

بونی مصراع ثانی به قافیه دوشورن فیه نسبت کتف و بازوی کردان مناسبتی بیازیمش (کردان
 کاف فارسیله صفتدر کردانیدن دین بومد عاده خطا ایلش زیرا کردان لازمدر دونه کن
 دیکدر و کردانیدن متعدیدر دوندنمک دیکدر) (بازوی کردان اضافتی بیانه در دونه کن بازو
 دیکدر بعضیلر کاف بحکم ضمیه اوقودیلر کردک جچی یعنی بهادر لر بویه اولنجه هیچ تاویله
 احتیاج اولمخ زیرا حرف روی متحرک اولنجه حرف قیدک ماقبلده اولان حرکت مختلف اولق
 جائزدر بونده ایسه حرف روی دالدر و متحرکدر و حرف قید رادر پس ماقبلتک حرکتی مختلف
 اولق جائزدر تنکه فن قافیه به عالم اولان واقفدر تنکه حضرت مولانا جامی قافیه رساله سنده
 ایرادیورمشدر (رباعی) (کرسوز توام یک نفس آهسته شود) (از دود دلم راه نفس بسته شود)
 (در دیده ازان آب همی کردام) (تا هر چه نه نقش است ازو شسته شود) (بور باعیده سبتک ماقبلی
 ایکی برده مفتوح و بر پرده مضوم واقعدر پس کاف بحکم ضمیه کردان اوقویاتی رد ایلین
 مردوددر هم لفظ جهتدن هم معنی جهتیدن (کف آیه در که عریجه راحه دیرلر) (واو حرف
 عطف) (سر بجه برقی اوجی پس کفی سر بجه به اضافت ایلین معنایه عالم دکل ایش (مردانه
 اضافتی لامیددر) (مردان برینه کردان یازان سر بجه بی کردانه اضافت ایلد کدن صکره معنایی
 بویه تصویر ایدوب دیر) (و المعنی بالترکی ارسالن قنی تا بجه اوجی دوندنچی آیه بی کوره
 بو تصویرده اوج خطاسی واردر بلکه زیاده الفاظ قافیه تصویرنده و کفی سر بجه به اضافتده
 و کردانی متعدی طوئعه سنده و سر بجه بی اکامضای قلوب دونوب مفعول به ایلده سنده حاصلی
 بومصورك معنادن هیچ وقوفی یوغیش پس بویه کابلره شرح یازمق نه زجت ایدی بو شارحه
 تابع اولوب الفاظ قافیه بی تبدیل ایلینده مناسبت بیلر ایش (محصول بیت) (فیل قنی تا کیم
 بهادر لرک یغری و قولونی کیره یعنی بهادر لرلرک قوت وزوری نه مرتبه اولد یعنی کوره
 زیرا بن اثر دیم یارسلان قنی تا شیر مر دلرک کف و سر بجه سنی کوره یعنی شیرک هنری
 نیجه ده در اما شیر مر دلرک نسبت مغلوبدر هنری واریسه کلسون نمله نیجه طوئشون
 کورسون که کف و سر بجه نیجه اولور * مادرین حالت بودیم که دوهنید واز پس ششکی
 سر برا وردند و قصد قتال ما کردند در دست یکی چوبی و در بغل دیگری کلوخ کو بی جوان
 را کفتم چه پای * که حرف بیان (پس سنک لامیه) (و یا حرف وحدت) (قصد قتال ما
 مصدرك مصدره اضافتدر و لامیه) (چوبی یا حرف وحدت) (در حرف طرف) (بغل بانك وغینك
 فتحیه لیه قولتی دیکدر عرب ابطدیر) (همزه نک و بانك کسره لیه) (دیگره اضافتی لامیه در
 (کلوخ کوب وصف ترکیبدر) (کو بیدندن کلوخ کاف عربك و لامك ضمیلر بله کسک که تار لاده
 اولور) (کو بی کوفتن دن اخذ ایلین سهو ایلش) (کلوخ کوبک ایکی کافیله و بانی فارسیلردر
 دین قنی خطا ایلش) (یا حرف وحدت) (پای فعل مضارع مفرد مخاطب نه طور رسین دیکدر
 (محصول ترکیب) (بز جوان ایله بو حاتده ایکن ایکی هندو بر طاشک اردندن باش قالدردیلر
 ورم قتالنه یعنی بزمله مقاله به قصد ایلدیلر برینك الله براغچ و برینك قوتوغنده برکسک
 ازجک اوجی توققی براغچ جوانه دیدم نه اکلتور سین اشته ارلک دمیدر * بیت * یار انچه داری
 زمردی وزور * که دشمن بیای خود آمد بکور * یار امر در (اریدندن اور دندن دینلر غلط
 سو بیلشله) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب) (مردی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل) (دشمن
 مبتدا) (باحرف مصاحبت) (آمده متعلق) (بای خود لامیه) (بکور یا حرف صله) (آمده متعلق
 جمله فعلیه خبر مبتدا در) (بکورک تقدیری بکورش در) (محصول بیت) (جوانه دیدم کتور اول
 نسته به که مالک سین ارلکدن وز وردن یعنی اراق و بهادر لاق و قیدر زیرا دشمن کندی اباغیله

رد سروری
رد سروری

کرد کافک ضمیه در
للطابع

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد سروری
رد ابن سیدعلی

رد ابن سیدعلی و سروری

قبرینه کلدی یعنی اولجک برارار بکورش تقدیر ایدنه دخل ایدن ذره مقداری معنایه دخولی
 بوقدر * تروکان رادیدم از دست جوان افتاد و روزه بر استخوان * استخوانند نصرکه بر افتاد تقدیر
 اولور (بوقدره قابل اولین سجع احوال نیز ایش (محصول ترکیب) کور دم که جوانک
 اوق و بای اندن دوشدی و کو کته دترمه دوشدی یعنی خوفندن اندامنه روزه دوشدی * بیت
 نه هر که موی شکافد بترجوشن خای * بزور حله جنگ اوران بدارد پای * نه حرف نفی معناه
 مصراع ثانی به مصر و قدر (حاصلی) (بدارد فعلنه مقید در) هر که اصلند ه هر کس که در تنکه
 مکرر بیان اولندی (شکاف فعل مضارع مفرد غائب یار دیکدر) (موی مفعول صریحی) (و بتر
 غیر صریحی) (جوشن خای بیانیه) (جوشن خای وصف ترکیبدر خاییدن جوشن جنبی
 یعنی جوشن برنجی و دلجی تر دیکدر) (با حرف مصاحبت) (زور حله جنگ اوران لامیه در
 جنگ آور وصف ترکیبدر کنورجی) (یعنی صواشجی معنایه بهادر دن کایتدر) (الف
 ونون ادات جمعدر) (بدارد فعل مضارع مفرد غائب پای مفعول صریحی) (و بزور غیر صریحی
 (محصول بیت) (اولیه دکدر هر کیمسه که جوشن جنبی تیرایه قبل بره یعنی استاد تیراند از اوله
 جنگ آورلک حله سی زور بنه اباقی طوته یعنی تحمل ایلیه یعنی هراستاد تیراند از و سلحشور
 صواش میدانده ثابت قدم اولوب باید ار او لماز * چاره جز آن ندیدم که رخت و سلاح و جامه
 رها کردیم و جان سلامت بردیم (محصول ترکیب) (اندن غیری چاره کوزمدک که اسباب و راغی
 و لباسی ترک ایلدک و جانی سلامت ایلدک یعنی ماملکمیزی و بر مکه اولمکدن خلاص بولدق
 * قطعه * بکارهای کران مرد کار دیده فرست * که شیر شریزه در اردیز رخ کند * با حرف
 صله (کارهای کران بیانیه) (کران کاف عجمک کسر یله اغر دیکدر ثقیل معنایه) (اما بونده
 عظیم معنایه در) (مرد کار دیده بیانیه ایش کورمش اردیکدر) (فرست فالت و رانک کسر یله
 و سیک سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر) (فرستادن) (فرستادن دینلر غلط سولشدر
 (که حرف تعلیل) (شیر شریزه بیانیه شریزه یاوز لغندن دیش صریدن جانور) (در حرف تأکید
 (ارد فعل مضارع مفرد غائب کنورجی) (با حرف صله) (ز برخم کند لامیه در) (از برالت
 معنایه در عربجه) (تحت درلر) (خیم خاتک قحطیه بوکلدر) (میده تشدید ضرورت ورن ایچو ندر
 بونده حلقه کند مراد در (محصول بیت) عظیم ایشلره ایش کورمش مجرب روز کار کیمسه
 کوندر تا کیم شیر شریزه یعنی کورمش ارسلان کبی بهادر بهلولانری کنددی حلقه سی آتیه
 کنورجی، شکار ایلیه اول زمانده الات حرک برسیده کند ایش حاصلی اولو مصطلحه تجارب
 کثیره ایله مجرب کیملر کوندر کار کورمش نازموده کوندرمه خطاب عامدر * جوان اگر چه قوی
 بال و پیلن باشد * بجنسک دشمنش از هول بکسلد پیوند * قوی بال وصف ترکیبدر قوی حال
 معنایه در ز بال بونده حال و بوی و بوس معنایه اولغه متحملدر) (قول اولقده ممکندر بازو
 معنایه) (اما مهابت معنایه نه عربی و نه فارسی لغتدره وار) (پیل تن وصف ترکیبدر فیل جنه
 دیکدر عظم جسمدن عبارتدر) (با حرف ظرف) (جنگ دشمن لامیه دروشین جوانه راجعدر) (هول
 هاتک قحطیه خوف معنایه در) (با حرف تأکید) (کسلد کاف عجمک ضمیمه و کسر یله و سیک
 و لامک قحطیه فعل مضارع مفرد فاعلدر) (کسلیدن لازم و متعدی کلور) (بونده متعدی
 (کسیختن دن اخذایدوب لازمدر بین یکی قولنده بله خطا ایش) (تکیم تحقیق معنادن معلوم
 ا بکسر در) (بونده بونده آه اورقلری پیونددر کوسک معنایه) (رومده اوزدی کوسکی دیکلری
 کبی تحقیق مقامنده) (اندره بکسخت پیوند) (و بکسلد پیوند درلر) (پس بونده پیوندی بند
 معنایه اخذایدوب اکله شرح اولین زاده فاسد شرح ایش زبانی بند ایله تعبیر ایدر ل

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد سروری

(مثلا بتد انکشتان دیرلر بر مقدره اولان بو غلره) (پیوند انکشتان دیرلر) (سا ترا عضاده ده تعبیر
 بویه در (محصول بیت) جوان اگر چه قوی حالی و بویلی و سنی و محکم قولی و قنالی اولور
 و قبل کوده لی و جسمانی یعنی مجسم و عظیم جسمی اولور دشمن جنکنده اول جوان قورقودن
 اوزر کوسکی یعنی فرار ایدر چار) (مصراع ثانی) (ترکیبه معنایه دشمن جنکنده انک قورقودن
 اوز بلور آبی دین معنایه بلن اوزمش الله رحمت ایلیه) (مجموع بیت معنایه جوان اگر چه مهابتلو
 و قوتلو دشمنی ابری کوده لو اوایه اول کیمسه دشمن جنکندن خوفندن پیوندی قرارا کر ایانده
 پیوند اولسه دین عجا او یور کمنی سوبلدی بو معنایه عنی الله عنه * نبرد پیش مصاف آزموده
 معلومت * چنان که مسئله شرع پیش دانشمند * نبرد نونک و بانک قحطیه یله و رانک سکونیه
 جنگ دیکدر صواش معنایه مبتدادر) (پیش مصاف از موده تقدیری پیش مر د مصاف
 آزموده در) (مصاف میمک ضمیمه نبرد له مراد قدر) (مصاف از موده جنگ صنامش یعنی جنگه
 کرمش و جیمش دیکدر مجرب حروب معنایه) (معلومست خبر مبتدادر) (مسئله شرع و پیش
 دانشمند لامیه در) (محصول بیت) جنگ صنامشک قنده جنگ یعنی صواش کورمش و صواشه
 کرمش و جیمش کیمسه قنده حرب و قنده معلومدر رشو بلکه مسئله شرع دانشمند قنده
 معلومدر یعنی اهلنه هر سنه اساندر * حکایت * توانکرزاده را بیدم بر سر کور پدرش نشسته
 و پادرویش بچه متناظره در پیوسته * صدوق تربت بیدم سکنیست و کابه رنکین
 و فرش رخام انداخته و خشت فیروزه در و ساخته بکوردت چه ماند خشتی و فراهم آورده
 و منشی دو خالک بر آن پاشیده در ویش بر سران بستید و کفت خاموش که تایدت ز بران سنک
 کران بخود بچینیده باشد بیدم بهشت رسیده باشد در خیرست (موت الفقرا راحه) * توانکرزاده
 (همزه سی وحدت ایچو ندر دین یاوه سولش) (بلکه با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل در
 (را ادات مفعول) (کور کاف عجمک ضمیمه قیددر) (سر کور لامیه قیراوجی دیکدر) (پدره اضافت نه
 لامیه در) (شین توانکرزاده راجعدر) (با حرف مصاحبت) (درویش بچه در ویش یاور بسی) (یعنی
 لو غلبی) (بچه با حرف وحدت و همزه حرف توسل) (بچه برینه زاده بازانلر عجمک لامیه در) (مخالف
 یازمشلر) (در حرف تأکید) (پیوسته اولشدر مش یعنی ایصال ایش) (که حرف بیان) (صدوق
 صادق ضمیمه فصیحدر مراد قیراوزه یا دقلری صدقدر) (ترتبه و ترتیبک پدره) (و پدرک میم
 متکلمه اضافت لری لامیه در) (سکنیست عبارتی همزه مجتلبه ایلیه یازانلر املا دن اکاد کلر ایش
 (با حرف نسبت) (نون حرف تأکیددر سنکه منسوب یعنی طاشدندر) (کابه رنکین بیانیه) (مراد
 قبر طاشلرینه یاز بلن سنه در) (فرش رخام بیانیه) (رخام رانک ضمیمه مر مره دیرلر) (خشت کریج
 (فیروزه اضافتی بیانیه) (در حرف ظرف) (اوضمیری) (رخامه راجعدر مراد بودر که قبرینک
 مرمری فیروزه ایله مرصعدر) (وساخته بو که قرینه در) (لیکن خشت عبارتنده مسامحه ایلمشدر
 ز پرا فیروزه خرده اولور) (خشت اولق مرتبه سنده ابری اولماز) (بعض نسخه ده در و ساخته
 برینه) (در و پرده واقعدر نه مراد تصبوعدر) (با حرف صله) (کور بدرت لامیه) (ماند فعل
 مضارع مفرد غائب فاعلی نخسته کور پدره راجع ضمیر در بکر دیکدر) (مانیدن مشتق
 (مانستن دن دینلر سهوا ایشلر) (چه ماند استقامت انکار ایدر) (یعنی بکر من دیکدر) (خشتی با حرف
 وحدت) (فراهم آورده برره کنورلش) (مشتی) (با حرف وحدت) (برو یعنی خشتک اوزر بنه
 (پاشیده اسم مفعولدر صاچلش معنایه) (درویش زاده یعنی در ویش بچه) (خاهوش فعل
 امر مفرد مخاطب ایسم دیکدر) (که حرف تعلیل) (ز بران سنک کران لامیه و بیانیه در) (کران اغر
 معنایه در) (با حرف تأکید) (جنبیده اسم مفعولدر در دشمن معنایه) (موت لفظا مر فوع مبتدا

رد سروری

رد شعی

فیروزه معرب فیروزه در
الطابع

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

(فقرایه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر) (راحة لفظا مرفوع خبر مبتدادر) (موصول ترکیب)
 بر توانکر زاده یعنی بر اکابر زاده کوردم که باباسنک قبری اوچنده اوتورمش و بر درویش زاده ایله
 مناظره اولاشدرمش یعنی بحث ایدر که بنم بابامک قبری صندوق طاشدندر و اوز رنده رنگین
 وملون خط یاز لشددر یعنی تاریخ و قاتی وغیری نسنه سی النون صویله یاز لشددر تنکه عادت
 بویه در واطرافنده مرمر قرش دوشمنش یعنی هجا طاشلری والواح قبر پیروزه ایله مرصعدر
 سنک باباک قبرینه نه بکزر یعنی بکرمز برایکی کریم برره کتورمش یعنی برایکی کریم چاتیش
 و برایکی آوج طیارق اوسلنه صاحبش یعنی برایکی آوج طیارق اوسلنه دوکیش در ویش
 بجه بوسوزنی ایستندی ویدی ایسم اول که تاسنک باباک بوآ غرطاشک التده کندی
 کندینه قلدامش اوله بنم بابام جسته واصل اولمش اولور زیرا حدیث شریفده یورور که
 فقرانک اولوی راحت و حضوردر زیرا برنسنه لری یوقدر که انک حسرتیه کیده ل
 * یت * خر که کتر نهند بروی بار * بره آسوده ترکند رفتار * که حرف رابط صفت (وی
 ضمیری خره راجعدر) (بار یوک) (باحرف ظرف) (ره رانک فقیله راهدن مخففدر) (اسوده
 دیکتمش دیمکدر راحت معنانه) (ترادات تفضیلدر اسوده رک دیمکدر یعنی حضور لیرک وراحتلیرک
 رفتار یوریش دیمکدر) (خر میتدا) (ومصراع ثانی خبری) (موصول یت) خر که اوز رینه
 یوکی ازرق قویار یعنی یوکی که ازرق وینی رک اوله بولده اسوده رک رفتار ایدر یعنی یینی رک
 یورر حاصلی یوکی خفیف اولغله کندی چوبکرک یورر * قطعه * مرددر ویش که بارسم فاقه
 کسید * بدرمک همانا که سبکبار اید * مرددر ویش بیانه (که حرف رابط صفت) (بارسم فاقه
 لامید و بیانه در فقر ظلمی یوکی دیمکدر) (باحرف صله در) (مرک لامیه در مجازا) (همانا کانه
 معنانه بکزر دیمکدر) (که حرف بیان) (سبکبار وصف ترکیبی اقسامنددر یینی یوکی دیمکدر
 زیرا سبک یینی دیمکدر) (ویار یوکدر) (موصول یت) مرددر ویش که فقر جور و جفاسی یوکی
 دنیاده چکدی یعنی دنیاده فقر آتشنه باندی و یاقلدی بکزر که موت قیوسنه یینی یوکی کله حاصلی
 دنیاده متوغل دکلدر که حساب و عذاب یوکلر یی چکوب کتوره تنکه شاعر یورر مشدر (مصراع)
 باغفه اودون هرکشی بوندن ایلدرل * وآنکه در نعمت و در راحت و اسایش زیست * مردنش
 زین همه شک نیست که دشوار اید (موصول یت) اما اول کیمسه که نعمت و راحت و آسایشده
 دیرلدی و کندی اول کیمسه نک اولسی بونلرک جبعندن یعنی نعمت و راحت و آسایشدن شک
 یوقدر که مشکل کلورز بر اوته سنک حالی معلوم دکلدر حاصلی موت الفقراء راحة * همه حال اسیری
 که زبندی یهد * بهترش دان زامیری که گرفتار اید * اسیری یا حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت) (بندی یاسیده حرف وحدتدر نسبت دین خطا سولمش) (بره دفعل مضارع مفرد غایبدر
 (ره بدندن قوزیله دیمکدر مضارعدر هایدندن دین خطا ایلش) (بهترش شین اسیره راجعدر
 (امیری یاسی حرف وحدت) (گرفتار مبتلا دیمکدر) (موصول یت) جیع احوالده براسیر که بر بنددن
 خلاص بولوب قوزیله اتی سن بکرک ییل بر بکدن که بر بنده گرفتار و مبتلا اوله حاصلی محبوس
 بکدن حبسدن خلاص بولمش بنده بکرکدر * حکایت * بزرگی داپرسیدم از معنای ابن حدیث که
 (اعدی عدو ک نفسک الی بین جنیک) گفت بحکم آن که هرآن دوشمنکه باوی احسان کنی دوست
 گردد مگر نفس که چندان که مدارایش کنی مخالفت زیادت کند * اعدی اسم تفضیلدر عدا بعدودن
 تجاوز معنانه اظلم دیمکدر (عدو فعولدر فاعل معنانه صدیقه مقابل انده مذکر و مؤنث برابردر
 اسم جنسدر جیع مقامده زیرا اسم تفضیل تعدد اقتضا ایدن شبهه مضایف اولور معرفه اولدقده
 (اعدی تقدیر ارفوع مبتدا) (وعدو ک مضایف الیه نفسک لفظا مرفوع خبر مبتدادر مردان نفس اماره در

(الی)

(الی اسم موصول مفرد مؤنث محلا مرفوع صفت نفسدر) (بین مقدر ثبوت و یا کانت فعلته متعلق
 مضایف اولمشدر جنیک یه که جنیک تنه سیدر حالت جرده) (وجه طرفیه نک اعرابدن
 محلی یوق صله سیدر اسم موصولک) (گفت بزرک دیدی) (بحکم آن که اول سیله که) (موصول ترکیب)
 حضرت شیخ یورور بر اوویه بوحدیثک معناسندن سوال ایلدم که سنک دشمنلیریکک دشمنری
 وظالمری نفسک درر که ایکی بهلولک یئنده در (یعنی دامناسنکه اولوب وشدن بر نفس منفک اولمیان
 نفس اماره کدر دیدی اول سیله اعدای عدو کدر که هرآن اول دشمنه که احسان ایلرسین سکا
 دوست اولور) (الانفس بویه دل بلکه هر تقدیر که مدارا ورفی که زیاده ایدرسین اول سکا مخالفی
 زیاده ایدر * قطعه * فرشته خوی شود آدمی بکم خوردن * و کر خوری جو بهایم یوفی
 جو جاد * فرشته خوی وصف ترکیبدر ملک خوبلی و عادتی دیمکدر) (با حرف مصاحبت
 (کم بونده از معنانه در) (خوردن مصدر در اکل معنانه قلت اکلله دیمکدر) (بهایم بهیمه نک
 جعیدر چار یا حیوانات معنانه در) (باحرف تأکید) (یوفی اصلی اوفتیدر بامقار تنه همزه یاه
 قلب اولمشدر تنکه سابقایان اولمشدر فعل مضارع مفرد مخاطب در) (اوفتیدندن دوشرسین
 دیمکدر) (اوفتادندن دین خطا ایلش) (جاد چیک فقیله از یاد اوزره اولمیان اشیاده مستعملدر
 یعنی یومیان و آرمیان اشیاده) (موصول یت) آدمی قلت اکلله فرشته خوبلی اولور (یعنی خلوق
 و ملائم اولور و عبادت و طاعته چاک اولور غائبدن مخاطبه التفات ایدوب یورور واکر حیوانات کی
 چوق پرسک جاد کی ییقلوب دوشرسین نه عبادته مالک اولورسین و نه طاعته) (حاصلی قلت اکل
 و شرب انسانی ملکیت صفتلرینه ایصال ایدر و کثرت حیوانیت * مراد هر که بر آری مطیع
 امر توشد * خلاف نفس که کردن کشد جواب یافت مراد * (مراد هر که بیانه) (مراد مفعول بر آری در
 (هر که اصلنده هر کس که در که حذف و ایصال طریقه که حرف ایکن اسم اولدی) (بر حرف تأکید
 (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (آریدندن که مخففدر آوریدندن) (مطیع امر اسم فاعلک
 مفعولته اضافتیدر) (وتویه اضافت لامیه در) (خلاف نفس مصدرک فاعله و بامفعولته اضافتیدر
 (که حرف بیان) (کردن کشد بیون چکر) (یعنی سرکشک و عناد ایدر) (موصول یت) هر کیمسه نک
 که مراد یی حاصل ایلیمه سین سنک امر یکم مطیع اولور اما نفس ظالم بونک خلافتجه در که کردن کش
 و معاند اولور چونکه مراد یی بولدی (یعنی هر تقدیر که رعایت ایلنسک مطیع فرمانک اولماز
 (بلکه طغیانی زیاده اولور) (منه سنده خلاف نفسه مضایف دکلدر دین عجب کج طبع ایلش
 * جدال سعدی بامدی در بیان توانگری و درویشی * یکی در صورت درویشان نه بر سیرت ایشان
 در محفل * محفل نک ماقبله و مابعدنه (دیدم عبارت یی زیاده ایدنلر زائد ایلش * نشسته و شتعی
 در پیوسته و دفتر شکایت باز کرده و ذم توانگران آغاز سخن بدینجاسانیده که در ویشترادست
 قدرت بسته است و توانگران را پای ارادت شکسته * محفل مجلس) (و یا حرف وحدت) (شنت
 رسوایی) (و یا حرف تنکیر حرف وحدت دین اصابت ایلماش) (در حرف تأکید) (پیوسته ماضیدن
 قسم مفرد غائب اولاشدرمش یعنی مجلسه اضافت ایلش حاصلی شتعی و فضیح کلمات ایلکه
 باشلش) (پس دخی بر شتعه اولاشدش دین خیلی شتعی ایلش) (آغاز دن صکره بر کرده مقدر در
 (موصول ترکیب) (بر یی درویشلر صورتده اما انلرک اخلاق و سیرتنده دکلر بر مجلسده اوتورمش
 واورد یی مجلسه شتاعت و فضاحت ایصال ایلش یعنی قییم سوزلر سو یلکه باشلش و شکایت
 دفتر یی آچش یعنی شکایت باشلش و اغیابی ذم ایلکه که آغاز ایلش سوزی بو مرتبه به
 ایشدرمشکه فقرانک و درویشانک دست قدری بغلیدر یعنی برنسنه به مالک وقادر دکلدر
 و اغیابانک ارادی ایانی شکسته در یعنی درویشلره ارادت و محبتلری یوقدر حاصلی فقرایه

رد سروری

رد شعی

رد سراج جیما

رد شعی

رد شعی

رد سروری
رد شعی

اوزره د کلدر شکسته دن صکره راست مقدر در * بیت * کریمان را بدست اندر درم
 نیست * درم داران عالم را کرم نیست * کریمان را ادا ت تخصیص (بدست اندر یعنی اندر دست
 اندر بانک معنای ظرفیتی تا کید ایدر (درم دار وصف ترکیبدر مالدار معنایه و الف و نون ادا ت
 جعدر (عالمه اضافی لامیه در (و ا ح ر ف تخصیص (محصول بیت) کریم لک الزده درم بوق
 یعنی کریم طبع اولنک سرمایه کرمی بوق یعنی اجه به مالک دکلدر و عالم درم دار لرنک کرمی بوق
 یعنی ماله مالک اولنک طبع کرمی بوق حاصلی کریم لک مالی بوق مالدار لرنک کرمی بوق * مر که
 پرورده نعمت بزرگام این سخن ناپسند آمد کفتم ای یار تو انکران دخل مسکینانند و ذخیره کوشه
 نشینان و مقصد ز ابران و کف مسافران و مخمل بار کران از بهر راحت دیگران دست تناول بطعام
 آنکه برند که متعلقان وزیر دستان بخورند و فضله مکارم ایشان بارامل و بیران و اقارب و جبران
 رسیده * مرا بکادیمکدر (را ادا ت مفعول) که حرف رابط صفت (پرورده نعمت بزرگان لامیه در
 اولنک نعمتی پرورده سی یعنی بسلیمتی (میم ضمیر منکلم) ناپسند ناممقول بعض نسخه ده سخت آمد
 دیش (توان کران مبتدا) (دخل مسکینان لامیه و خبر مبتدا) (دخل کشینک خارجدن ملکنه
 داخل نشنه در اجه و غیره نشنه) (ذخیره کوشه نشینان لامیه در دخله معطوف) (ذخیره از قدر
 مقصد ز ابران لامیه در) مقصد اسم مکندر ضرب باندن (ز ابران زائرک جعیدر زیارت ابدیچی
 معنایه) (کف مسافران لامیه کف معاره در بونده مجله مر ادر صغناجی پردیمکدر) (مخمل
 بار کران لامیه و پیانیه در) (بار کران آخر بوق دیمکدر) (بهر راحت دیگران لامیه در غیر یلک
 راحتیمکدر) (دست تناول لامیه در مجازا طعام یک ایچون ال اوزامتی) (بطعام با ح ر ف
 صله) (آنکه کاف عجبیه آنکاهدن مخففدر اول وقت یکمکدر) (برند بانک و رانک فتحه رله فعل مضارع
 جمع غایبدر ابلدر یعنی صونارل) (که حرف بیان) (زبردست رانک سکونیه وصف ترکیبی اقسامنددر
 الالنده اولنر قول کبی و خد متکار کبیلر) (الف و نون ادا ت جعدر) (فضله مکارم ایشان
 لامیه زدر) (فضله زیاده ارتق معنایه) (مکارم مساجد کبی متباه جوع وزنی اوزره در مغردی
 مکرمت کلور ابکی مبل قتی و رانک ضمیمه ایلک دیمکدر کرم و احسان معنایه انلک نعمتک فضله سی
 دیمکدر) (با ح ر ف صله) (ارامل ارملاک و ارمه نک جعیدر زوجه سی اولن یعنی وفات ایدن ارمه
 ارمل دیرلر وزوجی وفات ایدن زنه ارمه) (اقارب منتهای جوعدن اکابر کیدر بقین اولان خصم
 (اقارب جمع اقربا و اقربا جمع قریب دین احوال جوعی قیاسی ظن ایش) (جبران جمع
 جاردر فوکشیلر دیمکدر) (بعض شارح کسانک نیجه لغت لرنی کاه فارسی عبارتیه شرح ایلر و کاه
 ترکی غرابت بونده در که غیر بنک ترکیله و فارسبله شرح ایلدیکنه دخل ایدر) (محصول ترکیب) (بکا که
 اولنک نعمتی پرورده سیم بویکسه نک سوزی ناممقول کلدی یعنی سوزین بکندم دیدم ای یار
 اغنیامسا کینک معنی یعنی کلور بدر و کوشه نشین اولان فقرانک ذخیره لردر و زیارت بیک مقصدیدر
 یعنی زائر انلک انعام و احسانه قصد ایدوب واردر و مسافر لک صغناجی و قونجی برلری
 حاصلی مسافر خانلر بدر و غیر یلک راحتیمکدر و کفمکدر یعنی فقر و مساکین حضور
 و صفا سورمک ایچون زجت اختیار ایدر لارین طعامه او وقت صونارل که متعلق لری و لاری
 النده اولان قوللری و خد متکار لری یک یه ل و انلک نعمتک فضله سی یعنی زیاده سی طول
 عورتلر و بیروزه و خصله و فوکشولر ایش اوله حاصلی بونلک جعینه طعاملری واصل
 (اولا نیجه کندیلری طعامه ال صونارل * نظم * توانکرانرا و قفست و نذر و مهمانی * زکات
 و فطره و اعتاق و هدی و قربانی * توانکرانرا ح ر ف تخصیص (نذر ادا ت معنایه در یعنی
 بر کیمه برسته بی فقرایه و یا امیرله و یا علمایه ادا ت) (مهمانی با ح ر ف مصدر قونقلی دیمکدر

ردشعی
 ردسوری

(فطره رمضان برآمده فقرایه و پردکاری بغدادی و سائر نشنه) (اعتاق افعال باندن مصدر در
 قول ازاد ایلک (هدی هانک فتحیه و دالک سکونیه حرم شریفه اهدی اولن طواردر قبون
 و صغر و دوه کبی نشنه) (قربانی یا ح ر ف نسبت قربانه لایق طوار هر نه ایسه) (محصول بیت)
 اغنیانک و قتی و نذری و قونقلی و زکاتی و فطره سی و قول و جاریه ازاد ایله سی و هدی
 و قربانی وار یعنی مذکور لک جعینه مالکدر (معلوم اوله که مصراع اول سکتله او قونور
 بونظمه رباعی دینلر زیاده خطا ایلدیلر * توکی بدولت ایشان رسی که نتوانی * جز این دور کمت
 وان هم بصد پریشانی * کی وقتدن سؤالدر استفهام انکاری طریقه جق دیمکدر) (با ح ر ف
 صله) (دولت ایشان لامیه انلک دولته دیمکدر) (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ایشیرسین
 دیمکدر) (که حرف تعلیل) (توانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکلین دیمکدر) (دور کمت
 اقل صلا ندن کاتدر ز برانما زایکی رکعتدن اکسک اول ز) (پریشانی یا ح ر ف مصدر) (محصول بیت)
 سن اغنیانک بوقدر خیرتیه دولته جق واصل اولورسین که قادر دکلین بویکی رکعت نمازدن
 غیره به آئیده بوز پریشا نلغه ز بر فقر و احتیاجله صفای خاطر بولنماز صفای خاطر بولنماز یحی
 صفای صلات بولنماز * اگر قدرت جودست و اگر قوت سجود تو انکران را به میسر می شود که مال
 مرکی دارند و جامه پاک و عرض مصون و دل فارغ و قوت طاعت در لقمه لطیفست و صحت عبادت
 در کسوه نظیف پیدا ست که از معده خالی چه قوت آید و از دست نهی چه مروت و از پای بسته
 چه سیر آید و از شکم کرسنه چه خبر * قدرت جود مصدرک مفعولته اضافتیدر سخایه قدرت
 دیمکدر (قوت سجوده بویله) (که حرف تعلیل) (در مال مرکی بیاتیه مرکی اسم مفعولدر تفعلیل
 باندن زکاتی جقیمش مال مطهر معنایه) (عرض مصون بیاتیه مصون اسم مفعولدر صان
 یصون دن یعنی نصر بانک اجوف و او یسندن) (قوت طاعت مصدرک مفعولته اضافتیدر
 و مبتدا) (در ح ر ف ظرف) (لقمه لطیف بیاتیه و خبر مبتدا در) (صحت عبادت مصدرک فاعله
 اضافتیدر و مبتدا) (در ح ر ف ظرف) (کسوه نظیف بیاتیه و خبر مبتدا در) (پیدا ست مبتدا
 محذوفه خبر در تقدیری این معنی و یا این حال پیدا ست) (که حرف بیان) (معهده خالی بیاتیه
 معده ممیک فتحی و عینک کسریله و ممیک کسری و عینک سکونیه انسانده شردن برینه در
 حیوانده شکم) (کرسنه بیاتیه در بعض نسخه ده شکم برینه دست واقعدر بونقده درجه اضافت
 لامیه اولور اچک آلدن دیمکدر) (محصول ترکیب) (اگر سخایه قدرت و اگر سجوده یعنی عبادته
 قوت اغنیایه فقرادن یک مبسر اولور ز بر مال مزکاری وار یعنی زکات و بر مکله ماللری پاک
 و ظاهر در و لباسلری پاک و عرض ضلری جردن و فسق و فجور دن مصون و محفوظدر و کوکلری
 تشویش نان و جامه دن فارغ و قوت طاعت لقمه لطیفده در و صحت عبادت کسوه نظیف
 و طاهرده در معلوم و ظاهر در که معده خالیدن نه قوت یعنی معده خالی اولیحق عبادت
 و طاعت محال فالماز و بوش الدن نه مروت کلور و بفلو ایدن نه سیر کلور یعنی وجه معاشله
 مقید اولان کیمسه سیره کیده مزدا انکله مقیددر و اچ قردن و یا اچ کیمسه نک آلدن نه خیر کلور
 (جیعا بونلرمعهده خالی به معطوفدر استفهام انکاری طریقه حاصلی هب بونلر ظاهر و هویدا در
 صحت عبادتی مبتدا و پیدا ست لغظنی خبر طو توب معنای عبادت صحی پاک لباسده ظاهر در
 دین عجب ناپاک سوبلش * قطعه * شب پراکنده خسبدان که پدید * نبود وجه با مدادانش *
 شب طرف زمان (خسبد فعل مضارع مفرد غائب خسبدندنکه مشترکدر یا تمق و او بوق
 یکنده) (پراکنده با و کاف عجم فتحه رله طابق دیمکدر و ایشان معنایه پره کنده ده دیرلر) (آن که
 آن کس که تقدیرنده در تنکه مکرر ذکر اواندی) (پدید با و عجم فتحیه او قونر عجم امار و میلر با و عجم

ردشراح جیما

ردشعی

مصراع ثانی به مرهوندر آشکاره (نبود فعل نئی مستقبل اولیه دیمکدر) وجه بامداد لامیه وجه
 بونده خرج معناسه در (بامدادان وبامداد ابرته دیمکدر) (شین مصراع اولده که به راجعدر
 (محصول بیت) کیجه پریشان وبی حضور یا تور و اوپور اول کیمسه که انک آشکاره اولیه ابرته
 خرج یعنی ابرته خرجنه جینی اولیان کیمسه کیجه تشویشدن نه بته ییلور ونه اوپویه * مور کرد
 آورد بتابستان * تا فراغت بود زمستان * مور مبتدا (کرد آورد کاف عجمک کسریله بونده
 جمع معناسه در (آورد فعل مضارع مفرد غائب اکیسبتک ترکیبندن جمع ایلر معناسی چیر خبر
 مبتدا در (با حرف ظرف) (تابستان باز معناسه مستعملدر اصلنده تاب حرارت واسیحی
 معناسه در (وستان مدخولک کثرتن افاده ایدر کلستان و بهارستان و نکارستان کی پس اصل معناسی
 اسبک دیمکدر اسماء منقوله دندر (تا حرف تعلیل) (فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره (زمستان
 قبش فصله دیر (تابستان باز فصله دیدگری کی) (اصلنده زم زانک فتحیه صوغه دیر (وستان
 یننه سابق کیمدر پس اصل معناسی صوفلی دیمکدر (زمستان فراغتک ظرف زمانیدر در زمستان
 تقدیرده (شین معناده فراغت مقلددر) (محصول بیت) (قرنجه یازین لوانی جمع ایدر تا کیم
 قبشک فراغتی اوله یعنی آسوده حال اولوب حضور اولیه * فراغت با فاقه نیبوند وجعیت در تنک
 دستی صورت نندد یکی نحرمة عشا بنده و دیگری منتظر عشا نشسته هرگز این بدان کی ماند *
 فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره بونده مبتدا در (با حرف مصاحبت نیبوند ده متعلق (فاقه
 فقر) (نیبوند فعل نئی مستقبل مفرد غائب خبر مبتدا در حاصل اولماز یعنی جمع اولماز (جمعیت مبتدا
 یعنی جمعیت خاطر (در حرف ظرف) (تنک دست وصف ترکیبدر) (و با حرف مصدر (نبتدد
 خبر مبتدا در (صورت مقدم مفعولی) (نحرمة تعیل بایندن مصدر در بام مصدر حذف اولوب
 بدله تا و برلشدر بانک وجودیله تا بی جمع ایدر غالباً بوقاعده دن آگاه دکلر ایش (عشایه کسریله
 اضافی لامیه در (نحرمة تکبیرة الافتتاح وعشا بونده اخشام نمازیدر) (منتظر عشا اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتدر (عشا عینک فتحیه اخشام طعامی) (این یعنی منتظر عشا) (با حرف صله
 (آن یعنی صاحب نحرمة) (ماند فعل مضارع مفرد غائب بکزر دیمکدر) (محصول ترکیب) (فراغت
 فقره متصل اولماز یعنی فقرایله حاصل و جامع اولماز وجعیت خاطر ال طار لغنده صورت بغل
 یعنی ایکسی بریده جمع اولماز پرسی تکبیرة الافتتاحه ال بغلش یعنی شروع الیش و بری عشایه
 منتظر او تورمش یعنی اخشام طعامی نه بردن پیدا اولور دیوهر جانبیه متوجه او تورمش حاصلی
 غنی فراغت قلب الیه عبادت وطاعته شروع الیش اوله و فقر نماز شروع الیلوب اخشام بیکی نه
 بردن کاور دیوم نظر اولمش اوله هیچ بوقبیر اول غنی به بکرمی استفهام انکار بدر یعنی بکرم
 * بیت * خداوند روزی بحق مشغول * پراکنده روزی پراکنده دل * خداوند روزی لامیه
 صاحب رزق دیمکدر مبتدا (بحق مشغوله متعلقدر) (که خبر مبتدا در واسم فاعلدر افتعال بایندن
 (پراکنده مبتدا طاق دیمکدر) (روزی فاعلی) (پراکنده دل خبر مبتدا (ودل فاعلی) (محصول بیت)
 رزق صاحبی اولان غنی حق و عبادت وطاعت صفای قلب الیه و فراغت خاطر الیه مشغولدر اما
 رزق پریشان و پراکنده اولان فقیرنه عبادتی عبادت ونه طاعتی طاعته اولور زرا پراکنده دل
 و پریشان خاطر اولغه صحت عبادت بولمز * پس عبادت ایتان بمحل قبول نزد بکرمست که چوعد
 و حاضر نه پریشان و پراکنده خاطر که اسباب معیشت ساخته و باوراد و عبادت پرداخته عرب
 کوید (اعوذ بالله من الفقر المکب و محاوره من لاجب و در خبرست) (الفقر سواد الوجه فی الدارین)
 گفتا نشیده که پیغمبر علیه الصلوٰة والسلام گفت (الفقر خیری) (کتم خاموش که اشارت خواجه
 عالم بفقر طائفه ایت که مردان میدان رضاند و تسلیم تیر قضا نه ایتان که خرقة ابرار پوشند و لقمه

رد این سید علی و سروری

ادار فروشند * پس بونده شرط بخذ و فک جوابنه داخل اولان فامعناسته در (عبادت ایتان مصدرک
 فاعلنه اضافتدر اغنیایه اشارتدر) (بمحل قبول با حرف صله) (نزدیکتره متعلقدر و اضافت بیانییه
 (عبادت مبتدا) (نزدیکتر خبری) (که حرف تعلیل) (جهندی یعنی اغنیایه ایلره اسناد مجازادر
 قبلری مجموع اولوب پریشان اولدیغیچون (که حرف تعلیل) (اسباب معیشت لامیه و مبتدا) (ساخته
 خبری ماضیدن قسمدر و فاعلی اغنیادر پس اسم مفعول دین معلومدر که اسم مفعول معناسی
 ملاحظه ایلر ایش (با و راد عبادت با حرف صله پرداخته به متعلق و اضافت بیانییه) (پرداخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب فاعلی یننه اغنیادر (بوکاده اسم مفعول دیوب محله غیر مناسب نیجه دورلی
 معنای و برن عجب غافل وجود شریف ایش طیب الله تره (پرداخته بونده مشغول معناسه در) (فقر
 معروف) (مکب اسم فاعلدر افعال بایتنک مضاعفندن لغت عربده نادر کلن افعالند که ثلاثیسی
 متعدی و افعالی لازم کلور) (کیتنه فاکب دیرلر فلاتی یوزی اوزره دوشردم اولده دوشدی دیمکدر
 بوندیر اوزره مکب اولان فقیردر لیکن بونده فقره اسناد اولدی مجازاً بوضوئده مبالغه وار که اکاب
 فقیر فقرده بر مرثیه واردی که اکاب کندیدن غیری صفتنه که فقر در کایله عارض اولدی (یعنی
 کندیدن غیر فقری فقری یله یوزی اوزره دوشدی و جا ندر که اکاب ملازمت معناسه اوله) (یعنی فقر
 ملازم و مداومدن الله صغورم دیمک اوله و لکل وجه) (محاورت مفاعله بایندن مصدر در جوار کی
 که مصدر ثانیسیدر) (پس محاورت جوارندن شقندر دیمک همان مصدر مصدر درن شقندر دیمکدر
 یواییه کلام لغور قدر) (منه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر من اسم موصوادر الذی معناسه
 (لا احب اصلی لاجبه در) (مجبی رعایت ایلک ایچون ضمیر مفعول حذف اولندی) (لا احب
 فعل نئی استقبال نفس متکلم و حده در جمله فعلیه اعزایدن محلی یوق صله سیدر اسم موصوولک
 (الفقر لفظاً مرفوع مبتدا) (سواد الوجه لفظاً مرفوع خبری) (سواد مصدر در قرال معناسه
 یونک ثلاثیه فعلی مستعمل دکلدر) (بلکه افعالده و افعیالده مستعملدر سائر اوا نکرده حالی بویه در
 (پس) (سواد الوجه یوز قرالغی دیمکدر) (فی الدارین جار مجرور یله سواده متعلقدر) (نشیده
 همزه سنی خطاب ایچون طوتان قابل خطاب دکل ایش) (الفقر فخری جمله اسمیه) (بونده گفتک
 مقول قولی واقع اولمش) (الفقر مبتدا) (فخری جار مجرور یله تقدیراً مرفوع خبری یا ضمیر متکلمدر
 (خاموش فعل امر مفرد مخاطب) (خاموشیدن) (که حرف تعلیل) (اشارت خواجه مصدرک فاعلنه
 اضافتدر) (و عالمه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (فقر طائفه لامیه) (و با حرف وحدت) (و همزه
 حرف توسل همزه حرف وحدت طوتان اسکی ضلالتی اوزره یوریش) (که حرف رابط صفت
 (مردان میدان رضالا میه و بیانییه در) (انداستک ایچیدر) (تسلیم مر دانه معطوفدر میدان عطف
 ایا بن خطا الیش و رضایه عطف ایلین خط عسوی الیش شویله که هیچ ملاحظه مالک دکل ایش
 (تسلیم تیر اضافتی مصدرک مفعولنه در) (وتیرک قضایه بیانییه بعض نسخه ده سیر تیر قضا واقعدر یعنی
 تسلیم برینه سیر واقع اولمش قضا دن صکره براند مقدردر) (نه حرف نفی) (فقر ایتان لامیه و فقر طاعتدن
 منفیدر) (که حرف رابط صفت) (خرقة ابرار لامیه) (و پوشندک مقدم مفعولیدر) (ابرار برک و بابارک
 جمعیدر ایلور دیمکدر) (پوشند فعل مضارع جمع غائبدر) (لقمه ادار لامیه ادار و وظیفه دیمکدوا فروشدک
 مقدم مفعولیدر) (فروشد فعل مضارع جمع غائبدر) (فروشدیدن فروختن دن دینلر خطاسو یلش
 (محصول ترکیب) (وقتا کیم اغنیایک احوالی مذکور کی اولدیسه بونلرک عبادتی محل قبوله یقینقدر
 فقر اعبادتندن زرا جمع و حاضر لر در یعنی تشویش و غصه لری یوقدر پریشان و پراکنده خاطر
 دکلدر در یعنی جمعیت خاطر و صفای قلبه مالکدر زرا اسباب معیشتلرین دوزملر و او راد و عبادته
 مشغولدر یعنی اغیاردن فارغ اولوب عبادته مشغولدر در عرب دیر که الله التجا ایدرین یوزی اوزره

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

دوشن فقردن یعنی شول فقردن که صاحبی انک شدت وز جنتدن یوزی اوزره دوشن یعنی خور
 وحقیر اولور دخی الله التجا ایدرین سومدیکیم کیسه نك فو کسولغندن وحديث شریفده وارد
 اولمدر که فقر ایکی عالمده یوزقر الغیر درویش بدن پوسوزلی ایشدنیجه دیدی ایستامش مسنگه
 پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام دیدی فقر بنم فخرمدر که فقری کندی ذات شریفه اضافت ایلدی
 بن دیم ايسم که خواجه عالمک القفر فقری بیوردیغی بر طائفه نك فقرینه اشارتدر که رضا
 میداتنک ارلر بدر یعنی قضایه رضا کتون مردله وقضاوقدرتیرینه تسلیم وسپراولان درویشله
 اشارتدر بر طائفه نك فقرینه اشارت دکدر که ایلرک واولورک خرقة سنی کیرلر ووظیفه لقمه ل بن
 دنیاه طمعلندن صتال حاصلی دنیاه کمال حوصلندن بیوب صتارلر * رباعی * ای طبل بلندبانک
 در باطن هیچ * بی توشه چه تدبیر کنی وقت بسیج * ای حرف ندا (طبل مجازا منادی) بلندبانکه
 اضافتی بیانیه بونده طبلدن مراد کندنی مدح ایلده تصلف ایلین کیسه در امانغده طاواه درلر
 (بلندبانک وصف ترکیبدر بوکسک آوازی دیمکدر) و بونک در باطنه اضافتی بیانیه در (در باطنی
 ماقبله عطف ایدنر صحیح نسخله مخالف المنسلر) بانکدن صکره که حرفی ایراد ایدوب و باطنی
 هیچ مضایق قلوب معناسنی ای بلند آوازی طبل که باطنکده هیچ معرفت و فضلندن سنه بوقدر
 دین هم وزنده وهم معاده خطا ایش فتامل (بی توشه از قسز) وقت بسیج لامیه (بسیج با وجیم
 بحجبه سفر براغنه درلر بعضیله باه عربله اوقورلر) اماچیک عربی اولسنی تجوز ایلین قافیه
 فندن آگاه دکل ایش (محصول بیت) ای بلند آوازی باطنکده هیچ نسنه اولین طبل یا خودای
 باطنکده هیچ نسنه اولین بلند آوازی طبل توشه سرنه تدبیر ایدر سین آخرت براغنی کورمک
 وقتنده یعنی هر کس آخرت اسباب ندارک ایلدکده سن بوزرق وریا بوب کبله نه تدبیر ایدر سین * روی
 طمع از خلق بسیج امر مردی * بسیج هزار دانه بردست بسیج * روی طمع لامیه در مجازا (بسیج فعل
 امر مفرد مخاطبدر پیچیدن بونده دوندردیمکدر) اراکردن محققدر (مردی با حرف خطاب
 بسیج هزار دانه بیانیه) ظاهر هزار دانه بیوردیغی ضرورت وزن ایچوندرو والا عا دنا صد دانه
 اولمقدر (بردست ال اوزرنده دیمکدر جیع متون) بردست واقعدر معاده اتی اقتضا ایدر (بس
 در دست بازان مخالف بازمش) بسیج فعل نهی مفرد مخاطب دوندردیمکدر یعنی جورمه
 (محصول بیت) خلقدن طمع یوزنی دوندرا کر ارایسک یعنی هیچ کیسه دن بر نسنه رجاء الله اکر
 کر چکدن درویش ايسک یك دانه لی نسیمی الکه الوب جورمه حاصلی صوفیلق و درویشک نسیم
 جورمکله اولمز هنر خلقدن طمع یوزنی جو یروب هیچ کیسه دن نسنه امید ایلما مکدر * درویش
 بی معرفت نیار آمدن فقرش بکفر انجامد که (کاد الفقران یکون کفر) نشاید جز بوجود نعمت برهنه
 راپوشیدن یا در استخلاص گرفتاری کوشیدن ابنای جنس مارا بر تبه ایشان که رساند و بدعلیا
 بد سغلی چه مانده بین که حق جل و علا در محکم تنزیل از نعمت اهل بهشت خبری دهد که
 (اولک لهم رزق معلوم فوا که وهم مکرمون فی جنات النعیم) تابدانی که مشغول کفاف ازدوات عفاف
 محرومست و ملک فراغت یرنکین رزق معلوم * درویش بی معرفت بیانیه (نیار آمدن فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب ارام الیز یعنی ساکن اولوب نك طور من) ناحتی معناسنه در) فقرش ضمیری درویشه راجعدر
 بکفر با حرف مصاحبت (انجامد آخر اولور) یعنی فقری کفرله آخر اولور) و یا فقرانی کفرله آخر ایدر
 (یعنی ختم ایدر) حاصلی فقر آتی کفره ایشددر (بس معناسنی فقری کفره ایشور دین معنای
 مطابق سنی سولامش) که حرف تعلیل (کاد کاد فعلدر افعال مقاربه دن) الفقر لفظ امر فروع اسمی
 (ان یکون کفرنا وبل مفرد خبری) با حرف مصاحبت (وجود نعمت لامیه) برهنه بانک فتی
 وضمیله در انک فتحیله جلیقی دیمکدر عربان معناسنه (و با حرف وحدت) و هرزه حرف توسل

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد سروری

(ورا دآت مفعول) پوشیدن لفظ مشترکدر کیمک واورنک بینه (بونده کیمک معناسنی یا قشمر
 اورنک معناسیده بویه) (مکر پوشانیدن معناسنی تضمین ایده وز) یعنی کیدرمک و بااورنکله
 کیدر مکدن تعبیر ایده وز) (استخلاص گرفتاری مصدرک مفعولنه اضافتدر) تخلص
 گرفتار معناسنه (و با حرف وحدت) (ابنای جنس ما لامیه در) (ورا دآت مفعول) (با حرف
 صله) (مرتبه ایشان لامیه در انلرک مرتبه سنه دیمکدر) که اسمدر من استفهام معناسنه کیم
 دیمکدر) رساندنک فتحیله ایشددر معناسنه در) (ابنای جنس مفعول صریحی) (و مرتبه غیر
 صریحی) (بعض نسخده که برینه کی واقعدر بوقدر چه) (رساندنک فاعلی فقر اولور معنی
 دخی مستقیم و حسان اولور تامل در) (بد علیا بیانیه یدال در دست معناسنه) (علیا عینک
 ضمی و لامت سکونله مؤنث اعلی در بوجه دیمکدر بلند معناسنه) (مراد ست اعطادر) (یعنی
 و بریحی ال) (با حرف صله) (ید سغلی سینک ضمی و فانک سکونله اسفلک مؤنثدر بینه بیانیه
 التالی دست زیر معناسنه مراد فقیرک ایدر که الیجی در) (چه ادآت استفهام) (ماند نونک فتحیله
 فعل مضارع مفرد غائبدر) (مایدن بکرمک معناسنه) (نبینی که فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطب استفهامی متضمن کور من مبسین دیمکدر) (که حرف بیان) (حق جل و علا) (در حرف
 ظرف) (محکم تنزیل لامیه) (محکم دن مراد ایکیدن خالی دکل یا کتب اصولده ذکر اولان اوله
 (یعنی تا و یله محتاج اولیان آیت و یا معنای لغویسی مراد اوله و لیکل وجه) (نعمت اهل بهشت
 لامیه لردر) (خبر مید هدک مفعول صریحی) (وازنعمت غیر صریحی) (اولک محلا مرفوع مبتدا
 (لهم جار و مجرور یله مقدر حاصل به متعلق) (ورزق لفظا مرفوع فاعل ظرفدر وجهه
 ظرفیه خبر مبتدا در) (و معلوم صفت رزقدر فوا که رزق تفسیر ایدر) (بعضیلر عطف بیان
 رزقدر دیدیلر) (و بعضیلر ایدلر اندن دیدیلر) (فوا که فاکه نك جعبدر یعنی بمشدر) (و هم
 مکرمون مبتدا و خبر جمله اسمیه اعرابدن محلا منصوب جمله حالیه) (فی جنات النعیم مکرمونه
 متعلقدر) (نعیم نعمت معناسنه در) (ناحرف تیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف
 بیان) (مشغول مشغول معناسنه در) (کفاف کاف عربک فتحیله رزق دیمکدر و اضافت لامیه در
 (دوات عفا فده بویه در) (عینک فتحیله) (ملک فراغت بیانیه) (زرنکین رزق لامیه لردر) (و معلومه
 اضافت بیانیه) (نکین نونک و کاف محکم کسر یله یوزک فاشنه دیرلر و عریجه فص دیرلر فانک فتحی
 وصادک تشدید یله) (محصول ترکیب) معرفتسز درویش ارام و قرار ایلز یعنی نك دور من تافقری
 کفرله آخر اولور و یا کفره ایشور و یا نکی کفره ایشددر حاصلی معرفتسز درویشک اونه سی کفره
 جیفار زرا حدیث شریفده بیور فقر کفر اولغه قریبدر یعنی کفره قریبدر حاصلی فقر نا اهل
 کیسه بی عصمتدن اخراج ایدوب کفره برابر ایشه ادخال ایدر نعمت دنیا وجودندن غیر یله بر چپانی
 کیدرمک قابل و ممکن دکل و یا بر اسیری دشمن النسن و محبوبی زنداندن تخلص الیکه اندن
 غیر یله ممکن اولمز واکاسعی و کوشش آسز لایق و سزا وارد کل بزم ابنای جنسمزی یعنی فقراء
 صوفیه بی انلرک مرتبه سنه فقر چی ایصال ایدر و بدعلیا یعنی اعطا و احسان اید یچی ال ید سغلیه
 یعنی زکات و صدقات و احسانات و عطیات قبول اید یچی الهه بکرر یعنی بکرر استفهام انکار ایدر
 کور من نیست که الله تعالی محکم تنزیلده یعنی کلام مجیدر اهل جنت نعمتندن خبر و یروب بیورر که
 انلرک معلوم و معین رزق لری وارد که اول رزق میوه لردر و اول اهل بهشت جنت نعیمده یعنی
 جنان نعمتلرنده مکرم و معزز لردر تابه سین که رزقه و کفافه مشغول و مقید اولان دوات عفا فدن
 یعنی حرامدن پرهیز ایلدن محرومدر و ملک فراغت رزق معلومک نکینی ائنده در یعنی هر کسک که
 رزق معلومی و نعمت معنی وارد در صفای قلبه و فراغت خاطره مالکدر * بیت * نشنکارانماید

اندر خواب * همه عالم بچشم چشمه آب * تشنگان تشنه نك جعبد (و را حرف تخصیص
 نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کور بنور دیمکدر (اندر ادات ظرف) خواب
 یونده دوش معنای در (همه عالم جمیع عالم دیمکدر (نمایدك نائب عن الفاعلیدر) بچشم باه صله
 الیه مفعول غیر صریحی (و چشمه آب اضافت بیانه الیه صریحی (محصول بیت) تشنه نك دوشده
 کوزینه جمیع عالم صو چشمه سی کور بنور یعنی هر کس او یا نقلیده نکه فکر و ملاحظه ایدرسه
 او بود قد دوشده آئی کور حاصلی قصه دن حصه بود که فقر آئی بی معرفت در فراغت بال
 وصفای درون اولما زبرا کو کلری فقر جهندن هزار وسوسه الیه موسوسدر * هر کجا که سختی
 کشیده و تلخی چشیده را بینی خود را بشیر در کارهای مخوف انداز دواز توابع آن بیهیزد و از
 عقوبت آخرت نهراسد و حلال از حرام شناسد * سختی یا حرف مصدر (کشیده یا حرف وحدت
 (و همزه حرف توسل) تلخی یا حرف مصدر (چشیده یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (و را
 ادات مفعول (بشیر شیره قح شین و را واه اصلیه الیه حرص معنای در (نهر اسد فعل نئی
 مستقبل مفرد غائب (محصول ترکیب) هر برده که شدت چکمش و آجیل طاطمش کور رسین کنیدی
 حرصه قور قنج ایشله آثار و آنک توابعندن صافتمز و عقوبت آخرتدن قور قز و حلالی حرامدن
 بیلز * قطعه * سکی را کر کلوخی بر سر آید * زشادی بر جهد کین استخوانست * سکی یا حرف
 وحدت (و را حرف تخصیص) کلوخ کاف عربك ضمی و فتحیه و لامك ضمیمه کسکه دیرل که
 تار لاده و غیره برده اولور (و یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) شادی یا حرف مصدر (بر حرف
 تأکید) جهد جمیع عربك و هانك فتحیه الیه فعل مضارع مفرد غائب صیغره دیمکدر (جهدی
 جهندن یعنی جیم عجمك ضمیمه اشتقاق ایدنلر تصرف جدید ایشلرا کین (که حرف تعلیل
 (این اسم اشارتدر) کلوخه و میدا (و استخوان خبری (محصول بیت) بر کلک بر کسک باشی اوزرینه
 کسه یعنی بر کیمه بر کله بر کسک آسه و او ستندن آسه شادیلقدن صیغره که بواسطه او اندر
 دیو استخوانه زیاده نهال لکندن قصه دن حصه بود که زیاده فقر و احتیاجندن یانده بر کیمه
 جنبه مال اوزرینه ظن ایدر که کنیدی به بر نشنه احسان ایدر * و کر نعلی دو کس بردوش گیرند *
 لیم الطبع یندارد که خوانست * نعلش نوک فنی و عینك سکونیه قبره میت کنوره جک صال
 (یعنی نابوت اگر ایچنده میت اولور سه عرب اکا جائزه دیر جیمک کسریله (و اگر میت اولمایوب
 خالی اولور سه اکاسر بر دیرل (یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) (دوش اوموز) (گیرند فعل
 مضارع جمع غائب (معلوم اوله که عرب دینندن غیریده تنبیه و جمع صیغهده مشترکدر) لیم
 الحق دیمکدر دنی الاصل و شحیح النفس معنای (طبعه اضافتی فعلک فاعلنه اضافتدر) یندارد
 فعل مضارع مفرد غائب (یندار ینندن ظن ایدر دیمکدر) (که حرف بیان) (خوان یونده سفره
 معنای در (طعام دینلر یندار الیه سولیلر (محصول بیت) و اگر ایکی کیمه بر نعلی اوموزینه
 الوب کورنلر دنی الاصل و شحیح النفس ظن ایدر که سفره در که ایچنده طعام و ار لیم الطبعی
 کله تشبیه ایلدی طعامه زیاده حرصنده مراد فقر بی معرفتدر * اما صاحب دنیا بعین
 عنایت حق ملحوظست و بحلال از حرام محفوظ من همانا که تقریر این سخن نکردم و برهان
 بیان نیاوردم انصاف از توقوع دارم هر کز دیدی که دست دغای برکتف بسته بانی نوابی
 در زندان نشسته یارده معصومی دریده یا کنی از معصم پریده الا بعلمت درویشی شبر مردان را
 بحکم ضرورت در تقبها گرفته اند و کعبه یافته و محتسبست که درویش را نفس اماره مطالت
 کند چون قوت اخصانش نیاشد بعضیان مبتلا گردد که بطن و فرج تو امانند یعنی
 دو فرزندیک شکند مادام که این برجاست این راست شنیدم که درویشی را با احدیت خشی

ردشعی

مطل

رد شراح جیعا

با حداث
نسخه

یکر

بکر فتد بان که شرمساری بدیم سنکساری بود گفت ای مسلمانان رزندارم که زن کنم و قوت
 ندارم که صبر کنم چه کنم لار هبانیة فی الاسلام * صاحب دنیا اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (یا حرف مصاحبت) (عین عنایت بیانه) و حقه اضافت لامیه (ملحوظ منظور معنای در اصلده
 لحظ کوز اوجیه بقمدر) همانا یونده کانه معنای در لازمی فرض و قیاسدر (تقریر این سخن
 مصدرک مفعولنه اضافتدر) (برهان دلیل معنای در بیانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (انصاف دارمک مفعول اولی) (و توقع ثانیه توقع یونده امید معنای در) (هر کز بعض شراح
 هیچله بیان ایش (و بعضی دیمش هر کز لفظی بدیهیاندند بیانه احتیاجی بوقدر لیکن هر کز
 عبارتی فارسیدر ترکیبه نسبت بیانه احتیاجی وارد کلا بخشی دیدی فعل ماضی مفرد محاطب
 استقهای منتظم (دست دغا لامیه) (دغابر کیمه یه دیرل که ظاهری باطنه او یمیه) (حاصلی
 حبسه باز و قلب و دغل معنای در مستعذر (و یا حرف وحدت) (بی نوا بی یا حرف
 وحدت) (پرده معصوم لامیه) (تقدیری پرده عرض معصومدر) (یعنی بر پاک و پرهیز کارک
 عرضی پرده بی دیمکدر) (دریده یونده اسم مفعولدر بر تیش دیمکدر) (کنی) (یا حرف وحدت
 (معصم یمیک کسری و عینك سکونی و صیادك فتحیه الله بلرک برینه دیرل) (بریده
 یونده اسم مفعولدر کسکمش معنای در) (الا ادات استنسا در مذکورلر دن) (یا حرف
 مصاحبت) (علت درویشی لامیه در بایه مصدریه الیه) (شیر مردان ارسلان ارلر بها در دن
 کنایتدر) (نق نوک فنی و قافك سکونیه تحریف ایدوب لغم دید کلریدر) (یونده مراد
 او غریبق ایچوند یواز دیمکدر) (کعب طوبقدر) (سفته سینك ضمی و فاك سکونیه ماضیدن
 قسمدر) (اندقدیر الیه دلملردیمکدر مراد یو قاعودن طوقلری مجروح اولمقدر) (سفته اسم
 مفعولدر دین مفعولی فاعلدن فرق ایلزیمش) (درویش را نفس اماره) (را حرف تخصیص
 و اضافت بیانه در تقدیری اماره بالسودر بر امر نغمه امر ایدن نفس دیمکدر) (قوت احصان مصدرک
 مصدره اضافتدر) (و شبنه لامیه) (بعضیان یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (بطن بانك فنی
 و طانك سکونیه قرن معنای در که فارسیجه شکم دیرل) (فرجندن مراد ارک و عورتك قبلدر
 یعنی اوکلری) (تو امان تانك و همزه نك فتحیه الیه ایکن معنای در یعنی فرندن بریدن طوغان ایکی
 اوغلان دیرل فارسیجه همزاد دیرل) (شیخ شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شکم ایکی فرزنددر
 (این اسم اشارتدر بطنه و آن اشارتدر فرجه) (درویشی را) (یا حرف وحدت) (و را حرف تخصیص
 (یا حرف ظرف) (حدث خبث بیانه مراد حالده دیمکدر) (مراد زنادر) (بان که انك بر الیه دیمکدر
 عرب مع ذلک دیر) (شرمسار صفت مشبهدر بحل معنای در) (یا حرف مصدر) (بیم سنکسار لامیه
 (و یا حرف مصدر) (زن کنم اولم دیمکدر ز برازن کردن اولمک معنای در) (ع) (مر دیت نیاز مای
 و آنکه زن کن) (رهبانیت رانك فنی و هانك سکونیه مصدر در رهبره بذب یعنی علم
 بایندن مصدری رهبت ده کلور رانك فنی و هانك سکونیه (لار هبانیة فی الاسلام تلمیحدر
 بره طول حدیث شریفه که انده (لار هبانیة ولا یتیل فی الاسلام) (واقعدر) (یعنی دین اسلامده
 افعال رهبان اولماز) (یعنی صوم دایمی و کشتلر بلا سین کیمک وات) (یعنی لحم یمک و بوندن
 غیره تیجه احوال) (یتیل تفعل بایندن مصدر در تنکاجی ترک ایدوب نسادن کلیا منقطع اولمقدر
 (محصول ترکیب) (بی معرفت درویشك احوالی مذکور کی در اما اصحاب دنیا یعنی اغیبا
 (خدا نك عین عنایتله منظورلر در) (و حلال سبیل حرامدن محفوظلر کانه کن بوسوزی تقریر ایلدیم
 و بیانه برهان و دلیل کنوره دم سندن انصاف امیدن طوتارم هر کز کورد کی بر عیار و حبسه
 بازک الی اردینه بغلی اوله و یارب نوازنده اوتورمش اوله یعنی زندانه کرمش اوله و یارب معصومک

رد سروری

ردشعی

رد شراح جیعا

با حداث
نسخه

عرضی برده سی برتیش اوله (و یا برآیه بلزک برندن کسلیش اوله) (الا درو بشلک و فقیهیرلک علیله شیر مردی و بهادرری ضرورت فقر سیبیه اوه کرمک ایچون دیوار د لکده طوتوب ایاغنه یوقاغی اوروب طوبقیرین بحر و ح ایشلر) حاصلی کر جکدن بهادر ار لر فقر ضرورتیه نامعقول ایشلره ارتکاب ایدوب باشلرینه بلال کلش (واحدلدر که درو بشلک نفس اماره سی مطالبه ایلله) پس چونکه قوت احصائی یعنی صیانت نفسی اولیه عصبانه مبتلا اولور (زیرا بطس و فرج ایکنزدر) یعنی برقرندن طوغش ایکی اوغولدر مادامکه قرن برنده در فرج ایاغ اوزره در یعنی قرن طوق اولدیجه فرج حرکت ایدر (ایشتم که بر درویشی برنامشروع ایشده طوتیلر) حاصلی زناده طوتیلر ایلکه برله که حجاب چکدی طاشلنقی قورقوسی اولدی (درویش دیدی ای مسلمانلر اجه م بوقدر که اولم) (اول قدر قوغم بوقدر که صبر ایدم نیجه ایده یم دین اسلامده رهبانیت اولماز یعنی کیشلر عادت و قانونی اولماز) * واز جمله مواجب سکون وجهیت درون که خداوندان نعمت راست یکی آنست که هر شب صحنی در بر گیرند و هر روز جوانی از سر که صبح تا با ناز دست از صباحت او بردلست و سر و خرامان را پای حیات در کل *

جمله مواجب سکون لامیه ل در (مواجب جمع موجب در که مصدر مییدر و جواب معناسنه بونده مراد سیدر اسم مکان ظن ایدنلر ظن فاسد ایشلر) که حرف رابط صفت خداوندان نعمت اصحاب نعمت دیمکدر (یعنی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی در) (حرف تخصیص در لام جاره معناسنه) (یکی مبتدا) آنست خبری (که حرف بیان) (صحنی باحرف وحدت) (برونده سینه و پهلو معناسنه در) (جوانی باحرف مصدر) (از سر باشند دیمکدر استنایف معناسنه) (ینه کیرند مقدر در) (که حرف رابط صفت) (صبح تا بان یسانیه) (و از حرف تخصیص) (صباحت جال معناسنه در) (اویه اضافتی لامیه در) (دل بونده بوزک معناسنه در) (سر و خرامان یانیه) (خرامان صفت مشبهه در صالتان معناسنه) (پای حیات لامیه در مجازا) (پای در کل اولوق مجزذن و مقلو بلقندن کایتدر) (محصول ترکیب) (جمله اسباب سکون وجهیت در وندنگه نعمت صاحب بریکدر یعنی انلره مخصوصد بریسی اولدر که هر کیجه بر صحنی پهلو یه چکرل و هر کون باشند یکتک کسب ایدر یعنی کوزلرله باتوب قالمقله تازه جوان اولورل انجیلین صنم که صبح تا بانک ال انک حسن و جانندن بوزکی اوزره در یعنی بوقدر حسن و جمال صاحبی ایکن انک صباحتی رشک و حسدندن بوزکی صبحر پس الی بوزکی اوزره طوتارنکه بوزکی صاحبی کیمه بوبله ایدر (بونده دلدن سینه یم مراد ایدنلر معنای مقصوده و اصل اولماشدر دخی اول صتمک صباحتندن و خرامان قامتندن سر و خرامانک حیات ایاغی بالحقده در رشک و حسدندن یعنی انک قاضی کی خرامان اولد بگندن حجاب چکوب حیرته قالمش ینه مجمع رعایتی ایچون ادات خبر یعنی سین ونا مقدر در * بیت * بخون عزیزان فرو برده جنک * سرانکشتها کرده عتاب رنگ *

باحرف صله (خون عزیزان لامیه) (فرو برده ماضیدن قسمدر مفرد غائب فاعلی مذکور صتمه راجع تختنده ضمیر در) (فرو برده اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق ایلزیمش) (جنک مفعول صریحی) (و بخون غیر صریحی چکدن مراد نیجه در بر مقدر در دین خطا ایشلر) (سرانکشتها رنگ کسریله بر مقار اوجی کرده) (کتاب رنگ وصف ترکیبی و مفعول ثانیه) (عتاب عینک صحنی و نونک تشبیه ایلکه دید کلری یشدر فارسیجه سنجید دیر) (محصول بیت) (عزیزانک یعنی عاشقانه فائده نیجه سنی باتریش یعنی نیجه عاشق قتل ایشلر و بر مقار اوجی قیرار دوب اول قانندن عتاب رنگ ایشلر حاصلی بر مقار یشک اوجنک قزللغی خاندن دکلدر بلکه قتل ایلد کلری عاشقانه فائندن رنگ آمیز اولش * محالست که باوجود

و در شرح جیجا

فدای سید علی و سروری

در سروری

در سروری

لکن ضرورت وزن ایچون پوراده سرک راسی ساکن اوختور لاطاع

عتاب مشهور و مویه در

و ترکیبه دخی عتاب دیرلر شارح مرحومک ایلکه ایلله تفسیری برنده دکلدر زرا ایلکه بشقه مویه دن که در بیسی حسن ضینک صحنی و قمع باوسکون نون والک مدبله غیر ادر فی الحقیقه بونک فارسیسی سنجید و عتابک تبرخوند لاطاع

حسن طلعت او کرد مناهی کردند و با قصد تباهی کند * که حرف بیان (با حرف مصاحبت) (وجود حسن طلعت او لامیه در بونده طلعت یوز معناسنه در) (کرد مناهی لامیه) (کرد کاف عجمک کسری و رانک سکونیه اطراف معناسنه در) (مناهی منهنک جمعیدر یعنی شرع شریف نهی ایلدیکی معنای حاصلی نامشروع ایشلر دیمکدر) (کردند کاف عجمک فحشی و رانک سکونیه فعل مضارع جمع غائبدر چکن یشدر دیمکدر) (قصد تباهی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (نباه تانک فحشیه فاسد دیمکدر) (و یا حرف مصدر فساد معناسنه) (محصول ترکیب) (محالدر که اول صتمک حسن طلعتی وجودیله اغنیا نامشروع ایشلر اطرافنده چکن یشدر و یا فساده قصد ایدر

* بیت * دلی که حور بهشتی ر بود و یغما کرد * کی التفات کند بر بتان یغمایی * دلی باحرف وحدت (که حرف رابط صفت) (حور بهشتی یانیه) (حور عربیده احورک و حوراء نک جمعیدر حرا حورک و حرا نک جمعی اولدیغی کی لیکن عجم حور لفظی مقام مفردده استعمال ایدرلر) (بهشتی یا حرف نسبت) (ر بود رانک فحشی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غائبدر) (دل ر بودک مفعول) (و یغما کردک) (بر حرف صله) (بان یغمایی یانیه) (یا حرف نسبت یغما به منسوب بتلر دیمکدر) (محصول بیت) (بر کوکلی جنت حوری قیدی و یغما ایلدی یعنی بر کوکل که جنت حور ینه تعلق ایدوب اکا عاشق اولدی یقین التفات ایدر دنایک یغماچی محبوبلر ینه یعنی جنت حوری کی کوزلرله مالک اولان کیمسه انلردن ادناله یقین التفات ایدر بتان یغما یشدن مراد روسی زلر و مستعمل اوغوللر در دین قتی یاوه سویش * بیت * من کان بین یدیه ماشتهی رطب * یغنیه ذلک عن رجم الغنا قید * من اسم موصول (و کان تامه) (بین یدیه لامیه اوکنده دیمکدر قدام معناسنه بوعبارتی بومعنا به استعمال ایدرلر) (وما بونده مصدر به حنیه در یعنی دوام افاده ایدر) (اشتهی افتعال بایندن فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر ناقص بایندن فاعلی تختنده موصوله راجع ضمیر در) (رطب رانک صحنی و طانک فحشیه لفظا مرفوع فاعلی کان در جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله سبله اعرابدن محلا مرفوع مبتدا) (یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ناقص بایندن و ضمیر بارز موصوله راجعیدر) (ذلک لفظا مرفوع فاعل یغنیدر و رطبه اشارت وجهیه فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در که موصول صله سبله در) (عن حرف جر یعنی فعلیه متعلق) (رجم عنایا قید مصدرک مفعولنه اضافتیدر رجم طاش اتمه در لر) (عنا قید عنقو دک جمعیدر لغتده اوزم صلفیدر اما بونده مراد حرما صلفیدر) (محصول بیت) (بر کیمسه که اوکنده اشتها ایلد کیمه تازه حرما اوله یعنی کوکلی است کیمه رطبه مالک اوله بوکا مالک اولوق یعنی رطبه اکا استغنا و بر حرما صلفیه طاش اتمقندن حاصلی حاضر و ارا یکن حاضر اولینه سعی ایلکه نه احتیاج مصراع اولک معناسنی شول کیمسه نک تازه حرما یشته اتسه اولوقت اول نسنه آنک اوکنده اولسه دین و مصراع ثانیهی بوکا کوره بیان ایلین معلومدر که بیتک معناسنه و اصل اولماشدر * اغلب تھی دستان دامن عصمت بمعصیت الایند و کرسنکان نان ربانید * اغلب اکثر دیمکدر) (تھی دستانه اضافتی لامیدر) (تھی دست تانک فحشی و کسریله لغتدر وصف ترکیبی اقسامنددر الی بوش دیمکدر صفر الید معناسنه) (والف و نون ادات جمعدر) (اغلب مبتدا) (والایند خبری دامن مفعول صریحی) (و بمعصیت غیر صریحی) (دامن عصمت یانیه) (عصمت با کلک معناسنه در) (باحرف مصاحبت) (معصیت کاه دیمکدر) (الایند فعل مضارع جمع غائبدر) (الایندندن) (و کرسنکان کاف عجمک صحنی و رانک کسری و سینک سکونیه آج کیمسه لر) (کاه اولور که ضرورت وزن ایچون راسا کن وسین مکسور و اقنور بونده مبتدا و اقعدر) (اصلنده مبتدا قدر اغلب لفظیدر

در سروری

ردشعی
لکن اقتضای جزالت معنی
شعی مرحومک دیدیکدر
فندبر لاطاع

ردشعی

ضرورت سرایکسی دخی لغتدر
لاطاع

(فقره سابقه ده کبی (و ر باشد در انک فحی و ضحیه فعل مضارع جمع غائیدر (ر باشد در)
 ر بودند دینار خطا ایشلر (نان مقدم مفعولی (جله فعلیه خبر مبتدا در معنای قیاسی دیکدر
 (محصول ترکیب) نهی دستلر یعنی فقر آنک اکثری عصمت آنکئی معصیتله بولاشد در لر یعنی
 گناه سبیلله کندنی رسوای ایدر لر و آج اولنلر اکثری انک قیاسی حاصلی بی عرض و وفار اولور
 * بیت * چون سک درنده گوشت یافت نرسد * کین شتر صالحست یا خرد جال * سک درنده
 بیانه دالده فتح و کسر جازدر (و ر آفتوح و تشدید ضرورت وزن ایچوندر بر تیکی کلب دیکدر
 (سک مبتدا) (و یافت خبری) (و گوشت کافی عجمک ضمیمه ات دیکدر لم معناسنه) (یافتک
 مقدم مفعولیدر بولدی دیکدر (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب صور مز دیکدر (مضارع
 ثانی به مهر هوند (کین اصلنده که این ایدی (که حرف بیان (و این اشارتدر کوشنه (شتر صالح لامیه
 (یا حرف عطف (خرد جال لامیه (دجال مسیح کذاب دید کبری لعینک اسمیدر (محصول بیت)
 چون که بر تیکی کلب یعنی کلب عقورات بولدی صور مز که بوات شتر صالحک اعتبارد بوخسه خیر
 دجالک اعتبارد یعنی حلال و حرام فرق ایلازاج اولن فقیده بویه در که بیجک بولنجح حلال و حرام
 دیر البته بولدیغن بیرونفسی طغان ایدنجح جاع حرامدن احتراز ایلاز * بسیار مستوران بعلت
 درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض و دین کرامی بیاد زشت نامی داده اند * مستوراندن مراد
 پرهیز کار در (دین کرامی بیانه یا حرف صله (یاد زشت نامی بیانه (زشت نام وصف ترکیبدر
 چر کین ادلی دیکدر (و یا حرف مصدر (عرض داده اند مقدم مفعول صریحیدر (و یاد غیر
 صریحی (محصول ترکیب) جوق مستور فقرای علقه محض فساد و دشمنلردر و عرض و دین
 شرفی زشت ناملق بلنه ویر مشلردر یعنی حرامه ارتکاب ایلاز سبیلله عرض و وقار بی هبایه
 ویر مشلر * بیت * با کرسنکی قوت پرهیز نماد * افلاس عنان از کف تقوی بستاند * یا حرف
 مصاحبت (کرسنه ضرورت وزن ایچون سابقا مذکور اولان کیدر (و کاف بحجه هاه رسمیدن
 بدلد (و یا حرف مصدر (قوت پرهیز مصدرک فاعلنه و یا مفعولنه اضافیدر (نماد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب قالماز دیکدر (افلاس مصدر در افعال بایندن مفلس و فقیر اولق دیکدر
 مبتدا واقعدر (و بستاند خبری (و عنان خبرک مفعول صریحی (و از کف غیر صریحی (کف
 تقوی لامیه در مجازا (بستاند فعل مستقبل مفرد غائب با نا کیدایله الورد دیکدر (محصول بیت)
 آچغله قوت پرهیز قالماز یعنی آخلق پرهیزه مانعدر مفلسک و فقیرلک تقوی التدن عنان
 اختیاری اولور حاصلی فقر تقوایه مانعدر زیر تقوی غناسر اولماز * حال که من این
 سخن بکتم عنان طاقت در ویش از دست تحمل برفت و تیغ زبان برکشید و اسب فضاحت
 در میدان و فاحت جهانبند و بر من د و انید و کفت چند آن مبالغه در وصف ایشان کردی
 و سخنهای پریشان کفتی که وهم تصور کند که زهر فاقه را تر با قند و یا کلید خزینه ارزاق *
 حال دیمک فی الحال دیکدر (که حرف بیان (عنان طاقت در ویش بیانه و لامیه در (دست
 تحمل بیانه (تیغ زبانه بویله در (اسب فضاحت (و مید آن و فاحت ده بویه در (فضاحت
 رسوایلق (و فاحت ادبسلرک (جهانبند جیم عربک فحیه فعل ماضی مفرد غائیدر (جهانبنددن
 صحراندی دیکدر (دوانید دال مهمله نک فحیه فعل ماضی مفرد غائیدر (دوانیددن بیلدری
 دیکدر (زهر فاقه بیانه (کلید خزینه ارزاق لامیه در (کلید کاف عربک فحیه مفتاح
 معنا سندر (محصول ترکیب) فی الحال که بن کین سوزلری سو بیدم درویشک طاقتی
 در کئی تحملی التدن کندی (یعنی سوزمه طاقت و تحمل کتوره مدی و اوزریمه دل فلجی
 چکدی یعنی دیلمکه باشلدی و رسوایلق آنی ادبسلرک میداننده صحراندی (یعنی رسوایلقه

و ادبسلرکه باشلدی (و بنم اوزریمه بیلدر دی (ویدی اغنیالک حقنده و وصفنده اواقدر
 مبالغه ایلدک (و اولد کلی انلر ایچون پریشان سوزلر سولدک که قوت و آهمه تصور ایلر که
 فقر و فاقه زهرینه تر با قند (و یا فقر آنک رزقاری خزینه سنک مفتاحیدر * مشتی متکبر
 و مغرور و معجب و نفور و مشتغل مال و نعمت و مفتن جاه و ثروت سخن نگویند الاسفا هت
 و نظر نکند الا بکرا هت علما را بکدانی منسوب کند و فقر ایه بی سرو پای معیوب گردانند
 بغرور مالی که دارند و عزت جاهی که پیدا دارند بر تر از همه نشینند و خود بهتر از همه بینند نه
 آن در سر دارند که بکسی سر بردار ندیخیز از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از
 دیگران کست و بی نعمت بیش بصورت توانگرست و بمعنی درویش * مشتی مشت معیک ضمی
 و شینک سکونیه بونده آوج معناسنه در قلندن کا بندر و مراد تحقیردر (و یا حرف وحدت
 (معجب اسم فاعلدر افعال بایندن متکبر و خود بین معناسنه (نفور فاعلدر فاعل معناسنه مبالغه
 ایچون زیاده نفرت ایدیچی معناسنه (مشتغل مال اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر ماله مشغول
 دیکدر (مفتن اسم مفعولدر افعال بایندن جاهه اضافتی قائم مقام فاعلنه اضافیدر مفتون جاه
 دیکدر (ثروت تالک و واول فحیه لر آنک سکونیه غنا معناسنه در (سفاهت خفت معناسنه در
 مقابلی حملدر (به بی سرو پای یا حرف مصاحبت (حرف صله دین غلط سولش (بی سرو پای
 شول کیمسه به دیر که بی پروا کزوب هیچ بر کار و کسبه تقید ایلله (گرداننده بونده کند معناسنه در
 یا حرف مصاحبت (غرور مال لامیه (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (عزت جاه
 غرور مال کیدر (و یا حرف وحدت (که بته حرف صفت (نه آن در سر دارند یعنی باشلرنده آنی
 طومر لر (حاصلی باشلرنده اول هوا و سودا بوقدر دیکدر (که حرف بیان (بکسی یا حرف صله
 (و یا حرف وحدت (سر بردارند مقدم مفعولیدر (یعنی بر کیمسه التفات ایدوب باشین قالد رمزل
 حاصلی تکبر کوسر لر (محصول ترکیب) اغنیا دیدک بر آوج متکبر و مغرور لر در و خود بین
 و نفور لر مال و نعمته مشتغل و منصب و دولنک مفتونلری سوز سوللر الاسفا هتله و فقرایه
 نظر ایلاز الا کرا هتله علای دینجیکه منسوب ایدر لر (یعنی علما کدالدر دیر لر (و فقرای بی سر
 و بالغله معیوب ایدر لر (یعنی بر بلوک باشی و یاغی بلور سز بی پروا بی کار و کسب ایشسر
 و کوحسز حر بفردر دیر لر (بر مال غرور بیه که دوزلر (یعنی کندیلدر اولان مالک غروری سبیلله
 و بر منصب عزتیه که ظن ایدر لر (یعنی منصبر عزت و شرفدر دیو ظنی سبیلله مجلسده جمع
 ناسدن بوقاری اوتور لر و کندیلری چبعندن بیکر بلور لر (و باشلرنده اولان غرور و تکبر بوقدر که
 کیمسه به باشلرن قالدروب التفات ایده از قول حکمادن بخیلدر که دیمشار که هر کیمسه که طاعتله
 و یا طاعتده غیر بیلدن اکسکدر (و نعمتله و یا نعمتده زیاده در صورتده غنیدر (امامعناده فقیردر
 * بیت * کربن هنر مال کند کبر بر حکیم * کون خرش شمار اگر کاو عنبرست * (بمال یا حرف سبب
 (کبر کافک کسر یله تکبرلک معناسنه در (کون خرش لامیه لر در (کون کاف عربک ضمیمه و و او
 اصلیه ایلله کوت دیکدر در معناسنه کاه اولور که و او ی حذف ایدوب کن دیر لر (شین ضمیر
 بی هنر راجعدر (شمار فعل امر مفرد مخاطب (کاو عنبر لامیه در بعضیلر دیدلر که عنبر
 دکر صغرندن حاصل اولور یعنی آنک ترسنددن پس بوسوزا کا کوره در (محصول بیت) اگر
 هنر سز مال سبیلله حکیم اوزره کبر و غرور ایدر سه انی کون خرصای یعنی کون خرعدایله اگر
 کاو عنبر ایدر ده یعنی انی احقر ناسدن عدایله اشرافدن عدایله * کفتم مذمت ایشان رواعدار که
 خداوندان کر مند کفت خطا کفتی که بنده در مندرجه فائده که ابراز دارند و بر کس نمی یارند و چشمه
 آفتابند و بر کس نمی تابند و بر مرکب استطاعت سوارند و نمی رانند قدیمی بهر خدا نهند و در می

نی من وادی ند هند و مالی بمشقت فراهم آورند و نخست نکهدارند و بحسرت بگذارند و حکما گفته اند سیم بخیل وقتی از خاک برآید که وی بخاک رود * ابرازار لامیه (آذر و آذر الفله و القسز و ذال برینه زایله بونده مارت آبی مراد در) پس صوک کوز آبی دین تارخ جلالی به نسبت سویش که بونده اول مراد دکلدر (و نعیم ایدوب بهارک صوک آبی و کوزک صوک آبی و قش آبی دین اصابت ایلماش) بارند بونده یغدر مزل دیمکدر متعدی معنایه یعنی یغور یا عدر مزل دیمکدر مراد کیمسه به احسان ایلزل دیمکدر (تابنده متعدی یعنی کیمسه اوزره پرتو صالمازل) (مرکب استطاعت بیانیه) محصور کیم (دیدم که اغنیایک مذمتی روطومه زیراکرم صاحب لیدر دیدی خطاسو بیلد که اخه قوللیدر نه فائده که آذر بلوطیدر و کیمسه اوزرینه یغمازل و کونش چشمه سیدر و کیمسه اوزرینه ضیا و پرتو صالمازل و قدرت هر کینه سوارلدر و آشوب کیمزل یعنی کیمسه احسان ایلزل خدا ایچون بوقدم قومزل یعنی الله ایچون برآدم آدم لامزل و براخه کیمسه به متسز و اذاسز و پرمزل و یک مشقه مالی جمع ایدر و خسته صافلر و حسرتله کیدوب مالی بونده قورل و حکما دیمش لرمال بخیل اولوقت بدن چبقار که کندی بره کبرر یعنی اولور * بیت * رنج و سعی کسی نعمتی بچک آرد * دیگر کس ایدی رنج و سعی برادر * رنج باحرف مصاحبت (کسی باحرف وحدت) (نعمتی یاسیده بویله در) (بچک باحرف صلاه در) (ارد فعل مضارع مفرد غائب در) (ایند فعل مضارع مفرد غائب کلور دیمکدر) (بردارد قالدیر دیمکدر) (محصول بیت) رنج و سعی به یعنی زجت و مشقه بر کیمسه بر نعمتی اله کنور واکا نصب اولوب غیری کیمسه کلور و رنج و سعی به یعنی زجت و مشقه قالدیر یعنی وره بی رنج و زجت الور بر * کتم بر نخل خداوندان نعمت و قوف نیافته الا بعلت کدابی وره هر که طمع بکسونه کرم و بخیلش یکسان نماید محک داند که زرچست و کداند که مسک کست گفت بخر بمان میگویم که متعلقان بدر بداند و غلیظان شدادر بر کارند نابارغزان ندهند و دست بر سینه صاحب تیران نهند و کوبند که کس در سرای نیست و بحقیقت راست گفته باشند * بحر حرف استعلا (نخل خداوندان نعمت لامیه لدر) (ورنه واکردن محققدر) یوخسه دیمکدر (طعم نهاده مفعول اولی) (ویکسو تاییسی) (یکسان برادر دیمکدر) (نماید فعل مضارع مفرد غائب منی للمفعول معنایه کورینور دیمکدر) (محک میک فتحی و کسر به اولوق جائزدر اسم الت و یا اسم مکان اعتبار به) (مسک اسم فاعلدر افعال باندن خسب معنایه) (بخر به آن باحرف مصاحبت و اضافت لامیه در) غلیظان شداد بیانیه (شداد شدیدک جعیدر محکم معنایه) (بر کارند کافی محک ضمیمه نصب ایدر) (ناحرف تعلیل) (بارعز زن لامیه) (بار بونده اجازت معنایه در) (صاحب تیران اضافتله و قطعله اوقوفتی جائز) (سرای بونک کی برده خانه معنایه در) (محصول ترکیب) دیدم که اصحاب نعمتک بخیل و قوف بولماش سن الا کدالتی غلیظه و لاهر کیمسه که طبعی بر جایه قویه یعنی ترک طمع ایلله کرم و بخیل اکا برابر کورینور محک بلور که کومش التون ندر) (وکدا بلور که مسک کیمدر یعنی خسبسی کدا بلور که انله نسته و پرمز درویش دیدی اولنجر به ایلله دیدم که متعلقانی قیوده قورل و محکم غلیظانلری قبولنده نصب ایدر یعنی قبولی ایدرل تا علما و صلحاه اجازت و پرمبلر که ایچرو کروب بولوشه ل) (وصاحب تمیزک کوکسته ال قویه ل و دیرل که اوده کیمسه بوقدر دیولیکن کرچک دیمش اولور * بیت * انرا که عقل و همت و تدبیر و رای نیست * خوش گفت برده دار که کس در سرای نیست * انرا باحرف تخصیص) برده دار قبولیدر که عرب حاجت در (محصول بیت) اول کیمسه نک که عقل و همت و تدبیر و فکری بوقدر کوزل دیدی برده دار که اوده کیمسه بوقدر یعنی بونک کی

رد این سید علی
رد سروری

شداد کتاب
وزنده در
لطایع

کیمسه ل بوق مشابه سنده در * کتم بعدر آن که از دست متوقعان بجان آمده اند و از رقعته کدایان یغمان و محال عقلست که اگر یک بیابان در شود چشم کدایان بر شود * باحرف مصاحبت (عذر آن لامیه در) (که حرف بیان) (دست متوقعان لامیه در) (متوقع تفعل باندن اسم فاعلدر امیدی دیمکدر و الف و نون ادات جمعدر) (رقعه کدایان لامیه) (بجان یغمان بازی حرف صله در) (محال عقل لامیه) (که حرف بیان) (یک بیابان لامیه) (یک رانک کسری و کاف بحمله فم دیمکدر عرب رمل دیرانک فتحی و میک سکونیه رمال بونددر) (در دالک ضمی و راه مشدد ایلله ایچود دیمکدر لیکن رابونده ساکن اوقونور پرفظنه موافق اولغیچون) (چشم کدایان لامیه) (بر شود پراوله یعنی کوزلری طویه قناعتدن کایتدر (محصول ترکیب) بن در ویشه دیدم متعلقان و غلاظ شدادی قویه قودقلری انکیچوندر یعنی اول عذر ایلله در که احسانلری امید ایدنلرک لندن جانه کلشلی یعنی جانندن بیزار اولمشلر و جزار رقع سندن ناله و نهانه حاصلی دینجیلر لندن بیزار اولمشلر انکیچون قبولرینه ادم قورل و محال عقلدر که بیابانک قی ایچو اولسه کدالرک کوزی طویه یعنی اغنیاهر کون برخزینه اولشدرسه بونلره قناعت کلر * بیت * دیده اهل طمع بنعمت دنیا * بر نشود همچنانکه چاه بسیم * دیده اهل طمع لامیه لدر) (واهلک اضافتی بطیندر یعنی لامک کسره سنی اشباعله اوقومق کرک موزون اوله) (با حرف مصاحبت) (نعمت دنیا لامیه در) (نعمت تاسنک کسری اشباعله اوقومق کرک ناموزون اولیه دینلر زباده ناموزون سویشلر زبانی اشباعله اوقومق بیت ناموزون ایدر همچنانکه کافی ساکن اوقومق کرک وزن ایچون دینلر اصل اولانندن خبرلری بوغیش (چاه قوی باحرف مصاحبت) (بشیم چه معنایه در کیم کیمه ایلله یغ رنج نه ندادرل) (محصول بیت) اهل طمعک دیدم سی دنیا نعمتیه پر اولمز یعنی طویمر چاه شبنمه پر اولمد یعنی کبی یعنی بو محال اولد یعنی کبی اول محالدر * حاتم طای که بیابان نشین بود اگر در شهر بودی از جوش کدایان بی چاره کشتی و جامه برتن او پاره * محصول ترکیب) (حاتم طای صحرائشین ایدی اگر شهرده اولیدی دینجیلر کترتندن بی چاره و مضطر اولوردی و اوزرنده لباس فقیر لقتدن پاره پاره اولوردی * کفتمان بر حال ایشان رخت میبیم کتم نه برمال ایشان حسرت میخورم * محصول ترکیب) درویش دیدی بن انلرک حالنه رخت ایلدرم یعنی حاللرینه ترجم ایدر مکه نعمت دنیا به مالکدر در و ثواب کسب ایلزلر بن دیدم که اوله دکل بلکه انلرک مالنه حسرت بر سین یعنی حسرت حکر سین * مادر بن گفتار و هر دو بهم گرفتار هر بیدی که براندی بدفع آن بکوشیدی و هر شاهی که بخواندی بفرزین بپوشیدی تا نقد کسبه همت همددر باخت و تبر جعبه حجت همه پنداخت * بیدق شطرنج آلاتندن پیاده دن معربدر) (و باحرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (براندی باحرف حکایه سورردی دیمکدر) (با حرف صله) (دفع آن مصدرک مفعولانه اضافتدر) (با حرف تأکید) (کوشیدی باحرف حکایه دور بشردم یعنی سعی ایدردم) (شاهی باحرف وحدت مراد شاه دیمکدر) کشت دیمکدر شاهدن مراد بونده کشت کافک ضمیمه عوام نجر بف ایدوب کشت دیرل کافک کسر به دین نجر بف عوام ایلشدر ز برانج کافک کسر به اوقور تنکه تنبع ایدنه معلومدر) (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (فرزین آلات شطرنجیدن بر معر وف لندر) (بپوشیدی باحرف حکایه بونده اوزردم دیمکدر) (ناحی معنایه در) (نقد کسبه همت لامیه و بیانیه در) (در حرف تأکید) (باخت او بیاندی دیمکدر یعنی کسبه همتندن نه وارا یسه نشنه قومایوب و کتدی) (و تبر جعبه حجت لامیه و بیانیه در) (جعبه ترکش معنایه در) (محصول ترکیب) بزدر ویشه بولکاتده ایدک وایکیز بری بریمزله گرفتار یعنی قاور شمش ایدک هر برید فیکه سورردی الک دفعنه سعی ایدردم یعنی هر نه سوز که سو یلردی انی موجه جوابده ردا ایدوب فارشیلردم و هر بار که کشت شاه دیردی انی

رد سروری و شمی

رد سروری و شمی

فرز بنده سزا ایدرم یعنی کلامه هر برخت و برهان که سوق ایدردی انی قوی دلایل له منع و دفع
ایدردم تا کیم جیع نقد کبسه همتی دوکتدی یعنی سو بلیجک سوزی قالدی بلکه جیع ماملکتی
یعنی یلدیکنی بالتمام او بنادی و افتا ایلدی و حجت ترکشک او قونی جیعا اندی یعنی حجت و دلیلی
قالدی حاصلی بمله جیشمه که محالی قالدی * قطعه * هان تاسیر یکنی از جمله فصیح * کورا
جزان مبالغه مستعار نیست * هان ادات تنبیه درگاه اول غافل اوله معناسنه پس حاضر باش
دین مسامحه ایلش (نا ادات تأکید در یونک کی برده سپر قلغان دیمکدر نیکنی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب برقیه سین دیمکدر سپر مفعول صریحی (واژه غیر صریحی) (جمله فصیح لامیه و یا بیانیه
فصیحک جمله سندن و یا فصیح جمله دن) (کورا اصلنده که اورا ایدی حذف و ایصال ایلدیلر) مبالغه
مستعار بیانیه در (محصول بیت) آگاه اول غافل اوله قلغانک بر افساسین یعنی یجز کوستر میه سین
سپر رافق یجز کوستر مکدن عبارتدر فصیح کیمسه نک هجوم و جمله سندن یعنی فصاحتله تکلم
ایلیدن اوشمه زیر اناک و مبالغه مستعاردن غیری نسنه سی بوقدر یعنی فصاحتله تکلمی طبیعی
دکدر نشانله طریقه در حضرت شیخک خطاب عام طریقه بنیدر قنبر * دین ورز و معرفت
که سخندان سجع کوی * بر در سلاح دارد و کس در حصار نیست * ورز و اوک فتنی و رانک
سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر (ورزیدن سعی ایلک معناسنه (دین مقدم مفعولی (و معرفت
اکا معطوفدر) که حرف تعلیل (سخن دان سجع کوی بیانیه ابکی وصف ترکییدن مرکبدر
(سخن دان سوز بلیجی) (وسجع کوی سجع سوز بلیجی یعنی مسجع سوز سوز بلیجی دیمکدر) (بر در حرف
صله قیوده دیمکدر) (قیو و زره دین الحق سو بلیش) (سلاح سبک کسریله آلت حریدر) (محصول بیت)
دینه و معرفت سعی و کوشش ایله زیر اسجع کوی سخندان قیوده براق طوثر اما حصارده کیمسه یوق
یعنی سخندان سجع کوی شول حصاره بکزر که قیو سنده آلت حرب اوله) (اما حصارده صواش
اری اولیه یعنی معرفتی کسی دکدر مستعار در حاصلی همان نشانله درا و ته سی بوقدر ایدن اوشمه زیرا
شوندن بوندن در مه چته در (بر در سلاح دار دک معناسنی قلعه قیو سنده سلاحی واردین اری
سلاح دار لای ایده شمش زیر بو کلامدن مراد تنبیه در (یعنی اغزلخی نشانله اولانی ایچریسی خالی
قیوسی براقی حصاره بکزر شمش * عاقبت الامر دلیش نماید دلیش کردم دست تعدی دراز کرد
و پیهوده گفتن آغاز و سنت جاهلانست که چون بدلیل از خصم فرومانند سلسله خصوصت
بجانبند چون آزر بت تراش که بحجت پاپسر بر نیامد یکنک برخاست که قال الله تعالی (لئن لم تنته
لارجنک) دشنام داد سقطش کفتم کریاغم دریدز نخدانش کر قتم * دلیش ضمیر در و یشه
راجعدر) دلیش ضمیر یده (یعنی ادله قویه ایله اکا غالب اولغله انی حقیر و خوار ایلدم) (دست تعدی
لامیه در مجازا) تعدی نفعل بایندن مصدر در دالک کسری یابی صیانت ایچوندن کتب صرفده
مین در (درا ز کرد اوزا ندی دیمکدر یعنی بکا ال اوزا ندی) (معناسنی خصوصت شرووع ایلدی
دین بدسو بلیش) (منه سنده تعدی تجاوز معناسنه در اما خصوصت معناسنه استعمال اولتور دین
اقترا ایلش زیرا دراز کرد بواسطه مانعدر) (یهوده گفتن آغاز یعنی آغاز کرد دیمکدر
یهوده زاید و باطل معناسنه در) (بعض شراح بالین تربت یچی حکایه سنده دماغ ییهدده
بخت و خیال باطل بست پیور دینغه) (یهوده هرزه و باطل معناسنه در دیمش) (و بونده ییهوده
هرزه معناسنه در دیمش) (زیرا هرزه باطل معناسنه در) (و بعض شارح هرزه نک معناسنه و اصل
اولدینندن حددن بیرون هرزه سوز سوز بلیش تنکه دایما عادت یوله در) (سنت بونده سیرت و عادت
معناسنه در) (جاهلان اضافه ای لامیه در بعض نسخه ده و او برینه) (که سنت واقعدر و احراف حال
(و که حرف تعلیل اولور) (که حرف بیان) (و چون حرف تعلیل) (بدلیل با حرف مصاحبت و یا حرف

و داین سید علی

و دشمنی

و دشمنی

و دشمنی

و دشمنی

و دشمنی

ظرف

ظرف دلیل ایله و یاد ایلده دیمکدر) (فرومانند عاجز قاهر معناسنه در زیر اماندن قالمقدر و فروماندن
عاجز قالمقدر) (سلسله خصوصت بیانیه در) (بجانبند دیره درلر یعنی خصوصت ایدرلر) (چون
ادات تنبیه) (آرزو معجمه و راه مملله ایلله ابراهیم پیغمبرک علیه السلام اتاسینک آدیدر) (بت تراشه
اضافتی بیانیه در) (بت تراش وصف ترکیبدر تراشیدن بت یونجی دیمکدر یعنی فنی و صنعتی
بت تراشلق ایش تنکه بعض توار یخده مثبتدر که انک زمانده انک کی بت یوناز یوغیدی اگر انسان
شکلنده و اگر بعض حیوان شکلنده) (که حرف بیان) (بحجت با حرف ظرف و یا حرف مصاحبت
(پاپسر با حرف مصاحبت تقدیری پاپسرش در حذف ایصال ایلدی) (بر نیامد جیقشامدی
یعنی جیشامدی) (حاصلی احتیاجده غلبه ایده مدی جنکه قالدی) (یعنی او غلبه جنکه
مباشر اولدی تنکه کلام شریفده پیور که) (ارغب انت عن آلهی یا ابراهیم لئن لم تنته لارجنک
واهیجری ملایا) * دشنام داد سقطش کفتم کریاغم دریدز نخدانش کر قتم * هرزه حرف استفهام
راغب اسم فاعلدر علم بایندن عن حرفیه استعمال اولنسه اعراض معناسنه در) (انت ضمیر مرفوع
منفصل محلا مرفوع فاعل راغب در) (عن حرف جر راغب متعلقدر) (الله الهک جمعیدر
بونده اصنام مراددر یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف ایلده در بتم معبود لریدن دیمکدر) (یا حرف ندا
(ابراهیم منادی) (لئن لام حرف موطنه قسم) (ان حرف شرط) (لم تنته فعل جحد مطلق
حرف شرط معناسنی استقباله نقل ایلددر) (لئن لم تنته جمله شرطیه) (لارجنک لام حرف جواب
قسم) (ارجم فعل مضارع متکلم و حده در رجم دن بونده مراد شتم و ذم در شیطان رجم بونددر
یعنی لعنه مرئی معناسنه و بعضیلر دیدیلر که مراد رجمدن طاش اتمقدر زیر ارجنک معناسنی
رمی بالجام در دیمش لرانک کسریله که رجه نک جعیدر هرزه و لمزه و زنی اوز رینه) (یعنی سنی
طاشلرله اور ورم یا اوله سین و یا بندن نجاسین) (نون مثقه حرف تأکید) (وکاف ضمیر منصوب
متصل مفعولی والله البته سنی رجم ایدرم دیمکدر) (واهیجری و او حرف استیناف اهجر فعل امر
مفرد مذکر مخاطبدر نصر بایندن و نون حرف وقایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی) (بندن
ایرل دیمکدر واهیجری منی تقدیرنده) (ملایا زمانا طویلا دیمکدر ظرف زمان لغله منصوبدر
(محصول ترکیب) عاقبت الامر در و یشک اثبات مدعا ایچون دلیل قالدی آتی غلبه سببیه
ذلیل و حقیر ایلدم تعدی انی بکا اوزا ندی یعنی بی اوردی دخی باطل سو بلکه باشلدی و جاهل لرک
رسم و عادتدر که چون دلیل ایلله خصمدن عاجز قالمق زبون اولملر خصوصت زنجیر بی دیره درلر
یعنی خصوصت ایلکه باشلرلر آزر بت تراش کی که احتیاجده او غلبه جیقشامدی جنکه قالدی
یعنی او غلبه صواشه باشلدی یعنی حضرت ابراهیم بته طمقندن نهی ایدوب خدانک عبادتنه
دعوت ایلد بیه دیدی یا ابراهیم من بتم معبود لریدن اعراضی ایدرسین والله اگر بو اعراضدن
منتهی اولز سک یعنی بوندن یغلنوب منهی اولز سک البته سنی رجم ایدرم یادل ایلله یا طاشله
تا کیم یا اوله سین و یا بندن نجاسین ایرل بندن و بی ترک ایلله نیچه زمان سنی کور میسه یم درویش
بکا سو کدی بنده اکا نامعقول سو یلدم اولده یقاسی بریدی بنده صقانه یادشدم حاصلی
دو کشمه باشلق * یت * اودرم و من در وقتاده * خلق از بی مادو آن و خندان *
ایکی پرده در حرفی ادات صله در) (فتاده اکثر نسخ هاء رسمیه واقعدر) (و بعضنده) (قنادیم واقعدر
(لیکن اندنده مراد بودر دوشدک دیمکدر) (اومبتدا) (فتاده خبردر) (و خلق مبتدا) (پی ملامیه
(دو آن صفت مشبهه در) (دو بندن بلك معناسنه و خندانده خندیدن صفت مشبهه در
خبر مبتدا مقدر) (شدند و یا بوندن اولور) (محصول بیت) اول درویش بکا و بی اکادوشدک یعنی
بری بریمزه چکشه و صواشه دوشدک خلق بزم اردمز جهیلکن و کولکن اولدیلر یعنی یلرک

و کورک اردبیره دوشدیلر * انکشت نجب جهانی از گفت و شنید مابد ندان * انکشت نجب
 بیایه و بالامیه در مجازا (جهانی یا حرف نسبت) جهان خلق دیمکدر (گفت و شنید اسم مصدر در
 دیمه و البسمه معنایه) (کفتن) و شنیدن معنایه مصدر در دین خطا یلش (مایه اضافت
 لامیه در) (با حرف ظرف) (ندان دیش دیمکدر) (محصول بیت) جهان خلقنک نجب بر غنی
 بزم دیمه مزدن و ایشامزدن دیشنده ایدی یعنی نجب ایدوب بر مقلین اصرر لردی شکله مقام
 نجبه عادی بر غنی دیشه المی بر مق اصرمق معنایه در * القصه مرافعه این سخن پیش قاضی
 بردیم و بحکومت عدل راضی شدیم تا حاکم مسلمانان مصلحتی بچوید و در میان توانکران
 و درویشان فرقی بگوید قاضی چون هیئت مابدید و منطق مابشید سر بجنب تفکر فرو برد
 و بعد از تأمل بسیار سر بر آورد و گفت ای آنکه توانکران را ثنا کفتی و بر درویشان حفاوه آدستی
 بدان که هر جا که کسست خارست و باخر خارست و بر سر کج مار و انجا که در شهوارست نهنگ
 مردم خوارست لذت عیش دینار الدغه اجل در پست و نعيم بهشت رادبوار مکاره در پیش *
 القصه محصل کلام (مرافعه این سخن مصدرک مفعولنه اضافتیدر) و بر دیمک مقدم مفعول اولی
 (و پیش قاضی ثانیه) (مرافعه ایکی خصم دعوی ایله حاکم قته وارمغه دیرل مفاعله بایندن
 مصدر در) (با حرف صله) (حکومت مصدر در حکم معنایه) (عدله اضافتی لامیه در) (و عدل بونده
 عادل معنایه در) (بعضی نسخه ده قاضی عدل واقعدر) (راضی شدیمک مفعول صریحی) و بحکومت
 غیر صریحی (نا حرف تعلیل) (حاکم مسلمانان لامیه) (مصلحتی بچویدک مقدم مفعولیدر) (و با حرف
 وحدت) (در حرف ظرف) (میان توانکران لامیه) (درویشان اکامعطوف) (فرقی با حرف وحدت
 و با حرف تنکیر) (فرقی بگویدک مفعول صریحی و در میان غیر صریحی) (قاضی مبتدا) (چون آدآت
 تعلیل) (هیئت مالاامیه) (و بدیدک مقدم مفعول) (و منطق ماده لامیه در) (و بشنیدک مقدم مفعولیدر
 منطق مصدر مییدر نطق معنایه) (بونده مر آد حاصل بالمصدر در) (با حرف صله
 (جیب تفکر لامیه در مجازا) (سرفرو بردک مفعول صریحی) (و بچیب غیر صریحی) (و جمله فعلیه
 جواب تعلیل در) (و تعلیل جواب ایله خبر مبتدا در) (فرو بونک کبی پر زده تا کید فاده ایدر اگر چه
 فی الجملة اشاعه لقی معنایه دلالت ایدر تأمل) (بسیار مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (سر بر آوردک
 مفعول بهی) (و بعد مفعول فیهی) (بر آورد قالدردی دیمکدر) (ای حرف ندا) (آک که تقدیری
 (آن کس که در) (توانکران را کفتی نک مفعول اولی) (و ثنائیسی) (و جفا داشتی نک مفعول
 اول صریحی) (و روانیسی) (و بر درویشان غیر صریحی) (داشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 (در شهوار بیایه غایتله ابو واری یعنی صافی و ابری انجوعی بونک شاهانه دیمکدر) (حاصلی
 بادشاهه لایق انجو) (نهنگ مردم خوار بیایه) (نهنگ تمساح دیمکدر که نیل دکزنده
 جوق اولور لیکن انجو اولان دکزنده تمساح اولمغه نظر وار مکر کیم کلام ادعائی اوله
 (مردم خوار وصف ترکیبدر) (لذت عیش دنیا لامیه در) (ورا حرف تخصیص) (لدغه اجل
 لامیه در مجازا) (لدغه لامک فحی و دالک سکونیه) (اصلنده عقرب صوفوندینه دیرل پس
 مصدر معنایه و بر تراضات الیامنلر زیرا مصدری لدغ و تلداغ کلور) (نعم بهشت لامیه
 (و با حرف تخصیص) (دیوار مکاره بیایه) (مکاره مکر و هک جعبیدر بوکلام) (دیش شریفه
 تلجیدر قال علیه الصلوة و السلام) (حفت الجمة بالمکاره و النار بالشهوات) (حفت فعل ماضی
 مفرد مؤنث ثانیه مبنی للمفعول) (قابلدی دیمکدر احاطه دن عبارتدر تزیین اولندی دین خطا
 سوبلش یعنی جنت زجت و مشقتله قابلدی حاصلی جنته داخل اولق استین تکالیف شرعیه
 اختیار ایلک کرک (محصول ترکیب) (حاصل کلام بوسوزک یعنی اغنیا ایله فقرا بیینی تشخص

ردشعی

ردان سید علی و سروری

ردشعی

و نمیر ایلک سوزنی قاضی قتنه ایلندک یعنی بومدعایی قاضی به عرض ایلدک و قاضی عادلک حکومت
 راضی اولدق تا کیم مسلمانلرک حاکمی بر مصلحت ارا یوب بوله و اغنیا ایله فقرا بیینده بر فرق نمیر
 سوبله قاضی چون کیم درویشله بزم هیئت و شکلی کوزدی و کلا ممزی ایستدی باشی تفکر
 بقاسنه ایلندی و جوق فکدر دن صکره باشی قالدردی و دیدی ای شول کیمسه که اغنیا به ثنا
 سوبلدک یعنی دعا و ثنار بنه مشغولسین و درویشله جفایی جائز کوردک یعنی درویشلری دم
 و قدح ایدرسین سن یلکه هر نه یده کل و ارا البته دکن وار و هر یده که خر و ارجار وار یعنی البته
 خر خوار و پر و هر نه یده که دقینه و ارا البته اتی بکلر مار و ارزیرا دقینه بی فرق یلندن صکره
 از در تصرف ایدر دیرل و شول یده که در شهوار و ارنهنگ مردم خوار و ارنهنگ هر شیء ضایعندن
 خالی دکل دنیا دیرلکی لذتک اجل صوفوندیسی اردنده در یعنی حیاتدن صکره ممت ضروریدر
 و جنت نعمتلر نک دیوار مکاره اوکنده ده یعنی جنته داخل اولمغه اول نیجه زجت و مشقت
 چکمک کرک دیوار مکاره دن مراد موانع شیده دیمکدر * بیت * جور دشمن چه کند که نیکو
 طالب دوست * کج و مار و کل و خار و غم و شادی بمند * مصراع اول قلبه مجبولدر تقدیری طالب
 دوست کر نکشد جور دشمن چه کند (نکشدک فاعلی طالب دوستدر) (و جور دشمن مفعول) (جور
 دشمن لامیه) (طالب دوست اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (بهمندون و دال استک ادات جعیدر
 (محصول بیت) (دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جور بی چکیم سه نه ایلر یعنی
 نه قادر در و الندن نه کلور البته چکمک لازمدر) (مصراع اتی مقسم تعلیلده در زیرا دقینه ایله
 مار یله در و کل ایله خار یله در و غم ایله شاد یلق یله در * نظر نکتی در بستان که بید مشکست
 و چوپ خشک همچنان در زمره توانکران شاگرد و کفور و در حلقه درویشان صابرند و بچور *
 نکتی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن نظر ایلر مبسین دیمکدر) (در حرف صله
 (بستان عرب و اوسن استعمال ایدر و بچیم و او ایله) (که حرف بیان) (بید مشک لامیه در) (بید
 سکوت در عربیجه خلاف دیرل اما بید مشک قواق جنسندن بر نوع در که کوزل قوقوسی
 وار) (چوپ خشک بیایه در) (زمره توانکرانده بویه در) (کفور فاعل معنایه در کفران
 نعمت معنایه) (در حرف ظرفدر ایکی یده یله) (حلقه در ویشان بیایه تفنن بیورب انده
 زمره دیدی و بونده حلقه) (ضجورده فاعل معنایه در مقابل صبوردر ضجیردن مشتق
 کوکل طارلخی معنایه) (محصول ترکیب) (بستانه نظر ایلر مبسین که انده بید مشک ده چوپ
 خشکده و اریته بونک کبی اغنیا بلوکنده شا کرده وار کفران نعمته و خلقه در ویشانده
 صبورده وار ضجورده یعنی فقره تحمل ایلوب اظهار عجز و ضجیرت کوسرلر * بیت * اگر زاله
 هر قطره در شدی * چو خر مهره بازاراز و پر شدی * زاله بونده چه معنایه در که کیمه یغار
 (قطره با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل همزه حرف وحدتدر دین غلط سوبلش
 (در تخفیف را ایله در ضرورت وزن و تأفیه ایچون) (چو ادات تشبیه) (خر مهره اشک
 بونجینه دیرل) (از واصلنده از و ایدی حذف و ایصال ایله از و ایدی) (اوضیری دره راجعدر
 (محصول بیت) (اگر چه نک هر بر قطره سی اوؤا و ایدی خر مهره دن کبی بازار اندن طوبطلو
 اولوردی کترندن) (قصه دن حصه بودر کیم نه هر بر غنی سخنی و کرمیدر و نه هر
 بر درویش اهل توکل و قناعندر * مقرر بان حضرت حق جل و علا توانکرانند در ویش
 سیرت و درویشانند توانکر همت مهین توانکران آنست که غم در ویشان بخورد و بهین
 درویشان ان که کم توانکران نیکرد قال الله تعالی (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) * مقرر بان
 حضرت حق لامیه و بیایه در و مبتدا) (توانکران خبری) (درویش سیرت وصف

ردشعی

رامدین

ترکیبی در صفت توانگران (درویشانند توانگران معطوف) توانگر همت و صف ترکیبی
 صفت درویشاندر (مہین توانگران لامیہ در) مہمک کسری و ہاء اصلبہ ایلہ اولودیمکدر
 بزک معناسہ (و با حرف نسبت) ونون حرف تأکید اولویہ منسوب دیمکدر معنای لازمی
 اولور قدر بوندہ مبتدا واقعدر (آنست خبری) کہ حرف بیان (غم در ویشان لامیہ و مبتدا
) بخورد فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا درویشلرک غین ینہ دیمکدر (و بہین درویشان
 لامیہ) بہین مہینہ معطوف (بہ بانک کسری و ہاء اصلبہ ایلہ یک دیمکدر) و یانون سابق کی (انکہ
 تقدیری آنست کہ در) کم توانگران لامیہ در کم کاف عربک ضمی ویم مشدد ایلہ عربیدر یک
 دیمکدر آستین معناسہ (غم درویشان بخورد کم مقدم مفعولی اولد یغی کی) کم توانگران
 نیکدر کم مقدم مفعولیدر (بعض نسخہ دہ کم توانگران کرد واقعدر) کم لغتدہ آکسک معناسہ در
 اما بونک کی برزدہ ترکدن کنایتدر (معناسی اغنیای ترک طوتہ یعنی اکبری ترک ایلہ حاصلی
 حطام دنیا ایچون انلر عرض حاجت و اظہار عجز ایلہ بلکہ توکل و قناعتی پدشہ ایدینہ
 نیکہ کلام شریف پیورر (من اسم شرط) (توکل تفعل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فعل شرط) علی اللہ جار و مجرور فعل شرطہ متعلقدر (فہو فاجواب شرطہ داخلدر) ہوضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (حسبہ لفظا مرفوع خبر مبتدا و جملہ اسمیہ جواب
 شرط) (حسب حاک فحقی و سبتک سکونیلہ اسماء افعالنددر کافی معناسہ) (محصول ترکیب)
 قاضی پیورر کہ حضرت خداک مفر بلری درویش سیرتلی اغنیادر و اغنیاہم تلودرویشلردر
 (حاصلی خداک مقبوللری ایکی طائفہ در بریسی صورتاغنی و سیرتادرویش اولاند) (و بریسی
 صورتادرویش و سیرت و ہمتدہ غنی اولند) (اغنیایک اولور غی اولدر کہ غم در ویشانی ینہ
) (یعنی انلر رعایتیلہ مقید اولہ) (و درویشلرک ای رکی اولدر کہ اغنیایک آستین ابرام و الحاح ایلہ
 طوبیہ یعنی انلردن برستہ دلیہ) (و با اغنیای کلیا ترک ایلوب انلر عرض حاجت و اظہار
 فقر ایلہ) (نیکہ خدا پیورر ہر کیمسہ کہ خدا بہ توکل ایلہ اللہ تعالی اکا کافیدر غیرہ
 احتیاج ایدرمز * پس روی عتاب ازمن بدرویش کردو گفت ای کہ کفتی توانگران مشغول
 منہی اند و مست ملاہی نعم طائفہ خنن کہ کفتی ہستند قاصر ہمت و کافر نعمت بیرند و بنہند
 و بخوردند ہندا کر مثل باران نیارد و با جہان طوفان برادر با اعتماد مکنت خویش از محنت
 درویش نرسند و از خدای تعالی نرسند و گویند * پس اندن صکرہ دیمکدر (روی عتاب لامیہ در
 مجازا) بدرویش با حرف صلہ ای کہ تقدیری ای انکہ در حدف و ایصال واقع اولدی (مشغول
 منہی اسم فاعلک مفعولہ اضافتدر مست ملاہی لامیہ منہی شریعت نہی ایلدیکی امور در
) (بعض نسخہ دہ منہی برینہ تباہی واقعدر باطل و فاسد ایشلر معناسہ) (و ملاہی لہو کہ
 جعیدر بازی دیمکدر یعنی او یون) (نعم بونک و عینک فتحہ لیلہ حرف تصدیق در) (طائفہ
 با حرف وحدت و ہمزہ حرف توسل) وحدت ایچوندردین غلط سوبلدی (قاصر ہمت) (و کافر
 نعمت و صف ترکیبدر اضافتدرین تجو زایدنلر قاصر ہمتلر ایش (بیرند فعل مضارع جمع
 غائب ایلدر ل یعنی مالی) (بنہند ینہ مذکور کی قورلر) (یعنی صغرلر دیمکدر) (بخوردند فعل
 نفی استقبال جمع غائب پیورر دیمکدر بعض نسخہ دہ بالاہہ دوشمش بخوردند کندیلری پرلر
 معناسہ) (ندهند سابق کی و پرملر) (یعنی خیراتہ صرف الملزل دیمکدر) (مثل مثلامعناسہ در
) (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب یغیہ دیمکدر) (جہان برادر کم مقدم مفعولی در) (طوفان
 مبتدا برادر خبری) (طوفان جوق یغور و جوق صو کہ قلمسوق بر قومیہ) (برادر فعل مضارع
 مفرد غائب احاطہ ایلہ) (یعنی قبلہ) (با حرف مصاحبت) (اعتماد مصدر در افعال باندن

رد شعی
 رد ابن سید علی
 و شعی

طایغی و سوبیکتمک (مکنت قدرت معناسہ مصدر در) (لیکن ثلاثیدن فعل مستعمل دکلدر
) (خویش و اور سیمبلہ کندی دیمکدر) (اعتماد مکنت مصدرک مفعولہ اضافتدر) (و خویشہ
 اضافت لامیہ) (محنت در ویش لامیہ در) (نرسد فعل نفی استقبال جمع غائب صور ملزل
) (نرسندہ بویلدہ در قور ملزل) (محصول ترکیب) (پس عتاب بوزینی بندن درویشہ
 ایلدی بوسوز اول معنایہ اشارت ایدر کہ قاضی شینی اغنیای مطقا در ویشان اوزرینہ
 ترجیح ایلدیکنہ یعنی ایلدیکیچون نخطئہ ایش اولہ فندبر یعنی قاضی کلام عتاب آمیزینی بندن
 درویشہ صرف ایلدی و دیدی ای شول کیمسہ کہ دیدک اغنیای مشغول تباہلردر و مست ملاہی
 یعنی لہو و اعلک مستلر پدکر کچک بولردن بر طائفہ دیدیک کیدر ل قاصر ہمت و کافر نعمت یعنی
 ہمتسز و کفران نعمت درل مالی ایلدر ل و خزینہ ل ریشہ قورلر و یجزلر و خیراتہ صرف ایدوب
 کیمسہ و پرملر و یاکندیلری پیرلر اما کیمسہ و پرملر ل کر مثلاً باران یغیوب عالم فیل اولورسہ
 و سر بسر جہانی طوفان قبلرسہ کندیلرک قدرتبرینہ اعتمادلہ درویشک محنت و عذابندن
 صور ملزل و خسدادن قور قزل و دیرل * بیت * کر از نیستی دیکری شدہ ہلاک * مراعت
 بط راز طوفان چہ بانک * نیستی با حرف مصدر (دیکری با حرف وحدت) (مراعت دیمکدر) (را حرف
 تخصیصدر) (بط بانک فتحیلہ قازمعناسہ در اصلندہ مشدددر لیکن عجم تخفیف ایدر) (را حرف
 تخصیص) (و با ادات مفعول قازک و قازہ دیمکدر) (بانک بای عربیلہ ایتمک و قازمق دیمکدر کہ
 عربیجہ مبالغہ دیرلر) (محصول بیت) (مذکور اغنیادر کہ اگر بوقلقدن بر غیر کیمسہ ہلاک اولدیسہ
 بنم وارددر قازک طوفاندن نہ باکی وارددر زرا غرق اولز یعنی کندیلرک مالی و مالانہ اعتماد ایدوب
 بویلدہ دیرلر اما فقر اجانبہ نظر و التفاتلری بوق * بیت * ورا کات نیافا فی ہوادجہا * لم یلتفتن
 الی من غاص فی الکثب * و او حرف رب در تقدیری رب نساء را کات در (را کات را کبہ جمعیدر
 اسم فاعل جمع مؤنثدر موصوفہ اعتماد ایلدیکیچون عمل یلشد) (نیافا ناقہک جعیدر دیشی دہ لہ
 دیرلر لفظا منصوب مفعولیدر) (را کات فی ہوادجہا جار و مجرور جملہ ظرفیہ حالدر) (نیافا دن کہ
 مفعول را کات در) (ہوادج ہودجک جعیدر بر نوع محفہ در کہ دہ نک اوزرینہ برینی اوردرلر
 انحق اوستی اورتلی اولور عورتلر مخصوصدر ارلر ایچندہ اوتورمن مکہ خلق عرفانہ جبققدہ قزلری
 و کلنلری ہودجلرلہ جبققار حج ایلنلر بلور ضمیر مؤنث را کاتہ راجعدر ایکی فصیح لغتک بریسی
 اوزرہ یعنی ہوادجہا و ہواد جہن لغتدر النساء فعلت و فعلن کی نہایتی بوندہ ہا اولور انحق
 ضرورت وزن ایچون (لم یلتفتن فعل جحد مطلق جمع مؤنث غائبہ التفات ایلدیلر دیمکدر
 جواب رب در) (الی من غاص الی حرف جر فعل جحدہ متعلق) (من محلا مجرور اسم موصول) (غاص
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب اجوف و اوی طالدی دیمکدر غوصدن مشتقدر اکثر صوبہ طالمقدہ
 استعمال ایدر لغواص و ندندر) (فی الکثب فی غاص بہ متعلقدر) (کثب کافک و ناء مثلاًک ضمہ لیلہ
 کثبک جعیدر سرسریرک جمعی اولدیغی کی قومک چوقلغنہ دیرلر) (محصول بیت) (ناقہ لہ را کب
 چوق نسا اول ناقہ لہ انلرک ہودجلری التذہ اولدقلری حالہ اول نساء التفات ایلدیلر قوملرہ
 طالبوب بتان کیمسہ یعنی دہ لہ بن خاتونلر حاصلی دہ اوزرہ ہودجلرہ را کب اولان خاتونلر
 قومہ بتان کیدن پیادہ لہ التفات ایلدیلر دیمکدر بویبت ماقبلنی توضیح و تشریطریقیلہ کلشددر
 * بیت * دونان چوکلم خویش بیرون بردند * کویندجہ غم کر ہمہ عالم مردند * دونان جمع دوندر
 الف و نون ادات جعیدر (چو حرف تعلیل) (کلیم خویش لامیہ) (و بردندک مفعول اولی) (و بیرون
 ثانسی) (کویند جواب تعلیلدر) (محصول بیت) (الحق لہ چونکہ کندی کلینی صودن قورلر دیرلر
 یعنی محنت و بلای دنیادن خلاص بولدیلر دیرلر نہ غم اگر جمع عالم اولدیسہ حاصلی جہان

کنند نفس خبیثی تدارک ایدوب قایلر غیر یله هیچ مقید اولما ایلر کندی نفسی قیدری
کچی سائر خلقیده قایلر بلکه سائر نفسدن تقدیم ایدر شکه کابلرده بعض کیمسه لردن نقل
ایدلر * قومی برین صفت که بیان کردم و طائفه دیگر خوان نعم نهاده و صلاهی کرم در داده
و میان بخدمت بسته و ابر و بتواضع کشاده طالب نامند و مغفرت و صاحب دنیا و آخرت * قومی
یا حرف وحدت (و طائفه دیگر بیانیه) یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در
دین غلط سوبلش) (خوان نعم لامیه در زیر خوان سفره) (و نعم طعاملر معناسنه اگر چه نعم جمع
نعمتدر و طعامدن اعم) (خوانی طعام معناسنه اخذ ایلن بلز ایش) (صلای کرم لامیه) (در حرف
تا کید) (داده و یرمش یعنی احسان و کرمی عام ایلر و علم و فقرات خدمت بل بغلشلر) (ابرو
همزه مک فحی و بایک سکونی و و او اصلیه ایلر فاش معناسنه در) (کشاده نک مفعول صریحی) (و بتواضع
غیر صریحی) (طالب نام اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر و نون و دال استک جمعدر) (محمصول ترکیب)
قاضی دیر که بر قوم بوصف اوزره در که بیان ایلدم و بر طائفه دخی نعمتدر سفره سنی قومش یعنی نعمت
سفره سنی دوشه مش و کرم و احسان صلاستی و یرمش یعنی کرم و احسانی تعمیم ایلش و بتواضع
فایشن اچش یعنی کرمش یعنی یوزین و کوزین بور و شدروب اضطرابدن فایشن چاشنر بلکه لطف
ایلمکدن حظ ایلر ای نامک طالبلر بدر یعنی ایلمکله اکلغه طالبلر در تا کیم ذکر خیر مغفرتلر بینه سبب اوله
و صاحب دنیا و آخرتدر لر یعنی هم دنیا و آخرتله مذکور در و هم آخرتده یعنی اولدکلرندن مسکوره
بنه خیر ایلر ککلورل * چون بندکان حضرت پادشاه عالم مؤید من عندالله مظفر و منصور علی
الاعده مالک ازمه الانام حامی ثغور الاسلام وارث ملک سلیمان اعدل ملوک زمان مظفر
الدین ابو بکر سعید ادم الله ایامه و نصر اعلامه * ظاهر بود که بو القاب ذکر قاضی جانیندندر
(چون ادات تشبیه) (بندکان حضرت پادشاه لامیه لدر) (بندکاندن مراد پادشاه ملازمندان اولان
اکلر در عالمه اضافت لامیه در بعض نسخه ده عالم برینه عادل و اقدرد) (مؤید تعقیل بایندن
اسم مفعولدر محکم دیمکدر) (من عندالله مؤیده متعلقدر) (مظفرده تعقیل بایندن اسم مفعولدر
بوئده غالب معناسنه در) (منصور معروف) (علی الاعده مظفر و منصوره متعلقدر علی سبیل
البدل) (مالک ازمه الانام مالکک ازمه به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (ازمه زمامک
جمعدر) (انامه اضافتی لامیه در) (انام معرف باللام اولیحق ازمه به تالازمدر اولما یحق لازم دکل
قدرد) (زمام او یان دیر کنی) (وانام خلق معناسنه در) (حامی ثغور الاسلام لامیه لدر) (حامی حافظ
معناسنه در) (حایتدن حامینک ثغوره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در ترکیب عربی اعتبار اولنسه
حامینک یاسی ساکن تلفظ اولنور اما فارسی اعتبار اولنسه مکسور او قونور) (ثغور ثغورک
جمعدر) (دشمندن خوف ایده جک بر دیمکدر) (وارث ملک سلیمان سابقا ایکی قرینه کیدر اضافتده
و اعرابده) (اعدل ملوک الزمان لامیه لدر) (اعدل اسم تفضیل) (مظفر الدین پادشاهک لقبیدر
(و ابو بکر کنیتی تقدیری ابو بکر بن سعددر) (ادام فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال بایندن
مقام دعاده و اقدرد) (الله لفظا مرفوع فاعلی) (و ایام لفظا منصوب مفعولی) (و نصر اعلامه بود
اعرابده قرینه سابقه کیدر) (اعلام حکمک جمعدر) (جمعدر) (محمصول ترکیب) (بو ذکر
ایلدیکنر اصحاب خیرات اغنیا پادشاه زمانک بند لری کیدر یعنی پادشاه عالمک اعیان و اکابر
مذکور اغنیا کی اصحاب لطف و کرمدر که اول پادشاه مؤید من عندالله در دخی اعدا اوزرنه
مظفر و منصور در جمع خلقک زماملرینک مالککدر یعنی جمع خلایق اکامطعدر اسلام
بنددر لرینک حافظدر یعنی دشمن کلجک لرری حفظ ایدر سلیمان ملککک یعنی تختک وارثدر
شکه دیاجده مفصل بیان اولندی ایدی زمام پادشاهلرینک عادل کیدر مذکور القابله ملقب

رد شمع

رد سروری

واوصافله موصوف مظفر الدین ابو بکر بن سعد در الله تعالی ایامی دائم ایلسون یعنی عمری
و دولت و سعادت باقی و ثابت ایلسون و سنجاق قرینی منصور و مظفر ایلسون هر نه جانبه توجه ایدوب
حرکت ایدرسد * قطعه * پدر یجای پسر هر کز این کرم نکند * که دست جود تو با خاندان آدم کرد *
پدر مبتدا (با حرف صله) (جای یونک کی بر لده تحسین لغت و تکمیل وزن ایچون ککلور و جاتدر
حق معناسنه اوله) (و پسر اضافتی لامیه اوله) (نکندک یجای پسر مفعول غیر صریحی در
(و این کرم صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (که حرف بیان و یارابط صفت) (دست جود تو
لامیه در مجازا و مبتدا و تویه اضافتی لامیه در) (با حرف صله) (خاندان آدم لامیه در) (و کردک
مفعول غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (محمصول بیت) (انا اوغوله هر کز بو کرمی
ایلر که سنک جودک الی خاندان آدمه ایلدی یعنی اولاد و ذریات آدمه سن ایلدیکلک لطف
و کرمی کیمسه کندی اولادینسه ایلر * خدی خواست که بر عالمی بخشاید * ترا بر جت خود
پادشاه عالم ارد * خدای مبتدا (خواست خبری) (که حرف بیان) (عالمی با حرف تنکیر) (و یا
حرف نسبت عالمه و یا عالمه منسوب اولنه دیمکدر) (بخشاید فعل مضارع مفرد غائبدر بخشایدندن
اسرکک یعنی ترجم ایلمک دیمکدر) (تراستی دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (رجت خود لامیه) (پادشاه
عالمده لامیه در) (ترا کردک مفعول صریح اولی و پادشاه عالم تائیدی و رجت غیر صریحی) (محمصول بیت)
الله تعالی دلدیکه عالمه و یا اهل عالمه ترجم ایلدیس سنی کندی رجتیه عالمه پادشاه ایلدی یعنی سنی
خدای تعالی عالمه رجت کوندردی حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام امتی رعایت ایلدیه سین
حضرت محمد صلی الله علیه و سلم ایکی عالمه رجت کوندردی که * قاضی حسن سخن بدین
پایه رسانید و از حد قیاس مناسب مبالغه در گذر انید بمقتضای حکم قضا رضادیم و از ماضی
در گذشتیم و بعدر ما جری طریق مدارا کر فیم و سر بتدارک بر قدم یکد بکر نهادهیم و بوسه
بر سر و روی همد بکردیم و ختم سخن بدین دو بیت بود * قاضی مبتدا (چون ادات تعلیل) (سخن
رسانیدک مفعول صریحی) (و بدین پایه غیر صریحی) (پایه مرتبه دیمکدر) (رسانید فعل متعددر
ایشدردی دیمکدر) (حد قیاس ملامیه لدر) (و گذر انیدک مفعول غیر صریحی) (اسب مبالغه
بیانیه و مفعول صریحی) (در حرف تا کید) (گذر انید فعل ماضی مفرد غائبدر) (گذر انیدندن
(الف و نون ادات تعدیه در کچوردی دیمکدر) (با حرف صله) (مقتضای حکم قضا لامیه لدر
(و ادایمک مفعول غیر صریحی) (و رضاصریحی) (و جمله فعلیه جواب تعلیل و جمله تعلیلیه خبر
مبتدا در) (ما اسم موصول) (ماضی فعل ماضی مفرد مذکر غائب جمله فعلیه صله موصولدر) (در حرف
تا کید) (گذشتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر یکدک دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (عذر ما جری
لامیه) (و ما موصول) (و جری فعل ماضی مفرد مذکر غائب جاری اولدی) (یعنی مرود ایلدی
دیمکدر) (طریق مدارا لامیه) (اصلی مدارات در لیکن عجم مفاعله باینک ناقصندن تاء مصدرک حذفیه
استعمال ایدر) (سر نهادیمک مفعول صریحی) (و بتدارک غیر صریحی) (بر قدم یکد بکرده بویه در
وقوم یکد بکر لامیه در بری بریمزک قد مند تدارکله باشمن دن قودق) (و بوسه دا دیمک مفعول
صریحی) (و بر سر و روی همد بکر غیر صریحی) (ختم سخن لامیه در) (یعنی مصدرک مفعولنه
اضافتدر) (محمصول ترکیب) (قاضی سوزی چونکه بو مرتبه ایشدردی و بر حد قیاسمزدن
اسب مبالغه کی کچوردی حکم قضا مقتضاسنه رضاو بردک و ما مضادن یکدک و ما جری عذر یله یعنی
ارا مزده یکدن جنک و جدال عذر یله یعنی بوسه یله مدارا طریق طودق و تدارکله بری
بریمزک ایاضنه باشمن قودق یعنی احوالز حد تعزیر و آرمشیدی کچن غوغا ایچون پس مصالحه
طریقین طودق قبل شرعدن بزه برنسنه توجه ایلسون دیو و بری بریمزک روینه بوسه و بردک

راه مدارا
نسخه

یعنی او بشدت تنگ حالت مصالحه ده عادت در سوزن ختمی و تمامی بویابی بینه اولدی * قطعه *

مکن ز گردش کتی شکایت ای درویش * که تیر بختی اگر هم برین نسق مردی * گردش کتی
لامیه در (گردش اسم مصدر درد و نش معنایسته) گردیدن کاف بجمک فتحیه (و کتی کاف
بجمک کسر یله جهان دیمکدر) که حرف تعلیل (تیر بخت و صف تر کیبدر سیه بخت معنایسته
(و یا ضمیر خطاب) نسق نوک و سینک فتحیه لایله اسلوب و طریق معنایسته (هم بونده نحسین
لفظ و تکبیل وزن ایچون کلشدر) مع معنایسته در دین معلومدر که نه همک معنایسته بلورمش نه
مع نک (مردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر مرددن) (محصول بیت) جهان گردشدن یعنی دوشندن
شکایت ایله ای درویش ز براسیه بختسین اگر بوا اسلوب و طریق اوزره اولورسک یعنی در ویشلاک
توکل و قناعتدر و تسلیم و رضا در ویش شکایت لایق دکل ز بر شکایت بدبختقدر * توانکرا
چودل و دست کامرانت هست * بخور بخش که دنیا و آخرت بردی * توانکرا الف حرف ندادر
چو حرف تعلیل (دل کوکل) (دست کامران بیانیه) (بخور فعل امر مفرد مخاطب) (بخش ده بویه در
بخشیدن) (که حرف تعلیل) بردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر برددن ایلندک دیمکدر
(محصول بیت) ای توانکرا چونکه مراد سور بچی الک و کوکل وار در یعنی چونکه خدا سکا
مرادک و بردی بی و بغشله ز برهم دنیا و هم آخرت کنودک یعنی دنیا و آخرت سنک اولدی
حاصلی بیگله دنیا و بغشله آخرت سنک اولدی یعنی بیوب و یرمکه دنیا و آخرته مالک اولدک
* باب هشتم در ادب صحبت * باب هشتم بیانیه (ادب ادبک جمعیدر خبری خوبلرک اجتماعه
دیر ادب شول کتی به دیر که خبری خوبلرک جمع اوله) (صحبت اضافتی لامیه در * حکمت *
مال از بهر اسایش عمرست نه عمر از بهر کرد کردن مال عاقلی را پرسیدند نیکبخت
کبست و بدبخت که گفت نیکبخت آنکه خورد و کشت و بدبخت آنکه مرد و هشت * مال
سکون لامه مبتدا و مابعدی خبری (بهر اسایش عمر لامیه لر) (اسایش دیکنش معنایسته اسم
مصدر در اسایشندن) بهر کرد کردن مال لامیه لر (کرد کردن کاف بجمک کسر یله و عربک
فتحیه جمع ایلک دیمکدر) (عاقلی یا حرف و حدث) (و یا حرف مفعول) (نیکبخت و صف تر کیبدر
ابو بختلو معنایسته بدبخت برامز بختلو معنایسته در) (که تقدیری کبست در) (کشت کاف عربک
کسر یله و سکون شبنه فعل ماضی مفرد غائب در اکدی معنایسته) (هشت هانک کسری
و شبنک سکونیه فعل ماضی مفرد غائبدر قودی یعنی ترک ایلدی دیمکدر) (کشت کستن و هشت
هشتدن مشتقدر) (محصول ترکیب) مال عمرک آسایش و حضوری ایچوندر عمر مال جمع ایلک ایچون
دکلدر (بر عاقله صور دیر که ابو بختلی کبدر و برامز بختلی کیم دیدی ابو بختلی اولدر کیم اکدی
ویدی) (اکدی دیمکدن مراد آخرت ایچون بذل ایلدی) (دنیا مزعنه الاخرة) اعتبار یله
(و بدبخت اولدر کیم اولدی و قودی) یعنی ورنه و حساده ترک ایلدی و کندی (و بدبخت که برینه
چبست بازان احوال سجددن غافل ایش * بیت * مکن نماز بران هیچکس که هیچ نکرد
* که عمر در سر تحصیل مال کرد و نخورد * مکن نماز نماز قیله دیمکدر) (هیچکس سفله و دنی
معنایسته) (که حرف رابط صفت) (هیچ نکرد یعنی بر خبری و فائده ای ایش ایشلیدی) (حاصلی
حقه لایق عمل ایلدی) (که حرف تعلیل) (عمر کردک مفعول اولی و مقدر صرف ثانیسی) (در حرف
ظرف) (سر تحصیل لامیه ماله اضافت مصدرک مفعولنه در) (محصول بیت) اولدیکندن صکره
نماز قیله اول سفله و ناکسک اوزرنده که خدایه لایق عمل ایشلیدی) (حاصلی آخرت بولنه
بر خبر ایلدی) (ز بر عمر بی تحصیل مال سودا سنده صرف و تلف ایلدی ویدی) (یعنی نه کندی
یدی و نه خدا ایچون بیدردی * بند * حضرت موسی علیه السلام فارون را نصیحت

رد سروری

رد سروری و شمع

کرد

کرد که (احسن کما احسن الله البک) نشنید و عاقبتش شنیدی * فارون را (را ادات مفعول که حرف
بیان احسن فعل امر مفرد مذکر مخاطب در افعال بایندن احسان ایله دیمکدر) (کما کاف
حرف تشبیه) (و یا حرف مصدر) (احسن فعل ماضی مفرد مذکر غائب) (الله فاعلی) (البک
جار و مجرور فعل ماضی به متعلقدر) (نشنید فعل ثنی ماضی مفرد غائب فاعلی فاروندر ایشلیدی
یعنی پندی دگلدی و قبول ایلدی دیمکدر) (عاقبتش ضمیر فارونه راجعدر) (شنیدی فعل
ماضی مفرد مخاطب عاقبت نیجه اولدیفن ایشلندک دیمکدر) (محصول ترکیب) (موسی بیغیر
علیه السلام فارونه نصیحت ایلدی که خدا نک قوللرینه احسان ایله یعنی مالکدن زکات
و صدقه اعطا ایله تنگه الله تعالی سکا احسان و اعطا ایلدی) (فارون موساک پندی دیکلمدی
(یعنی قبول ایلدی عاقبت نیجه اولدیفن مفصل ایشلندک باب اولده * قطعه * ان کس که بدینار
و درم خیر نیند وخت * سر عاقبت اندر سر دینار و درم کرد * معلوم اوله که بعض مقامده
ان که نک تقدیری) (ان کس که ایدرک بوندن معلوم اولسون اول تقدیر) (بدینار و درم) (یا حرف
مضاجبت) (نیند وخت فعل ثنی ماضی مفرد غائب قرانندی) (یعنی کسب ایلدی) (یا همزدن
منقلبدر) (تنگه مفصل بیانی بجمشدر) (خیر مفعول صریحی) (و بدینار غیر صریحی) (سر کردک
مفعول اول صریحی) (و تلف) (و یا صرف مقدر ثانیسی) (و اندر سر مفعول فیهی) (اولکی سر باش
معنایسته در و یا بکنجی سودا معنایسته در) (محصول بیت) (اول کیمسه که دینار و درم سیدیه
خیر کسب ایلدی) (یعنی مالتی خیراته صرف ایلدی باشی عاقبت دینار و درم سودا سنده تلف
ایلدی) (یعنی اول سودا ایله فو اولدی فارون کبی * خواهی متمتع شوی از نعمت دنیا * با خاق
کرم کن که خدا باتو کرم کرد * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب در معنی شرطی متضمن
دیلرسک دیمکدر) (متمتع اسم فاعلدر تفعل بایندن فائده مند و بهره مند دیمکدر) (بعض نسخه ده
(خواهی که متمتع شوی واقعدر تفعل بایندن اسم مفعول) (لیکن معنی بر در) (شوی فعل مضارع
مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (خدا مبتدا) (و کرد خبری) (و کرم
مفعول صریحی) (و باتو غیر صریحی) (و یا حرف صله) (محصول بیت) (دیلرسک که دنیا متمتدن
فائده مند و بهره مند اوله سین خدائک خلقه کرم ایله) (چونکه خدا سکا کرم ایلدی * عرب
گوید) (جد و لا تمن فان الفائده البک عاده * جد جیمک ضمیمه فعل امر مفرد مذکر مخاطب در
جاد بچوددن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن قل کبی قال بقولدن جو مری دلک ایله دیمکدر
(و لا تمن فعل نهی مفرد مذکر مخاطب منت ایله) (یعنی ایلک ایلدیک کیمسه به منت ایله
(فان الفائده) (یا حرف تعلیل نهی در) (ز بر تحقیق انک فائده سی دیمکدر) (البک جار و مجرور عاده به
متعلقدر) (محصول ترکیب) (عرب دیر جو مری دلک ایله و منت قومه جو مری دلک ایلدیک کیمسه اوزرینه
ز بر ایلدیک جو مری دلک فائده سی به سکا عاده در) (یعنی فائده سی سکا دوز) (تنگه شیخ
شرح ایدوب بیور * یعنی بخش و عطاده و منت نه که فائده آن بتو بازی کرد * (محصول ترکیب)
یعنی بخشش ایله و عطا و یر یعنی احسان ایله و منت قومه) (ز بر فائده سی به سکا دوز) (حاصلی
فائده سی سکا دوز اول و یردیکه دکلدر * قطعه * درخت کرم هر کجا بیخ کرد * کذشت از فلک
شاخ و بالای او * (درخت کرم بیانیه) (بیخ کرد بیخ کو کدر باه عربک کسر یله کولک ایلدی) (یعنی
کولک صالیدی دیمکدر) (درخت مبتدا) (و کرد خبری) (و بیخ مفعول صریحی) (و هر کجا مفعول فیهی
(کذشت فعل ماضی مفرد غائب کدی دیمکدر) (یعنی تجاوز ایلدی) (از فلک مفعول غیر صریحی
(شاخ دال و بدای معنایسته در) (بالا بوی دیمکدر) (اویه اضافت لامیه در) (محصول بیت)
کرم درختی هر یرده که کولک صالیدی) (یعنی مستحکم اولدی) (یعنی نه برده که ثابت و قائم اولوب

مطل

براشدی آنک بوی و دال و بداغی فلکدن یکدی حاصلی ثوابی عرش اعلایه واصل اولدی
 * کرامت و آری کز و بر خوری * منت منه اره بر پای او * امیدوار امیدلی دیمکدر ز پرا و آرنسبت
 معناسنی افاده ایدر میده تشدید ضرورت وزن ایچوندر (و یا ضمیر خطاب) کز و تقدیری که
 ازودر (که حرف بیان) و او ضمیری درخت کرمه راجعدر (بر بونده حاصل و میوه معناسنه در
 خوری فعل مضارع مفرد مخاطبدر به سینه دیمکدر) (منت با حرف مصاحبت) منه فعل نهی
 مفرد مخاطب نهیدندن (تو تک فعی و کسر یله نهادندن اخذ ایدنر یلمزلر ایمش) اره دستره در
 تشدید ضرورت وزن ایچوندر (بر حرف استعلا) پای اولامیه ضمیر درخته راجعدر (اره منهک
 مفعول صریحی و برای و منت غیر صریحی (محصول بیت) اگر امیدلی ایسک که مذکور
 در ختن میوه و حاصل بیه سینه منته دینه دستره قومه یعنی ایلدیک کرمی منت ایلکله
 ضایع ایلده حاصلی ایلدیک احسانی من و اذ ایلده ابطال ایلده (کا قال الله تعالی ولا تبطلوا صدقاتکم
 بالمال والا ذی) اره دن مراد منت در که احسان و کرمک ثوابی ابطال ایدر بعض نسخه ده امید و آری
 برینه و اوله امید داری دوشمش داله لیکن مغال متقار پیر * قطعه * شکر خدای کن که
 موفق شدی بخیر * ز انعام و فضل اونه معطل گذاشت * شکر خدای مصدرک مفعولنه اضافتی در
 (که حرف تعلیل) موفق اسم مفعولدر تفعیل بایندن توفیق و هدایت و برلش معناسنه (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اولدک دیمکدر (بخیر با حرف مصاحبت و یا حرف صله خبر ایلده
 و یا خبره دیمکدر) انعام فضل اولامیه در (نه حرف نفی معناده گذاشته مقید در نکذاشت
 تقدیرده (محصول بیت) خدایه شکر ایلده که خبر ایلده موفق اولدک و یا خبره توفیق و هدایت بولدک
 خدای تعالی کندهی انعام و فضلندن سنی معطل قومدی (یعنی اطف و احسانندن سنی معطل
 ترک ایلدی * منت منه که خدمت سلطان همی کنی * منت شناس ازو که بخدمت بداشت *
 (که حرف بیان) خدمت سلطان مصدرک مفعولنه اضافتدر (شناس فعل امر مفرد مخاطب
 ازو ضمیری سلطانه راجعدر) (که حرف بیان) بخدمت با حرف ظرف (تقدیری بخدمتش در
 (محصول بیت) منت قومه که پادشاه خدمت ایدرم دیو (یعنی پادشاه بن سکا خدمت
 ایدرم دیو منت ایلده بلکه پادشاهدن منت بیلکه سنی خدمتده طودی یعنی سنی خدمتکار
 ایدنیکنی اندن منت بیل سنی خدمتکار ایدنمسه نیجه ایدر دک * حکمت * دو کس رنج
 یهوده بردن و سعی بی فائده کردند یکی آن که اندوخت و نخورد دیگران که آموخت و نکرد *
 رنج یهوده بیانیسه (سعی بی فائده ده بویله در) اندوخت تقدیری (مال اندوخت در
 (آموخت تقدیری علم آموخت در) نکرد تقدیری عمل نکرد در (محصول ترکیب) ایکی کیمسه
 باطل و زائد بر رنج و زجت ایلدیلر (یعنی بوق پر املک چکدیلر و فائده سزیه سعی و کوشش
 ایلدیلر) بریسی اولدر که مالی قزندی و بیدی (و بریسی اولدر که علم او کزندی و مقتضای
 علمه عمل ایلدی * مثنوی * علم چندان که پیشتر خوانی * چون عمل در تونیست نادانی * علم
 خواندک مقدم مفعولی (محصول بیت) علمی تقدیر که زیاده رک او قوسک چونکه سنده
 عمل بوقدر نادان سینه یعنی جاهل سینه * نه محقق بوده نه دانشمند * چار پای برو کابی چند *
 محقق تفعیل بایندن اسم فاعلدر مسائلی دلائل ایلده اثبات ایدنه دیو (حرف نفی معناده فعله
 مقید در نبود تقدیرده) چار پا دورت ایقلی حیوان نبودک فاعلدر و یا حرف وحدت (برو کابی
 با حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار پا در) چند نیجه دیمکدر (محصول بیت) محقق اولماز
 دانشمندده اولماز بر حیوان که اوزرنده بر نیجه کاب اوله یعنی او سنده بر نیجه کاب اولان چار پا
 نه محقق اولور نه دانشمند یعنی علمیه عامل اولمان کیمسه بر نیجه کابی بولکمش حیواندر که

رد این سید علی و سروری

کلام خداده واقعدر (کنل الحار یحمل اسفارا) اسفار سفرک جمیدر کاب معناسنه * آن نهی
 معزز راجه علم و خبر * که برو هر مست و یاد فیز * نهی مغز وصف ترکیبدر عقلمنز دیمکدر
 تاده فتح و کسر جازدر (را ادات تخصیص) (که حرف بیان) هریم هانک کسری وزانک ضمیمه اودون
 معناسنه در (دفتردن مراد کابدر بونی قافیه ضرورتی ایچون اختیار ایلدی (محصول بیت) اول
 یعنی سزک یعنی عقلسزک نه علم و خبری وار یعنی علمی و خبری بوقدر که اوزرنده اودونمیدر
 بوقسه دفترمی حاصلی بر بوقدر چکر اما بیلز که بویکی ندر * حکمت * علم از بهر دین
 پروردنست نه از بهر دنیا خوردن (محصول ترکیب) علم دینی تربیت و تقویت ایچوندر دنیا بیک
 ایچون دکدر (یعنی تحصیل دنیا ایچون و وسیله جاه ایچون دکدر علم * بیت * هر که برهیز
 و علم و زهد فروخت * خرمنی کرد کرد و پاک بسوخت * (خرمنی یا حرف وحدت کرد کرد جمع
 ایلدی دیمکدر پاک بسوخت تمام باقدی هیچ نسنه قومه دی دیمکدر ارا لنده بو مستعملدر (محصول بیت)
 هر کیمسه که خلق عالمه برهیز و علم و زهد صاندی (یعنی بولری وسیله تحصیل مال و جاه ایلدی
 بر خرمن جمع ایلدی و پاک باقدی هیچ نسنه قومدی یعنی آخرته باعث مغفرت اولماز و فائده سی
 همان دنیایه در انجی * حکمت * عالم ناپرهیز کار کور بست مشعله دار بهدی و لایهتدی *
 عالم ناپرهیز کار بیانه در (کار کاف عجمله ادات فاعلدر جی معناسنه (عالم مبتدا) (کور بست
 خبری) یا حرف وحدت (مشعله دار وصف ترکیبدر) داریدن مشعله طویجی دیمکدر (بهدی
 فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ضرب بایک ناقص بایسنندن ناسه بول کوستر (یعنی مطلوبه
 واصل اوله جی طریق کوستر (لایهتدی فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائبدر افعال بایک ناقص
 بایسنندن مهتدی اولماز (یعنی هدایت بولماز (محصول ترکیب) برهیز ایلماجی عالم یعنی برهیز سز
 اهل علم مشعله دار بر کوردر (یعنی آکا بکرز) (زیرا اول مشعله ایلده خلقه بول کوستر اما کندهی
 انکله بول کور من) حاصلی عالم غیر عالمدن بر کیمسه علم کسب ایدوب عمل ایلسمه مهتدی اولور
 واعظ غیر معظسندده بویله ناصح غیر منتصح دنده * بیت * بی فائده هر که عمر در باخت *
 چیرنی نخرید زر بیداخت * عمر در باخت مقدم مفعولدر (چیرنی یا حرف وحدت
 زر بیداخت مقدم مفعولدر (محصول بیت) هر کیمسه که فائده سز بر عمرین اویشاندی
 یعنی عبث بره صرف ایدوب ضایع ایلدی شول کیمسه به بکرز که هیچ بر نسنه المدی واجه و التوتی
 بیانه آندی یعنی نسنه صا تون المدی واجه سنی طاعتدی و تلف ایلدی * حکمت * ملک از خرد
 مندان جال کیردودین از برهیز کاران کال باید پادشاهان بنصیحت خرد مندان محتاج ترند که
 خرد مندان بتقرب پادشاهان * ملکدن مراد مملکتدر (دین دن مراد دین اسلامدر) (کال باید
 فعل مضارع مفرد غائبدر بایدندن یافتن دن دین خطا ایلش یا نمزده واقع اولان متونده کال
 باید دوشمش اگر چه که قیاس مقدر کیرد اولقی ایدی پس بایدی بازانه اعتراض بی تقریدر محتاجترند
 ترادات تفضیل (و که من تفضیل معناسنه در (محصول ترکیب) مملکت عقلادن جال طوتار یعنی
 شول مملکت که انده عقل اوله کوزل اولور زیرا عقل ازینت عالمدر دین اسلام دخی برهیز کارلردن
 کال بولور یعنی دین اسلام اهل زهد و تقوادن کال بولور زیرا هر ایشلری شرعی اولور
 پادشاهلر عقلانک نصیحتیه محتاجلر در عقل پادشاهلرک تقرینه ایسه یعنی عقل اولقدر
 سلاطینک تقرینه محتاج دکلالر در که سلاطین انلرک نصیحتیه محتاجلر در * قطعه * بندم اگر
 بشنوی ای پادشاه * در همه دفتربه ازین بند نیست * بندم بعض نسخه ده بندی واقعدر
 یاد وحدتله اما بندم میسر و یاسز یا نمزده موجود اولان متونده بوقدر پس میلی نسخه بی
 اختیار ایدنه اعتراض قلت تبعدن کلور (دفتردن مراد صکت ایدر (محصول بیت) ای

رد این سید علی
 رد سروری

پادشاه اگر بنم پندری ایشیدر سک بجیع کابلرده بوندن ابو پند بو قدر اول پند بیت ثابدر
 * جز بخرد مند مفر ما عمل * کر چه عمل کار خرد مند نیست * بخرد مند (با حرف صله
 (مفر ما فعل نهی مفر مخاطبدر) فرمایندن فرمودندن دین خطا ایش (محصول بیت)
 ای پادشاه عاقلدن غیر به عمل پیورمه اگر چه عمل عاقل ایشی دکل یعنی سن عملکی عاقلدن
 غیر به پیورمه اگر چه که عاقل اولان عمل قبول ایلز * حکمت * سه جبر پادار نماند مال
 بی تجارت و عمل بی بحث و ملک بی سیاست رجم ارددن بردان سمست برنیکان و عفو کردن از ظالمان
 جودست بر درویشان * (محصول ترکیب) اوج نسته نابت و پادار قالمز (بر بیسی تجارت سزمال) یعنی
 مال که انکله تجارت اولنیه یاب یاب خر جنور کیدر و مذا کره سز عمل ده فراموش اولور کیدر
 و سیاست سزم ملک و سلطنت دخی پادار قالمز (زیرا بوسیله ظلمه طغیان ایدوب مملکت الدن کیدر
 (تکه سینی کنندی بیان ایدوب پیورر برامزله رجم کنور مک (یعنی ترجم ایلک ایلزله ظلمدر
 (وظالمردن ظلمی عفو ایلک درویشله (یعنی فقرا به جور و جفادر پس ظلمه سلطنت قائم
 اولمز (زیرا برامزله ایلز (وظالمردن فقرایه جفا ایدر پس بددعا به سبب اولور که سلطنت انکله نابت
 و پادار اولمز * بیت * خبث راجو تعهد کنی و بنوازی * بد و لت تو کنده می کند بانیازی *
 خبث مر دار دیمکدر (و را ادات مفعول تعهد تفعل باندن مصدر در تحفظ و رعایت معناسته در
 (بنوازی به تا کید ایلز فعل مضارع مفر مخاطب او خشیه سین دیمکدر (بدولت با حرف ظرف
 و با حرف مصاحبت توبه اضافت لامیه در) کنه می کند مک مفعول صریحی (و بانیازی غیر صریحی
 با حرف مصاحبت (انبار اوزرغه دیر لرشیر یک معناسته (و با حرف مصدر (محصول بیت) خبثی
 چونکه رعایت و حاجت ایلوب او خشیه سین سنک دولتکده و یاد و انکله اوزر قلفه کاه
 ایلر (یعنی سن اکار رعایت ایلد کل سبیله ظلمه رضا و بر مکدر (پس ظلمه انکله شریک
 اولور سین * حکمت * بر دوستی پادشاهان اعتماد نتوان کرد و بر اوار خوش کود کان غره نباید
 بود که آن بخالی متبدل شود و این بخوابی متغیر گردد * بر حرف استعلا (دوستی با حرف
 مصدر اضافت ایچون مکسور اوقفور و اضافت لامیه در) نتوان کردک (بر دوستی مفعول
 غیر صریحی و اعتماد صریحی (آواز خوش کود کان بیایه و لامیه در) کودک ایکی کافر بیدر
 و اولکبسی مضوم و دال مفتوح او غلجی دیمکدر (الف و نون ادات جمعدر) غره غینک
 کسریله در لغت (اما نجم فتح غیلله اوقفور (غره نباید مک مفعول صریحی (و بر آواز غیر صریحی
 (کرد و بود مصدر معناسته در) که حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر دوستی به (با حرف مصاحبت
 (خیال بونده ظن و وهم معناسته در) این اسم اشارتدر آوازه (با حرف سبب) خواب بونده
 دوش دیمکدر مراد احتلامدر (محصول ترکیب) پادشاه لرک دوستلغه اعتماد ایلک اولماز
 و او غلجی لرک کوزل آوازه مفر و اولماق کرک (زیرا پادشاه لرک دوستلغی بر خیال ایلز متبدل
 اولور یعنی بر سوء ظنه دوستلغی بوزار و اطفالک آوازی احتلام سبیله متغیر اولور * بیت *
 معشوق هزار دوست رادل ندهی * ورمی دهی آن دل بجدایی نهی * معشوق هزار دوست
 بیایه (هزار دوست وصف ترکیبی در یک دوستی (یعنی یک عاشقی (و را ادات مفعول (ندهی
 نوک فتحی و دلال فتحی و کسریله و هاتک کسریله فعل ننی مستقبل مفر مخاطب
 و بریده سین دیمکدر (معشوق مفعول اولی و دل نایسی (ور) و اگر در مخفیدر (تکه کرانه ذکر
 اولدی (مبدی فعل مضارع مفر مخاطب فعل شرطدر) بجدایی با حرف صله (و با حرف
 مصدر (نهی با حرف استقبال) نهی نوک فتحی و کسریله و هاتک کسریله فعل مضارع
 مفر مخاطب قویاسین دیمکدر جواب شرطدر) آن دل مفعول صریحی و بجدایی غیر صریحی

رد سروری

محصول

(محصول بیت) یک دوستی معشوقه کوکل و بریده سین (یعنی) کا عاشق اولماسین واکرا کا کوکل
 و یروب عاشق اولور سک اول کوکلی فراقه قورسین (یعنی وصال مبسر اولوب فراق چکر) جدایی ده
 یای اول اشباعیدر دین فاسد سولیش که یاه اصلیه در (نهی نک نونی کسره به تخصیص
 ایلین بی وجه ایش ایکی مصرعک آخرنده یال کسره نک اشباعدن حاصلدر دین خطا
 ایش * حکمت * هر آن سری که دادی با دوست در میان منه چه دانی که وقتی دشمن کردد
 و هر کردی که توانی دشمن مرسان باشد که وقتی دوست کردد رازی که خواهی نهان ماند با کسی
 در میان منه اگر چه معتمد بود که هیچکس بر سر تواز تو شفق تر نباشد * سری با حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت دوستله دیمکدر) در میان (در حرف صله
 (منه قومه دوستله اورتیه به قومه (یعنی دوستله افشا ایلز (وقتی با حرف وحدت (کرند کاف
 عجمک ضمی و زانک فتحی و نوک سکونیه ضرر معناسته در) (و با حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت توانی فعل مضارع مفر مخاطبدر (توانیددن قادر سین دیمکدر) (بد دشمن (با حرف صله
 (مرسان فعل نهی مفر مخاطب ایشدرمه دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در) باشد که اوله
 که یعنی جائز که دیمکدر (وقتی با حرف وحدت (رازی با حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 (خواهی فعل مضارع مفر مخاطب دیرلر سک دیمکدر (نهان کرلی (ماند فعل مضارع مفر
 غائب قاله دیمکدر (معتمد اسم مفعولدر افتعال باندن ایناند یغک کیمسه (که حرف تعلیل
 (مشفق افعال باندن اسم فاعلدر محبتی و شفقنی معناسته (و را ادات تفضیلدر (محصول ترکیب)
 هر بر اول سرک که وارد یعنی هر بر سرک که رازاری دوستله اورتیه به قومه یعنی انکله اول سری
 سولیشوب اکا افشا ایلز به یلور سین که بروقت دشمنک اوله یعنی ارا کره عداوت دوشه و خلفه
 رازاری افشا ایلز و هر بر ضرره که قادر سین دوشمنکه ایشدرمه جائز که بر زمان دوشمنک اوله
 صکره اوتانمق لازم کلور راز که کرلی قالدیفن دیرلر سک کیمسه ایلز آرایه قومه اتی یعنی ایکیگز
 ارانسه کنوروب اتی سولیشمک حاصلی اتی کیمسه دیمه اگر چه ایناند یغک کیمسه ایلز ده زیر
 هیچ کیمسه سنک سربکه سندن محبتلرک و مشفق اولماز یعنی سن حفظ ایلز منبجه کنسیدی
 رازاری غیر یلر هیچ حفظ ایلز زیرا کیمسه کیمسه نک سربیه خزینه دارا و لاز * قطعه *
 خامشی به که ضمیر دل خویش * با کسی گفتن و گفتن که مکوی * خاموشی (و خوشی (خامشی
 (و خوشی یا مصدر به ایلز اسم اولی (ضمیر بونده سر در) (دله و خویشه اضافت لامیه در) (با حرف
 صله (کسی (با حرف وحدت (گفتن مصدر در سو یلک معناسته ایکی پرده یله (که حرف
 بیان (مکوی فعل نهی مفر مخاطب سولزله دیمکدر (محصول بیت) اسم اولی بیکدر کنندی
 کوکک سربیه بر کیمسه به دیمکدن و دیمک که کیمسه به سولزله یعنی بر کیمسه به رازی دیمکدن
 و تبیه ایلکدن که بورازی کیمسه به افشا ایلز دیوا اسم اولوب رازی کیمسه به دیمکدن * ای
 سلیم آب ز سر چشمه یند * که چو پرشد نتوان بستن جوی * سلیم بونده ساده دل معناسته در
 (یعنی بون (آب یندک مفعول صریحی (و ز سر چشمه غیر صریحی (سر چشمه رانک سکونیه
 بکار باشی دیمکدر (ببند فعل امر مفر مخاطب بقله دیمکدر (که حرف تعلیل (پرشد
 چوق اولدی دیمکدر (یعنی چونکه ایرمق اولدی (نتوان بستن بقلی اولماز (جوی ایرمق
 (بستک مفعول اضافتله اوقفده جائز (پس مصدر مفعولنه مضاف اولور (بوتقدیر چه شدک
 فاعلی آبه راجع ضمیر اولور (پس جویده شد ایلز بستن تنازع ایلز دین معنای ینته واصل اولماش
 (محصول بیت) ای ساده دل آبی بکار باشندن سد ایلز زیرا چونکه چوق اولوب ایرمق اولدی ایرمق
 بغلق اولماز قصه دن حصه بودر که سن سرک آبی سر چشمه دلکده بند ایدوب ایکی دودا عکدن

رد سروری
 رد این سید علی
 رد این سید علی

رد این سید علی

رد این سید علی

طشره آتی چغرمه والتمام عالمه منتشر اولور * بیت * سخنی درنهان نباید گفت * که بهر
 الجمن نشاید گفت * سخنی یا حرف و حدت (در حرف ظرف) نهان کرلی (گفت گفتن
 معنایست در) ایکی برده یله (که حرف رابط صفت) انجمن درنک دیمکدر مجمع معنایست
 (محصول بیت) رسوزی کرلیده دیمک کرکز که اول سوزی هر مجلسده سوبلک لایق دکل یعنی
 برکلام که هر مجلسده آتی اشکاره سوبلک لایق و جاز اولیه اول کلامی خفیه یعنی سخنی سوبلک
 کرکز * حکمت * دشمنی ضعیف که در طاعت آید و دوستی نماید مقصودوی جزان نیست که
 دشمنی قوی کرد و گفته اند بر دوستی دوستان اعتماد نیست تا بملق دشمنان چه رسد هر که دشمن
 کوچک را حقیر شمارد آن ماند که آتش اندک را مهمل گذارد * دشمنی یا حرف و حدت
 (ضعیف صفت دشمن) بعض نسخه ده دشمن ضعیف و اقعدر اضافتله (که حرف بیان) و یا
 رابط صفت (در طاعت) در حرف صله (آید کله دیمکدر) دوستی (یا حرف وحدت) نماید
 کوسره دیمکدر (نمایندند) بوفقره بی ماقبله عطف تفسیری حکمتده اعتبار ایدن ملاحظه سی
 بوغیش (مقصودوی لامیه وی دشمنه راجعدر) دشمنی یا حرف مصدر (کردد کاف عجمک
 فتحیه فعل مضارع مفرد غائب کر دیدند بونده اوله دیمکدر و عقلا دیمکدر در) بر حرف
 صله (دوستی دوستان یا حرف مصدر و اضافت لامیه در) تا ادات تعجب عجا معنایست
 و بعضی دیدیلر (که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معنایست) یا حرف صله (تملق تفعیل
 باندن مصدر در بالتعلیق معنایست) چه رسد تقدیری چه اعتماد رسد در یعنی دشمنی تملقنه نه
 اعتماد ابریشور استفهام انکاریدر یعنی اعتماد ابریشور حاصلی اعتماد بوقدر دیمکدر (معنایست
 دشمنی تملقنه نه ابریشور یعنی اعتبار بوقدر دین حق ادابی ایده ممش) هر که یعنی
 هر کس که (دشمن کوچک بیایه) و را ادات مفعول (شمارد مفعول اولی و حقیر تانیسی
 (شمارد فعل مضارع مفرد غائب در شمار پندن بونده صابه دیمکدر) بدان یا حرف صله (و آن
 اشارتدر بر مقدره حاله و قضیه و قضیه و غیر یلری (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدند
 زیر امانتن مانیدن وار و ماندن مانیدن وارا و لیکلری بکرمک معنایست در و تانیلری قالمق
 و قومق معنایست در فاحفظ پس بونده مانیدن مشتقد ر دینلر غلط سوبلشالر (که
 حرف بیان) آتش اندک بیایه (و را ادات مفعول) گذارد مفعول اولی (و مهمل تانیسی
) گذارد کاف عجمک ضمیمه ترک ایله یعنی ایهال ایده (محصول ترکیب) بر ضعیف دشمنی که
 طاعت کله یعنی سکا مطیع اوله و دوستی کوسره انک مقصودی اندن غیر نسنه دکلدر الا
 دشمنی قوی و مستحکم اوله حاصلی دشمنی کنی زیاده ایملک ایچوندن سکا مطیع اولوب محبت
 کوسره یکی تا کیم فرصت و قتله ایشین ایملیه و عقلا دیمکدر در کیم دوستلرک دوستلغنه
 اعتماد بوقدر یا دشمنی بالتعلیق سته نه اعتماد ابریشور یعنی اعتماد بوقدر هر کیمه کوچک دشمنی
 حقیر و ضعیف عد ایله اکا بکرز که از اجاق آتشی مهمل ترک ایده یعنی ضررندن قهر قوب
 سوبندرمه زیرا بر فیلجیمی بر شهری بقار * قطعه * امر و ز بکش که میتوان کشت * کاتش
 چوبلند شد جهان سوخت * بکش فعل امر مفرد مخاطبدر ائشده سوبندرمک معنایست مستعملدر
 و ذی روح اولنده قتل معنایست پس بکش مفعول ائش اعتبار اولورسه سوبندرمکدر دشمن
 اعتبار اولورسه قتل ایله دیمکدر (که حرف بیان) میتوان کشت کشتن تقدیرنده یعنی سوبندرمک
 و یا قتل ایملک نمکندر دیمکدر (مصراع ثانی ایکی وجهله یله علت اولغده قابلدر زیر آتش دیمکدر
) بلند باد فحوضم جائزید پس فحوضم انکار ایدلر تیری بوغیش (جهان سوخت مقدم مفعولیدر
) (محصول بیت) بوکون سوبندر و یا اولدر که سوبندر مکه و اولدر مکه نمکندر زیرا چونکه

رد سروری

رد دشمنی

مطلو
رد شرح جیجا

رد سروری و شعی

آتش

آتش حقیقی و یا آتش دشمنی بلند اولدی یعنی چو غلدی و یودی جهانی یا قادی و فتابه و پردی
 حاصلی فرصت ال و بر مشیکن مضارک و ضارک ضرر بنی دفع ایملک کرکز زیرا یوبوب ارتدقن صکره
 عالمی فتابه و پرر (بعضی شرح مصراع تانیده شد بر بنه شود اولسه بیت موزون و مستقیم
 اولوردی دیمش پس بوندن معلومدر که موزونی و ناموزونی تشخیص ایملر ایش یا کلسانه شرح
 یازمق نه زجت ایدی (سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه منعده مشترک مستعملدر
 بونده متعدیدر) پس چو لغظنی ادات شرط اکلیوب ماضی به مستقبل معنایست و برنلر معنای
 شرطی اکلر ایش * مگذار که زه کند کارا * دشمن چو بتیر میتوان دوخت * کار کندک
 مفعول اولی (وزه تانیسی و دشمن فاعلی وجهله مفعول مگذاردر که فعل نهی مفرد مخاطبدر
) زه یای کریشی زه کند کارا یایه کریش بکوره یعنی یابین قوره (بتیر تقدیری بتیر شد ضمیرد شته
 راجعدر) دوختک دشمن مقدم مفعولیدر حاصلی متنازع فیه در (و بتیر مفعول غیر صریحدر
 و بوعرابه منکر اولوب دشمنک مابعدی صفتیدر دین معنی جانبیله اشنالغی بوغیش (دوخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوختندن که مشترکدر در ز یلر دیمکدر بر نسنه بی میخلامق پیشده
 بونده مراد میخلامقدر که ترکیبه ده بو معنایست مستعملدر مثلا اوقبله میخلدی دیور (محصول بیت)
 قومه که دشمن بیایه کریش بکوره یعنی یابین قوروب جنکه منهی اوله چونکه آتی اوقبله میخلدی
 یعنی اوقه دیکوب هلاک ایملک نمکندر حاصلی دشمنه فرصت و امان و بریمک کرکز * بند *
 سخن در میان دو دشمن چنان کوی که اگر دوست شوند شرم زده نباشی * شرم زده وصف
 ترکیبی اقسامنددر (شرم زده نباشی شرم زده اولیه سین یعنی اوتامیه سین (محصول ترکیب)
 ایکی دشمنک اراستده سوزی شویله سوبله که اگر بری بریله دوست اولور رسد اوتامش اولیه سین
 یعنی بجل و شرمنده اولیه سین * منوی * میان دو کس جنک چون آتشت * سخن چین
 بدبخت هیزم کشت * میان دو کس لامیه و ظرف مکان (و جنک مبتدا و مابعدی خبری
) آتش و کس عبارتدر بنه سین و تابی املا ایملیوب همزه بختله اثبات ایدنلر املا احوالندن
 آگاه د کلر ایش (چون ادات تشبیه) سخن چین وصف ترکیبدر (جینیدن بحسب لغت
 سوز دیو شریجی دیمکدر اما غماز معنایست مستعملدر) بدبخته اضافتی بیایه در (هیزم کس
 وصف ترکیبدر کشیدندن اودون چکیبی یعنی طاشیچی (سخن چین مبتدا) و هیزم کس
 خبری (محصول بیت) ایکی کشتنک اراستده جنک آتش کیدر اما بدبخت غماز اول آتشک
 اودون طاشیجیدر حاصلی جنک آتشی اوفلیجیدر * کشتن این وان خوش دکر باره دل *
 وی اندر میان کور بخت و بخت * این وان کندک فاعلی (و دل مفعول اولی) و خوش تانیسی
 (و دکر باره ظرف زمان) وی مبتدا (سخن چینه راجعدر) اندر میان ظرف مکان (کور بخت
 وصف ترکیبدر) بدبخت و مکدر الحال دیمکدر (شور بختده درلر خبر مبتدا در) بختل شرمنده
 معنایست در (محصول بیت) اول ایکی دشمن بر بریله کوکلرین خوش ایدر یعنی مصالحه ایدوب
 باریشلر اما سخن چین اورتاده خبث طالع و مکدر حال شرمنده در همان غماز لغی کندی به
 قالمق انجق * میان دوتن آتش افروختن * نه عقلست خود در میان سوختن * میان دوتن لامیه
 (و افروختن ظرف مکانی) و آتش مفعول افروختن بالکلندرمق معنایست در (خود سوختن مقدم
 مفعولیدر متعدی اولنجه اما لازم اولمقدقه قابلدر تأمل ندر (و در میان ظرف مکانی) (محصول بیت)
 ایکی تنک یعنی کیمه ناک اراستده آتش عداوت بالکلندرمق مقتضای عقلندن دکلدر کندی اراده
 یا فقی بویت کاه که ماقبله نسبت مقام تعابله در یعنی ایکی کیمه ناک اراستده غماز ایملک کندی
 شر و فساد آتشته یا قوب باندرمقدر مذکور ایملک اولنه قطعه بر بنه بیت بازان غلط یازمش

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد شرح جیجا

رد سروری

* قطع * در سخن بادستان آهسته باش * تاندارد دشمن خونخواره کوش * در حرف ظرف
(با حرف مصاحبت دوستلره دیمکدر) آهسته باب یعنی قتی قتی سوبله کیمسه ایشمتسون (تا حرف
تعلیل ندارد فعل نی مستقبل مفرد غائب) دشمن خون خواره بیانه و فاعل ندارد (خونخواره
وصف ترکیبدر قان ایچی معناسنه) وهاء رسمی حرف تخصیص (کوش کاف عجمک ضمیمه
قولا ق دیمکدر قولا ق طوعقندن دیکلمک مراد در ترکیده ده دکه دیچک برده قولا ق طوت دیرل
(محصول بیت) سوزده یعنی سوز سوبله کده دوستلره آهسته اول یعنی پک پک سوبله تا کیم قان
ایچی دشمن قولا ق طوتوب دگلسون زیر اسیریکه مطلع اولوب خلقه فاش ایدر * پیش دیوار ایچه
کوبی هوش دار * تاباشددر پس دیوار کوش * پیش دیوار لامیه (هوش عقل و اوص معناسنه در
دارک مقدم مفعولیدر) و دار فعل امر مفرد مخاطبدر (دار بدندن اوصک طوت یعنی عقلک او یار
حاصلی اکاه اول غافل اوله دیمکدر) تا حرف تنبیه تا کیم دیمکدر (پس دیوار لامیه در) کوش
فاعل نباشددر (محصول بیت) دیوار اوکنده اول نسته بی که سوبله سین عقلک او یار یعنی عافله
دیرن تا کیم دیوار اردنده قولا ق اولیه یعنی سوزک دگلا اولیه زیر رازک فاش ایدر بعض نسخه ده
هوش دار برینه کوش دار واقعدر * حکمت * هر که بادشمنان دوستان خود صلح کند سر آزار
دوستان داند * با حرف مصاحبت (دشمنان) دوستان خود لامیه در (صلح کندک مفعول صریحی
(و بادشمنان غیر صریحی) که بونده اسمدر من شرطیه معناسنه (کند فعل شرط) و مصراع
ثانی جوابی (سر آزار دوستان لامیه زرد) و داردک مقدم مفعولیدر (سر بونده سودا معناسنه در
(و آزار اسم مصدر در) نتیجه معناسنه (دوستانه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (محصول ترکیب)
هر کیمسه که کندی دوستلرنک دشمنلره صلح ایلله یعنی انلره دوستلق ایلله دوستلرنی انجمنک
سوداسین طوتار یعنی دوستلرنی بخود ایللک مراد ایدر * بیت * بشوی ای خردمند از آن
دوست دست * که بادشمنان بود هینست * با حرف تأکید (شوی شهنک ضمیمه فعل امر
مفرد مخاطبدر) (شوی بدندن شستن دن دین سهو ایش) دست بشویک مفعول صریحی
(و از آن دوست غیر صریحی) (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (دشمنان) (تاضمیر
خطا بدر) هم نشست مجالسی و مخاطب دیمکدر (محصول بیت) ای خردمند اول دوستکدن
الک یو یعنی اول دوستی ترک ایلله که دشمنلره که مصاحب و مجامع اوله * حکمت * چون
در امضای کاری متردد باشی آن طرف اختیار کن که بی آزار تر ایدر * امضا افعال بایندن
مصدر در یکور مک معناسنه (کاره اضافتی مفعولنه در) (و یا حرف وحدت) (متردد فعل
بایندن اسم فاعل در) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (باشیدندن متردد اوله سین
(یعنی ایده یعنی ایچیمی دیو) آن طرف کنک مفعول اولی (و اختیار ثانیه) (که حرف بیان
(بی حرف سلب) (از اسم مصدر) (و تراد آت تفضیل) (راید حاصل اوله دیمکدر) (محصول ترکیب)
چونکه برایشی یکور مکده (یعنی ایشلکده متردد اولاسین حاصلی ایشلک و ایشلکامک بیننده
دغدغه اوله اول جای اختیار ایلله که انجمنک سوزک و انجمنک سوزک حاصل اوله یعنی نه سن انجمنه سین
ونه کیمسه انجمنه حاصلی زحمت اولیان جای اختیار ایلک کرک * بیت * باردم سهل کوی دشوار
مکوی * بالکدر صلح زند چنک مجوی * با حرف صله (و یا حرف مصاحبت) (مردم سهل کوی بیانه
(مردم برینه مرد یازنلر هیچ نسخه ده مخالف یازنلر) (مردک دالی سکونله در دید کلری ایش
خطا بایندر) (و کوی امر در گفتن مصدر بدندن دید کلر بنده ایکی خطا و اول بو که کوی بونده فعل
دکدر اسمدر که سهله ترکیب اولوب وصف ترکیبی اولمش و کوی فعل واقع اولد یعنی برده گفتن دن
مشق اولمز) (کوی بدندن منفرد علی کل حال بوشار حلو بیتک معناسنه و اصل اولما لملر

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

(پس سهل کوی وصف ترکیبدر ملایم و رفقه سوبلی دیمکدر) دشوار چنک دیمکدر مشکل
معناسنه (سهله مقابلدر که قولا ق معناسنه در) (یعنی اسان) (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب
(با حرف مصاحبت) (ان اسم اشارت و که اسمدر کیمسه معناسنه) (در صلح لامیه) (وزندک مقدم
مفعول) (چنک مجویک مقدم مفعول) (مجوی فعل نهی مفرد مخاطبدر) (جویدندن) (محصول بیت)
سهل کوی مرده یعنی رفق و ملائمه سوبلی کیمسه به چنک یعنی کوچ و باوز سوبله
اول کیمسه ایلله که صلح قبوسنی اورر یعنی قافر چنک ایلک دبله یعنی صلحه مائل و راغب اولان
کیمسه ایلله صواشه مائل و راغب اولمه بلکه صلح ارزه اول انکله * حکمت * تا کار بر بر می
آید جان در خطر افکندن نشاید * نابونده حرف توقیدر (کار مبتدا) (رمی آید خبری حاصل
اولور دیمکدر) (برز خبره متعلقدر) (در حرف صله) (خطر خا نک و طانک فتحه لری به خوف معناسنه در
(افکندنک مفعول غیر صریحی) (وجان صریحی) (محصول ترکیب) (مادام که ایش ایچه و انتوله
حاصل اولور کشتی جاتی خوف و خطر برقی لایق دکل یعنی ضرری دفع ایلک ایچون مالی
صرف ایلک لازمدر زیر امشهور سوزدر که مال بلایه قلغاندر * بیت * چودست از همه خیای
در کست * حلاست بردن بشمشیر دست * دست مبتدا (جیلنی) (یا حرف وحدت) (در حرف
تأکید) (کست کاف عجمک ضمی و کسری وسین اولک فتحی و کسریله اقتدر) (بونده سین ده
فتح لازمدر قافیه ضر و ریچون) (اما کافده ایکی حرکت بیه جا زرد فعل ماضی مفرد غائب
مینی للمفعول معناسنه در خبر مبتدا در کسدی و اوزلدی دیمکدر) (حلاست مقدم خبر) (و بردن
مؤخر مبتدا) (دست مفعول صریحی) (و بشمشیر با صله ایلله غیر صریحی) (محصول بیت)
چونکه ال جمع جبهه لردن اوزلدی و کسدی یعنی هیچ وجهله جبهله به مجال فالما یحقی قلجه ال
صوغق حلالدر زیر اخر الحیل السیف در * بند * بر عجز دشمن زحمت کن که اگر قادر شود بر تو رجح
نکند * (محصول ترکیب) (دشمنک عجزنه و بونلفه مرحت ایلله یعنی زیبوند دیوار که زیر
قادر اولور سه اول سنی اسرکز بونتری نظم غن ایدوب اولنده بیت باز آن نژدن نظم فرق ایدر دکل
امش * بیت * دشمن جوینی تا توان لاف از بروت خود مزین * مغز بست در هر استخوان
مرد بستدر هر پیرهن * دشمن بی نیلک مفعول اولی (و تا توان ثانیه) (بروت بانک و رانک ضمیمه لری به
بیتدر که عریجه شارب و سبیل دیرل) (مغزینی و ایلک معناسنه در) (و یا حرف وحدت
(مرد بست به با حرف وحدت) (پیرهن کوکک مصراع ثانی اوله نسبت حکم تعلیلده واقعدر
(محصول بیت) چونکه دشمنکی ناتوان وضعیف کوره سین کسدی بیفکدن لاف اورمه یعنی
قوت قدرنکه مغرور اولوب یعنی یوروب لاف اوروکده ایلک و اوروکده ایلک و اوروکده ایلک
اروار یعنی عالم خالی دکدر هیچ سزم دکدن دن کاه اولور که ارلکر و بها در لکر کلور که آدم
خیران قالور تنکه ترکیده سزم دکک طاش باش پرا ز دیرل مزین نهیدر زدن دن دین اصابت
ایلماش * لطیفه * هر ککه بدیر ایشد خلق را از بلای او برهاند و او را از عذاب خدای *
بدی با حرف وحدت) (و را ادات مفعول) (بکشدک مقدم مفعولیدر) (خلق را ادات مفعول
(برهاندک مقدم مفعول صریحی) (و از بلای اولامیه ایلله غیر صریحی) (برهاندک استقباله فعل مضارع
مفرد غائب قور زردیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در اصلی رهیندن صکره ر هایدن اورا
معطوفدر خلق رایه) (محصول ترکیب) هر کیمسه که بریرا مزی قتل ایدر سه خلقی انک بلا سندن
خلاص ایدر وانی عذاب خدادن زیر ایشادجه کاه کسب ایدر که عذابه باعث اولور * قطع *
پسندیدست بخشایش ولیکن * منه بریش خلقی آزار مرهم * پسندیدست با عجمک فتحه اصلی
پسندیده استدر هاء رسمیه و همزه مجتله ایلله پس ضرورت وزن ایچون ایکی به کابندن

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد ابن سید علی

و تلفظ در ترک اولندی ابدی یکسان بیه کاتبه اثبات ابدوب وصل همزه ایه دیدلر غلط ایلر
(بخشایش اسم مصدر در اسر کیش معاسنه یعنی مرحت) لیکن ادات استدرالک (منه فعل نهی)
مفرد مخ طبر (نهیدندن قومه دیمکدر نهادندن دین سهو ایلش) (ریش بونده باره در) خلقی
آزازه اضافتی بیایه در (خلق آزار وصف ترکیبدر آزاریدندن خلقی انجیدی دیمکدر آرزودندن
اخذایلین خطا ایلش) (مرهم یاره به قودقلمی نسته در معربرد) (منهک مفعول صریحی) (و برریش
غیر صریحی) (محصول بیت) مرحت مقبولدر ولیکن خلقی انجیدی بیک باره سته مرهم ایه یعنی
خفالی اسر کوب در دینه در مار ایه حاصلی ظالمه رح ایلله * ندانست نکه رح جت کردیمار * که آن
ظلمت بر فرزند آدم * ندانست فعل نفی مفرد غائب بیایه دیمکدر وجا زدر که استغفاهی
متضمن اوله یعنی بطریقی دیمک اوله (آن اسم اشارتدر که به) (که بونده اسم واقعدر کس معناسه) (وان
ندانستک فاعلیدر) (رح جت کردک مفعول صریحی و پرمار غیر صریحی) (که حرف بیار) (آن اسم اشارتدر
رحته و مبتدادر) (وظلمت خبری) (بحرف استعلا ظله متعلق) (فرزند آدم لامیه) (محصول بیت)
بیلدی و یا بطریقی اول کیمسه که بیلانه رح جت ابدوب اتی قتل ایلدی که اول رح جت آدم او غلرینه
ظلمه زرافرست باده قدده آدمی صو قرح ایلر ابدی اگر رح ظلم صریحدر * نخبدر * نصیحت
از دشمن پذیرفتن خطاست ولیکن شنیدن رواست تا بخلاف آن کار کنی وان عین صوابست *
(پذیرفتن باء بجمک قنچی و ذال مجهول کسری و رانک ضمیمه قول ایلک معاسنه در بونده مبتدادر
(و نصیحت مفعول صریحی) (و از دشمن خبری صریحی) (و خطاست خبری) (لیکن ادات استدرالک
(شنیدن مبتدادر) (رواست خبری جاز دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بخلاف آن کسبک مفعول غیر
صریحی) (و کار صریحی) (و آن اسم اشارتدر خلافه و مبتدادر) (عین صوابست بیایه و خبر مبتدادر
(محصول ترکیب) (دشمن نصیحت قول ایلک خطادر اما ایشتمک جاز در تا کم اول نصیحت
خلافتجه ایش ایلله سین و اول خلافت خود عین صریحدر * مثنوی * حد کن زانچه دشمن
کویدان کن * که برزاقوزنی دست تغابن * که حرف تعلیل) (بحرف استعلا) (زانو توک ضمیمه دین
معاسنه در که عریجه رکبه دیرلر) (نی فعل مضارع مفرد مخاطب اور رسین دیمکدر) (زیندندن
دست تغابن لایه در مجاز) (زینک مفعول صریحی و برزاقوز غیر صریحی) (تغابن فاعل با بندن مصدر در
الد فاعلی معاسنه بونده مشارکت مراد دکلدر) (محصول بیت) (حذر ایه اور نسته در که دشمنک
سکانی ایه دینه یعنی دشمنک سکا وردیغی نسته در حذر ایه صغیر اتی یشله زرا تغابن و ندامت
النی دیزیکه اور رسین یعنی آنک سوزیله برایش ایشلرک الدانوب پشیمان او اور رسین نیچون دشمن
سوزیله عامل اولدم دیو * کرت راهی نماید راست چون تبر * ازو بر کرد و راه دست چپ کبر * کرت
ناخبر خطاب) (راهی با حرف وحدت) (نماید فعل مضارع مفرد غائب ضمیر تامه مفعول اولی) (و راه
تألیسی) (و راست صفت با هدر) (چون ادات تشبیه) (از و اصلی از او ر ضمیر اورا هدر راجعدر
بعنی نسخه ده او برینه آن واقعدر اسم اشارتدر راه) (بحرف تأکید) (کرد کاف بجمک
فخیله فعل امر مفرد مخاطبدر کردیدندن دون دیمکدر ارجع معناسه) (راه دست چپ لامیه
و یا تشبیه در بونده چپ ذکر) (راست متاسه بیه در زرا چپ صوله و راست صاعده دیرلر
(راه کبرک مقدم مفعولی) (محصول بیت) (اگر سکا دشمنک اوق کبی بر طوغری بول کوستر سه البته اول
بولین دون وصول ال بولنی طوت بوندن مراد بودر که دیدیکشک خلافتی ایشله * حکمت *
ختم پیش از حده حشاد و لطف بی وقت هیبت بپرینه چندان درشتی کن که از تو سیر کردند و نه
چندان ری که برود بر شوید * ختم پیش بیایه و مبتدای اضافتی بخو بر ایللر لذت کلامدن
بی ذوق ایشلر) (از حده یشته متعلقدر) (وحشت بونده نفرت معناسنه در) (واردک مقدم مفعولدر

و آرد

(و آرد خبر مبتدادر) (لطف بی وقت ده بیایه در و مبتدادر) (و هیبت بوندن مقدم مفعولدر
(و ببرد خبر مبتدادر) (درشتی درشت ابری دیمکدر غلط و حسن معناسه) (با حرف
مصدر غلطت و خشونت معناسنه در) (سیر بونک کبی برلده اوصاف و نفرت ایشلر
معناسنه در) (کردند کاف بجمک فخیله فعل مضارع جمع فاعلدر اوله ل معناسنه کینونت
افاده ایدر سندن اوصافه ل دیمکدر) (ز می زم یومش) (و با حرف مصدر) (دار بهادر
معناسنه در غلبه دن کاتدر) (محصول ترکیب) (حددن زیاده غضب نفرت و وحشت
کتور یعنی غضوب اولان کیمسه دن خلق نفرت ایدر ل کلب عقور دن کبی و و قسیر لطف
آدمک هیبتی و صلابتی ایلدر یعنی عزت و عظمتی ضایع ایدر ابدی نه ارفقدر خشونت
و غلظت ایه که سندن طوبال یعنی اوصافوب نفرت ایده ل و نه اولفدر ملائمت و رفق ایه که
اوزر بیکه بهادر اولوب غالب اولال حاصلی نه باوز اول اصلا سین نه یواش اول باصلا سین
* مثنوی * درشتی وز می بهم در بهست * چو فاصد که جراح و مرهم نهست * درشت ابری
دیمکدر یومش مقابلی) (و با حرف مصدر) (ز میده ده یا حرف مصدر در) (هم با حرف صله) (و هم
ادات اجتماعدر همتانه و هم مجر و همراه کبی بونده بری بریله دیمکدر) (در بانک افاده ایلدی
معنایی تا کید ایدر) (به بک دیمکدر) (فاصد اسم فاعلدر قال الی معناسه مصدری فصد کلور
فانک فنی و صادق سکونیه) (که حرف بیان) (جراح یاره اوزان کیمسه بونده مراد طبری یاره لکدر
(مرهم نه وصف ترکیبدر نهیدندن مرهم قویبی دیمکدر) (محصول بیت) (خشونت
و ملائمت بری بریله یعنی سله اولقی بکدر نثره یوردیغی کبی فان الی کبی که هم طبری یاره ل
و هم او کلمتی ایچون به مرهم فور یاره به) (هم در بهک تقدیری در بهم بهست دین ترا کب
فارسنک استعلا سله واصل دکل ایش * درشتی بکدر خرد مند پیش * نه سستی که ناقص کند
قدر خویش * درشتی بکدر مقدم مفعولی) (خرد مند فاعلی) (و پیش فاعلی) (نه سستی
ینه سستی بکدر مقدم مفعولدر یعنی مقدور بکدر تقدیری سستی هم بکدر) (که حرف تعلیل) (و یا
حرف بیان) (قدر خویش لامیه و کندک مفعول اولی و ناقص تألیسی) (محصول بیت) (خرد مند
یعنی عاقل کیمسه خشونت و غلظتی او که طرمان یعنی خشونت و غلظت عال اولماز
حاصلی درشت خوبلی عادت و پیش ایدن ملائمت و تواضعی دخی کار ایدن که کنیدی
قدر بی ناقص ایلله یعنی زیاده رفتن و لایمت آدمی خلق یانده بی قدر ایدر * نه مرخو بشتن را
فروزی نهید * نه بکاره تن در ذات دهر * نه حرف نفی معناده فهدده مقیددر نهید تقدیرنده
(مر رانک معناسی تا کید ایدر) (خوب بشتن و اور سیمیه کنیدی دیمکدر) (فروزی یا حرف مصدر در
(نه ینه حرف نفی دهده مقیددر) (بکاره بر کره دن و بر او غور دن دیمکدر) (تن بونده و جرد
معناسنه در) (در حرف صله) (مذات لامک تشبیه مصدر می در ذات معناسه) (دهد فعل
مضارع مفرد غائبدر و بر دیمکدر ایکی فعل ایه فاعلی خرد منددر) (محصول بیت) (عادل اولان
کیدی به ارتفاق قومز یعنی تعظم و تکبر ایدوب کندی بیوک طومر حاصلی بیوکلمز بر کره دن و بر
او غور دن کندی و جودینی ده مذله و برمز یعنی کنیدنه تحقیر ایدوب و جودینی ذلت و هوانه
دو شمر حاصلی نه مقدارندن زیاده بیوکلمز و نه کندی ذلیل و حقیر طوبوب کو چکا زور حاصلی
کنیدی ذلت و دو شمر با مال ایدر من * مثنوی * شبانی با پدر کفت ای خرد مند * مرا تعلیم ده
پیرانه بک پند * شبان شبک غمیه چان دیمکدر) (و با حرف وحدت) (با پدر یعنی با پدرش) (ده دالک
که سیر یله و هاه اصلیه ایه فعل امر مفرد مخاطبدر و بر دیمکدر دادندن دینلر سهو
ایللر) (پیرانه هاه رسمی بونک کبی برلده تخصیص و لیاقت معناسی افاده ایدر) (محصول بیت)

رد شعی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

برجوان باباسنه دیدی ای خردمند بکا پیرله لایق و مناسب بریند و برینعی بکا بر نصیحت و بر
 * بکفتانیک مردی کن نه چندان * که کردد چیره کرک تیرزدان * نیک مرد وصف ترکیبدر
 (و یا حرف مصدر) که حرف تعلیل (کردد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) چیره
 جیم عجمک کسر یله غالب و بیکین معناسنه در (کرک تیرزدان یسانیه تیرزدان وصف ترکیبدر
 کسکین دیشلی دیمکدر) (کردد کرک اسمی و چیره خبریدر زیر معنای ضرورتی متضندر
 (محصول بیت) باباسی چوبانه دیدی نیک مردک ایله یعنی رفیق ولین اوزره اول اما اولقدر دکل که کسکین
 دیشلی قوردر سکا غالب اوله و قونلرکی هلاله ایلیه حاصلی اول دکلو ملایم اوله که سکا ضرر مترتب
 اوله چوبانه لایق و مناسب بند بوقدر اولور انجیق * حکمت * دو کس دشمنی ملک و دیند پادشاه
 بی حلم و زاهد بی علم * لف و نشر مرتب طریقله (محصول ترکیب) ایکی کیمسه مملکت و دینک
 دشمنلریدر بریسی پادشاه بی حلم در که غضبی سببیله خلق اندن نفرت ایدوب فشار و مملکتی خالی
 فالور بریسیه زاهد بی علم در که جهلی سببیله دیندار اولان امیلری طریق مستقیمدن اضلال ایدوب
 ضلالتله دوشمن * بیت * بر سر ملک مبادان ملک فرمان ده * که خدا را نبود بنده فرمان بردار *
 (بر حرف استعلا) (سر ملک لامیه) (مباد نهیله دعادر) (آن تقدیری) (آن کس در) (ملک فرمان ده
 یانیه) (فرمان ده وصف ترکیبدر بویق و بریجی معناسنه) (که حرف رابط صفت) (بنده فرمان بردار
 یانیه) (فرمان بردار وصف ترکیبدر بردار بدندن بویق فالدر بیجی معنای لازمی بویق
 طور مجیدر) (محصول بیت) مملکت اوزرینه اول کیمسه بویق و بریجی پادشاه اولسون که خداک
 بویق و بریجی قولی اولیه یعنی امر و نهیله مطیع اولوب اکا امثال ایلیه و جازر در آن اسم
 اشارتی ملک فرمان ده اوله پس (محصول مصراع) (مملکت اوزره اول فرمان و بریجی پادشاه
 ثابت و قائم اولسون یعنی هالک و فانی اولسون آه حاصلی پادشاه ظالمه بد دعادر * حکمت * پادشاه
 باید که باجمدی بردشمن خشم زاند که و ستازا اعتماد نماند آتش خشم اول در خداوند افتد آنکه زبانه
 بخصم رسد یا زسد * باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) که حرف بیان (تا حرف آنها
 (بجودی با حرف صله) (و یا حرف وحدت) (بردشمنان) (بر حرف استعلا و یا حرف صله) (خشم خاتم قتی
 و کسر یله لغندر) (زاند فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تختنده پادشاهه راجع ضمیر در و مفعول
 صریحی خشم) (و غیر صریحی بردشمناندر و جمله فعلیه خبر مبتدا در که پادشاهدر رانیدندن
 مشتقدر رانیدندن دینلر سهو ایلملر) (که حرف بیان) (دوستازا را حرف تخصیص) (آتش خشم
 یانیه بولکلام ماقبله نسبت حکم تعلیلده و افعدر) (در حرف صله خداوند خشم لامیه صاحب
 خشم دیمکدر) (افتد همزه نکت قتی و ضمیه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختنده آتش خشمه
 راجع ضمیر در دوشردیمکدر) (آنکه اندن مسکره دیمکدر) (زبانه زانک فحقی و ضمیه آتش یالیک
 بخصم با حرف صله) (رسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختنده زبانه راجع ضمیر در
 یا حرف عطف) (زسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی سابق کیدر) (محصول ترکیب) پادشاه
 کرکدر کیم دشمنلره بر حده و بر مرتبه ده غضب سوریه که دوستلرک اکا اعتمادی قائمه زیر
 جازر کیم دوستلر غضبندن خوف ایدوب کندیه ضرر ایرشدره هیچ نسنه انجزلر سه ده
 نفرتری مقرر در (زیرا خشم آتشی اول صاحبی بافراندن مسکره بالکی خصمه ایریشه و یا ایرشیمه
 حاصلی کندیه ضرری مقرر در پس خصمه ضرر ایلیه و یا ایلیه * مثنوی * نشاید بی آدم
 خاک را * که در سر کند کبر و تندی و یاد * نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عریده لایق
 معناسنه) (بی آدم لامیه اصلنده بنین ایدی اضافتله نون ساقط اولمشدر) (خاک را ده اضافتی بیانیه در
 خاک را ده وصف ترکیب در بحسب لغت طراقدن طوغبی دیمکدر لکن مراد خاکدن مخلوق

اولندر) که حرف بیان (در حرف) (صله حرف ظرف طوقن ابو طوتمامش) (در سر کندک مفعول
 غیر صریحی) (و کبر معطوفاتیه صریحی) (تشداتی دیمکدر یعنی کسکین) (و یا حرف مصدر یا و ازاق
 وحدت دیمک اولور) (باد بونده هوا معناسنه در که خفتدن عبارتدر) (محصول بیت) لایق دکلدر
 خاکدن مخلوق اولان بی آدم که باشنه کبر وحدت و هوای ایلیه یعنی بونلری باشنه قویه (حاصلی
 بونلره) (متصف اولق لایق دکلدر * ترا باچنین کرمی و سرکشی * نیندارم از خاک یار آتشی *
 تراسنی دیمکدر) (با حرف مضاجبت) (چنین تشبیه معناسنی متضمن اسم اشارتدر) (حاصلی ادات
 تشبیه ایله اسم اشارتدن مرکبدر بونجیلن دیمکدر) (کرم استیجیق دیمکدر بونده تیر معناسندر
 (و یا حرف مصدر مراد وحدت و تیر لکدر) (سر کس و صف ترکیبدر) (بحسب لغت باش
 چکیجی دیمکدر کسیدندن مشتق اما معاند معناسنده مستعملدر) (و یا حرف مصدر معاندلق دیمکدر
 (نیندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده) (مفعول صریحی زادر و غیر صریحی بحلری) (باچنین ایله
 از خاک در) (یا حرف عطف در عریده ام و او کبی آتشیده کی یا ضمیر خطابدر) (محصول بیت)
 سنی بو وحدت و سر کسکله ظن ایلمز مکه خاکدن سین بو خسه آتشدن سین یعنی یقینم و ظم
 بوقدر که بی آدم کی خاصکدنمی خلق اولدک بو خسه شیطان لعین کی آتشدنی (حاصلی
 بویکی معنی پیشنده متردد) (بعض متونده مصراع ثانی نیندارم از خاک کی از آتشی و افعدر
 ایکی باء خطابله) (محصول مصراع) سنی خاکدن مخلوق اولدیک ظن ایلمز بلکه عزازل
 ملعون کی ناردن مخلوق سین (دعا کوک قنده اشید و اوجه متون بودر تأمل ندر * قطعه *
 در خاک یلقان برسیدم بعایدی * کفتم مرا بریت از جهل پاک کن * در حرف ظرف) (خاک
 یلقان لامیه یلقان بانک فحقی و بانک سکونله و لامک فحقیله بد خشان ولا بنده برناحیه نک
 اسمیدر) (بعایدی با حرف صله) (و یا حرف وحدت) (کفتم تقدیری کفتم در مرا پاک کن فعلک
 مفعول صریحی لیدر و بریت از جهل غیر صریحی بحلری) (محصول بیت) یلقان ولا بنده برعابده
 ایرشدم دیر حضرت شیخ یعنی سیاحلهم زمانده اکا واصل اولدم زیرا حضرت شیخ دنیا بی
 کز مکدن مرادی اهل اللهه و صولدر پس هر رده که بر عز زایشنه آتک جانبیه عزم ایدرمش
 نکه بعض حکایه زدن معلومدر اول عابده دیدم بی بیتکله جهلدن پاک ایله حاصلی بی ارشاد ایله
 * کفتار و و چو خاک تحمل کن ای فقیه * با هر چه خوانده در زرخاک کن * کفتا عابد دیدی
 بروا مکسور ادات تا کیددر) (باء ضمیه اوقیان روستایلیق ایدرمش) (چو ادات تشبیه
 فقیددن بونده مراد عالمدر) (با هر چه یا حرف عطف) (خوانده ماضیدن قسم در) (و یا ضمیر
 خطاب) (و همزه حرف توسل هر نکه اوقومشک دیمکدر) (در حرف تا کید) (زیر خاک لامیه
 (زیر زانک کسر یله آلت معناسنه عریجه تحت دیرل) (محصول بیت) عابد دیدی ای فقیه
 وار خاک کی هر جفا و جوره تحمل ایله) (زیرا علم مقتضای تواضع و محملدر کبر و غرور دکل
 پس اگر سکا کبر و غرور علم تواضع و محمله مانع اولور سه جمیع اوقودنیکی یعنی تحصیل
 ایلدیک کی خاک الله ایله یعنی نسبتا منسب ترک ایله برادر و بشاک و صوفیق علم و معرفت
 وجودیه تحصیل اولماز بلکه بوقلق و فوالیه کسب اولور انکچون مشایخ علما ارشادنده
 زحمت چکرلر زیرا عالم و همدن خالی کل پس عابد مرادی بودر کیم علم و کماله تحمل و تواضع
 ال و بر سه فیه و نعمت والا بونلر اسباب نینداردر که درویشکله مانعدر پس بونلری
 فراموش اولمش منزله تنزیل ایدوب آسوده حال اول که علم لدنی مبسر اوله حاصلی باعمله
 تحمل و تواضع ایله و یا عملی ترک ایله مانع راه اولسون * مطالبه * بد خوی در دست دشمنی
 گرفتار است که هر یکسار و داز خاک عقوبت او خلاص نیاید * بد خوی وصف ترکیب در

یارامز خوبی دیکدر (در حرف صله در با معنای سنه) دست دشمن لایمه (و یا حرف و حدث
(که حرف رابط صفت) هر یکا که هر قنده که دیکدر (که حرف بیان در) رود فعل مضارع
مفرد غائب کیدر دیکدر (چنگ عقوبت بیایه) (واو به اضافه لایمه در) (نیاید فعل ثنی مستقبل
مفرد غائب (محصول ترکیب) بدخوی بدشمن آنه گرفتار در که هر زبه کیدر سه آنک عقوبتی
پنج سدن خلاص بولماز یعنی بدخویلقا که بر بلاد که قنده کیدر سدن خالی اولماز * بیت *
اگر دست بلا بر فلک رود بدخوی * زدست خوی بدخوی در بلا باشد * دست بلا لایمه در
مجازا (بر فلک فلک اوزره دیکدر) دست خوی بدخوی لایمه و بیایه و لایمه در (لف و نشر
طریقه (محصول بیت) اگر بلا آتدند بدخوی فلک اوزره کیدر سه (یعنی فلک که چیر سه
کدینک برامز خوی آتدند بلاده اولور یعنی کدینک برامز خوی هر قنده کیدر سه کندی به
قرین بددر * بند * چوینی که در سپاه دشمن تفرقه افتاد توجع باش و اگر جمع شوند از پریشانی
اندیشه کن * که حرف بیان (در حرف صله) (سپاه دشمن لایمه) (تفرقه تفعلیل) باندن مصدر در
بآء مصدر سماعا حذف اولوب بدانه ناو رلشدر طاغلق دیکدر (باش فعل امر مفرد مخاطبدر
(باشیدن جمع اول یعنی پریشان و بی حضور اوله) (محصول ترکیب) چونکه کوره سین که
دشمنک لنگرینه پریشانلق و پرا کده لک دوشدی سن جمع اول قورقه واکر کوره سین که
جمع اولوب در تک ایدر (پریشانلقند اندیشه ایله یعنی صفین در نگرانی سنگچون اولسون
* قطعه * پرو بادوستان آسوده بنشین * چوینی در میان دشمنان جنگ * پرو بانک کسری
و رانک فتحیله فعل امر مفرد مخاطب کیت دیکدر (بانک فتحیله دینلر روستا بیلغه مائل ایشلر
(و پرو رفتن مصدر بندن مشتق دینلر علم اشتقا فله اصلا مناسبتری بو غیش (با حرف
مصاحبت) آسوده بونده مستتر معنای سنه در (یعنی فارغ و راحت دیکدر) (محصول بیت)
واردوستر کله آسوده حال و فارغ البال اوتور یعنی حضور ایله چونکه دشمنلرک اراسته جنگ
و جدال کوره سین * و کرینی که باهم یک زباند * کان رازه کن و بر باره بر سنک * باهم بری برله
دیکدر (یک زبان زانک فتحی و ضمیه وصف ترکیب در برد بلای معنای سنه) (یعنی متحد و متفق
(کان را را ادات مفعول) (زه کن زه کرش دیکدر زانک کسری و هاء اصلیه ایله) (کن کاف عربک
ضمیه ایله دیکدر فعل امر مفرد مخاطب در کیندن کان مفعول اولی و زه ثانیه) (بر حرف
استعلا) (بار هاء رسمیه و بار و اوله حصار معنای سنه در) (و ایکجی بر فعل امر مفرد مخاطبدر
پریدن ایل دیکدر) (سنک مفعول صریح) (و بر باره غیر صریح) (محصول بیت) (واکر دشمنلرکی
بری برله یک دل و یک زبان کوره سین) (یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره سین جنگ
انجمن یایی قورو حصاره طاش ایل (یعنی سنگه جنگلری مقرر یلوب صواشه حاضر
اول حصار اوزره طاش ایل دیکدر مرادی بود که دشمن حصاره بوری ایلد کده اکا اتمچون
طاش حاضر له) (زیرا اول زمانه طوب و توفیق بو غیش اما اوق و سار بر اقلرو و ایش در که
طوب و توفیق در تیوزیل انجمن و ارانکر و سدن یعنی لهدن چیقالی و العهده علی الراوی * تنبیه *
دشمن چو از همه جلیتی در ماند سلسله دوستی مجتبیان پس آنکه بدوستی کارها کند که دشمن
نوا کرد * جلیتی یا حرف تنکیر (در مانا) فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحننه ضمیر دشمنه
راجع فعل تعلیل و افعدر (تقدیری چو در ماند از همه جلیتی در) (سلسله دوستی بیایه) (و یا حرف
مصدر) (مجتبیان به استعاله فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحننه دشمنه را جمع ضمیر در
(جانبانیدن دیر دیکدر) (یعنی دوستلق و محبت اظهار ایدر جواب تعالیدر) (وجه تعلیل
خبره بندار که لفظ دشمندر) (پس بونک کبی پرارده مطلق عطف معنای افاده ایدر) (آنکه

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

اندن صکره دیکدر (بدوستی) (با حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر) (کارها کندک مفعول
صریح) (و بدوستی غیر صریح) (که حرف رابط صفت) (دشمن مبتدا) (توان کرد کردن معنای سنه
خبری (محصول ترکیب) دشمن چونکه جیله دن عاجز قاله دوستلق سلسله سنی دیره در
(یعنی محبت و دوستلق اظهار ایدر) (و اندن صکره دوستلق صورتیه ایشلر ایدر که دشمن بیکه
قادر دیکدر * بند * سرما بدست دشمن بکوب که از احدی الحسین خالی نباشد اگر این غالب
امدمار کشتی واکران از دشمن رستی * سرما لایمه (با حرف مصاحبت) (دست دشمن لایمه
(بکوب سرما مفعول صریح) (و بدست دشمن غیر صریح) (با حرف تأکید) (کوب کاف
عربک ضمیه فعل امر مفرد مخاطبدر) (کو پیدندن) (کوفتن در دینلر خطا ایشلر) (کاف
بجمله در دین غلط سولش (که حرف تعلیل) (احدی همزه نک کسری و حاک سکونی
و دالک فتحیله احدک همزه نک رجاک فتحیله مؤنثدر) (حسین حاک ضمی و سبک سکونی
و نون فتحی و یای اولیده و ثانی نیک سکونیه حسنی نک تنه سیدر که احسنک مؤنثدر) (افضلک
فضلی و اعلی نک علیا مؤنث اوایل یعنی کبی موصوفی محذوفدر) (تقدیری احدی الفاضلین
الحسین ایکی صکره فائده نک بریندن) (خالی نباشد خالی اولماز دیکدر) (این اسم
اشارتدر دشمنه) (کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیکدر) (یعنی قتل ایلدک دیکدر) (و آن اسم
اشارتدر ماله) (رستی رانک فتحیله فعل ماضی مفرد مخاطبدر) (رستن دن قور تلدک دیکدر
(محصول ترکیب) (مارک کله سنی یعنی باشی دشمن ایله دول یعنی از یعنی دشمنه انی اولدر
(زیرا ایکی کوزل فائده نک برندن خالی اولماز) (اگر دشمن ماره غالب اولور سه ماری قتل ایشلر
اولور سین واکر مار دشمنه غالب اولور سه دشمن قور تلدک یعنی قور تلش اولور سین * بیت *
بروزر که این مشو که خصم ضعیف * که مغز شیر برآرد چو دل زجان برداشت * با حرف طرف
روزمر که لایمه اسم سکندر صواش پریده دیر اما بونده جنگ مراددر (این همزه نک و میم
کسره لایه امین معنای سنه در) (مشومیم و شبنک فتحیله فعل نهی مفرد مخاطبدر شوبیدن
اوله دیکدر) (خصم ضعیف بیایه) (که حرف تعلیل) (مغز شیر لایمه مغز بیتی و ایلک بونده باشک
پیشی مراددر) (و شیر ارسلان) (برآرد چقاردر) (چو حرف تعلیل) (دل برداشتک مفعول صریح) (وزجان
غیر صریح) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیکدر) (محصول بیت) (صواش کونده
خصم ضعیفدن امین اوله زیر ارسلانک بینی سین چقاردر چونکه دینی جاندن قالدردی یعنی
خصم هر تقدیر ضعیف اولور سه جاندن نا امید و لجه ارسلان غلبه ایدر آنی هلاک ایدر پس خصم
ضعفه بقمق اولماز که کاد اولور که اقویا بشین ایشلر نکه ملک زاده کونا و حقیر حکایه سنده
یکدی * بند * خبری که دانی که دلی بیازارد تو خاموش باش نادیکری یارد * خبری یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (دلی
یا حرف وحدت) (بیازاردک مقدم مفعولیدر) (نا حرف تعلیل) (دیگری یا حرف وحدت) (یازردک
فاعلی تحننه دیکره راجع ضمیر در و مفعول بر مقدر خبر) (محصول ترکیب) (بر خبری که بلور سین که
بر کو کل انجیدر) (یعنی اول خبری سو یلدیکک تقدیر جه بیله سین که بر خاطر انجینوب
پریشان اولور اول خبری سن سو یلد دینه تا کیم بر خبری کیمه کتور و سو یلسون
* بیت * بلبلار دمه بهار یار * خبر بد بیوم باز گذار * بلبلار الف حرف ند (مرده بهار لایمه
(خبر بد بیایه) (و گذارک مفعول صریحدر) (و بیوم غیر صریح) (بازادات تأکید) (گذار فعل امر
مفرد مخاطب ترک ایله دیکدر) (محصول بیت) (ای بلبل سن بهار مرده سین کتور و زراسکا
دوشن اولدر) (و براماز خبری بوم شومه ترک ایله که بد خبر اکا لایقدر * تحذیر * پادشاه را

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی

دشمن چو از همه جلیتی در ماند سلسله دوستی مجتبیان پس آنکه بدوستی کارها کند که دشمن

نوا کرد * جلیتی یا حرف تنکیر (در مانا) فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحننه ضمیر دشمنه
راجع فعل تعلیل و افعدر (تقدیری چو در ماند از همه جلیتی در) (سلسله دوستی بیایه) (و یا حرف
مصدر) (مجتبیان به استعاله فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحننه دشمنه را جمع ضمیر در
(جانبانیدن دیر دیکدر) (یعنی دوستلق و محبت اظهار ایدر جواب تعالیدر) (وجه تعلیل
خبره بندار که لفظ دشمندر) (پس بونک کبی پرارده مطلق عطف معنای افاده ایدر) (آنکه

برخیان کسی وادف مکران مکرانکه که بر قبول کلی واتی باشی وکره در هلاک خود همی کوشی *
 بادشاه رازادات مفعول (بر حرف استعلا) خیانت کسی لامیه (و یا حرف وحدت) مکران
 فعل نهی مفرد مخاطبدر (کردانیدن ایلدیمکدر اصلی کردیدند اولوق معناسنه یعنی
 ضرورت معناسنه وانی ونون ادات تعدیه در ایلک معناسنی افاده ایدر (مکرادات استئنا) انکه
 اول وقت دیمکدر (که حرف بیان) قبول کلی بیانیه (واتی اسم فاعلدر معتمد معناسنه مصدری
 وثوق وثقه کلور عده وزنی اوزره ترکیجه طیانجی معناسنه دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوله سین دیمکدر (وکره استئنادن مستثنا در یعنی واکرواتی کلی اولمزسک (همی کوشی همی بونده
 ادات استمرار در (محصول ترکیب) بادشاهی بر کیمسه نك خیانت وفاق ایلدیمکدر یعنی اکا کیمسه خیانتنی
 اعلام ایلدیمکدر قبول کلیه معتمد اوله سین یعنی سوزك انك قنده مقبول و مسلم اولدیفن بیه سین
 حاصلی مقبول مقررلردن اوله سین والا کندی هلا ککه سعی وکوشش ایدر سین * بیت *
 بسج سخن گفتن انکه کن * که دانی که در کار کبر دشمن * بسج سخن گفتن لامیدر بسج لغتده
 یول برانی و غیر بسیدر اما بونده تدارك معناسنه در (سخن گفتن سوز سو بلك) که حرف بیان
 دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دانیدن بیه سین دیمکدر (که حرف بیان) در ادات تا کید
 (کار کرد تا ثیر ایلدیمکدر فاعلی سخندر (محصول بیت) سوز سو بلك فکری و تدارکنی اول وقت
 ایلدیمکدر بیه سین که سوزك تا ثیر ایدر یعنی سوزو کل نفوذی اولدیفن بیلکدن صکره سوز سو بلك
 منتهی اول * مطایبه * هر که نصیحت خود را می کند او خود نصیحت کری محتاجست * که
 بونده اسمدرم معناسنه (نصیحت خود را می مصدرک مفعولنه اضافتدر (خود را می وصف ترکیبدر
 کندی رایله عاقل اولوب غیر نيك سوزنی دیکلمه خسته خود را می دیرلر (وایکجی یا حرف وحدت
 و غیر غائب بیت اولنده که به راجعدر (خود ادات تا کید (یا حرف صله) نصیحت کرکاف عجمک
 قحله نصیحتجی زیرا کرات فاعلدر جی معناسنه (و یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 هر کس که بر خود را می و خود پسند نصیحت ایدر اول کس برناصح محتاجدر که اکا دیه نیچون
 خود را به بند نصیحت ایدوب سوز جوهری ضایع ایدر سین اول بلور سکه سوزك طریمار (پس اکا
 نصیحت جنوندن ناشیدر * ملاطفه * فریب دشمن مخور و غرور مداح مخر که ان دام زرق
 نهاده است و این کام طمع کناده احق راستایش خوش اید چون لاشه که در کعبش دی فریه نماید *
 فریب فالت ورائک کسر یله اسم مصدر در (فریبیدن الدامه معناسنه (فریقن دن دینلر
 خطا سولشدر (دشمنه اضافتی لامیه (مخور فعل نهی مفرد مخاطبدر (خوردن بیه دیمکدر
 خوردن دین غلط سولش (غرور مداح مصدرک فاعلنه اضافتدر (مخرمک و خانک
 قحله فعل نهی مفرد مخاطبدر (خریدن صاتون المه دیمکدر (فریب مبتدا و مخور خبری
 و غرور مبتدا و مخور خبری (که حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر دشمنه و مبتدا (دام زرق بیانیه
 و بالامیه در مجازا و نهاده مک مقدم مفعولی و نهاده خبر مبتدا در (این اسم اشارتدر مداحه و مبتدا
 کام طمع ده بیانیه و بالامیه در مجازا کاف عربیله در بونده اغر مراد در کاف فارس یله دینلر
 فاسد سولشدر کناده نك مقدم مفعول ایدر و کناده خبر مبتدا در این اسم اشارتی دشمنه
 و آن اسم اشارتی مداحه صرف ایدنلر قری بعددن تشخیص و تمیز ایلر ایش (احق را
 خوش ایلک مقدم مفعولی و ستایش مبتدا و اسم مصدر در ستانیدن سبک کسر یله اوکش
 دیمکدر ستودن دینلر سولشدر خوش اید خبر مبتدا در چون ادات تشبیه لاشه میت دیمکدر
 ترکیده تخریف ایدوب اش دیرلر معناسنی لاغر دین زیاده اغر سولش (که حرف بیان در حرف
 صله) کعب کاف فقی و عینک سکون یله طوق دیمکدر و شین لاشه به راجعدر (دی دالک

رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی

رد شرح جیما
 رد شرح جیما
 رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی

فتی و میمک کسر یله فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیمکدر اوفورمک دیمکدر قصابلر باجغه
 اوفورد کوری کبی (در کعبش دیمک مقدم مفعولدر (فریه فالت فقی و بانک کسری و بانک
 سکونی و هاء اصلیه ایلدیمکدر عربیه سین دیرلر مبتدا واقعدر (و نماید خبری
 (محصول ترکیب) فریب دشمنی بیه یعنی آن الدامه سبله الدامه و مداحک غرور و غفلتی
 صاتون المه یعنی آنک مدحیه مغرور اولمه زیرا اول دشمن زرق و مدحک و حبله دوزاغنی
 قوروب سنی نقابله غافل فلق استر (و بو مداح طمع دهاتی آچ شددر نظر افله سندن
 برنسنه المی استر حاصلی سنی مدح ایلیمی الله ایچون ککدر بلکه سنی مدحله مغرور ایدوب
 سندن بر جاز المی استر نکه اکثر خلق بویه را ما سن احق دوشمه زیرا احق اولانه سنایش
 خوش کلور لاشه کبی که باجغه اوفور سین سین کورینور یعنی احق انی سمنظن ایدر ایدمی
 سنده بر زرافک مدحیه مغرور اولوب شیشه و قیرمه * قطعه * الانا نشوی مدح سخن کوی * که
 اندک مایه نفی از تودارد * الاحرف تنبیه (تا حرف تعلیل) نشوی فعل نفی مستقبل فرد مخاطبدر
 بونده مراد معنای نهی در ایشمه دیمکدر شتویدن مشتق (مدح سخن کوی مصدرک فاعلنه
 اضافتدر و نشوینک مفعولی (سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سو بلیجینک مدحتی معناسنه در
 (که حرف تعلیل) اندک از یعنی قلیل دیمکدر (مایه بونک کبی پرلده سرمایه و مقدار معناسنه در
 (نفی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (محصول بیت) آگاه اول غافل اوله تا کیم مداحک
 مدحتی دیکله سین یعنی مدحیه مغرور اولماسین زیر اسندن از احق مقدار فائده طمع طوتار یعنی
 سنی مدح ایلدیمکدر سندن جزئی فائده در الله ایچون سنی مدح ایلر * اگر روزی مرادش بر نیاری
 * دوصد چندان عیوبت بر شمارد * روزی یا حرف وحدت (مرادش ضمیر سخن کوی به راجعدر
 (بر نیاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آریدنن که مخففدر آور بدنن همزه بیه مبدل اولشددر
 نکه سابقا بیان اولشددر فعل شرط واقعدر (دوصد ایکیز دیمکدر (چندان اولقدر دیمکدر یعنی
 ایکیز مدحتی قدر دیمکدر (عیوب عیبک جومدر (و یا خبر خطاب (بر حرف تا کید (شمارد فعل
 مضارع مفرد غائب عد ایدر دیمکدر جراب شرطن و عیوب مقدم مفعولی (محصول بیت) اگر
 بر کون مداحک مرادی حاصل ایلدیمکدر سین ایکیز مدحتی قدر عیوبکی صیار یعنی سنی جوق جوق
 ذم ایدر * تربیت * متکلم را تا کسی عیب نکرد سخنش صلاح نپذیرد * متکلم رازادات مفعول
 (و یا حرف تخصص (تا حرف توقیت (کسی یا حرف وحدت (سخنش شین متکلمه راجعدر
 (نپذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایلر دیمکدر (محصول ترکیب) متکلم مادام که
 بر کیمسه عینی طوبیه سوزی صلاح قبول ایلر یعنی سوزی مقبول اولماز * بیت * مشو غره
 بر حسن گفتار خویش * بخسین نادان و پندار خویش * مشو فعل نهی مفرد مخاطب (غره
 مغرور معناسنه در (بر حرف صله (حسن گفتار خویش لامیه ل در (بخسین یا مشو غره به
 متعلقدر نادانه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر (پندار خویش ده بویه در لیکن پندار اسم
 مصدر در مصدر ککدر (محصول بیت) مغرور اوله کندی حسن گفتار بیکه یعنی کوزل
 سوز بیکه نادانک تحسین سبیل و کندی پندار که یعنی کندی که حسن طبعک کندی که غرور و برمه
 * ملاطفه * همه کس عقل خود بکمال نماید و فرزند خویش بحال * (محصول ترکیب) جمیع
 کیمسه به کندی عنی کال ایلدیمکدر کورینور و کندی اوغلی جاله یعنی هر کس عقلنی کامل بیلور
 و فرزندنی صاحب جمال اکلر * قطعه * یکی جهود و مسلمان نزاع می کردند * چنان که خنده
 گرفت از حدیث ایشان * یک برویکی بریسی دیمکدر لیکن کاه اولور که یکی بی یک معناسنه
 استعمال ایدرلر (خنده اسم مصدر در کوله معناسنه (حدیث بونده سوز و قصه معناسنه در

(محصل بیت) برجهودایله برمسلمان نزاع ایدرزدی شویله که بنی خنده طوندی انلرک قصه سندن
 *بطیره گفت مسلمان کر این قبالة من * درست نیست خدا یا جهود میرام * باحرف مصاحبت
 (طیره طانک کسریله غضب معنانه در) قبالة قافل فقیله قاضی مکتوبینه دیرل (قبالة من
 لامیه و مصراع ثانی به مرهون) خدا یا الف حرف ندا (میرام فعل امر مفرد مخاطبدر میرانیدن
 اصلی مردن و میریدن اولمک معنانه) وال ف و نون تعدیه ایله میرانیدن اولدی اولدرمک
 معنانه پس میرام بنی اولدر دیمکدر (محصل بیت) غضبه سلطان دیدی اکر بنم بوقیالم
 کر چک دکل ایسه یا الله بنی جهود اولدر یعنی بنی جهود ختم ایله حاصلی جهود قویایم
 دیمکدر * جهود گفت بتوریت میخورم سوکند * اکر خلاف کنم همجو تو مسلمان * بتوریت
 باحرف صله یا نصرفات انجاء مندر موسی و عیسی کی علیهما السلام (سوکنند بین معنانه در
 (محصل بیت) جهود دیدی توراته بین ایچرم یعنی اند ایچرم اکر عیسیه خلاف ایدرسم
 سنک کی مسلمان یعنی سنک کی مسلمان اولایم * کر از بسط زمین عقل منعدم کرد * بخود
 کمان نبرد هیچ کس که نادانم * بسط زمین لامیه در روی زمین معنانه (بخود یا حرف صله
 (محصل بیت) اکر بر بوزندن عقل منعدم اولوب سکیدرسه یعنی دنیا ده نام و نشانی
 فالمرسه هیچ کیمه کندی به ظن ایلتمز یعنی ایلز که بن نادانم دو یعنی هر کس کندی بنی
 عاقل و دانا اعتقاد ایدر * مطایبه * ده آدمی بر سفره بخورند و دوسک بر جیفه بسر نبرند
 حربص باجهانی کر سنه است و قانع بنانی سیر * ده آدمی اون آدم دیمکدر (بر سفره
 یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل همزه بنی حرف وحدت دین خطا ایلش بعضی نسخه ده
 سفره برینه (خوانجه) واقعدر بنه سفره معنانه جیفه مر دار دیمکدر (و یا حرف وحدت
 و) همزه حرف توسط همزه حرف وحدتدین اظهار جهل ایلش (بسر یا حرف صله سر
 بوک کی بر زده حد و غایت معنانه در) نبرد فعل ننی مستقبل جمع غائب باشد ایلتمز یعنی جیفه
 اوزره اکل تکمیل ایدوب حد و پایانه ایلتمز حاصلی اتحاد و امتزاج ایلز دیمکدر بعضی نسخه ده
 (جیفه برینه مر داری واقعدر لیکن معنانه در) حربص مبتدا (یا حرف مصاحبت) باجهانی
 تقدیری باطلک جهانبدر (یا حرف تکید در) حرف وحدت دین استقامت معنادن خبردار
 دکلدر (کر سنه خبر مبتدا در) وقانع مبتدا بنانی یا حرف مصاحبت (و یا حرف وحدت) سیر خبر
 مبتدا در توق دیمکدر (محصل ترکیب) اون انسان بر سفره اوزره او توروب یک پر اما ایکی سک
 بر جیفه اوزره تقیم و تکمیل اکل ایلز بلکه غوغا ایدر یعنی خرداشرل حربص اولان کیمه
 جهان ملکیه آچدر یعنی تمام دنیا ایله کندی به قناعت کلز اما قانع اولان کیمه برانملکه توفدر یعنی
 برانمک الله کرد کن صکره کیمه به عرض احتیاج و بیان حال ایلز (یا جهانی معنانه بنون جهانه
 دین) و بنانی برانه دین معلومدر که بایک معنانه احاطه ایلماشدر * بیت * روده تنک یک نان
 تهی پر کرد * نعمت روی زمین پر نکنددیده تنک * روده تنک بیانیه روده رانک ضمیمه بر سفره
 عربیه معا دیرلر میک کسریله (تنک تانک قحی و نون سکونیه و کاف مجمله طار دیمکدر که
 عربیه ضیق دیرلر ضاد معنانه فتحی و یاء مشدک کسریله (یک یا حرف مصاحبت) نان تهی
 بیانیه تهی تانک فتح و کسریله و هاء کسریله غنده بوش دیمکدر خالی معنانه اما بونده نان تهیدن
 مراد تقصیر نمکدر یعنی خبر بلا دام (پر کرد دیرلر دیمکدر یعنی طویار) نعمت روی زمین لامیه در
 پر نکندد پرایلز یعنی طویورمز (دیدنه تنک بیانیه) (روده مبتدا) پر کرد خبری بیک نان تهی خبره
 متعلق نعمت مبتدا پر نکندد خبری (دیدنه تنک مفعولی) (محصل بیت) بوش بر سق قفسنر
 برانملکه پراولور یعنی طویار مراد طویورمز یا بر بوزنک یعنی طار کوزی یعنی اچ کوزی پرایلز یعنی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

طویورمز حاصلی زیاده حرصدن کایتدر * مشوی * پدر چون دور عمرش منقضی کشت * مرا این
 یک نصیحت کرد و بگذشت * پدر مبتدا (چون ادات تعلیل) (دور عمر لامیه زمان عمرش دیمکدر
 (بومصراع تقدیم و تأخیر) محمولدر تقدیری پدرم چون کشت منقضی دور عمرش در (پس کشت
 فعل تعلیل مفرد غائب) (منقضی اسم فاعلدر انفعال بایندن دو کندی دیمکدر و کشتنک اسمی
 (و دور عمره تنازع ایلدیلر) (منقضی فاعلیله) (و کشت خبر انکاء مرابکا دیمکدر) (کرد فعل ماضی مفرد
 غائب فاعلی تحتند پدره راجع ضمیردر) (و این یک نصیحت مقدم مفعولی) (بگذشت فعل ماضی
 مفرد غائب بنه فاعلی ضمیر پدردر و جمله فعلیه معطوفدر جمله فعلیه به که جواب تعلیلدر و جمله
 تعلیلیه خبر مبتدا در) (محصل بیت) پدرم چونکه زمان عمری منقضی اولدی یعنی دو کندی بکا
 بو بر نصیحتی ایلدی و کندی یعنی وفات ایلدی اول نصیحت بوندن صکره کلن ایکی بیتدر معلوم
 اوله که بویات ثلثه تک ماقبله تعلقی بوقدر * که شهوت آتشت از وی برهیز * بخود بر آتش
 دوزخ مکن تیز * که حرف بیان نصیحتدر (شهوت بونده جاعدن حاصل اولان لذتدر مبتدا در
 (و آتش خبری باحرف تأکید) (برهیز فعل امر مفرد مخاطبدر برهیزیدن عربیه احتما
 دیرلر افتعال بایندن مصدر در) (بخود یا حرف صله و یا حرف مصاحبت کندیله و یا کندیله
 دیمکدر بر یا متضمن اولدی یعنی و افاده ایلدی یکی معنای تأکید ایدر تنکه سابقا (بروی زمین بر نشان
 نماسند دیو بیورمش ایدی) (آتش دوزخ لامیه و مکنک مفعول اولی) (و تیز مفعول ثانیه
 (تیز کسکین و یاوز دیمکدر) (محصل بیت) پدرک بکا نصیحتی بودر که شهوت آتشدردن
 برهیز ایله کندیله جهنم آتشی یاوز ایله باخود کندکله جهنم آتشی تیز ایله یعنی کندیله
 دوزخه اتغله آتشی یاوزلندرمه ز بر آتشد بر سنه بر سنک البته پارلار و علی الخصوص صکره یا تمغه قابل
 سنه اوله (تیزی بونده بر سبیل استیصال معنانه اخذایلین غریب بجله ایلش) (و تیزی آتشد
 صفت ایدوب کندیله آتش تیزه آنکه دیدیکی خود عجایب عجیه دندر و تور کیمه معنانه کندی
 اوزر که جهنم اودن تیز ایله دینلر ظاهر بودر که با حرف زائد طومشلا باخود معنی بویه
 اوله که کندیله دوزخ آتشی اوزره تیز ایله دین نصرف خاص ایلش * در آن آتش نداری
 طاقت سوز * بصبر ای برین آتش زن امروز * در آن آتش یعنی در آتش دوزخ (طاقت سوز
 مصدرک مفعولنه اضافتدر) یعنی سوز قدرت و طاقت طومش سوز دیمکدر (بصبر یا حرف
 مصاحبت) (آبی یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) (و این آتشدن مراد آتش شهوتدر) (زن فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (زیندنن اوردیمکدر زدنن دینلر سهوا ایلش) (زینک آب مفعول صریحی و بصیر
 غیر صریحی) (برین آتشد بویه در) (و امروز ظرف زمانی) (محصل بیت) اول آتش دوزخک
 سوز و حرارتنه طاقت کنورمز سین باری بو کون بو آتش شهوت صبر ایله صواور یعنی صبر صوی
 اوزر بنه سب حاصلی صبر ایدوب ترک شهوت ایله صبر ایله صواور مقصود شهوت آتشی
 سونیدر مکدر * حکمت * هر که در حال توانایی نیکویی نکنددر وقت ناتوانی سختی پند * حال
 توانایی لامیه (توانا صفت مشبهه در کوچلی و قدرتی دیمکدر) (ویاء اولی اصلی) (ویاء ثانیه
 حرف مصدر در) (نیکویی یالزیده بویه در) (نیکویی نکندک مقدم مفعولدر) (و در حال ظرف
 زمان) (وقت ناتوانی لامیه) (ناتوانی یا حرف مصدر کو جسزک و قدر تسزلک و قننده دیمکدر
 (سختی یا حرف مصدر) (پند فعل مضارع مفرد غائبدر) (پنیدنن کورر دیمکدر) (سختی مقدم
 مفعولی) (و در وقت ظرف زمانی) (محصل ترکیب) هر کیمه قدرتی حالنده احسان و کرم ایلیه
 قدر تسزلک حالنده شدت کورر یعنی زجت چکر * بیت * بداخر تراز مردم ازار نیست *
 که روز مصیبت کسش یار نیست * بداخر وصف ترکیبدر بدبخت کی (و ترادات تفصیل

ردابن سید علی
 ردابن سید علی
 رد سروری و شعی
 ردشعی

ردابن سید علی و سروری

(مردم از آرزو و صف ترکیدر) از آریندن مردم انجیدی دیگر (که حرف تعلیل (روزه صبت
لامیه (کسش ضمیر مردم ازاره راجعدر) (محصول بیت) مردم از آریندن بد بخترک و بد طالع
کیمسه اول از آریندن مصیبت و بلا کونده ا کا کیمسه یار د کلدی یعنی باشنه بر حال کلد کده کیمسه
اکایار اولز * حکمت * جان در حایت یکد مست و دنیا وجودی میان دو عدم دین بد نیافر و شان
خرید یوسف بفر و شند تاجه خرد * جانندن مراد روح و حیاتدر (در حرف ظرف) (حایت
یکدم لامیه (حایت مصدر در حفظ معنائه (و دم نفس معنائه (پس مادام که نفس داخل
و خار جدر دو حیات ثابت و قائمدر (نفس که منقطع اولدی حیات کیدوب نمات لازمدر
(پس حیات بر نفسک حفظنده دیمکک معنایی بودر) (وجودی یا حرف وحدت) (میان دو عدم
لامیه در برسی عدم سابقدر که اکادم قدیم در برسی عدم لاحقدر که اکادم حادث
دیرل (یا حرف مقایله) (دنیا فروش و صف ترکیدر) (فروشدندن صامق معنائه) (خرمدر و قدر
چار معنائه) (نون و دال ادات خبر) (استک جمعیدر و الف و نون ادات جمعدر) (فروشان ظاهرا
دنیا یله ترکیب اولمدر) (اما حقیقتده دینه قیددر) (دین فروشان نقد برنده) (بفروشدن فعل
مستقبل جمع غائب) (یوسف مقدم مفعولی) (تاجی دیمکدر) (خرید خاک فحقی و کسر یله و رانک
فحقیله فعل مضارع جمع غائبدر خریدندن (محصول ترکیب) (حیات حیوانات بر نفسک
حفظنده در دنیا یکی عدم پندده بر وجود در یعنی موجود اولان اشیاء معدن و جوده کلمدر
وینه جیعا عدمه رجوع ایدر دینی دنیا صانعیدر چار لدر یعنی چار و بر کرب بر بلوک لایعقل
احقادر در بوسی صائر عجاایک هاسیله اندن یک نه آلودر یعنی دینی دنیا صائر بوسی برفاج
یکمراجه یه صائر کیمیدر * الم اعهد الیکم یا بنی آدم ان لاتعبدوا الشیطان * همزه حرف
استفهام (الم اعهد فعل جده مطلق عهد بونده وصبت معنائه در) (الیکم فعل جده متعلق
(یا حرف ندا) (بنی اصلنده بنین ایدی اضافله نون دوشدی ان لاتعبدوا تاویل مفردده فعل جحدک
محل منصوب مفعولیدر و ک سقوطی علامت نصدر) (الشیطان لاتعبد و ک مفعولی) (محصول بیت)
ای آدم اوغلاری سزه وصبت ایله می شیطان عبادت ایلک دیو یعنی عبادنه امر ایدیچی یعنی
خدایه عبادنه و غیریدن نهی ایدیچی عقلی و سمعی ایله و جملر نصب الیدمی استفهام انکاریدر
یعنی ایلمد دیمکدر عبادتی شیطان تخصیص ایدی زیرا کندی به عبادنه امر ایدیچی اول
ملعندر * بیت * بقول دشمن پیمان دوست بشکستی * بین که از که بریدی و یا که پیوستی *
یا حرف مصاحبت (قول دشمن لامیه) (پیمان دوستده بویه در و بشکستی مقدم مفعولی
(بشکستی فعل ماضی مفرد مخاطب) (بین فعل امر در پندندن) (که حرف بیان و یکجی که اسمدر کیم
معنائه) (بریدی) (یا ک ضمایله فعل مضارع مفرد مخاطب مبنی للمفعول معنائه کلدک دیمکدر
(یا حرف صله) (که بته اسمدر کیم معنائه) (پیوستی) (باه عجمک و و اول فحقی و یا ک سکوله فعل
ماضی مفرد مخاطب اولاشدک) (یعنی و اصل اولدک دیمکدر) (محصول بیت) (دشمن قولیه دوستک
عهد و پیمانی صدک یعنی بوزدک کور که کیدن کلدک و کیمه اولاشدک یعنی کور که نیجه کیمه دن
ایلدک و نیجه کیمه به و اصل اولدک حاصلی شیطان اغوا سیله خدایک عهد و پیمانی صدک
کور که ایدی کیدن منقطع اولدک و کیمه متصل * حکمت * شیطان باخلاصان برنی آید و سلطان
بافلسان * شیطان میندا (یا حرف مصاحبت) (مخلصان خدا دوستاری) (الف و نون ادات جمع
(برنی آید چیشامز) (یعنی مخلصاری اضلال ایده مز را تو جهلری دائیاب عزته در هوا و هوسه
دکاسر که شیطان انلر و سوسه و برمه قاندر اوله) (برنی آید خبر مبتدا در) (و با خلاصان
اکا متعلق) (سلطان بافلسان ده بویه در یعنی پادشاه مفسلر ایله چیشامز حاصلی انلردن

حق تخلص ایده مز را بر سنسبه مالک د کلدی که انی الوب حقلشه فقره اولک معنایی
شیطان مخلصاره موافق و مصاحب اولمز دین معنایی مقصوده موافق سو یلماش و فقره
ثانیته ک معنایی سلطانه مفسلره موافق و مصاحب اولمز دید کیده اولکیدن الحش و اوحش
سویلس * مثنوی * و امش مده ان که بی نمازست * و خوددهنش رفاقه بازست * و ام بورج
دیمکدر که عربجه (قرض دیرل) (و شین ضمیر اضممار قبل الذ کر طریقله که یه راجعدر) (مده پیک
فحقی و دالک کسری و هاء اصلیه ایله فعل نهی مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقله و برمه
دیمکدر) (دهندن) (آن که اول کیمسه که دیمکدر) (که بونده اسمدر کیمسه معنائه) (و خود
(و اگر خوددن محققدر) (دهنش ضمیرینه کیمه به راجعدر) (فاقه فقر دیمکدر) (و بار آجق
معنائه) (محصول بیت) (اودنج و برمه اول کیمسه به که بی نماز در یعنی تارک صلواتدر و اگر
فرضا آغزی فقردن اچیق ایسه ده یعنی اگر چه زیاده فقیر اولوب معاشنده متخیر ایسه ده بر مرتبه که
برسنه بولماسه اغزیه قویاجق و اغزی آچلغندن اچق قالسه * کور فرض خدا نمی گذارد *
از فرض تو نیز غم ندارد * کواصلنده که او ایدی (که حرف تعلیل) (و اوضعی بی نماز اولان
کیمه به راجعدر) (فرض خدا لامیه) (نمی گزارد ایله ادا ایلر ذال ایله یا زانلر املان دن اکاه
دکلر دیمش (قرض تولا میه) (فرض) (و فرض پندده صفت نجینس خط وارد) (نیز حرف
عطفدر یعنی دیمکدر) (محصول بیت) (ز برای نماز خدایک فرضی ادا ایلر یعنی اوزرنه مفروض
اولانی ادا ایلر سنسک فرض کنده غم طومار یعنی بوجنی ادا ایله ده بی پروادر که هیچ اداسی
خاطر نه کز * حکمت * هر چه زود براید در نیاید * زودتر دیمکدر) (در کیم) (محصول ترکیب)
هر سنه که تیز حاصل اولر اول سنه چوق زمان اکلمز * قطعه * خاک مشرق شنیده ام که
کند * بچهل سال کاسه چینی * خاک مشرق لامیه (و کندک مقدم مفعولی) (یا حرف ظرف
(چهل سال ظرف زمان) (کاسه چینی پیانیه) (و کندک مفعول ثانیه) (محصول بیت) (ایستشم که
خاک مشرق قرق ییلده کاسه چینی ایدر یعنی قرق ییلده فقیروری ایدر بعضی ایدر که بونده
خاکدن مراد مملکتدر خاک یلقان پیوردیگی کی و در بغداد بو که قرینه در بویه اولنجه خاک
کندک ظرف مکانی اولور و محصول بویه اولور که دیار مشرق قدیمه مسموعدر که قرق ییلده کاسه
چینی باپارلر و لکل وجهه * صد بروزی کنددر بغداد * لاجرم قییش همی بینی * صد یعنی
صد کاسه (بروزی یا حرف ظرف) (ور و ظرف زمان) (و یا حرف وحدت) (کندک صد کاسه
مفعول صریحی) (و بروزی ظرف زمانی) (و در بغداد ظرف مکانی) (لاجرم لاشک و لامحانه
دیمکدر) (محصول بیت) (بوز کاسه باپارلر بونده بغدادده لاجرم قییش کور پیور سین یعنی
چوقدر و اوجوز قییش ضمیر صد کاسه بغدادیه راجعدر کاسه چینی به ارجاع ایلین دورودراز
افکاره دوشمش * قطعه * مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * وادی بچه ندارد خبر
از عقل و تمیز * مرغک کاف حرف تصغیر قوشچیز دیمکدر) (بیضه) (بالک فحقیله بونده بمورده
دیمکدر) (برون آید جقار دیمکدر) (روزی رزق معنائه در) (طلبدک مقدم مفعولیدر) (آدمی
بچه آدم یورسی) (یعنی او غلا نیجی) (ندارد خبر طومار) (یعنی بچیز در نمیرک اصلی
تمیزدر) (اما عجم یالک حذفله استعمال ایدر) (محصول بیت) (قوشچیز بمورده دن جقار همان
رزق طلب ایدر یعنی بمورده دن حقیقی کی کزوب دانه دیو شرمکه بشلر اما آدمی زاده اناسندن
طوغد قدح عقل و تمیزدن بچیز در اغزیه همه و برلر سه الود امر و اگر و برمرلر سه اچ قالور
* انکه ناکاه کسی کشت بچیزی رسید * وین تمکین و فضیلت بگذشت از همه چیز * ان اسم
اشارتدر) (مرغکه) (که حرف بیان) (ناکاه بونده دفعه بلا ندر میج دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت

رد سروری
رد سروری

رد شرح جیما

رد شعی

بونده معنی چیزی اقتضا ایدردی لیکن وزن ضرورتیدن کسی بیورمش (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیکدر صار معنایه) وین اشارتدر آدمی بچه به (باحرف مصاحبت) و یا حرف ظرف (تمکین قدرت معنایه در) بگذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی یعنی تجاوز ایلدی (همه چیز جمع اشیا در) عبارتدر (محصول بیت) اول مرغک که بر کرده و بر او غوردن نوعندن فرد واحد کامل اولدی هیچ بر مرتبه به واصل اولدی یعنی انسان کی معزز و مکرم اولدی حاصلی مقام عزت و کرامت واصل اولدی اما آدمی زده تمکین و فضیلت و یا تمکین و فضیلت به جمع مخلوقاتن یکدی یعنی عزت و کرامت به جمع اشیا در ایلری کندی حاصلی تشریف و تقد کرمانی (ادم) ایل مشرف اولدی یعنی هر نسنه که کج حاصل اولور تر حاصل اولاندن اعز و اکرمدر * ابیکنه همه جاهست از ان قدرش نیست * لعل دشوار بدست ایدر زبست عزیز * ابیکنه الف مدوده و سکون بایله و کاف عجمک کسر بایله صرجه دیکدر که عرب زجاج و قاروره در همه جا هر برده دیکدر (از ان ادات تعلیلدر انکیچون معنایه) دشوار مشکل دیکدر (بدست باحرف صله) (از ان بینه ادات تعلیلدر) (محصول بیت) بوییت ایکی سابق بیتی تنور ایدر بیورر که صرجه هر برده واردر یعنی هر برده بولنور هر برده بولنور پیوردیگی کلام ادعا ایدر حقیقی دکل انکیچون قدر و قیمتی یوقدر یعنی کثیر الوجود اولدی یعنی چون ذی قیمت دکل اماله مشکل له کلور یعنی تحصیل کوچدر انکیچون عزیز و معتبردر * حکمت * کارها بصیر بر آید و مستعمل بسر آید * محصول ترکیب) مصالح صبر ایل حاصل اولور یعنی هر ایش صبر و تأنیه ابو حاصل اولور و مستعمل یعنی ابو می کیمد ابو مکه سورچر و اوزلور یعنی بیقلور و ایشی ایلر و کلور حاصل اولماز * مسوی * بچشم خویش دیدم در بیابان * که مرده آهسته بگذشت از شتابان * باحرف مصاحبت (و چشم خویش لایمیه) (که حرف بیان) (مرده آهسته قلبه محمولدر تقدیری آهسته رفتار مرد در و بعضیلر دیدیلر اصلنده مرد آهسته رفتار ایدی اضافه ضرورت وزن ایچون اضافه شدن قطع اولنوب همزه وصله ساقط اولوب فتحه سی داله نقل اولنوب وصله اوقنور (شتابان صفت مشهده در) (شایدنندن ابو کن معنایه) (محصول بیت) کندی کوزمه کوردم که بیابانده آهسته رفتار مرد مرد شتابانن یکدی یعنی پیور و مرده آهسته کیدن عجله ایله کیدن سقی ایلدی یعنی منزله اندن ایلری واصل اولدی * سجد باد پای از تک فروماند * شتر بان همچنان آهسته میراند * سجد سبک و میمک فتحه بایله صساری و قوله و باغز آند مستعمل لفظدر اشتراک طریقه (باد پایه اضافتی بیاباندر) (باد پایه بکرکات اصلنده وصف ترکیبدر بل اقلی معنایه) (تک نالک فتحی و کاف عریله اسم مصدر در تکیدنن تک معنایه بونده یله دیکدر) (فروماند عاجز قالدی دیکدر) (شتر بان دوه بی دیکدر) (بان ادات فاعلدر بی معنایه) (همچنان اولکی کی یعنی آهسته آهسته میراند سور دی یعنی قالدی) (محصول بیت) دیدیم بیابانده سجد باد پایلور پیورمقدن عاجز قالدی اما دوه بی آهسته آهسته دوه سنی سوروب کیدردی هیچ قالدی یعنی بیابانده کندی کوز و له بویله کوردم * مطایبه * نادان را به از خاموشی نیست و اگر این مصحح بدانستی نادان نبودی * نادان را (راحرف صله) (خاموشی باحرف مصدر) (بدانستی و نبودی یاری حکایت ایچوندر) (محصول ترکیب) نادان یعنی جاهله اسم اولمقدن یک اولماز و اگر بمصلحتی بیابدی نادان اولمزدی یعنی سکوت ایدوب خاموش اولنی کندی مقداری بیلمقدن ناشیدر بواسته نفس علم و معرفتدر * قطعه * چون نداری کمال و فضل ان به * کر زبان در دهی نکه داری * (محصول بیت) خطاب عام طریقه پیور چونکه کمال و فضل یوقدر اول کیدر که دیلکی اغز که حفظ ایلید سینه یعنی تکلم ایلید سینه * آدمی را زبان فضیحه کند * جوز بی مغز را سبکساری * فضیحه رسوا

دیکدر ضرورت وزن ایچون ناهاه رسمی شکلنده اوقنور (جوز بی مغز بیابنه) (جوز جیمک فتحیه قوز معنایه در و مغز در مراد ایچیدر) (و راحرف صله در) (محصول بیت) انسانی دلی رسوای ایدر ایچسز قوزی یعنی ایچدن خالی اولان جوزی سبکسارلق یعنی خفت رسوای ایدر حاصلی انسانی دلی و جوزی خفت رسوای و بی اعتبار ایدر زیرا جوزی الته الان خفتیدن بلور ایچی اولدی یعنی پس اعتبار ایلوب بیانه آتار (جوزه ادات تشبیه تقدیر ایدن لر زائد ایلشسلر * قطعه * خر را ابلهی تعلیم می داد * برو بر صرف کرده عمر دایم * خر را راداد مفعول (ابلهی یا حرف وحدت می داد که مفعول اولی خر) و تأنیسی تعلیم در (بر واصلنده بر وایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی) (ایکجی برادات تأکیددر) (کرده نک عمر مفعول اول صریحی) (و صرف تأنیسی) (بر و مفعول غیر صریحی) (دایم کرده به قید در) (محصول بیت) (برایله برخه تکلم تعلیم ایدردی یعنی انی نطقه کتور مکه قصد ایدردی دایم و هر زمان انک اوزره یعنی تعلیمی اوزره عمر بی صرف ایلشیدی) (حاصلی دایما ایشی انک تعلیمه مصروف ایدی * حکمی گفتش ای نادان چه کوشی * درین سودا بترس از لوم لایم * لوم لامک فتحیه مصدر در لام بلومدن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن از املق معنایه) (ولایم اسم فاعلدر از ایلچی دیکدر) (محصول بیت) بر حکم اول ابله دیدی ای نادان نه چالشور سینه یعنی نه زجت چکر سینه بر سوداده لایمک لومندن قورق (حاصلی اعتراض ایدن معترضدن صافق یعنی ملامت اید بیلرک ملامتدن احتراز ایلد * نیاموزد بهایم از تو کتنا * تو خاموشی بیاموز از بهایم * (محصول بیت) بوییت تنه قول حکیمدر (ابله در که حیوان سندن گفتار او کرگز یعنی سندن تکلم او کرگز) (ایمدی سن حیواندن اسم اولنی او کرن) (حاصلی اول سندن سوز او کرنگ احتمال یوق باری سن اندن سکوت ایلکی او کرن * مشوی * هر که تأمل نکند در جواب * پیشتر آید سخنش ناصواب * (محصول بیت) هر کیمسه که جوابده فکر و تأمل ایلید و یا ایلز یعنی فکر سبز نسنه به جواب ویره اکثر سوزی ناصواب کلور یعنی خطبا واقع اولور * یا سخن ازای چومردم بهوش * یا بشین همچو بهایم خوش * یا حرف تردید (سخن ازای مقدم مفعول صریحی در) (و بهوش غیر صریحی) (آرای فعل امر مفرد مخاطبدر اراییدنن بیه مک یعنی زینت ایلک معنایه در) (محصول بیت) یا سو بلیجک سوزی عقل و فکر ایلد بر خوشیجه بیه یعنی عاقلانه سوبله و یا حیوانات کی ایسم او تور یعنی سکوت ایلد دینه * مطایبه * هر که باد آنا ترا خود بحث کند تا بداند که داناست بداند که نادانست * باحرف مصاحبت (دانازد انا عالم) (و راداد تفصیل در) (تاحرف تعلیل) (بدانند بایله دیکدر) (که حرف بیان) (بدانند لفظ مشترکدر مضارعه امر غائب یتنه بایله و یا بلسونلر دیکدر) (محصول ترکیب) بر کیمسه که کندیدن عالمک بر کیمسه ایلد بحث ایلر تا به لکه دانادر یعنی دیسونلر که عالمدر دیو بیلور لکه و یا بلسونلر که جاهلدر و لا کندیدن عالمک بحث ایلر دی * بیت * چون در آید به از تو بی بسختی * کرچه به دانی اعتراض مکن * توبی یای ثانی ضمیر خطا ایدر (بسختی بادر آید متعلقدر و حرف مصاحبت حرف طرف دیوب معنایه چونکه سوزده بر کیمسنه سندن یک کله دین سوز سو یلده ابو دکل ایش) (محصول بیت) چونکه سندن ابو بر کیمسه تکلم و نطقه کله یعنی سوز سو یلکه باشیلد اگر چه اول سوزی اندن ابو ده بلور سک اعتراض ایلد (زیرا حاردر که اول سوزی بروجهله توجه ایلید که سنک بیلد بیککردن شبهه و اوجه اوله * اطفیه * هر که بایدان نشیند نیکی نبیند * (محصول ترکیب) هر کیمسه که برامزله او تور ایلک کورمز * مشوی * کر نشیند فرشته بادبو * وحشت آموزد و خیانت و دیو * فرشته) (باحرف وحدت) (و هرزه حرف توسط) (همزه حرف وحدتدر دین بیلر ایش) (آموزد

رد سروری و شعی

رد شعی

رد شعی

فعل مضارع مفرد غائب او کز نور دیمکدر (ر ب و ر ا ن ک ک س ر ی ل ه ح ی ل ه و م ک ر معناسنه در) (محصول بیت)
 کر نیند ا کز او تو ر ر س ه دیمکدر (یعنی بر فرشته دیوایله او تو ر ر س ه اول دیودن وحشت و خیانت
 و ر ب و ا و کز نور) حاصلی آیدن او کز ندیک محض شردر هیچ خبر او کز نغز * بیت * از بدان نیکویی
 نیاموزی * نکند کرک پوستین دوزی * پوستین دوز و صف ترکیبدر (دوزیدن کورک
 دیکجی) و یا حرف مصدر (حاصلی کورکجیلک دیمکدر) (مصراع ثانی مقام تعلیلده در) (محصول
 بیت) خطاب عام طریقیله بیور بر امر زدن ایلک او کز نغز سین ز بر اقورد دن کورکجیلک کلز
 (یعنی قورد کورکجیلک ایلز) (زیرا طبعی برنجیلک اوزره مجبورلدر دیکجیلک اوزره دکل) حاصلی
 قورددن پوستین دوزلک کلدیک کبی بر امر زدن ایلک کلز * پند * مردمان را عیب نهائی
 آشکارا مکن که مرایسان را رسوا کنی و خود را بی اعتماد * مردمان را اادات تخصیص (عیب
 نهائی بیانه) آشکارا (و آشکاره) و آشکار بر معنایه در (که حرف تعلیل) (محرر ف تا کید) (یعنی رانک
 معناسنی تا کید ایدر) (محصول ترکیب) مردم کیرلی عیبی آشکاره ایلز ز بر انلری رسوای ایدر سین
 و کندیکی اعتماد سز یعنی سکا هیچ بر نسنه اینا غیوب سندن هر کس نفرت ایدر * تشبیه *
 هر که علم خواند و عمل نکرد بدان ماند که کاور آند و تخم نیفشاند * بدان با حرف صله و دال
 همزه دن میدلدر بان تقدیرنده (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر بکزر دیمکدر مانیدن مانستدن
 دین خطا ایلدی) (که حرف بیان) (کا و کاف بحمله صغر دیمکدر بقر معناسنه) (راند فعل
 ماضی مفرد غائب سور دی دیمکدر کا و مقدم مفعول او کوز سور دی دیمکدر مراد چفت
 سور مکدر) (نیفشاند فعل نفی ماضی مفرد غائب صاچدی دیمکدر تخم مقدم مفعول ایدر
 (محصول ترکیب) هر کیمه که علم او قودی یعنی تحصیل علم ایلدی و عمله عمل ایلدی اول
 کیمه به بکزر که چفت سور دی و دانه صاچدی یعنی اکین آکدی * عبرت * از تن بی دل
 طاعت نباید و پوست بی مغز بضاعت را نشاید * تدن مراد شخصدر (و بی دلدن مراد
 صاحب قلب اولیاند ز بر اهل الله اصحاب قلوب دیرل مراد شول قطیدر که انده محبت خدا
 و میل آخرت اوله ایلدی بویه اولیان شخصدن طاعت کلز (پوست بی مغز بیانه پوستدن
 بونده مراد قبی در که عریجه قشر دیرل) (ومغز دن مراد ایچدر فندق و فستق و بادام ایچی کبی
 بضاعت سرمایه) (محصول ترکیب) شخص بی قلبدن یعنی بی محبت حقدن و میل آخرتدن
 طاعت خدا کلز یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلز بلکه ایلدی کبی ریا ایلدر ایچسر قبی دخی
 بضاعت و سرمایه به لایق دکلدر یعنی بیع و شریه لایق اولماز حاصلی تن بی قلب قشری لیه
 بکزر که هیچ بر نسنه به بر امر * تشبیه * نه هر که در مجادله چست در معامله درست * نه حرف نفی
 مجموع ترکیب مصر و قدر (محصول ترکیب) بویه دکلدر که هر کیمه که بحث وجدلده چست
 و چاکلدر معامله ده یعنی تقوا و صلاحده و خدا ایله معامله ده درستدر ز بر ایچه بجاا وارد که
 صلاح و تقوای هیچ یوقدر (معلوم اوله که بوسجعه اداا خبر یعنی سین و نا مقدر در چست
 و بادر سنست تقدیرنده در * بیت * پس قامت خوش که ز بر چادر باشد * چون باز کنی مادر
 مادر باشد * پس جوق دیمکدر) قامت خوش بیانه (که حرف رابط صفت) (ز بر چادر لامیه بونده
 چادر دن دالک فتحیله عورتلر بورندیک چار مراددر که دیار عربده اکثر عورتلر آبی استعمال ایدرلر
 (باز کنی آچه سین دیمکدر) مادر مادر لامیه در معلوم اوله که چون دن برضه غائب محذوفدر ضرورت
 وزن ایچون چونش تقدیرنده (محصول بیت) جوق کوزل قامت که چادر التنده اولور یعنی چار التنده
 جوق قامت لطیف و موزون کورینور اما چونکه اول چاری او سندن آچه سین و کوره سین انک اناسی
 اولور و یا اول چار صاحبک اناسنک اناسی اولور یعنی صورتا کوزل کورینور اما حقیقتده برایشلی قاری

ردشعی

اولور حاصلی ظاهره اعتبار یوق حکم باطنکدر * حکمت * اگر شاهانه قدر بودی پس
 شب قدری قدر بودی * ایکی بودی ده یا حرف حکایه در (محصول ترکیب) اگر کیمه در جمعا
 قدر کیمه سی اولیدی قدر کیمه سی بی قدر و بی اعتبار اولوردی بعضی نسخه ده بی قدر برینه
 چه قدر واقعدر * بیت * کرسنک همه اعل بد خشان بودی * پس قیمت اعل و سنک بکسان
 بودی * اعل بد خشان لامیه (بودی ده یا حرف حکایه در ایکی برده پسله) (محصول بیت)
 اگر هر بر طاش اعل بد خشان اولیدی پس اعل و طاشک قیمتی بکسان اولوردی یعنی ایکنسنک
 بر اولوردی قیمتی ابدی قلیل الوجود اولانک اعتباری زباده ایش کثیر الوجود اولاندن * حکمت *
 نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیبا دروست کاراندرون دارد نه پوست * بصورت با حرف
 ظرف (سیرت زیبا بیانه سیرت خلق معناسنه در) (زیبا صفت مشبهه در باراشق و یا فاشق دیمکدر
 (دروست اصلنده در اوست اوضمیری که به راجعدر) (اندرون بونده قلب معناسنه در) (پوستدن
 مراد ظاهر حالدر) (محصول ترکیب) بویه دکلدر که هر کیمه صورتده ابودر سیرت زیبا انده در
 یعنی هر کس که صورتده و سپاده او و کوزلدر اوله دکلدر که انده سیرت زیبا و اخلاق حسنه
 اوله بلکه بعضیسی بویه و بعضیسی خلافجه در ز برایش قلبکدر پوستک دکلدر یعنی مصلحت
 باطنکدر ظاهرک دکلدر حاصلی هر کسک باطننه نظر ایلان کرک ظاهرینه دکل * قطعه *
 توان شناخت یک روز در شمائل مرد * که تا بجاش رسیده ست پایگاه علوم * شناخت بونده
 شناختن معناسنه در (شمائل مرد لامیه در اخلاق مرد دیمکدر مره هوندن) (که حرف
 بیان) (تا حرف انتها) (بجاش ضمیر مرده راجعدر) (پایگاه یا سکونیه مرتبه دیمکدر) (علومه
 اضافت لامیه در) (محصول بیت) آدمک اخلاق و اطواردن برکونده بتلک ممکندر که زیه دکل
 ابر شمشدر مرتبه علمی یعنی اخلاق و اطواردن کشتنک مرتبه و مقام علمی نه حد ده
 واصلدر بیلک اولور * ولی ز باطنش ایمن مباح و غره مشو * که خست نفس نکردد بسالها
 معلوم * ولی اداا استدراک (باطنش ضمیری) (مرده راجعدر) (که حرف تعلیل) (خست نفس لامیه
 (محصول بیت) اما باطنندن امین و مغرور اوله ز بر اخباا نفس بیلاله معلوم اولمز * تخویف *
 هر که باز کان سیرد خون خودر یزد * (محصول ترکیب) هر کیمه که کارلر له و عناد ایلر سه
 کندی قاتی دو کر یعنی کندی کندی هلاک ایدر ز بر کارلر چیشاماز * قطعه * خویشتن
 رابزرک می بینی * راست گفتندک دویند لوج * می بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین
 دیمکدر (خویشتن مفعول اولی) (و بزرک ثانسی) (راست بونده کرچک معناسنه) (بیند فعل
 مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر) (بینندن) (یک مفعول اولی) (ودو ثانسی) (لوج لا نک ضمی
 وجم عربله شاشی دیمکدر احوال معناسنه) (محصول بیت) خطاب عام طریقیله بیورر که کندیکی
 اولور کورر سین کرچک دیدیلر و یاد بملر در که شاشی بری ایکی کورر یعنی سن غرور و تکبر کدن
 کندیکی اولور کورر کلک شاشنک بری ایکی کورر دیک کی فاسددر ز بر او نه سی یوقدر * زود بینی شکسته
 پیشانی * تو که بازی بسر کنی با قوج * زود زانک ضمیه تیر دیمکدر ظرف زماندر (بیننک
 شکسته مفعول اولی) (و پیشانی ثانسی بازی او یون دیمکدر) (کننک مفعول صریحی) (و بسرله
 (با قوج غیر صریحی) (قوج لفظ مشترکدر تر کسله فارسی بیننده) (محصول بیت) تیر زمان
 الکی شکسته کورر سین سن که باشکله قوچله او یون اوینار سین یعنی کله کله قوچله طوقشور سین
 ترکیبده قوچ جم بحمله در قافیه رعایینجون بونده عربی اوقفور قدر * پند * پنجه باشیر و مشت
 باشیر کار خرد منسد آن نیست * معلوم اوله که بولک کبیر بر مقدرله ملحوظدر (باشیر با حرف
 مصاحبت و یا حرف صله) (باشیر با حرف صله) (محصول ترکیب) از سلاله پنجه طو شفق

درست

و یا ارسلانه پنجه اورمق و بومروغی شمشیر اورمق عقلا ابشی دکلدر زیر انلر کندینی تهلکدیه
 صالماز و مضرتدن احتراز ایدرلر * بیت * جنک و زور آوری مکن بامست * پیش سر پنجه در بغل نه
 دست * زور او و وصف ترکیبدر (آور بدندن زور کتور یچی) و یا حرف مصدر زور اورلک دیمکدر
 (بامست یا حرف مصاحبت) پیش سر پنجه لامیه (سر پنجه قوی و غالب معنایه در) بغل بانک
 و غین معجه نك فتحه لیه قوتانی دیمکدر (نه نونک کسری و هاء اصلیه ایله فعل امر مفرد
 مخاطبدر) نهیدندن مستقبلا تده نونک فتحیه مستعملدر (نه نهادندند دینلر سهوا بیلشدر) دست
 مفعول صریحی (و در بغل غیر صریحی) و پیش ظرف مکانی (محصول بیت) مست ایله جنک
 و زور کتور یچیلک ایلله یعنی انکله محاربه و مقاتله ایدوب اکافوت بازو کی کوسترمه پس قوی
 و غالب کیمسه نك اوکنده الکی قوتانوغکه قو یعنی انکله جنک و جدال ایدوب خصوصت
 کوسترمه * تحذیر * ضعیفی که باقوی دلآوری سکند یار دشمنست در هلاک خویش *
 ضعیفی یا حرف وحدت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) و یا حرف مصاحبت (دلآور
 و صف ترکیبدر آور بدندن بهادر معنایه در) یار دشمن لامیه (هلاک خویش ده بویه در
 (محصول ترکیب) برضعیف که قویله برابر دلآورلک ایلله و اکا بهادر لاق کوستره یعنی اکا بها دراق
 صتا و کندینی اکا کوره دلبر طوته کندینی هلا کنده دشمنک معین و ناصر بدر * قطعه * سایه
 پرورده راجه طاقت آن * که رود یا بار زان بقنال * سایه پرورده کولکده بسلشمش (یعنی ناز و نعمت
 یچنده بیوش) ورا ادات تخصیص (طاقت آن لامیه در) که حرف بیان (یا حرف مصاحبت
 مبارز بهادر دیمکدر) و الف و نون ادات جعدر (بقتل یا حرف صله) قتال مفعله بانک مصدر
 تالیسدر (بامبارزان رودده) قتاله ده متعلق اولقی جائز (محصول بیت) سایه پرورده نك نه
 قدرت و طاقتی اوله ول نسیمه که بهادر ارلرله جنک و مقاتله به واره * سست بازو یچهل میفکند *
 پنجه بامرد آهنین چنگال * سست بازو و صف ترکیبدر بازو سی ضعه ف کیمسه دیمکدر (یچهل
 یا حرف مصاحبت) میفکند فعل مضارع مفرد غائب بر آغورد دیمکدر (پنجه مفعول صریحی
 و یچهل و بامرد غیر صریحی) مرد آهنین چنگال بیانیه در (آهنین چنگال و صف ترکیبدر
 دمور قیقلی (یعنی پنجه دیمکدر) (محصول بیت) ضعیف بازو اولان کیمسه جهنبله دمور پنجه لی
 اولان کیمسه به پنجه راغور یعنی انکله پنجه طوشور آهنین چنگال قوی بازو لیدن کایندر و محکم
 پنجه لیدن عبارتدر * توابع * هر که نصیحت نشود سر ملامت شنیدن دارد * سر بونده سودا
 و هوس معنایه در (محصول ترکیب) هر کیمکه نصیحت دیکلمز یعنی قبول ایلز ملامت ایشتمک
 سودا سمن طو تار حاصلی از ارنقی سودا سمن طو تار (یعنی از ارنقی استر * بیت * چون نیاید نصیحت
 در کوش * اگر کت سرزنش کم خاموش * نصیحتدر کوش تقدیری (نصیحتدر کوششدر
 اگر کت سرزنش کم تقدیری (اگر سرزنش کم) (و یا اگر سرزنش کم) در (خاموش فعل
 امر مفرد مخاطبدر اسم اول دیمکدر) (محصول بیت) چونکه نصیحت قولفکه کر مزا کرن
 سکا و پنجه و سرزنش ایدرسم اسم اول * لطیفه * بی هزارن هنرمندان را نتوانند دیدن همچون
 سکان بازاری سک سکار اینند و شعله برارند و پیش آمدن نیارند * سکان بازاری بیانیه (سک
 سکار بده بویه در) (مفعله غوغا) برآردن قالددرلر دیمکدر (نیاردن فعل ننی مستقبل جمع غائبدر
 (بار بدندن قادر اولسازلر دیمکدر) بر مصدري دخی یارستن در قدرت معنایه (پس نیاردی
 از ستادن اخذنایدن سهوا الماش (محصول ترکیب) هنر سزل هنر بلیری کورمکه قادر اولسازلر
 یعنی انلرله برابرلک ایده مزل و معارضه و مقابله قبله مزل بازار بلیری کبی که آوایتی کوردر و غوغا
 و هوعو قالددرلر یعنی ایدرلر وایلری کلکه قادرا اولسازلر * تحذیر * سفله چون بهتر با کسی

پرنیاید بخشدش در پوستین افتد * پرنیاید چیشامز (یعنی مقابله و معارضه ایده مزل) (محصول ترکیب)
 سفله کیمسه یعنی دنی و ناکس چونکه هنرده و یا هنرله بر کیمسه ایله چیشامز یعنی مقابله و معارضه
 ایده مزل خبائله غیبتنه در شر حاصلی اردنجه قدح ایلکه باشلر * بیت * کندهر اینه غیبت حسود
 کونه دست * که در مقابله کندکش بود زبان مقال * هر اینه البته دیمکدر (غیبت غین معجه نك
 کسری و بانک فتحیه بر کیمسه نك اردنجه غائبانه سو بلکه دیرلر شول سوزی که ایشندیکی تقدیرجه
 مغموم اوله کر اول سو بلدیکی سوز کر چکسه غیبت دیرلر و اگر کذب و دروغ ایه بهتان دیرلر
 (حسود کونه دست بیانیه در) کونه دست و صف ترکیبدر قصه الی دیمکدر نسیمه قادر اولیان
 کیمسنده مستعملدر (که حرف تعلیل) کنسک کاف اول عری و مضمومدر (و کاف ثانی عجمی
 معلوم اوله که نون ساکندن صکره اخرده کاف واقع اولسه البته عجمیدر فاحفظ (شین
 ضمیر حسوده راجعدر) (امامعاده مقله مقیددر) (محصول بیت) حسود کونه دست یعنی عاجز
 بی قدرت البته غیبت ایدر حاصلی غیبتن قومازن برامقابه در بان مقالی کنک اولور یعنی دلی طو تلور
 نطقه قادر اولماز (کنک کاف عجمک ضعیفه فصیحدر دین خطاسو بلمش * شکایت * اگر جور
 شکم نیستی هیچ مرغی در دام نیفتادی بلکه صیاد دام نهادی * جور شکم لامیه (نیستی
 یا حرف حکایه) مرغی یا حرف وحدت (در دام در حرف صله) (نیفتادی یا حرف حکایه
 صیاد مبالغه ایلله اسم فاعلدر آوچی دیمکدر) نهاد فعل ننی حال ماضی مفرد غائب (و یا حرف
 حکایه) (محصول ترکیب) اگر جور شکم بوق ایش سه یعنی آخلق بلاسی بوغیش سه هیچ بر مرغ
 دامه دو شمردی بلکه آوچی دوزاق قورمن دی زیر بوغزدر دی اولسه مرغ دامه وار مزدی
 * غیرت * حکیمان دیردیر خوردن و عابدان نیم سیروزاهدان ناسد رمق و جوانان ناطیق بر کیرد
 و پیران ناعرق کنند اما قلندر آن چند آن که در معده جای نفس نماند و بر سفره روزی کس *
 حکیم کچ کچ (یعنی سیرک) برلر تا کیم طعام هضم اوله (و عابدلر نیم سیر) (یعنی تمام طو یمازلر) تا حرف
 انتها (سدرمق مصدرک مفعولنه اضافتدر رمق سید دیمکدر) (رمق جانک صو کیددر) مراد
 اولیجک جه بیک برلر دیمکدر (تا حرف انتها) (طبقدن مراد یچندن بیک بین اسبابدر صحن
 و تپسی و طاس کبی) (بر کیرد قالددرلر دیمکدر) (تاینه حرف انتها) (عرق کننددر لیه ل دیمکدر
 (معده مملک فنی و عینک کسریله و عینک کسری و عینک سکونیه انسانده حیوان جنسینک
 شیردانی برنده مستعملدر) (یعنی تحریف ایدوب شردن دید کلر بدر) (جای نفس لامیه در) نماند
 فعل ننی مستقبل مفرد غائب قالمه دیمکدر (روزی کس لامیه) (محصول ترکیب) حکیملر سیرک
 بیک برلر تا کیم بید کلری هضم اوله و عابدلر یارم طو پنجه یعنی تمام طوق اولنجه ییمزلر و زاهدلر
 سدرمقچه یعنی جانی تنده حفظ ایلک مقدار پنجه حاصلی اولیجک جه و جوانلر اوکلرندن ظرف
 طعام قالفنجه یعنی یچنده اولانی دو کدنج و پیرلر در پنجه اما قلندرلر اولقدر برلر که معده ده نفسه
 بر قالمه و سفرده کیمسه نك رزقی و نفقه سی یعنی جوانلر طبقده بیک قالماینجه برلر اما قلندرلر
 سفرده اتمک دخی قالماینجه برلر و جائزدر که خوردن فل امر غائب اوله یعنی هر طائفه مذکور
 اولان مقدار ییسنولردیمک اوله * بیت * اسیر بند شکم رادوشب نکیرد خواب * شبی معده
 سکی شبی زدنشکی * اسیر بند شکم لامیه و بیانیه در (بند شکم مجازدر) (وراد آت تخصیص) (نکیردک
 خواب فاعلی) (و اسیر بند شکم مقدم مفعولی) (دوشب ظرف زمانی) (شبی یا حرف وحدت
 (معده مملک کسری و عینک سکونیه ذکر اولان کبی در) (سکی به اضافتی بیانیه در) (و یا حرف نسبت
 طاشه منسوب معده دن (یعنی زیاده طوقلقدن طاش کبی بگشمش معده دن دیمکدر) (دلنک
 و صف ترکیبدر کوکلی طار) (و یا حرف مصدر کوکل طار لغی دیمکدر) (محصول بیت) شکم قیدینه

اسیر اولان کیمسه بی ایکی کیجه او یغو طوعن یعنی ایکی کیجه او یغو او یماز بر کیجه زیاده چوق بک
 بک نقلندن و بر کیجه طعام یعنی بیک بولدیغی اجلدن کوکلی طار لغندن * وعظ * مشورت
 بازنان تهاست و سخاوت بامفسدان نگاه * محصول ترکیب (زنگاره مشورت فاسد در و مفسد له
 سخاوت و کرم نگاه زیرا فساد بک از دیادینه باعثدر * بیت * ترجم بر بک تیر دندن * ستمکاری
 بود بر کوسفندان * بک تیر دندن بیانیه در (ستمکار ظالم دیمکدر) و یا حرف مصدر (محصول بیت)
 کسکین دیشلی قیلنه ترجم ایدوب اتی اسرکک ستمکار لقی یعنی ظالم قدر قبوله حاصلی ظالم له
 مهر و محبت مظلوم له جفا و ظلمدر دیمکدر * بند * هر کرا که دشمن در پیشست اگر نکشد
 دشمن خویشست * (محصول ترکیب) هر کیم که دشمن او کند در اکر اتی اولدر مزسه
 کند یه دشمندر زیرا دشمن فرصت بولنجده اتی اولدر * بیت * سنک در دست و مار بر سر
 سنک * خیره رانی بود قیاس و درنک * خیره رانی وصف ترکیبدر الحق فکری دیمکدر (و یا
 حرف مصدر در الحق وضعیف فکر لیلک دیمکدر (درنک دالک فتحی و کسر یله و رانک
 فتحیه اکلنک دیمکدر (محصول بیت) طاش الکده اوله و سیلان بر طاشک اوزرنده اوله الحق
 فکر لیلکدر قیاس و درنک یعنی اورایمسی و اورمایمسی دیو قیاس و تردد ایلک فکرک فساد دندن
 * و کروهی از خرد مندان بخلاف این مصلحت دیده اند و گفته اند که در کشتن بند یان تأمل
 اولیزست بحکم آن که اختیار باقیست توان کشت و توان هشت تا اکر بی تأمل کشته شود
 تحتلست که مصلحتی فوت شود که تدارک مثل آن ممکن باشد * کروهی یا حرف وحدت (کروه
 کاف بجمک و رانک ضم له بلوک معناسنه در (کشتن بند یان مصدرک مفعولنه اضافتدر
 بندی بند باغ معناسنه در که عریجه قید درلر (و یا حرف نسبت بنده منسوب دیمکدر یعنی
 محروس (و الف و نون ادات جمعدر محسوسلر دیمکدر بعض نسخده بند کان واقعدر (کشت
 کتن و وهشت هشت معناسنه در صالیو بومک یعنی ترک ایلک (تا حرف تعلیل (کشته شود
 اسم مفعولدر مفعول اوله دیمکدر (محمل اسم فاعلدر افتعال باندن (که حرف بیان (مصلحتی یا
 حرف وحدت (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان (تدارک مثل آن مصدرک مفعولنه
 اضافتدر و لامیه در (ممتنع اسم فاعلدر افتعال باندن (محصول ترکیب) اما بر بلوک عقلادن
 بونک خلافتی مصلحت کور مشلدر و دیمکدر که محسوسلری قتل ایلکده تأمل اولر بکر یعنی قتلنده
 عجه ایلماک کرک اول سبیلکه که اختیار باقیدر قتل ممکن و ترک ایدوب از ادایک ممکن زیرا اکر
 تأملسز قتل اولور ایسه احتمالددر که بر مصلحت فوت اوله که اول مصلحت کبی نک تدارکی
 ممتنع اوله یعنی قتل سبیلله فوت اولنجده تدارکی ممتنع اولور بهر حال * مشهوی * بیک سهلست
 زنده بی جان کرد * کشته را باز زنده نتوان کرد * بیک بونک کبی پر زده محکم معناسنه در قتی
 آساندر دیمک اولور (زنده کردک مقدم مفعول صریحی (و بی جان غیر صریحی (و کرد کردن
 معناسنه در (و کشته نتوان کردک مفعول اولی (و زنده مفعول ثانیهی (و باز زمان معناسنی متضمندر
 (محصول بیت) قتی قولاید زنده بی جانسز ایلک یعنی زنده تک جانن الحق امامقتولی بنه جانلی
 ایلک ممکن دکل * شرط عقلست صبر تیر انداز * که چورفت از کان نباید باز * شرط عقل
 لامیه و مقدم خبر (و صبر تیر انداز مؤخر مبتدا و لامیه (و تیر انداز وصف ترکیبدر اندازیدن
 انداختن دن دینلر سهوا بیللر (که حرف تعلیل (از کان رفته متعلقدر (نباید فعل ثنی مستقبل
 مفرد غائب (باز بنه دیمکدر (محصول بیت) شرط عقلدر تیر اندازک صبری یعنی اوقی آمازدن اول
 دوشه جک پری ملاحظه ایلک کرک زیرا چونکه اوق بایدن کنسیدی یعنی جبقیدی بنه عودت
 ایلز * نصیحت * حکیمی که باجهال در افتد باید که عزت توقع ندارد * بعض نسخده ده توقع

و داین سید علی و سروری

عزت واقعدر اضافه * و جاهلی که بزبان آوری بر حکیمی غالب آید عجب نیست که سنکست
 جوهری رانی شکند * بر حکیمی که جهله ایله جمع اولوب مختلط اوله کرکدر که انلردن عزت
 امید ایلله و بر جاهل که تکلمه بر حکیمه غالب اوله عجب دکلدر که طاشدر جوهری کسرایدر
 * بیت * نه عجب کر فر و رود نفسش * عندلیبی غراب هم قفسش * نه حرف ثنی (فر و رود
 لغتده اشاعه کیده دیمکدر اما استعمالده باقمق معناسنه در تنگه تر کیده سسی باتدی درلر (نفسش
 شین ضمیر ضمائر قبل الذ کر طریقله عند لیه راجعدر (عندلیب بلبله درلر (و یا حرف وحدت
 (غراب مبتدا) و هم قفس خبری و جمله صفت عند لیب در (قفسی عرب صادله استعمال ایدر
 و عجم سبیلله (محصول بیت) نه عجب یعنی عجب دکل اکر نفسی بتارسه عند لیب که غراب هم قفسی اوله
 یعنی قفسدشی اوله (حاصلی غرابک آوازی عند لیبک آوازی بی بصر سه عجب دکل * بیت *
 کره زنده را و باش جفا بی بند * نادل خویش نیازارد و درهم نشود * او باش جمع صیغه سبیلله
 مستعملدر لوندان معناسنه و بعضلر دیدیلر که مفردی بوش در قلب بعض طریقله جمع اولدی
 (جفا بی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (تا حرف تنبیه (دل خویش لامیه (و نیازارد دکل مقدم مفعولی
 نیازارد لفظ مشترک در فعل ثنی مستقبل ایلله نهی غائب بیننده انجمنه و یا انجمنین دیمکدر (درهم
 لغتده قر شورش دیمکدر اما بونده بخصور معناسنه در (نشود بنه مشترکدر بخصور اولیه و یا
 اولسون دیمکدر (محصول بیت) اکره زنده ارادل و اسافلدن جفا کور سه البته کندی
 کوکلی انجمنه و یا انجمنسون و بخصور اولیه و یا اولسون * سنک بد کوهر اکر کاسه زرین شکند *
 قیمت سنک نفزاید و زر کم نشود * سنک بد کوهر بیانیه (کاسه زرین ده بویه در (زر التون
 (و یا حرف نسبت (و نون حرف تأکید (شکند فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط واقعدر صبر سه
 دیمکدر (قیمت سنک لامیه (نفزاید فعل ثنی مستقبل آرتمز (یعنی زیاده اولماز (قیمت زر مبتدا) و نشود
 خبر مبتدا (و کم خبر نشود در واسمی تحتنده قیمت زره راجع ضمیردر (محصول بیت) سنک بد کوهر
 یعنی بد اصل اکر التوندن کاسه بی صبر سه یعنی شکست ایدر سه اول سنک فیتی زیاده اولماز (و کاسه
 مکسورک زری قیمتی اکسیر (حاصلی کسریله جوهر بنه نقصان کلز که فیمدن قاله (و قیمته نقصان
 کله (و بیت ضرب مثل حکمنده واقعدر زیاده شهرتندن * لطیفه * خردمندرا که در زمره
 اجلاف سخن صورت نندد شکفت مدار که آواز بر بط باغلبه دهل بر نیاید و بوی عبیر از کند سیر
 فروماند * خردمندرا را حرف تخصیص (که حرف بیان (زمره زانک ضمی و میم سکونیه بلوک
 معناسنه در اجلا فاضافت بیانیه در (اجلاف جلفک جمع در غلیظ طبعی بایس اولان کیمسه به درلر
 (سخن نندد دکل مفعول اولی (صورت ثانیهی شکفت شبنک و کافک ضم له و کسر له به عجب معناسنه
 اسمدر کسره به تخصیص ایدلر بیللر زامش (مدار فعل ثنی مفرد مخاطب طوعه دیمکدر (که حرف
 تعلیل (آواز بر بط لامیه (بر بط ایکی بانک فتحه یله و سکون راییله قو زدر (با حرف مصاحبت (غلبه
 دهل لامیه (بر نیاید چیماز یعنی طاوول یا تنجه آوازی ظاهر اولماز (دهل دالک و هانک ضم له طاول
 معناسنه در (بوی عبیر لامیه غیر عینک فتحی و بانک کسریله کوزل قوقولی اون کبی بر سنه در (کند
 سیرده لامیه در (کند کاف بجمک فتحی و سکون نونله چرکین قوقوبه درلر (سیر سنک کسریله
 صر مساق معناسنه در (فروماند فعل مضارع مفرد غائب بونده مغلوب اولور دیمکدر
 (محصول ترکیب) رعافک که اجلاف و ناسازلر بلوکنده سوزی صورت بغلامز یعنی انلر اراننده که
 سوزی رونق و التفات بولوب مسموع اولماز عجب مدار (یعنی عجب طوعه زرا قیوز آوازی طاوول ایلله
 چیماز (یعنی طاوول یاننده آوازی ایشیدلر و عبیر قوقوسی صر مساق قوقوسندن مغلوب اولور (یعنی
 صر مساق قوقوسی عبیر قوقوسین بصار (زرا لطیف قوقونک خبث قوقو یاننده ظهوری اولماز

رد شرح جیما

* مثنوی * بلند اوز نادان کردن افراخت * که دانای بی شرمی بینداخت * بلند اوز نادان بیانیه
 و مبتدا کردن افراختك مقدم مفعول در (و افراخت فعل ماضی مفرد غائب بوجه لتدی و قالدردی
 دیمکدر زیاده يك چاغر مقدر عبارت در (جملہ فعلیه خبر مبتدا در (بلند آواز وصف ترکیبدر
 یو کسك آوازی دیمکدر (بلند آوازی اضافتدن قطع ایدنر اسلوب مجمله واصل دکلر ایش (کردن
 افراختك معناسنی اقدام و هجوم ایلر نفسیر ایدنر معنای مقصوده مخالف سو یلسلر (که حرف رابط
 صفت (دانارا را اذات مفعول (با حرف مصاحبت (بی شرمی با حرف مصدر حیاسر لغله دیمکدر
 (بینداخت لغته اندی دیمکدر (اما یونده ناساز کلماته بو که غلبه ایلدی دیمکدر (بینداختك دانا
 مفعول صریحی (و بی شرمی غیر صریحی (محصول بیت) یو کسك آوازی بر نادان بو بین بو جلدی
 یعنی يك چاغردی شوبله که ردائی حیاسر لغله مغلوب و مقهور ایلدی (ز بر اجهله ادم اوزر پنه
 يك چاغر معنی بر معرفت انکر * نمی داند که اهنك مجازی * فر و ماند ز بانك طبل غازی * نمی داند
 فعل نفی مستقبل بینر دیمکدر (که حرف بیان (اهنك یونده اوز معناسنه در مجازی به اضافتی بیانیه
 (معلوم اوله که علم انعام اصولی در در اولکسی راستدر که جیبی نعماتك اصلیدر ایکنجیسی عراقدر
 اوچنجیسی زیرافکننددر در دنجیسی اصفهاندر بودردن هر برینك ایکی فرعی وار لیکن بز یونده
 لازم اولانی بیان ایدر ز انجق پس عراقك ایکی فرعی وار بری مایه و بری یوسلک در و هرابکی
 فرعدن نخرج اولان نغمه آواز در پس مایه و بوسلک آواز سی جاز در فاحفظ (پس شراحك
 جاز اون ایکی مقامدن بر مقامك اسمیدر دیدکدری باطل ادادر که محض جهلدن ناشیدر
 و بعضیسی علم انعام برینه علم موسیقی دیمش خط ایلش ز بر موسیقی صافی ترغادر غیری نسنه
 دکلر (اهنك مجازی مرهوندر (فر و ماند سابقا مذکور اولان کیدر (بانك طبل غازی لامیه
 و بیاندر (طبل طاوول معناسنه در (غازی لفظ مشترکدر اهل غزایه و جانبازه دیر لیکن طبل
 غازی طاووله دیر طبل بازدن احتراز ایچون (پس یونده جانباز طاوول دین خیلی پهلوانلق اظهار
 ایلش (محصول بیت) بلند آواز نادان بلز که اهنك مجازی یعنی آواز مجازی طاوول اوزندن بر قالور
 یعنی انك باتنده ایشیدلر ز بر طاوولک باتنده بوری و صورنای وزیل و بونلر کیلر ایشیدیلور انجق
 (نازك نغمه که انسان خنجره سندن پیدا اولور قنده ایشیدیلور * حکمت * جوهر اکر در
 خلایق اقتد همچنان نفیسست و غبار اکر بر فلک رسد هنوز خبیس استعدادی تربیت در ریغت
 و تربیت نامستعد ضایع خاکسترا که چه نسب عالی دارد که آتش جوهر علویست ولیکن چون بنفس
 خود هیزی ندارد با خاک برارست قیمت شکریه از نیست که ان حاصبت و یست * خلایق خاک فتعی
 و کسریله چرکاب معناسنه در (همچنان کذلک معناسنه در یعنی دوشمزدن اولکی کی (هنوز الان
 دیمکدر بعضی نخندده همان واقعدر هنوز برینه (استعدادی تربیت بیانیه و مبتدا (و در ریغت
 خبری (و تربیت نامستعد مصدرک مفعولنه اضافتدر و مبتدا و ضایع خبری (خاکستر کول (نسب عالی
 بیانیه (که حرف تعلیل (آتش مبتدا (جوهر علوی خبری (با حرف ظرف (نفس خود بیانیه (هیزی
 با حرف وحدت و یاتکبر (محصول ترکیب) جوهر اکر خلاصه دوشمزدن برینه نفسیدر یعنی ذاتنه
 تغیر و نقصان کلز و غبار اکر فلکده ابر بشورسه بیه همان خبیسدر یعنی مقام شریفه وصول ایلر
 خستادن جوقوب شریف اولمز تریشتر قابلیت طبل و حیدر یعنی استعدادی اولان کیمسه فی تربیه
 الیوب اهل اهلک ظلم و جعفر و ناقابلی تربیه اهلک ضایعدر کول اکر چه عالی نسب طونار یعنی
 نسبی عالیدر بر آتش جوهر علویدر ز بر اعتنا صرک جیعتدن اعلالدر اما کولک چون کندی نفسنده
 جوهری یوقدر خاکله برادر اندن جوق تفاسوق یوقدر شکرک قیمتی قشدن دکلر بلکه اول
 قیمت و اعتبار کندی خاصیت و خاصه سیدر * مثنوی * چون کنعان را طبیعت بی هنر بود *

رد شراح جیعا
رد شراح جیعا

رد شراح جیعا
رد ابن سید علی

رد شعی

بیمزادکی قدرش نیفرود * کنعان حضرت نوح علیه السلام کندینه عاصی اولان اوغلیدر که سائر
 مشرکله طوفانه غرق اولدی (را اذات تخصیص بیغامبر و پیغمبر و پیامبر و پیغمبر هب بر معنایه در خبر
 ایکنجی دیمکدر (بریدنن (کاف عجم هاب رسیدن بدلدن (و یا حرف مصدر (نیفرود فعل نفی ماضی
 مفرد غائب افزودندن که لازمه متعدی بینده مشرکدر یونده متعدیدر که قدر مفعول ایدر (محصول بیت)
 چونکه کنعانك خلقت و طبیعتی هنر سز ایدی پیغمبر اوغلی اولوق قدری بی ار ترمدی بلکه سائر
 مشرکانه سبیه غرق اولدی (فکان من المرقین) انك حقنددر * هنر بنای اکر داری نه کوهر *
 کل ز حدیست و ابراهیم از ازر * هنر بنایك مقدم مفعول ایدر کوهر دن مراد یونک کی برلده اصلدر که
 نسبدن از حضرت ابراهیم علیه السلام بابا سیدر که تلر یوناردی (محصول بیت) هنر کوستر اکر
 وار یسه کوهر و نسب کوسترمه کور مز مسین که کل دیکندن طوغرو پیدا اولور و ابراهیم از ردن
 پس اصله و نسب اعتبار بوق بلکه ذاته و حسبدر * لطیفه * مشک انست که بیوید نه ان که
 عطار بگوید دانا چون طبله عطار ست خاموش و هنر بنای نادان چون طبل غازیست بلند
 اوز و میان تهی * بیوید فعل مضارع مفرد غائب بویدنن لازمه متعدی بینده مشرکدر
 یونده لازمدر قوق و بره معناسنه (طبله عطار لامیه در طبله عطار اولدر که عطار دیار عرب
 و عجمده بر طبله به انواع مجتراتی ترتیب ایدوب صتار اما رومده بو اسلوب اولمز (هنر بنای وصف
 ترکیبدر نمایندن هنر کوستر میجی دیمکدر (بلند آواز وصف ترکیبدر (میان تهی ده وصف
 ترکیبدر ایچی بوش دیمکدر (محصول ترکیب) مشک اولدر که سکندی قوقعه یعنی قوقوسی
 چبقه اول دکلدر که یعنی عطار سوبلیسه عطارک تعریفله اولان مسکه اعتبار بوقدر عالم
 طبله عطار کی اسمیدر و هنر کوستر میجی یعنی تصلف الیوب اظهار هنر ایلر اما نادان
 طاوول کی بلند آواز و ایچی بوشدر یعنی همان او کتمه سی وارانجق اما هنر دن بی بهره در طبل
 غازی بی جانباز طاووله تخصیص ایلین طاوول کی میان تهی در * قطعه * عالم اندر میان
 جاهل را * مثلی گفته اندن صدیقان * میان جاهل لامیه (جاهلدن مراد جنسیدر (و را
 معاده عالمه قیددر عالم را میان جاهلان تقدیرنده در مرهوندر (مثلی با حرف وحدت (مراد مثلدن
 تمثیلدر (صدیقان صدیقك چه بدر صادق و دال مشددك کسره لریله صفت مشبهدر (محصول بیت)
 جهله ار اسنده عالمه بر تمثیل سو یلسلر صدیق اول تمثیل بیت نایدر * شاهدهی در میان
 کوزانست * صحفی در میان زنده بقان * شاهدهی با حرف وحدت (صحفی ده بویه در
 (زنده بقان (زانك و دالک کسره لریله (زنده بقك چه بدر ملحدان معناسنه (یعنی حشر اجساد
 قائل اولیان ظالمدر (محصول بیت) جاهل ار اسنده عالمك مثلی بر محبوبدر کور را اسنده
 و بر صحفی زنده بقار اسنده یعنی بونلر بکر عالم جهله ایچنده * بند * دوستی را که بگیری فراچنك
 آرند نشاید که بیکدم بیازارند * دوستی (با حرف وحدت و را اذات مفعول (که حرف رابط صفت
 (با حرف ظرف (و عمر یونک کی برلده مدندن عبارت در (و یا حرف وحدت بر مدینه و بر زمانه
 دیمکدر (فرا یونک کی برلده اذات صله در (چنکدن مرادال در (آرند فعل مضارع جمع غائیدر
 (بیکدم (با حرف ظرف (و دم نفس وساعت معناسنه در بر دمه و بر ساعتد دیمکدر (بیازارند
 فعل مضارع جمع غائب ایچیده لر دیمکدر (محصول ترکیب) بر دوستی بر مدینه اله کتوره لر یعنی
 تحصیل ایده لر لایق دکلدر کیم آتی برنفسده انجیدوب بحضور ایده لر * بیت * سنی مجنبد
 سال شود اول پاره * زهار نایک نفس نشکنی بسنك * سنی با حرف وحدت (مجنبد سال با حرف
 طرف نیجه بیلده دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی (یعنی اسمی تحتند شکره راجع
 ضمیردر (و خبری (لعل پاره در (تقدیری پاره لعل در (زنه را اذات تنبیه (تا حرف تأکید (با حرف

رد شعی

زندیق مطولده بیان اولند یعنی
 اوزره صانع عالمی نافی وقاموس
 بیایه نیجه نور و ظلمت قدیم
 اولمشریه قائل اولان و علی
 قول آخرته در بویته ایمانی
 اولیان دینسز لره و عند
 البعض کفری کیر ایوب صورتا
 ایمان و اسلام اظهار ایدن
 منافقه دینور للطابع

طرف (يك نفس برنفسده ديمكدر) شين لعل پاره به راجعدر (نكته فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب صيغه سين ديمكدر) يعني كسر ايله سين (محصول بيت) برطاش نيجه ييلده برامل پاره سي اولور زنه رتارنفسده اتی طاشله كسر ايله سين بويت چكن نتره تمام تنور و تنظيردر * تشبيه * عقل در دست نفس چنان گرفتارست كه مرد عاجز در دست زن گر بر * دست نفس لاميه در مجزا (مردعا جز بيايه زن گر بزه بويله در) گر بر كاف عجمك ضمي و رانك سكوتی و بانك ضميله زورلی و قوتلی وز يك ديمكدر (محصول تركيب) عقل نفسك الله آنجلين گرفتاردر كه عاجزار قوتلی عورت الله * بيت * در خرمی بر سرایي بيند * كه بانك زن ازوی برآيد بلند * در خرمی بيايه در ياه بطيله (بر سرایي با حرف وحدت) كه حرف رابط صفت (بانك زن لاميه در عورتك اوازی) وی ضمير غائبدر سرایه راجع (برآيد جبقار ديمكدر (محصول بيت) اول اولك اوزر ينه شلك و شاد بلي قیوسنی بغله يعني قبه اندن عورتك اوازی بوكسك جيقه يعني عورتك اوازی طاشره ده اولان خلق ايشيده * حكمت * رای بی قوت مكر و فسونست و قوت بی رای جهل و جنون * رای فكر ديمكدر (بی قوته اضافتی بيايه در) يعني بی قوت عقل مكر و فسون عطف تفسيری قیلندند زانده و بی فائده ديمكدر (قوت بی رآيد بيايه در) يعني قوت عقل بی رای و تدبير جهل و جنوندر (محصول تركيب) رای خالص بی قوت عقل و بی فائده و بی نيجه ايشدر و عقل بی رای و تدبير صافي جهل و جنوندر حاصلی رای و تدبيره عقل لازمدر و عقله رای و تدبير لازمدر يعني هرايشده عقل و رای بيله اولی كرك * بيت * نمير بايد و تدبير و عقل انكه ملك * كه ملك و دولت نادان سلاح جنك خداست * نمير (ياه اول اسلوب عجم اوزره ضرورت وزن همچون حذف اولمندر) ملك لفظ مشتر كدر مملكت و سلطنت پيشنده بونده ايكنه ده ماساغ راز كه حرف تعليل (دوات ملكه معطوف و نادانه مضافدر لاسيه ايله) سلاح جنك خدا لاميلدر (محصول بيت) انسانه نمير و تدبير و عقل كرك اندن صكره مملكت و سلطنت زير نادانك ملكی و وانی خدا ايله جنك ايله كه برآقدر (يعنی خداك امر و نهينه مخالفت ايله كه سيبدر * تربيت * جوانمردی كه بخورد و بدهد به از عابدي كه روزه دارد و بنهد * جوانمردی با حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) عابدي با حرف وحدت (كه حرف رابط صفت اوزره داردك مقدم مفعولی اوزر طوته ديمكدر) بنهد فعل مضارع مفرد غائب قويه ديمكدر (يعنی صقلیه و حفظ ايله) حاصلی ادخار ايله (محصول تركيب) بر خنی كيمه كه بيه و غريبه بدل ايله بكد رشول عابد دن كه صائم اوله و كندی عيسيه و بيه كندی همچون حفظ ايله * مطابقه * هر كه ترك شهوت از بهر قبول خلق كرده است از شهوت حلال در شهوت حرام افتاده است * ترك شهوت مصدرك مفعولنه اضافيدر شهوتدن مراد لذت دنيويه در (هر اادات تعليل) قبول خلق مصدرك فاعلنه اضافيدر يعني خلقك مفعول اولمچون (شهوت حلال و شهوت حرام بيايه لدر) (محصول تركيب) هر كيمه آرزو و لذت دنيای خلقك قبول همچون ترك ايلسدر يعني پرهيز كار مراض اكلسونلر ديو لذا نذ ديادن كسان لذت حلالدن لذت حرامه دوشمندر زير ايلديكي وضع ربايله در ربالسه اهل تحققي قنده كدردر العباد بالله تعالى * بيت * عابد كه نه از بهر خدا كوشه نشيند * بيجاره در آينه ناريك چه بيند * كه حرف بيان (نه حرف نفی معاده نشينده مقيددر) كوشه نشيندك ظرف مكاني بر در تقدريله (از بهر خدا ده اكاملتقدر) در حرف ظرف (آينه ناريك بيايه) (چه اادات استفهام) بيند فعل مضارع مفرد غائب نه كورر ديمكدر استفهام انكاري طريقه يعني كورمز (عابد مبتدا و مابعدی صفتی) بيجاره مبتدا نانی (وچند بيند خبر نانی و نانی خبر بيله خبر اول بيجاره عابد دن بدل اولمقده

جائزدر (محصول بيت) عابد كه خدا همچون كوشه ده اوتورميه يعني الله همچون كوشه نشين اوايه ربا همچون اوله بيجاره عابد قراكلق آينه ده نه كورر يعني آينه قباي كه ربا زيكيله باسلمش اوله انده نور و قبض خدا عكس ايلز * لطيفه * اندك اندك خيلي شود و قطره قطره سيلی گردد يعني آنان كه دست قدرت ندارند سنك خرد نكه دارند تا وقت فرصت دمار اردماغ ظالم برآند * اندك اندك تا كيد لفظی (خيلي با حرف تنكير بونده چوق ديمكدر) (شود اولور ديمكدر) (و قطره قطره ينه تا كيد لفظی) (سيلي با حرف تنكير) (خيلي و سيلي يالينه حرف وحدت دين لذت كلامدن بيجار ايش) (كرد فعل مضارع مفرد غائب شود كي صبر و رت معناسنی افاده ايدر اولور ديمكدر حضرت شيخ معنای مرادی يعني ايله شرح ايدوب بيورر) (آناك جميدر انلور ديمكدر) (كه حرف رابط صفت) (دست قدرت بيايه) (ندارند طومنز ل بوقلقدن ككيدر) (سنك خرد تركيب مزجي در) (سنك زيره كي طاش اواغی ديمكدر تركيب اضافی ده اولمقده قابلدن) (نكه دارند فعل امر جمع غائب حفظ ايلسونلر ديمكدر فعل مضارعده اولمق ممكندر امكان بعيد ايله) (تا حرف تعليل با حرف ظرف) (وقت فرصت لاميه) (دمار دالك فتحي و كسر بيله انتقام معناسنده در) (دماغ دالك كسر بيله بونده باشك يني سي مراد در) (برآندن جبقاره ل ديمكدر (محصول تركيب) از اجق از اجق برنسنه بری برينه منضم اولنجه جوق اولور مثلاً صوقطره قطره بريره جمع اولنجه سيل اولور بونك معناسنی بودر كه شونلرك كه دست قدرنلری بوقدر يعني برنسنه به قادر دكلر سنك خردن بى حفظ ايدر و با حفظ ايلسونلر تا كيم فرصت و قنده طامك دماغندن انتقام حاصل ايله لر يعني دماغنی جبقره لر حاصلی اندن انتقام اله لر يعني اتی هلاك ايله لر ديمكدر * بيت * و قطر على قطر اذا اتفقت نهر * ونهر الى نهر اذا اجتمعت بحر * قطر لفظاً مرفوع مبتدا على قطر جار مجرور بيله اتفقت متعلقدر (اتفقت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه در افتعال بابندن اصلی و تفقت ایدی قبل نام افتعال واو واقع اولدی تا حرف در حرف و ف هموسه دن و واو حرف در حروف مجهوره دن بينهما تنافر و تباعد واقع اولد بيجون واوی ياه لب ايدوب تاني ناده ادغام ايلديلر) (اتفقت اولدی) (نهر لفظاً مرفوع خبر مبتدا لر) (ونهر لفظاً مرفوع مبتدا) (الى نهر اجتماعته متعلق اجتماعت انضمت معناسنی متضمنی اولد و بيجون الى ايله تعديه ايلدی) (بحر لفظاً مرفوع خبر مبتدا لر) (محصول بيت) طيله طيله اوزره فتن متفق اولسه ارمق اولور يعني قطرات بری بريله مجتمع اولسه نهر اولور ونهر نهر بيله مجتمع اولسه بحر اولور يعني انهار بری برينه منضم اولسه بحر عظيم اولور * بيت * اندك اندك بهم شود بيار * دانه دانست غله در انبار * دانستی هاء رسمي و همزه مجاليه ايله يالزلر املان اكاه دكلر ايش (محصول بيت) از اجق از اجق بری بريله جمع اوليچق جوق اولور كورمزمی سين كه انباره غله دانه در يعني دانه لر بری بريله جمع او اوب بر انبار طوب طوب اولور (غله غينك فتحي و لامك تشديد بيله تور كيمه نخل ديدكلر بدر * حكمت * عالم را نساید كه سفاقت از عامی بحلم در كدراند كه هر دو طرف را زبان دارد هيئت ان كم شود و جهل اين مستحكم * عالم را رادات مفعول (كه حرف بيان) (سفاقت مصدر در سغه دن يعني حسن بابندن زير بولفت ايكي بابدن مستعملدر علم و حسن علمدن مصدر سغه اما حسن دن سفا و سفاقت كلور) (بونده حلك نقیضی مراددر) (عامی جاهل معناسنده در) (اصلنده ميم مشددر اما بجم تخفيف بيله اوقور) (بحلم با حرف سبب) (در حرف تا كيد) (كدراند فعل مضارع مفرد غائب كچوره ديمكدر) (يعنی حلم سبيله سفاقتنی ترك ايله) (حاصلی سفاقتدن انماض عين ايله كه حرف تعليل) (هر دو طرفدن مراد عالم و عاميدر) (ارات صله) (هيئت آن لاميه اشارتدر عالمه) (كم بونده ناقص معناسنده در) (جهل اين لاميه اشارتدر عامی به) (مستحكم محكم

ردشحي

ردشراح جيجا

مستحكم ذه قیاس اسم فاعل
وزنی اوزر ينه كك ایدی
زیرا المستحكم فعل لازمدراندن

اسم مفعول كلز مكر كه حرف جر ايله لكن بونده كم كلمه سنه سميع موافق اولسون ديو اسم مفعول ايراد ايلش قندير

۹ (طیحه) نسخه مستعمله در
للاطباع

(یعنی قوی دیمکدر) (محصول ترکیب) عالمه لایق د کلدن حام سبیلله عامیدن صادر اولان سفاقتی
اهمال ایدوب ترک ایله یعنی ایلدیک سفاقتیه مقید اولوب ۹ دتیه زیرا ایکی جانبیه بیله زبان
ویر عالمک هیسته نقصان ویر و عامینک جهلی محکم اولور زیرا بونک اهمالیه اکا غرور
کلور که طغیانیه سبب اولور * بیت * چو یا سقله کو بی بلطف و خوشی * فزون کردش
کبر و کردن کشی * جوادات تعلیل (با حرف صله) سقله الحقی و دتی کیمسه (فزون افزونیدن
مخفدر زیاده معنایه اسمدر) (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (شین ضمیر معناده
کشی به مقیددر کشیش تقدیرنده) (کردن کش معنایه معنایه در (محصول بیت) چونکه
الجغه (یعنی دتی به و سقیه لطفله و ایلکله سوز سوز بیه سین کبری و عنادی زیاده اولور
(یعنی وسوسه به دوشر که بنیدن قورقدیغندن بکا ملایم سو یلردیو * موعظه * معصبت
از هر که صادر شود ناپسندست و از علما ناپسند تر که علم سلاح جنک شیطانت و خداوند
سلاح را چون باسیری برند شر مساری بیشتر بود * معصبت یعنی کناه و عصبان (ناپسند
نامقبول دیمکدر) (زیرا خدایه خلاف و شیطانه طاعتدر) (و از علما اما علما دن (ناپسند تر
نامقبول کدر) (که حرف تعلیل (علم مبتدا) (سلاح جنک شیطان لا میلردر) (و خبر مبتدا (واو
حرف حال) (خداوند سلاح لامیه صاحب سلاح دیمکدر) (و اادات مفعول (چون حرف
تعلیل) (با حرف مصاحبت) (اسیری یا حرف مصدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلده لردیمکدر
(خداوند مفعول صریحی) (و باسیری غیر صریحی) (شر مساری مبتدا) (و با حرف مصدر بیشتر بود
خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب تعلیل (محصول ترکیب) عصبان و کناه هر کیدن که صادر
اولور سه نامقبولدر) (اما علما دن نامقبول کدر) (زیرا علم سلاح جنک شیطانتدر) (یعنی شیطانه
جنک ایلکله بر اقدیر و براق صاحبی چونکه اسیر لکله ایلده لرحالت زیاده ترک اولور * مثنوی *
عای نادان پریشان روز کار * یزدان شمن ناپرهیز کار * عای نادان پسانیه (پریشان روز کار
وصف ترکیبی وصف عای و مبتدا و مصراع ثانی خبری) (دانشمند ناپرهیز کار بیانیه) (محصول بیت)
احوال و اموری پریشان عای نادان پرهیز سز دانشمنددن بکدر (یعنی بوصف ثانی دانشمند دن
اول صفتی عای بکدر عای بی جهل صفتدن خبر ایلک که کدر کم نادانه اضافتی صحیح اوله (یعنی
عوامدن بر شخص معنایه * کان بیانیای از راه اوفتاد * وین دو چشمش بود در چاه اوفتاد *
کان که حرف تعلیل ان اشارتدر عای به (با حرف مصاحبت ناینا نادان نئی بیناصفت مشبه در
یتیدندن کوره کن دیمکدر) (و با حرف مصدر ناینا لقله دیمکدر اوفتاد و اوایه دوشدی دیمکدر) (وین
اسم اشارتدر دانشمند (محصول بیت) زیرا عای ناینا لقله یولدن دوشدی یعنی جهل نادان لقله
ضلالته دوشدی اما دانشمند ایکی کوزی و ارا بکن چاه ضلالته دوشدی (یعنی اول جهل ایله
ضلالته دوشدی و بوجمله عامل اولد یغندن * مطایبه * هر که در زند کی نانش نخورند چون
بمیرد نامش نبرد * (محصول ترکیب) هر که دیر یلکند و صاعقلغند (یعنی حال حیانتده
تکین بجزل چونکیم اولور یعنی اولیجک آذنی ایلتمز یعنی اکزل * حکمت * یوسف علیه السلام
در حاکم سالی مصر سیر نخوردی تا کرستان را فراموش نکند لذت انکور زن بیه داند
نه خداوند میوه * خشک سال قورقلق بیل (و با حرف مصدر مصره اضافتی لامیه در) (با حرف
تعلیل زن بیه طول عورت (محصول ترکیب) یوسف پیغمبر علیه السلام مصرک قورقلق
یلنده (یعنی خطایق یلنده طوق یزدی) (یعنی طوبیج یزدی تا کیم آخری فراموش ایلله
بلکه کند بی اثر دن ایلک قصد ایدردی آخر حالی بک چون (زیرا اوزومک لذتی طول
عورت بلور که فقیر و محتاجدر میوه صاحبی) (یعنی انکور امی بیلز) (زیرا مراد ایلدیکه

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

بیهی
نسخه

الوراکل ایدر * مثنوی * آن که در راحت و تنعم زیست * اوجه داند که حال کرسنه چست *
(تنعم فعل با بنیدن مصدر در نعمت ایچینده اولوق) (زیست فعل ماضی مفرد غائب در لیدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (حال کرسنه لامیه) (محصول بیت) (اول کیمسه که نعمت و راحتده تعیش ایلدی
یعنی انده بیودی و کچندی اول کیمسه نه ییلور که آجک حالی ندر) (حاصلی اجک حالی اول کیمسه
ییلور که اچلق چکمش اوله * حال درماندگان کسی داند * که باحوال خود فروماند * حال
درماندگان لامیه در) (مانده عاجز کاف عجم حرف توسط و الف و نون اادات جمع) (که حرف ربط صفت
(با حرف ظرف) (احوال خود لامیه) (فروادات تا کیددر اما مانده مستعمل اولسه عاجز معنای
افاده ایدر) (ماند بونده فعل مضارع مفرد غائبدر) (ماند ندن قالمق معنایه مانندن دیدنر
غلط سو یلدر (محصول بیت) عاجز ترک حالی بر کیمسه ییلور که کندی احوال و اطوارنده عاجز قاله
یعنی دوری عجز چکن ییلور عاجز ترک حالی * قطعه * ای که بر مرکب نازنده سواری هس دار *
که خر خار کش مسکن در اب و کلاست * ای حرف ندامتادی مخذوف تقدیری ای کسی که
(مرکب نازنده بیانیه یلیجی و یو پریمی بنت دیمکدر) (یعنی چو بک و چاک مرکب) (سواری یا ضمیر
خطاب اتلی سین دیمکدر) (هس دار هوشله فعل امر مفرد مخاطبدر اوصک طوبت یعنی اوصلی اول
حاصلی عقلک اویار) (که حرف تعلیل) (خر خار کش لامیه و یا بیانیه) (خار کش وصف ترکیبی در
دیکن چکیجی دیمکدر) (مسکینه اضافت بیانیه در بیه بطنیله) (خره خار کش صفت اول اولجیه
مسکن صفت ثانی اولور پس ایکی اضافت بیه بیانیه اولور تا مل (محصول بیت) ای شول کیمسه که
یلیجی مرکب (یعنی بنت اوزره سوار سین عقلک باشیکه دوشسر) (یعنی جمع ایله و بیهوش
و غافل بوریمه) (زیرا مسکن خار کش خری و یا مسکن خار کش خراب و کل اراستنده در) (یعنی
آب و کلاه باشم قالمش جیقامز برمد ایله بالحقدن چیقسون) (مسکن برینه سوخته یازان وزنه
خفت و برمش) (لیکن نسخه له مخالف یازمش) (و بالجمله ضرورت وزن ایچون مسکنک یاسی تلفظه
کلز * آتش از خانه همسایه در ویش بخواه * کانچه بر روزن اومی کدرد دود دلست * خانه
همسایه در ویش لامیه و بیانیه در) (همسایه قوکی ودر ویشدن مراد فقیردر) (آتش بخواهک
مفعول صریحی و از خانه غیر صریحی) (بخواه فعل نهی مفرد مخاطبدر) (خواهید ندن دله و ایسته
دیمکدر) (کانچه که حرف تعلیل آن اسم اشارتدر چه نک مضمنه) (بر روزن او بعض نسخه ده
از روزن او واقعدر معنی بر در) (روزن رانک و زانک فخر بیه و واول سکوتیه باجه و بجه بونده مراد
او جاقدر که عجم بخاری دیر اوزمیری در ویشه راجعدر) (می کدرد فعل مضارع مفرد غائب کچر دیمکدر
یعنی مرورایلر) (محصول بیت) فقیر قو کشتنک خانه سندن آتش ایسته زرا اول نسنه که انک باجه سندن
واو جاقندن چقار کوکلی دوتونیدر یعنی دود ایدر حاصلی فقر قو کشتنک احوالنه نظر ایلکله
ترغیدر) (بخواه فعل نهی در) (خواستن دن دینلر سهو ایلشدر * وعظ * در ویش ضعیف حال
در تنگی خشک سال میرس که چونی مکر بشرط ان که مرهبی بر ییش نهی و معلومی در پیش *
در ویش ضعیف حال بیانیه ضعیف حال وصف ترکیبی در) (و اادات مفعول) (در حرف ظرف
تنکی خشک سال لامیه) (تنکی) (با حرف مصدر خشک سال ترکیب مز جیدر قورقلق ییل معنایه
صالده سال خشک ایدی اضافتیه صکره ترکیب مز جی ایلدیلر) (میرس فعل نهی مفرد
المخاطبدر پرسیدندن صورمه دیمکدر) (در ویش مفعول صریحی و در تنگی غیر صریحی) (که حرف
بیان) (چونی و او اصلیه و یا خطایه نیجه سین دیمکدر) (مرهبی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
(ریش بونده یاره معنایه در ویش ضمیر در ویشه راجعدر نهی فعل مضارع مفرد مخاطب
قویاسین دیمکدر) (و معلومی پیش بونک کی بر لده معلومدن مراد تقدیر) (محصول ترکیب)

احوال و اطواری ضعیف اولان در ویشه قور اقلق و قحطلق بیل طار لغنده صورمه که نیجه سین
و حالک ندر الا اول شرطله که فقر و فاقه یاره سنه احسان و کرم مرهمنی قویاسین و او کند بر مقدار
نقد براغه سین حاصلی بونک کی بیلده اله بر سنه و بروب عطیه ایلا نیجه ندر حالک در ویش دیو
صورمه سین * قطعه * خری که بیتی و باری بکل در افتاده * بدل برو شفقت کن ولی مرو
بسرش * خری (یا حرف و حدت) (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) (بدی فعل مضارع
مفرد مخاطب کور رسین دیمکدر) (بار خره معطوف) (و یا حرف وحدت) (بکل یا حرف صله
در حرف تأکید) (افتاده دوشمش دیمکدر ماضیدن قسم) (بدل یا حرف مصاحبت دله
یعنی کوکل ایله) (بر واصلنده بر اویدی) (بر حرف صله و یا استعلا) (شفقت شین وفا و فافک
فحقه بله می جت دیمکدر اسرکت معناسنه) (کن کاف عربیک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر
ایله معناسنه) (ولی ادات استدراک) (مرو فعل نهی مفرد مخاطبدر رویدندن کته دیمکدر) (بسرش
یا حرف صله و شین ضمیر خره را جعدر) (محصول بیت) (بر خری و بر یوکی یعنی یوکیله یا خفه که
دوشمش کوره سین کوکل ایله اکا شفقت و مرجع ایله اما باشنه و یانسه واره اکر یا خفدن
چقر مغه قادر دکل ایسک) (مرو برینه مزین یازان نسخه ره مخالف یازمش * کنون که رفتی
و پرسیدیش که چون افتاد * میان بیند چو می دان بکیردم خرش * کنون کاف عربیک و نونک
ضمه لایله اکتوندن مخففدر شمعی معناسنه) (که حرف بیان) (برسیدی یا ضمیر خطاب) (شینه
اتصال ضرورت وزن ایچون مفتوح قلنددر شین قرینه ایله صاحب خره را جعدر زیر خ
و باری صاحبز اولماز الیه) (بس پوشین حرف زائددر دینلر زائد سو باشلر) (که حرف بیان
(چون جیم عجم و و او اصلیه ایله نیجه دیمکدر کیف معناسنه) (میان بل معناسنه در که عرب اکا
وسط دیر) (بندک مقدم مفعولیدر بیل بملقندن مراد پراقلنوب حاضر لقمدر) (چو ادات تسمیه
(مردان الف و نون ادات جمع از لر دیمکدر) (بکیر فعل امر مفرد مخاطبدر کیریدندن طوط دیمکدر
کرفتندن دینلر سهوا بیلشلر) (دم خر لایمه و مفعول بکیرددر دم دالک ضمیمه و تشدید میله قو برق
دیمکدر تشدید ضرورت وزن ایچو ندر شین بینه صاحب خره را جعدر سابق کی شعر ایچون
زائددر دینلر زائد سو باشلر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقیه بهرور شدیکه واردک صاحبی
صوردک که یا خفه نیجه و نوجهمه دوشدی دیو بلیکی بغله یعنی انکیکی بلیکه چال و خرنیک
قور برینه یادش بعض نسخه ده کوش خرش واقعدر * وعظ * دوچیر محال عقلست خوردن
یش از رزق مقسوم و مردن پیش از وقت معلوم * (محصول ترکیب) (ایکی نسته محل عقلدر
بریمی رزق مقدر و مقسومدن زیاده بیک و بریمی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولک
حاصلی از لده مقدر اولندن زیاده بین و اجل کوندن اول کیمسه اولمز * قطعه * قضا دکر
نشود کز هزار ناله و آه * بشکر یا بشکایت برآید از دهنی * قضادن مراد حکم از لیدر دکر بونده
غیر معناسنه در یعنی تغییر و تبدیل اولمز (هزار ناله و آه مرهوند) (بشکر یا حرف مصاحبت) (یا
حرف عطفرام و او معناسنه) (برآید چقا دیمکدر) (قضا مبتدا نشود خبری هزار معدودیه
مبتدا) (برآید خبری ایکی یا واز حرفی خبره متعلقدر) (دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت)
قضا و قدر خدا متغیر اولماز اکر بیک ناله و آه شکره و یا شکایتله بردهندن چقبه یعنی بر کیمسه کندی
حالدن کر کیمه شا کرا وادون و کر کیمه شا کرا وادون انکیچون حکم ازلی یوزلماز * فرشته که
و کیست بر خرنیه باد * چه غم خورد که بمرد چراغ پیوه زنی * فرشته یا حرف وحدت) (وهمزه
حرف توسط همزه وحدت ایچوندر دین غلط سو باش) (که حرف رابط صفت) (و کیل موکل
معناسنه در که مراد حضرت میکائیلدر) (خرینه باد لایمه) (که حرف بیان) (بمرد فعل مضارع

رد سروری

رد شرح چبعا

رد ابن سید علی و سروری
رد شرح چبعا

رد شمع

مفرد

مفرد غائب سونه دیمکدر زیرا مردن لفظ مشترکدر اولمکه سو نمک پیننده (چراغ پیوه زن
لامیه) (و یا حرف وحدت پیوه زن برینه پیوه زن یازان صحیح نسخه ره مخالف یازمش) (محصول بیت)
برفرشته که باد خرنیه سی اوزره و کیلدر نه غم پیرا کر بطول عورتک چراغی سو پیور سه یعنی
انک چراغی سو نمکه کندی خد متنی ترک ایلم * نصیحت * ای طالب روزی بنشین که بخوری
وای مطلوب اجل مرو که جان نبری * (محصول ترکیب) (ای رزق طالب اولان کیمسه او تور که پیوه سین
یعنی رزق قنده ایسه یا غمکه کلور اتی سن ارامق لازم دکلدر وای اجلک مطلوبی اولان شخص
قاچکه جان قورز مزین زبر اجل قنده ایسه سنی بواور کر کیمه او کوز بو پیور زینه کبرسک
* قطعه * جهنم رزق از کنی ورنیکی * برساند خدای عز و جل * جهنم رزق مصدرک مفعولانه
اضافیدر رزقه سعی واجتهاد دیمکدر) (محصول بیت) (رزق ایچون سعی و جهنم ایلمر سکرده
ایلمر سکرده اله خدای عز و جل بتددر هر قنده ایسه * و روی در دهان شیر و پلنگ *
نخورندت مکر روز اجل * و راصلنده واکر) (در روی فعل مضارع مفرد مخاطب) (در
حرف صله) (دهان شیر لایمه) (نخورندت فعل نی مستقبل) (و تا ضمیر منصوب متصل
سنی ییز لر دیمکدر) (مکر ادات استثنا) (یا حرف ظرف) (روز اجل لایمه) (محصول بیت)
واکر شیر و پلنگ اغزینه وار رسک یعنی اغز زینه کر رسک سنی ییز لر الاجل کوننده
یعنی اجل تقدیر اولان کوند * حکمت * بنانهاده دست نرسد و چیری که نهاده است هر جا که
هست برسد * یا حرف صله) (نا حرف نی قولنامه دیمکدر نرسدک مفعول غیر صریحیدر) (چیری
(یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) (از لده تعیین اولیوب قولنامه شد ال ایشمز ورنسده که از لده
قولنوب تعیین اولشد هر نه برده که وارد ایشور حاصلی مقدر اولان هر قنده ایسه صاحبیه
واصل او اور اما از لده تعیین اولیان بیک سعی و کوششله اله بکر * بیت * شنیده که سکندر
رفت تا ظلمات * بچند محنت و خورد آنکه خورد آب حیات * شنیده یا ضمیر خطاب) (وهمزه
حرف توسل) (که حرف بیان) (و نا حرف انتها) (ظلمات جمع ظلمدر قرا کولقلر دیمکدر اما انجام اکثر
مفرد مقبامنده استعمال ایدر لر) (بچند محنت برفته متعلقدر) (خورد بونده ایچدی دیمکدر
(محصول بیت) (ایشمش سنکه سکندر ظلماته دل نیجه محنتله کندی و آب حیات ایچین ایچدی یعنی
آب حیات حضرت حضر علیه السلام بهسر اولدی اکا اولدی * حکمت * صیادی روزی
در دجله ماهی نگیرد و ماهی بی اجل در خشکی نمرد * صیادی روزی بیاید) (دجله بغداد ایرمغی
(ماهی بی اجل بیایه) (خشکی یا حرف مصدر قور بلیق دیمکدر) (نمرد فعل نی استقبال مفرد غائب اولمز
دیمکدر) (محصول ترکیب) (نصیبسز صیاد دجله ایرماغنده بالی طومنز و اجلسز بالی قور بلقده اولمز
* بیت * مسکین حریص در همه عالم همی دود * اودر قفای رزق و اجل در قفای اوست * همی دود
فعل مضارع مفرد غائب یلرو یو پر او ضمیری حریصه را جعدر قفای رزق لایمه در قفای اوست ده
یو یله در) (محصول بیت) (مسکین حریص جیع عالمه یلرو یو پر یعنی اشاعه و یوقاری سکر در اول
رزق اردنجه یلرو یو پر و اجل انک اردنجه یلرو یو پر اما اول بو حالدن غافل * تشبیه * توانکر فاسق
کلوخ زراوند دست و درویش صالح شاهد خالک الود این دلق موسبت مرقع و آنریش فرعونست
مرصع شدت نیکان روی در فرج دارد و دولت بدان سر در تشبیه * توانکر فاسق بیایه و مبتدا
(کلوخ زراوند بیایه و خبر مبتدا) (زراوند و وصف ترکیبیدر اتوله صواتش یعنی بالذلتش) (کلوخ
کاف عربیک و لامک ضمیه لایله کسک دیمکدر) (درویش صالح بیایه و مبتدا) (شاهد خالک الود بیایه
و خبر مبتدا) (و خالک الود وصف ترکیبیدر طیراغه بولاشق دیمکدر) (ابن اسم اشارتدر در ویشه
و مبتدا) (و خرقة موسی لایمه و خبر مبتدا) (مرقع بماتش دیمکدر صفت خرقة در) (و ان اسم اشارتدر

رد سروری

خرقه
نهضه

(توانگر فاسقه و مبتدا) و وریش فرعون لامیه و خبر مبتدا (مر صاع اسم مفعول در تفعیل بایندن جواهر له طوائش دیمکدر ز بر فرعونك صفاتی جواهر له بزغش ایدی تنکه مشهور در (مر صاع جواهر او تور دلس کشه والتونه دیر لر بونده ریشه صفندر) شدت یکان لامیه و مبتدا (روی داردك مفعول صریحی) و در فرج غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در (در فرج در حرف صله) (فرج فرج کیدر لفظا و معنی) دولت بدان لامیه و مبتدا (سر مقدر داردك مفعول صریحی) و در نشیب غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در (نشیب انش معنایه در (محصول ترکیب) فاسق غنی التون بالدری کسکدر یعنی طائی قالیلی و ایچی و وایی (وصالح در ویش طیراغه بولاشق محبوبدر یعنی تونلی دلبردر بود و ویش صالح حضرت موسی نك میالی خرغه سی کیدر که بر پیغمبرك کسوده سی در که عزت و شرفه مکه اورنسی کیدر و اول فاسق غنی فرعونك مر صاع صفاتی کیدر که کندی کی خبندر ایسه یارایان همان جواهر بدر ایلرک شدت بوزنی فرجه طونار یعنی چکدکاری شدتک توجهی فرجه در حاصلی شدتک بوزنی خلاص بولور لاما ترا مزك دولتی باشی اشاعه طونار دیمکدر مراد زوالی تیر در حاصلی سریع الزوالدر * قطعه * هر کز اجاه و دولست و بدان * خاطر خسته در نخواهد یافت * هر کز تقدیری هر کز که در ضرورت و زن ایچون رابطه حذف اولندی (و بدان و او حرف حال) و با حرف سبب و دال همزه دن میدلدر اصلی بان در مر هونددر (خاطر خسته بیایه و یا لامیه در بحر و ح خاطرری و یا بحر و حک خاطرری) (درادات نا کیده در) دال برینه و او بازوب و زاوفین زیاده و رو کتندر (باخت بونده باختن معنایه در ز بر امضارعه مقارندر (خاطر خسته نخواهد یافتك مفعول صریحی) و بدان غیر صریحی (محصول بیت) هر کیک که منصب و دوائی و از یعنی هر کیک که صاحب جاه و دولندر حال بو که اول منصب و دولت سببیه بر بحر و ح خاطرری و یا بحر و حک خاطرری یعنی بر شکسته دل تدارک و تفقد ایلمسدر در حاصلی بر کوکل اله کنورمز و جائزدر که بدانك باسی حرف ظرف اوله یعنی اول جاه و دولته اولدوخی حینده شکسته دللری رعایت ایلمه دیمک اوله مجموع بیتك معنایه هر کیک که منصبی و دوائی واردر لیکن انکه خستهك خاطرین اگر بولمق استنبه دین تصور بر معناده بحج بی نظیر ایش غنی الله عنه * خیرش ده که هیچ دولت و جاه * بسرای دیگر نخواهد یافت * خیرش شین هر کز که کی که به راجعدر که معنای شرطی متضمندر پس بو بیت جواب شرط او اور (ده فعل امر مقدر غنیلدر خطاب عام طریقه له (ده بدندن دالک قبحی و کسریله خبر مقدم مفعولی) (که حرف بیان) هیچ دولت و جاه نخواهد یافتك مقدم مفعول صریحی) و بسرای دیگر غیر صریحی (با حرف ظرف و اضافتی بیایندر (محصول بیت) شکسته خاطرری جبر ایلمن صاحب جاه و دولته خبر ویر که دار آخرنده هیچ دولت و جاه بولمسدر یعنی دنباده منصب و دوائ سببیه نا مرادله رعایت ایدوب خبرات ایلمن دار آخرنده هیچ منصب و مرتبه بواز یعنی انده منظور نظر خدا اولمز دیمکدر * لطیفه * حسود از نعمت حق بخیست و مردم بی کاه رادشمن * حسود مبتدا (و تخیل خبری) و از نعمت حق اضافتی لامیه ایله خبره متعلق (مردم بی کاه بیایه و دشمنك مقدم مفعولدر (محصول بیت) حسود خداك نعمتدن بخیلدر یعنی خداك ویردوکی نعمته بخل ایدوب محسوددن زوالن استروکاه سز مردمه عدودر یعنی خدا محسوده نعمت ویردوکی چون عداوت ایدر حال بو که انک هیچ کاهمی بوقدر ز بر نعمتی خدا کندی لطف و احسانه ویردی بواندن زور و قوتله المدی (مردم اسم جنسدر قلله و کثیره شامل پس مردمی کسله بیان ایلمن بو معنایه واصل دکل ایش * قطعه * مردمی خشك مغر رادیم * رفته در پوستین صاحب جاه * مردمی بونده کاف عربی نصغیر و تحقیردر (و یا حرف وحدت بعض نسخه ده اضافله

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

واقعدر یعنی بیایه ایله (خشك معر وصف تر کیدر قوری بیلی یعنی بی عقل و دانشکه بونده مراد حسود در (و زادات مفعول (مردك دیدك مقدم مفعولدر (و خشك معر صفتی) (رفته دیدك مفعول ثانیه) (در حرف صله) (پوستین باء عجمك ضمیه و سینك سکونی و ناك کسریله غیبت و مذمت معنایه در (صاحبه و صاحبك جاهه اضافتی لامیه لدر (محصول بیت) بر عقلسز حسود ارچکری کوزدم صاحب منصبك مذمت و غیبت کتمش یعنی صاحب منصبی غیبت ایدر کوزدم * کفتم ای خواجه کر تو بدبختی * مردم نیک بخت راجه کاه * بدبختی یا ضعیف خطاب (مردم نیک بخت بیایه) (و یا حرف تخصیص (محصول بیت) مردم که دیدم ای خواجه اگر بدبخت ایسك یعنی طالعك نحس ایسه نیک بخت مردمك نه کاهمی وار سنك بدبخت ولد بکندن دوات و رفعتی ویرن خداددر پس غیر بنك نه کاهمی وار (بو نظمی نثرین ایدوب قطعه برینه حکمت یازن نظمی نثرین فرق ایلمز ایش * قطعه * الا ناخواهی بلابر حسود * که ان بخت بر کشته خود در بلاست * الا حرف تنبیه (نا حرف تأکید (نخواهی فعل نفی مستقبل مقدر مخاطب در یلمه سین دیمکدر بلا مفعول صریحی) (و بر حسود غیر صریحی) (که حرف تعلیل (بخت رکشته ناک سکونیه وصف تر کیدر (خود بونده جائزدر که کندی معنایه و جائزدر که تحسین لفظ ایچون اوله (محصول بیت) خطاب عام طریقه له بیورر آ کاه اول غافل اوله تا کیم حسوده بلا و مصیبت استنبه سین ز بر اول بر کشته طالع و معکوس بخت کنه ی یلا ده در یعنی حسود بر بلا در که اول کا کر فناردر * چه حاجت که باوی کنی دشمنی * که اورا جان دشمنی رفقاست * باوی با حرف صله و ضمیر حسوده راجعدر (دشمنی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل (اورا ضعیف یته حسوده راجعدر (و یا حرف تخصیص (جان اشارتدر حسود دن مستفاد اولان حسوده (دشمنی یا حرف وحدت (محصول بیت) نه حاجت که حسوده دشمنك ایلمه سین یعنی سن اکاد دشمنك ایلمه احتیاج بوق ز بر کنندنك حسودکی دشمنی و ارقفا سنده حاصلی هر قنده کیم کیدر سه حسودی کنندنه دشمندر (بو نظمك اولنده قطعه برینه تشبیه و حکمت یازن نظمی و نثری بر یلمور ایش * تشبیه * تلمیذی ارادت عاشق بی زراست و رونده بی معرفت مرغ بی پروا می عمل درخت بی پروا زاهد بی علم خانه بی در * تلمیذ ناک و همیک کسریله شا کرد معنایه در بونده عامدر طایفه و مریده (ارادت افعال بایندن مصدر در طلب و محبت مراددر) تلمیذی ارادت بیایه و مبتدا (عاشق بی زریایه و خبر مبتدا (رونده بی معرفت بیایه و مبتدا (مرغ بی پرینه بویه خبری) (رونده دن مراد سیاح عالمدر (پر بونده قنت معنایه در بوندن صکره ایکی فقره نکره اعرابی بویه در (محصول ترکیب) طلبسز و ارادتسز شا کرد و طالب ایچه سز عاشق کیدر که مراد مقصودینه ظفر بولماز و سیاح بی معرفت قلسز قوش کیدر که اضطراب و المدن خالی اولماز و عملسز عالم بمشسز ایچ کیدر که اندن انتفاع قابل دکلدر ز بر فیاض اولماز و زاهد جاهل قیوسز خانه در یعنی کیمه بی ارشاد ایلمکچون اغزین اچوب سوز سو یلمکه قادر دکل دمبسته قالور خانه بی در کی * نصیحت * مراد از نزول قرآن تحصیل سیرت خوبست نه ترتیل سوره مکتوب عامی متعبد پیاده رفته است و عالم متهاون سوار خفته عاصی که دست برد ارد به از عابدی که کبردر سر دارد * نزول قرآن مصدرک فاعلنه اضافتدر تحصیل سیرت مصدرک مفعولنه اضافتدر (و خوبه اضافت بیایه در (ترتیل سوره مکتوب اضافتده سابق کیدر (ترتیل تغیل بایندن مصدردر مراد تجوید ایله اوقومقدر (عامی متعبد بیایه و مبتدا (پیاده رفته بیایه و خبری) (عالم متهاونده بیایه و مبتدا (متهاون اسم فاعلدر تفاعل بایندن کاهل معنایه (سوار خفته بیایه و خبر مبتدا بولده او پیش اتلی دیمکدر (عاصی یا حرف وحدت) (که حرف

ردشمنی

ردابن سید علی و سروری

فیض نسخه

رابطه صفت (دست بردارک مقدم مفعولیدر) عاصی مبتدا (ودست بردارد صفتی) به از عابدی
 خبر مبتدا (و با حرف وحدت) که حرف رابط صفت کردارک مقدم مفعول صریحی (ودر سر
 غیر صریحی) (محصول ترکیب) مراد نزول قرآنند تحسین خلق خوب و سیرت محبوب در
 تجوید سوره مکتوب دکلدر یعنی قرآنی تجوید و ترتیل ایله اوقومق دکلدر متعبد جاهل یوله
 دوشوب کیدن پیاده کییدر که یاب یاب منزله ابریشور و عالم کاهل یوله او یوبیب قالان اتلی
 کییدر که منزله مشکل ابریشور برعاصی که تضرع و نیاز ایله خدایه ال قالدربوب نگاه و جرمنه
 اعتراف ایدوب زاریلق ایلیه باشد کبر و غرور اولان عابدن یکدر حاصلی کاهنه معترف
 عاصی عبادتیه مغرور عابد و زاهد دن یکدر * بیت * سرهنک لطیف خوی دلدار *
 بهتر ز فقیه مردم آزار * سرهنک لطیف خوی دلدار بیانیه لدر (لطیف خوی و دلدار وصف
 ترکیب لدر لطیف خوی و کوکل رعایت ایدچی دیکدر) (سرهنک مبتدا) (و بهتر خبری) (فقیه
 مردم آزار بیانیه) (مردم آزار وصف ترکیب لدر آزاریدن مردم انجیدی دیکدر) (محصول بیت)
 کرکل اله ایلی لطیف خویلی سرهنک یعنی سرهنک مردم آزار فقیهیدن یکدر حاصلی مودی
 فقیهیدن ملایم و خوشخوی سرهنک یکدر * مطایبه * یکی را گفتند عالم بی عمل بجه ماند
 گفت زنبور بی عسل * (محصول ترکیب) برینه دیدیلر که علسن عالم نیه بکزر دیدی بالسن
 آریه بکزر) (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدن بکرمک معنایسته مانسندن دین سهو
 ایلش * بیت * زنبور درشت بی مروت را کوی * باری جوع عسل غمی دهی نیش مرن * زنبور
 درشت بی مروت را لامیه لدر (زنبور مطلقا آرد اما سابقا کلامدن مفهوم اولان نال آریسندن
 خبری اوله قدر) (درشت دالک و رانک ضمه لایله یومشق مقابلی ابری معنایسته در) (نشدن بونده
 آری ایکنه سی مراد در) (مرنک مقدم مفعولیدر اورمه دیکدر) (محصول بیت) خطاب عام
 طریقه بیور مروتسن خشن آریه سوبله چونکه عسل و رمز سین باری نیش اورمه یعنی
 آدم اوغلتنی صوفیه حاصلی چونکه فائده دلک یوق باری زیانکده اولماسون (کوی امر حاضر در
 گفتدن دینلر خطا سوبلشلر * تشبیه * مرد بی مروت زنت و زاهد باطع رهزن * مرد
 بی مروت بیانیه و مبتدا (وزن خبری) (وزاهد باطع بیانیه و مبتدا) (ورهن وصف ترکیبی خبری
 یول اورچی دیکدر یعنی حرامی زیندندن) (محصول ترکیب) مروتسزار عورت کییدر و طمعکار
 زاهد یول کسچی کییدر یعنی خلقک مالی ریا ایله المقده حرامی کییدر که خلقک مالی رایگان
 آور * قطعه * ای بنامرس کرده جامه سپید * بهر پندار خلق و نامه سپاه * ای حرف ندا
 منادی مخدوف (با حرف مصاحبت) (ناموس بونده عرض و غیرت معنایسته در) (کرده
 ایلش دیکدر ماضیدن فمدر) (جامه مفعول اول صریحی) (وسپید تائیس) (و بناموس غیر صریحی
 (بهر پندار خلق لامیه لدر و کرده به مقید) نامه جامه به معطوفدر و اعرای جامه سپید اعرای
 کییدر) (نامه دن مراد دفتر اعمالدر سپید و سفید بر معنایه در) (محصول بیت) ای ناموس و غیرتله
 لباسنی بیاض ایلین خلقک حسن ظنی ایچون و نامه عملی کثرت ذنوبله سپاه ایلین (یعنی ظاهر بی
 ریا ایله ترین ایدوب باطنی کثرت ذنوبله تسوید ایلین کیسه * دست کوتاه بایداز دنیا *
 استین چه در آرزو و کوتاه * (محصول بیت) دنیا دن ال قصه کرک (یعنی دنیا دن الی حکمک
 کرک و قفان یکی اوزون اولقی نه وقصه اولقی نه) (یعنی لباس اعتبار یوقدر اعمال صالحه
 و خلوص طوره در کرکسه اطلس کی و کرکسه عبا) (زهد و تقوی قبا و عبا ایله دکلدر بلکه
 بیت یاک و قلب صافه در) (چه لغظ لرنده اولان کسره به قدر اشباعه اوقمق کرکدر کیم وزنه
 نقصان کییدر) (بعض نسخده چه برینه خواه و اقدر) (لیکن سر عتله اوقمق کرکدر کم موزون اوله

* لطیفه * دو کس را حسرت از دل بدر زود و پای تغابن از کل بر نیاید تا جری کشتی شکسته
 و وارثی با فلتدران نشسته * پای تغابن بیانیه (تغابن تفاعل باشند مصدر در الدائق و زبان ایلک
 (از کل تقدیری از کل ندامتدر) (ناجری با حرف وحدت) (وارثی ده بوبله در) (با فلتدران نشسته به
 متعلق) (محصول ترکیب) ایکی کیسه نک کوکلندن حسرت طاهره چیقماز و تغابن اباعی کل
 ندامتدن خارج اولماز یعنی چیقماز (بر یسی کیسی پاره نمش باز رکان) (بر یسی قلندر لاله او تورب
 طور مش وارث) (یعنی کی سفر بی اختیار ایلد کیچون ناچر مادام که صاغر ندامت چکر
 و قلندر لاله اختلاط ایلین وارث مال مور و نمی نیچون انلره بدل ایتمدم دیودائم بشما نلق چکر
 ایکی و دوم عبارت لری متن ظن ایدوب باز انلر سهو ایلنلر * قطعه * پیش در و یسان بود
 خونت مباح * کر نباشد در میان مالت سبیل * (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیور
 در و یشار قنده قانک و قنک مباح و حلال اولور اکر مالک ارایره سبیل اولمازسه (یعنی انلره مالکی
 بدل ایلنلر) (زیرادر و یشارله اختلاط ایلدن المک رنکته کیرمک کرک) (انلرایسه ماملکی در میان
 ایدر) (یعنی بو کوکم اریته فالسون دیمزل) (پیش در و یسانک معنایسته ظاهرا در و یسان اولنلر
 قنده دین ظاهرا قیدی زائد واقع اولش * نامر و یابار ازرق پیرهن * یابکش برخانمان
 انکشت نیل * یابونده حرف تردید در عریده اما کی کسر همره ایله (مرفعل نهی مفرد مخاطب
 کتمه دیکدر) (زوبندن) (با حرف مصاحبت) (یار ازرق پیرهن بیانیه) (ازرق پیرهن وصف
 ترکیبی در کوک کوملکلی دیکدر زیر ازرق کوک رنک معنایسته در) (با حرف عطف) (بکش فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (کشیدن چک دیکدر) (بحرف استعلا) (خانمان مال و ملک معنایسته در ترکیب
 اسم واحد قلمشدر) (حلمی لغتده او برقی دیمش و بعض لغت اکامساعددر و بعضی ماسبقه
 (انکشت نیل بیانیه در) (زیرا انکشت بونده برقی معنایسته دکلدر بلکه جوتک دانه سیدر) (نیل
 نوک کسر یله چویت دیکدر بوشول قصه به تلمیحدر که زمان سابقده بر کسبه نک اوندن بر عزیز
 میت جقه سوه سواق قوسنک اوست یاتی بر مقدار چویتله یو باردی اول او ماتم خانه اولدیغنه
 دلالت ایلک ایچون کرک لک حجه واران کیسه قوسنک اطرافنی کر جله آغردر لرحه و اردیغی اندن
 معلوم اولسون دیوالان شامده و غیر یسند بوقاعده مستعملدر بس انکشت نیل چکمدن مراد
 چویتله رنک کسدر بونده ایهام طریقه لده کورددر) (محصول بیت) (یا کوک کوملکلی مصاحبه یورومه
 یعنی اختلاط ایله و یا ایدرسک سنده اثواب و انقالکی چویت رنکته چک یعنی انکله همرنک اول
 مراد بودر که هر طایفه ایله که اختلاط ایدرسین انلرک رنکته کربوب انلره همرنک اولدیغنه صفا
 یولمزمین مجموعه بیتک معنایسته یاخود کوک کوملکلی یار یله کتمه یعنی نامعقول یار یله باش قوشمه
 یاخود خانمانک اوزره چویت بر مغمی چک یعنی جمع مالکدن امیدی قطع ایله دین بیتک معنایسته
 انکشت نیل چکمش در تأمل ندر * یا مکن با یلبانان دوستی * یا بنا کن خانه در خورد بیل * بیانیه
 اما معنایسته در (مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) (کنیدن انلره دیکدر) (با حرف مصاحبت
 (بیلان فیلمی دیکدر) (زیرا بیل فیلم دیکدر بلکه فیلم اندن معربدر) (و بان ادات فاعلدر بی معنایسته
 والف ونون ادات جمع) (دوستی یاه مضمرله مکنک مفعول صریحی) (و یا یلبانان غیر صریحی
 (با حرف عطف) (بنا کلک مفعول اول صریحی) (و خانه تائیس) (و با حرف وحدت) (وهمره
 حرف توسل (در خورد بیل اسم فاعلک مفعولنه اضافی قیلندر) (زیرا در خورد و در خورد
 دالاه و دالسن لایق معنایسته در) (بواج بیت بیله خطاب عام طریقه و اقدر) (محصول بیت)
 یا فیلجیلرله دوستلق و اختلاط ایله و یا فیله لایق برخانه بنا ایله یا نکد کلد کده انده یاه و قافقه
 (حاصلی مصاحبت ایلد بیتک کیسک هر حاله موافقت و مطابقت ایلک کرک کیم امتزاج

رد شراح جیمما

رد شعی

رد شعی

رد شراح جیمما

رد شعی

ممکن اوله والا اختلاطی ترک ایلک کرک (حضرت شیخ خلقه اسلوب مصاحبتی تعلیم بیور * بند *
خلعت سلطان اگر چه عزتست جامه خلعت خود ازان عزت تر و خوان بزرگان اگر چه
لذیذست خرده انبان خود ازان بلذت تر * خلعت سلطان لامیه (جامه خلعت خود بیانیه
ولامیه در (خلعت خالک صنی و سکون لامه خلعت جعیدر خالک و لامک فقهه لایه اسکی دیمکدر
کهنه معاشه (خوان بزرگان لامیه نعمت بزرگان دیمکدر) خرده انبان خود لامیه لر در ایکی
برده خود عبارتی میکنند معنای در (که غایبه و مخاطبه و متکلمه شاملدر پس متکلمه
تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش) انبان طاغرجق خرده انبان طاغرجق اوغی دیمکدر بوسوز
اکا کوره در کیم عرب و عجم فقراسی از بغنی طاغرجقده کتور لر (بعزت تر) و باند تر باری
تخصیص و نسبت معناسنی افاده ایدر عزت لیرک و لذت لیرک دیمکدر (محصول ترکیب) پاشاه
خلعتی اگر چه عزت و شرف قدر لیکن کشتنک کندی کهنه لباسلری اندن عزت لیرکدر زربا بخشش
عجایدن خالی دکل واکارک نعمتی اگر چه لذیذدر اما کشتنک کندی طغر جغی خرده سبی
اندن لذت لیرکدر (زربا بی منت و بی عبادر اوکی فقره نک معناسنی لیکن کندی کهنه لم اندن
عزت لیرک ایلدر) وایکجی فقره نک لیکن کندی طغر جغی خرده سبی اندن لذت لیرک ایلدر در دین
نصورت کیم معناده عجب بی نظیر ایش عفا الله عنه * بیت * سر که از دست رنج خویش و تره
* بهتر از نازده خدا و بره * دست رنج ترکیب مزجی ال امکی دیمکدر (خویشه اضافت
لامیه تر) تره سر که به معطوفدر معروف نیاند (سر که مبتدا) و بهتر خبری (نانده خدا
لامیه) ده خدا کوی اسی (یعنی صاحبی هر کیم ایه کخنداسی و خبریسی) کی ترکیب مزجیدر
(اصلنده خدای ده ایدی اضافه ایلکده که ترکیب مزجیده قانون بودر (بره بانک فحیله قوزی
دیمکدر نانه معطوفدر) (محصول بیت) کشتنک کندی کسبیدن (یعنی الی امکنندن سر که و تره
کوی کخنداسنک نان و بره سندن بکر کدر زربا بی منت و عبادر) حاصلی کشتی کندی الی امکیله
فانع اولق غیرینک مفت نعمتندن بکر کدر که عجایدن خالی دکل * حکمت * خلاف راه صوابست
و نقص عهد اولی الالباب دار و بکمان خوردن و راه نادیده بی کار و ان رفتن از امام مرشد
محمد غزالی رسیدند که بدین معزات در علوم چه کونه رسیدی گفت بدان چه که
هر چه ندانستی از پرسیدن آن نیک نداشتی * خلاف * راه صواب لامیه و بیانیه و مقدم خبر
(نقص عهد اولی الالباب لامیه لر در) و خلافت معطوف (دار و خوردنک مقدم مفعول صریحی
و بکمان غیر صریحی) و خوردن مؤخر مبتدا در (راه نادیده بیانیه و دار و بیه معطوف و رفتنک
مفعول صریحی و بی کار و ان غیر صریحی) امام مرشد بیانیه (محمد عطف بیان امام غزالی
صفت نیسی زانک تشدیدیه در شکله حضرت مولانا جامی قدس سره سجه الابرا دره ایراد
بیوریش (منوی) (ناکمان نیر اقبال باغت) (ره سوی احد غزالی بافت) (رشته عهد
بغزالی بست) (سراپن رشته اش افتاد بدست) (بدین باین دیمکدر شکله مکرر بیان اولندی
معزات مزجیه دیمکدر بدان چه بان چه دیمکدر) (پرسیدن آن مصدرک مفعولنه اضافه ایلدر
(محصول ترکیب) صواب بولینک خلافتدر و اصحاب عقولک نقص عهد بدر کانیله دوا ایلک
و ایچمک یعنی شهادتی غیر مجرب دوا استعمال ایلک و کورلماش بواه کار و انسر کتک زربا جازدر که
دار و مهلاک اوله و ضرر ایلایه و طریقی مخالف بره جیقبوب هلاک مودی اوله امام مرشد
محمد غزالی سؤل ایلدیلر علومده بومر تبه نیجه ایشک و نه ایلایه و اصل اولدک دبدی
اول نسنده ایلایه که هر نسنده بی که بتلدم انی صورمدن عارطو تمد یعنی عارلندیم * قطعه * امید
عاقبت انکده بود موافق عقل * که نبض را بطبیعت شاس بتانی * امید عاقبت مصدرک

رد شمع

رد شمع

وجه الله تعالى
نسخه

مفعولنه

مفعولنه اضافه ایلدر انکه اول وقت دیمکدر (موافق عقل اسم فاعلک مفعولنه اضافه ایلدر
(که حرف بیان) نبض لغتده حرکتدر اما بونده طبرک صیغره سی مراد در (ورا ادات
مفعول) (با حرف صله) (طبیعت شاس وصف ترکیبدر) (شناختیدن شناختیدن دین
غلط سولش مراد طیب حاذق در (بغنی فعل مضارع مفرد مخاطب کوسره سین دیمکدر
(نمایدندن) (محصول بیت) محبت و عاقبت امید ایلک اول وقت عقله موافق اولور که نبضی حاذق
طبیعه کوسره سین زربا ایهال ایلک عقله موافق دکل قصه دن حصه بودر که اهل علم و اهل فضل
اولق امید اول وقت عقله موافق و مطابق اولور که مشکلات و شبهاتی اهلنه عرض ایلک عار
ایله سین * پیرس هر چندانی که دل پرسیدن * دلیل راه تو باشد بعز دانایی * که حرف تعلیل
(دل پرسیدن مصدرک مصدره اضافه ایلدر) (دل ذلک ضمیه و لایه تشدیدیه حقارت معناسنه در
مر هوندر) (دلیل راه اسم فاعلک مفعولنه اضافه ایلدر) (توبیه اضافتی لامیه) (با حرف صله) (عز دانایی
مصدرک فاعلنه اضافه ایلدر) (محصول بیت) هر نسنده بی که بلز سین صور زربا صور مق ذلنی عالمک
و دانای عزت و شرفه سکاول قلاعوزی اولور یعنی اگر چه که سؤالده نواعه اوان واریکن نهایی عزت
و حرمتدر * حکمت * هر آنچه دانی که هر اینه معلوم تو خواهد شد پرسیدن آن لعل ممکن که
حکمت راز بان اورد * بعضی نسخه ده حکمت رینه هیبت واقعدر (محصول ترکیب) هر اول نسنده بی که
بلور سین البته سنک معلومک اولسر در یعنی لایه سین انی بوجهه بیله جکسین انی سؤل ایلده
استیحال ایلایه زربا هیبت و حکمتکه زبان و برز زربا خفت عقل و فکر که جل اولور ظاهر بودر که
بیور دینی دیهبانده اولایه زربا نظر باند سؤل ضرر ویدر اگر چه که نظر بانه جل ایدوب ترک
نجه به و ناخبرک اولو بنده حکم ایلکده قایدنر نکیم حضرت داود ایلایه لقمان قصه سنده مشهور در
* قطعه * چواقمان دیدکانه دست داود * همی اهن بمجنز موم کرد * همی تقدیرده کرد
فعله مقیددر (همی کرد دیمکدر اولور معناسنه) (بمجنز با حرف مصاحبت) و تا ضرورت وزن
ایچون حذف اولمش در (مومدن مراد بال مومیدر) (محصول بیت) چونکه لقمان کوردی که
حضرت داودک الله دمور قوت مجزه ایلایه موم اولور یعنی بال مومی به مشار و ایلایه التسر زره اور
* پرسیدش چه می سازی که دانستی * که بی پرسیدش معلوم کرد * پرسیدش ضمیر مستتر لقمانه
راجعدر (وایزر داوده) که دانست مر هون (که حرف تعلیل) (ودانست فاعلی فحشده لقمانه
راجع ضمیر) (که حرف بیان) (بی پرسیدش ضمیر لقمانه راجعدر) (محصول بیت) لقمان داود دن
بو حالی کورنجه اکا صورمدیکه نه ایشلر سین زربا بیلدیکه صور مقسزین اکا معلوم اولسر در
بوسوزک اصلی بودر که قاضی تفسیرنده بیور شول برده که خدا بیور (ولقد آتینا لقمان الحکمه)
بیورمه سنک لقمانک جمله حکمتدندر که حضرت داوده برای مصاحب اولدی و اول طور مبوب
زره طوقوردی و لقمان هیچ سؤل ایلز دیکه بو باید یفکندر پس تمام باید قدن صکره حضرت
داود کیدی و دیدی نه خوشجه صواش کوملکیدر پس لقمان دیدی الصمت حکم و قلیل فاعله یعنی
سکوت حکمتدر حال بو که فاعلی از در و بعضیلر دیدیلر که بریل مقداری بانه کلوب کیدردی بو حالی
بلک ایچون اما سؤل ایلز دی اولایه که سؤل السز بیلدیو و بعضیلر دیدیلر که بومد کور قصه شول
برده در که سکوتدن ضرر مرتب اولایه و الاسوال لازمدر * ادب * از لوازم صحبت یکی انست که خانه
بیردازی بابا خانه خدای در سازی * لوازم لازمک جعیدر صحبت اضافه ایلک اسم فاعلک مفعولنه
اضافیدر (صحبت مصاحبت معناسنه در) (که حرف بیان) (خانه پردازینک مقدم مفعولدر
(با حرف تأکید) پردازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر پردازیدن بو شالقی معناسنه (پردازندن
دین خطاسویش (پردازتن و پردازیدن مشترکدر بو شالقی ایلایه برنسنده بی دورمک و باقی و تمام

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

ایلمک بیننده (یا حرف تردید یا برینه حرف تعلیل یعنی تا بازان اصلا معنایه وصولی و غیش یا بویه کابلره شرح باز من نه زجت ایدی (یا حرف مصاحبت (خانه خدای صاحب خانه دیمکدر ترکیب من جیدر اصلنده خدای خانه ایدی اضافه بویه ترکیب کرده خدا صاحب معنایه درده خدا و کد خدا کیدر (سازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سازیدندن موافقت و مطابقت ایلمه سین دیمکدر زیرا بومصدر مشتقاتیه در حرفیه مستعمل اولنجه بومعنای افاده ایدر فاخفظ (ساختندن مشتقردینلر غلط سو یلسلر تنکه عادتلدیر (محصول ترکیب) خلقله اسلوب مصاحبتک واختلاطک لوازمندن بریسی اولدر که اولدیغک اول او یسه انی تخلیه ایلمه سین یعنی بوشا لدا سین کایدن اودن چیمقادن (زیرا اودن چیمقا بیکه او بوشالماز (یا خود صاحب خانه ایلمه امزاج ایدوب اکا موافقت ایلمه سین حاصلی ال اوده اولدیغک تقدیرجه اواسی ایلمه موافقت و ملاطفت اوزره اولق کرکسین (و یا اوندن چیمقق کرکسین که ارا کرده برودت و کدورت واقع اولیه (پردازی بی تمام اولق معنایه اخذایدن تمام ایش (بونده پردازی دندن مراد اغیار دن خالی قلمقدر دین ترکیب راست معنادن خالی قلمقدر (خانه پردازی بیک معنایه کیمسه نک خانه سنده اولماسین دین یاوه سولش * قطعه * حکایت برمزاج مستمع کوی * اگر دانی که دارد با تومیلی * حکایت کویک مفعول صریحی (و برمزاج غیر صریحی (مستعمل اضافه لامیه در (دارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده مستعمل راجع ضمیر در (یا حرف صله (میلی یا حرف تنکیر (میل داردک مفعول صریحی (و یا تو غیر صریحی (میلی یا سنی حرف وحدت طوق لذت کلامدن آکا دکل ایش (محصول بیت) حکایتی مستعمل مزاججه سولیه اگر باور سک که سکا میلی وار وسوزیکد رغبتی زیرا بوقدیرجه کلامک اصفا ایدر وسوزک ضایع اولماز * هر آن عاقل که با مجنون نشیند * نکوید جز حدیث روی ایلی * که حرف رابط صفت (یا مجنون یا حرف مصاحبت (نشیند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده عاقله راجع ضمیر در (نکوید مشتق کد فعل مضارع ایلمه امر غائب یتنده سولیز و یاسو یلسون (جز غیر معنایه در (حدیث روی ایلی لامیدلر در (هر آن عاقل مبتدا (ونکوید خبری (و یا بعدی مفعول قول (نکویدی مضارع تخصیص ایدنلر بلا تخصیص الیشلر (محصول بیت) هر اول عاقل که مجتولله اوتوره یعنی مصاحبت ایلمه سولیز و یاسو یلسون ایلمک روی قصه سندن غیر نیست (یعنی مصاحبت حدیث روی ایلی اولسون حاصلی سوزی همان ایلی جانیدن اولسون زیرا مجنونک مقصودی اکا مختصردر * مطایبه * هر که بابدان نشیند اگر چه طبیعت ایشان نکیرد بطریق ایشان متهم کرد دجنان که اگر شخصی بخرابات رود بتاز کراردن منسوب شود بخمر خوردن * بعض نسخهده اگر چه برینه (اگر نیز واقعدر (و بطریق برینه (بفعل واقعدر ایشان اضافه لامیه در متهم افتعال باندن اسم مفعولدر (شخصی یا حرف وحدت (بخرابات یا حرف صله (روده متعلق (بخازده بویه در (کراردن ادا ایلمک دیمکدر (بخمر خوردن شرده متعلق در (محصول ترکیب) هر کیمکه برانزله اوتورر یعنی مصاحبت واختلاط ایدر اگر چه انلرک طبیعتلرین طوعنزه یعنی انلرک خویله خو یلمن سده لیکن انلرک طریقه سله متهم اوور حاصلی انلرک فعلی اکا استاد ایدرلر (شویله که برکیمه اگر میخانه به نماز قلمغه کیدر و یا کیدر سه انه وار من سبیلله شراب ایچمه منسوب اوور * منوی * رقم * خود بنادانی کشیدی * که نادان را بصحبت برکزیدی * (رقم رانک و فافک فقه لایله خط معنایه امیدر (یا حرف صله (بنادانی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (و یا حرف مصدر کنندی نادانلغکه و یا کند که نادانلغ (کشیدی بیکدک (یعنی نادانلغکه اقرار و اعتراف ایلمک دیمکدر (که حرف تعلیل (نادان را (ارادات مفعول (بصحبت یا حرف صله (تقدیری بصحبت خود در (یا حرف تا کید (کریدی فعل ماضی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

(اوطور) نسخه مستعمله در الطایع

مفرد مخاطب اختیار ایلمک دیمکدر (نادان مفعول صریحی و بصحبت غیر صریحی (محصول بیت) کنندی نادانلغکه رقم چکدک یعنی چهلکه اعتراف و اقرار ایلمک زیرا نادانی مصاحبتکه اختیار ایلمک یعنی جاهله صحبت ایلمک کشتنک جهلنه دلیل در * طلب کردم ز نادانی یکی بند * میا کفنا که با نادان میوند * (محصول بیت) خلقله اختلاط و مصاحبت ایچون برعالمدن بر نصیحت طلب ایلمد بکایدی که جاهله مختلط و مصاحب اوله بیت آتی مقام تعلیلده واقعدر * که کردانای عصری خرباشی * و کردانای ایلمه ترباشی * دانای عصر لامیه (و یا ضمیر خطاب (یا حرف تا کید (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب او اور سین دیمکدر (الیهتر ایلمه ک دیمکدر (محصول بیت) زیرا دانای عصر ایلمک نادانله مصاحبت سبیلله خرباشی و کر نادان ایلمک ایلمک ایلمه ک او اور سین زیرا صحبت مؤردر یتنده دورت برده یا ضمیر خطاب واقعدر * عبرت * حلم شتر چنان که معلومست اگر طفلی مهارش کیدر و صد فرسنگ ببرد کردن از متابعت اون بچید اما اگر دره هولناک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی آنجا خواهد رفتن زمام از کفش در کسلاند و دیگر مطاوعت نکند که هنگام درشتی ملاطفت مذمومست و گفته آند که دشمن بملاطفت دوست نکردد بلکه طمع زیاده کند * حلم شتر لامیه (طفلی یا حرف وحدت (مهار میمک فتحیه یولار دیمکدر (وشین شتره راجعدر (فرسنگ فارسی (و فرسخ عریدر فارق فتحیه یله بر میل مقداری به درلر بعضیلر (و بعضیلر ثلث فرسنگ بر میلدر دینلر (و بعضیلر درت بیک ادم و درت یوز ادم (و بعضیلر اوج فرسنگ دیمشلر (دره انقط مشر کدر بحمله ترک یتنده (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (هولناک صفت دره در فور قیج معنایه (که حرف رابط صفت (موجب هلاک اسم فاعلک مفعولنه اضافه ایدر (و او حرف حال (زمام در کسلاندک مفعول صریحی (وار کفش غیر صریحی (وشین طفله راجعدر (در حرف تا کید (کسلاندک کاف عجمک ضمی و کسر یله ایدر (کسلاندن دن (کسلاندن دین خطا ایلمک (که حرف تعلیل (هنگام درشتی لامیه هنگام وقت معنایه در (درشتی یا حرف مصدر خوشونت دیمکدر (ملاطفت ملامت دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ دونه کلینی یسان ایدوب پیور دونه کلینی شویله که معلومدر اگر بر طفل یولار بی طوئسد و یوز فرسخ پراپشته بونیق انک متابعتدن دوندنر اما اگر او کنه بر فور قیج دره کسه که سبب هلاک اولسه و طفل نادانلغله انده وار من دیلمه یولاری انندن چکوب اوزر و دخی مطاوعت ایلمن زیرا خوشونت وقتنده ملامت مذمومدر و دیمشلردر که دشمن ملامت سبیلله دوست اولماز بلکه طمع زیاده ایدر * قطعه * کسی که لطف کند با تو خاک پایش باش * و کر خلاف کند درد و چشمش اکن خاک * اکن الف ممدود ایلمه و کاف عجمک فتحیه فعل امر مفرد مخاطبدر (اکنیدندن برنسته بی برنسته به طمقی و طولدر مق معنایه (اکنیدندن دینلر خطا ایلمشلر (خاک مفعول صریحی (و در جتم غیر صریحی و ایکی شین کسی به راجعدر (محصول بیت) برکیمه که سکا لطف ایلمد انک خا کانی اول و اگر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوز بنه طیراق طولدر حاصلی سکا مخالف او انه سن زیاده مخالف اول کوز بنه طیراق طولدر مقدن مراد اکاعدات و بغض کوز یله بقمقدر حاصلی طیراق کوز بنه دی * سخن بلطف و کرم بادرشت خوی مکوی * که نلک خورده نکردد بزم سوهان پاک * یا حرف صله (درشت خو وصف ترکیبدر ابری خویلی معنایه ملائم خویلمینک نقضی یعنی غلیظ (مکوی فعل نهی سولیه دیمکدر (که حرف تعلیل (نلک خورده وصف ترکیبدر پاس یش دیمکدر (یا حرف مصاحبت (بزم سوهان صفتک موصوفه اضافتی قیلندندر زیرا بزم بومشق دیمکدر که عرب (ناعم در صفت مشبهدر (و سوهان سینک ضمیمه اکبه درلر

رد سروری

رد شراح جیعا

اصلي سوهان زم در يوشق اكه ديمكدر (نكر دك اسمي قحند) (ژك خورده به راجع ضمير در
و خبري پا كدر) (وزم سوهان مفعول صريحي (محصول بيت) درشت خوبلي به و غلبه طبعي به
سوزي لطف و كرمه سويله يعني اكاسوزده ملايمت كوسترعه ز براباس بمش دهور يوشق اكه ايله
پاك اولماز مصراع ثاني مقام تعليله واقعدر * ادب * هر كس در ميان سخن ديكران افتد
تامابه فضلش بداند بابه چهلش بشناسند * (محصول تركيب) هر كيمكه غير يلك سوزي ارانسه
دوشه يعني سوزي ارانسه كيره تا كيم فضليلك مقداريني بيله لرد بوجهلينك مرتبه سني اكلرل
بواسلوب خلقك مه صاحبته جوق واقع اولور اما اكثر ناس بونك قباحتي اكله زلر * قطعه *
ندهمرد هوشمند جواب * مكرانكه كزوسوال كند * مكرادات استننا ان كه اولوقت ديمكدر
(كزواصلنده) (كه ازوايدي حذف وايعال واقع اولمدر (محصول بيت) اوصلي اولان كيمسته
جواب ويرمز مكر اول وقت كه اندن سوال ايله لر يعني عاقل كشدن برنسته بي صورمايجه جوابه
متصدى اولماز سكوت ايدر * كزجه رحق بود مزاج سخن * حل دعويش بر محال كند * مزاج
سخن لاميه در اصل سخن ديمكدر (تقديري مزاج سخنش در شين ضرورت وزن همچون حذف
اولندي) (حل دعويش مصدر ك مفعول اضافه اضافيدر) (دعويده و اومكسورو ياساكن اوقفور) (وشين
مرد هوشمند راجعدر بويت سابقه مقام تعليله واقعدر (محصول بيت) مردهوشمند انوكيون
مسؤل اولمايجه جواب ويرمز براسوز ينك اصلي حق اوزره اولوب انده هيچ كذب وشبه اولماز سهده
سوزيني كذب و محاله حل ايدوب اينغزلر بس سوال اولمايجه جوابه مبادرت ايلز * ادب *
ريشي درون جامه داشتم حضرت شيخ رجه الله هر روز پرسیدی که ریش چو نیست و نرسیدی
که بچاست دانستم که از آن احترازی کند که در هر عضوی روان باشد و خرد مندان گفته اند
هر که سخن نسجد از جوابش بر نهد * ریش باره (و با حرف وحدت) درون جامه لاميه
فتان ايچنده (يعني ستری لازم اولان برده رجاغم و ارایدی) (پرسیدی با حرف حکایه صورردی
دیمکدر) (که حرف بیان) (ریش تا ضمیر خطاب بعضی نسخده دملت واقعدر ریش برینه
دالك ضعی و میك و لامك فتحله چبان دیمکدر) (نسجد فعل نفي مستقبل مفرد غائب طارغان
يعني میزان عقله اورماز) (سخن مقدم مفعولیدر (محصول تركيب) قفتانم ایچنده يعني ستری
لازم اولان برده ياره و ارایدی يعني چبانم حضرت شيخ شهاب الدين سهروردی هر کون
صورديکه ياره و ياچانك نيچه در اماصور مزديکه نه برده در ييلد مکه اندن احترازايدر که
برعضوی اکتی جائز دگدر زيرا جائز در که ذکر قبح اولان عضوده اوله و عقلا ديمت لردر
هر کيم که سويلديکی سوزی میزان عقله و معيار فکله وزن ايلز اول سوزك جوابندن زجت
- کز يعني بي حضور اولور زيرا سويلديکی سوزينه کوره جواب ايشيدر * قطعه * نايك
ندانی که سخن عین صوابست * باید که بگفتن دهن از هم نکشای * تا حرف توقیت (بگفتن
با حرف صله) (از هم بری رندن يعني بولمقدن) (نکشای فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب (محصول بيت)
مادامکه ابو بلیسه سین که سوز عین صوابدر يعني کر چکدن صواب اولديغي بيلمیجه کر کدر که
سويلدکه اغزیکی بولمقدن اچه سین حاصلی اغزیکی بوموق طوتوب عین صواب اولبان
سوزی سويلدکه سین که صوکی ندانمدر * کر راست سخن کوی و در بند بمانی * به زان که
در وقت دهد از بند رهایی * کر راست سخن کوی تقدیری کر سخن راست کوی در
ضرورت وزن همچون تقدیم و تأخیر قلندی (در بند يعني در حبس) (بمانی فعل مضارع مفرد
مخاطبدر مانیدنن قالورسك و يا قاله سین ديمکدر) (دروغت تا خطاب معناده دهده مفیددر
دهدت تقدیرنده) (رهایی یا تانی حرف مصدر در قورنقی دیمکدر خلاص معانسته (محصول بيت)

اگر سوزی کر چك سويلرسك وزندانه قالورسك يعني طوغری سويلديك ايجون حبسه
قالورسك اندن يکدر که يلان سكا حبسدن خلاص ويره حضرت شيخك بو سوزی کسینك
کندی ذاته راجع احوالده در اما غباره نسبت دروغ مصلحت آمیزی راست فتنه انگیزدن
اول طومشدر پس بين الکلامين تنافض لازم کز تأمل تدر * تشبيه * دروغ گفتن بضررت
لاذب ماند که اگر نیز جراحت درست شود نشان بماند چون برادران يوسف عليه الصلوة
والسلام که بدروغ موسوم شدند بر راست گفتن ايشان نیز اعتماد نمند قال الله تعالى (بل سولت
لکم انفسکم امراف صبر چيل * دروغ گفتنك مفعولیدر و گفتن مبتدا و ماند خبری) (و بضررت لاذب
خبره متعلقدر و اضافت بتابه در (لاذب لصوق و ثبوت معنایسته در يعني بالشفق وثابت اولمق
(ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدنن بکرز ديمکدر مانیدنن دينلر خطا ايلشدر) (که حرف
بیان) (نیز حرف عطفده معانسی افاده ايدر مثلاً اگر جراحت درستده اولور سه ديمکدر) نشان
مبتدا (و بماند خبری و جمله اسمیه جواب شرطدر) (ماند فعل مضارع مفرد غائب قالور ديمکدر
مانیدنن مانیدنن دينلر خط عسوی ايلشدر) (چون ادات تشبيه) (برادران يوسف عليه الصلوة
والسلام لاميه) (که حرف بیان) (و با حرف رابط صفت) (موسوم مبتدا) (وشدند خبری) (و بدروغ
موسومه متعلقدر نشانمیش و علامتمیش ديمکدر جمله اسمیه صفت برادراندر) (بر حرف صله
(راست گفتنك مفعولی و ايشانه اضافتی مصدر ك فاعلنددر) (اعتماد مبتدا) (ماند فعل نفي ماضی
مفرد غائب قالدی ديمکدر خبر مبتدادر) (بر راست گفتن اعتماد متعلق) (بوقصه نك اصلي
بودر کيم يوسفك قرداشلری يوسفی باباسندن نيچه در اوجيله ايله آروپ قوی به بر اقدیلر و کوملکته
بر مقدار قان بولاشدر ديلر و اخشام بابازينه اغلبوا غلبو کلا بيلر که يوسفی قورت يیدی ديو
حضرت يعقوب قوت مجزه ايله قوردری جمع ايدوب يوسفی قفبکر يیدی ديو سوال ايدیچو
جبعی عین ايلديلر که بزدن بو خطا صابدار ولدی ديو پس يعقوب عليه الصلوة والسلام بيلديکه
بو خطا صوده اوغللری کا بيلدر بر خبری حال اولمدر ايمدی مصردن کلرب اوغلك سرقه
ايلدی و مصر پادشاهی بوجرم همچون اتی البقودی ديچك يعقوب ايتانندی و دیدی (بل سولت
لکم انفسکم الاية) (محصول تركيب) (يلان سويلك نابت بزه به و باره به بکرز که جراحت
اوکلور سهده نشانی قالور يوسفك قرداشلری کسي که يلانله نشاننوب معلوم اولديلر
کر چك سويلد کز ينده اعتماد قالدی زيرا مصردن کتور د کوری خبر کندیلر که علمه
نسبت صحیح ایدی زيرا يوسفك ايلديکی حيله بی بيلز دی لیکن چونکه يوسف خصوصنده
کذب ايلشرايدی بابازی بو خبر ينده اعتماد ايلدی و دیدی خبر وريدی کز کي دکدر اصل قصه
بلکه بونده سزك بر حيله کز وضعکن وارد راندن صکره دیدی فصبر چيل تقدیری قامری
صبر چيلدر يعني مبتدای مخدوفه خبر اوله و يا خود تقدیری فصبر چيل اجل يعني صبر مبتدای
موصوف و اجل خبری اوله * قطعه * کسی را که عادت بود راستی * خطا کر کنند در
کرانند ازو * کسی با حرف وحدت (و را حرف تخصیص) (که حرف بیان) (راستی با حرف
مصدر طوغر بلیق و کر چكك ديمکدر) (در کرانند فعل مضارع جمع غائب ترک ايدرلر ديمکدر
يعني مؤاخذه ايلز) (ازو اصلنده ازوايدی حذف و ايعال ايلد بيلر ضمير کسی به راجعدر
(محصول بيت) (بر کيسه نك که عادی و خوبی کر چكك و طوغر بلیق اوله اگر خطا ايدرسه اندن
بکرلر يعني خطا سنده اعتسار ايلوب اعراض عین ايدرلر حاصلی خطا سنی صواب عدايدرلر * و کر
نامور شد بناراستی * در راست باور ندارند ازو * نامور نام اسمدر) (و ورا واول فتحله ادات
نسبت آدی ديمکدر يعني مشهور) (با حرف مصاحبت) (و اادات توصیف نفي) (و با حرف مصدر

در شرح جبعها

در شرح جبعها
مانستن مانیدنن بکرز مک
و ماندك مانیدنن قالمق
و قومق معانسته در ۴

(ناراستی نقیض راستیدر مراد بلا تجلیقدر (راست ندارند که مفعول اولی (و باور ثانیسی باور و اول فحیه اینستقدر تصدیق معنایه (محصول بیت) و اگر بر کیمسه نار استغله نامدار و مشهور اولدیمسه دخی صکر چکی و طوغری بی اندن اینستغله یعنی بلا تجلیقدر شهرت بولدقدن صکره کیمسه اندن کر چکی و طوغری بی تصدیق ایلز * قطعه * دروغی نکیرند صاحب دلان * بر آن کس که پیوسته گفتست راست * دروغی یا حرف تنکیر (حرف وحدت دینلر خطا سو بیلش (نکیرند که مقدم مفعولیدر یعنی صریحی (و بر آن کس غیر صریحی (پیوسته دائم دیمکدر (محصول بیت) صاحب دللر بلان طومامشلا شول کیمسه نک اوزرینه که دائما کر چک سوله بی کلددر یعنی دائما کر چک و طوغری سو بیلنک کذب طومامشلا زرا بونجیلن کیمسه دن کذب صادر اولماز مکر خطا ایل و خطایه اعتبار یوق * و کرمشلا شد بناراستی * اگر راست گوید تو کو بی خطاست * مشهر اسم فاعلدر افعال با بندن حضرت شیخ تفتن قصه ایدوب سابقه نامور و بونده مشهر پیوردی بر معنایه اولدقلر یچون (تو کو بی خطاب عامدر (محصول بیت) و اگر بر کیمسه نار استغله یعنی کذبله مشهور و نامدار اولورسه کر چکده سوله سیه سن خطادر یعنی یلاندر برین * مطابقه * اجل کائنات از روی ظاهر آدمیست و اذل موجودات سک و باتفاق سک حق شناس به از آدمی ناسپاس * اجل لامک تشدید یله اسم تفضیلدر اعظم معنایه (کائنات اضافتی لامیه در (از روی ظاهر قیدی آنکیچوندر که خدای تعالی (ولقد کرمانجی آدم) یور مشدر لیکن حقیقتده جائزدر که خدای قنده بی آدمدن اکرم و اشرف مخلوق اوله یا نمرده واقع اولان متوتده هب بوقید موجود در اما شراح بوقید برینه باتفاق عبارتی ایراد ایلشلا و فیه نظر (اجل مبتدا و آدمیست خبری) (اذلده لامک تشدید یله اسم تفضیلدر حقارت و هوای معنایه (موجوداته اضافتی لامیه در (و از روی ظاهر قیدی یله مقدر در زرا جائزدر که حقیقتده سکدن احقر مخلوق اوله (اذل مبتدا و سک خبری) (و باتفاق یعنی باتفاق خردمند آن (خردمند آن عبارتی متنظن ایدوب بازانلر زائد یازمشلا (سک حق شناس بیانیه حق شناس وصف ترکیبدر حق بلیج سک دیمکدر مبتدا در (و به خبری) (آدمی ناسپاس بیانیه انسان غیر شاکر دیمکدر کفور معنایه یعنی کفران نعمت (محصول ترکیب) کائناتک اجل و اعظمی ظاهر بوزندن آدمیدر و اذل و احقر موجودات کلیدر و اتفاق عقلا ایل کلب حق شناس انسان ناسپاسدن بکدر زرا کلبی دو سک و قوسک قوی قویوب کتر اما انسان ادنی بهانه ایله الوب یور یور و بر * قطعه * سک راقعه هرگز فراموش * نکرد دکر زنی صد نوبش سنک * سک یا حرف وحدت (و حرف تخصیص بر سک دیمکدر (لقمه یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدتدر دین خطا سو بیلش (فراموش مر هوندر نکرد تقدیری فراموش نکرد در ضرورت وزن ایچون حذف و ابصال اولدی (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب او رر سک دیمکدر (نوبش ضمیری سک راجعدر زینک سک مفعول بهی و صد نوبت مفعول فیهی (محصول بیت) بر سک و باسکک برلقمه فراموشی اولماز یعنی و پردکک لقمه بی اوتمازا کر یوز کره اک طاش او رر سک (یعنی یوز کره طاشله و اناجله او رر قوسک قویوب کتر (نکرد عبارتی عنده عبارتیه قید اید نلر زائد ایلشلا (بر کلبه برلقمه هرگز فراموش اولماز دین را حرف تخصیص اولدیفن یلر ایش که تزلیق سو بیلش * و کر عمری نوازی سغله را * بکتر چیزی اید باتودر چک * عمری یا حرف وحدت و وحدت بر زمان دیمکدر (نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازیندن اوخشیه سین یعنی رعایت ایله سین (نواختن دن دین خطا ایلش (سغله یا حرف وحدت در (همزه بی حرف وحدتدر دین

رد سروری و شعی

رد شراح جیبا

رد شراح جیبا

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

اسکی

اسکی خطایه اوزده مصر اولش (و رادات مفعول بر سغله بی دیمکدر (نوازی سک مفعول بهی در (و عمر مفعول فیهی (بکتر یا حرف سبب (کتر بونده ازرق یعنی جزوی معنایه در (جزری یا حرف وحدت (اکثر منونده یا بوقدر (باتو یا حرف مصاحبت (در حرف صله در با معنایه (محصول بیت) اما اگر بر زمان بر الحقی رعایت ایدوب اوخشیه سین آرق نسته سبیله (یعنی جزوی بهانه ایل سنکله چنکه کاور حاصلی از اجاق بهانه ایل سنکله چکشور و صواشر یعنی ایلدی بک ایلکی رعایت ایلز * لطیفه * از نفس پرور هنر وی نباید و بی هنر سرور بران شاید * نفس پرور و وصف ترکیبی در تن پرور کبی پروریدن (هنر و هنری دیمکدر (زرا و رادات نسبتدر (و یا حرف مصدر (سرور باش اری (یعنی رئیس القوم و یا حرف مصدر و را حرف صله (محصول ترکیب) نفس پرور دن نفسی بسلمکله مقید اولان کیمسه دن هنر ایلک کلز (یعنی اهل هنر اولماز) و هنر سز کیمسه سرور لکه و رئیس قوم اولمغه لایق اولماز * مشوی * مکن رحم بر کاو بسیار خوار * که بسیار خست بسیار خوار * کاو بسیار خوار بیانیه در چوق بیجی صغر بسیار خوار و وصف ترکیبی در (خوار یادن (الف اصلیه ایله لیکن الفک حذفله استعمالی زیاده اولدیغیچون چوق کیمسه الفی حرف زائد ظن ایدر (خوردن (و خوردن (و خواریدن بر معنایه مصدر در (بعض نسخهده (خوار برینه بارکدر چوق بولکی (یعنی چوق بولک چکیجی بویه اولجده قافیه مکرر اولماز) بونده خواری حقیر معنایه اخذ ایدن بسیار خوار ایش (که حرف تعلیل (بسیار خست و وصف ترکیبی در (خستیدن چوق او بیجی دیمکدر (بعض نسخهده (بسیار خواب واقعدرینه بو معنایه (بسیار خوارده و صف ترکیبی در سابق کبی و مؤخر مبتدا (و بسیار خست مقدم خبر (بس بسیار خواری بسیار خسته عطف ایدنلر مقصود بیت و اصل دکلر ایش (و خواری خوردن اخذ ایدن خطا ایلش * (محصول بیت) هر جت ایل چوق بیک بین کاوه بونده کاودن مراد هر د اکولدر (یعنی چوق بیک بیجی شخص در تشبیه طریقله حقیقت کاود کلددر فندبر یعنی تن پرور اولان اکول کیمسه به رحم ایله یعنی انسان منزله تنزیل ایدوب آتی اسرکه زرا چوق بیجی و چوق بیجی و چوق او بیجی در مصراع اولده بسیار خوار کاوه صفت واقع اولش و ثانیده مبتدا پس قافیه به بوقدر تغایر کفایت ایدر تأمل ندر * چو کاو اره می باید فر بهی * چو خرن یچور کسان در دهی * جوادات تشبیه (همی ادات مضارعدر (باید فعل مضارع مفرد غائب (و تاضعیر منصوب متصل مفعولی (و فر بهی یا مصدریه ایله فاعلی (فر به فاک فحی و رانک سکونی و بانک کسری و هاء اصلیه ایل ستمز معنایه در (چوینه ادات تشبیه (تدن مراد کندی و جودیدر (یا حرف صله (چور کسان لایه (در حرف تأکید) دهی دالک فحی و کسریله و هانک کسریله فعل مضارع مفرد مخاطبدر و بر سین دیمکدر تن دهینک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) کاو کبی اگر سکا سمر لک کر کسه یعنی کندیکی سمر لک استر سک خر کبی تنکی کیمسه (چوینه و بر سین حاصلی کندیکی سمر لک استر سک خر کبی و جودیک ایل جور و جفا ستمز نسیم ایلک کر کسین کاو و خر ایلدی کبی (فر بهی باید که مفعولیدر دینلر مفعولله فاعلی فرقی ایدر دکلر ایش * تربیت * در انجیل آمده است که ای فرزند آدم اگر توانگری دهمت ازمن مشغول شوی و اگر درویش گشت تنگدل نشینی پس خلوت ذکر من یک بابی و عبادت من کی شتابی (محصول ترکیب) انجیلده کلددر که ای آدم اوغلی اگر سکا غنا و برسم بدن امور دنیویه مشغول اولور سین و اگر سنی فقیر و محتاج ایدرسم تنگدل و غناک اوطور سین (پس بنم ذکر لذتی قنده بولور سین

رد شعی

رد شراح جیبا
رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

و بنم عبادتمه فتن ابور سین (یعنی بنی قنده ذکر ایدر سین و بنم فوللوغنی فتن ایدر سین)
 * قطعه * که اندر یعنی مغرور و غافل * که اندر تنگدستی خسته و ریش * که گاهدن مخففدر
 یعنی یا ضمیر خطاب معناد مغرور و غافل مغرور و غافل * تنگدستی وصف
 ترکیبی در الی طار یعنی فقیر کیمسه (و یا حرف مصدر) (و خسته و ریش بریای ضمیر تقدیر اولور
 (محصول بیت) گاه نعمت و غناده مغرور و غافل سین (یعنی دنیا نعمته مشغول اولغله حقندن
 زاهل و غافل سین و گاه ال طار لغنده خسته و مجروح سین (یعنی افلاس و فقر دن دل ریش
 و مجروح خاطر سین * چودر سرا و ضرا حالت ایست * ندا نمکی بحق پردازی از خویش *
 (سرا بونده سرور و حبور معناسنه در) ضرا غم و غصه معناسنه (پردازی فعل مضارع
 مفرد مخاطب در) (پردازیدن پرداختن دن دین سهواش مشغول اولور سین معناسنه
 (از خویش کند کندن (محصول بیت) چونکه حالت سرورده و غمده حالک بودر بیلزم
 کند کندن خدایه نوقت مشغول اولور سین * عبرت * ارادت بیچون یکی را از تخت شاهی
 فرود آرد و دیگری را در شکم ماهی نکه دارد * ارادت بیچون لامیه بیچون بی کیف دیمکدر
 (تخت شاهی بیاید در) (زیرا یا حرف نسبتدر حرف مصدر دینلر غلط سواش (فرود آرد بونده
 ایندر معناسنه در) (دیگری یا حرف وحدت (و را ادات مفعول (شکم ماهی لامیه ماهی بالقدر
 بالغت قرننده دیمکدر نکه دارد حفظ ایدر دیمکدر (محصول ترکیب) خدایک ارادت بریستی
 تخت سلطنتدن ایندر (یعنی پادشاهلغنی فراغت ایدوب در ویش اولور (ابراهیم ادهم
 (و بیچون بن معاذ که شیخ محی الدین عربیک دایسیدر بونلر کی به اشارتدر (زیرا جائزدر که
 ادیان سابقه ده دخی نیجه بونلر کی پادشاهلر تختلر بر ایش اولور و بر غیر یستی بالق قرننده (یعنی
 قور ساغنده حفظ ایدر یعنی اولدر مزدیری طو ز بونس بیغیر علیه السلام کی * بیت * وقتست خوش
 آنرا که بود ذکر تومونس * و رخود بود اندر شکم حوت چو بونس * وقتست بعض نسخه ده
 وقتست واقعدر بای وحدتله خوش وقتست صفتدر (آنرا (را حرف تخصیص آنکس را تقدیده در
 (که حرف رابط صفت (ذکر تومصدرک مفعولنه اضافتدر (مونس اسم فاعلدر افعال بابندن
 و روا کردن مخففدر (خود ادات تأکید (شکم حوت لامیه حوت عربیه بالسق دیمکدر بونس
 بونده نونک کسریله در قافیه رعایتچون (محصول بیت) اول کسک وقتی خوشدر که سسنگ
 ذکرکاکا مونس اوله یعنی دائما سنی ذکر ایدنک وقتی وحالی خوشدر کر کسه بالق قور ساغنده
 اوله بونس علیه السلام کی زیرا حضرت بونس علیه السلام بالسق قرننده ذکر خدای
 هیچ ترک ایلامشدر * حکمت * اگر تیغ قهر بر کشدی وولی سردر کشد و اگر غمزه لطف بچیناید
 بدان را بینکان در رساند * سردر کند باشی کرو چکر یعنی خوف ایدوب سکر و نهضقه قادر
 اولماز (غمزه لطف بیایه یعنی لطف محض (بچیناید فعل مضارع مفرد غائب دیره ده دیمکدر
 بدان بدک جعیدر برامز دیمکدر یعنی اشقیا (و را ادات مفعول (یا حرف صله نیکان ایلیر یعنی
 سعدا (در حرف تأکید (رساند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدادار (محصول ترکیب) اگر
 خدا قهر فلجی چکر سه یعنی اظهار جلال ایدر سنی وولی باشی کند و به چکر سکر قور قوسندن
 و اگر لطف غمزه سین دیره در سه یعنی لطف اظهار ایدر سه شقیلی سجدلره ایدر یعنی
 شقیلی سجدلر مقامه ایصال ایدر * قطعه * اگر بمشخر خطاب قهر کند * انبیا را چه جای
 معذرتست * خطاب قهر لامیه جای معذرت ده بویه در معذرت مغفرت و ذی اوزره مصدر در
 (محصول بیت) اگر خدای تعالی بمشخرده قهر ایله خطاب ایدوب اظهار غضب ایدر سه
 انبیاک و یا انبیایه نه عذر بریدر یعنی انبیایه عذره بحال اولماز (و یا انبیاک اعتذاره بحالی اولماز

رد سروری

رد شعی

* پرد از روی لطف کو بردار * کا شقیا ایدر مغفرتست * روی لطف لامیه در مجازا
 (کو بونک کی برلده تا کید فاده ایدر انجی اگر چه نوعانکلامه معنی و بر مکده قابلدر (پرد آرفعل
 امر مفرد مخاطب قادر دیمکدر (که حرف تعلیل (اشقیا شقیلک چه ایدر (و را ادات تخصیص
 (امید مغفرت مصدرک مصدره اضافتدر (محصول بیت) خدایه خطاب ایدوب مناجات ایدر
 (یا رب لطف بوزندن پردی قادر یعنی رفع حجاب ایدوب اظهار لطف ایله از بر اشقیاک امید مغفرتی
 وار یعنی مغفرت و عفو رجایدر حاصلی کا مکار لر غفران رجایدر لر ایدر ایدوب اظهار لطف ایله
 محروم قالماسو نلر رختکدن * وعظ * هر که بتأدیب دنی راه صواب نکرده بتعذیب عقی
 گرفتار آید قال الله تعالی (ولذیقنهم من العذاب الادنی دون العذاب الاکبر * هر که اصلنده
 هر کس که در تنگه مکرر یسان اولندی پس که اسمدر کیم معناسنه هر که معنای شرطی
 متضددر (یا حرف مصاحبت (تأدیب دنی مصدرک فاعلنه اضافتدر (راه صواب بیایه
 و نکریدک مفعول صریحی (و بتأدیب غیر صریحی (یا حرف مصاحبت (تعذیب عقی مصدرک
 فاعلنه اضافتدر (و آیدک مفعول غیر صریحی (و گرفتار صریحی و جمله فعلیه جواب شرط
 (عذاب ادنان غرض دنیا عذابدر قتل و اسیرک و بونلر دن غیر عذابلر اما مجاهد دیدیکه
 عذاب قیددر (دون بونده قبل معناسنه در (عذاب اکبر عذاب آخرتدر (محصول ترکیب) هر کیمسه که
 دنیا تأدیبیه صواب بولنی طومناز یعنی راه صوابه کتم آخرت تعذیبه گرفتار کور یعنی آخرت عذابن
 چکر تنگه خدا بیور البته زانلره دنیا عذابن طماندیر ز آخرت عذابندن اول یعنی هم دنیا به تعذیب
 ایدر زانلری و هم آخرتده آیت کریمه کفار حقنده در (دون لغظنی غیر عبارتیه لقب ایدر لغنه
 مخالف ایلمشدر * بیت * پند ست خطاب مهتران آنکه بند * چون بند دهند و نشنوی
 بند نهند * پند ست مقدم خبر (خطاب مهتران لامیه و مؤخر مبتدا (آنکه بند یعنی اندن سکره
 قید و حبس دیمکدر (چون ادات تعلیل (بند دهند مقدم مفعولی (دهند فعل مضارع جمع
 غائب و برلر دیمکدر (نشنوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب ایستیه سین دیمکدر (بند نهندک
 مقدم مفعولی (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر (محصول بیت) اولولرک خطابی
 نصیحتدر اندن سکره بنددر یعنی حبس و قیددر چونکه نصیحت و پره لر و ایستیه سین الیکه
 و باغکه باغ قورلر حاصلی نصیحت پذیر اولما نیجه سنی حبس ایدر لر * عبرت * نیک تختیان
 بحکایات و امثال پیشینان پند گیرد پیش از آن که بسپیان بواقعه ایشان مثل زنده * نیکبخت
 و صیغ ترکیبدر ابو بختلی دیمکدر یعنی سعادتلی (الف و نون ادات جعدر (امثال پیشینان
 لامیه (پیشین یا حرف نسبت و نون حرف تأکید و بیه ثانی هاء رسمیدن بدلدر اصلی پیشینه در
 و الف و نون ادات جعدر بسپیانده اعرایده بویه در (یا حرف مصاحبت (واقعه ایشان لامیه
 مثل زنده مقدم مفعولیدر (محصول ترکیب) مسعود بخت اولولر کند یلردن او کدن کلنلرک
 امثال و حکایاتیه نصیحت طوتار لر یعنی متصح اولور لر اندن اول که کند یلردن صکره کلنلر
 انلرک واقعه سبله مثل اورلر حاصلی سعادتیلر کند یلردن اول کلنلر امثال و حکایاتیه بند
 پذیر اولور لر کند یلردن صکره کلنلر کند یلرک احوال و واقعاتی ضرب مثل ایلمزدن اول * قطعه *
 زود مرغ سوی دانه فراز * چون دگر مرغ بند اندر بند * زود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 و مرغ فاعلی (سوی دانه لامیه جانب دانه دیمکدر (فراز سوی تأکید ایدر فاده فحده و کسره
 جائزدر (چون ادات تعلیل (دگر مرغ غیر مرغ دیمکدر (بوندک مقدم مفعول صریحی (و اندر بند
 غیر صریحی (محصول بیت) مرغ دانه جاننسه و ارماز یعنی دانه به توجه ایلمز چون غیر مرغی
 بشده کوره یعنی دوزاغه طوتیش کوره (فراز بونده قرب و مقابله معناسنه در دینلر سهو ایلمشدر

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

* پند کبر از مصائب کراں * ناکرند دیگران ز تو پند * پند کبرك مقدم مفعولیدر (کبر فعل امر)
مفرد مخاطبدر طوط معنایسته (مصائب مصیبتك جمعیدر (دیگرانه اضافت لامیهدر (ناحرف
تعلیل و یا حرف دوام (نکیرند فعل نفي مستقبل جمع غائب طوطیه ل (دیگران یا ایله دراصلی
اوزره (محصول بیت) خطاب عام طریقیه بیورر غیر یلر مصیبتلرندن نصیحت طوط تا کیم
غیر یلر سندن نصیحت طوطیه ل یعنی خلق عالمه عبرت اولمزدن اولر غیر یلردن عبرت ال وانکله
منتصیح اول * حکمت * آن را که گوش ارادت کراں آفریده اند چون کنند که بشنود و آنرا که
بکنند سعادت کشیده اند چون کنند که نرود * آن را از احرف تخصیص (که حرف بیان
(گوش ارادت بیانیه) کراں کاف محکم کسر یله اگر دیمکدر ممدن کاینکدر (آفریده اند
ماضیدن قسم جمع غائب یا را تمشدر دیمکدر (چون واو اصلیه ایله نیچه دیمکدر کیف معنایسته
(بشنود فعل مضارع مفرد غائب) و آنرا که و اول کیمسه بی که دیمکدر (با حرف صله) کند
سعادت بیانیه (کشیده اند ماضیدن قسم جمع غائب چکمشلدر دیمکدر (محصول ترکیب) اول
کیمسه نك که ارادتی قولغنی آخر یعنی صاغر یا تمشدر یعنی حق سوز قبول ایلمکه ارادت قولغنی
آخر خلق ایلملر حاصلی کوکلی قولغنی ارادندن خالی خلق ایلملردر نیچه ایلمکه ایشیده یعنی
نه چاره ایلم که کلام خدا و رسولی ایشیده یله و قبول ایلمه و اول کیمسه بی که سعادت کند یله
چکمشلدر یعنی مسعود و نیکیخت خلق ایلملر نیچه ایلم که چکد کلری بیر کیمه یعنی بالضروری
چکد کلری بره کیدر حاصلی بر کیمه بی که شقی خلق ایلملردر نه چاره ایلم که مسعود و نیکیخت
اوله یله و بر کیمه بی که مسعود و نیکیخت خلق ایلملر اوله نیچه شقی و بد بخت اوله یلورنکه الشقی
شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه در * قطعه * شب تاریك دوستان خدای *
می بناید چو روز رخشنده * شب تاریك دوستان خدای بیانیه و لامیه لردر (شب بونده ظرف
زمان اعتبار ایدوب قراکلی کیمه ده دین یلر ایش (می ادات استمرار) و با حرف تأکید
(ناید فعل مضارع مفرد غائب یلدرار دیمکدر (جو ادات تنبیه (روز رخشنده بیانیه رخشنده
اسم فاعل مفرد غائب اصلی درخشنده ایدی تخفیف ایدوب رخشنده دیدیلر (محصول بیت)
خدا دوستلر نك قراکلی کیمه سی روز رخشنده کبی یلدرار یعنی ضیا و برر یعنی کیمه سی
و کوندزی بر ایدر نور و ضیا و بریده حاصلی کیمه سی کوندزی کبی نور ایدر * وین سعادت بزور
باز و نیست * تانجشد خدای بخشنده * وین سعادت اشارتدر (شب تاریك روز روشن کبی
رخشان اولسته (با حرف مصاحبت (زور باز و لامیه در (ناحرف توقیت (نخشد فعل نفي
استقبال مفرد غائب (خدای بخشنده فاعلیدر اضافت بیانیه ایله (بخشنده اسم فاعلدر بخشدندن
(محصول بیت) لیکن مذکور سعادت زور باز و قوت نیچه ایله دکلدر و لا کثرت عبادت و طاعتله در
مادامکه محسن و معطی خدای بغشلیه حاصلی عطیه خداددر کبی دکلدر * رباعی *
از تو بکه نالم که دگر داور نیست * وز دست تو هیچ دست بالاتر نیست * بونده رباعی پریشه
قطعه باز از عجب تشخیص صاحبی ایلملر (تو کضمی اشباعله او قومق کر کدر کیم وزنه خلل
کیمه (یکه با حرف صله و که اسمدر کیم معنایسته (نالم فعل مضارع متکلم وحدهدر) که حرف
تعلیل (داور و اول فحلیه حاکم معنایسته در (دست تو لامیه (هیچ دست مبتدا بالاتر نیست خبری
(وز نیست تو خبره متعلق (دستی بالایه مضاف ایدن فن فارسیده عجب ماهر ایش (محصول بیت)
یارب سندن کیمه شکایت ایدوب ناله و زاری ایدوب که سندن غیر می حاکم مطلق یوقدر و سندن
قدرتک الدن یوچرک برال یوقدر یعنی سندن قدرتک الی جمع اللردن اوستوندر زیر قادر
مطلق سن سین تنکه بیورمش سین (یدالله فوق ایدوبهم) * آن را که تور هیری کنی کم نشود *

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

ردشعی

و آنرا که

و آن را که تو کم کنی کسش رهبر نیست * (محصول بیت) یارب اول کیمسه به که سن دلالت و هدایت
ایدر سین اول ضال و کم اولمز یعنی ضلالتسه دوشمز اما اول کیمسه بی که سن کم ایدر سین یعنی
اضلال ایدر سین هیچ کیمسه اکا هادی و رهبر اولمز العیاذ بالله تعالی * عبرت * کدای نیک
انجام به از پادشاه بد فرجام * کدای نیک انجام بیانیه (پادشاه بد فرجامده بویهدر) نیک انجام
و بد فرجام وصف ترکیبدر (انجام و فرجام عاقبت وصول معنایسته در (محصول ترکیب) عاقبتی بی
یعنی خبر کدا پادشاه بد فرجامدن یکدر یعنی عاقبتی شر اولان پادشاهدن یکدر * بیت * غمی کز
پیش شاد مانی بری * به از شادی کز پیش غم خوری * غمی با حرف وحدت (کز که حرف رابط
صفت (بی به بحکم فحلیه پس معنایسته در آرد وصول معنایسته (وشین غم را جعدر (شادمان
وصف ترکیبدر مانیدن بکرمک معنایسته صکره سرور معنایسته اسم اولدی آسمان کبی که
وصف ترکیبی ایکن فلکه اسم اولدی (و با حرف مصدر شاد مانلق دیمکدر پس اوج لفظدن
مرکب اولدی (شاد که صفت مشبهه در فرح معنایسته فالت فحی و رانک کسر یله (ومان که
مرخدر ماننده دن و بای مصدر دن فاعل (شادی بای اول حرف مصدر و ناو حرف وحدت
شادی ده اولان یا مصدر به در و همزه اضافت ایچو در دین سوال اولسته همزه فتنده در
و اضافت نیه در عجب نه جواب و برزدی اوله (کز که حرف رابط صفت (پیش شین شادی به
را جعدر (محصول بیت) برغم که انک اردنجه شاد مانلق و سرور چکه سین یعنی اردنجه
شاد و خرم اولور سین اول شادلق و سروردن یکدر که اردنجه غم بر سین حاصلی صوکی سرور
اولان غصه یکدر صوکی غصه اولان سروردن * لطیفه * زمین را از آسمان نه آریست
و آسمان را از زمین غبار کل آناه یترشح بمافیه * زمین را از احرف تخصیص و با حرف صله در
بامعناسته (نثار بونده صابجی معنایسته در (یعنی اول نسه که صاچر ل اچ و آلتون کبی اما بونده
باران مراددر (آناه همزه نك کسر یله ظرف دیمکدر (یعنی قاب) یترشح فعل مضارع مفرد مذکر
غابدر فعل باندن سزر دیمکدر (بما با حرف مصاحبت مالم موصولدر الذی معنایسته (قیه جار
و مجرور جمله طرفیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر (محصول ترکیب) زمین آسماندن حاصلی
نثار بار اندر و یازمینک آسماندن محصولی نثار بار اندر اما آسمانه زمین دن غبار و یا آسمانک
زمین دن غبار قدر هر ظرف کند نك ایچنده اولانله سزر یعنی ایچنده نه واریسه طاهره سندن اول
سزر و اول چیقار * بیت * کرت خوی من امد ناسزاوار * تو خوی نك خویش از دست مگذار *
کرت ضمیر خطاب (خوی من لامیه (ناسزاوار نا موافق و غیر لایق (خوی نك خویش بیانیه
و لامیه در (محصول بیت) اگر سکانم خویم و خصلتم نا موافق و ناسزاوار کلدیسه سن کنیدی
ابی خویکی و خلقکی الدن قومه یعنی ترک ایلمه * ادب * حق تعالی می بیند و می پوشت و همسایه
نمی بیند و می خروشد * می خروشد فعل مضارع مفرد غائبدر (خروشدنن چوقرامق
(مثلا چوملک و قرن و غیر سی چوقراد یعنی کبی چوقرامق (بونده مراد کورلمک و جعفر مقدر
(محصول ترکیب) خدای تعالی قوللرک عبوب و جرابجی سکورر و سزایدر اما قو کشو کورمز
و جعفر یعنی غایبانه نیچه دوری افترال ایدر * بیت * نعوذ بالله اگر خلق غیبدان بودی *
کمی بحال خود از دست کس نیاسودی * غیبدان وصف ترکیبی در غائب بلجی دیمکدر
دانیدنن (دانستن دن دین خطا ایش (با حرف ظرف) حال خود لامیه (نیاسودی فعل نفي حکایت
حال ماضی دیکلمزدی و راحت اولمزدی دیمکدر (محصول بیت) نعوذ بالله یعنی خدایه صغورم
خلقک شردنن اگر خلق عالم غیب بلجی اولیدی یعنی احوال غیبیدن خبر دارا و ایدی هیچر کیمه
کنیدی حالنده کیمه الدن آسایش و حضور ایلزدی یعنی خلق بری برینک عبوینه مطلع اولیدی

ردشعی

رد این سید علی

رد این سید علی

هیچ بر کیمه دیساده خلقدن سالم زند کانی ایلز دی (بحال خود ک معاشنی بسبب حال نفسه
 دین خطادیمش * عطایه * زراز معدن بکان کنند بدراید و از دست بخیل بجان کنند برنیاید *
 معدن دالک کسری ایله اسم مکندر ضرب باندن (با حرف سبب) کان کاف عربیله مرادف
 معدن در (کنندن قازیمقدر) بدراید چبقار دیمکدر (زرمفعول صریحی) (وازمعدن غیر صریحی
 (بکان کنندند اکا متعلقدر) دست بخیل لامیه (بجان کنند بکان کنند کبیدر اعرابده
 (تقدیری بجان کنند بدر آیددر بعض نسخهده برنیاید واقعدر) جان کنندند مراد جان
 چکشکدر یعنی بلا و مشقت چکشک (محصول ترکیب) التون معدن معدنی قازمغله چبقار
 اما بخیلک اندن جان چکشکله چبقار یعنی چوق زجت و مشقت چکشکله اندن چبقار حاصلی
 زیاده اسمک ایلدیرکندن دکه بلا ایله اندن التماز پس برنیایدک معناسی بو و جهله راست
 کلور معدن صکره کان ذکر ای جائله قافیهده مطابق اولغچوندر و نقتن قصد ایچون
 و تکرارندن احتراز ایچون در (مصراع ثانی ک معاشنی بخیلک التون اولمکله چبقار دین مقصود
 اولان معنایی چبقاره ممش * قطعه * دونان نخورند و کوش دارند * کو بند امید به که
 خورده * دون بونده خسیس و ناکس معنا سنه در (الف و نون ادات جعدر) و نخورند خبری
 (کوش داشتن و آریدن صقلیوب حفظ ایلکدر) (نخورندک) (و کوش دارند ک مفعولی
 محذوف مالدر) (امید به تقدیری امید خوردن به در) (که من تفضیلیه معنا سنه در) (خورده
 تقدیری خورده شده در) (محصول بیت) بخیل و خسیس اولنر مالی بیزر و صا قزلر دیرل که
 بیک امید بکدر بنش اولمقدن یعنی بیوب مغلس و محتاج اولمقدن صا قلیوب هر حق ایسه
 بزم دیو امید لئک بکدر نکه عرب دیر (المأمول خبر من المأکول) یعنی صا قلیوب امید لئک
 بنش اولمقدن بکدر * روزی بینی بکام دشمن * زرمایه و خا کسار مرده * روزی با حرف
 وحدت (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب) (با حرف مصاحبت) (کام دشمن لامیه دشمنک
 مراد نجه دیمکدر مرهوندر) (زرمیتد آمانده فعل ماضیدن قسم مفرد غائب) (خا کسار
 مرده زرمایه به معطوفدر و ایکی یله بیننک مفعول صریحی (و بکام دشمن غیر صریحی
 (خا کسار لغتده طیر اقلق دیمکدر) (اما استعمالده طیر افده یا توب یوالن کیمسه به دیرل
 دیار عربک مزله لکده یان عربیان بحسانی کبی بونده ده خا کسار ایله دیوانه دن تعبیر ایلش
 زیرا کشتی کسب ایلدیکی مالی بیوب صا قلیق جنونند ناشیدر) (خا کسار رجل کثیر التزاید که تراب
 درهم و دینارک اصلیدر دین کیمسه نک طیراق باشنه معنی تصور یله معنای بینی اول بو یله
 تصور ایلدوب که والمعنی روزی بینی دشمن رازرمانده و مرده حال کونه بخاک الوده تکرار بو جهله
 دخی تصور ایلدوب (روزی بینی بر مراد دشمنش که زرش مانده بو ارثان و نش بخاک الوده مرده
 شده دین معنای بینی عجب تراب الوده ایلش حق الله عن سبانه (پس محصول بیت) (بر کون
 کورر سین دشمنک مراد نجه زر قالمش و خا کسار اولمش یعنی مالن قوبوب کتمش مصراع
 اولده سکت و ارفعقت اولماسین یعنی بینی سکتله اوقونور * ادب * هر که زرد سستان نخشاید
 بچور زردستان گرفتار آید * زردست و صف ترکیبدر) (الف و نون ادات جعدر کشتیک
 الی الله اولنلردن عبارتدر خدمه و رعایا کبی) (نخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ترجم ایلز
 دیمکدر) (بچور یا حرف صله) (چور زردستان لامیه در) (زردست زردست نقضیدر
 والف و نون ادات جمع اقویادن عبارتدر) (محصول ترکیب) هر کیمکه الی الله کیلر و
 ضعیفیه مرحت ایلز اقویانک جور و جفا سنه گرفتار کلور یعنی مبتلا اولور حاصلی ضعیفیه
 رحم ایلسان اقویا قهرینه مبتلا اولور * مثنوی * نه هر بازو که در وی قوی هست *

رد شعی

رد سروری

رد این سد علی

بمردی

* بمردی عاجزان را بشکند دست * قوی با حرف تنکیر بمردی با حرف مصاحبت (و یا حرف
 مصدر) (عاجزان را) (را حرف تخصیص) (بشکند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی مخنده باز و به
 راجع ضمیر) (عاجزان مفعول اول صریحی و ثانسی دست) (و بمردی غیر صریحی) (محصول بیت)
 اولده کلدر که بازو که انده قوت واردر یعنی قوتلدر مردلکه وزور ایله عاجز ک الی صریحی
 شکست ایدر دکلدر حاصلی بو یله ایدر سه بانه قالماز دیمکدر بلکه خدا اندن انتقام الور
 و کیمسه حقنی کیمسه ده قومز * ضعیفان را مکن بر دل کزندی * که در مانی بچوری زور مندی *
 ضعیفان را را حرف تخصیص (کزندی ضرر) (و یا حرف تنکیر) (که حرف تعلیل) (در مانی فعل
 مضارع مفرد مخاطب عاجز قاور سین دیمکدر مانیدن مانیدن دینلر خطا ایلر) (با حرف ظرف
 جور زور مند لامیه) (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) ضعیفانک کوکله کزندیله یعنی ضرر و زیان
 ایشدر مهز برابر زورمندک جور و جفا سنه عاجز قاور سین یعنی دست قهرینه گرفتار اولور سین
 ز را دینا محل مکافندر (کا دین تان) (در) (کزندیک یاسنی حرف وحدت دین سهو ایلش زورمند
 وصف ترکیبدر دینلر خطای فاحش ایلر * حکمت * عاقل چون خلاف در میان بیند بجهد
 و چون صلح بیند لکر بنهد که انجاسلامت بر کارست و اینجاحلاوت در میان * بجهد فعل مضارع
 مفرد غائب صیغرا دیمکدر (یعنی صیغرا در معناسنه) (حاصلی صا ولور واراده طور من
 (لکر بنهد لکر قور) (یعنی قرار ایدر و ثابت اولور) (لکر کیلر ده اولور اصلده اما بونک کبی
 برلده ثبت و قرار مراد در) (محصول ترکیب) عاقل اولان کشتی چونکه اورته ده خلاف
 کوره صیغرا در انده طور من) (اما چونکه صلح اراده کوره ثابت اولوب قرار ایدر) (ز برانده
 سلامت کار ده در و بونده حلاوت لذت میانه) (الف و نشر مرتب رعایت ایلدی * حکمت *
 مقار راسه شش می باید ولیکن سه یگ می آید * (مقار معنایه باندن اسم فاعلدر بونده مراد
 او جیله زرد طولی او بنیاندن) سه شش اوچ کره آتی دیمکدر (و سه یگ اوچ کره بر دیمکدر) (ترکیبک
 معنای ظاهر اید کور اولان کبیدر اما مراد سه شش در سه و یکدر قائل (محصول ترکیب)
 مقار سه شش کر کدر لیکن سه یگ کلور (یعنی روز کار دانا کشتیک مرادی اوزره اولماز * بیت *
 هزار بار چرا که خوشتر از میدان * ولیکن اسب ندارد بدست خویش عنان * بار بونده کره
 معناسنه در) (چرا که اولنق) (زیرا چرا اسبدر اولنم معناسنه چریدنن) (و که نظرف مکان
 (محصول بیت) بیک کره اولنق میدادن بکدر ولیکن انک دیر کتی کندی الله دکلدر که استدیکی
 رده اوله * تضرع * درویشی در مناجات میکفت یارب بر بدان رحمت کن که بر نیکان خود رحمت
 کرده که ایشاز انبیک آفریده * درویشی با حرف وحدت (میکفت می حرف حکایت) (بر حرف
 صله در ایکی برده یله) (معلوم اوله که عربیده رحمت علی حرفیله مستعمل اولدیغی کبی فارسیده ده
 بر حرفیله مستعملدر) (بدان جمع بددر) (و نیکان جمع نیک) (خود ادات تأکید) (کرده ماضیدن قسم
 مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (آفریده ماضیدن قسم مفرد مخاطب یارا تمش سین دیمکدر
 کرده ده و آفریده ده همزه ل خطاب ایچوندر دین معهود جهلی اوزره مصر اولمشدر
 (محصول ترکیب) بر در ویش مناجاته سو یلردی یارب یار املزه رحمت ایله که ایلره خود رحمت
 ایلش سین) (زیرا انلری ای براتمش سین یعنی انلری ای خلق ایلدیکل اناره رحمت ایلکدر
 * حکمت * اول کسی که علم بر جامه و انکشتی در دست نهاد جشید بود گفتش چرا همه
 زینت و آرایش محب داری و فضیلت راست راست گفت راست را زینت راستی تمامست * کسی
 با حرف وحدت) (که حرف بیان) (علی بونده قفانه وضع ایلدکری نشاندر که اول زمانده صاغ او مردن
 اشاعه کو کسن اوزره قفانک ظاهرینه بعض شکوفه شکنده و یا بعض حیوانات شکنده ایلکدن

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

مطلایه

رد شعی

پیدا کردی که اکا علم دیرزدی و اول قفانه جامه معلم نشک سابقه فصل بیان اولندی
 (انگسری همزه نك قحی ونوك سكونی وكاف عجمك ضمی وشین عجمه نك سكونی ونالك قحی
 وراك كسری و باء اصلیه ايله بوزك معناسه در) در دست در حرف صله در با معناسه اول کسی مبتدا
 (وجشید بود خبری) (جشید جهمك قحی وميمك سكونی صله قدیم پادشاهلردن بر اولو پادشاهك
 اممیدر) (بجپ با حرف صله) (وجیم و با عجمك در صول معناسه در که عریده یسار دیرلر) (بانك
 قحیله) (واو حرف حال) (فضیلت مبتدا) (راست راست خبری اولکی) (راست برکله در صاغ ال
 و صاغ جانب معناسه که عریجه) (مین دیرلر) (وایکچی) (راست مرکبدر را ايله ادات خبردن که
 سین و نادر معناسی راستکدر بكم اولور) (راست را را ادات صله راسته دیمکدر) (زینت راستی
 لامیه) (و با حرف مصدر) (تمام بونده کافی معناسه در) (محصول ترکیب) (اول برکپسه که قفانه علم
 واله بوزك قودی) (یعنی پرمغه بوزك طاقدی جشیددر) (اکا دیدیلر چون جبع زینت و آراشی
 صول اله و بوزك حال بو که فضیلت صاغ انکدر) (دیدي که صاغ اله راستلی زینتی کافیدر) (راستی
 عبارتده ایهام وار) (یعنی صاغلی و طوغریلق معناسی) * قطعه * فریدون کفت نقاشان چین را *
 که پیرامون خرگاهش بدوزند * فریدون باب اولك اولنده مفصل ذکر یچمکدر (نقاشان
 چین لامیه) (و را ادات مفعول) (که حرف رابط مقول و قولدر) (پیرامون باء عجمك کسریله اممیدر
 اطراف معناسه) (پیرامنده دیرلر) (خرگاه خانك کسریله ورا نك سکونیله قره او که کیچه ايله
 اورتلور دریم اویده دیرلر) (حاصلی قبه شکلی اولور) (خرگاه بونده اوناغ معناسه در دین خرگاهی
 بطراش) (بدوزند فعل مضارع جمع غائب دیکدر) (مفعولی) (یعنی دیکلجک نسنه
 یت تأیدر) (زیرا عادندر اوناغلرده و چادر لده رنك امیر بزرگدن بعض نسنه کسوب دیکرلر مثلاً
 مبارک باد و سعادت باد عبارتلی کسوب دیکرلر) (بومعنايه واصل اولیان مصرع تائینك معناسی که
 انك اوناغك اطرافنی دیکدر) (یعنی لازم اولان بری مرمت ایده ر دین زیاده رز بقی سولیش
 بدوزند فعل مضارع در دوختن دن دینلر خطا ایلمش * بدان رانك دارای مرد هشیار *
 که نیکان خود بوزك و نيك روزند * بدان را را ادات مفعول) (و بدان دارك مفعول اولی) (ونيك
 مفعول تائینی) (و دار فعل امر مفرد مخاطبدر) (داریدن طوط دیمکدر) (که حرف تعلیل) (خود
 ادات تأکید) (بوزك و نيك روزند تقدیری) (بزرگند و نيك روزند اولور و سعادتلی لرد دیمکدر) (بس
 بزرگانند و نيك روزانند دبو تقدیر ایلکه احتیاج بوقدر) (محصول بیت) (خرگاهك اطرافنده یکیلجک
 بویتدر که برامزلی ابی طوط یعنی ابی رعایت ايله ای مرد هشیار زرا ایلر خود اولور و نيك
 بختلردر) (نیک روز دیمکدر غرض صاحب سعادتلرد دیمکدر حاصلی برامزلی ابی رعایت
 ایلک کرک که ایلر رعایتی قلیجه اولور که شانلری رعایت اقتضایدر) (مجموع بیتك معناسی برامزلی
 ابی طوط یعنی انلره ابی رعایت ايله ای عاقل کسی زرا ایلر خود اولور و سعادتلرد در سنك
 دعا که اصلاً احتیاجلری بوقدر دین بدعا به مستحق ایمش * حکمت * برزکی را کفتد با چندین
 فضیلت که دست راست دارد خاتم چار در دست چپ میکند کفت ندانی که همیشه اهل فضل
 محروم باشد * ندانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقیله) (محصول ترکیب)
 بر اولو به دیدیلر که بوقدر فضیلتله که صاغ الک وارد یعنی صاغ الده و اراختی نیچون صول اله
 ایدیلر یعنی صول الک صرحه بر ماغنه طاقدیر صاغ اله و صرحه بر ماغنه طاقدیر دیدی بلمسین که
 دائماً اهل فضل محرومدر * بیت * آن که حظ آفرید و روزی سخت * با فضیلت همی دهد با بخت *
 حظ حاک قحی و طالت تشدید به نصب معناسه در) (آفریدك مقدم مفعولیدر) (روزی بای
 اصلیه ايله رزق معناسه در) (سختك مقدم مفعولیدر) (سخت فعل ماضی مفرد مخاطبدر) (ساخت

رد شعی

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد شعی
(ابو) نسخه مستعمله در
للطابع

لفظندن تخفف یعنی ایلدی حاصلی برآندی دیمکدر (محصول بیت) (اول کیمسه که نصب برآندی
 و رزق پیدا ایلدی یعنی وجوده کتوردی آمده با فضیلت و بر و با بخت و دولت بعضی نسخه
 بخت برینه تخت واقعدر لطیفدر * ملاطفه * نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که نیم سر
 ندارد و امید زر * (محصول ترکیب) پادشاهلر نصیحت ایلک برکپسه به مستدر که باش قورقوسی
 و امید زری اولیه یعنی نه اولك خوئی اواه نه دینار و درم امیدری * مشوی * موحدچه در بای
 ریزی زرش * چه شمشیر هندی نهی بر سرش * موحد اسم فاعلدر تفعیل باندن خدایی رلیخی
 توحیددندر) (چه بونك کی پرلده مساوات معناسی افاده ایدر) (ربزی فعل مضارعدر) (ربزیدن
 دو که سین دیمکدر) (ربزیدن دینلر خطا ایلدیلر) (زرش شین معناسه بایه مقیددر تقدیری
 در پایش در) (شمشیر هندی بیایه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (نهییدن نونك قحی
 و کسریله قومق معناسه) (محصول بیت) (موحد اولان کیمسه به نسبت یاغنه اتولله ایغه
 دو کین نه و باشی اوزره قلیح طرنا سین نه یعنی یاغنه مال دو ککله باشی اوزره قلیح طوطی برآیدر
 نه اندن سوینور و نه بوندن بر نور * امید و هراسش نباشدر کس * برینست بنیاد توحید و بس *
 هراس هانك کسریله خوف معناسه در یعنی قورقو) (وشین موحد در جعفر) (برینست مقدم خبردر
 بنیاد توحید لامیه و مبتدا) (واو اس ايله بونك کی پرلده فقط معناسه در) (محصول بیت) (موحدك
 کیمسدن امید و هراسی اولماز یعنی نه کیمسه دن قورقوسی و پر واسی و نه کیمسه دن امید و رجاسی وار
 بنیاد توحید بونك اوزره در انجیق یعنی نه کیمسه دن بچی و نه کیمسه دن امید اوله * لطفه *
 پادشاه از بهر دفعه ستکار نیست و شخته برای خون خواران وقاضی مصلحت جوی طراران هرگز
 دو خصم بحق راضی پیش قاضی نروند * دفع ستکاران مصدرک مفعولنه اضافیدر (شخته
 صوباشی به دیرلر) (خون خوار و وصف ترکیبیدر قان ایچی معناسه) (خوار بدندن والف و نون ادات جمع
 (مصلحت جوی وصف ترکیبیدر) (جویدندن طرارانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر
 (پادشاه مبتدا و ما بعدی خبری) (و شخته مبتدا و ما بعدی خبری) (وقاضی مبتدا) (و ما بعدی خبری
 طراران کسی به دیرلر) (ارسیحه کپسه بر دیرلر) (محصول ترکیب) (پادشاه ظالم لمرک ظلمتی دفع ایلک
 ایچوندر و صوباشی قان ایچی ظالم لمرک ایچوندر یعنی قانلیرک و اهل شر و فسادک خلقدن ضررینی دفع
 ایلک ایچوندر وقاضی طرارلرک مصلحتنه متعلق احوالی کورمک ایچوندر یعنی شر یعنی متعلق
 اموری کورمک ایچوندر یعنی طرار نه لازمدر دبو شرعله کورمک ایچوندر عرکز حقه راضی ایکی
 خصم قاضی او کشته کتمزلر ز برادر کس حقنه راضی اولدقدن صکره خصوصته احتیاج قالماز
 بعض نسخه ده هرگز دو خصم از پیش قاضی راضی نروند واقعدر) (یعنی هرگز ایکی خصم قاضی
 قشیدن راضی کتمزلر بلکه بریسی راضی کیدرسه بریسی ناراضی کیدر * قطعه * چو حق
 معاینه دانی که می بیایداد * با لطف به که بچنک اوری و دلشکی * معاینه مفاعله باندن مصدردر
 (که حرف بیان می حرف استمرار) (و با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد مخاطب کرک دیمکدر
 (ب لطف بوقدر دادن مصدرینه متعلقدر) (که من تفضیلیه معناسه در) (جنك اور وصف
 ترکیبیدر محارب) (یعنی صوابی معناسه) (و با حرف مصدر) (دلشکده وصف ترکیبیدر کوکلی طار
 معناسه) (و با حرف مصدر کوکل طار یعنی دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه معاینه بیلور سین که الک
 حقنی و یرمک کرکدر لطفله و یرمک بیکدر که صوابی اقله و کوکل طار اقله ایسه حاصلی
 حقوق ناسی ملائمت و رفقه ادا ایلک بیکدر محاربه و مجادله ايله ادا ایلکدن) (دلشکی چنکه عطف
 ایدوب و اوری اکافید طوطوبای و بدلتکی اوری اوری ده بای خطابه دین زیاده باطل سولیش
 و بوجهله دخی معنی تصو بر ایدوب بلطف دادنه که بچنک اوری دادی و بدلتکی دادی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی

ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی پای مصدر به ابله دین عجب قوی ترزق کوی اعش
 عفا الله عنه * خراج اگر نکز ارد کسی بطیبت نفس * بقهر ازو بستاند هر دسر هندی *
 طیت مصدر در طاب بطیب دن تطایده کلور ناک فحبله بونده ایلک معنانه در (مرد سر هندی
 بیانیسه در موصوف وصفی ضرورت وزن و قافیه ایچون افراد ایلدی (والافعله نسبت جمع
 مناسب ایدی (یعنی مردان سر هندیان (محصول بیت) اگر بر کیمسه خراجی طیت نفس
 وصفای خاطر له ادا ایلر سه مرد سر هندی اندن آئی قهر یله الورز راحق شرعیدر که هیچ کیمسه
 اکانکار ایلر * مطایبه * همه کس رادن دان بترشی کند کرد و قاضی را بشیرینی * (محصول ترکیب)
 هر کسک دیشی اکتی نسیه یمکله کند اولور یعنی قاشر اما قاضینک طاطیلله که هیچ نسنه کیمز
 اولور ترشیده و شیرینده یار نسبت ایچوندر * بیت * قاضی که بر شوت بخورد پنج خیار * ثابت کند
 از بهر توده خرزه زار * بر شوت با حرف مصاحبت (وراده کسره وضعه جائز در (خرزه زار
 کلزار و لاله زار کی در (یعنی قانون لقی کثرتدن کاتیدر) حاصلی قانون بستانی دیمکدر
 (محصول بیت) قاضی که رشوت طریقه یله بش خیارا کل ایلده سنجیچون اون قانون ثابت
 ایدوب مقرر ایدر * لطیفه * خبه پیر از نابکاری چه کند که توبه نکند و شخته معزول از مردم
 ازاری * نابکاری فاسق و فاجرده استعمال ایدر (و با حرف مصدر در) بونده مراد نابکاریدن
 زاندر قرینه قیامیله (محصول ترکیب) پیر خبه زندان نه ایلده که توبه ایلده یعنی توبه ایلوب
 نه قادر در زرا بوزینه کیمسه یا قرتوبه ایلوب نه مالکدر بالضرورتوبه ایدر شخته معزولده
 خلق از ارفندن توبه ایلده نه ایلده یلور یعنی خلق انجمنکه قادر دکلدر زرا معزولدر پس
 توبه ایلدی ضرور ایدر * بیت * جوان کوشه نشین شیر مرد راه خداست * که پیر خود نتواند
 ز کوشه برخاست * جوان کوشه نشین بیانیه در (کوشه نشین وصف ترکیبیدر کوشه ده
 اوتریچی دیمکدر (شیر مرد ترکیب مزجیدر) اصلی مرد شیر در اضافت بیانیه ابله ارسلان ار
 یعنی ارسلان کی ارحاصلی پهلوان و بهادر دیمکدر مصراع مبتدا و خبردن مرکبدر (که حرف
 تعلیل خود ادات تأکید) کوشه ده با حرف وحدت (و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدت در بین
 اسکی خطاسی اوزره مصر اولش (برخواست برخاستن معنانه در (محصول بیت) کوشه نشین
 جوان خدا یولینک شیر مردیدر یعنی هوادن کوب نفسینه غالب اولوب کوشه و عزالت اختیار
 ایدن جوان کرچکدن اردر زرا پیر خود بر کوشه دن قیام ایلکه قادر دکلدر پس بر کوشه ده
 اوتور ماسی ضرور ایدر * بیت * جوان سخت می باید که از شهوت پیر هیزد * که پیر مست
 رغبت را خود آلت بر نمی خیزد * جوان سخت بیانیه (که حرف تعلیل) پیر مست
 رغبت بیانیه (مست رغبت وصف ترکیبیدر رغبت میل معنانه در (و ز حرف
 تخصیص (نمی خیزد فعل نفی مستقبل مفرد غالب خبریدن قالمهاز دیمکدر (محصول بیت)
 محکم جوان کر کدر کیم شهوتدن پیر ایلده یعنی نفسی و شهوتی غالب ایکن پیر هیز ایلک
 هنردر زرا پیری قدرت و طاقت پیر هیز امر ضرور ایدر که آلتی مساعده ایلر یعنی قالمهاز که
 برنامشروع ایشه مرکب اوله * حکمت * حکمی را پسندند که چندین درخت نامور که خدای
 تعالی آفریده است بلند و پرومند هیچ یکی را آزاد نتوانند مگر سرور را که ثمره ندارد درین
 چه حکمت گفت هر یکی را دخلی معیشت و وقتی معلوم که گاهی بوجود آن تازه است
 و گاهی عدم آن پرموده و سرور هیچ ازین چیزی نیست و در همه وقت تازه است و این صفت
 آزادگاست * درخت نامور بیانیه نامور ناملی دیمکدر زرا و نسبت معنایی افاده ایدر معنای
 لازمی مشهور و نامدار دیمکدر لازمیله تفسیر ایدنه دخل ایدن کنسیدی مدخولدر (پرومند

ردشعی

ردسوری

بونده

بونده عقل دیمکدر زرا بر عین صدر (ومند ادات نسبت دولتند و حاجتمندی نهایی بر لفظیه
 و او سر استمالی معهود دکلدر یعنی برمند دیمزلر و او مبالغه ایچون زیاده اولدی دین عنیدی
 سوبلش (بعضی نسخده بلند برینده بارور واقعدر) یعنی بارور و پرومند و دوشمش و جهندن خالی
 دکلر زرا بار اعج حاصلنه دیرلر (و و ادات نسبتدر لی معنانه (که ثمره ندارد مقام خالده
 واقعدر حال بو که ثمره سی یوقدر دیمکدر (ثمره میوه معنانه در بونده کلمه سؤالدر) و گفت
 مابعدیله جواب (دخل بونده حاصل معنانه در) و با حرف وحدت و با حرف تنکیر (هر درخته
 دخل معین اثبات ایلک مبالغه طریقه یله در (زرا هر بر درختک حاصلی اولاز فتنه در) و قنیده
 بویله در (گاهی با حرف وحدت) بر مرده بانک فتنی و زاء بجمک سکونی و همک ضمی و راه ماله ک
 سکونیه صولش دیمکدر فعل ماضی بن قنیده (و این صفت آزادگاست جمله حالیه در
 (محصول ترکیب) حکمان برینده سؤال ایلدیله که بو قدر نامور و نامدار درخت که خدای
 تعالی خلق ایلدر بارور و پرومند هیچ برینه آزاد دیمزلر الا سروه میشی و حاصلی بوغیکن
 بونده نه حکمتدر حکیم دیدیکدر درختک هر برینک معین حاصلی و معلوم وقتی وارد که گاهی
 اول حاصل وجودیله تازه در و گاهی عدم میله پرموده و سرونک بوندن هیچ نسنه سی یوقدر
 و جمیع اوقانه نازدر حال بو که بو حالت ازاده صفتیدر * قطعه * بر آنچه می گذر ددل منه که
 دجله بسی * پس از خلیفه بخواد کدشت در بغداد * دل منهک دفعول صریحی (و بر آنچه
 غیر صریحی) و می گذرد آنچه نک صفی (که حرف تعلیل) (دجله بغدادده شطک اسمیدر یعنی
 بغداد ابر مغنه غیری برده شط دیرلر اما بغدادده دجله دیرلر (بسی جوق زمان) (دجله بسی مرهوندر
 (پس از خلیفه خلیفه دن صکره دیمکدر خلیفه دن بونده مراد معصم بالله در که آخر خلفای دولت
 عباسیه در که هولاکو آئی هلاک ایلدکن صکره دنیادن خلافت کلبا مرفوع اولوب دور
 سلاطین ظهور ایلدی یعنی هر ره پادشاهلر حکم ایلکه باشلدی مثلاً بغدادده ابتداء سلاطین
 ایلخانیه حاکم اولدی اقی قبولی زمانته دک اندن صکره قزلباش اندن صکره آل عثمان آلهی
 دولت و شوکتلری قیامتته دک تمتد اولسون آمین (گذشت بونده گذشتن معنانه در) (در بغداد
 از بغداد تقیدرینده در (محصول بیت) اول نسنه به که بکر یعنی ثابت و باقی اولوب فانی اولان
 نسنه به کوکل بغله یعنی تعلیق قلب ایلده زرا دجله جوق زمان خلیفه معتمدن صکره بغداددن
 یکپسر در یعنی فانی و گذران اولان اشیا آفرصو حکمنده در که تعلیق قلبه لایق دکل شرح بو بیتک
 یحقیقته ایهال یلر لفظ هر مراده و اصل اولدقلریندن ایهال ایلر * کرت ز دست بر ایدر چو نخل
 باش کریم * ورت ز دست نباید چو سرو و باش آزاد * کرت تا خطاب معاده دسته مقیددر
 ز دست تقدیرنده در (نخل بونده حرمانا جیدر) باش فعل امر مفرد مخاطب اولدیمکدر ایهال یحقیقته
 انت و خبری کریم افطیدر مصراع ثانی اولدی کیدر اعرابه (محصول بیت) اگر الکن کلور سه
 خرما اعاجی کی کریم اول خرما اغاجینک کرامتی اولدر که هریری ایشه برار قویونک کی که
 هریری برنسنه به کرکدر و اگر خرما اعاجی کی الکن کریم اولمق کلر سه باری سرو کی آزاده
 اول یعنی سرو بارور دن آزاد اولدیغی کی سنده تعلیق دنیادن سالم اول حضور ایلده سین
 سرو کی آزاد اول کیمسه به جفا ایلده دین معنایه جفا ایلش * و غلط * دو کس
 مردند و تخمسر بردند آن که داشت و نخورد و آن که دانست و نکرد (محصول ترکیب) ایکی
 کیمسه اولدیله و تخمسر ایلندیلر یعنی حسمتله کتدیله بری او ایدر که ماله مالک اولدی
 و عیدی و بری اولکه علمه مالک اولدی و موجبله عمل ایلدی * قطعه * کس نبیند
 بخیل فاضل را * که نه در عیب گفتنش کوشد * بخیل فاضل بیانیه (و را ادات مفعول

ردان سیدعلی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

(که حرف بیان نه حرف نفي معناده کوشده مقید در پس فعل نفي مستقبل اولور) در عیب
 (در حرف صله گفتنش شین ضمیر بخیل فاضله راجعدر) (محصول بیت) کیمسه فاضل بخیلی
 کورمز که انک عیبی سو بلکه دور سمیه یعنی عیوب تعدید ایلکه سعی ابرالبته حاصلی فاضل
 بخیل عیبی ستر ایلز هر قدر فاضل ایسه ده * و کریمی دو صد کنه دارد * کریمش عیب افرو پوشد *
 کریمی یا حرف وحدت (فروادات تأکید) (محصول بیت) اما اگر بر کریمک انکیوز عیبی
 و کاهی اولور سه کریمی واحسانی جمیع عیوبی ستر ایلر * خاتمه کتاب * تمام شد کتاب گلستان
 والله المستعان درین جمله چنان که رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریق استعاره تلفیقی
 زفت * والله مبتدا (المستعان اسم مفعولدر استعمال بابتدن لفظ امر فوع خبر مبتدا در) معاونت
 طلب اولنان کیمسه به مستعان درلر بونده الله در) درین جمله یعنی جمیع گایده (بورایه کافیه بر سکر
 بایه حصر ایدنلر معقول ایلماشلر) (رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفان دیمکدر) (شعر متقدمان لامیه
 تلفیق تفعلیل بابتدن مصدر در پریشانی برنسته به ضم ایدوب قافیه درلر) (محصول ترکیب) کتاب
 گلستان تمام اولدی و مستعان الله تعالی در یعنی عون اندن مطلوبدر گایده انک اعانتیه تمام
 اولدی بوجیع گایده انجلین که مؤلفین متقدمینک عادتیدر یعنی قدیم مؤلفینک قانونیدر شعرای
 متقدمینک اشعارندن استعاره طریقه بقیه تلفیق واقع اولدی یعنی سوزمه کیمسه سوزنی قاعدم
 غیر بلفظی کبی بلکه بونده واقع اولان نظم و نثر بختدر تنکه حریری مقاماتده بویه بوردش
 و معشرات السخریه صاحبی بونلره تقلید ایلش تنکه دیباچه سنده یازمش * بیت * کهن خرقه
 خویش پیراستن * به از جامه عاریت خواستن * کهن خرقه خویش بیایه و لامیه در) پیراستن بزمک
 و سبک معناسنه در (جامه عاریت بیایه) (محصول بیت) کشتی کندینک اسکی خرقه سنی بیاوب
 اصلاح ایلسی جامه عاریتی خلقندن استمکدن یکدر حاصلی کندینک اسکی لباسنی بیاوب کیمک
 انک عاریت لباسنی کیمکدن یکدر (مصراع اولک معناسنی کندی کهنه خرقه ایلر بزمک یعنی انی
 کیمک دیوب وحاشیه ده بکهن خرقه خویش تقدیرنده در دیک بینه زیاده نامعقول و تر اوقیاس
 یکدر مکدر * غالب گفتار سعدی طرب انکیرست و طیبیت آمیز و کوه نظران را بدین علت زبان
 طعن دراز کرد که مغز ماغ یهوده پردن و دود چراغ بی فائده خوردن کار خردمندان نیست و ایکن
 برآی روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست پوشیده نمائده که در موعظه های شایع
 در سبک عبارت کشیده است و داروی تلخ نصیحت بشهد ظرافت بر آینه تاطیع مخاطب ملول
 نشود و از دولت قبول محروم نمائد * غالب گفتار سعدی لامیه لر در مبتدا (طرب انکیر وصف
 ترکیب و خبر مبتدا) (انکیر بندن قورمق و پیدا ایلک یعنی طرب قورایی و پیدا ایلدی دیمکدر
 (انکیر بندن اخذ ایدنلر خطا ایلشلر) (و طیبیت آمیز وصف ترکیبدر) (طیبیت مصدر در خطاب
 بطیب دن ایلک و کوزلک معناسنه) (آمیز بندن قرشدرمق معناسنه) (آنجشندن اخذ ایدنلر خطا
 ایلشلر) (و کوه نظری بصیرت دیمکدر) (و الف و نون ادات جعفر حاصلی وصف ترکیبدر
 (و از حرف تخصیص ابدین علت بوعقلله یعنی گفتار سعدی) (طرب انکیر و طیبیت آمیز اولدی یعنی
 جهندن بضمیر تسزلر زبان طعنی دراز اولور) (که حرف بیان) (مغز ماغ یهوده مغز
 بونده یعنی معناسنه در دماغ بونده یعنی طوران بر مراد باشد) (مغز دماغ یهوده لامیه و بیایه در
 مغز بوندک مقدم مفعولی در باطل به انک چکیمکدن عبارتدر) (دود چراغ بی فائده لامیه
 و بیایه در سابق کبی باطل به تضییع اوقات ایلکه درلر) (دود خوردن مقدم مفعولی در) (رای
 روشن صاحب دلان بیایه و لامیه در) (که حرف رابط صفت) (روی سخن لامیه در مجازا) (در ایشان
 در حرف صله در با معناسنه) (پوشیده نمائده یعنی قالمیه دیمکدر) (در موعظه های شایع بیایه لر در

رد ابن سید علی و سروری

عطفه های
نسخه

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

(در انجو) (موعظه مصدر میمیدر و عطف معناسنه) (و هادات جع) (در حرف صله) (سبک عبارت
 بیایه) (سبک سبک کمری و لامک سکونیه دیری ایلکنه درلر) (داروی تلخ نصیحت
 بیایه لر در) (با حرف مصاحبت) (شهد ظرافت بیایه شهد سکونیه درلر) (بر حرف
 تأکید) (آنجته ماضیدن قسم مفرد غائب قرشدرمش دیمکدر) (محصول ترکیب) سعدینک
 اکثر کلماتی طرب انکیردر و طیبیت آمیز و بصیرت سزلر سعدینک کلامی بویه اولدی یعنی عقلتله
 زبان طعنلری در از اولور که مغز ماغ یهوده ایلشک و دود چراغ بی فائده بیک عقلا ایشی
 د کادر اما صاحب دلرک رای روشن که سوزک طاعری و توجهی انلره در مخفی قالمیه که
 شفا و بری نصیحتلر انجوسنی سبک عبارتده چکیمکدر یعنی جوهر کبی کلماتی ترکیب و ترتیب
 انجوسنی نصیحت آبی داروسنی شهد ظرافتله قرشدرمشدر تا کیم مخاطبک طبعی
 ملول اولیه و دولت قبولدن محروم قالمیه * مثنوی * مانصیحت بجای خود کردیم
 * روزگاری درین بسر پردیم * بجای خود تقدیری (بجای خود ضرورت وزن
 انجوسنی حذف و اتصال اولدی ضمیر نصیحتده راجعدر) (روزگاری یا حرف وحدت
 درین یعنی در نصیحت) (بسر یا حرف صله حده و غایتده دیمکدر) (بر دیم ایلشک دیمکدر
 (محصول بیت) بر نصیحتی محله ایلشک بر زمانی یعنی بر مدتی بونصیحتده حده و غایتده
 ایلشک حاصلی بر مدت بویایه عمر یکجور دک * کر نیاید بکوش رغبت کس * برر سولان
 پیام باشد و بس * نیاید فاعلی نصیحتدر) (با حرف صله) (کوش رغبت کس بیایه
 و لامیه در) (کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکمکدر) (رسول ایلچی و خبرچی در
 یعنی خبر ایلدوب کتور یعنی به درلر فاعلدر) (پیام خبردر) (بس انجیق دیمکدر
 (محصول بیت) اگر بنم نصیحت کیمسه نک کوش رغبتله کلمه سه یعنی کیمسه رغبتله
 ایشیدوب دیکلمه سه با که نسنه لازم کلز زرا خبر جیلر اوزرینه خبر و بر مکدر
 لازم اولان انجیق قبول ایتدر مک لازم دکل زرا (و ماعلی الرسول الابلاغ) در یعنی
 خبرچی اوزرینه واجب اولان همان اتصال خبر را انجیق طوطی درمق دکلر * قطعه *
 یا ناظر افیه سل بالله مرجه * علی المصنف واستغفر لکاتبه * یا حرف ندا (ناظر انادای
 غیر مقصوده یعنی نکره) (فیه ضمیر کتاب گلستانه راجعدر) (سل سینک فقی و سکون لامیه فعل
 امر مفرد مخاطبدر سئل یسئل دن همزه سماعا حذف او نمکدر اما سال یسال دن وانجه عین
 الفعل قیاسا حذف اولمش اولور) (بالله بامن معناسنه در بعض نسخه ده الله دوشمشدرینه
 بومعنايه) (مرجه مفعول سئلدر) (علی المصنف سله) (و یا مرجه متعلقدر) (استغفر سله معطوفدر
 (لکاتبه استغفره متعلق) (و ضمیر کاتبه راجعدر) (محصول بیت) ای کتاب گلستانه ناظر اولان
 یعنی مطالعه ایدن الله تعالیدن مصنفه رحمت استه و کاتبه غفران طلب ایلر * و اطلب لنفسک
 من خیر تربیه * من بعد ذلک غفرانا لصاحبه * و او حرف عطف (اطلب فعل امر مفرد
 مخاطب طلب ایلر دیمکدر) (لنفسک اطایه متعلقدر) (من خیره) (ترید فعل مضارع مفرد مذکر
 مخاطب) (به بانقویت عمل انجوسنی گشدر تقدیری تربیه در) (من بعد ذلک غفرانا برمقدر اطلبک
 مفعولی به صریحیدر) (و لصاحبه غیر صریحی) (محصول بیت) دخی ای گلستانه ناظر اولان کیمسه
 دخی نفسک استندیک خبری طلب ایلر یعنی هر نه خبر که مراد کدر انی خدادن طلب ایلر
 و بوسؤال و طلبیدن صکره صاحبنه و مالکنه غفران طلب ایلر (معلوم اوله که صحیح نسخه رده
 بیت اولده سئل بالله در و بعضنده سل الله در) (اما حرف جر سزل الله هیچ برنده واقع دکل زرا
 بویه اولنجه ناموزون اولور که بویجر بسیط مثنی در که او چنی جزئی سالددر یعنی مستغفلن

رد شراح جمیعاً
رحمة الله عليهم اجمعین
للاطباع

لیکن شراح جمیعاً سل الله یازمشتر پس معلومدر کتب اشعار عرب اوزاننده قاصر لایمش

تم الکتاب بعون الملك الوهاب

تاریخ کتاب *

شود مکیم شرحه هاتف دیدی تمت خدایدی صور را بسک سال هجرت

صفر ماهینک او پنجیددی روزی که تکمیلینی مولی قیلدی روزی

مبارک اولسون اوقویوب یازانه

دخی سهو و خطا سینی دوزانه

غـد
۱۰۰۴

* تاریخ ختام طبع للطابع الفقیر *

صفحه اقبالنی محمود خانک سر تسر لطف اثار ایلله املا ایلش کلک ازل

نویس شبرازه بند نسخه فیض اولده رشته احسانله دست کریمی ماحصل

سیما نشر علومه شویله رونق و یردیکیم مبتدیلر اولدیلر عصر ندره خواجهویه بدل

قید استکاب نسخه و یرسون زجت دیو امر طبعه اهتمام ابتدی علی وفق الامل

اشته از جله کلستان شرحی سودیکیم اودر فارسینک فهم حل سبکنه اصل و محل

بنده یرینه اسعد طبعنه مأمور اولوب ایردی انجامه بمحمد الله اول خیر العمل

نسخه مطبوعه سن شمعی سهولته آلوب بلبل طبع بلیقان ایلسون ترک کسل

بره زار دلستان کلدی دیدی تاریخی

بتدی سودی کلستان طبعی اولدی بی بدل

خواجو نخلیند شعر ایلله
ملقب اولان فاضل کرماندر
م

قد کل طبع هذا الشرح المنشرح بمطالعة القلوب * المؤسس علی ابداع طرح و احسن

اسلوب * فی عهد سلطنة السلطان الاعظم * والخاصان الافخر الافخم * خادم الحرمين المحترمين

مالک البرین والبحرین * المبدل شمل اعدائه بالعوانی والشوارف * المجدد بالمعالي ما اندرس

من العوارف والمعارف * المتوسد فی اریکة الخلافة الکبری * التي لا اشرف منها ولا اسمی * السلطان

ابن السلطان ابن السلطان السلطان الغازی محمود خان ابن السلطان الغازی عبد الحمید خان ابن

السلطان الغازی احمد خان * لازالت ریاض شوکتیه بنسایم الظفر باسمه الزهر * ولا برحت

اغصان معالم جلادته تهتف فیها هوائف التأيید بسورق الفخ والنصر * وذلك فی دار

الطباعه العامه ببلده اسلامبول الفاخره * حرسها الله سبحانه وتعالی مع سائر البلاد بحفظه

الصمدانی * من الجهات الست بالسبع المثانی * بمعرفه العبد المحتاج الی الآخرة

الصمد * شجره السید محمد اسعد * المساعده برتبة اسلامبول * التي

عقد فخرها الی جید الجوزاء موصول * وكان الاختتام * و آخر

صفر الحیر * المزیل لكل ضیر * لتسع واربعین ومائین والف

من الاعوام * من هجرة سیدنا و مولانا محمد

عليه وعلى آله الصلاة والسلام

مافاح مسک الختام

ولاح بدر

التمام

موالی فخامدن رئیس الکتاب واصف افندی زاده عبدالله

لیب افندیك اشو طبعه موفق اولدینی مصراع مطبوعدر

ریاض ارای شوکت خان محمودک بهار اسا کل متن معارف بادقبضله اولوب مشروح

لیبیا یعنی بو تاریخده امر شریفیله باصلدی کلستان سودیسی اولدی برکل مدوح

خواجه صینی افندیك دخی کلستان طبعه

خرس ابتدیکي نهال تاریخ لطافت شمار بخیر بدر

شه فرخنده طبع وداور علامه دانش کیم مطابق هراشی شرع شریفه نص قرآنه

حروف علم و عرفان دستکاه طبعه موضوع که هر برسطر اوصافی و بر فرقالب جانه

لغات و اقوالی قاموس و برهان بهجه و فرهنگ یقین مدحت شاه زمان خاقان دورانه

جناب خان محمود السیر مجموعه شوکت بنشیدی صیت لطفی ملک ایران و تورانه

باصلدیه کتب فرمان و دفتر یازلدیه اوقوندیه نسخ مظهر اوله توفیق یردانه

او و صاف زمان و فعه نویس اسعد افندی کیم و یرن حسن نظام اول خدمت مبرور و ذیشانه

سعادتله کلستان شرحی طبع اینکه مأمور اولوب کوستردی فیض ذاتی ار باب عرفانه

تمام و مجندن سوبلیدی عینی ابکی تاریخ اوقوبلبل کی شوق آور اول بزم سخنندانه

باصلدی کلستان سودیسی فغن عام ایده هادی کلستان شرحی سودی باصدی دولت مرده بارانه

۱۲۴۹

ردیف	تاریخ	موضوع	مبلغ	تاریخ	موضوع	مبلغ
۱	۱۳۴۹	...	...	...	...	...
۲	...	...	...	...	...	...
۳	...	...	...	...	...	...
۴	...	...	...	...	...	...
۵	...	...	...	...	...	...
۶	...	...	...	...	...	...
۷	...	...	...	...	...	...
۸	...	...	...	...	...	...
۹	...	...	...	...	...	...
۱۰	...	...	...	...	...	...
۱۱	...	...	...	...	...	...
۱۲	...	...	...	...	...	...
۱۳	...	...	...	...	...	...
۱۴	...	...	...	...	...	...
۱۵	...	...	...	...	...	...
۱۶	...	...	...	...	...	...
۱۷	...	...	...	...	...	...
۱۸	...	...	...	...	...	...
۱۹	...	...	...	...	...	...
۲۰	...	...	...	...	...	...
۲۱	...	...	...	...	...	...
۲۲	...	...	...	...	...	...
۲۳	...	...	...	...	...	...
۲۴	...	...	...	...	...	...
۲۵	...	...	...	...	...	...
۲۶	...	...	...	...	...	...
۲۷	...	...	...	...	...	...
۲۸	...	...	...	...	...	...
۲۹	...	...	...	...	...	...
۳۰	...	...	...	...	...	...

* جدول تصحیح درون *

صواب	خطا	صحیفه	سطر	صواب	خطا	صحیفه	سطر
دایه برپاری را دایه برپارست	۱۰	۴۱۵	۴۱	دایه برپاری را دایه برپارست	۱۰	۴۱۵	۴۱
پرورد	۱۰	۴۱۶	۴۹	پرورد	۱۰	۴۱۶	۴۹
انباء و نباء	۱۳	۴۱۹	۳۲	انباء و نباء	۱۳	۴۱۹	۳۲
اسم فاعل در	۱۷	۴۲۲	۱۵	اسم فاعل در	۱۷	۴۲۲	۱۵
دکتر	۱۸	۴۲۳	۱۶	دکتر	۱۸	۴۲۳	۱۶
توراد	۲۶	۴۲۷	۱۸	توراد	۲۶	۴۲۷	۱۸
تصریفه	۲۸	۴۳۳	۲۲	تصریفه	۲۸	۴۳۳	۲۲
فی کلام اول	۲۹	۴۴۰	۰۷	فی کلام اول	۲۹	۴۴۰	۰۷
قابله	۲۹	۴۴۰	۱۵	قابله	۲۹	۴۴۰	۱۵
بقا	۳۳	۴۴۵	۴۹	بقا	۳۳	۴۴۵	۴۹
انجود	۳۹	۴۴۷	۴۴	انجود	۳۹	۴۴۷	۴۴
تمام آنکه شود	۵۳	۴۷۵	۰۳	تمام آنکه شود	۵۳	۴۷۵	۰۳
نوشتر	۶۱	۴۹۷	۰۶	نوشتر	۶۱	۴۹۷	۰۶
روضه	۶۹	۴۹۸	۲۳	روضه	۶۹	۴۹۸	۲۳
حکمت	۱۰۰	۴۹۹	۳۱	حکمت	۱۰۰	۴۹۹	۳۱
مطعموم	۱۱۴	۵۱۹	۱۴	مطعموم	۱۱۴	۵۱۹	۱۴
خرمند	۱۱۷	۵۲۵	۲۳	خرمند	۱۱۷	۵۲۵	۲۳
الله وضع ایدر الله ایدر	۲۰۹	۵۲۵	۴۶	الله وضع ایدر الله ایدر	۲۰۹	۵۲۵	۴۶
قاصیلر	۲۰۹	۵۳۰	۰۸	قاصیلر	۲۰۹	۵۳۰	۰۸
پر مشقه	۲۱۲	۵۳۰	۴۱	پر مشقه	۲۱۲	۵۳۰	۴۱
مشقه	۲۱۵	۵۳۰	۲۲	مشقه	۲۱۵	۵۳۰	۲۲
متضمر	۲۱۶	۵۳۱	۱۵	متضمر	۲۱۶	۵۳۱	۱۵
لطیفه	۲۲۹	۵۴۵	۲۲	لطیفه	۲۲۹	۵۴۵	۲۲
عالمه	۲۲۷	۵۴۶	۱۰	عالمه	۲۲۷	۵۴۶	۱۰
باه	۲۹۶	۵۴۷	۰۷	باه	۲۹۶	۵۴۷	۰۷
کورمز	۲۹۷	۵۷۲	۴۹	کورمز	۲۹۷	۵۷۲	۴۹
پیراسته	۲۹۷	۵۸۱	۲۲	پیراسته	۲۹۷	۵۸۱	۲۲
دیوشمردی دیوشمردی	۲۹۸	۵۸۴	۷	دیوشمردی دیوشمردی	۲۹۸	۵۸۴	۷
اوله	۳۰۵	۵۹۸	۱۵	اوله	۳۰۵	۵۹۸	۱۵
لحظه	۳۰۶	۵۹۸	۴۸	لحظه	۳۰۶	۵۹۸	۴۸
صواش	۳۱۴	۵۰۶	۲۹	صواش	۳۱۴	۵۰۶	۲۹
رسمان	۳۱۵	۵۱۱	۱۸	رسمان	۳۱۵	۵۱۱	۱۸

* جدول هامش *

صواب	خطا	صحیفه	سطر	صواب	خطا	صحیفه	سطر
منجلی و منجلی	منجلی و منجلی	۵۶	۰۳	منجلی و منجلی	منجلی و منجلی	۵۶	۰۳
دکتر جامعی	دکتر جامعی	۱۰۵	۱۱	دکتر جامعی	دکتر جامعی	۱۰۵	۱۱

